

Giới thiệu Nguyên Thủy Thời Đại

Thể loại: dị giới, điền văn,

Thời đại nguyên thủy là một thế giới đáng sợ, nơi loài người cũng chỉ mới sơ khai, trong khi các loài thú đã thống trị rất nhiều năm... Con người vẫn còn mong muội, tri thức thiếu hụt, mọi thứ đều xuất phát từ bản năng. Không chỉ đề phòng hung thú, còn phải vật lộn sinh tồn trong tự nhiên, đồng thời cảnh giác bảo vệ địa bàn, các bộ tộc phân chia, lợi ích cũng trở thành vấn đề lớn, gây ra chiến tranh liên miên... Một thanh niên thế kỉ 21 vậy mà xuyên tới thời kì này, tới thế giới nguyên thủy này.

Thanh niên Vũ Minh phải làm gì để sống sót tại cái thời đại nguyên thủy này đây. Mời bạn đọc theo dõi cùng tác giả.

Chúc bạn có những giây phút vui vẻ khi đọc truyện Nguyên Thủy Thời Đại!

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Nguyên thủy thời đại

Từ trong cơn đau như búa bổ truyền lại Minh Vũ cố gắng mở đôi mắt mình ra, thế nhưng cố đến mấy vẫn không được, hần nhớ hần đang đi bộ trên đường thì bỗng nhiên từ trên không trung có một vật gì đập vào đầu hần, khiến cho hần choáng váng cả đầu óc. Tuy trong lúc đó hần vẫn còn có thể cảm nhận được xung quanh, nhưng sau đó là một cơn buồn ngủ ập đến, hần không nhìn được mà buồn bỏ ý thức của mình chìm vào trong giấc ngủ.

Và giờ đây hần đã lấy lại ý thức, thế nhưng cho dù hần cố gắng như thế nào nhưng hần vẫn không thể mở mắt ra được. thế nhưng các giác quan của hần vẫn cảm nhận được mọi sự vật.

Hần có thể nghe được những âm thanh của nhân loại xem kẻ của dã thú, đặc biệt là từ mũi hần truyền vào những mùi vị thật là khác lạ, có mùi của khói lửa, mùi của thịt nướng lẫn mùi hôi thối thoang thoảng truyền trong không khí.

Và điều đặc biệt khiến hần càng thêm khó chịu chính là hần đang nằm trên một đồng rơm và bên trong có không ít bọ khiến cho toàn thân hần ngứa ngáy không thể chịu được.

Đang lúc dùng 4 giác quan cảm nhận mọi sự vật xung quanh, thì bỗng chốc hần cảm nhận được thân thể mình đang được nâng lên, sau đó có một vật gì đó dúi vào trong khoang miệng hần. chốc lát sau một chất lỏng, không phải nói đúng hơn là máu đang không ngừng chảy vào trong khoang miệng hần, một cỗ cảm giác tanh tươi tràn ngập trong miệng hần, sau đó xông thẳng lên tận não. Một cỗ cảm giác buồn nôn mãnh liệt dâng lên.

Lúc này cơ thể không thể cử động được của hần lại giống như có lại bản năng, hần liền vận sức mà vùng lên, nôn ra hết những thứ gì có trong miệng.

Hần không ngừng ho khan, lúc này hần chưa kịp hoàn hồn thì, đập vào mắt hần là một điều cực kỳ khủng bố đang diễn ra trước mặt hần.

Trước mặt hần là một tên dã nhân râu ria đầu tóc xồm xoàng, trên người hần chỉ có một cái khố làm bằng da thú, ngực để trần lộ ra những vết sẹo khủng bố, hơn nữa trên cổ hần còn đeo một cái sừng sọ to bằng cái nắm tay, không biết là xương của loài vật gì.

Phía sau tên này có hơn 50 tên dã nhân khác, già trẻ lớn bé đều có, đám dã nhân kia đang tụ tập xung quanh một đồng lửa lớn, dường như là đang ăn uống.

Chưa biết khoai môn gì ra sao thì bỗng nhiên một cơn đau khủng bố tràn ngập đầu hần, khiến hần phải hét thảm một tiếng, toàn thân không ngừng co giật.

Thế nhưng sau khi cơn đau qua đi thì trong óc hần lại tràn ngập ký ức về một tên thiếu nhi nhỏ tuổi người dã nhân.

Hần Minh Vũ đang trọng sinh vào một cái thân thể dã nhân người cổ đại. cha cái dã nhân này là ai, hần không biết, còn mẹ hần thì đã chết vào sáng nay khi đang tìm kiếm thức ăn trong rừng thì bị một con sói nanh kiếm cắn chết, hần may mắn được Klu cứu sống.

Trong cái trí nhớ rất ít ỏi của đứa nhóc dã nhân này thì nơi đây chính là một cái thời đại nguyên thủy, nơi mà loài người có thực lực vô cùng nhỏ bé, luôn phải sống trong sợ hãi bởi các loại hung thú và các bộ lạc con người khác.

Bộ lạc hần đang ở chính là một cái cớ nhỏ bộ lạc có hơn 70 người, trong đó chỉ có 15 là nam có thể tham gia săn bắn, còn lại là phụ nữ, trẻ con và người già. Thực lực kém vô cùng, hơn nữa vị trí bộ lạc cũng là cực kỳ không thuận lợi cho việc tìm kiếm thức ăn, nhưng lại gần nguồn nước, nên bộ lạc mới đóng tại đây mãi không đi.

Bộ lạc hần mang tên là Đá Lớn bởi trên cái hang này có một viên đá to cực đại hơn nữa vô cùng bằng phẳng giống như có một ai đó đã cắt phiến đá lớn thành một cái mặt phẳng cực đại.

Xung quanh bộ lạc đá lớn còn có hơn 5 cái bộ lạc khác, bao gồm Lửa Bộ Lạc, Cây Bộ Lạc, Khô bộ lạc, Nanh Bộ Lạc và Đá bộ lạc. trong đó Đá Lớn bộ lạc lại là nhỏ yếu nhất, mạnh mẽ nhất là Đá bộ lạc.

Đá bộ lạc mạnh mẽ nhất là bởi vì nơi trú đóng của bọn chúng có một mỏ muối, mà muối là thứ quan trọng trong thời đại nguyên thủy này, nhờ có muối mà Đá bộ lạc có thể trao đổi được nhiều thứ ăn lẫn là nhân khẩu. chính vì vậy đá bộ lạc không ngừng lớn mạnh.

Còn Đá Lớn bộ lạc thì nhân khẩu không những ít mà còn không có tài nguyên lương thực để phát triển, nên đã yếu nay càng lụn bại hơn.

Nhìn thấy Minh Vũ phun ra máu tươi, trong lòng Klu rĩ máu, đây là máu, máu uống vào sẽ khỏe mạnh. Vậy mà tên này lại phun ra, thật là lãng phí. Trong lòng Klu vô cùng tiếc nuối.

Hôm nay hắn cùng các chiến sĩ đi săn mãi mới được một con chuột lớn, mới có thứ này cho tên nhóc con này uống, vậy mà hắn lại phun ra. Klu làm bầm cái gì đó sau đó đi về phía đông lửa nói gì đó với một cái dã nhân già nhất ngồi tại vị trí cao nhất trong hang.

Thì ra cái vị dã nhân già nhất kia chính là Vu của Đá Lớn bộ lạc. lão khẽ nhìn quan Minh Vũ một cái rồi phân phó gì đó. Tiếp sau đó Klu mang đến cho Minh Vũ một cái đuôi trước của một con gì đó, tuy đã được nướng chín thế nhưng mùi vị thật là nhạt nhẽo.

Minh Vũ cố gắng định thần lại, sau đó tiếp nhận miếng thịt nướng kia. Hắn cũng không có ăn vội mà suy nghĩ bước tiếp theo mình sẽ làm gì.

Hắn là một tên thanh niên sống tại thế kỷ 21, nhà làm nông, sau khi tốt nghiệp cấp 3 thì trực tiếp lên thành phố học đại học với một giấc mơ thay đổi một cái nghề khác, hắn không muốn giống như cha mẹ mình làm một cái nông dân, suốt ngày bán mặt cho đất, bán lưng cho trời.

Thế nhưng sau khi tốt nghiệp thì mọi mơ mộng của hắn đã bị tan vỡ vì sự thực quá là tàn khốc, trong lúc có ý định trở về làm nông thì biến cố lớn xảy ra.

Hắn không những làm nông mà còn làm những việc khủng khiếp hơn thế nữa. hắn phải làm mọi cách để sinh tồn trong cái thế giới nguyên thủy đầy hung hiểm này.

Mà trong thời đại này, thứ quý giá nhất chính là thực phẩm, chỉ cần có thực phẩm, thì có tất cả trong tay.

Theo như trí nhớ còn sót lại, thì nơi này một năm có 4 mùa. Hiện tại bây giờ là gần cuối mùa thu, là thời gian để thu thập thức ăn dự trữ cho mùa đông khắc nghiệt.

Minh Vũ khẽ cắn răng, trực tiếp ăn ngấu nghiến cái miếng thịt dớ tệ kia vào miệng, hắn phải quyết chí sống thật tốt tại cái vùng đất nguyên thủy này. Có thực mới vực được đạo, hắn thật không tin, với một kẻ mang kiến thức nhân loại thế kỷ 21 lại không sống sót được tại nơi này thì đây là một điều vô cùng nhục nhã.

Bóng đêm tràn ngập trong không trung, bộ lạc Đá lớn chìm trong giấc ngủ, cả hang động chìm trong tĩnh lặng, chỉ còn nghe thoang thoảng tiếng hít thở cũng như là tiếng rên rĩ trong bóng đêm. Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Sáng sớm khi ánh bình minh ló dạng thì một ngày mới của bộ lạc Đá Lớn lại bắt đầu, sau khi ăn sáng mọi người trong bộ lạc bắt đầu công việc. nhóm thợ săn do Klu dẫn đầu đi vào trong rừng sâu tìm kiếm con mồi. các phụ nhân cùng mấy người già thì đi xung quanh bắt đầu hái lượm, mấy đứa nhỏ cũng đi theo nhặt về không ít thứ.

Trong hang đá lúc này chỉ còn Vu và Minh Vũ, vì ngày hôm qua hắn trong lúc trốn chạy nên đã bị thương nên cần được tịnh dưỡng nên không cần ra ngoài làm việc. thế nhưng hắn cũng không có ngồi yên một chỗ mà hắn phải khám phá xung quanh, xem thử có gì có thể tận dụng được.

Cái bộ lạc này thật là nghèo nàn, thức ăn chính là thịt trù dã thú, ngoài ra còn có các loại hạt, quả,. Và công cụ chính là dao đá, rìu đá. Nói cách khác, đây chính là thời kỳ đồ đá sơ khai của loài người.

Hắn lên cái thềm xác còn đau khắp cơ thể bước ra khỏi cái hang tràn ngập mùi khó ngửi.

Cửa hang là một có lỗ nhỏ rộng chừng nửa mét, thông ra bên ngoài, được chắn bằng một hòn đá lớn. khi lê lét ra được khỏi hang thì đập vào mắt hắn là một cái khung cảnh hùng vĩ, xung quanh là một mảng núi trong trùng điệp, tiếng chim kêu, vọng hù vang vọng.

Vị trí hang động khá cao, nên hắn có được tầm nhìn rộng lớn. hắn dựa theo con đường mòn bước xuống phía dưới.

Nơi trú ẩn của bộ lạc Đá Lớn có vị thế khá là hoàn hảo, một mặt dựa vào sườn núi, một mặt là một cái đồng cỏ lớn, còn có một dòng suối chảy qua, địa thế không những tốt cho việc tìm kiếm thức ăn mà còn gần nguồn nước. thế nhưng hắn lại không biết tại sao bộ lạc đá lớn lại nhỏ yếu đến như thế.

Từ trên cao nhìn xuống hắn có thể nhìn thấy không ít đứa nhỏ cùng phụ nữ đang đào cái gì đó, cùng bắt giun dế trên đồng cỏ đang dần ngả sang màu vàng kia.

Trong lúc hắn đang quan sát xung quanh, thì bất ngờ có một bàn tay khô quắt vỗ lên hai hán. Minh Vũ bỗng giật mình, nhưng sau đó định thần lại, vì người vỗ vai hắn là Vu.

Vu có một vị trí vô cùng quan trọng trong bộ lạc Đá Lớn, lão có một thân hình già khom, thân gầy như que củi, trên tay cầm một cây quả trượng bằng xương trắng hếu.

“ngươi! Đừng đau buồn! ngươi Trưởng thành! Giết sói! trả thù!” vu lấp bắp nói ra những từ lạ lẫm, nhưng hắn có thể hiểu được Vu đang an ủi hắn.

Minh Vũ khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía dòng suối ở dưới cánh đồng kia, chỉ chỉ, ý muốn hỏi Vu cho phép hắn đi xuống dưới đó.

Vu chớp mắt vài cái sau đó lộ ra vẻ trầm tư, rồi sau đó từ trong ngực móc ra một con dao được làm bằng xương trông cực kỳ thô sơ, thế nhưng nhìn qua cách lão cầm nó, hắn là thanh dao xương này quý giá đến cỡ nào.

Vu liền đưa cho hắn thanh dao xương dài hơn một gang tay, sau đó khẽ gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Bắt cá

Nhìn thì gần, thế nhưng đoạn đường từ hang cho đến con suối cũng gần 1.5 km, dọc đường đi hắn không ngừng quan sát và nghiên cứu thảm thực vật tại cánh đồng này.

Cánh đồng đa phần là các đám cỏ tạp nham có phần là dài và nhọn, xem ra vùng hắn sinh sống chính là vùng cận nhiệt đới, phân rõ 4 mùa rõ rệt, dựa theo tính chất vùng thực vật động vật cận nhiệt đới, thì hắn cũng có thể phán đoán ra đại loại các loại động thực vật phân bố tại khi vực này.

Dọc đường đi hắn nhìn thấy không ít người trong bộ lạc đang làm việc. mấy người phụ nữ cùng người già thì không dùng dùng những hòn đá dài và nhọn đào xuống đất,, sau đó lấy ra từ trong đất là những củ gì đó hình tròn tròn màu nâu, xem ra đây chính là lương thực có thể dùng để ăn.

Còn mấy đứa nhỏ thì vô cùng năng động không ngừng bắt côn trùng. Không phải bọn chúng bắt để chơi mà côn trùng cũng có thể ăn được. có thể trực tiếp ăn sống, hoặc là dùng lửa để nướng chín.

Mà mấy người trong bộ tộc nhìn thấy hắn, thì cũng ngừng lại công việc của mình, rồi tiến lại gần hắn đặt tay lên vai hắn. xem ra đây chính là hành động thân mật dùng để an ủi.

Hắn cũng đáp trả lại bằng cách đặt tay phải lên vai bọn họ. cảm nhận được sự chân tình của đám người trong bộ lạc trong lòng hắn có một chút cảm động.

Dựa theo kiến thức của hắn, thì nơi nào có đồng cỏ như thế này, thì chuột cũng không thể thiếu. mà đi theo chuột thì hắn là có rắn và một số động vật ăn thịt loại nhỏ như mèo rừng, chó đồng cỏ, cáo, cây,... Mà đây chính là người thứ ăn dòi dào, vậy sao người Đá Bộ lạc lại không tận dụng mà lại đi sâu vào rừng săn bắt.

Hơn nữa nơi này còn có một con suối lớn, nhìn màu nước, hắn là con suối này có không ít cá, đây chính là một khu vực lý tưởng, vậy mà Đá Lớn bộ lạc không biết tận dụng.

Nhìn thấy Minh Vũ đi đến bờ suối, thì có không ít ánh mắt tập trung về phía đó, sau đó là có 2 đứa trẻ cùng một lão già cũng bước tới quan sát.

Minh Vũ liền chỉ về bờ suối nói “ Cá! Bắt cá!”

Thế nhưng lão đã nhân già kia lắc đầu “ không có cá! Nước nhiều! cá chạy nhanh! Bắt không được!” lão không những khoa chân múa tay diễn tả.

Thì ra không phải bộ lạc Đá Lớn không muốn bắt cá mà là bắt không được. đây là gần cuối mùa thu, cá tuy lớn, nhưng là nhiều nước muốn bắt cá thì vô cùng khó khăn nếu không có công cụ thích hợp.

Mùa vị bắt cá vào cuối mùa hè, khi cái nóng như thiêu làm khô cạn dòng suối, đến lúc đó mới có thể bắt cá được. còn bây giờ thì không, nên lão già kia mới ngăn cản Minh Vũ làm việc vô ích, vì trong lúc này không có thời gian để lãng phí, mùa đông sắp tới cần phải tích trữ thật nhiều hạt đá để chống lại mùa đông khắc nghiệt.

Đó chỉ là cách suy nghĩ của bộ tộc Đá Lớn mà thôi, còn đối với Minh Vũ thì hắn là khác. Hắn xuất thân trong gia đình làm nông nghiệp, mà làm nông nghiệp thì sẽ có nông nhàn, mà nông nhàn thì sẽ làm nhiều việc khác để kiếm thêm thu nhập, trong đó việc bắt cá là chuyện thường ngày đối với hắn. bởi vì quê hắn là miền sông nước miền tây.

Mà trước hết muốn bắt cá phải có công cụ để bắt, hắn quan sát một hồi xung quanh, sau đó tìm những vật liệu cần dùng để là một chiếc lợp cá.

Lợp cá là một cái bẫy cá thông thường được làm bằng tre, cá vào được nhưng không ra được. hơn nữa cái lợp này vô cùng đơn sơ và dễ làm, vật liệu sử dụng cũng không nhất thiết là phải bằng tre nữa. Dùng các que nhỏ và dây để ghép thành là được.

Ý đã quyết, Minh Vũ ngay lập tức bắt tay vào công việc của mình. Đầu tiên là hắn lột vỏ cây đồng thời dùng dao xương cắt những cây nhỏ bằng ngón

tay út. Thu thập hơn một giờ mới xong. Lúc này mặt trời đã lên cao, cái nắng sáng sớm sưởi ấm cái không khí lạnh giá cuối thu.

Mà lúc này Minh Vũ cũng không có tâm trạng để ý tới thời tiết thay đổi như thế nào, hắn cần phải tạo ra công cụ bắt cá để có nhiều thức ăn, chỉ cần có thức ăn, thì hắn cùng bộ lạc của hắn sẽ sống sót qua mùa đông.

Theo trí nhớ của hắn thì hằng năm, vào mùa đông thì bộ lạc lớn có ít nhất 15 -20 nhân khẩu bị chết, đa phần là người già và trẻ nhỏ vì không đủ sức chống chọi qua mùa đông, kẻ bị chết cóng ngoài trời khi cố tìm thức ăn trong mùa đông, kẻ thì chết vì đói, chết vì quá lạnh vì không đủ da thú để giữ ấm.

Theo như quy tắc trao đổi thông thường thì lấy thịt khô làm đơn vị để trao đổi. một túi thịt khô, khoảng 3 kg thịt khô có thể đổi được 1 tấm da thú, 3 túi thịt khô có thể đổi được một túi muối. hoặc 10 túi thịt khô có thể đổi được một phụ nữ trưởng thành. Giá cả còn theo thời giá, ví dụ như mùa hè, mùa thu thì giá cả sẽ giảm đi một ít, còn vào mùa đông thì thức ăn cùng da thú sẽ có giá trị cao hơn.

Đặc biệt là mùa đông giá trị con người bị giảm mạnh. có thể dùng 5 túi khô thịt đổi một người trưởng thành.

Trong lúc hắn cặm cũi vì một kế hoạch lớn, thì mấy cái dã nhân kia cũng không có quan tâm đến việc của hắn làm. Bọn họ chỉ tiện nhắc nhở mà thôi, vì thời gian cấp bách không thể dè dặt lang phí.

Thứ mà bộ lạc Đá Lớn đang cố sức tìm tòi đây là một loại củ có chứa tinh bột khá cao, có vị hơi ngọt to bằng trái chanh, hắn không biết đây là loại củ gì, nhưng có thể ăn được và tích trữ được vào mùa đông. Thế nhưng năm nay vì mùa khô kéo dài nên sản lượng rất thấp, theo như những gì Vu nói thì hắn là với số lượng Hạt Đá kia, thì năm nay sẽ không đủ thức ăn để sống sót qua mùa đông. Thế nên Đá Lớn bộ lạc phải tăng cường đi ra các vùng xa hơn để tìm thức ăn, nên mẹ của hắn mới bị sói nanh kiểm tập kích.

Cho đến giữa trưa, cái lọ cá đơn sơ của hắn cũng đã hoàn thành, chiếc lọ này cực kỳ thô sơ, không hề cầu kỳ tinh xảo, thậm chí nhìn vào có cảm giác cực kỳ cục súc, thế nhưng chức năng của nó lại không sai chút nào.

Chiếc lọ có chiều dài 1m rộng 0.4m cửa khẩu có thể cho phép con cá to cỡ bắp tay tiến vào. Sau đó hắn dùng dao xương đào giun đất, bắt côn trùng bỏ vào trong lọ cá làm mồi nhử.

Sau đó hắn tìm một vùng nước êm dùng dây buộc chặt chiếc lọ, sau đó quăng xuống nước. mọi thứ đã sẵn sàng, chỉ cần chờ đợi kết quả.

Dòng nước chảy êm ả, không hề gợn sóng, hơn nữa màu nước đục ngầu, dựa theo phán đoán của hắn lòng suối khá là sâu, ít nhất cũng khoảng 2m nhưng chỗ hắn thả lọ thì cạn hơn, khoảng gần 1m.

Trong lúc chờ đợi, hắn cũng phải kiếm thứ gì đó bỏ vào bụng, vì bộ lạc thiếu thốn lương thực nên một ngày chỉ ăn được hai bữa, là buổi sáng và buổi tối mà thôi, còn buổi trưa thì nhịn đói, thông thường thì buổi trưa sẽ tự túc, tìm được gì ăn nấy.

Nhưng nay khi lúc hắn quay đầu thì từ dưới dòng suối sôi trào lên, không ngừng gợn sóng. Sau đó từ dưới đáy suối guộng lên những đợt bọt nước, theo sau đó là bùn đất. sợi dây giữ chiếc lọ không ngừng giật liên tục.

“nhanh vậy sao?” Minh Vũ có chút gấp, hắn ngay lập tức dùng sức bình sinh mà kéo chiếc lọ thật nhanh, với nỗi niềm tràn đầy mong chờ.

Từng đợt co giật truyền vào trong sợi dây, hắn có cảm giác như là kéo một con bò đực không nghe lời. trong lòng hắn mừng như điên, xem ra bắt cá hắn là dễ, nguồn cá trù phú thế này, thì sẽ tích trữ được lượng lớn thức ăn.

Vất vả gần 5 phút hắn mới lôi chiếc lọ lên bờ được, quả thật là một mẻ cá nặng ký. Khu vờ lôi lên cách mặt nước chừng 2 3 cm, thì cá đã vẩy bọt nước sôi trào, để lộ ra những con cá màu ngăm đen, bụng trắng.

Trong chiếc lọ lúc này có 6 con cá tất cả, hơn nữa bọn chúng to nhỏ khác nhau, con nhỏ nhất cũng to bằng bắp tay, lớn nhất thì bằng bắp chân, xem ra mẻ cá này nặng cũng gần 10 kg.

Mấy con cá này đều một loài giống nhau, bụng trắng lưng đen, không có vây, trên mấp là 6 sợi râu nhỏ. Hai vây bên mang cá phát triển cực mạnh hóa thành gai nhọn dài hơn 5 cm. xem ra đây là một giống cá da trơn. Loại này thịt chắc, nhưng lại rất tanh nếu không biết xử lý.

Minh vũ thở hồng hộc một lát, lúc này cơ thể mới trở lại trạng thái bình thường, quả thật cỗ thân thể này rất là yếu, nguyên nhân chủ yếu là do thiếu muối, nên mới dẫn đến tình trạng này. Mà muốn có muối phải có thực phẩm để trao đổi với Đá bộ lạc.

Minh Vũ không ngần ngại bỏ cá vào lọ, 6 con cá da trơn béo tốt không những dựa dựa trên bờ, Minh Vũ không nhìn được mà cười một tràng thật dài.

Lúc này hắn cũng không có làm đại mà dùng tay bắt đám cá này, cặp nanh của chúng cực kỳ sắc bén, thậm chí hắn có thể cảm nhận được chiếc nanh kia có thể xuyên thủng tay hắn nếu bị con cá kia tấn công vào tay.

Minh Vũ thận trọng dùng một khúc cây lớn bằng cổ tay, không ngừng nện lên đầu mấy con cá cho đến khi chúng chết hẳn. đến lúc này hắn mới thật sự thờ phào.

Bên bờ sông náo loạn một hồi, lúc này có không ít dã nhân đang làm việc xung quanh chú ý đến, có một số người chạy đến quan sát. Khi nhìn thấy trên bờ lịch nhích 5 6 con cá thật lớn, cả bọn hét hò lên, ngay sau đó một phụ nữ chân chạy nhanh nhất, nắm lấy con cá nhỏ nhất mà chạy về phía hang động trú ẩn Đá Lớn bộ lạc.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Đội thợ săn trở về

Minh Vũ cũng không có ngăn cản nàng ta, hắn chỉ dùng con dao xương kia trực tiếp mổ bụng mấy con cá da trơn kia ra, moi ruột, móc mang sau đó lại nhét mở ruột mang kia vào trong cái lọ, rồi đó trực tiếp ném cái lọ xuống suối.

Một loạt hành động của hắn thu hút ánh mắt chăm chú từ đám dã nhân xung quanh.

Chưa đầy 30 giây sau, cả lòng suối sôi trào, có không ít bọt khí cùng bùn đất trồi lên, sợi dây trên tay hắn không ngừng co giật.

“kéo! Giúp ta!” miệng phát phát ra những từ ngữ rời rạc.

Thế nhưng đám dã nhân cũng không có ngu ngốc lắm, bọn hắn biết đây là cách mà tên nhóc này bắt cá. 4 5 người xung quanh cùng nhảy hóp sức lôi chiếc lọ lên.

Lần này thu hoạch ngoài sức tưởng tượng, trong cái lọ dài 1m kia lúc này đã đầy ắp cá, có ít nhất 20 con trong đó.

Quả thật loài cá da trơn là một loài ăn tạp, mỗi dịp càng có mùi tanh hôi thì càng kích thích bọn chúng, khiến cho bọn chúng càng điên cuồng hơn.

Lúc này tại bên bờ suối có mặt hơn 30 dã nhân, tất cả mỗi người một việc không ngừng diệt sát những con cá da trơn trên bờ, đồng thời theo cách Minh Vũ làm bọn họ móc ruột thả vào trong chiếu lọ rồi thả xuống suối.

Nhìn số lượng cá ngày càng nhiều, cả đám dã nhân điên cuồng gào hống, thần thái cực kỳ vui tươi. Còn đối với Minh Vũ thì trong ánh mắt bọn họ tràn ngập sự kính trọng.

Ai bảo cái thời đại này lương thực là thứ quan trọng nhận, kẻ nào tìm ra được nhiều lương thực, thì kẻ có sẽ có đại quyền.

Trong mắt bọn họ Minh Vũ đã không còn là một đứa trẻ vừa mới mất mẹ nữa, mà là một nhân vật quan trọng có sức ảnh hưởng ngang với Klu thống lĩnh đội thợ săn.

Chừng nửa tiếng sau, Vu cô gái lúc nãy cũng đã chạy tới, trên mặt Vu lúc này mang theo một nét kinh nghi và vui mừng, khi nhìn thấy trên bờ toàn là cá, có tất cả hơn trăm con, mà số lượng không ngừng gia tăng.

Hắn không thể tin vào mắt mình, giống như là lão đang mơ, thế nhưng tiếng hò hét lại mang lão về thực tại, đây chính là sự thực, Đá Lớn bộ lạc có thể bắt cá vào mùa lá vàng. Đây chính là một việc đại sự kiện.

Sau đó Vu lão nhìn về Minh Vũ, lão chỉ chỉ trỏ trỏ, ý bảo tại sao Minh Vũ có thể làm được.

Minh Vũ cũng không có ngần ngại mà khoa chân múa tay một hồi. ý bảo, tối hôm qua Thần linh chỉ bảo hắn làm như thế dùng võ cây và cành cây nhỏ làm bẫy bắt cá vào mùa thu.

Hắn cũng không biết Vu có hiểu được ý của hắn không, thế nhưng hắn không ngừng chỉ lên trời, ý bảo là mình là do thần linh chỉ dạy.

Ngay sau đó Vu lập tức quỳ xuống ngửa mặt lên trời gào rống cái gì đó, sau đó là điên cuồng ngập đầu xuống dưới đất, các dã nhân cũng ngay lập tức quỳ xuống dập đầu, giống như bái tạ thần linh đã ban cho bọn họ thứ ăn.

Sau đó Vu ra lệnh không được bắt cá nữa, thu thập tất cả rồi trở về, ngay cả thần vật cũng được Vu tự mình mang về hang đá.

Chiếc lọ cá được đặt ngay ngắn trên vị trí cao nhất trên mõm đó, xung quanh nơi này có không ít đồ đồ hình vẽ, xem ra nơi này là nơi cúng tế của Đá Lớn bộ lạc.

Vu đốt một đồng lửa thật lớn sau đó không ngừng nhảy múa, nhưng hành động quái dị, còn các dã nhân khác thì quỳ xuống dập đầu không dám ngước đầu lên.

Vu nhảy múa chừng 10 phút, sau đó lão ra lệnh cho các dã nhân đem cá bắt được đem đi nướng lên. Khi làm hết mọi việc thì mặt trời cũng đã xuống bóng, mà lúc này Minh Vũ cùng đám nữ nhân cùng mấy đứa nhỏ đi thu thập cành cây nhỏ và vỏ cây, để tối nay hắn sẽ chỉ dạy cho bọn họ cách làm lọ thuận tiện cho việc bắt cá.

Lúc này theo ánh chiều tà đội thợ săn cũng đã trở về, thế nhưng lúc này đội thợ săn không có một chút hào hùng như hồi sáng, mà mang theo một chút bi thương. Đội thợ săn ban đầu có 15 người, vậy mà giờ này chỉ còn 13 người, hơn nữa trong số 13 người đó thì có hai người trên thân hình tràn đầy vết

thương.

Klu là người dẫn đầu, trên thân thể cũng có không ít thương tổn, nhưng may thanh là bị thương ngoại da, ngoài việc xuất tý huyết, còn mọi việc khác thì không đáng ngại.

Klu đi đến trước mặt Vu quỳ xuống, hần không nói một lời. hần biết hôm nay đội thợ săn bị tổn hao thêm 2 thành viên, không những không mang một con mồi về, thậm chí còn ảnh hưởng đến kế sinh tồn của toàn bộ bộ lạc trong mùa đông khắc nghiệt.

Hần cảm giác mình thật bất lực, thân là một người lãnh đạo của bộ lạc Đá Lớn vậy mà hần không làm tròn trách nhiệm của mình, hần cảm giác mình thật có lỗi, không có một chút mặt mũi nào đối diện với những người trong bộ tộc đã tin tưởng vào hần, nước mắt của hần không ngừng chảy dài trước Vu.

Vu khẽ vỗ tay lên vai hần, giống như là an ủi. Sau đó lão khẽ phát phát tay cho đám người thợ săn một mồi bước vào trong hang.

Cả một đám buồn tuổi bước vào trong hang, xem ra tối nay có khả năng lớn nhất là ăn một nửa bụng, thế nhưng bọn họ bước vào hang thì mùi cá nướng tràn ngập khắp hang đá.

Bọn họ ánh mắt ngạc nhiên nhìn một đồng cá nướng đang trải dài trên ụ đá phía trên cao.

Klu dường như không tin vào mắt mình liên tục dụi dụi, sau đó hần tát một cái thật mạnh lên mặt mình, để xem đây có phải là mơ không, thế nhưng đây chính là hiện thực. cá, toàn là cá nướng, có hơn trăm con.

“ cá! Cá! cá!” Klu lẩm bẩm nói không nên lời.

Sau một hồi giải thích Klu đã hiểu rõ cá từ đâu mà ra, hần nhìn Minh Vũ với một cái nhìn đầy thâm ý.

Đội thợ săn trở về, bữa tối bắt đầu, tất cả người trong bộ lạc quây quần ngay bên đông lửa, dựa theo cấp bậc mà phân ra ngồi. người ngồi cao nhất chính là Vu, tiếp theo đó là Klu, nhưng hôm nay lại khác, Minh Vũ ngồi ngay tại vị trí của Klu. Đồng thời Klu cũng tháo chiếc mũ có chiếc lông chim trên đầu của mình giao cho Minh Vũ. sau đó hần trở về vị trí kế bên ngồi xuống đội phân phát thức ăn.

Chiếc mũ lông chim kia chính là biểu tượng của thủ lĩnh Đá Lớn bộ lạc. người nắm giữ chức vị này sẽ có quyền phân phát thức ăn, có quyền sinh sát những thành viên phạm tội trong tộc.

Vu lão chỉ nhìn một lát, tuy có chút bất ngờ, thế nhưng lão cũng không hề phản đối. một bộ tộc được thần linh chi điểm, thì những ngày đói rách sẽ không còn nữa, mùa đông sẽ không còn đông tộc chết vì đói chết vì lạnh nữa.

Còn đối với Minh Vũ cũng có ấn tượng về động thái này của Klu, hần biết chiếc mũ lông chim kia có sức ảnh hưởng như thế nào trong bộ lạc Đá lớn.

Hần trầm ngâm một hồi lâu, rồi mới dùng hai tay nhận chiếc mũ lông chim, đội lên đầu chính thức nhận chức vị thủ lĩnh bộ lạc Đá Lớn, người có quyền lực thứ hai sau Vu.

Nhìn thấy hần đội chiếc mũ lông chim lên đầu, toàn bộ người trong bộ lạc đều rống lên không ngừng, giống như là đang ăn mừng báo hiệu một thời đại mới của Đá Lớn bộ lạc.

Sau màn hô hoán thì, Minh Vũ tiếp nhận công việc của Klu, là phân phát thức ăn. Hần lựa cho cá to nhất, lớn nhất dùng để cúng tế “thần Linh” tiếp theo đó là cho Vu và Klu.

Tiếp theo Klu là Orc, Orc là một trong những thợ săn có sức mạnh kinh khủng, sức mạnh của hần ngang ngửa Klu, thế nhưng khuôn mặt hần lại lộ ra nét mặt đần độn ngu si, hần là do vấn đề trung huyết tạo thành.

Orc chăm chú nhìn chiếc mũ lông chim trên đầu Minh Vũ tràn đầy sự ngưỡng mộ, đồng thời mùi cá nướng khiến có hần không ngừng chảy nước bọt.

Tiếp nhận một con cá chừng 2kg, hần không ngừng ăn ngấu nghiến, giống như là đói được ba ngày.

Đội thợ săn tính luôn cả Klu chỉ còn 13 người, trong đó có 10 người khỏe mạnh, 3 người còn lại bị thương khá là nặng, trong thời gian ngắn không thể lao động được.

Phụ nữ thì gấp 3 lần đàn ông, có khoảng 35 người phụ nữ trong độ tuổi từ 18 tới 38, số còn lại là trẻ em từ 3 tuổi đến 14 tuổi, trong đó có Minh Vũ. còn lại là người già tuổi trên 40 sức lao động khá là kém. Không thể vào được đội thợ săn chủ lực hoặc làm các công việc nặng nhọc.

Trong lúc vừa phân phát thức ăn, vừa quan sát, Minh Vũ âm thầm tính toán công việc sắp tới. trong gian đoạn cuối mùa thu này hần có hàng tá chuyện phải làm, hần cần phải có thời gia để quy hoạch và sắp xếp lại mọi thứ.

Lúc ăn tối xong thì bầu trời đã sập tối, Klu cùng với Orc cùng nhau hợp lực đóng cửa đá lại để đảm bảo an toàn cho bộ tộc. trong hai ngày liên tiếp bộ tộc Đá Lớn liên tiếp bị Sói Nanh kiểm tấn công tổn thất hơn 3 người. khiến cho trong lòng người dân bộ tộc hoang mang.

Lúc này mọi người đang tập trung tại đông lửa, Minh Vũ ngồi tại vị trí cao nhất bắt đầu hướng dẫn các thành viên trong bộ tộc làm chiếc Lọp thần khí để bắt cá.

Thành phần bao gồm là dây được làm từ vỏ cây và những que cây dài nhỏ, mảnh có khả năng uốn dẻo. vừa chỉ dạy vừa làm, vì thế nên rất là lâu, chiếc thần khí thứ hai mới hoàn thành, còn phía dưới thì chẳng đầu vào đâu cả, bởi vì tay bọn họ không đủ khéo léo nên rất khó mà làm được trong một lần duy nhất. thế nhưng như vậy cũng làm cho Minh Vũ hài lòng.

Bóng đêm ập xuống, trong hang động chỉ còn tiếng ngáy ngủ. đôi khi còn xem kể những tiếng rên rỉ nhỏ nhẹ trong đêm. Bộ lạc Đá Lớn chìm trong giấc mộng, mơ về một ngày mai tràn hy vọng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Cá gác bếp

Khi ánh bình minh vừa ló dạng thì bộ lạc Đá Lớn bắt đầu một ngày đại thu hoạch theo sự phân phó của tân thủ lĩnh Vũ.

Vu cũng theo tộc nhân ra ngoài bờ suối đốt thức công việc, ngay tại bờ suối được xây dựng hẳn một công trường khai thác và chế biến hải sản.

Dưới suối ngoài cá da trơn ra, còn có nhiều loại thủy sinh khác như tôm, cua, rần,... thậm chí còn có lẫn các loài sinh vật hung hiểm khác như cá sấu đầm lầy. thế nhưng dòng suối nhỏ như thế này thì đám hung thú kia ít bém mắng tới.

Sinh vật mang ưu thế tại khúc sông này là cá da trơn, chiếm ưu thế về đàn, hơn nữa đây là một loài cá có tốc độ sinh sản cũng như sinh tồn cực mạnh, chỉ cần có đủ không gian, bọn chúng có thể không ngừng nghỉ sinh sôi.

Có kinh nghiệm từ ngày hôm qua, kèm thêm dưới sự trợ giúp của Minh Vũ Đá Lớn bộ lạc có thêm 3 cái thần khí bắn cá, sản lượng ngày hôm nay có thể gia tăng gấp 4 gấp 5 lần.

Ban đầu Vu ngăn cản ý định đại thu hoạch của Minh Vũ bởi vì cuối mùa là và (mùa thu) nắng không đủ phơi cá sẽ không khô, cá sẽ bị hư, rất là lãng phí.

Đây là một chuyện vô cùng trọng đại với Đá Lớn bộ lạc, vì thức ăn là sinh mệnh không thể lãng phí. Thế nhưng chuyện này đối với Minh Vũ là một chuyện con con. Không có nắng phơi khô cá, thì hẳn còn rất nhiều cách để làm khô cá mà không cần dùng tới ánh nắng mặt trời. Mà gác bếp là một trong những cách đơn giản, nhưng vô cùng hiệu quả trong lúc này.

Có một điều đáng tiếc là không có hương liệu để làm món cá gác bếp ngon hơn, mà trong đó quan trọng nhất là muối. loại vật này chỉ có mỗi Đá bộ lạc mới có, bọn họ nắm ưu thế độc quyền.

Trong đầu Minh Vũ có rất nhiều ý tưởng thế nhưng hẳn cần phải thận trọng thực hiện từng bước một, không có khả năng đột phá nhảy vọt thời đại.

Lại nói về công trường bên bờ sông. Cỏ dại quanh khu vực bắt cá đã được thanh lý sạch sẽ. dưới sự chỉ dẫn của Minh Vũ tộc nhân Đá Lớn bộ lạc bắt đầu xây dựng những căn nhà lá tạm bợ bằng cỏ tranh và cọc gỗ.

Ngoài ra còn xây dựng 4 cái giàn cao 1m phía dưới còn đốt lửa, mục đích để hong khô thịt cá.

Cá được bắt từ dưới dòng suối lên, được các thành viên trong đội thợ săn dùng dao xương mổ bụng làm sạch ruột cá cùng mang cá, sau đó để cho các phụ nhân rửa sạch bằng nước, sau đó lại bỏ lên giàn gác bếp.

Mấy đứa nhỏ cùng mấy người lão cao tuổi, theo sự phân phó của Minh Vũ tiếp tục công việc đào hạt đá, một số khác thì đi tìm thực vật có mùi thơm theo sự diễn tả của Minh Vũ.

Thứ mà Minh Vũ cần tìm đó chính là xà và ớt, đây chính là hai nguyên liệu chiến lược trong công nghệ cá gác bếp.

Vì cá da trơn có mùi tanh rất đậm không xử lý tốt thì rất khó mà bảo quản và ăn sau một thời gian lâu. Hơn nữa hẳn còn hỏi các thành viên trong đội thợ săn trong quá trình đi săn, có bao giờ nhìn thấy những động vật ăn cỏ ăn đá, hoặc liếm đất đá gì không. Đá bộ lạc có mò muối thì hẳn là xung quanh đây cũng có khả năng xuất hiện khoáng muối hoặc quặng muối. chỉ cần tìm được những vật này thì sức khỏe bộ lạc Đá Lớn sẽ tăng hơn 5 phần. khả năng trẻ con bị chết non cũng giảm hẳn đến 8 phần.

Vu ban đầu có chút không tin vào cách làm khô cá của Minh Vũ thế nhưng hẳn lại lấy cái cớ là thần linh chỉ bảo, nên lão cũng không dám nói gì, thế nhưng cặp mắt kinh nghi vẫn không ngừng quan sát 4 cái giàn gác bếp kia.

Tộc nhân Đá Lớn mỗi người một việc, Minh Vũ cũng thế hẳn cũng phải nghiên cứu làm ra mấy loại vật dụng hữu ích khác.

Theo những gì hẳn được biết, không riêng gì đá lớn bộ lạc các bộ lạc khác cũng chưa hề có vật phẩm làm bằng đất, hay nói cách khác là đồ gốm. các vật dụng dùng để tích trữ nước vào mùa khô, chính là các ống tre nứa.

Tuy hần chưa từng làm vật dụng bằng gốm, thế nhưng chưa ăn thịt heo cũng biết hình dạng nó như thế nào mà.

Hần biết không phải làm một lần là sẽ thành công, thế nhưng đồ gốm là cơ sở phát triển của một nền văn minh. Khi đồ gốm xuất hiện thì loài người trong thưở sơ khai này sẽ đi lên một tầm cao mới, hơn nữa chuỗi thức ăn càng thêm phong phú và đa dạng.

Minh Vũ tìm bên bờ suối một ít đất sét cùng một phiến đá bằng phẳng, hần phải tận dụng quỹ thời gian ngắn ngủi để tạo ra đồ gốm trước khi mùa đông ập tới. khi đó đồ gốm có nghĩa là hần có thể nấu được nước sôi, mà có nước sôi thì sẽ giữ ấm được cơ thể, tránh bị mất nhiệt. tạo thêm một tầng bảo hiểm cho bộ lạc nhỏ yếu này.

Theo giúp việc cho hần là hai đứa bé gái tuổi chừng 13 14 tuổi gì đó. 13 14 tuổi vào thời đại của hần, thì quả thật là một lũ vô dụng không có tích sự gì cả, cả ngày chỉ biết lướt điện thoại cùng làm những cái trò trẻ trâu không ai chịu nổi.

Thế nhưng 13 14 tuổi tại nơi này, bọn họ phải đã vượt qua bao khó khăn nguy hiểm từ lúc sinh mới có thể sống đến tận bây giờ.

Thời đại nguyên thủy, sinh mạng con người như cỏ rác, sống nay chết mai, vì vậy sống đến tận bây giờ những đứa trẻ đã trải qua thật nhiều biến cố.

Dưới sự chỉ đạo chủ Minh Vũ 3 người cùng nhau khởi công trông trình vĩ đại vượt bậc so với thời đại. lấy đất sét ven bờ suối lên sau, đó dùng tro mịn rắc vào tiến hành nhào nặn, công việc xem ra là việc nhẹ nhàng, trông giống là đang chơi đất.

Vậy mà lại hấp thu không ít ánh mắt của tộc nhân hiếu kỳ, chỉ có riêng đội thợ săn thì đang cắm đầu cắm cổ bắt cá. Còn Vu thì đôi mắt không một giây ngưng nghĩ rời khỏi giàn gác cá.

Đám tộc nhân không biết vị tân thủ lĩnh đang làm gì, thế nhưng muốn hỏi thì lại thôi, lẽ đâu bọn họ làm chuyện hồng việc tốt của thủ lĩnh, thì tối nay sẽ không có thức ăn.

Nhào đất chừng nửa tiếng, khiến cho khối đất sét cực kỳ dẻo mịn. lúc này Minh Vũ mới bắt đầu tạo hình dưới ánh mắt chăm chú của hai đứa bé gái.

Hần dự định tạo một cái nồi đất, có đường kính 30 cm sâu chừng 20 cm. hai đứa bé gái cũng học theo, như tạo ra vật phẩm nhỏ hơn, không thích hợp làm nồi, thế nhưng phù hợp để làm tô.

Cho đến giữa trưa hần cùng Alu và Alcan tạo ra 20 vật phẩm, trong đó có 4 chiếc nồi lớn, 3 cái muỗng lớn dùng để múc canh, 3 chiếc ly cao, 6 cái tô cùng 4 chiếc muỗng nhỏ. Sau đó hần đem phơi những vật phẩm này ngoài nắng, và căn dặn thật kỹ không cho phép bất kỳ ai động vào những thứ kia, nếu trái lời tối nay sẽ không có thức ăn.

Sau đó hần huy động 3 thành viên trong đội thợ săn là Ivan, Blu và Kor vận chuyển đất sét từ bờ sông vào khu vực gần hang động. đồng thời Alcan và mẹ của nàng là Akum thu thập rơm khô.

Tất cả 6 người hý hục cả một buổi chiều mới hoàn thành một công trình lớn. một cái lò nấu gốm cao chừng 1 m rộng 1,5 m, được làm từ hỗn hợp đất sét và rơm.

Lò được chia là hai phần chính, phần trên và phần dưới. phần dưới dùng để đốt củi, còn phần trên dùng để chứa đồ gốm, phân cách giữa hai lớp là một tầng làm bằng đất sét được cố định bằng những nhánh cây nhỏ bao bọc bởi đất sét cứng.

Mà lúc này tộc nhân Đá Lớn bộ lạc cũng mang thu hoạch ngày hôm nay trở về. trên khuôn mặt mỗi người đều rạng rỡ, mà cười tươi nhất là Vu, trên tay lão là một đồng cá gác bếp thành phẩm. tuy mùi vị không có ngon cho mấy, thế nhưng chất lượng lại tốt hơn rất nhiều so với cá phơi ngoài nắng. Vu thích chí không rời tay.

Hôm nay thu hoạch được gần 200 kg cá gác bếp, với số lượng lớn cá như thế này thì trong mùa đông khắc nghiệt, Đá Lớn bộ lạc không phải lo lắng cái ăn nữa.

Mà những món đồ gốm phơi trên mồm đá cũng được cẩn thận mang về, bọn họ nâng niu còn hơn con đẻ của mình nữa vậy.

Minh Vũ tự mình bỏ những vật phẩm kia vào trong lò đốt, với tư thái cực kỳ cẩn thận, trợn vện 20 món đồ gốm cũng bỏ vào trong lò đốt, sau đó hần dùng đất sét phong kín lại của khẩu, sau đó cho đốt lửa, dưới ánh mắt tò mò của tộc nhân.

“đây là vật phẩm mà thần linh hướng dẫn ta làm! Phải cẩn thận! Uru và Xin hai người trông coi lửa cho cẩn thận, không được cho lửa tắt!” Minh Vũ ra lệnh.

Nét mặt của hần lúc này vô cùng nghiêm túc, tạo ra một cỗ uy nghiêm sâu kín.

Uru và Xin là hai người có tuổi xếp vào độ tuổi lao động kém, thế nhưng công việc giữ lửa thì hai người rất thành thạo, nên Minh Vũ mới giao trọng trách cho bọn họ.

Tiếp tục vào trong hang đá, Minh Vũ làm công việc của một vị thủ lĩnh là phân phát đồ ăn, kèm theo đó là hướng dẫn tộc nhân là một số vật dụng thủ công bằng gỗ và da thú.

Mấy ngày nay hần quan sát thấy vậy dụng dùng để chứa đựng vật phẩm của tộc nhân đó chính là dùng da thú bọc lại, hiệu suất vô cùng kém, hơn nữa vô cùng cồng kềnh không có hiệu quả. Nên hần quyết định là một cái “gùi”.

Vì thiếu nguyên vật liệu, nên chiếc gùi là rất là thô sơ. Dung 4 thanh gỗ cắm xuống dưới đất, tạo khung, sao đó dùng những nhánh cây nhỏ, dẻo, bắt đầu đan theo hình tròn xung quanh các cọc gỗ, tạo hình thành một chiếc giỏ không đáy.

Sau khi hoàn thành khung chính thức thì phần đáy được gia cố bằng 4 thanh gỗ lắp chặt ở đáy rồi, sau đó dùng da thú ló ở dưới đáy, sau đó dùng nanh cá da trơn gia cố và cố định là phần đáy giỏ.

Và thế là một vật phẩm hữu dụng nữa lại ra đời, tiết kiệm không ít thời gian và sức lực cho bộ tộc Đá Lớn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Đồ Gốm

Sau khi an bài tất cả Minh Vũ liền đi ra ngoài chăm coi lò gốm, cái mà hắn cùng Alu và Alcan chăm chút cả ngày. Hắn thật hi vọng là có thể thành công tạo thành đồ gốm, chỉ cần có thể chế tạo được đồ gốm thì sau này sẽ có rất nhiều tác dụng vào mùa đông.

Khi Minh Vũ ra ngoài của động thì Blu và Xin vẫn còn ngồi đó canh lửa, quả thật lửa được chăm rất tốt, lửa cháy rất đều, hắn ra lệnh cho Xin và Blu vào hang đá nghỉ ngơi, thế nhưng hai người không chịu, bảo rằng, việc canh lửa là của hai người, thế nên Minh vũ cũng ngồi cùng bọn họ.

Quả thật đêm cuối thu quả thật rất là lạnh, từ cánh đồng cỏ từng cơn gió lạnh thấu xương thổi vào, khiến cho cả ba run cầm cập, nhưng cũng may là còn có lò đốt và da thú nên mọi chuyện cũng qua.

Theo sự dự đoán của Minh Vũ thì lần đốt gốm này kéo dài khoảng 8 tiếng, sau đó tắt lửa, để nguội rồi mới được phép tháo lò lấy vật phẩm, nếu không sau khi đốt xong mà lấy ra liền, thì đồ gốm sẽ bị sốc nhiệt độ gây ra hiện tượng vỡ nát, đó là điều hắn hoàn toàn không muốn.

Đến nửa đêm thì hai người Xin và Blue không còn chịu nổi nữa, mà ngủ gục bên đồng lửa, Minh Vũ, cũng không có ý đánh thức họ, mà hắn đang suy nghĩ về chuyện tương lai cho bộ tộc.

Theo như hắn được biết từ Vu, là khi con tuyết đầu tiên rơi xuống thì tại Đá Bộ lạc sẽ buổi trao đổi vật phẩm cuối cùng. Đây là thời điểm các bộ lạc quanh khu vực này trao đổi vật phẩm để chuẩn bị cho cuộc chiến sinh tồn mùa đông khắc nghiệt.

Tại sao Đá Bộ lạc là nơi tụ họp, bởi vì Đá bộ lạc có thực lực mạnh nhất, hơn nữa trong tay bọn họ còn có vật phẩm quan trọng đó chính là muối. quả thật ngày nay hắn ăn không có một ít muối nào cả, nhạt nhẽo vô cùng.

Mà theo như lời Vu Nói, phiên chợ này còn có thể trao đổi nhân khẩu lấy thức ăn, giá cả thông thường là 10 túi thịt khô sẽ đổi được 1 phụ nữ trưởng thành. Nếu năm nào khắc nghiệt, thức ăn hiếm, thì giá sẽ hơn, có khi là 5 túi thịt có thể đổi được một người.

Đá Lớn bộ lạc cũng thường xuyên đổi người lấy thức ăn, vì vậy bộ lạc ngày càng yếu kém cũng là do nguyên nhân này.

Mà theo như cách tính của Vu thì năm nào không hạn càn dài thì năm đó tuyết rơi càng sớm, năm đó tương đương sẽ rất khắc nghiệt, mùa đông sẽ rất dài, sẽ chết rất nhiều tộc nhân. Mà khoảng cách tới thời điểm chỉ còn chừng nửa tháng.

Nửa tháng nói lâu thì lâu mà nhanh cũng rất nhanh. Trong nửa tháng tới hắn cần phải làm rất nhiều việc để duy trì bộ lạc này. Hơn nữa đó là phiên chợ trao đổi đầu mùa tuyết rơi, xem ra hắn phải đổi thật nhiều muối để tích trữ cho mùa đông.

Nghĩ vu vợ cho đến tận sáng, hắn thiếp đi hồi nào hắn cũng chẳng biết, thế nhưng lúc hắn tỉnh dậy, thì mặt trời đã hừng đông, các đội thợ săn cực kỳ hào hứng ngày bội thu, nên đã từ rất sớm, khi mặt trời còn chưa mọc bọn họ đã ra ngoài bờ suối bắt cá.

Ngay cả ăn sáng cũng không cần, bọn họ có thể ăn cá tươi ngoài suối luôn, không cần phải ăn cá gác bếp, thứ kia là dùng để tích trữ vào mùa đông hoặc là trao đổi da thú.

Quả thật Đá Lớn bộ lạc cái gì cũng thiếu cả, ngay cả da thú là một vật dụng rất yếu, vậy mà toàn thể bộ lạc chưa tới 50 miếng da thú.

Mà Vu cũng không có ra ngoài bờ suối nữa mà một mực nhìn Minh Vũ ngủ. hiện tại đối với lão Minh Vũ không khác gì là một vị thần, là đứa con của thần linh phái xuống giúp cho Đá Lớn bộ lạc.

Có lẽ vì hôm qua thức quá khuya, nên đầu Minh Vũ có chút khó chịu. hắn khẽ xoa đầu một cái sau đó mới mập mờ nhìn Vu đang ngồi đối diện hắn.

“Vũ! tỉnh rồi! ăn!” Vu lão tâm tình mấy ngày nay rất là thư sướng.

Buổi sáng không khí còn khá là ẩm ướt, cái lạnh cuối thu ngày càng đậm đặc. thời tiết như thế hắn nào có tâm tình để ăn, cái hắn cần ở đây chính là một cốc trà nóng. Mà cần gì trà nóng nước nóng cũng đủ hắn tạ trời đất rồi.

Hắn không có tiếp thức ăn trên tay Vu mà là đi đến lò nung, dùng tay sờ nhẹ lên thân lò để cảm nhận nhiệt độ.

Nhiệt độ ngoài thân lò còn khá là ấm cũng khoảng 35 -40 độ, hẳn là bên trong còn khá là cao, tầm khoảng 50-60 độ. Nếu như mở lò ngay lúc này thì đồ gốm bên trong sẽ vỡ nát toàn bộ. bởi vì bị sốc nhiệt.

Lòng hắn có chút nóng, nhưng cũng phải bỏ xuống, hắn tìm tới một ít nước bắt đầu vệ sinh cá nhân buổi sáng, sau đó cùng Vu ăn mấy con cá nướng đang gác bên bếp lửa.

Hắn chăm chú nhìn toàn bộ tộc nhân chăm chỉ làm việc, tất cả mọi người đều hẳn hoi làm việc, làm cho tâm Minh Vũ cảm giác gánh nặng trên vai của mình ngày càng rõ ràng.

Trò chuyện với vu một lát sau đó hắn cùng Ivan, Blu, Kor, Alcan và Akum tiếp tục làm những công việc như ngày hôm qua. Tuy biết có thành công hay không, nhưng vẫn phải tiếp tục làm vì nó ảnh hưởng đến bộ lạc Đá Lớn.

Lần này vật phẩm mọi người tạo ra rất nhiều và đa dạng, bao gồm nồi lớn, chum, vại, chén, muống lớn, muống nhỏ, tổng cộng có trên trăm cái.

Đến xế chiều thì dưới sự giúp sức của mọi người, tất cả được tập kết lại gần hang động, mà lò nung cũng được xây thêm 5 cái, để đủ cung ứng có đại sản lượng đồ gốm.

Mà lúc này dưới sự tập trung ánh mắt của toàn bộ tộc nhân bộ lạc Đá Lớn Minh Vũ bắt đầu khai lò nung ngày hôm trước.

Minh Vũ lúc này cũng rất là hồi hộp, tuy biết khả năng thất bại rất là cao, thế nhưng hắn vẫn rất là chờ mong.

Lúc này nhiệt độ ngoài trời chỉ còn chưa tới 15 độ, nhiệt độ trong lòng hắn là chỉ cao hơn một chút mà thôi, chênh lệch nhiệt độ không quá lớn.

Nhắm kỹ cửa lò nung, Minh Vũ liền khai lò, chẳng mấy chốc vật phẩm bên trong lò lộ ra dưới ánh lửa bập bùng.

Bên trong lò là những vật phẩm màu đỏ tươi màu nung. Đôi bàn tay Minh Vũ không nhận được mà run rẩy.

Hắn khẽ nhấc lên vật phẩm trên cùng, đó mà một chiếc nồi nhỏ rộng chừng 15 cm, nhìn sơ bề ngoài chiếc nồi sành không có một chút sức mẻ, hắn liền búng ngón tay lên thành nồi, ngay lập tức phát ra một tiếng trầm.

Nội tâm hắn thả lỏng một chút

“xem ra là đã thành công, lần sau phải làm đất mỏng hơn một chút, sẽ làm cho vật phẩm thanh hơn” Minh Vũ thầm nghĩ.

Hắn liền tiếp lấy ra tất cả vật phẩm trong lò nung. Tổng cộng có 20 cái thành phẩm được 16 cái hỏng hết 4 cái, mà 4 cái đều là do hắn làm, bởi vì nồi đất quá to, hơn nữa để áp đáy nên nhiệt độ nung quá cao dẫn đến nứt vỡ.

Thế nhưng cũng không sao, lần này rút kinh nghiệm, những vật phẩm to lớn, đặt ở giữa lò nung là tốt nhất. còn những vật nào dày thì để tầng đáy, như vậy sẽ hiệu quả hơn rất nhiều.

Hơn nữa còn có thể điều chỉnh thời gian nung, sớm hơn chừng nửa giờ.

Mọi tộc nhân bộ lạc Đá Lớn nhìn chăm chú những vật thành phẩm mà Minh Vũ để đầy trên mặt đất.

“Vũ! thế nào! Thành không?” Vu lên tiếng đầu tiên. Tâm trạng lão lúc này cũng không kém gì Minh Vũ.

“tốt! thành công! Chúng ta trở về ăn mừng!” Minh Vũ cười tươi như hoa.

Sau đó hắn phân phó tộc nhân bỏ đồ gốm vào lò nung, tiếp tục làm một mẻ tiếp theo.

Trở lại hang động 16 vật phẩm đồ gốm trải dài trên đất. Vu cùng mọi người nhìn với ánh mắt tràn đầy khó hiểu.

“đây là gì? chậu đá?” Vu nói. “đúng, nhưng không phải là chậu đá. Đây là nồi, còn đây là chén, là muống” Minh Vũ liền tục chỉ các vật phẩm trên đất. Các tộc nhân cũng học theo cách phát âm.

“Orc! lấy nước!” Minh Vũ ra lệnh cho Orc.

“mau đi, hôm nay người sẽ được ăn ngon” Minh Vũ không hẹn mà ra lời dụ hoặc.

Sau đó hắn lấy ra cái nồi lớn nhất, dùng 3 cục đá là bếp lò. Sau khi mọi việc hoàn thành thì Orc cũng hát ha hát hải mang nước về, đôi mắt chờ mong thức ăn ngon.

Minh Vũ cũng lười để ý tên tham ăn này, hắn liền đổ nước vào nồi bắt đầu đun sôi nước. dưới ánh mắt ngạc nhiên của toàn bộ tộc nhân.

Sau đó hắn lấy Hạt Đá được bọc trong túi da thú. Tiếp đó hắn dùng dao xương lột lớp vỏ trần sùi bên ngoài để lộ ra phần nhân bên trong trắng nõn mịn.

màng.

Minh Vũ đã khiếm định qua, Hạt Đá có hàm lượng tinh bột rất là cao, khi nướng chín ăn có vị giòn ngọt của tinh bột, kèm theo đó là vị bùi bùi rất là ngon miệng. Chính vì vậy hần mới đến Hạt Đá khai đào làm vật thử nghiệm trước.

Nhìn thấy thủ lĩnh là như vậy tộc nhân rất là khó hiểu, Akam nhìn không được mà nhắc nhở.

“không ăn ngay được! ngứa! ăn sẽ đau bụng!”

“không sao! các người làm theo ta là được!” Minh Vũ cười cười.

Dưới sự giúp đỡ của tộc nhân gần 30 Hạt đá đã được bóc vỏ, và cho vào trong nồi.

Dưới ánh mắt mong đợi của tộc nhân, nhìn chăm chú vào chiếc nồi nhỏ, bọn họ quên cả đói, đôi mắt sáng hoắc không bỏ bất kỳ một thời khắc nào cả.

Chỉ 20 phút sau, thời khắc cuối cùng đã tới, nước trong nồi bắt đầu sôi trào, từng bọt khí nổi lên. Một màn quý di xuất hiện, đầu tiên là Vu sau đó là toàn bộ tộc nhân bộ lạc không ngừng quỳ xuống dập đầu

“thần linh nổi giận! thần linh nổi giận! mau dập đầu!”

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Thời đại đồ Ăn luộc

Quả thật đúng là quá lạc hậu, thời buổi sơ khai, cái gì cũng là do thần linh ban cho cả, hay cả hiện tượng tự nhiên cũng là do thần linh trừng phạt hoặc là ban ân, Minh Vũ cũng không còn lời gì để nói.

Hắn nặc kệ đám kia, mà dùng dao nhỏ kiểm tra hạt đá có chín chưa, quả thật loại củ này khá là khó chín, hắn thậm chí phải đợi thêm chừng 10 phút nữa mới chín được.

Nhìn thấy hành động của Minh Vũ đám tộc nhân cũng không có dập đầu nữa mà ngó nghiêng xem thần linh có trừng phạt không. Quả nhiên là không có, chỉ thấy thủ lĩnh của bọn họ đang chăm chú cái kia, cái mà làm cho thần linh nổi giận.

Chỉ mấy chiếc hạt đá đã chín, mùi hương thoang thoảng bay khắp hang đá. Cái bụng đói là lúc này không nhìn được mà cuồn hồng kêu réo.

“Orc! lại đây! Ăn món ngon!” Minh Vũ cười, một nụ cười đầy vẻ kỳ hoặc.

Orc sức to, tham ăn, có chút dần, nhưng tên này rất là thật thà nghe lời, chỉ cần có đồ ăn là hắn sẽ cố sống cố chết mà làm

Hạt đá luộc chín được Minh Vũ bỏ vào trong một cái chén nhỏ, sau đó dùng muỗng chan một ít nước luộc vào, nước luộc sền sệt chứa đầy tinh bột bên trong, nếu bỏ đi thật là lãng phí.

Orc tiếp nhận chén từ trong tay thủ lĩnh, đôi mắt sáng hoắc nhìn chăm cái mà thủ lĩnh nói là đồ ăn ngon. Người được mùi thơm từ bên trong cái chén, hắn không nhìn được mà trút hết vào miệng.

Một cảm giác nóng ấm theo khoan miệng tràn xuống bụng, một cái cảm giác mà trước nay hắn chưa được trải qua, nó thật vi diệu, lâng lâng không thể tả được.

Hắn dường như là đứng hình vài giây sau đó hét một tiếng thật to

“ngon! Quá Ngon! Thủ lĩnh cho ta! ta muốn ăn!”

“Orc ngồi xuống” Klu quát lớn.

Thường ngày Orc rất là sợ Klu, Klu nói một thì hắn sẽ không dám nói hai, thế nhưng vào lúc này Orc không có như thế, đôi mắt long lánh chăm chú nhìn Minh Vũ bộ dáng không khác gì một con mèo nhỏ xin ăn.

Minh Vũ bật cười, sau đó cho Orc một viên Hạt đá luộc chín. Orc mừng rỡ không thôi, sau đó hắn liếc nhìn Klu đầy sự khiêu khích, ý như muốn nói “ta từ nay về sau chỉ nghe lời thủ lĩnh mà thôi! Thủ lĩnh có đồ ăn ngon, người thì không”

Minh Vũ sau đó liền lấy 3 hạt đá cùng một ít nước luộc cho vào chén sau đó đưa cho Vu.

Tay Vu rung rung cầm chiếc chén, đôi mắt long lanh chăm chú quan sát, lão khẽ hít một hơi thật sâu, cảm nhận được hơi nóng cùng mùi thơm hoàn quyền vào nhau.

Lão cũng giống như Orc một ngụm ăn hết, một cảm giác nóng ấm tràn khắp cơ thể thông qua khoang miệng sau đó là bụng, đôi mắt lão trừng thật lớn

“ngon! quá ngon! Đây là thức ăn của thần linh ư? Vũ nói cho ta!”Vu có chút gấp.

Minh Vũ mặt có chút đen, thế nhưng hắn vẫn chặn lòng gật đầu một cái.

Ngay lập tức Vu giờ cái trò cù, cầm mọi người ăn, mà dùng cái nồi đất kia tể tự, cúng tế thần linh sau đó mới được ăn.

Minh Vũ cũng mặc kệ, cứ để lão làm, đây là tính ngưỡng, trong một hai ngày khó mà thay đổi được. Vu tể tự mặc kệ Vu Minh Vũ còn thừa lại 3 cái nồi lớn cùng 4 cái nồi nhỏ. Hắn cũng bắt đầu ăn bài thức ăn tối cho mọi người.

Orc một lần nữa xung phong đi lấy nước, còn các phụ nhân thì giúp Minh Vũ lột vỏ hạt đá, một số khác thì phụ trách nghiền nhỏ Hạt đá.

Nhìn thấy lượng Tinh bột khá lớn trong hạt đá, như vậy là loại hạt này có thể nấu được cháo. Như vậy loại hạt này có thể vận dụng tới mức tối đa của nó.

Khoảng chừng một giờ sau, toàn bộ dân cư bộ lạc Đá Lớn đã được ăn tối, mọi người tới lúc này đã rất gấp, vừa đói, vừa chờ mong thức ăn của Thần Linh.

Do số lượng chén có hạn, nên mọi người phải thay phiên nhau ăn, mỗi người một chén, ăn kèm với cá Khô, quả thật là một loại mỹ vị chưa từng có, trước giờ bọn họ chỉ ăn có hai loại thức ăn, một là nướng hai là ăn sống.

Còn thanh niên trai trẻ thì còn có thể ăn được tốt, thế nhưng những người già như Vu, Blu, Xin thì răng rụng hầu như không còn, mỗi lần ăn dường như là một cực hình với họ.

Sau khi ăn uống no nê, Minh Vũ cho Blu và Xin ra đốt lò gốm, đến lúc này bọn họ mới phát giác ra những vật kia có tác dụng to lớn đến chừng nào, nên cả đám người hí ha hí hửng làm việc mà không một chút dị nghị.

Có kinh nghiệm một lần, thế nên quá trình đốt lò cũng khá là dễ. lão Blu và Xin thay phiên ngay canh lò. Còn tất cả mọi người về hang ngủ.

Còn đồn với Minh Vũ hôm nay quả là một ngày một nhọc, thế nên hắn cũng chìm vào giấc ngủ một cách nhanh chóng.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra

Từ lúc sáng sớm khi mặt trời chưa ló dạng, thì tộc nhân bộ lạc Đá Lớn đã dậy, bọn họ cũng không có vội ra ngoài bắt cá như ngày hôm trước nữa mà cả đám tụ tập lại lột vỏ Hạt Đá sau đó cùng nhau nấu cháo.

Mà khi Minh Vũ tỉnh dậy thì mọi người đã ăn no nê, riêng Minh Vũ thì được thừa một chén thật to.

“xem ra, tộc nhân của ta cũng rất là ham ăn!” Minh Vũ thầm nghĩ.

Lúc này Vu cũng không có ra ngoài mà chăm chú nhìn Minh Vũ.

“Vũ! tỉnh! Ngươi ăn!” hôm nay tộc nhân ta nên làm cái gì! Tất cả chờ ngươi phân phó!”

“Klu đâu?” Minh Vũ hỏi.

“Klu đang ngoài bờ suối bắt cá, mấy ngày nay hắn rất hăng, vội lại mấy ngày nay có Sói rừng kiếm, nên vào rừng rất nguy hiểm!” Vu giải thích.

“mấy ngày nay bắt nhiều cá, kho không đủ chỗ chứa!” Vu nói.

Nghe Vu nói thế Minh Vũ liếc nhìn góc chứa lương thực, quả thật là rất là đầy, từng sọt, từng sọt chứa đầy Hạt Đá cùng Cá khô. Nếu như tiến độ khai thác như thế này, thì trong 2 3 ngày nữa cái kho này sẽ đầy mất.

Quả thật cái hang này khá là nhỏ, 70 tộc nhân sinh sống nơi đây quả thật là không đủ, chưa tính là còn để lương thực.

Quyết định xây nhà ngoài kia là đã có, thế nhưng hiện tại nhân lực không có đủ. Trong giai đoạn này bọn họ không có thời gian làm chuyện đó, thế nên cải tạo kho chứa là biện pháp tốt nhất hiện tại.

Kho chứa là một hốc đá lớn có chiều dài khoảng 3m, rộng 2m vào cao 2m, có tổng diện tích khoảng 12m³. Thế nhưng do vật phẩm quảng tứ tung không được sắp xếp tỷ mỉ nên rất là bừa bộn. Hiện tại tộc nhân ai cũng có công việc của mình chỉ có Vu cùng Minh Vũ là rảnh tay thế nên Minh Vũ cũng dành thời dài mà bắt tay vào dọn dẹp lại kho chứa.

Đầu tiên là hắn quét dọn lại một thể khu vực xung quang kho, tiếp đó là phân loại. trong kho có rất là nhiều thứ, nhiều nhất là Cá khô và Hạt đá, ngoài ra còn có da thú, một số quả phơi khô, hạt, ngay cả cục đá đều có.

Sua khi lấy hết tất cả mọi thứ ra ngoài, hấn lại một lần nữa quét dọn bên trong kho, sau đó dùng da thú lột bên dưới, sau đó phân kho thành 2 ngăn, ngăn thứ nhất là đựng Hát đá, ngăn thứ hai là để cá khô.

Lần này vật phẩm không để sọc nữa mà để tràn ra kho, vì đã phân chia ngăn, thế nên không sợ bị lẫn lộn. còn các vật khác thì bỏ trong sọc kéo ra ngoài.

Tổn gần cả buổi trưa hấn mới thanh lý xong cái kho hỗn độn, giải quyết được không ít không gian. Mà trong lúc dọn dẹp hấn phát hiện ra hiệu thứ làm cho hấn vui mừng đến phát điên.

Trong lúc hấn dọn dẹp thì Minh Vũ phát hiện có một túi da thú, bên trong đựng đầy những quả nhỏ chỉ bằng nửa đầu ngón tay, tuy đã khô, nhưng màu đỏ nhìn rất là thích mắt.

Đây chính là thần khí giúp cho các món nướng trở nên đặc sắc hơn. Ớt. thứ mà hấn tìm kiếm bao lâu nay.

Tuy trong túi có hơn 20 trái, thế nhưng hấn có thể lấy hạt giống và tròn vào mùa năm sau, khẳng định là sẽ tạo ra nhiều mỹ thực cho bộ lạc.

Công việc chuẩn bị cho mùa đông cũng khá là thuận lợi, thức ăn đã có, nôi cũng đã có, hai vấn đề quan trọng nhất xem như đã hoàn thành. Thế nhưng trong mùa đông không chỉ có thế, không ai biết chuyện gì có khả năng này ra nên phòng ngừa mới chắc chắn nhất.

Hiện tại có 4 vấn đề mới phát sinh ra, thứ nhất là muối, cái này tốt nhất là tìm thấy mỏ muối hoặc là khoáng muối.

Thứ hai là vấn đề giữ ấm, nhìn sơ qua bộ lạc Đá Lớn thiếu da thú rất là trầm trọng, theo như Vu nói thì sau khi con tuyết đầu tiên rơi xuống bọn họ sẽ dùng thức ăn đổi lấy da thú. Thế nhưng điều này Minh Vũ thấy không có khả thi, nên vấn đề này cũng có hai cách giải quyết, thứ nhất là tập trung săn thú lấy da lông, nhưng cách này không khả quan cho mấy, vì cần một thời gian dài phơi khô da lông mới được.

Cách thứ hai chính là tìm ra một loại vật liệu khác thay thế.

Vấn đề thứ ba cần phải giải quyết, đó chính là vấn đề đi lại trong tuyết. vào mùa đông tay chân là những bộ phận dễ dàng bị tổn thương nhất. lở loét là điều không thể tránh khỏi nếu tiếp xúc trong tuyết thời gian dài. Nhẹ thì bị lở loét còn nặng thì bị hoại tử dẫn đến mất đi một bộ phận thân thể.

Thứ tư cũng là vấn đề quan trọng nhất, an toàn của bộ lạc trong mùa đông. Mùa đông lạnh thức ăn sẽ rất ít hầu như là không có, lúc này các loài dã thú trở nên hung mãnh dị thường, đặc biệt là sói, vì thứ ăn bọn chúng sẵn sàng tấn công bất kỳ sinh vật sống, miễn là chúng có được đồ ăn. Cái đó vẫn không đáng sợ, đáng sợ hơn chính là các bộ lạc khác. Các bộ lạc lớn sẽ thường xuyên cướp phá các bộ tộc nhỏ trong mùa đông, nếu bọn họ cạn kiệt lương thực.

Mà mùa đông năm nay khả năng đó xảy ra rất cao. Vì mùa khô kéo dài nên sản lượng thức ăn dự trữ sẽ rất ít với lại mùa đông hấn là sẽ kéo dài.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Săn chuột đồng cỏ

Ước lượng thời gian, Minh Vũ rời khỏi hang động tìm kiếm những vật dụng có thể sử dụng hoặc chế tạo vật phẩm.

Lúc này cũng đã là cuối buổi chiều, đồ gốm hôm nay tuy không có hấn chỉ huy chế tạo, thế nhưng Alan và Akam cũng có thể tự mình chế tạo, thậm chí còn xuất sắc hơn cả hấn nữa.

Rất đơn giản vì bọn họ là nữ tính mà nữ tính có thiên phú về sự khéo léo hơn hấn với lại xưa kia chỉ mà một anh nông dân mà thôi chứ có phải con cái trong làng nghề sản xuất gốm đâu.

Nhìn 5 lò nung gốm đang làm nguội lòng hấn rất là trong mong, xem hôm nay có thể thành công được bao nhiêu món.

Còn phía công trường ngoài bờ suối lúc này vẫn hấn say sản xuất, lớp khai thác, lớp làm sạch lớp hong khô tất cả vận hành đều đặn có nhịp điệu. đây cũng có thể xem là một dây chuyền sản xuất rồi đấy.

Hấn cũng không có thuận tiện đến chi đạo hoặc quan sát mà trực tiếp đi dạo trên đồng cỏ. cái đồng cỏ này rộng chừng 10 mẫu bắt ngang chính giữa là một dòng suối nhỏ, một bên tiếp giáp với dãy núi đá lớn, một bên giáp với rừng rậm.

Đồng cỏ lúc này đã chuyển sang màu ủa vàng, báo hiệu cuối thu sắp đến. theo lẽ thông thường đồng cỏ có một hệ sinh thái cực kỳ đa dạng, bên trong hấn sẽ có rất nhiều chuột, mà chuột là chuỗi thức ăn thứ hai. Kèm theo chuột thì sẽ có các loài động vật khác như rắn, sói đồng cỏ,...

Hấn đi dạo chừng 20 phút, lúc này hấn chú ý đến một mô đất cao nổi bật trên đồng cỏ, cái mô đất này cao chừng 2m, khá là rộng rãi, nó có thể chứa

được tới 3 chiếc xe hơi.

Mà điều đáng chú ý là tên mô đất còn ẩn hiện những cái lỗ to bằng bắp chân, có cái còn to hơn. Đó là hình từ xa, Minh Vũ bước tới gần thì còn thấy phía dưới rất nhiều hang nhỏ, ngoài ra còn có vô số lối đi tẩn ra xung quang mô đất.

Bất chợt khoe miệng Minh Vũ mỉm cười, một nụ cười tràn đầy thâm ý. Hắn âm thầm quan sát kỹ một lần nữa sau đó mới trở về bộ lạc. lúc này trời cũng đã khá tối, toàn bộ tộc nhân đang vận chuyển chiến lợi phẩm ngày hôm nay.

Ngày hôm nay làm việc thuận tiện nên rất là quen tay, năng xuất được đề thăng đáng kể, tổng cộng thu hoạch gần 300 cá gác bếp thành phẩm, sản lượng tương đương 100 túi thịt khô. Ngoài ra nhóm thu hoạch Hạt đá cũng được 50 kg. thu hoạch ngày hôm nay xem như là không tệ.

Nhóm sản xuất đồ gốm hôm nay chú trọng chế tạo nồi lớn, thế nên cả ngày hôm nay bọn họ chỉ làm được 12 cái nồi lớn cùng 20 cái chén nhỏ.

Vẫn như thường lệ Minh Vũ chính là người khai lò nung. Đó chính là thành quả ngày hôm qua mà hắn cùng nhóm đồ gốm làm, tất cả đều hồi hộp và mong chờ.

Tùng lò, từng lò nong gốm được khai ra. Hôm nay vận khí của khá là tệ thành phẩm không được phân nửa. 4 cái nồi lớn thành phẩm, 6 cái còn lại thì bị rạn nứt. chén thì khả quan hơn được 26 cái, muồn lớn, nhỏ cũng thêm được 20 cái, nói chung như vậy là không tệ rồi.

Nhóm thợ gốm khuôn mặt có chút thất vọng, thế nhưng được Minh Vũ an ủi cùng trấn an, nên cả bọn nhanh chóng lấy lại tinh thần chờ món ăn ngon.

Món chính tối nay đương nhiên là món cháo cá rồi, quả thật nếu có thêm muối cùng một ít rau sống thì món ăn sẽ trọn vẹn hơn, thế nhưng Minh Vũ chỉ biết ao ước mà thôi, hiện tại hắn cần có nhiều vấn đề cần phải lo.

Sau bữa tối Minh Vũ bắt đầu phân phó công việc ngày mai.

Nhóm Alan, Akam 6 người vẫn tiếp tục chế tạo đồ gốm. nhóm đào Hạt Đá thì vẫn tiếp tục đào, thế nhưng mấy đứa nhỏ đi theo thì phải thu gom cỏ khô, cây nhỏ cũng vô cây.

Nhóm thợ săn cùng khai thác cá thì phân ra một nửa, đội thợ săn 13 người, 2 người bị thương, thì lúc này thực chiến chỉ còn 11 người mà thôi, thế nên 3 người tiếp tục đánh bắt cá, số còn lại theo Minh Vũ săn bắt.

Mà mục tiêu của Minh Vũ vào ngày mai chính là cái gò đất kia. Theo hắn quan sát thì cái gò đất kia là một cái hang chuột siêu cự đại. nếu thuận lợi bắt thì đó chính là một món hời cực kỳ lớn.

Thịt chuột chính là một mỹ vị, răng nanh của chúng có thể chế tác thành vũ khí hay công cụ gì đó. Ruột của nó có thể đem phơi khô làm dây buộc, da chuột cũng có thể làm áo da thú, hay các vật phẩm nhỏ hơn như giày, nón, bao tay.

Theo như lời thủ lĩnh thợ săn Klu thì chuột rất khó bắt, bọn chúng trú trong hang rất sâu, muốn bắt phải đào hang đến tận cùng mới có thể bắt được.

Klu không có cách, chứ không có nghĩa là Minh Vũ không có cách, ai bảo hắn là người có kiến thức vượt thời đại, ai bảo hắn là người miền tây, mà miền tây đặc sản chính là chuột đồng.

Bắt chuột đồng có rất nhiều cách như dùng bẫy, đào hang, nhưng phổ biến nhất chính là hung khói.

Một đêm bình yên không chuyện gì xảy ra, cả thôn dân chìm trong giấc mộng chỉ có Blu và Xin thì vẫn chăm chú trông lửa. cho đến tầm 3 giờ sáng bọn họ cũng bắt đầu ngủ ngon.

Vì công việc của bọn họ đặc thù nên cách đối đãi và phân công công việc cũng khác so với mọi người. thời gian ngủ của hai người là từ 3 giờ cho đến trưa, sau khi ăn trưa xong thì hai người phân ra tìm củi và gĩa cỏ lại lò nung.

Ngày hôm sau, hôm nay là một ngày khá là bận rộn với bộ lạc Đá Lớn, công việc được phân ra hầu như là nhiều gấp đôi mọi khi, bắt buộc toàn bộ tộc nhân phải cố gắng hết sức.

Klu nghe nói hôm nay thủ lĩnh sẽ dắt mọi người săn chuột, trong hôm nay hắn vô cùng háo hức. nên từ rất sớm hắn đã dậy rồi sau đó chuẩn bị vật dụng đi săn.

Cả bộ lạc chỉ có hơn 30 cây giáo nhọn, 15 cây búa đá, dao xương thì chỉ có 10 cái, thiếu thốn trang bị đến đáng thương.

Ăn một bụng no căng, sau đó toàn thể bộ lạc Đá Lớn bắt đầu một ngày làm việc mới. nhóm thợ săn đi theo Minh Vũ gồm có 6 người bao gồm Klu, Orc là hai nhân vật không thể thiếu, theo sau còn có Ika, Ivki, Luc và Xem. Đây có thể coi là những tinh anh nhất trong bộ lạc Đá Lớn.

Theo lẽ thông thường khi săn chuột là phải đào hang, nên từ sớm Klu đã chuẩn bị sàng sàng lưới đá, cây nhọn.

Nhìn những vật mà nhóm thợ săn mang theo Minh Vũ cười cười không nói gì. Thế là cả bọn cùng nhau đi đến cái mô đất kia.

Chuột là một loại động vật về đêm, ban đêm bọn chúng sẽ đi ra hang kiếm ăn, cho tới sáng bọn chúng sẽ về hang nghỉ ngơi. Chính vì nguyên nhân đó mà Minh Vũ quyết định là thịt lũ chuột này trong buổi sáng ngày hôm nay.

Nhìn cái mô đất cao kia, trong ánh mắt Orc tràn đầy vẻ chán nản, cái ổ chuột này không phải bọn họ không từng đào qua, đất tại khu vực này rất là cứng, dùng vật bằng đá đào là chuyện không có khả năng. Cho dù cố gắng đào cả ngày cũng không xuống được 1m, chứ nói gì là bắt chuột.

Đám chuột trong hang này rất là ranh mãnh, bọn chúng có hàng chục hang khác nhau, bọn họ đào hang này, bọn chúng sẽ từ hang khác tẩu thoát.

Thế nên khi Minh Vũ dắt bọn họ tới đây Orc liền xụ mặt xuống tỏ ra không ưng thuận. Klu cũng biểu tình như thế, thế nhưng quyền uy của thủ lĩnh là có, bọn họ không có quyền trái lời.

Klu tự cho là mình có kinh nghiệm nhất trong lĩnh vực săn bắn, nên lập tức quen tay mà động thủ trước, há tìm một cái hang thật to sáu đó bắt đầu hi hục đào, các thành viên khác cũng chuẩn bị là theo, thế nhưng Minh Vũ lên tiếng can lại.

“không được! đào hang! Bắt không được!”

“không đào! sao bắt được! Klu nói

“nghe lời ta! Dọn sạch cỏ chỗ này!” Minh Vũ ra lệnh.

Mấy thành viên trong đội thợ săn cũng không có hiểu ngô khoai gì hết, cái đầu vẫn ơ ơ. Chỉ có duy nhất Orc là sai đâu đánh đó, từ sau khi Minh Vũ cho hấn ăn đồ ăn ngon đầu tiên thì hấn đã một mực nghe lời Minh Vũ rồi.

Và thế là mấy thanh niên bắt đầu dùng dao đá, dao xương xử lý đám cỏ xung quanh mô đất. quả thật đây là một cái ổ chuột thật là lớn, trong vòng bán kính 10m đều có dấu tích đào hang của bọn chúng, ước tính số chuột sống trong cái hang này lên tới 100 con.

7 người dọn chừng 2 giờ cuối cùng 300m² cũng đã hoàn thành để lộ ra dưới lớp cỏ đó là hơn 30 cái hang lớn nhỏ khác nhau. Hang lớn nhất nằm ở phía dưới mô đất cao kia. Xem ra đây chính là cửa chính của đám chuột, còn số còn lại là hang ngách.

Sau một hồi quan sát kỹ, Minh Vũ mới cho dùng đất lấp hết toàn bộ những miệng hang kia lại, chỉ chừa lại hang chính mà thôi.

Còn đám thợ săn, đặc biệt là Klu thì vẫn luôn không hiểu, bọn họ bắt chuột mà, chứ có phải là lấp hang chuột đâu. Tâm trí của hấn quả thật rất là đơn giản.

Chừng 20 phút sau toàn bộ cửa hang ngách được lấp kín bằng đất, tiếp đó Minh Vũ lại gom lại số cỏ cây vừa được dọn kia, đem lại trước cửa hang, sau đó lại đốt một mồi lửa.

Cỏ khô, lửa nhanh chóng bốc cháy

“mau! Dừng da thú thôi khói vào trong hang!” Minh Vũ ra lệnh.

Klu dù không hiểu nhưng vẫn làm theo, chẳng mấy chốc, khói nghi nhút lan tỏa ra xung quang. Đám khói dày đặc số bay vào hang, số khác thì bay lên bầu trời, đám thợ săn xung quanh chịu không nổi bắt đầu ho, thế nhưng nhanh chóng những tiếng ho thay thế bằng những thứ gò a thét.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Đại thu hoạch

Hương khói cay mũi đến lạ thường, Minh Vũ ở ngoài không gian thoáng đãng vậy mà nước mắt, nước mũi cũng chảy liên tục, hướng chỉ là lũ chuột dưới hang kia.

Chưa đầy 5 phút đám chuột trong hang bắt đầu cựa quậy, từ trên mặt đất có thể nghe thấy tiếng chúng rít lên trong hang. Minh Vũ nắm chặt thời cơ, quát một cục đất thật lớn lấp cửa hang lại. sau đó dập tắt lửa chờ đợi lũ chuột kia ngoi ra khỏi hang.

“Klu chuẩn bị bắt chuột nào!” Minh Vũ chỉ chỉ về mấy chiếc lỗ kia. Klu có vẻ không tin, thế nhưng sự thực trước mắt hấn lại khác. Từ bên dưới những cái hang bọn họ vừa lấp kia, bắt đầu nhúc nhích.

“nén thật chặt những cửa hang khác! Chừa lại 1 hang để bắt chuột thôi!” Minh Vũ chỉ huy.

Bắt chợt từ trong hang lao ra một con chuột to bằng bắp chân, toàn thân màu xám, còn chuột này có cặp răng cửa cực khủng bố. nó vừa ngoi đầu ra khỏi hang, chưa kịp hoàn hồn thì ngay lập tức bị một gậy vào đầu chết bất tỉnh.

Đám thợ săn không ngừng hô hoán lên, đây là lần đầu tiên bọn họ bắt được chuột đơn giản đến thế, không cần phải đào hang, mà chỉ chờ chuột ngoi đầu lên rồi cho nó một gậy mà thôi.

Klu cực kỳ hung hãn, mỗi phát đánh của hắn đều vận toàn sức, một gậy xuống dưới, thì con chuột đồng cỏ kia hằng là phải chết.

Chưa đầu 20 phút mà hơn 50 con chuột đồng cỏ đã bị phơi xác. Phía dưới hắn là còn rất nhiều, thế nhưng bọn chúng không có ngoi lên nữa. rất có khả năng bộ chúng đã ngỗm hết rồi, hoặc là khới hết tác dụng, nên bọn chúng không cần leo ra nữa.

Vì thế Minh Vũ bắt đầu kiểm tra mấy cửa hang khác, quả thật đám chuột kia bị ngỗm hết rồi. bọn chúng chết vì ngạt thở, thế nên cả bọn không còn canh cửa hang nữa mà bắt đầu công việc moi hang. Lần này thì có chút vất vả bởi vì phải đào hang, thế nhưng cũng không sâu cho lắm. bởi vì đám chuột đã ngoi lên gần cửa hang hết rồi, thế nhưng bị mắc kẹt lại không ra được.

Và chứ như vậy chỉ trong vòng một buổi sáng 6 thợ săn cùng Minh Vũ săn được hơn 100 con chuột đồng cỏ mập mạp béo ú, còn số chuột con cũng gần 40 50 con thì trực tiếp đem ra ngoài bờ sông làm mồi dụ cá.

100 con chuột chính là số lượng khổng lồ, cần phải xử lý thật tốt mới có thể lưu trữ được lâu. Thế nên công trường chế biến cá bị ngừng hẳn, thay thế vào là xử lý đám chuột đồng cỏ.

Minh Vũ trực tiếp chỉ huy công tác chế biến Chuột đồng cỏ. bởi vì những con chuột này trên người bọn chúng chính là tài nguyên, rất nhiều tài nguyên có thể vận dụng được.

Chuột đồng cỏ đầu tiên là bị lột da ra, da của chúng sau khi được xử lý sẽ làm được một số vật dụng hữu ích như nón này, găng tay, thậm chí là có thể làm áo, hoặc giày.

Răng của chúng cũng thật là phát triển, có những con răng của bọn chúng dài đến 5cm vô cùng rắn chắc và sắc bén. Số răng này có thể tận dụng là vũ khí, hoặc dao nhỏ.

Thịt chuột thì khỏi phải bàn, vô cùng rắc và ngon. Nướng hay luộc đều là tuyệt phẩm.

Ruột Minh Vũ cũng không chừa, ruột được rửa sạch sau đó hong khô, có thể là dây cột cũng khá là chắc chắn và êm tai.

Vì thời tiết không có ủng hộ bộ lạc Đá Lớn, thế nên toàn bộ thuộc da đều được hong khô cấp tốc trên lò lửa, tuy hiệu quả không cao, thế nhưng vào thời gian này, thì lại vô cùng hiệu quả.

Cho đến tận cuối ngày công việc vẫn còn chưa xong, tuy khá là mệt mỏi, thế nhưng thu hoạch ngày hôm nay làm cho cả bộ lạc cười tít cả mắt, đặt biệt là nhóm thợ săn bắt chuột cùng Minh Vũ miệng luôn nói, khoe hôm nay mình bắt được bao nhiêu chuột, rồi kể về cách bắt chuột thần kỳ của thủ lĩnh.

Đến tận 7 giờ tối bộ lạc Đá Lớn mới về hang trú ẩn, mà đến lúc này số thịt chuột kia vẫn còn chưa xử lý xong, vì để an toàn, thế nên sốt thịt chuột được mang về hang, rồi cùng hong khô cùng lúc với đốt lò nướng.

Vì thế, lại một ngày nữa bộ lạc Đá Lớn lại ăn tối rất trễ, nhưng thức ăn hôm nay lại cực kỳ tốt. mà chuyện tốt thì chính do Vu tạo ra rồi.

Từ khi nó nài Cháo đã trở thành thức ăn chính của bộ lạc, cháo còn bỏ thêm cá hoặc thịt vào, tuy hương vị không tốt vì không có gia vị thế nhưng ăn rất no và ngon nữa nên được toàn bộ bộ lạc hưởng ứng.

Mà để ăn mừng thu hoạch ngày hôm nay, Vu mới lấy ra từ trong hốc đá giấu kín trong hang, đó là một túi da lớn, bên trong lục cục hòn giống đá, đây chính là hạt muối mà lão cát giấu bấy lâu nay, chờ có việc đại hệ trong mới đem ra, phân phát cho mỗi người một hạt nhỏ.

Mà sau khi Minh Vũ nhìn thấy thì giật túi muối kia trên tay lão Vu, sau đó quan sát thật kỹ.

Muối này muối khối, cực kỳ thô sơ màu vàng đục tinh thể. Minh Vũ khẽ liếm một cái, cái vị mặn kém theo vị chát, đây chính là đặc trưng của muối thô, muối mỏ. xem ra bộ lạc Đá có hẳn một cái mỏ muối bên trong lãnh địa bộ lạc.

Minh Vũ cũng không nói hai lời, liền lập tức lấy đi 1/3 số muối trong túi, đem ra nghiền nát, sau đó bỏ vào các nồi lớn đang nấu cháo và thịt chuột.

Nhìn thấy hành động điên rồ của Minh Vũ, Vu cuống rống lên, trong lòng lão cực kỳ chua xót, lão nhớ túi muối lão có được từ 5 năm trước, lúc đó bộ tộc phải dùng 3 người trưởng thành để đổi lấy túi muối như thế này, trong mấy năm qua lão không dám xài, mỗi lần dùng chỉ cho tộc nhân liếm một cái, mỗi người thay phiên nhau liếm. vậy mà hôm tên nhóc con kia lại lấy đi 1/3, hơn nữa còn cho vào trong nồi nấu.

Lão cá giận, giận lên mà cuống hồng, khiến cho các tộc nhân hoảng sợ, thế Minh Vũ lại lạnh lùng nhìn hắn, ánh mắt của Minh Vũ lúc này cực kỳ đáng sợ, giống như là một con sói.

Vu lão bất chợt im bặt không nói gì, tuy vậy lòng lão đau như cắt, không khí trong hang động bỗng trở nên rất là ngột ngạt.. thế nhưng cháo đã chín, thịt cũng đã chín, mọi người không thể nhịn được nữa, mặc kệ sự tình ra sao, ăn trước cái đã.

Orc đương nhiên là người xung phong đầu tiên, hắn múc một chén thật to, bên trong trong có một cái đùi chuột sau.

Hắn không có dùng muỗng mà thổi phù một cái, sau đó hút một cái rột thật dài, lúc này hắn trợn mắt thật to “Ngon! Quá ngon! Ngon ngon hơn này hôm trước. ngo to như quả núi!” Orc không biết diễn tả như thế nào, thế nhưng hắn lại một lần nữa hồng hồng.

Mọi người cũng chẳng thèm để ý tới hân, thay nhau mà thưởng thức mỹ vị mà thủ lĩnh ban cho, Vu Lão tuy rất giận, thế nhưng con đười đã bán đi lão, lão mức một chén thật to, ăn nhồm ngoàm giống như Orc.

Quả thật cháo khi bỏ thêm muối thì cực kỳ ngon, muối chính là thứ gia vị không thể thiếu, nó là vua của trăm vị.

Sau bữa ăn no, mọi người bắt đầu nghỉ ngơi, đôi khi còn tán gẫu chuyện nhân sinh, mấy ngày ngay chuyện tình như thế nào.

Sau khi ăn xong tâm tình Vu cũng thoải mái hơn một chút, tuy già thì giận dai. Vì thế Minh Vũ mới bắt đầu nói chuyện với lão.

“Vu! Chúng ta có thức ăn! Chúng ta có thể đổi được muối!”

“tộc nhân cần Muối! không có muối! tộc nhân sẽ chết!” Minh Vũ nói.

“muối rất quý! Như vậy lãng phí!” Vu Nói

“muối quý hay tộc nhân quý hơn!”

“tộc nhân!” Vu trả lời.

“tốt! tộc nhân tốt! con tuyệt đầu tiên đổi thật nhiều muối!” Minh Vũ khẳng định.

Một đêm bình thản, hôm nay mọi người ngủ rất say, chỉ có Blu và Xin ngồi canh trước hang, vừa trông lửa lò nung vừa trông lửa hong khô thịt.

.....

Lại một ngày mới bắt đầu, hôm nay công việc lại trở về như mọi khi, vẫn tiếp tục gia tăng sản xuất, thế nhưng 6 thành viên đội thợ săn lại không được trở về công trường bờ sông mà cùng Minh Vũ đi vào rừng nhặt củi, cũng như là tìm kiếm những vật liệu hay nguyên liệu gì đó.

Rừng cũng cách không xa bộ lạc, đi bộ chừng một giờ là tiến nhập bìa rừng, đây hẳn là rừng rậm nguyên thủy. khá nơi cây cối rậm rạp, thế nhưng vào cuối thu lá đã chuyển sang màu vàng úa, chỉ vài ngày nữa thôi đám rừng cây này sẽ trơ trụi lá.

Tiến vào rừng rậm, Klu giống như là đi vào lãnh thổ của mình, hẳn thay thế Minh Vũ làm người dẫn đầu, vì Minh Vũ tốc độ không nhanh, thế nên đoàn người tốc độ giảm rõ rệt.

Quả thật, mục tiêu ngày hôm nay là quan sát địa hình cùng thực trạng của vùng rừng núi này, từ đó Minh Vũ mới tìm ra hướng đi cho bộ lạc Đá Lớn được.

Dọc đường Klu không ngừng chỉ chỉ trỏ trỏ các nơi đi qua, loại cây nào có trái ăn được, cây nào trái ăn vào sẽ đau bụng.

Đi sâu vào trong rừng chừng nửa giờ, thì Klu bỗng giơ tay lên cảnh báo dừng lại. sau đó hân ngồi xuống, sờ sờ trên mặt đất.

Ẩn bên dưới lớp lá cây vàng hoe, là một đồng phân xem ra vẫn còn khá nóng, xung quanh cũng có không ít dấu chân. Quan sát dấu chân, xem ra là một bầy động vật ăn cỏ, hơn nữa khối lượng động vật này khá là lớn.

“cẩn thận! quái thú sừng cong!” Klu giọng cực kỳ thận trọng

“bọn chúng cách đây không xa! Mau rời khỏi!”

Minh Vũ nhủ mảy, dựa theo dấu bàn chân và phân theo kiểu hình bánh, thì đây hẳn là trâu hoặc bò rừng mà thôi. Tính nguy hiểm khi săn những con này cũng không cao cho lắm.

“bọn chúng rất mạnh, sừng chúng rất dài, bắt không được, Uri bị giết bởi đám quái thú sừng đó” giọng Klu có chút hoảng sợ khi nhắc tới chuyện kia.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Bò rừng

Không riêng gì Klu mà những thành viên còn lại cũng thế, nghe đến cái tên quái thú sừng lớn là mặt đã phát xanh rồi. Minh Vũ rất là lưu ý điểm này.

Cả đám nhanh chóng chuyển hướng khác, đi chưa được bao lâu thì phía xa xa vọng tới một tiếng rống của động vật.

Cách đó không xa là một bầy bò mòng, ít nhất 20 con thứ mà Klu gọi là quái thú sừng lớn, quả thật những con bò này sừng thật là lớn, thân hình chúng

cực kỳ to lớn, mỗi con nặng ít nhất cũng 600 - 700kg.

Sừng con đực cực kỳ phát triển to dài cong và nhọn, quả thật nếu bộ con bò khủng bố đó tấn công thì một cú húc của nó cũng có thể lấy đi tính mạng của một người.

Có vẻ vì thích nghi với khí hậu khắc nghiệt, thế nên bây giờ bên ngoài lớp da mọc một lớp lông thật dày, khác với các giống bò khác.

Từ phía xa xa Minh Vũ dựa theo tiếng rống cũng đã quan sát thấy đàn bò rừng, nội tâm không nhịn mà đánh bộp một cái, ánh mắt cực kỳ tham lam nhìn chăm chăm đám bò kia.

Thế nhưng hán nghĩ lại thực lực của bộ lạc Đá Lớn, quả thật không đủ khả năng săn hay thuần phục những con quái vật khủng khiếp kia. Ít nhất cho tới khi bộ lạc của hán có thêm những loại vũ khí mới.

Nơi Minh Vũ đứng là trên một vách núi nhỏ, còn đám Bò rừng thì ngay ở dưới thung lũng đá cách đó không xa khoảng chừng 200 – 300m. nhìn thì thêm thật, thế nhưng điều mà Minh Vũ chú ý nhất chính là Đám bò rừng kia đang ăn đất, mà nói chính xác hơn là liếm muối.

Một bầy 26 con trong đó có 4 con non, hán là vừa mới sinh trong mùa thu, hơn phân thì đang chăm chú liếm láp một cục đá, số còn lại thì cảnh giác xung quanh. Dường như bọn chúng đã phát giác ra có người đang rình mò bốn chúng. Đặc biệt là con đầu đàn ánh mắt cứ lăm lăm nhìn về hướng đám người Minh Vũ.

Klu thì rung sợ, thế nhưng Minh Vũ thì cười tít cả mắt, xem ra bộ lạc năm nay sống khá giả rồi.

Khoảng chừng nửa giờ sau, lúc này đám bò rừng kia cũng đã rời đi, thế nhưng Minh Vũ cũng không có ý đuổi theo hay đi đến chỗ kia, bọn họ vẫn đợi thêm một giờ nữa mới đi xuống phía dưới.

Nhìn sự cảnh giác cao độ của con đầu đàn kia, Minh Vũ cảm giác nguy cơ đến từ con quái vật đó thật là lớn.

Dưới thung lũng đá, đây là một khe núi hẹp, toàn khe núi chỉ rộng chừng 100m, xung quanh có khá ít cây cối, đa phần là cây bụi hoặc cỏ dại mà thôi. Bao bọc 3 phía là vách đá cao. Có thể nói đây là một nơi tuyệt đi khi gặp phải nguy hiểm.

Xung quanh nơi này có rất nhiều dấu chân động vật, đặc biệt là động vật ăn cỏ, xem ra nơi này chính là một mỏ đá muối lộ thiên.

Minh Vũ hán không nhịn được mà dùng lưỡi liếm những phiến đá kia, Klu cùng đồng bọn miệng mồm há hốc

“Thủ Lĩnh ăn đất à”

Trái ngược với đám Klu thì Minh Vũ lại mừng như điên, xem ra vấn đề khó khăn của bộ lạc đã được giải quyết ổn thỏa.

Quặng muối này lẫn tạp chất khá là nhiều, bên trong vị mặn còn lẫn lộn với vị đất, vị đắng chát, nếu muốn tinh luyện thành muối thì cần phải xử lý khá là nhiều.

Chuyện này trong thời tiền sử cũng được coi là chuyện đại sự, thế nhưng nếu là người hiện đại thì chuyện này là một chuyện cón con. Một đứa trẻ lớp 8 cũng có kiến thức làm chuyện này.

Hóa học lớp 8, đã từng có thí nghiệm thực hành, trộn lẫn muối và cát, sau đó lọc muối ra. Chỉ cần cho hỗn hợp muối cát hòa tan, sau đó lọc cát ra khỏi dung dịch, rồi sau đó khô cạn bằng nhiệt độ, sản phẩm còn lại là muối.

Đó là muối bột, rất dễ hòa tan, thế nhưng đây chính là muối quặng nên độ khó khăn khi tinh luyện lớn hơn nhiều, thế nhưng không phải là chuyện không thể.

Minh Vũ ngay lập tức ra lệnh cho đám thợ săn đào quặng muối, mang trở về bộ lạc. Đám thợ săn thì than thở không thôi, chỉ có mình Orc là chó săn sai đâu cần đó, không một chút phàn nàn.

Cả đội 6 người dùng dao đá mà đào bới, sau đó bỏ vào gùi phía sau lưng. Quặng muối rất là cứng, 6 người rất khó khăn mới có thể lấy ra được.

Mặc cho đồng đội dùng sức mà đào, Minh Vũ lại đi xung quanh khe hẹp này mà quan sát. Xem ra nơi này từng bị biển ngập qua, sau một thời gian dài thì biển rút đi, nước biển đọng lại cái khe này, tích tụ lại thành một cái mỏ muối.

Qua năm dài đằng đẵng, cái khe này bị phong hóa, hòa lẫn cùng với đất đá, tạo nên tình trạng như hôm nay, nếu theo như giả thuyết đó là đúng vậy thì sâu phía dưới khe này, là một mỏ muối có trữ lượng khá là lớn, thế nhưng khó mà khai thác được. chỉ có thể lấy được lớp muối lẫn đất ở mặt trên thôi.

Chỉ một giờ sau, toàn bộ 6 cái gùi đã được chắt đầy, mỗi gùi chứa được ít nhất khoảng 8kg muối quặng, tính ra cũng gần 50kg, nếu như hàm lượng muối trong quặng thạch cao thì có thể tinh luyện ra đến 5-6 kg muối. một sản lượng không hề nhỏ, số này có thể đủ cho bộ lạc đá lớn ăn trong vòng 10 ngày nữa tháng.

Thu thập xong xuôi lúc này cũng đã đầu giờ chiều, nhiệt độ cũng tăng lên vài phần, lúc này đoàn người mới rời khỏi. trải qua thêm gần 2 giờ nữa đoàn người mới về tới bộ lạc.

Bộ lạc lúc này cũng đang dần chuyển dời thu hoạch ngày hôm nay trở về hang động. Cá gác bếp thì khô phải nói sản lượng 200 kg một ngày, Hạt Đá cũng lên tới 30 kg một ngày. Đám lông chuột, cũng đã giải quyết ổn thỏa. còn sản lượng đồ gốm hôm nay chỉ làm có 4 cái nôi lớn cùng 10 cái nôi nhỏ bởi vì số lượng nôi đất trong bộ lạc lúc này đã đủ dùng, sản xuất thêm nữa là dùng để dự phòng, cùng chuẩn bị cho phiên trao đổi vào đầu đông.

Vu nhìn thấy trên lưng đám thợ săn không có con mồi nào cả, chỉ toàn là đất đá, mặt Vu có chút đen.

“Klu! Mang đá về là gì! Đá không ăn được!” Vu trách mắng.

Klu lú lười, mặt đỏ bừng không biết nói làm sao cho phải. cái này đâu phải do hấn, thủ lĩnh bắt hấn đào đất mang về mà. Hơn nữa hấn còn tận mắt nhìn thấy thủ lĩnh ăn đất mà.

Minh Vũ cười cười sau đó phân phó

“Alca, Akam ra ngoài bờ suối nhặt đá sỏi, sỏi mịn về”

“Orc Ivan, Klu, mau nghiền những viên đá này ra”

Vu chẳng hiểu ra làm sao “đá ăn được à?”

“được! ăn rất ngon! Minh Vũ cười cười.

Không lâu sau toàn bộ vật dụng được tộc nhân mang về. dưới ánh mắt của bao tộc nhân, Minh Vũ bắt đầu động tay. Đầu tiên hấn lấy ra 3 cái nôi lớn nhất trong bộ lạc, những cái nôi này có đường kính 40cm. cao chừng 50cm. cái đầu tiên hấn cho nước hòa tan đám quặng vừa được nghiền nát kia.

Cái thứ hai thì đập vỡ phần đất nồi, cái nôi này dùng để lọc nước muối. vì không có giấy lọc, thậm chí là vải cũng chưa có, thế nên Minh Vũ làm một hệ thống lọc nước cực kỳ đơn giản.

Đầu tiên Minh Vũ cho vào một lớp cỏ khô, tiếp theo là sỏi mịn, than và cuối cùng là sỏi.

Còn cái nôi cuối cùng dùng để đựng nước lọc. cả bộ lạc không hiểu thủ lĩnh của bọn họ đang làm gì, thế nhưng họ chắc chắn một điều là sẽ có đồ ăn ngon để ăn.

Làm xong mọi việc thì trời cũng đã sập tối, Minh Vũ cho người vào chuẩn bị bữa tối, còn hấn vẫn tiếp tục quan sát công việc ngoài này.

Nước quặng là một màu đen sì đục ngầu, thế nhưng đi qua hệ thống lọc đơn giản của Minh Vũ, nước đã chuyển sang màu trong như nước ngoài bờ suối.

Không để cho mọi người chờ lâu, Minh Vũ đem nôi chứa nước ra đun lên, mặt kệ cho nó có sôi bao nhiêu, cả bộ tộc vào hang ăn tối. một số thành viên không chịu vào hang ăn, bọn họ muốn ăn thứ đang được nấu trên bếp kia. Thế nhưng Minh Vũ bảo là cái này mai mới ăn được, thế nên cả đám từ bỏ, vào hang ăn tối.

Ăn tối no nê, cả đám lại ra hang chờ đợi. thế nhưng Minh Vũ nào có thể để cho bọn họ rảnh tay, ngay lập tức dưới ánh lửa bập bùng Minh Vũ bắt đầu hướng dẫn bọn họ làm dây thừng bằng vỏ cây.

Làm dây thừng bằng vỏ cây cũng khá là đơn giản, mấy ngày trước Minh Vũ đã cho mấy đứa nhỏ thu thập cọng cỏ vỏ cây và những nhánh cây nhỏ, tất cả được tập kết dưới hang trú ẩn.

Vỏ cây được đập dập, để loại bỏ phần thịt trong vỏ cây ra, chừa lại phần xơ, sau đó se tròn những phần này trên đui, cứ kéo dài kéo dài ra, sau đó dùng ba sợi tết thành một sợi thoe kiểu thắt con rết.

Tùy theo mức độ to nhỏ mà dây được tết theo nhiều mức độ, nhỏ nhất là to bằng đầu nhang, to bằng ngón út, ngón trỏ, ngón cái. Những sợi dây này Minh Vũ sẽ vận dụng thật tốt trong mùa đông khắc nghiệt này.

Khoảng chừng 2 giờ sau, nôi nước muối đã được khô cạn cho tới đáy, lúc này dưới đất nôi là một chất lỏng sền sệt không ngừng cô đọng lại. Minh Vũ ngay lập tức dùng gậy khuấy đều cho tới khi đám muối thành hình.

Chừng 10 phút sau, mẻ muối đầu tiên cũng đã hoàn thành, muối thành phẩm không có trắng tinh, vẫn còn lẫn màu đục vàng vàng, vì nước muối chỉ lọc qua có một lần, nếu nước được lọc 2 3 lần thì kết quả sẽ khác.

Minh Vũ là người đầu tiên kiểm nghiệm kết quả, khi muối chạm vào đầu lưỡi, một vị mặt tinh khiết tràn ngập, một vị mặn quen thuộc không có lẫn đắng chát. Đến lúc này hấn mới thở phào một cái. Sau đó hấn đưa cho Vu thử.

Vu cũng khá là bất ngờ, cũng bỏ một hạt muối vào miệng, muối vào miệng, khuôn mặt của lão tràn đầy vẻ khiếp sợ.

“muối! muối!muối!” Vu gào lên.

“đúng! Là muối! chúng ta không cần phải đi trao đổi với bộ tộc Đá nữa! ta có thể tạo ra muối!” Minh Vũ lớn tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Kế hoạch mùa đông

Mối lo của bộ lạc Đá Lớn Minh Vũ đã giải quyết được gần như phân nửa, số còn lại là vấn đề an toàn trong mùa đông và sức khỏe người dân trong bộ lạc.

Đã gần 1 tuần trôi qua, kể từ cái ngày bộ lạc Đá Lớn có thể tinh luyện được Muối, lúc này thời tiết đã trở nên lạnh lẽo, toàn bộ rừng cây chỉ còn trơ trọi những chia cây, không một chút sức sống.

Trong mấy ngày này, thu hoạch hạt đá xem như là chấm dứt, thế nhưng toàn bộ dân cư không có tập trung toàn bộ vào khai thác Cá. Bởi vì có ba nguyên nhân, thứ nhất sản lượng cá đang giảm dần do việc khai thác quá mức, thứ hai đàn cá trở nên có thói thông minh, không có ồ ạt lao vào tranh giành thức ăn. Còn thứ ba là nhiệt độ xuống thấp khiến cho đàn cá trở nên thụ động và có dấu hiệu ngủ đông.

Ngoài ra bộ lạc lúc này đang đẩy mạnh sản xuất đồ gốm, tinh luyện muối, đồng thời thu thập củi để dự trữ mùa đông. Mấy đứa nhỏ cũng không có rảnh rỗi mà phải rút cọng cỏ chuẩn bị cho kế hoạch mùa đông của Minh Vũ.

Mà Minh Vũ trong thời gian này cũng không rảnh rỗi chút nào, hắn đang tận dụng da chuột chế tạo thứ gì đó hữu dụng, thứ đầu tiên hắn nghĩ đến đó chính là giày, giày là thứ vô cùng hữu dụng, đặc biệt là trong mùa đông, giày giúp giữ ấm cho bàn chân nơi dễ bị thương nhất. Thứ hai là hắn đã quá ngán ngẫm cái cảnh đi chân đất trên sỏi đá rồi.

Giày bộ phận quan trọng nhất của nó là đế giày, đa phần đế giày sẽ được làm bằng gỗ và bọc lên một lớp da. Thế nhưng với trình độ như kỹ thuật như thế này thì chế tạo ra một cái đế giày hợp cách thì khó như lên trời.

Thế nhưng, có thể thay thế bằng nhiều vật liệu khác, đó chính là cỏ. dùng cỏ bện thành đế giày sau đó dùng da lót vào bên trong để tạo sự ấm áp và thoải mái. ống giày cũng được làm từ da chuột, sau đó dùng dây cỏ định lại.

Mấy mò cả ngày cuối cùng Minh Vũ cũng có được một đôi giày dành cho riêng mình, thế nhưng trông chẳng đẹp mắt tí nào, hơn nữa còn cực kỳ quái dị thế nhưng hắn lại rất thích.

Kế tiếp mấy ngày sau, phong trào đi giày trong bộ lạc được làm rõ lên, người đầu tiên đi tiên phong chính là Alcan, cô bé có đôi tay cực kỳ khéo léo, dựa theo cách là Minh Vũ chỉ, nàng làm còn đẹp và bền hơn cả hắn, khiến cho Minh Vũ xấu hổ không thôi.

Hằng ngày hắn ngược nhìn con bé cùng đồng bọn của nó lượn qua lượn lại với đôi giày xinh đẹp trước mặt Minh Vũ, thì mặt hắn đen như nhọ nồi, thậm chí nhìn con bà nó, dăm trêu ông, tối nay ông cắt nửa khẩu phần ăn.

Nói thì nói thế, cho đến buổi ăn thì Alcan cùng Akam luôn được thiếu thức ăn, bởi vì sao, đương nhiên là nàng là nhân vật chủ chốt trong hệ thống sản xuất đồ gốm của bộ lạc Đá Lớn rồi.

Cho đến hôm nay sản lượng dư ra đồ gốm đã vượt qua con số 100 món, bao gồm nồi lớn, nồi nhỏ, chén, ly và muỗng. tất cả được tập kết ngay tại lò nung, bởi vì hang động đã không còn đủ chỗ cho bộ lạc ở cùng cất chứa lương thực nữa rồi.

Vì thế tranh thủ những ngày mùa thu cuối cùng, Minh Vũ phát lệnh tổng động viên vào rừng đốn củi, gỗ, tách vỏ cây. Đồng thời đến bờ suối thu gom bùn, đất sét.

Đây là một kế hoạch mang tính chiến lược của Minh Vũ, hiện tại hang động đã quá nhỏ so với dân cư bộ lạc Đá Lớn, sản lượng lương thực rất lớn, chắt đầy bên trong hang, hầu như là 1/3 hang. Mùi cá khô khắp hang, khiến cho Minh Vũ phải phát ngán. Chính vì lẽ đó càng thôi thúc Minh Vũ lập ra kế hoạch này.

Thời đại nguyên thủy, con người sinh sống trong các hang động, thí nhất vì nó chắn gió, che mưa che nắng, đồng thời cũng là nơi hàng rào tự nhiên phòng chống thú dữ.

Thế nhưng con người ngày càng sinh sôi, sức chứa của hang động không còn đủ chỗ cho con người sinh sống, vì thế nhà cư trú được xây dựng.

Mà ngay tại giờ khắc này, Minh Vũ chính là người tiên phong trong thời đại sơ khai này.

12 thợ săn, có sức khỏe nhất, trực tiếp vào bìa rừng dùng búa đá mà đốn cây, vật liệu gỗ mà Minh Vũ yêu cầu cũng không cao cho mấy, chỉ cần thân cây thẳng cao từ 1.5 tới 2,5m, thân gỗ to chừng bắp tay, bắp chân là được. nếu như to quá, thì với dụng cụ đơn sơ rìu đá thì chắc cả ngày mới được một cây quá.

Đó là phần việc của đội thợ săn có sức khỏe vượt bậc nhất, tiếp theo đó là phụ nữ và người già, đám người này thì công việc nhẹ hơn nhiều đó chính là thu thập đá, bùn đất ngoài bờ suối.

Còn số còn lại là trẻ nhỏ thì phải thu thập cỏ, rom, số lượng càng nhiều càng tốt.

Không ai biết thủ lĩnh bọn họ đang chuẩn bị làm cái gì, thế nhưng bọn họ tin chắc rằng, những điều thủ lĩnh tạo ra đều có ý nghĩa riêng, giống như mấy lần trước, không ai nghĩ là có thể bắt cá vào mùa thu, vậy mà thủ lĩnh bọn họ bắt được thật nhiều cá.

Rồi còn, thủ lĩnh có thể dùng đất là ra nồi để nấu ăn, nấu nước uống, đồ ăn cực ngon. Rồi còn lấy đất pha với nước tạo thành muối, muối mà thủ lĩnh làm ra còn ngon hơn muối của bộ lạc Đá lửa.

Còn hôm nay thủ lĩnh lại sai bọn họ thu thập thật nhiều vật liệu. tuy không biết thủ lĩnh bọn họ sẽ làm ra cái gì, thế nhưng niềm tin của toàn bộ tộc nhân đều tin theo vị thủ lĩnh trẻ tuổi này.

Sau ba ngày thu thập như thế, nguyên vật liệu xem ra cũng gần đủ, Minh Vũ bắt đầu chỉ huy công việc xây dựng.

Địa điểm xây dựng chính là bên dưới hang đá, nơi này địa thế cũng khá là bằng phẳng, đất nền cũng khá là cứng rắn. làm nhà tại nơi này thì khó mà bị sụt lún.

Theo phác họa ban đầu của Minh Vũ thì căn nhà này phải xây đủ cho 10 người có thể ngủ tại đây. Vì thế căn nhà này cũng xem ra khá là lớn.

Công việc đầu tiên trong xây dựng chính là xác định vị trí và diện tích căn nhà, tiếp theo đó là dựa theo đó mà bắt đầu thi công.

Căn nhà của Minh Vũ xây dựng có chiều dài 10m ngang 5m, cứ mỗi 1m là có một trụ nhỏ, 3m là một trụ lớn, nhà được thiết kế theo kiểu hai mái. Dùng hai thanh gỗ cao 2,5m làm trục chính của căn nhà, thoe đó sang hai bên là các trụ 1,5m.

Trong ngày đầu tiên phần khung, cũng như là phần khó khăn nhất cũng đã được hoàn thành. Tuy các mối buộc không được chẵn chắn như dùng đinh tán, tuy vậy nó vẫn được cố định bằng dây buộc. Tiếp đó ngày thứ hai, công việc khá là dùng đầu óc hơn nhiều đó chính là xây dựng vách tường và hệ thống sủi trong mùa đông.

Vật liệu để là công tác này chính là hỗn hợp bùn trộn với rom, đồng thời lõi bên trong đó chính những viên đá được thu thập từ mấy ngày hôm trước.

Đá có tác dụng như gạch còn hỗn hợp bùn rom thì có tác dụng dư xi măng. Tuy không chắc chắn bằng, thế như tại thời kỳ này, chính là vật liệu bền chắc nhất mà bộ lạc Đá Lửa có thể tạo ra.

Về phần lò sưởi chính là hệ thống bếp lò có ống khói thông ra bên ngoài. Bếp lò này được xây dựng khá là rộng rãi cho phép nấu nướng ngay bên trong vừa tạm dụng lửa đến làm ấm đồng thời có thể nấu nướng thuận tiện trong mùa đông. Về phần mái được lợp từ rom và được cố định bằng cành cây nhỏ và dây buộc.

Về phần nội thất bên trong thì phải nói rất là đơn giản, đó chính là hai hàng giường đất đặt song song với nhau, trên giường đất được phủ một lớp rom dày.

Vì Đá Lửa bộ lạc không có dư giả về da thú, những thứ này có thể trao đổi tại bộ lạc Đá trong thời gian sắp tới.

Trình bày thì nghe có vẻ khá là nhanh, thế nhưng để hoàn thành căn nhà này, toàn bộ dân cư bộ lạc đá lửa phải tiêu tốn hết 5 ngày, chưa tính thời gian thu thập nguyên vật liệu. nếu tính tổng cộng thì cũng hết tầm 8 ngày.

Trong đêm hôm đó, để ăn mừng nhà mới toàn bộ bộ lạc Đá Lửa ăn mừng một trận lớn, Minh Vũ đặt cách cho hôm nay ban đêm sẽ không còn làm việc nữa, mà tận hưởng thời gian thoải mái.

Thức ăn tối nay thì cũng khác gì như mọi hôm, quả thật từ khi có muối chất lượng thức ăn bộ lạc Đá Lửa cao hơn hẳn, thức ăn không còn nhạt nhẽo và đơn điệu như xưa.

Món ăn biến tấu rất đa dạng, ngoài nướng ra thì bộ lạc còn tăng thêm các món ăn như luộc, hầm, hấp. thế nhưng theo Minh Vũ thì chuỗi thức ăn vẫn còn rất là thiếu. thức ăn không thể nào suốt ngày là thịt và tinh bột được cả, nó còn phải có rau xanh để cung cấp chất xơ và vitamin, nếu không sẽ rất dễ bị bệnh về đường ruột, thậm chí là mất kém, yếu do thiếu vitamin nữa.

Căn nhà mới được cung cấp cho nhóm làm đồ gốm đầu tiên, không phải tự nhiên mà họ được chọn, mà chính là do bọn họ có công lớn nhất, tính tới thời gian hiện tại, trừ Minh Vũ ra.

Nhóm thợ gốm tất là 9 người, Blu và Xin là hai người trông coi lò nung và thu thập củi. Alcan, Akam Rock, Kid, Iar, Boo nhà những tên thợ lành nghề nhất trong việc chế tạo đồ gốm. còn lại là Kass và Xuu là hai người vận chuyển làm đất. Vì vậy nhóm 9 người này được đặc cách vào ở đầu tiên.

Còn đám tộc nhân nhìn thấy căn nhà mới cực kỳ tốt, có thể tránh mưa, tránh gió, nơi ở lại cao, hơn nữa không có mùi cá khô quanh quẩn khắp mũi. Nên họ nhìn đám người với ánh mắt cực kỳ hâm mộ.

Nghe vậy, các tộc nhân bắt đầu nể nể làm việc quên luôn cả thời gian.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Mùa đông đến

Đêm hôm nay, không khí lạnh hơn tất cả mọi khi, bếp lửa trong đêm không ngừng cháy, tỏa ra hơi ấm, thế nhưng vẫn không ngăn được cái lạnh xâm lấn không gian.

Bên ngoài gió rét gào thét, thế nhưng trong các thành viên trong căn nhà mới xây vẫn ngủ một cách thoải mái, mặc cho cái lạnh đầu đông.

Minh Vũ cả thân hình co quắc trong đồng rom cùng da thú, hai chân hấn rung lẩy bẩy, hấn không nhin được mà phải đi đến bên đồng lửa sủi ầm vừa nấu nước nóng.

Còn các tộc nhân khác thì dường như đã quen với cái loại thời tiết như thế này, cả đám vẫn ngủ sau như chết. Đối với Minh Vũ đêm nay là một đêm khó ngủ.

Sáng ngày hôm sau, khi chiếc cửa đá được mở ra, đập vào mắt mọi người chính là một cánh đồng trắng xóa, khắp nơi đều mà màu trắng của tuyết.

“mùa đông đến rồi!” Vu rung rẩy bước ra khỏi hang đá thấp giọng nói.

Chỉ qua một đêm thôi, thế nhưng khắp nơi đã bao phủ đầy tuyết, xem ra tuyết tại nơi này rơi với cường độ rất lớn, nếu không có sự chuẩn bị thích hợp thì sự an toàn của tộc nhân sẽ trở nên khó khăn.

“Mọi người chuẩn bị, ngày mai chúng ta lên đường đến bộ lạc Đá trao đổi!”

“Klu, Orc, Ika, Ivki, Luc và Xem chuẩn bị trang bị ngày mai cùng với thủ lĩnh đi bộ lạc Đá” Vu ra lệnh.

Vì năm nay có sự tài trí của Minh Vũ mà Bộ lạc đã thoát khỏi cảnh nghèo đói, lương thực có thể sử dụng chống đỡ qua mùa đông khắc nghiệt này, thế nhưng Vu vẫn quyết định những vật phẩm trao đổi sắp tới.

Lương thực là thứ kiên quyết không thể đem đi trao đổi, trong tay bọn họ có lượng lớn đồ gốm cùng muối, những thứ này khá là tốt để đem đi trao đổi.

Thế nhưng Minh Vũ lại phản đối ý định này của Vu, tuy bộ lạc đã có khả năng tự sản xuất muối, thế nhưng thực lực bộ lạc lúc này quá nhỏ bé, không thể chống trả lại bộ lạc khác tiến công, nếu bọn họ biết trong tay bộ lạc Đá Lớn có muối, thì bọn họ sẽ không ngần ngại mà tấn công, đến lúc đó bộ lạc sẽ đi tới nguy cơ diệt vong.

Vì thế Minh Vũ quyết định lần này trao đổi sẽ mang đồ gốm, một ít cá khô.

Mà mục tiêu bọn họ trao đổi mang về đó chính là da thú, người, thậm chí là cái loại tài nguyên, khoáng vật, hạt giống,.....

Vì khắp nơi đều là tuyết, thế nên Minh Vũ quyết định chế tạo một cái xe trượt tuyết để dễ dàng mang theo vật phẩm đi trao đổi. đồng thời ngoài 6 thợ săn kia ra, Minh Vũ còn mang theo 8 phụ nữ trưởng thành.

Không phải là đem bọn họ đi trao đổi mà là họ chính là nguồn nhân lực chở vác vật phẩm.

Thế nhưng trước khi Minh Vũ đi thì hẳn lại có nhiều an bài cho những thành viên khác còn lại trong bộ lạc.

Nhóm thợ săn còn lại bắt đầu công việc tuần tra, phòng vệ bộ lạc tránh sự tập kích của hung thú hay bộ lạc khác.

Những thành viên khác thì nhanh chóng thu thập các vận liệu như gỗ củi, cỏ. vận chuyển về nơi trú ẩn bộ lạc.

Theo lẽ thường thì vào mùa đông ngoài các thành viên trong đội thợ săn ra còn các thành viên khác sẽ ngồi yên để tránh tiêu hao thể lực, thức ăn thì cũng cực kỳ hạn chế, mỗi ngày ăn một lần.

Thế nhưng lúc này lại khác, mùa đông bọn họ vẫn phải tích cực tích trữ vật liệu theo lệnh của Minh Vũ. lúc này Minh Vũ chính là điểm tựa vững chắc cho bộ lạc, lời của hắn chính là mệnh, nói là phải nghe theo.

Ngày hôm sau, sau khi căn dặn kỹ càng, Minh Vũ giao bộ lạc lại cho Vu, còn hắn cùng 14 thành viên khác lên đường đến bộ lạc Đá nằm ở phía tây bộ lạc.

3 thợ săn là Orc, Xem và Ivki dùng sức mà kéo xe hàng trượt tuyết, cái xe này cấu tạo cực kỳ đơn giản dựa theo nguyên lý ma sát trượt mà vận chuyển, do mặt tuyết nên di chuyển cũng không khó khăn cho mấy.

Còn những phụ nữ theo sau, trên lưng bọn họ là những chiếc gùi, bên trong chứa các vật dụng cần thiết vì như lều da thú, hạt đá, cá khô.

Còn trên xe hàng chính là những vật phẩm mang đi trao đổi, bao gồm 10 cái nồi lớn 15 cái nồi nhỏ, 30 cái tô, 15 cái muỗng. 50kg cá cùng với một số vũ

khí như riu đá, giảo.

Lấy bộ lạc Đá làm trung tâm, thì xung quanh bọn họ là các bộ lạc khác bao gồm Đá Lớn, Nanh bộ lạc, Khô Bộ lạc, Lửa Bộ lạc và Cây bộ lạc

Vì Đá Bộ lạc chiếm được một ngọn núi, bên trong đó có một mỏ muối, thế nên Đá bộ lạc phát triển mạnh mẽ nhất, trong vài chục mùa đông Bộ Lạc Đá trở nên hùng mạnh, nhờ lượng lương thực cùng người khi trao đổi muối.

Nghe Vu nói Đá bộ lạc có số lượng tộc nhân gấp nhiều lần Đá Lớn bộ lạc, mà nhiều hơn bao nhiêu thì Vu không biết đếm, thế nhưng phải nói là rất nhiều.

Đoạn đường đến Đá bộ lạc khá là xa, đoàn người di chuyển không ngừng, phải đến 2 ngày rưỡi, thì bọn họ mới đến được hẻm núi Đá bộ lạc.

Nơi trú ngụ của Đá bộ lạc là một hẻm núi lớn, bao bọc xung quanh là những ngọn núi lớn, tạo thành một hệ thống tường thành tự nhiên bảo vệ bộ lạc.

Bộ lạc thông ra bên ngoài bằng một khe nhỏ, rộng chừng 2m. mà lúc này bên trong bộ lạc Đá đã có không ít người, đa phần là từ các bộ lạc khác đến trao đổi vật phẩm.

Tiếp đãi đám người Minh Vũ là một tên đội trưởng bộ lạc Đá hắc tên là KKav.

Vẫn như mọi khi, khi nhìn thấy người bộ lạc Đá Lớn thì đám người kia rất là dừng dưng đồng thời không được chú trọng cho mấy. đặc biệt là khi thấy đám người Đá Lớn bộ lạc còn mang theo phụ nữ thì ánh mắt Kkav trở nên khinh thường nồng đậm.

“Đá Lớn! chỗ kia!” Kkav chỉ về một cái xó nhỏ bên trong khu trao đổi. ý là chỗ đó là dành cho bộ lạc Đá Lớn làm nơi nghỉ chân cũng như là đem hàng hóa trao đổi chỗ đó.

Minh Vũ là người bực nào mà không chú ý đến thái độ của đám thổ dân xung quanh. Thế nhưng hắn cũng chẳng có nóng giận gì cho cam, không phải là trước kia bộ lạc Đá Lớn tuột hậu về phía sau so với các bộ lạc khác à. Bị đối xử như thế cũng là điều hiển nhiên.

Đổi ngược với Minh Vũ Klu thì tức giận vô cùng, mặt hắn đen như cái nhọ nồi, tay cầm lên thương đá có ý định cho tên kia một trận ra trò. Thế nhưng Minh Vũ giờ tay cầm hắc lại.

“Klu! Không được! đánh không lại! bọn chúng đông! Chúng ta mang đồ đi đổi! không cần đề ý!” Minh Vũ khuyên ngăn. Nơi bày hàng của bộ lạc Đá Lớn chỉ mà một cái xó xìn mà thôi. Xung quanh tràn đầy rác thải. còn bốc mùi khai nước tiểu, Minh Vũ phải chửi mẹ nó.

Các tộc nhân đi theo cũng không có chịu được, đành phải làm việc công ít dọn dẹp sạch chỗ này rồi mới bắt đầu dựng lều, bày hàng hóa.

Trong lúc đám người Klu dọn dẹp thì Minh Vũ cũng bắt đầu đi xung quanh, quan sát bộ lạc Đá cùng các bộ lạc khác.

Quả thật bộ lạc Đá phát triển vượt bậc hơn các bộ lạc khác, toàn thể bộ lạc có hơn 1000 người, chiến sĩ có đến 400, ngoài ra là phụ nữ và trẻ nhỏ. Nhìn địa thế bộ lạc Đá, hẳn bên trong khu vực này là một mỏ muối, có cấu tạo gần giống như mỏ muối mà Minh Vũ phát hiện, nhưng muối tại đây tinh khiết và ít tạp chất nên có thể trực tiếp sử dụng.

Bộ lạc đá phân làm 3 khu chính, khu thứ nhất là Minh Vũ cùng đám người bộ lạc khác đang bày hàng hóa tại đây, khu thứ hai thì lịch nhá lít nhít lều trại được dựng bằng da thú và lá cây. Còn khu thứ ba thì không có khả năng nhìn thấy, có rất nhiều dunge sĩ bộ lạc canh phòng tại đây, xem ra đó là mỏ muối.

Mà lúc này tại khu giao dịch đã có không ít bộ lạc đến, ngoài 5 bộ lạc Đá Lớn, Lửa, Cây, Nanh, và Khô thì còn có các bộ lạc xa hơn đến trao đổi vật phẩm. mà ông đầu lớn nhất chính là chủ nhà Đá bộ lạc.

Gian hàng của Đá bộ lạc cực lớn, phải nói nó là một căn lầu rộng, bày biện không ít đồ bao gồm da thú, muối, thịt khô, vũ khí đá, vũ khí xương. Các loại hạt, quả khô...

Ngoài ra bộ lạc Khô cùng bộ lạc Răng Nanh cũng đã đến. còn mấy bộ lạc khác thì hẳn là 1 2 ngày nữa sẽ đến.

Ngoài Đá Bộ lạc hùng mạnh thì Nanh bộ lạc cũng xếp vào loại ưu, dựa theo những vật phẩm họ mang tới, thì Nanh Bộ lạc có rất nhiều chiến sĩ và thợ săn. Bởi vì trên sạp hàng của có đa phần là thịt khô và da thú. Ngay cả da của Sói cũng có vài tấm. thực lực không thể khinh thường.

Khô Bộ lạc có vẻ yếu hơn một chút, nhưng so với Đá Lớn bộ lạc thì mạnh hơn rất nhiều, gian hàng của họ đa phần là các hạt quả khô.

Thế nhưng khi thấy Minh Vũ đến gần gian hàng bọn họ thì lại lộ ra vẻ khinh thường, không muốn tiếp.

“đám người Đá Lớn bộ lạc năm nay lại đem phụ nữ ra đổi thức ăn! Thật là một lũ khốn kiếp!” một tên âm âm quái khí nói.

Cái tên này chính là thủ lĩnh bộ lạc Nanh, theo sau hắn có 5 tên trang bị đầy đủ, ánh mắt khinh bỉ nhìn Minh Vũ.

Minh Vũ không có tỏ vẻ gì, thế nhưng lại nhìn tên âm dương kia một cái thật sâu, giống như nhìn tận tâm can của hắn.

Lúc này Klu bước tới “ Vũ! dựng lều xong! Ăn cơm!”

Minh Vũ nhìn Klu một cái sau đó lướt qua gian hàng Nanh bộ lạc mà bước tới gian hàng của Khô Bộ lạc.

Khô bộ lạc mang theo rất nhiều củ quả khô, điều này làm Minh Vũ cực kỳ chú ý. Ngoài Hạt Đá ra Khô Bộ lạc còn có một loại củ khác, to chừng một cái nắm tay toàn thân màu vàng nâu.

Nhìn thấy Minh Vũ bước tới chủ sự bộ lạc Khô bước ra, hắn là một gã đàn ông trung niên trên ngực có một vết sẹo khá lớn, nhưng bù lại là có một khuôn mặt khá là điềm đạm.

Akk thủ lĩnh bộ lạc Khô “năm nay Đá Lớn bộ lạc thay đổi thủ lĩnh à!” Akk cười thân thiện.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Đồ Gốm được giá

Klu bước tới chào Akk thủ lĩnh “Akk! Khỏe!”

“Khỏe!” Akk điềm đạm trả lời.

“Vũ! thủ lĩnh Đá Lớn!” Minh Vũ cũng lên tiếng.

“năm nay! Đá Lớn tốt chứ!” Akk hỏi.

“tốt! rất tốt! nhiều.!” Klu chưa nói hết thì Minh Vũ nhảy vào.

“không tốt! tuyệt rồi sớm! không Đủ thức ăn!”

Nghe Minh Vũ nói vậy Klu sững sờ, định nói cái gì đó rồi lại thôi.

Akk nghe Minh Vũ nói thế, ánh mắt trở nên âm trầm, sau đó nói

“Epx! Mang ba túi Op tới đây!”

Epx đứng phía sau Akk nghe vậy thì có chút không vui, mặt nàng xị xuống lầu bầu cái gì đó.

Không lâu sau thì Epx mang tới 3 túi da thú, bên trong có đầy những củ màu vàng nâu kia. Thì ra những củ đó được gọi là Op.

Epx không một chút tình nguyện đưa 3 túi Op cho Klu.

Klu mặt mọ đỏ bừng, không biết có nên nhận hay không, vì Thủ Lĩnh của hắn đang nói dối, bộ lạc bọn họ rất là dư thừa ăn, ăn mãi không hết, không lo chết đói.

Minh Vũ thì mặt dày hơn, nhanh nhẩu nhận 3 túi từ tay thiếu nữ Epx.

“Akk! Ăn tối! bọn ta nấu xong rồi! ăn!” Minh Vũ sau khi nhận được 3 túi Op kia thì vô cùng hưng phấn, sau đó mời Akk cùng Epx đến ăn tối.

Akk khẽ thở một hơi rồi cùng Epx theo Minh Vũ cùng Klu đến lều trại bộ lạc Đá Lớn.

Từ từ xa xa Epx đã nhìn thấy chỗ ở của đám người Minh Vũ, ánh mắt cực kỳ âm trầm, không vui cho mấy.

“bộ lạc Đá Lớn năm nay lại mang phụ nữ đến đòi lương thực, xem ra bọn họ đói thật rồi, không biết có gì cho ta ăn không nữa!” Epx lầu bầu.

Thế nhưng khi bước vào lều trại Đá Lớn thì Akk cùng Epx lại đôi mắt tròn xoe nhìn những vật phẩm mà bộ lạc Đá Lớn mang đến, lương thực chỉ có 10 túi, thịt khô cũng có túi, còn đa phần chính mà những thứ kỳ quái không biết được làm bằng thứ gì. Nhìn sơ qua thì giống như chậu đá của bộ lạc Đá, thế nhưng lại màu nâu đỏ, và số lượng lại rất nhiều.

“đây là thứ gì?” Akk hỏi. lão vô cùng thắc mắc đây là thứ gì và công dụng của nó ra sao.

“đây là nồi dùng để nấu thứ ăn, có nó sẽ giúp cho khẩu phần ăn của một người lại đủ 5 người ăn hơn nữa lại no hơn” Minh Vũ giải thích.

Không để cho Akk và Epx phải hỏi thắc mắc, Minh Vũ đã kéo hai người bọn họ vào bên trong lều, lúc này 13 thành viên còn lại đang quây quần bên nhau chuẩn bị ăn trưa.

Mà trước mặt họ chỉ có hai cái nồi đất lớn, bên trong có chứa một thứ gì đó màu trắng đục, bên trong còn có lác đất thịt khô.

“thủ Lĩnh! Klu ăn! Ăn! Ta đói! Đói!” Orc mong mỗi chăm chú nhìn nồi đất. quả thật tên này ngoài ăn ra thì chẳng có hứng thú gì hết.

“ngồi!” Minh cười một cái, sau đó bước tới bếp mức hai chén lớn cháo bên trong còn lẫn không ít thịt khô, rồi đưa cho hai người Akk và Epx.

Akk và Epx ta nhìn người, người nhìn ta không biết cách ăn như thế nào, bọn họ cảm nhận được cái thứ họ đang cầm trên tay tao phát ra nhiệt lượng.

Mà cái này là gì, là nước, sao lại nóng và sền sệt như bùn thế kia.

Klu hiểu được nỗi khó nói của bọn họ, ngay lập tứ cũng bước tới bếp, tự mức cho mình một phần, sau đó ho khan một tiếng rồi ăn.

Chỉ thấy hần lấy ra từ trong khay dưới đất một vật phẩm nhỏ, đó chính là cái muỗng, vừa mức vừa thổi, vừa ăn. Biểu cảm trên mặt lúc này cực kỳ đặc sắc.

Akk và Epx thấy vậy cũng làm theo, ngay từ muỗng đầu tiên Akk và Epx liền tròn mắt há mồm, thứ chất lỏng sền sệt kia tràn vào khoan miệng tạo một cảm giác nóng ấm, nó tiếp tục đi qua lồng ngực rồi đến bụng, cảm giác thoải mái dễ chịu lan ra toàn cơ thể, sản khoái đến từng lỗ chân lông.

Và thế là Akk và Epx như hai con heo, không ngừng húp cháo sùn sục như heo, chưa đầy 2 phút chén cháo của họ đã bóng loáng, ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm nồi cháo.

Còn các thành viên trong bộ lạc đá lớn thì nhìn họ với ánh mắt cực kỳ cao ngạo ngạo, đồng thời thêm hĩa người kia là một lũ quê mùa. “hừ hừ!

biết sự lợi hại của bộ lạc ta chưa! Hừ hừ đợi hai ngày nữa, ta xem các người có tới cầu xin trao đổi hay không!”

Chừng nửa giờ, bữa ăn mới kết thúc, Epx khẽ xoa cái bụng tròn xoe cười một cách khoái chí, còn Akk thì đôi mắt sáng rực nhìn chăm chăm vào cái đồng nồi đất đặt trên gian hàng kia.

Phải nói đây là lần đầu tiên Akk ăn được món ngon như thế, không những có vị ngọt của Hạt Đá kèm thêm có vị mặn của muối, thịt khô thì cực kỳ ngon mềm. cảm xúc mỹ vị chạm đến từng lỗ chân lông.

Nhìn thấy ý vị của vị thủ lĩnh Khô bộ lạc, Minh Vũ khẽ cười nói

“đây là nồi sành! Dùng để nấu thức ăn, nấu nước sôi, ăn rất tốt! uống rất tốt!” Minh Vũ chỉ vào mấy cái nồi lớn.

“còn đây là chén, tô, muỗng, ly!” dùng để ăn uống. Minh Vũ giới thiệu từ món vật phẩm, cách sử dụng và công dụng của nó ra sao, tất cả được trình bày một cách tỉ mỉ.

Akk cùng Epx thì miệng ngoác thật là rộng, giống như những thứ đồ vật này ngoài tầm tưởng tượng của bọn họ.

“Vũ thủ lĩnh, ngài định trao đổi như thế nào!” Akk không nhìn được mà hỏi, lão biết nồi sành kia là thứ là bộ lạc Khô đang cần trong lúc này, khi có nồi sành kia, thì khẩu phần ăn của một người sẽ biến thành khẩu phần ăn của ba người, hơn nữa còn nấu nước nóng, rất tốt, không sợ lạnh.

“Minh Vũ cười cười không đáp, hần đang muốn đẩy cao giá trị của vật phẩm của mình, đây không tính là quý hiếm gì đối với Đá Lớn bộ lạc, thế nhưng đối với các bộ lạc khác thì cái giá ngàn vàng khó mà mua.

“Klu! Tặng cho Akk một cái nồi lớn! xem như là chúng ta đáp trả lại túi Op mà Akk tặng cho chúng ta.” Minh Vũ ra lệnh.

Klu có chút khó hiểu đối với Minh Vũ, thế nhưng hần cũng phải đem ra, trông bộ dạng không khác gì Epx khi này.

Akk cầm trên tay nồi lớn, hai tay run rung không biết nói gì, thế nhưng lão cũng cầm thật chắc, giống như là báu vật trên tay.

Ngay lập tứ một già một trẻ trở về lều trại của mình, lúc này Klu không nhìn được mà hỏi

“tại sao cho bọn họ!”

Minh Vũ cũng không có trả lời trực tiếp mà hỏi ngược lại “Klu ta hỏi người, vậy tại sao khi bắt cá lại bỏ ruột cá vào trong lồng rồi mới thả xuống nước”

Klu suy nghĩ một hồi lâu rồi mới nói “Cá! ăn! Cá thích ăn!”

“muốn bắt cá, phải có mồi dụ cá! Muốn bắt thật nhiều cá phải mồi thật ngon!” Minh Vũ nói.

“vậy muốn đổi nồi đất được tốt giá, phải nâng cao giá trị lên, phải thả mồi cho thật thơm, thật ngon, lúc đó người bộ lạc khác tới sẽ đề giá cao hơn.”

Klu suy nghĩ một hồi thật lâu sau đó mới ồ lên mộng tiếng, giống như là hần vừa phát hiện ra một chân trời mới.

“ha ha cá, à không Akk là một lũ cá!” Orc kể bên cười quái dị.

.....

Akk cùng Epx trở về thì ngay lập tức đem cái nồi đất quý báu kia ra thử nghiệm, dựa theo những gì mà Minh Vũ chỉ bảo mà làm theo.

Thức ăn chính của bộ lạc Khô là củ Op, thông thường 1 củ sẽ đủ cho một người ăn trong một bữa. lần này đến bộ lạc Đá trao đổi bọn họ mang theo tất cả là 10 người, vì vật Akk đem 3 củ Op to bằng nắm tay, rửa sạch rồi nghiền nhỏ. Sau đó cho nước vào nồi rồi nấu lên, ngoài ra Epx còn cho vào một phần thịt khô cắt vụn.

Dưới ánh mắt tràn đầy nghi hoặc của tộc nhân, Akk cùng Epx rất nhanh làm xong việc.

Chỉ 30 phút sau, cuối cùng cái nồi hỗn hợp kia cũng đã sôi lên sùng sục, mùi hương lúc này đã phát ra ngào ngạt, khiến cho mấy cái bụng trống rỗng từ sáng tới giờ trở nên cồn cào không tả được.

Epx quen tay định ăn ngay, thế nhưng nàng chợt nhớ, cái này phải dùng chén mà ăn, không không sẽ bị hư miệng, rất là nóng.

Trong lúc lóng ngóng ngón không biết phải làm sao, bất chợt linh quang lóe lên trong đầu nàng, ngay lập tức nàng chạy ra ngoài tìm một phiến lá lớn, xếp lại thành một cái hình phễu có thể đựng được chất lỏng.

Chưa đầy 5 phút sau, Epx trở lại với bộ dạng cực kỳ hớn hờ, trên tay nàng là một cái phễu lá to bằng nắm tay.

Nàng nhanh nhẩu múc một phễu thổi phù phù 4 5 cái cho bớt nóng, sau đó liền đưa vào miệng, lại một cảm giác mỹ vị tràn đầy.

“ăn Được! rất ngon!” Epx nói thật to.

Có Epx làm mẫu, mấy tộc nhân khác cũng bắt chước làm theo, lần vào ăn vào thứ ăng nóng trong mùa đông lạnh giá, cả đám người ú lên như điên, bất chợt Khô bộ lạc trở thành tiêu điểm chú ý trong mắt của các bộ lạc khác.

Nanh bộ lạc gần bên, nên bọn họ đến tìm hiểu đầu tiên.

Vị thanh niên quái khí bộ lạc Nanh bước vào, ánh mắt chăm chú lên cái thứ gì đó đặt trên đồng lửa.

“Akk! Có chuyện gì vậy!” Lusu hỏi.

Lusu chính là thủ lĩnh bộ lạc Nanh được hơn 5 năm, trong 5 năm dưới sự dẫn dắt của hắc Nanh Bộ lạc đã phát triển rất mạnh mẽ, dưới tài trí của hắc đã tạo ra nhiều cạm bẫy có thể bắt được nhiều thú lớn. chính vì vậy bộ lạc Nanh ngày càng phát triển.

Lusu chính là một nhân vật đáng được kính trọng, thế nhưng tên này tuy thông minh, nhưng hắc rất là gian xảo, không ngừng bắt chẹt các nhóm thợ săn của các bộ lạc khác. Chuyện đánh giết các bộ lạc khác để cướp thức ăn, đó là chuyện thường xuyên bọn chúng làm.

Akk cũng không muốn giao tiếp với tên này quá sâu, thế nên lão ta cũng lơ đi, chỉ có Epx là trả lời hắc

“đây là nồi sành! Dùng để nấu ăn, dùng cái này nấu, khẩu phần ăn một người sẽ biến thành khẩu phần ăn cho ba người! hơn nữa ăn rất ngon! Người thử!” Epx rất là rộng rãi.

Nghe vậy Lusu tròn mắt mình thật to, dường như không tin. Thế nhưng hắc tiếp nhận cái chén là trên tay Epx thì hắc biết đây là sự thật.

nếu thấy truyện hay, các bạn có thể like cmmt ủng hộ tinh thần cho tác. thank

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Độ nóng đồ Gồm

“Akk là thật! cái này ăn thật ngon! Cho ta! Cho ta!” Lusu phát cuồng.

“không! Ta chỉ cho các người thử, bọn ta thiếu! không cho!” Epx quát. Đôi mắt to của nàng trừng chòng chọc Lusu.

Epx tham ăn thành tính, thế nhưng Akk cũng là một tên già đời, hắc biết lúc nào phải căng, lúc nào phải nhùng, như vậy mới sống được lâu, hơn nữa tên Lusu này là một tên âm hiểm, cướp giết đã thành tính. Nếu đất tội tên này bộ lạc có khả năng gặp tai họa.

“Epx! Cho hần một ít, tuy chúng ta không nhiều thức ăn, nhưng cho hần một ít cũng không sao!” Akk trầm giọng.

Epx tỏ vẻ buồn bực, thế nhưng vẫn rất là nghe lời nhường hần ra một chỗ cho Lusu.

Lusu lấy khí thế của một con heo chết đói không chừng múc húp, không coi ai ra gì, mấy tên tùy trong bộ lạc của hần cũng thế, giống như là một đàn sói đói tranh giành thức ăn.

Trong lúc hai bộ lạc đang chia thức ăn mới thì bên này Minh Vũ cũng đang nghiên cứu củ Op mà Akk tặng.

Củ Op to bằng nắm tay, nó to gấp 3 4 lần hạt đá của bộ lạc Đá Lớn, toàn thân màu vàng nâu lẫn theo một ít bụi đất. lớp vỏ cực mỏng, chỉ cần dùng móng tay cạo nhẹ một cái là lộ ra phần bên trong.

Được bao bọc bên trong lớp vỏ mỏng ấy chính mà phần nhân màu trắng đục, khi ăn sống có bị bột bột của tinh bột, một loại củ khác lạ, thế nhưng cũng có mấy phần của khoai.

Minh Vũ bắt đầu thí nghiệm với mấy củ Op này, nếu quả thật là khoai thì đây chính là một tầng bảo hiểm cho bộ lạc Đá Lớn trong thời gian tới, khoai rất dễ ăn, nướng, luộc, hấp, hay làm bánh đều được.

Minh Vũ lấy ra ba củ Op lớn, củ thứ nhất hần đem đi luộc, củ thứ hai hần đem đi vùi tro bếp, còn củ còn lại thì trực tiếp nghiền ra thành bột mịn. sau đó hần trộn một ít muối vào, dùng tô đựng vào sau đó ủ trong vòng nửa giờ, cuối cùng hần mới đem đi vùi tro bếp. đây chính là hình thức nướng bánh mà hần nghĩ ra trong khoảng thời gian này.

Lúc làm xong hết cả mọi việc thì hai bộ lạc Nanh và Khô đang ùn ùn kéo tới đây. Akk cực kỳ hòa ái vui vẻ, thế nhưng Lusu thì khác, trên mặt hần luôn mang theo một vẻ cuồng ngạo.

“ngươi là thủ lĩnh bộ lạc Đá Lớn?” Lusu khinh khinh hỏi.

“là ta!” Minh Vũ lạnh nhạt.

“nồi ta muốn! 1 túi thịt một cái nồi! ta đòi 30 cái!” Lusu không coi ai ra gì.

“một người trưởng thành, kèm theo hai đứa nhỏ đòi một cái nồi lớn. một đứa nhỏ đòi một cái nồi nhỏ. 3 tấm da lớn đòi 1 cái chén và 2 cái muỗng. không muốn thì biến!” Minh Vũ lạnh giọng.

Lusu cùng Akk nghe được cái giá trên trời này trợn mắt một hồi lâu.

“1 tấm da lớn, một cái nồi, không đổi ta giết người bộ lạc ngươi!” Lusu hăm dọa.

Minh Vũ bình thân không cho là gì, thế nhưng Klu khuôn mặt tái mét, hần biết sự khủng bố của Nanh bộ lạc. bọn chúng là sói hung ác như sói, ác độc như sói, không nên đắc tội với chúng.

“ha ha ha ha! Nanh bộ lạc, vậy để ta xem cái người Nanh bộ lạc mạnh mẽ như thế nào!” Minh Vũ lạnh giọng, giọng của hần lạnh lẽo còn hơn cả cái lạnh mùa đông.

Trong lúc hai bên đang giương cung bạt kiếm thì bên kia đang có mấy người chạy vào, đó chính là dũng sĩ bộ lạc Đá, nhìn thấy có dấu hiệu xung đột, nên bọn họ qua xem xét.

Dẫn đầu đám người này là Kkav người đã tiếp dẫn cho đám người Minh Vũ, xem ra cái tên này khá là được việc, nên được thủ lĩnh Đá bộ lạc giao cho nhiệm vụ này.

Hần nhìn sơ qua 3 cái thủ lĩnh bộ lạc nét mặt xem thường, đó chính là Nanh Bộ lạc, Khô Bộ Lạc và Đá Lớn bộ lạc. ba cái bộ lạc này Nanh có thực lực mạnh nhất, bọn chúng có gần 200 chiến sĩ, toàn bộ lạc cũng gần 700, một cái xấp xỉ Đá bộ lạc.

Còn Khô bộ lạc là một đám ăn cỏ, không có tiền đồ, nhưng quả thực những quả khô từ bọn họ đi ra ăn cũng thật ngon.

Còn cuối cùng Đá Lớn bộ lạc xem như mùa đông năm nay chết cũng phân nửa, chỉ là một đám rác rưởi yếu đuối.

“không được đánh nhau! Muốn đánh ra ngoài kia mà đánh!” kkv quát lớn.

Lusu có vẻ kinh sợ với người của Đá bộ lạc, hần liền thu cái vẻ cuồng của hần.

“ta muốn đổi đồ của Đá Lớn bộ lạc! bọn chúng đòi giá trên trời!” Lusu chớp thời cơ nói trước.

“hần đòi một cục đất rách nát này đổi với giá 1 một trưởng thành, hai đứa nhỏ. Không phải là đi ăn cướp à!”

“bộ lạc Đá Lớn, đòi quá là liều à! Nơi đây là địa bàn của Đá bộ lạc!” Kkav tức giận.

Akk đứng kế bên mồ hôi hột không ngừng chảy ra, hần biết, hôm nay Đá Lớn bộ lạc muốn xong rồi.

“Kkav ngươi có biết đây là cái gì không?” Minh Vũ hỏi.

“không phải là cục đất hay sao?” Kkav mắng to.

“đây là nồi gốm, có thể biến thức ăn của một người, thành thức ăn cho ba người, Kkav ngươi thấy có đáng giá không?” Minh Vũ cười khẩy.

“thứ súc! Cầm miệng! Khoan< nói cái gì thức ăn một người thành ba người!” Kkav có chút không tin.

“ngươi có thể hỏi Akk và Lusu, bọn họ sẽ trả lời thật tốt!”

Kkav trừng mắt nhìn hai người kia

Akk nhanh nhẩu trả lời “quả thật là như vậy, hơn nữa ăn rất ngon.!”

Kkav có chút ngờ vực, thế nhưng bỗng nhiên, trong không trung bốc lên một mùi thơm đặc biệt, một loại mùi thơm mà trước đây chưa từng ai nghe, mà nó phát ra từ trong đồng lửa đang đốt kia của bộ lạc Đá Lớn.

Miệng Minh Vũ khẽ nhếch lên sau đó hần dùng gậy lôi cái lò nướng tự chế từ cái nồi nhỏ ra. Lúc này cái nồi đã phủ đầy bụi tro, thế nhưng lại không ngừng tỏa ra hương thơm ngào ngạt.

“xem ra! Thứ này có thể làm được bánh!” Minh Vũ lâu bầu.

Dưới mấy cái ánh mắt nóng rực, Minh Vũ chậm rãi đem chiếc bánh nướng đem ra.

Có vẻ thời tiết lạnh, thời gian ủ bánh chưa được lâu, thế nên chiếc bánh mới ra lò nhìn cũng không được tốt cho lắm, nó không có phồng lên như Minh Vũ nghĩ. Thế nhưng trong mắt hần là như thế, nhưng đám người kia thì khác,

Mùi hương bánh nước lan tỏa khắp nơi, khiến cho mấy cái bụng đói kia càng cồn cào hơn.

Orc nhảy tới trước, hần biết, hần là người có đặc quyền trong Đá Lớn bộ lạc, thức ăn mới đều do hần thử đầu tiên, và hần cho đây là một vinh dự, một vinh hạnh vì đã luôn phục tùng mệnh lệnh của thủ lĩnh. Thế nhưng đối với Minh Vũ thì tên mập này chính là một con chuột bạch thử nghiệm thức ăn.

Minh Vũ không ngần ngại bẻ 1/4 chiếc bánh cho Orc mập

“roop!” âm thanh giòn tan vang lên, kèm theo đó là mùi hương kỳ dị khiến cho bụng mấy tên kia càng thêm cồn cào.

Orc không nhịn được mà đánh ực một cái, miệng há to, ngốn nguyên khúc bánh vào miệng.

Hương vị bánh nướng mới ra lò, độ nóng ấm vẫn còn, hương bánh tràn ngập, vị bánh vừa bùi vừa béo, giòn xốp, cắn một phát hương vị khó tả tràn ngập khoang miệng “ngon! Ăn ngon! Thủ lĩnh! Ăn rất ngon!” Orc mập mập vừa nhai vừa nói.

Mấy cái tộc nhân ăn đi theo không nhịn được mà nhòm ngó miếng bánh còn lại trên tay Minh Vũ.

Hiểu ý của tộc nhân, Minh Vũ cũng không có ngần ngại mà đem khúc bánh nướng còn lại đem ra chia đều cho các tộc nhân, tuy mỗi người một miếng rất ít, thế nhưng tà có còn hơn không. Mặc cho mấy cái người bộ lạc khác thêm nhỏ dãi.

Lusu và Kkav thì thờ thần, ngạc nhiên cùng chảy nước dãi, thế nhưng lão Akk thì lại khác, hần nghe ra cái hương vị kia có mấy phần giống củ Op của bộ lạc Khô của lão. Tuy khác xa thế nhưng mùi vị đặc trưng của củ Op nướng là lão có thể nhận ra.

“cái này có thể biến thức ăn 1 người thành 3 người!” Kkav không nhịn được mà hỏi lần nữa.

“đúng!”

“Luvv! nấu một nồi cháo có Kkav nếm thử “Minh Vũ ra lệnh.

Luvv đi làm công việc này đã lâu nên rất là thành thạo, công việc đẩy nhanh không ít tiến độ, lột vỏ Hạt Đá, nghiền nhỏ, nấu nước, bỏ thịt khô, thêm muối, mọi thứ đều thành thực diễn ra trước mắt đám người.

Thế nhưng Minh Vũ đang suy nghĩ làm một cái giá thật hời đổi hết mấy vật phẩm tốt của mấy bộ lạc kia.

Nửa giờ sau, cuối cùng một nồi cháo hạt đá cũng đã thành phẩm, hương cháo chín lan tỏa, làm cho mấy cái gia hỏa kia bụng kêu ùng ục.

Đặc biệt là mấy tên Đá bộ lạc vì vào mùa đông nên bộ lạc thi hành chính sách ăn uống tiết kiệm, ngày ăn hai bữa, nên bụng của bọn họ đang trống rỗng, làm sao là chịu nổi hương vị như thế này.

Akk ăn được một lần, nên rất quen tay, ngay lập tức khi Luvv bảo đã xong, thì hần ta ngay lập tức lấy chén múc một cái thật lớn, rồi mới từ từ vừa thổi vừa húp tận hưởng hương vị tuyệt thế này.

Lusu cùng Kkav cũng học theo, ăn uống như một đám heo không có từ nào để diễn tả.

Sau một trận no nê Kkav mới thật sự tin cái này có thể biến thức ăn của một người thành 3 người, nếu như có vật này trong tay thì mùa đông năm nay bộ lạc họ sẽ không bị đói chết nữa.

Mùa đông năm nay thật là khắc nghiệt, Vu trong bộ lạc đã nói năm nay mùa đông kéo dài, nếu không chuẩn bị chu đáo thì bộ lạc sẽ chết rất nhiều người.

Vì vậy cái nồi này chính là thứ cần để bộ lạc sống sót, thế nhưng cái giá trao đổi quá đắt, hẳn phải thông báo cho thủ lĩnh, để ngài ấy quyết sách. Kkav trầm nghĩ, sau đó hẳn vội chạy về khu thứ ba, nơi mà thủ lĩnh bọn họ trú ngụ mà chạy đến.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: :14 bộ lạc tụ họp

Chương:14 bộ lạc tụ họp

Trong lúc Kkav thông báo cho thủ lĩnh và Vu bộ lạc Đá, thì trong khoảng thời gian này, mấy cái bộ lạc phụ cận cũng tụ họp.

Đầu tiên là bộ lạc Lửa đặc trưng của bộ lạc này chính là trên trán có bôi cái gì đó màu đỏ hình ngọn lửa. đoàn bộ họ có hơn 50 người, trong đó có phân nửa là phụ nữ và trẻ em, còn lại là 8 chiến sĩ bộ lạc, trên người bọn họ còn có không ít thứ, nhưng bọc trong da thú nên không biết là cái gì.

Thế nhưng Lửa bộ lạc mang theo nhiều trẻ nhỏ cùng phụ nữ, xem ra năm nay bọn họ quả thật là thiếu kém phải dùng phụ nữ và trẻ nhỏ để trao đổi lương thực.

Theo sau Lửa Bộ lạc còn có thêm 5 bộ lạc khác ở phụ cận. những bộ lạc này nằm ở bên kia sườn dãy núi thực lực cũng sần sần nhau.

Bọn họ mang theo rất nhiều là hàng hóa, đa phần là các loại quả hạt khô, da thú và một ít thứ kỳ quái. Bộ lạc Đồ Sơn, bộ lạc Hắc Nha và bộ lạc Gà Đỏ.

Bộ lạc Gà Đỏ làm cho Minh Vũ chú ý nhất, chính là trên đầu bọn họ đều đính lên mộ cọng lông gà, vàng, đen, xanh, chỉ có duy nhất thủ lĩnh là có lông gà màu đỏ.

Các bộ lạc bước vào Đá Bộ lạc cũng không có vội trao đổi hàng hóa, mà dựa theo quy định của Bộ lạc Đá mà xây dựng chỗ ở tạm thời.

Mà lúc này trời cũng bắt đầu tối, các bộ lạc tụ tập lại với nhau, chuẩn bị nghỉ tối, hầu như trên nét mặt những người ở đây đều buồn bã, xem ra bọn họ trong mùa vụ năm nay vô cùng thất thu.

Nhìn những người phụ nữ và trẻ em bộ lạc Lửa là biết, bọn họ gầy đến trơ xương. Hẳn là do thiếu ăn, ngoài ra bọn họ đã được chỉ định đem trao đổi với bộ lạc khác thì làm sao mà vui cho được.

Minh Vũ âm thầm đánh giá những người này, tuy bọn họ gầy thế nhưng nhìn qua khung xương và tốt chất bọc lộ ra bên ngoài, xem ra chỉ cần cho họ ăn uống đầy đủ, thì sẽ là những người được việc.

Nữ tính thiên về khéo léo và kỹ tính, hơn nữa một điều không thể thiếu chính là khả năng sinh sản, để cho bộ lạc phát triển không chỉ riêng phát triển về thực lực, lực lượng mà còn phải quan tâm đến tương lai, những mầm non sau này cho bộ lạc.

Nhìn bộ dáng của đám người kia, thì hẳn 2 3 ngày rồi chưa có ăn gì vào bụng, nếu tiếp tục như thế thì rất có khả năng trong đêm nay số người kia sẽ chết đói mất

Chủ ý đã định, Minh Vũ tụ họp tất cả mọi người lại bắt đầu an bài kế hoạch của mình.

Bộ lạc Lửa đang rất là thiếu thốn lương thực, vì vậy phải lấy thức ăn là mồi dụ. Minh Vũ ra lệnh cho những phụ nữ đi theo, nếu 3 cái nồi lớn cháo, một cái thì cho Orc và Klu mang qua đưa cho Lửa bộ lạc làm mồi, hai nồi còn lại là chuẩn bị tiếp đón những thành viên mới.

Cho tới khi trời tối hẳn, thì đám người Minh Vũ đang mon mem bước sang khu vực Lửa bộ lạc, lúc này 40 nhân khẩu Lửa bộ lạc đang tụ tập quanh đồng lửa, tuy đã đến giờ ăn, thế nhưng chỉ có nhưng chiến sĩ lửa bộ lạc là được ăn, cũng những người khác thì phải nhịn, ánh mắt thêm khát đang những những miếng thức ăn đang từ từ tuôn vào miệng đám chiến binh kia.

Mấy đứa nhỏ nhịn đói không được mà ô ô khóc đòi ăn, thế nhưng đáp trả lại là những tiếng quát mắng, thậm chí là những cú đánh như trời giáng.

Nhìn thấy cảnh này khiến cho lòng Minh Vũ rất là đau xót, thế nhưng hẳn nghĩ lại đây chính là cái thời đại gì, đây chính là cái thời đại nguyên thủy, nơi mà sự sống và cái chết luôn đi cùng nhau. Nơi mà con người phải vật lộn từng bữa ăn, nơi là con người có thể chết bất cứ lúc nào, sinh mạng như cỏ rác.

Klu bước vào nhìn đám người Lửa bộ lạc. thủ lĩnh Lửa bộ lạc làm một tên cao to nhất, trên đầu là một đồ án hình ngọn lửa to nhất và sắc đỏ nhất, trên tay hắn đang cầm một cục thịt không, đang không ngừng nhai nhai.

Nhìn thấy Klu bước tới Osan khẽ lướt nhìn, sau đó thì cũng không để ý là tiếp tục ăn. Ngồi kế bên Osan là Iru, Iru thì có vẻ là một tên có một chút tinh ranh, hắn nhìn thấy Klu thì ngồi dậy chào rồi Klu.

“Klu thủ lĩnh! Đã lâu không gặp!” Iru chào hỏi.

“năm nay bộ lạc ta thu hoạch rất là tệ, bộ lạc không đủ ăn, phải đem tộc nhân trao đổi, thật là đau lòng!” Iru thở than văn.

Tên Iru này là một tên tinh ranh, lời nói của hắn có hai nghĩa, thứ nhất là than văn bộ lạc hắn năm nay nghèo đói. Phải bán phụ nữ và trẻ nhỏ để giữ sinh tồn cho bộ lạc. nghĩa thứ hai là bộ lạc Đá Lớn của các người năm nay hắn cũng phải như thế bán đi tộc nhân.

Klu thì nghe không ra, thế nhưng Minh Vũ vẫn nghe ra ý tứ trong đó.

Thế nhưng từ trong ánh lửa Iru chợt nhận ra Klu hiện tại không phải là thủ lĩnh bộ lạc Đá Lớn mà là một thiếu niên trẻ tuổi, không một chút lực lượng, nếu như tên này chiến đấu với thủ lĩnh Osan của hắn thì ngay lập tức tên nhóc này bị hạ đo ván ngay lập tức.

Chính vì lẽ này Iru càng nhận định Đá Lớn bộ lạc ngày càng lụn bại, hẳn là mùa đông năm nay sẽ bị cái lạnh tận diệt.

Osan đang ăn, mắt cũng liếc qua Minh Vũ, vị tân thủ lĩnh bộ lạc đá lớn. hắn hừ lạnh một cái thấp giọng nói “Klu! Bộ lạc của người xem ra năm nay cũng không tốt cho lắm!”

“ha ha ha! thần linh thương xót, cũng không tệ cho lắm!” Klu thật thà nói.

“năm nay Lửa Bộ lạc xem ra không ổn lắm!” Minh Vũ lên tiếng.

“mùa không kéo dài, mùa đông tới sớm, lương thực không đủ cho tới mùa xuân!” Iru than văn.

“bọn họ đều đem đi trao đổi!” Minh Vũ chỉ về đám phụ nữ và trẻ em kia hỏi.

“đúng! 33 người tất cả, 15 người trưởng thành 18 đứa nhỏ! Bộ lạc ta đúng là khổ mà!” Iru nước mắt chảy ra. Thế nhưng Minh Vũ cho đây chính là nước mắt cá sấu hàng thật giá thật.

“bọn họ xem ra rất là đói!” Minh Vũ lại nói.

“đúng! Bọn ta mấy ngày rồi còn chưa ăn gì!” Iru lại nói. Thế nhưng hắn ngay lập tức ngậm miệng lại. bởi vì trên tay hắn vẫn còn đang cầm miếng thịt khô vẫn còn chưa ăn xong.

Minh Vũ cực kỳ xem thường mấy tên như thế này. Thế nhưng hắn cũng không có chú tâm mà tiếp tục thực hiện mưu đồ của mình.

“hey!” hắn thờ dài nói.

“năm nay bộ lạc được thần linh phù hộ, nên có được hơn một chút thức ăn! Orc mang cho bọn họ đi!” Minh vũ ra lệnh.

Phía sau lưng Minh Vũ Orc từ xa đi đến trên nay còn cầm một nồi cháo thật to bên trên còn bốc rất nhiều hơi nóng. Hơn nữa vẻ mặt của hắn cực kỳ khó coi. Giống như ai đang ăn hết thức ăn của hắn vậy. mà quả thật như thế, từ sáng tới giờ thủ lĩnh đã cho người ta ăn không ba nồi cháo rồi, lòng hắn đau như cắt ả.

Nồi cháo đầy ắp thơm nức mũi, khiến cho đám người bộ lạc Lửa phải đứng dậy, tiếng bụng kêu ồm ồm không ngừng réo lên. Osan đứng dậy đầu tiên đôi mắt tham lam nhìn chằm nồi cháo.

“đây là!” Iru nói.

“cháo Hạt Đá, đây là cách bộ lạc Đá Lớn chúng ta vượt qua mùa đông này!” Minh Vũ lớn tiếng nói. Tiếng nói của hắn to và vang xa, ý nói cho tất cả các bộ lạc xung quanh đến xem xét.

Ngay sau đó có không ít bộ lạc khác kéo đến tham gia náo nhiệt, mỗi lúc càng đông.

Tất cả ánh mắt đều tập trung lên nồi cháo đang bốc khói kia.

Klu liền múc một chén cháo đưa cho Osan đang không ngừng nước nước miếng kia.

Osan nhanh như chớp nhận lấy liền húp một ngụm hết sạch chén cháo, vị ngon, mặn, nóng lan tỏa khắp thân thể hắn, cảm giác cả ngày đường mệt mỏi dường như tan biến đi tất cả.

“ngon! Sao ngon quá! Nóng! Ồi! Thưa thái, sáng khoái!” Osan gào lên.

Tiếng gầm của hắc hổ cho những bộ lạc khác chú ý nhiều hơn, Gà Đò bộ lạc thủ lĩnh cũng bước tới mặt dày xin một chén.

Khu mặt cười hòa ái cũng mức cho hắc hổ một chén, biểu cảm của tên này cũng chắc khác gì Osan một ngụm ăn hết sạch, cái miệng không đã thèm phải chép chép thêm vài cái nữa.

Mấy thủ lĩnh bộ lạc khác thấy có đồ ăn cũng mom mem tới kiểm miếng ăn, thế nhưng Osan lại gầm lên, đây là thức ăn mà Đá Lớn bộ lạc cho bọn hắc hổ, làm sao tiện nghi cho đám người kia được chứ.

“của ta! Các ngươi mau biến! của bộ lạc Lửa bọn ta!”

Osan tham ăn thành tính, mấy cái bộ lạc kia ai cũng biết, thế nên cũng mặc kệ hắc hổ.

Một vị thủ lĩnh trên cổ có đeo một sợi dây chuyền bằng răng nanh bước lên hỏi

“thức ăn này là gì thế! Bọn ta mới thấy lần đầu tiên!”

Hắc hổ chính là Mabou thủ lĩnh bộ lạc Hắc Nha bên kia sườn núi, tên này tuổi chừng 35 -36 đáng vẻ khỏe mạnh, đôi mắt tinh quang, xem ra là một nhân vật không tầm thường.

“đây là thức ăn mới của bộ lạc bọn ta, nó gọi là cháo. Mà muốn nấu được cháo phải có cái này!” Minh Vũ thuyết minh về nồi sành và lợi ích của nó. Hơn nữa hắc hổ còn nhận mệnh lệnh thức ăn của một người sau khi nấu cháo sẽ biến thành thức ăn của 3 người, lợi gấp 3 lần so với phương thức ăn uống như trước kia.

Mấy cái bộ lạc trở mắt mà nhìn, dường như không tin, thế nhưng Akk thủ lĩnh bộ lạc Khô xác minh, hơn nữa bộ lạc bọn họ thực nghiệm thành công, thế nên nồi sành của bộ lạc Đá Lớn trở thành tâm điểm.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Trao đổi

Mọi người đang không ngừng suy luận về tính thực thi của nồi sành, thế nhưng bộ lạc Lửa thì trái ngược lại, đám chiến binh không ngừng ăn uống hút sột soạt, mặc cho những tộc nhân của mình chịu đói chịu khát.

Đội cho đám người Osan ăn xong, Orc ôm chầm lấy nồi lớn trở về, giống như là ôm báu vật.

Osan quát cản lại “ cái này thủ lĩnh các ngươi cho bọn ta! Sao ngươi còn lấy lại!” Osan mặt rất dày.

“ta cho bọn ngươi cháo! Chứ không phải cho bọn ngươi nồi! muốn nồi thì đem vật tới mà đổi!” Minh Vũ lạnh giọng.

“nồi ta muốn! ta muốn một túi thịt một cái nồi! ngươi thấy thế nào!” Osan mặt dày nói.

“mẹ nó! Khốn kiếp! tên hoe mặt dày!” Minh Vũ chửi thề trong bụng, thế nhưng hắc hổ lại mỉm cười.

“bộ lạc ta rất là thương người! một cái nồi đất lớn như thế này có thể nấu cho 10 người ăn no trong một lần, lợi ích của nó hiện tại ai cũng biết. muốn đổi cái nồi này cần một người trưởng thành, kèm theo hai đứa nhỏ đổi một cái nồi lớn. một đứa nhỏ đổi một cái nồi nhỏ. 3 tấm da lớn đổi 1 cái chén và 2 cái muỗng.”

Minh Vũ báo ra một cái giá trên trời khiến cho mấy người kia hoảng, thế nhưng Mabou lại là người đầu tiên lên tiếng đề nghị với Minh Vũ.

“ cái giá này quá cao! Hơn nữa bọn ta không có ý định đổi nhân khẩu, nhưng bọn ta muốn nồi sành lớn!”

Chuyện này dễ thương lượng, lấy giá đôi người trưởng thành mà tính 10 túi thịt đổi 1 người trưởng thành, 5 túi thịt đổi 1 đứa nhỏ.

Hiện tại bộ lạc bọn ta chỉ cần da thú và người mà thôi, còn thức ăn khác thì không cần, ngoài ra bộ lạc Khô có thể trao đổi hạt Op cũng được, giá cả thì vẫn như thịt khô.”

Minh Vũ thả cho Akk một con đường, hắc hổ đang đánh chủ ý với của Op mà theo hắc hổ thì đây chính là khoai tây phiên bản cổ đại.

Nghe vậy sắc mặt mọi người nhẹ nhàng một chút, đang chuẩn bị đàm phán trao đổi thì đám người Đá bộ lạc tới, dẫn đầu là hai người, một già một trẻ, trẻ thì cũng tuổi 35 40 đáng người to khỏe, toàn thân được bao phủ bởi một lớp da sói dày, hơn nữa trên đầu hắc hổ còn đội một cái mũ hình đầu sói cực kỳ uy nghiêm.

Còn già mà một ông lão tuổi chừng 60, toàn thân bọc kính bằng da thu, trên tay lão là một quai trượng lớn có hình đầu lâu. Đây là Siba thủ lĩnh bộ lạc đá và Vu của bọn chúng Ohot.

Nhìn thấy Siba tới, tất cả mọi người đều khể lui ra một con đường cho hắn bước vào, thoe sau hắn là hơn 20 chiến binh trang bị dao xương, lao đá.

Kkav cũng đi theo, không ngừng chỉ trỏ về Minh Vũ và cái nồi sành mà Orc đang ôm trong ngực kia.

“ngươi là thủ lĩnh bộ lạc Đá Lớn!” Siba giọng điệu cao ngạo hỏi.

“đúng!” Minh Vũ nói.

“cái này ta muốn! các ngươi có bao nhiêu ta muốn hết! tất cả đổi bằng muối!” Siba giọng điệu cho là đúng.

Nghe được lời này các bộ lạc khác xoắn xít lên, ở đây ai không biết Đá bộ lạc chính là có thực lực mạnh nhất, mà Siba trời sinh tính bá đạo, nếu không nghe lời hắn thì cái chết không thể nghi ngờ.

Minh Vũ nhíu mày một hồi sau đó mới nói

“bộ lạc ta lần này mang tới 30 cái nồi lớn cùng rất nhiều vật phẩm phụ trợ ăn uống cháo!”

“ta không thể đổi hết nồi cho bộ lạc Đá được! ta có thể phân nhiều nhất là 15 cái. Còn mấy bộ lạc khác mỗi bộ lạc 3 cái!” Minh Vũ không có ý định nhường.

Vu bộ lạc Đá Ohot với một cái bộ râu dê, bộ mặt hèn mọn nói “vậy cũng được! Đá bộ lạc ta cũng không tiết đường sống của bộ lạc khác thế nhưng giá cả phải thương lượng lại 1 người trưởng thành kèm theo 2 đứa nhỏ thì quá cao!”

Nghe câu này, tất cả mọi người đều đồng tình. Giá cả quá đắt.

“Orc mang nồi lại đây!” Minh Vũ âm trầm nói.

Nghe giọng điệu Minh Vũ tay đôi Klu biết tên này sắp phát khùng.

Orc như một con mèo ngoan ngoãn thuận tay mà đưa nồi sành cho Minh Vũ.

Hắn không nói lời thứ hai, tay vung mạnh một cái, chiếc nồi sành rơi xuống đất vang lên 1 tiếng loảng xoảng lập tức bể ra từng mảnh nhỏ.

“giá cả đã định! Ta thà không trao đổi! không bán thấp giá, để có những vật phẩm này bộ lạc ta phải bỏ ra rất nhiều công sức, hầu như năm nay bộ lạc không thu hoạch được gì, chỉ nhờ vào số đồ sành này đổi vật phẩm trải qua mùa đông mà thôi.” Minh Vũ giọng thê lương.

Thoáng chốc nhìn thấy một cái nồi có giá trị lớn kia bị bể thành từng mảnh, tất cả mọi người nơi này lòng đau như cắt, giống như cái nồi kia là đồ truyền thừa của bọn hắn vậy.

Siba mặt đen lại chuẩn bị bạo phát, thế nhưng Ohot lại ngăn hắn lại lên tiếng nói.

“nêu như Đá Lớn bộ lạc cứng rắn như vậy! thì cũng được, nhưng phải ưu tiên bộ lạc Đá chúng ta!”

“nồi sành tuy có rất nhiều tác dụng, nếu nhưng dùng để nấu cháo thì 3 cái nồi lớn có thể để cho 1 bộ lạc 300 người sử dụng!” Minh Vũ giải thích.

Tất cả cũng không có ý kiến gì, thế nhưng bên trong lại có rất nhiều ý tưởng lợi dụng mùa đông đánh chiếm đám Đá Lớn bộ lạc.

“toàn bộ người của Lửa bộ lạc t muốn hết!” Minh vũ nói ra một câu khiến cho bất kỳ ai ở đây cũng rung động.

Bộ lạc đá lớn mang người theo trao đổi cũng là 34 người, trong đó có 10 người lớn và 24 trẻ nhỏ, nếu đổi hết thì cũng phải 10 nồi lớn, nếu mình Lửa bộ lạc lấy hết 10 cái nồi lớn, thì mấy cái bộ lạc khác của bọn họ như thế nào.

Simba lên tiếng “như vậy còn đây nồi lớn phân phát cho bọn ta!”

“các ngươi có thể trao đổi lại với bộ lạc Lửa mà!” Minh Vũ thờ ơ.

Osan là người trực tiếp tham gia vào cuộc giao dịch này, thế nhưng hắn đứng ngây phỗng ra, đôi mắt tiếc nhìn những vụn cháo trên mặt đất.

Iru nhanh nhẩu bước lên nói chuyện, hắn là một tên già đời trong lĩnh vực này

“số người ta mang theo để đổi lương thực cùng da thú, nếu dùng nồi lớn để đổi, bọn ta lấy gì mà ăn qua mùa đông!”

“các ngươi có thể dùng nồi lớn đổi thức ăn với bộ lạc khác!” Minh Vũ có chút bực mình khi phải lặp lại.

“oh! Cả đám người cùng ồ lên.

Trong chốc lát tên Iru tỉnh quái trong đầu chợt lóe lên một ý tưởng điên rồ, thế nhưng ý tưởng điên rồ này của hắn sau này trở thành một ngành thương mại doanh thu cực cao cho hậu thế sau này.

“ha ha ha! Vậy cũng tốt! bọn ta cũng không có thức ăn để cho bọn họ ăn tối! bọn họ đã bị đói 3 ngày rồi!” Iru than vãn.

“vậy giả đã định! Một người trưởng thành kèm heo hai đứa nhỏ đổi một cái nồi lớn! bọn ta có 10 người trưởng thành cùng 24 đứa nhỏ, bọn ta đổi 10 cái nồi lớn kèm thêm 4 cái chén và 2 cái muỗng!”

“bọn ta sẽ giữ lại 3 cái nồi lớn còn số nồi còn lại bọn ta sẽ trao đổi thức ăn muối cùng da thú!” Iru chững chạc nói.

Cứ như thế lần giao dịch đầu tiên của bộ lạc Đá Lớn diễn ra, tuy có một chút gượng ép giữa các bên, nhưng hắn cũng đạt được mục đích của chính mình.

Dưới ánh mắt của các bộ lạc hai bên trao đổi rất là thuận tiện, Osan cùng Iru cũng kỳ hí hửng, mà đám người của bọn họ cũng vui không kém, vì bọn họ đã tránh khỏi một cái một lạc tàn nhẫn.

Khi trở về trại thì cũng là hai giờ sau, đám người Klu cũng khá mà mệt mỏi, toàn thân mệt lã. Đám tộc nhân mới trao đổi về thì vui mừng như trảy hội, bởi vì bọn họ được tiếp đón bằng 2 nồi cháo thơm phức, bên trong còn có nhiều thịt nữa hương vị còn ngon gấp mấy lần cái nồi cháo kia.

Tuyệt lúc này đã khá dày, trong lều trại được lót bằng một lớp cỏ khô, thế nhưng vào đêm khuya, cái lạnh thấu xương vẫn không giảm bớt. Đám người Minh Vũ thì tốt hơn, bởi vì trên người bọn họ đều có một bộ quần áo da thú, hơn nữa còn có một đôi giày cái lạnh giảm bớt phần nào.

Thế nhưng 34 cái tộc nhân mới thu nạp vào thì quần áo cực kỳ đơn sơ, không có bất kỳ vật dụng gì để tránh khỏi cái lạnh, bọn họ chỉ biết co rút lại với nhau bên bếp lửa mà không ngừng run cầm cập.

Trong lòng Minh Vũ rất là xót xa, vì vậy đêm nay hắn cũng không có đi ngủ mà không ngừng nấu nước nóng cho mọi người uống để duy trì thân nhiệt, cũng như là giữ bếp lửa không cho bị tắt.

Đến sáng hôm sau, ngoài trời tuyết đã dày thêm một mảng, các bộ lạc cũng bắt đầu vào công việc trao đổi, thế nhưng bộ lạc Đá Lớn cũng không có vội, sau khi ăn uống xong, Minh Vũ chỉ huy 10 cái phụ nữ mới thu vào cùng 4 cái trong bộ lạc đi ra, ra ngoài thu gom cỏ, còn 3 cái phụ nữ ở trong lều trại cắt da thú may quần áo cùng giày cho đám người kia.

Minh Vũ cùng Klu thì chuẩn bị công tác trao đổi vật phẩm, ngày hôm qua sau khi trao đổi với bộ lạc Lửa thì bọn họ còn 20 cái nồi lớn, nồi nhỏ, tô, muỗng tổng cộng cũng còn 80 cái.

Số nồi lớn hắn là 1 nửa giành cho Đá bộ lạc, quả thật Đá bộ lạc ngoài da thú ra thì mấy cái vật phẩm khác hắn cũng không có thêm chú ý, thế nhưng thực lực Đá bộ lạc quá mạnh hắn tại thời không thể đắc tội cho được, vậy nên hắn phải cố gắng hết sức để đàm phán thu lại thật nhiều da thú mới được.

Còn về Khô bộ lạc thì chú ý của hắn về củ Op mà theo hắn chính là củ khoai. Ngoài ra Gà Đỏ bộ lạc hắn cũng cực kỳ để tâm, không phải vì lương thực của họ, mà vì lông gà bọn họ mang theo trao đổi.

Số lông gà này ngoài việc lót chỗ nằm thì hầu như không còn chỗ nào sử dụng, thế nhưng đối với Minh Vũ lại khác, một mình lông vũ sẽ không làm được gì, thế nhưng nó là nguyên liệu chủ chốt để chế tạo một loạt vũ khí viễn trình vượt xa thời đại nguyên thủy.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Iru tỉnh ranh

Cung tên, chính là thứ vũ khí hoàn hảo đối với bộ Lạc đá lớn, vào thời kỳ nguyên thủy như thế này, chiến đấu chủ yếu là các loại vũ khí cận chiến, còn các loại vũ khí tầm xa thì cũng có nhưng độ chính xác và sát thương rất thấp, ví dụ như rìu đá, hay ném giáo.

Nhưng tên thì lại khác, cần thông qua rèn luyện và luyện tập thì có thể bách phát bách trúng, hơn nữa tầm xa và sát thương vượt trội so với rìu ném hay ném giáo.

Mà để chế tạo cung và tên thì hai nguyên liệu không thể thiếu chính là dây và lông chim. Lông chim tưởng chừng như không có tác dụng, thế nhưng nó chính là bộ phận điều chỉnh hướng đi gia tăng tầm xa và độ chính xác cho mũi tên.

Minh Vũ trong khoảng thời gian này rất là muốn chế tạo cung tên, thế nhưng vật liệu quan trọng thì không có, nhưng rất may bộ lạc Gà Đỏ lại mang đến, hơn nữa giá cả xem ra cũng thật hời, Lông Gà chỉ dùng để lót chỗ ngủ mà thôi, vậy thì chỉ cần dùng 1 cái muỗng hay một cái chén thì coi như xong cái giao dịch.

Trong lúc các tộc nhân làm nhiệm vụ thu gom củ khô và nhánh cây nhỏ, thì bên này đám người bắt đầu tiến hành trao đổi, mà tiêu điểm lúc này chính là bộ lạc Đá Lớn và bộ lạc Lửa.

Như Minh Vũ nói, trong tay bọn họ còn 20 nồi lớn và rất nhiều đồ gốm khác, nên Đá Lớn bộ lạc tụ tập khá là đông các bộ lạc khác.

Đám người Đá bộ lạc vẫn là mặt hàng ưu tiên hàng đầu, 10 cái nồi lớn là thuộc về bọn họ, với cái giá khá là rẻ, mỗi cái nồi lớn chỉ có giá 3 tấm da lớn cùng 1 túi muối mà thôi.

Lấy thức ăn làm đơn vị chuẩn.

1 tấm da lớn = 3 túi thức ăn

1 túi muối = 5 túi thức ăn

1 người = 10 túi thức ăn

Theo tỷ lệ như vậy, thì tính ra bộ lạc Đá phải bỏ ra 14 túi thức ăn để đổi lấy 1 nồi sành lớn, còn đối với mấy bộ lạc khác thì giá cả cao hơn rất nhiều lên tới 16 túi thức ăn.

Tuy vậy bọn họ rất là mãn nguyện, vì với nồi lớn, bộ lạc gòn họ sẽ vượt qua mùa đông một cách dễ dàng.

Bộ lạc Đá Lớn chút trọng trao đổi các loại thức ăn thực vật ví như củ Khoai hay Hạt Đá, còn như thịt khô thì bộ lạc đang dư dả rất nhiều, hơn nữa Minh Vũ có thể can đo lường rằng bọn họ có thể bắt cá dưới suối trong mùa đông lạnh giá.

Sau một buổi sáng, bộ lạc đá lớn thu hoạch được 34 tấm da lớn cùng 36 túi thức ăn, trong đó có 20 túi củ Op mà Minh Vũ gọi là củ khoai.

Số khoai này hẳn không có ý định dùng vào mùa đông mà hẳn quyết định làm giống vào mùa xuân năm sau.

Vì thế Khô bộ lạc rất được Minh Vũ ưu ái, ngoài giảm giá thành trao đổi, bọn họ còn được Minh Vũ tặng thêm hai đôi giày cho Akk và Epx, khiến cho hai người vô cùng thích thú khi cảm nhận độ ấm mà đôi giày mang lại.

Gà Đỏ bộ lạc lần này cùng thu hoạch không kém từ bộ lạc Đá Lớn, ngoài một số Hạt Đá đem đi trao đổi, bọn họ còn dùng Lòng Gà thử mà bọn họ xem như là thứ bỏ đi lại đổi được một cái tô và một cái muỗng, điều này làm cho đám người bọn họ thích chí không thôi.

Trái ngược với Gà Đỏ bộ lạc cùng Khô bộ lạc,, Bộ lạc Nanh và Hắc Nha bộ lạc phai trao đổi với đám Lửa bộ lạc. bọn họ phải ăn thiệt thòi khá là lớn.

Diễn hình như Nanh bộ lạc, bọn họ mang theo chủ yếu để trao đổi đó chính là thịt khô và da thú. Iru không đồng ý cái giá như Đá Lớn bộ lạc nói ra, 10 tấm da thu mới có thể đổi lấy 1 cái nồi lớn.

Lusu đương nhiên là không chịu cái giá này, hẳn muốn trực tiếp trao đổi với Đá Lớn bộ lạc, thế nhưng Minh Vũ trực tiếp từ chối lấy lý do là hết đồ để đổi rồi.

Hắn cũng không có cam lòng, một mực báo cho Simba biết, Simba không những không phạt Lửa bộ lạc mà còn nói “nếu Nanh bộ lạc các người không cần, thì Đá bộ lạc chúng ta cần!”

Simba nói như thế Lusu phải cần rằng mà trao đổi với giá trên trời.

Sau đó Hắc Nha cũng ăn quả đắng không kém, với giá cắt cổ 40 túi thức ăn một cái nồi, lần này bộ lạc Lửa kiếm được bọn, thế nhưng bọn họ lại gây thù chuốc oán với hai bộ lạc hùng mạnh mà Nanh bộ lạc và Hắc Nha bộ lạc.

Sau khi trao đổi với các bộ lạc hiện tại trên tay mình Vũ chỉ còn có 10 cái tô và 6 cái muỗng mà thôi, với số vật phẩm này, hẳn quyết định tìm cái gì đó để trao đổi, nghĩ vậy hẳn cùng Klu và Orc đi dạo quanh khi trao đổi.

Quả thật thời đại nguyên thủy này chỉ chú trọng đến thức ăn và cách sinh tồn mà thôi, còn mấy cái vật dụng phụ trợ khác, thì hầu như không để ý tới, Minh Vũ cũng rất là đau đầu khi nghĩ tới những vật dụng mình cần thiết để phát triển bộ lạc sau này.

Rất có khả năng là các bộ lạc thu thập không ít thì nhiều tài nguyên hay thực vật có thể ăn được hay chữa bệnh. Nhưng bọn họ lại không biết công dụng nên vứt đại trong kho chứa. giống như ớt mà hẳn tìm thấy trong kho chứa của bộ lạc.

Nghĩ vậy hẳn cũng quyết định tìm vận may. Thế nhưng vận may không hề mỉm cười với hắn, không có bất cứ vật gì mà hắn cảm thấy hứng thú, ngoài những khúc xương lớn để chế tác vũ khí hay dao đá mà thôi.

Sau khi quay lại lều trại thì các tộc nhân nữ đã trở lại, trên tay bọn họ có không ít vật liệu dùng để chế tác giày và gùi.

34 cái nhân khẩu, sau một đêm an giấc cùng thức ăn sung túc, sức khỏe bọn họ đang phục hồi. Minh Vũ quyết định ở lại nơi đây thêm một ngày nữa, sáng hôm sau sẽ trở về bộ lạc.

Điều này có hai nguyên nhân chính là đám người kai sức khỏe chưa bình phục, thứ hai là phải làm nhiều gùi, để vận tải da thú và thức ăn về bộ lạc. lần này đám người thu hoạch cự đại, đó chính là hơn 70 tấm da lớn cùng 40 túi thức ăn, muối thì cũng 10 túi, nhưng không có đáng kể, số muối này khi về nhà hẳn phải tinh luyện lại mới có thể sử dụng được.

Trái ngược với đám người Minh Vũ, mấy bộ lạc khác sau khi trao đổi xong thì cũng nhanh chóng trở về, vì họ quan niệm, vào mùa đông thì trong hang đa bộ lạc mới là nơi an toàn nhất.

Trong lúc này tại gian nhà đá trung tâm bộ lạc Đá, nơi này chính là nơi ở tối cao của Simba và Ohot hai vị lãnh tụ cao nhất tại bộ lạc Đá. Vòng phía bên ngoài có không ít bộ lạc chiến sĩ đứng phòng vệ. xem ra đối với bộ lạc đây là nơi quan trọng nhất.

Simba cùng Ohot đang ngồi cùng nhau bàn chuyện liên quan tới bộ lạc Đá Lớn. đó chính là những vật phẩm đang bày ra trước mặt họ.

Dưới sức mạnh của bộ lạc, Đá bộ lạc tự tin là có thể tiêu diệt Đá Lớn bộ lạc trong vòng một ngày, đồng thời ép hỏi cách thức chế tạo nồi sành.

Thế nhưng dụng binh trong mùa đông, điều này làm cho Simba không muốn chút nào. Hẳn biết mùa đông rất là nguy hiểm, với tình hình hiện tại chỉ vừa vào đông, sức khỏe đám người kia hẳn là sẽ sung túc, nếu đánh trong thời gian này sẽ bị thiệt thòi nhiều.

Nhưng nếu để đến cuối mùa đông, lúc đó lương thực cũng sắp hết, mùa đông lạnh lẽo sẽ lấy đi sức mạnh của bọn họ, vì vậy đó là thời cơ thích hợp để đánh gộp bộ lạc Đá Lớn. Đó là những gì mà hai người lập mưu bàn bạc. Mà lúc này Kkav ngoài chạy vào báo cáo

“Thủ Lĩnh! các bộ lạc khác đã trở về, chỉ còn mình bộ lạc Đá Lớn vận tiếp tục ở lại, hơn nữa bọn họ còn tích cực thu thập cỏ khô và nhánh cây! Không biết bọn họ muốn làm gì!” Kkav chạy vào báo cáo.

Simba cay mảy “bọn chúng thu thập những thứ đó làm gì > nhóm lửa?” Simba khó hiểu.

“muốn biết! đi xem liền biết ngay!” Ohot nói.

Sau đó đám người đi đến nơi trú đóng bộ lạc đá lớn.

Lúc này bộ lạc đá lớn đang tập trung lại với nhau, Camil đang hướng dẫn các tộc nhân mới đan để giày cùng đan gùi.

Số lượng gùi cần phải làm tất cả là cái, đám Klu cũng không có rảnh, mà bọn họ đang chế tạo thêm một cái xe kéo. Vì hàng hóa mang về quá nhiều, nên làm thêm một cái.

Cho đến cuối buổi chiều, khi mọi công việc dần hoàn tất, một số phụ nữ bắt đầu chuẩn bị thức ăn tối, thì bên ngoài truyền vào không ít tiếng bước chân, đó chính là đám người Simba và Ohot, kèm thêm hai tên này là 10 tên dũng sĩ bộ lạc.

Simba bước tới lớn tiếng hỏi “phiên trao đổi kết thúc, sao bộ lạc các ngươi chưa về?”

Nhìn thấy đám người hùng hổ bước tới, Minh Vũ cảm thấy có chuyện không lành, thế nên vội ra mặt.

“Simba thủ lĩnh, đám tộc nhân mới thu nhập vào, vì bị quá đói, nên không còn sức để đi! Bọn ta đành phải nán lại một ngày!” Minh Vũ nụ cười trên môi.

“vậy các ngươi thu thập cỏ cùng nhánh cây để làm gì?” Simba quát tiếp.

“À! Đạo gần đây, bộ lạc ta mới làm ra được một vật dụng làm bằng cỏ và nhánh cây!” Minh Vũ nói.

“đồ vật gì! Đâu cho ta xem! Ohot cướp lời.

“đây!” Minh Vũ chỉ về một cái gùi đã thành phẩm.

Hắn biết, nếu hôm nay không cho đám người này chỗ tốt, thì bọn họ sẽ không dễ yên, thậm chí là sẽ có sung đột xảy ra, điều này Minh Vũ không muốn chút nào.

Chỉ cần cho hắn thời gian bằng một cái mùa đông, không phải, nửa cái mùa đông cũng đủ là cho bộ lạc đá lớn có sức chống chọi với Đá bộ lạc rồi, thậm chí là có thể tiêu diệt.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Mật ong

Ohot cầm lên chiếc gùi quan sát thật kỹ sau đó nhướn mày hỏi “ cái này dùng để là gì!”

“ cái này được gọi là Gù, dùng để chứa đựng vật phả, thay vì đựng trong túi da, cái này so với túi da còn thuận tiện hơn rất nhiều, hơn nữa chứa được nhiều hơn so với túi da. Nguyên liệu cũng rất dễ tìm!” Minh Vũ thao thao nói.

Ohot bộ dáng không tin, nhưng khi thấy mất cái tộc nhân bộ lạc đá lớn đang thu xếp vật dụng bỏ vào gùi thì hẳn mới tin hẳn.

“ các người dạy cho bọn ta làm Gù! Bọn ta sẽ trả cho các người 10 tấm da thú.” Ohot thỏa thuận.

“ tốt!” Minh Vũ ngay lập tức đồng ý.

Trong tình trạng lúc này, không nên làm phật lòng đám người kia. Chính vì vậy Minh Vũ ngay lập tức nhận lời, sau đó Minh Vũ trực tiếp hướng dẫn người bộ lạc Đá làm Gù, còn tộc nhân của mình thì làm thức ăn tối cũng như là chuẩn bị thu xếp cho chuyến hành trình ngày mai.

Trong nhà đá bộ lạc Đá.

Ohot cùng Simba lại ngồi với nhau, mà Ohot tay không ngừng sờ soạn, cùng quan sát chiếc gùi.

“ bộ lạc Đá Lớn không thể nào diệt được!” Ohot trầm ngâm một hơi rồi nói.

“ Tại Sao?” Simba có chút khó hiểu.

Bộ lạc đá lớn xuất hiện một nhân vật có thể sáng tạo ra rất nhiều vật dụng hữu ích, người xem nổi sành, cùng Gù. Điều là những thứ vô cùng tốt, chỉ cần tên chế tạo ra vật này gia nhập bộ lạc chúng ta, thì bộ lạc ta sẽ vững mạnh. Không còn sợ bộ lạc ăn thịt người ở phía mặt trời lặn nữa.

Đang nói chuyện, bỗng dưng nhắc tới bộ lạc ăn thịt người, điều này làm cho Simba hùng dũng, khuôn mặt trở nên xám đen, dường như cái tên bộ lạc ăn thịt người làm cho Simba vô cùng cố kỵ và hoảng sợ.

“ làm sao để thu phục được tên kia?” Simba hỏi.

“bọn ta cần phải giao hảo thật tốt với bọn họ! từ tên nhóc thủ lĩnh kia, phải moi ra tên sáng tạo kia!” sau khi biết được thì tiêu diệt bộ lạc rất đó cũng được!” Ohot âm hiểm.

Còn đối với đám người Minh Vũ sau khi nhận được 10 tấm da lớn từ thủ lao dạy bộ lạc Đá là Gù, bọn họ còn bất ngờ tặng thêm nhiều thứ, muối, lương thực, linh tinh nhiều thứ, hơn nữa thái độ bọn họ cực kỳ niềm nở, giống như hai bộ lạc đã thân quen từ trước.

Minh Vũ rất là nghi vấn trong vấn đề này, đám người Đá bộ lạc không có tốt tính như thế, hẳn là bọn chúng có mưu đồ gì đó, thế nhưng tạm thời Minh Vũ vẫn không có nhìn ra, đành phải gác nghi vấn đến sau đây, giải quyết chuyện trước mắt đã.

Trong mấy ngày nay, tuyết rơi rất là dày, nên theo lời Klu nói bọn họ phải đổi tuyến đường khác, là phải đi dọc theo sườn núi nơi đó có ít tuyết đóng. Còn tuyến đường vừa đi mấy ngày trước, hẳn là giờ đây đã chìm đắm trong tuyết lớn rồi.

Sau khi ăn uống xong xuôi, mọi người bắt đầu đi nghỉ sớm, chỉ chừa lại 2 thợ săn bộ lạc canh vệ mà thôi. Minh Vũ cũng nghỉ sớm để lấy sức ngày mai có một chuyến hành trình dài.

Một đêm không chuyện gì xảy ra.

Từ tờ mờ sáng, khi cái bóng đêm còn bao trùm bộ lạc Đá thì đám người Minh Vũ đã thức dậy chuẩn bị thức ăn sáng, sau đó lên đường tiến về bộ lạc của Minh.

Thế nhưng bọn họ thật là không ngờ tới, bọn họ đi sớm như thế, vậy mà Simba thủ lĩnh bộ lạc Đá lại đích thân tiễn biệt bọn họ, hơn nữa thái độ còn rất thân tình. Điều này càng khiến cho Minh Vũ nghi ngờ càng thêm nồng đậm.

Tuyến đường ngày hôm nay bọn họ đi là dựa theo sườn núi mà đi, đoạn đường khá là khó đi, thế nhưng vẫn còn có thể đi được so với con đường bằng phẳng mấy ngày trước.

Cây cối lúc này đã trơ trọi lá, chỉ còn có một số loại cây thuộc họ thông thì còn có cành lá trên cây, cảnh sắc lúc này rất là đơn điệu, chỉ có hai màu, trắng xám của cây cối hoặc đá mà thôi. Khí sắc âm trầm vô cùng.

Lúc này trời tuyết của khá lớn, đám người phải vật lộn trong trời đông giá rét. Người trưởng thành thì còn đỡ, thế nhưng mấy đứa nhỏ thì chật vật vô cùng. Lạnh đến tím tái mặt mày. Mà tình hình còn tồi tệ hơn nữa, khi trong đám người trao đổi có một phụ nữ đang mang thai được 5 tháng, sắc thái yếu ớt vô cùng.

“Klu! Còn bao lâu nữa mới về tới bộ lạc!” Minh Vũ không nhịn được mà hỏi.

“ hẳn là hai ngày!” Klu nói.

“ cái gì?” Minh Vũ tròn to mắt hỏi.

Hiểu được ý Minh Vũ Klu nói tiếp “ ở phía đằng kia có một hang núi nhỏ, chúng ta có thể nghỉ chân tại đó!”

“ tốt!” mau đây nhanh tiến độ, đám phụ nữ, bọn họ chịu không nổi nữa rồi.

Rất nhanh mọi người đã đến được nơi mà Klu nói, đây là một hang núi nhỏ, không phải nói chính xác hơn đây là một mồm ra nhô ra từ vách núi, tạo một mái đá nhỏ, đủ cho 30 người trú ngụ.

Ngay lập tức Minh Vũ cho các thợ săn bộ lạc bắt đầu nhóm lửa, nấu nước, đám người kia đã chịu không nổi, nhiệt độ ngoài trời lúc này chỉ ít cũng âm 5 độ. Lạnh đến độ không thể tưởng nổi.

Chừng nửa giờ sau, dưới ngọn lửa cùng thức ăn, đám người đã phục hồi sức lực, Klu có ý định đi tiếp, thế nhưng Minh Vũ lại ngăn lại. lúc này ngoài trời tuyết còn rất lớn, sức khỏe đám người cũng không được tốt, nên Minh Vũ quyết định mọi người sẽ trú ngụ tại đây, cho tới khi thời tiết thuận lợi.

Klu thì không cho là đúng, theo hần thì phải về bộ lạc càng sớm càng tốt, bên ngoài rất là nguy hiểm, đặc biệt là về đêm.

Thế nhưng ai bảo Minh Vũ là thủ lĩnh, tất cả mọi người phải nghe theo.

Để an toàn cho đám người, Minh Vũ bắt đầu chỉ huy mọi người làm tường phòng vệ đơn giản từ cây và tuyết.

Rất nhanh gỗ, nhánh cây, lá và tuyết được thu gom lại xây vòng quanh chỗ ở bọn họ, tạo thành một cái hàng rào, nhìn tuy đơn sơ, nhưng khá là chắc chắn, có thể ngăn được thú dữ xâm phạm.

Mấy tấm da thú được tận dụng triệt để, lớp thú dùng để che chắn, lớp dùng để trải thảm, tính ra thì chỗ ăn ngủ cũng khá là tốt, không đến nỗi tệ như Klu nghĩ.

Lúc này trời cũng không ngừng đổ tuyết, nhiệt độ lại giảm xuống mấy độ khi trời chiều. Minh Vũ cùng Klu đang đi dạo xung quanh, quang sát tình hình xem có gì có thể tận dụng được, dù gì bọn họ cũng không có nhiều thức ăn.

Mà cái khu vực này chỉ toàn là đá và cây cối, chẳng có thể tìm thêm tí tài nguyên nào cả. Minh Vũ khá là thất vọng đang chuẩn bị đi về. thì bất chợt hần nhìn về một khe đá hướng xa xa.

Từ khoảng cách 50m hần có thể nhìn thấy tờ mờ trong mép đá có một cái gì đó hình cục khối bám sát trong kho mép đá. Tinh thần hần chợt cao trào lên.

Hần vội chạy ù tới, quan sát cho thật kỹ. đồng thời thăm cầu nguyện.

Trong mép đá lúc này hần có thể nhìn kỹ rõ ràng, nơi đây lách nha lách nhích côn trùng có cánh, mà nói chính xác hơn là ong, ong mật.

Mà có khối kia, chính là một cái tổ ong lớn, nặng ít nhất cũng 10 kg. 10 kg à, đó là mật ong, mật ong đó, đây chính là thứ cực tốt để lấy lại sức khỏe cũng như là tinh thần. đặc biệt là trong mùa đông này.

Mừng thì có mừng, nhưng Minh Vũ không có ý định bắt tổ ong ngay bây giờ, hần phải suy tính cho thật kỹ trước khi bắt tay vào làm việc.

Loài ong trong thời hiện đại cũng là một loài nguy hiểm, huống chi là vào thời kỳ nguyên thủy như thế này.

Ong có rất nhiều loại, tùy vào đặc tính của mỗi loại mà sẽ có cách bắt và xử lý khác nhau.

Nhìn vào tổ ong Minh Vũ có thể xác định đây là một loại ong có mật, nhưng ong này rất là to, trên người chúng lại có 3 khoang màu vàng, 2 khoang màu đen, màu sắc rất là sặc sỡ, vậy hần có thể tin chắc đám ong này cắn chết người.

Thế nhưng đặc tính loại ong lại vô cùng bất lợi trong mùa đông lạnh giá này. Vào cuối mùa thu, khi thu thập đủ mật ong, Ong Chúa sẽ ngưng đẻ trứng, ong đực bị ong thợ giết chết để tránh lãng phí thức ăn. Hơn nữa vào mùa đông loài ong sẽ trở nên chậm chạp và ít hung tợn hơn.

Điều thứ hai mà ai cũng biết chính là loài ong không có tầm nhìn vào ban đêm và rất là sợ khói. Minh Vũ quan sát thật kỹ sau đó mới phân phó Klu chuẩn bị dụng cụ để bắt tổ ong đây mật này.

Biết được ý định của Minh Vũ, Klu hoảng sợ mà ngồi bệt xuống đất

“ Vũ! không được! bọ! cắn chết! Surio chết! bọ cắn chết!” Klu lắp bắp nói.

Thì ra bộ lạc Đá Lớn từng ăn quả đắng khi muốn lấy mật đám ong này, hơn nữa tổn thất cực kỳ thảm trọng, nó đã in sâu vào trong trí nhớ của Klu.

“ không sao! Ta có cách!” Minh Vũ vỗ vai hần.

Klu tuy rất sợ hãi, thế nhưng dường như trong nội tâm hần đã cực kỳ tin tưởng Minh Vũ, vị trí của Minh Vũ còn cao hơn cả Vu.

Orc đang ngồi trước nồi cháo, đôi mắt chớp động không ngừng chăm chăm bếp lửa không ngừng nước nước bọt ồ ồ ọc.

“Orc! May chuẩn bị củi cùng lá cây! Tối nay có đồ ăn ngon!” Minh Vũ cùng Klu trở về liền thông báo một cái tin sốt dẻo.

Nghe tới có đồ ăn ngon, Orc không nhịn được mà rống một cái. Sau đó lật đật đứng dậy chuẩn bị củi cùng lá cây.

Khói chính là thứ tốt nhất để đối phó với các loài côn trùng đặc biệt là ong.

Orc Klu cùng Out không ngừng trèo lên cây thu thập lá tươi, còn mấy người phía dưới cũng chuẩn bị khá là nhiều củi, một dùng để sưởi ấm đêm đông, thứ hai là tài liệu bắt ong.

Cũng may vật liệu cũng có sẵn, chỉ cần chuẩn bị một lát là xong.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Bắt Ong – Phát hiện ngoài ý muốn

Sau giờ cơm tối, đám thợ săn bắt đầu tụ tập chuẩn bị công tác bắt ong, còn mấy phụ nữ và trẻ nhỏ thì phải ở lại trong lều không được phép ra ngoài.

Rất nhanh mọi người đã đến tổ ong, ban đêm, tổ ong cực kỳ yên tĩnh. Minh Vũ dùng bó đuốc qua sát tổ ong lại một lần nữa, dùng khói phả vào tổ ong để xác định có phải loài ong nguyên thủy có sợ khói hay không.

Quả nhiên, khói chính là thiên địch của loài ong, chỉ một hơi khói nhẹ cũng là cho mấy con ong bỏ đi chỗ khác, lộ ra phần tầng ong vàng óng chứa đầy mật ong.

Nhìn thấy mật ong vàng óng, Minh Vũ không nhịn được nghĩ tới tối nay sẽ có thêm thức uống nước nóng pha mật ong, hẳn không biết bao lâu rồi mình chưa có ăn một miếng đường nào cả, ngay cả trái cây vẫn chưa có, huống chi là đường, mật.

“mau đốt lửa!” Minh Vũ ngay lập tức chỉ vào bên dưới tổ ong, để mọi người bắt đầu nhóm lửa.

Chưa đầy 5 phút một đồng lửa dần được hình thành, thế nhưng Minh Vũ không cho đồng lửa cháy mạnh, mà trực tiếp cho lá cây tươi vào, ngay lập tức một cột khói đen ập vào tổ ong.

Lúc này tổ ong bắt đầu bạo động, đám ong thợ không ngừng tuông ra tổ ong, bọn chúng giống như những con thiêu thân điên cuồng lao vào trong đám lửa, dường như muốn dùng sinh mạng của mình để dập tắt đám lửa, hi sinh chính mình để bảo vệ tổ, bảo vệ ong chúa.

Minh Vũ cũng đề phòng chuyện bất trắc, thế nên sau khi đốt khói, thì xung quanh cũng bố trí hai đồng lửa to, để thu hút đám ong thợ kia, còn bản thân cùng đám thợ săn nhanh chóng lui ra chừng 30m quan sát biến động.

Đám ong thợ lao ra, tạo ra những âm thanh vù vù ong ong, cực kỳ kinh khủng, đám người Orc, Klu không nhịn được mà chân rung lay bầy. đây là lần đầu tiên trong đời bọn họ nhìn thấy hình ảnh kinh khủng đến thế.

Hàng trăm ngàn con ong bay ra khỏi tổ, đen đặc cả một khoảng không gian, nếu như bọn họ bị đám ong kia cắn thì sao, hẳn là phải chết.

Lúc này bọn họ cực kỳ khâm phục vị thủ lĩnh trẻ tuổi của bọn họ.

Biến động chừng 10 phút, lúc này đám ong đã yên tĩnh hẳn, không phải bọn chúng thích nghi, mà đã nằm la liệt dưới đất, khói thông rất là có tác dụng với đám ong.

Lúc này Minh Vũ mới từ từ áp sát tới, hẳn không có vội, vì đây là lần đầu tiên hắn bắt ong tại thời đại nguyên thủy. nếu như ở thời hiện tại, thì hắn đã trực tiếp bắt rồi, chứ không phải nắn mò từng chút như thế này.

Khi đếm phạm vi đồng lửa xác ong thợ chết nằm lênh lênh dưới đất, ít nhất cũng có hơn 50.000 con bỏ mạng tại chỗ này, lúc này đám lửa dưới tổ ong cũng đang cháy sáng, để lộ ra nguyên hình tổ ong.

Bên trên tổ ong lúc này chỉ còn hơn trăm con ong đang nấp tại góc khuất.

Tổ ong này dài đến gần 1m, chia ra làm hai phần chính, phần mật ong và phần con non. Phần con thì rất ít, khoảng chừng dài 20cm, số còn lại chính là mật ong vàng óng.

“mau lấy da thú!” Minh Vũ ra lệnh.

Orc đương nhiên là một tên trung thành bậc nhất, hắn nhanh nhẩu đem một tấm da thú lớn nhất đưa cho Minh Vũ.

Minh Vũ cực kỳ cảm thận dùng dao xương cắt từng mảng, từng mảng mật ong bỏ vào trong túi da thú. Mật ong vàng óng ánh sền sệt chảy xuống, hẳn không nhìn được mà liếm một cái trên cây dao xương, một vị ngọt thanh thủy tràn đầy khoang miệng, hẳn không nhìn được mà thử ra một cái

“thật là ngon!” Minh vũ thì thảo.

Nghe được ăn ngon Orc nhào tới đầu tiên. Minh vũ cũng không có keo kiệt là cắt cho hẳn một miếng mật to bằng ngón tay cái.

Sau đó là các thành viên cũng nhận được miếng sáp ong. Một cảm giác mới lạ, thật ngọt ngào, thật thư sướng, khiến cho bọn họ quên hết nỗi sợ hãi khi nãy, mà thay vào đó là ánh mắt cuồng nhiệt nhìn chăm chăm vào tổ ong.

Rất nhanh Minh Vũ đã tự tay xử lý xong cái tổ ong. 4 túi da thú lớn được đựng đầy, theo sản lượng thế này Minh Vũ ước tính có thể thu hoạch được 6 lít mật ong. Cùng 2 kg nhộng.

Nhộng chính là thứ cực kỳ bổ dưỡng, vào mùa đông Ong Chúa không sinh sản, thế nhưng số ong non này được sinh ra vào cuối mùa thu, thế nên vẫn còn khá là nhiều ong non.

Chừng một giờ sau, đám thợ săn trở về lều trại với thu hoạch cực kỳ tốt.

Đóng gói thật kỹ số mật ong, lúc này Minh Vũ mới cho mọi người đi nghỉ, chuẩn bị cho ngày mai lên đường, mà nếu ngày mai trời vẫn tuyết lớn thì hẳn có khả năng phải nán lại thêm nữa. di chuyển trong trời tuyết lớn quả thực là một con đường chết.

Một đêm an lành, dường như ông trời đã nghe thấu lời nguyện cầu của Minh Vũ, hôm nay trời thật đẹp, từ sáng, mặt trời đã lên, bầu trời không còn đổ tuyết nữa. Minh Vũ ngay lập tức cho dọn trại gấp rút trở về bộ lạc. quả thật bộ lạc đi cũng đã hơn 5 ngày, nội tâm hẳn cũng đã rất lo lắng.

Sáng hôm nay mọi người lại được một bữa ăn có hương vị cực kỳ tốt, đó chính là cháo có nêm thêm mật ong, điều này càng khiến cho món ăn có hương vị cực kỳ đậm đà, Orc là tên ăn khỏe nhất.

Vì hôm qua thu hoạch khá tốt, nên sáng nay mọi người ăn cực kỳ tốt, đặc biệt là những thành viên mới, sau mấy ngày có đủ thức ăn, thể trạng cũng sảng khỏe đề cao thêm mấy phần.

Rất nhanh mọi người trở lại bộ lạc, đoạn đường khoảng chừng nửa ngày đường, bọn họ đã về đến bộ lạc.

Lúc này bộ lạc đá lớn đã bị bao phủ bởi tuyết trắng, cánh đồng cỏ đã bị bao phủ bởi tuyết, tuyết dày đến đầu gối. di chuyển cực kỳ khó khăn.

Từ trên mỏm đá lão Xín đang nhìn về phía xa xăm, dường như đang moi cái gì đó, khi nhìn thấy đám người từ xa xa bước tới, lão không nhìn được mà cuồng hống.

“Thù Linh trở về! thù linh trở về!”

Ngay sau đó bộ lạc vỡ òa lên hơn 60 thành viên còn lại tạm dừng tất cả công việc mà chạy ra đón đám người Minh Vũ, điều đó cũng cho thấy sức quan trọng của Minh vũ trong bộ lạc.

Dưới sự giúp sức của mọi người, rất nhanh đám người vượt qua cánh đồng tuyết mà trở lại hang đá.

Cả hơn trăm người tụ tập trong cái hang đá, có chút chật hẹp cùng ngọt ngào, thế nhưng không khí trong hang rất là vui vẻ.

Vu bắt đầu kiểm định những vật phẩm được trao đổi, lần này bộ lạc thu về rất nhiều thứ, hơn nữa còn có thức ăn mới, thứ mà làm cho tất cả các tộc nhân tò mò. Mật ong và ong non.

Lão quả thật không ngờ, năm nay bộ lạc lại trao đổi được nhiều đến như thế, không những mang về thật nhiều da thú, mà còn thêm rất nhiều thành viên.

Bộ lạc Đá Lớn trong một thời gian ngắn đã phát triển vượt bậc, không còn phải lo lắng tới lương thực nữa, ngay cả muối cũng rất sung túc mà chất lượng lại vượt xa muối của bộ lạc Đá.

Đối với Vu như thế đã là quá đủ, nhưng với Minh Vũ thì lại hắc, hẳn biết trong lần họp chợ vừa rồi, bộ lạc hẳn đã bộc lộ ra nhiều thứ, không nên xuất hiện, nhất định sẽ bị các bộ lạc khác nhòm nhó, mà điển hình lộ ra rằng nanh trước tiên chính là Nanh bộ lạc, còn Đá bộ lạc hẳn là âm mưu cũng đang dần được hình thành. Biểu hiện chính là thái độ thân thiện bất thường của bọn chúng.

Việc đầu tiên của bộ lạc lúc này là phải tự cường, gia tăng sức mạnh chiến đấu. thế nhưng những người có thể chủ chiến được thì chưa đến con số 15 người, chỉ vốn vốn bộ lạc chỉ có 13 thợ săn, ngoài ra chỉ còn phụ nữ, người già và trẻ nhỏ.

Hiện tại bộ lạc cần phải xây dựng gấp một tường rào phòng vệ. tiếp theo đó là huấn luyện những tên thợ săn kia thành những chiến binh thực thụ. Đó chính là hai điều cấp bách hiện tại.

Thế nhưng trong phút giây bộ lạc phải ăn mừng, chào mừng những anh hùng bộ lạc trở về cái đã. Đồng thời Minh Vũ cũng phải xử lý đám mật ong kia.

Ong non trực tiếp giao cho mấy người phụ nữ, bọn họ lấy ong non trong tổ ra để chuẩn bị bữa tối, còn phần mật ong thì Minh Vũ trực tiếp hướng dẫn xử lý.

Vì tổ ong được bao bọc trong da thú, hơn nữa thời tiết lạnh, nên thất thoát mật ra bên ngoài là không đáng kể.

Minh Vũ trực tiếp cho mật ong vào trong lọ sành, dùng da thú đậy kín lại, thậm chí hắn còn đặt lọ mật trong một cái nồi, sau đó bỏ nước vào để phòng kiến bò vào ăn hết mật.

Xử lý xong chuyện đó hắn cũng không có nghĩ ngợi mà trực tiếp an bài công tác trong mấy ngày sắp tới.

Trong mấy ngày nay hắn đi, bên trong bộ lạc vẫn tiếp tục thu gom gỗ, nhánh cây, đá cùng làm dây thừng, mục đích chính là dùng để xây nhà đất, thứ mà các thành viên trong bộ lạc ao ước có được, thế nên lượng vật liệu này khá là nhiều.

Thế nhưng bùn thì không có thu thập, bởi vì bờ suối đã đóng băng, nước rất lạnh, nên lấy bùn rất là khó khăn.

Lò gốm cũng những hoạt động, có hai nguyên nhân chính, thứ nhất là do không có nguyên liệu tốt để làm, thứ hai là nhiệt độ chênh lệch quá cao, nên khi tạo đồ gốm sẽ bị nứt vỡ trước khi ra lò.

Hiện tại trong đầu hắn đang bắt đầu hình thành một hệ thống tường rào phòng thủ. Điều mà không có bất kỳ ai trong thời đại này có thể nghĩ ra.

Nếu như theo điều kiện bình thường muốn xây một tường rào bao quanh bộ lạc thì ít nhất cũng 3 4 tháng, thế nhưng theo cách này của Minh Vũ thì hắn là trong một tuần hắn là sẽ hoàn thành.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Xây tường rào

Bữa tối hôm nay thật là phong phú, cháo chính là thứ không thể thiếu trong bữa ăn, không những là nó dễ ăn, hương vị cũng là rất tuyệt hảo. mà hôm nay cháo lại thêm một loại thực vật mới chính là nhộng, những con nhộng béo ngậy hòa lẫn trong cháo. Hương vị được đề thăng rất nhiều.

Tiếp theo đó là bánh khoai nướng, khoai được luộc chín, sau đó nhiều nát, trộn vào một ít muối, sau đó nhào thật kỹ rồi được nướng, mùi bánh nướng thơm ngào ngạt lan tỏa khắp hang đá. Món này ăn kèm với mật ong, hương vị phải nói là tuyệt phẩm thế gian.

Thịt khô, cá khô cũng được đem đi hấp để cho nó mềm hơn dễ ăn hơn. Nói chung đây là một bữa ăn thịnh soạn nhất từ trước tới giờ của bộ lạc Đá Lớn riêng cũng như là những thành viên mới nói chung.

Sau khi bữa tối kết thúc, Minh Vũ bắt đầu vào việc chính cần phải nói với bộ lạc.

Hắn đứng lên ngay trung tâm, nơi mà mọi người đều có thể nhìn thấy hắn.

“bộ lạc Đá Lớn chào mừng các thành viên mới! từ hôm nay mọi người đều là thành viên của bộ lạc Đá Lớn, được hưởng lương thực như nhau, nơi ở như nhau, có làm việc thì sẽ có thức ăn, có làm việc thì sẽ có chỗ ở!” Minh Vũ cất giọng.

“hiện tại hang đá bộ lạc đã không còn đủ chỗ cho tất cả mọi người, nên cần phải chuẩn bị xây nhà, thế nhưng trời tuyết rơi nhiều, không cho phép chúng ta lấy bùn!”

“nhưng đó không phải là khó khăn duy nhất! hiện tại Nanh Bộ lạc cùng Đá bộ lạc đã bắt đầu đánh chủ ý lên bộ lạc chúng ta! Vì vậy trong thời gian này cần phải nghĩ cách đối phó!”

Khi nói xong câu này, mọi người bắt đầu nghị luận, bộ lạc rất có khả năng bị tấn công, vậy mà chiến binh bộ lạc chỉ có 13 người, như vậy làm sao có thể chống cự lại với cả hai bộ lạc, trong đó bộ lạc Đá là mạnh nhất.

Vu thì có biểu cảm sâu sắc nhất, mặt lão tái mét ra, trên khuôn mặt già nua bỗng trở nên tiêu tụy. lão hoảng sợ hỏi Minh Vũ

“Vũ! sao lại như thế. Người cướp hay giết người của bọn chúng!”

“không phải! bọn chúng tham lam muốn cách làm ra nồi đất của bọn ta!” Minh Vũ nhàn nhạt nói.

“vậy giao cho bọn chúng là được!” Vu nói

“không được! trận chiến này chắc chắn sẽ xảy ra, cho dù chúng ta có giao phương pháp cho bọn chúng, bọn chúng cũng sẽ không tha cho chúng ta!” Minh vũ chắc nịch nói

“vậy bộ lạc phải làm như thế nào! Bọn chúng rất đông”

“ta có cách!” Minh Vũ mỉm cười một cách quái dị.

“ta có một loại vũ khí cực mạnh, nó có thể giết người ngoài 50m, thậm chí còn xa hơn thế nữa, với loại vũ khí mới này, ngay cả phụ nữ cũng có thể sử dụng, nhưng phải luyện tập thật nhiều.

Ngày mai, mọi người tiếp tục thu thập vật liệu gỗ, đá. Còn nhóm thợ săn theo ta vào rừng tìm kiếm tài liệu chế tạo vũ khí.

Đêm đã khuya, bộ lạc bắt đầu chìm vào giấc ngủ, trong trạng thái lo lắng cùng sợ hãi, không phải bọn họ không tin vào thủ lĩnh của mình, mà bộ lạc Đá quá kinh khủng hơn nữa bộ lạc Nanh cũng không phải hạng vừa, bọn chúng là những tên trời sinh khát máu, những tên thợ săn đi ra từ trong thay chết cả hung thú lẫn người. thực sự rất là kinh khủng.

Minh Vũ cũng cố gắng hết sức, an nguy của bộ lạc đều phụ thuộc vào hắn.

Một đêm lo âu, bên ngoài tuyết rơi ngày càng dày đặc, gió lạnh thổi thấu xương.

Sáng hôm sau, mọi người thức dậy từ rất sớm, mấy phụ nữ bắt đầu công việc nấu thức ăn, bữa sáng không có thịnh soạn, thế như rất đầy đủ, không có tung thiếu, mọi người được một bữa thật no.

Ngay sau đó bộ lạc dưới sự phân công của Minh Vũ bắt đầu làm việc. nhân lực bộ lạc Đá Lớn chia làm 3 nhóm chính, nhóm thứ nhất là phụ nữ và trẻ nhỏ, đám người này tiếp tục thu thập đá cùng nhánh cây, nhóm thứ hai chính là người già, công việc nhàn nhả hơn, đó chính là thu gom tuyết thành đồng, dọn dẹp tuyết quanh khu vực bộ lạc.

Nhóm thứ ba chính là phân nửa nhóm thợ săn, đi vào rừng chặt cây chết tạo vũ khí.

Vũ khí mà Minh Vũ chế tạo chính là cung tên, thứ thần khí trong chiến tranh cổ đại. để chế tạo cung thì vật liệu chính sử dụng là gỗ.

Gỗ dùng để làm cánh cung, cánh cung có tác dụng cực kỳ lớn của cung tên. Vật liệu là cánh cung phải yêu cầu nhiều yếu tố, thứ nhất là phắc chắn, có tính đàn hồi và khô. Còn về phần dây cung thì dễ hơn có thể sử dụng dây thừng, nhưng dây thừng này phải qua sơ chế để trở nên rắn chắc hơn.

Cái vấn đề xử lý dây thừng thì rất là dễ, vỏ cây sau khi chọn lọc kỹ sẽ đem đi ngâm nước tro, vì tro có tính kiềm sẽ bảo quản tốt hơn.

Sau khi ngâm khoảng 2 ngày, lúc này phần thịt cũng đã bị rửa ra chỉ còn lại phần sợi cực kỳ rắn chắc, lúc này mới bắt đầu se dây tạo thừng.

Nhưng đó là chuyện của vài ngày hôm sau, hôm nay nhóm Minh vũ tìm kiếm nhưng khúc cây để chế tạo cung tên.

Nhóm người nguyên thủy này tầm vóc khá là thấp bé, thân hình chỉ cao 1m5 1m6 mà thôi, thể hình cũng không được tốt cho lắm. vì vậy Minh Vũ sẽ chết tạo cung có chiều dài khoảng 1m và 1m2, còn về phần mũi tên thì dễ dàng hơn, chỉ cần chọn những nhánh cây nhỏ, thẳng là được, nhưng số lượng phải nhiều.

Để chuẩn bị những thứ này nhóm người Minh Vũ phải vật vã cả ngày, thu gom được cũng khá khá vật liệu.

Gỗ mà Minh Vũ chọn lựa, tính ra cũng không có phù hợp với yêu cầu của Minh Vũ, thế nhưng chất lượng cũng không đến nỗi tệ. vật liệu gỗ khá là khô, và cứng, tuy khá là nặng, nhưng với thể lực trâu bò của đám người Klu thì cũng nhẹ nhàng vô cùng.

Sang ngày hôm sau, công tác vẫn như cũ, nhóm thợ săn lại vào rừng thu thập gỗ, nhưng lần này chủ yếu là gỗ dùng để làm mũi tên, thế nên Klu tự mình dẫn nhóm. Minh Vũ thì ở lại hang đá cùng những người có tố chất tỷ mỉ cao như mẹ con Akam cùng Alan. Cùng với hắn là cung gỗ.

Tất cả những khúc gỗ mang về đều được chọn lọc kỹ lưỡng, sáu đó tách vỏ, dùng dao xương mài từng chút một, định hình cung gỗ.

Với độ sắc bén của dao xương thì công việc này trở nên khó khăn vô cùng, cánh cung không được dày quá, vì sẽ không đủ lực để kéo cung, mà nếu mỏng quá thì sẽ không đủ lực, thậm chí cung sẽ bị gãy làm đôi. Mà hai bên cánh cung phải đối xứng với nhau. Điều này quả thật là tỷ mỉ và cẩn thận, nên toàn bộ lạc chỉ có hai người Akam và Alan là phù hợp tố chất mà thôi.

Một ngày ròng rã ba người mài được 4 cán cung, đây là lần đầu tiên làm thế nên hiệu suất hơi thấp, thế nhưng về sau, quen tay nhanh việt năng suất sẽ tốt hơn, Minh Vũ âm thầm cổ vũ.

Sản phẩm được để kê bên đồng lửa, để tăng độ bền dẻo cũng như rắn chắc cho thanh cung.

Dưới ánh mắt của toàn bộ lạc, không biết đám người Minh Vũ đang làm cái vũ khí gì, thế như xem thứ mà bọn họ đang chết tác thì cực là đẹp. cảm vào cũng rất thuận tay.

Tuyết rơi ngày càng dày, thông thường như mọi năm bộ lạc Đá Lớn trong trời gian này, ngoài trừ những thợ săn ra, thì còn lại sẽ co rút trong hang đá, tránh hoạt động để giảm thiểu sức lực. hơn nữa thức ăn ngày chỉ được một bữa thậm chí là 2 3 ngày được một bữa cũng là chuyện bình thường.

Thế nhưng hiện tại lại khác, bộ lạc bọn họ giờ ngày ăn ba bữa, làm việc trong đồng cũng như bình thường, năm nay bọn họ có nhiều thứ trang bị cho bản thân để chống lại cái lạnh màu đông.

Quần áo da thú, giày, nước nóng, cháo, muối. cuộc sống thư thái như thế này cũng đủ bọn họ mãn nguyện.

Trong mấy ngày nay nguyên liệu xây tường ra chắc cũng thành một núi nhỏ, Minh Vũ để cho Akam và Alan tiếp tục làm cán cung, còn hắn sẽ chỉ huy mọi người xây dựng tường rào.

Tường rào khá là đơn giản, tận dụng nguyên liệu sẵn có trong mùa đông, kết hợp cùng với đá và nhánh cây. Tạo thành một bức tường khác là vững chắc, tuy qua mùa đông sẽ không sử dụng được, thế nhưng trong thời gian này hắn la sẽ ngăn cản được sự tấn công của hung thú lẫn cả các bộ lạc khác.

Đầu tiên là định hình tường rào như thế nào, sau đó xếp những nhánh cây khúc gỗ để định hình khung tường thành. Bước tiếp theo, sẽ dùng đá, bùn, đất và tuyết làm vật kết dính, tạo một tường thành cao 1,5m bao quanh bộ lạc. Tường có độ dày từ 0,5 tới 1m, tùy theo từng chỗ hiểm yếu khác nhau.

Phải nói tuyết là một vật liệu cực kỳ tốt trong mùa đông, người Ekkimo bọn họ rất thông thạo về lĩnh vực này. Sử dụng tuyết để làm vật liệu, không phải Minh Vũ nghĩ ra, mà hắn chỉ nhớ lại những gì mình xem trên mạng, cách sinh tồn trong rừng, man vs Wild, hay Ed.

Tuyết dưới phối hợp với nước cùng độ lạnh của trời đông, chúng nó sẽ nhanh chóng kết dính và tạo thành một khối vững chắc.

Thế nhưng có điều bất lợi là khi nhiệt độ tăng cao thì những liên kết này sẽ bị vỡ tan tan chảy thành nước.

Nói thì nhanh, nhưng để hoàn thành 150 tường vây quanh bộ lạc, thì bộ lạc cũng đã tận dụng tất cả nguồn nhân lực để xây dựng, và cũng tiêu tốn hết 5 ngày thời gian, vượt qua thời gian dự kiến của Minh Vũ.

Thế nhưng chưa dừng lại ở đó, Minh Vũ còn bố trí xây dựng một cái tháp canh cao 3m. cái tháp này có độ khó cũng như là vật liệu còn cao hơn và nhiều hơn so với cái nhà đất mà Minh Vũ làm

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Cung tên

Cái tháp canh này cao 3m được làm từ 5 cây trụ chính, sau đó dùng bùn đất, nhánh cây gia cố, tọa thành một cái mái che nhỏ cùng 3 bức tường nhỏ xung quanh.

Diện tích trên tháp khoảng chừng 4m² có thể cho phép bố trí một cái bếp lửa cùng 3 bó đuốc, vào ban ngày cái tháp canh này có tầm nhìn trên 2km, vào ban đêm thì khoảng chừng 3 400m, tùy theo thị lực của từng người.

Để xây dựng toàn bộ công trình này bộ lạc mất tốn cộng 12 ngày, thế nhưng nhìn lại thành quả đạt được mọi người rất là vui mừng, bọn họ không thể ngờ là mình có thể xây dựng một công trình vĩ đại đến như thế.

Vu cũng thật sự là tin được như thế, bộ lạc Đá Lớn nay đã khác xưa, bọn họ không những có thức ăn, có muối, có nước ấm, mà nay bọn họ còn có thêm một cái tường thành hùng vĩ. Vu khóc, nước mắt lão trào ra trong khóe mắt.

Thế nhưng lần này lão cũng không có quỳ lạy bức tượng đồ đằng chỗ kia nữa, mà ánh mắt đầy nhiệt nóng nhìn Minh Vũ. lão biết đây không có thần linh nào cả, mang lại tất cả cho bộ lạc, chính là Vũ, thủ lĩnh bộ lạc mà thôi.

Xây xong bức tường, Minh Vũ cũng thở dốc được một hơi, thế nhưng hắn không thể tự mừng được, còn rất nhiều công việc mà hắn cần xử lý, điển hình chính là chế tạo cung tên.

cái này quả thật là rất khó đối với hắn, với một đứa thanh niên miền sông nước, chế tạo lợp bẫy chuột, bẫy cá thì hắn làm như com bữa, thế nhưng chế tạo cung tên thì hơi khó đối với hắn.

tuy thế, chưa ăn thịt heo thì cũng biết heo chạy như thế nào mà, chưa làm sao biết đã thất bại, hắn dựa vào kiến thức đã biết, cùng suy đoán mà từng bước chế tạo cung.

Kiểm tra tất cả cán cung, chỗ này có tất cả 34 cán cung thành phẩm, toàn bộ số này chính là do Akam và Alan chế tạo, đây là công sức của hai người.

Trong 34 cán cung này có 12 cái dài 1m² số còn lại là dài 1m. qua mấy này hong lửa cùng uống nắn thì, sẽ cán cung này có độ cứng cũng như độ đàn hồi phù hợp so với yêu cầu của Minh Vũ.

Bước tiếp theo là phần dây cung, dây cung đa phần được làm từ gân động vật lớn, như trâu, nai, thế nhưng trâu rừng chính là một loài động vật hung hiểm, nó còn nguy hiểm hơn cả sói nữa. thế nên chuyện làm dây cung từ gân thì xem phải gác sang một bên.

Dây cung hắn làm chính là từ vỏ cây, số vỏ cây này đã được ngâm trong nước tron 3 ngày, say đó đem ra đập để tách thịt cây ra để lấy phần mạch rây.

Sau đó, số mạch rây được tách ra và se thành những sợi dây to bằng đầu nhang. Những sợi dây này tủa ra đó độ rắn chắc vượt xa cách thức thông thường, như vậy mới đại yêu cầu của Minh Vũ.

Nguyên liệu đã xong Minh Vũ bắt đầu vào công việc chế tạo. kết nối dây cùng và cán cung là một công việc cực kỳ quan trọng, nó ảnh hưởng trực tiếp tới sự thành công hay thất bại của một thanh cung.

Cũng rất may, là trời đất không phụ người có tâm, may mà chừng nữa giờ, Minh Vũ rốt cuộc cũng đã lắp thành công, tạo thành một chiếc cung hoàn chỉnh. Vốn cán cung ban đầu là 1m2, thế nhưng lắp dây cung vào thì nó ngắn lại hơn 10cm.

Cầm trên tay rất là thuận tiện, cung khá là trầm, Minh Vũ dùng lực kéo căng dây cung, lực kéo cũng phải hơi lớn một chút, nhưng bù lại chuyện đó, là lực phản hồi lại khá là lớn. nếu như dùng mũi tên tiêu chuẩn thì cũng bay ít nhất là 70m.

Minh Vũ cũng không vội chế tác thanh cung tiếp theo, mà hấn xử lý phần mũi tên, Mũi Tên được làm bằng những nhánh cây nhỏ, thẳng, được hong khô, mũi tên được vót nhọn, đuôi tên được gắn vào 2 sợi lông chim được cắt tỉa gọn gàng. Tuy không có đẹp mắt, thế nhưng lại rất là hữu dụng.

Minh Vũ làm hẳn là 6 mũi tên, vì không biết tên dài như thế nào là phù hợp nên Minh Vũ làm ra 3 loại chính, một loại dài 50cm, loại thứ hai dài 60 cm và loại thứ ba dài 70 cm.

Chế tạo nhiều đó cũng chiếm hết một ngày miệt mài của hấn, mà các thành viên trong bộ lạc ngoài những người đi thu gom vật liệu, số còn lại cũng chăm chú quan sát Minh Vũ chế tạo vũ khí mới này.

Trong đầu bọn họ chỉ là một mớ ong ong không hiểu thủ lĩnh bọn họ làm cái gì cả, thế nhưng nhìn bộ dáng thì rất là lợi hại.

Và tất cả đang mong chờ ngày mai, Minh Vũ nói sang ngày mai sẽ thử nghiệm loại vũ khí mới này, thế nên bọn họ càng thêm mong chờ, và đây là một đêm khó ngủ nhất trong cuộc đời bọn họ.

Sáng sớm ngày hôm sau, cả bộ lạc từ sớm đã tập trung dưới cánh đồng, để cùng nhìn Vũ khí mới. Minh Vũ cũng rất là háo hức xem thử kết quả của mình trong nhiều ngày qua.

Cầm thanh cung trên tay, Minh Vũ cảm nhận được sự hào hứng của bản thân cũng như là của bộ lạc.

Đầu tiên Minh Vũ dùng tên 50cm, đây là loại tên ngắn nhất, Minh Vũ lắp mũi tên vào, dùng lực kéo, vì mũi tên khá ngắn, nên điều chỉnh rất là dễ. hấn dựa theo cách nhắm bắn súng AK mà hấn học được trong các kỳ quân sự.

Suốt một tiếng, Mũi tên vút bay đi trong không khí để lại một hắc quan nhàn nhạt,

“Cong!” mũi tên cắm ngập vào trong tường rào cách đó 60m. mũi tên cắm sâu đến tận một ngón tay trong tường tuyết cùng ngực.

Hơn 100 thành viên bộ lạc nhìn thấy miệng há ngoác ngốc đờ nhìn mũi tên rung rung trên tường rào.

Khiếp sợ, choáng váng.

“Klu không nhìn được mà chạy tới mũi tên cố gắn dùng sức nhổ ra, thế nhưng mũi tên đã cắm sâu vào trong tường rào, khó lòng mà nhổ ra được.

Nhìn thấy mũi tên đầu tiên thuận lợi, Minh Vũ cũng thở phào nhẹ nhõm, rần ra lệnh cho mọi người lui xa một chút để tránh lạc tên bị thương mọi người.

Lần này hấn đứng cách tường rào tới tận 80m, dùng mũi tên 50cm mà bắn.

“Sưu! Mũi tên lao đi trong gió!” lần này lại cắm vào trong tường rào, thế nhưng mũi tên cắm vào khá là cạn, chỉ chừng một lóng ngón tay khoảng chừng 7-8cm.

Tiếp theo Minh Vũ không ngừng thử nghiệm các loại Mũi tên, loại nào là phù hợp nhất, bắn xa nhất, có uy lực nhất và độ chính xác cao nhất.

Sau hàng chục lần thử nghiệm thì hấn đã rút ra được kết quả, loại cung dài 1m1 này có tầm bắn tối đa là 100m, nhưng sát thương lớn và chính xác nằm trong khoảng 60-80m.

Hơn nữa loại mũi tên dài 60cm là bắn xa nhất, loại 50cm là uy lực nhất và chính xác nhất. vì cân bằng nên hấn quyết định sau này mũi tên sẽ dài 65cm. Đã có thực nghiệm thành công, Minh Vũ bắt đầu cho chế tạo toàn bộ, quá trình này diễn ra trong hai ngày, trong hai ngày này, chỉ có Minh Vũ là bắn tên mà thôi, còn những người khác chỉ biết trợ lực mà nhìn, ngay cả Klu nài nỉ van xin Minh Vũ cũng không động được vào cung tên.

Minh Vũ giữ quan niệm, không luyện tập trước, thì sử dụng vũ khí như thế này rất có khả năng gây nguy hại cho những người xung quanh vì vậy, để đề cao sự an toàn, Minh Vũ đã ra lệnh nghiêm cấm sử dụng cung nếu không có sự cho phép của hấn.

Mà bắn cung luyện tập cũng khá là khó khăn cần phải chuẩn bị bãi tập cung cho đám người, vì thế để đồng loạt bộ lạc lại bắt đầu làm việc một cách điên cuồng.

Trong mấy ngày này nhóm thợ săn lại điên cuồng tiền nguyên vật liệu chế tạo cung tên cùng mũi tên, còn đám người ở nhà thì nhanh chóng chế tác mũi tên, cùng ông tên.

Ông tên chính là vật dụng đựng tên, theo như Minh Vũ được biết thì ông tên thường được làm bằng da bò, thế nhưng cả bộ lạc cũng không có một tấm da bò, thì lấy da bò đâu ra mà làm ông tên.

Thế nhưng vật liệu có thể thay thế được, đó chính là vỏ cây. Vỏ cây được tách ra, sau đó gói lại thành một hình ống đẹp. miệng rộng, đáy teo và bó thắt lại, chuyện này là thật sự là đơn giản, thế nhưng nó lại không có một chút đẹp đẽ nào cả.

Sau ba ngày dưới sự háo hức của mọi người Minh Vũ bắt đầu tuyển chọn những thành viên được sử dụng cung. Tổng cộng có 34 cung thành phẩm, vậy sẽ có 34 người kể cả Minh Vũ được trang bị loại vũ khí mới này.

Bộ lạc có 13 thợ săn, tất cả được trang bị cung 1m. Còn số còn lại là cung 90cm đó là dành cho những thiếu niên và phụ nữ có độ tuổi từ 18 tới 25.

Các nữ nhân trong tộc rất là ngạc nhiên, họ cũng không ngờ là mình được chọn vào đội cung thủ này.

Bãi tập bắn chính là bìa rừng nơi này có rất nhiều cây có thể dùng làm bia tập bắn.

Nhìn những thành viên tay cầm thanh cung không ngừng sờ soạn hay kéo dây cung Minh Vũ mỉm cười. sau đó hắn hướng dẫn cách sử dụng cung cơ bản.

Cầm cung, kéo cung, nhắm bắn, hắn tận tình chỉ bảo, tuy trình độ bắn cung của hắn chẳng ra cái yêu gì cả, trong cuộc đời của hắn trước kia, chỉ có hai lần bắn súng, lần thứ nhất là trong khu quân sự được bắn súng hơi, lần thứ hai là tại địa đạo Củ Chi được bắn súng Ak thật.

Vậy mà giờ đây hắn lại cầm đầu hướng dẫn người ta bắn cung, quả thật hết chỗ nào nói nổi, vào lúc này thầy cũng như trò mù tịt như nhau, tất cả đều phải qua thời gian rèn luyện mới có được kết quả tốt.

Bắn cung cũng vậy, phải trong qua thực tiễn mới rút ra kinh nghiệm xương máu, như vậy sau này mới có thể bách phát bách trúng.

Ngày đầu tiên luyện tập, cả một đám người chẳng được cái ôn gì cả, không những chưa một lần bắn trúng bia, hơn nữa tên bị lạc bắn mất hơn 20 cây, điều này khiến cho Minh Vũ lòng rĩ máu.

Thế nhưng còn chưa xong, ngón trở và ngón cái sưng tấy lên lên, vì cả ngày liên tục là một động tác, nên bị tổn thương đó là điều đương nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Thiên Tài bắn cung

Sau một ngày luyện tập vất vả, thế nhưng cả đám người không ai nản chí, mà ngược lại bọn họ còn rất vô cùng cao hứng, thậm chí còn đem cung tên khoe mẽ khắp nơi, hay cả khi ngủ cũng ôm cung mà ngủ. Dưới trời đông giá rét, bộ lạc Đá Lớn chìm trong giấc ngủ.

Vì hôm qua khá là mệt mỏi, cho nên sáng hôm nay hắn thức dậy hơi trễ, trong hang đá lúc ngày ngoại trừ hắn thì chỉ còn có 5 người, Vu và 4 phụ nữ đang mang thai. Xem ra 4 người này cũng sắp sinh, bụng đã khá là lớn.

Vì hắn là thủ lĩnh nên thức ăn thừa lại cho hắn cực kỳ nhiều, một mình hắn ăn là không hết, với lại mấy ngày nay ăn cá khô, cái vị này hắn đã phát ngán, hắn muốn thịt tươi. Thế nhưng vào mùa đông thì tìm đâu ra thịt tươi, chẳng lẽ bắt tộc nhân vào rừng săn thú à.

Bên ngoài tuyết vẫn rơi, xem ra mỗi lúc càng dày, nhiệt độ hạ xuống rất nhiều, xem ra cũng phải âm 10 - 15 độ là ít. Vậy mà mấy tộc nhân vẫn ra ngoài trời hăng hái vui đùa.

33 cung thủ đang rối rít luyện tập, lần này bọn họ cũng không có đại đột mà đi lại bìa rừng mà tập bắn tên, tường rào chính là bia bắn có thể tận dụng, cho dù có bắt hụt thì mũi tên vẫn gập vào tường, hoặc là bay xa vào trong núi đá.

Mọi chuyện vẫn bình thường cho tới khi Minh Vũ chợt nhìn thấy một điều bất thường trong nhóm người.

ở khoảng xa xa có một cô bé khoảng chừng 18 19 tuổi, trên tay nàng là một thanh cung 0.9m, chuyện chẳng có gì để nói, cho tới khi quan sát kỹ thanh cung mà nàng đang cầm, nó khác xa với mọi người. nơi tay cầm cung, được quấn một lớp dây mỏng.

Minh Vũ có một chút trầm tư, không phải hắn có ý kiến trái chiều với hành động này của nàng, mà hoàn toàn ngược lại, hắn vô cùng ngạc nhiên với trí thông minh của cô nàng này.

Quấn dây vào tay cầm, không những cầm cung sẽ chắc chắn hơn mà còn gia cố khiến cung bền hơn, độ ổn định sẽ cao hơn.

Thật ra Minh Vũ cũng là một tên tay mơ mà thôi, những gì hắn biết đều thông qua sách vở, và những chương trình trên mạng mà thôi.

Mà lúc chế tạo cung, hắn cũng không có nghĩ tới vấn đề phụ trợ cho cung, cũng như là người bắn cung.

Hắn một mực không có động mà chăm chú cô nàng luyện tập bắn cung. Cô nàng bắn cũng không có tồi, tuy luyện tập được một ngày, nhưng tỷ lệ bắn trúng cũng rất là cao, trong phạm vi 50m nàng có thể liên tiếp bắn trúng bức tường.

“Ashi! Tốt lắm!” Minh Vũ khích lệ.

Đang chăm chú luyện tập bắn cung Ashi chợt nghe âm thanh của Minh Vũ.

“thủ Lĩnh! Khỏe!” Ashi vui cười híp mắt.

Minh bước lại gần nàng, sau đó lấy thanh cung trên tay nàng không ngừng quan sát thật kỹ.

Nhìn thấy thủ lĩnh lấy đi thanh cung yêu quý của mình Ashi mặt có chút phát hoảng tay chân không ngừng huơ huơ! Ý muốn gián thích. Cái gì đó, nhưng nàng không biết nói như thế nào.

Minh Vũ khẽ kéo căng dây cung một cái, cảm nhận được lực kéo cũng nhưng độ đàn hồi của thanh cung, hắn không ngừng cảm thấy hài lòng, quả thật cung khi được gia cố thêm dây thì sẽ chắc chắn và dễ cầm hơn rất nhiều.

Minh Vũ liền bắn một mũi tên “vút Vút! Ong!” tiếng mũi tên cắm vào trong tường rào, sâu đến một ngón tay, khiến cho Minh Vũ hài lòng không thôi!”

“Ashi! Làm tốt lắm, mau hướng dẫn mọi người làm giống như thanh cung này! Tôi nay người sẽ được thưởng thức ăn ngon!” Minh Vũ cực kỳ cao hứng.

Nghe thủ lĩnh nói thế, Ashi thoáng há hốc mồm. cực kỳ vui vẻ miệng cười đến tít cả mắt. mấy ngày trước, nàng nhìn thấy Vu, Klu cùng Orc được ăn thức ăn ngon, trong bụng nàng khó chịu vô cùng, cái mùi thơm ngọt ngào đến mức, trong mơ nàng cũng nghĩ được hít một miếng. vậy mà hôm nay nàng được thủ lĩnh ban cho thức ăn ngon! Nàng cực kỳ mong chờ bữa ăn tối nay.!”

Nghĩ thế ngay lập tức nàng gọi mọi người tới, bắt đầu hướng dẫn nhóm cung thủ quấn dây vào thanh cung.

Còn Minh Vũ thì đi ra bờ suối tìm kiếm thức ăn tươi mới.

Mấy ngày nay hắn ăn lương khô đến phát chán, hắn cần cái gì đó tươi mới. vào mùa đông không phải là không thể săn bắt thú vật, mà là vô cùng khó khăn, nhưng không phải là không thể, đặc biệt là đối với một tên có kiến thức hiện đại như hắn.

Vào mùa đông, dòng suối đã bị đóng băng, cả một dòng suối vậy mà đã bị đóng cứng ngắt, thế nhưng hắn biết, phía bên dưới lớp băng kia chính là dòng nước đang không ngừng lưu chuyển.

Dùng gậy gỗ gõ liên hồi lên mặt băng để cảm nhận được độ cứng rắn và dày mỏng của lớp băng.

“coong! Coong!coong!” âm thanh chát chúa vang lên, âm thanh này khiến cho Minh Vũ có chút buồn rầu, băng này đã đóng quá dày, giống như là một tảng đá, thế nhưng hắn không từ bỏ, liên tục gõ không ngừng.

“coong! coong! Coong! Booop!” bắt chợt âm thanh chuyển biến.

“Booop!” Booop!” Booop!” Booop!” Booop!” âm thanh cực kỳ trầm, khéo miệng Minh vũ chợt cong lên. ngay lập tức dùng gậy gỗ đánh dấu, sau đó quan trọng về triệu tập tộc nhân.

Phía bên này ngoài những người luyện tập bắn cung ra, số còn lại vẫn tiếp tục thu thập vật liệu đá và gỗ, rất nhanh mọi người được triệu tập ra bờ suối, trong đám có Klu và Orc hai tên trung thành đi theo Minh vũ kiểm ăn. Ngoài ra còn có hơn 20 phụ nữ.

Theo lệnh của Minh vũ đám người chuẩn bị giáo nhọn, đá lớn, giáo xương, ra bờ sông để bắt cá. Nếu như vào năm trước, thì sẽ không có ai tin, là có thể bắt cá vào mùa đông, nhưng lời từ trong miệng Minh Vũ nói ra thì hắn ta sẽ bắt được cá.

Hơn 20 người tập trung tại nơi đánh dấu, chỗ này là khu vực dòng suối rộng nhất, chiều ngang đến 10m, xung quanh lúc này tuyết đã đóng thành từng mảng.

“phá lớp băng chỗ này ra!” Minh vũ chỉ vào chỗ vừa đánh dấu trên mặt băng.

Orc cùng Klu cũng không suy nghĩ nhiều mà trực tiếp dùng đá lớn mà nện xuống. mặt băng không ngừng phát ra những âm thanh vỡ nát, thế nhưng lớp băng cực kỳ dày và rắn chắc khó mà có thể phá trong phút chốc.

Thế nhưng dưới sự nỗ lực của đám người, chừng 2 giờ sau, hồ băng đã được khai mở. lớp băng này thật là dày, độ dày ít nhất cũng 70 cm.

Thế nhưng không làm cho Minh Vũ thất vọng, phía dưới lớp băng dày kia là nước, nước vẫn chậm chạp lưu thông, nhiệt khí bốc lên ngùn ngụt.

“mau! Mau mang bắt cá lại đây! Tôi nay chúng ta có cá tươi ăn!” Minh Vũ hét to.

Nghe thế tất cả tộc nhân nhao nhao cả lên, trong mấy ngày nay ăn cá khô quả thật là đến phát chán rồi.

Ngay lập tức 6 cái lọ được đem ra, lần này lọ được làm lại và gia cố cực kỳ chắc chắn, thông qua mấy tháng chế tạo lọ, bộ lạc đá lớn đã có tay nghề cao trong việc này.

Không có đội Minh Vũ chỉ huy đám người bắt đầu tay quen mà làm việc. vì không có ruột cá tươi là mỗi thế nên Minh Vũ cũng không có ngại mà cho cá khô vào.

6 cái lọ được buộc thành một chuỗi với nhau, sau đó từ từ thả vào dòng suối, hẳn biết vào mùa đông các loài thủy sinh đều rất chậm chạp thụ động, bọn chúng chỉ kiếm ăn vào ban đêm, ban ngày sẽ tìm chỗ có dòng nước ấm trú ngụ. nên lồng sẽ không được kéo ngay lập tức như mọi khi, mà sẽ đợi cho tối chiều.

Để ngăn ngừa cho hồ băng bị đóng băng một lần nữa, Minh Vũ cho nhiều nhánh cây vào, thậm chí hẳn còn cho một tộc nhân ở đó quan sát, nếu thấy mặt nước đóng băng thì dùng giáo quấy lên, cho nước khỏi bị đóng băng.

Phân phó chu đáo, Minh Vũ liền rời đi, để lại cho các tộc nhân một cái hy vọng ăn ngon vào ban đêm.

ở lại trông chừng là Cas, hẳn từng là một thành viên trong nhóm thợ săn, thế nhưng lần trước hẳn bị trọng thương do sói rừng kiếm tấn công, tuy thương thế đã bình phục, thế nhưng chân hẳn đã mắc di chứng, dường như gân chân đã bị đứt, thế nên hẳn không còn đi lại như bình thường.

tuy bị rời khỏi nhóm thợ săn thế nhưng hẳn lại vào đội bắt cá, bắt cá trở thành một niềm vui, một thứ để hẳn tự hào, vì vậy sau mấy tháng bắt cá, Cas trở thành một tên cuồng bắt cá, một ngày không bắt cá trong lòng hẳn sẽ cảm thấy rất khó chịu.

vậy mà hôm nay, vào mùa đông vậy mà hẳn lại tiếp tục làm công việc hẳn yêu thích, như thế hẳn làm sao không vui cho được.

đang cầm ngọn giáo nghĩ vấn đề, thì bỗng chốc, hẳn phát hiện có một cái gì đó đen đen đang ngoi từ mặt nước lên.

“ cá!” há không nhìn mà hô lên một tiếng. mắt thấy đầu con cá đang nhô lên, bản năng thợ săn của hẳn bộ lộ, mũi giáo xuong sắc bén vô thanh vô tứ bị phóng xuống hồ băng! Oạch!

Âm thanh vang lên, Cas mặc kệ cái chân khập khiễng mà nhảy tới nắm chắc ngọn giáo mà kéo lên.

Cây giáo thật nặng, nó không ngừng rung rẩy, hẳn biết hẳn đã trúng mục tiêu, con cá đang cố gắng giằng co để đào thoát, thế nhưng làm sao thoát được bàn tay hẳn.

Một cỗ nhiệt huyết thợ săn tuôn trào, cái cảm giác săn giết lại tràn khắp cơ thể hẳn, hẳn vùng lên, kéo con cá khổng lồ ra khỏi hồ băng.

Một con cá thật dài, nó dài đến cả 1m đầu mình đều đen, cái bụng thì màu cam cam trông cực kỳ hung mãnh, thế nhưng trên đầu nó lại bị một thanh giáo xiềng từ đầu cho đến mang cá, không có một cơ hội sống sót.

Từng dòng máu tươi chảy ra, lênh láng khắp mặt băng. Cas gào thét trong sự vui mừng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Sói tấn công

Mọi người vừa đi không được bao lâu thì hết tiếng hét thất thanh của Cas. Ngay lập tức mọi người lao tới bờ suối, từ từ xa xa theo ngọn gió họ đã nghe được mùi máu tươi trong không khí, vì vậy nhóm người càng đẩy nhanh tốc độ.

Màu máu đó tươi nổi bật giữa trời đất đầy tuyết, Klu là người có tốc độ nhanh nhất, hẳn nhảy vọt tới, thế nhưng sự thật lại không như hẳn tưởng tượng, Cas bị tấn công mà là Cas đã săn được một con cá lớn, máu chính là do trên người con cá kia chảy ra.

Klu rú lên, lao vào ôm co cá, giống như là chính mình đã săn được con cá lớn này vậy.

Rất nhanh mọi người lao tới, quan sát tất cả Minh Vũ thở phào nhẹ nhõm, đồng thời cảm giác được cái bụng của mình tối nay sẽ căng đầy.

Tuy rằng trong nước cũng có oxi, thế nhưng do lâu ngày bề mặt tuyết quá dày, hàm lượng oxi trong nước bị giảm mạnh, các loại thủy sinh sẽ có xu hướng ngoi lên mặt nước để có thể hấp thu oxi được nhiều hơn, đồng thời có thể kiếm mồi. có lẽ nguyên do con cá lớn như thế lại ngoi lên mặt nước để cho Cas 1 xiên vào đầu.

Con cá dài chừng 1m, nặng ít nhất cũng 70kg. không hổ là người nguyên thủy có sức mạnh thân thể rất lớn, tuy bị tàn tật, nhưng Cas vẫn kéo được con cá lớn lên bờ.

Cas cười khằng khặc, hần mặc kệ cái lạnh mùa đông mà không ngừng ôm con cá lớn. sau đó hần lại tự mình xử lý con cá, giống như đang tuyên bố với mọi người rằng “co cá này là do hần bắt, co cá lớn nhất mà bộ lạc bắt từ trước tới nay!”

Cas thành thạo mà mổ xẻ con cá, đầu tiên là mổ bụng lấy nội tạng ra, sau đó bắt đầu lột da cá, mà để xử lý hết một đồng việc này, thì một mình hần khó mà có thể trong thời gian ngắn mà hoàn, thành, vì vậy cá một đám thợ nghề bắt tay vào trợ giúp.

Minh Vũ không biết đây là giống cá gì, bụng đỏ cam, lưng là một màu đen, thịt bên trong là màu cam, bên trong thớ thịt còn có từng đường vân màu trắng, trông cực kỳ bắt mắt.

Bong bóng cá được giữ lại, còn tất cả các phần bỏ đi như, mang, ruột, vây, vây thì được bỏ ngoài bờ sông để ngày mai có môi dụ để bắt cá.

Và thế là tộc nhân bộ lạc đã lớn mang chiến lợi phẩm huy hoàng trong mùa đông về. thế nhưng Minh Vũ cũng không có suy nghĩ kỹ về mối nguy hại mà bọn họ vừa bỏ lại ngoài bờ suối.

Mang thịt cá tươi trở về, tất cả tộc nhân đầu vô cùng hao hứng, quyết định tối nay sẽ có một trận no say. Các phụ nữ phụ trách công việc chế biến thức ăn theo hướng dẫn của Minh Vũ, còn tất cả các thành viên còn lại ai vào việc nấy. luyện bắn cung, thu gom vật liệu, dọn tuyết, đan dây,....

Trong đêm tối tĩnh mịch, cá bộ lạc chìm trong giấc ngủ, thế nhưng nhóm thợ săn vẫn phân ra hai người để phòng vệ bộ lạc.

Hôm nay nhóm Luca và Uly làm nhiệm vụ canh đêm, cả hai đứng trên chòi gác đêm lặng lẽ nhìn về phía cánh rừng lẫn cánh đồng tuyết phía kia.

Trời đông giá rét, gió thổi từng cơn lạnh đến thấu xương, thế nhưng có áo mũ da thú, một đồng lửa cùng nước nóng, cũng góp phần xua đi phần nào cái giá lạnh đêm đông.

“cá hôm nay ăn rất ngon!” Uly vừa gắp cá khô nướng vừa cảm thán.

“ngươi! Là một tên háo ăn!” Luca hơi khó chịu với tên đồng bạn tham ăn này.

Luca có dáng dười hơi cao, đặc biệt là đôi mắt đen láy, trông cực kỳ có hồn, tay hần không ngừng luyện tập động tác kéo cung, bắn cung, ánh mắt cực kỳ chăm chú.

Bất ngờ trong đêm đông, tại một phía xa xa bất ngờ vang lên một tiếng sói hú lạnh lẽo.

“sói! Có sói đến!” Uly ngay lập tức thôi đi cái dáng vẻ khi nãy, mà thay vào đó là một dáng vẻ ngưng trọng.

Bất thành linh trong bóng đêm xuất hiện từng đôi từng mắt quý dị, bất ngờ xuất hiện.

“sói! Sói răng kiếm!” Luca gào lên!” ngay lập tức Uly nhảy xuống chòi canh chạy vào hang đá báo động.

Phía bên bộ lạc động tĩnh khá lớn, đám sói nanh kiếm bắt đầu chú ý về phía bên này, đầu đàn là một con sói lớn, nó đang không ngừng ngửi ngửi mùi máu tanh trên mặt tuyết.

Sau đó nó hú lên một tiếng sói, ngay lập tức một đàn sói hơn 30 con hú lên liên hồi.

Tiếng sói hú vang vọng khắp núi đồi, làm cho bất kỳ ai nghe tới cũng bị lạnh cả sống lưng.

Con sói lớn đầu đàn dựa theo mùi trong không khí không ngừng gầm gừ, cảm giác giống như nó đang truyền đạt mệnh lệnh gì đó.

Chẳng mấy chốc, cả cánh đồng bị tuyết bao phủ bắt đầu dị động, từng đôi mắt lập lòe tràn đầy sự khát máu và dục vọng.

“sói! Sói! Sói! Tấn công!” Uly chạy vào hang, ngay lập tức cả bộ lạc tỉnh dậy.

Vu nét mặt già nua hiện lên sự lo âu.

“Bên ngoài thế nào!” Minh Vũ giọng có chút gấp gáp.

“thủ lĩnh! Luca đang ở bên ngoài, có rất nhiều sói!” Uly gấp có chút hoảng.

“đội cung thủ ra ngoài! Tất cả phụ nữ trẻ con, người già vào trong hang!” Minh vũ đồng loạt ra lệnh.

Chưa đầy 5 phút nhóm thợ săn trang bị đã đầy mình xông ra hang đá.

Orc cùng Klu dùng sức lấy đá chèn lại hang bảo vệ đám tộc nhân bên trong.

Nhóm cung thủ chỉ có 34 người, tất cả đều nhảy lên tường rào bắt đầu cảnh vệ xung quanh.

“đốt lửa! đốt thật nhiều lửa!” Minh vũ ra lệnh.

Ngay lập tức 5 người nhảy xuống tường rào, dùng gỗ, nhanh cây đốt một đồng lửa thật to, còn mấy cái tay cung thủ phía trên thì giương cung sẵn sẵn bắn mục tiêu bất kỳ lúc nào.

Mà ngoài cánh đồng tuyết từng đôi mắt lập lòe đang không ngừng tản ra, mục tiêu chính là bộ lạc Đá Lớn.

Minh Vũ quan sát một hồi cũng đã nắm bắt được tình hình, thông qua ánh lửa và phản chiếu ánh sáng, hẳn có thể phán đoán đại khái có hơn 50 con sói đang đến gần đây.

Nhìn bộ dáng của chúng nó, thì không có sợ lửa, cũng như là rất tự tin là bọn chúng có thể săn giết đám người Minh Vũ.

“xem ra con sói đầu đàn này cực kỳ thông minh! Nếu như lúc trước, đám người bộ lạc Đá Lớn chính là dè trên thót dè tùy ý bọn sói phân chia, thế nhưng bây giờ lại khác, Cung tên chính là vũ khí vượt thời đại, tuy chưa đạt mức yêu cầu, thế nhưng lợi dụng vào địa hình đánh trả đám sói này thì lại là một chuyện dễ dàng.”

“tất cả yên tâm! Không cần phải hoảng loạn!” Minh Vũ trấn an.

Rất nhanh một đồng lửa cực to bốc lên cao, ngọn lửa chiếu sáng khắp cả một vùng. Dần dần để lộ ra bộ dạng của đám sói răng kiếm hung hãn.

Những con sói nhanh kiếm này đáng người thật to. Bộ dáng cực kỳ hung hăng, đặc biệt là bộ răng nanh nhọn hoắt cong vuốt. chỉ cần bị một cắn của con sói cũng đủ là con mồi của nó mất máu mà chết.

Sói Nanh Kiếm đó chính là nỗi khiếp sợ của tất cả người nguyên thủy, nó là chúa tể trong rừng rậm. thế nhưng trong mắt Minh Vũ những con sói này toàn thân chính là bảo vật à.

Lông sói thì khỏi phải bàn, cực kỳ ấm, mà khi khoác lên người bộ da sói thì cực là chất.

Thịt sói cũng ngon không kém nấu canh thì khỏi phải chê, nướng lên cũng rất tuyệt.

Răng sói có thể làm vũ khí, nanh sói thì mài làm dao xương rất là chắc chắn.

Mà đặc biệt là xương sói, xương sói có thể nấu cao trị thấp khớp rất là hiệu quả, đặc biệt là trong cái thời tiết lạnh giá này, nấu một nồi súp xương sói cũng vô cùng tốt. kháng lạnh cung cấp canxi. “ha hah ha ha không cần phải sợ! Sói nanh kiếm không có đáng sợ, thịt sói rất là thơm à, nó còn ngon gấp nhiều lần so với bánh khoai nữa!” Minh Vũ ngay lập tức đánh vào trọng tâm, đó chính là đồ ăn ngon, dường như trong cái bộ lạc này, đồ ăn ngon chính là mồi dụ lớn nhất.

Hôm nay Ashi ăn được một ổ bánh nướng khiến nàng ngây ngất, đến bây giờ hương vị ngọt ngào ấy vẫn còn vương vấn trong miệng. vậy mà thủ lĩnh nói thịt sói còn ngon hơn cả bánh khoai, khiến cho con sâu tham ăn trong bụng nàng không ngừng kêu réo.

Mà con ma tham ăn chính cống Orc lại càng cuồng hơn, miệng không ngừng cuồng hống, nhìn bảy sói giống như là từng miếng bánh đang chuẩn bị vào bụng của hắn.

Mà lúc này đàn sói đã đi vào phạm vi tấn công của cung tên, thế nhưng Minh Vũ cũng không có ra lệnh trực tiếp bắn cung.

Hắn biết mũi tên có tầm bắn xa 100m, thế nhưng nó lại sát thương không tốt, với lại đám sói nanh kiếm hung tàn này, bọn chúng cực kỳ linh hoạt, tỷ lệ bắn trúng rất là thấp.

Thế nhưng đám tộc nhân, lại vô cùng nhưng trọng, tên đã lên dây, chỉ cần một câu nói của Minh Vũ, mũi tên sẽ ào ạt bay ra như mưa.

80m!

Chuẩn bị

70m! nhắm bắn

65m

60m

“bắn!”

“suru! suru! suru!” âm thanh mũi tên xé gió mà đi

Ngay lập tức có từng tiếng hét thảm vang lên lên.

Mở màn là một con sói lao lên trước, mắt nó bị xuyên thẳng trực diện xuyên từ mắt cho đến tận sau gáy. Nó chỉ kịp hét thảm một tiếng rồi tuyệt khí tại chỗ.

Tiếp theo đó là một màn khốc liệt, liên tiếp 4 5 con sói nanh kiếm bị bắn trúng, tuy không có một tên miếu sát, thế nhưng bắn trúng ngực, chân là điều không thể tránh khỏi, mùi máu tươi tràn ngập trong không gian.

Máu tươi làm cho thú tính đám sói càng thêm hung bạo. nhìn thấy đồng loại bị trọng thương bọn chúng không có lùi bước mà một mực đẩy nhanh, xông tới tường rào.

Mà lúc này bọn chúng chỉ cách tường rào 20m, lại bị một loạt tên ngăn cản, vì mục tiêu gần, độ chính xác tăng, hơn 8 con sói bị trúng tên, số chết ngay lập tức.

Thế mà bọn sói vẫn tiếp tục lao lên không hề sợ chết!

chúc mừng Việt Nam vào 1 - 0 rồi

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Thịt sói nướng muối ớt

Có hơn 10 con sói vượt qua vòng vây lao thẳng về tường rào, nơi mà nhóm cung thủ đứng, dưới tính huống nguy cấp, cung thủ không thể nào bắn tên vì mục tiêu đã áp sát.

Thế nhưng Minh Vũ đã lường trước được chuyện này ngay lập tức quát lớn

“nhóm thợ săn dùng giáo!”

Ngay lập tức nhóm thợ săn 11 người tay buông cung tên xuống, thuận tay lấy từ bên hông ra một cây giáo dài 2m.

“đám!” Klu là người dẫn đầu, một con sói nanh kiếm lớn hung hãn nhảy vọt về phía hấn.

Cái tường tuyết chỉ cao 2m, thế nhưng những con sói này nó có thể nhảy vọt lên tới 2,5m. thế nhưng Klu cũng không phải la dạng tùy ý để co sói đối dễ dàng xé xác.

Hấn rống lên một tiếng thật to, mũi giáo không một chút do dự nào xuyên thẳng qua lồng ngực con sói. Tiếng sói tru lên cực kỳ thảm thiết, máu tươi bắn khắp người Klu.

“hống! hống!” Klu hống lên giống như dã thú đánh bại đối thủ ăn mừng khúc ca chiến thắng.

Klu làm nổi máu chiến đấu của đám thợ săn, đã rất lâu bọn họ không có chiến đấu máu đến như thế, hằng ngày đập đầu cá cũng phát ngán.

Chiến đấu với một con sói lớn, dùng chính đôi tay mình kết thúc sinh mệnh, đó chính mà một cảm giác vô cùng vi diệu.

Cảm nhận sinh mệnh của mình không ngừng trôi đi, con sói lớn rên la thảm thiết, tiếng kêu của nó vô cùng thê lương cùng bi phẫn.

Cảm nhận được đồng bạn tử vong, trong ánh mắt đám sói chột trở nên ảm đạm. cái thí thế hung hãn khi này không còn. Cả một đám dừng lại không có tiến lên nữa mà nhe răng trừng mắt vào đám người đứng trên tường cao kia.

Mà phía bên này đám người Klu nhanh chóng kết thúc mấy con sói lao lên bờ tường, cũng như những con sói bị thương đang nằm trên mặt tuyết, máu loang lổ khắp nơi, giống như những điểm nhấn cho mặt tuyết trắng xóa.

“woowwww!” một tiếng hú thật dài, mấy con sói còn lại không còn lao lên tấn công nữa mà bọn chúng từ từ lùi về phía sau, nơi mà bóng tối vẫn còn đang bao trùm, chỉ để một những đôi mắt tràn ngập sự thù hận.

Nhìn thấy đám sói nanh kiếm rút lui, lòng Minh Vũ có một chút thất lạc, đó là da thú a, là thịt à, là thuốc à, là vũ khí à.

Tuy vô cùng tiếc nuối, thế nhưng Minh Vũ biết rõ, nếu bây sói không có bị hoảng sợ, chỉ cần bọn chúng chịu hy sinh, lao lên hai đợt nữa thì bộ lạc sẽ ăn quả đắng, bị thương, thậm chí là chết trong móng vuốt sắc nhọn của bây sói là chuyện có thể xảy ra.

Trái ngược với Minh Vũ, đám người Klu thì vô cùng hăng máu, bọn họ hống lên giống như một con dã thú, tiếng rống vang vọng cả một vùng.

Orc là tên đầu tiên nhay xuống, ý định đem những chiến lợi phẩm mang về, thế nhưng ngay lập tức Minh Vũ cản lại.

Bọn sói vừa mới rời đi, rất có khả năng bọn chúng tiềm phục trong bóng tối, lợi dụng cơ hội mà ra tay sát hại tộc nhân của hấn.

Loài khác thì khó có khả năng, thế nhưng loài sói thì lại khác, bọn chúng cực kỳ thông minh, không nên khinh thường loài vật máu lạnh hung tàn nhưng lại có tình đồng loại rất cao này, bọn chúng sẽ trả thù.

Để lại Luc, Xem, Orc và Ashi tiếp tục làm nhiệm vụ phòng vệ, số còn lại quay lại hang đá báo tin bình an cho mọi người.

Thế nhưng trên tay Klu vẫn nắm trên tay con sói nanh kiếm mà hần vừa mới giết không lâu, máu tươi còn không ngừng nhỏ giọt lên nền tuyết trắng xóa.

Trở lại trong hang đá, tất cả mọi người kinh ngạc, khi nhìn thấy trên tay Klu là một con sói nanh kiếm, loại hung thú này chính là nỗi ác mộng của toàn bộ tộc nhân bộ lạc Đá Lớn mà toàn bộ cư dân sống tại vùng lãnh địa này.

Lại một trận tiếng hú vang khắp hang động, Minh Vũ có chút đau đầu với động thái này của đám tộc nhân, thế nhưng đây chính là nỗi phát tiết của tộc nhân hần không tiện xen vào, chỉ cần về sau có hành động khác thay thế sẽ không còn tình cảnh đình tai như óc như thế này xảy ra nữa.

Tinh thần cả bộ lạc lúc này rất là kích động, Vu ngay lập tức cắt đầu con sói, tuy máu me đầm đìa thế nhưng lão cứ để như thế, hai tay trang trọng nâng đầu Sói hướng về trụ đồ đằng nằm ở chỗ cao nhất trong sơn động.

Không hỏi cũng biết Vu muốn làm gì, Minh Vũ có chút phản cảm với hành động bái tế đồ đằng của Vu. Thế nhưng hần cũng hiểu rõ, tâm linh là một vấn đề không thể xóa bỏ ngay cả trong hiện đại. hần sẽ không bài trừ thế nhưng hần sẽ cố gắng loại bỏ các hủ tục và lợi dụng điều này để kết nối các bộ lạc với nhau.

Như một bài học cũ, Vu không ngừng nhảy múa, hành động khiến cho Minh Vũ phát ngán, thế nhưng các tộc nhân cứ tiếp tục dập đầu, như thần linh đang nhìn chăm chăm bọn họ.

Minh Vũ cũng không tiện ở lại, hần đi ra ngoài phân phó nhóm thợ săn còn lại giải quyết đám sói kia.

Rất nhanh Orc nhảy ra tường rào, nhặt 3 xác sói nanh kiếm về, sau đó cùng các đồng bạn bắt đầu phân giải đầu sói lớn.

Theo lẽ thông thường thì đầu sói sẽ được chặt trước khi lột da, thế nhưng Minh Vũ lại vô cùng kiên trì bảo là lột da để nguyên đầu sói.

Đám người Orc khá là không hiểu, như vậy để làm gì, đầu không có gì để ăn cả, da đầu cũng không có xài tốt, thế nhưng lời của Minh Vũ là mệnh trời, không ai dám cãi.

Cứ như thế 3 tên thợ săn mỗi người một con sói làm cho tới tận bình minh, lúc đó bộ da mới hoàn hảo lột ra, để lại dưới nền tuyết là một bãi hỗn độn.

Minh Vũ đứng cạnh bên chỉ đạo nên lúc này hần vô cùng mệt mỏi, thế nhưng hần nghĩ đến nhưng lợi ích của đám sói kia, thì cơ buồn ngủ chợt biến mất.

Sói nanh kiếm được phân giải ra thành nhiều phần.

Da là thứ không thể thiếu, xương cốt cũng phân ra thành nhiều loại tùy theo mục đích sử dụng.

Ví như răng nanh, móng vuốt, xương ống chân, sừng sừng mà phân ra rạch ròi.

Thịt sói thì chia làm hai phần, một cái thì để nguyên tảng, một phần thì thái nhỏ, trộn với một ít muối, chuẩn bị cho một bữa sáng thịnh soạn.

Mà lúc này trong con mồi một vì vui mừng cả bộ lạc tỉnh dậy, lúc này khi bước ra ngoài đập vào trước mặt bọn họ là mộ bãi hỗn độn, máu, thịt, da lông, xương nằm ngổn ngang trên mặt đất.

Thế nhưng rất nhanh mọi người vào việc dựa theo phân công của Minh Vũ. Vì trời đã sáng, một số tộc nhân có thể lực tốt, phối hợp cùng với nhóm cung thủ và thợ săn bắt đầu thu gom Sói Nanh Kiếm.

Nhóm còn lại bắt đầu công việc quét tước chiến trường, đồng thời gia cố lại bức tường tuyết.

Còn một số phụ nữ cùng Minh Vũ chuẩn bị bữa ăn sáng, vì hôm nay có nguyên liệu hiếm có là thịt sói, thế nên Minh Vũ cũng không có thương tiếc mà bung số nguyên vật liệu mà hần giấu bấy lâu nay. Đó là ớt.

Từng quả ớt màu đỏ, đã khô từ không biết bao giờ. Minh Vũ cẩn thận tách từng lớp vỏ ra, sau đó đi ngâm nước nóng, còn hạt ớt thì hần giữ lại, gói kỹ trong một túi da thú.

Mấy cái tộc nhân đang chuẩn bị nấu ăn, thì nhìn thấy hành động của Minh Vũ cũng rất là tò mò, không biết thủ lĩnh đang làm cái gì, chỉ thấy cái chén trước mặt có một màu đỏ nhàn nhạt mà thôi.

Mây mờ gần 1 giờ, Minh Vũ đã tách hoàn toàn vỏ và hạt quả ớt ra, dung dịch nước ớt sền sệt, có mùi cay nồng.

Uớp tẩm ớt và thịt sói cùng một chút muối, thịt sói đỏ tươi, nay chuyển sang màu đỏ sậm, trông cực kỳ bắt mắt.

Thế loại như thế này, nướng lên là tuyệt nhất, ngay sau đó là một màn trào nước bọt của cả bộ lạc, bọn họ giống như những con sói đói đang trông chờ từng miếng mồi ngon trên giàn bếp kia.

Thịt nướng bọn họ ăn không biết bao nhiêu lần, thế nhưng hương vị thịt nướng này rất là khác thường, nó khiến cho mấy con sâu tham ăn trong bụng bọn họ không ngừng cào quấy cắn xé.

Không riêng gì đám tộc nhân, Minh Vũ cũng thế, hẳn không biết bao lâu rồi mới cảm nhận được cái hương vị cay của ớt.

Bữa sáng hôm nay rất tốt, ngoài thức ăn chính là cháo ra, còn có cá nướng, thịt sói nướng, thế nhưng đám người đã phát ngán cá rồi, thịt nướng mới lạ thứ bọn họ ao ước, thế nhưng số lượng gia vị có hạn, Minh Vũ chỉ đủ nấu cho 40 người ăn mà thôi, số còn lại chỉ đơn thuần là ướp muối mà thôi. Tuy vậy hương vị cũng rất tốt.

Sau khi xong xuôi tất cả mọi việc, Minh Vũ bắt đầu phân chi chiến lợi phẩm từ đám sói kia.

Tổng cộng lần này giết được 26 đầu sói, vì thế để cổ vũ tinh thần cho mọi người. Minh Vũ tuyên bố số da sói này sẽ được chế tác thành những chiếc áo da, mà những chiếc áo da này sẽ phân phát cho những anh hùng của bộ tộc, người có công lớn, mới được mang vào.

Mà biểu hiện ngày hôm nay, chính là Klu, và Ashi, ngoài ra còn có Akam và Alan trong đội thợ gốm. vì để tuyên dương hai người này, Minh Vũ đã ban da sói cho bốn người, và dựa theo chỉ đạo của Minh Vũ, Alam và Akam bắt đầu may áo da thú.

Vì nguyên nhân đặc thù mà chỉ áo da sói của đàn ông mới có mũ đầu sói, còn phụ nữ thì không, như vậy nhìn phụ nữ rất là hung tàn và khát máu, hẳn không thích.

Nanh sói cũng được phân phát xuống, móng vuốt cũng thế, nhưng thứ này sau khi mài sẽ vô cùng sắc bén, làm sao nhỏ chính là sự lựa chọn thích hợp nhất. hiện tại công cụ của bộ lạc rất là thiếu.

Thu hoạch xong xuôi hết mọi việc, Minh Vũ cũng chỉ đạo cho tộc nhân gia cố thêm bức tường tuyệt.

Ngày hôm sau khi hẳn thấy được sức mạnh kinh người của bầy sói, hẳn mới biết bức tường của mình không có hiệu quả cho mấy với những con hung thú có sức mạnh và tốc độ kia.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Diệt bầy sói

Gia cố bức tường tuyệt bằng cách đào hào dưới chân tường, đồng thời dùng tuyết đó lại đắp lên bờ tường. điều này giúp cho bức tường vững chãi hơn, đồng thời hào sâu sẽ làm tăng khoảng độ cao của bức tường, hơn nữa dưới hào sâu còn có thể bố trí một số cạm bẫy khác như chông.

Trong lúc các tộc nhân đang ai vào việc nấy, thì Minh Vũ cũng bắt đầu suy nghĩ về chuyện sói bắt ngờ tấn công vào tối ngày hôm qua.

Sói rất là thông minh, bọn chúng không thể nào mà đại đột chọn mục tiêu là con người, hơn nữa là bộ lạc có rất nhiều người, cho dù bọn chúng có thắng thì cũng không giết được bao nhiêu cả. Thế nhưng tối hôm qua, lũ sói lại chọn bộ lạc của làm mục tiêu.

Vào mùa đông, tuy thức ăn cực kỳ thiếu thốn, thế nhưng bây giờ mới bắt đầu mùa đông, thức ăn chân chưa khan hiếm, đám sói không tới mức thiếu suy nghĩ đến như thế, hẳn phải có một nguyên nhân nào đó mới dẫn đến chuyện này.

Minh Vũ một mực suy nghĩ bắt đầu sâu chuỗi lại các sự việc.

Sói là loại thú săn mồi theo bầy đàn, hơn nữa có khứu giác cực kỳ nhạy bén, nó có thể nghe mùi nước tiểu cách xa 2km đồng thời có thể lần theo dấu vết con mồi đến tận 40km.

Khứu giác, sức mạnh, thể lực, bầy đàn, đây chính là điểm mạnh của bầy sói. Mà điều là cho bọn chúng hứng thú nhất chính là mùi máu. Thế nhưng những ngày này bộ lạc hẳn vô cùng cẩn thận, thế nên bị thương chảy máu là chuyện không có, thế nhưng!!

“khoang! Ngày hôm qua Luca giết cá! Một con cá lớn, hơn nữa còn chảy rất nhiều máu tươi. Mà hơn nữa sau khi thu thập xong con cá, vì quá vui mừng, thế nên ngoài bờ suối vẫn không có dọn dẹp sạch máu và ruột cá!”

“chính là nó!” Minh Vũ chắc nịch khẳng định.

“Ore! Klu! Xem! Cas Theo ra ra bờ suối!” Minh Vũ quát lớn.

Nghệ giọng điệu của Minh Vũ có chút gấp gáp, trong lòng Klu cảm nhận được điều gì đó không lành, ngay lập tức cùng các tộc nhân mang vũ khí theo sau Minh Vũ.

Lần này đám người Minh Vũ đi ra bên ngoài bức tường vô cùng cẩn thận, đề phòng ngựa sói tập kích bất ngờ. thế nên cả đội hình di chuyển theo hình

chữ ngũ. Lấy Minh Vũ là trung tâm. Orc và Klu đi đầu cung tên sẵn trên tay. Còn Xem và Cas bọc ở phía sau, tay cầm chắc thanh giáo nhọn hoắc.

Cả 5 người đi ra bờ suối, nơi mà hôm qua Luca bắt con cá lớn kia. Lúc này tuyết đã bao phủ, thế nhưng vẫn còn thể thấy rõ vết máu trên mặt tuyết, đồng thời một số ruột cá còn treo va81r vào trên cây, tuy nó đã đông cứng thế nhưng mùi tanh vẫn phát ra nhàn nhạt.

Mặt Minh Vũ đen lại

“ngày hôm qua ai làm cá! Mà không dọn dẹp!”

“bọn họ để lại để làm mồi dụ cá!” Klu đáp.

“kéo lộp cá lên!” từ ngày hôm nay không có lệnh của ta, không được phép ra ngoài!” giọng Minh Vũ cực kỳ khó chịu.

Cả 4 người có một chút sợ sệt với Minh Vũ, không dám cãi lời mà một mực kéo số lộp cá ngày hôm qua lên.

Dây kéo cực kỳ nặng, từ độ giật của dây thường mà có thể phán đoán mấy cái lộp kia sẽ đầy ắp cá. Thế nhưng khi kéo dây lên thì Minh Vũ hoàn toàn bất ngờ. vì bên trong không có cá mà là một loại toàn thân đem xám có hai chiếc càng khổng lồ to chừng ngón chân cái.

“tôm?” nghi vấn trong đầu Minh Vũ hiện ra.

Đến gần qua sát kỹ, đây là một loại động vật giáp xat, hay nói các khác là tôm sông. Nhìn nhưng con tôm đang không ngừng nhảy loạn trong lộp, Minh Vũ cười đến khoái chí.

Thu hoạch 5 chiếc lộp cũng hơn 10kg tôm, xem ra bộ lạc hôm nay lại có một bữa ra trò. Sau khi biết được nguyên nhân tại sao đàn sói lại đánh chủ ý lên bộ lạc Minh Vũ cùng nhóm người nhanh chóng trở về để tìm biện pháp đối ứng.

Trở lại bộ lạc, nhìn thấy chiến lợi phẩm trên tay Klu, đám tộc nhân xuýt xoa không thôi, bọn họ nhận ra những con giáp xat kia, vào mùa khô, khi dòng suối cạn bọn họ đã từng bắt được không ít, hương vị rất là tuyệt, thịt ngọt và thơm, vì không có máu nên không có vị tanh.

Đối với tôm mà nói Minh Vũ cũng là một thứ mỹ vị ngay cả trong thời hiện đại, đặc biệt là loại to như thế này, giá cả phải tính bằng vàng.

Tôm có thể làm được rất nhiều món như nướng, hấp, ngay cả ăn sống cũng có hương vị đặc trưng. Thế nhưng hẳn không có ý định như thế. Tôm nướng muối là một sự lựa chọn rất tốt.

Hắn phân phó cho tộc nhân sau đó đi vào trong hang đá nghiên cứu cách giải vây cho bộ lạc. bởi vì đàn sói vẫn không có ý định từ bỏ bộ lạc của hắn.

Cứ để tộc nhân cố thủ trong bức tường là chuyện không được tốt cho lắm. bộ lạc hắn còn phải sinh tồn, đặc biệt là lúc băng tan, lúc đó nếu không giải quyết được bầy sói, thì bộ lạc hắn xem như tiêu rồi.

Hắn bắt đầu lục lại những ký ức về loài sói này, những đặc tính, cách săn mồi, điểm yếu, điểm mạnh để tìm ra cách giải quyết ổn thỏa.

Thù dai là bản tính, hung tàn khát máu là bản năng. Chỉ hai yếu tố trên, một khi đất tị với bầy sói thì cả bộ lạc xem như đi một nửa, một là sống mái tới cùng với bọn sói, hai là bỏ nơi cư trú mà chạy trốn.

Trong lòng Minh Vũ lúc này tràn đầy sự khó chịu, hắn vừa nhận được tin, là có vài con sói đang ẩn nấp trong cánh rừng. điều này chứng tỏ, những ý nghĩ khi nãy của hắn, con sói đầu đàn muốn phục thù.

Đang đắn đo suy nghĩ phải làm như thế nào, chợt linh quang hắn lóe lên. Hắn còn nhớ, khi còn nhỏ hắn thường xem chương trình thể giới động vật trên Tivi, có giới thiệu về cuộc sinh tồn của bầy sói, và phân chia cấp bậc trong đàn sói.

Mà điểm mấu chốt là loài sói rất coi trọng đồng loại, và sói con được cho ăn bằng cách sói mẹ nôn thịt trong dạ dày ra cho sói con ăn.

Điều này có nghĩa, là sói sẽ không nhai nát thịt trước khi nuốt vào bụng mà nuốt từng miếng to, đó thuộc về đặc tính loài.

Một âm mưu hiện dần trong đầu Minh Vũ.

Hiện tại giết sói trong sự an toàn mà hiệu quả nhất là đánh bã chó. Mà bã đầu ra đó chính là thuốc độc, mà trong thời đại nguyên thủy này để xác định loại động vật, giống cây nào có giả năng gây chết chóc thì khó mà xác định được. hơn nữa bầy sói đang không ngừng rình mò bộ lạc, nhóm thợ săn khó mà ra ngoài. Cách thứ hai chính là bỏ vật nhỏ, gai nhọn lẫn vào trong thức ăn, để khi sói ăn vào, những vật kia sẽ giết chết bầy sói trong sự yên lặng.

Mà giống sói cực kỳ thông minh, bọn chúng sẽ không dễ mắc lừa, vì vật trước hki thực hiện kế hoạch làm mồi dụ thật là ngon.

Trong mấy ngày kế tiếp bộ lạc Đá Lớn toàn diện phong bế, ngoài nhóm cung thủ thợ săn rèn luyện bắn cung bên ngoài ra, còn tất cả tộc nhân bắt buộc ở trong bức tường.

Phụ nữ, người già, trẻ nhỏ tất chỉ làm một công việc đó chính là dù dao mài nhọn nhưng thanh gỗ nhỏ. Gai nhọn, kích cỡ đều nhau chỉ có 2 -3 cm. công việc khá là tỷ mỷ. thế nhưng đông người làm sức. công tác nhanh chóng được hoàn thành.

Thế nhưng lúc này Minh Vũ cũng không có vội thực hiện âm mưu, mà hắn đang cố gắng tạo điều kiện thích hợp để làm.

Mấy ngày đông kế tiếp tuyết rơi ngày càng dày, khắp nơi tràn ngập là tuyết. thế nhưng bên ngoài vẫn có thể nhìn thấy một số con sói đang không ngừng qua lại.

Ngày hôm nay, đám người bộ lạc ăn cá khô đen đến quầng cả miệng, Minh Vũ liền hạ lệnh cho đại qui mô ra ngoài suối bắt cá tươi về ăn.

Lần này mang ra ngoài 12 tên thợ săn, và 10 tên cung thủ, số cung thủ làm nhiệm vụ phòng vệ khi có sói bất ngờ tấn công. Số còn lại sẽ cử ra phòng vệ bộ lạc.

Có kinh nghiệm từ đợt trước, nên lần này bắt cá khá là dễ. sau khi dọn ra hố băng, Minh vũ lấy thịt không nghiền nát sau đó quậy nước dưới hố cho nổi bong bóng lên rồi mới thả “thính” xuống.

Quả nhiên “thính” luôn được yêu thích à, chưa đầy 3 phút sau một đầu cá đã ngoi lên mặt nước. rất nhanh một tràn săn giết bắt đầu, lần này Minh Vũ cho săn rất nhiều, chỉ ít khoảng 10 chục con, thế nhưng mang về bộ lạc chỉ có 6 con mà thôi.

Số còn lại thì đều moi ruột, móc mạng, thịt cắt ra từng mảnh nhỏ quăng đầy khắp mặt đất. tràn cảnh mùi máu không ngừng tán ra xung quanh. Làm xong tất cả mọi thứ Minh Vũ cùng đồng bọn nhanh chóng chạy về hang đá, không dám ở lại.

Klu rất là khó hiểu về hành động của thủ lĩnh, lần trước không phải vì sự bất cẩn của bọn họ để bọn sói dẫn tới, thế nhưng không nay thủ lĩnh còn làm như thế, không những vậy còn làm quá hơn nữa.

Quả nhiên không lâu sau, khi đám người Minh Vũ rời đi thì có 3 4 con sói đi đến bờ suối, đôi mắt nghi hoặc đánh giá xung quanh.

Chúng cảm nhận được mùi máu trong không khí, khiến cho cái bụng mấy ngày nay không được ăn trở nên cồn cào. Nhưng tính tình đa nghi, mấy con sói này không có trực tiếp ăn mà ngửi ngửi đánh giá tất cả.

Một lúc sau, hơn 40 con sói đi đến, dẫn đầu là một sói sói lớn, thân hình lực lưỡng, cao ít nhất cũng 1m. đôi răng nanh cực kỳ khủng bố, mà tô điểm thêm cho bộ mặt lạnh lẽ của nó là một sẹo thật dài kéo từ từ lỗ tai tới tận mép miệng.

Nó đánh giá một hồi, sau đó nó khẽ gru gru hai tiếng, một con sói khác đi ra, con sói này trông có vẻ già yếu.

Con sói già này bước tới, bắt đầu ăn những khối cá trên mặt đất, nó không có ăn nhanh, mà cứ từ tốn ăn, xem thử có vấn đề gì không. Tuy nói ăn từ tốn thế thôi, thế nhưng nó vẫn một ngụm nước vào không hề nhai lại.

Quả thật mấy miếng cá này cắt thật tốt, toàn là vừa miệng ăn, không cần nhai hay xé.

Nhìn thấy con sói già không có việc gì, con sói đầu đàn mới gru một tiếng, sau đó hơn 40 con sói lao vào bữa tiệc dành cho bọn chúng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Diệt bầy sói 2

Đứng trên hang đá, Minh Vũ có thể nhìn thấy nơi xa xa đám sói đang tranh ăn, Klu cùng Orc đứng kế bên, hai người bọn không hiểu tại sao cả, đôi mắt nghi hoặc nhìn Minh Vũ.

Klu không nhận được mà nhỏi “Vũ! tại sao phải cho sói ăn! Cá! bắt rất khó!”

Minh Vũ cũng không có trả lời trực tiếp mà hỏi ngược lại.

“nếu người nước cái này vào bụng sẽ làm sao?” đoạn nói trên tay Minh Vũ xuất hiện một nhánh gai nhỏ dài chừng 4cm.

“không ăn được! sẽ chết!” Klu lắc đầu.

“nhưng đám sói kia ăn thì sao?”

“không thể nào! Chúng rất thông minh.”

“không! Chúng ta thông minh hơn! Nhét những cây gai này vào miếng thịt. chúng sẽ ăn!” Minh Vũ lộ ra một vòng tiểu ý.

“ồ!!!!” mặt Klu ngây ra, sau đó dường như phát hiện ra một chân lý.

“đúng! Sói ăn vào! Sói chết! không sợ sói nữa!” Klu mừng như điên, ngay lập tức thông báo cái tin này cho toàn bộ tộc nhân.

Trái ngược với Klu, Orc khuôn mặt nhăn như trái khế qua, hắn đang tức nước, “ cá! Đó là cá hắc bắt! hắc đào tuyệt rất lâu, tay muốn phát công! Tại sao! Tại Sao lại cho sói ăn! Không muốn! cá của ta!” Orc thầm khóc.

“ Orc thịt cá và thịt sói cái nào ngon!”

“ thịt sói! Thịt sói tốt!” Orc cả thân hình rung lên khi nghe thịt sói.

“ lần sau sẽ cho ngươi ăn thức ăn mới! ngon hơn thịt sói nhiều!” Minh Vũ tung ra củ cà rốt tươi mới cho con thỏ mập ham ăn này.

“tốt! tốt! tốt!”

Ngồi trên mỏm đá, cảm nhận từng làn gió thổi lạnh tê tái cả người, thế nhưng đầu óc lúc này hắn rất là tỉnh táo, hắn cần phải lên kế hoạch thật tốt cho thời gian sắp tới.

Thứ nhất, vấn đề thứ ăn xem như là được giải quyết ổn thỏa. thế nhưng muốn phát triển bộ lạc không thể chỉ dựa vào nguồn thức ăn sẵn bắt là chính được.

Cần phải lấy nông nghiệp làm căn cơ, làm vốn tích trữ, như thế mới có thời gian để làm những thứ khác.

Mà hiện tại trong tay hắn có hai giống cây có thể làm lương thực đó chính là hạt đá và khoai. Hắn dự định vào đầu xuân sẽ xuống giống trồng khoai. Còn hạt đá sẽ trồng vào đầu thu. Nguyên nhân để hắn có quyết định như thế này, chính là dựa theo yếu tố đặc tính loài và mùa vụ của hai loại cây này.

Thế nhưng sản lượng của hai loại này không được nhiều cho lắm, hắn có dự định là vào giữa mùa đông, hắn sẽ dùng cá khô trao đổi với bộ lạc Khô.

Ngoài lương thực chính ra, cần phải thêm các loại rau, và các loại gia vị khác. Hiện tại ngoài muối ra, thì những gia vị khác hầu như không có.

Điều thứ hai hắn cần phải quan tâm đó chính là xây dựng hệ thống thành lũy bảo vệ bộ lạc, vì khi đầu xuân hoặc cuối đông bộ lạc sẽ gánh chịu sự tấn công của ít nhất một bộ lạc. mà điển hình là Nanh bộ lạc ngoài ra còn có một con quái vật đáng gờm hơn đó là Đá bộ lạc.

Vì vậy sau khi tiêu diệt bầy sói hắn sẽ bắt đầu kế hoạch quy hoạch lại toàn bộ bộ lạc.

Điều thứ ba là tăng cường sức mạnh cho bộ lạc. hiện tại trong tay hắn đã có cung tên, chỉ cần sử dụng hợp lý cùng với tường thành vững chắc thì bộ lạc hắn sẽ đứng trong hàng ngũ bất khả chiến bại.

Mà để làm được điều này các tay cung thủ phải luyện tập nhiều hơn. Không chỉ là đứng im bắn vào bia, mà còn vừa chạy vừa bắn, vừa nhảy vừa bắn, đồng thời tăng cường khả năng cận chiến.

Còn một điều quan trọng không kém đó chính là tìm quỹ đồng để mở ra một thời đại mới, thời đại đồ đồng.

Hai ngày tiếp theo, bộ lạc vẫn ở bên trong bức tường rào, không có ý định ra ngoài. Hơn nữa nhóm chung thủ còn luyện tập các phương thức bắn cung khác nhau.

Thứ nhất là vừa chạy vừa bắn, mà không phải chỉ một mục tiêu mà là nhiều mục tiêu liên tiếp. ngoài ra còn luyện tập bắn trong các gò hẹp.

Thứ hai là luyện tập thể lực, đầu tiên là luyện sức thân, chân, eo. Để luyện tập những thứ này thì thực hiện các động tác cơ bản như chạy bộ, hít đất, nhảy cóc, gập bụng.

Ban đầu mấy các tộc nhân tỏ ra vẻ cực kỳ khinh thường, không muốn luyện tập. thế nhưng hơn họ luyện tập chưa được 10 phút thì bắt đầu than cha gọi mẹ. đặc biệt là cái tên mập tham ăn Orc.

Minh Vũ cũng rèn luyện theo đám người, đám người bộ lạc nguyên thủy không biết tác dụng của những bài tập thể này, nhưng Minh Vũ là người hiện đại, lợi ích tạo ra thì hắn biết rõ.

Giày vò đám người suốt hai ngày, đến ngày thứ ba, đám thợ săn lại tiếp tục ra ngoài săn cá. Vẫn y như cái bài củ, bắt cá, săn giết tại chỗ, lấy thịt. đồng thời cắt từng khối thịt rải đầy bờ suối.

Điều này nhắm mục đích giảm bớt phần đề phòng với bầy sói, đồng thời để cho chúng ý lại, đến lúc thích hợp sẽ cho bầy sói này một kích chí mạng.

Quả thật ngay sau khi đám người đi thì ngay lập tức đàn sói dạo bước tới, những ánh mắt hung tàn nhìn chăm chăm đám người. sau đó bọn chúng nhào tới tranh giành từng miếng cá tươi mới, trên đó còn lẫn nhiều máu tươi.

Từ nơi xa Minh Vũ cũng có thể nghe thấy tiếng gầm gru tranh ăn. Khóe miệng hắn cong lên.

Trong lúc bộ lạc đá lớn đang ấp ủ âm mưu lớn của mình thì tại các bộ lạc khác đang có một mùa đông trôi qua khá là bình yên, vì năm nay dùng nồi để nấu thức ăn, thế nên đa phần các bộ lạc không có bị đói, tuy 1 ngày chỉ ăn một bữa, thế nhưng lại bù vào số lượng, uống nước nóng bù đắp lại thân nhiệt.

Bộ lạc Nanh trong lúc này tình hình cũng căng thẳng không kém, bọn họ đang tích cực chế tác và rèn luyện kỹ năng, binh khí xem ra bọn chúng đang chuẩn bị đánh cướp các bộ lạc khác.

Đá bộ lạc thì hoàn toàn khác, bọn vẫn lao động như bình thường. công việc của bọn họ chính là khai thác muối mỏ, năm nay nhờ có gửi công việc trở nên thuận tiện hơn rất nhiều. ước tính hiện tại số lượng gửi bộ lạc Đá có khoảng 300 cái.

Trong hang đá được bảo vệ tối cao nhất bộ lạc Đá. Bên trong Simba cùng Ohot đang bàn luận với nhau. Trong những ngày qua bọn họ không ngừng dò xét phòng chế nôi gổm của bộ lạc Đá Lớn.

“biết được đồ sành làm từ gì không?” Ohot hỏi Simba.

“cấu tạo rất giống chậu đá, nhưng nhẹ hơn, đốt nóng nhanh hơn! Hơn nữa có thể tạo ra nhiều!” Simba hơ hơ tay trên đồng lửa nói.

“hẳn là làm từ đất, ta ăn vào, nghe vị đất, nhưng đất ta không làm cho cứng rắn như vậy được!” Ohot cũng nói.

“hay là đem đá đi nung! xem như thế nào!” Simba chợt lóe lên ý nghĩ.

“ta nung rồi, nhưng không được! bỏ vào nước bị tan ra!”

“bộ lạc Đá Lớn thật tinh ranh!” Simba tức giận.

“mà không sao! Bộ lạc bọn chúng đang bị bầy sói đe dọa, không cần phải lo!” Simba chợt cười.

“một đám ngu ngốc, chọc phải đàn sói nanh vuốt. để xem hết mùa đông bộ lạc bọn họ còn lại bao nhiêu! Đến lúc đó không phải là nô lệ của bộ lạc ta sao!” Simba cười âm hiểm.

Từ khi biết được bộ lạc đá lớn có đồ tốt, Simba không ngừng cho người dò thám bộ lạc Đá Lớn, tuy không có đến thật gần quan sát, thế nhưng cũng biết được đại khái tình hình bộ lạc Đá Lớn.

Tuy có không ít người chết dưới trảo thủ của bọn sói, thế nhưng bọn họ lại biết được tin tức bộ lạc Đá Lớn đang bị vây công.

Tiếp theo đó hai thành viên chủ chốt bộ lạc Đá bàn tính về việc thôn tính bộ lạc Đá Lớn vào đầu mùa xuân. Và không ngừng có tiếng cười truyền ra trong hang đá.

10 ngày trôi qua, đề từ lần đầu tiên thả mỗi dụ sói, cứ cách 3 ngày thì đám người Minh Vũ lại thả mỗi một lần. lúc bầy sói vô cùng bạo dạn, ngay tại ban ngày bọn chúng còn lòng vòng xung quanh bộ lạc. nếu không phải bọn chúng e ngại thì bọn chúng đã tấn công bộ lạc từ lâu rồi.

Bên ngoài tiếng sói tru không ngừng. Minh Vũ quan sát bên ngoài kia có trên dưới 60 con sói trưởng thành.

Cảm nhận được tình hình chuyển biến, Minh Vũ liền bắt đầu chiến dịch đồ sát sói. Trong mấy ngày qua, toàn bộ lạc tích lũy hơn ngàn cây gai, tích trữ trong 4 cái gùi lớn. chuẩn bị đầy đủ các thứ, ngay sau khi ăn bữa sáng, nhóm thợ săn cùng cung thủ bắt tay vào nhiệm vụ.

Bên trong bộ lạc chỉ còn chừa lại 5 tay cung thủ, số tộc nhân còn lại thì trực tiếp vào hang đá, dùng đá lớn dây kín hang.

Còn 29 thợ săn cùng cung thủ thì trang bị tất cả vũ khí đi ra ngoài bờ suối bắt cá. Đàn sói nhìn thấy đám người Minh Vũ đi ra ngoài bờ suối thì nhao nhao cả lên, bọn chúng biết sắp có đồ ăn ngon.

Thế nhưng bầy sói lại quang quẻ cách đó không xa, nhưng lại không dám tới gần, bọn chúng e sợ thứ vũ khí trên tay đám người thổ dân kia.

Gần 1 giờ sau, cuối cùng hổ băng cũng được phá ra, ngay sau đó là một trận máu tanh, mùi máu tràn ngập trong không khí, khiến cho bầy sói cực kỳ kích động.

Lần này Minh Vũ không có ý định mang cá về, mà trực tiếp làm mồi dụ. một bên lóc thịt, một bên nhét gai nhọn vào bên trong. Lần này bọn họ làm cực nhiều, để phòng ngừa có một số con sói không có mồi ăn, chừa lại vài con sống sót đó chính là hiểm họa sau này.

Cả một đám người cực nhọc làm việc trong 3 giờ, đến giữa trưa công việc mới hoàn tất, mà bên kia bầy sói đã không nhịn được, một số con bắt đầu tiếp cận nhóm người.

Nhắm chừng số lượng đã đủ, Minh Vũ cho tất cả trở về bộ lạc, mà hơn nữa những phần bỏ đi như vây mang, ruột tất cả đều vứt xuống nước, chỉ còn chừa lại những cái bẫy chết người mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Sói non

Không một chút kiêng nể gì, khi đám người bộ lạc đi chưa được 50m thì bầy sói xông vào bắt đầu bữa đại tiệc mang theo hương vị chết chóc. 3 ngày không có gì ăn, bọn chúng tranh nhau từng miếng, nước không nhả xương.

Để cho đám sói này chết dần dần thì ít nhất cũng 4 5 ngày, trong khoảng thời gian này cũng không có quá an toàn để đi ra ngoài, thế nên ngoài nhóm thợ săn cung thủ rèn luyện ra, thì toàn bộ lạc ở trong hang độc học tập.

Hôm nay Minh Vũ sẽ dạy cho bọn họ cách làm gạch. Đây chính là bước tiến đầu tiên trong quá trình phát triển văn minh của mình.

Gạch chính là vật liệu xây dựng thiết yếu, tường dùng gạch sẽ vô cùng rắn chắc, với trình độ hiện tại, thì khó mà công phá.

Mà gạch cũng khá là dễ làm, chủ yếu là dùng đất sét cho vào khung rồi nén chặt thành, hong khô sau đó nung trong lòng khoảng chừng 8-12 tiếng.

Có gạch sẽ xây dựng các kiến trúc vững chắc, như tường rào, nhà ở, nhà kho, cầu,.....

Vì thế hôm nay Minh Vũ bắt đầu công việc giáo sư của mình. Vì không có đất làm thí nghiệm vì vậy để mọi người dễ ghi nhớ, Minh Vũ dùng tuyết thay thế, hướng dẫn mọi người.

Cả bộ lạc ăn uống kham khổ liên tiếp trong 3 ngày liên tiếp, đến ngày hôm nay đã không còn thấy bóng dáng con sói nào xung quanh cả. xem ra bầy sói đang bắt đầu chết dần chết mòn.

Minh Vũ cũng không có vội mà vào rừng nhặt xác bọn chúng, như thế rất nguy hiểm, có thể bọn chúng chỉ suy yếu mà thôi, mà dồn bọn chúng vào đường cùng hẳn sẽ là một trận lưỡng bại câu thương.

Liên tiếp hai ngày sau, đám người Klu không yên tĩnh được, bọn họ ăn cá khô đến nỗi thối cả miệng, hơn nữa mấy ngày nay không có một bóng dáng sói nào xuất hiện quanh đây, điều này càng khiến cho Klu tin chắc rằng bầy sói đã bị thủ lĩnh bọn họ giết hết.

Klu ngày càng sùng bái Minh Vũ hơn, bọn họ không tốt một chút sức lực, không tiêu hao một mũi tên, không chảy một giọt máu, vậy mà cả bầy sói đã chết.

Đáng đo một hồi, Minh Vũ đồng ý cho bọn họ đi ra ngoài, hơn nữa hẳn còn căn dặn thật kỹ nếu thấy sói còn sống thì ngay lập tức trở về, không được trái lệnh.

Nghe vậy nhóm thợ săn cực kỳ vui mừng, nhanh chóng chuẩn bị trang bị vào rừng. giáo, dao xương, cung tên, dây thừng,....

Lên vào rừng có 10 tên, trong đó chủ lực là Orc và Klu ngoài ra còn có hai tên cung thủ đó chính là Ashi và Caty cả hai đều là nữ tính.

Mang theo họ đồ giản vì tài bắn cung của hai người bọn họ cực tốt, hơn nữa sau những ngày luyện tập thì bọn họ đã bộc ra những phẩm chất ca, những tố chất của những chiến binh dũng cảm.

Nhìn đoàn người khuất bóng trong cánh rừng, lòng Minh Vũ thật vô cùng lo lắng, thế nhưng hẳn biết hẳn đi chung cùng bọn họ, không những không có lợi, thậm chí còn là gánh nặng, vì thì hẳn âm thầm cầu nguyện thần linh.

Hẳn biết hẳn rất là mâu thuẫn, hẳn không tin vào thần linh thế nhưng, trong những trường hợp như thế này, hẳn cần một điểm tựa, mà thần linh là cái đầu tiên hẳn có thể nghĩ tới.

Từ sáng cho đến tận chiều tối, vẫn không hề nhìn thấy bóng dáng nhóm thợ săn đâu, lòng Minh Vũ nóng như lửa đốt. hẳn không ngừng đi đi lại lại trên mỏm đá, mặc cho gió đông gào thét.

Bất từ trong cánh rừng đen như mực, không ngừng có ánh lửa lập lòe sáng lên.

“đúng rồi! bọn họ đã về! “đây là lần đầu tiên hẳn cảm giác được chờ mong người về đến thế nào là hạnh phúc.

Chừng nửa giờ sau, đám người Klu lê nhưng bước chân mệt mỏi vào bộ lạc, thế nhưng nổi hưng phấn trên khuôn mặt thì vô cùng tràn đầy.

“trên núi! Rất nhiều sói! Nhiều sói! nhặt hoài không hết. ta mang về không được, nên đem chôn dưới tuyết!” Klu thở hổn hển nói.

Nói thế, nhưng trên vai hẳn đã vác 3 cái xác sói, mà hầu như mỗi người thợ săn đều như thế, riêng Ashi và Caty thì lại mang một cái gùi.

Thì ra là sau khi lên núi, bọn họ bất chợt thấy rất nhiều vết máu để lại trên mặt tuyết, không ngừng lần theo dấu vết, cả bọn đã tìm đến được hang sói, tại một mỏm đá cách bộ lạc nửa ngày đường.

Xung quanh hang núi có rất nhiều xác sói, ước tính trên 70 con, lớn nhỏ có đủ, thế nhưng mỗi con đều ốm đến trơ xương, không còn chút thịt nào cả. tuy vậy những vật khác trên người sói cũng con giá gì, nên cả bọn cùng nhau mang về bộ lạc.

Thế nhưng nhiều sói quá không mang một lần về hết được, nên Ashi này ra ý kiến là chôn dưới tuyết sau đó ngày mai lên lấy tiếp.

Mà một điều bất ngờ hơn, trong khi đám thợ săn đào tuyết thì Ashi và Caty lại đi lòng vòng xung quanh, bất ngờ phát hiện 3 con sói non đang nằm thoi thóp trong hốc đá.

Vì mẹ bọn chúng chết được 1 2 ngày, nên hiện tại bọn chúng đói xanh xương, nữ tính tình mầu tử dân lên, vì vậy Ashi quyết định mang chúng nó về cho thú linh.

Nghe nói vậy Minh Vũ vui mừng hẳn ra, sói non, như vậy hẳn có thể thuần hóa. Thế nhưng bất chợt hẳn nghĩ tới lúc trước nhà mình cũng có một con Husky à không phải nói là con chó ngáo mới đúng, hẳn không nhận được mà nở một nụ cười tràn đầy nhớ nhung.

Tất cả bộ lạc ai cũng vui mừng khi bầy sói đã bị tận diệt, riêng chỉ có Orc là hực hẳn, ” thú linh nói dối! sói chết! sói không có thịt! không có đồ ăn ngon!”

Nghe Orc nói thế cả bộ lạc cười ồa lên, mà đôi mắt lại nhìn về Minh Vũ với ánh mắt chờ mong.

“ được! ngày mai khi các người trở về sẽ có món ngon!” Minh Vũ cười có chút xấu hổ.

Một đêm an bình không có chuyện gì xảy ra, bên ngoài không ngừng có gió thổi gào rít, bên trong lại không ngừng có tiếng thở dốc.

Từ sáng sớm bộ lạc đã bắt đầu làm việc, nhóm thợ săn lên núi thu nhặt xác sói, lần này đi rất đông có đến 24 người, phụ nữ trẻ tuổi cũng được phân công phụ giúp nhóm Klu.

Số còn lại giúp Minh Vũ chuẩn bị đại tiệc khao toàn bộ lạc ăn mừng chiến thắng với bầy sói hung tàn.

Để chuẩn bị thức ăn ngon, thì cần phải tìm nguyên liệu tốt, thức ăn tươi mới hiện tại là sự lựa chọn tốt nhất.

Chuẩn bị tới 4 con cá tươi. Lóc xương, lấy thịt, đảm cá ngày được làm hai món, chính là món truyền thống cháo cá, món thứ hai là cá nướng, hai món này thì không có gì đặc sắc, chỉ là thức ăn hằng ngày mà thôi.

Không phải hẳn không muốn làm món mới, thế nhưng nguyên liệu quả thật rất kém.

5 cái lọp được kéo lên được không ít tôm, số tôm này chính là nguyên liệu để làm món ăn ngon hôm nay.

Đầu tiên hẳn luộc hạt đá và củ khoai, sau đó nghiền nhuyễn, nhào cho thật mịn sau đó ủ trong nồi đất.

Tiếp theo là phần thịt sói, thịt sói cắt nhỏ, ướp muối, sau đó đem đi hấp chín. tôm cũng là như vậy, hấp chín một vỏ xay nhuyễn.

Để cho mấy phụ nữ làm những công việc này, Minh Vũ đến gần căn nhà đất bắt đầu đào tuyết ra, sau đó lấy đất xây một cái lò nướng tạm thời.

Lò nướng xây dựng khá là đơn giản dựa theo cấu tạo của lò nung gạch, chỉ có điểm khác biệt là phần đáy được xây liền chứ không có để hở trống rỗng như bên lò nung gốm.

Chuẩn bị xong xuôi hết thì cũng đã xế chiều, các thành viên nhóm thợ săn cũng bắt đầu trở về, vì hôm nay nhân thủ rất là đông, thế nên bộ dáng mọi người rất là thông thái.

Ước tính hôm nay bọn họ mang về xấp xỉ cũng 40 xác sói. Tổng cộng từ trước tới giờ cũng gần 100 tấm da sói. Thu hoạch cực tốt từ mùa đông.

Khi trở về bọn họ không có nghĩ ngơi mà vây lại xung quanh lò nướng mới được xây.

Nhìn thấy từng miếng thịt nhét đầy vào trong lớp khoai nghiền, hạt đá nghiền, con sâu tham ăn trong bụng mọi người không ngừng cọ quây đòi ăn.

Nhìn những con mắt tham lam đang chăm chú vào từng động tác của mình, Minh Vũ cảm giác giống như mình là một miếng thịt tươi đang chuẩn bị lên mâm cho bầy sói chuẩn bị xây xé.

Trái ngược với đám người Klu, Ashi từ khi bắt được 3 con sói non thì mọi tâm trí của nàng đều dồn vào chúng. Mấy con sói non này Minh Vũ giao cho Ashi chăm sóc.

Chúng là con non cần phải có sữa mẹ nên, Ashi xin một ít sữa từ mấy bà mẹ đang cho con bú trong bộ lạc, ngoài ra thì dựa theo lời thú linh nói.

Có thể cho sói non ăn cháo, nhưng phải loãng và không được có thịt bên trong, pha chung với sữa thì càng tốt.

Lũ sói con ban đầu thì rất là sợ sệt, nhưng vì đói bọn chúng cũng cố mà ăn, dần lâu một chút, bọn nó xem Ashi là mẹ của bọn chúng. Nhưng đó là chuyện về sau, còn hiện tại Ashi vẫn rất là đau đầu với lũ nhóc con này.

Bên ngoài kia, khi ánh nắng mặt trời tắt hẳn thì cũng là lúc bộ lạc ăn tối, thời khắc quan trọng đã đến, Minh Vũ cho khai lò nướng, một mùi hương thơm nức mũi xộc ra, phát tán xung quanh. Đám Orc điên cuồng hít từng hơi, giống như là đang thưởng thức một món ngon tuyệt thế.

Từng ổ bánh được đem ra, hơn 20 ổ bánh to bằng bắp chân, vàng óng ánh, chỉ nhìn thôi cũng có thể cảm nhận được độ giòn xốp từ trong từng thớ bánh.

Cảm nhận mùi hương lan tỏa, Minh Vũ khá là hài lòng với kiệt tác của mình.

20 ổ bánh chia là 4 loại khác nhau, là nhân thịt sói và nhân thịt tôm. Nhìn tông thể khá là bắt mắt.

20 ổ nghe có vẻ nhiều thế nhưng dân số bộ lạc lên tới con số 100 hơn, vì vậy mọi người phải nhín lại, để tất cả đều được có phần.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Xây lò gạch - Thành viên mới

Bánh nướng vỏ ngoài giòn xốp, bên trong thơm nồng, cắn một miếng cảm giác phiêu nhiên, tâm thần thư thái, hương vị mùi vị hòa quyện cùng với nhau. Bọn họ không dám ăn nhiều, chỉ từng chút một chỉ sợ hương vị không còn nữa.

Mỗi người một miếng bánh nướng to bằng đầu 3 ngón tay quả thật là không đủ, không phải Minh Vũ không làm thêm, mà là nguyên liệu thiếu, nếu hẳn tiếp tục nấu như thế này nữa, thì khoai làm giống mùa sau sẽ không còn.

Bữa ăn no say, nhưng trần nổi thêm khát, không phải vì thiếu thức ăn, mà thiếu món ngon.

Minh Vũ đã hứa, mùa sau sẽ cho mọi người ăn ngon như thế này, thậm chí là mỗi người 2 ổ bánh mỳ.

Nghe vậy bộ lạc có chút thất vọng, thế nhưng họ lại nghĩ về tương lai tươi sáng phía trước thịt, bánh, nhà ở,.....

Hôm nay tuyết đã ngừng rơi, từ sáng sớm ánh mặt trời đã chiếu rọi, thế nhưng nhiệt độ cũng chẳng tăng thêm tí nào, nhưng đã thích nghi với nhiệt độ nên các thành viên trong bộ lạc vẫn hoạt động như thường.

Vì đã giải quyết xong bầy sói bộ lạc Đá Lớn bắt đầu kế hoạch lớn của mình.

Ngay tại bìa rừng, một công xưởng nhỏ được thành lập tại đây, từ rất sớm các trai tráng lực lưỡng nhất bộ lạc bắt đầu dọn dẹp tuyết, đồng thời đốt một đồng lửa lớn để xua tan cái lạnh mùa đông đi phần nào, một bên là nấu tuyết lấy nước.

Nơi này chính là nơi sản xuất gạch đầu tiên, đất được đào lên, sau đó trộn với nước, sau đó nhào cho quánh lại cho vào khuôn ép thành những miếng gạch phơi to chừng 1 bàn tay dài một gang tay. Sau khi đưa ra khuôn thì đặt bên cạnh đồng lửa để hong khô tạo khối.

Đây là những gì mà Minh Vũ dạy bọn họ trong những ngày qua, Minh Vũ quan sát chừng nửa ngày, sau đó mới cùng một số khác tộc nhân khác đi xây lò gạch.

Xin và Blu là hai thành viên chủ chốt trong công việc giữ lửa và dựng lò cho lò gốm, nên lò gạch cũng do hai người bọn họ phụ trách là tốt nhất.

Có điểm khác biệt là hôm nay xây dựng lò gạch có sự giúp sức của rất nhiều thành viên bộ lạc. lò gạch cũng không có đơn giản như lò gốm, bởi vì nó rất là to, hơn nữa cấu trúc cũng khá là khác biệt.

Vì không có hiểu nguyên lý xây lò gạch như thế nào cho đúng nhất, thế nên Minh Vũ dựa theo trí nhớ của mình khi xem các chương trình phóng sự thuyết minh, lần các chương trình sinh tồn trên mạng xã hội.

Vì thế hẳn xây lò gạch theo phương pháp như sau. Đầu tiên là tìm một nơi bằng phẳng khô ráo làm địa điểm kiến tạo. sau đó hẳn cho đào một cái hố nông dài 1 m sâu 0.3m. cái hố này mục đích là làm nơi để đốt lửa.

Tiếp theo đó hẳn dùng đất sét ngào thật kỹ, sau đó dùng phôi gạch làm từ sáng xếp xung quanh hố đào vừa nãy. Cứ như vậy mà xây lên cao chừng 1,5m. bên dưới lò nung thì là giống như lò gốm, để hố hong hình tổ ong, cho nhiệt và lửa thấm thấu vào trong.

Nói thì nhanh, thế nhưng hơn 20 người là trong một buổi chiều mới xong, Minh Vũ cũng không có cho trực tiếp đốt gạch mà đốt lửa không thôi, để cho các liên kết được gắn chặt với nhau.

Cả một ngày đám tộc nhân làm gạch chỉ làm được 300 viên, quả là một công việc mệt nhọc, và tốn thời gian. Thế nhưng khi biết được lợi ích của những viên gạch thì không ai nói một tiếng nào, hơn nữa còn ra sức làm việc.

Đến ngày hôm sau, lò gạch mới bắt đầu đi vào hoạt động, vì để phòng ngừa bất trắc xảy ra, Minh Vũ chỉ cho vào trong lòng 100 viên gạch, hơn nữa xếp rời rạch chừa lại lỗ hổng để nhiệt lượng có thể lan tỏa khắp lò, không để cho nhiệt lượng tập trung vào cục bộ.

Blu và Xin đảm nhiệm công tác chăm lò lửa, còn Minh Vũ cùng các tộc nhân khác gia tăng sản lượng gạch. Phải nói là toàn bộ bộ lạc đi vào tổng động viên, ai cũng phải làm việc, ai vào việc nấy, người già có chuyện của người già, trẻ nhỏ có chuyện của trẻ nhỏ, người lớn có chuyện của người lớn. riêng chỉ có 3 phụ nữ đang mang thai sắp sinh thì ở trong bộ lạc phụ giúp công tác nấu thức ăn.

Tuy làm việc như thế, nhưng việc canh phòng bộ lạc vẫn không có từ bỏ, tuy đàn sói đã bị tiêu diệt.

Ashi, Caty, Ika, Ivki cả bốn người được phân làm nhiệm vụ này, trong đó Ashi và Ika vào trong rừng làm nhiệm vụ dò xét. Còn Caty và Ivki thì phòng thủ trên tháp canh.

Lò gạch đốt lửa liên tiếp 8 tiếng sau đó mới tắt lửa, Minh Vũ cũng không có vội mà mở lò ngay mà đợi tới sáng ngày hôm sau mới mở cửa lò.

Dưới bao ánh mắt chờ mong Minh Vũ mở cửa lò, bên trong đó là thành quả lao động của cả bộ lạc trong hai ngày liên tiếp, nó có sự ảnh hưởng đến tốc độ phát triển của bộ lạc sau này.

Cửa lò vừa mở, một mùi đặc trưng của gạch lan tỏa khắp nơi, nội tâm hân hoan cùng kích động. khẽ động một chút, từ trong lò hân lấy ra một viên gạch màu đen nâu, nội tâm hân rung rẩy. màu đen, là gạch bị cháy, hỏng mất rồi.

Nén lại nội tâm, Minh Vũ tiếp tục lấy mấy viên tiếp ra, vẫn là màu đen, thế nhưng những viên gạch này khá là rắn chắc, hân dùng hai viên gạch đập lên nhau, nhưng không có dấu hiệu vỡ nát, lúc này nội tâm hân mới đánh long một hơi.

Hân quay lại nhìn đám tộc nhân, hân khẽ gật đầu một cái ý là đã thành công. Blu và Xin không nhìn được nữa, hai người chạy tới lấy gạch từ trong lò ra.

100 viên gạch có 12 viên vỡ nát, 20 viên cháy đen, 25 cháy nâu, còn lại là một màu đỏ gạch, một mẻ gạch đầu tiên như vậy thì đã ổn rất nhiều.

Có kinh nghiệm từ lần đầu tiên, ngay lập tức bộ lạc chăm chỉ làm việc hơn, từ một lò gạch, bộ lạc nhanh chóng xây thêm 4 lò gạch nữa. sản lượng gạch phối cũng tăng nhanh từ 300 đến hôm nay là 500 thậm chí là 600 viên một ngày.

Mà theo lời Vu thì mùa đông tại đây rất là dài, không chỉ là 3 tháng mà còn lâu hơn. Thông thường mùa đông tại nơi này ít nhất là 4 tháng, nếu mà kéo dài thì sẽ đến tận 5,5 tháng.

Mùa đông thời gian lâu đến như thế, nên tình trạng chết đói trong mùa đông là điều quá hiển nhiên. Quả thật năm nay không có Minh Vũ thì bộ lạc Đá Lớn chắc sẽ không có bao nhiêu thành viên vượt qua mùa đông khắc nghiệt này.

Lúc này chỉ là đầu đông, thế nên một số loài động vật vẫn ra ngoài kiếm ăn, ví như Lợn Rừng, chuột, thậm chí là các loài ăn cỏ cỡ lớn như hươu, nai. Còn bây giờ trước lúc trước hân nhìn thấy hân là bọn chúng đã di cư đến vùng khác ít lạnh hơn, nếu không Minh Vũ cũng đánh chủ ý lên bây giờ béo bở kia.

Đang lúc tính toán mùa đông sẽ làm những gì thì bộ lạc bất ngờ chuẩn bị đón tiếp thành viên mới, một thai phụ đang chuyển dạ.

Thông thường phụ nữ bộ lạc lúc sinh nở sẽ có một ít người đến trợ giúp. Hôm nay Minh Vũ cũng tham gia vào quá trình này.

Hân biết cái thời đại này là ăn lông ở lỗ sinh đẻ thuộc loại tự sinh tự diệt, nên như thế tỷ lệ trẻ chết non rất là cao.

Cái ổ đẻ chỉ là một đồng rơm đồng thời được thêm 3 tấm da thú lớn, quả thật nên không phải vừa rồi hân đi trao đổi với bộ lạc Đá thì sẽ không có mấy tấm da thú này.

Từng cơn la hét thảm thiết vang trong hang đá, nhìn thấy bộ dạng thành thực của mấy phụ nữ già trong bộ lạc Minh Vũ cũng có chút an tâm, thế hành động tiếp theo của đám người khiến hân vô cùng hoảng sợ.

Đứa trẻ vừa lấy ra thì ngay lập tức đưa cho mẹ nó, mặc đều nhao rón vẫn còn, bụi đất dính tùm lùm.

Nếu sinh nở như thế này, hân không biết tại sao mình có thể sống đến bây giờ. Quả thật là nguy cơ bị nhiễm trùng rất cao.

“không được!” Minh Vũ quát lớn.

Ngay sau đó hân nhào tới, mắt trừng lờn nhìn đám người.

“mau nấu đem nước sôi tới! cả dao nữa!” Minh Vũ giọng nặng nề, khiến cho mấy cái phụ nữ hoảng sợ.

Nhanh chóng nôi nước sôi cùng dao đá mang đến.

Nhìn trên tay Minh Vũ là đứa trẻ cùng con dao xương vô cùng sắc bén, nét mặt người mẹ cực kỳ hoảng sợ giống như Thủ Lĩnh chuẩn bị giết con nàng rồi ăn thịt. nàng ô ô khóc thật to.

Minh Vũ hiểu ý nhưng không có giải thích, một tay ôm đứa trẻ, một tay cắt dây rốn, sau đó thắt nút dây rốn lại.

Sau đó dùng da thú sạch thấm nước sôi sau đó lau nhẹ lên người đứa bé, lúc này hân sẵn tiện xem giới tính đứa bé. 1 cây hai trái đặc trưng giống trai, hân cười đến híp mắt. không phải hân trọng nam khinh nữ, thế nhưng tại cái thời đại này nam giới luôn là lựa chọn tốt hơn hân, nam giới sức mạnh nhiều, dễ nuôi.

Sau khi vệ sinh sạch máu trên người đứa nhỏ, hân mới trả lại cho người mẹ sẵn tiện hân đặt tên cho đứa nhỏ luôn. Vì đứa bé sinh trong trời đầy gió nên gọi nó là Phong. Một cái tên mang chất tiếng Việt. mà từ đó một ý nghĩ điên cuồng trong đầu hân hiện ra....

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Phát hiện bộ lạc ăn thịt người

Phụ nữ thời đại này quả thật có sức mạnh cực kỳ phi thường, ngày hôm qua mẹ Phong vừa mới sinh xong, thế nhưng ngày hôm nay nàng đã dậy phụ giúp bộ lạc làm việc.

Minh Vũ thấy vậy ngay lập tức ngăn cản, ra lệnh cho nàng có thể nghỉ ngơi không cần làm việc trong nửa tháng, đồng thời chăm sóc thật tốt cho đứa nhỏ.

Cả bộ lạc trải qua những ngày tháng bình yên, chuỗi thức ăn không tính là quá phong phú, thế nhưng vẫn no đủ một ngày ba bữa. Thứ ăn đa phần là cá tươi và tôm, còn lại cá khô thì hầu như bỏ trong kho, lâu lâu đem ra ăn cho thay đổi khẩu vị.

Tiêu hao nhiều nhất chính là hạt đá, theo tính toán của Minh Vũ, nếu tiêu hao như thế này, thì số lượng hạt đá sẽ không thể kéo dài cho đến đầu xuân.

Còn củ khoai thì hẳn ngăn cản tuyệt đối không thể đem ra ăn, vì số ấy sẽ được làm giống vào đầu xuân. Tuy rất khó chịu, nhưng các thành viên bộ lạc phải nghe lời.

Để thay thế lượng hạt đá tiêu hao, thì Minh Vũ gia tăng lượng đánh bắt thủy sản, đặc biệt là cá và tôm.

Theo như Ashi cùng Ivki báo lại thì trong mấy ngày nay có ít nhất là hai nhóm người tới dò thám bộ lạc, nhìn cách ăn mặc thì xem ra bọn họ là người của Đá bộ lạc và Nanh bộ lạc. Điều này làm Minh Vũ cực kỳ lo âu, vì thế đội tuần tra được tăng lên gấp đôi, trong đó Klu và và Luc được cho là hai thành viên chủ chốt trong nhóm này, nếu có dấu hiệu nào của một cuộc tấn công thì ngay lập tức các thành viên bộ lạc sẽ đi vào trạng thái chiến đấu.

Với trang bị cung tên và dao nanh sói, sức chiến đấu bộ lạc tăng lên đáng kể, nếu như trong vị trí thuận lợi 1 tên thợ săn có thể đối đầu với 10 tên chiến binh bộ lạc khác.

Thế nhưng nếu đối phương dùng chiến thuật biến người thì khó mà có thể nói trước chuyện gì có thể xảy ra, nhưng đương nhiên Minh Vũ sẽ không sợ trường hợp này xảy ra.

Tuy nói thời kỳ này con người rất hung mãnh, thế nhưng bọn họ cũng rất là sợ hãi. Chỉ cần ăn đủ đầy thì bọn chúng sẽ sợ vớ mặt không dám có lần sau, điển hình là lần trước nhìn thấy trâu rừng và tổ ong. Klu và nhóm thợ săn rất là sợ hãi khi nhìn thấy chúng. Vì bọn họ từng ăn quả đắng khi chọc phải đám này.

Gần 10 này trôi qua, kể từ ngày bộ lạc thành công chế tạo gạch. Từng đồng gạch chất cao như núi xếp xung quanh bộ lạc, vì những ngày là một mối liên tiếp, các thành viên bộ lạc có dấu hiệu xuống sức, thế nên hôm nay Minh Vũ cho bọn họ nghỉ xả hơi một ngày để lấy lại sức.

Vì không có đủ thức ăn tinh bột, nên ăn bánh nướng là chuyện không thể, nên mọi người đành phải đánh chủ ý sang số cá nằm dưới lớp băng kia.

Nhưng cá lại ngán lắm rồi, dưới bộ óc sành ăn của Minh Vũ cũng đành phải chịu thua vì quá thiếu nguyên liệu nấu ăn. Muối muối và chỉ có muối mà thôi.

Nếu hiện tại có dầu ăn, hay mỡ cũng được, hẳn có thể chế biến thêm hàng tá loại thức ăn mới. Trong tay hẳn còn một hũ mật ong, nhưng hẳn không có nỡ đem ra xài, đến bây giờ hẳn mới hiểu cảm giác của Vu khi hẳn giật túi muối từ trong tay lão. Phải nói là lòng đau như cắt.

Để cải thiện bữa ăn cho mọi người, nên hôm nay hẳn phải băm bụng nấu một nồi nước sôi thật to, sau đó cho 1/3 hũ mật ong vào (khoảng 1 lít) cái này là dùng cho 100 người uống, tuy lòng rất đau nhưng hẳn phải bỏ ra.

Vì hôm nay là ngày nghỉ, gần như 2/3 bộ lạc đi ra bờ suối bắt đầu đại tiệc bắt cá. Vì gia tăng sản lượng bắt cá, nên trên mặt sông lúc này có gần 10 hồ tuyết, mỗi hồ cách nhau chừng 20m. Tất cả đều thả 5 cái lợp cá cùng không ít người xung quanh đang cầm giáo hăm he lũ cá dưới bờ sông.

Về mặt mọi người lúc này cực kỳ vui vẻ, hôm nay sống tận vui sướng, thế nhưng nhóm thợ săn cùng cung thủ không không chút nào ngơi nghỉ,

mấy ngày nay bọn họ phát hiện không ít thám thính từ bộ lạc khác, thậm chí còn có dấu vết của ít nhất 20 người trong khu rừng.

Bắt chước từ trên cây, Luc đang đứng quang sát xung quanh. Hắn bỗng nhiên chú ý đến một góc xa xa bên kia dòng suối.

Có không ít viên đá đang di chuyển. Cảm thấy chuyện gì đó bất an, Luc cay mày, trừng to con mắt để thấy rõ hơn.

Những bóng đen kia không phải là đá, họ là người. Mà người toàn thân màu đen chỉ có duy nhất một loại, là bộ lạc ăn thịt người.

Nét mặt Luc tái đi, hẳn dùng hết khí lực mà hét thật to, chạy đi! Bộ lạc ăn thịt người tấn công.

Giống như một quả bom cay thả giữa đám đông, cái tên bộ lạc ăn thịt người đã đi vào tiềm thức kinh hoàng của mỗi tộc nhân, thậm chí là toàn bộ người sinh sống trên mảnh đất này.

Bộ lạc ăn thịt người, đông đảo nhất, mạnh mẽ nhất, hung ác nhất, ngay cả đàn sói hung mãnh, khi đánh hơi được mùi của đám đen thui này cũng cong giò mà bỏ chạy.

Ngay lập tức các tộc nhân bỏ hết những chiến lợi phẩm bắt từ sáng giờ mà bỏ chạy về bộ lạc.

Nhóm thợ săn cùng cung thủ ngay lập tức chuyển sang trạng thái chiến đấu, cung bắt đầu giương lên, nếu có bất kỳ tên bộ lạc ăn thịt người nào lao lên, bọn họ sẽ không ngần ngại mà xả tên vào.

Minh Vũ cũng nhanh chóng rút lui về phía tường rào. Từ phía xa xa hắn cũng có thể nhìn thấy đám ăn thịt người kia, lít nha lít nhít khoảng 30 tên, đa phần bọn chúng đều cầm trên tay rìu đá, giáo xương, thậm chí là dao găm bằng răng nanh dài đến tận 1m, mà không biết làm từ răng con thú gì.

Mà hình dáng bọn chúng cũng cực kỳ đáng sợ, toàn thân không biết bôi lên thứ gì mà một màu đen mun. Đó cũng không phải là điều đáng sợ, thứ đáng sợ hơn chính là bọn chúng về xương màu trắng lên cơ thể, ví như xương sườn, xương quai xanh, xương cánh tay, xương mặt, nhìn từ xa bọn chúng không khác gì những bộ xương di động, hình ảnh cực kỳ đáng sợ và ám ảnh tâm linh.

Cũng may Lục phát hiện bọn chúng từ xa, nên bộ lạc nhanh chóng rút lui về tường rào, ngay lập tức nhóm thợ săn cùng cung thủ vào vị trí chiến đấu.

Trên tay cung đã giương cao, chỉ cần đợi lên, hẳn là sẽ có sinh mạng nằm xuống dưới mũi tên nhọn hoắt kia.

Nhìn đám người Minh Vũ chạy vào trong tường rào, đám người bộ lạc ăn thịt người kia, cũng không có vội đuổi theo mà đôi mắt lảng lệ nhìn chằm chằm bọn họ, nhưng không có đi vào đánh nhau. Bọn họ chỉ đi lòng vòng, sau đó trở về bờ suối thu nhặt những con cá trên mặt băng kia thôi.

Lúc bọn chúng đi thật xa đám người Klu mới thở phào một hơi, ngồi bệch xuống dưới đất không một chút tin thần.

Minh Vũ cảm thấy tình hình có chút không ổn nên lập tức vào hang đá hỏi Vu sự tình.

Mà Vu lúc này nét mặt cũng cực kỳ hoang mang, thế nhưng Minh Vũ bước vào lão cũng trấn định bớt một phần.

Lão khẽ uống một ngụm nước mật ong nóng rồi bắt đầu nói rõ sự tình cho Minh Vũ nghe.

Bộ lạc ăn thịt người là ở tận cùng bên kia cánh đồng cách nơi đây rất xa, bọn chúng sống ở vùng đồng cỏ rộng lớn, rất ít khi tới đây.

Mà bộ lạc bọn chúng cực kỳ mạnh mẽ, sức mạnh gấp nhiều lần Klu, bọn chúng thường xuyên đến vùng này để bắt người về ăn thịt.

Vũ khí bọn chúng không biết bằng gì, nhưng tốt hơn so với tất cả bộ lạc xung quanh đây. Hơn nữa bọn chúng còn có nuôi rất nhiều thú dữ, đám thú này có thể thay bọn họ bắt người về ăn.

Vu hồi trẻ đã từng thấy một con sói lớn chạy rất nhanh, hơn nữa trên bộ lông của nó không có màu xám mà là màu vàng có chấm than, giống như là đồng cỏ bị đốt cháy lốm chốm.

Chính con sói đó đã bắt giết không ít người của bộ lạc, cũng may lão mạng lớn nên mới thoát nạn được.

Dựa theo lời kể của Vu, Minh Vũ cũng bắt đầu mường tượng ra đám ăn thịt người này như thế nào.

Dựa theo hình dáng phục sức, và các đặc điểm thể hình thì Minh Vũ có thể nhận xét bộ lạc Ăn Thịt người cách đây khá là xa, bọn chúng ăn thịt, thế nên có ưu điểm về sức mạnh và thể hình.

Điều thứ hai là Vu kể con sói có bộ lông giống như cánh đồng bị cháy, đó hẳn là báo hoặc hổ. Vậy có thể suy ra, cách đây không xa có thể là khu vực đồng cỏ rộng lớn, nơi đó có rất nhiều động vật ăn cỏ cỡ lớn như hươu, nai, linh dương, bò, voi... Đồng thời cũng có các loài ăn thịt đi theo như báo, sư tử, linh cẩu.

Mà nếu tính theo qui tắc này, vậy thì khi mùa đông đến các động vật ăn cỏ sẽ di cư đến vùng đất ấm hơn, như vậy đồng cỏ sẽ không còn thức ăn cho đám ăn thịt này nữa, không còn cách nào khác bọn chúng sẽ đi lên rừng tìm thức ăn, mà mục tiêu là các bộ lạc sống tại đây.

Nghĩ thế nội tâm Minh Vũ không ngừng rung rẩy, mùa đông năm nay bộ lạc không chỉ đối đầu với Nanh, Đá bộ lạc mà còn tới từ bộ lạc ngoại lai, một bộ lạc vô cùng hùng mạnh đến từ vùng đồng cỏ phía Nam.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Kế hoạch điên cuồng

Minh Vũ cau mày lâm vào trầm tư thật là lâu, nội tâm hấn lúc này đang vô cùng hoang mang, không phải là vì bộ lạc ăn thịt người kia mà là chuyện khác, nơi đây không phải là trái đất mà là một hành tinh khác.

Theo như lời Vu nói thì mùa đông nơi đây thông thường kéo dài khoảng 4 tháng, phối hợp với các loại thực vật xung quanh. Nếu nơi đây là địa cầu thì nơi này nằm ở vĩ độ 40 - 55. Như vậy là phù hợp nhất, thế nhưng hôm nay lại bất ngờ xuất hiện đồng cỏ lớn.

Vậy theo lẽ thường điều đó không có khả năng xảy ra, đồng cỏ xavan là địa hình chỉ xuất hiện ở xích đạo cho tới vĩ độ 15 mà thôi.

Mà hơn nữa tại nơi lạnh giá thế này sẽ không có loài cá da trơn của vùng nhiệt đới thế này. Quả thật lúc này Minh Vũ vô cùng báng loạn. nó khác xa với suy nghĩ của hấn về mảnh đất huyền bí này.

Một lần nữa Minh Vũ phải suy nghĩ thật chính chắn cho bộ lạc, tứ bề hiểm nguy, bộ lạc của hấn cần phải mở rộng không những về dân số, đời sống lẫn cả sức mạnh.

Minh Vũ bắt đầu vẽ sơ lược bản đồ dựa theo những gì hấn biết, lấy bộ lạc hấn là trung tâm. Xung quanh là các bộ lạc khác, Đá, Khô, Nanh và lửa ngoài ra còn có vị trí hai bộ lạc khác là Đồ Sơn và Gà Lửa bộ lạc cũng được thêm vào.

Ngoài ra hấn còn tiêu chí hình chữ X ở hướng nam đó là bộ lạc Ăn thịt người. sau đó hấn mới chợt nhận ra một điều không may tý nào,

Bộ lạc Khô cũng nằm ở hướng nam, phía trên một tý là bộ lạc Đá,. Một cảm giác không lành chợt ập tới.

“Klu, Luc, Xem Ashi! Mau chuẩn bị vũ khí! Chúng ta ra ngoài!” Minh Vũ hét lớn.

Các thành viên đang ồn ào, bỗng dưng im phăng phắt.

“sau khi ta ra ngoài tất cả nhóm thợ săn, cung thủ tăng cường phòng vệ, nếu thấy bất kỳ tên ăn thịt người nào! Giết chết!” giọng Minh Vũ lạnh đi hấn, nó còn lạnh hơn cả đêm đông gió rét.

Chưa đầy 10 phút sau, 4 người trang bị đầy đủ đội trước cửa hang.

Trang bị một cung tên với bó tên 30 mũi tên, đồng thời bên hông còn có dao nanh sói, dưới ống gậy cũng có 2 con dao làm từ vuốt sói. Trên lưng còn mang thêm 2 cây giáo. Phải nói là trang bị đến tận răng.

Cả 4 theo sau Minh Vũ đi về hướng bờ suối.

Klu không nhìn được mà hỏi

“thủ lĩnh! Bộ lạc ăn thịt người! không muốn vào rừng!”

“không! Phía vào rừng! phải giết bọn chúng trước khi bọn chúng giết ta!” Minh âm trầm nói.

“trốn trong tường rào sẽ không sao” Ashi nhỏ giọng.

“chẳng lẽ chúng ta phải trốn suốt trong tường rào? không vào rừng săn thú à, không lấy muối à!” Minh Vũ giọng không vui.

Biết mình nói sai Ashi im miệng lại.

Luc rất có kinh nghiệm trong việc lần theo dấu vết, thế nên cả 5 người men theo một con đường nhỏ đi sâu vào trong rừng.

Dọc đường Minh Vũ có thể nhìn ra dấu máu để lại trên tuyết, đây là dấu vết trên người những con cá mà bọn họ vừa bắt được từ sáng. Xem ra nơi đóng quân của đám bộ lạc ăn thịt người cũng gần đây.

Điều này càng khẳng định ý nghĩ trong đầu hấn, bộ lạc Khô hấn là đã gặp nguy.

Quả thật bọn họ đi ngày càng gần bộ lạc Khô, đi chừng nửa ngày, bọn họ đã tiếp cận lãnh địa bộ lạc khô, mùi máu tươi lan tỏa trong gió.

“xem ra bộ lạc Khô đã thất thủ!” Minh Vũ thầm nghĩ.

Đến lúc này, đám người Minh Vũ cẩn thận hơn trong những bước duy chuyển. đề phòng giữa bị tập kích bất ngờ.

Bộ lạc Khô nằm tại một hang đá rộng lớn, phía trước bộ lạc là một đồng tuyết khá lớn, đồng thời nhìn vết tích thì đây hấn là nơi bộ lạc Khô trồng Khoai.

Mà lúc này trên cánh đồng tuyết đã loan lổ không ít máu tươi, bốc mùi nồng nặc. Mà cách đó không xa là có 8 cái lều màu đen dựng cách đó không xa.

Lúc này có không ít thợ săn bộ lạc ăn thịt người đứng tại đó, trên mặt tuyết có không ít cá tươi lẫn tay chân người, xem ra đám người kia đã trở về thông

báo tình hình cho tên thủ lĩnh bộ lạc ăn thịt người tại đây.

Từ một góc cây lớn nhìn xuống, Minh vũ và Klu nhìn thấy tất cả, có ít nhất 100 tên bộ lạc ăn thịt người tại đây, mà bộ lạc Khô xem như đã không còn. Hơn nữa đám ăn thịt người đang tận hưởng chiến lợi phẩm từ trận chiến vừa rồi.

một trận buồn nôn ập tới, ăn thịt đồng loại, Minh vũ không thể nào tưởng tượng ra được thảm cảnh, thế nhưng hắn đã kiềm chế lại.

hắn có thể xác định bộ lạc Khô hẳn là còn người còn sống, vì số lượng đầu lâu treo xung quanh mấy cái lều khá là ít. Đó hầu hết là những chiến binh bộ lạc Khô. Trong đó có 2 3 người mà hắn có thể nhận biết trong lần trao đổi tại bộ lạc Đá.

Cũng rất may Kkav không có trong đám này, xem ra lão nằm trong nhóm trốn chạy hoặc là bị nhốt trong hang đá.

Bất ngờ, một tên ăn thịt người lôi một cái thân ảnh nhỏ bé mà hắn có chút quen biết. Exp con gái của Kkav bị lôi ra từ trong hang đá, đối diện với nàng lúc này là một tên ăn thịt người cao lớn, hoa văn trên người khắc rất là khác biệt với những tên còn lại.

Toàn thân đen nhánh, thế nhưng hoa văn trên người hắn là màu vàng kim, không biết bôi từ vật liệu gì, thế nhưng tên này mang lại sức khác biệt khá lớn.

Khoảng cách quá xa, nên Minh Vũ không nghe bọn họ nói cái gì, thế nhưng sau khi nhìn thấy cái nồi trên bếp lửa, Minh Vũ biết chuyện gì đang xảy ra, hẳn là tên đen vàng kia chính là thủ lĩnh của đám này.

Còn về phần Exp kia thì hẳn là hắn đang tra hỏi công dụng của nồi sành và nơi xuất xứ của nồi.

Minh Vũ biết, nếu như đám ăn thịt người ngày đánh chú ý lên bộ lạc của hắn, thì trong thời gian tới bộ lạc sẽ không có một ngày yên ổn.

Ngay cả chúa tể khu vực này là bộ lạc Đá cũng e sợ đám ăn thịt người này.

Rất nhanh sau đó Exp bị lôi lại vào trong hang đá, rồi ngay lập tức đám da đen kia tụ tập lại với nhau một chỗ bí bô nói cái gì đó, tay chân không ngừng múa may.

Hơn nữa còn một mực chỉ về hướng bộ lạc của hắn. một cảm giác bất an tràn ngập.

“trò về bộ lạc!” Minh Vũ nhỏ giọng. Cả đám người nhanh chóng mất hút sau những lùm cây.

Đến cuối buổi chiều Minh Vũ về tới bộ lạc, hắn không có nghĩ ngợi một phút nào cả, ngay lập tức triệu tập bộ lạc thông báo tình hình xấu nhất và xây dựng thế thống phòng thủ.

Lúc này lệnh tổng động viên được phát ra, tất cả các thành viên bộ lạc ai ai cũng phải tham gia, đây là vấn đề sống còn của bộ lạc.

Ngay trong buổi chiều hàng loạt các công trình được xây dựng, đào hào cho sâu, đắp tường tuyết cho thật cao. Đồng thời nhóm thợ săn cùng phần lớn phụ nữ bắt đầu dựa theo chỉ đạo của Minh Vũ mà xây dựng các hầm chôn.

Đây là thứ bẫy chết người đầu tiên mà Minh Vũ chế tạo từ khi chuyển sinh tới đây.

Các hầm chôn chỉ đào sâu chừng 1m, sau đó dùng nhánh cây phủ lên rồi cho tuyết lấp lên bề mặt để che dấu.

Có ít nhất 30 hố chôn như thế rải rác khắp nơi trên đoạn đường từ bờ suối đến tường rào.

Ngoài ra nhóm Akam, Alan đang không ngừng chế tạo mũi tên, đây là thứ vũ khí tốt nhất trong thời điểm hiện tại.

Bộ lạc ăn thịt người theo Minh Vũ ước tính khoảng từ 100 tới 150 tên, như vậy mỗi thành tay cung thủ, thợ săn bộ lạc phải chống lại từ 3 đến 5 tên bộ lạc ăn thịt người, nếu không có an bài thích hợp thì thương vong thậm chí là toàn bộ lạc bị tiêu diệt là chuyện rất có thể xảy ra.

Mà dựa theo Minh Vũ quan sát thì vũ khí của đám ăn thịt người chính là rìu đá, giáo, dao từ nanh hung thú. Nhưng dài hơn và sắc bén hơn. Với lại bọn chúng có thể lực tốt hơn, thế nên sát thương từ vũ khí của bọn chúng sẽ tốt hơn rất nhiều.

Một đêm không ngủ, sức phòng thủ của bộ lạc nâng cao thêm một tầng cao mới. mà rất là may, mấy hôm nay trời ngừng rơi tuyết, nên mấy các hố chôn sẽ không có vấn đề gì xảy ra. Minh Vũ cũng thở phào một cách nhẹ nhõm.

Nhắm thấy tường rào bộ lạc đã ổn, Minh Vũ chuẩn bị một kế hoạch khác, lập một chiến tuyến tại bờ suối. đây là một ý nghĩ táo bạo của hắn.

Rất nhanh dưới sự giúp sức của toàn bộ bộ lạc, một hàng rào chắn ngang bờ suối dài gần 50m, được xây bằng gỗ, nhánh cây và tuyết, tuy không có chắc chắn như tường rào bên trong, nhưng hẳn là ngăn cản bước tiến của bọn chúng không ít thời gian, lợi dụng thời gian này, đám cung thủ có thể bắn thêm vài phát nữa.

Vì vũ khí bộ lạc ăn thịt người là búa đá ném, loại vũ khí này chỉ có tầm xa khoảng 20m, người nào thể lực tốt, thì cao nhất là 30m. như thế thì Minh Vũ cũng không có lo gì cho lắm, khi bọn chúng tới gần phạm vi này thì bọn họ sẽ rút lui về bộ lạc, thậm chí là ở lại vừa chạy vừa bắn cung.

Bài luyện tập như thế này, đám cung thủ đã luyện tập hàng trăm lần, tuy không phải bách phát bách trúng nhưng tỷ lệ bắn trung là cao khoảng 60%. Còn mục tiêu đứng yên thì khoảng 90%.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Bộ lạc báo đen

Raid là thủ lĩnh của nhóm bộ lạc ăn thịt người đang đóng trú tại bộ lạc Khô, không phải bộ lạc hắc tên là bộ lạc ăn thịt người, mà là một cái tên khác bộ lạc Báo Đen.

Bộ lạc Báo Đen nằm ở vùng đồng cỏ rộng lớn phía nam cách đây ít nhất cũng 10 ngày đường.

Phân chia cấp bậc bên trong bộ lạc thì khác xa so với những bộ lạc tại nơi đây, đứng đầu bộ lạc chính là tù trưởng, tù trưởng có quyền lực mạnh nhất, mà muốn làm tù trưởng phải là người dũng mãnh nhất bộ lạc, săn được nhiều hung thú nhất.

Tiếp theo là các thống lĩnh, đây chính là tay chân thống lĩnh các chiến sĩ bộ lạc của tù trưởng, một mực nghe lệnh tù trưởng.

Mà những hình vẽ trên người bọn chúng không phải ai cũng được vẽ lên người, chỉ có những chiến binh mới được vẽ lên người, chiến binh thông thường nhất là hình vẽ màu trắng, cấp bậc thống lĩnh là màu vàng, còn tù trưởng là màu đỏ. Đồng thời còn có một chiếc mũ đầu báo đen.

Tại vùng đồng cỏ rộng lớn, phân chia mùa cũng khá giống với vùng rừng núi này, nhưng cũng có những đặc tính riêng, vì như các loài động vật và thực vật.

Động vật vùng đồng cỏ đa phần cả các loài thú lớn ăn cỏ, đồng thời cũng có các loài săn mồi, chuột đồng cỏ, sói đồng cỏ cũng không thể thiếu.

Để sinh tồn trong cái khi vực tràn đầy nguy hiểm này, bộ lạc Báo Đen buộc phải tuân theo tự nhiên, ăn thịt là chủ yếu, và thường xuyên đuổi bắt thú, nên tốc độ, sức mạnh hơn xa đám người ở vùng núi này.

Khó khăn chưa dừng lại ở đó tại vùng đồng cỏ có hai mùa khắc nghiệt nhất, chính là mùa đông và mùa khô.

Mùa đông các đàn thú sẽ di cư đến vùng có nhiệt độ ấm hơn và có nhiều cỏ hơn, như vậy sẽ không có thức ăn.

Mùa khô thì khỏi phải nói, thiếu nước vô cùng trầm trọng, lúc này không sợ thiếu thức ăn mà sợ thiếu nước uống, nơi nguồn nước có rất nhiều cá sấu canh giữ, không cần khi đi lấy nước sẽ bị giết ngay lập tức, chưa tính các loài hung thú ăn thịt cũng lòng vòng tại đó, thừa cơ săn giết.

Thì thiên nhiên khắc nghiệt đến như thế nên phân chia cấp bậc trong bộ lạc cũng khác, nam tính luôn được ưu tiên hơn nữ tính, hơn nữa trong bộ lạc Báo Đen, hầu như không có người già, đa phần là người trưởng thành và trẻ nhỏ.

Nguyên nhân vì sao, đó chính là lúc thiếu thức ăn, bọn họ sẽ đen người già nhất, yếu nhất ra ăn nhằm tránh lãng phí thịt đồng thời giảm gánh nặng cho bộ lạc.

Nếu không đủ thức ăn nữa thì mấy đứa nhỏ nữ tính cũng không thoát khỏi số phận.

Vì lẽ đó vào mùa đông bộ lạc Báo Đen thường rong ruổi lên vùng núi tìm nguồn thức ăn khác, mà mấy cái bộ lạc chính là mục tiêu. Thịt vào mùa đông không sợ hư, giết được thì giết, không giết thì nhốt, bắt chúng là nô lệ hoặc để ăn dần.

Toàn bộ lạc Báo Đen có khoảng 650 người, trong đó 400 tên là chiến binh bộ lạc, chia là hai phần một phần do Raid nắm giữ một phần do tù trưởng bọn hắc nắm giữ.

Từ đầu mùa đông khi bày thú di chuyển thì Tù trưởng Báo Đen đã dẫn theo 200 chiến binh bộ lạc đuổi theo đàn thú, săn giết để tích trữ cho mùa đông.

Còn Raid ở lại bộ lạc, thế nhưng Raid cũng không có an phận, hắc để lại 50 tên chiến binh tại bộ lạc mà thôi, số còn lại theo hắc ngược lên phía bắc tìm nguồn thức ăn mới.

Bọn chúng đi chừng 10 ngày phát hiện có một bộ lạc khác đang sinh sống, thức lực vô cùng yếu kém, toàn thể bộ lạc chỉ có 40 chiến binh, vì thế chỉ trong vòng 1 giờ dưới ưu thế về người và sức mạnh bộ lạc Khô nắm gọn trong tay hắc.

Raid hết sức bất ngờ với dụng cụ nấu ăn và cách thức ăn uống khác xa những gì hắc biết được. ngoài thịt khô ra bọn chúng có ăn rễ cây, hơn nữa còn ăn rất ngon.

Đặc biệt chú ý là cái vật được gọi là nồi sành, rất là tiện lợi có thể dùng để nấu nước nóng, nấu thức ăn. Rất là tiện dụng mà đặc biệt hơn nữa Raid nghĩ đến một vấn đề khác. Tác dụng khác của cái nồi.

Nồi có thể tích trữ nước, như vậy có thật nhiều nồi sẽ có thể chứa thật nhiều nước, vậy vào mùa khô, bọn họ sẽ không còn chật vật tranh giành từng giọt nước nữa, bộ lạc sẽ mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Đang lúc dò xét từ nơi nào mà đám Khô bộ lạc có được vật này, thì đám chiến binh đi ra ngoài dò thám trở về. mang theo thật là nhiều cá tươi, thứ mà không thể xuất hiện trong mùa đông.

Mùa đông nước đóng băng, sẽ không bắt được cá, muốn bắt cá phải đợi mùa khô, thế nhưng tại vùng đồng cỏ cũng không có bắt được, bởi vì phía dưới đầm nước có loài cá hung dữ.

Vậy mà mùa đông bọn họ mang về không ít cá tươi, hơn nữa còn rất lớn. cuối cùng thông qua tra hỏi của những chiến binh bộ lạc và bộ lạc Khô thì Raid đã biết được nơi xuất xứ của những thứ này.

Đá Lớn bộ lạc ở hướng bắc, cách đây nửa ngày đường, bộ lạc cực kỳ nhỏ yếu, toàn bộ nhân khẩu chưa tới 100. Số chiến binh chỉ có 15 người, thủ lĩnh là một tên nhóc con 14 15 tuổi.

Mà theo tin báo lại thì bộ lạc quả thật rất nhỏ yếu và kinh sợ, khi vừa nhìn thấy đám chiến binh dò thám thì ngay lập tức bỏ chạy, ngay cả cá tươi cũng quăng trên tuyết.

Nghĩ đến đây Raid quyết định vào sáng ngày mai sẽ tấn công bộ lạc nhỏ yếu kia, bọn chúng sẽ không giết đám này, bắt chúng phải chế ra thật nhiều nồi sành kiểu này để bộ lạc bọn hắn dự trữ nước vào mùa khô.

Có nước trong tay, thì hắn còn ngại gì tên tù trưởng kia, hắn sẽ tự lập ra một bộ lạc mới, thu thập tất cả du mục trên thảo nguyên, cho bọn chúng nước, thức ăn, bọn chúng sẽ bán mạng vì hắn.

Nghĩ đến đây Raid vô cùng thích ý, một mực ra lệnh cho 100 chiến binh bộ lạc chuẩn bị vào sáng ngày mai sẽ tấn công bộ lạc Đá Lớn kia.

.....

Bộ lạc Khô bị thảm bại vô cùng nghiêm trọng Kkav bị giết ngay trong lần chạm trán đầu tiên, cá bộ lạc khô có hơn 300 người, trong đó có 54 thợ săn có khả năng chiến đấu, còn lại là phụ nữ trẻ em và người già. Toàn bộ 54 thợ săn kể cả thủ lĩnh và Vu đều bị giết đồng thời đầu lâu bọn họ được treo lên giăng nướng, xem như là một chiến lợi phẩm của những chiến binh bộ lạc Báo Đen.

Những đầu lâu này sau khi mang về sẽ được làm chén hoặc ly uống nước, kẻ nào có càng nhiều đầu lâu thì bên trong bộ lạc là kẻ được xem trọng hơn, thậm chí khẩu phần thức ăn còn phân chia theo số đầu lâu mà tên chiến binh có.

Hiện tại bộ lạc Khô chỉ còn 204 người đa phần là phụ nữ người già và trẻ nhỏ, hơn nữa số người già không ngừng bị đem ra thức ăn, còn phụ nữ thì vẫn không có động tới xem ra đám này còn có mục đích khác không riêng là dùng để ăn thịt như một loại gia súc.

Mà cũng rất may, hôm nay bọn chúng cướp được không ít cá thế nên bộ lạc Khô thoát nạn được một hôm.

Exp là con gái của Kkav, từ sau khi cha nàng chết, nàng rất là hoang mang và lo sợ, hơn nữa hằng ngày người bộ lạc nàng thường bị bắt ra giết chết sau đó làm thức ăn cho lũ kia, bọn chúng vô cùng tàn khốc. cắt cổ lấy máu tươi chứa trong đầu lâu, sau đó chia ra mà uống, không khác gì đám quỷ sứ tại địa ngục.

Nàng tuyệt vọng, sinh tồn của bộ lạc xem như chấm hết từ đây, trong đêm tối tiếng khóc của nàng nức nở. còn bên ngoài đám mạng rợ kia không ngừng nhảy múa dưới ánh lửa bập bùng.

.....

Mà lúc này bộ lạc Đá Lớn đang không ngừng xây dựng và tăng cường hệ thống phòng thủ của mình, cho đến tận trời sáng, khi các bố trí đã an bài sẵn sàng, nhóm thợ săn và cung thủ tập kết tại bờ suối xây dựng một tường rào dài 50m, lấy nhánh cây, tuyết mà xây dựng.

Minh Vũ cũng không có ở không chỉ đạo mà phối hợp cùng nhóm thợ thủ công chế tạo một loại vũ khí mới, không phải nói chính xác hơn là đồ phòng ngự.

Tầm khiên, đối với người hiện đại như hắn thì không có xa lạ gì, nhưng tại thời đại này chính là một bước đột phá trong trang bị chiến đấu.

Tầm khiên của hắn là ra vô cùng đơn giản, chính là dùng hai nhánh cây to bằng ngón chân cái, ghép lại với nhau thành hình chữ thập, sau đó dùng những nhánh cây nhỏ đan lại với nhau, giống như là đan giỏ vậy.

Dựa theo tầm khung hình chữ thập, cứ thế mà đan cho tới khi tầm khiên thành hình.. sau đó mặt khiên được bọc một lớp da thú để tăng cường sức phòng ngự.

Tầm khiên hắn tạo ra có chiều dài 50 cm chiều rộng 40 cm có hình bầu dục, khi được mang trên lưng giống như mà mai con ba ba.

Tầm khiên thiếc kẻ để dễ dàng mang trên lưng, khi cần sử dụng thì đem ra móc vào tay trái, tay phải thì cầm giáo.

Chế tạo được 10 tấm khiên, thì Minh Vũ cho gọi đám người thợ săn vào, phân phát cho bọn họ đồng thời hướng dẫn cách sử dụng và lợi ích của tấm khiên.

Khi đến gần buổi trưa thì công tác chuẩn bị đã sẵn sàng, bọn họ ăn một trận cho thật non nê, hơn nữa còn uống nước mật ong để nhanh chóng phục hồi sức khỏe.

Minh Vũ biết thời gian sắp tới đây bọn họ sẽ phải đối mặt với một bộ lạc hùng mạnh. Vì thế hắn phải bảo vệ thể lực cho nhóm chiến binh duy nhất của mình.

Tất cả 35 thành viên kể cả hắn, trong đó có 13 tên thợ săn là nam tính, còn lại là phụ nữ, nhưng trang bị cung tên và dao găm cận chiến thì khó khăn, nhưng chiến đấu tầm xa thì hắn có thể đảm bảo nhóm phụ nữ này sẽ làm tốt hơn đám thợ săn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Bờ Suối đầm máu

Từ rất sớm Raid đã chuẩn bị cho cuộc chiến ngày hôm nay, hắn mang theo 100 chiến binh tấn công bộ lạc Đá Lớn, số còn lại còn hơn 40 tên thì ở lại bộ lạc Khô canh phòng. Dù gì số người đang nhốt trong kia chính là thức ăn dự trữ cho mùa đông năm nay.

Để lấy tinh thần cho các chiến binh, sáng hôm nay hắn đã cho giết 5 người, sau đó lấy máu nóng uống, hành động này giống như một dạng phù phép trước mỗi trận đấu, bọn chúng tin rằng máu tươi lấy từ cổ họng sẽ cho bọn họ sức mạnh, sức mạnh bất khả chiến bại.

Dọc theo con đường đi, Raid không ngừng suy nghĩ sẽ làm như thế nào sau khi đánh chiếm bộ lạc Đá Lớn kia, nơi đây rất là tốt, có thức ăn, có nước uống, không sợ những bộ lạc khác trên vùng đồng cỏ, đặc biệt là bộ lạc Linh Cầu luôn luôn đối đầu với bộ lạc Báo Đen, hằng năm đều đánh nhau để giành thức ăn và nước uống.

Đi từ sáng sớm cho đến giữa trưa, sau khi bước ra khỏi vùng rừng rậm, đập vào mắt hắn chính là một vùng đồng cỏ khá là rộng lớn, lúc này đã không còn cỏ khô nữa, mà cánh đồng bị bao phủ bởi một lớp tuyết trắng xóa.

Hướng xa xa hắn có thể nhìn thấy hang đá của cái bộ lạc nhỏ yếu kia. Mà có một điểm kỳ quái, bao quanh cái hang đá kia, là một lớp tuyết thật là lớn, ngoài ra trước mặt cũng có một cái y như vậy.

Raid khả nghi quan sát xung quanh. Nhìn thấy Raid đang cau mày không biết đang suy nghĩ gì thì mấy tên chiến binh bước lên bi bi bô bô gì đó, tay chân không ngừng múa may.

“thống Lĩnh! Cá bắt được dưới kia!” một tên nói.

Raid nhìn xuống mặt tuyết đóng băng vô cùng cứng rắn có chút không tin.

Một tên bước xuống dòng suối đóng băng, chưa kịp hiểu khoai môn gì hết, ngay lập tức hắn bị ngã một cái chổng vó lên trời.

“ha ha ha ha!!!!” ngay lập tức bọn chúng cười lên ha ha vì hành động ngu ngốc của hắn.

Raid trái ngược với đám chiến binh, hắn đang cố gắng quan sát, bản năng cho hắn biết nơi này không hề đơn giản như bộ lạc Khô nói về nơi này. Đặc biệt là cái tường rào kia, nhìn giống làm bằng tuyết, thể nhưng tuyết là sao có thể làm được như vậy. Đây là thứ lần đầu tiên hắn thấy trong đời.

Mà ở bên kia tường rào, đám người Minh Vũ đã phát hiện bộ lạc Ăn thịt người tới, bọn họ đã ẩn nấp dưới lớp tuyết kia để tấn công bất ngờ gây ra hiệu quả tấn công cao nhất.

Sau hoàn thành xong bức tường, Minh Vũ đã nhen nhóm thợ săn và cung thủ nghỉ ngơi, đồng thời bàn bạc kỹ lại kế hoạch phục kích bộ lạc ăn thịt người kia.

Cung tên hiệu quả sát thương cao nhất là từ 70 -50m, với khoảng cách này có thể hạ một mục tiêu bằng một mũi tên, hơn nữa tỷ lệ bắn trúng lên tới 90%. Nếu gần hơn chừng 20m như vậy là sẽ nặng trong phạm vi tấn công của giáo, búa ném.

Như vậy khoảng cách 60m là thời điểm tấn công hiệu quả nhất. như vậy Minh vũ đã xây dựng bức tường cách bờ suối 70m. đồng thời hắn cũng bố trí một cái bẫy khác.

Đi trên mặt tuyết sẽ bị lún, đây là điều đương nhiên, còn đi trên băng mới đóng sẽ rất là trơn. Hắn có thể lợi dụng điểm này.

Từ sáng sớm hắn đã cho người dùng nước tưới lên mặt băng kia, khiến cho chúng hiện tại vô cùng trơn trượt.

Chỉ cần đám ăn thịt người kia đi qua bờ suối, như vậy một khi có biến cố bọn chúng khó mà chạy thoát, Minh Vũ muốn một lần diệt gọn đám này.

Kế hoạch đã an bài đầy đủ, thế nhưng khi hắn nhìn thấy tên có hoa văn màu vàng kim kia, thì hắn biết kế hoạch lần này khó mà thực hiện.

Tên kia thông minh, từ biểu hiện của hắn, và cho mấy tên đi ra trước dò đường, cho thấy bộ lạc này không tầm thường, có trí thông minh, thậm chí là có một nền văn minh tiến bộ hơn các bộ lạc ở vùng rừng núi này.

Có một điều đáng chú ý trên người hao văn màu vàng kia, đó chính là vũ khí của hắn, nó khác biệt với những tên còn lại.

Vũ khí của tên kia có một mau đen tuyền vô cùng bóng loáng, có một cái đầu gù lên tròn xoe như cái gáo dừa, nhìn từ xa sẽ không khác gì một khúc cây, thế nhưng theo ánh mắt của Minh Vũ đó chính là kim loại, có thể là đồng cũng có thể là sắt, điều này càng khiến hắn tò mò về vùng đồng cỏ phương nam kia. Hắn muốn biết nơi đó phát triển như thế nào rồi.

Hắn không có sợ bộ lạc ăn thịt người kia biết sử dụng kim loại làm vũ khí. Vì từ hình dáng cây gậy của tên kia, thì đó là một khối kim loại còn nguyên mà thôi, chúng thông qua bất kỳ hình thức luyện chế nào cả.

Nếu thuận tiện thì vào đầu mùa khô hắn sẽ đến vùng đồng cỏ này một lần để xem xét tình hình đồng thời thu gom thêm tài nguyên về cho bộ lạc. Nhưng trước mắt phải tiêu diệt cái đám tại hạ này đã.

Trong lúc hắn đang suy nghĩ, thì phía bên kia Raid bắt đầu cho các chiến binh vượt suối. lòng suối dài chừng 10, vô cùng trơn bóng, hơn nữa đám người này đi chân không, không hề có một chút tác dụng, thậm chí còn khó khăn khi di chuyển trên mặt băng trơn trượt kia.

Raid vẫn một mực đứng phía sau, không hề bước lên một bước. cả đội quân của hắn qua hơn phân nửa, lúc này hắn mới chậm rãi bước qua.

Nhìn thấy một đám theo thui như cục cục than lần lượt tiến vào trận địa, đám người bộ lạc Đá Lớn tim không ngừng đập nhanh hơn.

Quả thật là bọn chúng vô cùng cẩn thận, bọn chúng đề phòng đặc biệt là bức tường băng nhiên xuất hiện sau một đêm kia.

Khi đám chiến binh qua hết bờ suối lúc này Raid mới ra lệnh cho bọn họ chuẩn bị chiến đấu. bọn chúng chỉ vừa nghe Raid ra lệnh một tiếng chưa kịp chuẩn bị gì cả.

Ngay lập tức từ bức tường tuyết kia, bất ngờ có những nhánh cây lao nhanh về phía bọn họ.

Trên người bọn chúng chỉ là những chiếc giáp da thú, không hề có một chút chống cự nào cả, một loạt mũi tên bay ra, ngay lập tức có 20 tên nằm xuống, kẻ thì chết ngay lập tức, kẻ tên trúng vào bụng chưa chết ngay không ngừng rên la. Máu tươi khắp nơi.

Tường chừng bị tấn công bất ngờ đám này sẽ hoảng loạn chạy nháo nhào như ong vỡ tổ, thế nhưng không, điều này càng khiến bọn chúng hăng máu lên, không như tính khí của bầy sói, càng đâm máu càng hung tàn.

Không cần Raid ra lệnh đám chiến binh bộ lạc Báo Đen xông lên về phía trước, giống như những vận động viên điền kinh, bọn chúng chạy hết tốc lực, thuận thế vung lao lên ném về phía bức tường tuyết.

Bọn chúng chạy vô cùng nhanh vô cùng lực lưỡng, Minh Vũ đã tính sai về sức mạnh và tốc độ của đám người kia, chưa đầy 5 giây là bọn chúng đã chạy được 20m không tính là mặt tuyết đã cản trở tốc độ của bọn họ.

Thế nhưng bọn chúng chưa kịp phóng giáo thì loạt tên thứ hai đã bay tới, vì tốc độ của hai bên, nên sát thương mũi tên trong đợt này là cực lớn hầu như 100% mũi tên đều trúng, nhưng chỉ có 25 tên ngã xuống. Lốp này vừa nằm xuống lốp khác lại lao lên, một loạt mũi giáo được tung lên không trung, bọn chúng cũng không có nhìn thành quả của mình, ngay lập tức rút giáo ra ném tiếp. giống như bọn chúng đã làm điều này vô số lần.

Suru suru suru suru suru, mưa giáo bay lên không trung, không ngừng rơi xuống, thế nhưng đa phần bị cản lại trên bức tường tuyết, bộ lạc Đá Lớn không mọi ai bị thương, thế nhưng những mũi giáo kia làm cho nội tâm bọn họ cực kỳ rung động, quá là mạnh mẽ.

“bắn tên! Tiếp tục bắn!” Minh Vũ hét lớn.

Tinh thần không ổn định, ngay lập tức trở nên ổn định hơn, từng mũi tên bay ra.

Lại 20 tên nằm xuống, mà lúc này bộ lạc Báo Đen đã tiếp cận tường tuyết 20m rồi. không kịp cho tấn công một lần nào nữa, ngay lập tức Minh Vũ ra lệnh rút lui.

“mau! Rút về bộ lạc! vù chạy vừa bắn! đề phòng hàm chông!” Minh Vũ gào lên.

Ngay lập tức cả đội hình di chuyển vị trí, tiến hành chiến thuật hit and run.

Vì có bức tường tuyết ngăn cản bước tiến, bọn chúng không có hội áp sát đám người Minh Vũ.

Raid bị bất ngờ tấn công, hắn vô cùng tức giận, nhìn những chiến binh của mình nằm trong vũng máu, hắn điên cuồng xông lên.

Rất nhanh chóng hơn 40 tên chiến binh còn lại treo lên bức tường tuyết, thế nhưng chào đón bọn chúng chính là những mũi tên bén nhọn lần lượt xuyên

qua cổ họng, tim ngực, bụng, thậm chí là con mắt.

Bọn chúng giống như những tấm bia tập bắn của nhóm cung thủ bộ lạc.

“phốc!” khi Raid vừa trèo lên tường rào, thì một mũi tên xuyên qua bả vai của hắn, chính cái đau xé thịt kia đã thức tỉnh sự điên cuồng của hắn, hắn hét thảm một tiếng thật dài, ngã xuống mặt tuyết đã thấm đẫm máu tươi.

Nhìn thấy thống lĩnh của mình bị thương, đám chiến binh bộ lạc áo đen kia lúc này mới bình tĩnh lại, rồi quan sát xung quanh.

“không! không thể nào! 100 người tấn công một bộ lạc nhỏ bé, vậy mà chưa đụng đến gốc áo bọn chúng, thì các chiến binh bộ lạc chỉ còn hơn 20 người!”

Bọn chúng không còn một chút ý chí chiến đấu nào cả, ngay lập tức có mấy tên hét lên, sau đó trèo ngược lại bờ rào.

Bắt lấy thời cơ Minh Vũ cho quân truy kích, vì hắn biết đám tàn quân này chạy không được xa, phía bên kia bọn chúng không thể nào nhanh chóng mà vượt qua.

Trên bờ suối máu tươi chảy như một dòng suối, đỏ lôm côm một vùng, máu tươi còn nóng hổi, chưa đóng băng, bốc hơi nghi ngút.

cầu phiếu. cầu like

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Giải cứu bộ lạc khô

Raid cố gắng lê thân xác vượt qua bờ suối, thế nhưng hắn chạy không được bao xa thì bị một mũi tên xuyên thủng ống chân.

Hắn nằm vật ra dưới nền tuyết lạnh lẽo, máu tươi chảy lênh láng, trơ mắt nhìn từng chiến binh của mình bị một nhánh cây xuyên thủng, hắn dường như không tin vào mắt mình, nhưng sự đau đớn truyền từ vai và chân đã cho hắn biết toàn bộ là sự thật.

Những chiến binh bộ lạc Báo Đen bị đánh bại, không phải bại binh thường, mà là bại tuyệt đối, đối phương cực kỳ mạnh mẽ, bọn họ còn chưa nhìn kỹ bộ dáng địch nhân ra sao, mà giờ này các chiến binh đã chết không còn một móng.

Lúc này hắn rất là hối hận, hắn hối hận vì mình quá tham lam, hối hận vì hạ thấp bộ lạc Đá Lớn này.

Rất nhanh toàn bộ 100 chiến binh Báo Đen đã hoàn toàn bị đánh bại, tất cả đều bị giết cho dù là đang thoi thóp hay trọng thương nằm trên mặt tuyết cũng bị từng đao, từng giáo giết chết, bọn chúng không có một cơ hội sống sót.

Mà sống sót duy nhất chính là Raid, đơn giản là vì Minh Vũ muốn hắn sống, hắn muốn lời hết thông tin của tên này ra.

Thế nhưng làm cho Minh Vũ khá là thất vọng là ngôn ngữ hai bên không có tương đồng, khó có thể mà nói chuyện với nhau.

Đang định cho cái tên này một giáo, thì Vu từ trong bộ lạc đi ra với bộ dáng gấp rút

“không giết được! hoa văn trên người hắn màu vàng, không giết được!”

“tại sao?” Minh Vũ có chút khó hiểu với động thái của Vu.

Bộ lạc Ăn thịt người, hoa văn màu vàng tượng trưng cho sức mạnh của thần linh, nếu giết hắn thần linh sẽ trừng phạt kẻ đó!” Vu giải thích,

Lúc này mặt Minh Vũ khá là đen.

“sao lão biết?” Minh Vũ khó chịu

Xưa còn trẻ ta đã từng bị bộ lạc Ăn thịt người này bắt, ta cũng không một thời gian tại đó! Nên biết chút ít!” Vu giải thích.

“chuyện hình vẽ thần linh là như thế nào?”

“bộ lạc này nằm ở phía nam xa xôi, phải đi rất xa mới tới.

Tại trung tâm bộ lạc có một gốc cây thật to, đó chính là thần linh của bọn hắn, cây đó rất là to, to như một quả núi. Bộ lạc bọn họ sinh sống bên trong gốc cây đó.

Bọn chúng giết người cùng tể cho thần linh để lấy sức mạnh, chỉ có người mạnh nhất cúng tế, thần linh mới cho máu của ngài lên thân thể, người có được máu của Thần Linh sẽ lên làm tù trưởng.

Còn màu vàng trên người tên này chính là dùng thịt của thần linh làm vật dẫn, nếu giết tên này thần linh sẽ giận dữ! sẽ trừng phạt hết thảy.!”

Minh Vũ đương nhiên là không có tin chuyện quái quỷ này của Vu, hắn dùng dao móng sói cạo lớp sơn màu vàng trên người tên Raid này. Sau đó người này sờ sờ

“đây là nhựa cây!: Minh Vũ trừng mắt nhìn Vu.

Sau đó hắn cầm lên thanh vũ khí của tên này quan sát một hồi cho thật kỹ. hắn khẽ búng ngón tay lên thanh vũ khí, phát ra tiếng ong ngân vang.

“Kim Loại- đồng đen” Minh Vũ nhỏ giọng.

Đồng đen là một hợp kim tự nhiên của đồng, loại này khá là mềm cấu tạo từ đồng sắt và lưu huỳnh, hơn nữa hợp kim này cũng không bền vững dưới nhiệt độ cao cho lắm, khoảng chừng 800-900 độ là sẽ nung chảy nó ra được.

Nhìn thanh vũ khí của tên bộ lạc ăn thịt người này, Minh Vũ muốn nung chảy nó ra đúc thành một cây rìu.

Thế nhưng có chỉ là ý định mà thôi, muốn xây được lò nung có nhiệt độ cao lên tới gần 1000 độ thế kia kia thì hắn cần phải chuẩn bị thật là nhiều thứ.

Quay lại nhìn sắc mặt của Vu, hắn hỏi Vu 1 câu làm cho Vu cứng họng không nói được gì.

“nếu là thần linh sẽ không có chết phải không?” nói đoạn hắn khẽ lấy một mũi giáo trên mặt đất không một chút cảm tính đâm xuyên tim tên có hoa văn màu vàng này.

“người ta giết! thần linh! Giết ta xem nào” hắn trừng Vu một cái sau đó ra lệnh.

Quét dọn những cái xác này, đốt chúng đi, nếu không sẽ dẫn tới rất nhiều hung thú.

“đội thợ săn, cung thủ nhanh chóng nghỉ ngơi, giữa buổi chiều chúng ta tiến về bộ lạc khô. Tiêu diệt số còn lại!” Minh Vũ hét lớn.

Lúc này trong bộ lạc lời nói của Minh Vũ hơn hẳn cả Vu, lợi ích của Vu ngày càng sụt giảm.

Với lại những lời nói vừa nãy của Vu quả thật là không có một chút hợp lý nào cả, trước giờ bọn họ chưa bao giờ thấy thần linh, thế nhưng bọn họ đã thấy sự tàn bạo của đám bộ lạc ăn thịt người này rồi.

Khu lòng nghĩ tới lão Kkav thường xuyên cho bọn họ thức ăn, vậy mà mới có mấy ngày thôi, lão đã không còn nữa, mà chính là do đám ma quỷ này giết, không những giết mà còn chia nhau ra ăn thịt.

Sau một trận đại chiến nhóm người Minh Vũ cũng khá là mệt mỏi, thế nên sau khi ăn uống một trận no nê cả đám người vào trong hang ngủ một trận, đồng thời phía bên ngoài mấy tộc nhân còn lại tranh thủ xử lý mớ thi thể kia.

Dù gì thì nói đám người bộ lạc Báo Đen chết đi để lại không ít thứ, quần áo da thú, là thứ có thể tận dụng. Minh Vũ sẽ không cho tộc nhân sự dụng liền mà phải chờ hắn về xử lý rồi mới được sử dụng.

Ngoài ra còn có trang bị vũ khí, giáo của bọn chúng dùng vô cùng tốt, không những sắc bén mà có rất bền và dẻo dai.

Dao xương cũng rất là tốt, không những to hơn mà còn sắc bén hơn, dài hơn.

Sau khi nhặt toàn bộ vật phẩm thì cả một đồng xác được thiêu đốt thành tro tàn tại bia rừng. ngoài bờ suối vẫn còn thoang thoản mùi máu, các tộc nhân phải cố gắng hết sức thu gom số tuyết ngày mới giảm bớt được chút ít mùi máu tươi.

Khoảng chừng 4 tiếng sau, đám người Minh Vũ tỉnh dậy. chuẩn bị cho một cuộc xuất chinh giải cứu bộ lạc thân cận.

Dựa theo tính toán của Minh Vũ số chiến binh bộ lạc ăn thịt người sẽ không còn bao nhiêu, khoảng hơn 40 tên mà thôi. Như vậy chỉ cần lợi dụng thời cơ, địa hình sẽ nhanh chóng diệt sát đám người kia.

Muốn đánh nhau phải no bụng cái đã, lần này Minh Vũ không có tiếc re gì số củ khoai kia, một mực lấy ra gần trăm củ, một số thì đem nấu cháo, một số thì luộc lên dự trữ lương thực. ăn dần khi đó.

Đến tận 1 tiếng sau, 25 người mang theo trang bị đầy đủ nhắm hướng bộ lạc Khô mà tới.

Mà lúc này bộ lạc đi vào trạng thái giới nghiêm nhóm cung thủ và thợ săn còn lại luôn vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu, các tộc nhân còn lại sẽ ẩn nấp trong hang đá không được phép ra ngoài.

Ashi chín là người thủ lĩnh chỉ huy nhóm ở đây, trên tay nàng là một thanh cung bóng loáng, đôi mắt nàng nhìn xa xa về hướng mọi người rồi đi. Kế bên

nàng là 3 con soi nanh kiếm con non, đang không ngừng cạo xat lên chân nàng. Minh Vũ quyết định sẽ đột kích ngay trong đêm, nếu chậm hơn là vào rạng sáng, lúc đó là thời cơ thuận tiện nhất. Đó chính là thời gian con người đi vào giấc ngủ sâu (1-3 giờ).

Thế nhưng ở ngoài rừng trong đêm đông là một chuyện cực kỳ nguy hiểm, rất có khả năng là sẽ bị chết cóng ngay trong đêm nếu không có sự chuẩn bị kỹ lưỡng.

Vì thế ngoài trang bị vũ khí ra Minh Vũ còn mang theo thức ăn, da thú.

Đoạn đường tới bộ lạc Khô cũng khá là thuận tiện, dọc đường cả đám người cố gắng phát ra âm thanh nhỏ nhất, để tránh gây động tĩnh lớn.

Trời mùa đông rất nhanh tối, nhưng cũng may có ánh trăng chiếu sáng nên vẫn có thể nhìn thấy đường đi.

Đến tận 8 giờ tối Minh Vũ mới đến bộ lạc Khô, bọn họ sẽ không tấn công ngay lập tức mà chờ đợi thời cơ chính mùa.

Phía dưới đám chiến binh ăn thịt người đang ăn món người nướng nguyên con. Có một cái xác người bị xuyên từ cổ họng xuống tận hậu môn, bị bắc ngang trên đồng lửa.

Đầu, tay đã không biết nằm ở chỗ nào rồi. mà kiểu cách bọn chúng ăn uống cũng cực kỳ biến thái và man rợ. bọn chúng xẻo từng miếng thịt bẻ lửa, rồi từ từ ăn lấy,, đồng thời bọn chúng còn dùng xương sọ để uống nước.

Mà Minh Vũ cũng không có chắc đó là nước hay không, đó cũng có thể là máu tươi. Nghĩ đến đó một trận buồn ập đến. nhưng hắn cố gắng kiềm xuống.

Từ xa xa Klu nhìn thấy hết thảy, hắn tức đến đỏ cả mắt, nếu hiện tại không có thủ lĩnh ở đây hắn sẽ lao xuống chiến với đám kia một trận.

“hiện tại đánh không được! bọn chúng rất mạnh!” Minh Vũ vỗ lên vai Klu nhỏ giọng nói.

Rất nhanh đám người Minh Vũ đi vào trạng thái nghỉ ngơi, không được phép ngủ, chỉ dùng da thú đắp lên người đồng thời nằm sát lại với nhau để quan sát tình hình phía dưới.

Mặt trăng chuyển dần từ đông sang tây, lúc này gió thổi càng mạnh, tuyết bắt đầu rơi, cái lạnh giá đêm đông lúc này càng khắc nghiệt hơn, thế nhưng các chiến binh bộ lạc Đa Lón bắt đầu hành động.

Lúc này toàn bộ chiến binh bộ lạc Báo Đen đã vào trong lều trại của bọn chúng nghỉ ngơi, chỉ chừa lại 8 tên đang ngồi bên đồng lửa, 4 tên mặt hướng về lều trại, 4 tên còn lại mặt hướng về cửa hang đá.

Nhóm cung thủ chuẩn bị tấn công từ hai bên. Dưới sự chỉ đạo của Minh Vũ 25 người tách ra thành hai nhóm, mục tiêu đầu tiên là 8 tên này.

Lúc này trời đã khuya, bọn chúng mang tiếng là phòng vệ, thế nhưng là đang ngủ gà ngủ gật, đám người Minh Vũ tiếp cận mà không hay biết gì cả.

Bọn họ không có cung cung tên mà dùng dao nanh sỏi để cận chiến.

“bóp miệng, Cắt cổ!” Minh Vũ ra lệnh.

“suru suru suru suru!....” đám chiến binh Báo Đen kia không kịp rên lên một tiếng chỉ biết trợn mắt sau đó ngã gục xuống mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Sát nhập bộ lạc

Tám tên chiến binh không một chút phòng bị nên bị diệt sát trong chớp mắt, miệng chỉ kịp rên lên một tiếng nhỏ.

Rất nhanh đám người Klu triển khai kế hoạch, tám cái xác ngay lập tức bị kéo vào trong lùm cây. Nếu không phải dưới nền tuyết trắng xóa còn in dấu vết máu đỏ tươi thì hẳn sẽ không ai nhận ra nơi đây vừa có người chết.

Rất nhanh chóng các dấu vết bị xóa đi, hang nhốt bộ lạc Khô thông thoáng, nhưng Minh Vũ không có ý định giải thoát bọn họ ngay lập tức, bởi vì sẽ gây náo động dẫn đến đám chiến binh đang ngủ trong kia phát hiện ra.

Sau khi xử lý xong xuôi, nhóm người Klu tập hợp, mục tiêu là 8 cái nều vải đen kia.

Bên trong từng cái lều không ngừng truyền ra những tiếng hít thở đồng đều. xem ra bọn chúng rất là ngủ say.

Dưới ánh trăng soi sáng, tám tên thợ săn lần mò vào trong lều, phái bên ngoài 15 thợ săn đã giương cung lên, chỉ cần có một biến động bất ổn sẽ ngay lập tức bắn cung.

Chỉ 4 phút sau, Klu là người đầu tiên lảng lảng đi ra, dao găm trên tay hắn đã nhuộm đậm máu tươi. Tiếp theo đó từng cái lều trại bị tiếng vào, mùi máu tươi bắt đầu lan tỏa trong không khí.

Đôi bàn tay Minh Vũ nắm chặt, cẩn thận quan sát từng biến động trong từng cái lều trại kia. Bất chợt từ trong cái lều là Orc tiếng vào, một tiếng hét thảm vang lên.

Lông tóc Minh Vũ lúc này dựng cả lên, hắn không ngần ra ra lệnh bắn tên vào trong những cái lều kế bên.

Những mũi tên không ngừng xuyên qua lều, diệt sát những con thú hung tàn khát máu bên trong.

Lúc này bạo động nổi lên, còn ít nhất 15 tên chiến binh bộ lạc Báo Đen còn sống, bọn chúng ngay lập tức tỉnh dậy, toàn thân trần truồng nhảy vọt ra lều.

Thế nhưng không có vũ khí trong tay, ngay lập tức bọn chúng được ban tặng cho một mũi tên chí mạng xuyên ngực, xuyên cổ họng, với cự ly gần như thế này thì đám người cung thủ có thể nói là bách phát bách trúng.

Suru! suru! suru! Tên không ngừng loạn vũ, chưa đầy 3 loạt tên đã không còn tên bộ lạc Báo Đen nào sống sót.

Lúc này Minh Vũ mới thở phào nhẹ nhõm. “cuối cùng cũng xong!”

“rất may! Rất may!”

Trên người Klu lúc này đã đầm máu, hắn giống như là quý dữ bước ra từ trong địa ngục.

Cả một bãi chiến trường đầm máu, tuy không có ấn tượng như trận chiến bên bờ suối, thế nhưng máu chảy loang lổ trên mặt tuyết cũng không khác gì cho mấy.

Không để cho mọi người thu thập chiến trường, dù gì đây cũng là địa bàn của Khô Bộ lạc. Minh Vũ cũng không có hảo tâm tới mức đó.

“mau! Mở hang đá!” Minh Vũ ra lệnh.

Lúc này Orc cũng bước ra, hình trạng của hắn cũng không có khác gì Klu một thân đầm máu, mà hắn cũng không có để ý chút nào tới hình tượng của mình, lời của Minh Vũ chính là mệnh của hắn, hắn biết chỉ cần nghe lời thủ lĩnh thì sẽ có món ngon để ăn, mà làm việc càng tốt, thức ăn ngon sẽ càng nhiều.

“cót! Cót! có! Kẹt!” tám cửa đá cực nặng chấn lay hang động từ từ mở ran, bên trong truyền ra không ít tiếng khóc, tiếng la hoảng loạn.

“quý dữ tới rồi! quý dữ tới rồi! chúng lại bắt chúng ta ăn thịt! thần linh mau cứu ta! Cứu ta!!!!”

Exp lúc này dường như đã mất hết niềm tin vào cuộc sống, hằng ngày trần cảnh này liên tục xảy ra, bọn chúng không những giết tộc nhân, mà còn uống máu họ, ăn thịt họ.

Cánh cửa đá dần dần mở ra, ánh sáng từ từ chiếu vào Orc thân hình cao lớn đứng chắn trước cửa hang, mùi máu tanh lan tỏa khắp hang động.

Không ngừng có tiếng hét thảm vang lên, có một số không nhận được mà ngắt xiu, một số thì sơ té té Di.

Exp đôi mắt thần thờ nhìn cái thân ảnh cao lớn kia, có một chút quene thuộc, có một chút xa lạ. nội tâm nàng có một chút kích động, có không ít suy nghĩ ập vào trong đầu nàng vào lúc này.

Rất nhanh sau đó một dáng người mảnh khảnh bước vào, trên tay hắn còn cầm một cây đũa, hình ảnh đó sau này nàng sẽ không bao giờ quên cái khoảng khắc này.

“bộ lạc ăn thịt người đã bị diệt! mọi người đã an toàn!” âm thanh trầm thấp, thế nhưng lại đánh vào tâm linh mọi người.

Không để cho đám người bộ lạc Khô nhận ra điều gì, Orc và Minh Vũ đã bước ra ngoài hội họp cùng với các thành viên.

Trong thời gian này, mọi người hầu như đã kiệt sức, một đêm không ngủ, chuẩn bị công tác phòng thủ, tuy hắn đã quá đề cao sức chiến đấu của bộ lạc ăn thịt người kia, chuẩn bị quá nhiều.

Điều này đã lấy đi không ít thể lực của nhóm thợ săn, đồng thời một đêm duy chuyển kèm theo chiến đấu, bọn họ đã lâu không còn sức lực, sau khi Minh Vũ cho phép, mọi người nghỉ ngơi.

Bọn họ không thể nhận được ngay lập tức ngã gục xuống đất, tận hưởng những giây phút tuyệt vời nhất, mặt kệ phía dưới là gì, dù là tuyết hay máu tươi.

Minh Vũ cũng không có khác gì hơn, thế nhưng hắn không cứ thế mà ngủ được, một số công tác cần hắn phải xử lý.

Hắn lấy từng tấm da thú đắp lên người những chiến binh của mình, động thái vô cùng quan tâm. Hắn không có coi đám người này là thuộc hạ của mình,

mà chính là người thân, một chiến hữu.

Rất nhanh tộc nhân bộ lạc Khô bùng tình trong cơn hoảng loạn, bọn họ bước ra hang đá đồng thời không tin vào chính mắt mình, tròng cảnh dưới kia.

Thây xác nằm là liệt, màu máu tô điểm cho nền tuyết trắng, khung cảnh cực kỳ ác liệt.

Sau đó là từng tiếng gào rống khốc thiết, bọn họ nhận ra những tên kia đang nằm dưới mặt đất, chính là những tên sát hại bộ lạc bọn họ, ăn thịt, uống máu tộc nhân của họ. đó là người thân, đó là chiến binh, đó là thợ săn, đó là con nhỏ, đó là thủ lĩnh, đó là Vu. những người thân chí cốt của bọn họ.

Dùng đá đập, dùng gậy đánh, dùng giáo đâm, bọn họ làm tất cả những gì mà họ có thể làm có thể phát tiết nỗi thống hận.

Exp đôi mắt thấm đẫm nước mắt, nàng không có đi theo tộc nhân của nàng, đôi mắt đẫm lệ nhìn chăm chú người thủ lĩnh trẻ tuổi bộ lạc Đá Lớn.

Chính cái bộ lạc được cho là yếu nhất trong vùng, số thợ săn không bằng một nửa bộ lạc bọn họ, vậy mà chỉ một đêm, đám bộ lạc ăn thịt người kia đã không còn một tên sống sót.

“tại sao bọn họ lại được! tại sao?” một dấu chấm hỏi thật lớn trong đầu nàng.

Nhìn thấy Exp đang thờ thẩn ra, Minh Vũ nhẹ nhàng cười một cái, sau đó lấy một ít tấm da thú khoác lên vai nàng an ủi nói “mọi chuyện đã qua! Không sao cả!”

Không nhìn thấy Kkav trong đám người này, thì hẳn cũng đã biết chuyện gì đã xảy ra.

Bộ lạc ngoại trừ những đứa bé ra, toàn bộ nam tính đều không còn một ai, cả bộ lạc sẽ không còn sức chống cự nào cả trong cái thời đại nguyên thủy này. Nghe được lời an ủi của Minh Vũ Ex không nhịn được nữa là khóc òa ra, nàng khóc như mưa, Minh Vũ không có nói gì, chỉ khẽ ôm đầu nàng vào lòng, cho nàng khóc thật thỏa thích.

Không lâu sau, nàng đã thiếp đi trong màn nước mắt. mà lúc này các tộc nhân bộ lạc Khô cũng đã phát tiết xong, cũng đã gục xuống mặt tuyết mà ngủ.

Cho đến tận trời sáng, lúc này đám người mọi thức ậy, chợt nhìn thấy đám hỗn độn dưới tuyết kia, đám người Klu cũng có chút không tin vào mắt mình.

Dưới sự trấn áp của Minh Vũ mọi người chuẩn bị thức ăn và trở về bộ lạc.

Mà lúc này Exp cũng đã tỉnh dậy, khóc một trận thật to tin tưởng nàng tốt hơn.

Nhìn thấy con mèo nhỏ tỉnh dậy, Minh Vũ đưa cho nàng một củ khoai nướng.

“Kkav chết rồi! bộ lạc Khô sau này sẽ làm gì?” Minh Vũ.

“ta không biết!” Exp trả lời.

“bộ lạc ta đã giết tất cả đám ăn thịt người kia rồi, thế nhưng bọn chúng sẽ quay lại, hiện tại bộ lạc khô không có khả năng tự bảo vệ mình” Đó là sự thật không thể nào chối cãi được.

Exp cũng khá là thông minh, biết chuyện gì sẽ xảy ra tiếp tới, trong mấy ngày nay lương thực chỉ còn chưa tới một nửa, đa phần chín là do đám man rợ kia lấy đi.

Với số lương thực còn lại, bộ lạc sẽ không sống nổi qua mùa đông.

“Vũ! các người có thể bảo vệ chúng ta?” Exp nghiêm túc hỏi.

Hắn suy nghĩ một hồi lâu sau đó trả lời “được! chỉ cần các người nghe lời, thức ăn nhà ở đều có!” Minh Vũ khẳng định.

“vậy thì bọn ta sẽ theo người!” Exp chắc nịch nói.

“tốt! người thông báo cho bộ lạc của mình, chuẩn bị vật dụng đi, giữa trưa chúng ta về bộ lạc Đá Lớn!”

Không biết Exp nói gì với các tộc nhân của mình, ngay sau đó các tộc nhân ngay lập tức thu dọn lương thực, trang bị, vũ khí, công cụ cùng nhau đi về bộ lạc Đá Lớn.

Toàn thể bộ lạc Khô lúc này chỉ còn hơn 170 người, trong đó đứa nhỏ dưới 12 tuổi có khoảng 50 người, số còn lại là phụ nữ đang trong độ tuổi sinh sản và làm việc tốt nhất.

Nhìn những tộc nhân này Minh Vũ cảm thấy lần hành động này rất là kiêu ngạo.

Quả thật quyết định giải cứu bộ lạc Khô chính là một quyết định khó khăn của hắn.

Hắn biết là như thế rất là nguy hiểm, thế nhưng nguy hiểm sẽ đi chung với kỳ ngộ. hơn nữa tiêu diệt đám man rợ kia không những là suy giảm thế lực của

bọn chúng, đồng thời giúp bộ lạc bản thân có thêm thời gian để phát triển. một công đôi ba việc. quả thật là kiếm lời thật lớn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Trở Về bộ lạc

Đến tận giữa trưa đoàn người mới bắt đầu khởi hành trở về. lúc đi thì chuẩn bị đơn sơ nhanh gọn lẹ, thế nhưng lúc về đó chính là một đoàn người dài.

Cũng may là tộc nhân bộ lạc Đá Lớn biết chế tạo Giày, thế nên mới có đủ vật chứa để di chuyển số trang bị vật phẩm của bộ lạc Khô.

Đa phần chính là củ khoai, đồng thời có thêm một ít da thú, thịt khô, hoa quả khô. còn mấy chiếc nồi đất, chén, tô ly thì toàn bộ bị đập nát thành mảnh nhỏ.

Không phải là do bọn họ phung phí, mà là những vật dụng đó bị đám ăn thịt người sử dụng, bọn chúng dùng những vật dụng đấy để ăn thịt người bộ lạc bọn họ.

Một hàng người dài men theo con đường nhỏ mà đi, trên lưng mỗi người là một cái giỏ, chứa không ít đồ bên trong đó, ngoài ra nhóm Klu còn phải còng mình kéo theo một chiếc xe trượt, chứa đầy vật phẩm bên trong.

Đoạn đường không tính là xa cho lắm, thế nhưng mang theo rất nhiều đồ như thế này cũng tiêu tốn thời gian rất là lâu.

Cho đến tận trời tối, đám người mới trở về bộ lạc dưới ánh mắt mong chờ của những người ở nhà.

Từ xa khi nhìn thấy thủ lĩnh bọn họ, đám Ashi không ngừng reo hò, trong khoảng thời gian một ngày đêm vừa qua, không ai trong bộ lạc không lo lắng về sự an nguy của thủ lĩnh.

Tâm trạng mọi người lúc này xem như là thả lỏng được một hồi, thế nhưng đối với Minh Vũ đây lại thêm một thử thách khác.

Kéo theo một đồng người trở về, toàn là phụ nữ và trẻ em, gánh nặng tìm kiếm thức ăn sẽ dồn lên nhóm thợ săn.

Hiện tại toàn thể bộ lạc Đá Lớn chỉ có 112 thành viên mà thôi, như theo tính toán của hắn, thì số lượng thức ăn tích trữ sẽ đủ dùng cho mùa đông, thậm chí là sẽ có dư dả chút ít có thể đem đi trao đổi với bộ lạc khác một số thứ hữu dụng như da thú, xương thú.

Thế nhưng hôm nay biến cố xảy ra, bộ lạc tiếp nhận thêm 170 nạn dân bộ lạc Khô, số lượng này hầu như là gấp đôi bộ lạc bọn họ.

Nếu tính toán không hợp lý vào cuối mùa đông bọn họ sẽ không còn thức ăn, lúc đó bộ lạc sẽ không còn đủ sức chiến đấu, thậm chí là bộ lạc ăn thịt người sẽ quay lại báo thù. Điều đó Minh Vũ hoàn toàn không muốn.

Thức ăn là vấn đề thứ nhất, vấn đề thứ hai là chỗ ở. Hang đá chính là nơi trú ngụ chủ yếu của bộ lạc, bình thường 100 thành viên ở bên trong, không gian đã không đủ, vậy mà hện tại lại thêm gấp hai lần số người. không có khả năng mà ở trong đó.

Cũng may, tám cái lều của bọn ăn thịt người kia, Minh Vũ cũng tận dụng mang về. tạm thời trước mắt có thể dùng tạm cái này, sau đó thời gian tới sẽ nhanh chóng xây nhà, dựng trại.

Những thành viên bộ lạc Khô có chút bất an khi nhìn thấy ánh mắt kỳ lạ của Vu bộ lạc Đá Lớn.

Vu trầm giọng nói với Minh Vũ “ tại sao mang bọn họ về đây! Không có đủ thức ăn!”

“ từ nay! Bọn họ không phải là Khô bộ lạc mà là người bộ lạc Đá Lớn!” Minh vũ cũng lạnh giọng,

Từ thái độ ngày hôm qua của Vu khiến cho Minh Vũ khá là bất mãn với lão. Trong những ngày gần đây cũng thế, dường như thành tựu của hắn đã làm mất đi uy vọng của Vu, có một số công tác lão thường hay chống đối, ngăn cản. điều đó là cho Minh Vũ trở nên khó chịu.

Vì nguồn thức ăn trở nên hẹp, Minh Vũ ra lệnh nấu thức ăn phải tiết kiệm, đồng thời sử dụng Hạt Đá cùng thịt khô để nấu, toàn bộ phải nấu cháo, nấu canh, không được ăn đồ nướng nữa.

Nhận biết được tình hình, các tộc nhân cũng không có ý kiến. tranh thủ dựa theo lời thủ lĩnh mà làm.

Trong khoảng thời gian bọn họ nấu thức ăn, Minh Vũ cho mấy đứa nhỏ thu gom một số nhánh cây, dây, phối hợp cùng với những thành viên mới bắt đầu đan lợp bắt cá.

Hắn biết mùa đông cá không có sinh sản, cá tuy rất nhiều chứ không phải là vô tận, vì thế cần phải mở rộng địa bàn bắt cá đồng thời tăng thêm số bẫy

để gia tăng sản lượng.

Đêm đó là một đêm trầm mặc ít nói, các thành viên mới cần phải nhanh chóng hòa nhập cùng với dân cư bộ lạc, như vậy mới là cho bộ lạc phát triển, nếu nội bộ không có vững chắc, thì cho dù một nền văn minh có huy hoàng rực rỡ như thế nào cũng sẽ bị lụi tàn theo thời gian.

Lại một đêm hán không ngủ, sinh mạng của gần 300 con người đang nằm trong những quyết định sắp tới của hán. cho tới khi mặt trời hừng đông hán mới chớp mắt được một tý.

Trang thủ uống một cốc nước nóng làm ấm lại cơ thể hán bắt đầu phân tích vấn đề và tìm ra hướng giải quyết.

Với 170 thành viên mới 120 người có khả năng lao động tốt, như vậy đây là một nguồn nhân lực có thể tận dụng.

Lớn có việc của lớn, nhỏ có việc của nhỏ.

Như vậy bắt đầu từ hôm nay, sẽ phân ra một nửa số này phụ giúp tại công xưởng gạch, một số sẽ theo nhóm thợ săn đi bắt cá, đồng thời tuyển chọn một số người có tư chất vào đội cung thủ.

Tuy bọn họ là phụ nữ, thế nhưng một chiến binh tại bộ lạc Đá Lớn phụ nữ cũng có thể làm được, điển hình như Ashi và Caty đây là những người ưu tú nhất.

Còn nhóm thợ săn và cung thủ sẽ phân ra làm hai nhóm, nhóm thứ nhất tiếp tục làm nhiệm vụ bảo vệ bộ lạc, nhóm còn lại sẽ đi dọc theo bờ suối đi bắt cá, thả lộp.

Lúc này sẽ hạn chế thức ăn khô, cá tươi nếu dùng không hết sẽ đem đi hong khô gác bếp, như vậy sẽ tiết kiệm rất là nhiều thức ăn, tránh lãng phí.

Sau khi dùng xong bữa sáng, Minh Vũ bắt đầu phân phó công việc cho toàn bộ lạc, Exp được hán tình nhiệm đi theo hán để chỉ dẫn từng mục, công việc quan trọng trong thời gian tới, đồng thời tuyển chọn những tộc nhân có tư chất tham gia vào nhóm thợ săn.

Đám người Akam, Alan vẫn tiếp tục công việc vinh dự của mình đó chính là chế tác cung tên. Cũng may là lượng trao đổi lông gà với bộ lạc Gà Đỏ còn khá là nhiều, nếu không hán cũng không biết tìm đâu ra lông chim để làm mũi tên.

Sau một hồi tuyển chọn có thêm 30 thành viên được gia nhập vào nhóm cung thủ, do Minh Vũ cùng Ashi sẽ trực tiếp huấn luyện bọn họ, nhưng trong thời gian ngắn sẽ không có đủ cung cho bọn họ luyện tập, thế nên đành phải để bọn họ tập không vậy.

Toàn bộ 30 tân binh này chỉ có 3 cây cung để luyện tập đồng thời còn phải luyện tập các bài tập luyện thể lực, lực tay, lực chân lực eo, phải nói là gian nan vô cùng.

Exp cũng nằm trong số đó, không có một chút phân biệt nào, cho dù nàng là con gái thủ lĩnh Kkav.

Vu trong mấy ngày nay thì vô cùng bất mãn đối với Minh Vũ, hầu như trong bộ lạc không còn ai nghe lời cả, đơn giản vì mỗi lần có chuyện xảy ra lão sẽ cúng tế thần linh, mong thần linh thương xót cứu giúp.

Trái ngược với Minh Vũ dùng hành động để mà là, để mà chức mình, để mà giải quyết khó khăn.

Tối hôm qua ai cũng thấy thủ lĩnh cùng với Vu cãi nhau một trận thật to, Vu không có đám người bộ lạc Khô ở lại vì không đủ thức ăn và chỗ ở. Thủ lĩnh thì khẳng khái cho bọn họ ở lại.

Sáng hôm nay tuy Vu không có nói gì, nhưng sắc mặt của lão không được tốt, vì thức ăn không còn ngon như trước, cháo rất là loãng, mà nguyên nhân chính là do đám người kia. Điều này khiến lão càng tức giận hơn.

Minh Vũ thì chẳng lười thêm để ý, một mục giúp tộc nhân cải thiện tình hình của mình.

Vấn đề thức ăn trước mắt xem như là được giải quyết, vấn đề tiếp theo chính là chỗ ở. Trong thời gian ngắn với thời tiết không có thuận lợi để xây nhà gạch, vì vậy phải sử dụng các lều trại tạm thời được dựng bằng tuyết, khúc cây, nhánh cây, rơm.

Xây dựng căn nhà tuyết cũng khá là đơn giản, dùng 3 khúc cây lớn làm trụ, dựng thành hình nón, sau đó dùng tuyết, nhánh cây đắp xung quanh, nén thật chặt sau đó để phơi dưới ánh nắng mặt trời, dưới nhiệt lượng của mặt trời, sẽ làm gia tăng khả năng liên kết giữa các khối tuyết lại với nhau.

Mỗi căn nhà tuyết có thể chứa được 6 người ngủ bên trong, tuy có chút chật hẹp, thế nhưng vào mùa đông càng đông ngủ càng ấm.

Đồng thời có thêm 8 cái lều của bọn ăn thịt người giải quyết cũng gần 100 người, như vậy sau một ngày nơi ở cũng như là giải quyết được ổn thỏa.

Lại nhắc đến đám thợ săn, dưới sự giúp đỡ của hơn 30 người, hôm nay bọn họ là một ngày bội thu, đến khi trời tối bọn họ mang về trên dưới 70kg cá tươi, đồng thời toàn bộ hơn 30 chiếc lộp cũng đã được thả xuống dưới mặt nước, sáng ngày mai sẽ thu hoạch được không ít tôm. Như vậy vấn nạn thức ăn cũng đã giải quyết ổn thỏa.

Nhìn hiện thực trước mắt Minh Vũ có một chút yên lòng.

Chương 35: Chế tạo than củi

Phải nói là tổ chất thân thể bộ lạc Khô không được tốt cho lắm bởi thông thường thức ăn của bọn họ chính là củ, rau dại. lượng thịt săn được rất ít hầu như chỉ tập trung cho nhóm thợ săn.

Với lại mấy ngày nay, bị một trận ác mộng nhớ trọn đời, sức khỏe bọn họ vô cùng không tốt. nhưng rất may, canh cá cộng thêm muối chính là thứ có thể bồi bổ sức khỏe nhanh chóng.

Chưa đầy 10 ngày đa phần cư dân bộ lạc Khô đã hòa nhập cùng với bộ lạc Đá Lớn, trong đó Exp là thành viên tiêu biểu nhất, chỉ trong vòng 2 ngày nàng đã có thể sử dụng tốt cung tên, 5 ngày tới này có thể thực hiện các bài huấn luyện khó khăn cho cung thủ. Từ lúc này bên người nàng lúc nào cũng có một thanh cung trên lưng, trở thành một tay thiện xạ chân chính.

Exp cùng Ashi tham gia cùng nhau công việc canh vệ bộ lạc. để tránh trường hợp bị tấn công bất ngờ.

Mà trong thời gian này sản lượng gạch cũng lên tới con số khủng bố, theo tính toán sơ sơ của Minh Vũ một ngày có thể tạo ra 1500 viên gạch. Toàn bộ số gạch ước tính trên 15.000 viên.

Số lượng gạch này nói nhiều nói ít cũng khá ít, vì kiến trúc sau sẽ cần rất nhiều, nhưng hiện tại cũng xem là đủ dùng, nhưng hẳn chưa có vội sử dụng gạch xây kiến trúc đơn giản vì còn thiếu một số nguyên vật liệu, là lúc này không có nó sẽ làm chậm tiến trình công việc. đó chính là thay thế công cụ đồ đồng.

Quặng đồng thì hẳn chưa có tìm ra, thế nhưng trên nay hẳn cảm một khối đồng đen nặng chừng 12-13 kg. số đồng này có thể chế tác ít nhất 5 cây rìi đồn cùi, số còn lại có thể chế tạo dao.

Nhưng muốn là đồ đồng không phải chuyện đơn giản, không nói tới vật dụng cần thiết để sử dụng, nguyên liệu cũng khó mà tìm.

Đầu tiên hẳn có ý định sẽ nấu chảy khối đồng này, sau đó đổ vào khuôn đúc, nhưng sau khi tính toán kỹ lại, điều này là không thể.

Với công nghệ hiện tại muốn nung chảy một khối đồng to như thế này, là điều trong mơ. Ít nhất là trong thời gian hiện tại.

Nguyên nhân chủ yếu chính là hẳn không hề nắm rõ cấu trúc lò nung kim loại. hẳn không phải thợ rèn, hẳn chỉ là một anh nông dân được đi học trên thành phố mà thôi, lý thuyết thì có thừa còn kinh nghiệm vận dụng hầu như là con số không.

Vì để chắc ăn, hẳn quyết định sử dụng phương thức khác, đó là dùng cho thanh đồng này mềm ra, sau đó dùng vật liệu cứng (búa Đá) cắt nó ra, sau đó đập dẹp một đầu làm lưỡi búa, đầu còn lại làm cán búa.

Ý tưởng đã lên, Minh Vũ bắt đầu suy tính kế hoạch.

Muốn rèn đồng nguyên liệu đầu tiên phải có chính là than, thậm chí không có thì phải tạo than củi.

Than củi chế tạo cũng khá là đơn giản, than được tạo thành khi thiêu đốt củi trong không gian kín khí, giàu CO và CO₂.

Đầu tiên là chặt đốn những nhánh cây lớn, có đường kính ít nhất là 5cm. chặt thật nhiều, sao cho thật kín, sau đó dùng bùn phủ lên bên trên.

Đây chính là bước khá là quan trọng trong việc đốt than, phủ bùn thật kín sao cho không thể để cho không khí lọt vào.

Sau đó mới đốt đống củi này. Sản phẩm cuối cùng đó chính là than.

Tuy chất lượng than không được tốt, thế nhưng tại cái thời đại này chính là vật liệu đốt tốt nhất, sinh ra nhiệt lượng cao nhất.

Lò rèn dùng để nung mềm khối đồng cũng được Minh Vũ tự tay chỉ huy xây dựng.

Lò nung có cấu tạo khác xa với những lò đã xây dựng trước đây.

Lò rung, rèn sắt tùy theo mỗi quốc gia, dân tộc, vùng miền có nhiều kiểu xây dựng khác nhau, nhưng cũng bao gồm 4 thành phần chính.

Thứ nhất là thân lò, có thể xây thành hình trụ đứng hay hình khối đều được.

Thứ hai miệng lò, phần này dùng để chứa than và vật liệu kim loại.

Thứ ba là ống lò, phần này dùng để thổi khí liên tục giúp than cháy nhanh hơn, nhiệt độ cao hơn

Thứ tư là bộ phận thổi khí.

Minh Vũ biết nhưng thế, thế nhưng khi bắt tay vào công việc thì hẳn phải chửi tổ nhà nó, khó quá thật quá là khó.

Thế nhưng sau bao ngày mò mẫm nguê cứu, cuối cùng hã cũng tạo ra một cái lò nung đồng khá là ưng ý.

Toàn thân hình than cụt có chiều cao khoảng chừng 0,8m. dưới đáy lò là một hệ thống thổi khí làm bằng đất sét dung và tha thú.

Cửa lò được làm khá to, nhưng cửa lò thì khá là nhỏ, vì tránh để nhiệt lượng thoát ra ngoài quá nhiều.

Tiếp theo đó hẳn tiếp tục chuẩn bị các vật dụng khác, như găng tay da thú, da thú, gỗ, rìu đá, đá tảng.

Những vật dụng này dùng để trợ giúp công việc rèn đúc của hẳn.

Cả bộ lạc hầu như không biết vị thủ lĩnh của bọn họ đang làm cái gì, nhìn bộ dáng rất là thần bí, chăm chú không tí ánh mắt.

Nhìn cái lò thôi cũng đã biết thủ lĩnh quan tâm nó như thế nào.

Klu cùng với Orc thì vô cùng tò mò, thế nhưng hai tên này vừa tới thì ngay lập tức Minh Vũ đuổi ra, chỉ để Max và Xem hai lão phụ giúp mình mà thôi.

Bộ lạc Đá Lớn đang tất bật chuẩn bị công cuộc cải cách thời đại của mình thì tại bộ lạc Đá lại là một trận trầm mặt, thoe như thông tin Simba nhận được thì bộ lạc Khô đã bị tiêu diệt mà thủ phạm rất có khả năng là bộ lạc ăn thịt người từ phương nam.

Simba cùng Ohot đang hoang mang trong lo sợ, họ biết bọn họ không đánh nhau lại bọn kia, bọn họ từng giao thủ vài lần, thảm bại nghiêm trọng, vì thế bọn họ cố sống cố chết không hám ra sơn cốc của mình, thậm chí có những năm bọn họ lấy đá lớn chặn cửa hang, không tiếp với bên ngoài trogn suốt mùa đông.

“bộ lạc Khô đã bị diệt rồi! không còn một ai sống sót!” Simba nhỏ giọng.

“biết được bộ lạc ăn thịt người chỗ nào không?” Ohot hỏi!“không! Nhưng rất có khả năng bộ lạc Đá Lớn là mục tiêu tiếp theo của bọn chúng!” Simba trầm suy tính.

Nghe vậy Ohot lắc đầu than “xem ra kế hoạch tấn công bộ lạc Đá Lớn không thực hiện được.

“ta sẽ cho người dò xét bộ lạc Đá Lớn như thế nào!” Simba cắn răng.

“tốt! vậy đi! Nhớ tuyển chọn người cẩn thận! gặp bộ lạc Ăn thịt người thì cố mà chạy!” Ohot dặn dò.

“ta biết!” Simba khẽ gật đầu.

Bên ngoài bộ lạc Đá không biết ai truyền tin bộ lạc Khô bị bộ lạc ăn thịt người tấn công, bị giết sạch không còn một người, cả một bộ lạc máu chảy thành sông, vurun vẫn khắp nền tuyết. khiến cho toàn bộ tộc nhân trở nên hoảng loạn và hoang mang. Ngay cả những chiến binh bộ lạc cũng không khác gì.

Ngay sau đó bọn họ lại nhận được mệnh lệnh đi dò xét bộ lạc Đá Lớn, lệnh vừa truyền ra không có ít người bỏ trốn về nhà lá của mình.

Trong thời gian này ai mà muốn đi ra ngoài, sói đói hằng đêm không ngừng dạo bước cung quanh bộ lạc, chưa tính là có bộ lạc ăn thịt người ngoài kia, ai mà dám đi.

Cho dù không muốn đi cũng phải đi, sau một loạt tuyển chọn có 25 người hướng về bộ lạc Đá Lớn mà đi. Dẫn đầu chính mà một trung những chiến binh dũng mãnh nhất bộ lạc Lood.

Lood chính là một tay cộm cán trong việc săn thú, lần theo dấu vết, thậm chí là san bằng một bộ lạc nhỏ yếu. phải nói kỹ năng sinh tồn của Lood tốt nhất, thậm chí ngay cả Simba cũng không bằng. vì thế Lood được giao nhiệm vụ lần này.

Nếu như bộ lạc Đá Lớn chưa bị diệt, thì có thể tiêu diệt bọn chúng, bắt phụ nữ và trẻ em trở về bộ lạc, nếu như bọn chúng đụng độ bộ lạc ăn thịt người thì phải tranh thủ trở về bộ lạc thông báo để có thời gian chuẩn bị.

Đoạn đường từ bộ lạc Đá tới bộ lạc Đá Lớn đi nhanh nhất cũng 1 ngày tròn, nhưng trong cái thời tiết quái quỷ mùa đông thì thời gian sẽ kéo ài thêm ít nhất là 1 ngày nữa.

Dọc đường đi các thành viên bộ lạc cực kỳ bất mãn với quyết định của thủ lĩnh, nhưng Lood thì không như thế, hẳn đã quá rành với bộ lạc Ăn Thịt người rồi, nếu không bắt đủ số lượng người thì bọn chúng sẽ không trở về vùng đồng cỏ phía nam được.

Mà bộ lạc Khô chỉ có gần 300 người, như thế là vẫn chưa đủ, cần ít nhất là 200 người nữa, như vậy mới đủ số lượng thức ăn mà bọn chúng cần để qua mùa đông.

Trong rừng, Lood cũng thường xuyên đụng độ với người bộ lạc ăn thịt, sức chiến đấu của bọn họ cực kỳ cường hãn. Tốc độ, sức mạnh đều vượt xa người ở đây, nếu 1 chọi một thì hoàn toàn không có khả năng chiến thắng.

Khi nghe tin bộ lạc Khô thất thủ, thì hẳn biết đó là điều hiển nhiên, ngay cả bộ lạc tiếp theo bị đánh thủ đoạn của bọn chúng cũng không có khả năng thoát khỏi số phận.

Vì thế lần này nhiệm vụ chính xác hơn là xem xét bộ lạc ăn thịt người đã bắt đủ số lượng người chưa, nếu chưa đủ thì phải nghĩ cách dẫn dắt bọn chúng tới bộ lạc nhỏ yếu tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Đụng độ trong rừng

Sau hai ngày rong rã đám người Lood đã cách bộ lạc Đá Lớn không xa, thế nhưng vừa tiếp cận không bao lâu, hần chột thấy có chuyện gì đó không đúng cho lắm.

Hần vội trèo lên ngọn cây cao nhất, thoát khỏi cánh rừng rậm rạp. từ phía xa xa hần nhìn thấy khung cảnh thật là choáng ngợp.

Phía trước là bộ lạc Đá Lớn, hơn nữa có rất nhiều khói bốc lên cao, khói bốc lên nghi ngút, giống nhưng là cả bộ lạc bị đốt cháy.

“không tốt! bộ lạc Đá Lớn bị tấn công rồi!” Lood thầm nghĩ, ngay sau đó trèo xuống.

“aru! mau! Trở về thông báo cho thủ lĩnh bộ lạc Đá Lớn bị tấn công rồi!” Lood ngay lập tức quát lớn.

Sau đó Aru ngay lập tức trở về bộ lạc, số còn lại thì mang bộ dáng sợ sệt.

“lood phải trở về! ở lại chết!” một tên mặt mày xanh lét nói với Lood.

“không được! về bộ lạc lúc này! Bộ lạc sẽ chết!” mau hướng bộ lạc Nanh! Bộ lạc Nanh gần đây!” Lood nói.

Không đợi cho các thành viên khác nói gì, Lood tăng tốc mà chạy. đám người có chút không muốn, thế nhưng vẫn phải chạy theo.

Bộ lạc Nanh nằm ở hướng Đông Bắc, cách bộ lạc Đá Lớn khoảng 2 ngày đi đường. mà đoạn đường ngắn nhất tới bộ lạc Nanh là phải vượt qua lãnh địa bộ lạc Đá Lớn.

Nói cách khác là Lood muốn tạo ra dấu vết để chỉ phương hướng cho bộ lạc ăn thịt người tiêu diệt bộ lạc Nanh. Chỉ cần bọn chúng bắt đủ người, thì sẽ trở về vùng đồng cỏ phía nam thôi.

Mà trong rừng lúc này Luc, Xem, Ashi và Exp đang tuần tra trong rừng, mục, nhiệm vụ này rất được Minh Vũ chú ý, thường xuyên nhắc nhở mọi người phải chú tâm. Bởi vì hiện tại bộ lạc đang bị rất nhiều bộ lạc khác nhòm ngó.

Hôm nay tuần tra khá là nhiều nơi, một số nơi ký hiệu đánh dấu không có dấu hiệu bị động vào, xem ra công việc hôm nay khá ổn, thế nhưng Luc bỗng nhiên nhìn về một hướng xa xa khẽ nhíu mày.

Ashi thấy vẻ khác thường của Luc nhanh chóng nhìn về phương hướng kia.

Ngay sau đó nàng liền phát hiện cách đó khá xa có những cái bóng đang nhấp nhô sau những tán cây.

“không tốt! có người!” Exp hét hoảng.

Luc xem ra là trấn tĩnh nhất, hần ngay lập tức dùng 2 ngón tay đưa vào miệng, thổi mạnh. Một tiếng huýt gió thật lớn phát ra. Tiếp theo đó là có 3 4 tiếng huýt gió y như vậy. Đó là ám hiệu của bộ lạc, khi phát hiện thấy con mồi hoặc kẻ thù.

Bên trong bộ lạc, cũng đã nghe thấy âm thanh, nét mặt Minh Vũ có chút không tốt cho lắm

“bộ lạc bị tấn công! Mau trở về!” hần hét lớn

“đội cung thủ chuẩn bị chiến đấu!”

Ban đầu bộ lạc có chút rối loạn, thế nhưng chừng 5 phút, khi nhóm cung thủ tập trung lại đứng thủ vững trên bức tường tuyết, đồng thời toàn bộ tộc nhân đã vào ẩn nấp bên trong bức tường, lúc này tình trạng mới đỡ hơn một chút.

Say bước ra khỏi đội hình, nhìn chăm chú vào phía rừng rậm phía trước.

“thủ lĩnh! Có phải bộ lạc ăn thịt người không?” nàng hỏi Minh Vũ.

“có lẽ không! từ phía đó hẳn là Đá bộ lạc hay Nanh bộ lạc!” Minh Vũ suy đoán.

Rất nhanh các nhóm chiến binh bộ lạc được tập hợp bao gồm đội thợ săn, cung thủ. Hiện tại bộ lạc đang rất là thiếu người, hơn phân nửa nhóm thợ săn và cung thủ đều đi ngược dòng suối để bắt cá rồi, số còn lại ngoại trừ đám cung thủ đang luyện tập bắn cung ra, chỉ còn hơn 15 người đã từng trải qua các cuộc chém giết lớn, như sói và bộ lạc ăn thịt người.

Vu nghe được động tĩnh lớn cũng bước ra khỏi hang đá, ánh mắt hướng về phía xa trong rừng sâu.

“có chuyện gì sao?” Vu hỏi.

“phát hiện bộ lạc khác trong lãnh địa chúng ta, rất có khả năng là bộ lạc Nanh hoặc bộ lạc Đá!” Minh Vũ nói.

“lần này người ra ngoài! Gây không ít chuyện! “ Vu tức giận nói.

“bộ lạc Đá rất là mạnh! Bộ lạc bọn ta không có khả năng chống lại, nếu bọn chúng đến thì cấp cho bọn chúng ít thức ăn cùng một số nôi đất là được!” Vu nói.

Tâm tình Minh Vũ lúc này muốn cho cái lão này một đám vào mặt, quả thật là hai quân chưa đánh mà tướng đã muốn hàng.

Nghe Vu nói vậy có không ít người nhìn về phía lão, giống như lão là một quái nhân.

“ha ha ha ha! vu yên tâm, bọn chúng sẽ không tới được đây đâu, cho dù tới ta sẽ cho vu gặp mặt nói chuyện tận tình!” Minh Vũ giọng lạnh tanh.

“bộ lạc Đá thì sao chứ! Ngay cả bộ lạc ăn thịt người kia, có sức mạnh, tốc độ nhanh gấp nhiều lần, hẳn còn tiêu diệt cả bọn!” bộ lạc Đá. Tên của anh còn nhiều lắm

Minh Vũ quyết cho lão Vu già này một bài học.

Lood đang chạy hết tốc lực bỗng nhiên phát hiện có tiếng huýt sao, hẳn ngay lập tức quay đầu nhìn về hướng đó.

Hắn phát hiện ra nhưng thân ảnh có chút quen thuộc, đang phục bằng da thú, như là da ngâm ngâm đen, chứ không phải đen như than củi đặc trưng của bộ lạc Ăn thịt người.

“là người bộ lạc Đá Lớn! hẳn là thợ săn!” nghĩ như thế Lood âm thầm tính toán lại ý định của mình.

Và thế là không lâu không mau hắn đi đến đám người Luc với tư thái thông thả hơn.

Luc phát hiện ra cũng bắt đầu đề phòng đám người này, Luc biết cái tên dẫn đầu kia, bọn họ đã từng đụng độ một vài lần tại khu rừng phía nam.

Lúc đó bọn họ phát hiện ra một khu vực có rất nhiều trái chín đang hái thì bị chính tên này ra cướp, lần đó bọn họ bị đánh vô cùng thê thảm, hẳn còn nhớ cái răng của mình chính là bị tên này đánh gãy. Nghĩ đến đó cơn tức hẳn lại hiện ra.

“đứng lại!” Luc quát lớn, hẳn giương cung ra, chuẩn bị lúc nào cũng sẽ cho tên này một mũi tên vào đầu.

Nhìn cái thứ trên tay Luc, Lood không coi nó ra gì, cười ha ha ha ha ha.

“bọn ta đi săn! Đi lạc đường, nên định tìm bộ lạc các người xin ít thức ăn!” chuyện này Lood làm, nhiều đã quen, với địa vị bộ lạc Đá hẳn đi đâu cũng có sẽ cho bọn chúng thức ăn. Kiểu xin đều thế này hẳn rất là lành.

Nhìn thấy đối diện bọn họ là bộ lạc Đá Lớn, đám người theo sau cũng thả lỏng, bọn họ quyết lấy mấy cái nôi của bộ lạc này về nhà dùng. Quả thật 10 cái nôi thật không đủ dùng cho cả bộ lạc hơn 600 người.

Luc lớn tiếng cảnh báo, nhưng đám người kia không có lui mà tiến tới, đang không biết làm như thế nào, thì xung quanh bốn hướng có không ít người tới.

Nhìn thấy trạng thái hai bên, có chút căng thẳng, một tên chiến binh bộ lạc Đá nhìn không được liền giơ búa đá lên định đánh đòn phủ đầu.

Thế nhưng 15 người bộ lạc Đá không có một chút rung sợ, một số trong đó còn lấy ra trên lưng một tấm da thú che chắn trước người.

Luc cũng lấy ra tấm chắn của mình, mũi gió lên cao, nếu có bất kỳ biến cố nào sẽ nhào tới tấn công. Mà mấy tên cung thủ cũng đã giương cung. Lood cảm giác có gì đó không ổn, bọn họ đánh nhau với bộ lạc Đá Lớn không ít lần, đa phần khi nhìn thấy bọn họ, thì đám nhát gan này sẽ co đầu rút cổ mà chạy, bỏ lại con mồi, thế nhưng bọn chúng muốn đánh nhau ư.

Nhìn thấy lực lượng hai bên chênh lệch, bên hắn có tất cả 24 người, còn bên kia chỉ có 15 tên, đánh nhau hẳn ăn chắc.

Nghĩ thế hắn lấy ra giáo xương, một lao hướng Luc mà tới, vì nhìn mặt Luc hắn cảm giác thật là đáng ghét, phải cho bộ lạc Đá Lớn một bài học.

Vì cự ly gần mũi giáo lao lao mà đi không một chút trở ngại. Luc cũng không có ý định né tránh, hắn giơ cao tấm chắn.

“coong!” một tiếng mũi giáo cắm lên tấm chắn, mũi giáo xuyên qua tấm chắn được một đoạn, thế nhưng không có một chút thương tổn nào lên người Luc.

Chưa kịp phản ứng tại sao mũi giáo của mình không có xuyên thủng ngực tên kia, thì ngay lập tức hắn cảm nhận được đùi mình rất đau. Hắn nhìn xuống, thì thấy đùi mình đã bị bộ một khúc cây xuyên thủng, máu tươi đã chảy ra rất nhiều, hắn hét thảm một cái.

Tiếp theo đó kể bên hắn cũng có những âm thanh tương tự, nhưng bọn chúng không có may mắn như hắn, những khúc cây nhỏ đó xuyên thẳng qua lồng ngực, cuốn họng, bụng.....

“không!” Hắn hét thật to sau đó vì quá sợ hãi mà xỉu xuống mặt tuyết giá lạnh.

Chiến đấu lần này quá la đơn giản, chỉ cần chưa tới ba loạt tên, đã không còn tên nào đứng trên mặt đất cả.

Rất nhanh Minh Vũ nhận được tin tức về trận đụng độ ngẫu nhiên trong rừng. Hắn ngay lập tức đi đến hiện trường, lúc này Vu cũng đứng kế bên, sắc mặt lão tái mét khi biết được người xâm phạm chính là Đá bộ lạc. Lão vô cùng hoang mang, ngay lập tức trở vào trong, chắc là chuẩn bị củng cố gì đó.

Minh Vũ thì ngay lập tức đi tới hiện trường, lúc này đám người Luc đang dọn dẹp chiến trường, mấy cái xác sau khi lột sạch thì được chắt thành đồng, Luc có ý định là một mẻ lửa đốt sạch, chỉ cần Minh Vũ ra lệnh một tiếng thì hắn sẽ làm ngay.

Lúc biết tình hình vị thủ lĩnh trẻ tuổi này như thế nào, đã làm thì phải làm cho trót, không để lại vết tích.

“biết tại sao bọn chúng đến đây không?” xem xét tình hình, Minh Vũ hỏi Luc.

“không chắc! nhưng hắn là đến cướp bóc, bọn chúng thường xuyên làm thế!” Luc nói

“có tên nào chạy trốn không?”

“không! Toàn diệt!” Luc có chút tự tin.

“vậy thu dọn chiến trường, đốt hết mấy cái xác này đi! Cần thận mùi máu tanh thu hút hung thú.” Minh Vũ ra lệnh.

Mà với tình hình hiện tại của bộ lạc thì cũng không có sợ hung thú tập kích là bao, với số lượng cung thủ trong tay, với hơn 60 thanh cung các loại thì cũng đủ phòng ngự với bọn hung thú rồi.

cầu phiếu, cầu like, cầu đề cử. rất có khả năng tối nay bạo 1 - 2 chương

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Rèn rìu

Trở lại bộ lạc, Minh Vũ mang theo nụ cười đầy thâm ý nhìn lão Vũ đang nhảy một vũ điệu tề tữ.

“Vu ta nghĩ nên phải để cái này củng cố cho đồ đồ!” nói đoạn Minh Vũ lấy ra từ trong một cái Túi trên lưng Luc một cái đầu lâu.

Nhìn cái đầu máu me, Vu có chút không chịu nổi, mặt trắng bệch.

“đây là đầu lâu của Lood chiến binh bộ lạc dũng mãnh nhất bộ lạc Đá!” ta nghĩ chỉ có những vật này mới là thứ Đồ đồ cần, thần linh cần!”

“thần linh chỉ bảo hộ những kẻ mạnh mẽ mà thôi! Còn kẻ yếu đuối ngài ấy sẽ không bảo vệ đâu!” Minh Vũ tỏ ra vẻ thành kính nói với Vu đồng thời để đầu lâu Lood lên bệ đá.

Minh Vũ muốn nói cho Vu biết, toàn thể bộ lạc biết, ngay cả chiến binh mạnh mẽ nhất bộ lạc Đá cũng giết, bộ lạc ăn thịt người hung mãnh đến cỡ nào cũng bị giết. bộ lạc Đá Lớn hiện tại rất mạnh. Hung thú cũng không sợ.

Nói xong Minh Vũ đi ra ngoài tiếp tục chỉ đạo mọi người làm việc, hắn quyết định vào ngày mai bắt đầu rèn rìu.

Hiện tại mọi nguyên liệu đã chuẩn bị sẵn sàng rồi, chỉ đợi thêm mẻ than tối nay nữa là xong.

Khi trời về chiều, từ xa xa Klu cùng Orc và nhóm thợ săn cũng đã trở về, bọn họ kéo theo một xe chứa đầy cá và tôm. Ít nhất cũng trên 100kg, quả thật phải trên thượng nguồn dòng suối cá rất là nhiều cá.

Vì không khí rất là lạnh, thế nên số cá ăn không hết sẽ được chôn dưới lớp tuyết để ngày mai dùng tiếp.

Thức ăn hiện tại cũng không tính là nhiều, số lượng cháo rất là loãng hơn nữa một người mỗi bữa ăn chỉ được một chén, một chén nhỏ là không có đủ no, thế nhưng bọn họ có thể ăn thay thế bằng cá và tôm.

Đối với bộ lạc Đá Lớn mà nói thức ăn kiểu này bọn họ đã ngán tới tận óc, thế nhưng những thành viên mới thì ăn vẫn tấm tắc khen ngon, hận là không thể ăn nhiều cá hơn.

Quả thật bộ lạc bọn họ vào cuối mùa khô mới có khả năng ăn cá mà thôi, hơn nữa vị cũng không có ngon như nơi đây.

Khi gia nhập bộ lạc Đá Lớn bọn họ mới biết được rằng bộ lạc này rất là giàu có, rất là xa xỉ, thức ăn đều có muối, hơn nữa chất lượng muối cực kỳ tốt, hơn xa bộ lạc Đá.

Khi Klu trở về khi biết được bộ lạc Đá bất ngờ xâm nhập hấn điên tiết lên muốn xông đến cho bọn chúng một trận, thế nhưng khi vào hang thấy cái đầu lâu của Lood đang bị treo ở đó, thì cơn giận hấn xuống, sau đó hấn dùng mũi tên của mình xuyên vải phát lên trên đó. Sau đó hấn cười thật to, cười thật dài.

Nhìn hành động của tên này Minh Vũ biết hấn có lẽ đã ăn rất nhiều thiệt thòi bởi cái tên Lood kia.

Vì để chuẩn bị cho ngày mai, thế nên Minh Vũ bắt đầu phân công công việc cho ngày mai.

Tuyển chọn cho công việc mang tính hệ trọng này, Minh Vũ tuyển chọn ra những thành viên bộ lạc ưu tú nhất. yêu cầu đầu tiên là có sức khỏe, thứ hai là độ dẻo dai và cuối cùng là cẩn thận.

Sau bao ngày đắn đo Minh Vũ đã tuyển chọn Cas. Cas từng là thợ săn, thế nhưng hấn ta đã bị thương trong lúc săn thú, rất may là giữ được mạng sống, thế nhưng lại bị chấn thương ở chân.

Thông thường tên này thường ra suối bắt cá, nhưng hiện tại Minh Vũ đã giao cho hấn công việc cùi lừa giữ lừa lò gạch.

Người thứ hai là Ulu tên này nằm trong nhóm thợ săn, thế nhưng thiên phú không được cao cho lắm, bắn cung toàn trượt, chạy cũng không được nhanh cho lắm nên công việc của hấn hiện tại là đứng trên tháp canh mà thôi. Thế nhưng tên này có thể lực rất tốt, rất thích hợp cho công việc cầm búa.

Ngoài ra số còn lại chính là phụ nữ và hai đứa nhỏ 13 tuổi bằng tuổi với Minh Vũ vừa đem về bộ lạc, đó chính là Rui và Inox.

Hai tên nhóc con này Minh Vũ có ý định đào tạo bọn chúng trong lĩnh vực rèn đúc này.

Từ rất sớm nhóm 10 người này đã bắt đầu công việc rèn đúc, đầu tiên là Minh Vũ giải thích công việc, sau đó là hướng dẫn.

Cầm trên tay thanh đồng đen dài gần 1,5m Minh Vũ trong lòng có chút căng thẳng, hiện tại đây chính là khối kim loại duy nhất mà hấn có.

Dựa theo ý định ban đầu hấn sẽ cắt một khối đồng khoảng chừng 2kg ra, sau đó dùng búa nện lên, gò thành hình dạng lưỡi búa.

Mà muốn cắt khối đồng ra, thì đầu tiên là phải nung nó lên với nhiệt độ cao, ít nhất là 600- 700 độ, mà cũng may thanh đồng này có chiều dài gần 1,5m, thế nên lần rèn đúc đầu tiên này cũng thuận lợi không kém.

Ngay sau khi lò được đốt lên, Minh Vũ không có vội cho khối đồng vào, mà cho than cháy cho thật mạnh mới bắt đầu nung.

Pao cùng Ichu làm nhiệm vụ thổi lửa. hai người bọn họ thay phiên nhau mà làm,. Hệ thống thổi lửa được làm bằng một cái túi da lớn. lấy không khí từ bên ngoài thổi vào trong lò nung bằng một hệ thống ống dẫn hơi từ mặt đất.

Công việc này khá là đơn giản, nhưng phải lặp đi lặp lại nhiều lần, nên rất là mệt tay, vì thế cần hai người liên tục làm việc mới hiệu quả.

Rất nhanh lửa đã cháy ngùn ngụt, lò nung tỏa nhiệt nghi ngút, mọi người xung quanh chảy mồ hôi nhễ nhại trong mùa đông giá rét.

Nhìn nhiệt lượng phát ra xung quanh Minh Vũ thăm ước tính nhiệt độ trong lò chỉ khoảng 400 – 500 độ mà thôi, không có đủ yêu cầu.

Hấn biết đây là do kỹ thuật xây lò, thế nên nhiệt độ như thế này là tốt rồi, cần phải bỏ thời gian ra nghiên cứu thêm về lò nung mới có thể đẩy nhiệt độ cao hơn.

Sau khi nung được nửa ngày, Minh Vũ mới dùng da thú nhúng nước, rồi mới bắn vào đầu còn lại của khối sắt, dùng hết sức lôi thanh đồng ra.

Đầu khối đồng bao phủ trong lửa nóng, lúc này đã đỏ như than, một nhan sắc tuyệt đẹp khiến cho mấy tộc nhân xung quanh chìm đắm chú.

“Ulu, Cas! Mau làm việc!” Minh Vũ quát lớn, Lúc này hai tên này mới lấy lại tinh thần. nhanh chóng cầm dụng cụ gần đó.

Minh Vũ cố hết sức kéo khối đồng lên một phiến đá bằng phẳng đã chuẩn bị từ trước. sau đó Rui và Inox cho một lưỡi đá lên chỗ mà Minh Vũ chỉ định.

Lưỡi dao đá này đã được Minh Vũ chết tác qua, hấn dùng hai thanh gỗ to bằng hai đầu ngón tay dài chừng 2m, vót sao cho bằng phẳng, tiếp theo đó hấn đặt lưỡi dao đá ở chính giữa rồi dùng dây nẹp chặt lại cố định lưỡi dao đá. Khi sử dụng thì cần phải có hai người giữ vững hai đầu.

Ngoài ra Ulu và Cas dùng hai cái búa đá, đầu búa nặng gần 5 kg.

“Cạch!” âm thanh đá va chạm với nhau, khối đồng bị lúng xuống một xú khoảng chừng 3cm. nhìn thấy hiệu quả nhất búa đầu tiên, Minh Vũ cảm thấy chuyện rầy thành công rất là có khả quan.

Ulu cùng Cas gõ chừng 15 búa, thì thanh đồng đã bớt đỏ rồi, dần dần chuyển sang màu đen. Minh Vũ ngay lập tức cho vào lò nung tiếp. hấn biết làm chuyện này là không có thể dùng tốc độ mà giải quyết được. chuyện này cần thời gian khá là dài.

Mà lần này vết cắt đã cắt được 1/3 khối đồng rồi, hơn nữa vết cắt còn tạo hình lưỡi búa nữa, điều này khiến cho Minh Vũ càng thêm tự tin.

Hấn chỉ cần cắt rồi khối đồng ra, sau đó dùng búa định hình lại chút chút mà thôi, còn về độ sắc của lưỡi búa hấn có thể thông qua mài từng chút một. chuyện đó sẽ không thành vấn đề lớn.

Chừng 3 tiếng sau, hấn mới tiếp tục lôi thanh đồng ra tiếp tục cắt. bọn họ làm đi làm lại chừng 4 lần như thế, cuối cùng khối đồng cũng được tách rời ra.

Sau khi tách ra hai khối, công việc trở nên khó khăn hơn gấp bội, đó chính là không có công cụ cầm nắm khối đồng kia. Thông thường là sẽ có kìm, gắp, thế nhưng tại cái thời đại này làm gì có những vật dụng đó, vì thế Minh Vũ đành phải biến tấu, dùng hai thanh gỗ chắc kẹp chặt khối đồng đem ra lò nung, tiếp đó đem lên phiến đá mà nện tạo hình mà thôi, công việc cực kỳ khó khăn và gian nan.

Một đêm không có ngủ, nhóm 10 người làm việc không biết mệt nhọc, cuối cùng đến tận hừng đông, lưỡi búa đầu tiên cũng được ra lò.

Minh Vũ nhìn sản phẩm mình tạo ra, dường như mắt hấn chảy ra nước mắt, quả thật là khó khăn và gian nan, lưỡi búa rất là xấu, xấu đến nỗi phải nói đây là cái vẹo gì vậy. thế nhưng cũng may là nó cũng ra dáng lưỡi búa.

Một cái đầu đẹp, đầu bên kia thì là một khối xù xì nhưng ít nhất nó cũng có hai cái gờ để kẹp cán búa vào.

Sau khi hoàn thành sản phẩm nhóm bọn họ mới trở về hang trong tình trạng kiệt sức toàn tập, một mực lăn ra ngủ, không ăn không uống cho tới tận buổi chiều mới tỉnh lại.

Sau khi tỉnh lại Minh Vũ tiếp tục công việc chế tác của mình dưới dao ánh mắt của tộc nhân, hấn mài lưỡi búa.

Mài trên đá là cách hiệu quả nhất hiện tại, lưỡi búa khá là dày, thế nên phải mài rất là lâu. Minh Vũ tưởng chừng bất lực với công việc này, thế nhưng hấn không biết công việc mài này bộ lạc rất là thành thạo. vì sao vì các loại dao ở đây đa phần đều mài từ những khúc xương, những cục đá mà thành.

Nhìn thấy Minh Vũ khổ sở Klu nhìn không được mà giật lưỡi búa từ trong tay Minh Vũ bắt đầu mài.

Nhìn thất Klu rất là thỏa nghề mặt mo Minh Vũ có chút đen, thế nhưng hấn ngay lập tức chuyển sang việc khác để làm trách việc xấu hổ vừa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Làm sạch bộ mặt

Sau lần đầu tiên sử dụng lò nung, Minh Vũ phát hiện ra khá nhiều sai lầm dẫn đến lò nung không đạt đủ nhiệt độ. Thứ nhất là cửa lò quá lớn, thoát nhiệt quá nhiều. thứ hai là hệ thống thổi khí không được ổn định, lò nung không đủ oxi.

Thứ ba là miệng lò nung quá nhỏ và thấp nên nhiệt lượng thất thoát là cực lớn.

Để sửa chữa những sai lầm trên, Minh Vũ ngay lập tức bắt tay sửa chữa những sai sót trên. Đặc biệt là bộ phận ống thổi khí phải sửa đổi hoàn toàn.

Các ống gốm được sắp xếp lại, các phần hở ra được đắp đất sét và da thú lên. Ngoài ra hệ thống đẩy khí được thay mới. vật thổi khí mới được làm bằng da thú và gỗ có cấu tạo như một cái máy nén không khí. Người sử dụng không cần phải nhiều thao tác như cũ, chỉ việc kéo ra đẩy xuống mà thôi. Hiệu quả thổi khí được nâng cao rất nhiều.

Tiếp theo là phần thân lò và cửa lò cũng được chỉnh sửa. Nói thì nhanh, thế nhưng phải mất hai ngày mới hoàn thành công việc.

Còn về phần Klu sau 3 ngày ngồi mài rìu, lưỡi rìu lúc này đã vô cùng sáng bóng, hơn nữa vô cùng sắc bén, so với dao xương hay dao móng vuốt đều

sắc hơn rất là nhiều lần.

Minh Vũ chạm lên lưỡi rìu, hắn cảm nhận độ sắc bén qua từng milimet.

“Orc lại đây!: Minh Vũ lên tiếng.

Orc từ phía xa khi nghe tên thủ lĩnh gọi tên mình, hắn vô cùng cao hứng, hắn biết mỗi lần thủ lĩnh gọi hắn như thế này, thì sẽ có đồ ăn ngon, thế nhưng lần này làm cho hắn thất vọng.

Quả thật lần này cũng thử, nhưng không phải thức ăn, mà là thử độ sắc của lưỡi búa.

“nằm Xuống!” Minh Vũ chỉ xuống dưới đất.

Orc lão ngáo không hiểu chuyện gì xảy ra, ngay lập tức nằm xuống.

Minh Vũ thân hình nhỏ nhắn ngồi hẳn lên ngực Orc. Dùng lưỡi rìu bắt đầu cạo râu cho tên mập mạp này.

“roạt Roạt!!! âm thanh không ngừng vang lên.

Mà nét mặt của tộc nhân lại xanh mét.

“thủ lĩnh đây là đang làm thịt Orc!”

“không thể nào! Bộ lạc không có thiếu thức ăn mà!” không ít người nhỏ giọng.

Hiện tại uy vọng của Minh Vũ trong bộ lạc rất là cao, mọi hành động của hắn sẽ không bao giờ chịu sự ngăn cản của mọi người, thậm chí mọi người sẽ học theo.

Orc cũng không biết chuyện gì xảy ra, hắn nhắm nghiền mắt, hắn cảm giác trên mặt mình có một cảm giác vô cùng nhẹ nhõm, có một chút ngứa ngứa.

Chỉ 5 phút sau, Minh Vũ mới ngồi dậy, theo đó Orc cũng đứng dậy, lúc này bộ râu khủng bố xồm xoàm của hắn cũng rơi xuống theo từng hành động của mình.

Lúc này mọi người mới phát hiện ra khuôn mặt hoàn chỉnh của Orc, quả thật là rất lâu bọn họ chưa có nhìn thấy.

Orc không ngừng vuốt cảm cảm giác như đã phát hiện ra một tân thể giới.

“ha ha ha ha! thật nhẹ! Không còn ngứa! ha ha ha ha ha!” Orc cười dài.

Minh Vũ cũng không có nói gì nhưng hắn lại cười, quả thật nhìn thấy mấy tên này râu tóc như một cái ổ quả nhìn chẳng có một chút thể thống cống rãnh gì cả, nhìn đối nổi phát bực.

Vội lại hằng đêm, hắn thường nhìn thấy mấy tên này than ngứa, có rận.

Vì thế ngay sau khi rìu được tạo ra hắn không có vội mà ngay lập tức đem mấy tên này làm lông một thể.

Chưa dừng lại ở cạo râu, Minh Vũ cũng bắt đầu cạo đầu. từ nay về sau hắn sẽ đặt ra qui định, nếu là đàn ông vào tuổi trưởng thành thì 1 tháng phải cạo đầu một lần cạo râu 2 lần.

Tuy đây là thời đại nguyên thủy, thế nhưng hắn cũng không cho phép bản thân cùng đồng loại của mình giống như người rừng như thế. Phải bắt đầu tạo ra nền nếp, tạo ra một nền văn hóa riêng cho mình.

Thế là ngày hôm nay đám thợ săn không có ra ngoài bắt cá mà ở lại trong hang thanh lý râu tóc, dưới ánh mắt tràn đầy ngạc nhiên của mọi người.

Toàn bộ lạc hể là 1 cây hai trái thì phải đen cạo đầu. riêng chỉ có duy nhất một mình Vu là không làm theo. Minh Vũ cũng mặt kệ, đợi tới mùa nắng thì lão sẽ biết lợi hại của việc cắt tóc.

Sau khi hoàn thành xong công việc mang tính văn minh thời đại này, Minh Vũ mới cho Klu đem lưỡi búa tra cán vào làm nhiệm vụ của nó từ khi được tạo ra, đốn củi.

Chỉ nửa này sau khoảng 50 thành viên bộ lạc đang tập trung tại rừng cây, Klu làm nhiệm vụ cao cả nhất, là dùng rìu đốn đốn gỗ.

Mục tiêu của hắn là một cây cao chừng 15m, có đường kính thân cây khoảng 15cm, loại cây này thuộc kích cỡ nhỏ trong khu rừng mà thôi, thế nhưng lại chiếm thành phần đa số.

Nếu như theo sử dụng công cụ rìu đá như thường thì, cần phải hai người đồng thời liên tiếp chặt trong vòng hai ngày, cây gỗ này mới có hy vọng ngã xuống.

Thế nhưng với lưỡi rìu đồng này chỉ một mình Klu, hấn chỉ trong vòng 20 phút cái cây đã ngã xuống dưới đất. mọi người dường như là không tin vào mắt mình, thế này họ họ thay phiên nhau là sử dụng. và thế là trong một buổi chiều đã có hơn 20 cây gỗ đã ngã xuống.

Nhóm thợ rèn đi theo Minh Vũ cảm giác toàn thân sừng rân rân, bọn họ không thể nào ngờ được cái vật mà bọn họ tiêu tốn hai ngày mới hoàn thành kia lại có uy lực mạnh đến như thế.

Bọn họ cũng không có đợt thủ lĩnh ra lệnh đi làm, mà ngay sau đó chuẩn bị đốt lò nung làm thêm những cây rìu mới.

Có kinh nghiệm lần trước, thế nên lần này cũng bắt nhịp công việc cũng nhanh hơn. Lò nung được cải tiến, hiệu quả được tăng cao rõ rệt, nhiệt lượng ít thất thoát ra ngoài, nên khối đồng nhanh chóng bị nung đỏ, thậm chí có dấu hiệu hóa dẻo.

Nhìn thấy hiệu quả đó Minh Vũ vô cùng phấn khích, nếu cứ như tốc độ này, hấn có thể chế tác được nhiều vật dụng có ích hơn, vì như cưa, dao,....

Cải thiện được công nghệ, công việc trở thêm nhẹ nhàng, lần này chỉ cần hai lần nung đã cắt được một khối đồng.

Mà lần này đồng được nung khá dẻo, nên việc tạo hình có chút dễ dàng hơn trước, lưỡi búa tạo ra khá là mảnh, không có thô to như trước, thậm chí được đề cao khá là nhiều.

Tranh thủ có một khối đồng dư ra, Minh Vũ liền chế tác một lưỡi cao con, mục đích cái này thì khỏi phải bàn, dùng để cạo râu tóc vô cùng thích hợp. so với cái lưỡi rìu to nặng kia.

Sau 5 ngày chế tác, toàn bộ bộ lạc đã có được 4 cây rìu hai con dao lớn, 2 con dao nhỏ, và 1 con dao để cạo râu. Và thế là thanh đồng của tộc thủ lĩnh bộ lạc ăn thịt người kia đã trở thành những vật dụng vô cùng hữu ích.

Rất may mắn cho Minh Vũ là tìm được một thanh đồng tự nhiên, hơn nữa có khối lượng lớn như thế, nếu như là quặng thì còn lâu mới có thể chế tác ra những vật dụng như thế chỉ trong mấy ngày. Mà trong những ngày vừa qua, bộ lạc đã sản xuất gạch với một số lượng cực lớn, cho đến hiện tại đã có hơn 20.000 viên gạch tạo ra, toàn khung cảnh bộ lạc lúc này không khác gì một lò gạch thời trung cổ.

Nhắm thấy nguyên vật liệu đã sẵn sàng, Minh Vũ bắt đầu triệu tập mọi người bắt đầu xây nhà. Đây là thứ mà mọi người cực kỳ mong đợi trong khoảng thời gian gần đây.

Nhìn thấy căn nhà xây bằng đất kia, bọn họ vô cùng ao ước được sống trong đó, thế nhưng nó thuộc về quyền sở hữu của nhóm người Alan và Aklam. Đó là phần thưởng đầu tiên cho họ, không ai được phép tranh giành.

Nhóm người mới gài nhập bộ lạc cũng rất thích nó, bọn họ thường xuyên trầm ngâm, ngắm nhìn căn nhà nhỏ đấy.

Minh Vũ dựa theo địa hình bên dưới hang đá mà bắt đầu quy hoạch cho bộ lạc.

Bộ lạc sẽ không ngừng lớn mạnh, cần phải phân chia ra nhiều phân khu để sau này dễ dàng kiểm soát, thống kê và bảo vệ.

Điển hình là các công trình lớn và quan trọng như nhà kho, nhà ở, chuồng nuôi thú,.... tuy bộ lạc lúc này chẳng có một con gia súc nào cả, thế nhưng thoe con đường khai hóa văn minh của mình thì đây chắc chắn là sẽ có.

Minh Vũ dùng một tấm da thú bắt đầu vẽ bản thiết kế đô thị tại thế giới này.

Chuyện gì hấn không có thể là được, chứ chuyện quy hoạch đô thị thì hấn có thể làm, vì đây chính mà một trong những môn học mà hấn từng học qua, tuy không thể nào rành rọt chi tiết mạng tính tâm cao vĩ mô, thế nhưng về phần cục bộ và phân bố thì hấn có thể nắm rõ.

Hiện tại công trường lò gạch và gốm sẽ được sắp đặt cùng nhau tại gần bìa rừng vì đây có ba nguyên liệu chính đó là đất sét, nước và gỗ.

Thứ hai chính là thiết kế nhà ở và quy hoạch khu dân cư. Hấn muốn bộ lạc mình thoát khỏi tình trạng thiếu hụt nhân khẩu đặt biệt là đàn ông, vì thế chính sách dân số lúc này phải thật cởi mở thì hành chính sách đa thê, một căn nhà có thể ở được 5 6 người trưởng thành.

căn nhà tạo ra phải đáp ứng các nhu cầu khác không chỉ riêng là để ngủ. ngoài gia bếp ra, Minh Vũ còn tạo thêm 2 gian trống khác, thế nhưng chưa có nói cho bọn họ vào lúc này, chỉ nói là dùng để ngủ là được.

mỗi căn nhà có diện tích như nhau có tất cả 4 gian chính, có chiều ngang là 5m, chiều dài 10, ngoài ra bên ngoài còn có một cái sân rộng 5m x 8m. 4 căn nhà xếp lại một khu, quy hoạch theo kiểu bàn cờ.

mà căn nhà được thiếc kế theo kiểu nhà hai mái nhằm giảm sức nặng của vật liệu lên mái nhà.

Ngoài hai cái trụ chính cao 3m. các trụ con được phân bố đều mỗi trụ con cao 2m. như vật để tạo dựng ra một cái khung nhà thì cần 2 trụ cao 3m và 8 trụ nhỏ 2m phân bố đều nhau.

Sau đó là phần xây tường, nếu như lúc trước sẽ dùng vật liệu chính là đá và hỗn hợp vừa được là bằng bùn đất sét và rom. Thế nhưng hôm nay gạch được thay thế vào, và được kết dính bằng đất sét. Công việc khá là nhanh so với sức tưởng tượng của mọi người.

Cầu phiếu, cầu hoa, cầu like, cầu cmmt

Chương 39: Simba hoang mang

Bộ lạc Đá Lớn đang biến thành một cái đại công trường, các vật tư không ngừng vận chuyển, một ngày có ít nhất 100 gốc cây bị đốn hạ. toàn cảnh cực kỳ nhộn nhịp.

Thế nhưng tại mộ phương hướng khác Simba sau khi nhận được tin tức bộ lạc Đá Lớn bị tấn công, hấn hoang mang tới cực độ.

Mà hấn không hề biết tin tức mà mình nhận được chỉ là do Lood thủ hạ của mình nhận định sai lầm mà thôi.

Lúc này trong cái hang đá kia ngoài Ohot và Simba còn có những chiến binh dũng mãnh nhất bộ lạc đang bàn bạc nghĩ cách đối phó với bộ lạc ăn thịt người.

Hiện tại ngoài tin tức kia ra, thì hầu như không còn một chút tin tức nào khác cả. Simba vẫn mong Lood trở về từng ngày, thế nhưng 10 ngày trôi qua không có ai trở về nữa cả. điều này càng khiến cho Simba trở nên hoang mang và lo sợ.

Bộ lạc ăn thịt người chính là nỗi khiếp sợ của toàn thể các bộ lạc tại nơi đây, ngay cả bộ lạc Đá cũng bị nhiều lần bị thiệt thòi phải dùng nhân khẩu của mình để trao đổi lấy sự bình yên.

Phải nói là trong mắt các bộ lạc phía nam kia, bộ lạc của hấn không khác gì khối thịt tùy hiện bọn chúng xâu xé.

Chính vì thế nếu không phải tình cờ phát hiện ra một cái mỏ muối, thì bộ lạc bọn họ đã bị tiêu diệt từ lâu rồi. hằng năm bọn họ dùng muối trao đổi không ít thịt khô, nhân khẩu đã chuẩn bị khi có biến từ phương nao, bọn họ sẽ đem ra làm vật trao đổi cầu lấy sự hòa bình.

Trong vòng 3 4 năm trở lại không có dấu hiệu trở lại của bộ lạc ăn thịt người thế nhưng năm nay bất ngờ bọn chúng trở lại khiến cho Simba hoang mang không thôi.

Vì lẽ đó sau một ngày bàn bạc thì bộ lạc Đa chính thức kéo đá chặn thông khẩu lại. bế quan tỏa cảng.

Trái ngược với tình hình bộ lạc Đá, tại vùng đồng cỏ phía nam. Tù trưởng bộ lạc Báo Đen đã trở về sau những ngày dài săn thú, cả một bộ lạc chiến binh đang không ngừng ăn mừng. vì lần này bọn họ săn giết một bầy linh dương đầu bò số lượng khổng lồ gần cả ngàn con.

Mà không phải tự dưng vị tù trưởng bọn họ săn được nhiều linh dương đến thế, nguyên nhân là do trong bộ lạc xuất hiện một kẻ rất là thông minh. Hấn đã thiết trí chạm bẫy xua đuổi bọn linh dương đi vào trong hẻm núi, không còn đường nào thoát nên phải nhảy xuống núi. Bọn họ chỉ việc đi xuống núi thu gom xác mà thôi.

Brao là tù trưởng bộ lạc Báo Đen, hấn thân hình to lớn, vạm vỡ, cơ bắp cuộn cuộn giống như một vị hung thần, kèm theo đó là những họa tiết khủng bố màu đỏ trên thân thể càng khiến hấn trở nên dữ tợn hơn.

Trong lúc bộ lạc đang ăn mừng thì Brao lại không có chút vui vẻ nào trên khuôn mặt bởi vì Raid đã lâu không có tin tức.

Theo như mọi năm trong khoảng thời gian hấn đi theo bầy thú ở phương nam thì bộ lạc sẽ giao cho Raid. Mà tên này cũng thường đi ngược lên phương bắc tìm người về ăn, Brao cũng không có quản, bởi vì xung quanh đây mấy cái bộ lạc xung quanh vào mùa đông cũng không có đánh nhau.

Thế nhưng hấn đã trở về cũng khá là lâu rồi, nhưng Raid vẫn không có một chút tin tức gì, nên hấn vô cùng tức giận, có ý định một lần đi ngược lên phương bắc như thế nào.

Nhưng kẻ bên hấn một tên da đem ngấm trên thân thể lại không có một hình vẽ nào lại nói.

“tù trưởng! không nên, hiện tại bộ lạc đã đủ thức ăn, hơn nữa Raid thường xuyên có ý đồ không tốt với ngài!” Kai nói.

Kai chính là kẻ thông minh thiết kế bẫy diệt bầy linh dương kia.

Brao biết Raid quả thật không có ý tốt, thế nhưng trong tay Raid có không ít người, cho dù bọn chúng có 10 lá gan cũng không dám đánh trả lại Brao, thế nhưng một khi mất số chiến binh này, vào mùa khô sẽ không đánh lại bộ lạc Linh Cầu để tranh giành nguồn nước.

“không cần lo lắng, ta có cách lấy nước vào mùa khô mà không cần phải ra bờ sông” Kai cười tà nói.

“thật không?” Brao có chút không tin.

“thật!” Kai vô cùng tự tin.

“vậy thì tốt!” Brao lúc này mới nhẹ nhàng thả lỏng.

Toàn bộ căn phòng mà Brao ở nằm hoàn toàn bên trong một gốc cây lớn, gốc này có đường kính chừng 15m, nó có một cái hốc cây thật là lớn, bên trong được lót tất cả bằng da thú, bên trong vị trí cao nhất là một bộ da của một con Báo Đen to lớn.

Ngoài ra xung quanh còn để không ít vũ khí gây gỗ, mà tại bộ da báo đen kia có một vật hình trụ dài 2m, mũi nhọn nhìn khá giống một ngọn thương. Đó chính là vũ khí của Brao. Đồng dạng với vũ khí của tên Raid kia.

Nếu có Minh Vũ ở đây hẳn là sẽ mừng lên như điên, đó là đồng, đồng đen, từ cây vũ khí kia hẳn có thể chế tạo ra ít nhất là 5 cây dao lớn, có thể làm vũ khí cũng có thể là công cụ.

Ngoài ra xa xung quanh cũng có không ít kim loại màu đen như thế, tuy không có to và dài nhưng cũng từng cục từng cục phát ra ánh kim màu đen lấp lánh trong lều trại.

Đó chính là chiến lợi phẩm mà Brao lấy được tại một bộ lạc tại vùng phụ cận đồng cỏ. mà thanh vũ khí của hắn cũng chiếm được từ bộ lạc này.

.....

Mà lúc này tại hướng tây bắc cách bộ lạc Đá Lớn không xa chừng một ngày rưỡi đi đường bộ lạc Nanh phải đối mặt với một trận tai họa chưa từng có.

Đang trong ngày đông giá rét, không biết như thế nào bộ lạc bị một bầy Gấu tấn công. Mà nghĩ cũng thật lạ thông thường vào mùa đông Gấu sẽ ngủ đông, đầu xuân bọn chúng sẽ trở lại.

Thế nhưng không biết bằng cách nào mà nhóm người Lusu lại chọc phải bầy gấu ngủ đông dẫn tới tai họa cho bộ lạc.

Nhưng cũng may bộ lạc Nanh là một bộ lạc của thợ săn, dựa vào địa thế hiểm trở của bộ lạc, mà bọn họ đã chuyển nguy thành an, giết ngược lại bầy gấu. tuy nhiên cũng có tổn thất, nhưng so với toàn bộ bố cục là không có đáng kể.

Sau một ngày rùng rã bọn họ đã giết được 5 con gấu lớn, số gấu còn lại hơn 25 con, thế nhưng bọn chúng không có dám ở lại mà một mực chạy sâu vào rừng.

Lúc này đám người Lusu mới thở phào một cái, thế nhưng bọn họ cũng không có vội nghỉ ngơi. Với kinh nghiệm của một thợ săn lão luyện Lusu biết, nếu không nhanh chóng thu thập nơi này mùi máu tươi sẽ dẫn đám hung thú khác tới, tới lúc đó bộ lạc sẽ không có cơ hội chống trả.

Rất nhanh toàn bộ thành viên bộ lạc cùng nhau xử lý vết thương đồng thời chiến lợi phẩm mà bọn họ thu hoạch được.

Lúc này chỉ mới đi được 1/3 mùa đông mà thôi, khoảng chừng hai tháng, thế nên trong thời gian này bầy gấu vẫn còn mập lấm, mỗi con ước tính khoảng 500kg là ít. Như thế bộ lạc bọn họ không phải là gặp xui xẻo mà là vận may kéo đến, với số lượng thịt này, thì chỉ cần sử dụng thích hợp thì mùa đông năm nay sẽ không phải vấn đề lớn.

.....

Ngoài ra các bộ lạc khác trong vùng cũng không có xảy ra vấn đề gì lớn, đa phần an ổn trong hang đá giảm thiểu tiêu hao năng lượng có đôi khi nhóm thợ săn đi săn trở về được thêm 1 2 động vật nhỏ như thỏ, gà, thậm chí là một ít quả khô nằm ẩn mình dưới lớp lá khô,....

Quan trở lại bộ lạc Đá Lớn, lúc này toàn bộ lạc không có một chút không khí của mùa đông lạnh lẽo nào cả, toàn bộ tộc nhân mang trong một khí thế có thể dời sống lấp lánh.

Hại tại đã có 15 ngôi nhà được dựng lên, tuy không có đẹp như trong mơ, thế nhưng cũng đã dần dần mang hương vị của một ngôi làng nhỏ.

Vì di chuyển khá là nhiều đồng thời rơi vãi vật liệu thế nên lúc này trên con đường nhỏ sinh lầy không khô, nếu không phải bên ngoài có tuyết rơi thì khung cảnh này khá là giống con đường lầy lội của mùa mưa.

Nhóm nhà đầu tiên được ưu tiên cho nhóm thợ săn. Bởi vì họ chính là những người có công lao lớn nhất trong những cuộc chiến vừa rồi, điển hình là Klu, Orc, Xem, Luc, ngay cả Ulu trong nhóm thợ rèn cũng được cấp nhà.

Ngoài ra những ai được cấp nhà, có thể chọn thêm 4 phụ nữ cùng sống chung với mình. Chính vì điều này khiến cho mấy tên như vào mùa động dục kích thích không thôi.

Mọi người cố ý nhường một căn nhà cho Minh Vũ, thế nhưng hắn từ chối, vì sao, dưới thân phận thủ lĩnh bộ lạc hắn phải làm ra cái gì đó thật khác biệt, như vậy mới biểu thị mình khác với những tộc nhân khác.

Sau khi có 15 căn nhà mọc lên, áp lực về nhà ở không ngừng giảm bớt, ít nhất hiện tại giải quyết được gần 100 chỗ ở. Thế nhưng Minh Vũ không có dừng lại ở chỗ đó, ý định của hắn là toàn bộ tộc nhân phải đi dời ra khỏi hang đá, tiến hành một cuộc cách mạng mới, mang tính chiến lược cao hơn.

Và cứ thế mùa đông cứ vậy mà không ngừng trôi qua, mặc dù cho gió đông không ngừng gào thét, nhưng tình người trong bộ lạc vô cùng ấm áp.

Trong vòng nửa tháng toàn bộ 35 ngôi nhà được hoàn thiện, đây là bước tiến ngoạn ngục của bộ lạc. sau khi có kinh nghiệm xây tường, lúc này Minh Vũ mới bắt đầu xây dựng tường rào.

Kế hoạch xây tường rào đã chuẩn sẵn trên các tấm da thú, chỉ cần đúng thời điểm là có thể tổ chức tổng động viên xây tường, thế nhưng toàn thể bộ lạc lúc này cần phải nghỉ ngơi. Trong khoảng thời gian vừa rồi hầu như là vắt kiệt sức lực bọn họ trong những công trường, từng ngôi nhà, từng viên gạch, hầu như tất cả mọi người làm việc gấp đôi thậm chí gấp 3 những ngày thông thường.

câu phiếu, câu like, câu ý kiến.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Chữ viết

Có kinh nghiệm từ xây tường nhà, Lần này xây tường rào có một chút thay đổi so với xây tường nhà.

Đầu tiên là tường rào cao đến tận 2,5m tính từ dưới mặt đất, hơn nữa độ dày của bức tường là 30cm. cứ cách mỗi 10m sẽ có một trụ lớn, nơi này chính là vị trí mà nhóm cung thủ đứng tác chiến, thế nên cũng cần phải đầu tư khác những nơi khác.

Trụ lớn được thiết kế là một trụ đứng bằng phẳng, có thể ẩn mình sau trụ mà tác chiến. phần lõi của trụ lớn này là một khúc gỗ dài 3m được xây đắp xung quanh là gạch và hỗn hợp vữa được làm bằng bùn, đất sét sỏi và rom.

Kiến thiết như thế này rất là lâu, mỗi ngày 100 người chỉ là được một đoạn tường thành 40m mà thôi. Thế nhưng lại bù với chất lượng khá là ổn, cho dù lúc này có một cỗ máy bắn đá dội vào bức tường này, cũng chưa chắc nó bể, chứ huống chi là đám người nguyên thủy nơi đây.

Ngoài xây rường rào ra, Minh Vũ còn cho kiến thiết tháp. Lần này tháp canh được đầu tư hơn rất nhiều, vì có công cụ tiện tay.

Tháp canh có chiều cao là 5m. kiến thiết bằng các trụ lớn. mỗi tháp canh có thể chứa được hai người, đồng thời có thể để lên một bếp lửa.rất là thuận tiện dùng trong mùa đông hay ban đêm.

Những thành viên mới gia nhập vào bộ lạc lúc này cũng đã hòa nhịp vào bộ lạc rồi, có không ít phụ nữ đã bắt đầu mang thai, mà công lao chính là những ngôi nhà mới xây kia, những tên thợ săn hoạt động cũng thật là tích cực.

Mà lúc này nhóm tân binh cũng thủ cũng đã ổn thỏa, mỗi người đã có trên tay 1 thanh cung vừa tay và đồng thời có thêm 20 mũi tên, đó là công sức tháng qua của đám người Alan, Akam.

Hiện tại bây giờ nguyên liệu chế tạo cung và mũi tên cũng xem như là dư dả, thế nhưng phần lông chim thì hơi khó nói, bởi vì sau một lần đại sản xuất, số lượng không chim còn lại không được bao nhiêu. Cao lắm chỉ chế tạo thêm 50 mũi tên mà thôi.

Alan cũng từng báo việc này cho Minh Vũ, thế nhưng vào thời điểm hiện tại lấy lông chim ở đâu ra. Nơi có khả năng có nhiều nhất chính là bộ lạc Ga Đô nằm ở hướng Đông Nam, tại đây núi lớn cách đây khoảng 5 ngày đi đường.

Nếu là thời tiết bình thường thì 5 ngày đường không tính là xa lắm, thế nhưng vào mùa đông thì lại khó nói. Suy đi tính lại Minh Vũ sẽ không có đi trao đổi lông chim. Như vậy là không có đáng. Mỗi người 20 mũi tên xem như là đủ xài rồi.

Mà lúc này cũng đã vào giữa mùa đông rồi, tuyết rơi ngày càng dày, dòn sỏi đã đóng băng cực dày, mấy ngày hôm nay nhóm người đi bắt cá phải đi sâu đến gần 1m mới đụng tới mặt nước, hơn nữa số lượng cá bắt được ngày càng giảm.

Trong mấy ngày nay, số lượng cá tôm bắt được mỗi ngày chưa tới 30kg. với số lượng cá như thế này thì không đủ cho toàn bộ gần 300 người sử dụng. Minh Vũ đành phải lấy ra thức ăn dự trữ đem ra sử dụng. nhưng cũng may là vào đầu mùa đông sản lượng cá rất là nhiều, mọi người ăn không hết cũng đem đi gác bếp. hôm nay lấy ra sử dụng.

Thế nhưng nếu như tình trạng này tiếp tục kéo dài thì rất có khả năng bộ lạc sẽ thiếu thức ăn.

Tuyết rơi ngày càng dày, Vu nhận định trong những năm qua năm nay là tuyết rơi nhiều nhất, toàn bộ bộ lạc bạo phủ trong tuyết trắng.

Trong những ngày, những công việc xây thành hầu như đều dừng lại, tuyết không những lớn mà kèm theo gió, giống như là một cơn bão tuyết cực lớn, nó đã kéo dài hơn 5 ngày.

Đối với bộ lạc nhìn thấy tình trạng này, bọn họ cũng xem như là bình thường, bởi vì bọn họ đã trải qua rất nhiều lần tuyết lớn rồi, tuyết kéo dài thì sao chứ, cũng lắm là ngủ trong hang, khi nào tuyết ngừng rơi thì ra ngoài.

Nhưng đối với Minh Vũ thì là một chuyện không hề đơn giản. hậu quả của việc này sẽ không đến ngay lập tức mà là vào đầu xuân. Lũ lụt tại vì khí hậu có tuyết rơi không phải là vào mùa mưa mà vào đầu xuân.

Khi nhiệt độ lên cao, tuyết sẽ tan đi, nếu lượng tuyết vừa phải nó sẽ từ từ ngấm xuống đất, hay tạo thành các dòng chảy nhỏ, không có ảnh hưởng mấy. thế nhưng tuyết quá lớn, quá dày, sẽ tạo thành lũ.

Thế nhưng tuyết lớn lúc này mọi người không ra ngoài làm việc được, cũng là thời gian thích hợp để dạy mọi người viết chữ.

Nghe nói hôm nay Minh Vũ sẽ dạy mọi người một thứ gì đó rất là mới lạ, nên bọn họ vô cùng háo hức.

“ta nghe nói là thủ lĩnh sẽ chỉ chúng ta chữ, ta ăn Chữ rồi! ngon lắm” Orc lớn tiếng bốc phét.

Klu cũng hồi hộp không kém, ngày hôm qua hắn thấy thủ lĩnh thu thật không ít thanh cùng nhánh cây, xem ra hôm nay có cái gì đó rất lạ đây.

trong hang đá lúc này tụ tập trên dưới 70 người, số còn lại thì ra ngoài.

Mà nhóm đầu tiên được dạy chính là những đứa nhỏ có độ tuổi từ 6 đến 14 tuổi. tất cả đều ngồi ngay ngắn cách xa nhau một đoạn. đồng thời chỗ ngồi của từng đứa nhỏ đều có một tấm da thú to bằng hai bàn tay và một cục than nhỏ.

Đứng tại vị trí cao nhất đó là Vu và Minh Vũ, Vu cũng khá là thắc mắc tên nhóc con này đang làm gì.

Để cho mọi người ổn định Minh Vũ bắt đầu lên tiếng

“hôm nay ta sẽ dạy cho các người viết chữ.!”

“thế chữ viết là gì?”

“chữ viết chính là thứ ta không cần phải mở miệng nói, mà người đối diện chúng ta có thể biết ta muốn gì?” Minh Vũ cố gắng nói đơn giản nhất cho mọi người hiểu được.

“ha ha ha ha ha ha! lúc này Vu trên kia nghe thế cười dài!

“vậy miệng dùng để làm gì?” Vu trào phúng.

Đám người ở dưới cũng khá là khó hiểu, đôi mắt chăm chú nhìn vị thủ lĩnh của bọn họ.

“vậy khi Klu đi săn ở nơi thật xa, ta muốn nói với hắn điều gì, phải chạy tới chỗ hắn à!” Minh Vũ cũng không có gấp mà hỏi ngược lại Vu.

Vu lúc này có chút cứng họng sau đó lão cố gắng chảy còi. “thì cho người đi truyền lời”

“vậy ta lỡ gặp người truyền lời chứ Orc thì sao? nếu bình thường thì không sao, thế nhưng lúc bộ lạc cấp bách, bị tấn công từ mọi phía thì như thế nào. Tin tức lúc đó cực kỳ quan trọng, ta không thể tự mình chạy khắp nơi báo tin tức cho mọi người?” Minh Vũ bắt đầu xỏ ra một tràng, Vu không thể nói được gì mà im miệng.

Minh Vũ bắt đầu nói tiếp đối với những đứa nhỏ này, chính là mầm non tốt nhất để dạy bảo. một dân tộc ngu dốt chính là một dân tộc yếu đuối, hắn biến hắn không thể sống mãi, ai cũng phải chết, muốn xây dựng một nền văn minh cũng không phải ngày một ngày hai, hắn không thể tự mình làm hết mọi thứ, hắn không phải là thần nhân. Nhưng hắn có thể là người truyền lửa cho bộ lạc về sau.

Minh Vũ bắt đầu giới thiệu bảng chữ cái, sau đó chỉ dẫn mọi người đánh vần theo hắn. hắn biết đầu óc người nguyên thủy không được tốt cho lắm, nhưng mưa lâu thấm đất, hắn không yêu cầu cao xa, mỗi ngày đám nhóc con này có thể ghi nhớ 5 chữ cái này may lắm rồi.

Bọn nhóc con cũng không hiểu những ký tự phía trên kia, bọn họ chỉ việc ghi nhớ và viết lại trên tấm da thú kia mà thôi.

Khoảng chừng bị dạy vò hai giờ, nhám người tiếp theo mới được phép vào. Nhóm người này đột tuổi trưởng thành, tiếp thu hơi khó, Minh Vũ phải rất là cố gắng mới giải thích lợi ích của chữ viết đồng thời dạy được 3 chữ đầu tiên trong bảng chữ cái A Æ Å.

Còn số người còn lại là người già độ tuổi từ 40 trở lên không còn thích hợp việc học chữ này.

Đám người Klu to như cái đầu, nếu thủ lĩnh chỉ bọn họ cách chiến đấu, bắn cung hay sử dụng các loại vũ khí mới, thì bọn hắn tin chắc trong vòng một ngày sẽ học thật tốt, thậm chí là có thể bỏ ăn bỏ ngủ.

Nhưng những ký tự trên kia, hắn cố hết sức cũng khó lòng mà nhét được.

Đám người duy nhất có Orc là được thoát nạn, hắn ta là trường hợp đặc biệt không phải học chữ viết, rất đơn giản Orc cho dù cố cũng sẽ không học được.

Hắn là kết quả của việc sinh con cận huyết, ngu ngốc dần dần, đa phần những đứa trẻ thế này sinh ra tại thời đại này hết 9 phần là sẽ chết. Orc là trường hợp rất may mắn không những không chết mà còn có sức mạnh rất lớn.

Và cứ thế bộ lạc trải qua những giây phút thống khổ cực kỳ, trong vòng nửa tháng tuyết vẫn rơi ngoài kia không ngừng, bên trong hang đá đã bắt đầu bị bó hẹp dần.

Ngoài những thành viên học hoài không vào như Klu Xem Max ra thì có những thành viên tiêu biểu vượt trội.

Trong đó Caty và Exp hiện tại hai nàng có thể viết được một số từ đơn giản, như hang đá, Vu, Vũ, Thủ Lĩnh, Đá, Cá,...

Ngoài ra tất cả thành viên học chữ cũng có thể viết được tên mình, Minh Vũ cũng xem đó là một thành tựu nhỏ nơi.

Nhóm trẻ nhỏ quả thật là dễ dạy, dễ tiếp thu, tuy không có như Exp và Caty có thể viết được một số từ, nhưng bọn chúng đã nhớ được toàn bộ 24 bảng chữ cái.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Tuyết quá nhiều

Không biết như thế nào, thế nhưng bên ngoài tuyết đã rơi liên tục một tháng, toàn bộ cảnh quang lúc này chỉ là một màu trắng trơ trọi.

Năm nay nếu không có Minh Vũ hẳn là bộ lạc sẽ chết rất nhiều. nước nóng liên tục được nấu. nhiệt độ bên ngoài lúc này cao nhất cũng âm 6 7 độ. Vào ban đêm nhiệt độ còn xuống thấp hơn.

Vậy mà trong thời gian này bộ lạc lại chào đón thêm 3 đứa trẻ sơ sinh khác, quả thật là sinh nở không chọn đúng thời gian. Nhưng bộ lạc vẫn chào đón bọn chúng bằng một cái tên.

Tuyết, Kool và Gao. Trong 3 đứa trẻ sinh ra có hai nam một nữ. cũng xem như là một mầm non mới của bộ lạc.

Gần cả một tháng nay, bọn họ không có một chút thức ăn tươi nào cả, tuyết cực kỳ lớn, không có khả năng ra ngoài bắt cá. Thậm chí là hổ tuyết vừa mới đào ra thì chưa đầy 2 phút sau mặt nước tiếp tục đóng băng.

Mọi công việc đều trì trệ, nhóm người Klu không một chút lo lắng, thế nhưng Vu cùng Minh Vũ lại có một nét mặt đăm chiêu giống như nhau.

“Vu! Tuyết quá lớn “Minh Vũ cầm một chén nước nóng vừa thổi vừa nói chuyện với Vu.

Ánh mắt Vu nhìn xa xăm, dường như nhớ về chuyện gì đó, lão khẽ nói “những căn nhà mới xây kia có khả năng vào mùa xuân chìm dưới mặt nước.”

Nghe Vu nói thế Minh Vũ lặng im trong giây lát, điều hắn không muốn nhất rất có khả năng xảy ra, lũ đầu xuân.

Vu nói tiếp “lúc ta còn trẻ! Cũng có một năm tuyết nhiều như thế này! Năm đó vào đầu xuân nước tràn ngập đồng cỏ, bộ lạc lúc đó không ai dám ra ngoài!”

Nắm tay Minh Vũ siết chặt hỏi tiếp “Nước ngập sâu không?”

“nước nhiều lắm, nước từ trên núi chảy xuống, từ trong rừng chảy ra, từ trên bờ suối chảy xuống, đây đâu cũng là nước.

Qua diễn tả của Vu, Minh Vũ cũng có thể nhận biết đại khái được tình hình năm đó, hẳn cũng thử phào nhẹ nhõm, chuyện này nói lớn cũng không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ.

Đó chỉ là ngập nước cục bộ, do không đủ lối thoát cho dòng nước, nên mới có hiện tượng như thế.

Chuyện này giải quyết khá là đơn giản, chỉ cần khơi thông, dẫn hướng dòng nước một số chỗ mấu chốt, bộ lạc sẽ không có bị ngập nặng.

Hơn nữa sau khi tuyết ngừng rơi, hẳn sẽ gia tốc xây dựng bức tường kia, đồng thời cho đào một hệ thống dẫn nước thoát ra ngoài bờ suối.

Cứ thế sau một tháng dài đằng đẳng cuối cùng tuyết đã ngừng rơi, mọi người trong bộ lạc ai cũng huân hoang, bởi vì khi tuyết ngừng rơi, bọn họ sẽ được ra ngoài, không còn phải học cái chữ viết kia nữa.

Đám người Klu giống như những con hung thú xông chuồng, ngay từ lúc tờ mờ sáng cả một đám người chạy ra khỏi bộ lạc mang theo dụng cụ bắt cá cao chạy xa bay.

Thế nhưng mấy đứa nhỏ vẫn tiếp ở lại học viết chữ. Trong nước mắt ngưng trệ.

Thế nhưng Đám người Klu sau chừng hai giờ cũng phải đi với vẻ mặt thê thảm. tuyết quá nhiều không thể đi được, hiện tại cả bộ lạc giống như là bị giam lỏng trong một thế giới băng tuyết.

Tuyết hiện rất là xốp không đủ độ cứng rắn để bước lên, còn hiện tại đi xuyên qua tuyết đó là điều không thể, bởi vì tuyết đóng thật dày, ước chừng 1,5m là ít.

“thế nào” Minh Vũ cười cười hỏi Klu.

“tuyết nhiều quá! Không đi được!” Klu có chút bức dọc.

“tuyết nhiều thì dọn tuyết mà đi!” Minh Vũ vừa đi vừa nói. Đám người Klu cũng đi theo sau hắn.

Với nhiệt độ hiện tại, muốn để tuyết đủ độ cứng để bước lên trên, thì ít nhất cũng phải đợi thêm ít nhất là 5 ngày nữa. vì thế có một cách nhanh nhất hiện tại là dọn ra một con đường nhỏ hướng ra bờ suối.

Một tháng nay ăn cá không riết miệng của hắn cũng đủ nhạt lắm rồi.

Đồng người nhiều sức, khoản chừng một ngày, một con đường được dọn ra. Kéo thẳng từ bộ lạc cho tới bờ suối.

Mà dòng suối lúc này cũng không khác gì những khúc vực khác tuyết dày bao phủ, mọi phải thật sự vất vả mới dọn ra được một cái hố băng.

Thật là không nghĩ tới, bên dưới lớp băng tuyết kia, bọn cá vẫn có khả năng hoạt động, hố băng vừa đào ra. Ngay sau đó có mấy con cá lớn ngoi lên hít oxi.

Quen tay mà làm nhóm thợ săn không nhìn nổi nữa một màn săn cá bắt đầu. cá lúc này khá là ồm chất lượng không được tốt lắm, thế nhưng thà có còn hơn không. Săn chừng 2 giờ, nhắm đủ số lượng, mọi người mới vui vẻ mà về.

Sau bao ngày ăn uống kham khổ, rốt cuộc cũng có thứ mà thay đổi khẩu vị, lúc này không một ai kêu ca, cháo cá đã sẵn sàng, chỉ có một điều tiếc nuối chính là không được ăn củ khoai, vì Minh Vũ nghiêm lệnh số củ khoai đó là để làm giống cho năm sau.

Orc hôm nay là ăn tích cực nhất, một mình hắn giải quyết một con cá lớn, như thế hắn vẫn không có đã thèm ánh mắt vẫn tham lam nhìn chằm chằm xung quanh xem ai ăn dư hắn sẽ ăn giùm cho.

Minh Vũ cũng đã quá nhạt miệng, thế nên hắn chỉ ăn đủ no rồi nhường phần còn lại cho Orc. Orc nhận được thức ăn nước mắt rung rung. Vừa ăn nước mắt vừa chảy.

Trong vài ngày kế tiếp không khí trở nên ấm áp hơn, tuyết đã đông khác là cứng, thế nhưng đi lại trên đó cũng phải rất là cẩn thận, nếu không sẽ bị sụp xuống lớp tuyết dày kia, rất khó để leo lên.

Có lẽ đây là cơn mưa tuyết cuối cùng của mùa đông năm nay, trong vòng 1 tháng tiếp đi không có một hạt tuyết nào rơi cả, thế nhưng nhiệt độ cũng không đề cao lên quá 1 2 độ. Không khí vẫn giá rét như thường.

Mà trong khoảng thời gian này bức tường xây bằng gạch cũng đã đến giai đoạn hoàn thành. Bức tường tuyết tạm thời kia cũng được dỡ bỏ.

Bên ngoài bức tường kia là một thế trắng của băng tuyết, nhưng bên trong bức tường lại là một khung cảnh khác.

Toàn thể bộ lạc lúc này có một chút giống một cái thôn xóm nhỏ. Hắn dự định quy hoạch toàn bộ khu vực đồng cỏ này thành một cái nông trường lớn, ít nhất phải gieo trồng 4 5 mẫu khoai cùng cùng hạt đá. Ngoài ra ớt cũng phải gieo trồng. hương vị ớt làm cho hắn không thể nào quên được, vị của ớt làm vui đi một chút nỗi nhớ quê hương của mình. Nhưng điều kiện tiên quyết là không có lũ đầu xuân.

Năm sau hắn muốn thuần hóa thêm một số động vật khác, như thỏ, gà, thậm chí là heo hay các loài động vật ăn cỏ cỡ lớn như tuần lộc, hươu,....

Mùa đông cứ thế lặng lẽ trôi qua, những bộ lạc có ý đồ với bộ lạc Đá Lớn vì các nguyên nhân chủ quan và khách quan đã không động chạm tới bọn họ.

Mùa đông kéo dài tới tận 5 tháng cuối cùng cũng đã trôi qua, không khí đầu xuân được đề cao thêm vài độ, khu rừng cằn cỗi kia nay đã bắt đầu đâm chồi nảy lộc chuẩn bị thay một bộ diện mạo mới.

Khu rừng yên tĩnh nay bắt đầu có một chút sinh khí, từng đàn chim từ phương Nam bay trở về báo hiệu một năm mới bắt đầu.

Những ngọn núi tuyết bắt đầu tan chảy, từng dòng nước nhỏ len lỏi theo cánh rừng mà tràn xuống vùng trũng.

Bộ lạc Đá Lớn cũng bắt đầu năm mới bằng một buổi cúng tế, đứng trên mỏm đá cao nhất, Vu đang không ngừng tung người nhảy vũ điệu mùa xuân cầu may cho một năm, bộ lạc sinh sôi được nhiều đứa trẻ, bộ lạc có nhiều thức ăn, bộ lạc luôn mạnh khỏe.

Mở đầu mùa xuân nhóm thợ săn như thường lệ vào rừng săn thú, lấy những chiến lợi phẩm ngon nhất, tốt nhất cúng tế cho thần linh để có một năm yên bình vui tươi.

Nhóm thợ săn vào rừng có tất cả 30 người, trong đó có 4 thành viên kỳ cựu nhất trong nhóm thợ săn, còn lại là những thiếu niên được đào tạo trong

mùa đông qua. Bọn họ chính là những mầm non phát triển sau này sẽ trở thành những chiến binh dũng mãnh nhất bộ lạc.

Mấy cái thiếu niên về mặt non nớt, trên tay là một thanh cung 0.9m bên hông là một túi tên làm bằng da thú chứa ít nhất 20 mũi tên, đồng thời trên lưng còn có một cái gùi nhỏ đựng không ít đồ bên trong, như túi da thú, thức ăn dự trữ.

Vì sao lại như thế đi sẵn lại còn mang thức ăn, đơn giản vì đám nhóc con này chỉ là những thực tập viên, lần đầu vào rừng nên Minh Vũ chuẩn bị sẵn sàng mọi thứ cho chúng.

Bộ lạc muốn phát triển cần phải có một nguồn nhân lực mạnh mẽ, Minh Vũ không muốn có bất kỳ mất mát nào đáng tiếc xảy ra.

Dẫn đội chính là những tên thợ săn ưu tú nhất, có kinh nghiệm nhất đó là Klu, Luc và Max.

mà bộ lạc hiện tại đang chuẩn bị công cụ canh tác nông nghiệp, mở ra thời đại trồng cây nông nghiệp thay thế dần thời kỳ săn bắt hái lượm
cầu like, cầu phiếu. cầu thả tim

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Lũ về

Lần đầu tiên đi ra ngoài bộ lạc nhóm thực tập thợ săn vẫn là còn rất nhiều điều học hỏi, thế nhưng cũng may, trong những tháng mùa đông qua, Minh Vũ cùng nhóm Klu thường xuyên nói về những điều kỳ lạ, những điều đáng chú ý trong rừng sâu, cách lần theo dấu vết.

Đồng thời kỹ năng bắn cung cũng rất là tạo, nghệ. Tuy không thể nào bách phát bách trúng, nhưng về phần cơ bản cũng đã nắm rõ.

Sau một ngày dài, nhóm thợ săn trở về, kết quả thật không như mong đợi, không phải bọn họ không có kỹ năng mà đi suốt một ngày đường không hề gặp bất kỳ một con động vật nào cả. một ngày đen đui.

Thế nhưng ăn mừng bọn họ trở về Minh Vũ cũng phá lệ nấu một nồi súp khoai. Coi như là khích lệ tinh thần.

Bọn họ vừa ăn tối, nước mắt vừa trào ra, bọn họ đã không biết bao lâu không có cảm nhận hương vị này, hầu hư 3 tháng, chính xác là 3 tháng rưỡi kể từ cái lệnh cấm không ăn được củ khoai ban ra, bọn họ không hề động tới một củ khoai nào cả.

Những ngày tiếp theo thời tiết âm dần, nhiệt độ gia tăng đột ngột, vào lúc giữa trưa nhiệt độ có thể lên tới 12 13 độ. Băng tan ngày càng nhiều.

Dòng suối đóng băng nay đã có dấu hiệu rạn nứt, lớp băng không ngừng bị bào mòn, có những nơi có thể vỡ ra bất cứ lúc nào.

Nhìn tình thế có một chút cấp bách, Minh Vũ ra lệnh bộ lạc lúc này nghiêm cấm ra ngoài, thậm chí là ra ngoài bờ suối bắt cá.

Đồng thời gia cố thêm bức tường, đào mương thoát nước, đắp đê,... Cũng may lần này có thêm một số công cụ bằng đồng, nên công việc khá là thuận tiện một chút.

Mấy cái tộc nhân cũng không rõ thủ lĩnh mình muốn làm gì, không phải vào mùa xuân, tuyết tan, bọn họ có thể ra ngoài tìm kiếm thức ăn sao, nhưng thủ lĩnh lại bắt họ ở lại trong bộ lạc, còn phải đào đất nữa.

Đa phần là không có tình nguyện làm việc, thế nhưng mấy ngày tiếp theo, tình hình biến đổi nhanh chóng, từng dòng nước lớn bắt đầu chảy mạnh, từ khắp bốn phương tám hướng đổ về vùng trũng.

Lúc này dòng suối nhỏ toàn bộ lớp băng đã tan chảy, thay vào đó là một dòng nước lớn chảy từ thượng nguồn xuống, mang theo không ít những khối băng lớn chưa tan hết, ừ ừ kéo về hạ du.

Dòng suối bình thường chỉ có rộng 10m thôi, thế nhưng lúc này đã tăng gấp đôi, mấy cái cây nhỏ dọc theo bờ suối cũng không biết từ lúc nào đã bị dòng nước cuốn trôi mất rồi.

Hơn nữa phạm vi dòng chảy không ngừng lớn mạnh, chỉ trong vòng hai ngày dòng chảy đã tràn lan ăn sâu vào trong đồng cỏ đến tận 50. Và có dấu hiệu tăng thêm.

Mà nước trên núi đổ xuống cũng không kém, nước lúc này bị ứ trong tường thành, mấy cái tộc nhân đang không ngừng thoát nước theo chỉ dẫn của Minh Vũ.

Quả thật là hần không có tính tới trường hợp này, không hề xây dựng hệ thống thoát nước cho bộ lạc, thế nên biện pháp duy nhất lúc này là đục một số lỗ trên tường thành đồng thời đào một số con mương nhỏ dẫn dòng nước thoát đi. Cả bộ lạc như một bãi đầm lầy, bùn lầy không chịu nổi.

Tình hình căng thẳng chưa dừng lại chỗ đó, bốn ngày tiếp theo lượng nước tràn về càng nhiều, dòng nước lúc này cách bộ lạc khoảng chừng 3 4 trăm mét mà thôi, hơn nữa dòng nước còn mang theo rất nhiều thứ từ thượng nguồn về, cây cối, thậm chí còn có nhiều xác động vật khác như hươu, tuần lộc, thậm chí là gấu lớn.

Có thể thấy những bá chủ trong rừng sâu như thế nào đi chăng nữa thì đối với mẹ thiên nhiên nó chỉ là một con rối tùy tiện muốn là như thế nào sẽ làm như thế ấy.

Cũng may Minh Vũ đã đoán trước được sự tình, nếu nước lũ tràn về phía bộ lạc thì hẳn cũng có cách đối phó, tường thành cũng có thể tạm thời trở thành một cái bờ đê nhỏ ngăn cản được phần nào.

Chỉ có điều là cuộc sống trong mấy ngày kế tiếp sẽ khó khăn hơn thôi. Dù gì đi chăng nữa hang đá của bọn họ đang sinh sống cũng cao hơn vùng đồng cỏ đến tận 4m.

Nhưng cũng khá là may, sau 10 ngày con lũ quét cũng rút đi để lại một vùng đất hoang tàn, khắp nơi cá đá tảng, cây cối thậm chí là xác động vật.

Để phòng ngừa dịch bệnh có thể xảy ra Minh Vũ ra lệnh cho toàn thể bộ lạc phải dọn dẹp vệ sinh khu vực xung quanh bộ lạc. mấy xác chết kia cũng không được giữ lại một mực đốt thành tro hết.

Nước uống cũng phải yêu cầu khác khe, không được dùng nước dưới suối.

Mất tộc nhân cũng rất là thắc mắc tại sao lại như thế, nhưng lệnh từ trên bổ xuống không ai dám cãi.

Chỉ 5 ngày nước toàn bộ rút lui, lúc này Minh Vũ mới thật sự thả lỏng, một trận lũ quét đi qua nó mang lại rất nhiều hậu quả mang theo nếu không xử lý tốt, đặc biệt là dịch bệnh nó sẽ giết chết cả một bộ lạc chứ không phải chuyện chơi.

Mà có mấy này liên tiếp đồng cỏ ngập trong nước thế nên nền đất lúc này khá là mềm rất thuận tiện cho việc cày cấy gieo trồng.

Nghĩ là làm từ tối hôm trước Minh Vũ cho người đem số lượng khoai tẻ kho ra ngâm nước, đảm người tường bờ rằng thủ lĩnh hôm nay hào phóng ăn mừng nước rút, nên sẽ được một trận no say.

Thế nhưng bọn họ đã thất vọng, ngày hôm sau, Minh Vũ đã ra lệnh tổng động viên toàn bộ bộ lạc ra ngoài làm việc, không phân biệt già trẻ lớn bé, trừ một số phụ nữ vừa mới sinh hoặc đang mang thai những tháng cuối là được ở lại bên trong, thế nhưng vẫn phải nấu ăn.

Số còn lại mang những nông cụ đã chế tạo từ trước theo sự hướng dẫn của Minh Vũ bắt đầu làm việc.

Minh Vũ phân chia ruộng đất thành từng thửa, mỗi thửa có 30 hàng, mỗi hàng dài 30m. mà cách canh tác thì dựa theo cách mà người Việt canh tác nông nghiệp vào đầu những năm 2000.

Căng dây để hàng được thẳng, dùng lưới cày, xới đất lên. Phía sau mà 4 5 phụ nữ sẽ thả hạt giống xuống dưới, sau đó lấp đất lại. công việc rất lại đại quy mô, trong này đầu tiên 10 thửa đất đã được cày xong.

Bọn người bộ lạc Khô củ thì cũng không có ý kiến, vì bọn họ cũng thường xuyên làm chuyện này, thế nhưng không có cày đất lên như thế này, thậm chí là phân theo từng hàng từng thửa.

Còn đám người Klu thì không hề biết, bọn chỉ thấy cảm giác lòng đau như cắt, bọn họ không biết tại sao thủ lĩnh lại đem chôn thức ăn, bộ lạc không có dư thức ăn mà.

Orc thì vừa làm vừa rơi nước mắt, Minh Vũ chỉ cười thôi không biết giải thích như thế nào cho bọn họ hiểu.

Nhưng Vu dường như biết ý nghĩa của chuyện này, lão sống lâu nên cũng biết một số điều mà đám nhóc con không biết.

Có điều lão ngạc nhiên chính là Minh Vũ tại sao lại phân ra từng hàng từng thửa như thế. Không phải chỉ cần đào mộ cái lỗ nhỏ, sau đó chôn hạt giống vào lấp đất lại là xong hay sao.

Ban đầu Minh Vũ cũng có ý định như thế, nhưng hẳn trực nhớ lại kiến thức nông nghiệp cơ bản.

Nhằm những loại cây trồng ăn củ, thì muốn cho năng suất tăng cao ngoài việc phân bón đầy đủ chăm sóc tốt còn phải tạo điều kiện tốt cho bộ rễ phát triển, đất càng tơi xốp sẽ cho năng suất càng cao, củ càng to.

Vì thế hẳn mới quyết định cày đất lên giúp cho đất tơi hơn, đồng thời phơi nắng giúp diệt đi một số mầm bệnh không đáng có.

Sau 3 ngày thì công việc mới hoàn toàn kết thúc, có tất cả 45 thửa như thế. Sau đó Minh Vũ phân công chăm sóc thửa đất của mình, cứ 5 người chịu phụ trách giám sát, chăm sóc thửa ruộng của mình, khi có bất kỳ vấn đề nào thì phải thông báo cho hắn biết.

Mọi người cũng ngờ ngợ nghe theo mà thôi. Cũng chưa hiểu ý Minh Vũ cho lắm.

Hai hôm sau thì Exp từ bên ngoài chạy vào, nàng thông báo có điều bất thường trên thửa ruộng nàng quản lý. Đó là khoai đã mọc mầm.

Minh Vũ cũng đã biết chuyện này, trong bộ lạc hẳn là người quan tâm đến vấn đề này nhất, thế nên từ sáng đến tối đa phần hẳn đều ở ngoài.

Minh Vũ chỉ khen một câu tốt rồi cùng mọi người ra tham khảo, hướng dẫn một số vấn đề trong việc chăm sóc cây trồng, nhỏ cỏ,.....

Phân công nhiệm vụ 5 người một thửa đất, tính ra diện tích chỉ khoảng chừng 1 công đất mà thôi (khoảng 1000 m2) chỉ trừ một số thời điểm phải bận rộn, ngoài ra mọi người đa phần đều rảnh rang không có chuyện gì làm, thế nên một số công việc như cũ vẫn diễn ra.

Ngoại trừ một số tay cung thủ ở lại bộ lạc làm nhiệm vụ phòng vệ ra, còn số còn lại ai vào việc nấy, chế tác đồ gốm cũng bắt đầu hoạt động lại.

Lần này theo ý kiến của Minh Vũ tạo ra nhiều vật dụng khác như đĩa, chảo, lu,..... thế nhưng số lượng không nhiều mỗi ngày khoảng chừng 20 cái.

Mà mấy đứa nhỏ ngoài việc chăm sóc việc đồng án cũng phải tiếp tục học chữ, điều này làm cho bọn chúng khóc ra nước mắt. thế nhưng thành quả thật là có, hầu hết bọn chúng bây giờ có thể đọc được viết được, tuy không thành thạo, nhưng ít nhất bọn họ có thể viết ra được tên của mình, viết ra được tên một số vật dụng thường ngày, như Nồi Sành, Dao, Rìu, dây thừng.

t/g: giai đoạn mùa đông đã chấm dứt bộ lạc chuẩn bị vào giai đoạn bạo phát triển, rất nhiều thứ sẽ được phát minh, rất nhiều thứ được xây dựng.

cầu phiếu cầu like,

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Vận may kéo đến

Minh Vũ đang ngồi trầm ngâm trong hang đá, không biết nên làm cái gì cho bộ lạc đây, phải chế tác cái gì đó hay xây dựng cái gì đó. Nhì ngẫm nghĩ lại hiện tại đang có cái gì, thiếu cái gì và cần bổ sung cái gì thì bên ngoài Exp chạy vào nước mắt ngưng trờng chảy tới.

“thủ Lĩnh! Thửa ruộng của ta không biết bị con gì mà bị hỏng mất rồi!” Exp thôn thức.

Minh Vũ neho mắt lại, không phải hôm qua còn tốt lắm ư! Sao hôm nay lại báo hỏng.

“hu hu hu! chính Ashi làm! Chính nàng ta! Hu hu hu hu!” Exp khóc sụt sướt.

“chuyện gì xảy ra!” Minh Vũ nảo to như một cái đầu.

Nước mắt phụ nữ từ xưa tới nay rất khó là giải quyết.

Minh Vũ ngay lập tức cùng Ashi chạy ra ngoài cánh đồng, đập vào mắt hẳn là một cảnh hỗn độn, có dấu bối mớc, những củ khoai đã mọc mầm lẩn long lóc trên đồng đất.

Kết bên đó nhóm người Ashi cùng đang hỗ trợ trông lại. mà ba thủ phạm làm ra chuyện gian ác này đang nằm kế bên Ashi.

Exp nhìn thấy 3 con sói non hậm hực không ngừng muống dùng dao xương cho mỗi con một nhát.

Ashi lúc này cũng khóc không ra nước mắt. mấy con sói non lúc trước nay đã lớn không ít, mỗi con ít nhất cũng khoảng 6 7 kg.

Bọn chúng đã rất khó chịu trong khoảng thời gian mùa đông kia, mấy ngày nay vô cùng thoải mái rong chơi, bọn thú non kiểu này rất là hiếu động và phá phách. Minh Vũ biết được điều đó. Bọn hậu duệ của đám này vừa ngu vừa ngáo, vừa phá, thế nhưng muốn nuôi chúng cũng không phải chuyện dễ.

“Exp không sao! chỉ là bọn cún con phá phách thôi!” Minh Vũ an ủi. sau đó hấn quát Ashi

“Ashi! lần sau trông chừng cho cẩn thận, nếu bọn chúng còn đi phá phách thì ngươi nhin ăn một ngày đi!” Minh Vũ hăm dọa.

Ashi cũng rất là khốn khổ à, nàng cực chẳng đã mới nuôi lúc tham ăn này, không những không ngừng quấy phá, còn thương xuyên ị bậy trong nhà, nhiều lần nàng muốn đem trả cho thủ lĩnh, thế nhưng bây sói cứ quẩn quýt theo nàng. Nàng không thể bỏ được.

Cũng may lần này bọn chúng phá hoại cũng không nhiều lắm thì bị Exp phát hiện, cả đám cùng nhau làm, chừng nửa giờ là xong.

Lúc này Ashi cùng Exp đang chuẩn bị hành trang đi dọc theo bờ suối săn ít cá thì Minh Vũ bước tới, tay cầm ba cái vòng cổ cùng mấy sợi dây giao cho Ashi.

“cột mấy con phá hoại này lại! dắt chúng đi theo, cần phải huấn luyện chúng thành chó săn, trợ giúp chúng ta săn bắt!” Minh Vũ nói vừa nắm đầu một

con đeo cho nó cái vòng cổ.

Đám sói non nhìn Minh Vũ mới ánh mắt đầy thương cảm, lúc này răng nanh bọn chúng còn khá là ngắn chưa có lộ ra ngoài nên nhìn rất là đáng yêu.

Lần này Minh Vũ đi theo đám người Ashi cùng Exp. Còn đám người Klu Luc Orc thì đã đi ra ngoài từ sớm.

Bọn họ mấy ngày nay săn được khác nhiều thú, đa phần là các động vật nhỏ như thỏ và gà. Thế nhưng không có một con nào còn sống cả. toàn bộ đều bị một mũi tên xuyên mình mà tử vong.

Minh Vũ đã nhiều lần muốn bọn họ bắt động vật sống về, thế nhưng lại không được. muốn bắt sống hiện tại rất là khó, vì tuyết vẫn còn, đường rất là trơn, trượt bắt không được. chỉ có cung tên bắn tầm xa, nên mới dễ dàng bắt.

Ashi cùng Exp hai nhóm người đi có tất cả là 34 người, trong đó 12 người là mang theo cung tên 5 người mang theo giáo cùng khiên. Số còn lại là mang theo gùi, dụng cụ bắt cá.

Nhìn theo phương hướng dòng suối bọn họ đi ngược lên thượng du, có lẽ dòng suối này bắt nguồn từ ngọn núi cao trên kia. Từ dưới chỗ này nhìn lên vẫn còn thể nhìn thấy đỉnh núi tuyết vẫn còn đóng rất là nhiều.

Thảm thực vật cũng phân chi theo từng mảng mà mắt thường cũng có thể nhìn thấy. phía trên cao nhất đó chính là một màu tuyết trắng, theo đó là một mảng lớn sườn núi màu xám tro, tiếp theo là một vùng cây có ngọn cao vót, và cuối cùng là một mảng xanh xanh rừng cây đang mọc lá xanh non mơn.

Thoe như Minh Vũ suy đoán thì đây nơi mà hắc sinh sống là vùng tiếp giáp giữa miền núi và đồng bằng, địa hình động thực vật cũng tính là đa dạng. Vì là nơi tiếp giáp hắc có thể tận dụng rất nhiều thứ.

Đây là đầu tiên hắc đi ngược theo dòng suối lên thượng nguồn. dòng suối lúc này chảy ôn hòa, nước rất trong có thể nhìn thấy một số loài cá đang bơi lội dưới đó. Nhưng đa phần chỉ là cá nhỏ chừng ngón chân, ngón tay mà thôi.

Nước trong sẽ có rất ít cá lớn, cần phải tìm chỗ thật thích hợp mới có thể bắt cá tốt. đám người dọc theo bờ suối mà đi, 3 con sói nhỏ thì la vui nhất, Ashi thao dấy cho bọn chúng, chúng nó không ngừng chạy nhảy, giống như những con thú hoang vừa mới xổng chuồng.

Bất chợt Minh Vũ nhìn thấy có mấy cái hạt được bọn chó đào ra dưới lớp lá dày đặc. những hạt này khá là nhỏ một màu đen nâu có hình bầu dục, nhìn dưới đất cũng có khá là nhiều loại hạt này.

Minh Vũ nhú mày, nhìn những quả này hắc có chút quen mắt thế nhưng không có nhớ là nhìn thấy loại này ở đâu.

Sau đó hắc nhìn lên phí trên đầu, lúc này cái cây này cũng đang bắt đầu mọc ra lá non, những mẫu lá non thon nhỏ, như ngón tay út, điều này càng khiến hắc quen thuộc hơn.

Trong lòng hắc nghi hoặc khá là nhiều, loại cây này làm sao có thể xuất hiện tại chỗ này, thật là không có khả năng.

Nghĩ thế, nhưng Minh Vũ vẫn là dùng răng cắn lăm đôi mấy cái hạt dưới đất kia.

“không được! ăn không được!” Ashi hét lên

“rất đắng! ăn không được! ăn vào sẽ đau bụng!” Exp cũng nói.

Hai người nói như thế Minh Vũ càng tin vào ý nghĩ của mình.

Hắc cắn quả ra lăm đôi, xung quang miệng hắc có thể cảm nhận một vị đắng đặc trưng đồng thời còn có một chút ngọt ngọt.

“quả là nó! quả thật là nó! Đại phát! Đại phát! Có đồ ăn ngon” Minh Vũ cười ha ha ha ha.

Nếu như Minh Vũ đoán không sai, thì đây hắc là cây Ô Liu, hắc thật không ngờ loại cây này có thể xuất hiện tại đây. Dựa theo kiến thức địa lý thì điều này khó mà có khả năng.

Thế nhưng hắc cũng ngại suy nghĩ nhiều, cho dù thế nào đi chăng nữa đây cũng không phải là trái đất, không thể áp dụng toàn bộ lạc định luật, quy tắc của địa đầu lên vùng đất này.

Trái cây ô liu khi còn tươi sẽ có vị đắng, thế nên mọi người mới lầm tưởng là ăn không được, thậm chí là các loài động vật ăn quả và hạt cũng thế. Thế nên những trái ô Liu này chín rụng rơi xuống đất cũng không một ai thèm để ý, làm cho hắc nhặt được tiện nghi. “hôm nay! Không đi săn nữa! nhặt! hết những quả này! Mai có thức ăn ngon!” Minh Vũ có chút gấp.

Hắc đến nơi này cũng gần đã trải qua hai cái mùa rồi, hương vị đồ ăn chiến hắc đã thêm khát từ lâu. Thế nhưng hắc chờ mãi cũng không săn được một con vật nào có nhiều mỡ để chế dầu.

Nhưng hôm nay nhân phẩm bạo phát, nhờ mấy con chó phá hoại kia, lại lập một cái công thật lớn.

Có quả oliu có thể chế dầu oliu, dầu ô liu a, có thể chiên, có thể kho, có thể trộn rau ăn sống.

“con mẹ nó! Hôm nay bạo phát! Nhanh nhanh, nhặt hết về bộ lạc, mai có đồ ăn ngon!”

Exp có chút không hiểu nổi vị thủ lĩnh này, thế nhưng kể bên nàng Ashi thì đôi mắt tròn tròn, nước miếng chảy ra ròn ròn.

“đồ ăn ngon! Đã từ lâu rồi nàng mới nghe lại câu này!” đồ ăn ngon! Con sâu tham ăn trong bụng nàng lại điên cuồng ngo ngoe!

“mau nhặt! mai có đồ ăn ngon!” cả đám người giống như uống thuốc kích dục, không ngừng bới lá tìm hạt.

Cho đến giữa trưa, mọi người đã lục tung khi vực này, thu hoạch được 5 gùi đầy ắp hạt o liu, Minh Vũ không nhìn được mà ngay lập tức trở lại bộ lạc, mang theo mọi người cùng về.

Lúc này bộ lạc ngoài nhóm săn ở bên ngoài ra, thì mọi người đều tụ lại một chỗ xem thủ lĩnh làm món ngon.

Những quả kia hợn biết, bọn họ từng ăn thử ít nhất cũng một lần, vị rất đắng không ăn được, thế nhưng thủ lĩnh lại nói là đồ ăn ngon, mấy người có chút không tin, đặc biệt là mấy cái tộc nhân mới gia nhập.

Còn người củ bộ lạc thì luôn tin tưởng thủ lĩnh. Thủ lĩnh từng đem đất ăn, vậy là đã chế tạo ra muối, lần này ăn quả đắng có thể chế ra được thứ hay hơn.

Đầu tiên Minh Vũ đi ra bờ suối tìm một phiến đá lớn, có một chỗ trũng ở giữa, thêm vào đó là 4 5 hòn đá vừa tay.

Chuẩn bị xong xuôi hấn bắt đầu lao vào làm mẫu đầu tiên.

Những quả khô oliu được ngâm nước khoảng chừng 30 phút, sau đó được đem ra nghiền nát, nghiền mịn thành bột, công việc này khá là thủ công và cần nhiều sức lực thế nên mấy cái phụ nữ cũng lao vào giúp Minh Vũ.

Quả thật là một điều đáng buồn, tuy hấn là thủ lĩnh thế nhưng về phần sức mạnh ngay cả Exp hấn cũng không có bằng.

Minh Vũ biết sản xuất dầu đều đa phần phải thông qua ép, thế nhưng hiện tại nguyên liệu cùng công cụ rất là thiếu thốn, nên hấn nghĩ ra một phương pháp lấy dầu oliu bằng cách khác.

Hấn cũng không biết có được không, thế nhưng cũng phải thử vận may.

t/g: ngày mai mình phải lên Sài Gòn mua đồ để chuẩn bị cho đám cưới, thế nên ngày mai hấn la sẽ không có chương. hôm viết được chương nào thì đăng chương đó. cố gắng nay 3 chương.

cám ơn các đh đã ủng hộ.

cầu phiếu cầu like. cầu linh thạch.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Đồ Ăn chiên

Theo lẽ thông thường dầu oliu được sản xuất bằng cách, sau khi thu lấy quả đã chín (màu tím và mọng nước) trong vòng vài ngày sô quả này sẽ được nghiền nhuyễn, sau đó chõng chúng thành từng lớp trên những tấm vải và dùng đà đè lên để ép lấy dầu.

Thế nhưng tại thời điểm hiện tại Minh Vũ không có khả năng làm như thế, thứ nhất là không có vải, thứ hai là quả oliu đã khô rất lâu và dầu đã tích tụ trong hạt khó là tách ra.

Như vậy Minh Vũ quyết định làm theo ý của hấn, hấn dùng tính chất vật lý của dầu để tách dầu ra khỏi hạt.

Dầu nhẹ hơn nước, đồng thời cũng ít hòa tan trong nước, dựa vào yếu tố đó hấn có thể tách dầu ra khỏi hạt.

Đầu tiên hấn lấy một cái nồi lớn, cho tất cả sản phẩm oliu nghiền vào, sau đó đun sôi nước, nhiệt độ nước đun lên cũng không cao, chỉ khoảng 70 80 độ thôi.

Lúc này khi gặp nước nóng, tinh dầu oliu ẩn chứa trong hạt bắt đầu nổi lên mặt nước, một màu vàng nhàn nhạt xuất hiện.

“thành công! Thành công rồi!” Minh Vũ vui mừng lớn tiếng.

Sau đó hắn dùng một cái muỗng không ngừng múc từng tinh dầu này ra.

Sản phẩm không được trong suốt màu nhạt, nó có lẫn một chút ít bã oliu. Thế nhưng cũng không có ảnh hưởng đến chất lượng là mấy.

Cho dù thế nào đi chăng nữa, nó cũng là dầu, mà có dầu thì sẽ có thể làm nhiều món ngon khác. Minh Vũ không có nhìn được mà ngay lập tức đem sản phẩm ra thử nghiệm.

Ngay sau đó một cái chảo được bắt lên bếp, chảo là hắn đã cho nhóm thợ gồm là từ nhiều ngày trước. cái chảo này thiếc kể theo kiểu chảo lòng sâu, chảo này có thể chiên, nấu canh, hầm đều được.

Hắn cho chừng một chén dầu vào chảo, đợi dầu sôi lên, sau đó hắn cho vào một miếng thịt cá tươi đã ướp một chút muối.

“xèo!” âm thanh quen thuộc vang lên, dầu bắng tung tóe nổ ra những âm thanh bong bóc, nhưng âm thanh thật là quen tai, thật là dễ chịu.

Mà mấy cái tộc nhân thì trở mắt ra mà nhìn, cái thứ nước kia là gì vậy, thật là kỳ lạ, sao nó màu vàng, sao lại bỏ cả vào lại sôi lên, phát ra âm thanh kỳ lạ.

Không biết bao nhiêu con mắt đang nhìn về phía này. Mà lúc này từ phía rừng cây, nhóm thợ săn trở về, hôm nay thu hoạch cực kỳ không tệ tí nào, bọn họ bắt được một ổ trứng gà, thậm chí còn bắt được không ít gà còn cùng gà mẹ.

Ngoài ra trên vai Orc còn có một thú bốn chân màu đen sì, miệng có 4 cái răng nanh, mũi to mắt híp.

Đó không phải là con gì khác đó chính là một con heo rừng chính hiệu.

Nếu như bình thường, thì Minh Vũ ra chào đón đồng thời sẽ chúc mừng đám người, không những thế còn ban thưởng một chút gì đó cho đám người, khi săn được thứ tốt, thậm chí hôm nay còn bắt được mấy con gà còn sống.

Nhưng hôm nay lại khác, không một ai chào đón bọn họ, mọi người trong bộ lạc tạm trung vào một chỗ, đám người Klu không biết chuyện gì xảy ra, ngay lập tức vọt tới.

Nhảy vào bên trong Klu nhìn thấy Minh Vũ đang nấu ăn, hắn không biết đã bao lâu rồi thủ lĩnh không có tự tay nấu ăn a

“thức ăn ngon! Gắn gào lên!”

Orc từ xa cũng nghe thấy có thức ăn ngon cũng quăng con heo xuống dưới đất nhảy vào trong đôi mắt sáng rực nhìn chăm chú khúc cá nằm trong chảo dầu.

Nhìn thấy đám tham ăn xuống, Minh Vũ trừng mắt một cái “Đi ra ngoài!”

Cả hai biết được mình sau, nên chạy ra vòng ngoài, thế nhưng mắt khôn nhìn về cái chảo trên bếp lửa kia.

Chẳng mấy chốc hương cá chiên loan tỏa khắp nơi, đây là mùi cá, nhưng hương vị thật khác thường, nó khó không có mùi tanh như cá hấp, cũng không có mùi thơm kiểu như cá nướng, một hương vị thật khác biệt, thật thơm.

Mấy con sâu thềm ăn trong bụng không ngừng ngo ngoáy.

Nhìn hai mặt đều chín vàng Minh Vũ mới không nhanh không chậm mang cá ra đĩa, một miếng cá vàng tươi xuất hiện trước mắt mọi người.

“Orc lại đây! Cá Ashi nữa!” Minh Vũ ngay lập tức gọi hai người ra.

“Orc biết! hắn lại được ăn ngon, thế nhưng lần này lại có thêm Ashi nữa! hắn cũng không hiểu cho lắm, nhưng thôi cũng kệ, có đồ ăn ngon là tốt.

“Orc tiếp lấy!” Minh Vũ trực tiếp phân cho Orc một nửa miếng cá chiên, còn lại thì chuẩn bị phân cho Ashi.

Orc nhanh như chớp há miệng cắn một miếng thật to.

“orach!” âm thanh giòn rụm vang lên, đó chính là lớp da cá béo ngậy được chiên giòn lên. Khóe miệng Orc chảy ra một dòng dầu màu vàng vàng. Đó chính là dầu còn thừa lại trong cá, chưa được thấm ra ngoài.

Hương vị cá vẫn là quen thuộc, nhưng rất là ngon, rất là béo, có một chút gì đó ngậy ngậy, rất là thơm, thịt cá không có bờ như khi luộc hay hấp, cũng không có khô như nướng.

Vị muối thấm nhuyễn hòa cùng với vị ngọt của thịt cá Orc cảm thán “ quá ngon! Ngon quá! Ta muốn ăn nữa! ăn nữa!” ánh mắt tập trung vào miếng cá còn lại.

Nhìn thấy biểu cảm của Orc. Ashi không nhìn được nữa, ánh mắt long lanh.

“ của người!” Minh Vũ cũng không có chờ lâu ngay lập tức cho Ashi.

Ashi có kinh nghiệm của tên mập kia, nàng không có cần miếng lớn, mà ăn từ từ từng chút một, cảm nhận hương vị tuyệt hảo của món ăn.

Toàn bộ tộc nhân hận là không thể vào giành ăn với Ashi, nước bọt trào ra như mưa.

Đợi Ashi ăn xong Minh Vũ mới bắt đầu nói.

“ cái này được gọi là cá chiên. Ăn có ngon không?”

“ ngon!” cả hai đồng thanh.

“cá chiên được là từ dầu và cá! Cá thì các ngươi biết rồi, nhưng dầu thì là cái này, vừa mới được làm ra” Minh Vũ chỉ vào chất lỏng màu vàng còn đang trên chảo.

“ hạt này được gọi là hạt oliu, trái này không ăn được, vị rất đắng, nhưng hạt của nó ta có thể ép dầu!” Minh Vũ chỉ về cái phiên đá cùng dụng cụ lấy dầu.

Mọi người bắt đầu quan sát, Minh Vũ lại một lần nữa hướng dẫn mọi người các ép dầu, quy trình vớt dầu ra sao,.....

Vì có được món ngon vào tối này, cả một bộ lạc tập trung lại bắt đầu làm việc, mà lúc này Minh Vũ mới chú ý tới mấy thứ mà hôm nay đám người Klu săn được.

8 con gà, kèm theo đó là 14 con gà con to chừng nắm tay. Thậm chí còn có một ổ trứng gà.

Minh Vũ trừng lớn con mắt, giống như là muốn lòi ra, trạng thái của hắn lúc này không khác gì Orc khi này. “ Thù linh! Thù linh!” đứng kế bên Exp không ngừng lay lay thân thể Minh Vũ.

“ con bà nó! Bạo phát nhân phẩm! hôm nay phải cúng tế thần linh!” Minh Vũ không nhịn được mà lớn tiếng.

Cả một bầy tộc nhân ong ong cả lên.

“ cái gì thù linh muốn cúng tế thần linh!”

Thế nhưng Minh Vũ còn chưa ổn định lại tâm thần. thì lại một lần nữa bạo phát

“ Heo Rừng! có heo rừng!”

Hắn nhảy cẫng lên, kích động còn hơn cả Klu Orc nhìn thấy thức ăn ngon

,

“Mau! Mau! Mau! mau! Bắt nước sôi, nhanh,! nhanh! Đem dao ra đây! Cạo lông nó! Nhanh!” Minh Vũ thật là thêm ăn tới điên cuồng.

Nhiều người nhanh việc chẳng mấy chốc toàn bộ số hạt oliu kia đã được chưng cất thành dầu, thế nhưng sản lượng cũng không được chiều cho lắm, vỏ vụn được một hũ nhỏ chừng 2 lít dầu ăn.

Mà còn heo chừng 30kg cũng được làm sạch, Minh Vũ đích thân chỉ huy làm sạch con heo ú kia. Ngoại trừ lông móng và phân ra, hắn không có bỏ một tí gì cả.

Ngay cả máu heo còn sót lại trong cơ thể cũng được lấy ra, pha thêm tí muối rồi bỏ vào nồi luộc lên.

Ruột non, ruột già đều được làm sạch. Có điều ruột già xử lý hơi phiền phức hơn nữa không có mấy cái gia vị khử mùi tốt như tiêu gừng, nên vẫn còn khá là nặng mùi. Nhưng hắn vẫn có thể xử lý thật tốt.

Nặng heo, mỡ heo cũng được lấy ra, tuy hắn biết thịt nặng chiên giòn là một món mỹ vị thế nhưng dầu mỡ đang là vật thiếu, phải cần tích lũy khá nhiều nên hắn cũng không đem ra dùng.

Một buổi chiều bộ lạc chìm đắm trong hoan lạc, đại tiệc mở ra, hôm nay là một ngày đặc biệt, Minh Vũ cũng không có giấu thức ăn nữa, một số củ khoai cùng hạt đá còn dư lại được đem ra sử dụng. các món cá hấp, cá nước đã được thay thế bằng cá chiên, ngoài ra mấy con gà săn về thì được làm món gà nướng đất sét.

Ngoài ra món chính ngày hôm nay chính là món cháo lòng trứ danh của người việt, tuy không có tiêu hành, giả nhưng hương vị quê hương là không có thiếu.

Vừa húp bát cháo lòng vừa nhớ lại quê hương, từng giọt nước mắt Minh Vũ lăn dài trên má.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Đàn trâu trở về

Những ngày đầu xuân, không khí cực kỳ trong lành, tất cả các loài động thực vật đang trong quá trình sinh sôi nảy nở. Thế nhưng trong lĩnh vực công tác nông nghiệp gặp phải một vấn đề không mong muốn nhất, đó là cỏ dại.

Hằng ngày từ sáng sớm, các tộc nhân đã ra ngoài thửa ruộng của mình phân công mà nhổ cỏ dại, đa phần là phụ nữ và người già, vì đây là công việc khá là nhẹ nhàng.

Còn các thợ săn, cung thủ và đứa nhỏ đều có công việc riêng của mình, ngay cả Minh Vũ đảm nhiệm chức vụ thủ lĩnh đồng thời kiêm luôn chức thầy giáo.

Đã hai tuần trôi qua, kể từ ngày xuống giống khoai. Lúc này những mầm non đã mọc thành cây phát triển nhanh chóng, những cây non xanh ngắt theo từ hàng, từng hàng thẳng tắp, nhìn mà mát con mắt.

Mà lúc này nhóm thợ săn đi chưa được bao lâu, thì ngay lập tức hồn hên chạy trở về, Klu là người đầu tiên chạy trước nhất, mất tái mét thông báo cho Minh Vũ.

“Thủ Lĩnh! Quái thú sừng dài trở về! ta mang tộc nhân lấy muối, bị bọn chúng tấn công! Nhưng may không có ai bị thương cả!” Klu có một chút chột vệt.

“Quái thú sừng dài!” Minh Vũ nghĩ ngợi một hồi mới chợt nhớ ra hình dáng của nó.

“Trâu rừng!” Minh Vũ hỏi lại một lần nữa.

“Đúng! Chính nó! Bọn chúng chiếm nơi chúng ta lấy đá muối rồi!” Klu nói.

Xem ra bọn trâu rừng này sau nhiều ngày xuống phía nam, nay đã trở lại, hơn nữa vùng phương nam kia, nơi mà bọn chúng tới không có muối thế nên khi về cần phải tiếp muối ngay.

“Bọn chúng trở về có nhiều không?” Minh Vũ hỏi Klu.

“Nhiều!” sau đó Klu mới giơ mười ngón tay lên bắt đầu đếm đếm. Hắn đếm hết 10 ngón tay sau đó tiếp tục giơ bàn tay của Orc cùng Luc lên đếm tiếp.

Vì đám người Klu tiếp thu khá là chậm, nên tới lúc hiện tại bọn họ vẫn không thể để vượt quá 10. Thế nên Minh Vũ mới chỉ bọn họ cách này. Đếm số hết hai bàn tay, sau đó dùng bàn tay của người khác đếm tiếp.

Cuối cùng là 4 người Klu, Orc, Luc và Max chìa đôi bàn tay ra, trong đó Max chỉ có 6 ngón chìa ra, ý là có 36 con trâu trở về.

Nhìn số lượng xem ra đàn trâu ở phương nam có gia nhập thêm không ít trâu từ vùng khác. Vì lúc trước lần đầu tiên nhìn thấy bầy trâu này chỉ có khoảng 17 18 con mà thôi.

Chợt nhớ tới nơi bọn họ lấy muối là một cái hẻm núi nhỏ, địa thế khá là thuận lợi để phục kích.

Minh Vũ khẽ vỗ vai đám người, “chuẩn bị, ngày mai chúng ta săn quái thú sừng dài. Mai có đồ ăn ngon.”

Nghe tới đồ ăn ngon, mắt mọi người sáng lên, thế nhưng bắt chợt lại có chút rụt rè. Lần trước bộ lạc đã có người chết dưới đám quái thú sừng dài kia, thế nên nỗi ám ảnh vẫn còn.

Tiếp theo đó Minh Vũ, Klu, Orc cùng lúc lại trở vào rừng, lần này chỉ có 4 người, Minh Vũ không có mang theo nhiều người bởi vì hắn chỉ đi dò xét tình hình, địa thế, xem xét nơi nào có thể đặt cạm bẫy.

Đi chừng 2 giờ, mọi người đã đến phụ cận mỏ muối, lúc này toàn bộ khu vực này xanh rì một mảng, thế nhưng trong cái hẻm núi đó cây cối vẫn không có phát triển tí nào.

Mà lúc này trong hẻm núi có không ít động vật lớn. Đó chính là bầy trâu mà Klu nói đến.

Quả thật sau một mùa đông dài bầy trâu ốm đi rất nhiều. ngoài ra lớp lông dày màu đen đang được thay thế bằng một lớp lông mỏng hơn. Xem ra để thích nghi với khí hậu nơi đây, bầy trâu này cũng đã có những tiến hóa để phù hợp với khí hậu.

Mà điều Minh Vũ chú ý nhất là trong bầy trâu này có khoảng 10 con nghé (trâu con gọi là nghé, bò con gọi là Bê) còn lại là những con trâu trưởng thành, hầu hết là trâu cái chỉ có duy nhất một con trâu đực mà thôi.

Con trâu đực này cực kỳ thông minh, với thân hình vạm vỡ của mình có thể tay đôi giết một hay nhiều con sói nếu bọn chúng dám tới gần bầy trâu.

Trong lúc bầy trâu đang gặm cỏ thì con trâu đực này vẫn vô cùng cảnh giác, mọi chuyển động trong vòng 100m đều không qua được mắt nó.

Đứng trên một nhánh cây cao, Minh Vũ nhìn thấy tất cả mọi chuyển biến đến bầy trâu.

Chủ ý hắn đã định 10 con nghé kia, hắn đã quyết. không thể từ bỏ cơ hội này, đó chính là cơ hội để cho bộ lạc phát triển.

Trâu trong nền văn hóa nông nghiệp là điều không thể thiếu

“con Trâu là đầu cơ nghiệp!”

Trâu có thể đi cày, có thể kéo xe, có thể kéo cối đá. Ngoài ra nếu co chiến tranh, có thể mặc giáp lên cho những con trâu này, nó có thể thay thế ngựa. tuy chúng không nhanh bằng ngựa, nhưng bù lại là sức mạnh, độ dẻo dai và không sợ lửa.

Thế nhưng muốn bắt những con nghé này không phải là chuyện đơn giản, con trâu đực kia không phải là chuyện dễ giải quyết.

Nếu là sói thì một mũi tên có thể hạ sát chúng, nhưng trâu lại khác, trâu rất mạnh, sống rất dai, thậm chí là cho dù bị ghim vào người 3 4 mũi tên vẫn không thể giết được nó ngay lập tức.

Nếu giết như vậy cũng có thể, nhưng không thể một mẻ bắt hết toàn bộ số trâu non kia.

Trâu là động vật ăn cỏ thuộc bộ guốc chẵn. mà động vật thuộc bộ guốc chẵn có một điểm yếu chí mạng đó chính là một khi bọn chúng chạy với tốc độ cao sẽ không có khả năng dừng lại một cách đột ngột.

Một đặc tính khác của loài trâu đó chính là bọn chúng rất đi lại những nơi bọn chúng đi qua. Ví như chỗ nào có thức ăn, chỗ nào có nước uống, nếu không có mối nguy hiểm nào xung quanh, bọn chúng cứ mãi ăn uống tại chỗ đó.

Nếu lợi dụng hai đặc tính này một cách thích hợp sẽ bắt bầy trâu này một cách dễ dàng.

“Klu, Luc, theo sau bầy trâu này, nhớ cẩn thận không để bọn chúng phát hiện. ta trở về chuẩn bị đồ bắt trâu.” Minh Vũ thái độ lúc này khá là nghiêm trọng.

Nhận biết độ quan trọng của vấn đề Klu gật đầu, sau đó hắn cùng Luc trèo lên cây quan sát từng động tĩnh của bầy trâu. Còn Minh Vũ cùng Orc trở về bộ lạc chuẩn bị công cụ bắt trâu.

Trong mấy ngày này bộ lạc tăng cường làm việc, ngoài việc ra ngoài thu thập thức ăn cùng hạt oliu còn sót lại trong rừng ra, toàn bộ người còn lại đang bắt đầu làm một số vật dụng khác.

Đầu tiên là làm một căn nhà căn nhà này có cấu trúc khác là kỳ lạ, hơn nữa độ chắc chắn còn vượt xa mấy ngôi nhà từng xây trước đó. Căn nhà này thuộc loại nhà hai mái, xung quanh sử dụng gạch làm tường vây. Mà bên trong căn nhà này còn đóng vào không ít cọc gỗ mỗi cọc cách xa nhau 2m và chia làm hai hàng. Trông cực kỳ có qui luật.

Có không ít người nghĩ đây là một cái nhà để thủ lĩnh trừng phạt những ai không nghe lời, kẻ nào không nghe lời sẽ bị cột vào những cái cọc kia. Khiến cho mấy ngày nay ai cũng chăm chỉ làm việc đến lạ thường.

Đặc biệt là mấy đứa nhóc con, bọn chúng càng chăm chỉ học chữ hơn, không dám tùy tiện chạy ra ngoài rong chơi.

Mà càng củng cố thế lý thuyết đó là thủ lĩnh cho chuẩn bị rất nhiều dây thừng cùng nhánh cây vuốc nhọn. thậm chí là thủ lĩnh tự tay làm những nhánh cây kia, nhìn cực kỳ sắc bén.

Mấy ngày hôm nay nhóm thợ săn thường xuyên vào rừng, mang theo không ít vật dụng, không ai biết bọn họ đang làm gì, nhưng nhìn nét mặt bọn họ vô cùng nghiêm trọng. hơn nữa Klu và Luc ra ngoài mấy ngày nay chưa có về. nghe đây là dựa theo lệnh thủ lĩnh mà làm việc không ai biết bọn họ đo đâu.

Và thế lại có tin đồn là Klu và Luc không chăm chỉ làm việc bị thủ lĩnh phạt không được về bộ tộc phải ở ngoài chịu tội.

Những lời đồn này truyền ra làm cho địa vị của Minh Vũ lại nâng lên một tầm cao mới, không ai không sợ uy danh của Minh Vũ thủ lĩnh.

Thế mà bất chợt ngày hôm nay từ sáng sớm thủ lĩnh tuyên bố một cái lệnh giới nghiêm, tất cả thành viên trong bộ lạc không được đi ra ngoài vượt quá phạt vì những thửa ruộng kia. Nhóm cung thủ cảnh vệ bộ lạc.

Còn lại những thợ săn cùng cung thủ khác đi vào rừng làm một cái nhiệm vụ vô cùng khó khăn đi giết quái thú sừng dài.

Từ tờ mờ sáng Minh Vũ cùng nhóm của mình rời bộ lạc đi vào rừng sâu, trên người bọn họ mang theo không ít đồ, vũ khí chính là thứ không thể thiếu, cung tên, giáo mác, rìu, dao. Ngoài ra còn mang không ít dây thừng cùng những nhánh cây nhọn đã chuẩn bị mấy ngày trước.

Mấy ngày nay quả thực Klu cùng Luc làm việc phải nói là mệt mỏi nhất, bọn họ không ngừng theo sau bầy trâu rừng kia. Mới tìm ra quy luật cùng khu vực hành động của bọn chúng.

Ngoài cái mỏ muối kia ra bọn chúng thường xuyên tập trung ăn uống tại vùng đồng cỏ cách đó không xa, khoảng chừng 5 6km về hướng tây bắc. đồng cỏ nơi đó không được tính là lớn lắm thế nhưng bọn chúng lại rất là thích ăn một loại cỏ nào đó mà Klu không biết tên là gì.

Còn nơi bọn chúng uống nước cũng cách đó không xa, đó chính là dòng suối chảy ngang qua bộ lạc Đá Lớn, ngoài ra không có điểm gì đặc biệt khác cả.

Thế nhưng địa hình mà bọn chúng đi thì lại có một số điều đáng chú ý.

Là từ khoảng cách giữa đồng cỏ và mỏ muối, bọn chúng có đi qua một vực có dây gai chằng chịt, hầu như chỉ có một lối mòn nhỏ đi xuyên qua đám gai này.

Mà con trâu kia luôn đi ở vị trí đầu đàn, tiếp theo là mấy con trâu mẹ và cuối cùng là một bầy trâu con.

Cầu phiếu cầu like.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Xuất hiện bất ngờ

Cứ sau ba ngày đi ăn, bọn chúng sẽ có một ngày trở về hẻm núi để bổ sung muối khoáng. Mà mấy cái động vật ăn cỏ xung quanh cũng có quy luật giống như bầy trâu, thì thoảng 4 5 ngày bọn chúng sẽ trở lại hẻm núi. Hơn nữa bọn chúng cũng không có xung đột về lãnh vực hay lãnh địa gì cả. chỉ có đối với các loại động vật ăn thịt là bọn chúng mới tấn công mà thôi.

Vì thế Minh Vũ mới đào ra một cái bẫy vô cùng hoành mỹ để bắt cho bằng được đám động vật ăn cỏ này, không những là bầy trâu này mà có cả các loài vật khác, hươu, nai cũng là những vật nuôi không tệ tý nào.

Vì tránh để bọn thú phát hiện, thế nên bẫy được thiết lập các xa hẻm núi chừng 400. Nơi đặt bẫy cũng được thiếp kế và chú trọng khá tỉ mỉ.

Dọc đường từ hẻm núi cho tới bẫy chỉ có duy nhất một đường đi hơn nữa rất là bằng phẳng và rất dễ nhìn thấy. ngoài ra dọc theo hai bên đường đi đều được đan dây chằng chịt, thậm chí là những nhánh cây gai to lớn đều được gác lên đây tránh cho trường hợp bọn thú xông loạn.

Mà đoạn cuối cái bẫy chính là một cái hố sâu chừng 4m, sâu bên dưới không có một cây chông hay dai nhọn nào hết, toàn bộ là bùn, lớp bùn này sâu đến 1m. phía trên còn phủ một lớp nhanh cây nhỏ đồng thời rải lên không ít là cây dùi để nguy trang.

Minh Vũ muốn bắt sống vì thế mới để bùn vào đây, bùn sẽ tạo ra một lực hút cực lớn, khiến cho bọn thú này bị rơi vào bẫy sẽ không có chạy loạn được. lúc đó ở phía trên đám người Klu sẽ dễ dàng giết những con lớn và trưởng thành, còn những con non sẽ được giữ lại.

Toàn bộ cái bẫy này đó chính là thành phẩm sau 10 ngày kịch liệt làm việc, trong đó dây thừng là tiêu tốn nhiều nhất, tính sơ sơ cũng đã tiêu tốn gần 300kg dây khoảng chừng 5km dây.

Còn chưa tính nhóm thợ săn trong vòng 7 ngày đào được một cái hố sâu và rộng đến như thế. Quả thực nếu không có công cụ sắc bén thì muốn đào một cái hố có chiều dài 10m chiều ngang 8m sâu 4m như thế này ít nhất cũng phải tốn một tháng mới có thể đào ra.

Mọi người dựa theo sự phân công công việc của Minh Vũ mà trở về vị trí.

Elr là một tân binh thợ săn, thế nhưng thành tích cũng tính là khá tốt, trong vòng 1 tháng hắn đã tự tay săn giết được 2 con gà rừng và một con thỏ, cũng được xem là có thành tích không tệ.

Tên này có khả năng kéo cây rất là tốt, thế nên hắn được phân công nhiệm vụ quan sát, thám thính tình hình bầy trâu.

Elr được phân công nhiệm vụ này có nghĩa là hắn không thể trực tiếp nhìn thấy mọi săn giết bầy quái thú sừng dài kia, hắn có một chút thất vọng, hắn tự thân nghĩ là mình còn quá yếu nên không được tham cùng mọi người.

Hắn đang tự an ủi bản thân, tự tung tự phương hướng khác truyền đến từng tiếng sột soạt. chẳng mấy chốc xuất hiện trước mắt hắn là một bầy thú, sừng bọn chúng rất dài thế nhưng không phải là quái thú sừng dài mà mọi người thường nói.

Mọi người thường nói quái thú sừng dài kia được gọi là trâu rừng, toàn thân màu đen nâu, sừng bọn chúng chỉ có hai cái hơn nữa rất là nhọn. Còn đám thú sừng ngắn bọn chúng rất dài nhìn giống y hệt một nhánh cây lớn.

Elr lần đầu tiên nhìn thấy bầy thú này, liền hoảng sợ đến mức muốn té xuống cây, thế nhưng hắn nhanh chóng định thần lại. hai tay đưa vào trong miệng, liền phát ra một tiếng húyêt gió, âm thanh giống như của một loài chim đang kêu vậy.

“Keet! Keett!”

Phía bên này Klu cũng nghe được âm thanh này, đó là do Elr phát ra, nhưng khi nghe âm thanh này hấn ngay lập tức chạy tới Minh Vũ nhỏ giọng nói.

“thủ lĩnh! Elr đã phát hiện ra một bầy thú, nhưng không phải là trâu rừng kia!”

“không sao! Cứ theo kế hoạch mà làm!” Minh Vũ cũng không có quan tâm là mấy.

Chuyện này là vì chỉ cần là động vật ăn cỏ sẽ, thì cho dù là trâu hay hrou, nai tất cả đều có thể dùng được bởi vì đặc tính của bọn chúng khá là giống nhau.

Khoảng chừng 20 phút sau, một bầy thú có thân hình khá lớn bắt đầu đi ra từ bụi gai hướng hẻm núi khoáng muối mà đi.

Từ phía xa xa Minh Vũ có thể nhìn thấy bọn thú này. Một bầy thú này chỉ có khoảng 12 13 con, trong đó có 4 con là con ngon khoảng chừng 6 7 tháng tuổi. toàn thân bọn chúng là một lớp lông màu xám, ở phần cổ và bụng là một màu trắng. nhìn khá là bắt mắt, đặc biệt là bọn chúng có một bộ sừng cực kỳ khủng bố.

Mấy con đi đầu cực kỳ to khỏe, mỗi con nặng ít nhất là 500 kg thậm chí là tới 700kg, còn những con cái phía sau thì cơ thể nhỏ hơn nặng khoảng chừng 300 – 400kg, trên đầu bọn chúng cũng không có sừng. ngoài ra 4 con non phía sau chỉ có hai con đang mọc sừng, nhưng đáng vóc khác nhỏ, xem ra là bọn chúng vừa được sinh ra trong mùa thu năm vừa rồi.

Nếu Minh Vũ đoán không sai thì đám thú này chính là Nai Sừng tám, một loài động vật đặc trưng tại vùng ôn đới phía bắc, hấn là ở Greenland, iceland, hay các quốc gia thuộc bắc Âu, hấn cũng không có quá rõ ràng.

Minh Vũ không biết mình rơi vào cái nơi quái quỷ gì, mà hấn không thể đoán được vị trí cụ thể. Xuất hiện câu Oliu hấn đã thấy ngỡ ngàng, lần này lại xuất hiện thêm hru sừng tám đồng.

Hru sừng tám và trâu là hai loài động vật có sự phân bố khác nhau, thế nên bọn chúng không thể sống chung một khu vực được. vậy mà lần này hấn lại thấy hai loài này sống chung với nhau trong một cánh rừng, quả thực là một điều khó ma hiểu thấu.

Thế nhưng mặc kệ thế nào đi chăng nữa, thì đám hrou này hôm nay xem như là làm đá mài dao cho bộ lạc.

Tại một chỗ khác gần hẻm núi, nơi này đang ẩn núp 10 người bộ lạc, trong đám ngày dẫn đầu là Luc cùng Orc còn lại là các tân binh.

Đám thợ săn tân binh từ trong những khe lá nhìn thấy một bầy thú lớn với những chiếc sừng khủng bố. bọn chúng rung sợ, thậm chí là còn tè trong quần, phát ra mùi khai nhẹ nhẹ.

Mà Orc cùng Luc tìm cũng đập rất là nhanh, nhiệm vụ của bọn họ vô cùng nguy hiểm đó chính là hù dọa đám thú này, đẩy chúng vào cạm bẫy.

Thông thường chỉ có thú lớn như thế này là đi bọn họ chạy mà thôi, lần này thì theo lời thủ lĩnh là làm ngược lại.

Bọn họ lúc đầu nghe cũng không có dám tin vào tai mình, nhưng sau khi Minh Vũ nhắc lại thêm mấy lần, bọn họ mới tin đây là sự thực. mà công việc của bọn họ nói khó cũng không phải khó, nói dễ cũng không phải dễ.

Bọn họ phải núp ở một gốc cây gần đó phủ lên người một lớp da thú cùng một ít lá cây nhằm mục đích ngụy trang, đợi khi bầy thú tới gần thì bất ngờ xông ra, dùng đá cây quăng xuống, không những thế còn phải rống thật to, thật điên cuồng.

Nhiệm vụ chỉ có thế mà thôi, nhưng cái khó ở chỗ là bọn họ rất là sợ, thậm chí là bọn họ còn nghi hoặc là thủ lĩnh có muốn họ đi chết không. Bởi vì một khi bầy thú không chạy mà đuổi theo bọn họ, lúc đó đám người không có khả năng chạy thoát, chỉ có một con đường chết. Nhìn bọn thú một mực tới gần Luc cũng muốn tè ra quần, thế nhưng kể bên hấn Orc không tỏ ra một tí gì sợ hãi chỉ cười hi hi ánh mắt tham lam nhìn chăm chăm bầy thú kia.

“Thủ lĩnh nói thật bọn thú này rất là ngon, chỉ cần bắt được đám thú này tối nay sẽ có món ngon.” Orc nhớ lại những gì Minh Vũ nói, miệng hấn trào ra nước bọt.

Lời thủ lĩnh nói không bao giờ sai cả. Orc luôn tin tưởng vào thủ lĩnh.

Ngay lúc này bầy hrou đã đi vào phạm vi của đám người Orc, Luc.

“ngay lúc này!” Orc cùng mọi người chột nhảy dựng lên, rống ra một tiếng rống khủng khiếp.

“Gore!” âm thanh cao đến 100hz đồng thời trên tay hấn quăng một khúc gỗ to ra, Âm mộ tiếng âm thanh chấn động.

Tiếp theo đó 3 phương hướng còn lại cũng phát ra những tiếng cào thét như thế.

Đang đi thông thả bất ngờ bị những tiếng rống chấn nhiếp, bầy hrou bỗng nhiên bị giật mình hoảng sợ. bọn chúng chưa kịp hoảng hồn thì từ mấy phía kia không những có những vật nhọn, lạ thường bay tới, tạo ra chấn động không ngừng.

Hrou bản tính là nhát gan, chúng ngay lập tức hoảng loạn, con đầu đàn là co gì chạy trước, hướng về cái bẫy mà chạy tới, quá trình diễn ra cực nhanh trong vòng 5 giây bọn chúng đã bỏ chạy gần được trăm. Hơn nữa vận tốc không có giảm mà một lúc càng tăng.

Nhìn thấy bầy thú bỏ chạy đám người Luc vội rượt theo đồng thời phát ra những tiếng rú gầm thét, một mực đuổi theo, thế nhưng vật tốc thì lại khá là chậm.

Giống như một chiếc digati soi với một chiếc xe đạp vậy một trời một vực. Thế nhưng bọn vẫn ầm ầm phái sau đuổi tới.

“lộp cộp lộp cộp!” bầy hươu chạy càng nhanh, núp ở hai bên mọi người đều nhìn thấy tốc độ kinh hoàng của bầy hươu, đồng thời bọn họ thầm nghĩ, nếu như là bọn họ dùng cách thông thường để đi săn thú không biết làm sao để rượt lại bọn thú này.

Quảng đường 400m nói nhanh không nhanh nói chậm không chậm, với vận tốc gần 65km/m thì chưa đầy 30 giây sau đám hươu đã chạy tới cái hồ. con hươu to lớn nhất, nặng gần 700kg chạy đầu tiên, nó không biết có một cái bẫy chết người đang chờ nó, một mực tăng tốc.

“Cộp! Soạt! soạt!” liên tiếp có những âm thanh chấn động.

Bầy hươu 13 con giống như là những con thiêu thân lao vào hố bùn. Bọn chúng chạy với tốc độ cực nhanh, không nghĩ là bên dưới lại có một cái hố to như thế.

3 con dẫn đầu ngay lập tức cắm đầu xuống hố, mấy con phái sau vì đà chạy quá nhanh không kịp dừng lại, tiếp đầu cũng cắm xuống.

Phía sau mấy con non chạy chậm hơn thế nên không có kịp rút xuống, mà dừng lại ở mép hố.

Thế nhưng bọn chúng chưa kịp hiểu chuyện gì đang xảy ra, ngay lập tức bốn hướng rừng ồa ra, gào rú, mấy con hươu con hoảng sợ cũng nhảy xuống dưới hố.

truyện hiện nay đạt top 7 thánh kim bảng, xem như là một sự khởi đầu không tệ chút nào. cảm ơn các đạo hữu đã ủng hộ. cầu tháng sau thành tích sẽ cao hơn. thanks.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Bắt hươu sừng tấm

Bầy hươu không một con thoát khỏi cái cạm bẫy của Minh Vũ, chạy với vận tốc nhanh như thể 3 con đực khỏe mạnh chạy hàng đầu, đầu trực tiếp cắm vào trong bùn đất, nửa thân hình phía sau không ngừng cọ quây thế nhưng không có thoát ra khỏi. bốn chân không ngừng quơ mạnh, nhưng không có một chút tiến triển gì cả, thậm chí là càng lún sâu hơn.

Còn mấy con hươu phía sau chậm hơn một tý, đầu không có cắm xuống bùn thế nhưng nửa thân hình phía dưới không thể cọ quây được gì cả, bùn này được làm rất tốt, rất là quánh dẻo.

4 bốn con hươu con cuối cùng thì tốt hơn rất nhiều, thế nhưng không thoát khỏi số phận bị giam cầm dưới hố sâu.

Chẳng mấy chốc hơn 40 thợ săn cùng cung thủ bộ lạc Đá Lớn tập trung tại chỗ này, ngay cả nhóm người Orc, Luc từ phái xa cũng đuổi tới.

Nhìn bầy hươu kia bị bắt lòng bọn họ vô cùng vui sướng, đây là lần đầu tiên bọn họ bắt được nhiều thú to đến thế.

Klu đứng phía trên không ngừng dùng 10 đầu ngón tay của mình mà đếm, tay hấn đến không hết liền bắt lấy tay động bạn kế bên ra đếm tiếp.

Nhìn hành động này của Klu nhóm thợ săn kỳ cựu không cho là gì cả chỉ thấy là bình thường, thế nhưng nhóm tân binh lại cười đau cả bụng, đám tân binh này hầu hết tất cả đều có thể đến từ 1 cho đến 50.

Klu mặt mọ có chút đỏ lên muốn nhào tới cho mấy tên nhóc này một trận, thế nhưng Minh Vũ ngăn lại. trước mắt không phải là lúc nháo chuyện, cần phải giải quyết đám hươu này.

Nhìn chiến lợi phẩm trước mắt, Minh Vũ cảm giác thư sướng, hấn đã muốn ăn thịt hươu lâu rồi.

“dùng tên giết mấy con hươu lớn, mấy con hươu nhỏ để đó, ta sẽ có phần phó riêng!” Minh Vũ ra lệnh.

Mọi người nhanh chóng giương cung tên lên bắn lên người những con hươu lớn không một chút nương tay. Mọi người cũng hơi khó hiểu tại sao không giết hết mà chừa mấy con non lại. thế nhưng lệnh thủ lĩnh là không thể cãi.

Sau đó một loạt tiếng hét thảm thiết vang lên, cái hố bùn kia đã thấm đẫm màu máu.

Mấy con hươu non cũng hét lên trong hoảng loạn, thế nhưng bọn chúng càng vùng vẫy thì càng không thoát ra được, càng lún sâu vào trong đến mức không động đậy gì được.

Lúc này mọi người mới hợp sức kéo mấy xác lên khỏi hố, quả thực đây là một công việc cực kỳ khó khăn. Đám hươu trưởng thành rất là nặng, cộng thêm lực kéo của bùn khiến cho công việc đã khó càng thêm khó.

Thế nhưng đông người lắm sức, vật vã chừng một giờ 9 con hươu trưởng thành đã được kéo lên khỏi hố lúc này bên dưới hố chỉ còn lại 4 con non mà thôi.

Bọn chúng lúc này vẫn đang trong cơn hoảng loạn, tiếng kêu thảm thiết không ngừng, nhưng mỗi lúc một yếu. Thế nhưng Minh Vũ cũng không có ý kéo bọn chúng lên, là xử lý mấy xác con hươu lớn kia.

Mọi người cũng không có đem hươu ra xẻ thịt ngay lập tức mà trực tiếp khiêng về bộ lạc. bởi vì một khi làm thịt chúng trong rừng vận chuyển sẽ rất là khó khăn, thậm chí mùi máu tanh sẽ dẫn đến kẻ thù nguy hiểm khác.

Phải nói là đông người nhiều sức, mỗi con hươu sẽ do 12 người cùng gánh về bộ lạc. một lượt có hai con được mang đi. Số còn lại thì theo chỉ thị của Minh Vũ mà làm việc. Đó chính là bắt 4 con hươu non này.

Tuy bọn hươu này là động vật ăn cỏ, thế nhưng bản chất vẫn là hung thú, phải tìm ra điểm yếu của bọn chúng mới dễ thuần hóa, đặc biệt là con non, bản tính hung thú vẫn ăn chưa sâu.

Minh Vũ dự định là sẽ làm cho mấy con hươu này kiệt sức, sau đó mới bắt trói lại mang về, thế nhưng thời gian lại không cho phép, lúc này trời cũng đã giữa trưa rồi, kế hoạch khó mà thực hiện.

Vì vậy Minh Vũ làm liều, hắn muốn ra tay giải quyết hai con hươu cái trước. hai con hươu cái này thân hình khá là nhỏ chỉ nặng gần 100 kg cao chừng 1m2 không tính là khỏe cho lắm.

Chẳng mấy chốc con hươu cái bị tóm cổ lên khỏi hố, nó không ngừng giãy dụa, thế nhưng sức lực của nó không còn.

Mấy tên thợ săn vai u thịt bắp nhanh chóng dùng dây thừng trói hai cặp chân nó lại, sau đó còn xuyên một cái cây to bằng nắm tay vào giữa, khiến nó không động đậy được.

Mà lúc này Orc đang dùng cả thân hình gần 80kg của mình ôm trọn cái đầu đang không ngừng ngo quảy của nó.

Và tiếp theo đó là một màn kinh dị mà mỗi người đang ở đây đều sờn gai óc, sống lưng lạnh từng cơn.

Đó chính là thủ lĩnh bọn họ, cầm một cây gai nhọn to và dài, phía sau còn cột một sợi dây to bằng ngón tay út. Đó chính là vật mấy ngày trước hắn chuẩn bị.

Con hươu kia nhìn thấy vật nhọn nó càng hét thảm thiết hơn nữa. mà đám người Klu cũng cảm giác là thủ lĩnh hôm nay muốn tự tay giết con hươu này.

Thế nhưng Minh Vũ lại có ý khác, tay hắn có một chút run run, thế nhưng hắn càng quyết tâm, hắn không biết là cách này của mình có hiệu quả hay không, thế nhưng cũng phải thử.

Hắn nắm lấy cái mũi con hươu, kéo ra sau đó dùng hết sức dùng mũi nhọn đâm xuyên qua nó.

“Orrrrr!” con hươu hét thảm thiết, cổ gồng vồng vẩy, nhưng không một chút tác dụng, máu tươi từ vết thương chảy ra không ngừng.

Thế nhưng Minh Vũ cũng không có dừng tay mà một mực càng dùng thêm sức, kéo một cái thật mạnh lõi sợi dây xuyên qua lỗ mũi con hươu cái kia.

Nhìn thấy động tác này của Minh Vũ đám người Klu không nhìn được mà che cái mũi mình lại, giống như là sợ thủ lĩnh bọn họ sẽ dùng cái đó xuyên qua mũi.

“ô! thật là tàn nhẫn!” một tên tân binh thợ săn không nhìn được mà nói một câu với khuôn mặt xanh lét.

Minh Vũ cũng không có để ý tới thái độ của mọi người, hắn tiếp tục công việc của mình. Hắn kéo sợi dây vòng qua bên dưới lỗ tai sau đó vòng qua phía sau cái sừng, rồi mới cột hai đầu lại với nhau.

Nếu như có người hiện đại ở đây thì sẽ biết Minh Vũ đang làm gì, hắn đang xỏ mũi cho con hươu này, giống nhưng là xỏ mũi cho trâu, bò. Mũi là một nơi cực kỳ nhạy cảm, nó tập trung rất nhiều dây thần kinh tại chỗ này, vì thế khi có tác động lực lên khó sẽ làm cho mũi đau đớn vô cùng.

Vì thế xỏ mũi trâu, bò chính là để cho chúng nghe lời hơn, đồng thời mỗi khi chúng phát điên có thể dùng nỗi đau làm cho bọn chúng tỉnh lại.

Vì thế xỏ mũi là cách tốt nhất mà Minh Vũ có thể nghĩ ra để thuần hóa đàn thú này.

Tại sao Minh Vũ không có làm như thế với đàn thú trưởng thành kia, đơn giản là vì bọn chúng quá lớn để cảm nhận nỗi đau, bọn chúng lúc này không có sợ đau, khó mà thuần hóa, hung tính cực lớn sẽ nguy hại cho tộc nhân của hắn, Minh Vũ không muốn mạo hiểm.

Chừng 5 phút sau, bộ dây cột mũi đã hoàn thành, thế nhưng máu tươi vẫn không ngừng chảy ra. Minh Vũ ra lệnh cho Orc thả con hươu ra, tiếp tục với mấy con hươu còn lại.

Lúc này mọi người không những kính nể tôn Minh Vũ làm một vị thần, mà còn sợ hãi đến từ nội tâm. Mọi người rất là sợ hãi khi tưởng tượng mình sẽ đau đớn thế nào khi nằm trong trường hợp mình là con hươu kia. Nghĩ tới mà rùng mình.

Cho đến cuối buổi chiều mọi người mới lần lượt mang tất cả chiến lợi phẩm trở về, mấy con hươu non là được chăm chút tốt nhất.

Minh Vũ ra lệnh, là không được giết bốn con hươu này, sau này bộ lạc sẽ nuôi bọn chúng, giống như là nuôi mấy con soi nanh kiếm kia.

Bốn con hươu được nhốt trong căn nhà kỳ quái mới xây kia. Mà Minh Vũ chỉ cho mọi người biết, căn nhà đó được gọi là chuồng, chuồng là nhà ở của thú nuôi.

Minh Vũ cũng không có cời trói cho bọn chúng, mà còn cột dây mũi bọn chúng vào mấy cái cột bên trong chuồng. ngoài ra Minh Vũ cũng không cho bọn chúng ăn, chỉ cho một ít nước pha muối mà thôi. Chuyện thuần hóa không phải là một chuyện một sớm một chiều là xong.

Mà phía bên này tộc nhân đang rối rít xử lý một đồng thịt hươu kia. Hôm nay quả thật là một đại thu hoạch. Những con hươu này từ trên xuống dưới toàn là tài nguyên có ít.

Cặp sừng thì khỏi nói, trong cái thời đại này là dùng để chứng minh sức mạnh của bộ lạc. thịt, da xương cốt cũng đều là thứ tốt.

Đặc biệt là một thứ cực kỳ tốt và hữu ích cho bộ lạc lúc này, phải nói đây là của trời cho giúp cho bộ lạc phát triển về sau này.

Đó là Lộc tiên (bộ phận sinh dục □) lộc tiên có tác dụng bổ thận, tráng dương, ích sinh tinh huyết, hoạt huyết, tăng cường sinh lý.

Cái này thì khỏi phải bàn giúp gia tăng dân số cho bộ lạc, thế nhưng không có rượu để ngâm chỉ có biện pháp là hầm cho đám đàn ông uống.

Tiếp theo đó là gân hươu, cái này thì lại rất là tốt, gân hươu có thể làm dây cung vô cùng chắc chắn, thế nhưng Minh Vũ không có làm như thế, như vậy là phí phạm của trời. gân hươu có tác dụng khác thích hợp hơn để sử dụng đó chính là ngâm rượu trị các bệnh về xương khớp đặc biệt là từ 40 tuổi trở đi.

Nhìn qua bộ lạc hẳn thấy được đa phần người già đều là những người có độ tuổi từ 38 tuổi trở lên, không phải bọn họ không còn sức lực mà họ tuổi tác chịu nhiều chấn thương về xương cốt không thể chữa trị nên mới để đi chứng về sau.

Ngoài ra đuôi hươu cũng có tác dụng tương tự, trị các bệnh về xương khớp. tuy không có tác phụ trợ được liệu, thế nhưng cũng khá là tốt.

Minh Vũ dự định là khi thu hoạch dư giả một chút lương thực hẳn sẽ ủ rượu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Làm thuộc da

Đến chừng chạng vạng tối, công việc trên cơ bản mới được hoàn thành, mấy con hươu kia vẫn chưa được tách thịt và xương ra. Bọn chúng chỉ vừa được làm sạch lớp da bên ngoài đồng thời mổ bụng lấy nội tạng ra mà thôi.

Số thịt hươu kia hẳn là một loại thức ăn cực ngon, Minh Vũ cũng rất là mong chờ. Thế nhưng hôm nay chỉ ăn một số phần nhỏ trên cơ thể bọn chúng. Đó chính là nội tạng và một ít thịt nát mà thôi.

Còn về phần mấy cái tiên lộc kia, Minh Vũ cho người đem vào trước, rửa sạch rồi hầm thật kỹ. để cho tộc nhân tăng cường sức khỏe.

Sau mấy ngày căng thẳng chuẩn bị săn bắt, mọi người hôm nay mới thả lỏng, sau khi ăn uống nho nhè mọi người ai về nhà nấy.

Minh Vũ cũng biết bên trong đó đang có chuyện gì xảy ra, lộc tiên là một thứ đại bổ, ông bà xưa truyền lại một câu bắt di bắt dịch Ông ăn bà cười.

Minh Vũ cũng muốn mình được khai đao, trong bộ lạc cũng có mấy đôi tượn vừa mất hẳn, thế nhưng hẳn năm nay mới có 15 tuổi, cơ thể vừa mới phát triển, nếu động dục quá sớm sẽ ảnh hưởng sức khỏe sau này, thậm chí là con do hẳn sinh ra sức khỏe cũng không được tốt. thế nên hẳn đánh ngầm người đợi thêm mấy năm nữa vậy.

Thế nhưng khôn nạn là đám người kia không hề nhỏ tiếng chút nào, nhưng âm thanh tiêu hồn vang lên, quả thật là một đêm khó ngủ.

Sáng hôm sau, mọi người bước ra ngoài với tinh thần cực kỳ thoải mái và thư sướng, thế nhưng chỉ có duy nhất thủ lĩnh bọn họ là vẻ mặt thất thần, mắt thâm đen, tinh thần kém đến cực điểm. hơn nữa là nhìn bọn họ với ánh mắt đờ đờ sát khí.

Cả bọn khó hiểu, bọn họ đâu có chọc gì thủ lĩnh đâu. Bọn họ chợt nhớ đến cái cảnh ngày hôm qua thủ lĩnh xô mũi đám hươu kia không nhìn được mà

rừng mình bỏ chạy, ngay cả đồ ăn sáng không dám ăn liền chạy ra ngoài lột da hươu.

Quả thật sau khi bộ lạc có được dụng cụ bằng đồng công việc thuận tiện hơn rất nhiều, dao đồng sắc bén hơn dao xương và dao đá gấp nhiều lần, đặc biệt là công việc lột da trở nên dễ dàng, khoảng chừng nửa giờ là một bộ lông hoang chinh được lột ra.

Thông thường những miếng da này sau khi lấy ra sẽ được ngâm trong nước một đêm, sau đó sẽ đem ra phơi nắng, đây là cách mà bộ lạc sử lý da thú sau khi lột ra.

Các này chỉ là các ứng phó tạm thời mà thôi, loại da làm theo cách này bộ bền rất kém dùng chừng 5 6 tháng da sẽ bị hỏng.

Vì thế Minh Vũ mới hướng dẫn mọi người cách thể biến da thú hợp cách.

Đầu tiên sau khi da được lấy ra được lấy thịt, mỡ ra được ngâm vào trong nước trong và muối trong hai ngày. Trong khoảng thời gian này, mọi người ra ngoài thu thập nhựa cây.

Da sau khi ngâm tốt hai ngày sẽ đem ra một lần nữa tẩy lông và thịt còn thừa, lúc này tiếp tục ngâm chúng với hỗn hợp nhựa cây kia.

Minh Vũ biết đây cũng không phải là biện pháp tốt nhất để làm thuộc da, nhưng độ bền sẽ hơn hẳn cách thông thường.

Tro có tính kiềm sẽ khử khuẩn và nấm mốc, sau đó lại ngâm vào nhựa cây. Nhựa cây có một thành phần bên đó đó được gọi là tanin, hợp chất tanin có tính axit giúp trung hòa protein trong da thú giúp chúng trở nên bền hơn không dễ bị phá vỡ.

Hướng dẫn mọi người làm việc, Minh Vũ cũng không trở lại hang đá, mà trực tiếp đi xem xét cánh đồng khoai, cánh đồng này chính là nguồn sống tiếp theo của bộ lạc, bộ lạc có thịnh vượng hay không đó chính là nhờ những cây non này.

Lúc này những cây non đang trong độ tuổi phát triển cực tốt, những mầm móng đã mọc tốt, có cây cao gần 15cm xanh tươi mơn mẫm.

Lúc này trên cánh đồng có không ít tộc nhân đang nhổ cỏ, vì nơi đây trước kia là một cái đồng cỏ lớn, thế nhưng sau khi mùa thu kết thúc, Minh Vũ phải đốt cánh đồng này để diệt mầm cỏ. Thế nhưng vào thời gian đó hẳn không có nghĩ tới chuyện này một mực tìm cách cho bộ tộc trữ được nhiều thức ăn mà thôi.

Vì thế bây giờ mới là một gánh nặng cho mọi người. cỏ non mọc rất nhanh, dường như chỉ 3 4 ngày sau khi dọn cỏ thì bọn chúng lại trồi lên.

Cũng may trong thời gian này thức ăn phong phú đảm bảo có thể lo đủ thức ăn cho cả bộ lạc, ngoài các loài thú nhỏ trong rừng ra, cá vẫn là một nhu yếu phẩm thiết yếu.

Chín con hươu trưởng thành kia số lượng thịt thu được cũng không phải là một con số nhỏ, ít nhất cũng phải hai tấn thịt tươi, số thịt này nếu không biết cách bảo quản hay chế biến, nó sẽ bị hỏng trong 1 2 ngày tới, như vậy rất là phí phạm.

Nhưng cũng may đám người Klu cũng có kinh nghiệm từ mùa thu năm trước, thịt hươu sau khi lấy ra được cắt lát mỏng sau đó ướp với một ít muối rồi đem đi hong khô trên lửa.

Từng miếng thịt đỏ tươi được cắt ra, mang một mùi thơm nhẹ nhàng của thịt hươu, thịt tươi mới ăn vào một miếng rất là ngọt.

Nhìn thịt hươu Minh Vũ mới nhớ mình còn một chuyện quan trọng cần phải làm, đó là trồng ớt.

Sau khi mùa đông kết thúc hẳn có quá nhiều việc cần phải giải quyết nên đã quên đi túi hạt ớt kia.

Minh Vũ vội vào trong hang đá lục ra túi hạt ớt kia ra. Hẳn không có vội đem trồng mà phải ngâm nước một đêm để những hạt ớt này nở ra, như thế một khi trồng xuống đất nó sẽ mau mọc mầm và phát triển tốt hơn.

Mà lúc này đám người vào rừng lấy nhựa cây cũng trở về, bọn họ không có lấy nhựa được liền, mà dùng dao chặt lớp vỏ ngoài của cây một đoạn để cho chúng từ từ chảy nhựa ra, sau đó sáng mai sẽ vào rừng thu nhựa.

Có một điều đáng chú ý là Kao lúc đi về trên tay hẳn còn có một đoạn nhánh cây, hẳn vừa đi vừa gặm cái nhánh cây này.

Thấy Kao đang ăn cây, mọi người không ngừng cười hắc hắc. ăn cây đó là chuyện bình thường của bộ lạc khi không có gì ăn, thế nhưng bây giờ bộ lạc đâu có thiếu thức ăn, sao Kao lại ăn vỏ cây.

“ta thích ăn!” Kao giận dữ nói.

Hắn cũng nhắc kệ mọi người tiếp tục gặm khúc cây của mình. Hẳn còn lâu bầu nói “cây ăn ngon mà, vì cay cay ngọt ngọt, ăn thật thích!”

Nhìn thấy mọi người om xòm Minh Vũ cũng tới bon chen, khi biết được Kao ăn vỏ cây hẳn cũng không nói gì, hẳn biết bộ lạc lúc đó sẽ cũng có ăn vỏ cây. Thế nhưng hẳn nghe Kao nói, liền giật mình.

“vỏ cây! Cay cay, ngọt ngọt! không phải là!” Minh ngay lập tức giật nhánh cây của Kao.

Hai tay hần run rung, nhin không được mà cần một cái lên vỏ cây.

Mùi hương quen thuộc, cay cay nồng nồng, nhưng về sau lại có chút ngọt ngào. hương vị đặc trưng, đó là hương vị của tuổi thơ “Cây quế!”

Hần chưa bao giờ tận mắt nhìn thấy hình dạng cây quế ra làm sao, hần chỉ có ăn vỏ cây của nó, đó là món ăn vặt trong những năm 99 2000.

Quế là một loại hương liệu và dược liệu khá là thịnh hành, nó là một trong những hương vị làm nên món phở nổi tiếng.

“Kao! Người tìm cái này ở đâu?” Minh Vũ có chút gấp.

Kao nét mặt non nớt vẫn còn hoảng sợ hần lấp bắp nói “ ở đằng kia, “ hần chỉ về một phía trong rừng.

“ mau dẫn ta đi!” Minh Vũ nói.

Kao nét mặt xanh lét chạy vào trong rừng, theo sau là Minh Vũ cùng không ít tộc nhân, bọn họ tưởng chừng Kao đã làm điều gì đó sai trái mà thù lĩnh không thể tha thứ.

Đi chừng 20 phút, Kao chỉ về một lùm cây thân gỗ cao chừng 4 5m, đám cây này vỏ khá dày, lá non đang mọc hình bầu dục, trên thân lúc này co không ít vết cắt rất là mới, phỏng chừng là do Kao làm nên.

Minh Vũ lại gần hít một hơi thật sâu lên vết cắt, lưỡi còn không ngừng liếm lên vết cắt.

Mấy tộc nhân đầu ong ong không hiểu gì cả, đó không phải vỏ cây sao, lúc trước bọn thường hay ăn cái này, vị cũng không tệ tí nào, thế nhưng vất vả khó và khó ăn.

Một khi xác định được đây là cây quế Minh Vũ không nhin được mà cười thật dài, quế cây, hương liệu à, thức ăn ngon miệng rồi.

“Orc chặt nhánh cây này về, hôm nay có đồ ăn ngon!” Minh Vũ ra lệnh

“đồ ăn ngon! Không thể nào à! Vỏ cây ăn không ngon!” Klu kẻ bên không nhin được mà nói.

“ vậy tối nay người đừng có ăn, nhường phần cho Kao!”

“ Kao làm rất tốt! tối nay người sẽ ăn ngon nhất!”

Nghe tới đồ ăn ngon mọi người không nhin được mà đánh ực một cái, chỉ có Klu là nét mặt xám như tro

“ đồ ăn ngon! Không! Đồ ăn ngon của ta!”

Orc quen tay, hần cầm trên tay thanh rìu đồng không ngừng gõ vài rìu, một nhán cây to bằng bắp tay đã bị đốn hạ rồi kéo về bộ lạc.

Minh Vũ trực tiếp chỉ huy đám người làm việc.

Vỏ cây được tách cẩn thận sau đó rửa sạch rồi nghiền nát thành mảnh nhỏ, rồi cho muối vào, rồi lại tiếp tục nghiền nát hỗn hợp lại với nhau.

Một mùi hương đặc trưng của quế lan tỏa khắp nơi.

Minh Vũ lấy một miếng thịt hươu khá là to chừng 2kg. sau đó trực tiếp cắt mỏng rồi ướp đều gia vị vừa làm. Sau đó chừng 30 phút sau hần mới đem ra một nửa chiên áp chảo, một nửa nướng trên than hồng.

Thịt hươu tươi kết hợp với quế giống như hoa thêu trên gấm, hương vị phải nói tuyệt vời nhất. xung quanh mọi người đứng chung quanh, không ngừng hít lấy mùi hương mê người kia. Giống như những con heo đang chờ được cho ăn.

Thế nhưng vòng trong chỉ có ba người Orc Kao và Minh Vũ mà thôi. Orc thì khỏi phải nói con chó trong thành nhất của Minh Vũ đồng thời cũng mà một cái kiểm hàng à.

Còn Kao thì đương nhiên là được thưởng vì tìm ra cây quế rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 49: Thuần hóa hươu sừng tấm

Orc cùng Kao vô cùng thưởng thức mỹ vị tuyệt hảo mà người đáng thương nhất là Klu, chính vì lời nói kia của hắn mà ngày hôm nay hắn sẽ không được ăn bất kỳ thứ gì được làm từ vỏ cây quế.

Thư sướng nhất vẫn là Kao, tên nhóc này không ngờ chỉ là do mình thêm cái hương vị kia, nên tranh thủ đánh một cây về ăn chơi. Đánh bậy đánh bạ lại được thủ lĩnh thưởng cho món ngon, lúc này không có một ai cười hắn là ăn vỏ cây nữa, mà tràn đầy sự ngưỡng mộ không thôi.

Sau màn ăn thử kết thúc, lúc này mọi người mới bắt đầu theo sự chỉ dẫn của Minh Vũ bắt đầu thu thập, điều chế hương liệu này.

Quả thật cây Quế trong khu rừng này khác là nhiều, một lùm cây nhỏ kia chỉ ít cũng hơn 10 cây, ngoài ra trước kia đám người Klu còn thu thập khá là nhiều vỏ cây này để ăn, nên cũng biết đại khái bọn chúng phân bố nơi đâu.

Nghe vậy Minh Vũ cảm thấy mình khá là ngu ngốc, tài nguyên trước mắt mà không biết tận dụng.

Theo lời của Minh Vũ là chỉ được chặt những nhánh cây nhỏ từ nắm tay trở xuống, còn phải phải để cho cây sống và phát triển. vì đó là nguồn hương liệu của bộ lạc.

Nhánh cây được mang về sẽ được tách vỏ rửa sạch và phơi khô, vỏ quế khô dùng tốt hơn vỏ quế tươi.

Cũng may là nhờ có Kao thế nên số thịt hươu kia trở thành một món mỹ vị cực phẩm. nếu có thêm ớt và đường nữa sẽ giúp cho món này trở nên cực phẩm hơn. Thế nhưng không nên được voi đòi hai bà trung. Hãy biết quý trọng những gì mình đang có.

Vì số lượng thịt quá nhiều nên mấy ngày này mọi người lo xử lý để tránh làm hỏng thịt. lúc này nhiệt độ cũng đã khá cao vào lúc giữa trưa cũng tầm 23 24 độ. Nếu thịt không biết cách bảo quản hoặc chế biến thì trong 1 hai ngày số thịt này sẽ bị hư, như thế cực kỳ lãng phí.

Phần lớn số thịt hươu được tẩm ướp muối và vỏ cây quế sau đó được sấy khô bằng việc gác bếp. hơn nữa mùi vị thành phẩm cũng không tệ chút nào.

Số da lông cũng được xử lý tốt, sau vài ngày ngâm nhựa cây số da này cũng được đem đi phơi khô. Ngoài ra phần bao tử cùng ruột của chúng cũng được tận dụng triệt để.

Bao tử động vật ăn cỏ rất lớn, hơn nữa thành bao tử của chúng rất dày và chắc, nên cực kỳ thích hợp chứa đựng nước, ngoài ra ruột của nó cũng có chức năng như thế. Mấy cái này dành cho các thợ săn chứa nước khi đi vào rừng sâu.

Mà số hươu non kia sau khi đem vào chuồng chỉ được cung cấp pha thêm ít muối ngoài ra không có cho thêm thức ăn nào cả, vết thương trên mũi chúng đã ngừng chảy máu, nhưng một khi động vào sợi dây kia chỉ bọn chúng kêu la vô cùng thảm thiết.

4 con hươu này hiện tại vô cùng kiệt sức, sau gần 4 ngày không ăn uống, chỉ cần thêm 2 ngày nữa thôi bọn chúng sẽ chết.

Thế nhưng ngày hôm nay Minh Vũ cho bọn chúng một ít thức ăn, số cỏ này chỉ đủ cầm hơi cho bọn chúng mà thôi. Đây chính là một trong những chiến lược thuần hóa động vật.

Nếu là những con trưởng thành bọn chúng sẽ nhịn đói cho tới chết, chứ không ăn, thế nhưng bọn con non này sức chịu đựng và ý chí khá kém thế nên mới dễ thuần hóa.

Mà mỗi lần cho ăn phải ăn từ từ hơn nữa còn phải thân cận, vuốt ve chúng. Ngoài ra dây trói chân của bọn chúng cũng được tháo ra, nhằm để máu lưu thông tránh tình trạng bị hoại tử.

Lúc ban đầu đám hươu này rất là hoảng sợ, bọn chúng cố gắng né tránh nhưng không dám giẫm dây vì sợ đau.

Sau nhiều lần cho ăn, bọn chúng có một chút thích nghi với quy tắc cho ăn này, chỉ cần bọn chúng đứng im để Minh Vũ vuốt ve là sẽ có thức ăn.

Cứ như thế sau 10 ngày đám hươu này đã có một chút gần gũi với con người, tuy không có thân thiết quá tuyệt như ba con sói kia. Nhưng tình hình cũng được xem là tiến triển khá là tốt.

Tiếp theo đó mấy ngày sau Klu cùng Luc dưới sự cho phép của Minh Vũ bắt đầu tiếp cận mấy con hươu này.

Quả thật Minh Vũ có ý định để cho hai tên này sử dụng hai con hươu được là thú cười.

Hươu có đặc điểm về loài rất là khác ngựa, con hươu đực cực kỳ to lớn và mạnh khỏe. thế nhưng hươu cái thì ngược lại thể hình hầu như là kém gấp đôi so với hươu đực. Vì thế hai con hươu cái này chỉ nuôi để cho bọn chúng sinh sản mà thôi.

Mà muốn biến chúng làm vật cưỡi cũng không phải là một chuyện một sớm một chiều, đầu tiên phải làm cho bọn chúng chiếm được lòng tin, lúc đó mọi chuyện mới có thể dễ dàng làm việc.

Đã trải qua hơn 30 ngày từ khi gieo giống, lúc này những cây khoai đang phát triển với tốc độ cực nhanh, có thể thấy nó lớn trong từng ngày.

Lúc này những cây khoai đã lớn chừng 30cm, đây cũng có thể xem là giới hạn chiều cao của chúng, lúc này chính là thời gian tích trữ chất dinh dưỡng để tạo củ, nếu theo lẽ thông thường mà tính thì một thửa ruộng khoai như thế này có thể cho ra tối đa là khoảng 2-2,5 tấn khoai, thế nhưng đó là giống khoai hiện đại có năng suất cao.

Nhưng đây là thời đại nguyên thủy giống cũng không có năng suất cao, vì thế Minh Vũ chỉ hy vọng 1 thửa đất thế này có thể ra 500-750kg khoai là tốt lắm rồi.

Mà đám người bộ lạc Khô lúc trước cũng từng nói qua, một gốc cây khoai như thế này chỉ cho ra chừng 6 7 củ mà thôi, sản lượng cũng tầm 1,5 đến 2kg một gốc.

Để giúp cho khoai có được nhiều củ và củ to hơn, biệt pháp tốt nhất là làm cho đất thật tươi xốp như thế củ mới to, cách tốt nhất để làm điều này chính là vun gốc.

Vun gốc là một việc khá đơn giản và thuận tiện một công đôi việc. Đó chính là dùng đất xung quanh gốc vun lên gốc mà thôi.

Công việc này thường đi chung với việc làm cỏ, như thế không những vừa dọn sạch cỏ vừa tăng năng suất cho giống cây.

Nhưng công việc này dành cho phụ nữ, bởi vì hiện tại không có công cụ thích hợp để làm việc này, nên năng suất rất thấp.

Do phải dùng dao để thay thế cuốc, nên làm việc này phải thường xuyên quỳ bò, khom lưng, tuy không quá nhiều mất sức, nhưng làm nhiều động tác này với nam giới rất là khó chịu, dẫn đến đau lưng. Mà lưng sẽ liên quan tới tuyến tiền liệt, thận,... ảnh hưởng đến sức khỏe sinh sản.

Như thế Minh Vũ không muốn, muốn cơ nòi giống tốt thì cần phải có giống tốt, đảm bảo sức khỏe tốt mới được. Hiện tại bộ lạc đã thu gom và tích trữ gần 30 lít dầu oliu đó là kết quả nhiều ngày tìm kiếm và thu nhặt của đám người Exp và Ashi.

Hai người bọn họ công việc chủ yếu hằng ngày là huấn luyện một số thành viên trẻ tuổi luyện tập bắn cung và tuần tra xung quanh bộ lạc.

Kèm theo đó là luôn mang thêm nhân thủ để tiện nhặt quả khô oliu chế dầu ăn, quả thật từ khi có dầu thứ ăn để ăn hơn rất nhiều, có thể làm đa dạng nhiều món ăn hơn, ngoài chiến ra còn có thể xào. Thịt, cá kết hợp với một số rau đại tạo ra một loại thức ăn mới có mùi vị ăn cực kỳ tốt.

Với lại vào thời gian đầu xuân thì dưới suối có mọc một loại cỏ màu đỏ tía, Minh Vũ cũng không biết đó là rau gì, nhưng qua tộc nhân xác định là có thể ăn được, Minh Vũ cũng tự mình thử qua, vị nó cũng bình có một chút đắng đắng khi ăn sống, thế nhưng khi nấu chín lại ăn rất là ngon.

Loại rau này mọc thành từng bãi dọc theo bờ suối, phát hiện một loại rau có thể ăn được không lý nào Minh Vũ có thể tha, hẳn ta tích cực huy động tộc nhân bắt đầu nhân giống trồng đại trà.

Mấy cái tộc nhân cũng không có tình nguyện cho lắm, vì sao lúc này bọn họ đã có đủ thức ăn, đủ thịt, tạo sao phải ăn cỏ, không tình nguyện là đúng rồi.

Nhưng sau một hồi giải thích bọn họ mới hăng hái làm, nói giải thích thì không có phải nói đúng hơn là dùng hành động mà chứng minh.

Hắn đem thịt nai xào chung với số rau màu đỏ tía kia, chỉ nêm nếm thêm một chút muối mà thôi, thế nhưng lại tạo ra một hương vị tuyệt vời.

Ai ai cũng nước nước bọt ừng ừng, và đương nhiên là mấy cái thành viên dị nghị thì bị nghiêm lệnh không được ăn món này trong 3 ngày, điều này bọn họ khóc không ra nước mắt.

Mà trong số đó ứng cử viên tiêu biểu đó chính là Klu, lại một lần nữa tên này lại bị treo mỏ mấy ngày.

Loại rau mới phát hiện kia Minh đặt cho cái tên là rau Diếp. loại rau này trồng rất là dễ sống, chỉ cần lấy một đoạn gốc cắm xuống đất là sau 4 5 ngày chúng sẽ đâm chồi, quả thực là một loài cây có sức sống tốt.

Vì duyên cớ này dọc theo hai bên bờ suối lại được cải tạo một hồi, để thích hợp điều kiện sống cho đám rau diếp này.

Bọn chúng sống cần môi trường ngập nước, vì thế Minh Vũ đã cải tạo chừng 5 thửa đất dọc theo bờ suối làm ruộng nước.

Nghे có vẻ khó khăn, nhưng đối với một tên nông dân miền tây sông nước thì chuyện này khá là đơn giản, chỉ cần đắp bờ và dẫn nước từ suối vào là xong.

Với gần 30 người làm việc với nhiều công cụ bằng đồng, chỉ trong vòng một ngày 5 thửa ruộng rau diếp đã được trồng xuống, lại thêm một nguồn cung cấp lương thực mới cho bộ lạc.

Lúc này bộ lạc Đá Lớn đã ra dáng một cái hương thôn mô hình nhỏ, có thể tự cung tự cấp được rồi, cái nhu yếu phẩm cơ bản đều có thể làm ra được.

Có một điều hối tiếc rất lớn chính là chưa tìm ra nguồn nguyên liệu chế tạo đường. hiện tại đường chỉ có một cách duy nhất đó chính là tìm mật ong mà thôi.

Nhưng đã gần hai tháng trôi qua đám người Klu vẫn chưa tìm được một cái tổ ong nào hết, còn số mật ong tìm được trong mùa đông đã bị Minh Vũ xài hết từ lâu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Tác hại của việc không kế hoạch hóa

Trong tất cả các loại gia vị đứng đầu tiên đó chính là muối, thứ hai không ai khác chính là đường. có thể thu thập đường bằng nhiều cách, thế nhưng thông dụng nhất là từ cây mía đường, hoặc là từ mật ong.

Thế nhưng hần đến đây thời gian cũng 8 tháng là ít, thế nhưng đến giờ hần chưa có ăn bất kỳ một loại trái cây hay củ quả gì có vị ngọt cả.

Mà cũng rất khó để mà nói nơi này không có loại trái cây gì như thế, tại vì trong lúc này không thể tìm ra bất kỳ một trái chín nào cả. mùa đông vừa đi qua, mùa xuân vừa mới đến, cây cối đang trong thời gian mọc lá non, muốn có quả chín thì phải đợi ít nhất là cuối mùa xuân.

Vì thế tìm kiếm nguyên vật liệu để sản xuất đường là một chuyện rất là khó khăn trong lúc này.

Quả thật có nhiều lúc Minh Vũ muốn chế tạo nước mắm, vì sao là bởi vì đó chính là người Việt, Người Việt là phải có nước mắm, trong bữa ăn, nêm gia vị đều có nó.

Nguyên vật liệu để ủ nước mắm cũng đã có sẵn, nhưng nhiệt độ lại không thích hợp chút nào.

Về nguyên tắc cơ bản muốn ủ cá làm nước mắm, nguyên liệu không thể thiếu là cá và muối. bộ lạc Đá Lớn đã có đủ, nhưng còn phải có điều kiện tự nhiên thuận lợi nữa. đó là nhiệt độ và ánh sáng mặt trời.

Nhiệt độ để ủ cá thích hợp nhất đó chính là 37-39 độ, sau thời gian ủ ba tháng phải đem ra phơi nắng để gia tăng tốc độ phân hủy của thịt cá.

Như vậy thời gian ủ mắm khoảng chừng 6 7 tháng, như thế mới có thể lọc được nước mắm. mà thời gian đó cũng trùng vào đầu hoặc giữa mùa thu.

Thế nhưng nước mắm lúc này không có thể sử dụng được ngay bởi vì nó rất là mặn, mặn đến nỗi nêm thử một giọt cũng khiến bạn lên huyết áp.

Để giải quyết tình trạng này phải pha nước mắm với nước đường, đó là nguyên chính tại sao Minh Vũ mới cấp thiết tìm nguyên liệu để chế ra đường.

Còn một điều đáng lưu ý, tất cả các sản phẩm từ mắm đều phải có đường mới có thể sử dụng đường mới có thể ăn được.

Khoảng thời gian này ngoài việc vào rừng săn thú, đám người Klu vẫn tiếp tục quan sát tình hình khe núi có khoáng muối.

Phải nói một ngày như mọi ngày luôn có người trông chừng tại khe núi đó, thu thập về rất nhiều tin tức hữu ít.

Vì thế một gốc cây lớn gần đó đã trở thành một tháp canh cho bộ lạc Đá Lớn.

Gốc cây được chọn đó là một gốc cây sồi khá lớn, đường kính phải 4 người ôm mới hết. hơn nữa là tán cây có rất to và rộng có thể thiết kế một căn chòi nhỏ trên đó, để thuận tiện cho việc quan sát và ẩn nấp.

Sau hai ngày vận chuyển nguyên vật liệu và thi công công việc, căn chòi cũng đã hoàn thành. Căn chòi này khá nhỏ, được dựng trên nhánh cây to nhất, từ vị trí cái chòi này có thể quan sát rất xa.

Ngoài ra căn chòi là này còn được trang bị một vật mà khiến cho bộ lạc ai cũng ao ước muốn có được. đó là chiếc võng.

Võng chính là sản phẩm mới nhất của bộ lạc, nó được làm bằng dây thừng đan lại với nhau.

Phải nói đây là một kỳ công của Minh Vũ, hần làm gì biết đan lưới bao giờ đâu. Thế nhưng hần cũng bắt chước và mày mò, cái lưới mà hần đan khác xa so với thời hiện tại.

Nghĩ đến chuyện đó cũng thật là buồn cười. đầu tiên hần dựng lên một cái khung gỗ có chiều dài 3m chiều ngang 1,5m. sau đó hần cột những sợi dây thừng nhỏ bằng đầu nham, dọc theo chiều dài của khung gỗ.

Cứ cách 3cm là một sợi dây, cứ như thế cột hết lên khung gỗ. tiếp theo đó là chiều ngang, lần này hần cũng làm như thế, nhưng tại các điểm giao nhau giữa hai sợi dây, Minh Vũ sẽ cột thật gút lại. Cứ hết sợi này qua sợi khác, đoạn này qua đoạn khác cho đến hết khung gỗ mới thôi.

Và sản phẩm cuối cùng là một tấm lưới có chiều dài gần 3m. tấm lưới này rất tốt có thể sử dụng, mà đầu tiên hần nghĩ tới không phải là dùng để bắt cá, mà dùng để làm võng nằm.

Võng chính là một loại vật dụng đã ăn sâu vào trong mỗi gia đình Việt, hiện nay trong 10 gia đình Việt thì có 8 trong số đó một cái võng ở trong nhà.

Vì thế Minh Vũ đã tự làm cho mình bộ cái, số lưới còn dư kia cũng làm được một cái võng cung cấp cho thành viên nhóm thợ săn ở trên chòi cây.

Vì thế đám tân binh tranh nhau mà làm cái nhiệm vụ nhằm chán kia, qua sát hẻm núi.

Elr là người được chọn, trên chồi cây cũng không có chứa nhiều vật phẩm, chỉ là một cây dao xương, một bộ cung tên 3 cây giáo và một tấm khiên, ngoài ra còn có một cái ruột hươu dùng để chứa nước chừng một số thức ăn đơn giản.

Mà công việc của Elr cũng không có khó gì nhiều chỉ là quan sát hẻm núi và xung quanh khu vực, nhận diện hình dáng, bộ dạng, loài và số vật đi tới hẻm núi mà thôi.

Ngoài ra khi phát hiện người của bộ tộc khác tới cũng phải nhanh chóng thông báo cho nhóm tuần tra sớm nhất có thể.

Trong thời gian gần đây, thể chất cũng sức khỏe của bộ lạc cũng cải thiện rất là nhiều, số người già cũng ít than đau lưng hay mỏi gối gì cả, có lẽ là do đầy đủ thức ăn và môi trường.

Nhưng có một vấn nạn đang xảy ra với bộ lạc Đá Lớn, mà nguyên nhân chính là do Minh Vũ.

Bộ lạc lúc này có tất cả 285 người tất cả, ngoài 14 người đàn ông trưởng thành ra, còn có 38 thanh thiếu niên đang chuẩn bị làm lễ trưởng thành trong đó có Minh Vũ (16 tuổi- làm lễ trưởng thành). 15 trẻ sơ sinh vừa mới sinh ra trong mùa khoảng thời gian này.

Ngoài ra còn có 77 người già, nam nữ đều có, số còn lại là phụ nữ có độ tuổi từ 15 tới 38. Số lượng này không hề ít 141 người tất cả.

Trong số 141 thành viên này hiện tại đã có 80 người đã giao phối, đồng thời mang thai. Một con số cực kỳ khủng bố đối với một bộ lạc có dân số ít chưa tới 300 người này.

Số liệu đó vừa được Exp báo cáo cho Minh Vũ biết, khi hắn nghe được chuyện này việc đầu tiên là muốn lấy cục đá đập vào đầu cho ngất đi.

“ con bà nó! Sao đám người bọn họ quá là trâu bò vậy! heo nọc à!” Minh Vũ gào lên.

Đứng kế bên Exp không hiểu heo nọc có nghĩa là gì, nhưng nàng biết thủ lĩnh đang không có vui vẻ gì hết.

Chu kỳ sinh sản của thai phụ từ lúc mang thai đến lúc sinh đứa nhỏ là khoảng 9 tháng. Mà lúc này mang thai cũng hơn 2 tháng rồi. nếu tính toán mùa đúng thì đám thai phụ này sẽ sinh trong thời gian đầu hoặc cuối mùa thu.

Quả thật đó là một gánh nặng lớn cho bộ lạc, không phải cứ việc sinh nhiều là tốt. Đầu tiên đầu thu đó chính là thời gian mưa nhiều đồng thời cũng là mùa thu hoạch tích trữ lương thực cho mùa đông.

Thứ hai là thai phụ sinh xong phải tính đường ít nhất là một tháng, mới có thể là việc tốt được, ngoài ra su khi sinh họ cũng phải chăm sóc đứa nhỏ.

Hơn 80 người mang thai là gần 1/3 dân số bộ lạc. như vậy mà nói đám người Klu phải nuôi 200 người còn lại.

Đây là vấn đề cực kỳ đau đầu cần phải suy nghĩ cho tốt mới không để lại hậu quả.

Xây dựng thêm nhà ở là điều không thể tránh khỏi, ngoài ra còn phải tích cực tìm kiếm tích trữ lương thực. chuẩn bị thêm vũ khí, da thú, thậm chí là tìm thêm tài nguyên chế tạo các vật phẩm hữu ích.

Hiện tại bụng còn nhỏ, đám thai phụ này có thể làm được việc, nhưng khi thai đạt 6 tháng tuổi, lúc này bụng đã to ra, đứng lên ngồi xuống cũng khó sở hưởng chỉ là phải đi làm việc.

Nhưng cũng may thời gian đó thì bọn họ cũng đã thu hoạch xong khoai rồi.

Hiện tại hang đá đã quá sức chịu đựng cho người ở thêm đồng thời tích trữ lương thực. vì thế Minh Vũ quyết định thêm một lần nữa sản xuất gạch để xây nhà.

Cả bộ lạc sau những ngày nhàn nhã, bọn họ tất bật công việc mới, ai đều có nhiệm vụ riêng của mình, các công việc thu gom hạt oliu cũng ngừng lại để tập trung vào công việc lớn.

Số phụ nữ mang thai kia, vì bụng còn nhỏ nên tiếp tục làm nhiệm vụ chăm sóc các thửa ruộng khoai và rau diếp.

Số còn lại là người già và phụ nữ khác thì gia nhập nhóm làm gạch. Lần này này được chế tác có hai loại, một loại y như củ, và một loại khác.

Loại gạch mới này là do Minh Vũ yêu cầu dùng để lót sàn, mỗi miếng gạch lót sàn có hình vuông mỗi cạnh dài 30cm, dày 3cm.

Minh Vũ dự định là trong khoảng thời gian sắp tới hắn sẽ xây ít nhất là một cái nhà kho và một cái sân phơi lớn.

Đầu tiên là hang đá không có đủ không gian để chứa tất cả các loại lương thực được, hơn nữa bên trong đó rất là âm u và ẩm thấp. thức ăn rất dễ bị nấm mốc.

Điều thứ rất là quan trọng, khoai một khi thu hoạch nếu sông có cách bảo quản tốt, nó sẽ mọc mầm lúc khoai có độ ăn sẽ chết người. vì thế sân phơi khô là một công trình thiết yếu.

Đang triển khai kế hoạch thì phía bên nhóm thợ săn truyền về tin tức mới nhất của bầy trâu. Sau nhiều ngày vắng bóng bọn chúng đã trở lại hẻm núi.

Ngay lập tức nhóm thợ săn, cung thủ tập hợp chuẩn bị vật tư bắt bầy trâu hoang kia.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Té cây, phát hiện được liệu mới

Từ trên còi canh gác Minh Vũ có thể thấy được toàn cảnh khe núi một cách dễ dàng, con trâu đực đầu đàn cực kỳ to lớn, thân hình nó vạm vỡ nặng ít nhất là 1 tấn hai. Ngoài ra còn khoảng 6 con trâu đực nhỏ hơn có cân nặng từ 800 – 1 tấn.

Có 10 con bê con khoảng chừng 7 8 tháng tuổi đang mọc sừng, số còn lại là trâu cái có thể hình nhỏ hơn một tý số lượng chiếm đa số 19 con.

Con trâu đực đầu đàn vẫn luôn rất cảnh giác, nó hầu như không một chút nói lỏng. quan sát một hồi lâu Minh Vũ chỉ thờ ra và nói một câu “trở về bộ lạc, hiện tại chúng ta không bắt được bầy trâu này.!”

Mọi người lúc này đã mài dao sáng bóng chuẩn bị giết trâu, thế mà lại nghe thủ lĩnh nói thế nên có chút không tin vào lỗ tai của mình.

“bầy trâu này rất khó đoán, nếu dùng cách lúc trước hẳn là không có hiệu quả, thậm chí là bị chúng tấn công ngược lại!” Minh Vũ giải thích.

“Ei tiếp tục quan sát! Nếu có biến gì hãy báo tin tức về ngay lập tức!” Minh vũ phân phó rồi trở về bộ lạc.

Ngọn cây khá là cao, mà Minh Vũ lúc này đang suy nghĩ về cách giải quyết bầy trâu này.

“Rắc!” âm thanh giòn tan vang lên.

“xoạt! Xoạt! rắc!” liên tiếp là những tiếng vang.

Tìm mọi người dường như thất lại

“thủ Lĩnh!” mọi người cùng hét.

Minh Vũ bị té ở độ cao ít nhất là 4m, toàn thân hắn lúc này rụng rời, không một sức lực, đầu hắn ong ong giống như bị búa tạ đập vào đầu.

Mọi cuống cả lên, nhanh chóng đưa Minh Vũ về bộ lạc để chữa trị. Mà lúc này Minh Vũ đã bất tỉnh nhân sự.

Thủ lĩnh bị ngã từ trên cây xuống hôn mê bất tỉnh, hầu như cả bộ lạc rơi vào trạng thái hỗn loạn. mà lúc này vết thương trên người Minh Vũ cũng đã được xử lý qua.

Toàn thân đều là những vết trầy xước, mà vết thương nặng nhất là tại đùi trái, có một nhánh cây đâm xuyên qua. Máu lúc này vẫn còn chảy.

Mà Minh Vũ lúc này mới tỉnh dậy, cảm nhận toàn thân đau đớn không thể nào tả được, hắn biết mình còn sống, nhưng bị thương khá nặng.

Nhìn thấy thủ lĩnh tỉnh dậy, mọi người thoáng vui mừng, thế nhưng trầm mặt. bởi vì vết thương của thủ lĩnh không ngừng chảy máu mà bọn họ không biết làm gì. Nhìn sắc mặt thủ lĩnh tái nhợt lòng họ khó chịu vô cùng.

“tranh ra!” một âm thanh nữ tính vang lên, âm thanh này có chút gấp gáp.

Đó là Exp, trên tay nàng đang cầm một thứ gì đó, màu đỏ nâu, Minh Vũ không biết đó là gì, nhưng xem ra đó là thuốc dành cho mình.

Nhìn thấy Exp cầm vật màu đỏ nâu kia, Klu ngăn lại.

“không được! chết! ăn vào chết!” Klu lớn tiếng.

Exp cũng không có từ bỏ. mà cho thứ màu đỏ nâu kia vào miệng, không ngừng nhai nhai. Nét mặt lúc này của nàng cực kỳ khó coi. Mọi người cũng bắt ngờ dưới hành động của nàng.

Exp cũng không có nói nhiều, nàng ngay lập tức lấy thứ trong miệng ra, đắp lên vết thương trên đùi của Minh Vũ.

Ngay lập tức một cảm giác mát lạnh truyền đến vết thương, không đây không phải mát lạnh mà vết thương không còn đau nữa mà là một cảm giác tê lan tỏa khắp toàn thân.

“đây là cái gì! “ Minh Vũ thều thào.

Mà lúc này Exp muốn nói, nhưng nói không được, chỉ có ú ớ quơ quơ tay mà thôi.

Klu thay nàng giải thích

“ cái này gọi là quả ác linh, không ăn được, khi ăn vào miệng sẽ không nói được, miệng không còn cảm giác, Vu nói đo là do Ác Linh lấy đi tiếng nói để trừng phạt những kẻ tham ăn, đồ và vật của thành linh, không thể động!”

Minh Vũ lại một lần nữa nhìn lại vết thương, nó đã cầm máu, tác dụng của loại củ này cực kỳ mạnh, thời gian đắp vào có được bao lâu.

Xem bộ lạc Khô có kiến thức sâu rộng hơn các bộ lạc khác, đây rất có khả năng lớn là một loại dược liệu cầm máu. Nhưng có một nhược điểm là cơ thể sẽ mất đi tri giác.

“ ta tốt rồi! mọi người đi làm việc đi! Ta cần nghỉ ngơi, nấu cho ta một ít canh cá là được!” Minh vũ phân phó, sau đó cũng đi ngủ, hẳn khá là mệt mỏi.

Minh Vũ làm một giấc cho đến tận xế chiều mới tỉnh lại, lúc này dược liệu trên đùi cũng đã hết, nên vết thương còn rất đau, nhưng đã ngừng chảy máu. Xem như là không có tệ chút nào.

Minh Vũ được chăm sóc tận tình, canh cá được đút tới miệng, Minh Vũ không có băng bó vết thương lại, vì đây là vết thương hở, nếu băng lại rất dễ bị nhiễm trùng đơn thôi tại nơi này cũng không có vật dùng làm điều đó. Băng bằng da thú à, nếu muốn chết sớm thì cứ băng vết thương.

Lúc này Exp cũng đã có thể nói chuyện lại được, tuy có chút khó khăn.

“ tại sao nguoi biết loại củ này!” Minh Vũ vừa ăn vừa hỏi Exp.

“ cái này! Cái này! Là thợ săn bộ lạc tìm ra, nó có thể cầm máu tốt!” Exp khó khăn nói.

“ nguoi còn biết loại nào tương tự không?”

Exp khẽ gật đầu sau đó bổ sung “ có! Nhưng không phải cầm máu!”

“ tốt! vậy là sau mạng tới cho ta nhìn! Ta sẽ cho ăn ngon!” Minh Vũ khích lệ.

“ nguoi ra ngoài đi! Ta cần nghỉ ngơi! Khi ta tỉnh lại sẽ nấu cho nguoi một bữa thật là ngon!” Minh Vũ nói.

Nghe thủ lĩnh nói như thế Exp trong lòng có một chút thất lạc, nàng không biết diễn tả nhưng thế nào, nhưng không có một chút hào hứng khi nghe Minh Vũ cho nàng đồ ăn ngon.

Exp lẳng lặng đi ra ngoài.

Minh Vũ cũng không biết Exp suy nghĩ gì trong đầu, mà hẳn một mực nghiên cứu thứ trên tay mình, đây là loại của màu đỏ nâu mà Exp vừa cầm tới.

Nó có bộ dáng khá giống cây xương rồng. hương vị cũng không có dễ chịu chút nào. Quan sát một hồi lâu, Minh Vũ mới bẻ củ này ra làm đôi.

Mùi thật nồng, hẳn khê dùng đầu lưỡi nếm một ít, ngay lập tức khi đầu lưỡi hấn chạm vào quả kia, là miệng hấn không còn một chút cảm giác gì cả.

Lúc này hẳn mới biết vì cứu hấn Exp đã phải chịu đựng như thế nào, cảm giác cực kỳ khó chịu, giống như là miệng không phải là của mình, không có bất kỳ xúc cảm gì về nó, tê liệt hoàn toàn tê liệt, hệ thống thần kinh toàn khoang miệng mất cảm giác.

Hấn nhắm mắt cảm nhận dược liệu, khoảng chừng nửa giờ sau miệng mới có cảm giác lại, cho đến 1 giờ sau, đầu lưỡi mới lấy lại cảm giác.“ thuốc tê cực mạnh!” Minh Vũ chỉ thều thào nói.

Linh Quang chợt léo lên trong đầu hấn “ có cách bắt trâu rừng rồi!”

Sáng ngày hôm sau, thương thế của Minh Vũ đã thuyên giảm, tuy vết thương vẫn còn rất đau, đi lại rất khó khăn, chứ không có nghĩa hấn không thể điều hành bộ lạc.

Lúc này nhóm cung thủ, thợ săn tập hợp trước mắt hấn. chuẩn bị nghe lệnh của hấn mà làm việc, hôm nay ngoài việc ra ngoài săn thú ra, số con lại phải đi thu thập củ ác linh. Mà Minh Vũ cũng không gọi củ này là củ Ác Linh nữa, mà hạt gây tê.

Đồng thời ban thưởng cho Exp một tấm da sói để nàng may áo, da sói chính là biểu tượng của những người lập công lớn cho bộ lạc được thủ lĩnh ghi nhận và tuyên dương. Đến lúc này chỉ có 8 tấm da sói được đem ra mà thôi.

Exp vô cùng mừng rỡ, nàng chính là người đầu tiên trong nhóm người mới gia nhập bộ lạc nhận được vinh dự thế này.

Minh Vũ cũng không vội dùng quả gây tê đi bắt trâu ngay, hấn còn phải xem dược hiệu của loại quả này như thế nào, có thể nâng cao thêm được phần nào hay không.

Quả gậy tê có hiệu quả nhanh chóng, nhưng dùng nhiều lần sẽ gây tác hại không hề nhỏ đối với cơ thể, nên chỉ có thể cảm nhận được liệu bằng nhiều cách khác nhau.

Minh Vũ cố gắng tăng hiệu quả được liệu bằng cách cô động chúng. Quả gậy tê được nghiền nát, sau đó vắt lấy nước, sau đó lại được khô cạn trên lửa nhỏ.

Minh Vũ không biết được tính có thể bốc hơi khi nung với nhiệt độ cao hay không, hẳn cũng đang mất làm bừa mà thôi.

Sản phẩm thu được là một chất sền sệt màu đen nâu, hẳn không dám thử, bộ lạc cũng không dám, chỉ còn một cách duy nhất đó chính là mấy con hươu trong chuồng.

Minh Vũ dùng một cây gai thật nhỏ, đầu gai chỉ dính một ít chất gậy tê mà thôi, hẳn nhẹ nhàng bước tới vuốt ve mấy con nai.

Nhìn thấy Minh Vũ tới đám nai cũng không có hoảng loạn, thậm chí là đến gần hẳn, vì thông thường khi gặp Minh Vũ là sẽ có thức ăn.

Minh Vũ cũng lấy ra một ít cỏ su đó vuốt ve một con đực.

Nhanh như chớp hẳn châm một châm lên đuôi con hươu đực. một tràng cảnh hiện ra trước mắt mọi người, con hươu đực đang ăn chỉ kịp rống một tiếng sau đó hai chân sau trực tiếp xụi lơ, nửa thân trước cố gồng giẫy giụa, nhưng không có hiệu quả, chưa đầy hai phút hai chân sau của nó trực tiếp mất đi tri giác.

Nhìn thấy được liệu được đề tăng gấp nhiều lần, Minh Vũ mỉm cười khẽ xoa đầu mấy con hươu đang hoảng sợ, hẳn bước ra ngoài với ánh mắt cực kỳ kinh ngạc của mọi người.

“ngay lai chúng ta săn trâu! Kế hoạch săn thù chính thức bắt đầu!”

Đầu tháng cầu phiếu

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Bộ lạc báo đen dị biến

Bộ Lạc Báo Đen trong thời gian này phát ra những biến cố vượt ra mọi sự tưởng tượng của cái thời đại này. Đầu tiên là vào mùa đông thống lĩnh Raid cùng hơn 150 chiến binh bộ lạc mất tích không một dấu vết.

Chuyện thứ hai là tù trưởng Brao trở về từ phương nam mang theo rất nhiều thịt, bọn họ đã tiêu diệt hoàn toàn một bầy linh dương hơn 300 con.

Chưa dừng lại tại đó, tưởng chừng sau khi Raid cùng 150 chiến binh bộ lạc biến mất, bộ lạc Báo Đen sẽ bị suy yếu, thế nhưng không hiểu tại sao,đội thù một sống một còn với bộ lạc Báo Đen là bộ Lạc Linh Cầu có số lượng chiến binh đông đảo hơn, vậy mà không ngừng bị người bộ lạc Báo Đen đẩy lui. Chiến tranh bộ lạc bùng nổ.

Trong một mùa đông ngắn ngủi, Bộ Lạc Báo Đen bành trướng không ít lần tiến vào lãnh địa bộ lạc Linh Cầu cướp bóc giết người.

Tưởng chừng sau khi mùa đông kết thúc, bộ lạc Báo Đen sẽ yên phận tích lũy để chuẩn bị cho trận chiến giành nguồn nước vào Mùa Khô.

Thế nhưng tù trưởng Brao lại phát động tấn công, không cho bộ lạc Linh Cầu một con đường sống, một mực đuổi cùng giết tận.

Hôm nay chính là trận chiến cuối cùng của bộ lạc Linh Cầu tù trưởng Mao đáng đứng hiên ngang, nhưng trên người đã chất chứa không ít vết thương, bộ lạc của hắn xưa kia rất là thịnh vượng, thứ ăn dùng không hết, thế nhưng mà chỉ sau một mùa đông toàn bộ chiến binh bộ lạc không còn tới 50 người, hơn nữa chiếm đại phần là bị thương. Bộ lạc Linh Cầu của hắn xem như đã không còn đường sống.

Đối diện với Mao là Brao, một thân ăn mất quái dị, nếu có người hiện đại tại đây có thể nhận thấy trên người Brao là cái gì, đó chính mà một bộ giáp làm bằng những nhánh cây nhỏ, nhưng nhánh cây nhỏ này được tuyển chọn tỷ mỉ chọn những cây chắc nhất, tốt nhất, chúng liên kết với nhau bằng những sợi dây.

Mà đây chính là nguyên nhân chiến thắng của bộ lạc Báo Đen. Bộ lạc bọn họ được trang bị giáp. Thêm giáp là thêm một tầng sức mạnh, hơn nữa có sự chỉ huy từ một kẻ ngoại lai thì chiến thắng một đám người nguyên thủy là chuyện bình thường.

Lúc này đối với Mao là một trận chiến sống còn của bộ lạc, chỉ cần hắn giết được tên tù trưởng Báo Đen kia, thì bộ lạc hắn sẽ có cơ hội sống sót. Vì hết Mao không ngại hy sinh hết thảy mà nhào lên đánh một trận sống còn với Brao.

Brao không hổ là tù trưởng, người mạnh nhất bộ lạc Báo Đen, hấn rất là thông thả khi chiến đấu với Mao đã yếu sức, hành động của hấn giống như là mèo vờn chuột, xem Mao chính là trò tiêu khiển của hấn.

Kai đứng cách không xa chiến đấu của hai người, lúc này Kai cực kỳ khác mấy tháng lúc trước, lúc này trên người hấn là một bộ đồ bằng da linh cầu, có cấu tạo không khác cho lắm một bộ đồ thời hiện đại, quần dài dài áo khoác, nhìn cực kỳ khí phách. Đứng sau lưng hấn là hai hộ vệ do chính tay Brao yêu cầu bảo vệ cho Kai.

Mọi chiến thắng huy hoàng của Brao đều là nhờ công của tên Kai ốm yếu này, nhìn thấy chiến đấu của hai tên thổ dân này Kai không có hứng thú gì cả, trên miệng hấn ngậm một cọng cỏ. mà nếu nhìn thật kỹ đó không phải một cọng cỏ tầm thường.

Cọng cỏ này có một cái lỗ, bên trong đó có một màu tối đen, nhưng cũng ẩn hiện một mũi nhọn mang hơi thở của sự chết chóc.

Mà lúc này chiến đấu giữa Mao và Brao cũng đã đến hồi kết, Mao bị Brao nên cho một gậy vào giữa lưng, Moa học ra một đồng máu tươi, kèm thêm một ít nội tạng.

Một gậy trực tiếp giết chết. Brao nắm đầu Mao cung lên không trung, rồi quất một gậy thật mạnh, cả người Mao bị đánh nát văng lên một gốc cây kế bên.

Tràng diện cực kỳ máu tanh, mùi máu tươi làm cho mấy cái chiến binh bộ lạc Báo Đen càng trở nên hưng phấn. bọn họ không ngừng hú lên, giống như những con dã thú ăn mừng chiến thắng.

Trong cái khoảnh khắc này không một ai chú ý, ngón cỏ trên miệng Kai có một vật gì rất nhỏ bắn ra, kim vào dưới bắp chân trần của Brao.

Một tên to khỏe như hấn vì vết đâm của cây gai không đả chú ý, ngay cả cảm giác hấn cũng không có, nhưng Brao chỉ hú tiếp đó hai tiếng nữa thì bỗng nhiên im phất miệng lại, hai mắt tròn trắng, miệng sùi bọt mép ngã ập xuống dưới đất mà không một dấu hiệu.

Đám chiến binh Báo Đen không hiểu chuyện gì đang xảy ra, bọn họ đang ăn mừng chiến thắng mà. Mấy tên chiến binh đến gần lưng Kai Brao nhưng không có một chút tá dụng, Brao vẫn bất tỉnh nhân sự. một tên trực tiếp áp tai vào ngực Brao, bỗng nhưng sắc mặt tái mét.

“tù Trưởng! tù trưởng chết rồi[(#)]” Hấn có chút không tin vào lời nói của mình, nhưng đó là sự thật.

Bỗng dung Kai đang đứng nét mặt hấn vô cùng hoảng sợ, hấn không ngừng quỳ lại, miệng không ngừng la lớn, gào thét, thần linh tha mạng, thần linh tha mạng, ta muốn sống! ta sẽ không ăn thịt đồng loại nữa! ta không dám nữa.”Kai không ngừng dập đầu đến mức chảy máu, miệng vẫn không ngừng gào thét van xin. Mấy cái chiến binh cũng không hiểu chuyện gì xảy ra, một mực làm theo. Liên tục quỳ lạy.

Còn số tộc nhân còn lại bộ lạc Linh Cầu tranh thủ cơ hội này chạy nhanh, hướng về một vùng đất phía bắc mà đi.

Khóe miệng Kai mỉm cười một cách quý dī “xem ra những ngày tháng sau này của ta sẽ rất thú vị đây!”

Nguyên nhân của tất cả sự hỗn loạn ngày chính là một tay Kai làm ra. Vào cái thời điểm Minh Vũ vượt đến nơi này, thì tại vùng đồng cỏ phía nam cũng có một trường hợp tương tự.

Hắc lạc vào bộ lạc Báo đen, hấn là một cái tù binh của bộ lạc Báo Đen khi công phá một bộ lạc tại bia đồng cỏ nơi giáp với vùng rừng núi phía bắc.

Lúc ngơ ngác không hiểu chuyện gì xảy ra, thì mạng sống của hấn sắp bị treo lên giống như một con heo chuẩn bị làm thịt.

Nhưng vì tài ăn nói và kiến thức cao, nên hấn đã thuyết phục Brao cho hấn sống, hấ sẽ giúp bộ lạc Báo Đen có nhiều thức ăn hơn.

Quả thật khi Brao giữ Kai lại mùa đông bọn họ thu thập được rất nhiều thức ăn, sống lượng nhiều đến mức cho dù mùa đông bọn họ có tiêu phá thế nào cũng ăn không hết.

Còn chuyện Raid mang theo lượng lớn chiến binh đi xâm nhập vùng núi phía bắc cũng có bàn tay của Kai. Trong khoảng thời gian đó hấn không ngừng chăm lời chia ra hai đại thủ lĩnh bộ lạc Báo Đen, Raid rất là bất mãn với Brao, nên mang theo lượng lớn người rời đi dưới danh nghĩa là tìm kiếm thức ăn, nhưng thật sự là tìm một vùng đất mới.

Thế nhưng kết quả lại vượt sức tưởng tượng của Kai, Raid một đi không trở lại, vì thế bộ lạc chỉ còn mình Brao.

Brao thì sao chứ, hung ác thì có phần, nhưng nói chung vẫn là một con heo ngu ngốc, cứ tùy tiện tiện tiện bị Kai chơi đùa trong lòng bàn tay.

Dùng mãnh thì thế nào chứ chỉ cần một cây châm nhỏ cũng đủ cho hấn chết một cách không minh bạch.

Chất độ mãnh liệt kia đó chính là chất ngày tiết ra từ một con cóc có màu vàng mà hấn tình cờ nhặt được tại một bờ cỏ.

Lúc đó cho dù Kai không phải là một nhà sinh vật học thì cũng biết loài cóc nhái có màu càng sặc sỡ thì càng độc chết người. và thế là một kế hoạch đoạt quyền dần dần được thành lập.

Chỉ trong vòng vài tháng, dưới sự quyền mưu của hấn đã có 1/3 tộc nhân bộ lạc Báo Đen theo hấn, số còn lại theo Brao. Và trong trận chiến vừa rồi Brao chết bất đắc kỳ tử, chỉ cần hấn làm thêm một vài động tác nhỏ nữa thôi thì bộ lạc Báo Đen sẽ nằm trong tay hấn.

Kai khác với Minh Vũ hẳn đến từ một vùng đất khô cằn, khí hậu cực kỳ khắc nghiệt nhất Việt Nam, hẳn chính là một trong những con cháu dòng dõi đế vương, một vương quốc từ bị vua Minh Mạng (thời Nguyễn) tiêu diệt toàn bộ vương quốc champa. (lúc này champa hay Chiêm chỉ còn một vùng đất tự trị ở Bình Thuận)

Tên khai sinh của Kai là Kim Mông, nhưng tên thật sự là Chế Mông Kai. Hậu duệ Chế Bồng Nga, một chiến thần của vương quốc Champa.

Chảy trong mình dòng máu đế vương, làm sao hắn có thể chịu khuất nhục, hắn muốn xây dựng một đế chế cho riêng mình, xây dựng một quốc gia hùng mạnh nhất. đây chính là một cơ hội trời cho để hắn xây dựng mộng tưởng lớn nhất của đời mình.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Bắt bầy trâu

Sau lần thử nghiệm, Minh Vũ rất là tin tưởng về hiệu quả cực mạnh của thuốc gây tê. Lúc này phụ cận bộ lạc, thậm chí là các khu vực xa hơn cũng bị người dân bộ lạc đào móc tất cả mang về, với mục đích trồng trọt và sử dụng.

Với hiệu quả cực mạnh thì chỉ cần một ít chất gây tê ở đầu mũi tên, khi vừa tiếp xúc với da thịt hiệu quả sẽ ngay lập tức.

Hơn 2 thửa (2 sào) đất được trồng loại cây này, cây gây tê là một loại cây thân thảo, hẳn là có chu kỳ sống 1 năm, lá có hình cánh quạt xanh ở rìa lá càng về cuốn lá sẽ có màu đỏ tím, vào vào trong càng đậm.

Củ của nó có hình dạng giống như củ nghệ, củ gừng nhưng màu đỏ nâu và nhỏ hơn rất là nhiều, được hiệu mạnh nhất là những củ già nhất.

Lần này săn trâu rừng Minh Vũ đã có thêm một con ác chủ bài cực kỳ hiệu quả, thế nhưng hắn không có chủ quan mà làm bừa, hắn phải làm hết sức mình.

Tuy bản thân đang bị thương chưa lành, nhưng hắn phải cố lách xác vào trong rừng để trực tiếp chỉ huy săn giết. nhưng cũng may là hắn đã chết ra văng nên được hai tộc nhân khiêng vào trong rừng, cũng không cần đi lại nhiều.

Lần này bọn họ phục kích phía trên hẻm núi cách bầy trâu ăn muối không xa, khoảng chừng 4 50m.

Lúc này hẻm núi rất là yên tĩnh, bởi vì bầy trâu vừa rời đi nơi này cách đây không lâu, như thế rất thuận lợi để cho bọn họ bố trí trận hình phục kích.

Dọc theo hai bên sườn hẻm núi bất ngờ dựng lên những gò đất, lùm cây thế nhưng nếu không qua sát thật kỹ là sẽ không có nhận ra.

Lúc này đám người Minh Vũ đã phân bố, bao vây khắp khu vực này, bọn họ ẩn người dưới một lớp da thú phủ lên một lớp lá khô thật dày. Nếu không quá tinh mắt sẽ không phát hiện điều bất thường.

Để chuẩn bị hết những thứ này bọn họ phải làm hết một ngày. Bố trí mai phục đã xong, bây giờ chỉ còn chờ đợi con mồi mà thôi.

Dưới bao con mắt mong mồi chờ đợi mục tiêu, thế nhưng bầy trâu rừng không có dấu hiệu xuất hiện, nhưng Minh Vũ phát hiện khá là nhiều loài động vật xuất hiện tại chỗ này.

Thỏ, heo rừng, thậm chí mà mèo rừng cũng quanh quẩn đâu đây, nhìn những con mồi cứ lần lượt xung quanh, đám người Klu thật sự muốn động thủ.

Mấy con heo rừng không được lớn cho lắm, con lớn nhất có sừng già nhất cũng nặng tầm 50kg, toàn thân cơ thịt săn chắc, ngay cả phần bụng và nọng cũng không có chứa mỡ là bao.

Minh Vũ từng nghĩ rằng heo chắc chắn sẽ có rất nhiều mỡ, thế nhưng bây giờ khi quan sát kỹ lại thì không có hoặc có rất ít, không đủ để nấu ăn chứ nói làm ra những thứ khác.

Chỉ có heo nuôi nhốt mới có mỡ mà thôi. Bầy heo này có khoảng 20 con, con nhỏ nhất cũng 30kg, được xếp vào loại trưởng thành, đồng thời bụng mấy con heo cái cũng rất là to, xem ra bọn chúng có chu kỳ sinh sản khác với các loài động vật khác tại nơi này.

Đó cũng là nguyên nhân chính tại sao Minh Vũ không có săn giết bọn chúng. Heo mẹ đang mang thai, nếu giết chúng chỉ có lợi trước mắt, không có lợi về sau này. Với tình hình hiện tại của bộ lạc, muốn bắt trọn ổ heo này cũng là một chuyện có thể làm được.

“ tạm tha cho chúng một thời gian!” Minh Vũ thầm nghĩ.

Chờ suốt một ngày, trâu thì không thấy nhưng hươu nai cũng đến 2 3 bầy, số lượng cũng không có nhiều lắm, Minh Vũ khá là đắn đo có nên săn giết chúng hay không, thế nhưng hắn vẫn cắn răng yên lặng.

Đến cuối buổi chiều, khi sự kiên nhẫn của mọi người sắp đạt giới hạn, bồ chuẩn bị trở về bộ lạc, thì từ trên ngọn cây xa xa Elr hét lên một tiếng huyết sát.

“bầy trâu xuất hiện!” mọi người đều thở phào, ý chí chiến đấu dâng cao, một số tên đã mài dao kiểm tra cung tên chuẩn bị chiến đấu rồi.

Vẫn như thường lệ con trâu đực đầu đàn vẫn lẳng lặng đi trước, nó luôn cảnh giác tất cả mọi thứ, ngay cả những con vật nhỏ chạy qua nó cũng chú ý tới.

Nhưng sự cảnh giác của nó lúc này không có hiệu quả với bộ lạc Đá Lớn nữa. mặt trời đã tắt nắng, cả một vùng núi rất là âm u, mọi thứ chỉ thấy lờ mờ.

Trâu bị mù màu, nên càng về đêm, chúng càng khó quan sát xung quanh hơn, thông quá lối nhỏ dẫn qua rừng gai, bầy trâu bắt đầu lộ diện tại hẻm núi.

Từng con trâu to mọng với thân hình mập mạp béo tròn, chúng tỏ trong thời gian qua chúng bồi bổ rất là tốt.

Từ trong khe lá Minh Vũ có thể quan sát cận cảnh những con trâu này, hẳn cảm giác có gì đó không được đúng cho lắm.

Lần thứ nhất hẳn gặp bầy trâu này, con đực kia rất là cảnh giác chú ý xung quanh, lần gặp gần đây cũng thế nhưng không bằng lần trước, lần này còn nhợt nhòa hơn, chỉ có một chút cảnh giác mà thôi.

Lúc này bầy trâu đang tìm chỗ nghỉ chân con đực kia cũng tìm chỗ nằm miệng không ngừng nhai nhai.

“không đúng! Động vật là một loài có bản năng, bọn chúng không có thể tùy tiện tiện là gì đó mà không có mục đích” Minh Vũ cau mày, vẫn chưa có hạ lệnh tấn công mà trời mỗi lúc một tối, đám người Klu có chút nhịn không được.

Thời gian mang thai của trâu bằng với con người, ít nhất cũng 9 tháng. Lần đó nhìn thấy con trâu đực kại rất là hung dữ, vì một số trâu mẹ chuẩn bị sinh con.

Còn lần vừa rồi hẳn là trong mùa giao phối, vậy lần này!!!” Minh Vũ suy đoán.

“trâu mẹ đang mang thai! Hiện tại không thể giết chúng.

Đáng do một hồi lâu, lúc này trời đã tối om, chỉ còn thấy lờ mờ những cái bóng.

“Thủ Lĩnh có bắt bọn chúng không?” Klu chợt hỏi, hẳn đã rất gấp.

Minh Vũ khẽ gật đầu làm ra một quyết định.

“soạt! soạt” những âm thanh nhỏ vang lên giống như những con chuột đi tạo ra tiếng động mà thôi.

Mọi người từ từ trôi lên khỏi địa hình, nhưng cái đầu đen thui bị bôi không ít bùn lên mặt, đang dần dần chuyển động.

Tay cung dài từ từ kéo ra nhắm thẳng vào những mục tiêu đang nằm ở phía dưới khe núi.

“sur! Klu mở màng, sau đó hàng loạt mũi tên bay ra!” mũi tên sắc bén kết hợp với chất gây tê cực mạnh, những con trâu dính đòn chỉ kịp rống lên một tiếng rồi ngã xuống đất.

Bọn chúng không có hoàn toàn ngắt đi, nhưng chân không có cử động được, đôi mắt cứ trơ ra nhìn vào một hướng trong đêm tối.

Con đực đầu đàn được chăm sóc nhiều nhất, trên người nó cắm hẳn 7 mũi tên ghim vào các vị trí như cổ bắp đùi, bụng.

Tuy bị dính nhiều mũi tên, thế nhưng con đầu đàn sức mạnh rất là phi thường mắt nó đỏ rực đặng đặng sát khí không ngừng rống to.

Thân hình to lớn của nó âm ỉ chuyển động, mỗi bước chân có biết bao nhiêu lực lượng “ầm!” cặp sừng dài của nó húc vào vách núi, ngay lập tức một mảng đá to lớn rơi xuống.

Đây chính là trâu điên thật sự, một con trâu có thân hình to khỏe nặng 1 tấn 2 là ít, không ngừng va chạm mãnh liệt vào vách núi.

Sườn núi cũng chấn động khá mạnh, cây cối không ngừng lung lay.

Phía trên Klu cùng đồng bọn không ngừng xả tên xuống. dường như chất gây tê này không có tác dụng mấy với con bò đực này, nó càng bị thương nhiều, nó càng phát điên hơn.

Tương chừng nó là một con vật bất bại, nhưng chừng hai phút sau, nó rống một tiếng không cam lòng rồi gục ngã xuống đất. tiếng rống của nó báo hiệu chiến đấu kết thúc, trùm cuối đã bị tiêu diệt.

Toàn bộ 36 con trâu đang nằm la liệt dưới khe núi, ngay lập tức Minh Vũ cùng mọi người tràn xuống khe núi.

Lúc này ai vào việc nấy, Orc nhanh chóng đổ một đồng lửa thật lớn để phòng ngừa một số loại động vật ăn thịt khác đánh chủ ý lên đầu bọn họ. vì lúc này mùi máu tươi khá là nồng nặc.

Mấy con trâu kia hầu như là chỉ bị thương nhẹ chỉ có con trâu đực đầu đàn là chết mà thôi. Không lâu sau tên được rút ra, đồng thời được cầm máu bằng chất gây tê, nhưng có liều lượng nhẹ hơn.

Chỉ nửa giờ mọi thứ mới hoàn thành, tranh thủ lúc bọn trâu chưa có tỉnh lại mọi người bắt tay vào việc cột chân chúng nó lại. Vì trâu rất là khỏe, thế nên bọn chúng bị bó giống như một đòn bánh tét.

Mỗi người một việc, phân nửa người cột trâu, một nửa còn lại thì xây dựng một cái hàng rào tạm thời, mọi người quyết định tối nay sẽ không trở về bộ lạc. Không phải không muốn về mà là về không được.

Nhưng lúc này cũng có khối chuyện để làm. Trâu trong thời đại này được gí như một chiếc xe bọc thép với sức kéo khoảng 12 mã lực. một chiến thần di động, mà con ác chủ bài của chúng chính là cặp sừng dài và thân hình khỏe mạnh.

Ngoài con trâu đầu đàn bị giết ra, Minh Vũ không có ý định giết số trâu trưởng thành sau này sẽ dần dần đồng hóa bọn chúng.

Xỏ mũi là chuyện không thể thiếu, vì lần này Minh Vũ bị thương thế nên công việc này nhường lại cho Klu cùng Luc.

Có Minh Vũ kế bên hướng dẫn công việc cũng tình là khá dễ dàng. Ngoài việc xỏ mũi còn phải cưa sừng.

Sừng trâu thuộc loại sừng rỗng, nên cưa sừng bọn chúng cũng không có bị thương tổn gì nhiều, cũng lắm là chảy ít máu mà thôi.

Làm xong hết tất cả mọi thứ thì trời cũng đã tối hẳn, lúc này bên ngoài đã vô cùng không yên ổn, từ nơi xa xa có thể nghe tiếng hồng của thú dữ, tiếng hú của sói đói.

Ban đêm trong rừng quả thật là một sự lựa chọn không không ngoan tý nào. Mùi máu tươi thoang thoảng trong không khí không có tiêu tán.

đầu tháng cầu phiếu cầu đề cử

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Chiến đấu trong đêm

Trong rừng sâu thăm thẳm không ngừng có tiếng bước chân đang chi chuyển thật nhanh, bọn chúng ngược theo chiều gió mà đi, mục tiêu chỉ có một, hẻm núi.

Mà lúc này không biết tại sao đám người Klu có một chút không dám nhìn mặt Minh Vũ, bọn họ biết dường như bọn họ đã làm một điều gì đó sai trái rất là nghiêm trọng.

“bọn họ tấn công bầy trâu không đúng lúc!”

Nhìn thấy con mồi trước mắt bọn họ không có suy nghĩ nhiều, nếu như lúc trước giết được một con, thì bọn sẽ trong thời gian ngắn xử lý sạch sẽ con mồi, nhưng lần này số lượng cực nhiều, hơn nữa bọn chúng còn sống muốn đem về bộ lạc phải cần một thời gian rất dài.

Trong rừng mối nguy hại lớn nhất chính là các loại động vật ăn thịt mà hung tàn điển hình như sói, báo và gấu. đặc biệt là mùi máu tanh như thế này sẽ kéo bầy sói từ nơi khác tới.

Mùi sói rất là nhạy bén, nó có thể đánh hơi con mồi cách đó 2-3km, nếu thêm mùi hương thuận chiều gió bọn chúng có thể đánh hơi lên tới 23km.

Mà lúc này tại hẻm núi đã có không ít dị động xung quanh, dưới ánh lửa lập lòe cũng không làm cho bọn chúng có một hoảng sợ gì cả, mùi máu vẫn còn, trâu rừng đang bị thương nằm bất tỉnh nhân sự. đó chính là thức ăn dẫn đến tận miệng chỉ có thứ ngu mới không vào kiếm chút một chút.

Minh Vũ cũng không một chút hoảng sợ, khi hắn đồng ý tấn công thì cũng đã đoán được tình hình này rồi. hắn đã có chuẩn bị.

Lửa hung thú trời sinh có tính sợ hãi, nhưng trước thức ăn nhiều thế kia, cho dù có sợ, nhưng chúng sẽ xông tới.

Một hàng rào bằng đá và cây gỗ, cái hàng rào này vừa dựng cách đây chừng 30 phút. Hàng rào này khá là nhỏ chỉ đủ bao quanh lát bầy trâu và mọi người, đồng thời khu vực xung quang cũng được đốt không ít đồng lửa lớn để lấy tầm nhìn và tạo một sự cảnh cáo nhẹ đối với bầy thú có ý định tấn công.

Nhóm tân binh lúc này cực kỳ lo lắng và hoảng sợ, tình cảnh như thế này đây là lần đầu tiên bọn chúng gặp phải. mấy lần trước sói tấn công hay bộ lạc ăn thịt người đánh thời thì bọn họ co rút trong hang không có ra ngoài.

Riêng nhóm thợ săn kỳ cựu Klu Orc thì kích động không thôi, có đôi chút còn cười cười. bọn họ chưa giết sói đã nghiền, cảm chắc cung tên trên tay, bọn họ vô cùng tự tin với thứ vũ khí này.

Thịt hươu khô được đem ra lót dạ, uống thêm một ít nước để lấy lại sức, Luc, Orc, Klu, Xem, Ashi mỗi người một hướng canh phòng cẩn mật, mũi tên luôn lấp vào vị trí sắc sảo tấn công. Một khi có động tĩnh bất thường mũi tên sẽ ngay lập tức bắn ra.

Đứng kế bên Minh Vũ là 4 tay thợ săn tân binh cùng Exp, nàng mấy ngày nay không có rời Minh Vũ một bước, Minh Vũ chỉ là trai tân, nhưng cũng biết được sự quan tâm bất thường của cô bé nhỏ này.

Mang tiếng là nhỏ thôi, nhưng nàng năm nay được 16 tuổi rồi rõ ràng lớn hơn Minh Vũ hai tuổi.

Bộ lạc Khô có độ phát triển văn minh cao hơn bộ lạc Đá Lớn nhiều lắm, ít nhất là trên phương diện sinh sản. phụ nữ bộ lạc Khô từ khi bắt đầu có kinh nguyệt là không được phép giao phối ngay, mà phải đợi thêm thời gian khá lâu.

Đại khái là như sau, từ lần đầu tiên bắt đầu có kinh nguyệt phụ nữ bộ lạc Khô tìm cho mình một phiến đá khá lớn, sau đó mỗi lần có kinh nguyệt sẽ khắc 1 gạch lên phiến đá. Cứ một hàng là mười gạch ứng với mười đầu ngón tay. Phải làm đủ 5 hàng như thế mới được giao phối.

50 lần tương đương 50 tháng vậy là gần 4 năm. Phụ nữ thông thường 14 tuổi sẽ bắt đầu có kinh nguyệt, như thế là 18 tuổi cũng khá là phù hợp với độ tuổi sinh sản cho nữ giới.

Minh Vũ quả thật không ngờ người bộ lạc Khô lại có ý thức sinh sản và qui định rạch ròi đến thế.

Năm nay Exp chỉ được có 24 vết gạch mà thôi, nàng chưa đủ tuổi, nhưng có lẽ trong tâm tư của nàng vị thủ lĩnh trẻ tuổi này có mơ hoặc rất lớn.

Minh Vũ tại vị trí cao nhất có thể nhìn thấy xung quanh, mà bên cạnh hắn còn có một gốc cây khá to, lúc này trên cây đã có 5 thợ săn mang cung tên đang đứng trên đó.

Yên tĩnh không được bao lâu, từ một hướng xa xa cách nơi này khoảng chừng 2 3 km gì đó, một tiếng sói hú vang lên, tiếp đó là 4 phương tám hướng đều có tiếng sói kêu. Khí thế cực kỳ vang dội.

Đám tân binh ngày càng căng thẳng, không khí có một chút trùng xuống.

Klu cười khà khà! “Không sao! Không Sao, bọn sói này rất dễ chết, một mũi tên cũng đủ giết chúng nó rồi, ông đây còn thiếu một tấm da soi làm áo mặc đây!”

Chừng nửa giờ sau, có không ít tiếng bước chân tiếp cận hẻm núi. Lúc này từ trong ánh lửa có thể nhìn ra những ánh mắt đầy âm độc và dã tính từ trong những bụi cây.

Klu nắm chặt mũi tên, nội tâm hắn kích động vô cùng, thịt sói hương vị đến bây giờ hắn còn nhớ mãi. Thủ lĩnh từng nói, thịt sói ăn rất ngon, vì thiếu nguyên liệu nên không có làm được nhiều món. Lần sau khi săn được sói thủ lĩnh sẽ làm món ăn ngon hơn gấp nhiều lần.

Nghĩ thế nội tâm hắn đang không ngừng cào xé, mấy lần trước vị lão bối mà phải nhịn thèm, thế nên lần này hắn nhất quyết phải giết thật nhiều sói để có nhiều thức ăn ngon hơn.

Tình hình mỗi lúc mỗi căng thẳng, đám sói rất tinh ranh, bọn chúng không có trực tiếp nhào vào tấn công mà ngồi đợi, bọn chúng đang chờ nhưng bày sói khác tới.

Sói là động vật sống theo bầy đàn đồng thời có tính lãnh địa rất cao, nhưng bầy sói nanh kiếm trong khu vực đã bị tiêu diệt, đồng thời có nghĩa vùng lãnh thổ này vô chủ.

Vì thế bọn chúng mới không ngần ngại đi vào vùng đất này. Nhìn thấy thật nhiều đồng lúa, bọn chúng rất là kiên cố, nhưng từ trong gió, bọn chúng ngửi được mùi máu tươi làm khiến cho bọn chúng càng rạo rức trong người.

Bên người có rất nhiều thức ăn đợi bọn chúng tới lấy mà thôi.

Minh Vũ vẫn chau mày, hắn quả thật đánh giá sai về nơi này, hắn tưởng sau khi diệt bầy sói lớn kia, vùng đất này sẽ an tĩnh hơn, nên hắn mới chú định kia.

Ai ngờ hắn đã bị chính tự tin của mình quật lại, thời đại nguyên thủy không có chuyện gì là không thể xảy ra.

Nghe âm thanh hỗn loạn từ bốn phương tám hướng, Minh Vũ có thể ước tính có hơn 300 con sói tại chỗ này, thậm chí còn nhiều hơn, nhưng bọn này tới 4 hay 5 đàn khác nhau. Bởi thường nghe tiếng chúng xung đột, gầm gừ đe dọa.

45 thợ săn đấu với 300 con sói, hơn nữa còn đang trong tình trạng bị bao vây, không có công sự phòng thủ, đó là một trận chiến không cân sức, cho dù mỗi thợ săn đều được trang bị ít nhất 25 mũi tên cùng dao găm giáo và khiên.

Chỉ có thằng ngu mới chiến đấu trực diện với bầy sói vào lúc này. Minh Vũ không phải là một chuyên gia sinh tồn nơi hoang dã, cũng không phải là một nhà tâm lý động vật học, hắn chỉ là một nhà địa lý học mà thôi.

Thế nhưng hắn biết cách đối phó bọn sói đói này. Giữa người với người còn có nghi kỵ, ganh đua lẫn nhau, chứ huống gì là sói, hơn nữa là một đàn sói khác bầy.

Nhìn xác con trâu đực đã chết kia Minh Vũ ra lệnh.

“Orc xẻ hai cái đùi con trâu kia tới đây!”

Orc cũng không có thắc mắc là một mực làm theo.

Exp kẻ bên cũng buộc miệng hỏi “Thủ Lĩnh ngài đói à!”

“không! Cho sói ăn!” Minh Vũ cười âm hiểm, vừa nói vừa lấy ra chiếc bình chứa dung dịch thuốc gây tê với liều lượng cực mạnh.

Hắn dùng gậy gỗ, múc từ trong bình ra 3 4 cục thuốc sền sệt. sao đó lấy ruột ngựa chứa nước bên hông cho thuốc vào.

Minh Vũ đầu độc bọn sói kia. Hắn không cần phải giết hết, uy hiếp bọn chúng là được.

Chỉ 5 phút sau một cái đùi sau nặng gần 200kg được mang đến bên người Minh Vũ, sau đó con dao bén ngọt trên tay Klu không ngừng cắt xẻ thịt trâu.

Chẳng mấy chốc một cái đùi trâu đầu thịt đã đi đẫm nát, mùi thịt trâu thơm thoang thoảng.

Minh Vũ ngay lúc này dùng tay bôi đều nước bên trong ruột ngựa lên từng thớ thịt trâu đỏ tươi kia.

Lần lượt hai cái đùi sau trâu đều được làm như thế, lần lượt được quăng ra hai hướng khác biệt nhau.

Khi đám người Klu vừa vào bên trong hàng rào, bầy sói bắt đầu bạo động, bọn chúng đáng tranh giành thức ăn, không con nào nhường con nào, hầu như 300 con sói tụ tập lại một chỗ, bọn chúng không ngừng gầm gừ cắn xé nhau.

Đó là vòng chiến bên ngoài, vòng bên trong thì cực kỳ quỷ dị, chỉ cần bọn chúng cắn vào một miếng thịt thì ngay lập tức tru lên một tiếng cụp đuôi chạy ra ngoài.

Thế nhưng bên ngoài lại có sói muốn nhào vào trong, vì thế tạo ra cái tình trạng vào không được mà ra không xong.

Minh Vũ biết chất cây tê sẽ không ngay lập tức làm cho bầy sói bất tỉnh hay mất khả năng hành động, cùng lắm là sẽ tạo ra tâm lý hoảng sợ khi, răng, miệng, lưỡi tiếp xúc với chất độc sẽ khiến cho bọn chúng tê miệng một thời gian mà thôi. Thế nhưng cũng đủ cho mọi người thở một hơi rồi.

Ngay lúc này Minh Vũ hạ lệnh “bắn tên!”

Trong bóng đêm không có mục tiêu cụ thể, chỉ thấy những mờ ảo thân ảnh mà thôi, nhưng vớ sói lượng sói tập trung đông như thế, không bắn tên trúng thì cũng cạp đất mà ăn.

Với khoảng cách 60 mũi tên có độ xuyên phá cực mạnh, một loạt mũi tên đầu tiên bay ra, có vô số tiếng tru thảm vang lên.

Không đợi cho bọn sói kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì chưa đầy 5 giây sau một loạt tên mới lại bay tới.

Lúc này nhóm cung thủ không phải gà mờ như lúc trước, bọn họ có thể bắn cung với tốc độ cực nhanh, khoảng chừng 5 giây là bắn được một mũi tên. Đó cũng là nhờ vào công sức luyện tập trong mấy tháng qua.

Đầu tháng cầu phiêu – cầu đề cử. hôm nay sẽ cố gắng 3 hay 4 chương gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Khỏi Hoảng Trở về

Sau 10 loạt tên bắn, Minh Vũ cho người dừng lại để quan sát tình hình, vì lúc này bầy sói bị giết khá là nhiều, số còn sống hẳn là chạy ra xa.

Tuy những bắn cung, thế nhưng đám người Klu rất luôn là cảnh giác luôn trong trạng thái chiến đấu.

Ngoài kia âm thanh rên la thảm thiết vẫn còn truyền đến, Minh Vũ cau mày.

Tất cả mũi tên trong lần săn giết này đều được tẩm chất gây tê rồi mà, tại sao bây giờ vẫn còn tiếng rên la của bầy sói. Chẳng lẽ là thuốc tê hết hiệu lực.

Đang trong dòng suy luận, bỗng nhiên hắn nhớ tới một người, Orc tên mập tham ăn.

“Orc mang mũi tên của ngươi lại đây!” Minh vũ trầm giọng.

Orc giật mình cả kinh, tay run run đầu sụp xuống không dám nhìn Minh Vũ, điều này làm cho Minh Vũ càng tin tưởng hơn vào suy luận của mình.

Mũi tên trơn bóng, phần đầu mũi tên vẫn còn sáng loáng, không có một chút dấu hiệu thâm đen, tên này không có tẩm độc mũi tên.

“Orc ngươi không tẩm độc vào mũi tên?” Minh Vũ chất vấn.

“có có có! Nhưng Klu lấy hết rồi, hắn bảo ta làm cho hắn, nhưng sáng nay ta Ta Ta ngủ quên, không có làm!” Orc giống như một đứa trẻ nhận sai, một mực chỉ ra đầu phạm.

“Klu! Ngày mai về không được ăn thịt sói” Minh Vũ gầm nhẹ.

Lúc này Klu tâm muốn lao đến đánh vào cái đầu ngu của Orc một trận “ngươi bị phạt một mình, tại sao còn luyên lụy đến ta!” nội tâm Klu không ngừng nghĩ Orc.

Miệng thì Minh Vũ nói vậy thôi, thế nhưng hắn cũng cảm giác khá là may mắn, nếu có những con sói còn sống hắn sẽ tạo ra một sự uy hiếp khá lớn với bầy sói.

Hắn không biết đàn sói này như thế nào nhưng hắn đã từng làm cách này với bọn sóc.

Trước kia tại nhà của hắn ngoài có 10 công ruộng lúa còn có 3 công đất trồng măng cầu. vào mùa măng cầu thu hoạch cũng là mùa bọn sóc lộng hành, bọn chúng cực kỳ phá phách tiêu hủy không ít trái cây cho dù là hắn đã làm rất nhiều biện pháp, thậm chí là dùng súng hơi giết sóc, nhưng cũng không hiệu quả là bao.

Thế nhưng có một lần ngẫu nhiên hắn đặt bẫy đập (loại bẫy chuột). cái bẫy này không biết làm sao mà không có đập chết con sóc ngay tức khắc, mà chỉ đập trúng phần chân trước mà thôi.

Con sóc kia bị đánh trên cây suốt 2 ngày 3 đêm, nó vô cùng đau đớn, không những phát ra những âm thanh thê lương cầu cứu. và cuối cùng nó đã chết vì đói và khát.

Và kể từ đó không có một con sóc nào dám vào vườn của hắn phá hoại nữa. từ sự kiện đó mà Minh Vũ nhận định mỗi loài động vật đều có ngôn ngữ riêng của mình.

Giết chúng nay lập tức sẽ không gây sự chán nản, thế nhưng có tiếng kêu của đồng loại chúng, bọn chúng mới thật sự sợ hãi.

Trong tình cảnh như thế này cho dù Minh Vũ có muốn ra ngoài kia bắt mấy con sói bị thương, thế nhưng lý trí của hắn cản lại, không thể nào tạo ra khoảng trống cùng sự sơ suất được.

Chừng nửa giờ sau, mọi chuyện bắt đầu an tĩnh lại, tinh thần căng như dây đàn của mọi người cũng được thả lỏng đôi chút, lúc này Minh Vũ mới ra lệnh chọn nhóm người Klu mang theo 10 người cùng đi ra ngoài lời những con sói còn sống mang về.

Đội hình này một nửa là tinh anh trong nhóm thợ săn, một nửa là tân binh. Nhưng tâm chấn được giờ lên, hai bên lại nhô ra 4 mũi giáo dài ngoằng, kèm theo đó là 5 mũi tên đã lên dây, một đội hình phòng thủ tuyệt hảo.

Dưới ánh lửa mập mờ những con sói đang không ngừng rên rỉ, bọn chúng không có khả năng hành động, mũi tên trực tiếp cắm vào lòng ngực, vào cổ, vào đùi.

Lúc này trên bãi cỏ khô đó chính là lịch nha lít nhít sói, có ít nhất 200 con bị ngã xuống tại nơi này, quả thật là một chiến trận khủng bố, mũi tên cắm đầy trên mặt đất.

Lúc này đôi tay của Klu đã tranh thủ tóm được hai cái đầu sói vẫn còn sống, miệng chúng không ngừng kêu la, giãy dụa. nhưng với đôi bàn tay như gọng thép của mình, mọi sự phản kháng của nó hầu như vô nghĩa.

Rất nhanh mọi người trở lại đội hình. Nhìn hai con sói trên tay Klu Minh Vũ khẽ gật đầu, làm rất tốt.

Hai con sói này còn sống bởi vì mũi tên chỉ xuyên qua bắp đùi mà thôi, tuy không tổn thương đến tính mạng ngay tức thì, nhưng máu vẫn không ngừng chảy. nếu không xử lý con sói này sẽ chết trong vài giờ nữa.

Chết là chuyện đương nhiên, nhưng cái chết của nó phải vận dụng như thế nào mới đạt hiệu quả cao nhất.

“treo ngược nó lên! Không được cho nó chết, phải làm sao cho nó kêu, nó la thật thảm thiết mới được, nếu nó không kêu thì ngươi phải thay nó treo lên mà la!” Minh Vũ trừng mắt một tên tân binh thợ săn, khiến cho tên này muốn tè trong quần.

Quả thật Minh Vũ từ nãy giờ đã chú ý tới tên này, Ox rất là nhất gang, trong chiến đấu hồi này hẳn chỉ kịp bắn có 4 mũi tên mà thôi. Xem ra tên này không có thích hợp làm thợ săn.

Thế nhưng Minh Vũ cũng đủ hù cho tên này té đài, ngay lập tức chạy mà làm việc. không lâu sau có tiếng sói rên là thảm thiết phát ran, vang vọng cả núi đồi.

Bên trong rừng núi âm u, có một chút dị động, nhưng không quá rõ ràng. Đường như chúng có dấu hiệu rút đi, nhưng không có quá nắm chắc.

Nhưng nhóm người Minh Vũ cũng thờ được một, trận chiến khi này tuy chớp nhoáng, nhưng cũng tiêu hao tinh thần rất là nhiều. Thử nghĩ mà xem bị hơn 300 con sói bao vây nhìn chăm chăm ai có đủ tinh thần mà chịu đựng nổi.

Nhóm thợ săn đầu theo lệnh của Minh Vũ mà bắt đầu an bài nghỉ ngơi và canh giới, một nửa đi ngủ, một nửa canh giới, cách hai giờ thay ca một lần.

Ngoài ra phần thịt trước của con trâu được cũng được đem ra phi lê nướng trên đồng lửa, hương vị rất nhạt vì không có muối cùng hương liệu khác, nhưng lúc này mọi người đang đói cũng không có kén chọn. Cho đến tận trời sáng cũng không có dấu hiệu bầy sói trở lại lúc này mọi người mới thật sự thờ phào nhẹ nhõm.

Khi ánh nắng ban mai chiếu qua từ tán cây, thì mọi người mới quan sát kĩ bãi chiến trường mà mình tạo ra ngày hôm qua. Chỉ ít có khoảng 150 con sói bỏ mạng tại nơi này, những cái xác đã cứng lại bị phơi trong sương sớm.

Những vết thương trên cơ thể chúng đã ngừng chảy máu, nhưng vết máu bên dưới vẫn còn, vẫn còn chưa khô, mùi máu tanh vẫn nồng nặc như cũ.

Mà lúc này bầy trâu cũng đã có dấu hiệu tỉnh lại, nhưng chọn chúng không hề động đậy gì được, mũi cũng cực đau, bọn chúng chỉ biết phát tiết bằng những tiếng rống giận.

Sau một đêm lao lực mọi người có một chút uể oải, nhưng nhìn lại chiến lợi phẩm mình đạt được, mọi người vô cùng hứng thú, một số ít tân binh không những chạy lại ôm lấy cái xác sói xem như nó là chiến lợi phẩm của mình.

Mọi người bắt đầu thu thập chiến trường, vì là mùa xuân nhiệt độ khá cao nên số sói này cần phải xử lý gấp, còn bọn trâu kia chỉ cần cho bọn chúng một chút nước là được rồi, thân hình chúng mập mạp đến như thế nhịn đói 3 4 ngày hẳn là không sao.

Mọi người chỉ để lại 10 người canh giữ nơi đây, số còn lại nhanh chóng mang sói về bộ lạc xử lý.

Nhìn toàn bộ bãi chiến trường, Minh vũ thở than “ máu quá nhiều, hẳn là trong thời gian sắp tới nay này sẽ vắng bóng động vật đây! Động tĩnh ngày hôm qua quá lớn!” hẳn thờ dài, rồi cũng cùng thành viên bộ lạc trở về.

Vết thương của hắn vẫn còn rất đau, đặc biệt là khi trời gần sáng, vết thương càng thêm đau nhức.

Sau một đêm nhóm thợ săn cùng cung thủ không ai trở về khiến những người còn lại trong bộ lạc vô cùng lo lắng, nhưng sáng sớm hôm nay mọi người lại trở về, hơn nữa mang theo rất nhiều sói.

Sói rất nhiều sói, sói nhiều đến mức không đếm hết. Minh Vũ trở về sang sau hai ngày mệt mỏi, vì vết thương còn nên hắn về bộ lạc là ngủ ngay lập tức, mọi công việc hắn đã phân phó rõ ràng đầu vào đây. chừng nào chuyện thật sự gấp hay trọng đại mới có thể gọi hắn dậy.

Trong lúc Minh Vũ yên lành trong giấc ngủ, thì bên ngoài mọi người đang tranh thủ xử lý số sói kia.

Đây là một loại sói khác, không phải là sói nanh kiếm, nhưng con sói này có thân hình nhỏ hơn. Có lông màu sẫm, bụng dưới màu trắng, nhìn có mấy phần mập đại boss ngáo.

Những bộ da được lột ra rất là hoành tráng trừ vài chỗ bị mũi tên bắn xuyên mà thôi. Nhưng bộ da nhanh chóng được xử lý tốt, đầu tiên là loại bỏ hết mỡ thịt thừa sau đó được kéo căng ra rồi phơi dưới ánh nắng mặt trời.

Còn về thịt và xương thì vẫn làm như cũ, nên nêm gia vị muối, quế bỏ rồi đem đi sấy khô. Tuy cùng làm chung một công thức với thịt hươu, nhưng thịt sói này ăn có hương vị đặc trưng.

Nếu có một bát nắm tôm, củ riềng, xả, ớt, lá mơ, thì đó sẽ là một đại tiệc.

(à mà thôi mới ra luật không được ăn thịt chó! Tác viết vậy thôi chứ không có ăn)

Đầu tháng cầu mong phiếu, cầu đề cử. nay gắng lắm mới viết được 3 chương, tay mỏi rã rời. hix hix hix

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Thuần hóa bầy trâu

Trong lúc Minh Vũ đi ngủ thì bên ngoài các tộc nhân đang truyền tai nhau về mưu lược của thủ lĩnh, thủ lĩnh bọn họ có thể nhìn xa trông rộng đoán trước được tình hình, đồng thời kể về sự anh dũng của các thợ săn khi giết bầy sói.

Mấy tên tân binh nói đến nửa xui cả bọt mép nhưng vẫn cố nói tiếp, sự thật thì có một nhưng bọn họ phóng đại tới 5 6 lần. vậy mà mấy tộc nhân ở nhà lại tin sái cổ.

Cho đến tận buổi chiều toàn bộ chiến lợi phẩm mới được tập kết về bộ lạc. phải nói đám người Klu cực kỳ vất vả mới đem được toàn bộ số trâu về. tất cả là 35 con, trong đó 3 con trâu đực là trực tiếp giết lấy thịt, chỉ còn chưa lại trâu cái và trâu non mà thôi.

Bọn chúng sau khi trở về thì được nhốt riêng biệt, cột vào từng gốc cây to, dây dư ra chỉ đủ ngắn để bọn chúng có thể nằm, ngoài nước ra bọn chúng không hề được cung cấp một miếng thức ăn nào. Mặc kệ cho chúng có gào thét, hay rên la. Còn về phần giết dây mũi, thì cho dù có son hào hải vị trước mặt chúng, bọn chúng cũng không dám.

Dây mũi vừa mới xỏ, vết thương còn chưa được lành, nếu động dây quá mạnh, vết thương sẽ tái phát lúc đó bọn chúng chịu đau cũng không có nổi.

Trái ngược với bầy trâu mới này, 4 con hươu đã có một chút hòa nhập với bộ lạc, bọn chúng được đem ra ngoài cho đi dạo, thậm chí là cột thêm dây để rồi tùy ý bọn chúng ngoài bãi cỏ để bọn chúng tùy ý ăn uống.

Đám con nít sau khi hoàn thành công việc cũng ra ngoài chơi với mấy con thú này. Đám con nít cực kỳ hiếu kỳ với một loại động vật khác loài, bọn chúng từng chơi với 3 con sói con kia, rất là thích, ôm vọn chúng vào ngực rất thích.

Còn mấy con hươu sau những chuỗi ngày dài bị nhốt, đi ra ngoài là một điều vô cùng thích thú, bọn chúng cũng có một chút trí không, chỉ cần bọn chúng không tấn công đám người này, chịu nghe lời là sẽ thức ăn, thậm chí là được tự do. Nên mấy con hươu cũng không có phản kháng tùy ý cho bọn chúng vuốt ve.

Thế nhưng những ngày qua mũi vẫn còn rất là đau, giống như là dòi trong xương, đau tới tận tim phổi, cho dù bọn chúng không có nghe lời cũng bị sợi dây trên mũi kiềm chế không cách nào thoát ra được.

Thịt trâu, thịt sói, thịt hươu tuy đều là thịt nhưng mỗi loại đều có hương vị riêng của mình. Đồng thời thông qua nhiều các chế biến, như luộc, hấp, chiên, xào, nấu súp, làm ra được rất nhiều mỹ vị khác nhau. Nhưng có một điều hối tiếc là không có ăn được bánh nướng, vì nguyên liệu làm bánh là củ khoai và hạt đá đều được gieo trồng cả rồi.

Phải nói tới hạt đá thì phải nói về loại cây trồng này. Hạt đá là một loại cây trồng bộ lạc Đá Lớn thường thu hoạch vào cuối mùa thu, thì những gốc này khô héo. Thuộc giống cây trồng lấy củ.

Cây hạt đá mọc thành bụi, hình lá dài đẹp, phần trên mặt lá có lông, nhưng rất nhỏ, mới đầu quan sát thì có mấy phần giống cây xã nhưng lá dày và nhiều lông hơn.

Thời kỳ sinh trưởng của giống cây này khá lâu ước chừng 10 tháng, như phần củ của nó có hàm lượng tinh bột cao hơn rất nhiều và thích hợp với đất khô ráo. Chứng tỏ nó chịu hạn rất tốt.

Tuy sản lượng không bằng củ khoai, nhưng phải duy trì giống này, để phòng hờ khi trời hạn. vì thế sau khi xuống giống của khoai xong, Minh Vũ lại tiếp tục cho khai hoang một vùng đất cao hơn, để trồng lại cây này, có tất cả 4 thửa như vậy.

Vì muốn nâng cao tinh thần của các thành viên bộ lạc và thái độ hăng say làm việc, một lần nữa Minh Vũ triệu tập bộ lạc bắt đầu tuyên dương và ban tặng áo da sói, một biểu tượng của kẻ lập nhiều chiến công.

Trong lần đi săn lần này Elr, Mut, Roo và Imei là những tân binh có triển vọng nhất, không những không sợ hãi mà có có thái độ tích cực đồng thời kỹ năng chiến đấu rất cao, nên được ban tặng một tấm da sói, có thể nhờ nhóm thủ công may cho một chiếc áo da sói.

Ngoài ra nhưng thành viên cũng được tuyên dương khích lệ, nhưng không có ban tặng da sói. Minh Vũ có ý định là sau khi ổn định bộ lạc hẳn sẽ đi tìm ngài nguyên kim loại để chế tạo một số vật dụng đồng thời la huy chương để dùng trong mấy trường hợp như thế này.

Thường có thì phạt cũng có Ox Orc cùng Klu là ba cái tên hàng đầu trong danh sách này. Vì thế hình phạt là không được ăn thịt sói, thịt trâu trong vòng ba ngày, khiến cho ba tên tham ăn không ngừng khóc bù lu bù loa.

Nhưng hình phạt là hình phạt cho dù van xin thế nào cũng thế thôi, Minh Vũ rất là cứng rắn.

Hiện tại bộ lạc chưa có thành một chính thể nhất định còn rất nhiều bất cập, thế nên trong khoảng thời gian này chưa có thể ban bố luật lệ được. mọi chuyện sai trái lẽ đúng phải hiện tại chỉ có Minh Vũ phân xử mà thôi.

Da sói rất quý và tốt, thế nên cũng được chú tâm làm da. Lông sói là một biểu tượng, nên không thể dùng cách thông thường để làm thuộc da, mà phải làm theo cách khác. Tấm da được căng ra, phơi nắng trong vòng 3 ngày, sau đó tiếp tục dùng dao cạo lại phần thịt khô còn dính trên tấm da.

Sau đó tấm da này lại được quét lên một lớp nhựa cây (tanin) sau đó tiếp tục phơi nắng cho đến khi tấm da thật khô có thể sử dụng được mới thôi, quá

trình ít nhất cũng 7 - 10 ngày tùy theo nhiệt độ.

Từ khi một trận săn giết kia, đến tận bây giờ mọi người khi đi lấy đá muối vẫn có thể nghe lại mùi máu, khiến cho các loài động vật ăn gần đây cũng không dám tới nơi này để tiếp thêm muối khoáng.

Thế nhưng công việc trên chòi canh gác vẫn được duy trì, không một chút ngưng nghỉ, bởi vì từ trên cao có thể quan sát được nhiều thứ, không những là các loài thú mà còn có người bộ lạc khác xâm lấn.

Mà lúc này thời gian cũng trôi qua khá nhanh, sau hai lần đại quy mô săn giết, bộ lạc thu hoạch cực kỳ tốt, chỉ ít có thêm 3 tấn thịt khô để dự trữ. Cá khô thì bộ lạc lúc này vẫn chưa có ý định làm, bọn họ có thể săn cá vào mùa đông, thế nên không cần tích trữ nhiều cá khô để làm gì.

Với lại thủ lĩnh từng nói, tuy dòng suối rất là nhiều cá, nhưng không có nghĩa là bắt hoài không hết, trong mùa đông bọn họ đã bắt rất nhiều rồi, nếu như bắt tiếp mùa đông sẽ không còn cá ăn.

Minh Vũ nói như thế, nên bọn họ cũng không dám làm trái ý, chỉ bắt số lượng cá vừa đủ ăn trong này mà thôi.

Lúc này đã trôi qua gần 3 tháng mùa xuân, không khí vẫn có chút mát mẻ, vì mùa xuân thế nên cây cối cực kỳ xanh tươi, phía bên kia bờ suối đó chính là một cánh đồng hoa sắp nở rộ.

Mà lúc này Vu bỗng nhiên thông báo một cái tin tức. Đó chính là khi cánh đồng hoa nở rộ, đó chính là lúc lễ hội mùa xuân sẽ diễn ra. Mà địa điểm chính là bộ lạc Đồ Sơn tại dãy núi lớn phía Đông.

Lễ hội mùa xuân nói cách khác là lễ hội giao phối, tất cả các bộ lạc trong khu vực rộng lớn có ít nhất 30 bộ lạc đến tham gia cái lễ hội này, mục đích là trao đổi phụ nữ đồng thời là các vật phẩm.

Bộ lạc Đồ Sơn cách bộ lạc Đá Lớn khá xa, chỉ ít đi bộ cũng khoảng nửa tháng, nói cách khác là từ nay đến lúc diễn ra lễ hội là khoảng gần 2 tháng nữa, đó là thời gian giao mùa giữa mùa xuân và mùa hè. Và đó cũng là thời điểm thu hoạch khoai.

Thu hoạch khoai đương nhiên là việc phải chú tâm hàng đầu, nhưng lễ hội mùa xuân hẳn cũng muốn đi, bộ lạc của hắn đương nhiên là sẽ không trao đổi phụ nữ ra bộ lạc khác rồi, cho dù hắn có muốn thì bọn họ cũng chẳng muốn đi. Cuộc sống ở đây quá tốt, có thịt, có muối, có thức ăn ngon, không sợ sói tấn công, không sợ bộ lạc khác tấn công, có nhà để ở, thì ai lại muốn đi mấy cái bộ lạc rách nát kia.

Nhưng dùng vật phẩm để đổi tộc nhân về đương nhiên là chuyện rất là tốt, trong cái thời đại ngày nhân khẩu luôn phải chú trọng hàng đầu, có sức người mới có thể tạo ra những vật chất cao hơn.

Thời gian đến lễ hội mùa xuân còn khoảng hai tháng nữa, hẳn là cũng đủ thời gian để chuẩn bị rồi, ngay lập tức Minh Vũ lại một lần nữa bày ra kế hoạch trong thời gian sắp tới.

Đầu tháng cầu phiếu, cầu phiếu

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Chế tạo xe rùa

Một tháng trôi qua, những con trâu cứng đầu nhất cũng có dấu hiệu nghe lời, bọn chúng bị bỏ đói ốm đến tận xương, đa phần là lũ trâu đực, còn bọn trâu cái sau 5 ngày bỏ ăn, bọn chúng nghe lời hơn, tuy hiện tại còn khá là nhút nhát, nhưng định ý với con người không còn là bao.

Còn 4 con hươu thì đã thuần hóa được khoảng 80%, lúc này bọn trẻ con có thể tùy ý trèo lên người chúng vui đùa, ngoài việc không có thiện cảm với tên to xác Orc ra thì mọi thứ đều xuôi sẽ.

Tên Orc này quả thật đúng ác, hắn cũng bắt chước theo bọn trẻ trèo lên lưng con hươu chơi, thế nhưng hắn không có nghĩ tới thân hình hắn quá khổ, ít nhất cũng 130kg, với khối lượng thân thể đấy, con hươu làm sao chịu nổi.

Bởi vậy bây giờ hươu khi nhìn thấy Orc bọn chúng không ngần ngại mà giựt dây cho dù mũi sẽ đau, nhưng không có khổ sở như khi để tên mập kia trèo lên người.

Minh Vũ cũng có ý định là chuẩn bị làm yên để cưỡi mấy con hươu này, nhưng thể trạng của bọn chúng vẫn còn chưa thích hợp làm chuyện này. Thế nên quả đó Orc bị phạt cực nặng, nghe đâu là phải chạy bộ 30 vòng vòng quanh tường thành bộ lạc.

Lúc này sỏi khoai gieo trồng đang có dấu hiệu kết củ, có một số tộc nhân phát hiện dưới rễ cây khoai đã kết củ to từng ngón chân cái rồi.

Theo tính toán của Minh Vũ thì khoai có chu kỳ khoảng 90 tới 100 ngày, như thế cũng đã gần đã hơn hai tháng rồi, củ to như thế là chuyện bình

thường, điều làm cho Minh Vũ phần khởi hơn đó chính là những cây ốt đang phát triển nhanh chóng.

Chỉ trong vòng 1 tháng rưỡi những cây ốt đã cao chừng 30 -40 cm vô cùng xanh tốt. có tất cả 134 gốc ốt, với số lượng nhiều như thế này, thì trong những tháng mùa đông bọn họ có thể ngồi nhâm nhi lẩu ngắm tuyết rơi rồi.

Trong khoảng thời gian này mọi người cũng không có ngừng sản xuất gạch và đồn gỗ. lần này Minh Vũ sẽ xây một cái kho chứa lớn và một cái sân bằng gạch.

Cái sân gạch này có thể dùng để phơi các loại lương thực đồng thời có thể dùng là nơi để té lể, Minh Vũ đã quyết chí trong thời gian sắp tới sẽ xóa bỏ cái đồ đảng của Vu thay thế bằng một tính ngưỡng khác có tính thiết thực hơn.

Gạt bỏ chuyện tình ngưỡng qua một bên Minh Vũ một mặt chỉ huy mọi người xây dựng nhà kho, một mặt cùng với Ulu, Cas chết tạo một vật mới khác có tính thực dụng cao trong thời gian sắp tới. đó chính là xe rùa.

Xe rùa hay còn được gọi là xe kút kít, xe này có cấu tạo cực kỳ đơn giản bao gồm một bánh xe ở phía trước cùng một cái trục chính đồng thời đặt một cái thùng xe bên trên là cơ bản một chiếc xe hoàn thành.

Nhưng đó là lý thuyết mà thôi, nếu như tại thời hiện đại chế tạo một chiếc xe rùa tiêu tốn thời gian chừng nửa giờ là xong, thế nhưng trong cái thời đại nguyên thủy vật dụng thiếu thốn, mọi thứ muốn làm đều không biết phải bắt đầu từ đâu.

Minh Vũ ban đầu cũng nghĩ là đơn giản, chỉ cần cắt một khoang gỗ hình tròn là bánh xe là xong. Thế nhưng hắn không có nghĩ tới làm sao mà cắt, rồi cắt xong lấy cái gì gắn vào khung xe.

Mọi chuyện không hề đơn giản, nếu chế tạo đơn giản như thế thì ai ai cũng làm được rồi.

Muốn cắt gỗ thành những khoang tròn vật dụng thiết yếu đó chính là cưa. Cưa bộ lạc hắn không có, mà muốn chế tạo cũng không được, lưỡi cưa yêu cầu khá là mỏng, với trình độ luyện kim của bộ lạc không thể nào dát mỏng đồng để làm cưa. Mà cho dù có dát mỏng cũng không làm cưa được. vì đồng rất mềm.

Thứ hai cho dù có cắt được khoanh gỗ thì làm sao gắn vào khung xe. Để suy diễn những thứ này Minh Vũ cũng phải trằn trọc mấy ngày.

Thế nhưng cuối cùng hắn cũng đã nghĩ ra biện pháp. Thời đại nguyên thủy cái gì cũng thiếu, nhưng không có thiếu sức người, con người nơi này cực kỳ khỏe mạnh.

Gỗ không cắt thành khoanh được thì mài cho nó thành khoanh. Rất nhanh một khúc gỗ được đem tới, gỗ rất tươi mới dùng như vừa mới được chặt.

Khúc gỗ có đường kính chừng 40cm, dài chừng 0.5m sau một hồi nghiên cứu khúc gỗ Minh Vũ ra lệnh cho Ulu chặt khúc gỗ này ra làm đôi.

Sau khi chặt ra làm đôi, ước lượng đường kính cùng độ dày của thớt gỗ, sau đó Minh Vũ vẽ hai đường tròn lên lớp vỏ khúc cây. Rồi ra lệnh cho Orc dùng dao và đá mài từng chút một cho đến khi chạm hai cái đường tròn mới thôi.

Nếu làm như thế khả năng rất cao là sẽ thành công, thế nhưng nhìn Orc làm được một chút hắn liền ngay lập tức đổi người, cái tên to xác kia chỉ được cái ăn mà thôi, tay chân rất vụng về. Cas tỉ mỉ hơn được làm nhiệm vụ này.

Minh Vũ mặc định bánh xe đã làm xong, kế tiếp hắn bắt đầu nghiên cứu khung xe và thùng xe.

Khung xe phải đáp ứng được các yêu cầu sau, phải đủ chắc chắn, phải đi rộng và dài để cầm nắm, đồng thời có thể kết nối với bánh xe một cách dễ dàng. Cái này Minh Vũ suy nghĩ hơi lâu và cuối cùng cũng đã tìm ra giải pháp.

Khung xe hắn sẽ làm từ 4 khúc gỗ 2 dài và hai ngắn, mỗi khúc gỗ đều được đục lỗ to bằng ngón chân cái. Có thể nhét một khúc gỗ khác vào.

Mà chuyện đục lỗ không hề đơn giản tí nào, cái này phải thực hiện từng ly từng tý một, đó là dùng mũi dao kết hợp với đốt lửa.

Công việc này làm trong hai ngày mới xong, đồng thời bên Cas cũng đã hoàn thành công việc của mình, một khoang gỗ hình tròn có độ dày 5cm đường kính 30cm. cũng con như là đạt yêu cầu. tiếp đó là tiếp tục đục lỗ giữa cái bánh xe để xuyên trục quay qua.

Công việc này cực kỳ cẩn thận, dùng như là dưới sự giám sát của Minh Vũ. một ngày tiếp theo lại qua đi, cuối cùng các vật liệu để chế tạo cũng đã hoàn thành.

Đây là thời khắc quan trọng để lắp ghép các phần lại với nhau. Đầu tiên hắn xuyên trục bánh xe vào giữa cái bánh xe gỗ. kết nối này tại thời hiện đại là sẽ gắn một cái bạc đạn vào đây, thế nhưng lúc này Minh Vũ lại cố định nó thật chặt bằng những khúc gỗ nhỏ hơn.

Sau khi cố định hoàn toàn bánh xe và trục, tiếp theo đó là xuyên khung xe vào, mấy kết nối này không cần phải chắc chắn như bánh xe. Mà để cho nó tự do xoay. Đồng thời cố định thật chặt hai đầu bánh xe.

Sau khi cố định hoàn toàn, thì xem như chiếc xe rùa hoàn thành được 7 phần rồi, tiếp đó chỉ cần làm phần thùng xe mà thôi.

Cuối cùng sau 7 ngày ròng rã một chiếc xe rùa đã hoàn thành dưới con mắt kinh hoàng của tộc nhân lại một vật dụng kinh thiên xuất hiện.

Mọi người tay phiên nhau đẩy xe rùa cảm giác cực kỳ thích thú, thoe như Minh Vũ lý giải cái này được gọi là xe rùa, dùng để chở vật phẩm, khi bò vật phẩm lên đây thì sẽ ít tốn sức hơn khi di chuyển vật phẩm.

Ban đầu mọi người có chút không tin, nhưng sau một vài lần thử nghiệm, sự thật hoàn toàn giống y như vậy.

Mọi người đều tranh nhau muốn có một chiếc xe rùa, thế nhưng Minh Vũ giải thích chế tạo một chiếc xe rùa cực kỳ khó khăn, trong vòng 7 ngày mới chế được một cái. Nghe vậy mọi người khá là thất vọng, nhưng tổ công tác sẽ tiếp tục làm những chiếc xe rùa này để phục vụ mùa thu hoạch sắp tới.

Ngày hôm sau, bộ lạc Đá Lớn tiếp tục trở thành một đại công trình xây dựng, giống như dự kiến còn khoảng một tháng rưỡi nữa sẽ thu hoạch khoai, thế nên cần phải xây dựng tốt kho chứa, bởi vì khoai khá là khó bảo quản tốt, yêu cầu tương đối cao. Mà hang đá đã không còn đáp ứng được nhu cầu này.

Địa điểm là một vùng đất rộng và bằng phẳng, có diện tích chừng 2 thửa đất. nơi này được chú định là xây một cái sân và một cái nhà kho lớn.

Minh Vũ ước tính nhà kho có diện tích gấp 4 lần một căn nhà bình thường, đồng thời phải làm móng cao hơn so với mặt đất chừng 40 cm.

Không giống như xây dựng nhà ở chỉ là đào lỗ chôn trụ rồi dựa theo mấy trụ chính là xây lên căn này, lần này xây theo lối khác.

Đầu tiên là đào móng, móng được đào sâu chừng 30cm, đồng thời trụ các trụ chính cùng trụ con cũng được trôn xuống, định hình cho nhà kho.

Tường được xây khá là dày, chừng 3 lớp gạch xếp xen kẽ với nhau và được kết dính bằng hỗn hợp bùn, đất sét và rom được trộn cho thật quánh lại.

Sau hai ngày không ngừng làm việc thì cái móng nhà kho cũng trên cơ bản là hoàn thành, lúc này công trình ngừng thi công để cho bùn khô đi, đồng thời kết dính các vật liệu với nhau.

Trong khoảng thời gian này mọi người cũng không có rãnh, bắt đầu đục đẽo các khớp gỗ với nhau, đồng thời chuẩn bị nguyên liệu cho phần mái nhà kho. Mọi thứ đều được chú tâm hơn hẳn so với việc xây nhà.

Bảy ngày sau, công trình tiếp tục thi công, đầu tiên là vận chuyển đất làm móng nhà, sau đó mới tiếp tục xây tường, lần này tường được xây gạch đôi có độ dày ít nhất là 30cm.

Xây tường, lợp mái, làm lỗ thông gió, cửa chính, lót nền lần lượt các bước được tiến hành, vốn vẹn một tháng đại công trình này mới hoàn thành.

Cái nhà kho giống như hạc giữa bầy gà, cao gần như gấp đôi những căn nhà khác, từ cái móng đã xác định căn nhà kho này khí phách hơn nữa ngôi nhà bình thường rồi.

Kiến trúc bên trong cũng được chú tâm không kém, bên trong được chia rất là nhiều tầng có ít nhất 3 tầng được làm bằng gỗ những gộc gỗ được đóng sâu vào trong nền móng, vô cùng chắc chắn. ngoài ra ra bên trong khá là tối để thích hợp lưu trữ khoai.

Viết chương này rất là mệt, suy nghĩ rất là nhiều, hey!! Chương này có gì sai sót mong các bạn thông cảm. vấn đề liên quan tới xây dựng và chế tạo liên quan tới cơ khí mình không có rành lắm.

Cầu phiếu cầu cầu phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Đại thu hoạch

Mùa xuân sắp kết thúc, ánh mắt mặt trời thiêu đốt mọi nơi, ngọn núi tuyết phía bắc cao sừng sững kia cũng bắt đầu chuyển màu từ trắng xám sang màu xanh của thực vật.

Mà phía dưới hạ du khu vực đồng cỏ, một màu xanh động kéo dài miên man vô tận, từng cánh đồng hoa đang tỏa sức kheo sắc hương, ong mật, bướm, chim kéo về vùng đất này.

Mà lúc này bộ lạc đá lớn đang tất bật trong một mùa bội thu lớn nhất từ trước tới nay. 45 thửa khoai đều trong mùa vụ thu hoạch.

Ước tính mỗi thửa đất thu hoạch được khoảng 600- 750kg khoai, đây là một lượng lương thực cực lớn trong thời đại bây giờ. Trung bình mỗi gốc khoai cho khoảng 0,5kg khoai. Sản lượng rất thấp so với các giống khoai thời hiện đại.

Nhưng như thế là quá tốt rồi, với sản lượng hơn 20 tấn khoai thế này thì toàn bộ lạc Đá Lớn ăn khoai trong vòng một năm cũng không có hết.

Khoai có sản lượng lớn đến như thế, nhưng lại khó bảo quản. thông thường khoai sau khi thu hoạch không được rửa bằng nước rồi cho vào nơi tối và thoáng mát, làm như thế có thể bảo quản khoai được 2 3 tháng mà thôi.

Thế nhưng trong thời gian sắp tới là mùa hè, mùa hè rất là nóng, khó lòng mà bảo quản tốt được khoai. Không thể bảo quản khoai tươi thì không có nghĩa Minh Vũ không thể chế biến khoai thành thứ khác để dễ bảo quản hơn. Bột khoai chính mà thứ tiếp theo được sản xuất. Thế nhưng trước mắt phải thu hoạch cho xong tất cả khoai đã.

Toàn thể bộ lạc có tất cả 285 người, chỉ trừ 15 đứa trẻ sơ sinh và 15 người mẹ của chúng ra, thì toàn bộ bộ lạc đều phải làm việc cả, ngay cả lão già Vu thường này ngồi chơi xơi nước cũng phải đi ra nhặt khoai cùng lũ trẻ. Mà 15 người phụ nữ kia cũng không có ngồi chơi mà là nấu thức ăn cho toàn bộ đám người đang làm việc ngoài kia.

Những tên đàn ông đứng đầu hàng, dùng sức lực bản thân mà nhổ tung gốc khoai lên, để lộ ra không ít củ bám trên rễ đồng thời dưới đất cũng có không ít. Phía sau những tên đàn ông lực lưỡng này là mấy đứa nhỏ và phụ nữ, bọn họ nhặt những củ khoai kia gom thành đống.

Những đống khoai kia lại có người bắt đầu làm sạch đất đá rồi cho lên xe rửa trực tiếp cho vào kho để bảo quản. một người một việc theo trình tự đó mà hành động, công việc được tăng nhanh rất nhiều.

Minh Vũ mang tiếng là thủ lĩnh bộ lạc, nhưng hắn cũng không có ngồi chỉ tay năm ngón, mà trực tiếp tham gia công việc.

Nhìn từng đống, từng đống khoai trước mắt, toàn thể bộ lạc cực kỳ vui sướng, đã rất lâu bọn họ chưa có nếm qua hương vị của khoai rồi, cháo khoai, khoai nướng, thậm chí mà món ăn xa xỉ nhất bánh khoai nướng, nghĩ đến ai cũng phát thèm.

Một ngày toàn thể bộ lạc thu hoạch được 5 thừa, bọn họ phải long động vất vả trong 9 ngày liền, thế nhưng không một ai oán trách, chỉ là trên mặt hiện ra niềm vui bất tận.

Với sản lượng khoai khổng lồ, cái kho nhỏ vừa mới xây kia cũng không có đủ chứa, khoai để tràn ra ngoài sân phơi, được che đậy bởi vài tấm da thú.

Số khoai này nếu không xử lý cho tốt thì trong vài ngày nữa số khoai này sẽ mọc mầm, lúc đó sẽ ăn không được nữa.

Và để hoàn toàn xử lý số khoai này Minh Vũ dự định chế biến thành bột khoai. Cách làm bột cũng khác là đơn giản, sau khi gọt vỏ khoai ra rồi nghiền nhỏ và phơi cho thật khô, sau khi phơi khô, nghiền thêm một lần nữa cho khoai thành bột, lúc này bảo quản sẽ được lâu hơn.

Nhưng công việc này rất nhiều và quan trọng phải có sân phơi và cối xay. Sân phơi mọi người đã xây từ trước rồi.

Sân phơi có diện tích 1,5 thừa đất, được lát bằng gạch, nên rất thuận tiện cho việc phơi khô lương thực. thế nhưng cối đá thì chưa có làm được. thế nên công việc nghiền nát khoai cực kỳ lâu và thủ công.

Tương tự như cách nghiền nát hạt oliu, toàn bộ là dùng đá mà nghiền nát khoai. Công việc tiêu hao cực nhiều nhân lực. nhưng bù vào đó bộ lạc có đông nhân khẩu nên công việc cũng không tính là khó khăn cho lắm.

Ruộng khoai sau khi thu hoạch được thu dọn sạch sẽ, số cây khoai trực tiếp được phơi khô dưới nắng rồi chắt thành đống. ban đầu Minh Vũ có ý nghĩ sẽ lưu trữ những cây khoai này lại để cho bày trâu sử dụng trong mùa động.

Thế nhưng hắn chợt nghĩ lại, mầm khoai có độc, thế nên lá của nó cũng có khả năng cao chứa động tố. trâu ăn vào sẽ chết.

Quả thật Minh Vũ cũng đoán được nấy phần chính xác, tuy lá cây khoai không có độc, nhưng quả của nó có độc, được tính rất cao, còn nguy hiểm hơn cả khi ăn phải khoai mọc mầm nữa.

Số gốc cây khoai này được thu gom và đốt đi để lấy chất dinh dưỡng cho đất phục vụ cho mùa vụ sau.

Tro có thuộc tính kiềm giúp tẩy rửa đất khỏi các mầm bệnh không mong muốn. Minh Vũ dự định là sau khi giải quyết được đống khoai kia, lúc đó mới có thời gian rảnh để xuống giống khoai lần 2.

Thế nhưng sau khi Vu biết Minh Vũ có ý này thì lão liền ngăn hắn lại. đơn giản vì thời gian sắp tới là mùa khô, mùa khô không có nước cây trồng sẽ chết.

Minh Vũ ban đầu cũng không nghĩ đến chuyện này, nhưng hắn suy nghĩ một hồi lâu mới nghe lời Vu.

Chuyện thần linh, đồ đẳng thì không có thể tin Vu, chứ mấy chuyện liên quan tới thời tiết, tập tính theo mùa thì Minh Vũ hoàn toàn tin tưởng theo Vu.

Cái này chính là kinh nghiệm sống, lão đã sống quá lâu, trải qua không biết bao nhiêu mùa khô, nên kiến thức của lão rất là lớn.

Vu nói kể từ khi cánh đồng hoa bên kia tàn, đó cũng chính là mùa khô bắt đầu, lúc đó trời rất nóng, dòng suối kia sẽ cạn trong vòng một tháng, lúc đó nước rất khan hiếm, phải đi thật xa mới có thể lấy được nước.

Nghe Vu nói thế Minh Vũ càng suy nghĩ sâu xa hơn về vùng đất này, thật khó mà hình dung, hầu như tại nơi này mọi kiến thức địa lý tự nhiên của hắn không thể lý giải hoàn toàn.

Đối với một khu rừng rậm ôn đới thì một chuyện thiếu nước vào mùa hè sẽ không thể nào xảy ra hơn nữa, trên kia còn một ngọn núi tuyết lớn nữa. nguồn

dự trữ nước ngọt rất là lớn. Mà phía bên kia cánh đồng hoa đang có dấu hiệu nở rộ, đó cũng là lúc mà lễ hội mùa xuân được tổ chức tại bộ lạc Đồ Sơn các đây khoảng chừng 10 - 15 đi đường.

Vì thế sau khi thu hoạch khoai được 5 ngày thì đám người Minh Vũ lại chuẩn bị cho một chuyến đi xa.

Lần này Minh Vũ ra ngoài cùng với 20 người, trong đó có Exp, Luc, Klu, Orc, Ashi là những thành viên chủ chốt, số còn lại là đám tân binh. Ngoài ra hai con hươu đực và 5 con trâu cũng được mang theo.

Bầy trâu bây giờ đã được thuần hóa tốt, hơn nữa còn rất nghe lời. mấy ngày nay đám ngựa được nuôi rất mập. bọn chúng toàn ăn khoai mà thôi, đó là những củ khoai nhỏ không đạt chất lượng nên cho đám thú này thưởng thức món ngon.

Trong chuyến đi lần này trâu mang theo có tác dụng thờ hàng đồng thời cũng là vật cưỡi tốt, còn hai con hươu đực được Klu và Minh Vũ cưỡi dưới ánh mắt tràn đầy hâm mộ của mọi người.

Lần này ra ngoài trang bị rất là đầy đủ, mỗi người trên lưng đến có đến 50 mũi tên, ngoài ra trên lưng trâu cũng tồn chứa không ít mũi tên, khiên, giáo, dao cũng là vật không thể thiếu.

Hàng hóa mà đám người Minh Vũ mang đi chủ yếu là nôi, chảo, một ít thịt hươu khô, dầu oliu, muối. Ngoài ra trang phục mỗi người đều là một chiếc áo da sói. Đội hình có trang bị cực kỳ sa sỉ.

Đoạn đường đến bộ lạc Đồ Sơn cũng khá là dễ đi chỉ cần đi dọc theo con suối là được, bởi vì theo như Klu nói, con suối này chảy tới một cái hồ lớn, cái hồ này gọi là Động Hồ, bộ lạc Đồ Sơn sinh sống gần đó.

Dọc đường bọn họ đi phát hiện cũng không ít động vật hoang dã, nên trong lúc đi đường cũng bắt được một số thỏ rừng, gà rừng...

Mà Minh Vũ cũng không có ở không, hẳn cười lên người con hươu đực đồng thời quan sát xung quanh tìm kiếm những thứ hữu dụng cho bộ lạc. thế nhưng vận may của hắn không có kéo đến, dọc đường quan cảnh cũng không khác gì bộ lạc Đá Lớn cho mấy.

Tại ngày xuất phát thứ 5, lúc này trời đã gần về chiều, mọi người chuẩn bị dừng chân tìm chỗ hạ trại. bắt chợt bên kia bờ suối có không ít âm thanh soàn soạt vang lên, sau đó là không ngừng có tiếng người hú.

“có người!” ngay lập tức mọi người liền cảnh giác xung quanh, tên đã được giương ra. Âm thanh một lúc càng gần. đám tân binh có một chút căng thẳng.

“vụt!” một cái bóng màu đen nâu lao ra khỏi rừng cây, thẳng hướng bờ suối mà chạy, tiếp theo đó có 4 5 cái bóng như thế lao ra, bọn chúng không ngần ngại mà lao xuống mặt nước.

“Heo Rừng!” Minh Vũ lớn tiếng.

Không đợi Minh Vũ ra lệnh tấn công, mấy người Klu đã xả tên vào người những con heo kia rồi, không một con sống sót, bọn chúng có gắn giây dựa một chút rồi cũng bắt đầu trôi theo dòng nước.

Lúc này từ trong rừng vọt ra không ít người, nhìn thấy phía bên kia có người hai bên lập tức căng thẳng.

“Tud!” nhìn thấy người quen Klu liền chào hỏi.

Tud nghe có người gọi mình, cũng nhìn về hướng đó, hắn nhìn thất thần ánh quen thuộc Klu thủ lĩnh bộ lạc Đá Lớn.

Tud là thủ lĩnh bộ lạc Núi Lớn, bọn họ sống tại vùng núi lân cận, cũng được tính là hàng xóm của một lạc Đá Lớn, tuy vậy trong lần trao đổi mùa đông kia, bộ lạc bọn họ không có tham gia.

hôm nay chủ nhất, có 1 chương thôi. vì hôm nay khá là bận việc, không có thời gian.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Bộ lạc núi lớn

Bộ Lạc Núi Lớn vài năm trước, bọn họ chính là bộ lạc mạnh nhất vùng, nhưng sau một lần bị bộ lạc Ăn Thịt Người Tập kích giết đi phần đông thợ săn bộ lạc. đồng thời vào năm đó bộ lạc bị bầy sói tấn công vào mùa đông. đại hoa liên tiếp đại họa, trong vòng 1 năm, bộ lạc xuống dốc nhanh chóng.

Tud cùng Klu xưa kia cũng thường nhau gặp mặt trong những cuộc đi săn ngoài lãnh địa. thế nhưng năm nay nguồn thức ăn bộ lạc Đá Lớn vô cùng phong phú, thế nên không có cần đi xa đến như vậy.

Nhìn thấy người quen hai bên cũng không có giương cung bạt kiếm nữa mà thay vào đó là cảnh chào hỏi, đồng thời nhóm thợ săn Núi Lớn cũng nhảy xuống suối vớt mấy con heo kia lên.

“Klu các nguoi đi săn?” Tud nhú mồm nhìn chăm chăm mấy con thú.

“không! Bọn ta đi Đồ Sơn bộ lạc!” Klu cười hề hề.

“lễ hội mùa Xuân?” Tud lại hỏi.

“Đúng! Lễ hội mùa xuân, bọn ta định đổi về một số phụ nữ cùng một ít vật!” Klu không một chút dẫu.

Tud ngơ ra một chút rồi nói “ngày mai bọn ta cũng đi, nếu không có việc gì thì ghé thăm bộ lạc ta một chút!”

Klu không dám trả lời mà một mực nhìn về Minh Vũ, ở đây Minh Vũ là lớn nhất.

Minh Vũ khẽ gật đầu. Hắn cũng muốn đi qua sát tình hình một số bộ lạc lân cận, như vậy cũng rất là hợp ý hắn.

Dòng suối lúc này cũng không có sâu cho mấy, mọi người nhanh chóng lội qua bờ suối. đám người Tud nhìn thấy bầy thú mập ú những bắp thịt tràn đầy vô cùng thèm thuồng muốn cho mấy con kia một giáo rồi làm thịt.

“Klu! Các nguoi bắt được nhiều thú vậy! để giành ăn à!” Tud không hiểu bộ lạc Đá Lớn muốn làm gì.

“mấy con thú này bộ lạc ta nuôi! Bọn chúng rất nghe lời! không có ăn thịt, chúng dùng để chở hàng! Nguoi xem!” nói đoạn Klu mang ra không khí vật dụng từ trong những cái túi lớn treo trên người mấy con trâu.

“AA!” Tud ngạc nhiên ồ một tiếng thật dài.

Rất nhanh mấy con heo rừng cũng được lôi lên bờ, con nặng nhất cũng 30kg, con nhỏ nhất cũng 15kg, nhìn số thú kia, Tud cười hi hi.

Hắn lên phân 2 trong số 5 con heo kia cho đám người Klu. “Bọn ta đuổi, các nguoi giết, đây là phần của các nguoi.”

“tốt!” Klu vui tính làm theo, đây cũng là điều thường xuyên xảy ra giữa hai bộ lạc. bộ lạc Đá Lớn cùng với Bộ lạc Núi Lớn có thâm giao từ xưa.

Nghe nói lúc bộ lạc núi Lớn còn mạnh, các cuộc giao dịch mùa đông đều diễn ra tại đây, nhưng sau biến cố năm kia không có bộ lạc nào dám tới bộ lạc Núi Lớn nữa, vì sợ sói tấn công.

“Năm nay bộ lạc nguoi tốt không?” Klu vui thích hỏi.

Nghe thế Tud trầm mặt một hồi lâu.

“năm nay tuyết lớn, ít thức ăn, bộ lạc ta chết rất nhiều! cả bộ lạc chỉ còn bọn ta còn ít người! không đủ thức ăn vào mùa đông năm sau, nên bọn ta định dùng tộc nhân trao đổi thức ăn với bộ lạc Sik!”

“cũng may có các nguoi! Nếu không bọn ta cũng bỏ lỡ lễ hội mùa xuân!” Tud nãy nê.

“Vu các nguoi đâu?”

“Vu chết rồi! bộ lạc không có ai làm được Vu cả”

Nghe Tud nói thế mọi người cũng trầm xuống, sau đó Tud lại hỏi ngược lại Klu.

“bộ lạc nguoi thế nào?”

Nghe Tud hỏi vậy Klu hòa hứng nói.

“năm nay bộ lạc ta rất tốt, không ai chết, còn sinh thêm 15 đứa nhỏ!”

“các nguoi không thiếu thức ăn, không sợ lạnh?” Tud hỏi.

Klu không dám trả lời câu hỏi này mà nhìn Minh Vũ.

“đúng! Bộ lạc ta không thiếu thức ăn, bọn ta có thể bắt cá vào mùa đông, có nồi sành có thể biến thức ăn của một người đủ cho ba người ăn, không những no mà còn ngon nữa!” Minh Vũ trả lời cho Tud.

“cái gì! Sao chuyện này có thể được, mùa đông không có nước làm sao bắt được cá!” Tud không tin.

“là thật! bọn ta còn bắt được cả sói nữa! các nguoi xem!” Klu liền khoe mấy chiếc áo da sói.

Lúc này đám người Tud mới nhìn ra mấy bộ da thú trên người Klu toàn là da sói.

“thật là nhiều sói!” Tud thều thào.

“các người giết được nhiều sói như vậy?”

“đúng! Mặt trăng vừa rồi bọn ta vừa mới giết thật nhiều sói. 200 con đi!” Klu mũi ngược thật cao lên trời.

Tud cũng không biết 200 là bao nhiêu, nhưng hẳn khẳng định là biết rất nhiều.

“sói rất mạnh sao các người giết được nhiều như vậy!” Tud dò hỏi.

“ha ha ha ha! không nói được!” Klu cười tà.

Một mực vừa đi vừa nói chuyện, chừng một giờ sau, mọi người đã đến bộ lạc Núi Lớn.

Bộ Lạc núi Lớn nằm trên một cái hang rộng, lưng tựa vào vách núi, có ít nhất 150 tộc nhân đang sinh sống tại đây.

Thế nhưng đa phần là người trưởng thành và thiếu niên từ 4- 13 tuổi mà thôi, còn trẻ sơ sinh và người già đã chết hết cả rồi.

Bộ lạc nhếch nhách vô cùng, mọi người gầy đến trơ xương, khu quanh khu vực này mấy cái vỏ cây cũng không thấy đâu, chắc là bộ lạc gặm hết cả rồi.

Nhìn thấy nhóm thợ săn mang được nhiều thú về cả bộ lạc vui mừng nhảy ra chào đón. Khi bọn họ nhìn thấy bày trâu cùng hai con hươu kia thì mắt tỏa sáng, không ít người mang dao xương dao đá ra mài. Ý định là làm thịt mấy con thú này.

Nhóm người Klu cảnh giác, nhìn chăm chăm Tud, có ý định muốn động thú.

Tud cũng không hiểu rõ ý, liền đưa mấy con heo cho tộc nhân đi làm, đồng thời dắt đám người Klu vào trong.

“đây là thú bộ lạc Đá Lớn nuôi! Không phải thức ăn của bọn ta!” Tud giải thích. Một số tộc nhân cũng không có hiểu chuyện, nhưng thủ lĩnh đã nói thế ai cũng phải theo.

“ngày mai! Bọn ta sẽ lên đường đi Đồ Sơn bộ lạc, các người chọn 20 đứa nhỏ theo ta, bộ lạc không đủ thức ăn!” nghe tud nói thế, mấy đứa nhỏ không nhịn được mà khóc âm lên, không ngừng bám lấy mẹ chúng.

Tràng cảnh cực kỳ đau xót. Nhìn cảnh khóc than đó, Minh Vũ cũng mũi lòng, hẳn lại có một ý tưởng.

Sau đó hẳn thờ dài! Xem như vậy đi người ở đâu cũng thế.

Trong lúc Klu Tud, Minh Vũ nói chuyện thì bên này mọi người cũng bắt đầu dụng lều, làm thịt gà, thỏ, heo, đồng thời bắt nôi lên nấu một ít khoai.

Gà, thỏ thì không nói, chứ heo khi làm thịt ra phải ưu tiên phần mỡ heo trước, heo rừng mỡ không có được nhiều, mỗi con chừng 1kg mỡ là cùng, nhưng có còn hơn không, số mỡ này được chiên lên chảo dầu, co tới chừng nào chảy hết mỡ ra thì thôi. Số mỡ thu được sẽ được lưu trữ lại trong một chiếc bình.

Không biết thủ lĩnh sẽ làm gì với số mỡ này, nhưng nghe đâu là một thứ cực kỳ hữu dụng.

Trái lại với đám người bộ lạc Đá Lớn, người Bộ lạc Núi Lớn đáng nhìn chăm chăm bày trâu, khiến cho bọn chúng cực kỳ khó chịu, đặc biệt là những ánh mắt tham lam thèm thuồng kia. Một số khác thì nhìn chăm chăm đám người Exp, Ashi. Mọi thứ mà bọn họ lấy trên người mấy con vật kia thật là kì lạ, nó giống như chậu đá, nhưng nhẹ hơn, to hơn, đẹp hơn.

Rất nhanh bọn họ cũng biết đám người bộ lạc Đá Lớn kia đang làm cái gì, bọn họ đang nấu thức ăn. Đầu tiên là cái chậu đá to kia, bọn họ cho nước thịt, và một loại củ gì đó vào, sau đó đặt lên đồng lửa.

Cái thứ hai là một cái chậu đá nhỏ hơn, bọn họ cũng đặt trên đồng lửa, rồi cho một thứ nước gì đó màu vàng vàng, rồi bỏ thịt cắt nhỏ vào.

Âm thanh cực kỳ vui tai, hơn nữa mùi thơm của thịt nhanh chóng được bay ra, một bày người tham ăn, với ánh mắt cực kỳ tham lam vào thềm khác.

Động tĩnh quá lớn, khiến cho bên này Klu, Tud cũng phát hiện ra, đối với bộ lạc Đá Lớn đây là chuyện hằng ngày, nhưng với Núi Lớn thì khác. Đó là chuyện chưa từng xảy ra, chưa bao giờ họ nhìn thấy kiểu chế biến thức ăn như thế này.

“cái này! Như người nói, có thể dùng thức ăn của một người thành 3 người ăn” tud có chút gấp.

“đúng! Mùa đông bọn ta nhờ vào cái này mà sống sót, cái này gọi là nôi, còn cái kia gọi là chảo.!”

“nồi dùng để nấu, luộc, nấu cháo. Còn chảo dùng để chiên, đồ ăn chiên rất ngon, tý nữa người ăn thử la biết!” Klu cười khả khả khoe khoang.

“nồi này! Các người đổi với ta được không?” Tud hỏi.

“được! bọn ta đổi một người lớn cùng một đứa nhỏ lấy một cái nồi!”

“đắt thế!”

“không đắt, một người lớn cùng một người nhỏ cùng lắm là đổi được 20 túi thịt khô, 20 túi thịt khô các người ăn được mấy ngày! Còn nồi dung 2 được rất lâu!” Klu giải thích.

“kia là gì?” Tud chỉ thử trên tay Exp.

“đó là muối, hằng ngày bộ lạc bọn ta đều ăn muối!” Mũi Klu lúc này chắc cũng hứng được một lít nước rồi.

“bộ lạc người nhiều thức ăn đổi muối vậy?”

“không bộ lạc ta có thể tạo ra muối! muối ngon hơn bộ lạc Đá nhiều, trắng hơn, mặn hơn, không có vị đắng nữa!”

Rất nhanh món ngon đã xong, vì lòng hiếu khách cùng chào hàng, Tud cùng nhóm thợ săn của bọn họ ăn trước.

Cầm một chén cháo thịt theo khoai nóng hôi trên tay, Tud lòng có chút ghen ngạo, từ khi hắn sinh ra tới bây giờ mới nghĩ được hương vị tuyệt vời đến thế. Hắn không có dám ăn ngay lập tức, mà từ từ tận hưởng từng chút một.

Hương cháo có vị mặn mặn của muối, ngọt ngào của thịt và khoai, những thứ hấy hòa quyện với nhau, hương vị cực kỳ tuyệt hảo.

chương mới đầu tuần, cầu phiếu, cầu phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Bầy gấu tập kích

Thịt heo chiên giòn, hương vị mặn của muối, vị giòn dai của thịt, hương thơm của vỏ quế. Tud không thể nào mà ăn từ tốn được nữa, hắn điên cuồng mà ăn, tốc độ ăn còn nhanh gấp mấy lần Orc nữa.

Mà đồng bọn của Tud thì càng dữ dội hơn, hai cái nồi cháo lớn đủ cho 30 người ă, vậy mà bọn Tud thổi một phát chưa đầy 10 phút ngay cả cặn cháo cũng không còn. Tud ăn xong khẽ vuốt ve cái bụng tròn vo của mình, một cách đầy thỏa mãn.

Đám người Ashi, Klu và đặc biệt là Orc sắc mặt đen sì đó là thức ăn tối nay của bọn họ, vậy mà Tud không biết điều ăn hết rồi, bọn họ ăn hết, tối này nhóm người bọn họ sẽ ăn cái gì đây

Exp có chút ghen khuất, nàng chăm chú nấu gần một giờ để có hương vị ngon nhất cho Thủ Lĩnh vậy mà đám Tud ăn hết, nàng nước mắt rơi là chả tâm tình cực kém.

Thế thảm trạng kém nhất không phải là bọn họ vì tộc nhân Núi Lớn còn kém hơn, bọn họ vây quanh quanh sát những tộc nhân của mình ăn uống, mùi hương đó, cảm nhận đó, trong lòng đã đói ra rồi, nhận thêm kích thích kinh khủng đến thế, không ai chịu đựng được.

Mấy đứa nhỏ 3 4 tuổi không nhịn được mà thúc thích đòi ăn, đòi uống, thảm cảnh cực kỳ bi thương.

Minh Vũ nét mặt hơi đăm chiêu một lúc rồi thờ dài nói “ lấy thêm nồi lớn ra, cùng một ít khoai, nấu cho bọn họ ăn đi!”

Nói xong Minh Vũ cũng không ở lại, mà một mực đi lại đám hàng hóa trên lưng trâu xuống, phụ giúp mọi người một lần nữa thức ăn ngon.

Biết được ý tứ của Minh Vũ, Tud ghen ngạo, hắn chưa bao giờ gặp một thủ lĩnh nào tốt đến, như thế, không nhường cho bọn họ ăn, mà còn cho toàn bộ tộc nhân của bọn họ ăn.

Tud cảm thấy xấu hổ, mình là thủ lĩnh lại không nuôi được bộ lạc, hắc thật là bất tài vô dụng, hắn cũng vội theo Minh Vũ cùng mọi người bắt bếp chuẩn bị thức ăn.

Mấy con heo bộ lạc Núi Lớn đem về cũng đã được làm sạch, liên tiếp chia ra 20 phần, rồi phân ra 10 nồi cháo mà nấu. lần này nguyên liệu nấu cháo chính là bột khoai.

Bột khoai không phải là nguyên liệu tốt để nấu cháo, nhưng trong thời điểm này đây chính là mỹ vị tuyệt thế chưa từng có đối với bộ lạc Núi Lớn.

Đồng thời mọi người rảnh tay đều có thể đi ra ngoài thu thập một ít rau dại có thể ăn được.

Minh Vũ quả thật là không ngờ tới phụ cận bộ lạc Núi Lớn có rất nhiều loại thực vật dạng thảo có thể ăn được, thông qua Tud xác nhận thì trong thời gian vừa rồi bộ lạc bọn họ thức ăn chủ yếu là những vật kia.

Đầu tiên là một loại rau dại cao chừng 0.5 -0.8m toàn thân có không ít gai ngon mọc ra, lá của nó có màu tím hoặc là xanh. Loại cây này ăn vào không có vị nhon nhớt, nhưng không có nhiều lắm.

Loại thứ hai là một loại củ hình bầu dục, cho chỉ bằng đầu ngón chân cái, toàn thân màu trắng và rất là mọng nước, vị của nó cũng khá là hăng, nhưng ăn sống vẫn rất tốt.

Minh Vũ khi nhìn qua số củ này, cảm nhận qua mùi vị cùng thân cây hẳn có thể xác định đây là củ cải. một loại rau củ thông dụng thời hiện đại. loại này có năng suất cực kỳ cao. Nhưng đó là giống cải sau bao nhiêu nghìn năm nhân giống, cải tạo nên mới có sản lượng cao. Còn thời đại này củ rất nhỏ.

Nhưng Minh Vũ không quan tâm đến năng suất cao hay thấp, điều quan trọng là hẳn đã tìm thêm một loại thức ăn có thể gieo trồng đại trà và lưu trữ.

Củ cải ăn sống vị rất hăng và khó ăn, nhưng đây là một loại rau củ mùa đông, ở nhiệt độ thấp chúng vẫn có thể sinh trưởng tốt, ngoài ra củ cải còn có thể làm củ cải muối, hay là một món ăn truyền thống nổi tiếng của Hàn Quốc Kim chi củ cải. Nói chung củ cải sau qua chế biến có thể tạo ra cực nhiều món ăn hấp dẫn thay đổi khẩu vị thường này.

Nhìn bó củ cải trên tay lòng Minh Vũ cảm giác nôn nao. Thích thú không rời tay cho được, hẳn dự định là sáng ngày mai cùng Tud thương lượng, yêu cầu bộ lạc Núi Lớn thu gom loại củ này, trao đổi với bộ lạc Hắc. cho bọn hắn 10 cái nồi lớn kia đổi lấy vài chục giỏ củ cải cũng không tệ chút nào, Minh Vũ thầm nghĩ.

Chừng nửa giờ sau thức ăn đã nấu xong, vì không đủ chén nên cứ mỗi 15 người sẽ ăn chung một cái nồi, đồng thời có 1 cái tô để thay phiên nhau ăn.

Tud cùng đồng bọn khi nãy vì ăn quá no nên không có tiếp tục ăn nữa mà cùng với Klu nói chuyện.

Bộ lạc Núi Lớn hôm nay là ngày vui nhất từ trước tới giờ, sau bao nhiêu năm đây là lần đầu tiên bọn họ ăn nhiều đến thế, ăn ngon đến thế.

Thông qua những lời kể của Klu cùng Ashi bọn họ thật sự là hâm mộ đám người Đá Lớn. nào là ngày nào cũng được ăn thức ăn ngon như thế, một ngày 3 bữa. bọn họ có một cái gọi nhà, nhà rất chắc chắn giống như hang đá vậy, nhưng sống thoải mái hơn hang đá nhiều, không có mùi hôi, mùi ẩm mốc.

Thức ăn chắc đầy hang cũng không có hết, còn có một cái là tường rào, ngay cả sói Nanh Kiếm cũng không thể xông qua được.

Klu còn nói một điều mà Tud không thể tin được, mùa đông năm nay bọn họ đã đánh nhau với bộ lạc ăn thịt người, bọn họ không những không có bị thương một người mà còn toàn diệt bộ lạc ăn thịt người kia nữa.

Ban đầu Tud không có tin, thế nhưng Exp xác nhận, nàng từng người bộ lạc Khô. Bộ lạc Khô bị bộ lạc ăn thịt người tấn công, toàn bộ người già, thợ săn ngày cả Vu cùng thủ lĩnh đều bị giết hết. cũng may là có bộ lạc Đá Lớn đến giúp, nên mới thoát một nạn.

Hiện tại bộ lạc Khô đã gia nhập bộ lạc Đá Lớn hơn nửa cuộc sống rất tốt. Tud có một chút ao ước cùng mơ tưởng, thức ăn ngon, thức ăn tốt, không lo bị đói.

Bất chợt từ trong rừng sâu vang lên một tiếng rống cực lớn, một số tộc nhân đang ngồi vót vét những giọt cháo cuối cùng cũng vô cùng hoảng sợ nhảy dựng lên.

Giống như có một điều gì đó khủng khiếp sắp xảy ra, toàn bộ tộc nhân Núi Lớn nháo nhào cả lên. Toàn bộ tộc nhân, ngay cả Tud và nhóm thợ săn cũng cuống lên toàn bộ. “chạy! gấu tới! chạy! gấu bắt người!” liên tiếp có những tiếng gào lên trong sự sợ hãi.

“Klu! Chạy! chạy mau! Gấu tới, đem trâu vào hang!” Tud thiện chí nhắc nhở, nhưng hẳn cũng không có giúp đỡ nhóm người Minh Vũ gì cả.

Minh Vũ cùng Klu bình tĩnh hơn không ít, nghe qua âm thanh thì cách đây ít nhất cũng 3 4km, nếu là gấu thì cũng phải chạy ít nhất 20 phút mới tới nơi này.

“đem bảy trâu cùng hươu vào trong hang đá.! Nhóm thợ săn chuẩn bị chiến thành lũy chiến đấu!” Minh Vũ ra lệnh.

Toàn bộ mọi người nhanh thay quen việc mà làm theo sự tình, tiếng hét vừa rồi cũng khiến bày thú hoảng sợ, nhưng kể nên có người trần ám, cũng không có quá hoảng loạn như đám người Tud.

Ngay sau đó một phòng tuyến nhỏ được tạm thời dựng lên xung quanh hang núi. 20 người Minh Vũ đứng ở vòng ngoài tay giương cung chuẩn bị chiến đấu.

Vì âm thanh kia hẳn là một loài động vật ăn thịt cỡ lớn nên tất cả mũi tên đều được nhúng qua chất độc gây tê.

Từ sau trận chiến với bảy sói trong đêm, thế nên để phòng ngừa việc bắt trạch xảy ra khi chiến đấu với những loài thú lớn thế nên Minh Vũ trang bị thêm

cho thợ săn một lọ thuốc gây tê liều cô đặc. chỉ cần một ít thuốc này pha thêm một chút nước rồi thoa đều lên mũi tên, thuốc sẽ rất nhanh có tác dụng với hung thú bị dính mũi tên.

Bên trong hang tối tăm Tud vô cùng hoảng sợ khi nghe âm thanh kia, nhưng bộ lạc Đá Lớn thì lại khác, bọn họ không những không trốn chạy mà còn lập ra phòng tuyến chuẩn bị tấn công nữa chứ.

Mà điều Tud chú ý nhất là vũ khí của bộ lạc Đá Lớn rất khác thường, trên lưng của bọn họ có rất nhiều mũi giáo, nhưng chúng rất nhỏ, ném sẽ không được xa, mà cho dù có ném trúng người cũng sẽ không có bị thương.

Vậy mà khi bọn họ đem mấy con heo dưới bờ sông lên thì những mũi giáo kia cắm vào người con heo thật sâu, thậm chí là da con heo đục rất dày, cho dù là dao xương cũng khó là xuyên thủng. Tud vô cùng tò mò với loại vũ khí này của bộ lạc Đá Lớn.

Trong lúc hần đang suy nghĩ làm sao bộ lạc Đá Lớn lại dùng cảm đến như thế, thì từ rừng cây đi ra hơn chục con gấu xám, cực kỳ đồ sộ và khủng bố, đặc biệt là con gấu to nhất, trên mí mắt trái của nó có một vết sẹo dài. Khí tức cực kỳ ác liệt.

Kế bên nó có hơn chục con gấu trưởng thành có cân nặng ít nhất là 800kg, tay gấu to bằng một cây cột đình sức mạnh tuyệt đối, chỉ cần một cú tá của nó cũng đủ làm cho một viên đá cuội vỡ vụn thành từng mảnh.

Nhìn thấy bầy quái vật kia không ít người bộ lạc Núi Lớn hét lên, trong đó có cả Tud, lúc này hần hét không phải vì sợ mà là sự thù hận.

“rồng! rồng! rồng!” bọn gấu cũng nghe được âm thanh, dần dần bước lại gần hang đá.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Bộ lạc núi lớn quy phục

Thật sự là không ai có thể ngờ tới, đây chính là bầy gấu từng tấn công bộ lạc Nanh vào mùa đông. Không hiểu tại sao bộ lạc Nanh lại có khả năng chọc đến một phiên phúc to đến như vậy.

Sau khi bầy gấu thất thủ tại bộ lạc Nanh, không biết trời xuội đất khiến như thế nào, bọn chúng đã đi vòng qua lãnh địa bộ lạc Đá Lớn mà bất ngờ tấn công bộ lạc Núi Lớn.

Và đây cũng là nguyên nhân gây ra cái chết nhiều nhất cho bộ lạc, thế nên bây giờ khi nghe tiếng rồng của bầy gấu là đám người Tud trở nên hoảng loạn đến như thế.

Đội hình bộ lạc Đá Lớn không một chút lui bước, tên đã được giương lên, chỉ cần bọn chúng bước vào phạm vi tấn công của cung tên. Chắc chắn sẽ bị dính đòn.

Bọn gấu này tuy thân thể to lớn và khỏe mạnh nhưng điểm yếu của nó là không được nhanh nhẹn và thể hình khủng bố.

Da dày thịt béo chính là ưu thế của bọn gấu này, nhưng đối với bộ lạc Đá Lớn thì điểm mạnh này dường như vô nghĩa.

Với chất độc gây tê có sức mạnh khủng bố, cho dù có vết thương chỉ xước ngoài da thì chất độc cũng sẽ nhanh chóng theo vết rách mà xâm nhập vào hệ thống thần kinh, khiến cho một bộ phận hoặc toàn thân bị tê liệt, thậm chí là ngất đi.

Bắt chợt từ trong hang, tud hung hãn xông ra ngoài, giống như muốn liều mạng với bầy gấu. nhưm một con người nhỏ nhoi có sức mạnh bao nhiêu mà so với một bầy thú hung hãn.

Bầy gấu hung khí mùi phẫn, giống như những đồng bọn của chúng chết lúc kia là do đám người này làm vậy, ngay lập tức con đầu đàn xông tới, thân hình khổng lồ to như một quả núi nhỏ bắt chợt tăng tốc độ

“rầm! rầm rầm!” âm thanh nó chạy vang lên giống như một trận động đất cỡ nhỏ.

“không ổn! tấn công!” Minh Vũ gào lên.

Vì bảo hộ cái tên đàn kia, Minh Vũ ra lệnh tấn công.

Phạm vi 60m bách phát bách trúng. Mũi tên giống như giò trong xương một khi bắn ra là phải trúng đích.

Tud hét một tiếng rồi cũng xông lên, hần nắm chắc cây giáo xương nhảy vọt lên, ý định một giáo xuy qua từ hốc mắt trái xuyên thẳng qua não, một giáo quyết định sống chết của con gấu to lớn kia.

Thế nhưng con gấu khổng lồ cũng không phải dạng vừa, ngay lập tức nó chồm hai chân trước lên, với một cái tư thế thẳng đứng, hai chân trước liền rãnh rỗi, tay phải nó vung lên cao, ý định cho Tud một bạt tai.

Thân thì Tud nhỏ không bằng cánh tay của con gấu lớn kia, nếu dính một đòn trực diện này chỉ có một khả năng là chết là thôi.

Mắt thấy hai người đang trong tư thế một sống một chết kia. Ngay lập tức từ phía sau lao ra không ít quang mang màu đen như mực, những quang mang này mang theo khí tức của sự tử vong.

“phốc! phốc! phốc!” 4 mũi tên phân biệt vào cổ, ngực cánh tay và bụng ghim vào bụng con gấu lớn kia.

Nó ngay lập tức rống lên một tiếng, ngay lập tức hoàn thủ, hai chân ngồi xồng xướng hai chân trước giơ lên co che đi điểm yếu hại trên đầu mình.

“cạch!” Âm thanh gãy vỡ vang lên, đó chính là mũi giáo của Tud đâm vào thân thể con gấu lớn mà tạo thành. Mũi giáo xương không có một chút nào uy hiếp tới con gấu lớn kia.

Mà từ phía sau Tud lại không ngừng bay ra những mũi gió nhỏ bé kia, mục tiêu không phải là con gấu lớn mà là mấy con gấu đang chạy phía sau.

Tất cả diễn biến nói thì lâu, nhưng chỉ xảy ra trong một cái chớp mắt mà thôi. Đám người Klu không có đứng im trong phòng tuyến nữa mà một mực vọt lên tiếng hành công kích vừa chạy vừa bắn.

“suru! Suru! Suru!” Mưa tên bay ra không ngừng, mỗi người bắn đến 4 lượt tên mới dừng hăng công kích, chiến trận xảy ra trong một cái chớp nhoáng.

Với cái thân hình khổng lồ kia, chạy đương nhiên là không nhanh, bọn chúng chính là những cái bi thịt tùy tiện tiện để nhóm người bộ lạc Đá Lớn xẻ thịt mà thôi.

Bọn gấu đa phần chỉ bị thuốc gây vô hiệu hóa trong một thời gian ngắn mà thôi, nếu mà không có giải quyết thì được hiệu sẽ nhanh chóng trôi đi, lúc đó đám người mới thực sự gặp nguy hiểm.

Bọn gấu kia da dày thịt béo khó là công kích được chúng, nhưng không ai có thể ngờ trên tay Orc rút ra một cái búa lớn.

Riù đồng đồn cùi, thông thường Orc chính là người luôn giữ vật này trong người. lúc này Orc cực kỳ hăng máu, hấn nhảy vọt lên không trung, hai tay vung riù lên cao thuận thế từ trên cao nhảy xuống một riù thẳng đầu lâu con gấu lớn nhất mà bổ tới.

Con gấu lớn kia, hai mắt nó vẫn còn mờ trưng trưng, tay, chân nó không thể động đậy được, nhưng ý thức vẫn còn. Nhìn lưỡi búa kia một ngày càng gần, nó tuyệt vọng rống lớn cổ họng vung vẩy thoát ra khỏi trạng thái này. Nhưng tất cả đều vô nghĩa toàn bộ dây thần kinh của nó đã bị tê liệt.

“pốc!” một lỗ máu to bằng bàn hai đầu ngón tay, kéo dài chừng 15 cm xuất hiện trên đỉnh đầu con gấu, nó chỉ kịp thét một tiếng không cam lòng rồi cũng chết đi trong sự hối hận nào đó.

Máu tươi bắn tung tóe lên người Orc, lúc này hấn không khác gì một con quái vật Orc trong một bộ truyện thời hiện đại.

“rống!” Orc lúc này khôn nhin được nữa, máu làm hấn hưng phấn đến cỡ nào, mấy ngày trước trên chiến trường rừng, hấn chiến đấu chưa có đã ghiền, chỉ là bắn ra mấy lượt mũi tên là bọn sói đã chạy không còn một con, chiến đấu như thế rất là nham chán, chỉ có tận tay lấy máu kẻ địch mới thật sự mà một sự hưng phấn. Klu không có được trang bị riù như Orc, nhưng trên tay hấn có một con dao lớn bằng đồng, hấn cũng không ngần ngại mà lao lên chém vài phát lên cổ bọn gấu kia, hiệu quả quả nhiên là nhanh và cao hơn Orc ngu ngốc kia.

Tud lúc này vẫn chưa hoàn toàn tỉnh dậy trong cơn mơ màng, hấn tưởng hấn đã chết, cơn sự thật trước mắt kia toàn là do hấn ảo tưởng, hấn đã chết, hấn không có tin bộ lạc Đá Lớn lại mạnh đến như thế, 20 người giết 15 con gấu lớn, mà một con gấu lớn trong đó cũng đủ giết cả bộ lạc hấn.

Nhưng những âm thanh chém giết, hò hét phía sau làm hấn tỉnh ngộ. tộc nhân của hấn trong hang núi nhìn thấy bầy gấu từng con, từng con bị giết, hưng phấn vô cùng, bọn họ cũng không có sợ hãi nữa mà cầm dao đá, dao xương, đá cuội, gậy gỗ mà không ngừng nện lên những cái xác kia để phát tiết nỗi oán hận kia.

Gần 1 giờ sau, trận hành xác này mới kết thúc trong sự vui mừng đến phát khóc của toàn bộ lạc Núi Lớn.

Nhóm người Minh Vũ cũng không có hứng thú với chuyện này, bọn họ còn có chuyện khác quan trọng hơn, lấy máu đám gấu này.

Thông thường sau khi giết thú máu sẽ bị loại bỏ vì không có cách nào chế tác, hoặc là sẽ trực tiếp uống vào mùa khô khi thiếu nước.

Mà đám người Minh Vũ lấy máu đương nhiên là dực theo lời Minh Vũ rồi, máu sau khi được thu gom, pha vào trong đó một ít muối, nếu có tiêu sẽ càng tốt hơn, nhưng ngay cả ốt hấn còn không có mà ăn hưởng chỉ là tiêu một loại thực vật chỉ xuất hiện tại vùng nhiệt đới ẩm.

Máu sau khi pha muối, trong vòng 10 phút chúng sẽ đông thành khối lớn, lúc đó chỉ cần cắt ra từng miếng rồi luộc lên thì ta sẽ có một món chế biến từ máu cực ngon.

Hấn chợt nhớ đến món tiết canh và một cái bánh trắng nước, nặn một chút chanh vào, ăn kèm với rau thơm, ôi hương vị quê hương cực kỳ đáng nhớ. Thế nhưng ước mơ chỉ mãi là mơ ước.

Mãi mê tới việc phát tiếu Tud mới chợt nhớ đám người bộ lạc Đa Lớn mới chính là người giết đám thú kia, chưa kể là những thứ vũ khí bọn họ sử dụng.

Thật là thần kỳ, nhỏ hơn giáo xương, nhưng bay rất xa, có thể xuyên qua lớp da dày của gấu lớn, còn cái rìu kia dùng thật tốt, không có kém như rìu đá, đập vài cái đã bị hỏng.

Tục đến gần đám người Minh Vũ, lần này hấn kéo theo không ít người, một mực quỳ xuống trước đám người bọn họ, Tud giập đầu, không như hành động mà Vu thường làm trước bức tượng đồ đằng bên trong hang núi của bọn họ.

“Klu đây là gì!” Minh Vũ không hiểu nổi.

“Đây là nghi thức xin quy phục bộ lạc!” Klu nhỏ giọng.

“cái gì! Chuyện này cũng được!”

Người nguyên thủy thần bài đồ đằng, những nghi thức kia chỉ được dùng cho đồ đằng, bọn họ sẽ không bao giờ dùng nghi thức đó đối với đồ đằng của bộ lạc khác hoặc là người của bộ lạc khác. Trừ khi là bọn họ buôn bỏ đồ đằng của chính mình đầu nhập bộ lạc khác, cũng tề đồ đằng của bộ lạc khác.

Có Tud dẫn đầu không lâu sau, toàn bộ bộ lạc Núi Lớn cùng với Tud thực hiện nghi thức kia trước mặt đám người Minh Vũ.

Mấy ngày nay bận việc cho đám cưới vào cuối tuần sau, nên không có thời gian để sáng tác, mong các bác thông cảm.

Cầu phiếu, cầu phiếu,.....

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Thẳng tiến đồ Sơn

Minh Vũ khá là bất ngờ trước hành động của bộ lạc Đồ Sơn, thế nhưng nghĩ sâu xa hơn thì đây lại là một chuyện hợp lý. Bộ lạc Núi Lớn chỗ dựa lớn nhất của bọn họ chính là Vu, thế nhưng Vu đã không còn, Đồ Đằng mà bọn họ hằng năm cúng tế không có thương xót cứu lấy bọn họ.

Bộ lạc bị ức hiếp, bị sói tấn công, gấu tấn công, tộc nhân thiếu ăn, người gầy trơ cả xương.

Bộ lạc Đa Lớn không những cho bọn họ ăn mà còn giết bầy gấu giúp bọn họ báo thù, giữa một cái bộ lạc có thực lực mạnh, sẵn sàng giúp đỡ bộ lạc khác, thì như vậy cũng có thể xin gia nhập bộ lạc Đa Lớn cùng thờ phụng đồ đằng.

Minh Vũ bước lên vị trí cao rồi lớn giọng nói

“hoang nghênh bộ lạc Núi Lớn gia nhập Bộ lạc Đa Lớn bọn ta, ta tin chắc đây là sự lựa chọn đúng nhất trong cuộc đời các ngươi!”

“bộ lạc Đa Lớn ta ngày ăn ba bữa, thức ăn dùng không hề hết, có da thú để mặc, có muối để ăn, có thịt khô để nhấm nháp. Có nhà để ở, mùa khô có nước để uống!”

Minh Vũ tiện khoe mẽ bộ lạc của mình một tí. Mà mấy cái thành viên bộ lạc của hấn nghe thế thì ngực ưỡng thật cao, giống như những con gà trống đang khoe mẽ sức mạnh của mình.

Bộ lạc Núi lớn có chút kích động đang định ồn ào một hồi thế nhưng Minh Vũ lại lên tiếng nói tiếp.

“nhưng bây giờ không phải là lúc vui vẻ, hiện tại công việc phải xử lý rất nhiều. nếu không ngày mai sồi thịt gấu này sẽ hỏng hết!”

“Klu, Tud, Ashi, Exp theo ta, còn lại người khác mau xử lý những cái xác đi, cẩn thận lấy da gấu ra, mật gấu cũng phải lấy cẩn thận!” Minh Vũ phân phó.

Tud lúc này vẫn đang kích động, nhưng không biết tên nhóc này muốn nói cái gì, lúc này hấn vẫn cứ tưởng Klu là thủ lĩnh bộ lạc Đa Lớn.

Tud đi sau lưng Klu, giống như là một tên thuộc hạ vậy.

“Klu, ngươi cùng Ashi ở lại giúp bộ lạc Núi Lớn thu dọn đồ đạc trang bị trở về bộ lạc!” Minh Vũ nhàn nhạt nói.

“không được! thủ lĩnh! Ta muốn đi theo thủ lĩnh, ở đây chỉ có ta biết đường mà thôi!” Klu ngay lập tức lắc đầu nói.

“vậy thì Luc cùng Ashi ở lại!” Minh Vũ lại nói.

“hu hu hu hu thủ lĩnh ta không muốn, ta muốn đi ra ngoài, ta nghe nói nơi đó rất đẹp rất nhiều đồ ăn ngon!” Ashi cũng không chịu.

Minh Vũ trừng mắt nàng một cái, ngay lập tức Ashi thật cổ lại không dám nói điều gì.

Tud có hơi nhớ ra “Klu người không phải là lĩnh!”

“đúng! Vũ là thủ lĩnh bộ lạc! ta mạnh không bằng hắn!” Klu thật thà.

Tud đánh giá một hồi Minh Vũ có chút không tin, Vũ nhìn sơ qua chỉ là một thằng nhóc 14 15 chưa làm lễ trưởng thành. Thủ lĩnh như thế sao bảo vệ được bộ lạc.

Theo hắn thấy Klu là người dũng mãnh nhất, khi này hắn nhìn thấy thứ vụ khí bên hông Klu dùng thật tốt, đa phần gấu là do hắn giết.

“Vũ mạnh hơn ta, tìm thức ăn nhiều hơn ta, giết sói nhiều hơn ta, bộ lạc ta Vũ là người mạnh nhất, ngay cả quái thú sừng dài còn bắt được, hướng chỉ là ta.”

Klu không có nịnh bợ Minh Vũ, đó chính là những lời thật tâm của bọn họ. trong lần giết sói mấy tháng trước, chỉ cần Minh Vũ ra tay bày sói nhiều thế nào đi nữa cũng phải chết. quái thú sừng dài mạnh như thế nào, khỏe như thế nào mà lúc này giống như mấy con sói nhỏ ở bộ lạc rất là nghe lời.

Minh Vũ biết thế giới quan của Tud vẫn chưa được khai sáng, chỉ cần hắn trở về bộ lạc Đá Lớn, mọi chuyện sẽ ổn thôi.

Mặt kệ Tud suy nghĩ thế nào, Minh Vũ bắt đầu phân phó tiếp nhiệm vụ. đầu tiên chính là thu gom củ cải, đó chính là một loại thức ăn tốt trong quá trình phát triển của bộ lạc.

Ngoài ra da gấu cũng là một loại da dùng tốt, đặc biệt là dùng để khoe mẽ sức mạnh bộ lạc, nên cũng phải tận dụng làm sao cho thỏa đáng.

Tối sáng ngày hôm sau, đa phần nét mặt mọi người có một chút mệt mỏi, nhưng cũng không làm giảm bớt phần nào sự phấn khởi.

Có tất cả 15 con gấu từ to đến nhỏ, số thịt lấy được còn nhiều gấp đôi lần bộ lạc Đá Lớn giết Hurou nữa.

Vì thời tiết trong thời gian này bắt đầu nắng nóng, nên phải xử lý thịt gấu nếu không sẽ nhanh chóng bị hỏng.

Đại lượng muối ăn cùng bộ cây quế mà bộ lạc mang đi trao đổi tại lễ hội mùa xuân cũng được đem ra chế biến thịt gấu.

Sau một hồi quyết định thì Ashi cùng Luc sẽ ở lại hướng dẫn mọi người thu thập vận chuyển những thứ cần thiết cho bộ lạc, đồng thời để một tộc nhân cấp tốc chạy về bộ lạc thông báo cho Vu biết để chuẩn bị chỗ ở cho đám người Núi Lớn.

Ngoài ra còn tăng cường thu gom củ cải và những loại thực vật mà bộ lạc Núi Lớn thường ăn cũng được đem về tất.

5 cái nồi lớn cũng được để lại cho bọn họ dùng trong những ngày kế tiếp, việc di chuyển bộ lạc không phải là chuyện ngày một ngày hai. Những đứa trên cùng mẹ của chúng được ưu tiên trước, ngoài ra số người trưởng thành còn lại cũng phải làm việc dưới sự phân công của Luc và Ashi.

Ngoài ra sau khi Minh Vũ phân phó nhiệm vụ cho từng người hắn cũng cùng nhóm của người của mình rời khỏi nơi đây, thẳng tiến bộ lạc Đồ Sơn.

Dựa theo những gì Klu nói thì quãng đường rất xa chừng 15 ngày, thế nhưng đó là vận tốc xưa kia, hầu như tất cả vật phẩm đều được cõng trên lưng, hai giờ đi nửa giờ nghỉ, với tốc độ như thế thì nửa tháng mới tới là phải.

Nhưng hiện tại những vật phẩm nặng đều được gác lên người 5 con trâu kia, trang bị tùy thân trên người đám đám thợ săn chủ yếu chỉ là một con dao dài, một cây dao găm, một bộ cung tên với 50 mũi tên, và một cái gùi trên lưng mà thôi. Trang bị thuận tiện gọn nhẹ nên giảm được không ít thời gian.

Khoảng chừng 5 ngày tiếp theo mọi người đã đến phụ cận bộ lạc Đồ Sơn tại dãy núi mới phía bắc.

Hắc Hồn bộ lạc, Đồ Sơn bộ lạc và Syk cùng nhau thống trị nơi này. Ngoài ba bộ lạc lớn này ra còn có không ít bộ lạc nhỏ khác có dân số khoảng 100 - 200 người cũng sống xung quanh khu vực này.

Nơi đây có một cái hồ cực lớn, từ tên núi nhìn xuống có thể nhìn thấy 4 dòng suối chảy nước vào đây, nên cái hồ này được gọi là hồ Tay Gấu, vì hình dạng của nó giống như một bàn tay gấu xám vậy.

Mà nơi diễn ra lễ hội mùa xuân đó chính là một mảnh đất trống kế bên hồ, mảnh đất này khá là rộng lớn, diện tích chừng 5 mẫu, hơn nữa cánh đồng này chỉ có một loại hoa màu tím chỉ cao đến mức cá chân. Mà lúc này khi bộ lạc Đá Lớn đến thì đã có không ít bộ lạc đã đến đây trước, hẳn là do chênh lệch về nhận biết thời gian. Nhưng đa phần là các bộ lạc phụ cận.

Bộ lạc Đồ Sơn là gần đây nhất, nên họ cũng là người đến sớm nhất chuẩn bị tốt nhất. vị trí của bộ lạc bọn họ đặt ngay gần một bờ suối nhỏ. Phụ cận được giăng không ít lều trại. đồng thời bọn họ cũng bày biện ra không ít thứ.

Mà mấy bộ lạc khác tới sớm cũng chọn cho mình một vị trí thích hợp để sinh hoạt.

Minh Vũ nhận biết được thủ lĩnh bộ lạc Đồ Sơn, lúc trước tại hội giao dịch mùa đông tại bộ lạc Đá hai người bọn họ cũng đã gặp mặt, hơn nữa bộ lạc

Đồ Sơn còn đổi đi 3 cái nòi lớn của bộ lạc Đá Lớn.

Mà đội hình bộ lạc Đá Lớn xuất hiện cực kỳ bất mắt, một số bộ lạc khác nhìn thấy mấy con trâu kia, tưởng rằng hung thú tập kích đã có không ít người cầm lên vũ khí chuẩn bị chiến đấu.

Nhưng khi lại gần thì bọn họ chợt nhận ra, có người xung quanh mấy con thú kia, nên cho là đám người này mang những con thú đó đi trao đổi thức ăn, thậm chí là phụ nữ.

Klu cũng nhanh chóng chọn cho bộ lạc một vị trí thích hợp, rồi bắt đầu xuống hàng, dựng lều trại. tốc độ của bọn họ thành thực không ít.

Bộ lạc Đá Lớn lại là tâm điểm của những ánh mắt đầy tò mò, đặc biệt là những con trâu bị cưa sừng, bọn chúng cực kỳ an ổn, sau khi giờ hàng xuống, Orc cùng mấy cái tân binh thợ săn là Elr Chip và Gru dắt mấy trâu đi tắm suối.

Mấy con trâu này cũng có những đặc tính như bọn trâu nước thời hiện đại đó chính là tắm. chúng rất thích tắm, mấy ngày nay, ngày nào cũng vậy, sau khi giờ hàng xuống là bọn chúng được đi tắm suối.

Còn hai con Hươu kia thì không có như vậy, bọn chúng là sợ nước nên bọn chúng an tĩnh gặm cỏ xung quanh.

Rất nhanh Bamma thủ lĩnh bộ lạc Đồ Sơn đến chào hỏi. mùa đông năm nay rất là khắc nghiệt, kéo dài hơn dự tính, cũng may nó nòi của bộ lạc Đá Lớn mà bộ lạc bọn họ năm nay không có người chết, nên đối với nòi của bộ lạc Đá Lớn luôn luôn là sự ưu tiên hàng đầu của hắn.

Bamma biết ngoài trừ những bộ lạc từng tham gia hội trao đổi kia, hầu như không ai biết đến món đồ đặc thù của bộ lạc Đá Lớn cả, nên hắn phải tranh thủ trao đổi trước.

Nhìn dưới đất có không ít nòi lớn được mang tới lòng Bamma rất là kích động. những cái nòi kia không những lớn hơn mà còn đẹp hơn.

“Vũ! khỏe!” Bamma thân thiện.

Theo sau Bamma đó là một lão già có một mái tóc đã bạc màu, hơn nữa được búi theo một phương thức quái dị, trên người còn bốc ra một mùi vị thảo được.

Mình Vũ có thể phán đoán rằng đây chính là Vu bộ lạc Đồ Sơn. Mà mùi thảo được trên người lão khá nồng nặc, xem ra bộ lạc Đồ Sơn cũng không hề đơn giản, bọn họ có thể sử dụng thảo được.

“xem ra lần này sẽ thu hoạch được nhiều thứ tốt đây!” Minh Vũ trầm nghĩ.

Có thể tối nay ra thêm một hay hai chương nữa.

Đầu tháng cầu phiếu, cầu đề cử.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Bộ lạc syk

“Khỏe! năm nay bộ lạc ta không có người chết, còn sinh thêm 15 đứa nhỏ nữa!” Minh cười trả lời.

“ha ha ha ha! Mấy con thú đằng kia là của bộ lạc các người!” đứng sau Bamma, lão già tóc bạc kia lên tiếng hỏi.

“đúng! chúng là của bộ lạc chúng ta!” Minh Vũ bình thản.

“các người mang nó đi trao đổi!” Vu bộ lạc Đồ Sơn hỏi tiếp.

“không!” Minh Vũ thẳng thừng.

“không trao đổi vậy mang chúng theo làm gì! Chẳng lẽ để ăn thịt!”

“Không! Bọn ta nuôi, chúng là thành viên bộ lạc bọn ta, không có ăn!”

Hung thú trở thành thành viên bộ lạc, lão cũng là lần đầu tiên nghe. Nhưng lão cũng không có hỏi thêm mà chú tâm vào những món đồ mà bộ lạc Đá Lớn mang theo.

5 con trâu mang theo được khá là nhiều hàng hóa, có tất cả 30 cái nòi lớn, 10 cái chảo, tô, chén cũng lên đến 50 cái. Ngoài ra dầu ô liu cũng được mang

tới 2 bình, mỡ heo cũng được nửa bình.

“lần này người mang thoe không ít nổi sành! Giá cả như thế nào, giống như mùa đông năm ngoái!” Bamma hỏi.

“bạn ta cũng chưa biết! nhưng số lượng nổi không nhiều, bạn ta vẫn chưa định giá, xem tình hình như thế nào đã!” Minh Vũ cũng không có trả lời ngay lập tức. phải đợi thời cơ mới có thể cho được cái giá tốt.

“nếu không đủ thì các người có thể dùng mấy con vật này trao đổi! ta muốn con thú này!” Vu bộ lạc Đồ Sơn chỉ về con hươu sừng tấm đang gặm cỏ ở đằng kia.

Từ xa lão đã nhìn thấy tên nhóc con này ngồi trên lưng con thú kia, lão nhìn cực thích. Lão muốn được ngồi trên đó, như vậy hẳn trong bộ lạc sẽ được đề cao thêm một chút, uy phong hơn một chút.

“Không! Bạn ra rất khó khăn mới bắt được chúng, không muốn đổi!” Minh Vũ trả lời thẳng thừng.

“con thú này cùng lắm được 40 túi thịt. bạn ta sẽ đổi với giá 10 phụ nữ! thế nào! Bộ lạc ta phụ nữ rất tốt, làm việc được nhiều, ăn lại ít. Mông rất lớn!” Vu chào hàng.

“có nai mới tin!” Minh Vũ cũng không thêm đề ý đến lão mà phun ra một câu sau đó đi vào bộ lạc của mình.

Bamma cùng Vu không hiểu gì cả, nhưng Bamma biết tên thủ lĩnh nhỏ tuổi này không dễ dụ dỗ. nhìn qua cũng thấy bộ lạc bọn họ lần này chỉ mang một phụ nữ tới, hơn nữa trên người nàng ta có không ít vũ khí, thậm chí là còn có một bộ lông da sói khoác trên người. như vậy bộ lạc bọn họ sẽ không có thiếu ăn, sẽ không dùng phụ nữ để đổi lấy thức ăn.

Mà lều trại của bộ lạc Đá Lớn sau một buổi chiều cũng được nhanh chóng hoàn thành, mấy cái lều này được dựa theo lều cắm trại của thời hiện đại mà làm, thành phần đó chính là da thú được tẩy sạch lông và ngâm qua tanin (nhựa cây) sau đó được may lại với nhau thành những tấm da lớn.

Sau đó những nhánh cây nhỏ được may vào bên trong những tấm da này, tùy vào từng tấm da mà sẽ có những khúc dây riêng biệt.

Rất nhanh một cái lều thật lớn xuất hiện giữa cánh đồng, mà những người khác cũng không có rãnh rỗi mà dùng bùn và đất đá bên dòng suối xây ra thêm ba cái bếp lớn.

Đó chính là chiêu trò quảng cáo của Minh Vũ thủ lĩnh chúng ta đây. Hẳn sẽ không dựa vào mấy cái lời nói để nâng cao giá thành sản phẩm của mình. Mà trực tiếp dùng món ngon để nói chuyện.

Tại cái thời đại này hẳn tuyên bố không ai có thể cưỡng lại được đồ ăn ngon.

“Klu, Elr, Xay, Tip đi săn một ít thú về đây, chúng ta ăn tối!” Minh Vũ ra lệnh.

Klu cũng không có tình nguyện chút nào, hẳn đàn chai lông cho con hươu thân yêu của hắn.

Quả thật cái tên Klu này sau khi được Minh Vũ giao con hươu đực kia cho hắn, thì hắn xem nó như mạng của mình, một ngày không ôm nó, hôn nó, chai lông cho nó là hắn sẽ ăn không ngon, ngủ không yên, thậm chí mà mấy ngày qua hắn cũng không một lần cười qua con hươu đó.

“người cười lên hươu săn ít thỏ cùng gà về, có heo thì càng tốt! tối nay có chuyện cần dùng đến!” Minh Vũ lại thêm lời.

Klu không có tình nguyện chút nào, nhưng hắn ở bên con hươu kia cũng rất thích, cười nó còn thích hơn, nhưng hắn không nỡ làm điều đó thôi.

Rất nhanh 4 người một thú hướng về cánh rừng mà đi. Còn phía bên này Minh Vũ, Exp, Orc thì chăm chú xây bếp còn mấy người còn lại thì đem không ít nhánh cây về để xây một cái bàn gỗ tạm thời.

Rìu, dao là những công cụ dùng vô cùng tốt, độ sắc bén và khối lượng của chúng làm tăng nhanh hiệu suất lao động. rất nhanh 4 cái bàn lớn cùng 4 chiếc ghế dài được tạo ra, tuy rất là thô sơ nhưng dùng trong một thời gian ngắn thì vẫn rất tốt.

Những hành động lạ thường của bộ lạc Đá Lớn là chú ý không ít ánh mắt của các bộ lạc khác. Hơn nữa bọn họ cũng tò mò về những vật mà bộ lạc Đá Lớn mang đến.

Mặt trời đã ngã về hướng tây, lúc này mấy cái bộ lạc kia cũng đang gấp rút chuẩn bị thức ăn, hoặc là dựng trại, thì Klu cũng mang chiến lợi phẩm về. 12 con thỏ mập, con con gà cùng 2 con heo rừng, thu hoạch cực kỳ phong phú.

Mà Minh Vũ cũng không có tin vào mắt mình, tại sao lại bắt được nhiều thú như thế.

Klu vô cùng hớn hờ, hẳn quả thật không ngờ tốc độ của Hươu lại nhanh đến như thế, phối hợp với cung tên. Một bộ đôi săn thú hiệu quả nhất chưa từng có.

Mà những bộ lạc khác nhìn thấy Klu mang về thật nhiều thú, bọn họ nổi lên một sự kính trọng, đó chính là cách biểu đạt dành cho người săn được nhiều thú nhất.

Dưới ánh chiều tà Klu cười trên mình Hurou sừng tằm, phong thái của hắn lúc này cực kỳ uy phong, cực kỳ có khí chất. khiến cho một số phụ nữ đem đi trao đổi cũng trở mắt mà nhìn, nhường một không thời.

Klu cười hắc hắc thoải mái vô cùng, chỉ có mấy ten tân binh là chịu khổ, bọn họ chạy theo phía sau như một bầy vịt, đã thế còn phải mang về chiến lợi phẩm. thật là bất công.

Minh Vũ lười để ý tới cái tên đàn Klu, trong mắt hắn trí thông minh của Klu cũng xoàn xoàn như Orc mà thôi không hơn cũng không kém. Loại mặt hàng như Klu thời hiện đại gọi là ngu bức.

Exp chỉ cười nhẹ, từ khoảng khắc mà hàng nhai thuốc đắp cho Minh Vũ thì nàng giống như một con mèo nhỏ luôn bên cạnh Minh Vũ. sẵn sàng chạy việc cho hắn khi cần, như thế nàng cũng tiếp thu không ít thứ từ Minh Vũ. nếu trong tính trong bộ lạc thì Exp là người được Minh Vũ chú tâm đào tạo nhất, nàng không những thông minh mà còn dễ dạy bảo.

Mọi người xử lý chiến lợi phẩm của Klu mang về thì bất chợt lại có thêm một bộ lạc tới nữa. quy mô của bộ lạc này vô cùng đồ sộ, đội hình có ít nhất có hơn hai trăm người. nam nữ đều có, nhưng phân nửa trong số đó là những đứa trẻ.

Ban đầu Minh Vũ không có hiểu rõ, tưởng chừng bộ lạc này năm nay yếu kém không đủ lương thực nuôi sống nên phải lấy đứa nhỏ lấy thức ăn.

Thế nhưng sự thật lại khác hoàn toàn, đây là một trong những bộ lạc mạnh nhất vùng, thậm chí là còn vượt qua cả Đồ Sơn bộ lạc. Syk bộ lạc, đây là một bộ lạc theo phương thức mẫu hệ, phụ nữ trong bộ lạc Syk là người nắm quyền.

Mà cái lễ hội mùa xuân này chính là do bộ lạc Syk đề ra, hay còn nói cách khác là lễ hội giao phối.

Hằng năm từ thời điểm hoa tím nở rộ, chính là thời gian bộ lạc Syk đến, cũng là chính thức lễ hội bắt đầu.

Vì đây là bộ lạc mẫu hệ nên đàn ông trong bộ lạc sẽ không được chú trọng. bọn họ sẽ thông qua phương thức tuyển chọn những con giống mạnh nhất, khỏe nhất để giao phối với những phụ nữ bộ lạc bọn họ. những đứa trẻ sau khi sinh ra nếu là gái sẽ được giữ lại bộ lạc, còn những đứa bé trai sẽ giết hoặc nuôi lớn rồi đem đi trao đổi bé gái với các bộ lạc khác.

Mà điều Minh Vũ chú ý với cái bộ lạc này là thứ trên người bọn họ không phải là da thú, mà là một thứ hắn vô cùng quen thuộc. đó chính là vải, vải bố.

Bộ lạc Syk không hổ danh là bộ lạc mạnh nhất vùng này, hơn 100 phụ nữ đi theo đều là những người có vóc dáng cực chuẩn, ăn mặc phải nói khá là sexy không lộ liễu thuộm như mấy tộc nhân của hắn.

Không biết đầu tóc bọn họ dùng vật gì để gội, nhưng tóc rất là thẳng không có quăn và cháy như những bộ lạc khác.

Những chiến binh bộ lạc Syk có tạo hình gần giống Nedalee trong game Liên Minh. Bộ ngực được tằm vải trước ngực nâng cao lên, để lộ ra phần eo mảnh khảnh nhưng lại hiện ra từng cơ mui chắc nịch.

Phần khóe phía dưới cũng khá là ngắn chỉ cao tới giữa đùi mà thôi, có thể nói đây là những chiến binh đẹp nhất mà Minh Vũ từng thấy. miệng hắn có dấu hiệu há lớn đồng thời nước bọt chảy ra, giống như Orc đang thèm đồ ăn vậy.

Theo sau phía cuối đội hình chính là không ít đàn ông mang trên người liti nha liti nhit những vật phẩm mà bọn họ mang đến để trao đổi cũng như là vật phẩm dành cho những người đàn ông được giao phối với phụ nữ bộ lạc họ.

Đám người kia nhìn thấy bộ lạc nhỏ bé có rất ít người, đang nhìn chăm chăm bọn họ. đám người bộ lạc Syk cũng không có những ngừng gì cả, một mực trừng mắt lại, khí thế át bức vô cùng.

Hai bên có dấu hiệu giương cung bạt kiếm, ngay lập tức Minh Vũ lấy lại tinh thần, cái bộ mặt heo thèm gái của hắn biến mất. lúc này Minh Vũ có thể xác định bộ lạc Syk này không hề đơn giản như hắn nghĩ, cần phải cẩn trọng hơn rất nhiều với cái bộ lạc phụ nữ này.

Chương thứ hai. Cầu phiếu, cầu đề cử.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Kiêu ngạo cũng phải cầu xin

Nhìn thái độ của Klu, Minh Vũ cũng biết hai bên cũng không có ưa nhau gì cho lắm xem Klu cũng ăn không ít thiệt thòi từ cái bộ lạc phụ nữ này.

Klu đã giương cung lên, nếu bên kia động thủ, hắn sẽ không có một chút thương hoa tiếc ngọc nào cả.

“Klu bỏ xuống! chúng ta tới không phải để đánh nhau!” Minh Vũ trầm giọng.

Dù gì thì nói trong bộ lạc Đá Lớn, lời của Minh Vũ là có trọng lượng nhất, không ai không dám nghe theo.

Klu có chút không cam lòng, nhưng cũng bỏ cung xuống, nhưng trại thái hai bên đều rất có thể xảy ra đánh nhau bất cứ lúc nào.

“Klu! Bình tĩnh! Chuyện của người ta sẽ giải quyết! trở về trại đi!” Minh Vũ vỗ vai Klu rồi cũng trở về trại của mình.

Đám người còn lại cũng đi theo, để lại những chiến binh đầy kiêu hãnh bộ lạc Syk với ánh mắt tràn đầy sự khinh rẻ. ngay cả bọn đàn ông trong bộ lạc không có địa vị cho cao, nhưng nhìn cái biểu hiện trên mặt bọn chúng thì Minh Vũ cũng muốn nện vào mặt chúng mấy đấm.

Nhưng hẳn biết lúc này không phải là lúc động thủ với đám người kia. Cận chiến không phải là sở trường của bộ lạc Đá Lớn. nếu có một bức tường cao tại nơi này, thì Minh Vũ tuyên bố, anh cân hết.

Trở về lâu tiếp tục ai vào việc nấy, nấy thú cũng không có hiểu chuyện gì vẫn tiếp tục chậm rãi ăn uống

“Klu! Bộ lạc Syk là như thế nào!” Minh Vũ nhỏ giọng.

“ta làm bọn chúng, nhưng chúng không trả lương thực!” Klu tức giận nói.

Minh Vũ đầu ông ông không có hiểu chuyện gì, nhưng có Exp kể bên nàg bắt đầu giải thích cho Minh Vũ nghe.

Thì ra là chuyện như thế này, lễ hội mùa xuân chia làm hai giai đoạn, giai đoạn thứ nhất là trong khi chờ đợi những bộ lạc ở các khu vực xung quanh tới, mọi người tụ họp bắt đầu trao đổi vật phẩm.

Giai đoạn thứ hai chính là mùa giao phối. giữa các bộ lạc với nhau sẽ thi đua trong vòng một ngày ai săn giết được nhiều thú hơn sẽ là người chiến thắng. kẻ chiến thắng sẽ được giao phối với thủ lĩnh bộ lạc Syk. Ngoài ra còn được bộ lạc Suk tặng lại cho thật là nhiều thứ, trong đó có vải và một loại hạt nào đó ăn có vị rất ngon.

Ngoài việc này ra, những ai được giao phối với chiến binh bộ lạc Syk sẽ được không ít thứ tốt, thức ăn, trang bị.

Những bộ lạc có thành tích kém thì đương nhiên sẽ không được chọn mà còn bị xếp vào những bộ lạc yếu kém nhất.

Mà chuyện của Klu thì cũng liên quan tới việc này năm ngoái Klu cũng giết được khá nhiều thú, cũng được một chiến binh bộ lạc Syk chọn làm giống đực giao phối. thế nhưng bên kia không hài lòng với hắn, cho hắn là một tên yếu đuối nên không cho hắn thức ăn hoặc là một tấm vải nào cả. vì thế cái tên ngốc bức này mới có thù với bộ lạc Syk.

Nghe Exp kể chuyện đó ra, Minh Vũ chỉ biết ôm bụng mà cười. Cái mặt mo của Klu đỏ như mông khi,

Thật không thể ngờ là bộ lạc Syk lại đóng trại ngay kế bên bộ lạc Đá Lớn, có phải là cố tình khiêu khích hay không, nhưng thái độ của đám người kia cũng làm cho Minh Vũ chẳng ưa gì cho mấy.

Thủ lĩnh bộ lạc Syk là một cái chiến binh cực kỳ trẻ tuổi, đây là năm thứ 3 nàng tham gia lễ hội mùa xuân này, thế nhưng trong hai năm vừa rồi nàng không hề chọn ra một người để nàng giao phối cả.

Nàng là chiến binh mạnh nhất bộ lạc, một mình nàng có thể chiến đấu với một con gấu lớn, tuy không có khả năng giết được nó, nhưng cũng vòn nó đủ lâu để nó bỏ cuộc truy đuổi.

Melly thủ lĩnh bộ lạc Syk, năm nay nàng cũng 20 rồi, với thân hình cực kỳ nóng bỏng nảy nỏ, một bộ ngực sữa căng tròn đầy đặn, một vòng eo chuẩn đến từng centimet, từng múi cơ bụng lộ rõ trên làn da mịn màng màu đồng.

Một bờ mông căng tròn khiến cho mỗi tên giống đực nhìn vào cũng phải động đực. thứ khoác trên người nàng cũng không phải vải bố như những chiến binh khác mà là một bộ áo da báo đốm vùng đồng cỏ xa xôi phía nam kia.

Hai năm trước, khi nàng còn chưa làm thủ lĩnh bộ lạc, nàng đã dẫn theo những chiến binh của mình tấn công xuống vùng đồng cỏ, giết chết không ít bộ lạc ăn thịt người, đồng thời còn giết luôn cả một con Báo Đốm đồng cỏ.

Nên vì thế từ vì trở về bộ lạc uy vọng của nàng ngày càng tăng cao cho tới khi trở thành Thủ Lĩnh bộ lạc Syk hùng mạnh.

Những chiến binh bộ lạc Syk không thể nào khinh thường, dựa vào tốc độ sức bật, thể lực và cơ bắp bọn họ không hề thua kém đàn ông, đây là một bộ lạc của những nữ chiến binh ngoan cường.

Syk bộ lạc phát triển cũng gần giống với bộ lạc Đá Lớn hiện tại bây giờ, ngoài dệt vải và săn thú ra, bộ lạc Syk còn trồng trọt, năng suất cũng không tính là cao, nhưng chất lượng cực tốt, có thể lưu trữ trong một thời gian dài. Nếu có Minh Vũ tại nơi này cũng có thể nhận ra đây là loại hạt gì.

Melly ngồi trên một chiếc ghế dài bên trên còn có một bộ da gấu xám trông cực kỳ uy nghiêm, nhưng vẻ đẹp của nàng đã lấn áp đi sự uy nghiêm đó.

Bên dưới của nàng là 12 chiến binh dũng mãnh nhất của bộ lạc.

“bên ngoài có chuyện gì?” Melly nhàn nhạt hỏi.

“là bọn bắt tài Đá Lớn!” một chiến binh khoác lên người một chiếc áo da sói nói.

Melly có một chút ấn tượng về bộ lạc này, dường như năm ngoái tên thủ lĩnh bộ lạc kia giết chỉ được 2 con thỏ và một con gà, liền đòi được giao phối với bộ lạc, nên đã bị từ chối.

“sao không đuổi bọn chúng đi!” một chiến binh khác nói.

“thôi thôi! chỉ cần bọn chúng không chọc bọn ta là được!” Mell cũng lười quan tâm chuyện này.

Đối với đám đàn ông kia, nàng vô cùng chán ghét một lũ yêu đuối, nàng không có một chút hứng thú nào cả.

Vì trời khá là tối, nên đám người bộ lạc Syk chỉ kịp dựng một cái lều có thủ lĩnh và 12 dũng sĩ nghỉ ngơi mà thôi, còn số còn lại thì trực tiếp ngủ trên đồng cỏ.

Mà sát bên bọn họ một cái bộ lạc trời đánh đang bắt đầu âm mưu trả thù vật cho Klu. Vị chiến binh dũng mãnh như bị yếu kia.

Mình Vũ biết tại cái thời đại này thức ăn có thể ít, có thể nhiều, nhưng đồ ăn ngon là thứ luôn thiếu.

Giống như những món ăn bình thường hằng ngày khác của bộ lạc, hương vị nét cũng thành quen, cũng không có hấp dẫn như lần đầu tiên. Nhưng đối với bộ lạc khác đó chính là một mùi hương chí mạng nhất.

Với ba cái bếp vừa xây hồi chiều phối hợp cùng những nguyên liệu vừa thu thập chiều này và từ bộ lạc Núi Lớn. Món đầu tiên, đương nhiên là món chính của bộ lạc. cháo khoai thịt gà, thịt gà mấy con gà sau khi chặt ra thành từng miếng vừa ăn, sau đó cho vào nồi nấu ninh cho thật lâu, cho thịt gà thật mềm rồi mới cho bột khoai vào đồng thời nêm thêm một chút muối.

Món thứ hai chính là thịt thỏ hầm rau củ. thỏ sau khi được lột da lấy lông, làm sạch nội tạng, được chặt ra từng miếng lớn, ướp thêm một chút muối và vỏ quế. Ướp gia vị chừng nửa giờ sau đó cho vào cùng với củ khoai nguyên củ và củ cải. rồi hầm với lửa nhỏ chừng một giờ.

Món thứ ba chính là thịt heo chiên giòn. Đây chính là món sát thủ có mùi vị tốt nhất, hương phát ra nhiều nhất. đặc biệt là vỏ cây quế được chiên dưới dầu nóng mùi hương phát ra càng bạo.

Bên trong lều trại Melly đang gặm một khúc thịt thỏ nướng, với một loại hành động lười biếng, đối với những bộ lạc khác có thịt tươi ăn là tốt lắm rồi, nhưng với bộ lạc Syk thì thức ăn khá là dư thừa, nên loại thức ăn như thế này nàng ăn đến phát ngán.

Bất chợt cái mũi thính như Linh cầu của nàng đánh hơi được một cái hương vị lạ, rất thơm mùi giống như thịt, nhưng không phải là thịt nướng, bất chợt một cái cảm giác từ trước đến nay chưa từng xuất hiện bên trong nàng.

Một cái cảm giác nôn nao khó tả, cái bụng không ngừng kêu réo đòi ăn, thế nhưng thịt thỏ trên tay nàng, nàng lại ăn chẳng có một chút vị giác nào cả.

Con sâu thèm ăn trong bụng nàng trỗi dậy. nàng ngay lập tức vọt ra ngoài lều, hướng về phía hương vị kia mà đi.

Mà bên ngoài lều, hương vị càng đậm, chân nàng có một chút gập, nhanh chóng vọt về hướng xa xa bên kia, nơi có không ít tộc nhân nàng đang đứng bên đó.

18 người bộ lạc Đá Lớn đang bị bao vây bởi hơn 200 con người, đa phần là phụ nữ có dáng vóc tuyệt hảo, thân hình bốc lửa.

Vậy mà bọn khốn này lại không một chút hứng thú với phụ nữ, một mực trêu tức đám người kia.

Cái kiểu ăn trên người được chuẩn xác diễn ra, đây là cách Minh Vũ hướng dẫn mọi người cách trả thù vị bị khinh thường lúc trước, giúp Klu hả giận.

Klu lúc này diễn đến mức vui quên cả lối về. trên tay hắn là một cái đùi thỏ hầm, còn bên kia là một miếng thịt heo chiên.

Một bên thì đưa mũi vào hít, một bên thì đưa lưỡi qua liếm, hắn không có ăn là cứ luôn miệng nói.

“ôi! Thịt thơm qua! Ôi ngon qua! Các người muốn thử không! Lại đây! Lại đây! Ha ha ha ha! nhưng ta sẽ không cho các người ăn!”

“có muốn ăn không! Có thèm không! Nhưng ta không cho các người ăn, chỉ cho các người nhìn mà thôi!”

Klu làm đến thích cả chí.

Chương thứ ba trong ngày, tay mỏi rã rời. nữ chính đã xuất hiện. một ngày tốt lành.

Cầu phiếu, cầu đề cử.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 65: Melly phát cuồng

Melly bắt nhờ nhảy vọt lên bay xuyên qua đám đông rồi bắt ngờ xuất hiện trước mặt Klu. Cái mặt hàng Klu này đúng là làm không nên chuyện gì tốt.

Melly bắt ngờ xuất hiện khiến cho tên này sợ vãi ra quần, cả người ngã ngào về đằng sau, hai miếng thịt trên tay cũng bị buồn lòng rớt xuống đất.

Nhưng Melly tốc độ cực nhanh, tay liền chụp lên cái đùi thỏ kia, đưa liền vào miệng định cắn một cái cho đỡ thèm, thế nhưng cái bản năng chiến đấu của cảm giác được một sự nguy hiểm.

Chưa hiểu chuyện gì sắp xảy ra một mũi tên đen ngòm xuyên qua cái đùi thỏ, tiện đã ló luôn miếng thịt thỏ ra khỏi tay nàng rồi rơi xuống đất cách đó không xa.

Melly cảm giác từ vong của nàng đã lướt đi qua sau cái khoảnh khắc cái thứ kia bắn vào cái đùi thỏ. Nàng bắt đầu âm thầm đánh giá những người kia.

Mũi tên kia chính là do Exp bắn ra, nàng cũng không có muốn giết cái phụ nữ kia, nhưng thái độ hung hăng của nàng ta khiến nàng không một chút ưa thích.

Exp vừa động thủ, nhóm thợ săn cũng giương cung lên, chỉ cần đối phương tiến một bước, chắc chắn là sẽ như một con nhím.

Chỉ riêng Minh Vũ cái vẻ mặt heo thêm gái vẫn không có chút gì, cực kì tiện đảng (ê tiện, Dâm Đảng!)

Melly cảm nhận được sự uy hiếp to lớn từ những vũ khí trên tay đám người kia, nàng biết lần này nàng ăn cướp sai người rồi.

Lúc này nàng mới thông thả trở lại, lấy tư thế hiên ngang kiêu hùng của một chiến binh mà từ tốn chào hỏi.

“Ta! Melly thủ lĩnh bộ lạc Syk!” giọng nàng băng lãnh thể hiện sự uy nghiêm, thế nhưng khuôn mặt xinh đẹp và một cái thân hình bốc lửa kia đã hoàn toàn đốt đi sự lãnh diêm đó.

Mà từ trong lúc này Minh Vũ mới từ trong cơn mê, cơn say tỉnh lại. hấn khẽ lau đi nước bọt trên khóe miệng mà cố tạo ra nét phong tao của một vị lãnh đạo âm trầm mà nói.

“Vũ! thủ Lĩnh bộ lạc Đá Lớn!”

Hắn tiến lên một bước, tay vung lên có ý tứ để những người phía sau hạ vũ khí xuống.

Trong ý nghĩ của hắn như thế này mới thật soái, mới thật là phong độ đỉnh cao, nhưng trong mắt mọi người hắn chẳng khác gì một con heo học đòi làm sang cả. tư thái cực kỳ buồn nôn.

Hai người đứng đối diện nhau, chỉ cách nhau chừng hai mét, lúc này mọi người có thể đánh giá rõ ràng phong thái của hai vị thủ lĩnh.

Melly hiên ngang, oai hùng nhưng lại vô cùng nóng bỏng. trái ngược với nàng Minh Vũ giống như là một con khí ồm, hắn chỉ đứng ngang vai à mà không ngang ngực Melly mà thôi.

Đối diện với bộ ngực kia Minh Vũ không nhịn được mà liên tưởng đến những điều xấu xa. Nhưng hắn nhanh chóng phục hồi lại. có gắng tỏ ra vẻ bình tĩnh mà hỏi.

“Bộ Lạc ta đang ăn tối! bộ lạc các ngươi kéo đến làm gì, thậm chí ngươi còn đánh bộ lạc ta!” Minh Vũ cố gắng làm ra vẻ âm trầm lạnh giọng nói.

Phía đối diện Melly đã bình tâm trở lại, nhưng mùi hương kia nàng không có thể nhịn được.

“ta ngửi được mùi thơm! Nên tới đây!”

“các ngươi về đi! Bọn ta không đủ thứ ăn!” Minh Vũ đuổi khách. Sau đó xoay người trở về.

Melly đôi mắt chăm chú nhìn vị thủ lĩnh trẻ tuổi này, thế nhưng cái mũi và cái bụng nhỏ của nàng không cho phép làm điều như thế.

“Vũ! thức ăn của các ngươi! Ta muốn!” Melly chịu ngã bài liền nói.

“Không! Thức ăn bọn ra rất thiếu! không cho được!” Minh Vũ gian xảo nói.

“ta dùng vài đôi!” Melly thương lượng.

Một lần nữa Minh Vũ quay đầu lại chăm chú nhìn Melly một lát cho đã con mắt rồi mới nói.

“mấy cái thứ kia làm từ vỏ cây, bộ lạc ta cũng không có thiếu!”

Melly ngay lập tức đờ ra, từ bao lâu nay không có bộ lạc nào có thể biết được những thứ mặt trên người bọn họ được làm từ thứ gì, nên bộ lạc Syk mới nắm ưu thế. Vậy mà một cái thủ lĩnh của bộ lạc rách nát lại biết đến.

Melly ngậy người trong chốc lát sau đó nói “ta có thể dùng hạt Biim đổi với các người!”

Hạt Biim chính là một loại thức ăn xa xỉ nhất mà bộ lạc nàng từng có, một túi hạt Biim có thể đổi lấy hai người trưởng thành, hoặc là 5 đứa nhỏ.

Ngay lập tức Elo một trong 12 chiến binh mạnh nhất bộ lạc Syk mang đến một túi hạt Biim mà Melly nhắc tới.

Minh Vũ nhìn những hạt trong cái túi kia có một chút quen thuộc, hần liền nắm một vài hạt cho vào miệng ăn thử.

Cảm nhận hương vị của những hạt đậu kia, thần sắc Minh Vũ có một chút biến động. Melly cùng Elo nhìn thấy sắc thái này thì tin chắc cái tên nhóc con kia sẽ chấp nhận trao đổi thức ăn với các nàng.

“con mẹ nó! Lũ phụ nữ gian xảo!” Minh Vũ mắng.

Thứ hạt mà hần ăn đó chính là hạt đậu phộng một loại thức ăn vặt hay dùng để ép dầu mà thôi. Thế nhưng cái lũ phụ nữ gian xảo này lại đem hạt này nướng chín hết rồi, như thế làm sao mà trồng được.

Quả thật bộ lạc Suk phát triển hơn những bộ lạc khác, không những có khả năng huấn luyện phụ nữ thành những chiến binh dũng mãnh mà còn có cách bảo tồn lưu trữ không cho sản phẩm của mình có thể nào chết tạo, hay trồng trọt ra được.

Những hạt đậu phộng này tất cả đều được nướng chín, Minh Vũ không biết họ làm cách nào, nhưng cái mùi vị đậu phộng rang hần vẫn nhận ra được.

“cái này ăn không tệ! nhưng ta thích hạt tươi hơn!” Minh Vũ bỏ mấy hạt đậu còn lại trong tay vào trong túi da thú rồi quay đầu ý định từ bỏ trao đổi.

Melly không thể nào tưởng tượng được loại thức ăn ngon nhất của bộ lạc mà tên kia lại xem như cỏ rác, nàng có chút không cam tâm liền lớn tiếng nói.

“ngươi đã ăn hạt Biim rồi! ngươi cũng phải cho ta một chút thức ăn của ngươi chứ!”

“Exp! Cho nàng ta một chén miếng thịt thỏ! Ta chắc lại là một miếng!” Minh Vũ nhắc nhở Exp.

Exp đã không có hảo cảm gì với cái bộ lạc này nên nghe được Minh Vũ nói như thế có một chút không tình nguyện lấy một cục thịt thỏ mang cho nàng ta. Mà Exp cũng đủ ácm bao nhiêu miếng thịt thỏ trong nồi nàng chỉ chọn cục nhỏ nhất hơn nữa chỉ có một chút thịt ngoài ra là xương mà thôi.

Melly có một chút tức giận, nàng cũng nhìn thấy trong cái chậu đá có nhiều thịt thỏ lắm, nhưng tại sao cô gái này chỉ mang cho nàng một cục xương mà thôi.

Nằm tính không có ăn, mà trực tiếp quăng xuống đất, nhưng cái mùi vị nàng chịu không có nổi, một ngụm cho vào miệng.

Melly đứng hình trong chốc lát, nàng cảm nhận được hương vị kia đang đi vào thân thể nàng, giống như có một bàn tay vô hình đang xoa nắn thân thể nàng. Từ thớ thịt, từng lỗ chân lông đang đầy sống, màng phản kích muốt thét thật to.

Nhìn biểu cảm của Melly đám tộc nhân của nàng hoảng hốt, giống như nàng ta bị ma quỷ hút mất linh hồn vậy.

Elo xông lên, ôm lấy Melly quát lớn “Thủ Lĩnh! Thủ Lĩnh!”

Lúc này Melly mới từ trong cơn cảm xúc mãnh liệt tỉnh dậy, nàng mơ màng nhìn ba cái chậu đá kia trên đồng lửa.

“cho ta! Ta muốn! các người muốn cái gì cũng được! cho ta ăn! Ta muốn!” Melly bất chấp, rồi nàng như một con dã thú xông lên.

“Orc! Ngăn nàng ta lại, nàng muốn cướp thức ăn ngon của người!” Minh Vũ hét lên.

“Orc đang găm cái dùi thỏ phía trong lều, nghe Minh Vũ nói vậy hần ngay lập tức từ trong lều lao ra, trên tay là chiếc rìu đồng, đối mặt với Melly lao tới không hề sợ một chút.

Cả thân hình như một con gấu hung hăng lao tới chiếc rìu đã vung lên rồi, thẳng đà mà nện xuống người Melly.

Lúc này Minh Vũ có chút hối hận, thầm cầu mong là không có bỏ trung cái mỹ nhân hại nước hại dân kia.

Melly có chiến lược cỡ nào, nhanh lập tức nàng cảm nhận được nguy hiểm. nàng liền rút ra thanh đao xương từ bên hông ra đối kháng trực diện với Orc.

“Oanh!” một âm thanh vang lên, chấn động ra xung quanh.

Orc cùng Melly đối kháng trực diện, Melly nhanh nhẹn tinh xảo, nhưng Orc có sức mạnh đến biến thái, một đòn này Melly bị đánh văng ra ngoài. Trên thanh đao xương của nàng xuất hiện một khe nứt thật sâu, kèm theo đó là không ít vết nứt.

Con dao xương này là nàng vô cùng đắt ý nhất, nó được làm từ răng nanh của một loài hung thú dũng mãnh nhất vùng thảo nguyên Hồ Răng Kiếm. Thế nhưng khi đối chọi một với tên to xác kia, chỉ dùng một đòn vũ khí này đã bị hỏng, nếu tiếp tục chịu thêm một kích nữa, thanh đao này sẽ vỡ nát. Mà lúc này tay nàng không ngừng rung vẩy vì lực phản chấn quá mạnh mẽ.

Orc thì trái lại hẳn còn khá là xung sức, nhưng Minh Vũ ra lệnh không cho hắn tiến lên nữa.

Minh Vũ lúc này thở phào nhẹ nhõm, hẳn không muốn xảy ra xung đột quá lớn với cái bộ lạc này, hẳn cảm giác bộ lạc này có rất nhiều thứ mà hắn hứng thú.

Tác giả: bộ truyện đang bước sang một thời kỳ mới, không còn có ẩn nấp trong một cái khu vực nhỏ nhoi nữa mà còn đi xa ra bên ngoài để thống trị và xây dựng đế chế cho riêng mình.

Thế nên sẽ gặp được nhiều nhân vật mới, thậm chí là những thế lực khác từ nơi xa kéo đến.

Đồng thời theo nhu cầu sinh lý của con người chuyên 18+ hẳn sẽ có, vì thế từ hôm nay truyện sẽ gắn thêm mác 18+ cho phù hợp. (ko có viết quá đâu, nhưng diễn tả thân hình các kiểu)

Cám ơn các bạn đã ủng hộ truyện trong thời gian qua.

Cầu phiếu, cầu đề cử.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Thả con tép

Trong lúc hai bên một lần nữa giương cung bạt kiếm lao vào đánh nhau. Thế nhưng Melly đã lấy lại tinh thần, nàng khẽ vung tay lên ý bảo mọi người bình tĩnh lại.

Lúc này Melly chân chính coi cái bộ lạc nhỏ bé này một cách thận trọng, trong mắt nàng ngay cả bộ lạc Ăn Thịt Người vùng đồng cỏ kia cũng không thể sánh bằng.

Lúc đầu không có đề ý, mà sau khi giao thủ một chút Melly mới có cảm giác bộ lạc này khác hẳn những bộ lạc khác về phần ngoại hình.

Bộ lạc này rất là sạch sẽ, đặc biệt là trên khuôn mặt và đầu tóc, tóc bọn họ rất là ngắn chỉ cao gần bằng một đầu ngón tay, trên mặt râu tóc cũng rất ít, chỉ có cái tên đáng ghét kia có hơi dài một tý thôi, còn đa phần chỉ có rất ít.

Trên người bọn họ khoác lên một tấm da sói, nàng nhìn sơ qua cũng biết đây không phải là da của sói thông thường, mà là sói nanh kiếm sinh vật khủng bố nhất trong khu vực rừng rậm.

“Vũ! thủ Lĩnh chúng ta muốn trao đổi với bộ lạc các ngươi!” Melly trịnh trọng nói.

Khóe miệng Minh Vũ khẽ nhếch lên lộ ra một vòng tiếu ý thâm hiểm.

“các ngươi muốn trao đổi thứ gì?”

“thức ăn! Thức ăn của các ngươi rất tốt! ta rất thích!” Melly có chút gấp.

“chỉ thế thôi?”

“không! Ta muốn nhiều, thật nhiều, ta sẽ dùng vải để đổi, dùng Bìm để đổi, thậm chí là...” Nàng ú ớ một chút rồi không có nói tiếp.

“thức ăn bộ lạc ta không có thiếu, da thú bọn ta cũng dư dả, hiện tại không có muốn!” Minh Vũ bắt đầu làm giả.

Đậu phong là thứ hắn muốn rồi, hơn nữa còn giống cây đay, dùng để dệt vải cũng bắt buộc phải có. Hắn phải làm gì cho thật cao. Người đẹp thì mặc kệ người đẹp. lúc này không có ăn được người đẹp. hiện tại lúc này là lúc tranh thủ cơ hội cho bộ lạc.

Từ trước tới giờ khi bộ lạc Syk yêu cầu trao đổi với bất kỳ một bộ lạc nào, thì bộ lạc đó như những con cún con nghe lời vâng vâng dạ dạ. nhưng đây là lần đầu tiên nàng bị từ chối một cách như thế.

Nàng có một chút không vui nói “ nói yêu cầu của các người!”

Minh Vũ nhìn nàng một cái thật sâu rồi nói “ người theo ta, chúng ta vừa ăn vừa trao đổi!”

Nghe nói được ăn Melly vui quỳnh cả lên, ngay lập tức nàng không khác gì một con mèo nhỏ chạy theo Minh Vũ.

Exp đi sau Minh Vũ với nét mặt giống như ai ăn hết thức ăn của nàng vậy.

Dưới bao ánh mắt tò mò của mọi người bộ lạc Syk, bộ lạc Đá Lớn bắt đầu ăn tối.

Vì cố gắng tạo ra kiểu cách khác biệt, Minh Vũ đưa Melly vào trong lều, Elo cũng chạy theo Melly vào trong.

Trong lều khá là rộng rãi và thoải mái, vì không có bàn nên thức ăn được bày trên những tấm thảm bằng da thú.

Thức ăn trong nồi được bày ra, tô, chén, ly cũng được bày biện tuy không có cầu kỳ bắt mắt trong cái nhìn của Minh Vũ, thế nhưng đối với Melly là lần đầu tiên nhìn thấy nàng cùng Elo trở mặt ra mà nhìn.

“ tại sao! Các người có nhiều chậu đá như thế” Melly không nhận được mà hỏi.

“ đây không phải là chậu đá! Đây là đồ của bộ lạc bọn ta!”

“ cái này là tô! Cái kia là đĩa, cái này là chén, cái này là ly!” Minh Vũ không ngừng giới thiệu cho Melly và Elo. Còn Exp thì cứ khur khur ngồi cạnh Minh Vũ.

Melly nhìn thiếu thứ linh ta linh tinh không nhận được mà hoa cả mắt, thường khi nàng ăn uống sẽ dùng tay mà bắt lấy, nếu uống nước thì dùng xương sọ của động vật mà đựng, nàng không hề nghĩ tới bộ lạc này lạc có nhiều thứ thú vị đến thế.

Minh Vũ chủ động mức cho hai nàng mỗi người một chén cháo gà. Còn chính mình cùng Exp thì không có động.

Melly cùng Elo ngay lập tức bùng chén lên mà húp một cái rột, âm thanh chẳng khác gì heo đang ăn cho mà mày.

Exp phì cười một cái, cố ý ho nhẹ một cái rồi cũng bắt đầu ăn, nàng ăn rất từ tốn, dùng muỗng mà ăn. Trong lòng thầm nghĩ

“ một lũ quê mùa!”

Thế nhưng nàng không có nghĩ tới vào mùa đông năm trước cách nàng ăn còn khủng khiếp hơn hai người này. Vì không có chén nàng dùng lá để mà ăn. Hơn nữa còn trực tiếp trong nồi.

“ cho ta!” Melly sau khi ăn một chén cháo, nàng cảm nhận hương vị ngon đến tuyệt hảo, nàng không nhận được mà chia chén ra.

Minh Vũ lúc này thì đang ngắm nhìn mỹ nhân đến như mê, như say. Mà Exp thì mặt nhăn mày nhó không tình nguyện cho hai người kia ăn.

Rất nhanh bàn tiệc bị hai cái mỹ nữ kia cày nát, vậy mà Minh Vũ không ăn một tiếng, cho đến khi không còn cái gì có thể ăn được nữa, Melly cùng Elo vuốt ve cái bụng tròn căng, Minh Vũ mới tỉnh lại trong cơn mê.

Minh Vũ khẽ hạ nhẹ một cái rồi nói “ ăn no rồi chứ!”

“ tốt! rất ngon! Ta muốn ăn tiếp!” Melly một chút liêm sĩ cũng không có, đồng dạng như Orc, Ashi, Klu.

Mà theo sau Elo ngượng ngùng một chút không dám nói gì, tuy Elo ăn không kém gì Melly, nhưng nàng cũng để ý người phụ nữ đối diện cách ăn uống như thế nào.

Người ta dùng các vật dụng khác nhau mà ăn, còn nàng cùng thủ lĩnh thì tay bốc, tay hót. thậm chí đến lúc này Mell còn không ngừng hử hử đôi bàn tay, có đi khi còn mút mút nữa chứ.

“ chúng ta nên nói chuyện chính!” Minh Vũ sau khi thả con tép chuẩn bị thu hoạch con tôm bự.

“ ta muốn hạt Biim của các người! Nhưng không phải là loại khi nảy các người mang ra, ta cần quả chưa bị nướng chín!” Minh Vũ nói.

Nghe Minh Vũ nói vậy Melly ngay lập tức ngồi phất dậy, tay chỉ chỉ Minh Vũ.

“ tại sao người biết bọn ta nướng quả!”

“tại sao ta biết thì không cần các người quan tâm! Thế nhưng ta muốn thứ đó, ngay cả hạt giống cây làm ra vãi ta cũng muốn!” Minh Vũ không chút nào nhân nhượng mà còn đòi thêm điều kiện.

“ không! Không thể!” Melly một mực quả quyết.

“ vậy cũng tốt! không muốn thì thôi! Sáng ngày mai ta còn rất nhiều món ngon để ăn! Các người trở về đi!” Minh Vũ nói.

Đồ ăn ngon chính là trái cấm, một khi ăn ngon cái miệng rồi, mà trở lại ăn những thứ nhạt nhẽo kia, quả thật là giống như gặm vỏ cây, nhạt nhẽo vô cùng. Melly cùng Elo trở lại bộ lạc, sau đó là một đêm các nàng không có ngủ, mùi hương trên đôi bàn tay vẫn còn, mấy cái tộc nhân không ngừng đi theo, cái mùi cứ hình hình lên như một đám chó đang đánh hơi vậy.

Melly ôm cái bụng tròn căng mà ngủ, mơ tưởng về một tương lai tràn đầy thức ăn ngon.

Exp nàng không có hiểu tại sao thủ lĩnh lại cho mấy người kia ăn miễn phí vậy, nhưng Klu thì có chút hiểu ra, trường hợp này thủ lĩnh đã từng nói cho hần nghe. Đại loại kiểu như, bắt cá phải có mồi bỏ vào trong lồng, cá mới tới. còn muốn có được nhiều thứ tốt phải có mồi dụ thật ngon, giống như là đang bắt cá vậy.

Sáng ngày hôm sau, Mell tỉnh dậy trong con đoi còn cào, nàng phát hiện cái mùi thơm của thức ăn kia lại bay tới, mùi hương khiến nàng phải bò ra từ bên trong cái ổ của mình.

Nàng lại một lần nữa vọt tới lều của một lạc Đá Lớn, để quan sát, xem hôm nay có được ăn ngon nữa không. Nhưng thứ nàng nhìn thấy khiến nàng phải trở mặt mà nhìn.

Vì hôm qua trời tối và mùi thức ăn quá tốt, nàng không có quan sát xung quanh. Nhưng bây giờ là trời sáng nàng có thể thấy rõ. bộ lạc Đá Lớn có nhiều thú, rất nhiều thú, có quái thú sừng dài, có quái thú sừng rẽ cây.

Đây chính là những loài thú cực kỳ nguy hiểm, không một ai có thể sống sót khi trực tiếp đối kháng với chúng. Nhưng hiện tại nàng nhìn thấy, đám thú này rất là ngoan, không những không có húc người mà còn cho đám người kia trèo lên lưng.

Lúc này cho dù có thức ăn tốt đến nào đi chăng nữa nàng cũng chẳng quan tâm.

Lúc này Exp đang cùng một số người bắt đầu nấu thức ăn sáng. Sáng hôm nay món chính là cháo lòng cùng một ít thịt heo dư từ tối ngày hôm qua, đồng thời ăn chung với bánh bột chiên.

Đây là thức ăn mới của bộ lạc Đá Lớn, từ sau khi có được bột khoai, món này mới xuất hiện.

Bột khoai được trộn chung với nước sôi rồi nhào bột cho thật kỹ, sau khi nhào hoàn tất thì cắt ra từng miếng nhỏ rồi chiên trên bếp dầu, cũng có thể nướng trong lò nướng. hấp cũng là một loại thức ăn tốt, nhưng nơi này ngoại trừ củ cải có từ bộ lạc Núi Lớn ra, bọn họ không có rau củ nào khác nữa.

Exp liếc mắt nhìn Melly sao đó giờ cao cái xềng xúc làm bằng gỗ hướng về phía Melly, giống như là đang thị uy.

Orc cùng mấy tên thợ săn tân binh đang không ngừng vuốt ve mấy con trâu kia, ý định là cười chúng giống như cách mà thủ lĩnh đã chỉ cho Klu khi cười hươu sừng tấm vậy.

Còn Minh Vũ và Klu thì không thấy đâu, bọn họ đã ra ngoài từ rất sớm, Minh Vũ muốn đi dạo xung quanh đây xem thử có gì tốt để trao đổi, thật là hiếm có cơ hội mà toàn bộ các bộ lạc xung quanh đây tụ tập lại. hần muốn biết trình độ phát triển của từng bộ lạc xung quanh đây.

Chương thứ hai trong ngày. Vì để nâng cao chất lượng của truyện, nên không thể viết bừa, cần phải nghiên cứu tài liệu nên hơi lâu để viết được một chương, 1 chương thời gian hoàn thành khoảng 2-2h30.

Cầu phiếu, cầu đề cử.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Phát hiện nhiều thứ tốt

Từ sớm Minh Vũ đã cùng Klu đi lòng vòng xung quanh để xem có những gì mà bộ lạc hần có thể tận dụng hay không. Mà trước khi đi hần cũng đã căn dặn Exp làm những món ăn kia, thế nhưng không được cho phép đám người bộ lạc Syk đến gần. nếu tình hình căng thẳng bọn họ có ý định đánh cướp thì lời Orc ra để cho hần đánh phủ đầu, nhưng nhất quyết không được giết.

Lúc này Minh Vũ cùng Klu đang đứng giao tiếp cùng một bộ lạc khác mang tên là Dango, bộ lạc này mang theo không ít người, đa phần là phụ nữ, nhưng bọn họ không có ý định đem đi trao đổi, phụ nữ mang theo cũng cùng mục đích với bộ lạc Syk là chỉ để giao phối với các bộ lạc khác mà thôi.

Minh Vũ cũng không có ý định để cho bộ lạc của mình lao heo nọc, thứ hần chú ý là những quả mọng nước màu đỏ đặt trong những cái túi da thú kia.

Nếu như Minh Vũ đoán không sai, thì những quả này chính là cà chua, nhưng trái cà chua đỏ mọng cũng như là không có ít quả còn xanh. Nhìn màu sắc thì hái cũng được một hai ngày rồi.

Những quả cà chua này khá là nhỏ, chỉ to bằng ngón chân cái mà thôi, nhưng Minh Vũ lại muốn mang những quả này về để gieo trồng. quả thật rau sống bộ lạc khá là hiếm hoi, tới hiện tại bây giờ bộ lạc mới có rau diếp và củ cải mới tìm ra mà thôi.

Minh Vũ đang cùng thủ lĩnh bộ lạc Dango thương lượng giá cả,

Rask ra giá tới tận 3 túi thịt để đổi lấy một túi quả của họ. thịt thì bộ lạc Đá Lớn có nhưng không thể nào rẻ đến mức đóm thịt của hắn đã qua sơ chế kèm theo đó còn có tấm muối và quế nữa, hương vị hoàn toàn trên số quả kia.

Rask cũng đã ném thử thịt khô của hắn, tuy rất thích loại thịt này, nhưng hắn lại không một chút nào thương lượng 3 túi thịt khô một túi quả cà chua.

Đơn giản vì cái tên này đã bắt được thóp của Minh Vũ khi hắn ta nhìn thấy quả cà chua rồi ồ lên trong sự vui sướng.

Minh Vũ thương lượng không được, nhìn số quả kia hắn kìm không được mà muốn đi đánh cướp cái bộ lạc này. Nhưng hắn cũng kìm lại được, Minh Vũ biết mình đã hơi nóng vội khi nhìn thấy những thứ kia.

Đối với hắn 3 túi thịt không là gì cả so với giá trị của hạt giống cà chua cả. nhưng số lượng thịt hắn mang theo không có nhiều, phần lớn đã để lại bộ lạc Núi Lớn rồi.

“đi thôi! Chúng ta tìm bộ lạc khác!” Minh Vũ có ý rồi đi không có kỳ kèo với cái bộ lạc này nữa.

Rask cũng không có kéo Minh Vũ lại, hắn biết loại quả này chỉ có mình bộ lạc hắn biết được chỗ mọc mà thôi. Số thịt khô kia hắn đã định.

Những cái quả kia có vị khá là chua, nhưng lại đầy nước, vào mùa khô một ngày ăn 2 3 quả như thế cũng đủ nước.

Dọc theo bờ hồ, Minh Vũ gặp được nhiều thứ thú vị nhưng không có đáng để hắn trao đổi, đa phần chính là các loại thức ăn và quả khô, da thú, thịt khô, cá khô, thậm chí là vỏ cây, xương, mấy cục đá đẹp mắt hoặc có có hình thù tốt thích hợp để mài rìu, mài dao cũng được đem ra.

Bất chợt Minh Vũ nhìn thấy một bộ lạc khá là quen mắt, trên đầu bọn họ có cột một cọng lông, nếu Minh Vũ nhớ không sai đó chính là bộ lạc Gà Đỏ trong hội giao dịch mùa đông kia.

“Ku!” nhìn thấy người đàn ông trên đầu mang một sợi lông gà màu đỏ kia, Minh Vũ nhận ra ngay nên lên tiếng trước.

Ku thủ lĩnh bộ lạc Gà Đỏ, lần trước hắn có dùng một ít chén và muốn để trao đổi lông gà với bộ lạc Gà Lửa. lần đó Ku rất có hảo cảm với bộ lạc Đá Lớn. mà Minh Vũ cũng khá là thích thú bộ lạc này.

Theo như Minh Vũ phán đoán thì bộ lạc Gà Đỏ có khả năng rất lớn là thuần phục được gà, hơn nữa cũng có không ít thứ tốt mang đến.

Vì cũng giống như bộ lạc của hắn, bộ lạc Gà Đỏ không có mang theo phụ nữ hay là trẻ em gì cả, điều này chứng minh bộ lạc bọn họ rất dư thức ăn. Mục đích đến đây chủ yếu là lấy thêm nhân khẩu mà thôi.

Gặp được Klu cùng Minh Vũ Ku rất là vui. Lần trước bộ lạc hắn đổi được mấy thứ tốt, làm cho mùa đông dễ sống hơn, mùa đông không có người chết.

Nồi dùng rất tốt, nhưng chỉ có ba cái, bộ lạc hắn dùng không đủ, lần này chủ yếu hắn đến đây là tìm bộ lạc Đá Lớn đổi lấy một ít nồi về xài.

“Ku! Khoe!” Minh Vũ chào hỏi.

“Khỏe! bộ lạc dư thức ăn, còn sinh ra mấy đứa nhỏ!” Ku cười khả khả nói.

Bộ lạc Gà Đỏ đã đến đây được hai ngày rồi, lần này bọn họ mang theo 30 chiến binh bộ lạc, đồng thời có không ít vật để trao đổi, đa phần là thịt khô là lông. Số lông này Ku đánh chủ ý lên bộ lạc Đá Lớn.

Thế nhưng Minh Vũ không có quan tâm đến số lông gà kia, thậm chí là thịt gà khô, cái hắn quan tâm đó chính là mấy cái quả màu vàng mà Ku dọc đường hái được.

Mấy quả này trái chín có màu vàng đậm tròn tròn, bóp vào hơi có một chút cứng đồng thời thoát ra một mùi vị rất thơm.

Nhưng ăn không được, đầu tiên là lớp vỏ màu vàng kia rất là đắng. lớp nhân bên trong còn kinh khủng hơn, nó cực kỳ chua không thể nào ăn được. Ku hái nó xuống bởi vì mùi thơm của nó rất tốt mà thôi. Đi dọc đường đem ra người cũng tốt.

Ku thật không ngờ thủ lĩnh bộ lạc đá lớn lại luôn có hứng thú với những loại bỏ đi không ăn được như thế. Ngay lập tức Ku liền chào giá, “một túi quả này đổi lấy một cái nồi thế nào.”

“không! Ta không cần loại quả này! Ta cần nguyên cây của nó, chỉ cần bộ lạc các người dẫn ta tới chỗ đó là được, ta sẽ đổi cho các người một túi thịt khô!” Minh Vũ đàm phán.

“thịt khô! Bộ lạc ta không thiếu!” Ku từ chối thẳng thừng.

“ ăn thử!” Minh Vũ cho tên Ku này một miếng thịt khô rồi rời đi.

Loại trái cây mà Ku mang tới đó chính là chanh, một loại chanh rừng, chanh ăn trực tiếp không có được, nhưng dùng nó chế biến những thứ khác thì rất tốt.

Quả chanh có thể đem đi ngâm muối làm một loại thức uống giải nhiệt vào mùa nắng, hoặc trực tiếp đem pha nước chanh, hương vị cũng rất là tuyệt.

Vỏ chanh có thể ngâm trong nước nóng uống giống như trà cũng được, tuy vị rất đắng nhưng rất tốt cho sức khỏe, gia tăng sức đề kháng

Lá chanh cũng có công dụng rất tốt, đó là dùng làm hương liệu nấu ăn, đặc biệt là các món hấp và chiên. Ngoài ra lá chanh còn dùng để chữa bệnh. Đó là khi người có dấu hiệu nhức đầu, sốt thì có thể dùng lá chanh để xông hơi.

Tại cái thời đại này thứ đáng sợ nhất là bệnh tật, quả thật tới bây giờ hắn vẫn chưa có tìm ra một loại dược liệu nào để chữa trị các loại bệnh thông thường như đau bụng, nhức đầu, ho, cảm, sốt. lần này phát hiện cây chanh cho dù dùng một cái nồi để trao đổi với Ku hắn cũng không hề hối tiếc.

Nhưng hắn phải làm màu cái đã, trước hết phải cho đám người kia có được miếng ngon trước, sau đó mới từ từ lấy lại lợi tức gấp đôi thậm chí là gấp 3 hoặc nhiều hơn thế.

Ku nhận được miếng thịt khô, ban đầu hắn không coi đây là gì, thịt thì bộ lạc hắn không có thiếu, nhưng cho tới khi ngửi được cái mùi vị kia, hắn liền không nhịn được mà xé một chút thịt khô trên tay bỏ vào miệng.

Mùi quế khô, hòa quyện cùng với vị thịt, thịt khô tuy cứng nhưng nhai lâu trong miệng, hương vị thật tốt, rất là ngon, hơn nữa Ku còn cảm nhận được vị mặn của muối.

“ bộ lạc Đá Lớn có muối!” Ku thều thào, ngay sau đó đuổi theo sau Minh Vũ cùng Klu.

.....

Mà tại lều trại bộ lạc Đá Lớn lúc này đã loạn thành một bầy, Orc cùng Melly đang hung hăng trừng mắt lẫn nhau. Bên này ồn ào diễn ra đánh nhau, thế nên có không ít bộ lạc đến xem náo nhiệt vây kín cả một khu vực.

Melly ngày hôm qua cũng biết được sức mạnh của Orc nên cũng không có trực tiếp đánh nhau mà yêu cầu muốn gặp Minh Vũ để xin ăn mà thôi.

Nhưng Exp thì không thích điều này, một mực nghe theo lời Minh Vũ, nếu Melly có đến thì trực tiếp kêu Orc ra. Miễn sao không giết người là được.

Náo loạn lúc này cũng gần được nửa giờ rồi, Minh Vũ biết là sẽ có chuyện này xảy ra, nhưng đây là hắn cố ý đẩy, tuy đẹp nhưng không dễ ăn chùa của hắn đâu.

Chương thứ 3 trong ngày, mọi tay rời. chúc mọi người có một buổi tối tốt lành, ta đi ngủ đây.

Cầu phiếu, cầu đề cử

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Tìm được quặng đồng

Cuối cùng sau một hồi thương lượng, Minh Vũ cùng Ku đã hoàn thành trao đổi, sau khi kết thúc lễ hội mùa xuân này Ku sẽ dẫn Minh Vũ đi đến địa điểm có những trái kia. Mà phần thưởng Ku có được là 3 chiếc tô cùng 1 túi thịt khô.

Ku tiếp tục chào giá số lông gà của mình, nhưng Minh Vũ không có đồng ý, từ khi có cung tên, một ngày nhóm thợ săn bắt được 10 con gà là ít, số lông gà lúc này khá là dư giả để chế tạo mũi tên.

Tiếp tục dọc theo bờ hồ, Minh Vũ cũng thấy nhiều thứ kỳ lạ, nhưng đa phần không có tác dụng với bộ lạc cả. trong lúc hắn định đi về vì từ xa hắn đã nhìn thấy nơi bộ lạc hắn dựng trại đã tập trung không ít người. xem ra đám người Exp ở nhà làm việc rất là tốt.

Thế nhưng Klu lại mang tới trước mặt Minh Vũ một khối đá to chừng cỡ nắm tay, hơn nữa còn có không ít nơi có màu xanh ngọc trên đó.

Minh Vũ tròn mắt, ngay lập tức giật từ trong tay Klu hòn đá để quan sát. Khối đá này khá là nặng, hòn đá khá là xù xì, đồng thời có những đường vân màu xanh lơ, khá là đẹp.

Những đường vân màu xanh đầy không được chắc chắn, dùng tay khều nhẹ cũng làm chúng rơi rụng ra ngoài. Đây chính là rỉ sét.

Rỉ sét nói cách khác là sự ô xi hóa của kim loại, mà trong tất cả các kim loại thường gặp chỉ có duy nhất Đồng Oxit mới có màu xanh lơ như thế.

Minh Vũ có thể khẳng định khối đá trên tay hắn là một khối đồng.

“Klu! Ngươi lấy cái này ở đâu!” Minh Vũ chăm chú nhìn Klu.

Klu có chút run rẩy, liền chỉ chỉ về một góc đằng kia, nơi đó là nơi trú đóng của một cái bộ lạc. bộ lạc này có một chút khác biệt với những bộ lạc quanh đây.

Da của bọn họ có một màu ngăm đen, tóc khá là xoăn, đồng thời có thể hình khá là to lớn. nhưng không phải là chủng tộc da đen từ vùng đồng cỏ tới. nhưng lại có 4 5 phần giống họ. ban đầu Minh Vũ nghĩ đây là bộ lạc đi từ vùng đồng cỏ phía nam lên.

Bộ lạc khác biệt này chính là bộ lạc Oro từ vùng rừng rậm phía nam tới, lần này họ mang theo khá là nhiều thứ đặc biệt khá là nhiều xương thú của vùng đồng cỏ, nhưng răng nanh của Báo Răng Kiếm, Sừng bò, sừng Hươu, thậm chí là một bộ hàm xương khủng bố chứa đầy răng nhọn.

Điều đáng chú ý nhất là hai cái sừng thật to và dai màu trắng, nếu Minh Vũ đoán không sai đó chính là ngà voi Ma Mút.

Bộ lạc Oro này khá là nhút nhát, bọn họ chỉ gia nhập vùng đất này chỉ hơn vài chục năm. Thông thường bọn họ sinh sống phụ cận tại vùng rừng rậm phía nam, có đôi khi lại đi xuống vùng đồng cỏ, thế nên mới có được những thứ kỳ lạ kia.

Mà lúc này Siik cùng một số người trong bộ lạc Oro cũng đi ra, với ánh mắt cực kỳ nghi hoặc đối với hành động của Klu.

Siik bước đến chỗ hai người, ngay lập tức giật lại khối đồng trên tay Minh Vũ giọng lạnh lùng.

“cái này dùng một túi thức ăn để đổi lấy!”

Minh Vũ nhìn chăm chăm cái tên da đen cao to này, đồng thời liếc mắt nhìn về phía sau bộ lạc của hắn. Minh Vũ từ khoảng cách này có thể nhìn thấy có rất nhiều phụ nữ và trẻ em. Hơn nữa thần thái, nét mặt và sức khỏe cũng đủ biết bộ lạc này khá là thiếu thức ăn.

Minh Vũ xoa xoa đôi bàn tay, mắt nheo thật thật giống như là đang là ra một quyết định gì đó.

“thứ này bộ lạc các ngươi có nhiều không?” Minh Vũ hỏi.

“bọn ta mang theo 5 túi đá này thôi! ở bộ lạc còn rất nhiều!” Siik thật thà nói.

“bộ lạc các ngươi ở đâu!” Minh Vũ hỏi tiếp.

Siik nhìn Minh Vũ bằng một cái nhìn nghi kỵ, nhưng cũng trả lời

“đi dọc theo con suối kia 5 ngày là tới!”

“tốt! ngươi đi theo ta, số đá này ta muốn toàn bộ!” Minh Vũ nói, sau đó cùng Klu trở về trại của mình.

Siikk dường như nghe không rõ lời của Minh Vũ nói, chạy theo hỏi tiếp

“một khối này, một túi thức ăn!”

“ta sẽ cho các ngươi thức ăn, thật nhiều thức ăn! Đi theo ta!” Minh Vũ lúc này có một chút gấp rồi. thứ mà hắn tìm kiếm bấy lâu nay đã xuất hiện. cái khối đồng kia ít nhất cũng nặng 2kg. phẩm chất khá là tốt. nếu sử dụng và chế tác tốt thì những khối đồng kia chính là những vật vô giá trong cái thời đại này.

Siik nghe nói có thật nhiều thức ăn cũng ngay lập tức đi theo Minh Vũ.

Quả thật bộ lạc Oro rất là thiếu thức ăn, trong mùa xuân vừa rồi, bọn họ phải vật lộn với bầy thú ăn thịt ở vùng đồng cỏ để có được từng chút, từng chút thức ăn, thậm chí có lần bọn họ phải chiến đấu với bầy linh cẩu để cướp những miếng thịt thối của chúng. cuộc sống thật là chật vật.

Lúc này Melly cùng Orc mắt lớn tròng mắt nhỏ, nhưng kể bên Exp vẫn đang chuyên tâm nấu nướng. lúc này nàng đang làm bánh bộ chiên cùng thịt gà chiên. Hai món này mùi hương phát ra nồng nặc. tất cả những người xung quanh đây đang không ngừng nuốt nước bọt.

Rất nhanh sau đó Exp nhìn thấy hai thân ảnh quen thuộc đó là Minh Vũ và Klu, đồng thời bọn họ còn dắt theo một người thanh niên cao lớn nữa.

Melly cũng nhìn thấy Minh Vũ ngay lập tức bỏ qua Orc, vọt tới trước người hắn.

“ta muốn ăn!”

“biến! đồ ăn của ta không có miễn phí!” Minh Vũ quát sau đó cũng không đoái hoài gì tới nàng mà quay đầu lại nói với Siik.

“đây là thức ăn của bộ lạc ta! Ta có thể trao đổi với bộ lạc các ngươi!” Minh Vũ bắt đầu công tác quảng cáo cho bộ lạc mình.

Siik nghe mùi hương của thức ăn, khiến cho cái bụng rỗng của hắn đang không ngừng gào thét đòi ăn.

“ cái này gọi là cháo, dùng bột và nội tạng động vật để nấu!” Minh Vũ múc cho Siik một chén cháo rồi nói.

Siik dùng hai tay để cầm chén cháo, hắn cảm thấy cái thứ này dùng rất tốt, có thể chứa được nước, nhưng đây không phải là xương sọ của động vật.

Siik uống một ngụm cháo, thân hình hắn cứng đờ vì hương vị nó quá ngon. Chưa đầy 5 giây sau hắn đã rút hết một chén cháo đầy vào trong miệng, miệng chép chép liên tiếp mấy cái rồi nhìn vào trong cái nồi kia, ý bảo là muốn ăn tiếp.

Minh Vũ lại múc cho hắn một chén nữa, nhưng lần này có thêm một miếng bánh bột chiên nữa.

“ đây là bánh bột chiên, ăn chung với cháo hương vị rất tuyệt!”

Siik ngay lập tức làm theo, Siik tiếp tục đứng hình, sau đó hắn lại lang thôn hồ yết một hơi là hết sạch một chén cháo đầy.

Còn món thứ ba thì Exp đang nấu, nên chưa có chín.

“ thức ăn thế nào?” Minh Vũ hỏi.

“ ngon! Rất ngon! Ăn no!” Siil thật lòng nói. “ngươi nhìn cái nồi này! Có thể đủ cho bao nhiêu người ăn!” Minh Vũ khẽ cười.

Siik suy nghĩ một hồi lâu cũng không có trả lời được.

Thấy hắn không có trả lời Minh Vũ cũng thay hắn trả lời giúp

“ một cái nồi chứa đầy cháo này có thể cho toàn bộ người trong bộ lạc ta tại đây ăn đủ no!” Minh Vũ khẳng định nói.

“ hơn nữa bọn ta chỉ dùng khẩu phần ăn của 6 người để nấu mà thôi!”

“ với cái này! Có thể biến thức ăn của một người thành ba người ăn đủ no trong một bữa. thậm chí còn rất là ngon!” Minh Vũ vừa nói vừa giơ cao một cái nồi từ trong kho hàng.

Melly đứng kế bên hừ nhẹ một tiếng ý bảo là cái tên này bốc phét.

Mọi người lúc này bán tính bán nghi. Nhưng lúc này từ trong đám đông đi ra

Bamma thủ lĩnh bộ lạc Đồ Sơn bước tới rồi nói, “ cái này là sự thật, bộ lạc ta mùa đông năm trước đã đổi ba cái nồi này về! dùng rất tốt, nó có thể nấu tuyết thành nước uống rất tốt, nước rất nóng, không sợ lạnh chết!” Bamma nói.

Mà lúc này từ xa xa có hai cái bộ lạc tới, mà Minh Vũ nhìn hai cái bộ lạc này rất là quen đó chính là Nanh bộ lạc và Lửa bộ lạc. hai cái bộ lạc này cũng đã tới.

“ vũ! đổi cho ta 5 cái nồi! bọn ta muốn, ta dùng một tấm da gấu đổi lấy 5 cái nồi!” Lusu lớn tiếng nói. Theo sau Lusu là Osan và một tên mặt chuột Iru.

Dường như hai cái bộ lạc này gặp nhau trên đường rồi cùng đồng hành, quả thật Minh Vũ không có ưa gì hai cái bộ lạc này một chút nào cả. nên hăng cũng không có để ý tới mấy cái tên hợm kia, mà một mực quan sát thái độ của những người nơi đây.

Thế nhưng cây muốn yên mà gió chẳng lành. Mấy cái tên không biết trời cao đất dày tiếp tục dùng cái thái độ muốn ăn dao xông thẳng vào giữa đám đông đối diện trực tiếp với Minh Vũ.

Tổng số hai bộ lạc này lên tới cả trăm người, trong đó phân nửa là đàn ông một nửa còn lại là phụ nữ và trẻ em.

Hôm nay mình hơi mệt, nên chỉ cố gắng viết được một chương thôi. Cảm ơn các bạn đã ủng hộ. heyyy hôm nay là một ngày mệt mỏi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Gây hấn

Đám người lửa bộ lạc cùng Nanh bộ lạc xông thẳng vào giữa đám người, không một chút ý tứ nể nang gì cả. Lusu đối diện với Minh Vũ với một thái độ muốn bị ăn đòn, giống như một cái hình tượng điển hình của một đám lưu manh cắt ké.

Lusu kênh kiệu nhìn Minh Vũ, đồng thời mấy tên đi theo sau hấn lòi ra mấy tấm da thú màu nâu nhìn rất thô và dày. Thậm chí còn có thể nhìn ra một chút thịt khô chưa được lấy ra hết.

“Da gấu lớn!” không ít bộ lạc nhìn thấy đồng thời nhận ra đây là da của loài động vật nào.

“Lusu! Lusu! Lusu!” không ít người hô lên cái tên này.

Vào cái thời điểm này năm ngoái Lusu từng đạt giải rất cao trong cuộc thi săn bắn, vì thế uy danh của bộ lạc Nanh rất là tốt, đặc biệt là sau khi bộ lạc hấn giết được một con sói lớn.

Vào mùa giao phối năm ngoái Lusu từng được giao phối với một trong những chiến binh mạnh mẽ của bộ lạc Syk.

Nhưng hấn không có muốn điều đó, ai cũng có tham vọng, và tên này tham vọng rất là cao. Mục tiêu của hấn là thủ lĩnh bộ lạc Syk. Nàng Melly xinh đẹp, dũng mãnh và cường hấn. Hấn ta muốn giao phối với nàng. Chỉ có những người dũng mãnh, thiện chiến như hấn mới có thể chiếm lấy nàng làm của riêng.

Lusu chìm đắm trong sự ngao mạng, gấu chính là một loài vật hung hãn thuộc loại bậc nhất tại khu rừng rậm này. Ngay cả một bộ lạc từng rất mạnh mẽ, nhưng cũng bị suy bại chỉ trong vòng một đêm sau khi bị đàn gấu tấn công.

Vậy mà mùa đông năm nay, bộ lạc của hấn không những không bị gấu tiêu diệt, mà còn giết ngược là tới 5 con gấu lớn, một mùa đông bội thu tốt nhất từ trước tới này.

Cùng với 3 chiếc nồi đổi được tại bộ lạc Đá Lớn, bộ lạc Nanh năm nay không một ai chết vì đói vì rét cả.

da gấu chính là biểu tượng của một bộ lạc hùng mạnh, chỉ có những chiến binh mạnh mẽ nhất mới có thể dùng da gấu để làm trang phục.

Lusu từng nhìn thấy mỹ nhân trong lòng của hấn Melly từng nằm ngủ trên một tấm da gấu lớn, từ ngày đó hấn đã chú định hấn sẽ giết gấu, sẽ giao phối cùng người phụ nữ mạnh nhất vùng.

“Vũ! thủ Lĩnh bộ lạc Đá Lớn! ngươi có đồng ý đổi không?” Lusu quát lớn, đầu mâu chỉ thẳng vào người Minh Vũ.

Khu từ phía sau xông lên trên tay là một con dao lớn ánh kim quang lóe lên, tạo ra một đường cong lạnh lẽo. không một chút khách khí cũng chỉ vào Lusu.

Orc phía sau cùng ồm ồm xông lên, thân hình hấn như một con gấu lớn, cây rìu phía sau lưng cũng lòi ra, sẵn sàng lao vào đánh giết một trận. mà phía sau số thợ săn còn lại cũng giương cung lên chuẩn bị một trận đánh nhau to.

Lusu vẫn ngao mạng như thường, nhưng mắt hấn lại hướng về một nơi khác. Melly nàng đang tại đây, nhưng nàng không hề chú ý gì đến hấn lẫn là mấy tấm da gấu kia.

Nàng đang nhìn chăm chăm về mấy cái nồi phía kia, nồi hấn có thể nhận ra, nhưng 2 cái còn lại thì hấn không biết, nhưng hấn chắc rằng đó là đồ tốt, nên Melly mới chăm chú nhìn những vật kia như thế.

Theo cái đầu óc đơn giản của Lusu thì thứ tốt nhất trên đời này chính là da gấu, còn mọi thứ đều là rác rưởi.

Nhưng hấn nào biết Melly nháo từ sáng tới giờ chỉ để được ăn những thứ bên trong cái nồi kia. Cái mùi đó, hương vị đó, nàng muốn ăn, ăn phải cho hết, không phải vì có cái tên to xác kia cản đường thì nàng đã đánh cướp từ lâu.

Còn với cái tên vừa mới tới kia nàng không cho là gì cả, da gấu à, tốt đấy, nhưng so với những hung thú vùng đồng cỏ thì chẳng là tốp tép gì.

Không có loài nào mà thông minh và gan lì như linh cẩu. không có loài nào nhanh như báo đồng cỏ, cũng không có loài nào to lớn như voi đồng cỏ, mọi thứ ở đồng cỏ đều rất dũng mãnh. Ngay cả một ngọn cỏ cũng đủ giết một người.

Nàng mon men tới mấy cái nồi đằng kia, nhưng không thể nào qua mắt được Exp cả.

“Phốc” một mũi tên hướng mũi chân Melly mà bay tới, mũi tên trực tiếp cắm dưới đất chỉ cách bàn chân Melly chừng 10cm.

Với ý cảnh cáo, Exp hắt cảm lên ý bảo “có gan thì lại là cướp!”

Với Exp những người khác hấn sẽ là sợ sự cường đại của bộ lạc Syk, nhưng trong mắt nàng, đáng sợ nhất luôn là bộ lạc ăn thịt người tại vùng đồng cỏ phương nam. Vậy mà chỉ với hơn 40 thợ săn bộ lạc (trong đó có cả phụ nữ!” chỉ trong hai lần chiến đấu toàn diệt một nhóm lớn bộ lạc ăn thịt người.

Ngay cả sói một đêm cũng giết vài trăm, một bầy gấu lớn cũng bị toàn diệt, huống hồ chỉ là một cái bộ lạc mà thôi. Có thủ lĩnh nàng sẽ không sợ bất kỳ thứ gì cả.

Melly cũng biết sức lợi hại của thứ vũ khí kia nên cũng không có vọng động mà đến đánh cướp, chủ ý của nàng lại quay đầu về hướng khác.

“ta muốn cái kia!” nàng nhìn Lusu nói đồng thời hiện ra một ánh mắt cực kỳ chờ mong.

Nhìn thấy thái độ kia của người muốn chinh phục Lusu ý đã quyết một mực quát lớn.

“Vũ thủ lĩnh bộ lạc Đá Lớn, bộ lạc Nanh muốn quyết chiến bộ lạc Đá Lớn các người! Người là thủ lĩnh bộ lạc, có chấp nhận hay không!” tiếng quát của Lusu cực lớn và chói tai chấn động cả một vùng.

Cái vụ khiêu chiến bộ lạc đây là lần đầu tiên hắn nghe đến, nên có một chút ngờ ngờ không biết nên phải nói như thế nào mới chính xác được.

Mà thái độ lúc này trong mắt Lusu là Minh Vũ đang hoảng sợ, không dám trả lời. nên càng lẩn tránh.

“ta sẽ dùng 5 tấm da gấu này làm phần thưởng, nếu như các người thua thì phải đem tất cả số nòi mà các người có cho ta!”

Mọi người ở đây ai cũng biết da gấu tốt như thế nào, nhưng mấy cái nòi kia có giá trị cao đến như thế không, lại một lần nữa họ lại nâng cao giá trị của những cái chậu đá kia.

Mà lúc này Klu cũng đã giải thích cho Minh Vũ nghe về quyết chiến bộ lạc. là hai bên bộ lạc một khi có thù hằn với nhau, sẽ dẫn đến xung đột, vì thế để giải quyết cách tốt nhất là toàn bộ thợ săn hai bên đi ra một bãi đất trống rồi đánh nhau, cho đến khi một bên chạy thì bên còn lại sẽ chiến thắng, phe chiến thắng sẽ có được tất cả, ngay cả phụ nữ cùng tài nguyên trong bộ lạc cũng sẽ bị cướp lấy, đổi lại bọn họ đánh đổi được mạng sống của mình.

Nghe vậy Minh Vũ cười một cái thật lớn, đây không phải là một cái quy định giành riêng cho hắn sao, không phải tự dung thức ăn dân đến tận miệng sao. Bộ lạc hắn có ưu thế gì, có điểm yếu gì hắn đều biết.

Thế nhưng những bộ lạc khác tuy mạnh yếu từng cái khác nhau, nhưng so về mặt chiến lược cùng kỹ năng chiến đấu thì Minh vũ có thể cam đoan rằng bộ lạc hắn sẽ là số một.

Thế nhưng Klu lại nói lại thêm một lần nữa là toàn bộ thợ săn, lúc này bộ lạc Nanh mang theo tất cả thợ săn mà hắn có, từ những tên còn lại lãnh nghề từ năm trước cho tới những tên tân binh với vẻ mặt non nớt trên khuôn mặt đầy vẻ kiêu căng và đắc thắng.

Tất cả tính luôn cả Lusu là có 63 tên, đứng chung cùng 33 tên bộ lạc Lừa, số còn lại là phụ nữ và trẻ em.

“tốt! ta chấp nhận” Minh Vũ cũng hùng hồn trả lời.

“Người Điên rồi!” Melly có chút không tin vào tai mình, nàng chỉ muốn cái tên điên kia thay mặt nàng cướp cho nàng một chút thức ăn thôi, nàng thật không ngờ là chỉ vì mình hai cái bộ lạc quyết chiến.

Nàng biết mấy tên kia thực lực rất mạnh, nhưng bên Lusu rất là đông người. cho dù mạnh mẽ đến mức nào cũng không thể chiến thắng được.

Nàng định ngăn cản cuộc chiến này lại, nhưng nàng chợt nghĩ ra, đây không phải là chuyện tồi, chỉ cần bộ lạc đá lớn thua, thì tên kia sẽ không còn gì nữa, lúc đó nàng sẽ bắt hắn ta về ngày ngày làm thức ăn ngon cho nàng ăn.

Nghĩ đến thế Melly không nhịn được lại lộ ra một nụ cười quyến rũ vô vàng.

.....
Chuyện mục giải thích thắc mắc Minh có thấy một số bạn thắc mắc về một số vấn đề liên quan tới bộ truyện cũng như là những góp ý. Minh tác giả đã ghi nhận đồng thời cũng cảm ơn các bạn đã đóng góp và ủng hộ cho Nguyên Thủy Thời Đại.

Vấn đề thứ nhất: có bạn đóng góp là sao không dùng lá khoai, thân khoai dùng để cho động vật ăn. Minh xin giải thích thứ mình viết trong truyện đó là khoai tây, không phải khoai lang, khoai tây phân mầm, ngọn, quả có chứa chất độc ăn vào sẽ chết.

Vấn đề thứ hai: tại sao có trâu, hươu tại sao không làm phô mai, bơ

Cái này khó mà làm được trong điều kiện thời tiết nắng nóng. Phô mai cách làm gần giống như sữa chua, đó là để lên men, hay nói cách khác là sữa bị hỏng.

Còn bơ là dùng sữa tươi đánh bông với tốc độ cao cùng làm lạnh, như vậy các phân tử chất béo trong sữa mới bị phát vỡ đồng thời dùng nhiệt độ thấp để đông cứng lại. như vật bơ chỉ có thể làm trong mùa đông mà thôi.

Với lại hiện tại vừa mới mang bầu, không có sữa liên được.

Thứ 3 có trâu rồi sao không làm xe trâu mà đi cho dễ: thiếu công cụ, chế tạo một chiếc xe rửa cũng mất cả tuần, như thế muốn chế tạo một chiếc xe trâu sẽ tiêu hao và tốn kém rất là nhiều. phải thêm công cụ lao động mới có thể làm được.

Không phải như mấy cái truyện bên trung, kêu làm cái bánh xe bò, viết vài câu không ai hiểu được rồi thành một chiếc xe được.

Thứ 4: tại sao không làm nước mắm

Sắp tới rồi, đợi thêm vài chương nữa.

Thứ 5: hệ thống VAC. Lấy cái gì đào hồ đây. Trong khi đó cá rất dễ bắt.

Cuối cùng lịch ra chương:

Theo lẽ thường thì một ngày mình sẽ ra chương vào lúc 14h. tùy theo ngày sẽ có 2-3 chương.

Nhưng cuối tuần sau mình làm đám cưới (16-17/11) thế nên trong khoảng thời gian này mình rất là bận nhiều việc nên không có thời gian nhiều, nhưng mình sẽ cố gắng 1 ngày một chương. Mong các bạn thông cảm.

Và cuối cùng cảm ơn các bạn đã ủng hộ truyện trong thời gian qua. Mình biết mình khác bị mất nhiều lỗi chính tả, mình sẽ cố gắng khắc phục.

Cầu phiếu cầu đề cử giữ vững top 1. Thank.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Trận đấu không cân sức

Lúc này nhóm người Nanh bộ lạc đã di chuyển lên một bãi đất trống, bọn họ lấy ra không ít vũ khí đồng thời không ngừng mài giũa cho thật sắc bén.

Mà Lusu cùng Osan lại chung mau một chỗ, không có ý định tách ra, xem như hai cái bộ lạc Nanh và Lửa quyết chí diệt cái bộ lạc Đá Lớn này.

Mấy cái bộ lạc khác cũng nhường ra một khu vực để cho hai bộ lạc chiến đấu, mà Melly thì vẫn đứng ở trong vòng, mang theo một chú định khác, đôi mắt cực kỳ tham lam nhìn Minh Vũ giống như là một con sói đói đang nhìn chăm chăm một con cừu non đang chờ đợi bị làm thịt.

18 người chiến đấu với 80 người, đây quả thật là một trận đấu không hề cân sức, cho dù những chiến binh có mạnh mẽ đến cỡ nào đi chăng nữa thì cũng không thể một địch hai cho được. mà đối thủ đáng gờm nhất đó chính là Lusu một trong những chiến binh săn được nhiều thú nhất tại lễ hội mùa xuân năm ngoái.

Đứng trên một nhánh cây phía xa xa, có một bóng người đứng trên đó là một người đàn ông có dáng người cực chuẩn. thân cao ít nhất 1,7m toàn thân là một màu da cổ đồng cực kỳ khỏe khắn, cả một thân hình cơ bắp đẹp đến hoàn mỹ. Hắn chính là Saita kẻ được xưng tụng là thợ săn mạnh nhất các bộ lạc.

Theo như kết quả săn bắn từ năm ngoái thì Saita là người đứng đầu, thủ lĩnh bộ lạc Sầm Sơn, thứ hai là Lood của bộ lạc Đá. Thứ ba là Kimba bộ lạc Đồ Sơn thứ tư là Lusa Nanh bộ lạc.

Kế bên Saita là một nữ chiến binh khác, nhìn qua phục sức chính là người của bộ lạc Syk, trên người nàng mặc một bộ đồ bằng vải bố. đó là cách phân biệt hiệu quả nhất.

Nàng là Uver một trong 12 chiến binh mạnh nhất bộ lạc Syk, và năm vừa rồi nàng đã cùng Taisa giao phối, nhưng rất tiếc là không được như mong muốn, bụng nàng không có to ra một chút nào. Vì thế năm nay nàng quyết định sẽ cùng Saita một lần nữa giao phối.

Theo nàng quan niệm thì chỉ có những con đực mạnh nhất, khỏe nhất, giỏi nhất mới có thể sinh ra một đứa con tốt nhất, và giỏi nhất.

Và từ tối ngày hôm qua, nàng đã cùng với tên Saita này lăn lộn bên đám cỏ trống gần bờ hồ, nếu như hiện tại nào động ở bên kia, thì lúc này rất có khả năng là hai người tiếp tục cái công việc tối ngày hôm qua rồi.

Vì thế nàng nhìn trần cảnh phía dưới với đôi mắt cực kỳ oai oán, cũng như là bất ngờ khi thấy Melly thủ lĩnh của nàng cũng có mặt tại đó. Mắt có chút đăm chiêu hỏi Saita

“dưới đó là chuyện gì?”

“hai bộ lạc đang quyết chiến!” Saita lạnh lùng trả lời, nhưng ánh mắt của hắn lại hướng về một nơi khác, Melly thủ lĩnh bộ lạc Syk.

Saita cũng giống như Lusu, mục tiêu của hắn không phải là Uver mà là Melly, chỉ có Melly mới xứng đáng là phụ nữ của hắn, hắn đã quyết tâm năm nay phải giao phối với Melly. Nếu không được thì hắn sẽ khiêu chiến nàng ta.

Trong mắt của hắn, trận quyết chiến dưới kia chẳng khác gì là bọn nhai nhép đánh nhau, không khác gì một trò hề, không nhìn hắn cũng biết ai là người chiến thắng.

Hắn thì thảo trong họng “Melly! Ngươi là của ta!”

.....

Mà phía bên này Minh Vũ cùng đám người Klu đang tùm lại với nhau bắt đầu bàn bạc kế hoạch tác chiến. trong mắt mọi người đây là một trận chiến không cân sức, nhưng trong mắt Minh Vũ đây là một thời cơ cho hắn cùng bộ lạc Đá Lớn.

Với ưu thế về trang bị, thậm chí là kỵ binh, bộ lạc Đá Lớn sẽ ăn chắc đám người kia, Minh Vũ biết khả năng chiến đấu của người nguyên thủy rất cao, nhưng đó chỉ là cận chiến

Nếu tấn công ở tầm xa thì đó là một chuyện khác. Những chiến binh của bộ lạc ăn thịt người luôn được cho là những chiến binh mạnh mẽ nhất, là nỗi khiếp sợ của các bộ lạc quanh đây. Nhưng khả năng xạ chiến của bọn chúng chỉ trong vòng 35-40m mà thôi.

Như thế đám người này ném lao có xa đến mức nào thì cũng không bằng những chiến binh bộ lạc ăn thịt người kia.

Hơn nữa bọn họ còn có những tấm khiên có khả năng chống chịu, mấy mũi giáo kia. Quả thật về tầm xa chiến đấu bọn họ không sợ.

Còn chưa tính là còn có 2 con hươu đực, đây giống như là những cỗ cày thời nguyên thủy, chỉ cần xông vào giữa đội hình chúng, thì ngay lập tức đội hình chúng sẽ tan ra thành từng mảnh, nhưng Minh Vũ sẽ không có ngu đến mức đó, làm như thế giải quyết trận đấu sẽ nhanh hơn, nhưng bọn hươu sẽ bị thương, điều này hắn không hề muốn chút nào.

Khoảng chừng nửa giờ sau, dưới tiếng hò hét, lăng mạ của liên minh hai bộ lạc Nanh, Lửa, nhóm người Minh Vũ cũng đi ra ngoài bãi đất trống để tiến hành một trận quyết chiến dưới ánh mặt của rất đông các bộ lạc khác.

Nhóm 18 người so với 80 người quả thật là không có một chút cân sức nào cả. nhưng bộ lạc Đá Lớn lại có một sự khác biệt, trong đội hình bọn họ có hai con thú sừng rể cây đi theo, Vũ thủ lĩnh cùng Klu đều ngồi trên đó. Nhìn hình tượng của hai người lúc này là cực kỳ soái, giống như một vị chiến binh thực thụ.

18 người tuy ít nhưng cách bọn họ di chuyển cực kỳ có trật tự, không có nháo nhào như 80 người bên kia.

Klu cùng Minh Vũ cuời hai con hươu đi hai bên, trên tay nắm chắc dây cương đồng thời sau lưng là một bộ cung tên cùng một tấm chắn loại nhẹ. Lên hông chính là hai cây dao xương làm bằng nanh sói răng kiếm dài đến 0.8m.

Đứng tại vị trí ở giữa là Orc và 4 tên tân binh thợ săn, bọn họ đi hàng đầu tiên, trên tay cầm chắc những tấm chắn cỡ lớn có khả năng chống chịu mọi vũ khí tấn công tầm xa. Ngoài ra họ còn cầm chắc trên tay một cây giáo dài 1,8m.

Còn ở vị trí trung tâm đó chính là nhóm sát thương chủ lực do Exp chỉ huy, có tất cả 12 người, trang bị toàn là cung tên và dao xương.

Đội hình này chậm rãi mà bước đi trên bãi đất trống.

Lusu nhìn đám người Minh Vũ không cho là gì, hắn là mạnh nhất trong bộ lạc. bên hắn có số người đông hơn gấp mấy lần tại sao hắn lại lo lắng, tất cả những thứ kia đều là của bộ lạc hắn, mấy con thú kia cũng thế, hắn muốn có một con như thế, ngồi trên lưng chúng không cần phải đi. Như vậy mới chứng minh hắn là một chiến binh mạnh mẽ.

“giết hết bọn chúng! Giết bọn chúng chúng ta sẽ được giao phối với phụ nữ bộ lạc Syk, giết bọn chúng, bộ lạc chúng ta sẽ có nòi, sẽ không sợ thiếu thức ăn! Giết! giết!” Lusu gầm lên. Cả người hắn nhảy vọt lên trước băng băng mà chạy lên tốc độ như vũ bão.

Hai bên cách xa nhau chừng 300m, nhìn thấy Lusu băng lên, Minh Vũ cùng Klu cũng hành động, bọn họ từ hai bên hông di chuyển sang hai bên, một mực cách xa đội hình chính theo đường vòng cung cố gắng làm chậm đối phương, bằng cách quấy nhiễu đối phương, đồng thời tiêu hao sinh lực của bọn chúng.

Với tốc độ và khả năng chiến đấu tầm xa Minh Vũ cùng Klu rất dễ dàng làm nhiệm vụ này.

Mà nhóm Orc cùng Exp bọn họ cũng nhanh chóng di chuyển đến một mô đất cao tại khu vực trung tâm. Một khi chiếm được chỗ đó, thì trận đấu sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Rất nhanh chóng Klu cùng Minh Vũ đã tiếp cận Lusu trong phạm vi 100m. lúc này cả hai đều dừng lại, sau đó giương cung ra mà không ngừng xạ tiễn về đám hỗn tạp kia.

Trong phạm vi 100m, thì đây chính là tầm bắn có khả năng sát thương rất tốt của cung, nhưng hiệu quả nhất là ở tầm 70m. nhưng với một bầy người đông như thế không cần nhắm cũng trúng đích.

Những mũi tên đã được bôi lên chất độc gây tê, nên cho dù là chỉ xước qua da thôi cũng đủ làm tên đó bất động trong một thời gian.

Lusu không hề biết nỗi ác mộng của mình sắp ập tới, mục tiêu của hắn là Minh Vũ, hắn muốn có được con thú sừng rể cây kia.

“sưu!” một mũi tên lăng không mà bay lướt qua gò má hắn, nhưng không có tạo ra một chút vết thương nào cả.

“A!” một tiếng hét thảm ngay sau lưng hắn vang lên, một chiến binh của hắn đã bị một cây loa nhỏ chừng đầu ngón tay xuyên thẳng qua yết hầu.

Lusu chưa biết chuyện gì vừa đang xảy ra, thì lại có một tiếng hét thảm vang lên, đó là Chaos người của bộ lạc hắc.

“là chứ chúng cầm trên tay!” Lusu chợt nhận ra điều gì đó, nhưng lại có một mũi tên hướng hắc mà đi. Với bản năng chiến đấu của mình Lusu biết mình đang gặp nguy hiểm lập tức lách người ta một bên.

Sau đó lại là một tiếng hét thảm, mũi tên trúng vào đùi một tên chiến binh khác. Tên này chỉ kịp hét lên một tiếng rồi nằm liệt xuống đất, miệng chỉ ú ớ cái gì đó mà hắc không nghe rõ.

Trong lúc Lusu chưa hoàn hồn thì đám người kia đã cách Minh Vũ cùng Klu chưa tới 50m, vì an toàn nên cả hai đều rút lui, nhưng bọn họ đã bắn ra ít nhất 5 lượt tên vào đối phương.

Cả hai nhanh chóng tăng tốc về hai bên, mà mấy tên gốc kia lại chia người thành hai hướng, chặn đánh Klu cùng Minh Vũ.

Thế nhưng không có một ít ích lợi gì cả, ngay cả cục c*t hươu cũng không có sờ tới, hướng chỉ là đánh Klu cùng Minh vũ, tổn thất của bọn chúng ngày càng nhiều.

“không cần đuổi theo chúng! Giết đám kia! Bộ lạc chúng không có thợ săn, lúc đó bọn chúng cũng không làm được gì!” Lusu nhận ra được tình hình liền quát.

chương thứ nhất. tối nay 10h sẽ có hàng.

cầu phiếu, cầu đề cử

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Chiến đấu khốc liệt

Lusu chỉ huy hơn 60 người còn lại xông hướng về Orc cùng Exp, lúc này trên cái mô đất cao kia, Orc đã lập ra một cái tường rào tạm thời bằng những tấm chắn cỡ lớn. phía sau là 12 thợ săn với tên đã lắp lên cung chuẩn bị xa kích bất kỳ lúc nào.

Minh Vũ cùng Klu đã quya trở lại không ngừng tâm kích từ phía sau gây nên một sự uy hiếp không hề nhẹ đối với chiến binh bộ lạc Nanh và Lửa.

Osan với cái thân hình to béo của mình cứ hồng hộc như điên mà chạy, hắc chạy đông, chạy tây theo chỉ đạo của Lusu đến mức phát điên. Hắc muốn rời bỏ cái trận chiến trường quý quai này, hắc chỉ muốn được ăn ngon mà thôi. Không phải vì cái tên Iru kia, thì hắc đã ở lại bộ lạc rồi.

Osan nặng nề chạy ở phía sau đội hình, với cái thân hình to béo của hắc đương nhiên đã trở thành cái mục tiêu thích hợp nhất.

Minh Vũ đã một mũi tên nhắm thẳng vào lưng hắc, quả thật Minh Vũ khá là ghét cái tên này, đó chính là từ lúc hắc trao đổi với tên kia. Hắc thẳng thừng cho tộc nhân của mình đối rết, trên mình chỉ có một miếng da thú rách nát, bọn trẻ bị bỏ đói đến xanh tím. Vậy mà cái con heo kia thân thể vẫn núc nịch, béo ú như thường, nhìn thấy cảm đó Minh Vũ cũng đủ biết bộ lạc Lửa trong thời gian qua phải sống như thế nào.

Rất may cái con heo này cũng cùng hội với cái tên Lusu kia, tiện thể làm luôn đôi việc, Minh Vũ không một chút thương tình mà hạ thủ.

Một mũi tên mang theo cái lạnh chết chóc, giống như một vị tử thần đang lao tới với một cái lưỡi hái trên tay sẵn sàng gặt bay đầu đối phương.

“phốc!” Mũi tên mang theo lực lượng xuyên thấu ghim thẳng vào lưng Osan. Mũi tên xuyên thủng từ lưng cho đến tận ngực hắc.

Không một chút chống cự, không một chút co giật trước khi chết, mắt Osan đã trắng dã, thân hình béo ú của hắc đã ngã xuống không một dấu hiệu báo trước.

Mũi tên kia quả thật chính xác, nó xuyên từ lưng đâm qua phổi rồi tiện đà xuyên qua tim bên ngực trái, cho đến lúc chết Osan vẫn không hiểu tại sao mà mình chết.

Đội hình phía sau không ngừng rơi rụng, mà phía trước Lusu vẫn đang dùng mãnh tiến lên.

100m

90m

80m

Khi hắc xông vào phạm vi 70m thì Exp phát lệnh tấn công, nhóm thợ săn tân binh sau nhiều tháng săn bắn đã thành thạo rất nhiều, thú thật trong phạm vi

70m tỷ lệ bắn trung mức tiêu khá là cao, lên đến 70%. Nếu trong phạm vi 50m là bách phát bách trúng.

“suu!” tiếng mũi tên lao trong gió, tạo ra những âm thanh lạnh cả tóc gáy.

Lần này Lusu đứng mũi chịu sào, hắn chỉ nhìn thấy có rất nhiều bóng đen lao tới, hắn theo bản năng tránh ra.

“phốc! Phốc!” không ngừng có những mũi tên bắn trúng. Thế nhưng đám thổ dân này vẫn băng băng tiếng lên.

Phải nói chính xác hơn là bọn chúng chưa biết chuyện gì đang xảy ra cả. chỉ theo lời thủ lĩnh mà làm.

Trong vòng 5 giây kết tiếp bọn chúng đã chạy thêm 40m. nhảy lúc này bọn chúng chưa kịp thời gian để phóng lao, lại bị ăn ngay một đội mũi tên khác, lần này này có sát thương và chính xác cực cao. Sĩ sau hai lần bắn tên đội hình của húng gần bay màu một nửa.

Lúc này Epx chỉ huy đội bắn cung, cũng không có bắn theo đợt nữa, mà bắn tự do, tốc độ bắn cung được đề cao đáng kể, 3 giây một mũi tên. Đội hình Nanh Lửa hai bộ lạc ngã xuống liên tục.

“ném lao!” Lusu gào lớn, số chiến binh bộ lạc hàn đầu còn sống sót, ngay lập tức dùng hết sức phóng những cây giáo có chiều dài khoảng 1,5m.

ở khoảng cách 30 như thế này, thì lệ ném trúng hơi khó, đồng thời sát thương không được cao cho lắm. nhưng đây là cách để gây rối loạn đội hình địch thủ, bọn họ sẽ tranh cơ hội đó mà áp sát chúng. Lusu tin chắc rằng khả năng cận chiến của họ là vô địch. Một mình hắn có khả năng giết 4 5 tên cùng một lúc.

“giờ khiên!” Orc gầm lên. Sau đó 3 tên tân binh còn lại giờ tẩm chắn lên cao để phòng thủ, đồng thời mấy tên nhóc ở phía sau cũng cúi đầu thật thấp để tránh đi những mũi lao kia.

“cốc! cốc! phup!” âm thanh va chạm vang lên, mấy cái mũi lao đâm vào những tấm chắn được làm từ gỗ và da thú kia. Những mũi giáo làm bằng xương và đá kia không đủ khả năng xuyên phá những tấm chắn dày kia.

Ngay khi trận giáo đầu tiên rơi xuống, thì Exp lại cho bắn trả, lúc này Lusu đã rút ngắn cự ly còn 20m, hai bên chuẩn bị lao vào cận chiến.

Mà đội hình 80 người lúc đầu của Lusu lúc này chỉ còn hơn 30 tên. Đội hình rơi rụng thảm trọng. thế nhưng Lusu vẫn lao lên, chỉ cần áp sát, mọi chuyện sẽ kết thúc.

Minh Vũ cùng Klu cũng đang đột kích từ phía sau, cả hai không có tận lực áp sát, chỉ duy trì ở khoảng cách 50m. nhìn Lusu sắp áp sát nhóm người Exp, lòng Minh Vũ rung động mãnh liệt, thậm chí là bất an và lo lắng.

Mấy tên tân binh có một chút long lắng, nhưng dù gì thì cũng cũng đã từng trải qua một chiến trận còn khắc nghiệt hơn bây giờ, nên cũng không có tới mức tè ra quần.

Orc thì càng kích động hơn, dòng máu đang chảy trong người hắn giờ phút này không ngừng sôi lên. Hắn muốn muột búa bổ cái đầu tên kia ra làm hai. Hắn ta là ai chứ sao dám xúc phạm thủ lĩnh thần thánh của hắn. Orc phải đem cái đầu tên kia lấy xuống mới thỏa được cơn tức này.

Orc nhảy xuống một tay cầm tấm khiên to dùng, một tay cầm giáo xông lên. Khoảng cách giữa hai bên chỉ còn 10m, Orc bắt ngờ phóng ngọn lao trên tay, mục tiêu là tên Lusu đáng ghét kia.

Lusu có khả năng cận chiến rất tốt, thế nên ngay lập tức thoát ra một bên, nhưng đồng đội của hắn không có như thế, hắn ta chạy theo sao, liền bị một lao xuyên thẳng lồng ngực, dư lực vẫn còn, thân hình của hắn ngã nhào về phía sau, mũi giáo ghim thẳng xuống dưới đất. cái tên xấu số kia bị treo lơ lửng trên cán giáo.

Orc nhanh tay, vòng qua ngang hông lấy món vũ khí mà hắn thích nhất, rìu chặt củi.

Phía sau Lusa bắt ngờ có một tên lao ra, tên này trên tay cầm một thanh đao xương dài chừng 0.8m bắt ngờ vọt lên. Tên này chính là thân tính nhất của Lusa, MKkk có ý nghĩ, hã sẽ vọt lên trước tấn công tên cao to kia, điều này sẽ giúp co Lusu rảnh tay thuận thế mà giết tên đó trong một đòn mà thôi.

Mkkk ý nghĩ thì tốt, nhưng hiện thực lại vô cùng khác xa, ngay khi hắn vừa vọt lên, thì một tấm chắn nện lên đầu hắn, lưỡi đao xương cũng bị trượt qua một bên. Hắn chưa định hình thân thể để tiếp tục vọt lên thì đầu đã bị ăn một búa. Lưỡi búa ngập sâu vào đầu hắn, máu tươi, óc tràn ra hai bên vết thương. Orc rút lưỡi rìu ra một chút sắc thái, máu tươi làm cho hắn hưng phấn. Orc quăng luôn cả tấm khiên nhảy lên đối chiến với Lusu.

Lusu nét mặt sa sầm, hắn đã đánh giá thấp cái tên mập này, mà lúc này không cho phép nghĩ nhiều, hắn cũng nhảy lên, hai tay nắm chặt thanh đao xương hướng đầu Orc mà chém tới.

“oang!”

Âm thanh giữa hai binh khí va chạm với nhau, lưỡi đao chém trúng cán búa của Orc. Cả hai không một chút sức mẻ, nhưng dư lực phản chấn lại không nhẹ cả hai lui lại một vài bước. mà cổ tay Lusu thì bị tê rần.

Orc thì không một chút hờ hạo, thân hình không lờ lại lao tới, giống như một con gấu lớn đang chiến đấu với một con sói hung ác. Hai bên không ngừng giao thủ, trên người bắt đầu có những vết thương, nhưng không có chí mạng, chỉ cho cả hai càng hưng phấn hơn mà thôi.

Nhưng đồng đội của hắn thì lại khác, đối diện với cách thức chiến đấu lạ đời của bộ lạc Đá Lớn, chỉ trong vòng 10m phạm vi vây mà bọn chúng lại tiếp tục bỏ mạng hơn 10 người. cho đến khi hai bên chính thức thức áp sát thì bọn chúng quân số chỉ còn có 14 người.

“đám Lao!” Exp hét lớn.

Ngay sau đó nàng cũng rút dao xương bên hông ra mà chiến đấu, cung tên trong cận chiến hoàn toàn bị bất lợi thậm chí là vô hiệu hóa.

Nhưng bên hông mỗi người đều có một thanh dao xương, thế nên lực chiến đấu không thể nào kinh thường cho được. Tiếng đâm giết vang lên.

Mà lúc này Klu cùng Minh Vũ đã cười hươu trở lại, trên tay cầm chắc thanh dao xương xông thẳng vào đám người.

Klu là hung hăng nhất hắn vọt đến một tên gần nhất, khi hắn chạy ngang qua tên kia, thì hắn sẽ nghiêng người, mộ dao rất ngọt lấy cái đầu tên kia xuống, máu tươi trên cổ hắn chảy ra như suối, thân thể không đầu đứng hình khoảng 3 giây rồi mới ngã quỵ xuống dưới đất. khung cảnh rất là khủng khiếp.

Sau khi chém đầu tên kia Klu hướng thẳng Lusu mà chạy tới, hắn biết Orc tuy mạnh mẽ nhưng không phải là đối thủ của Lusu, ngay cả hắn cũng không phải. nếu không nhờ ưu thế trang bị cùng da dày thịt béo thì Orc đã gục từ lâu rồi.

Klu thúc bé yêu của hắn đâm thẳng vào người Lusu. Lusu đang chiến đấu hăng máu, hắn bất ngờ nghe thấy tiếng hét từ đằng sau, ngay lập tức hắn quay đầu lại, điều hắn chính là là một con quái thú sừng rể cây đang thẳng hướng hắn mà chạy.

Chưa biết làm như thế nào, thì đối thủ của hắn đã bước tiếp xông lên, chớp lấy thời cơ lơ là của hắn một riu bỏ thẳng vào cánh tay phải của hắn.

“AAAAA!” Lusa hét thảm một tiếng, thân hình ngã quỵ xuống, Orc đang định bỏ thêm một búa thì hắn hình thấy Klu cùng bé cưng của hắn đang chạy tới. cái thân hình mập lù kia nhanh chóng lăn sang một bên.

“àml!” Lusua đang co quắp thì bị một bộ sừng dài hất thân thể hắn lên không trung.

Có lẽ vì quá đau hắn không còn cảm giác được gì nữa, đôi mắt đầy máu mờ to ra, điều mà hắn thất là tại sao cái chân kia nhìn quen quá, giống như là của hắn, nhưng tại sao, hắn đang bay trên không trung mà. Sau đó hắn không còn cảm giác gì nữa.

Thân hình Lusu bị chặt ra làm đôi giữa không trung, chân một nơi, mình một ngã. Máu tươi văng tung tóe khắp nơi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Hậu chiến

Chiến đấu kết thúc, không có một âm thanh nào cả, không một tiếng hò hét, không một tiếng cuồng rống cho phe thắng, mà chỉ là những tiếng thờ hồng hộc.

Đám người bộ lạc Đá Lớn đã đánh, nhưng những bộ lạc đứng quan sát cũng ngây ra như phỗng. chiến đấu kiểu thể này lần đầu tiên họ nhìn thấy, thứ vũ khí mà bộ lạc Đá Lớn dùng thật mạnh mẽ, giết người ngoài trăm bước. những tấm da kia không biết bên trong có cái gì, nhưng có thể ngăn cản đồ tấn công của ném lao.

ở trên cây Saita ngây ngốc, hắn tận mắt nhìn thấy một thứ mà hắn chưa hề tưởng tượng ra, một loại vũ khí kiểu mới, Saita cố gắng ghi nhớ hình dáng của loại vũ khí kia.

Mà Uver từng mê say đắm Saita cũng chăm chú nhìn về một vị chiến binh đang cười trên con quái thú sừng rể cây kia. Một đòn vừa rồi của hắn thật kinh khủng, một dao đã chém làm đôi Lusu một trong những chiến binh mạnh mẽ.

Klu lúc này cũng không có ăn mừng chiến thắng, lòng hắn đang đau như cắt, bé yêu của hắn đã bị thương, cú húc mạnh vừa rồi đã làm cho chiếc sừng non mới mọc của nó gãy một đoạn. Tuy bé cưng không có bị đau hay chảy máu, nhưng Klu lại khác, hắn không ngừng vuốt ve yêu thương con hươu kia.

Minh Vũ cũng không có ăn mừng chiến thắng mà ngay lập tức chạy đến kiểm tra thương thế của Orc. Tên này tuy da dày thịt béo, nhưng lúc này trên người hắn có ít nhất 7 8 vết thương, trong đó 3 vết thương là nặng nhất, một vết ngay bắp tay, một vết ngay đùi phải và một vết ngay hông.

Đặc biệt là vết thương ngay đùi, vết thương sau đến có thể nhìn thấy xương, máu tươi lúc này đã ướt đẫm người hắn.

“mau! Đem hắn về lều!” Minh Vũ quát lớn.

Đồng thời hắn cũng dùng da thú trên người cột lên vết thương của Orc để cầm máu.

Mấy cái tên tân binh thợ săn sau chiến đấu cũng có không ít vết thương, nhưng đều khá là nhỏ, chỉ cần cầm máu chút ít sẽ nhanh chóng phục hồi.

Klu nghe tiếng hét của Minh Vũ cũng ngay lập tức vọt tới, hấn cùng Minh Vũ đỡ cái tên mập lùn lưng bé yếu của hấn rồi nhanh chóng trở về lều trại.

Orc lúc này mất khá nhiều máu, khuôn mặt tái mét, Minh Vũ có một chút loạn, nhưng hấn vẫn cố gắng giữ bình tĩnh.

Chỉ 5 phút sau Orc được đưa vào lều, nhanh chóng Minh xử lý vết thương. Đầu tiên là phải cầm máu trước, chất độc gây tê chính là một thứ hữu hiệu để cầm máu nhất đồng thời cũng giảm bớt đau đớn cho Orc.

Thế nhưng liều đậm đặc mà hấn mang theo sẽ không giúp ít gì mà còn có khả năng giết chết Orc nữa. tuy hấn rất gấp, nhưng một cái não lạnh của hấn không cho phép hấn làm như thế.

Ngay sau khi sơ cứu tạm thời cho Orc, hấn liền ra lệnh cho những người không bị thương đi nấu nước sôi. Đồng thời cũng phải đem luộc da thú đã cắt trước đó.

Minh Vũ trước khi đi tham gia cái lễ hội mùa xuân này, hấn đã phòng ngừa bất trắc là chuẩn bị một ít da thú cắt thành những tấm vải băng vết thương. Nhưng có điều hấn chưa có sự lý trước khi mang đến đây, nên bây giờ mới khờ khạo.

Đồng thời nước sôi cũng là dung môi để pha loãng chất gây tê sử dụng.

Trong thời gian chờ nước sôi, Minh Vũ chạy ra ngoài, mục tiêu của hấn là Melly, bộ lạc nàng có vải. hấn có thể trao đổi với nàng ta.

Khi Minh Vũ vừa chạy ra khỏi lều thì Melly cũng có mặt trước trại của hấn, ánh mắt mê ly đồng thời mang theo một sự tò mò.

“Melly, ta muốn vải của các người! Ta sẽ cho người ăn cho đến khi lễ hội kết thúc!” Minh Vũ ngay lập tức đáp trả.

Melly ngạc nhiên chỉ ậm ừ ừ ừ ừ ừ ừ. sau đó lắp bắp nói “ta muốn giao phối với người!”

“phụt!”

Minh Vũ ngay lập tức đứng hình máu mũi trong phút chốc chảy ra. Không ai biết trong đầu hấn đang nghĩ gì nhưng xem ra cực kỳ đen tối.

“tốt! chuyện đó để sau, nhưng ta cần vải!” Minh Vũ vừa lau máu mũi vừa nói, mặt hấn đỏ bừng.

“Su lấy 5 tấm vải lại đây!” Melly quát lớn.

Su có một chút không cam tâm, theo nàng những tấm vải kia vô cùng tốt, ít nhất mỗi tấm có thể sử dụng được hai mùa. Vậy mà thủ lĩnh chỉ đòi lấy vài bữa ăn không có đáng, thậm chí thủ lĩnh còn muốn giao phối với một tên nhóc con, lông còn chưa mọc đủ.

Chỉ 5 phút sau, mấy tấm vải được mang tới, quả thật rất là thô ráp, không một chút mịn màng, đồng thời có một màu óng vàng, không một chút sạch sẽ.

Nhưng vậy là rất tốt rồi, Minh Vũ ngay sau khi tiếp nhận thì lấy một tấm trong số đó ra trực tiếp dùng dao cắt thành những mảnh nhỏ để phù hợp cho việc băng bó. Melly cùng Su rất ngạc nhiên với hành động thái quá của Minh Vũ, nhưng sau đó hấn lại bỏ vào trong nồi rồi dùng nước nóng trộn quan trộn lại giống như cách bọn họ nấu ăn. Melly không hiểu tại sao, nhưng vẫn quan sát tình huống.

Những tấm vải sau khi khử trùng bằng nước sôi thì được vắt khô, tranh thủ vẫn còn nóng ấm, Minh Vũ dùng để lau vết thương cho Orc, rồi lại dùng nước sôi pha loãng chất gây tê rồi mới dùng vải thấm vào thuốc rồi mới từ từ bôi trên vết thương, hành động của hấn cực kỳ tỉ mỉ.

Chỉ 20 phút sau tất cả vết thương trên người Orc đều được xử lý tốt. các vết thương lớn đều được băng bó cẩn thận nhằm tránh tiếp tục chảy máu, còn những vết thương nhỏ thì chỉ bôi thuốc vào rồi để đó, như thế sẽ mau lành hơn.

Lúc này Minh Vũ mới thở phào một cách nhẹ nhõm, nhưng hấn cũng không có nghĩ ngợi, hấn tiếp tục xử lý vết thương cho tộc nhân của mình.

Sau một trận chiến mà đối thủ của họ đông gấp 4 lần số quân của mình, tuy bọn họ chiến thắng, nhưng cũng rút ra được những bài học về cách đánh nhau giữa các bộ lạc. đồng thời nhóm tân binh cũng dày thêm một chút kinh nghiệm.

Ngoài Orc bị thương nặng, thì còn có 6 người khác bị thương, phải qua băng bó để chữa thương, số còn lại thì khá tốt, có thể thuận tiện hành động.

Sau khi xử lý tất cả vết thương cho mọi người Minh Vũ gọi Klu vào, nhiệm vụ của hấn lúc này là thu thập tất cả những gì mà hai bộ lạc Nanh và Lửa mang theo.

Minh Vũ thì cũng không có trông mong gì mấy thứ mà hai bộ lạc kia mang theo, thứ hấn quan tâm nhất là số người của bộ lạc Lửa mang đến để trao đổi. Minh Vũ quan niệm con người là nhân tố quan trọng nhất, chỉ cần có nguồn lực lao động, bộ lạc hấn sẽ ngày càng phát triển.

Lúc này bộ lạc Lửa đang cực độ hoang mang, thủ lĩnh của bọn họ, những thợ săn tốt nhất đều chết cả rồi, không một ai sống sót.

À không phải vẫn còn một tên, Iru vì có thân hình nhỏ bé và ốm yếu không có thích hợp chiến đấu nên được Osan để lại để trong coi mấy cái phụ nữ cùng đứa nhỏ này, vì thế hấn mới thoát được một mạng.

Lúc này Iru quả thật muốn chạy, nhưng hắn cảm thấy mình không có chạy nhanh bằng quái thú sừng rẽ cây kia, nên đành phải đánh liều.

Khi nhìn thấy Klu cùng mấy tên thợ săn bộ lạc Đá Lớn bước tới, hay ngay lập tức đập đầu, làm một cái nghi thức tế lễ đồng đẳng. Mấy cái phụ nữ kia cũng như thế thế, bọn chúng múa đồ đồng đẳng để xin gia nhập bộ lạc Đá Lớn.

Klu cau mày, không phải à, bọn chúng là chiến lợi phẩm của bộ lạc, không phải như Núi Lớn. Klu lúc này không biết phải làm sao, nên trực tiếp cho người lừa những người này về trại của mình, đồng thời mang mấy tấm da gấu rách kia trở lại.

“Exp, lúc bị thương mất nhiều máu, thức ăn tốt nhất để phục hồi đó là canh cá! Muối cũng không thể thiếu, nhưng đặc biệt là hạn chế thức ăn chứa nhiều dầu mỡ. đặc biệt là thịt chiên, thịt nướng!” Minh Vũ đang hướng dẫn cho Exp cách làm thức ăn chăm sóc cho mọi người.

Vì lúc này không có cá tươi, nên Minh Vũ phải tự thân làm một cái lọ cỡ nhỏ để bắt cá, hắn biết, mình làm như thế này sẽ tạo cơ hội cho bộ lạc khác bắt chước, nhưng tình thế lúc này không ổn cho lắm, chiến binh bộ lạc bị thương một nửa Orc trong thời gian ngắn không thể phục hồi được, nên hắn cần phải làm mọi cách đểcoh mọi người phục hồi một cách nhanh nhất.

Từ sáng chưa có ăn gì, một mực rêu rao cũng như khiêu khích đám người Melly, trong bụng mọi người vẫn chưa có gì, nên lúc này bụng đã đói cồn cào, Minh Vũ cũng như thế, trong lúc chờ đợi có thức ăn nóng, mọi người đành phải gặm đỡ thịt khô cho qua bữa mà chờ đợi bắt cá thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Xà phòng

Có tất cả 54 nhân khẩu kể cả Iru được Klu mang về, đa phần đều mang trên mặt sắc thái hoang mang, hoảng sợ. tên cầm đầu Iru thì có một chút trấn định, nhưng cái mặt chuột của hắn làm Minh Vũ không hề ưa thích chút nào.

Nhưng cái tên này rất là tinh ranh, chỉ cần nắm được thóp của hắn, và lợi dụng sự thông minh và tinh ranh của hắn thì tên này rất là được việc.

Từ lần trước Minh Vũ đã có thể nhìn ra tên này rất là có thiên phú về trao đổi hàng hóa, tuy mặt hắn có chút đáng ghét, mặt gian như chuột. Nhưng trước khi cho hắn ăn quả mềm thì phải cho hắn ăn một chút quả đắng cái đã.

“Elr! Lôi tên kia ra đây! Các ngươi tùy ý đánh, không chết là được! : Minh Vũ trầm giọng.

Lúc này Iru đang suy nghĩ hàng trăm lời nịnh bợ, tha thứ, cầu xin để được sống sót, nhưng lại nên vị thủ lĩnh trẻ tuổi kia nói thế, hắn không nhận được mà nước tiểu chảy dài xuống bắp chân.

Phải chi lúc này Orc có thể cử động được, thì cái tên chuột nhắt này sẽ có một trận ra trò, gãy xương ít nhất cũng mấy cái.

Iru bị lôi ra giữa sân, không ngừng bị quyền đâm cước đá, khổ không gì tả nổi, âm thanh của hắn thảm thiết truyền đi xa cả một khu vực đóng trại.

Những bộ lạc khác nghe thế, thì sống lưng cũng có chút lạnh lạnh. Bọn họ xưa giờ vốn là không coi bộ lạc Đá Lớn không ra cái gì cả, nhưng một trận chiến ngày hôm nay, không một ai không phải sợ cái bộ lạc nhỏ bé ít nhân khẩu này.

Đồng thời một vật phẩm mới xuất hiện khiến cho không ít người tò mò,nổi. theo những gì bộ lạc Đá Lớn nói cũng như là lời xác nhận của Đồ Sơn bộ lạc, Gà Đỏ bộ lạc cùng Nanh Lửa bộ lạc tranh đoạt mấy cái nổi kia thì. Bọn họ cũng có mấy phần tin vào.

Lúc này tại lều bộ lạc Oro, Siik đang kể về trận chiến đầu lạ thường ngày hôm nay cho thủ lĩnh hắn nghe, thủ lĩnh bộ lạc Orc là Rok. Rok chính là nhóm người thoát khỏi sự vây bắt của bộ lạc Báo Đen tại vùng đồng cỏ.

Lúc trước sau khi hắn nhận được tin tức là có bộ lạc ăn thịt người sẽ tấn công, nhưng Vu cùng thủ lĩnh lúc đó quá tự tin là bộ lạc sẽ chiến thắng. Rok thì lại không tin, vì bất đồng ý kiến hắn đã trong đêm đã bí ẩn mang đi không ít người vọt ra khỏi bộ lạc. cũng may là như thế bọn họ mới sống sót qua khỏi kiếp nạn.

Sau một thời gian di chuyển sang chỗ ở mới, mọi thứ thật là vất vả, tuy có thể giữ được mạng sống nhất thời, nhưng càng về sau thức ăn càng khan hiếm bọn họ lại một lần nữa phải quay về vùng đồng cỏ tranh ăn với đang hung thủ khủng bố kia.

Nghe Siik kể về cái bộ lạc thần kỳ kia, Orc lòng đã động, hắn muốn thử vũ khí có thể giết người cách 100 bước chân kia, thậm chí là những tấm lá chắn cứng rắn có thể ngăn cản được mũi lao.

Nghe Siik nói là bộ lạc kia cần những hòn đá kỳ dị, hắn không biết bộ lạc kia dùng những hòn đá để làm gì, nhưng hắn tin chắc là sẽ không có ăn được, thứ kia rất cứng, ngay cả đá cũng không thể đập vỡ nó. Nướng nó trong lửa mấy ngày cũng không có bị gì.

Rok suy nghĩ một hồi lâu rồi mới quyết định cùng tộc nhân mang tất cả những hòn đá kia mang đến lều trại bộ lạc đá lớn, hòng trao đổi vũ khí.

.....

Iru đang nằm co quắp trên đất, thân thể hần xanh tím khắp người, mắt trắng dã miệng rên hừ hừ, toan thân thân thể hần mỗi khớp xương, mỗi thớ thịt đều bị dãn qua một trận. Iru bị đem ra trời ngay một gốc cây nhỏ cách đó không xa.

Còn những người khác nhìn thấy Iru như thế cũng sợ vỡ mật ra không dám hó hé một chút gì cả.

Exp đang tận tình nấu thức ăn, hiện tại lúc này chưa có cá, nên nàng phải nấu cháo với thịt khô, hương vị cũng rất là tốt. tranh thủ cho mỗi người một chén để bọn họ nhanh chóng lại sức.

Lúc này Exp cũng đã rất mệt, màng hoạt động cũng từ sáng tới giờ không khác gì Minh Vũ, nhưng nàng rất cố gắng, cố hết sức mà làm. Khi làm xong tất cả, nàng liền ngã gục xuống vì quá đuối sức.

Minh Vũ đang định cùng Klu ra ngoài bờ suối bắt cá, bất ngờ nhìn thấy Exp ngã đi, lòng hần chột đau một thoáng, nhanh chóng ôm nàng vào trong lòng quan sát thân thể nàng một lát, sau đó hần mới thở ra một hơi.

“chỉ là quá sức mà thôi!” Minh Vũ nhỏ giọng, rồi bế nàng vào trong lều được chăm sóc theo dạng đặc biệt.

Lúc này Minh Vũ mới nhìn rõ bộ dạng của Exp, nàng có một đôi mắt thật to, hai hàng lông mi cong và dày, bên trong chiếc áo da sói là một thân hình nhỏ nhắn. bộ ngực nhỏ nhắn không hề tạo nên một chút sức hấp dẫn nào với Minh Vũ.

Đơn giản là bởi vì Exp còn quá nhỏ, ngực chưa phát triển là điều đương nhiên, Exp không thể nào so sánh với cái thân hình qua quýt của Melly được. Nhưng Exp lại có tố chất trở thành một mỹ nữ trong tương lai.

Nàng năm nay mới có 13 14 tuổi mà thôi, thoe như hần biết thì nàng ta chỉ mới có kinh nguyệt được 3 lần, như thế chỉ là một con bé mới lớn, nàng còn ít nhất 4 năm nữa mới thật sự thành thực.

Tóc Exp cũng giống như bao phụ nữ khác thời nguyên thủy đa phần đều bị bết dính lại và có mùi, do không được thường xuyên tẩy rửa và đặc biệt là không có xà phòng.

Thế nhưng bộ lạc Syk lại khác, tóc các nàng không tính là mượt mà, nhưng rất khỏe và không có dấu hiệu bết dính, điều này chứng tỏ Syk bộ lạc có một thứ gì đó có tác dụng như xà phòng.

Hần ngẫm lại, tạo xà phòng cũng có khả năng tạo ra, nhưng hần cũng không có chắc chắn tạo ra 100%. Đơn giản là vì công thức cấu tạo. hần biết Xà Phòng là phản ứng thủy phân hay là phân hủy của mỡ động vật với kiềm.

Mà theo chương trình hóa học lớp 11 phản hợp chất hữu cơ đã có ghi. Là cho mỡ (axitbeo) tác dụng với NaOH sẽ tạo ra một hợp chất mới, và nó là xà phòng.

NaOH là một bazo mạnh của kim loại Kiềm thổ, được sản xuất bằng cách thủy phân dung dịch NaCl đậm đặc, sản phẩm sẽ là NaOH và Cl.

NaCl chính là muối ăn, nhưng thủy phân đây là điều không thể làm trong lúc này. Về cái phần điện li, điện phân Ion các kiểu, hần hoàn toàn mù tịt. hần ngu hóa.

Nhưng hần là một nhà địa lý học thì có một số vấn đề cơ bản là hần sẽ biết ví dụ như. Trong một môn học hần từng học trong thời đại học, môn thổ nhưỡng học, hần có nhớ trong sách có ghi một câu như thế này.

“ có thể dùng tro để khử đi đất bị phèn, bị chua”Mà đất phèn đất chua chính là đất bị nhiễm các hợp chất của Sắt Sunphat, Sunfua và các Ion+ mang tính axit. Mà các hợp chất của chất này sẽ tác dụng với kiềm sẽ trung hòa đất, cải tạo đất không bị chua nữa.

Từ đó hần có thể suy luận ra tro có tính kiềm, nhưng hần không biết thành phần hóa học của tro là gì, nhưng hần có thể thử nghiệm mà.

Hần đặt Exp ngủ trong lều rồi gọi Klu vào bên trong để bàn chuyện.

Đầu tiên là hần muốn bắt cá để bồi bổ sức khỏe cho những người bị thương, nhưng lúc này là ban ngày, khó có thể bắt cá thoải mái, vì người xung quanh rất nhiều, nếu tiết lộ cái công cụ khủng bố, thần khí bắt cá kia, thì ưu thế để bộ lạc hần phát triển sẽ giảm đi một món, điều này hần không muốn chút nào.

Vì thế việc bắt cá chuyển vào ban đêm, khi các bộ lạc khác tất lửa đi ngủ, việc bồi bổ không phải là chuyện ngày một ngày hai.

Việc thứ hai là xử lý đám người Lửa bộ lạc, đám người này ngoại trừ Iru bị đập bầm dập ngoài kia thì đa phần là phụ nữ và trẻ em, không có sức uy hiếp lớn, chỉ cần cho bọn họ đủ lợi ích (thức ăn ngon!) thì lòng bọn họ sẽ theo bộ lạc mà thôi.

Nhưng trước khi cho bọn họ củ cà rốt thì phải cho bọn họ ăn hoàng liên cái đã(Hoàng Liên chính là một loại cây thuốc có vị cực đắng.) sau khi tính tình đám người kia dịu một chút rồi mới cho hưởng lợi, như vậy quy phục người sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Việc thứ ba là Minh Vũ chuẩn bị chế tác xà phòng. Cái này là một chuyện không hề đơn giản chút nào, hần phải trăn trong tính toán, đồng thời thí nghiệm

rất là nhiều.

Nguyên liệu chính là mỡ động vật, cái này trong chuyến đi từ bộ lạc đến tay, bọn họ thu thập cũng được hai bình mỡ động vật, phần lớn trong đó là mỡ heo.

Thế nhưng số mỡ này không có lấy tốp mỡ ra, bên trong bình lúc này là một chất mềm như thạch màu trắng bóng, bên trong còn lẫn chứa rất nhiều những miếng mỡ khô vàng óng ánh.

Đầu tiên là hần phải xử lý số mỡ này đã, đầu tiên là hần đem toàn bộ mỡ ra chảo, đun nóng nó lên, mùi mỡ chiên nhanh chóng thoát ra, mấy cái tộc nhân tưởng là thủ lĩnh lại làm đồ ăn ngon, thế nên bọn họ không ngại thương thế mà vây quanh Minh Vũ.

Trong đầu đều có một suy nghĩ xấu xa “ Orc bị thương ngất đang nằm trong lều, Exp cũng ngất! như thế công việc ăn thử chính là của bọn họ, chỉ xem ai may mắn được hợn hay thôi.”

Ngay cả Klu đang chải lông cho bé cưng của hần cũng phải nhảy tới tham gia náo nhiệt.

Mà Melly đang nằm trên chiếc giường làm bằng da gấu không ngừng xoa xoa cái bụng phẳng của mình đồng thời nghĩ bẻ thức ăn ngon, thì cái mũi thính như chó của mình dường như bắt được một cái hương vị gì đó, cũng nhanh chóng vọt ra tham gia náo nhiệt.

t/g: nếu tỷ rảnh tay sẽ viết thêm một chương nữa. nhưng không có chắc sẽ có hàng, nên đừng có đợi.

mấy bạn nào lấy truyện của mình đăng tại trang khác, thì làm ơn để nguyên nhé đừng có chỉnh sửa gì đặc biệt là ảnh bìa. Minh thấy có trang để hình tiêu thư cổ đại Trung Quốc. hãy tôn trọng tác giả nhé. Cảm ơn.

Cầu phiếu, cầu đề cử. trên 90 nha. Có mấy bác toàn đề 50 rớt điểm hết. huhuhuhuhu

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Melly Mê Ly

Minh Vũ cho người tập trung khá là nhiều tro bếp, thậm chí là tro từ mấy bộ lạc khác cũng được mang về. sau đó hần sàng lọc những cục than chưa cháy hết, rồi mới cho vào một cái nồi lớn, thế nước vào đồng thời không ngừng khuấy đều.

Đồng thời bên trong chảo số mỡ đã được nung chảy, tốp mỡ cũng được vớt ra, mùi thơm bay ra nhẹ nhẹ kích thích vị giác vô cùng.

Cũng may là Minh Vũ còn khá là nhân tính, hần lấy mấy cái tốp mỡ kia, trộn chung vào một ít muối cùng bộ cây quế, tạo một món ăn vặt vô cùng ngon. Cái phần này là dành cho Melly, vì lúc sáng hần đã đáp ứng cho Melly ăn đến khi lễ hội kết thúc.

Melly nhìn cái tô chứa đầy một thứ kỳ lạ vàng óng, mùi thơm phức, nàng không có nhìn được, liền bốc một miếng cho vào miệng. mới ra lò nên vẫn còn khá là nóng, thế nên khi vào miệng, cái miệng nàng chu lên vừa thổi vừa nhai, phong thái mỹ nhân cực kỳ quyền rũ. nhìn cái miệng xinh xinh của nàng Minh chỉ muốn lao tới hôn một cái thật sâu lên má miệng nhỏ nhắn nhưng lại tràn đầy nóng bỏng kia.

Nhưng hần kìm nén lại được, lúc này không phải lúc, hần còn quá nhỏ, không thể, sớm một hai năm tuy vui thích lúc đầu, nhưng về sau sẽ không tốt, đặc biệt là một số chứng hần không muốn mắc phải.

Minh Vũ tiếp tục chú tâm vào công việc của mình, tranh thủ chảo mỡ còn đang nóng hần liền cho một muống muối vào rồi hòa tan cùng số mỡ kia. Vớt bọt để nguội.

Còn về phần nước tro, sau khi khuấy đều rồi lọc nước, sản phẩm là một nồi nước tro nước có chút đục do lọc nước không được kỹ cho lắm. sau đó hần lại đun dung dịch để đồ đặc chúng, để tăng nồng độ dung dịch trong hạp chất nước tro kia.

Quá trình này khá là đơn điệu, mấy cái thành viên thay nhau trông lửa. ngay sau Minh Vũ giao việc cho mọi người thì hần cũng đi vào lều ngủ một giấc.

Cho đến tận buổi tối, khi Melly xông vào lều đòi ăn, thì hần mới tỉnh dậy, đôi mắt ngơ ngác nhìn một thứ cự đại trước mặt mình. Minh Vũ xoa xoa đôi mắt của mình, tưởng là mình nhìn lầm, nhưng không phải thế, trước mặt hần là một bộ ngực sữa to lớn đang không ngừng rung đưa.

Mùi hần bắt đầu thờ mạnh đồng thời phình to hết cỡ, cố gắng hít một cái mùi gì đó tại một nơi nào đó.

Chiếc áo da thú dỏ hần nhận ra, đó là của Melly, nhìn thấy động thái này của nàng, Minh Vũ bắt đầu có những suy nghĩ đại loại như nàng ta đang chuẩn bị cưỡng gian hần, hay là nàng ta đang dùng núi thịt dề cho hấp ngợp thờ.

Bên trái ánh sáng mờ mờ, khung cảnh ảo ảo, càng làm cho trí tưởng tượng biến thái của hần ngày càng bạo.

Melly đang làm gì, đương nhiên là không hề có ý định cưỡng gian cái tên này rồi. lúc này Exp còn chưa tỉnh nên không có một ai ngăn cản nàng cả. Klu thì đi săn chưa về còn mấy cái tên thợ săn kia thì làm gì dám hó hé với nàng.

Vì vậy Melly đi thẳng vào lều trại, một bên thì nhìn thấy Orc vị vai quắt khắp người, Exp thì đượ phủ lên người một tấm da thú, ngủ rất ngoan.

Riêng cái tên thú linh nhỏ tuổi kia làm nàng rất là chú ý, đang định xem cái tên này có bí mật gì thì cái mũi thính như chó của nàng ngửi được mùi hương quen thuộc.

“thịt khô!” nàng nhỏ giọng.

Rồi sáu đó lần theo mùi thơm lần đến được mục tiêu, đó là một túi thịt khô để cách Minh Vũ không xa. Nàng như một con mèo nhỏ tham ăn, tranh thủ không có ai liền giờ trò ăn vụng.

Nàng không hề nghĩ là cái tên kia sẽ tỉnh dậy, đồng thời là bộ ngực sữa nàng đang đung đưa trước mặt con heo biến thái kia.

Nàng vừa ăn vừa cười khúc khích, động thái này càng làm cho bộ ngực rung dữ dội. Minh Vũ giống như đi vào cõi thần tiên, bộ ngực cứ đong đưa trước mặt hắn, máu mũi từ từ chảy ra.

Cảm thấy có gì đó không đúng cho lắm Melly nhìn lại phía dưới mặt mình, nàng liền ta thất thanh, cái bộ dạng của Minh Vũ làm cho nàng phát hoảng, mắt tròn tròn mũi phình to, miệng há thật rộng, không những thế máu mũi lại không ngừng trào ra.

“AAAAAA!”

Tiếng thét chói tai của nàng làm cho Exp đang ngủ kê bên liền tỉnh dậy, hình thấy tình cảnh trước mắt Exp giận đến sôi cả máu, mắt nàng đỏ lòm tràn đầy sát khí.

“Exp nhào tới giống như một con mèo mẹ chiến đấu với một con chó để bảo vệ đứa con thân yêu của nó vậy.

Melly bị kinh hoàng đồng thời bị tập kích bất ngờ, thân hình nàng bị Exp đè xuống đất, hai bên chiến đấu lúc này không có bất kỳ khoảng cách hay chiêu thức gì cả, chỉ đơn thuần là vật lộn, tiếp theo đó là một màn khiến Minh Vũ muốn phun máu.

“xoạt!” miếng da thú trên ngực Melly bị Exp kéo ra, một đôi thỏ trắng bị ép chặt trong lớp da kia, được tung tăng ngoài không khí, do vận động kịch liệt, hai chú thỏ kia không ngừng nhảy nhót tung lên tung xuống. Minh Vũ muốn bắt tỉnh a, nhưng hắn không thể hắn không ngừng dùng tay lau đi máu mũi của mình, hai mắt căng ra hết sức để nhìn cho thật kỹ.

Mell bị trúng đòn, nàng cũng không có vừa một chút nào, tấm áo bằng da sói kia cũng bị kéo bung ra, hai chiếc bánh bao nhỏ cũng bị phơi bày ra không khí. Một to một nhỏ không ngừng cọ sát với nhau.

“Bất tỉnh à, không được! bình tĩnh! Bình tĩnh!” hắn ta cố gắng làm cho mình bình tĩnh trở lại, nhưng không thể à, hai thân hình mềm mại lúc này đã quất sát nào nhau, đồng thời cái khó phía dưới cũng có dấu hiệu buồn lờng.

“tốt! tốt! thêm chút nữa! mạnh thêm chút nữa! đúng! Đúng! Qua bên trái không, bên phải này, d0u1ng đúng!!!!” Minh Vũ không có can ngăn hai người mà còn thích chí cổ vũ.Exp cùng Melly nghe được cái âm thanh quen thuộc kia thì cũng dừng hẳn chiến đấu. lúc này Melly đang chiếm thế thượng phong, nàng đã đè hẳn Exp xuống dưới, hai bộ ngực đối mặt với nhau, đồng thời hai nàng đều nhìn về Minh Vũ đang vỗ tay thích chí.

Melly tức giận, liền tung cho Minh Vũ một cú thẳng vào mũi, rồi tức giận rời đi, nàng một tay che bộ ngực sữa của mình vừa đỏ mặt, không biết trong đầu nàng đang nghĩ gì.

Lúc này trong lều còn lại hắn và Exp, còn tên Orc mập kia thì ngủ như chết.

Exp cũng đỏ mặt nhưng không có đánh Minh Vũ một cái nào cả, chỉ lờm hắn một cái rồi tìm một chút da thú trên mặt sàn che lại đi phần ngực của mình. Mặc cho Minh Vũ mới cái mũi tràn đầy máu tươi.

Đầu óc hắn có chút choáng váng, thế nhưng lại bỏ mất a. đến tận phút này hắn còn thấy cảm giác phê lâng lâng cả người giống như vừa ăn kẹo cool air vừa hít dầu vừa uống được đá vậy, phê đến tận óc.

Nhìn thấy Melly thú linh bộ lạc Syk chạy ra khỏi lều, kèm theo là bộ dạng nhếch nhác kia, trong đầu đám người Klu liền nghĩ tới chẳng lẽ thú linh cường ép giao phối. đồng thời không ngừng nê phục thú linh.

Không lâu sau thì Minh Vũ cũng bước ra với cái bộ dáng ngượng ngùng hỏi

“chuẩn bị thức ăn chưa!”

Cả một đám lác đầu nguầy nguậy, Klu liền khoe chiến tích buổi chiều của mình 5 con gà, 2 con heo cùng 3 con thỏ, thu hoạch khá là tốt, đồng thời mấy tên tân binh kia cũng báo cáo là trong buổi chiều bọn họ đã làm thêm hai chiếc lợp rồi để chuẩn bị tối nay bắt cá.

Klu nhanh chóng đi làm thịt mấy con thú vừa bắt, số ruột thỏ cùng ruột gà đều không có vứt đi mà giữ lại để làm mồi nhử mấy con cá dưới dòng suối

kia.

Vì mọi người đa phần bị thương, nên các món chiên, nướng đều bị loại bỏ ra khỏi danh sách thức ăn.

Mấy con gà được phân ra làm hai, một nửa thì dùng để hầm với củ khoai, nấu một món súp cực kỳ bổ dưỡng, số còn lại thì được chưng cách thủy, chấm với muối chanh. (Chanh trao đổi với bộ lạc Gà Đò”

Muối chanh làm khá là đơn giản chỉ là chanh vắt là lấy nước cốt, đồng thời vò canh cũng được cắt nhuyễn rồi cùng trộn đều với muối, tiết gà. Đáng lẽ ra là phải thêm ớt và lá chanh nữa mới đúng bài, thế nhưng mấy cây ớt ở bộ lạc phải đợi thêm ít nhất 1 tháng nữa mới có trái. Nhưng như thế đã tuyệt vời lắm rồi.

Còn về phần thỏ và heo thì được lóc thịt. lấy xương đem đi hầm canh lấy nước ngọt đồng thời cũng là một thú vui tao nhã cho đám tân binh. Gặm xương, hút tủy chính là thú vui của bọn họ trong lúc này.

Melly khi trở về thì có một chút tức giận, định rằng sẽ đem người qua đánh cho cái tên khốn kia một trận, nhưng nghĩ lại bộ dạng của hắn lúc trước nàng không có làm được.

đang nghĩ không biết làm sao để trả thù, thì Elo liền chạy vào báo cáo

" Thủ Lĩnh! bộ lạc Đá Lớn đang nấu thức ăn, có gà, có thỏ, có heo, mấy món họ làm rất khác ngày hôm qua, nhìn ăn rất ngon!"

chương cuối trong ngày nhé. dự là ngày mai sẽ cố gắng viết thêm 2 chương nữa, xong rồi nghỉ đến thứ 2 tuần sau nhé. mọi người thông cảm.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Bí mật bộ lạc syk

Thức ăn đã được dọn ra xung quanh đồng lửa, Melly cũng ngồi vào bán tiệc, mắt nàng trừng Minh Vũ một cái để thị uy. Nhưng ngay sau đó nàng lại cùng Exp mắt to lại trừng mắt nhỏ đối chọi gay gắt. Elo cũng không có quan tâm thủ lĩnh của mình như thế nào, nàng chăm chú lên từng món ăn kia. Nội tâm cực kỳ kích động

“ ăn! Ăn! Ăn ngon! Ăn thật ngon!” Elo nhỏ giọng, nước bọt chảy ra như suối.

Lúc này Melly đã thay một chiếc áo khác, bộ chiếc áo được làm bằng da gấu, có một chút hơi ngắn, nó chỉ đủ che đi 2/3 bộ ngực của nàng, hai cục thịt đội lên trông cực mê hoặc và dụ người.

Minh Vũ ho hắng một tiếng, rồi bước vào trong lấy một chiếc áo của mình đưa cho Melly. Chiếc áo này là cùng loại với Minh Vũ mặc. được thiết kế theo kiểu cài nút và sát nách, nên rất rộng rãi và thoải mái.

Melly tiếp nhận chiếc áo, nhưng không biết dùng như thế nào, nên Minh Vũ làm một tay anh hùng giúp nàng mặc lên cơ thể mỹ miều thuận tiện dụng chạm một số chỗ không nên đụng chạm.

Chiếc áo da gấu lúc này có chức năng như một chiếc áo lót, vừa lộ vừa che càng khiến cho tâm hồn “ ngây thơ, trong sáng” của Minh Vũ trở nên ngay ngắn.

Hắn ho khan hai tiếng để lấy lại tinh thần, Orc cùng mấy tên bị thương cũng được mang ra ăn tối.

Orc đã khá hơn rất nhiều, nhưng hiệu lực của chất gây tê vẫn còn, nên hay chân hắn không có động được, nên Klu phải đút cho hắn ăn.

Còn Exp thì lại không ngừng tranh ăn với Melly, Melly ăn cái gì thì nàng sẽ tranh cái đó không một chút nhường nhịn, ngay cả Minh Vũ cũng không có khuyên can được.

Kết thúc bữa ăn, ai nấy đều vui vẻ, Melly một tay vừa gặm một khúc xương thỏ vừa xoa cái bụng tròn căng của mình, thuận miệng mà hỏi

“ Vũ! sao thức ăn bộ lạc ngươi ăn ngon vậy?” câu hỏi này không riêng gì Melly thắc mắc mà hầu hết mọi người đều muốn biết.

“ Muối! nấu ăn cho muối cùng mấy loại gia vị khác sẽ ăn tốt hơn, ăn ngon hơn!” Minh Vũ cũng không có giấu diếm.

“ Muối?” Melly nghi vấn.

“ Đúng muối! bộ lạc các ngươi không có muối à!” Minh Vũ hỏi lại.

“bộ lạc ta không có ăn muối!” Melly thẳng thừng mà đáp.

“không thể nào! Các người không ăn muối sao mà khỏe mạnh đến như thế!” Minh Vũ có chút không tin.

Muối là một chất rất quan trọng trong cơ chế sinh tồn và phát triển của các loại động vật hằng nhiệt, đặc biệt là con người, thiếu muối sẽ dẫn đến rất nhiều hệ lụy như teo cơ, uể oải, kém mắt, suy gan, suy thận,... Nhưng Melly lại nói bộ lạc nàng không có ăn muối. điều đó là không có khả năng à.

“Vu nói nhiều năm trước bộ lạc bọn ta có ăn muối! nhưng từ khi thần linh hiển thế, cho bọn ta một cái hồ, chỉ cần uống nước đó thì bộ lạc sẽ rất là khỏe mạnh.” Melly khi nói đến chuyện này thì vô cùng kính cẩn.

“thần linh! Cho cái hồ?” đầu Minh Vũ như có búa tạ đập vào.

“chuyện này sao có thể?” Minh Vũ không cho là đúng.

“người không được bắt kính với thần linh, thần linh nổi giận thì người sẽ không sống nổi!” Melly quát.

“vậy cái hồ sức mạnh kia như thế nào!” Minh Vũ dò hỏi.

“hồ ở trên núi cao, nước trong hồ rất nóng, còn có bọt khí nổi lên nữa. Vu nói đó là hơi thở của thần linh. Sâu bên dưới hồ chính là nơi ở của thần linh, không được xâm phạm. vì thế chỉ có ta và Vu mới được đi tới gần hồ mà thôi!” Melly kể lại.

“vậy bộ lạc người như thế nào uống được nước đó!”

“trên hồ có một cái khe nhỏ, mỗi ngày buổi sáng và buổi tối nước sức mạnh sẽ từ trong khe chảy ra!” Melly giải thích.

Trong đầu Minh Vũ bắt đầu suy đoán chuyện này như thế nào, hẳn thật là không có tin vào chuyện thần linh ban tặng cái gì đó.

“người có mang thoe nước sức mạnh không?”

“có!”

Melly trả lời một cách nhanh chóng, bên hông này lấy ra một cái túi nước được làm bằng bao tử thú, to chừng một bàn tay. Bên trong chứa một chút nước.

Minh Vũ tiếp nhận sau đó uống thử một ngụm.

Hương vị khó chịu xộc vào trong khoang miệng hắn, nước có mùi của trứng thối, đồng thời có vị lờ lợ không có ngọt tinh khiết như nước từ trong khe núi chảy ra.

Lúc này hắn đã có mấy phần xác định cái hồ sức mạnh kia mà Melly nói là cái gì. Nếu như hắn đoán không lầm thì đây là một suối khoáng nóng lộ thiên.

Đây là loại được được chảy qua địa mạch hay là từ một ngọn núi lửa đang hoạt động, nhiệt độ nước sẽ cao hơn so với bình thường.

Ngoài ra nước có một mùi trứng thối đặc trưng, đó chính là mùi vị của hợp chất lưu huỳnh HS hay H2S, từ những bằng chứng đó hắn có thể xác định đây là một suối khoáng nóng có dòng chảy đi qua một ngọn núi lửa đang hoạt động, hay là dòng nước ngầm chảy qua đi mạch máu ma.

Suối khoáng nóng vì chảy ra từ trong lòng đất nên mang theo rất nhiều loại khoáng chất hữu ích cho cơ thể, nếu thường xuyên uống và tắm loại nước này, thì cơ thể sẽ khỏe mạnh hơn bình thường. Vì thế nếu nói này là nước sức mạnh cũng không sai biệt cho lắm.

“vậy là các người không có ăn muối, chỉ uống nước này thôi!” Minh Vũ hỏi lần nữa.

“đúng! Muối rất khó ăn, nhiều đất, bọn ta ăn không được!” Melly nói.

“các người có mò muối!”

“không! Mùa khô ở vùng đồng cỏ, có một cái hồ lớn, khi mùa khô nước cạn, bọn ta lấy muối tại đó, nhưng không có ăn, đa phần chỉ đem trao đổi với mấy bộ lạc khác không có khả năng đi vào vùng đồng cỏ!” Melly trả lời.

“các người đi vào vùng đồng cỏ! nơi đó thế nào!” Minh Vũ có chút gấp.

“nơi đó không có gì tốt cả, mọi thứ rất là nguy hiểm, mọi thứ đều rất to và đáng sợ.

“nơi đó có rất nhiều thú ăn cỏ, mấy con thú sừng dai kia của người cũng có không ít! Nhưng hung thú ăn thịt cũng rất nhiều. nếu bộ lạc các người đi vào vùng đồng cỏ sẽ không sống được!” Melly tỏ vẻ ta đây là người hiểu biết.

“nghe được Melly đã từng nhiều lần đi qua vùng đồng cỏ phía nam kia, Minh Vũ vô cùng hứng thú, hai người lại ngồi chung một chỗ, trò chuyện đến tận

sáng, ngay cả việc chế tạo xà phòng hắc cũng quên đi.

Sau một đêm trò chuyện, khoảng cách của hai người lại gần thêm một chút, tâm của thiếu nữ kia cũng có dấu hiệu đi theo tên hám gái kia.

Một đêm Minh Vũ thu thập rất nhiều tin tức có giá trị, như vùng đồng cỏ có rất nhiều bộ lạc, bọn họ có sức mạnh hơn so với người tại vùng rừng núi.

Mỗi bộ lạc đều có dân số rất đông, ít nhất cũng 4 - 500 người. ngoài đó có 4 cái bộ lạc có lực chiến mạnh nhất là Báo Đen, Linh Cầu, Sư Tử và Cá Sấu.

Mấy cái bộ lạc này thường xuyên đánh nhau vào mùa khô để tranh giành nguồn nước, vì mùa khô nước tại đồng cỏ rất hiếm.

Mà cái bộ lạc ở đây gọi là bộ lạc ăn thịt người đó chính là bộ lạc Báo Đen, bộ lạc Báo đen có lãnh địa là giáp với vùng biên giới với vùng rừng núi, nên bọn chúng thường xuyên đến đây cướp giết.

Bọn chúng không có dám vượt lên phía đông bắc bởi vì bọn họ đánh không lại bộ lạc Syk.

Hắn còn biết được vùng đồng cỏ có rất nhiều thú, mà dựa theo lời kể của Melly thì hắn có thể nhận biết được tên cùng chủng loại của bọn chúng

Linh dương, linh dương đầu bò, ngựa vằn, trâu, heo, voi... đồng thời cũng có rất nhiều động vật ăn thịt khủng như, sư tử, báo, linh cầu,... đặc biệt là Melly cực kỳ chú ý 3 loại động vật khác thường, đầu tiên là voi, thứ hai là cá sấu và cuối cùng là hà mã.

Những loài này khác với thời hiện đại, chúng to hơn, khỏe hơn, đặc biệt là những loài ăn thịt, bộ răng nanh cực kỳ phát triển có những con răng nanh dài đến cả nửa mét.

Một bên khác Exp, Klu cùng mấy tên thợ săn đang hi hục bắt cá bên bờ suối, Klu rất là thích thú, nhưng Exp lại khác, tâm nàng không có tại nơi này, mà tại hai con người đang ngồi với nhau. Nàng phát bực nhưng không biết phải làm sao, đành phải phát tiết lên mấy con cá.

.....

Trải qua một đêm, thương thế mọi người cũng đã ổn định, Minh Vũ vì tới gần sáng mới đi ngủ, nên lúc này hắn vẫn còn ngái ngủ, Melly cũng thế, cả hai ôm nhau mà ngủ dưới đồng lúa.

Exp lúc này tức sôi cả máu, nhưng không mà được gì, thế nên sáng nay nàng đành công không có nấu thức ăn. Chỉ tội cho đám người Klu phải tự thân vận động, nấu một cái nồi cháo heo để ăn sáng.

Vì cá không được làm sạch, nên còn rất tanh không một ai ăn nổi, đành phải trở về món ăn truyền thống là cá nướng mà thôi.

Nhưng cái nồi cháo heo kia đối với Klu thì buồn nôn, nhưng với đám người Lửa bộ lạc thì đây chính là mỹ vị trên thiên đường, bị bỏ đói một ngày đêm, lúc này cho dù là vỏ cây bọn họ cũng thấy ngon chứ nói gì là cháo cá.

chương thứ nhất. nếu không có việc gì thay đổi thì tối nay 11h có thuốc

cầu phiếu cầu đề cử. đại gia thì donate cho ít linh thạch.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Đá bộ lạc đến

Những bộ lạc tại những nơi xa cũng đã đến, có bộ lạc mang theo ít người, cũng có bộ lạc mang theo thật nhiều người, hàng hóa. Trong đó phổ biến nhất chính là bộ lạc Đá, đội hình cực kỳ khủng bố với 220 chiến binh bộ lạc cùng cả trăm phụ nữ, số phụ nữ này đi theo không phải dùng để trao đổi thức ăn mà để giao phối với các bộ lạc khác.

Đồng thời đây cũng là nguồn nhân lực mang theo hàng hóa. Đội hình khủng với hơn 300 người, trên lưng mỗi người đều có một chiếc gùi lớn, bên trong chứa rất nhiều muối và một số thứ linh tinh không rõ ràng công dụng cũng được mang đi.

Với uy thế của bộ lạc Đá bọn họ cũng được xếp vào trong những bộ lạc mạnh nhất vùng. Simba tư thái cao ngạo từ từ bước ra cánh rừng.

Hắn biết tầm quan trọng của bộ lạc mình, nên hắn cố tình tới trễ. Những bộ lạc kia nếu không có trao đổi được muối của bộ lạc hắn sẽ không bao giờ chịu thực hiện giai đoạn thứ hai của lễ hội.

Có không ít bộ lạc trông mong bộ lạc Đá tới, muối là một thứ vô cùng trọng yếu. hiện tại chỉ có hai bộ lạc mới có thể xuất ra muối đó chính là Đá bộ lạc và Syk bộ lạc.

Nhưng chất lượng muối của Đá bộ lạc dao hơn Syk bộ lạc. muối của Syk bộ lạc lẫn theo rất nhiều bùn đất, ngoài đất kia có vị mặn ra, thì loại muối trên nhìn chẳng khác gì một cục đất cả.

Nên giá cả khác xa nhau, giá muối của bộ lạc Đá là 5 túi thịt khô đổi lấy một túi muối, còn Syk bộ lạc là 2 túi thịt khô một túi muối.

Những bộ lạc khá là phần khởi khi nhìn thấy bộ lạc Đá đến, nhưng cũng có một số bộ lạc không thèm quan tâm đó là Đá Lớn bộ lạc cùng Syk bộ lạc. mà hai cái thù lĩnh bộ lạc này đang ôm nhau say sưa mà ngủ.

Từ xa Simba đã nhìn thấy lều trại của bộ lạc Đá Lớn, đơn giản vì nó quá bắt mắt, 5 con quái thú sừng cong cùng 2 con quái thú sừng rẽ cây đang gặm cỏ trên bãi đất trống, mà Klu cùng mấy tên thợ săn đang chăm sóc và chải lông cho chúng.

Simba nhận ra Klu nên không có nghĩ ngại mà chạy tới gặp Klu để nói chuyện. Lood chiến binh bộ lạc của hắn đã mất tích trong mùa đông, đồng thời bộ lạc Đá Lớn bị bộ lạc ăn thịt người tấn công, sao lại có thể sống sót mà tham gia lễ hội.

Simba cùng Ofi vọt tới trước mặt Klu quát lớn

“Lood bộ lạc ta đâu!”

Tiếng gầm của hắn khá lớn, mấy cái ánh mắt cũng quét về phía bên này.

Klu lòng có chút chột dạ, tuy hắn không phải là người tự tay giết Lood nhưng là do Luc giết. Minh Vũ từng nói là không được nói chuyện này ra ngoài, nếu người ngoài biết bộ lạc sẽ gặp phiền toái không hề nhỏ.

Klu sắc mặt có chút tái lấp bắp nói

“Ta không biết! từ mùa đông tới giờ ta chưa có gặp hắn!” Klu nói cũng là thật, hắn đâu có gặp Luc đâu, hai nhóm người bọn họ đụng độ nhau trong rừng còn hắn trong lúc đó thì mãi mê bắt cá à.

Nhưng Simba là người có trí tuệ cỡ nào, nhìn vẻ mặt cùng lời nói của Klu, Simba tin chắc rằng việc Lood mất tích có liên quan tới bộ lạc Đá Lớn.

“thù lĩnh các ngươi đâu!” Simba gầm lên.

“đang ngủ! chưa dậy!”

“khôn kiếp! bộ lạc các ngươi là một đám lười, ngủ tới giờ chưa dậy, tại sao các ngươi không chào đón bộ lạc ta! Các ngươi không cần muối à!” Simba lấy cớ.

“muối à! Ta không cần, muối các như không tốt, ăn rất đắng không ngon!” Klu ngây thơ trả lời.

“bộ lạc các ngươi có muối!” Simba lúc này không có một lời để diễn tả tâm tình của hắn. Đá Lớn bộ lạc có muối, như vậy tính độc quyền của bộ lạc sẽ không còn nữa.

“không! Ta không có!” Klu biết mình nói sai cái gì đó, nên định chối sửa sai.

Nhưng những lời biện hộ của hắn càng làm cho Simba khẳng định bộ lạc Đá Lớn có muối.

Không đợi Klu trả lời, Simba đã vượt qua người hắn, đi tới lều trại bộ lạc Đá Lớn, mấy tên lâu la đi theo Simba thì với một vẻ mặc cả chớn, có không ít tên đem dao ra mài. Mục tiêu của chúng là mấy con thù mập tròn kia.

Nếu không phải có đám người Klu đang vuốt ve chúng, thì bọn Đá bộ lạc đã vác theo giáo, dao, búa ném không thương tiếc mà nện lên người bầy thú.

“rầm rầm rầm!” đám người Simba đi tạo ra những oang động không nhỏ, không phải là thân hình chúng khỏe mạnh hay nặng cân, mà là động tác đi đứng của bọn chúng, không khác gì một ổ hổ phi, thượng căng đông, hạ căng tay.

Simba chợt nhìn thấy tại bộ lạc Đá Lớn có khá là nhiều phụ nữ và trẻ em, nên hắn đã lầm tưởng bộ lạc Đá Lớn thiếu ăn, phải dùng phụ nữ để đổi.

Như vậy thì khả năng bộ lạc Đá Lớn có muối là khá thấp, một khi có muối sẽ không sợ thiếu thức ăn.

Đồng thời hắn cũng để ý mấy cái nồi cùng chảo để trong lều, mấy cái nồi kia trong mùa đông dùng cực tốt. vì mùa đông bọn hắn sợ bộ lạc ăn thịt người tấn công, nên không có đi làm thịt bộ lạc Đá Lớn được.

Đồng thời hắn cũng cho là bộ lạc Đá Lớn đã bị diệt cùng với Lood rồi, nên ý định đó không còn, nhưng hôm nay bộ lạc Đá Lớn vẫn còn, vậy thì hắn sẽ tiêu diệt cái bộ lạc này. Đồng thời tìm ra được bí mật tạo ra nãy cái nồi kia.

Simba không hề biết ngày hôm qua bộ lạc Đá Lớn đã có một trận chiến oanh động, với cách thức chiến đấu mới, sử dụng vũ khí mới, đồng thời còn có thể cười thú đánh nhau. Chiến binh bộ lạc Nanh và lửa cũng đã bị toàn diệt.

Minh Vũ cũng đã tỉnh dậy vì những tiếng ồn ào đình tai nhức óc kia, hần buồn bực vô cùng, đang ngủ ngon mà bị quất phá giấc ngủ thì ai chịu cho mà được.

Ánh mắt hần tràn đầy sự tức giận, hướng về những âm thanh kia. Lòng hần đã định nếu là Klu thì phải cho hần một bài học nhớ đời.

Nhưng Minh Vũ chợt cảm thấy bờ vai mình thật nặng, thậm chí còn có chút tê rần, hần không có tím kiểm tiếng ồn nữa mà mắt to mắt nhỏ nhìn cái thứ trên ngực mình.

Hai con mắt Minh Vũ lòi ra thấy rõ lấp bắp nói “Melly!”

Melly cũng bị tiếng ồn làm thức giấc, nhưng thái độ không có giống như một con mèo nhỏ vừa mới tỉnh ngủ my sắc vô cùng.

Nhưng tiếng ồn kia lại không có chấm dứt cắt đứt đi mộng tưởng siêu đẹp của hần. Minh Vũ không có nhện được nữa, liền đặt đầu Mell xuống tám da thú rồi đứng dậy, tìm tên đầu sỏ tình sỏ.

Nhưng nhìn thấy mấy tên đầu sỏ kia, Minh Vũ phải chửi một tiếng “Má Nó!”

Simba bộ lạc Đá, đối thủ mà Minh Vũ không muốn đánh nhau trong lúc này. Không phải bộ lạc Đá Lớn đánh lại, nhưng đây là khoảng thời gian tốt nhất để phát triển bộ lạc, nếu đánh nhau với một đối thủ lớn như thế, sẽ tiêu hao rất nhiều tài nguyên thậm chí là người.

Điều này hần không muốn, trước khi có lợi thế vượt bậc về công nghệ thì Minh Vũ sẽ nhường nhịn, chừng nào đi vào đường cùng, hần mới khai chiến thôi.

Còn về phần Nanh bộ lạc và Lửa bộ lạc, Minh Vũ không coi ra gì, số lượng chiến binh ít, đồng thời cũng gần bộ lạc, thế nên chọn những con mèo nhỏ ra tay thì sẽ dễ dàng hơn rất nhiều. thời gian chính là thứ Minh Vũ cần trong lúc này.

Khi nhìn thấy Simba, Minh Vũ liền thay đổi bộ mặt 180 độ, tươi cười hơn hờ chào hỏi “Simba

“Simba Thủ lĩnh! Khỏe!” Minh Vũ tươi cười. Nhưng nét mặt Simba không một chút tiến triển, thậm chí còn có thái độ quát giận

“xem ra hôm nay phải áp cái mặt nóng vào cái miệng lạnh rồi!” Minh Vũ thảm than.

“Simba thủ lĩnh! Mới tới!” bộ lạc t tới được hai ngày rồi” Minh Vũ cười thân thiện.

“Mùa đông năm nay người tốt!” Simba âm trầm hỏi.

“hey! Không được tốt cho lắm!” Minh Vũ thở dài.

“bộ lạc Khô cùng Núi Lớn bị bộ lạc ăn thịt người tắng công, cũng may là bộ lạc ta qua khỏi, nếu không thì bây giờ ta cũng không có cơ hội tại đây!” Minh Vũ thở dài về chuyện mặt không biến sắc.

“cái gì Khô cùng Núi lớn! sao các người biết, bộ lạc các người không bị tấn công à!” Simba có chút gấp.

“đúng! Bọn ta dùng nòi đất để đổi, dùng 30 cái nòi đất đổi lấy sự bình yên cho bộ lạc, đồng thời bộ lạc ta cũng được bộ lạc Báo Đen bảo hộ,!” Minh Vũ nói láo không biến sắc.

“cái gì!” Simba ngạc nhiên.

“đúng! Là như thế, bọn họ rất thích nòi của bọn ta! Dùng rất tốt, nên bọn ta được bọn họ bảo hộ.” Minh Vũ ưỡng ngực thật cao.

“người có thấy Lood bộ lạc ta không?” Simba dò hỏi.

“Lood, ta không biết, trong mùa đông bọn ra không hề ra khỏi bộ lạc!” Minh Vũ tỏ vẻ không biết gì cả muốn lừa phỉnh tên này.

“thật sự không biết!”

“đúng. Lúc đó bọn ta bị nhốt trong hang đá, không có ra được!”

Simba nét mặt đen như nhọ nòi không biết hần đang suy nghĩ chuyện gì rồi hỏi tiếp.

“bộ lạc các người có muối!”

Nét mặt Minh Vũ khẽ biết âm thầm mắng cái tên nào ngu ngốc thế lại tiết lộ ra chuyện này nên đành phải dọn phân cho cái tên trời đánh kia.

“có! Nhưng là bộ lạc Báo Đen mang đến!” Minh Vũ nói.

“bộ lạc Báo Đen?”

“là tên gọi của bộ lạc ăn thịt người kia!” khòe miệng Minh Vũ lộ ra một nụ cười quái dị.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Kế thâm hiểm

Việc tạo dựng một cái thế lực ảo để gây sự hoang mang cho bộ lạc Đá lúc này là thích hợp nhất, dựa theo những gì hần hiểu biết về vùng đất này, đặc biệt là quanh khu vực hần sống, mối nguy hại nhất, đáng sợ nhất đương nhiên là bộ lạc ăn thịt người, thứ hai là bầy sói và cuối cùng là bầy gấu.

Thế nhưng ba loại này bộ lạc Đá Lớn không hề sợ hãi bất kỳ thế lực nào cả, sói giết lên đến vài trăm con, gấu thì diệt nguyên bầy. còn bộ lạc ăn thịt người cũng không lo ngại.

Nhưng bộ lạc Đá thì khác. Từ vị trí cho đến nhân khẩu, tài lực đều khác so với bộ lạc Báo Đen đến từ vùng đồng cỏ.

Tuy bộ lạc báo đen rất mạnh, nhưng họ không quen địa hình đồng thời là khí hậu vùng núi. Còn nữa bọn họ không có nguồn lực bổ sung cho chiến đấu. điểm mạnh là tấn công nhanh gọn lẹ chớp nhoáng, nhưng đánh nhau về lâu về dài thì bọn họ sẽ không có khả năng.

Bộ lạc Đá thì ngược lại, bọn họ có dân số đông, ít nhất có hơn cả ngàn người, chiến binh có thể chiến đấu (thợ săn, biến binh bộ lạc, thợ săn tập sự, ngay cả phụ nữ 18-30) con số này có thể lên tới 900 người.

Chưa tính là địa hình, những thợ săn bộ lạc Đá rất là quen thuộc địa hình vùng núi, bọn họ có thể nhờ sao số lượng mà đàn áp tấn công, tuy sẽ tổn thất rất nhiều, nhưng phần thắng sẽ cao lên đến 7 phần.

Bộ lạc Đá muối là vật phẩm thứ yếu, có thể nói bọn họ dùng muối hằng ngày, vì thế thể chất của bộ lạc sẽ vượt xa những bộ lạc khác. Sẽ không có yếu như người của bộ lạc Nanh, Lửa.

Vì những nguyên nhân trên Minh Vũ không hề muốn trực tiếp đụng độ với bộ lạc Đá. Cho nên dựa hơi bộ lạc Báo Đen là điều thích hợp nhất.

Chỉ cần cho hần một thời gian ngắn nữa thôi, hần sẽ không ngần ngại đánh nhau với bộ lạc Đá Lớn, ít nhất là cho tới khi bộ lạc có thêm nguồn tài nguyên mới như đồng.

Đề trấn an cái tên Simba khó ưa này, Minh Vũ đành xuống nước trước.

“Simba thủ lĩnh! Bộ lạc bọn ta mới làm ra một thứ đồ ăn rất ngon, ngươi muốn thử!”

“đồ ăn ngon!” Simba khinh thường, nhưng vẫn chấp nhận, vì hần thấy ngoài nồi ra, bộ lạc Đá Lớn còn mang theo một loại vật nhìn khá giống nồi, nhưng thấp hơn, nấu cháo sẽ không được.

“Exp! Mang một ít thịt lại đây! Ta phải chiêu đãi thủ lĩnh Simba!” Minh Vũ co chút hồi gáp.

Exp từ trong lều đi ra, nàng không một chút nào hứng thú với chuyện này đặc biệt là Simba, nàng không hề có một chút hứng thú nào cả, thậm chí là có một chút thù địch. Vì khi còn ở bộ lạc Khô, bộ lạc Đá thường xuyên đến cướp bóc, thậm chí là giết người bộ lạc Khô. Nàng lúc này không đem cung ra bắn tên kia là may lắm rồi.

Rất nhanh một cái chảo lớn được bắt lên bếp, kế bên còn có một cái nồi khác, nước đun nhàu, không biết là cái gì bên trong.

Simba nhìn sao trong cái nồi đó hỏi “đây là thức ăn bộ lạc ngươi?”

“A” Minh Vũ chỉ a lên một tiếng cũng không nói gì hơn, hần cứ mặc cho tên kia nghĩ gì thì nghĩ.

Vì không muốn tiết lộ quá nhiều sự tình của bộ lạc cũng như là thêm nguồn cung cấp tài nguyên cho bộ lạc Minh Vũ bắt đầu giờ trò quảng cáo cùng trao đổi không ngang giá.

Minh Vũ đặt chảo lớn lên bếp lửa, đồng thời vừa làm vừa thuyết minh.

“cái này bộ lạc ta gọi là cái cháo, cháo cũng giống như nồi dùng để nấu thức ăn, nhưng hương vị thức ăn sẽ ngon hơn rất nhiều!” Minh Vũ bắt đầu thả thính.

Đội cho chảo thật nóng Minh Vũ mới cho dầu Oliu vào, hần có thể cho mỡ heo vào, nhưng hần không muốn, hần muốn cho giá trị dầu Oliu đạt giá trị cao nhất.

Simba không coi mấy thứ này ra gì, hần đang nghi hoặc rằng bộ lạc ăn thịt người có bảo hộ cho bộ lạc Đá Lớn hay không.

“Tóc! tóc! tóc! “tiếng dầu trong chảo bắt đầu sôi, làm cho Simba chú ý đến thứ trên bếp lửa. có một thứ nước màu vàng có một chút sền sệt đang không ngừng chuyển động trong chảo.

Mà một bên Minh Vũ vừa ướp gia vị lên mấy miếng thịt heo. Đây là một miếng thịt sườn to bằng hai bàn tay đã được lấy da. Minh Vũ dùng dao nhỏ khứa đều trên những miếng thịt, đồng thời sát muối vào thịt.

Bên kia chảo dầu Minh Vũ cũng đã cho một khúc vỏ quế vào, dầu sôi làm cho hương quế thơm ngào ngạt. sau đó hấn liền cho miết thịt sườn vào chảo dầu, rồi chiên bằng lửa than.

“póc! Póc!” miếng dầu nổ đồng thời mùi hương thơm thịt chiên bốc ra, làm cho con mèo tham ăn kia, không nhịn được mà phải ngồi dậy, ánh mắt mê ly hướng về bếp lò.

“oạt! oạt!” tiếng bụng không ngừng kêu gào, giống như là con sâu tham ăn trong bụng Melly đang gào thét đòi ăn.

“có đồ ăn ngon!” Melly nhanh chóng nhảy ra khỏi, vọt tới bếp lò.

Lúc này Simba cùng đồng bọn đã không nhịn nổi nữa, mùi thức ăn kia đó chính là hương vị lần đầu tiên chúng ngửi được, đó là mùi của thịt, có mấy phần giống thịt nướng, nhưng lại không phải, một hương vị rất đặc biệt không thể diễn tả bằng lời.

Nhìn miếng thịt chiên trong chảo dầu, đang chuyển sang màu vàng óng, nội tâm Minh Vũ kích thích à, hấn kích thích không phải vì thức ăn ngon mà là vì chim mồi.

“chín nhanh đi! Bốc mùi thơm nhiều vào! Để cho bọn tham ăn kia thưởng thức mỹ vị!” nội tâm Minh Vũ không ngừng gào thét.

“cho ta! Ta muốn ăn!” một tiếng kêu mỹ miều vang lên, giọng nói này rất là quen thuộc.“con mèo tham ăn này! Không được phá ta a, ta đang thả chim mồi mà!”

“không được a! cái này là ta nấu cho Simba thủ lĩnh! Người muốn ăn thì đợi một chút nữa! ta hết thịt rồi!” Minh Vũ dỗ ngọt Melly.

“không! Ta muốn! hết thịt thì còn mấy con quái thú sừng con đâu! Giết một con là được!” Melly không cho là đúng.

“nó không phải là thức ăn! Chúng là bạn, không ăn thịt bạn!” Minh Vũ cương quyết.

“người gọi tên Klu! Bảo hấn đi sẵn! Ta biết hấn sẵn rất tốt!”

“được! người vào trong lều đi! Bên trong đó có thịt khô, một chút nữa ta làm cho người thức ăn ngon!”

“tốt! là người nói!” Melly cười thích chí.

Minh Vũ lộ ra một vẻ mặt áy náy nhìn Simba nói

“ngày hôm qua bộ lạc ta bị thương rất nhiều người, nên phải trao đổi vải với bộ lạc Syk, mà bộ lạc ta không có gì để trao đổi hết, vì thế phải cho nàng ăn thức ăn ngon”

Simba không có nghe lời giải thích của Minh Vũ, mà một mực nhìn miếng thịt sườn trong chảo dầu.

“được! ăn được rồi!” Minh Vũ cười hề hề.

Minh Vũ liền dùng dao cắt một miếng thịt sườn ra, một cọng sườn vàng óng bên ngoài, nhưng bên trong vẫn còn một chút đỏ hồng, chứng tỏ thịt chưa chín mấy, nhưng Minh Vũ mặc kệ có chín hay không, dù gì Simba cũng là kẻ thù, nhưng chưa có lộ ra rằng nanh mà thôi.

Thịt sườn heo có rất ít, lúc trước những miếng thịt sườn kia thường dùng để hầm, nấu canh, đồng thời cũng là thú vui tiêu khiển của mấy thanh niên bộ lạc (gặm xương, nhai xương).

Thế nhưng sau khi vào tay Simba miếng thịt sườn chính là một món ngon tuyệt hảo, hấn đưa vào miệng mặc cho xương sườn có cứng cỡ nào, hấn liền nhai một cái thật mạnh

“rốp!” tiếng xương giòn tan, hấn không ngừng nhai nhai, đồng thời tám tất khen ngon

“ngon! Ngon! Đồ ăn ngon” Simba vô cùng thích thú. Miếng xương sườn dài chừng một gang tay chưa đầy 1 phút Simba đã nhai không còn một mảnh.

Mấy tên lâu la phía sau cũng gấp không chịu nổi, một mực đứng xung quanh cái bếp! ánh mắt khao khát nhìn miếng thịt trong chảo dầu.

Nhưng Simba là ai thức ăn ngon một mình còn chưa đủ, tại sao phải chia cho bọn chúng. Dưới ánh mắt khao khát của tộc nhân Simba từ từ ăn từng cọng sườn một.

Khóe miệng Minh Vũ nhếch lên cao, lộ ra một nụ cười tà.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Liên minh cùng bộ lạc oro

Simba ăn hết miếng sườn lớn, vậy mà còn không có đã, mon men nhìn vào bên trong lều trại bộ lạc Đá Lớn.

“Simba thủ lĩnh! Thịt bọn ta hết rồi! các người muốn ăn! Thì đi săn về đây, ta làm thức ăn cho!” Minh Vũ cười cười nhìn về mấy tên đằng sau.

Nghe thế bọn chúng cũng không có đợi lệnh Simba mà một mực mang theo vũ khí chạy vào rừng, đồng thời kéo theo không ít đồng bọn. lúc này chỉ còn Simba cùng Minh Vũ mà thôi.

“Vũ thủ lĩnh! Cái này ta muốn!” Simba có chút gấp.

“Simba thủ lĩnh cái chảo này thì rẻ hơn nòi một chút!” Minh Vũ cười tà.

“tốt! cho ta 10 cái!” Simba giờ hai bàn tay lên.

“Simba thủ lĩnh, muốn làm đồ ăn chiến ngoài chảo ra, còn phải dùng thứ này!” Minh Vũ giờ cái bình dầu lên.

“cái này là gì?”

“cái này bộ lạc ta gọi là dầu!” Minh Vũ đổ một ít dầu lên tay Simba, để cho hắn cảm nhận được.

“dầu! cái này lấy ở đâu?”

“cái này rất khó làm, bộ lạc ta chỉ có hơn 10 bình thế này thôi. Cái này được làm từ một loại hạt đến từ vùng đồng cỏ!” Minh Vũ giải thích.

“vùng đồng cỏ, không thể nào, bộ lạc các người không đi được vùng đồng cỏ!” Simba không tin.

“cái này là bộ lạc Báo Đen mang tới, ta chưa đi vùng đồng cỏ bao giờ!” Minh Vũ cười cười vô tội.

“quả thật cái danh hư ảo bộ lạc ăn thịt người xài tốt ghê!” Minh Vũ trầm nghĩ.

“cái này! Giá bao nhiêu! Ta muốn!”

“cái này à! 1 bình này 20 tấm da thú!” Minh Vũ há miệng thật lớn, ít khi ăn mỗi khi ăn là phải ăn cho thật lớn. hắn không có tin là mấy người nguyên thủy này có thể cưỡng lại thức ăn ngon.

“Phụt!” Simba nghe cái gì này liền phun một cái muốn nổi sùng với cái tên thủ lĩnh khốn kiếp này.

“không muốn! giá quá đắt, ta không đổi được! bộ lạc ta ăn không đủ, không đổi được!”

“không được thì thôi, bọn ta dùng cũng không đủ!” Minh Vũ không có kỳ kèo với Simba. Dầu là thứ độc quyền, mấy tên ngốc này không thể làm ra, tuy mỡ heo có công dụng như dầu, nhưng bọn họ đa phần là sẽ ăn hết hoặc là bị tiêu chảy trong quá trình nướng.

“người không muốn muối, ta sẽ đổi cho người thật nhiều muối!” Simba muốn thử đổi phương thức, hắn không tin là muối sẽ không hấp dẫn Minh Vũ.

“không! Muối người xấu, không tốt, muối bộ lạc Báo Đen tốt hơn!” Minh Vũ không cho là đúng liền lắc đầu nguây nguây. rồi chia một một chút muối tinh.

Những hạt muối trắng toát, mang theo đó mà một chút hạt ó vàng, nhưng không có ảnh hưởng tới hương vị muối, rất mặn, rất thanh không tạp chất.

Simba liền lấy một ít ném thử sau đó hắn trợn đôi mắt thật lớn.

“đây là muối báo đen bộ lạc mang tới!”

“đúng! Muối rất tốt!” Minh Vũ bồi thêm vài phát vào lòng tin của Simba.

Simba không có nói gì nữa, nhưng đó hắn lại nhìn về cái chảo cùng một ít dầu trong đó nói.

“ngươi cho ta cái chảo này đi! Bọn ta rất thích!”

Minh Vũ cau mày, chảo thì không có đáng giá, nhưng cái thái độ ăn cướp của tên kia hẳn không có ưa chút nào. Nhưng coi như đây là của bố thí, à không quảng cáo. Hẳn có phần tin rất lớn là âm mưu của mình sẽ thực hiện được.

Thế là Minh Vũ lộ ra cái mặt đau khổ tiến đưa Simba cùng một cái chảo với một ít dầu, xem như là của đi thay người.

Simba vừa khuất bóng, Minh Vũ hét thật lớn làm cho Orc đang ngủ cùng Melly đang ăn vụng cũng giật mình chạy ra ngoài.

“Klu! Ngươi đâu! Cút ra đây cho ta!”

Klu đang chải lông cho bé cưng ngay lập tức ngã ngoài xuống đất, mặt xanh như tàu lá chuối.

“xong! Xong! Xong hết rồi! lần này phải nhịn mấy ngày rồi!” Klu khóc không ra nước mắt. chỉ tội cho cái bụng khốn khổ của hắn.

Klu bước tới gần Minh Vũ, giống như là một đứa bé mắc phải lỗi lầm thật lớn, mặt cúi gằm xuống đất, mắt nhìn mũi chân, móng chân nhìn mặt hắn.

Nội tâm Minh Vũ phì cười, nhưng cố làm ra bộ mặt trang nghiêm trầm giọng hỏi

“Klu! Ngươi tốt lắm, điều ta dặn ngươi quên!”

“không có! Thủ lĩnh, ta nhớ rất kỹ, lood chết không có liên quan tới bộ lạc, bộ lạc ta không có muối! ta nói rất rõ ràng à!” Klu nhanh chóng giải thích.

“vậy Simba hỏi gì với ngươi!”

“Simba hỏi mùa đông có nhìn thấy Lood không!”

“ngươi trả lời làm sao?”

“ta nói, suốt mùa đông bọn ta không có gặp lood, Lood như thế nào ta không biết!” Klu rất là thành thật kể lại.

Quả thực đúng như Klu nói, hẳn không hề nhắc đến việc Lood bị bộ lạc giết, nhưng cách giải thích của hắn thì không khác gì lạy ông tôi ở bụi này, Lood không do tôi giết nhưng có liên quan tới bộ lạc Đá Lớn.

Minh Vũ vỗ một cái mạnh lên trán, che luôn cả hia con mắt. khổ không thể nói thành tiếng.

“ngu! Ngươi không thể tả được à!”

Klu hai bàn tay thô ráp không ngừng vò xát vào nhau, giống như là đang chuẩn bị linh án vậy.

“Klu! Ta có nhiệm vụ này quan trọng cần ngươi làm!”

“hả! không có bị phạt!” Klu mừng rỡ, hai mắt sáng trưng nhìn Minh Vũ.

“phạt ngươi cũng không có ít lợi gì, chỉ cần ngươi làm tốt nhiệm vụ này, ta sẽ thưởng!” Minh Vũ gian manh cười ta.

“tốt! tốt! sẵn con gì, giết con gì! Ta nhất định hoàn thành!” Klu vỗ ngực.

“không phải đi giết, mà đi cho mấy người bộ lạc Đá ăn! Lại đây!” Minh Vũ xi xầm to nhỏ gì với Klu, vậy mà mắt Klu lúc này, đầu tiên là xanh mét, sau đó có chút tái, nhưng rồi lại vui tươi thích thú. Nhanh chóng cùng 2 3 tên tân binh thợ săn vào rừng săn thú.

Lúc này chỉ còn lại Minh Vũ cùng Exp và Melly tại bếp lửa.

“Exp cho ta ít thức ăn!” Minh Vũ nhẹ nhàng phân phó rồi, tiếp tục công việc ngày hôm qua hẳn bỏ dở. chế tạo xà phòng.

Mỡ heo sau khi được sơ chế qua (vớt tóp mỡ, pha muối) lúc này đã có một màu trắng ngà rất là mịn màng. Còn kế bên mà một nồi nước to đã được cô đặc 10 lít nước còn lại 2 lít nước.

Hắn không có biết nồng độ PH trong nước tro có giá trị là bao nhiêu, cho nên hẳn không có dám một lần mà sử dụng hết toàn bộ số mỡ kia. Mỡ rất quý, ngay cả nấu thức ăn hẳn cũng không có dùng mỡ để nấu.

Minh vũ một lần nữa nung mỡ trên chảo dầu, rồi mới cho vào lần lượt 5 chiếc hũ khác nhau. Phân biệt là lượng nước trong bên trong.

Hũ đầu tiên có tỷ lệ 0.2 nước tro 1 mỡ, hũ tiếp theo là 0.5: 1m, thứ ba là 1: 1, thứ tư là 1.5: 1 và cuối cùng là 2: 1.

Khi làm như thế, tỷ lệ thành công sẽ cao hơn, so với đoán mò tỷ lệ để chế tạo, vì quá trình để chuyển hóa từ mỡ sang xà phòng rất là lâu, ít nhất là nửa tháng. Như thế hẳn không có thời gian mà chờ đợi để thử nghiệm từng phần một.

Mấy hũ mỡ được cho vào trong máy động thời ra lệnh không cho phép ai động vào, sau đó hẳn mới cùng Melly ăn sáng. Vì ăn quá trễ, nên lúc này thức ăn chỉ là một ít cá nướng mà thôi.

Đối với bộ lạc Đá Lớn ăn cá là chuyện bình thường, nhưng với những bộ lạc khác là một chuyện cực kỳ khó, bọn họ không thể nào bắt cá khi dưới suối còn rất là nhiều nước. cá chỉ được ăn vào mùa khô mà thôi.

Nhìn thấy cá Melly rất là kinh ngạc hỏi

“ cá! Sao người bắt được cá! Thứ vũ khí kia có thể săn được cá!”

“ cái này à! Trừ khi người gia nhập bộ lạc bọn ta! Ta sẽ cho các người cách bắt cá vào mùa xuân!, thậm chí là vào mùa đông cũng có thể bắt được cá!” Minh Vũ thả thính cho Melly.

Melly nhìn hẳn với ánh mắt cực kỳ chăm chú.

“ bộ lạc ta không có thiếu ăn! Nếu người gia nhập bộ lạc bọn ta thì còn được” Melly không muốn.

“ cũng không sao! Ha ha ha cá ăn rất ngon a!” Minh Vũ cho Melly một con cá nướng, hương vị cá có ướp thêm muối cá bộ vô cây quế tốt hơn rất nhiều so với cá thường.

Lúc này Siik cùng Ston bộ lạc Oro tới, từ hai ngày qua bọn họ quả thật rất chú trọng cái bộ lạc Đá Lớn này.

Nhìn thấy Siik Minh Vũ nhất thời nhớ ra việc mình cần phải làm với bộ lạc Oro có tài nguyên hẳn đang cần này.

Đồng là một thứ không thể thiếu, hẳn nhất định phải có. Ngay khi vừa nhìn thấy Siik trong đầu Minh Vũ nhảy lên liên hồi, không ít kế hoạch không những nhảy nhót trong đầu hẳn.

Đối với bộ lạc Oro mà nói đây là một cái bộ lạc ngoại lai, đến từ vùng đồng cỏ hoặc là phụ cận vùng đồng cỏ, thức ăn hẳn là rất thiếu, nhìn số người bọn họ mang theo là biết rồi.

Có hai cách tốt nhất để giải quyết đó là dùng sức thuyết phục bộ lạc bọn họ gia nhập bộ lạc Đá Lớn, nhưng điều này khá là khó, vì nhìn thái độ và hành động của họ, thì có lẽ phong rất khác các bộ lạc quanh vùng núi.

Cách thứ hai là dùng vật phẩm để trao đổi, bọn họ thiếu thức ăn, hẳn có thể cho, nhưng dùng bao nhiêu để đổi và dùng cái gì để đổi.

Cung tên là thứ không thể, lợp cá cũng không thể. Như vậy để đổi chỉ còn lại là thức ăn và nôi.

Thế nhưng quãng đường giữa hai bộ lạc rất xa, mỗi lần di chuyển thì cũng mất cả tháng, như vậy đối với cả hai bộ lạc đều không phải là biện pháp tốt nhất.

Mấy bác ít có ác lăm, 3 ngày nghỉ viết mà cứ donate nhiều vào. Không ra chương thì thấy có lỗi, mà ra thì ko có thời gian.

Nhưng nói là phải làm trả nợ trước 1 chương, còn thiếu 3 chương, có gì tuần sau bù.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Điều kiện kết minh

Có rất nhiều phương án để giải quyết, nhưng phía tạo điều kiện thuận lợi cho cả hai bên, Minh Vũ quan niệm có bánh ít đi qua thì sẽ có bánh quy đi lại, trên đời này không ai cho không ai bất kỳ điều gì cả, tất cả đều có cái giá của nó.

Trong mỗi cuộc đàm phán, kẻ mờ lờ trước sẽ là kẻ thất thế, vì thế Minh Vũ lấy bất biến ứng vạn biến.

Nhìn thấy hai người ăn cá rất ngon lành, nên bụng hai người Siik và Ston cũng kêu lên ừng ực

“ Vũ thủ lĩnh! Chuyện hôm trước!” Siik mở lời.

“ mấy hòn đá kia ta rất thích! Ta sẽ dùng 2 túi thức ăn đổi lấy một túi đá!” Minh Vũ ép giá thâm thương.

“không được a! mấy viên đá đó rất nặng, lấy cũng rất khó!” Ston lớn tiếng nói.

“nặng lại khó lấy, tại sao các người mang tới đây, chúng không có ăn được à!” Minh Vũ nắm bắt ngay điểm yếu.

Ston có chút im lặng, mấy viên đá kia vì có một chút kỳ lạ, cũng rất là dễ nhặt, nên hắn mới cho người mang theo, xem có đổi được thứ gì hữu ích không, chứ bộ lạc bọn họ quá đói rồi tìm một chút hi vọng có thức ăn hẳn cũng làm.

Quả thật cái giá một túi đá một túi thức ăn là cái giá hắn không hề nghĩ đến. nhưng hắn lại muốn được thêm, đặc biệt là cái loại vũ khí khủng bố kia, có thể giết người hơn cả trăm bước.

Ston nghĩ nếu có thứ vũ khí kia trong tay, bộ lạc hắn sẽ đi đến vùng đồng cỏ, săn thú nơi đó sẽ dễ dàng hơn.

Nhưng hắn không có ngờ tên thủ lĩnh nhỏ tuổi kia lại khó chơi như thế, chỉ nói một câu đã biết được sự tình của hắn.

“ta không biết mấy viên đá kia là thứ gì, nhưng ta biết thứ đó rất tốt. chỉ có bộ lạc bọn ta mới biết thứ này ở đâu!” Ston cương quyết.

“ta muốn thứ vũ khí kia của người!”

“không được, cho dù ta đổi với bộ lạc các người, các người cũng không sử dụng được!” Minh Vũ lắc đầu.

“ta có thể dùng thức ăn đổi, thậm chí là nồi để đổi! các người cũng thấy, bộ lạc ta có nồi, nồi có thể biến thức ăn một người thành 3 người ăn, ăn rất no và ngon!” Minh Vũ ngả giá.

“Một cái nồi này, bỏ thức ăn của 4 người vào, sau đó cho thêm nước, nấu cho đến khi nung trong nồi nổi bong bóng, là sẽ ăn được!”

“ta không tin!” Ston nói.

“tuy hay không tùy người! Nhưng đồ bộ lạc ta không dễ lấy!” Minh Vũ lạnh giọng.

“ta biết bộ lạc các người thiếu ăn! Ta sẽ dùng lương thực đổi! Exp mang một túi bột khoai ra đây!” Minh Vũ phân phó cho Exp.

Exp cũng thấy qua mấy viên đá kia, nàng cũng nghi hoặc đó có phải là thứ kia không, nhưng nàng không dám hỏi, chỉ biết theo lệnh mà làm.

Rất nhanh Exp mang ra một túi da thú, bên trong chứa đầy một thứ bột trắng đục, vón vón thành rất nhiều cục.

“đây là bột khoai!” một túi này có trọng lượng bằng một túi thịt khô. Một túi bột khoai đủ cho 60 người bộ lạc các người ăn no”

“cái gì! Ston cùng Siik không tin vào tai mình! Hô! lại một tiếng thật to.

“một túi bột các người kia làm 3 phần, cho vào cái nồi, sau đó đổ nước vào đầy nồi, dùng lửa đun cho nó sôi lên, trong khi đó các người dùng gậy khuấy cho thật đều. các người có thể cho vào rau cỏ mà các người thường ăn vào, hương vị sẽ tăng cao, nếu có muối thì càng tốt.”

“bộ lạc ta không có muối!” Ston nói.

“bộ lạc ta có, bộ lạc có nhiều muối, không sợ thiếu, chỉ cần các người cho ta đá kia, thức ăn, muối, nồi các người sẽ có.!” Minh Vũ dụ hoặc.

“không ta muốn thứ vũ khí kia!” Ston cắn răng, nhưng ý chí của hắn đã có một chút lung lay.

“vậy các người đi về! thứ đó ta không đổi được!” Minh Vũ cười khẩy

“xưa giờ trả giá anh chưa kém ai.” Hắn thầm nghĩ.

Cảm giác hai bên không có một chút ý tứ hợp tác trao đổi Siik có chút gấp. bộ lạc hắn thiếu thức ăn, nếu có những thức ăn kia, bộ lạc hắn sẽ không cần người đi đổi. bộ lạc sẽ nhiều người, không sợ thiếu.

Thế nhưng thủ lĩnh lại như thế, hắn thấy một túi đá đổi lấy hai túi thức ăn kia, cái giá thật quá hời, một túi đá chỉ cần 4 5 viên là đủ, hơn nữa đá kia thật dễ lấy, một ngày hắn có thể lấy tới 10 thậm chí là nhiều hơn.

“Thủ Lĩnh! Ta thấy hai túi thức ăn đổi một túi đá, cái giá đó được rồi, nhưng thứ vũ khí kia chúng ta lấy không được!” Siik nói với Ston.

Ston cắn răng phải đồng ý cái giá này sau đó hắn ta nói.

“bộ lạc ta rất thiếu thức ăn, bộ lạc ta cần nhiều thức ăn, nhưng đá bọn ta mang đi không nhiều lắm!”

Ý tứ của Ston là khoảng cách từ bộ lạc hắn tới bộ lạc Đá Lớn là rất xa, một khi bộ lạc hắn đi trao đổi thì tính cả đi cả về là gần 2 tháng, như vậy bộ lạc hắn sẽ chết hết.

Đây cũng mà vấn đề Minh Vũ lo lắng, đi lại và vận chuyển hàng hóa trong thời đại này rất khó khăn, mang tiếng là đi hai tháng, nhưng khoảng cách cả đi

cả về cùng không quá 160km nhưng do chủ yếu là đi bộ và đường rừng núi cực kỳ khó đi. Không thể nào di chuyển nhanh cho được.

Minh Vũ đã nghĩ đến phương tiện đi trên nước, đó chính là thuyền bè. Thuyền thì bây giờ sẽ không có khả năng chết tạo vì không có đủ công cụ.

còn bè thì dễ làm. Nhưng không đủ chất lượng, vì bè cột bằng dây rất nhanh hỏng. bè hỏng thì không sao, nhưng một khi bè hỏng thì hàng hóa trên bè sẽ chìm hết. như vậy càng rách việc hơn.

“gần bộ lạc các người có suối?” Minh Vũ chợt hỏi một câu không có một chút liên quan tới cuộc trao đổi.

Ston không hiểu nhưng vẫn trả lời “ Có, cách bộ lạc không xa có một dòng suối, bọn ta theo dòng suối kia để đi tới đây!” Ston chỉ về một con suối cách đó không xa, đây là một trong 5 con suối chảy về hồ Móng Gấu.

“ người biết đây là gì?” Minh Vũ lấy ra một con cá đã nướng chín. Da cá đã chín vàng, để lộ ra từng thớ thịt màu trắng xung, mùi thơm phát ra nhẹ nhẹ.

“ biết đây là cá!” Ston trả lời.

“ bộ lạc ta có phương pháp bắt cá trong mùa xuân và mùa đông. Chỉ cần bộ lạc người mang đá này cho bọn ta, bọn ta sẽ dạy các người là cái này, thậm chí là muối cùng những thứ khác.” Minh Vũ cũng đã ngã bài.

Hắn thật sự là muốn dùng biện pháp tốt nhất để bộ lạc phát triển, nhưng những bộ lạc hắn lại đi lên trên xương máu những bộ lạc khác mà phát triển, hắn không muốn, nhân tính hắn vẫn còn.

Thời đại nguyên thủy, con người đã rất ít, nếu không phải vì xung đột lợi ích, hoặc ảnh hưởng đến sinh tồn của bộ lạc hắn, hắn sẽ không muốn đánh đánh giết giết cả.

Ston cùng Silk có chút không tin vào tai mình, như sự thật trước mắt bọn chúng, đó là cá, bá không thể bắt vào mùa này. Nhưng bộ Lạc Đá Lớn là có thể.

“ được! bọn ta đồng ý!” Ston ngay lập tức gật đầu.

“ nhưng ta không tin bọn người, ta sẽ cho những thợ săn bọn ta đi theo các người về bộ lạc, đến lúc đó bọn ta sẽ chịu trách nhiệm bắt cá cho chác người, tìm thức ăn cho các người. Nhưng bộ lạc các người phải lấy đá cho bọn ta!” Minh Vũ muốn thật chắc chắn, tuy hắn thương người, nhưng muốn ăn không đồ của hắn thì không có dễ như thế.

Hai tay Ston không ngừng chà xát, bộ lạc thức ăn rất quan trọng, nhưng cho người của bộ lạc khá tới sống cùng với bọn họ. bọn họ sẽ rất là nguy hiểm.

“ chết đói cũng là chết, bị giết cũng là chết, bộ lạc hắn đã không còn gì nữa rồi. Ston cắn răng quyết định.

“ được! ta đồng ý, nhưng các người không được cướp, giết bộ lạc ta!”

“ được!” Minh Vũ cũng thở phào nhẹ nhõm. xem như đây là một bước tiến không tệ đối với bộ lạc.

Theo như cái giá qui định vừa rồi, bộ lạc Đá Lớn dùng thức ăn cùng nôi để đổi lấy 10 đá xanh kia. Đồng thời phân nửa phụ nữ và trẻ em nữa, số này không phải là để trao đổi thức ăn mà là dùng để làm con tin. Nếu như bộ lạc Oro không làm theo hiệp ước số người này sẽ bị giết, đồng thời cả bộ lạc Oro cũng bị chôn cùng.

Còn nếu như người bộ lạc Oro làm đúng như hiệp ước thì số người này sẽ trở về bộ lạc sau hai mùa đông.

Đó là trên lý thuyết thôi, thế nhưng hai năm sau đám người kia bị nuôi cái con sâu tham ăn trong bụng đến mức mập mạp và kén ăn thì bọn họ làm sao có khả năng mà về được.

Những điều kiện được coi như khá là hà khắc với bộ lạc Ston, tuy bọn họ có được loại cá để bắt cá, nhưng lại trong sự giám sát của những thợ săn bộ lạc, hắn sẽ phải ra không ít người đi đến bộ lạc Oro, đồng thời thành lập một căn cứ tạm thời nơi đó, nếu thời cơ thích hợp sẽ sát nhập bộ lạc Oro vào bộ lạc Đá Lớn luôn.

Chương thứ hai, còn 3 chương.

Ta hận, donate nhiều vào, biết vậy sau đám cưới mới thông báo.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Kế hoạch mới được triển khai

Sau khi Ston cùng Siik trở về thì lúc này cũng đã trưa, phải chuẩn bị thứ ăn trưa, tuy Exp không tình nguyện nấu cho Melly ăn, nhưng sau một hồi Minh Vũ thuyết phục nàng cũng phải động thân vào bếp, nhưng không một chút hào hứng nào cả.

Melly thì trái một túi phải một túi thịt khô thông thả đi về lều trại của mình chờ đợi bữa ăn tiếp theo. Thật sự Melly không có chút tình nguyện, vì khi ở gần bên Minh Vũ nàng cảm giác vô cùng thoải mái. Nhưng Minh Vũ đang có việc cần phải giải quyết nên nàng phải trở về đồng thời mang theo hàng bó thường.

Minh Vũ lúc này hẳn đang cần yên tĩnh để suy nghĩ bước tiếp theo của bộ lạc.

Sau khi thu nạp bộ lạc Núi Lớn, nhân khẩu bộ lạc Đá Lớn đã lên tới con số gần 500 người, như thế cần phải kiến thiết thêm nhà ở, đồng thời khai thêm nhiều ruộng trồng thêm thật nhiều lương thực cùng các loại thức ăn khác nhau.

Dân cư bộ lạc càng đông thì sức ép về an ninh lương thực càng lớn, hẳn không muốn tình trạng vào mùa đông vừa rồi xảy ra một lần nữa.

Với sản lượng gần 20 tấn khoai, sau khi chế biến thành bột cùng thất thoát hư hỏng, số bột khoai có thể tích trữ nằm trong khoảng 10 tấn, cùng giống cho mùa sau.

Ngoài ra củ cải, rau diếp cũng được gieo trồng ra rất nhiều, như vậy về an ninh lương thực trong thời gian tới sẽ không lo lắng.

Nhưng vào mùa khô đỉnh điểm thì thức ăn không phải là vấn đề quan trọng nhất, nước chính là thứ yếu trọng nhất.

Minh Vũ cũng không biết tại sao lại có tình trạng như thế, vì hẳn căn cứ theo địa hình, khí hậu và thảm thực vật thì hẳn tin chắc rằng mùa khô nơi này sẽ không thể nào thiếu nước được, cùng lắm là lưu lượng của mấy con suối sẽ giảm bớt lưu lượng mà thôi. Không thể nào có tình trạng khô hạn thiếu nước được.

Nhưng Vu khẳng định là như thế. Thậm chí là những bộ lạc khác cũng nói như vậy mùa khô thiếu nước, mà thời gian cũng không hề dài nữa, chỉ khoảng 2 tháng từ khi lễ hội mùa xuân kết thúc. Lúc đó dòng suối sẽ khô cạn.

Như vậy thì khi trở về bộ lạc hẳn phải nghĩ kế tích trữ nước hoặc là tìm nguồn nước ổn định cho bộ lạc sinh tồn. Đó là vấn đề thứ nhất cần phải giải quyết.

Vấn đề thứ hai trong lúc này là thu xếp ổn thỏa việc bộ lạc Oro. Sự hợp tác này có thể nói là một con dao hai lưỡi.

Thuận lợi là bộ lạc Đá Lớn có thể nhận được nguồn tài nguyên kim loại đồng, với đồng Minh Vũ có thể làm ra nhất nhiều thứ, ví dụ như thay thế công cụ bằng xương và đá. Đồng thời chế tạo các loại vũ khí có sát thương lẫn linh hoạt rất nhiều, vũ đầu thương, đao, dao găm, đầu tên.

Ngoài ra còn có thể chế tạo những vật phẩm hữu dụng khác như nồi đồng, lưới liềm, cuốc, ngay cả áo giáp cho những thợ săn cùng la điều có thể.

Nhưng mặt hại chính là công nghệ sinh tồn của bộ lạc có thể bị truyền ra bên ngoài, ưu thế về thức ăn sẽ giảm đi một phần, đồng thời có nguy cơ rất cao cung tên cũng bị phỏng chế. Hoặc là trường hợp xấu nhất, đám người đóng trú tại bộ lạc Oro sẽ bị giết chết.

Để phòng ngừa chuyện đó Minh Vũ quyết tâm một lần chơi lớn, hẳn sẽ điều ít nhất là 10 thợ săn bộ lạc cùng 30 phụ nữ đến đóng trú tại bộ lạc Oro. Đồng thời để một người có khả năng chỉ huy và mưu lược đóng trú tại nơi này, vừa có nhiệm vụ đôn thúc bọn họ khai thác đồng đồng thời bắt cả và uy hiếp về mặt quân sự khiến cho đám người bộ lạc Oro không dám trở mặt.

Như vậy Elr sau khi nghỉ ngơi được một ngày, thì ngay lập tức được chạy về bộ lạc truyền tin tức về đề cho bộ lạc nhanh chóng mang người tới đây. Người được chọn làm thủ lĩnh nhóm này là Luc cùng 9 tên tân binh thợ săn và 30 phụ nữ, trang bị mang theo cũng không được thiếu, đó là lương thực, muối, hương liệu, gia vị.

Lần này vì số lượng hàng hóa mang theo nhiều nên được đặc cách mang theo 10 con trâu để vận chuyển hàng hóa.

Elr còn mang theo thư tay cho Minh Vũ tự viết cho Ashi. Bức thư mang theo các nhiệm vụ là Minh Vũ cần bộ lạc phải hoàn thành trong thời gian tới.

Đó là sau khi hoàn tất xử lý toàn bộ củ khoai thành bột, bộ lạc tiếp tục đẩy mạnh việc sản xuất gạch, ngói, than.

Ngoài ra Minh Vũ còn nhắc tới việc đã thôn tính hai bộ lạc Lửa và Nanh, yêu cầu những thợ săn cùng cung thủ nhanh chóng tiếp thu hai cái bộ lạc này.

Elr rồi đi cùng với một con trâu để gia tăng tốc độ, Minh Vũ dự định cho đến khi lễ hội kết thúc thì kế hoạch của hẳn cũng sẽ triển khai.

Đồng thời trong thời gian này, hẳn quyết thu thêm các loại tài nguyên khác đặc biệt là các loại thức ăn như Cà Chua và Chanh.

Kế tiếp theo mấy ngày lễ hội mùa xuân càng đến thêm nhiều bộ lạc khác nhau. Mang theo rất nhiều vật tư cùng phụ nữ, mục tiêu chính là trao đổi và giao phối.

Mấy ngày nay bộ lạc Đá Lớn cũng khá là yên bình, những thợ săn bộ lạc phục hồi với tốc độ nhanh chóng, những tên bị thương nhẹ, vết thương đã kéo vảy, riêng Orc cũng đã khá hơn rất nhiều, tên này sau khi trọng thương sức ăn càng gấp bội, không biết tên này bao từ hẳn là làm bằng cái gì, một bữa ăn của hấp gấp 5 6 lần người bình thường.

Nếu chỉ sử dụng bột khoai và khoai mang theo để ăn, thì với sức ăn lớn như thể thứ ăn mang theo đã hết từ lâu. Nhưng Klu mấy ngày nay bạo phát sản được rất nhiều thú, gà, thỏ, heo, thậm chí là các loài động vật ăn thịt cỡ nhỏ cũng được thêm vào chuỗi thức ăn.

Mà mấy ngày nay độ thân thiết giữa Klu và những thợ săn bộ lạc Đá tảng cao rất nhiều, hằng ngày Klu đều cùng những chiến binh bộ lạc Đá đi săn và ăn uống cùng nhau. Klu không tiếc các loại gia vị và hương liệu, nấu nướng cho bọn họ ăn.

Ngay cả Simba cũng vô cùng thích Klu, hằng ngày cả hai nói chuyện với nhau rất thích, có hôm Klu còn mang canh cá đến cho đám người Simba ăn.

Trong mắt mọi người thì cho rằng bộ lạc Đá Lớn đang lấy lòng bộ lạc Đá đồng thời Klu cũng có ý tứ gia nhập bộ lạc Đá nên mới làm những hành động như thế.

Nhưng trong mắt Minh Vũ đám người bộ lạc Đá chắc khác gì mấy con chuột đang ở trong một hũ gạo. chúng càng ăn càng đến một ngày bọn chúng sẽ không thể thoát được cái hũ gạo kia.

Đây là một kế hoạch ếch nấu trong nước, cái chết đến từ từ không một chút báo trước.

.....

Tại vùng phương nam, vùng đồng cỏ rộng lớn bộ lạc Báo Đen đã có một sự cự đại diễn biến. bộ lạc không còn đóng trú tại ba gốc cây lớn giữa đồng cỏ nữa mà đã di chuyển tới vùng ven cánh rừng nơi tiếp giáp cửa vùng đồng cỏ và khu rừng núi phía bắc.

Với một cái lý do khá là củ chuối “thần linh đã không còn bảo hộ bộ lạc nữa phải đi về nơi khác, nơi đó sẽ có thần linh mới bảo hộ!” Và thế là bộ lạc Báo Đen đã không còn ở nơi đồng cỏ tràn đầy thịt nữa.

Kai có suy nghĩ của riêng mình, vùng đồng cỏ tuy thuận lợi để sinh sống, nhưng lại thiếu tài nguyên khác, đặc biệt là vật liệu đốt. đồng cỏ có rất ít cây lớn có thể lấy gỗ.

Mà phát triển văn minh thì gỗ là vật liệu rất quan trọng không thể thiếu được.

Nơi ở mới của bộ lạc Báo Đen là một hạ lưu của một dòng suối nhỏ. Nơi này là một vùng đất bằng phẳng và khá cao so với nền địa hình. Từ nơi này nhìn xuống có thể nhìn thấy vùng đồng cỏ ở phía xa xa. Cánh đó không xa là một dòng suối nhỏ có lưu lượng nước không hề ít. Đằng sau là một rừng cây rộng lớn, bên trong chứa rất nhiều tài nguyên.

Bộ lạc Báo Đen dưới sự chỉ huy của Kai có tốc độ phát triển cực nhanh, lúc này bộ lạc đã có thể chế tạo được nồi và cả chén bát rồi. thế nhưng bọn họ vẫn ở trong các căn lều bằng da thú.

Lúc này tốc độ phát triển của bộ lạc bị giới hạn bởi một thứ đó là chế tạo công cụ bằng kim loại.

Kai không biết thứ này, trước kia hắn là một kẻ ham chơi bỏ học, có kiến thức chưa tới lớp 12. Phần lớn thời gian của hắn chính là trong các phòng nét. Sở thích của hắn là chơi game để chế và đọc truyện tiên hiệp.

Nếu về bày trận đánh nhau, thì hắn sẽ không thua bất kỳ ai, nhưng về kỹ năng sống và sinh tồn, thì hắn cực kỳ kém.

Trong quá trình chế tạo trang bị đồng, hắn không thể nào làm nung đồng, chứ nói gì là nung chảy.

Hằng ngày Kai cùng mấy tộc nhân của mình chìm đắm trong việc đốt mấy cục khoáng đồng kia, nhưng cho dù hắn có đốt 3 ngày 3 đêm thì nhưng viên đồng kia vẫn tro tro a như đá.

Hắn không nung được đơn giản vì lò nung không hợp cách. Đồng thời hắn dùng gỗ để đốt chứ không phải là than. Nếu đốt lửa bằng củi thì nhiệt độ cao nhất chỉ là 200-300 độ mà thôi. Với nhiệt độ như vậy hắn không thể nào nung mềm được đồng cả.

Tuy như thế chế tạo gạch và xây nhà bằng đất cũng đang được tiến hành.

tranh thủ trước khi ngủ làm 1 2 chương cho anh em, chứ hôm nay mệt lắm. mệt không thể tả được. đám cưới thật là khổ. mai còn một ngày nữa. có gì thì thứ 3 mới trả chương được. anh em cứ gi lại và sẽ thanh toán nợ sau.

cầu phiếu, cầu đề cử, sáng ha rút tốp mấy lần. bên kia bac Seven buff kinh quá, một ngày gần 300 phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Hiểm họa từ phương bắc

Tại vùng núi phía bắc xa xôi, nơi mà hằng năm băng tuyết vĩnh cửu. nơi đây là địa phương các Vu thường kể đó. Tại phía bên kia dãy núi là nơi ở của các vị thần, thế nên không ai được xâm phạm

Dãy núi này cực kỳ khủng bố, được xếp vào loại liên hoàn núi chia cắt khối lục địa này thành hai nửa. Dãy Núi của Thần. không bất kỳ ai đặt tên cho dãy núi, bọn họ chỉ ngầm thừa hiểu đó là không thể xâm phạm. không thể vượt qua và hằng năm nhìn lên với con mắt đầy kính người.

Thế nhưng người bên kia dãy núi đã đặt tên cho “Dãy Núi Của Thần” là Himlam.

Núi Himlam là một loại núi siêu trẻ, hay có thể nói nó là dãy núi Himlam được tạo ra từ hai mảng kiến tạo lục địa. Hai mảng này va chạm với nhau, và không ngừng làm tăng độ cao của dãy núi hùng vĩ này.

Trái ngược với mặt nam ngọn núi, tại mặt bắc dãy núi Hilam nơi đây lại có một nền văn minh phát triển vượt bậc, nơi đó được mệnh danh là nơi ở của các vị thần.

Bắt đầu từ dãy núi Himlam kéo dài lên phương bắc địa hình vị trí địa lý vô cùng phức tạp, đầu tiên là địa hình rừng lá kim, sau đó là rừng lá rộng, chia cắt rừng lá rộng mà một con sông cực lớn, các bộ lạc phụ cận dòng sông này có nền văn minh rất phát triển, đặc biệt là các kỹ năng miền sông nước, bơi lội, bắt cá, thậm chí là chế tạo thuyền bè.

Càng về hơn một chút, đó là một khu rừng mưa nhiệt đới khổng lồ. nghe nói những bộ lạc sống trong khu rừng này cực kỳ hung dữ. giết chóc xảy ra hằng ngày. Thế nhưng những chiến binh khu rừng này cực kỳ khủng bố. nghe nói có một loài cá, nếu giết chết nó bằng một mũi giáo, mà mũi giáo đâm xuyên tim nó, rồi dùng máu trong tim nó uống sẽ có được sức mạnh Vĩnh Hằng.

Tiếp theo cánh rừng mưa nhiệt đới rộng lớn đó là khu vực của các lãnh nguyên, núi nơi đây rất nhiều, nhưng lại thấp và bé, các dãy núi liên tiếp nhau, tạo thành rất nhiều thung lũng.

Và cuối cùng là một vùng hoang mạc cực kỳ rộng lớn, không ai biết tận cùng bên kia là cái gì cả, nhưng lại có những truyền thuyết đó mới chính là nơi ở của các vị thần.

Mọi thứ đều giữ cân bằng cho tới khi, từ bên kia cái nơi nọ là nơi ở của các vị thần, bất ngờ có những đội quân áo đen, khí thế hung hãn bất ngờ băng ngang qua vùng hoang mạc rộng lớn bắt đầu không ngừng càn quét các bộ lạc phụ cận hoang mạc.

Bọn chúng cực kỳ hạn chế giết chóc đa phần dựa trên ưu thế về vũ khí và kỵ binh, bọn chúng không ngừng bắt bớ, thẳng tay tàn sát những đứa nhỏ dưới 10 tuổi không một chút thương tiếc.

Các bộ lạc bị cướp phá, bắt bớ sau đó bị tống lên những chiến xe tù rồi kéo về cái nơi được gọi là vùng đất của các Vị Thần.

Sự hỗn loạn của phiên lục địa này đã nổi lên, khói đen của sự chiến tranh không ngừng phá vỡ sự yên bình nơi đây.

.....

Tại vùng đất phương nam không một ai hay biết về biến cố đang lan tràn tại khu vực phía bắc, bọn họ đang vui mừng trong không khí lễ hội mùa xuân, mùa giao phối.

Lúc này các bộ lạc đã tụ tập đông đủ thế nên phần thứ hai của lễ hội mùa xuân cũng bắt đầu. người chiến thắng trong cuộc chiến này bộ lạc của bọn họ sẽ trở thành những bộ lạc mạnh, phogn quanh nhất. đồng thời cũng có cơ hội được giáp phối với những chiến binh mạnh mẽ nhất của bộ lạc Syk.

Trận thi đua giữa các bộ lạc, nói đúng hơn là trong vòng 5 ngày, bộ lạc nào săn giết được nhiều thú nhất, thú to nhất thì bộ lạc đó sẽ là người

chiến thắng. không có bất kỳ phân định về số người hay là có thể cướp giết hay không. Tất cả không quan trọng quá trình, chỉ cần kết quả là được.

Vì thế bộ lạc càng mang theo nhiều chiến binh, nhiều thợ săn sẽ có cơ hội chiến thắng cao. Điển hình là Simba bộ lạc Đá hấn mang theo rất nhiều chiến binh, ít nhất là 200 tên. Tiếp theo là Saita của bộ lạc Aram hấn mang theo tất cả là 170 chiến binh, đội hình cực kỳ mạnh mẽ và phong cách ăn mặc cực kỳ khác biệt.

Dẫn đầu bộ lạc Aram là Saita với thân thể cường tráng mạnh khỏe trên người chỉ có một cái khố, để lộ ra thân hình trần đầy cơ bắp. theo sau hấn là rất nhiều chiến binh bộ lạc Aram nhưng tên này y phục bề ngoài không khác gì Saita cho mấy, nhưng trên mỗi bắp tay bọn họ đều cột một hay hai sợi dây màu vàng. Giống như một kiểu phân chia cấp bậc trong bộ lạc vậy.

Ngoài ra còn rất nhiều bộ lạc khác gia, tổng số chiến binh tham gia lên đến con số cả ngàn người. riêng duy nhất có bộ lạc Đá Lớn là không có tham gia vào cuộc đấu tranh danh vọng này.

Đối với việc cho tộc nhân của mình làm Heo Nọc thì hấn không có hứng thú chút nào, đàn ông luôn có lòng tham về chiếm hữu và quyền lực không, không biết là cái thời đại nào, giống loài nào. nhưng nó là bản năng của giống đực.

Melly chính là người Minh Vũ đã xác định, thì hấn nhất quyết sẽ không cho nàng chạy thoát, mấy ngày ngay mối quan hệ giữa hai người không ngừng tăng cao.

Đặc biệt là Minh Vũ bắt đầu dạy cho nàng học chữ. Và học đếm, đó là hai điều trước hấn dạy cho nàng. Nhưng còn về mấy phần cơ mật của bộ lạc

như cung tên, cách luyện chế muối, đồ đồng, chế tạo gồm thì hẳn không hề rỗng dù chỉ một lời.

Exp mấy ngày nay dường như cũng đã có một chút tiếp nhận Melly, tuy nàng không có quá tỏ ra thân thiện với Melly, nhưng thức ăn dành cho Melly cũng được nhiều thêm hơn một chút.

Mà quan hệ giữa hai thủ lĩnh bộ lạc được đề cao không ít, nên giữa các tộc nhân giữa hai bộ lạc cũng quan hệ không tồi, thậm chí là Klu từng bị khinh thường vào mùa giao phối năm trước, cũng được mấy chiến binh bộ lạc Syk để ý tới, ngờ lời muốn giao phối với hẳn.

Thế nhưng rất không may cho cái tên này, hẳn lúc này thật sự là quá khốn khổ, hẳn ngày hôm nay hẳn phải thường xuyên o bế, nấu thức ăn cho mấy tên đồ hơi và yêu đuối kia ăn, thậm chí bọn chúng còn sờ đến bé cưng của hẳn, làm cho lòng hẳn đau như cắt.

Nhưng đó là lệnh của thủ lĩnh hẳn không dám cãi lời, chỉ biết cắn răng mà làm nhiệm vụ thôi. Cứ nghĩ tới cảnh hằng ngày bé yêu bị mấy cái móng heo tham ăn kia không ngừng vuốt ve, thậm chí còn có tên muốn cưỡi lên người bé yêu của hẳn.

Lại nói về mối quan hệ giữa Klu và mấy thành viên bộ lạc Đá, đám người này rất là thân thiết với, nói chuyện trên trời dưới đất, thậm chí Klu còn kể về những món ăn cực ngon mà hẳn từng được ăn tại bộ lạc Đá Lớn.

Cái gì mà không phải hang đá, nhưng cứng chắc không khác gì hang đá, chứ được nhiều người. vậy mà không hề bị ngợp thở.

Rồi đến cái đêm mà bộ lạc hẳn đương đầu với bầy sói hung dữ. hẳn chiến đấu mạnh mẽ đến cỡ nào, giết được bao nhiêu sói.

Cái gì mà bộ lạc ăn một ngày ba bữa, lần nào cũng là món ngon, ăn hoài không hết. bộ lạc hẳn ai cũng đi giày, không sợ bị đá đâm, không sợ bị cháy máu.

Dần dần trong nội tâm mỗi chiến binh bộ lạc đã xuất hiện hảo cảm cùng ngưỡng mộ đối với bộ lạc Đá Lớn và những điều thần kỳ của bộ lạc này.

Và đó cũng là mục đích của Minh Vũ, đối với kẻ không phải lúc nào cũng đánh đánh, giết giết, mà còn phải dùng tâm kế đánh bại kẻ địch từ bên trong nội bộ bọn chúng.

Trước kia quyền cao của thủ Lĩnh và Vu là không thể nào xâm phạm, vì đặc quyền như thế Vu và thủ lĩnh có quyền tối cao, muốn đánh thì đánh, muốn giết thì giết.

Như vậy nội tâm của những tên tuy sợ nhưng không có kính phục, nổi uất ức nghẹn khuất không nói thành lời. đối với bọn họ chỉ có sức mạnh mới nói lên tất cả, có sức mạnh mới là tuyệt đối.

Mà thông qua những lời kể của Klu, độ cao của thủ Lĩnh bộ lạc Đá Lớn dần dần lớn thật chí là vượt qua thủ lĩnh Simba.

Từ hôm nay tác sẽ trở lại. mọi người thông kê nợ nần để tác còn trả. Tác tính sơ sơ cũng gần chục rồi.

Mấy bác cứ thắc mắc lần không thích xuất hiện thêm một nhân vật xuyên khác. Nhưng tác đã suy nghĩ nhiều, các bạn yên tâm mạch truyện sẽ có nhiều biến cố khác và mới lạ. nếu truyện mình đi theo lối mòn của bọn Trung thì mình đã nghĩ viết từ lâu rồi.

trong tư duy của họ họ, muốn là người độc bá, muốn chiến hết tất cả tài nguyên, đất đai, phụ nữ đẹp. luôn muốn mình là người cường nhất.

tác phẩm của mình hoàn toàn khác, mang theo nhiều kiến thức địa lý, xã hội. ngay cả những biến cố trong lịch sử và sự hình thành mình cũng sẽ lồng ghép vào câu chuyện.

các bạn đọc xong chương này thì cũng hầu như sẽ đoán được phần nào trong phần chìm của tảng băng trôi.

Thôi nhiều chuyện nhieu đó thôi.

Cầu kim phiếu, đề cử, 3 ngày đám cưới mất top rồi

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Rỗng vắng nhà gà mọc đuôi tôm

Sau bao lần dụ dỗ cùng mê hoặc Minh Vũ đã thuyết phục thành công Melly và bộ lạc của nàng cung cấp cho bộ lạc Đá Lớn hạt giống đậu phộng và hạt giống cây day. Bù lại bộ lạc Đá Lớn phải chỉ cho bộ lạc Syk cách bắt cá vào mùa xuân và mùa đông.

Cả hai bên đều tranh thủ lúc lễ hội vẫn còn nhanh chóng chuyển giao vật phẩm theo ước định. Ngoài ra bộ lạc Đá Lớn còn kết thành liên minh với bộ lạc Syk, cả hai bên sẽ hỗ trợ nhau về sức mạnh chiến đấu và lương thực. một khi một trong hai bộ lạc bị các vấn đề khó khăn, như thiếu lương thực, thức ăn

hay là tà thần xâm lấn (dịch bệnh) thậm chí là bị bộ lạc khác tấn công, bộ lạc còn phải phải có nghĩa vụ tương trợ.

Để gia tăng thêm tiếp xúc giữa hai bên, đồng thời liên lạc thuận tiện, bộ lạc Syk sẽ cử người qua bộ lạc Đá Lớn để học hỏi: chữ viết, trồng trọt, thậm chí là thuần dưỡng động vật.

Nhưng bù lại thủ lĩnh bộ lạc Syk, Melly phải đi theo cùng trở về bộ lạc Đá Lớn, ngoài ra muối tinh cũng cung cấp cho bộ lạc Syk với một giá thật hời. một túi đậu + một tấm da đồi được một túi muối.

(rất ít bộ lạc biết muối có thể làm thức ăn, muối chỉ pha với nước uống hoặc là dùng lười liếm.)

Còn về bí mật quân sự cung tên thì bộ lạc Đá Lớn không hề có ý định đưa ra, bởi vì đây là một chuyện rất là cơ mật. tim của Melly đã nắm trong tay của Minh Vũ rồi, thậm chí phần lớn các nữ chiến binh cũng đi theo con sâu trọng bụng các nàng rồi. nhưng đứng đầu một bộ lạc không phải có mình thủ lĩnh mà còn có Vu.

Minh Vũ không hề biết Vu bộ lạc Syk dài méo ra sao, nhưng thông qua những lời kể của Melly thì Vu là một người vô cùng cứng nhắc. luôn cho là những gì từ trên truyền xuống là đúng đắn, thậm chí còn làm quá hơn thế nữa. có rất nhiều thiếu nữ bộ lạc bị Vu giết hại tể lễ cho thần linh mỗi khi dòng suối không chảy ra nước.

Nghe thì liên minh giữa hai bộ lạc, bộ lạc Đá Lớn sẽ xảy ra thiệt thòi, khi phải bỏ ra quá nhiều thứ, nhưng đó chỉ là mặt nổi thôi, còn về mặt chìm thì chỉ có Minh Vũ nhìn ra.

.....

Bộ lạc đá lớn lúc này có một chút bừa bộn, ngoài cánh đồng trồng khoai mùa vụ rồi, lúc này cỏ mọc rất xanh, vì không có người thường xuyên nhổ con, cũng trồng cây, nên mảnh đất này không khác gì một khu đất hoang.

Chỉ có khu vực phía trên là đang canh tác nhóm cây hạt đá, cùng củ cải là được chăm sóc rất tốt. những gốc cây củ cải được chăm non rất kỹ, tất cả được theo hàng thẳng lối, vung gốc dọn cỏ. thậm chí là còn được tưới nước hằng ngày.

Dụng cụ tưới nước là một chiếc vại lớn đặt trên một chiếc xe rùa. Nước được vận chuyển từ bờ suối lên, khoảng cách khá xa, nhưng do có nhiều người công việc cũng không tới nỗi nào tệ.

Nhìn thành quả lao động là một vườn cây xanh ngắt, lòng nhưng tộc nhân rất vui vẻ, họ thường xuyên tưởng tượng ra thủ lĩnh sẽ khen ngợi họ, khi họ làm việc thật tốt, thậm chí là còn được thưởng một tấm da sói để may áo mặc.

Cách đó không xa là một bãi đất phì nhiêu được chăm chút rất tốt, đó là một loại cây thuộc họ nhà cà chua nhưng có vị rất cay. Cây ớt. trong khoảng thời gian qua, ngay cả khi Minh Vũ rời khỏi bộ lạc cũng không quên căn dặn những người ở nhà phải chăm sóc những cây ớt thật tốt. nếu nhìn thấy trái chín đỏ thì phải ngay lập tức hái vào rồi phơi khô, rồi mới đợi Minh Vũ về xử lý.

Có khoảng 40 cây ớt còn sống và phát triển, lúc đầu số cây non rất là nhiều, nhưng do không chịu nổi hay do sâu bệnh, nên chỉ còn hơn 40 cây sống tốt mà thôi.

Nhưng cây ớt lúc này vô cùng khỏe mạnh, những cây tốt nhất đã cao chừng nửa mét, một số đã bắt đầu kết hoa, những bông hoa màu trắng tinh khiết lấm tấm giữa màu xanh biếc, ủa áp không biết bao hy vọng của người trong bộ lạc.

Ngoài bờ suối, lúc này khá là đông đúc, không phải vì tổ chức bất cá số lượng lớn, mà mấy đứa nhỏ đang được cho học bơi lội. đồng thời cũng có không ít người dùng những chiếc xe rùa bằng gỗ đẩy nhưng vại nước to dùng tưới tiêu cho phần ruộng của mình được phân công.

Lúc này chỉ mới có hơn 9 giờ mà thôi, nhưng mặt trời đã thiêu đốt nơi này, nóng không thể tả nổi, nhiệt độ lúc này ít nhất cũng 34 -35 độ. Nếu càng về trưa nhiệt độ có thể lên tới 38 – 39. Với cái nhiệt độ kinh khủng này, dân cư bộ lạc chỉ có thể làm việc tốt trong buổi sáng sớm và buổi chiều mà thôi.

Mà bộ lạc Núi Lớn trong những ngày gần đây đã có một chút hòa nhập vào trong quần thể bộ lạc Đá Lớn, vì không có thủ lĩnh Vũ ở đây phụ trách chuyện đốc công xây dựng nhà ở, chỉ cho làm thật nhiều gạch và ngói, nên lúc này người bộ lạc Núi Lớn chỉ có thể ở ngoài trời hoặc sống trong các căn lều nhỏ được làm bằng da thú. Hay chỉ là từ những nhánh cây ghép lại mà thôi. Chính vì lẽ đó khu sinh sống nhìn vào mới có một cảm giác hỗn loạn.

Tud đã khá là hòa nhập với bộ lạc, thậm chí là lúc này hắn đã sử dụng cung tên thành thạo, tuy không thể nào bách phát bách trúng như Ashi hay Luc, nhưng cũng được xếp vào nhóm tân binh có triển vọng.

Dựa theo nhưng gì Minh Vũ căn dặn trước khi đi hồ Móng Gấu. nhóm người Ashi, Luc sau khi trở về bắt đầu triệu tập người, đi đến bộ lạc Núi Lớn để giúp bọn họ vận chuyển, còn đồng thời thu gom những cây con củ cải trở về bộ lạc.

Quá trình cũng gần cả nửa tháng mới xong, tuy người nguyên thủy vật dụng khá là ít, nhưng lại có vô số thứ linh tinh lang tang, tho gom hoài không hết. nếu không phải có 10 con trâu phụ giúp vận chuyển, thì 2 3 tháng mới hoàn thành cũng là chuyện bình thường.

Người bộ lạc Núi Lớn sau khi trở về bộ lạc thì nhanh chóng dựa theo lời Minh Vũ mà làm, đầu tiên là phân chia những người này ra làm từng nhóm nhỏ, và ít được liên hệ với nhau để phòng ngừa bất trắc.

Đồng thời tránh cho họ tiếp xúc các xưởng chế đồ của bộ lạc như lò gốm, lò gạch và đặc biệt là mấy người Alan, Alkam nhóm thợ thủ công đang làm

cung tên.

Vì có thêm nguồn lao động mới, những công việc trên cánh đồng đượ giao cho người mới gia nhập, còn những người củ thì tập trung vào các công việc khác như là chế tạo gạch, ngói.

Lúc này từ phương xa, Elr cười tươi phi nước đại không ngừng gấp rút chạy về bộ lạc, trong những ngày qua hấn tốc lực mà chạy, vì sợ trễ việc của thủ lĩnh, nếu không phải là vì sợ con trâu mệt chết thì hấn đã không ngừng nghỉ mà chạy rồi.

Khi nhìn thấy mồm đã lon, hấn đã thở phào một cách nhẹ nhõm, khi hấn tới đây, nhiệm vụ đã hoàn thành.

Từ xa mấy tên cung thủ phòng vệ bộ lạc đã nhìn thấy, đồng thời đã chạy vào thông báo cho Vu cùng một Ashi biết. có người trở về.

Nhanh chóng mọi người liền ra đón Elr, nhưng chỉ thấy một mình Elr trở về, không thấy thủ lĩnh cùng mọi người đâu, cho nên một số người bắt đầu hoang mang.

“Elr! Thủ lĩnh đâu?” không để co Elr kịp thở Ashi đã lớn tiếng trước.

Lúc này Elr làm gì còn hơi sức mà mà lời, hấn chỉ lấy ra từ trong ngực một tấm da thú, bên trong viết lít nha lít nhít rất nhiều chữ, giao cho Ashi rồi gục xuống dưới đất. 3 con sói non không ngừng sủa inh ỏi.

Ashi nhanh chóng tiếp nhận tờ da thú kia chăm chú đọc từng chữ, nàng biết trong bộ lạc lúc này người có thể đọc tốt nhất chỉ có nàng mà thôi.

Đọc qua một lượt bức thư nang mới thở phào nhẹ nhõm, nhóm thủ Lĩnh vẫn tốt tuy có người bị thương, nhưng không có thương vong.

Mà Elr lúc này đã được đưa vào bên trong bộ lạc, mấy ngày qua hấn không ngưng nghỉ, kiệt sức quá nhiều, thậm chí còn có dấu hiệu sốt và mất nước, người hấn lúc này nóng như lửa đốt.

Elr được đưa ngay vào hang đá, để Vu chữa trị. Vu nói Elr đã bị thần trừng phạt, vì đã xúc phạm thần linh. Cần phải đem vào cúng tế mới khỏi.

Lúc trước Vu đã không ít lần cúng tế như thế, một số thì không qua khỏi, số khác thì khỏe một số thì chết.

Mà theo như lời Vu giải thích, những người tốt là đã được thần linh tha thứ, còn ngược lại là bị thần linh trừng phạt, phải dùng sinh mạng của mình để bồi tội.

Mà Elr vừa đất tội chính là Thần Lửa, vì toàn thân Elr nóng như lửa đốt. phải đem Elr vào trong phải dùng vật hiến tế cho thần linh, đó làm máu của hung thú. Phải dùng máu tươi nhất, máu mới nhất để cúng tế.

Nếu Minh Vũ nghe được những lời này của Vu hấn sẽ không hề nhịn mà ngay lập tức nện cho tên già này một trận. không những ngu mà còn muốn giết thú của hấn nữa.

Nhưng hiện tại trong bộ lạc một khi Minh Vũ đi xa, người nắm quyền lực mạnh nhất chính là Vu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Bộ lạc tai ương

Dân cư nghe Vu nói là Elr bị trừng phạt bởi thần linh, nếu không lập tức cúng tế, Elr sẽ chết, thậm chí là bộ lạc cũng sẽ bị thần linh trừng phạt.

Người nguyên thủy không một ai không sợ thần linh, ngay lập tức các tộc nhân dừng tất cả các công việc đang làm, thậm chí là không thực hiện lời căn dặn của Thủ Lĩnh là phải tiếp nhận toàn bộ bộ lạc Nanh và bộ lạc Lửa.

Elr được đặt trước tại trung tâm lễ đàn, xung quanh hấn có 5 đồng lửa lớn được xếp theo hình ngôi sao năm cánh.

Còn Vu lão ta đứng trước biểu tượng đồ đằng không ngừng nhảy múa những điệu nhảy mà chưa từng được thấy. Vu gọi nó là vũ điệu bái tế thần linh.

Lão dùng hết sức mà nhảy, sau đó rống một tiếng thật dài rồi dập đầu xuống đất, trên trán lão chảy xuống từng giọt máu tươi nhưng lão không có một chút dừng lại mà còn vô cùng hăng hái giống như là một tín đồ cuồng tín đang lộ rõ sự trung thành đối với tín ngưỡng của mình.

Mấy tộc nhân đứng đằng sau cũng không có hiểu gì cả, bọn họ chỉ biết dập đầu theo Vu dập tới nổi đầu tung máu tươi.

Khoảng chừng năm phút, Vu lầm bầm trong miệng cái gì đó, giống như là vâng dạ nghe lời phân phó của thần linh.

Lão cứ thế cho đến khi những đồng lửa xung quanh Elr cháy tàn, rồi lão mới đứng dậy với giọng vô cùng kiệt sức.

“bộ lạc ta đã đắc tội thần linh! Không thể tha thứ được! Elr là người đầu tiên, sau đó là Ashi, Orc, Klu rồi toàn bộ bộ lạc ta!” giọng lão buồn tuổi rơm rớm nước mắt.

Sau đó lão lại gúi với giọng cực kỳ cay độc và oán hận “Thần Linh Chi Ý Vũ đã làm nổi giận thần linh, chọc vào thần linh, thú vật là của thần linh, không phải là của bộ lạc chúng ta, chúng là vật hiến tế cho thần linh! Không những thần lửa, mà thần nước, thần đất, thần núi cũng bị chọc giận!”

Nghe được Vu nói như thế, trên nét mặt mỗi người đều có sắc thái khác nhau, hoảng sợ có, hoang mang có, nhú mảy có, một số khác thì khịt mũi coi thường đứng dậy mà đi.

Trong đó có một bộ phận không ít là nhóm thợ săn, cung thủ, thợ thủ công, ngay cả những người từ bộ lạc Khô cũng đứng dậy bỏ đi.

Đã từ rất lâu, từ cái này mà Minh Vũ dẫn dắt mọi người chiến đấu chống lại bầy sói dữ muốn tàn sát bộ lạc, bộ lạc ăn thịt người, rồi tới trận chiến trong rừng kia. Trong lòng mọi người đã không còn cái hình tượng Vu và biểu tượng đồ đằng nữa rồi.

Trong mắt họ, hình bóng của Minh Vũ đã rất cao lớn, thậm chí ngay cả ngọn núi trước mắt kia cũng không thể nào so sánh.

Luc cùng Ashi bước ra ngoài đầu tiên đôi mắt đắm chiêu không biết suy nghĩ cái gì. 3 con sói con không hiểu chuyện gì cứ ngoắc đuôi lon ton theo sau.

Dường như Ashi đang quyết định một chuyện gì đó, tâm lý nàng có chút bất an, nàng hít một cái thật sâu để cho đầu óc thật sự tỉnh táo.

.....

Quay trở lại hồ Mông Gấu, cuộc thi đấu giữa các bộ lạc đang đến hồi kết, hằng ngày có không ít thú vật rừng bị săn giết rồi mang về lều trại bộ lạc mình. Đa phần là các loài vật nhỏ như gà, thỏ, thậm chí là một ít heo rừng cũng được mang về, thế nhưng số lượng không bằng mọi năm. Đơn giản vì mấy ngày qua Đá bộ lạc săn khá là nhiều để phục vụ cho việc ăn của của mình.

Còn riêng về bộ lạc Đá Lớn cùng hai bộ lạc khác là Oro và Syk thì săn thú trong rừng rất ít, chỉ là trong đêm tối bọn họ ra bờ suối bắt ít cá vào mà thôi.

Minh Vũ trong những ngày này nội tâm vô cùng bất an, hắn không biết tại sao nhưng mí mắt phải cứ giật liên hồi. trong lòng buồn bực không thể nói được với ai, thế nên Minh Vũ đi dạo quanh hồ để khuây khỏa một chút.

Exp cùng Melly cũng nhận ra được điều gì đó, nên cũng bỏ công việc của mình mà đi theo hắn. ba người một trước hai sau, bình lặng bước đi trên bãi cỏ xung quanh mặt hồ tĩnh lặng, không khí buổi chiều tà thời hoang sơ cực kỳ yên bình.

Có đôi lúc Minh Vũ tự hỏi tại sao mình đến được đây, thậm chí là mục đích tới đây để làm gì, hắn không thể nào giải thích cho những câu hỏi của hắn. Minh Vũ chỉ biết sống làm sao cho tốt, làm cách nào để cho những người thân thuộc của mình sống thật tốt, thế là đủ.

Hắn chỉ muốn nông nhàn, thiết thiết lập lập cái gì đó cho bộ lạc, rồi cũng có thể là người truyền lửa cho hậu thế sau này.

Thế nhưng thế cuộc không như hắn mong muốn, xung quanh bộ lạc của hắn có biết bao nhiêu điều hiểm nguy. Từ các bộ lạc lân cận cho đến những tai họa đến từ thiên nhiên, hằng ngày hắn phải vật lộn đầu óc tính toán làm sao để cho bộ lạc có thể sinh tồn. nước, thức ăn, vũ khí, nhân khẩu, địch nhân, hung thú ngay cả tâm linh...

Từ lúc hắn đến đây dường như hắn đã già đi thêm mấy tuổi. cái bộ mặt non nớt của thiếu niên 15 tuổi đã không còn nữa, thay vào đó là một bộ mặt cương nghị, lạnh lùng trước gió sương thời thế.

Hắn chỉ muốn yên bình, nhưng mọi thứ xung quanh không cho phép hắn làm như thế. Một cảm giác bất an tuôn trào làm hắn vô cùng không yên.

Minh Vũ chợt nhìn thấy dưới mặt hồ, tại khu vực quanh bộ lạc Đá có rất nhiều ruột và nội tạng động vật, thậm chí là còn nhìn thấy da lông đang thối rữa nổi lên bề mặt nước, mùi hôi thối cũng bắt đầu lan tỏa.

Nội tâm Minh Vũ cứng đờ, cảm giác nguy cơ càng dâng cao.

“không được! phải trở về bộ lạc!” Minh Vũ lớn tiếng.

“Vũ chuyện gì xảy ra!” Exp không nhận được mà hỏi.

“bộ lạc xảy ra chuyện rồi! cần phải trở về!” Minh Vũ cũng không có giải thích gì nhiều chỉ vội quay về lều trại để thông báo mệnh lệnh mà thôi.

Bất ngờ dưới quyết định của thủ lĩnh, nhưng tộc nhân đi theo rất là ngạc nhiên, đặc biệt là hai bộ lạc Syk và Oro. Vì theo như ước định là bộ lạc Đá Lớn sẽ mang theo vật phẩm trao đổi giữa hai bộ lạc. nhưng lại bất ngờ quay về nên bọn họ không có hiểu được.

Đối với bộ lạc Oro mà nói, đây chính là một con dao hai lưỡi của bộ lạc Đá Lớn, đáng lẽ Minh Vũ phải cho Klu hay một ai đó đủ sức áp chế bọn họ, nếu quay trở về bộ lạc ngay lúc này, lòng tin sẽ mất, sau này khó mà tiếp tục trao đổi được.

Thế nhưng rất may, sau khi nghe tin Minh Vũ sẽ trở về bộ lạc ngay chiều hôm nay, Melly đã quyết định là phụ giúp bộ lạc Đá Lớn dựa theo đúng như

những gì hai bên đã kết minh.

Klu cùng 40 chiến binh bộ lạc Syk sẽ cùng Ston và Siik trở về bộ lạc Oro, còn Melly cùng Elo và 30 chiến binh khác sẽ đi theo Minh Vũ trở về bộ lạc Đá Lớn. số còn lại thì tiếp tục ở lại hồ Móng Gấu tiếp thực phần kết thúc lễ hội mùa xuân.

.....

Bây giờ sau, bộ lạc Đá Lớn. Đập vào mắt Minh Vũ là một cảnh hoang tàn không chịu nổi, ngoài cánh đồng, suối nước, thậm chí là lò gạch cũng không một ai. Trong không khí còn mang theo một mùi vị đặc trưng, mùi thối.

Lòng Minh Vũ lạnh như băng, như hấn linh tính bộ lạc gặp tai nạn, không phải là tai nạn bình thường mà là tai nạn khủng bố nhất lịch sử nhân loại, cho dù là thời hiện đại, loại tai nạn này hằng năm vẫn cướp đi sinh mạng hàng trăm ngàn người “ Dịch Tả”

Tại khu nhà ở lúc này chỉ còn lác đác vài người đang chậm rãi bước đi, khi nhìn thấy đám người Minh Vũ, bọn họ không nhin mà thét lên

“ Thủ Lĩnh trở về! Thủ Lĩnh trở về!”

Một số thì vui mừng đến phát khóc, một số thì hoảng sợ chạy vào hang đá.

Nhanh chóng Minh Vũ bước vào trong tường rào gạch đi vào bên trong, Ria nhanh chóng chạy tới Minh Vũ nói.

“ Thủ Lĩnh! Thần linh trừng phạt, mọi người sắp bị thần linh đi sinh mạng rồi!” hấn ta nói xong cũng không nhin được mà khóc rống lên.

“ chuyện gì xảy ra!” Giọng Minh Vũ lạnh lẽo như mùa đông giá rét

Ria không ngừng khóc ngập ngừng mà nói.

“ mấy ngày trước Elr trở về rồi đi thần linh trừng phạt! Vu cúng tế mới biết được! Vu còn noi! Còn noi!” Ria ấp a ấp úng.

“ Vu nói cái gì!” Minh Vũ quát hỏi.

Ria chưa kịp trả lời thì phía trước Vu mang theo mấy người trên người bọn họ còn có không ít vũ khí, nhưng nhìn bộ dạng đám người kia thì cũng không có sức mà đề sử dụng được những vũ khí đó.

“ người là hiện thân của tà thần, người đã chọc giận thần linh! Vì người mà bộ lạc bị tai ương! Phải giết người cúng tế cho thần Linh mới cứu được bộ lạc!” Vu mang theo khí thế hùng hổ mà nói.

Máu nóng trong não Minh Vũ bắt đầu dâng trào, nhưng hấn vẫn có hết sức kìm nén lạnh giọng hỏi Ria.

“ ta hỏi người chuyện gì xảy ra! Nói!” Minh Vũ quát lớn, chấn kinh tên Ria nhát gan.

Hấn hoảng sợ ngồi bịch xuống dưới đất, thoe chân hấn chảy ra một loại chất lỏng màu vàng tanh hôi vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Ai là người phải chết?

Thì ra là sau khi Vu nói bị lạc bị thần linh trừng phạt, đồng thời Minh Vũ là tội nhân, ngay lúc đó có không ít người đi ra ngoài, đồng thời mang khá là nhiều vật dụng trong bộ lạc mang đi, số người này dẫn đầu là Luc và Ashi, và phân đông các cung thủ bộ lạc.

Thế nhưng số còn lại không ít, Vu ra lệnh đám người kia có thể ra đi, nhưng những con vật kia là đồng hiến tế cho thần linh, không được động vào, và thế là trong bộ lạc có một trận chiến nhỏ nhưng không có người chết chỉ đa phần bị thương mà thôi.

Cuối cùng là Ashi, Luc cùng toàn bộ số người theo bọn họ, mang theo tất cả vật nuôi trừ 4 con trâu trưởng thành để Vu cúng tế thần linh. Ngoài ra còn một số thức ăn và vật dụng hằng ngày. Bọn họ ly khai bộ lạc không biết đi về đâu. Nhưng bọn họ sẽ không về bộ lạc nữa nếu Minh Vũ chưa trở về.

Lúc này bộ lạc chỉ còn khoảng hơn 100 người mà thôi, đa phần là những người vừa mới gia nhập và một số người cũ của bộ lạc Đá Lớn. kèm theo đó có 20 cung thủ bộ lạc đi theo phe của Vu, vì tin tưởng lời vu nói, thủ lĩnh là hiện thân của tà thần, khiến cho thần linh trừng phạt.

Thế nhưng Vu chưa dừng lại ở đó, lão ta lấy lý do là cúng tế thần linh để xin ơn huệ bề trên, cầu xin tha thứ, nên lão đã cho giết 4 con trâu đem cúng tế.

Vì Minh Vũ chặt đốt cây rừng, nên đã chọc giận thần rừng nên phải giết một con trâu trong rừng rồi treo nó lên cây.

Con trâu thứ hai thì bị giết rồi chìm xuống nước để cho thần nước bớt giận

Con trâu thứ ba là cho thần lửa, nó bị thiêu sống cho đến khi thành từng mảnh tro tàn.

Con trâu thứ tư là bị chôn sống dưới đất cứng tẻ cho thần đất.

Qua mấy ngày tiếp Elr không những không khỏi mà còn nặng thêm, thậm chí là các tộc nhân cũng có dấu hiệu bị thần linh trừng phạt, họ không ngừng nôn ói, tiêu chảy. chỉ trong vòng 2 ngày đã có 10 người chết, thế nhưng vẫn còn chưa dừng lại.

Nghe được tới đây thì Minh Vũ cũng đã hiểu tại sao bộ lạc có tình trạng như thế này. Hai tay hắn siết chặt chỉ vào mặt lão Vu già.

“tốt! nguoi tốt lắm. đúng là không sợ kẻ địch mạnh chỉ sợ đồng đội ngu như heo!” Minh Vũ lúc này cảm giác như muốn nghẹt thở.

Vu vẫn cho là mình đúng lớn giọng quát

“nguoi là hiện thân của tà thần, phải giết nguoi! Cúng tế cho thần linh, bộ lạc mới thoát khỏi tai ương!”

“bất tên ác linh này, ta phải lập đàn cầu thần linh!”

“con mẹ nó!”

Minh Vũ không có nhịn được nữa ngay lập tức rút cây rìu sau lưng Orc ra một búa ném thẳng vào đầu lão Vu già khom kia.

Mắt lão trùng trật lớn không thể tin vào mắt mình là tên nhóc con kia lại có thể giết mình mà không nói một điều gì cả.

Số tộc nhân nhìn thấy Thủ Lĩnh giết Vu thì vô cùng hoảng sợ, số thì chạy loạn lên, số thì cầm chắc vũ khí chuẩn bị chiến đấu, nhưng bọn họ làm gì có sức mà chiến đấu. đứng không bị ngã là may lắm rồi.

Minh Vũ lạnh lùng lườm họ một cái rồi lạnh giọng nói.

“Muốn sống thì đi theo ra! Không muốn thì biến!”

Nói xong hắn lại kéo mọi người hướng ra bờ suối.

Lúc này này ngoài bờ suối có một mùi hôi thối không thể tả được, đây là mùi của xác chết động vật, từ trên bờ Minh Vũ cũng có thể nhìn thấy cái đầu trâu vẫn còn đang trôi nổi trên mặt nước, trên đó còn có không ít con dòi đang ngo ngoe.

Nguyên nhân dẫn đến dịch bệnh mà bộ lạc mắc phải, nếu hắn đoán không lầm thì nguyên nhân chính là đây, dòng suối bị ô nhiễm.

“đem xác con trâu đó lên, rồi dùng củi đốt sạch!” Minh Vũ ra lệnh cho mấy người xung quanh.

“Orc! Đi lên phía trên kia lấy nước về, lấy càng nhiều càng tốt!” Minh phân phó cho Orc.

Mấy người Melly đi phía sau Minh Vũ thì khuôn mặt tái mét, xanh xao nói

“tà thần, đây là tà thần, nhiều năm trước bộ lạc ta bị tà thần trừng phạt, bộ lạc chết rất nhiều người, Vu phải hi sinh bản thân để cúng tế thần linh!”

“không có tà thần, chỉ vì tên ngu vừa nãy thôi!” Minh Vũ lạnh giọng, lúc này hắn đang rất gấp không có khả năng giải thích cho nằng.

Đây là bệnh thổ tả, một loại dịch bệnh nguy hiểm, trong lòng hắn cầu mây đây chính là thổ tả thông thường do ăn phải nước nhiễm bẩn mà thôi, nếu mà nguyên nhân chính là vi khuẩn Ebola thì bộ lạc hắn chỉ có nước chuyển chỗ mà thôi.

Thổ tả lây truyền rất nhanh thông qua việc ăn uống và nguồn nước, chỉ cần một người bệnh, nếu không vệ sinh sạch sẽ đi tiêu đúng nơi qui định sẽ nhanh chóng lan truyền cho người xung quanh, đặc biệt là bộ lạc không có nơi đi vệ sinh cố định, đây cũng là điều Minh Vũ tất trách, hắn thật là không có nghĩ ra là hắn không có tại bộ lạc Vu lại có hành động muốn lật trời như thế.

Để giải quyết vấn đề của bộ lạc, đây không phải nào gấp rút được, thứ nhất là không có thuốc chỉ dựa vào sức đề kháng của mọi người là chính.

Vì không thể để cho người khỏe mạnh bị lây nhiễm, Minh Vũ phải đề phòng tất cả.

Đầu tiên là mọi người không có dựng lều hay sống bên trong bộ lạc, mà nơi ở tạm thời cách bộ lạc ít nhất 500m, nơi này gần bờ suối, nhưng cách chỗ chìm con trâu dưới nước khá xa đồng thời thuộc về hướng thượng nguồn.

Còn chưa yên tâm Minh Vũ còn đốt một đồng lửa thật lớn rồi lấy tron sắt trùng xung quanh. Lúc này hắn mới yên tâm cho dựng lều trại. đồng thời vải của bộ lạc Syk cũng được trưng dụng làm một cái khẩu trang phòng độc tạm thời.

Cấu tạo cái khẩu trang này khá đơn giản là dùng than củi đập nát thành mảnh nhỏ rồi gói lại thành một khối cột trước mũi và miệng. Tiếp theo đó mới là

việc xử lý những tộc nhân bị dịch bệnh.

Dịch thổ tả hay nói cách khác là bị tiêu chảy dẫn đến việc mất nhiều nước và khoáng chất, người mắc bệnh có thể chết sau 4 5 ngày tiêu chảy liên tiếp.

Tiêu chảy cơ thể sẽ bị mất nước rất nhiều nên cần phải bổ xung thật nhiều nước, mà nước thôi thì cũng không đủ, phải có cả muối nữa.

Cũng may là mấy trái chanh khi trao đổi với bộ lạc Gà Đỏ, su khi hấn sử dụng cũng không có vứt bỏ vỏ chanh, mà đem chúng phơi khô cất lại.

Trong điều trị bệnh tiêu chảy ngoài việc cung cấp nước còn có thể sử dụng vỏ chanh để giúp cải thiện hệ thống đường ruột, giúp bệnh nhanh khỏi hơn.

Chính vì vậy Minh Vũ đã cho Orc cùng một số người lấy nước đồng thời đun sôi, pha thêm một lượng muối nhất định và thêm một ít vỏ chanh.

Còn Exp và Melly thì tranh thủ thời gian nấu cháo. Chỉ cháo mà thôi, không được bỏ thêm rau xanh hay thịt cá gì cả. bệnh về đường ruột thì tốt nhất là ăn cháo trắng, nhưng bộ lạc không có gạo, phải dùng khoai để dùng. Minh Vũ không biết có hiệu quả hay không, nhưng cháo khoai vẫn còn tốt hơn thức ăn chứa điều dầu mỡ và đậm.

Còn số người còn lại nhanh chóng trở lại bộ lạc bắt đầu sơ cứu tạm thời cũng như ngăn ngừa bệnh tràn lan. Toàn thể bộ lạc có 124 người bị mắc bệnh, trong đó 23 người là nặng nhất, không biết có qua khỏi ngày hôm nay hay không.

Số còn lại thì bị tiêu chảy 2 3 ngày, nhưng thể lực vẫn còn khá tốt. 23 người kia sinh mạng của họ thì phải xem vào vận may của họ rồi, Minh Vũ chỉ giúp đỡ được phần nào thôi.

Đầu tiên là phải thanh tẩy các chất bẩn trên người bệnh, trên người bọn họ thôi không thể nào chịu nổi, tuy trên người mỗi người lúc này chỉ còn một cái khó cộc mà thôi.

Minh Vũ bắt bọn họ lột sạch tất cả rồi dùng một loại nước có rất nhiều bong bóng đổ lên người rồi không ngừng chà xát thân thể họ.

Thứ nước có nhiều bọt đó chính là xà phòng. Xà phòng Minh Vũ đã chế tạo thành công, với các mẫu thử số 3 4 5 là đã toàn toàn chuyển biến từ mỡ thành xanh phòng, với lọ thứ 4 là hình thành xà phòng nhanh nhất với tỷ lệ 1- 1.5.

Có xà phòng việc thanh tẩy và vệ sinh cá nhân sẽ tốt hơn nhiều. sau khi tắm rửa sạch sẽ loại bỏ các chất ô ứ. những tắm da thú kia đều được đốt tất cả, không chừa một thứ.

Nhưng người sau khi tắm rửa sạch sẽ thì được chuyển đến nơi ở mới, được chăm sóc bởi các nữ chiến binh bộ lạc Syk.

Ngoài ra Minh Vũ còn cho dựng một nhà cầu tạm thời, để tránh phân làm bẩn nguồn nước, dịch bệnh sẽ tiếp tục tràn lan.

Nói là nhà cầu cho cao sang vậy thôi, chứ thật ra đây là một cái hố sâu chừng 1m. bên trên có gạch 2 cây ngang để thuận tiện ngồi xuống tránh bị đi trúng cơ thể mà thôi.

Đó chính là những gì Minh Vũ có thể làm cho bộ lạc lúc này, hấn cũng không thêm quan tâm tới thái độ của mọi người đối với hấn, một mình Vu là đã quá đủ rồi.

Hấn không biết tại sao Vu lại có thể làm như vậy, có lẽ là vì hấn làm ra nhiều thứ quá, cách suy nghĩ vô thần của hấn làm ảnh hưởng đến sự uy tín của Vu chẳng. Hấn cũng không rõ. Nhưng những điều Vu làm là không thể tha thứ được. chính sự ngu dốt của lão đã làm hại toàn bộ tộc nhân, kẻ thì có nhà không thể về, kẻ thì sông chết không rõ.

Nếu giết một mình lão để làm thức tỉnh sự ngu muội của thời kỳ này, thì hấn cũng sẵn lòng. Giết Vu hấn không hề mang theo một chút áy náy nào cả, mà chỉ có sự thống hận và bi thương cho những người đã mất, cho những con vật mà hấn dốc lòng thuần hóa.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Dấu chấm hết cho bộ lạc

“ Cái chế độ thần hóa này cần phải có dấu chấm hết, nếu như sau này, bộ lạc không còn hấn nữa, như vậy bộ lạc sẽ đi về, thần linh sẽ mãi ngự trị trên đầu trên cổ mọi người rồi làm ra những điều ngu xuẩn này nữa sao! không thể nào như thế được nữa! tranh thủ lúc lòng người bất an, phải hành động ngay lập tức “ Minh Vũ cực kỳ quyết đoán.

Đêm tối, ánh lửa bập bùng cũng không thể nào xua đi cái không khí ảm đạm đầy chết chóc bi thương của bộ lạc. đến cuối ngày hôm nay lại có thêm 6 người chết đi, trong đó Elr một trong những tân binh có triển vọng.

Lòng Minh Vũ đau như cắt, bi thương thống khổ hiện rõ lên từng nét mặt của mọi người.

Tất cả mọi người đều được hòa táng, tro cốt được lưu giữ trong một chiếc lọ nhỏ. Minh Vũ không có ý định chôn xuống đất hoặc là vãi tro cốt tại một nơi nào đó. Hắn đã có ý định riêng của mình.

Phải từ ngay bây giờ hắn phải chấn chỉnh mọi thứ về sau, hắn không thể sống mãi cùng bộ lạc, ai cũng phải chết đi, nhưng chết như thế nào mới có ý nghĩa.

Orc bình thường ăn rất nhiều, nhưng hôm nay hắn ăn rất ít, đôi mắt cứ nhìn về chiếc lọ đựng tro cốt của Elr. Minh Vũ cũng không biết nói thế nào, hắn chỉ khẽ vỗ lên vai phải Orc vài cái rồi thôi. Đó chính là động tác an ủi của bộ lạc.

Xác Vu vẫn nằm ngoài kia, chưa động đến. Tuy Minh Vũ rất là hận lão thế nhưng suy xét về sau này, như thế là không được, cần phải một niềm tin, một hóa thân khác, nhưng thân này sẽ không bị cổ hủ bán sát theo cuộc sống của cư dân bộ lạc, cho dù ở thời kỳ nào.

Thứ mà Minh Vũ muốn thân hóa đó chính là tổ tiên, ai cũng được sinh ra từ mẹ, không ai có thể từ trong đá chui ra được cả. như thế tộc nhân đối với tổ tiên đầu tiên là có ơn sinh thành, thứ hai là để lại những thành tựu, nhưng kiến thức. đó chính là những thứ yếu để sinh sống trong thời nguyên thủy này.

Minh Vũ dự định là sẽ tổ chức mộ buổi lễ trang trọng để tiễn đưa Vu, đồng thời lập ra một cái mộ địa dùng để tro cốt của tộc nhân, rồi đến hằng năm sẽ cúng tế tại đây. Lập miếu thờ cũng không thể thiếu. một khi làm như thế sẽ tạo niềm tin vững chắc cho bộ lạc. chứ không như cái kiểu thờ phụng đồ đạc mơ hồ như kiểu trước đây.

Minh Vũ đã nghĩ về một cái tên mới, Vu chết đồng nghĩa với việc, người cuối cùng của bộ lạc đại diện cho chế độ Vu thần. Bộ lạc cần thay máu mới, cần bỏ bộ đồ cũ thay một bộ áo hoàn toàn mới.

Thế nhưng trước mắt phải gọi đám người Luc Ashi trở về, Minh Vũ biết bọn họ đang ở gần đây, đám người kia Minh Vũ rất có lòng tin.

Quả thật khi trời tờ mờ sáng, từ trong cánh rừng, đã đi ra không ít người, dẫn đầu là Luc. Khi lúc nhìn thấy cảnh hoang tàn của bộ lạc, thì hoảng sợ vô cùng, hắn cho là không có bọn họ phòng vệ bộ lạc, nên bộ lạc bị đánh cướp.

Nhưng khi hắn nhìn thấy Minh Vũ thì nhanh chóng chạy tới quỳ gối trước mặt Minh Vũ mà khóc òa lên. Hắn khóc thương tâm, giống như tất cả tội lỗi này đều do hắn gây nên.

“Luc! Không sao! Người và Ashi đều rất tốt! Các người làm rất đúng! Nếu không bộ lạc có nhiều bị nhiễm bệnh hơn!” Minh Vũ nói.

“bệnh? không phải là thần linh trừng phạt?” một số người nghe thế liền nghi vấn.

“đúng là bệnh! Do Vu gây nên!”

Tiếp đó Minh Vũ bắt đầu giải thích nguyên nhân tại sao.

“Đầu tiên là Elr, Elr vì lo việc gấp nên cố gắng chạy đường xa, nên hắn bị kiệt sức, dẫn đến bị sốt, sốt là hiện tượng cơ thể bị nóng lên, nhiệt lượng thoát ra ngoài rất nhiều, kèm theo đó là nhức đầu thậm chí là kho khan sổ mũi.

Muốn trị bệnh khá là dễ chỉ cần nghỉ ngơi uống nhiều nước và ăn những thức ăn dễ tiêu hóa như cháo là được.

Nhưng Vu lại nguy tạo ra thần linh trừng phạt để rồi cả bộ lạc phải gánh chịu hậu quả.”

Minh Vũ thở dài nói.

“ còn những tộc nhân kia?” Exp nhìn về phía mấy người đang nằm đằng kia

“bọn họ bị thổ tả, bệnh thổ tả là do ăn phải đồ ăn bẩn. nên mới bị như thế, bệnh thổ tả chính là tiêu chảy nhiều ngày dẫn đến cơ thể mất nước quá nhiều mà chết!”

“Vu đã chìm trâu xuống nước, thịt trâu thối rửa chính là nguyên nhân dẫn đến tai họa của bộ lạc!” Minh Vũ đau lòng nói.

Mọi người nghe thế, máu điên sôi lên, Luc là người nóng tính nhất hắn lao vào trong tính làm rõ với Vu nhưng Minh Vũ cản lại

“lão chết rồi! do ta giết!” Minh Vũ lạnh lùng nói

“cho dù có là Vu đi chăng nữa, làm chuyện ác sẽ phải bị trừng phạt! ta không phải thần linh, nhưng ta có thể mà nhiều đó!” Minh Vũ không lạnh không nhạt nói.

Bỏ qua cái chết của Vu, Minh Vũ bắt đầu sắp xếp lại thanh tủy bộ lạc, bộ lạc đã bị nhiễm mầm bệnh rồi, cần phải xử lý cho thật tốt.

Nếu có vôi thì thật là tốt, nhưng hiện tại bộ lạc vẫn chưa có thể tìm ra được nguồn tài nguyên này. Không có vôi vì phải lấy tro thay thế, đồng thời cùng phải chế tạo xà phòng dùng để tẩy rửa vệ sinh cho tộc nhân.

Bên trong bộ lạc những người khỏe mạnh trở về, dưới sự chỉ đạo của Minh Vũ mọi người bắt tay vào làm việc.

Nơi ô uế nhất chính là trong hang đá, vì Vu cũng tể, máu tươi trong đây rất nhiều, thậm chí còn có phân và nước tiểu của tộc nhân bị bệnh nữa.

Vết bẩn bên trong hang đá rất khó để giải quyết, vì trên trong khá là ẩm thấp. quanh năm không có ánh sáng mặt trời, như thế vi khuẩn tụ tập rất là nhiều. thế nên làm sạch nơi này rất khó khăn.

Khó cũng phải làm, Minh Vũ không thể để một tai họa ngầm nằm bên trong bộ lạc được.

Tất cả các vật phẩm bên trong hang đá được lấy ra, tất cả đều bị đốt sạch cả, ngay cả biểu tượng đồ đằng mà bộ lạc thờ cúng bấy lâu nay cũng đi về với cát bụi.

Không một chút thương tiếc, Vu cùng đồ đằng của lão sẽ ra đi mãi mãi không có ngày trở về, nhưng Minh Vũ sẽ lưu lại bút tích về sau, chứng minh bộ lạc của hắn từng có người như thế, từng có biểu tượng như thế dành cho hậu thế sau này.

Sau khi lấy hết vật phẩm ở bên trong hang, mọi người bắt đầu chất cỏ khô, gỗ, than vào trong hang đá, quyết một mẻ lửa đốt trừ mầm bệnh gây hại.

Trong cái điều kiện thiếu thốn, Minh Vũ chỉ có thể làm được điều này mà thôi. Đồng thời Minh Vũ còn nghĩ tới việc ủ rượu. rượu không phải dùng để uống mà còn dùng để khử trùng, rửa vết thương. Như thế bộ lạc lại có thêm một loại thuốc trị bệnh nữa.

Đám cháy trong hang đá kéo dài đến tận một ngày mới xong, nhìn từ xa khói đen nghi ngút, thông thường nhưng đám cháy như thế này xuất hiện, thì chứng tỏ bộ lạc bị cướp phá, bị đốt thành tro.

Nhìn hang đá bốc khói nghi ngút, một số người không nhìn được mà nước mắt ngưng tròng, mọi người chỉ biết vỗ vai nhau mà an ủi thôi.

Minh Vũ cũng có chút ngậm ngùi, khi hắn vừa mở mắt ra nhìn nhận cái thế giới này, chính là từ trong hang đá, khung cảnh đó hắn còn nhớ như in, Klu cho hắn uống một ngụm máu tươi, rồi còn cho hắn ăn một cái đùi thịt, tuy hương vị dở tệ, nhưng đó thức ăn đầu tiên hắn cảm nhận cái thế giới này.

Lúc đó Vu rất tốt, Vu còn cho hắn một con dao xương rất quý, mà tới giờ Minh Vũ còn giữ bên mình.

Nhưng tất cả đã qua, không bỏ cái củ thì làm sao có cái mới thay vào được. bộ lạc có hắn sẽ mãi mãi đi lên không bao giờ lụi tàn. Nắm tay hắn siết chặt hét thật lớn.

“rồng! rồng! rồng!” tộc nhân cũng rồng lên thật to.

.....

Số nhà gạch được xây cũng phải được thanh tẩy, tất cả mái nhà đều được gỡ ra, đồng thời những vật dụng trong đó đều bị đốt đi, cũng may nhà kho và sân phơi không nằm trong phạm vi lây nhiễm, nên cũng dễ dàng giải quyết.

Cả bộ lạc lửa cháy khắp nơi, sau đó lại là một mảng trắng xóa vì tro. Tro được vung vãi khắp nơi, ngay cả cánh đồng, ruộng rau cũng bị rải tro.

Số 23 người bị nặng kia, cũng đã toàn bộ chết hết không một ai sống sót, số còn lại kia thì sức khỏe đã phục hồi, tiêu chảy đã ngừng, nhưng thân thể vẫn còn rất yếu phải tính đường ít nhất là nửa tháng.

Tránh đề trường hợp tương tự xảy ra thêm một lần nữa, Minh Vũ bắt đầu giải thích hướng dẫn cách phòng tránh và cách chữa trị hiệu quả cho mấy bệnh thông thường, như sốt, tiêu chảy, đau bụng, buồn nôn. Thậm chí là cách cầm máu khi bị thương và xử lý vết thương.

Ngoài ra việc giữ gìn vệ sinh cũng được đề cao. Minh Vũ bắt buộc tộc nhân ngày nào trước khi ăn tối phải tắm rửa sạch sẽ rồi mới được ăn.

Nhà vệ sinh cũng được xây dựng. đó là một khu cách xa khu dân cư một chút. Đó là quần thể nhà vệ sinh có tất cả 7 cái. Rất cả đều được dựng bằng gỗ, có và có mái che. Đồng thời kế bên những nhà vệ sinh này đều có một vại tro, khi đi xong phải rải tro lên.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Chuẩn bị

Bộ lạc Đá Lớn lúc này không còn cái cảnh khắp nơi xanh tươi, tay là những cánh đồng trồng thực vật bát ngát, lúc này chỉ còn những đồng tro tàn, có đôi khi lại bốc khói thoang thoảng.

Thế nhưng bộ lạc lại không một ai nản chí, dịch bệnh đã được kiểm soát, nhưng tộc nhân mắc bệnh đang trong quá trình phục hồi, còn những người khác

bắt đầu tạo dựng lại bộ lạc.

Lúc cùng một nhóm thợ săn mang theo nhiều vật phẩm có giá trị như nôi, chảo, dầu oliu, muối tinh, bột khoai. Mang đến bộ lạc Đá để trao đổi da thú. Cho dù giá có thấp thì nhất quyết phải đổi thật nhiều da thú mang về.

Bộ lạc lúc này số da thú đã tiêu hao rất nhiều, đa phần đều bị đốt đi để tiêu diệt mầm bệnh. Vì không đủ da thú mà vải thì rất ít nên mọi người tạm thời mặc váy cỏ. tuy rất ngứa và dễ cháy, nhưng là có còn hơn không.

Những căn nhà gạch mái đã bị tháo dỡ thiêu hủy cùng những vật dụng khác, thế nên những căn nhà trống trơn, thậm chí còn có thể nhìn thấy những vết đen do khói còn đóng lại trên tường.

Tộc nhân bắt đầu đốn cây, chẻ củi lợp lại mái nhà, để thuận tiện hơn cho việc xây dựng lại nhà cửa, Minh Vũ cho người làm thang gỗ.

Lúc trước vì thiếu vật dụng nên Minh Vũ không có làm, nhưng hiện tại lại khác, bộ lạc đã có rìu và dao, nên công việc này trở nên khá là dễ.

Cây thang gỗ làm có chiều dài khoảng 4m để phù hợp cho việc lợp lại mái nhà. Các mắt thanh được gọt đẽo cẩn thận bằng dao, dùng dây từng buộc chặt tránh bị xệ dịch khi sử dụng.

Phần mái nhà được lợp bằng lá cây. Loại lá là có phiến lá rất lớn, nó chỉ mọc vào mùa hè và thu mà thôi. Chúng cũng có trái màu xanh, ăn vị rất chát, nhưng thuộc về chủng loại ăn được.

Mái nhà được xếp theo từng lớp và chồng lên nhau một cách xem kẽ để tranh bị dột khi trời mưa mới.

Ngôi tuy được sản xuất ra, thế nhưng lại cung không đủ cầu, với lại Minh Vũ đã có dự định khác cho số ngôi kia.

Nhóm thợ công cũng ngưng việc chế tạo cung tên lại mà bắt đầu chế tạo những vật mà Minh Vũ cần. đó là những thứ cực kỳ cổ quái.

Có cái thì nhìn giống chiếc ly. Nhưng lại có hai đầu to bằng một cái tô, mà chính giữa lại có một chiếc đĩa lớn. Có cái thì giống như một cái nôi, có hai quai, nhưng khá là nhỏ, không biết dùng để làm cái gì.

Đám người Alan, Akam không biết, nếu như Kai nhìn vào thì hẳn sẽ biết đó là một bộ lư hương dùng trong việc thờ cúng tổ tiên của người Việt.

Tại chính giữa sân phơi cũng được dựng một cây cột lớn, mọi người không biết dùng để làm gì, đồng thời tại chỗ đó còn xây dựng một cái giường gạch lớn.

Tộc nhân thầm nghĩ đó là Minh Vũ sẽ xây nhà của mình tại đó, nên cũng không có ý kiến gì, vì lúc này Minh Vũ là người có quyền cao nhất. không ai dám cãi cả.

Bên ngoài mọi người đang làm việc hăng say, nhóm người đi theo Melly cũng phụ giúp Exp nấu thức ăn, quả thật, bộ lạc Syk có những người phụ nữ có thiên phú rất tốt, trong vòng một hai ngày, bọn họ đã có thể nấu thức ăn mà dùng muối rất tốt.

Ngay cả các món khó như chiên và canh bọn họ cũng đã làm được. còn về phần bột khoai, bọn họ vẫn làm chưa được, nhưng trong vòng 1 2 tháng tới, khi trở về bộ lạc Syk, bọn họ sẽ trở thành những đầu bếp cực tốt.

Minh Vũ là Melly ở bên trong lều trại ngoài việc đi ra ngoài chỉ đạo làm việc ra, cả hai người cùng nhau làm cái gì có trên một tấm vải.

Tấm vải này rất khác biệt với những tấm vải khác của bộ lạc Syk, nó màu nâu đỏ. Đây là một phát kiến mới cho toàn bộ bộ lạc Syk. Minh Vũ đã chỉ cho các nàng cách nhuộm vải.

Thuốc nhuộm không ai khác đó chính là lá cây và củ của củ gừng tề. Chúng đã có màu nâu đỏ sẵn rồi, khi pha với nước ầm rồi cho tấm vải vào. Nấu trong lửa nhỏ chừng một giờ rồi ngâm trong đó chừng 2 ngày. Rồi lại đem ra phơi khô. Cuối cùng Minh Vũ đã có một tấm vải màu nâu đỏ như thế này.

Cái mà hần cùng Melly đang làm đó chính là một lá cờ, tuy không phải là cờ đỏ sao vàng vì không có thuốc nhuộm màu vàng, thế nhưng ngôi sao chính giữa lá cờ cũng được thêu lên. Làm nổi bật ngay tại trung tâm lá cờ.

Bàn thờ, lư hương, cột cột, và cờ, tất cả đã chuẩn bị đầy đủ chỉ cần nhóm Luc trở về Minh Vũ sẽ tế tụng cúng tế tổ tiên. Khai sinh ra một bộ lạc mang tầm cao mới.

Trong những ngày qua, việc sản xuất nông nghiệp đã bị trì trệ rất nhiều, hầu hết các loại thực vật trồng trên thềm nước đều bị hợn sạch, ngay cả thực vật dưới bờ suối phụ cận nơi con trâu bị dìm chết cũng bị lòi lên bờ phơi khô rồi làm mồi lửa.

Lúc này trên cánh đồng nước, các tộc nhân đang gieo cấy lại rau diếp, đồng thời những người khác tiếp tục công việc tưới tiêu cho vườn ớt và cây hạt đá.

Minh Vũ cũng mang về mộ giống cây mới, cây cà chua. Nhưng quả cà chua được mang về từ lễ hội mùa xuân đã được Minh Vũ lấy hạt phơi khô rồi mang về bộ lạc.

Cà chua là một loài thực vật ăn quả, vị rất tốt cung cấp nhiều chất xơ và Vitamin, tốt cho hệ tiêu hóa và tim mạch.

Mà trái cà chua cũng rất dễ sử dụng có thể ăn sống, ăn kèm với các món nướng hoặc chiên, hay có thể làm các món xào, hấp, nấu canh thậm chí là nướng đều có thể.

Minh Vũ mang về tổng cộng là một túi hạt giống. Minh Vũ cũng không có trực tiếp trồng xuống đất mà ươm giống trước tiên đã.

Đầu tiên hấn dùng khăn ẩm ủ hạt trong một đêm, sau đó ngày hôm sau Minh Vũ cho tộc nhân gói những chiếc lá lớn thành từng những chiếc cốc nhỏ, rồi cho đất vào, làm một cái bầu đất bằng lá cây. Sau đó mới cho hạt giống vào, rồi để trong mát cho tới khi cây non cao chừng 10 cm rồi mới đem ra ngoài.

Đây chính là cách gieo giống và trồng trọt các loại rau củ (hàng la ghim) thời hiện đại, một khi làm như thế cây sẽ phát triển mạnh mẽ hơn, ít bị sâu bệnh phá hoại (sâu rất thích ăn mầm non của hạt giống).

Trong khoảng thời gian chờ đợi cây non mọc mầm và phát triển, thì bên ngoài Minh Vũ cùng với tộc nhân bắt đầu khai hoang chuẩn bị đất gieo trồng.

Cà chua thuộc loại thực vật thân mềm, chúng thường bò dưới đất hoặc leo lên thân những cây khác. Như vậy khi trồng cà chua phải chuẩn bị cây cho chúng bám vào.

Để làm đất nền trồng trọt, Minh Vũ cho tộc nhân làm ra những mô đất dài có chiều ngang chừng 2 gang tay, độ cao của mô đất khoảng chừng 5cm. mỗi mô đất cách đều nhau chừng 1m.

Với khoảng cách giữa hai luống như thế, có thể dựng dàn leo cho những cây cà chua. Làm như thế sẽ tăng cao được năng suất hạ dễ dàng cho việc thu hoạch.

Nhưng để làm được như thế, Minh Vũ đã huy động hơn 30 tộc nhân làm việc trong cả 10 ngày mới hoàn thành. Giống cà chua thì chưa xuống, nhưng giàn leo đã chuẩn bị xong tất cả rồi.

.....

Mà phía bên kia, hồ Móng Gấu lễ hội mùa xuân đã đi vào giai đoạn kết thúc, lúc này tại bờ hồ đó chính là một đại tiệc giao hoan. Những người phụ nữ sẽ chọn những người đàn ông mạnh khỏe nhất, giỏi nhất để được giao phối.

Một người đàn ông tài giỏi, khỏe mạnh có thể được 5 hay 6 thậm chí nhiều phụ nữ hơn thoe sao, còn những kẻ hen yếu thì không có một ai quan tâm, thậm chí là còn bị đánh đập.

Người mạnh nhất đó chính là Saita dũng sĩ mạnh nhất bộ lạc Aram. Tuy thua xa về số người của bộ lạc Đá nhưng những thợ săn bộ lạc Arm lại cực kỳ dũng mãnh và thiện chiến, trong trận chiến cuối cùng, bộ lạc Aram đã giết được 3 con quái thú sừng dài, chiếm lấy ngôi vị đệ nhất. Còn Simba thì cay cú lấy hạng thứ hai.

Nhưng người phụ nữ mà Saita oa ước thì ngay từ ngày đi săn đầu tiên nàng ta đã thoe bộ lạc Đa Lớn rồi đi. Khi biết được tình tức đó Saita có một cảm xúc mãnh liệt muốn xông thẳng đến bộ lạc đá lớn mà cướp người phụ nữ kia về.

Nếu không phải e ngại cái thứ vũ khí kia thì hấn đã làm điều đó ngay sau khi bộ lạc Đá lớn cùng Nanh Lửa bộ lạc đánh nhau rồi.

Saita hấn đã quyết định không chọn bất kỳ người phụ nữ nào làm bạn tình của hấn, lòng hấn nay đã quyết Melly người phụ nữ phải thuộc về hấn, còn kẻ thù không ai khác đó chính là toàn bộ bộ lạc Đá Lớn, cái bộ lạc đương mệnh danh là bộ lạc hèn yếu nhất.

Còn đối với bộ lạc Đá khi nghe tin Minh Vũ cùng bộ lạc của hấn đã nhanh chóng rời đi, đám người Simba ảo não vô cùng, bọn hấn tưởng rằng lặng lẽ trong rừng sâu săn giết được nhiều thú, lúc đó sẽ có nhiều thịt, như thế bọn họ lại có đồ ăn ngon. Thế nhưng mộng tưởng cũng không như mơ.

Simba rất là uất ức, Minh Vũ từng hứa, sau khi chuyển đi săn kết thúc, hấn sẽ dùng dầu đổi lấy da thú, nhưng da thú đã có, nhưng người thì không còn.

Simba cũng không có nghĩ ngợi gì nhiều, một mực cũng ngay lập tức trở về bộ lạc. trong mấy ngày qua trong rừng thức ăn đi vào miệng giống như là phân, không có một chút hương vị, nhạt nhẽo như nước.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Tế Tổ Bộ Lạc Đại Việt (1)

Lúc này tại bộ lạc Đá Lớn có một bầu không khí cực kỳ quái lạ, không ai biết thủ lĩnh đang trù tính chuyện gì, thế nhưng mọi người đều có thể cảm nhận được sự chú tâm của thủ lĩnh.

Đầu tiên là việc thủ lĩnh cùng Melly bộ lạc Syk trong phòng làm chuyện gì đó cực kỳ hệ trọng, tiếp theo là những vật kỳ quái. Hôm nay lại càng khác lạ hơn, Thủ Lĩnh cho Orc mài gỗ thành bột, không biết dùng để làm gì, nhưng theo như tinh thần ăn uống của bộ lạc, thì Thủ Lĩnh hôm nay sẽ làm món thật ngon.

Thế nhưng sự thật lại khác, Minh Vũ đang chế tạo nhang đèn chuẩn bị cho việc tế tổ.

Hương hay còn gọi là nhang chính là vật phẩm không thể nào thiếu trong việc cúng tế thờ phụng tổ tiên của người Việt, đây chính là một nét văn hóa đặc trưng của người Việt.

Nhang được làm từ thực vật có mùi hương thơm khi đốt, có thể là tinh dầu, nhưng vào cái thời đại thiếu thốn này, Minh Vũ cũng phải nghĩ ra cách biến tấu để chế tạo ra vật dụng mình cần.

Vì thế Minh Vũ đã dùng bộ gỗ để thay thế, hơn nữa đây là bộ cây quý, khi đốt sẽ tạo một hương thơm ngào ngạt, không quá gắt như khi nấu ăn bằng phương pháp chiên.

Nhưng cây hương được tạo ra bằng một cách thủ công nhất, hỗn hợp bột gỗ được trộn chung với nhựa cây có chất kết dính, sau đó trải dài lên một tấm lá có chiều dài ít nhất 20cm

Sau đó dùng một cây nhỏ, thẳng làm phần lõi, rồi quấn chúng lại với nhau, sau khi định hình rồi đem sản phẩm ra phơi.

Phơi 3 nắng thì sản phẩm đã hoàn thành, vì mục đích tế tổ mang tính chất tôn nghiêm và trang trọng, nên tất cả mọi người trưởng thành đều phải tham gia, như thế. Mọi người ít nhất phải có một cây nhang để thực hiện việc tế tổ của mình.

Như vậy số lượng đồng bào tộc nhân phải làm một công việc mới và khá là tỷ mỷ, thậm chí là còn hơn cả việc làm gốm

.....

Bộ lạc Đá, lúc này Luc đã đến đây được ba ngày, hẳn dự định trong thời gian ngắn nhất đến đây trao đổi da thú rồi sẽ nhanh trở về, thế nhưng hiện tại lại không như mong muốn của hắn. Ohot Vu bộ lạc Đá không cho phép hắn đổi với cái giá cao như thế.

Lão già cương quyết ép giá tới mức thậm tệ, một cái nồi chỉ đáng giá 1 tấm da thú, mà không phải da thú mới đó chỉ là những tấm da thú cũ nát mà thôi.

Ngoài ra dầu trong mắt lão không đáng một đồng, lão cho là nước dãi của một loài vật nào đó mà thôi. Không có tác dụng gì cho bộ lạc.

Luc trong nội tâm tức lắm, nhưng thủ lĩnh đã từng cảnh dặn “Hiện tại không phải là lúc đánh nhau với bộ lạc Đá! bộ lạc đang rất yếu! không thể đánh nhau!”

Vì thế Luc luôn nhẫn nhịn, hẳn quyết định đổi cho đến khi Simba trở về, lúc đó hẳn sẽ nâng giá thật cao, thậm chí là có thể gây hòng nội bộ bộ lạc Đá.

Quả thực như thế, khi hắn đợi đến ngày thứ 5, Simba đã gấp rút trở về, thậm chí là theo sau đội hình của Simba còn có Ku thủ lĩnh bộ lạc Gà Đỏ.

Ku mang theo tộc nhân của mình đồng thời còn kéo theo hai gốc cây toàn thân đầy dai nhon, nhưng lúc này có mấy phần héo úa.

Đây chính là cây chanh vật phẩm mà Minh Vũ ước định trao đổi với Ku. Mà nói đúng hơn Ku chỉ chờ cho Minh Vũ nơi sống của loại cây này, Minh Vũ sẽ cho họ hai cái nồi lớn.

Nhưng khi về nhà Ku suy đi nghĩ lại, bộ lạc Đá Lớn phải biết tác dụng của cây này nên mới ra giá cao như thế. Vì thế Ku mới nghĩ ra biện pháp đào lấy 2 gốc cây kia mang đến bộ lạc Đá Lớn, để xem bọn họ làm cái gì với loại cây này. Rồi trở về bộ lạc hẳn sẽ làm y như vậy.

Quả thật bộ lạc Gà Đỏ cũng không phải dạng bộ lạc tầm thường, từ nhiều đời trước bộ lạc hẳn cũng không có tên là Gà Đỏ, nhưng bởi vì lúc đó thủ lĩnh lúc đó đã tìm ra cách thuần hóa gà, và từ đó về sau bộ lạc chủ yếu là nuôi gà lấy trứng, thịt làm nguồn thức ăn chủ yếu.

Đồng thời bọn họ cũng săn bắn hái lượm để tăng thêm nguồn thức ăn hằng ngày, thế nên trong những năm gần đây bộ lạc ngày càng phát triển, nhưng lại không có ý định lộ ra là bộ lạc mình có khả năng nuôi dưỡng gà.

Cho đến khi Ku nhìn thấy bộ lạc Đá Lớn đã thuần dưỡng được quái thú sừng dài và quái thú sừng rẽ cây, đến lúc này Ku mới biết bộ lạc mình thuần dưỡng gà là không có điều gì đáng nói.

Lần này mang cây đến bộ lạc Đá Lớn ngoài việc thăm dò cách sử dụng cây kia, còn có mục đích là cách bọn họ thuần hóa được quái thú, ngay cả loại vũ khí bỏ kia hẳn cũng muốn biết.

Vì thế Ku đã đồng hành cùng Simba trở về bộ lạc.

Simba từ xa đã nhìn thấy Luc người của bộ lạc Đá Lớn, hẳn ta cực kỳ mừng rỡ. Simba đã không biết bao nhiêu này ăn không vào rồi, nhìn những miếng thịt nướng nhạt nhẽo không một chút hương vị, lòng hẳn trở nên nguội lạnh.

Ngay cả hắn cho muối vào thịt rồi nướng giống như bộ lạc Đá Lớn, nhưng hương vị cũng không có bằng, muối của hắn có vị đắng chát, thậm chí còn có vị đất, ăn vào miệng không khác gì ăn một đồng phân.

Simba vẫn còn nhớ cái cảm giác ăn đồ ăn của bộ lạc Đá Lớn, đặc biệt là do Minh Vũ làm, hương vị là tuyệt nhất. Simba từng có ý định giết sạch bộ lạc đá lớn trừ lại một mình Minh Vũ để làm đồ ăn cho hắn, nhưng hắn không thể, hắn sợ bộ lạc Báo Đen sẽ báo thù. Bộ lạc Đá gánh không nổi.

Thế nhưng vị cứu tinh của hắn đã tới Luc, thợ săn bộ lạc.

“Luc! Khỏe!” Simba cười hòa ái.

“Vũ thủ lĩnh các người đâu, bọn ta có ước định trao đổi, nhưng sau khi lễ hội kết thúc ta không thấy hắn” Simba tỏ vẻ cực kỳ thâm thiết.

“bộ lạc ta bị tai ương, tà thần xâm lấn, chết nhiều tộc nhân, Thủ Lĩnh phải trở về bộ lạc gấp!” Luc u sầu nói.

“cái gì tà thần xâm lấn!” Simba kinh ngạc, chân không ngừng lui lui về sau mấy bước, nếu không có mấy tên thợ săn ở đằng sau thì hắn đã ngã sấp mặt rồi.

“đúng! Vũ đã dẫn tà thần xâm lấn bộ lạc!” Luc tức giận nói. Tuy Vũ đã chết nhưng nỗi đau phải tiễn đưa người chết, Luc vẫn không có người ngoại. Luc vẫn cực kỳ căm hận Vũ.

Minh Vũ cũng đã từng giải thích cho Luc cùng tộc nhân đó không phải là Tà Thần, đó là do tộc nhân ăn phải thức ăn nhiễm bẩn, mà nguyên nhân đó chính là con trâu bị dìm dưới bờ suối.

Tuy vậy tộc nhân vẫn cứ cho là Vũ dẫn tà thần giết tộc nhân.

“Vũ! Vũ các người tạo sao muốn làm như thế! Còn mấy tên bộ lạc ăn thịt người thế nào!”

“Bộ lạc ăn thịt người?” Luc nghi vấn.

Nhưng sau đó dường như đã nhớ ra điều gì đó liền nói “bộ lạc ăn thịt người bị bọn ta giết từ lâu rồi! lần đó giết thật đã, giết được!!!!!!” Luc kể tới đây cực kỳ hào hứng.

Nhưng vào tai Simba thì hiểu theo một ý tứ khác, là bộ lạc Đá Lớn không có được bộ lạc Báo Đen bảo hộ, như vậy hắn có thể tấn công bộ lạc Đá Lớn rồi.

Nhưng Simba lại nghe đoạn tiếp theo của Luc thì dường như đã bị cứng họng, hắn thật không thể nào tin được, bộ lạc Đá Lớn vào mùa đông đã giết phần lớn chiến binh bộ lạc Báo Đen, ngay cả tên trên người có hoa văn màu vàng cũng bị giết chết.

Simba lâm vào trầm tư, không có hỏi Luc đến đây để làm gì, liền ngay lập tức vào hang đá cùng với Ohot thảo luận chuyện đại sự.

Luc phải đợi thêm một ngày để trao đổi với Simba.

Quả thật sau một đêm, tâm tình của Simba biến đổi rất nhiều, Hắn ta đã đồng ý trao đổi với Luc với giá mà Minh Vũ đưa ra, đồng thời sẽ đến bộ lạc Đá Lớn quan sát xem thử bộ lạc Đá Lớn như thế nào sau khi bị tà thần xâm lấn.

Luc nghe tin thì vô cùng mừng rỡ liền lập tức chấp nhận trao đổi, hắn đã rời bộ lạc quá lâu nên cũng không quá yên tâm.

Và thế là đội hình hơn 100 người tiến về bộ lạc Đá Lớn.

Sau khi đám người vừa đi được nửa giờ, thì thoe sau đó có một đội ngũ ít nhất 500 người mang theo trang bị vũ khí âm thầm theo sau.

Đó là phục binh do Ohot chỉ huy ý định là đánh bất ngờ bộ lạc Đá Lớn. đây là kế sách mà tối qua hai người bàn luận.

Trong hang đá Vũ cùng Simba đã bàn luận rất nhiều, ngay cả những gì mà bộ lạc Đá Lớn thể hiện trong lễ hội mùa xuân Simba cũng kể ra tỷ mỉ.

Nếu không có cái bóng ma bộ lạc Báo Đen, thì Simba đã giải quyết nhóm Minh Vũ từ lâu rồi, chứ không để đến bây giờ.

Nhưng hiện tại bộ lạc Báo Đen đã không còn, thứ còn lại chính là thứ vũ khí đáng sợ kia của bộ lạc Đá Lớn. nhưng theo kế sách trong đánh ra ngoài đánh vào của Simba thì chiến thắng là điều hiển nhiên.

mới về tới nhà liền mở máy trả nợ. nợ ời là nợ nhiều quá.

cầu phiếu cầu đề cử để lấy tinh thần.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Tế Tổ (2) vật hiến tế

Dọc đường đi Luc không ngừng khoe khoang nói về bộ lạc, những thứ thần kỳ mà thủ lĩnh mang lại (Luc không có biết được tình hình khi Minh Vũ ở lễ hội mùa xuân, nên tính tình ngay thẳng, trừ những việc được căn dặn từ trước nên Simba có thắc mắc gì Luc đều nói)

Luc không hề biết rằng phía sau lưng mình có một nhóm người khác đang mài dao soạn soạn hướng về bộ lạc mình mà đi. Dọc đường Ku chỉ đi theo và lắng nghe mà thôi, nội tâm hấn cực kỳ kinh hoàng khi nghe về những trận chiến đấu lớn của bộ lạc trong thời gian qua.

Soi nanh kiếm chính là bá chủ vùng rừng núi phía bắc, chúng cực kỳ hung mãnh thiện chiến có thù tất báo, ngay cả gấu lớn sống thành bầy cũng phải e ngại sói nanh kiếm mấy phần, vậy mà bộ lạc Đá Lớn đã giết chúng không còn một con, thậm chí còn bắt được ba con sói non về nhà thuần hóa.

Rồi đến chiến đấu với bộ lạc Báo Đen, 34 thợ săn chiến đấu với hơn 100 chiến binh bộ lạc báo đen, đội hình như thế, mà đội hình báo đen bị toàn diệt, ngay cả thủ lĩnh của bọn chúng, cái tên có hoa văn trên người màu vàng cũng bị giết. điều đó chứng minh thứ vũ khí mới kia của bộ lạc Đá Lớn cực kỳ lợi hại.

Ku đi theo sau Luc âm thầm quan sát kết cấu của thanh cung, đồng thời nhưng cây giáo nhỏ của hấn. trong lúc bộ lạc Đá Lớn chiến đấu hấn cũng đứng quan sát nên cũng nhìn thấy cách sử dụng thứ vũ khí mới lạ này.

Từ xa K'Sai đã nhìn thấy nhóm người Luc. Khi nhìn thấy Luc ban đầu trở về mang theo rất nhiều hàng hóa, K'Sai rất vui mừng, nhưng đám người một lại gần K'Sai chợt nhìn thấy điều bất thường, nhóm người đi về rất nhiều, thậm chí còn có người của bộ lạc khác đến.

Ngay lập tức K'Sai cho người truyền tin tức về cho thủ lĩnh. Còn bản thân một mực đứng trên chòi cao quan sát động tĩnh.

.....

Từ phía xa xa, bên trong cánh rừng mọi người đã nhìn thấy bộ lạc Đá Lớn. vẫn giống như trước kia, đập vào mắt mọi người đó chính là một mỏm đá thật lớn, bên dưới mỏm đá đó chính là hang đá của bộ lạc.

Từ xa xa, Simba chẳng thấy gì thay đổi của bộ lạc này cả, nhưng một khi tầm nhìn đến gần hơn, hấn mới thật sự choáng ngợp. Xưa kia bộ lạc Đá Lớn chỉ có hai điểm đặc trưng đó chính là cái mỏm đá kia và một cánh đồng cỏ đại bên trong có không ít hạt đá là nguồn thức ăn dự trữ chính của bộ lạc này.

Giờ đây là khác hấn. đầu tiên là rừng cây đã bị đốn rất nhiều. những gốc cây trơ trọi cháy đen. Tiếp theo phía dưới là những cái gì đó được làm bằng đất, đồng thời còn bốc khói nghi ngút, Simba không biết đây là cái gì, nhưng nhìn sơ qua ban đầu giống như một con quái thú khổng lồ đang hút nhả khói đen.

Tiếp theo là xung quanh hang đá có một cái tường rào, không biết làm bằng cái gì, nhưng nhìn khá là chắc chắn, lúc này có không ít tộc nhân bộ lạc Đá Lớn đang cầm trên tay thứ vũ khí mới không ngần ngại chĩa vào bọn hấn.

Simba không có chú tâm nhưng tên chiến binh bộ lạc kia. Đôi mắt hấn tiếp tục nhìn về một hướng xa khác. Nơi đó là một nơi bằng phẳng, giống như là một phiến đá lớn, nhưng hấn chưa bao giờ nhìn thấy phiến đá nào lớn như vậy mà lại bằng phẳng như vậy.

Thứ Simba đang quan sát đó chính là cái sân phơi của bộ lạc. Simba có thể xác định rằng, bộ lạc Đá Lớn đã khác xa lúc trước, mọi thứ đối với hấn toàn là những thứ mới mẻ.

Trước đó không bao lâu Minh Vũ đã nhận được tin tức Luc đã trở về, hơn nữa còn mang theo không ít người, trong lòng Minh Vũ cực kỳ cảnh giác, đó chính là Simba bộ lạc Đá. Đám người kia không phải là dạng dê béo. Bọn chúng chính là những con sói đói.

Từ mùa đông năm trước Simba đã có ý đồ với vợ lạc của hấn rồi, mà lần này Luc hấn đã lời lời gì đó, khiến cho tên cáo già Simba đánh hơi được điều gì đó nên mới kéo qua đây quan sát tình hình. Minh Vũ đành phải tạm gác việc tế tổ lại mà nghĩ cách đối phó Simba.

Minh Vũ tiếp tục diễn lại cái bộ mặt hòa ái đối với đám người mới tới, Hấn cũng rất là ngạc nhiên khi nhìn thấy Ku bộ lạc Gà Đỏ. Mà cái tên kia lại mang hai cây chanh đến, hai gốc chanh này khá là lớn, cạo ít nhất là 20m cành lá xum xê, nhưng lúc này đã bị khô, nếu không có biện pháp xử lý thích hợp thì cái cây này sẽ chết trong 1 2 ngày tới.

“Simba thủ lĩnh! Sao ngài lại đến đây?” Minh Vũ cười hòa ái.

“Ta nghe bộ lạc người bị tà thần xâm lấn, nên đến xem thử!” Simba cũng ngay lập tức trả lời.

Nhưng Minh Vũ nhìn vào ánh mắt cùng thần thái trên khuôn mặt của Simba cùng mấy chục tên chiến binh đi theo thì Minh Vũ cũng đoán được phần nào ý đồ của Simba.

“Simba đến đây không có ý đồ tốt!” Minh Vũ trầm nghĩ.

Thế nhưng nét mặt hấn vẫn như thường, đích thân mời Simba cùng Ku vào bên trong rồi tổ chức tiệc chiêu đãi.

Ku gặp Minh Vũ cũng nói rõ mục đích của mình là đến hai cây chanh đến đổi lấy 3 cái nồi lớn của bộ lạc, đồng thời muốn trao đổi thêm một chút bộ

khoai.

Nhưng Minh Vũ không cho là đúng, bộ lạc Gà Đò cũng có bí mật riêng của mình là thuần hóa thành công gà. Mà theo Minh Vũ nghĩ sự phát triển của bộ lạc Gà Đò còn hơn cả bộ lạc Đá, nhưng mà hắn không biết quy mô như thế nào thôi.

Minh Vũ trực tiếp chiêu đãi Simba và Ku, còn mấy tên đi theo hai người cũng được dắt tới những căn nhà riêng, lúc này mấy căn nhà của tộc nhân được trưng dụng tức thời để chiêu đãi đám người này.

Cả đám đi vào trong bức tường đi sâu vào trong bộ lạc.

Mà lúc này tại căn chòi trên cây lớn K'Sai nhìn thấy điều mà hắn không thể nào tưởng tượng được, có một đám người cực nhiều đang dần dần tiến vào lãnh địa bộ lạc.

K'Sai không ngần ngại mà vọt xuống chòi canh gác, ngay lập tức thông báo tin tức cho thủ lĩnh.

Theo như ước định giữa Simba và Ohot.

Simba sẽ đi vào bộ lạc Đá Lớn trước tiên, sau đó cùng thủ lĩnh bộ lạc Đá Lớn thương thảo nói chuyện. như thế bộ lạc Đá Lớn sẽ bị mất cảnh giác, lúc này Ohot lợi dụng đêm tối sẽ bất ngờ tấn công từ bên ngoài vào, Simba đánh từ trong ra, cố gắng giết chết những tên dũng mãnh thiện chiến nhất như Orc, Luc và Klu. Đồng thời bắt giữ tên thủ lĩnh trẻ tuổi Vu. Như thế bộ lạc Đá Lớn sẽ nhanh chóng bị đánh bại.

Bộ lạc Đá Lớn sẽ hoàn toàn thuộc về bộ lạc Đá của bọn hắn. từ đó dầu oliu, muối tinh, bột khoai, nôi đất, thậm chí là những con quái thú dùng để cưỡi kia sẽ thuộc về bộ lạc bọn hắn.

Thế nhưng người tính không bằng trời tính, hắn ta cùng Ohot không biết rằng bộ lạc Đá Lớn đã xây dựng rất nhiều tháp canh trên cao để quan sát. Như vậy mọi động tĩnh của bọn chúng đã bị thu thập lại đồng thời thông báo cho Minh Vũ.

Bên này Minh Vũ đang tận tâm chiêu đãi Simba cùng Ku, thì nhận được tin quang trọng nên lập tức lấy có rồi đi, người không báo đó chính là K'Sai, hắn đã chạy hết tốc lực từ trong rừng mà ra để báo cáo tin tức. lúc này hắn đã thở không ra hơi, miệng thều thào nói.

“có địch nhân tập kích, bộ lạc Đá, rất đông, bọn chúng cách mỏ muối chừng một giờ đi đường!” K'Sai nói xong thì cũng ngã xuống đất.

Nghe được tin tức, Minh Vũ đôi mắt nhắm nghiền, không biết đang suy nghĩ gì trong đầu. sau đó trầm giọng nói

“khốn kiếp! xem ra phải giải quyết chuyện này thật tốt rồi mới tể tử được rồi!” giọng hắn lạnh lùng, mang theo sát khí nhàn nhạt.

Không lâu sau, Minh Vũ đi vào, trên tay là một hai miếng thịt gà chiên thơm phức, mang cho Ku và Simba mỗi người một miếng thật to để tỏ lòng hiếu khách.

Simba ăn ngon thành tính, khi nghe được mùi hương quyến rũ này, hắn ta không nhịn được đứng phắt dậy chộp lấy miếng gà mà ăn ngấu nghiến.

Ku thì có chút bình tĩnh hơn, nên động tác có chậm một chút. Nhưng khi miếng thịt vừa vào miệng thì dị biến xảy ra. Simba đứng hình, đôi mắt trừng lớn nhìn Minh Vũ, miệng lắp bắp không nói được gì, tay đưa xuống hông định rút thanh đao ra. Thế nhưng cô gắng đến mấy lại không được. chỉ trừng mắt thật to nhìn Minh Vũ.

Ku ý thức được gì đó, thế nhưng động tác hắn đã chậm từ phía sau, hắn cảm giác được thân thể có một chút tê dại rồi toàn thân mất đi ý thức. cả hai ngã xuống đất, đôi mắt trừng lớn nhìn Minh Vũ, miệng chỉ mấp máy vài cái rồi ngất đi.

Bọn họ đã dính chất gây tê cực mạnh. Chỉ cần tiếp xúc qua cơ thể một chút cũng đủ làm cho nạn nhân gục ngã ngay tại chỗ.

Lúc này theo từ bên ngoài bước vào là Ashi cùng Luc báo cáo với Minh Vũ.

“bên kia đã xong, đã cho các cung thủ và thợ săn tập hợp, bất cứ lúc nào cũng có thể hành động!”

“tốt! trói hai tên này lại! ngày mai tể tử, ta phải lấy máu bọn chúng tể cờ bộ lạc chúng ta!” Minh Vũ trầm giọng.

Lần này quả thật là cơ hội hiếm có cho bộ lạc để tiêu diệt bộ lạc Đá.

Simba là thủ lĩnh mang theo gần 60 người, đó chính là những chiến binh tinh anh của bộ lạc. còn bên ngoài theo như K'Sai báo cáo thì có khoảng 500 người, như vậy đó có thể là toàn bộ chiến binh của bộ lạc Đá. Như thế nếu tiêu diệt thủ lĩnh của bọn chúng, đồng thời sổ chiến binh chủ lực kia thì bộ lạc Đá giống như là một miếng thịt nướng ngon lành chờ được chia sẻ mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Tể Tổ (3)

Ohot cùng đồng bọn không biết được hành tung của bản thân đã bị địch nhân nắm giữ trong lòng bàn tay. Hắn đang tưởng rằng Simba bên trong bộ lạc đang làm mưa làm gió trong đó, đang được sự tiếp đãi nồng hậu từ bộ lạc Đá Lớn.

Lúc này lão đang vô cùng hứng thú với cái mỏ muối của bộ lạc Đá Lớn. Lão có thể nhìn ra, cái hẻm núi nhỏ kia thường xuyên được người đào bới lấy đi phần lớn đất đá. Thậm chí càng đi sâu lão còn nhìn thấy một cái hồ lớn được đào và che dấu cẩn thận. Lão tin chắc rằng đây là quyết bộ lạc Đá Lớn có được nhiều thứ thần kỳ kia.

Vì trời còn khá là sáng, nên ý định tấn công bộ lạc Đá Lớn ngay lập tức hầu như bất khả thi, dựa theo kế hoạch là vào ban đêm, khi bộ lạc Đá Lớn chìm trong giấc ngủ, như thế chiến thắng sẽ rất dễ dàng, y như cách mà bọn chúng từng tiêu diệt những bộ lạc nhỏ khác.

Lão quyết định đóng trại tại hẻm núi nhỏ này, đồng thời lão đích thân quan sát kiểm tra xem cái hẻm núi này có cái gì đặc biệt mà bộ lạc Đá Lớn lại lấy đất đá tại đây.

Thế nhưng đó cũng là quyết định sai lầm nhất của lão. Cái hẻm núi nhỏ này vị trí rất là thuận lợi để phòng thủ nếu như có đánh nhau. Nếu đánh như cách đánh thông thường, nhưng lão không lại quên đi Simba căn dặn bộ lạc Đá Lớn có một loại vũ khí mới có thể giết người ở tầm xa.

Mà cho dù có lưu ý đến điều đó, thì lão cũng vô cùng tự tin với sức chiến đấu của binh bộ lạc. Trong khắp vùng bộ lạc Đá chỉ ngán mỗi bộ lạc Syk và bộ lạc ăn thịt người mà thôi.

Huống chi đám người bộ lạc đá lớn phải tiếp đãi Simba đồng thời bộ lạc chúng vừa bị tà thần xâm lấn thì còn lại bao nhiêu người có thể chiến đấu.

Lúc này bộ lạc Đá Lớn đã huy động toàn bộ người có thể chiến đấu. Có tất cả 126 người bao gồm cả những thợ săn đến từ bộ lạc Núi Lớn. Số còn lại là thợ săn và cung thủ bộ lạc.

Ngoại trừ 20 người ở lại bộ lạc để phòng hờ có địch nhân tập kích, số còn lại theo Minh Vũ đi vào rừng, mục đích là tiêu diệt kẻ địch một cách nhanh nhất có thể.

Minh Vũ biết đoạn đường đến bộ lạc Đá Lớn không phải là khoảng thời gian ngắn, chỉ ít cũng hai ngày đi đường, mà theo như tốc độ mà Luc đề cập thì bọn hắn chỉ đi có hơn một ngày. Hầu như nghỉ ngơi rất ít.

Dựa theo như thế mà nói, đám người bộ lạc Đá kia thể lực đã giảm sút rất nhiều, bọn chúng lúc này sức chiến đấu không hề cao, thậm chí là rất mệt.

Từ đó có thể xác định bọn chúng rất có khả năng tìm nơi đóng trại nghỉ ngơi đợi thời cơ thích hợp sẽ bất ngờ tấn công. Mà ban đêm là thích hợp nhất.

Rất nhanh tin tình báo đã truyền về cho Minh Vũ. chiến binh bộ lạc Đá đang đóng trú tại hẻm mỏ muối.

Biết được tình tức đội hình ngay lập tức triển khai hướng về hẻm núi mà thẳng tiến. Minh Vũ phải nhanh chóng nắm lấy thời cơ, đây chính là cơ hội tuyệt vời nhất để chiến thắng bộ lạc Đá mang tiếng là hùng mạnh nhất vùng này.

Địa hình hẻm mỏ muối hắn biết rất rõ, hắn đã từng tự thân quan sát toàn bộ khu vực đó, thậm chí còn làm ra một cái bản đồ công để bày bộ hạ. Cũng như là một trận chiến đấu này lừa giữa bộ lạc và bầy sói hoang trong đêm.

Có thể nói nơi đó chính là nơi mà mỗi chiến binh bộ lạc Đá Lớn đều nắm rõ ràng từ gốc cây cho đến ngọn cỏ. nếu chiến đấu tại địa hình đó, tỷ lệ chiến thắng của bộ lạc lại tăng cao thêm được vài phần.

Hai giờ là khoảng thời gian từ bộ lạc đi đến hẻm mỏ muối, thế nhưng đám người Minh Vũ lại đẩy nhanh tốc độ còn chỉ hơn một giờ. Lúc này đội hình của hai bên đang cách xa nhau chừng 300m.

Thăm báo từ trên cao đã nhìn thấy đám người bộ lạc Đá, Minh Vũ ước tính trên 500 người, trong đó còn có một gương mặt quen thuộc Ohot. Lão ta đang không ngừng quan sát mỏ muối xem ra lão già kia đã phát hiện ra điều gì đó.

Trời lúc này cũng đã chập choạng tối, bên trong rừng núi trời tối rất nhanh. Màn đêm buồn xuống mang theo hơi thở chết chóc.

Lúc này Ohot đang cùng một số chiến binh bộ lạc đang ngồi ăn uống, bọn họ mang theo đa phần là thịt khô có thể dùng được ngay. Bọn chúng không hề đốt một đống lửa hào hết, hắn là để phòng tiết lộ hành tung.

Những hành động này chứng tỏ bộ lạc Đá đã rất có kinh nghiệm trong việc vây đánh tiêu diệt các bộ lạc khác. Phải biết trong rừng ban đêm nếu không có lửa thì rất dễ bị hung thủ giết chết.

Dưới bóng mờ ảo ảo của buổi chiều, những thợ săn bộ lạc Đá Lớn len lỏi qua từng bụi cây, qua từng khóm cỏ mà một mực bao vây toàn bộ hẻm núi.

Đêm tối những mũi tên đen ngòm đã được lắp vào mũi tên, chỉ cần một hiệu lệnh thì ngay lập tức có gần trăm mũi tên bay xuống hẻm núi.

Lúc này toàn bộ chiến binh bộ lạc Đá đang ăn uống, dường như là họ bị thiếu nước, nên hành động khá là chậm chạp cùng eo lá. bọn chúng đang cố gắng ngậm từng miếng thịt khô. Chỉ có Ohot và vài người ngồi kế hắn là có nước uống mà thôi.

Vì khoảng cách quá xa nên Minh Vũ cũng không có nghe bọn họ thảo luận cái gì, nhưng dường như rất là bất mãn, ngay cả Ohot cũng hiện ra trên bộ mặt già nua của mình.

Nếu như Minh Vũ Đoán không sai thì đám người kia chính là chỉ huy đám chiến binh này. Mà bọn họ bắt mãng chính là Simba. Hẳn là giữa bọn họ có ước định gì đó mới tấn công bộ lạc Đá Lớn. nhưng đến hiện tại Simba vẫn không có truyền lại tin tức gì cả.

Trong 4 người ngồi gần Ohot Minh Vũ cũng nhận ra được hai người đi theo Simba đến lễ hội mùa xuân, và được Klu thả mỗi câu, bọn chúng lúc này đã có mấy phần không ưa thích Simba rồi.

“k’ruc!!!” bất ngờ có một tiếng chim rừng kêu lên, nếu không nghe kỹ thì mọi người chỉ cho đây là âm thanh của mấy con gà mà thôi, thế nhưng đây chính là âm hiệu giữa đám người Minh Vũ.

Âm thanh đó chính là phía bên kia hẻm núi mọi người đã vào vị trí.

Khỏe miệng Minh Vũ khẽ nhếch lên lộ ra một nụ cười quỷ dị.

“thời khắc đã đến, bộ lạc Đá các ngươi chính là bước đệm cho bộ lạc ta ngày một phát triển.!” Minh Vũ cười tà.

“tất chiến binh bộ lạc! giết!” Minh Vũ từ trong bóng đêm gầm lên.

Ngay trong cái khoảng khắc đó, xung quanh bốn phương tám hướng hẻm núi. Có rất nhiều chiến binh bộ lạc Đá Lớn tay cầm chắc cung tên mà không ngừng xạ tiễn. không cần nhắm mục tiêu, cứ giương cung mà bắn.

Phía bên dưới chỉ nghe một tiếng hét thật lớn, không biết chuyện gì đang xảy ra, bọn chúng chỉ kịp cảm lấy vũ khí rồi ngay sau đó trên thân thể từng con đau xé thịt truyền đến. từng tiếng hét thảm vang lên, mùi máu tươi theo gió mà lan tràn khắp nơi.

Ohot đang lâu bầu cái gì đó, ngay lập tức có một mũi tên đen ngòn xuyên thẳng từ mắt phải xuyên qua tận đầu não. Máu tươi tung tóe chảy ra, kèm theo một chút dịch não màu trắng đục.

Mấy tên chiến binh kẻ bên, dựa theo bản năng ngay lập tức vọt ra, tìm nơi trú ẩn. phải nói bộ lạc Đá Lớn khai thác quá nhiều muối, nên nơi này có rất nhiều chỗ ẩn nấp. đám người may mắn thoát chết khỏi lượt tên đầu tiên, thì nhanh chóng chui xuống chỗ trốn.

Thế nhưng số lượng người quá đông chỗ nấp cũng không đủ chỗ cho bọn chúng, kèm theo đó là sự hoảng loạn trong đêm.

Mưa tên cũng không ngừng trút xuống, từng tiếng kêu thảm vang lên, giống như những ác quỷ bị nhấn chìm trong dung nham dưới địa ngục vậy.

Bộ lạc Đá Lớn điên cuồng bắn trong vòng 10 phút, lúc này có ít nhất 1500 mũi tên được bắn xuống phía dưới. nếu không phải vì mũi tên hạn chế, nên chỉ cho phép bắn toàn lực trong 10 phút.

Tuy trời đêm trong rừng rất lạnh, thế nhưng lúc này trên người mỗi chiến binh bộ lạc đều chảy đầy mồ hôi. Trong 10 phút vừa qua, bọn họ giống như đi vào một trạng thái kỳ lạ, cảm giác như máu trong tim không ngừng sôi lên hòa cùng với ý chí giết địch nhân vậy.

Bên dưới hẻm núi lúc này không khí đã yên tĩnh lại, chỉ ngòn nghe tiếng gió núi thổi xuyên qua những tán cây phát ra âm thanh rì rào, lâu lâu còn có thể nghe những âm thanh của động vật về đêm.

Minh Vũ cau mày, hẳn đang lưỡng lự không biết có nên xuống hẻm núi dò xét hay không, hẳn biết không có khả năng những mũi tên đã tiêu diệt toàn bộ. một khi lúc này xuống dưới sẽ giống như dón chó vào đường cùng, bọn chúng sẽ không ngần ngại cản trở. Bộ lạc sẽ bị thương tổn, nhưng tộc nhân mà hắn vô cùng yêu quý.

Nhưng một khi có người sống đi ra, thì giống như thả hổ vào rừng cực kỳ nguy hiểm đặc biệt là những tên có khả năng lãnh đạo, những tên này thường có số sống rất dai.

Nghĩ thế Minh Vũ cắn răng dẫn người xuống hẻm núi mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Hậu chiến

Chẳng mấy chốc dưới hẻm núi tràn đầy bó đuốc, khu vực tối đen như mực tràn đầy máu tươi này nhanh chóng được lấp đầy bởi những bó đuốc.

Nhìn thảm cảnh trước mắt, Minh Vũ lòng khá là thương tiếc, không phải là thương tiếc cho những chiến binh bộ lạc Đá kia, mà là mồ muối trong thời

gian ngắn không thể khai thác được.

Máu tươi đã nhuộm đầy khu vực này, phải đợi ít nhất 3 4 tháng, khi máu tươi bị các vi sinh vật phân hủy toàn bộ, như thế mới có thể khai thác muối trở lại được.

Các chiến binh bộ lạc chia nhau thành từng nhóm 3 người, cẩn thận quan sát thật kỹ từng cái xác. Xem có ai còn sống thì tiện tay cho thêm một dao kết thúc tính mạng của chúng. Đồng thời thu gom xác lại thành từng đống, rồi đem đi đốt, nếu không trong đêm nay bộ lạc Đá Lớn cũng khó ngủ được vì mùi máu tươi sẽ thu hút thật nhiều hung thú tới đặc biệt là sói.

Tình trạng lúc này, bộ lạc không có khả năng làm một trận săn giết sói thêm một lần nữa. mùi tên trên người còn lại khá ít. Mỗi tay cung thủ chỉ còn khoảng 4 5 mũi tên trên lưng. Nếu chẳng may gặp một lần quí moi sói thì chiến dịch lần này chẳng bù được. thậm chí bộ lạc còn có nguy cơ bị lung lay.

Rất nhanh mọi người tìm ra đượ cái xác của Ohot Vu bộ lạc Đá.

Cái đầu của lão được Orc cắt ra, mất lão một con bị xuyên qua tận đầu bên kia xương sọ, một con thì trùng thật lớn, dường như lão không thể tin được mình có thể chết một cách không minh bạch như vậy. chết khôn nhắm mắt.

Nhìn cái đầu sọ tràn đầy máu tươi kia, mặt Minh Vũ không một chút biến sắc, mà chỉ khẽ vuốt lên con mắt còn lại. cho lão một cái nhắm mắt.

Chừng nửa giờ sau, những tên chiến binh còn sống cuối cùng cũng đã bị tóm gọn. có tất cả 8 tên không bị thương, bị bắt làm tù binh, 38 tên bị thương nặng liền bị một đao giải quyết, số còn lại thì phơi xác trong hẻm núi.

Nhận được thông kê báo cáo, Minh Vũ cho người quét dọn chiến trường, đồng thời những cái xác kia cũng được mang đi đốt. dù sao thì bọn họ cũng là những chiến binh của khu rừng già này. Cho dù là kẻ địch đi chăng nữa thì đối với người chết, Minh Vũ cũng muốn cho họ một chút an bài. Coi như là thiện tâm giữa thời nguyên thủy đi.

Sau khi phân phó mọi người công việc, Minh Vũ cùng một nhóm lớn thợ săn trở về bộ lạc kèm theo đó là cái đầu lâu của Ohot. Hắn phải coi Simba một cái ân hận nhất khi đám đánh chủ ý lên bộ lạc của hắn.

Simba cùng Ku lúc này bị trói chặt không thể cử động cho dù một chút, mà cho dù muốn động, hắn động cũng không được, bởi vì hiệu lực của thuốc tê vẫn còn, nhưng miệng thì đã hoạt động được rồi. hắn ta không ngừng gào thét, uy hiếp thế nhưng không được tích sự gì cả.

Còn Ku thì an ổn hơn một chút, đến giờ phút này hắn vẫn giữ yên lặng, đồng thời nghiền ngẫm tại sao bộ lạc Đá Lớn lại làm như thế, bộ lạc Gà Đỏ chưa hề đắc tội hay cướp bóc gì với bộ lạc Đá Lớn cả.

Nhìn phái xa xa các tộc nhân của mình cũng đang bị trói gần đó, lòng Ku càng đắng đo hơn. Nơi đó có khoảng 40 tộc nhân, bọn họ chính là đội hình thợ săn chủ lực của bộ lạc. nếu hắn cùng nhóm thợ săn kia bị giết tại đây thì bộ lạc sẽ đi vào nguy cơ khá lớn. tuy Vu có thể chủ trì bộ lạc, nhưng không có phần lớn thợ săn thì cho dù có gà thì bộ lạc của hắn cũng khó sống nổi qua mùa đông.

Ngay lúc hắn không biết làm như thế nào, từ phía xa xa truyền đến những tiếng bước chân, ngay sau đó là từ trong bóng đêm lập lòe ra những đốm lửa.

“Vũ thủ lĩnh đã trở về!” lòng Ku cực kỳ hồi hộp.

Simba nhìn thấy thân ảnh nhỏ bé quen thuộc kia sự tức giận trong lòng cuồn cuộn.

“mau thả ta ra! Nếu không bộ lạc các ngươi sẽ chịu phải sự trừng phạt tàn ác nhất!”

“Vu của bọn ta nhanh chóng sẽ đến! giết sạch bộ lạc các ngươi!”

“mau thả ta ra!”

“Các.....!!!!!”

Simba đang không ngừng hò hét, nhưng lúc này miệng hắn không ngậm lại được, đôi mắt trùng thật lớn nhìn cái thứ đang lơ lửng dưới chân hắn.

Đó là một cái đầu lâu, mà hắn hết sức quen thuộc, đầu của Vu.

“Vu! Ohot! Tại sao? tại sao?????” Simba không thể tin vào mắt mình.

Còn kẻ bên Ku không nhận được mà hít một ngụm khí lạnh.

“Vu bộ lạc Đá đã chết! không thể nào, không phải Vu đang ở bộ lạc Đá sao? Tại sao Vũ thủ lĩnh có thể giết được lão!”

“không! Chính là nó! Đá bộ lạc ý đồ muốn đánh giết bộ lạc Đá Lớn, thế nên bọn ta mới bị vạ lây!” Ku không ngừng phân tích tình hình.

“Vũ Thủ lĩnh, bọn ta không có ý định tấn công bộ lạc ngài, ta chỉ muốn tới đòi lấy một ít nội tạng mà thôi!” Ku nhanh chóng giải thích. Nhưng Minh Vũ dường như không hề chú tâm, hắn ta chỉ lặng lẽ nhìn chăm chăm Simba đang ngây người mà thôi.

“Simba! Ngươi đừng tưởng rằng mấy trò vật vãnh của ngươi có thể qua mặt được ta. Ngay từ lúc Ohot cùng chiến binh bộ lạc các ngươi đi vào lãnh thổ của bọn ta, thì bọn ta đã biết rồi!” Minh Vũ lạnh giọng nói.

“trong mắt các ngươi xem bộ lạc ta là một con dê béo à! Ha ha ha ha sai rồi, quả thật các ngươi sai rồi!”

“bọn ta nhúng nhường các ngươi không phải vì lo ngại sức mạnh của các ngươi, mà là bọn ta không có thời gian để đi đánh nhau, bộ lạc bọn ta còn có rất nhiều việc phải làm. Nhưng lũ gốc các ngươi lại tự chui mình vào tròng!”

“thủ lĩnh chết, Vu chết! thì ta xem bộ lạc các ngươi lấy gì là chống lại những chiến binh bộ lạc bọn ta đây. Ha ha ha ha!” lời lẽ của Minh Vũ như nhưng con dao nhọn đâm vào trên người Simba.

“ngươi yên tâm, ngươi sẽ nhanh chóng đi theo Vu các ngươi thôi. Ta hứa sẽ nhanh lắm!” nói xong thì hắn nhìn về Ku đang bị trói như cục bánh tét kể bên.

“ta biết các ngươi không có liên quan tới bộ lạc Đá. Nhưng ta không thể tạo cho bộ lạc chúng ta một mối họa. Ku thủ lĩnh ngươi hãy thông cảm cho ta!” Minh Vũ trầm giọng nói.

“không! Vũ thủ lĩnh, đừng giết bọn ta, bộ lạc bọn ta có rất nhiều gà, bọn ta có thể dùng gà trao đổi, phụ nữ cũng được, đứa nhỏ cũng được. nếu bọn ta chết nơi này bộ lạc ta sẽ sống không qua nổi mùa đông.!” Ku vang xin.

Hắn thật không ngờ chỉ vì tham lam muốn tìm hiểu bộ lạc Đá Lớn một chút lại động đến họa sát thân, ngay cả bộ lạc cũng bị liên lụy. Ku hối hận vô cùng.

Minh Vũ bỏ mặc những lời van xin của Ku, tuy như thế nội tâm của hắn không ngừng giằng xé “ làm như thế nào đối với bộ lạc Gà Đỏ đây?”

Hắn biết, sau khi Vu bạo loạn, tâm tình hắn đã thay đổi rất nhiều, từ một người suy nghĩ hạn chế giết chóc, nhưng đến giờ phút này hắn cảm giác như mình là một tên máu lạnh. Vì lợi ích của bộ lạc mà sẵn sàng giết người.

Nhưng tộc nhân bộ lạc Gà Đỏ không có tội, như vậy phải làm như thế nào, Minh Vũ đang đắn đo.

.....

Lại một đêm không hề yên ổn bên trong cánh rừng huyền bí. Lúc này cách xa bộ lạc một khoảng, đó chính là nơi ở tạm thời của Melly và một lạc Syk. Ngày hôm trận chiến trong rừng đám người bọn họ không hề biết gì, mấy ngày qua những người phụ nữ này được nuôi cho thật mập. mấy người các ngang lại càng thể ý lại vào người bộ lạc Đá Lớn.

Tuy bọn họ cũng thường xuyên đi săn thú cùng nhau, nhưng hiệu quả đi săn thì lại không có là bao, bởi vì đáng người bộ lạc Đá Lớn kia quả thật không cho người ta sống một chút nào cả. với cái loại vũ khí khủng bố kia.

Lúc này vẫn như thói quen hằng ngày Melly đi vào bên trong bộ lạc để tiếp tục hành trình ăn ké của mình, nhưng hôm nay bộ lạc chưa có chuẩn bị thức ăn. Nàng không ngừng xoa cái bụng phẳng lì của mình mà đi tìm Minh Vũ.

Thế nhưng nàng bắt chợt nhìn thấy mấy cái thân ảnh quen thuộc đang bị trói chặt như bánh chưng kia dưới mặt đất.

“Simba! Thủ lĩnh bộ lạc Đá! nàng thì thảo gây nên sự chú ý cho mấy tên đn theo ăn bám!”

“Vũ! chuyện gì xảy ra, không phải hôm qua Simba mới đến sao? sao hắn lại bị trói ở đằng kia!” nhanh chóng Melly vọt vào bên trong nhà của Minh Vũ mà hỏi.

“bọn chúng có ý định tấn công bộ lạc, rất may được bọn ta phát hiện nên đã bị bắt! số người còn lại ta giết cả rồi!” Minh Vũ không nhanh không chậm nói.

Lúc này trên tay Minh Vũ là một tấm da, bên trên đó viết lít nha lít nhít cái gì đó, mà khiến cho người nhìn vào nó phai đầu đầu.

“cái gì? Ngươi giết cả rồi? ngươi giết hồi nào, nhiều không, sao có chuyện hay thế, ngươi không nói với ta một tiếng!” Melly cầu nhàu.

“chuyện quá gấp, không nói với ngươi được! ngươi mau ra ngoài, ta còn có chuyện giải quyết. hôm nay thức ăn ngươi tự kiếm đi, hôm nay bộ lạc ta bận rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Bộ lạc đại việt

Trong ba ngày kế tiếp bộ lạc Đá Lớn chìm trong sự sục sôi, tất cả mọi người đều người người chuẩn bị cho cái ngày mà thủ lĩnh nói vô cùng trọng đại với bộ lạc.

Ngay giữa sân phơi, lúc này một chiếc cột cao đã dựng lên, kế bên chiếc cột cao ấy là một cái bàn lớn, chính giữa bàn là một vật gì đó được làm bằng gỗ, bên trên có khắc chữ. Cái vật đó chính là bài vị tổ tiên mà Minh Vũ muốn hướng đến.

Chiếc bài vị này được đặt ở vị trí cao nhất. tiếp theo đó là một bộ dụng cụ được làm bằng đất sét từ trước đó chính mà bộ lạc hương bao gồm: lư, bát nhang và hai cây đèn. Tại phía đông bàn thờ có một bình hòa lớn, bên trong có chứa rất nhiều loại hoa có nhiều màu sắc. còn phía tây bàn thờ là một đĩa trái cây lớn.

Tiếp theo cái bàn lớn kia một cái bàn dài khác, trên cái bàn này chứa nhiều vật phẩm cúng tế. trên đó bao gồm 9 con gà và 9 con heo đã được làm sẵn. đồng thời những con vật này đều được xếp theo một hình thù kỳ lạ, giống như là động tác dâng hiến lên tất cả cho thần linh.

Ngoài ra bàn cúng còn được tô điểm, xem kẽ những đĩa bánh bột hấp lớn. làm cho bất kỳ ai nhìn vào bàn thờ liền có một cảm giác đầy đủ và trang trọng. Và cuối cùng là một bát nhang cực kỳ to lớn khác nằm ở chính giữa.

Đây chính là công sức trong 3 ngày qua của toàn bộ lạc, vào chiều ngày hôm qua toàn bộ thợ săn đã tập trung toàn bộ đi vào rừng săn giết thú rừng đặc biệt là heo và gà. Đây chính là hai vật tế phẩm chủ yếu không thể thiếu.

Ngoài ra trong ngày hôm nay toàn bộ tộc nhân phải tắm giặt thật sạch sẽ, mặc trang phục mới nhất, đầu tóc phải gọn gàng sạch sẽ, như thế mới thật sự tỏ lòng tôn kính đối với “tổ tiên”.

Lúc này Minh Vũ đang mặc một bộ trang phục hết sức kỳ quái, thân trên là một chiếc áo bằng da thú hổ ngực, hở vai để lộ ra một cái thân hình nhỏ bé gầy còm bên trong. Trên cổ hắn có đeo những vòng dây kỳ quái màu đỏ cùng màu với viền áo của hắn.

Thân dưới là một chiếc khố, nhưng kiểu dáng lại rất khác so với những chiếc khố của tộc nhân. Phía trước và phía sau mông được mang thêm hai tấm da thú màu đỏ nâu kéo dài từ eo xuống đầu gối.

Mà điểm nhấn là trên đầu hắn đội một chiếc nón kỳ quái. Chiếc nón này không có đỉnh nón, chỉ có một vòng quấn xung quanh đầu, đồng thời trên trán còn có một tấm gỗ mỏng dính lên phía trên chiếc nón kia. Tấm gỗ kia có những hoa văn kỳ lạ được kết hợp từ những hình tròn và hình vuông.

Minh Vũ đứng trước chiếc bát nhang to lớn kia, bộ dạng uy nghiêm, chăm chú nhìn mọi người xung quanh.

Lúc này tộc nhân chia thành 9 hàng lớn, phân đều ra mà đứng trên sân phơi. Ngay cả những chiến binh bộ lạc Syk cũng được tham gia. Đám phụ nữ khía không biết bộ lạc Đá Lớn đang làm cái gì, thế nhưng nhìn bộ dáng thì bộ lạc bọn họ cực kỳ chú trọng chuyện này.

Nhìn bộ dạng nghiêm túc của mọi người, Minh Vũ mới hắng giọng một cái, rồi mới lấy tư thái trang nghiêm nhất, Minh Vũ lấy ra 6 cây nhang, mỗi cây to bằng ngón tay út. nhang cháy khói nghi ngút, tọa cho những người quan sát một cảm giác gì đó cực kỳ lạ thường.

Minh Vũ chấp tay mặt hướng về bàn thờ với khuôn mặt tràn đầy sự thành kính lớn giọng nói.

“ai sinh ra đều phải có mẹ sinh ra và dưỡng dục, không bất kỳ một người nào có thể trở thành những chiến binh dũng mãnh thiện chiến mà không có sự dạy dỗ của các bậc tiền nhân.”

“Tổ Tiên ở trên cao chứng giám! Ta thủ lĩnh bộ lạc nay đứng ta chủ trì lễ lễ tổ tiên!”

Sau khi làm một tràng những từ ngữ khó hiểu, Minh Vũ tiếp tục nghi thức. đầu tiên là hắn vái ba cái, sau đó cắm 3 cây nhang lên bát nhang to trước mặt. tiếp theo lại vái thêm 3 cái lên cái bàn thờ phía sau rồi lại cắm thêm 3 cây nhang vào trong đó.

Sau khi hoàn tất hắn quay lại chỗ cũ bắt đầu ba quỳ chín lạy ba xá, động tác này cực kỳ chậm rãi và trang nghiêm.

Một lúc sau hắn mới quay mặt trở lại nhìn toàn thể tộc nhân khoanh thai nói

“tổ tiên đã chứng giám cho bộ lạc chúng ta! Từ nay về sau bộ lạc chúng ta sẽ không thờ phụng thần linh nữa! bọn họ chính là tay sai của quỷ thần. bọn họ không những sẽ không phù hộ chúng ta mà còn thường xuyên quấy phá giết hại tộc nhân chúng ta!”

“cũng may có tổ tiên chúng ta ở trên luôn luôn cẩn thận quan sát chúng ta, chăm lo cho chúng ta! Thế nên bộ lạc chúng ta mới có ngày hôm nay!”

“Tổ Tiên truyền xuống thừa nay trở đi bộ lạc Chúng Ta không còn tên Đá Lớn nữa!”

“từ nay về sau bộ lạc Chúng Ta mang tên Đại Việt Bộ Lạc!”

“tổ tiên chúng ta chính là con của rồng cháu của tiên! Chúng giờ đây không cần sợ hãi tà thần, không cần cung phụng thần linh!”

Giọng nói của Minh Vũ vang vọng khắp nơi, mang theo khí thế hào hùng truyền khắp bộ lạc.

Những lời nói đầy hoa mỹ kia, mà cho những tộc nhân đầu ong ong lên, bọn họ không hiểu rõ cặn kẽ, thế nhưng vẫn có thể nghe ra chút chút. Là từ nay về sau bộ lạc không thờ phụng thần linh nữa. với lại bộ lạc đổi tên thành Đại Việt bộ lạc.

“Đại Việt!”

Minh Vũ gầm to lên.

Ngay sau đó là bên dưới, mọi người không ngừng đồng thanh gầm lên

“Đại Việt!”

Âm thanh như tiếng sét giữa trời minh chấn động cả một vùng núi.

Tiếp theo đó là từng người một bắt đầu thấp nhang cho Tổ Tiên. Những người thấp nhang cùng quỹ báu sẽ được tổ tiên phù hộ sẽ không bao giờ bị tà thần giết hại. sẽ không bao giờ bị đói. Sẽ không bao giờ bị khát.

Mọi người lần lượt từng người một thấp nhang cho đến người cuối cùng mới thôi. Chỉ riêng có Melly cùng bộ lạc của nàng lại không hề có ý tứ tham gia việc này.

Lúc này Minh Vũ mới đi lên trên bàn thờ lớn lấy một tấm vải màu đỏ xuống, hấn dùng hai tay cực kỳ thận trọng.

“đây chính là Hiệu Kỳ của bộ lạc Đại Việt!” Minh Vũ vung rộng lá cờ màu đỏ nâu ra không trung, lá cờ bắt được gió bay phấp phới trong ánh nắng vàng tươi.

Mọi người trở mắt ra nhìn, đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn được một thứ xinh đẹp kỳ diệu đến thế. Lá cờ màu đỏ làm nổi bật lên ngôi sao màu nâu vàng bên trong.

Minh Vũ hết sức thận trọng buộc lá cờ vào dây buộc cờ rồi từ từ kéo lên. Lá cờ màu nâu đỏ bay phất phới trong cơn gió mới tạo cho mọi người một cảm giác tràn đầy hi vọng, một sự vững chắc về lòng tin.

Melly cũng ngược nhìn khung cảnh đấy, nàng thật không thể nào tin được cái vật kia mà nàng cùng Minh Vũ làm mấy ngày trước lại có thể làm điều thần kỳ như thế. Lá cờ cứ phấp phới bay trong gió không có một chút dấu hiệu nào rủ xuống, giống như tinh thần bất diệt của bộ lạc Đại Việt vậy.

Minh Vũ đợi một lát cho tới khi mọi người bớt ồn ào, rồi hấn mới tiếp tục nói tiếp.

“Bộ Lạc chúng ta vốn sống rất bình yên, bọn ta không muốn đánh nhau, thế nhưng bọn ta không thể, bởi vì xung quanh bộ lạc có rất nhiều kẻ thù.”

“Gấu! bọn ta không sợ, chỉ cần có cung tên trong tay, chúng ta có thể giết được chúng!”

“Sói bọn ta cũng không sợ! chỉ cần nắm chắc vũ khí, bọn ta cũng giết được chúng!”

“thế nhưng đáng sợ nhất không phải là Hung Thú! Mà đó chính là những bộ lạc khác!”

Giọng Minh Vũ lúc này lại mang theo một khí thế khác, giống như là một vị ma thần sẵn sàng giết chóc.

“lôi ra!” Minh Vũ gầm to.

Ngay sau đó Simba cùng Ku bị lôi ra chính giữa. hai tên này sau ba ngày bị nhin đói nhin khát, lúc này không còn một chút sức lực. bọn họ chỉ còn một chút sức lực để nhìn chòng chọc vào Minh Vũ miệng mấp máy cái gì đó không ai biết được.

“mấy ngày trước hai tên thủ lĩnh bộ lạc Đá và bộ lạc Gà Đỏ đã âm mưu muốn trong ứng ngoại hợp một đêm muốn giết sạch bộ lạc bọn ta!” Minh Vũ thanh âm ồm ồm đầy sống.

“đôi với những kẻ muốn giết bộ lạc bọn ta! Chúng ta phải làm như thế nào?” Minh Vũ bắt đầu kích động dân tâm.

“Giết!” đứng đầu hàng Lạc gầm to lên, ngay sau đó toàn bộ tộc nhân đều vang lên thanh âm

“Giết!”

Khóe miệng Minh Vũ lộ ra một tiểu ý nhàn nhạt.

“Lòng tộc nhân đã quyết! ta thủ lĩnh không thể chối từ!”

“Orc!” Minh Vũ hét lên.

Ngay lập tức Orc bước ra khỏi hàng, trên tay lúc này đã cầm sẵn một cây đao bằng đồng, hấn ta không nói một lời tay cầm đao lớn hung hăng chém lên cổ mỗi người một đao. Máu tươi trên cổ Simba cùng Ku chảy ra từng dòng. Máu không quá nhiều vì mấy này ngay hai người bọn họ cũng chẳng có uống tí nước nào cả.

t/g: phần 1 xin được kết thúc tại đây. ngày mai sẽ bắt đầu phần hai. bộ lạc sẽ đi thêm một bước ngoặt lớn để chuẩn bị cho những biến cố sau này.

cảm ơn các bạn đã ủng hộ trong thời gian qua.

xin chân thành cảm ơn

cầu kim phiếu. chỉ thua top 1 chút ít thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Khởi đầu mới

Vì mỗi họa tử cả hai phía đều được giải trừ, bộ lạc Đại Việt lại bước thêm một bước đi mới cho sự phát triển của bộ lạc. Minh Vũ lúc này hẳn ta không còn ở trong căn nhà của mình, mà hẳn lại tiếp tục đứng trên mỏm đá nhìn về nơi xa xăm.

Đúng thế hẳn đang suy nghĩ kế hoạch phát triển tiếp theo cho bộ lạc. bộ lạc lúc này có rất nhiều chuyện để xử lý.

Thứ nhất là thu tóm 4 cái bộ lạc đã bị hẳn giết hết toàn bộ những thợ săn và chiến binh. Những bộ lạc kia gồm bộ lạc Nanh, Bộ Lạc Lửa, bộ lạc Đá và bộ lạc Gà Đò.

Trong 4 bộ lạc này có vị trí gần hơn nhất chính là lửa bộ lạc và Nanh bộ lạc, đồng thời hai bộ lạc này số người còn lại cũng không có nhiều. thế nên việc thu gom cũng khá là dễ dàng.

Còn hai bộ lạc Đá và Gà Đò thì nằm vị trí khá xa, đồng thời Minh Vũ còn chưa biết rõ thực lực còn lại của hai bộ lạc này. Thế nên hẳn ta có ý định sẽ lợi dụng hời cơ thích hợp mới thu gom.

Việc thứ hai đó chính chế tạo vật dụng bằng đồng. quặng đồng đã có lúc này hẳn phải nghiên cứu lò nung, sao cho có thể gia tăng nhiệt độ lò lên ít nhất là 50 độ. Với nhiệt độ như thế mới có khả năng nung chảy, hay tệ hơn chính là làm mềm để có khả năng rèn đúc vật dụng.

Trong tay hẳn lúc này có khoảng 26-30kg quặng đồng có thể trực tiếp chế tạo trang bị. Minh Vũ dự định là sẽ chế tạo một ít rìu, dao mũi nhọn, đục và một số thứ vật vãnh khác nhưng cũng không kém phần quan trọng. đó chính là đinh.

Việc thứ ba là chuẩn bị cho mùa khô sắp tới, trong những ngày gần đây nhiệt độ không ngừng tăng cao, cánh đồng hoa bên kia bờ suối lúc này đã bị lụi tàn, những hạt giống hoa cỏ bay tứ tung, tạo cho người xem một cảm giác mông lung đến lạ thường.

Nhưng Minh Vũ lúc này không có tâm trạng thưởng thức cái đẹp.

Bộ lạc phía trước còn một con đường rất dài phải đi, hẳn không có thời gian làm chuyện đó.

Lúc này bộ lạc sau khi gia nhập bộ lạc Núi Lớn dân số đã lên tới con số khổng lồ. ước tính khoảng chừng 750 người. chưa tính vào cuối mùa thu hoạch đầu mùa đông bộ lạc sẽ chào đón thêm khoảng 100 trẻ sơ sinh. Như thế gánh nặng lương thực lại một lần nữa đè nặng trên vai hẳn.

Tình hình mùa khô hẳn không có nắm rõ, người nắm rõ nhất đã bị hẳn cho một bữa vỡ sọ rồi. những tin tức còn sót lại chỉ là do Luc và Ashi nói cho hẳn nghe mà thôi.

Qua những lời kể thì mùa khô sẽ bắt đầu khi cánh đồng hoa bên kia dòng suối chuyển hoàn toàn thành màu vàng nâu. Đó đó sẽ rất nóng, dòng suối sẽ cạn trong một tháng tới.

Lúc đó là khoảng thời gian bắt các thích hợp nhất. số cá đó thông thường sẽ làm lương khô dự trữ cho mùa đông. Đồng thời trong khoảng thời gian này các bộ lạc thường xuyên xảy ra đánh nhau để tranh giành nơi bắt cá.

Đồng thời vào thời gian chuyển mùa này, thi thoảng sẽ xuất hiện vài cơn mưa nhỏ. Nhưng lại có nhiều nước. thông thường sau những cơn mưa kia tộc thường sẽ bị tà thần xâm hại.

Đó chính là theo lối suy nghĩ của Vu. Còn theo Minh Vũ đo là phản ứng sốc nhiệt của cơ thể. Nếu như nắng nóng kéo dài một khi mưa xuống mọi người sẽ ra ngoài tắm. như thế hơi ẩm bốc lên sẽ khiến cho cơ thể bị sốc nhiệt, dẫn đến các bệnh liên quan đến tăng nhiệt độ thân thể lên, điển hình là nóng sốt kéo theo đó là ho và sổ mũi, thậm chí là viêm họng. ...

Để phòng tránh chuyện này thì tốt nhất là khi trời mưa phải nhanh chóng tìm nơi trú mưa, không được ra ngoài cho đến khi mưa tạnh. Thậm chí vào ban đêm phải uống một cốc nước nóng trước khi ngủ.

Minh Vũ ước tính trong thời gian sắp tới phải tổ chức một buổi phổ cập thường thức sức khỏe cho mọi người. nếu không bọn họ cứ dựa vào kiến thức Vu truyền từ Vu truyền xuống cho các đời, như thế bộ lạc sẽ có ngày gặp họa.

Lúc còn nói, bên kia bờ suối có một khu vực có rất nhiều loại cây có quả có thể ăn được, loại quả này chỗ chừng đầu ngón tay, màu đỏ tươi khi chín vị ăn chua chua, có thể phơi khô dự trữ vào mùa đông.

Hơn nữa loại quả khô này rất được ưa chuộng, một túi quả khô này có giá khoảng 3 túi thức ăn.

Nghe nói thế lòng Minh Vũ trở nên vô cùng hứng thú có ý định cùng mọi người kiểm tra xem đây là quả gì. Hẳn là một loại quả có thể ăn được đồng thời cũng có thể mang về bộ lạc trồng.

Nói đến trồng cây, hai cây chanh mà Ku mang tới cũng đã được mang đi trồng tại những nơi bị chặt cây rừng để lấy gỗ và vật liệu đốt.

Minh Vũ có dự định sẽ biến nơi đây thành một vườn cây ăn trái. Như thế sẽ giảm bớt diện tích đốt, đồng thời tạo một cảnh quan sinh thái tốt.

Người hiện đại Minh Vũ biết rõ tầm quan trọng của cây xanh. Tuy cái thời đại này đâu đâu cũng có cây, nhưng cảnh quang xung quanh bộ lạc nếu toàn là những gốc cây trơ trọi thế kia, thì sau này có thành một siêu cường bộ lạc lòng Minh Vũ cũng cảm thấy bất an.

Còn một chuyện cần thiết phải làm trong thời gian tới đó chính là một nguyên liệu không thể thiếu của người Việt. Minh Vũ sẽ tạo ra một bản sắc của bộ lạc. Nước Mắm và các món liên quan tới mắm.

Trong văn hóa người Đông Nam Á nói chung và người Việt nói riêng. Mắm chính là món ăn không thể thiếu trong các bữa ăn.

Mắm có rất nhiều loại mắm, mắm biển, mắm sông. Nhưng tất cả đều ra một loại hương vị đặc trưng. Tùy theo vùng. Loại cá được ủ và phương thức ủ sẽ tạo ra những loại mắm có hương vị khác nhau.

Tại quê nhà Minh Vũ cũng là một nơi xuất xứ của rất nhiều loại mắm ngon, như mắm cá linh, mắm cá trên, mắm cá lóc, thậm chí mắm Bò Hóc cũng được xếp vào những đặc sản bậc nhất của đồng bằng sông Cửu Long

Vì thế Minh Vũ đã chờ đợi thời gian khá lâu để có thể làm ra những loại mắm ngon dựa trên những loại cá có sẵn tại đây.

Làm mắm nguyên vật liệu không thể thiếu đó chính là muối cá và đường.

Đối với nhiều người làm mắm sẽ có hai nguyên liệu chính là cá và muối mà thôi, thế nhưng đó là suy nghĩ cực kỳ sai lầm.

Quả thật lúc ủ mắm sẽ không cần tới đường. nếu cho đường vào sẽ làm cho mắm bị hư trong vòng 3 4 ngày. Các vi sinh vật rất ưa thích đường sẽ đẩy nhanh tốc độ phân hủy thịt cá.

Đường sẽ được cho vào giai đoạn cuối cùng của sản phẩm. sẽ làm điều vị, giảm bớt vị mặn của mắm đồng thời sẽ giảm nguy cơ các bệnh cao huyết áp. (ăn mặn bị cao huyết áp nhé).

Thế nhưng lúc này việc làm mắm gặp một chút khó khăn đó là muối, mỏ muối mấy ngày trước gần như là tràn ngập trong máu tươi.

Hắn không biết chừng nào mới có thể khai thác trở lại. nhưng Minh Vũ quyết định vào sáng ngày mai sẽ đi kiểm tra tình hình mỏ muối. Minh Vũ hi vọng nơi đó không có quá bị nhiễm máu.

Máu là một loại chất lỏng có thể hòa tan được trong nước, như thế cho dù có lọc nước muối đi bao nhiêu lần đi chăng nữa thì máu sẽ vẫn còn trong dung dịch. Như thế chất lượng sẽ bị giảm đồng thời mang lại rất nhiều tai họa ngầm.

Chuyện thứ tư cũng không kém phần quan trọng đó chính là tìm nguồn nước mới để chuẩn bị cho mùa khô sắp tới.

Không giống như mọi năm bộ lạc rất ít người. năm nay dân số bạo phát đồng thời kéo theo rất nhiều vấn đề liên quan tới việc an sinh.

Nước là thứ quan trọng nhất để duy trì sự sống, một người có thể nhịn đói được 7 ngày, thế nhưng nhịn khát cũng tối đa là 3 ngày mà thôi.

Với dân số khoảng 750 người, hằng ngày để duy trì hoạt động ăn uống hằng ngày cả bộ lạc tiêu thụ một lượng nước khá lớn, còn chưa tính đến việc nước dùng trong việc tưới tiêu cho các loại cây trồng nữa.

Nếu dự trữ nước ăn uống cho cả bộ lạc thì Minh Vũ vẫn có thể làm được được. đó chính là dùng lu, vại thậm chí là xây hồ chứa nước giống như dân cư sống tại các vùng nhiễm mặn tại đồng bằng sông Cửu Long.

Thế nhưng còn cây trồng thì sao, chẳng lẽ để cho chúng chết khô. Như vậy an ninh lương thực của bộ lạc sẽ gặp nguy cơ rất lớn.

Tìm nguồn nước mới có hai cách. Thứ nhất là đào giếng, cách thứ hai là tìm nguồn nước khác rồi dẫn nước về bộ lạc. Trong hai cách này khả thi nhất chính là đào giếng.

Minh Vũ đã quang sát địa hình thật kỹ lưỡng, nơi đây là một vùng rừng rậm lá rụng, hơn nữa nơi đây là một khu rừng già, vì lẽ đó theo lẽ tự nhiên nơi đây không thể nào có thể bị thiếu nước vào mùa khô được cả. tuy dòng suối có khô cạn, nhưng mạch nước ngầm vẫn còn.

Thế nhưng điều khó khăn lúc này là như thế nào để đào giếng. đào giếng cần phải có công cụ đào thích hợp, vì đất càng sâu sẽ càng cứng rắn nếu dùng

công cụ bằng gỗ và đá tính khả thi không cao.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Nỗi lòng Klu

Lúc này bộ lạc đã khác xa nhiều lắm, do có bộ lạc Núi Lớn gia nhập, thế nên nhân khẩu đầu nhập vào khá đông, đồng thời hang đá cũng không còn là nơi để ở nữa, thế nên lúc này toàn bộ bộ lạc tiếp tục là một cái công trường lớn. lần nọ Minh Vũ ước tính phải xây dựng khoảng 50 căn nhà, mỗi căn nhà có sức chứa khoảng 5 – 6 người.

Thế nhưng công việc này lại không thể huy động toàn bộ cư dân bộ lạc, bởi vì còn rất nhiều chuyện cần phải làm. Nung gạch, làm than, đồn cùi, tưới nước, bắt cá, săn thú. Bộ lạc tuy đông thế nhưng công việc đầu lại vào đấy, cực kỳ thiếu nhân lực để làm việc.

Nhóm thợ săn bị chia cắt ra phần nữa để hỗ trợ mọi người làm việc, số còn lại chỉ còn có hơn 20 người làm nhiệm vụ phòng vệ bộ lạc để tránh những điều bất ngờ. cũng như là quan sát tình hình xung quang bộ lạc, xem có bộ lạc nào xâm lấn, có đàn thú nào đi vào khu vực.

Qua sự kiện vừa rồi Minh Vũ cho xây dựng thêm 5 tháp canh trên cây cao để quan sát tình hình được từ xa hơn. Lúc này có tất cả 8 tháp canh xây dựng xung quanh bộ lạc

Minh Vũ còn có ý định xây dựng trên mỏm đá một pháo đài nữa, thế nhưng lúc này nhân lực không đủ.

Nhóm thợ thủ công Alan, Akam trước tiên tạm gác công việc chế tạo mũi tên cùng cung tên, mà bọn họ phải tăng cường sản xuất đồ sành.

Lu, vại, chum. Hủ to hủ nhỏ lúc này những sản phẩm được phơi đầy trên sân. Đó chính là những vật chứa cho thức ăn mới mà hân chuẩn bị làm

.....

Trái ngược với bộ lạc Đại Việt đang tất bật chuẩn bị cho mùa không, thì tại vùng phương nam, bộ lạc Orc đang có những chuỗi ngày vô cùng hạnh phúc, thức ăn ăn không hết, hằng ngày bọn họ cũng không phải cố gắng thực mạng kiếm thức ăn nữa.

Hằng ngày bộ lạc lạc chỉ bỏ ra 10 người để ra bờ suối bắt cá mà thôi, thậm chí còn ăn không hết, bọn họ dựa theo những hướng dẫn của Klu mà cũng tập tành làm món cá gác bếp trứ danh của bộ lạc Đá Lớn.

Vì lúc này là đầu mùa xuân, cá lớn có rất ít, thế nhưng số lượng bù chất lượng, bộ lạc Oro ngày càng tươi mới.

Nhưng đối với Klu đây là những ngày tháng thật là bi ai, gần nửa năm nay cái bụng của hân đã được Minh Vũ nuôi cho rất mập, khẩu vị của hân rất là khác xưa. Xưa kia chỉ cần có thức ăn là hân mừng ban đêm không ngủ được rồi. vậy mà giờ đây, nhìn những miếng thịt nướng chín, hân ăn không có một chút mùi vị gì cả, nhạt nhẽo vô cùng.

Minh Vũ từng nói, chỉ cần hơn một tháng nữa là bộ lạc sẽ cho thêm tộc nhân đến đây để giúp hân, đồng thời sẽ mang theo nhiều hương liệu và muối để cho hân làm thức ăn. Thế nhưng bây giờ đã hơn một tháng mà bộ lạc không một chút tin tức nào cả, lòng hân cũng vô cùng lo lắng, không biết bộ lạc đã xảy ra chuyện gì. Mỗi ngày hân cứ vuốt ve Bé Cưng của hân mà ánh mắt nhìn về phương xa.

Toàn bộ lạc Orc chỉ có hơn 120 người, trong đó có 35 người là có khả năng lao động chủ lực, số còn lại là trẻ nhỏ và người già.

Nói người già thôi, thế nhưng người này chỉ có hơn 40 tuổi, thế nhưng sức khỏe yếu kém chỉ có thể làm những việc nhẹ như hái lượm mà thôi.

mà nơi bộ lạc Oro sinh sống lại có một loại thực vật có thể ăn được, không có thể nói là ăn được mà nói chính xác hơn là có thể nhai loại cỏ này mút lấy nước của nó.

Loại này ăn vào có vị ngọt ngọt, không được đậm cho lắm, nếu vào mùa khô thiếu nước có thể dùng loại này để thay thế.

Nếu có Minh Vũ tại đây hân có thể nhận ra đây là loại cây gì. Cỏ tranh.

Cỏ tranh sống theo từng bụi, các loại động vật ăn cỏ rất thích ăn loại cỏ này vì lá của cỏ có vị ngọt. đồng thời đây cũng là một loại dược liệu giúp thanh lọc cơ thể.

Nhưng phần tốt để con người sử dụng là phần rễ của nó, rễ cây cỏ tranh, ăn vào có vị ngọt, dùng để nấu nước uống rất tốt.

Đây cũng không phải là điều quan trọng nhất, khu vực cỏ tranh phân bố đa phần là nơi khô ráo. Đồng thời trong những bụi cỏ tranh luôn ẩn nấp rất nhiều guý cơ.

Rắn, rắn rất là ưa thích sống trong đây, đặc biệt là một loài rắn to khủng bố trần đồng cỏ.

Cho đến thời khắc này, Klu đã giết được ba con trần đồng cỏ, mỗi con dài khoảng 1,5m. đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy loài rắn to đến như thế này.

Trong lần đầu tiên chạm trán con rắn kia đã giết chết một đứa nhỏ của bộ lạc Oro đồng thời nuốt đứa nhỏ này vào bụng. Vì cái bụng quá to, thế nên con rắn kia di chuyển rất chậm. vì lẽ đó Klu mới thuận lợi giết được nó.

Hai lần kế tiếp là hắn cùng bé cưng của mình đi dạo trên đồng cỏ thì bị loài rắn này tập kích.

Hắn không thể hiểu tại sao bộ lạc Oro lại có thể sinh sống kế bên một giống loài ăn thịt to lớn như thế. Nếu không phải Klu có trang bị một thanh đao, thì có lẽ với những loại vũ khí thông thường sẽ không có khả năng thương tổn đến loài vật này.

Klu đã từng bắn tên lên con rắn này, nhưng hầu như không có hiệu quả là bao, mũi tên không thể nào xuyên qua được lớp da dày và cực kỳ con dãn của loài rắn kia.

Klu từng hỏi Siik và Ston về loại rắn khổng lồ này. Thế nhưng hai tên kia cực kỳ thờ ơ nói

“rắn kia không thích nước, bọn chúng sẽ không bò qua bờ suối!”

Thế nhưng Klu hoàn toàn không tin tưởng lời nói của hai tên kia, bởi vì con rắn đầu tiên hắn giết đó chính là nằm bên dòng suối.

Tuy loài rắn kia khủng bố, thế nhưng thịt của nó ăn rất ngon, có điều mỡ thì lại dùng không được vì rất kinh tởm, thế nên mỡ rắn bị hắn tống khứ theo dòng nước làm mồi cho cá.

Nếu như Minh Vũ nhìn thấy hành động này của Klu thu. Thì tên này ác hẳn phải nhịn đói ít nhất ba ngày.

Mỡ rắn tuy ăn không được, nhưng đó là một loại dược liệu cực quý, mỡ rắn có tá dụng phòng chống và điều trị các bệnh lở loét trên tay và chân, đặc biệt là vào mùa đông. Thứ này dùng rất tốt.

Hơn nữa mỡ rắn cực kỳ dễ bảo quản, chỉ cần nung chảy chúng lên rồi cho vào trong lọ. bảo quản trong mát tránh ánh sáng mặt trời. thì có sử dụng liên tiếp trong hai năm thậm chí là hơn.

(nhà mình có mỡ rắn nguyên chất, dùng trong việc nứt da chân rất tốt, chỉ cần bôi một lần thì trong vòng 1 -2 tuần da chân sẽ lán mịn)

Ngoài ra Klu còn thu trong mình 3 tấm da rắn rất lớn, hắn dự định khi người bộ lạc đến, hắn sẽ gửi về cho thủ lĩnh. Hắn biết Thủ Lĩnh rất tò mò với nhiều thứ mới lạ.

Mở khai thác khoáng các bộ lạc Oro cũng không xa, đây là một cái mỏ lộ thiên, xung quanh cây cối mọc rậm rạp, đa phần chỉ là cây bụi nhỏ. Còn phần lớn là núi đá.

Klu từng đi quan sát cái khu này, việc thu thập những hòn đá kia, bộ lạc Oro cũng phải bỏ khá là nhiều công sức, vì những hòn đá kia rất cứng, khó mà phá chúng thành từng mảnh. Thế nên bọn họ chỉ còn cách tìm tòi lượm nhặt, thậm chí là đào đất lên để tìm những viên đá có thể đi dòi.

Sản lượng mỗi ngày khá là thấp, một ngày 35 người trưởng thành chỉ thu gom được khoảng 12 -13 khối thôi.

Tuy công việc cực kỳ vất vả, thế nhưng bọn họ lại vô cùng phấn khích, vì hằng ngày đều có thịt cá để ăn. Ngay cả thịt của các loài hung thú như rắn khổng lồ đồng cỏ, bọn họ cũng được ăn không ít. Hơn nữa với cái nôi mà bộ lạc Đá Lớn phân phát cho họ, dùng để luộc, thức ăn cực ngon. Nhưng bọn họ không biết làm sao, Klu lại không thích ăn loại thức ăn kia, dường như rất là ghét bỏ.

Hơn một tháng trôi qua, đám người Ston thu gom được khá là nhiều khối đồng, tất cả đều tập trung bên trong bộ lạc. đồng chất thành một đồng, có ít nhất cũng phải 2 – 300 kg. đây là một con số không hề nhỏ. Nếu muốn di chuyển số đồng này về bộ lạc thì cần ít nhất là 2 tháng thời gian, thậm chí là con hơn vì đoạn đường khá là xa.

Klu vẫn mong mỗi ngày có tộc nhân đến tiếp ứng, hắn vô cùng buồn chán, hằng ngày hắn chỉ biết trò chuyện với bé cưng thân yêu mà thôi.

Còn những người đồng hành cùng hắn đến từ bộ lạc Syk, thì sau khi đến bộ lạc Oro được vài ngày, bọn họ không thấy có bất kỳ biến động đến từ bộ lạc này, thì ngay lập tức rời đi trở về bộ lạc của mình.

Đáng lẽ không có chuyện như thế, nhưng nguyên nhân chính là do Klu không hiểu chuyện. ban đầu những người phụ này cực kỳ thích thú hắn, luôn đi theo và vô tình muốn được giao phối cùng hắn.

Thế nhưng cái tên đầu đất này không hề có chút ham muốn, thứ hắn yêu nhất, quan tâm nhất đó chính là bé cưng.

Thậm chí những người phụ nữ kia động vào người bé cưng cũng không được, nếu làm như thế Klu sẽ trực tiếp nổi giận. thậm chí là hắn còn lôi cả cưng tên ra chuẩn bị đánh nhau một trận với những phụ nữ kia.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 94: Đào Giếng

Bộ Lạc Đại Việt

Ngày hôm nay, Minh Vũ cùng 20 tộc nhân trai tráng mạnh khỏe bắt đầu thi công một công trình mới. Đào Giếng.

“Giếng?” ban đầu mọi người không hiểu khái niệm giếng là gì, thế nhưng Minh Vũ sau một hồi giải thích mọi người mới thông suốt.

Giếng là một cái hố sâu được đào lên có chức năng chính là lấy nước từ dưới mặt lòng đất.

Sau hai ngày quan sát địa hình, kết cấu và phân bố các loại cây sống xung quanh bộ lạc. Minh Vũ đã quyết định đào giếng cách bờ suối chừng 100, ngay giữa cánh đồng rau diếp.

Hắn chọn đào giếng nơi đây dựa theo nhiều nguyên nhân khác nhau. Ví dụ như địa hình cùng sự thuận tiện trong việc lấy nước sau này.

Minh Vũ dự định là sẽ đào miệng giếng có đường kính khoảng 1.5m là vừa. thế nhưng ý định này ngay lập tức thay đổi bởi vì không gian làm việc rất nhỏ hẹp. đòi hỏi với các công cụ thô sơ khó là làm tốt được.

Vì thế hắn đã nâng lên gấp đôi từ 1.5m lên đến 3m. nếu làm như thế sẽ tăng gấp đôi khối lượng công việc lên đồng thời sẽ có khả năng rất cao là bị sặc lở miệng giếng.

Với các công cụ thô sơ thì khó có thể mà đào đất được nhanh. Nhưng Minh Vũ đã có cách, đó chính là nước, nước có thể làm mềm đất đá, như vật rất dễ dàng đào đất.

Đồng thời Minh Vũ còn kết hợp công cụ là búa đá và cọc gỗ, giúp đẩy nhanh công việc hơn nhiều lần.

Một ngày rong rã, 20 người chỉ đào được xuống chừng 5m đất. đây là một kết quả cực kỳ không tệ chút nào. Nhưng càng đào xuống sâu thì công việc càng khó khăn hơn, đất bắt đầu cứng hơn rất nhiều, đồng thời vận chuyển đất lên trên cũng khá khó khăn.

Vì thế vào buổi chiều ngày hôm đó Minh Vũ đã thành công chế tạo tay quay đặt trên mặt giếng để thuận lợi mang đất đá lên, cũng như là mang người từ dưới giếng lên.

Vì phải tập trung vào công việc mới thế nên Minh Vũ không có thời gian chăm lo cho những công việc khác, điển hình như là rèn đúc đồ đồng, cũng như là thu tóm hai bộ lạc Nanh và Lửa.

Giếng nước là một thứ cực kỳ thứ yếu trọng sự phát triển tiếp theo của bộ lạc. không ai sống mà thiếu nước cả. người cũng thể động vật cũng thế, thực thì càng cần hơn.

Melly cùng đồng bọn đã rời bộ lạc Đại Việt từ sau khi buổi tế lễ. Melly lấy lý do nàng đã rời bộ lạc quá lâu cần phải trở về. nàng rời đi mang theo nỗi lưu luyến không rời, không biết là vì Minh Vũ hay là vì cái bụng tròn của nàng không còn có thức ăn ngon nữa.

Thế nhưng khi nàng rời đi cũng mang theo rất là nhiều vật dụng từ bộ lạc Đá Lớn như nồi sành, chảo, dầu, xà phòng. Thậm chí là muối và vỏ cây quế các nàng cũng mang theo.

Minh Vũ cũng khá là lưu luyến nàng, nhưng hiện tại điều kiện không hề cho phép hắn làm điều đó, bộ lạc đang trong giai đoạn phát triển quan trọng, hắn không thể phân tâm vào chuyện nam nữ. chưa tính là sự khác biệt văn hóa giữa hai bộ lạc quá lớn, trong một giai đoạn nhất thời khó có thể dung hợp lại được.

Trước khi năng lực của bộ lạc đủ cường, Minh Vũ đành phải gác bỏ Melly ra một bên. Trước khi nàng rời đi Minh Vũ đã từng hứa với nàng, khi mọi việc tại bộ lạc ổn thỏa hắn sẽ đến bộ lạc Syk thăm các nàng.

Những chiến binh bộ lạc Syk rời đi, đồng thời trong số họ cũng có không ít người mang thai, mang theo mầm móng của bộ lạc Đại Việt.

Trở lại với chuyện chính, trong vòng 7 ngày liên tiếp đám người đã đào lên tới độ sâu 30m, đây là một độ sâu không thể nào tưởng tượng khi được đào trong thời đại nguyên thủy đồng thời với những công cụ sức kỳ thô sơ.

Khi mọi người đào tới độ sâu 20m, thì đã không cần phải đổ nước xuống nữa. mà nước đã theo những khe nhỏ chảy ra, nhưng số lượng khá là ít, trong một đêm, lượng nước tích tụ chỉ chừng hơn 30 lít mà thôi, số lượng không đáng kể.

Và thế là mọi người tiếp tục đào. Lúc này việc đào đất khó hơn nhiều lần. tay quay phía trên không ngừng hoạt động. bọn họ phải múc nước từ dưới lên để có thể đào được sâu hơn.

Đến ngày cuối cùng. Cũng đã đạt tới độ sâu 30m. Minh Vũ ước chừng như thế là có thể đủ nước sử dụng. nếu mùa khô có thiếu nước cũng có thể đào sâu hơn.

Công trình đã hoàn thành, như bãi chiến trường trên mặt đất vẫn còn, đất đá ngổn ngang, một khoảng lớn rau diếp bị đập bẹp dí.

Nhưng Minh Vũ không có ý định sẽ tiếp tục cải tạo vùng đất này để tiếp tục trồng rau. Mà hắn ta đã quyết định nơi đây xây dựng nơi đây thành một sân rộng có thể để mọi người thuận tiện đi lại để lấy nước.

Đồng thời gia cố lại chiếc tay quay đồng thời hướng dẫn mọi người cách sử dụng chúng nó.

Nói thì nhanh nhưng phải mất hết 3 ngày mới có thể hoàn thành tất cả các công trình trên. Lúc này Minh Vũ mới an ổn làm việc kế tiếp.

Trong những ngày này đã có 20 căn nhà được xây xong đồng thời cấp cho những cư dân mới bộ lạc. người có nhà thì càng vui, người chưa có thì càng phải nỗ lực để làm việc. không khí bộ lạc cực kỳ vui tươi mà náo nhiệt.

50 người tù binh của bộ lạc Lửa lúc này cũng đã hòa nhập với bộ lạc, tuy bọn luôn có người giám sát đồng thời không được tham gia những công việc quan trọng như làm gạch, làm đồ sành. Nhưng những việc khác như tưới nước, vận chuyển vật liệu thì dùng luôn tốt.

Riêng chỉ có một mình Iru vẫn là bị giam trong lồng, mấy ngày trước khi hắn tận mắt nhìn thấy Simbva bị chém đầu, lòng hắn cực kỳ hoảng sợ tưởng chừng mình sẽ giống như hao người kia. Thế nên hắn sợ hãi ra quần. nhưng Minh Vũ lại không có làm như thế, vẫn cứ một mực nhốt hắn trong lồng, mỗi ngày cung cấp một ít thức ăn cùng nước uống.

Minh Vũ giữ hắn lại cũng có mục đích riêng. Minh Vũ rất con trọng đầu óc tính toán của Iru, tên này trong lĩnh vực trao đổi rất có thiên phú. Đồng thời có thể dùng tên này làm câu nói khiến cho bộ lạc Lửa ít phản kháng khi bộ lạc Hắc thu tóm bộ lạc nhỏ này.

Nhưng cần phải cho tên Iru kia ăn chút ít nỗi khổ mới được. như thế tên kia mới không thể sinh ra ý đồ xấu được.

Khu vực lò rèn, nơi đây được cây dựng thêm vài bức tường cao để che khuất tầm nhìn đồng thời nơi được bảo vệ rất cẩn mật. Minh Vũ thật lòng không muốn bí mật về trang bị kim loại bị sớm truyền ra ngoài. Đây là phương pháp quyết định sự sống còn của cả bộ lạc.

Hôm nay Minh Vũ cũng tiếp tục cải tạo lò nung đồng, với tình hình hiện tại của lò nung, Minh Vũ chưa cho là đạt hiệu quả tốt nhất. nguyên nhân chủ yếu là do kết cấu không giữ được nhiệt. đồng thời cũng có thể là lượng không khí vào lò không đủ thế nên nhiệt độ trong lò không được tối cao.

Minh Vũ được định phải làm cho nhiệt độ tăng thêm ít nhất 50 độ nữa, như thế mới có thể làm nóng chảy được đồng. nhưng lúc này cho dù có cố nung đến mấy thì đồng vẫn không thể nung chảy được.

Nhưng cũng may số đồng mang về lần này là từng khối chứ không phải làm quặng thế nên việc chế tác vẫn tiếp tục.

Đầu tiên là dựa vào khối lượng khối đồng mà sẽ quyết định vật nó làm ra. Ví như khối đồng có khối lượng khoảng 1kg. như trọng lượng như thế có thể chế tạo ra một con dao hay là một cây rìu đều được.

Có kinh nghiệm từ những lần trước, hơn nữa có Minh Vũ trực tiếp chỉ đạo công việc rèn đúc diễn ra khá là đơn giản.

Nhưng Minh Vũ không hề nghĩ tới những khoáng đồng này lấy được đây là một loại khác với loại đồng mà hắn cướp được trong tay Raid.

Loại đồng này mềm hơn rất nhiều, với nhiệt độ lò nung hiện tại cũng có thể nấu chảy chúng. Đây là một kết quả cực kỳ bất ngờ.

Thế nhưng Minh Vũ không có thời gian để chuẩn bị khuôn đúc thén nên vẫn tiếp tục rèn như cũ. Lần này rèn đó chính là một thanh dao mũi nhọn, có chiều dài 20 cm bản rộng chừng 6cm. con dao này cũng không trông là đẹp mắt cho lắm. sống dao uốn lượn gồ gề. lưỡi dao cũng không khá khảm gì hơn, nhưng dưới bàn tay mò nắm tỷ mỉ của Cas lưỡi dao được mài dũa kỹ sắc bén. Đặc biệt là phần mũi dao nhọn nó có thể đâm xuyên thân thể một con heo.

Minh Vũ lần lượt làm ra thêm 5 con dao cùng 4 chiếc rìu nữa. ngoài ra hắn còn làm nhiều dao nhỏ dùng để cạo râu tóc. Quả thật một cái bộ lạc lên đến 750 dân nhưng chỉ có một con dao để cạo râu tóc. Thì cũng phải biết cái qui ước 7 ngày cạo một lần không thể thực hiện được.

Lần này Minh Vũ chế tạo thêm 10 cái dao cạo, làm cho mỗi người dân trong bộ lạc đặc biệt là đàn ông trở nên vô cùng vui mừng.

Thời tiết ngày càng nóng bức, thứ làm cho bọn họ khó chịu nhất đó chính là râu cùng tóc của mình. Ngứa ngứa, nóng nực cực kỳ khó chịu.

Hiện tại bộ lạc có một kiểu thời trang cực kỳ sốc đặc biệt là mấy tên đàn ông. Bọn họ nhờ những người phụ nữ của mình đan cho họ một sợi dây to bằng ngón chân cái, sau đó sợi dây lại tiếp tục ngâm trong dung dịch chất gây tê để nhuộm màu.

Sau khi thành phẩm bọn họ vô cùng tự hào cột sợi dây lên trên đầu mình, rồi chỉ chỉ về phía là cò đang trung bay trên kia. Ý bảo ta là bộ lạc Đại Việt.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Đây là cái thời đại quái quỷ gì vậy?

Trong những ngày qua bộ lạc rất là an ổn ngoài việc ba con đại ngáo đại ngu và đại ngốc (3 con sói nanh kiếm) thường xuyên phá hoại cây trồng thì mọi việc phát triển bình thường.

Minh Vũ lúc này cũng không có rảnh rỗi. hần đang nghiên cứu khuôn đúc. Việc đúc khác hẳn với rèn đồng.

Rèn là nung mềm kim loại sau đó dùng ngoại lực tác động lên kim loại để tạo hình theo ý muốn. nhưng đúc lại khác Đúc chính là phương pháp chế tạo bằng cách cho kim loại dưới dạng lỏng vào khuôn mẫu. để tạo ra vật phẩm giống dựa theo khuôn.

Vì kim loại lỏng ở nhiệt độ rất cao chỉ ít cung 700 độ, như hể dùng vật liệu nào để chế tạo khuôn cũng là vấn đề lớn. thông người người ta sẽ sử dụng cát mịn làm khuôn.

Nhưng cát Minh Vũ tìm đâu ra. ở đây không có, cát ở dưới suối ư? câu trả lời là không. Cát chỉ có thể xuất hiện ở các con sông, biển hay hoang mạc mà thôi, còn tại vùng đất này kiếm ra một hạt cát cũng khó. Mà cho dù có thì những hạt cát kia to gần bằng hạt sỏi. thế là sao có thể làm khuôn đúc được.

Minh Vũ có ý định làm khuôn đúc bằng đất sét. Nhưng hần vẫn lo ngại nhiệt độ quá cao sẽ là vỡ khuôn ngay khi vừa mới đổ đồng lỏng vào.

Nghiên cứu cả 4 5 ngày, Minh Vũ vẫn chưa nghĩ ra được cách giải quyết tốt nhất, thế nhưng mấy căn nhà trên cơ bản cũng đã hoàn thành. Cả bộ lạc lúc này có khoảng 80 căn nhà, mỗi căn nhà giải quyết được 6-7 người thậm chí là 10 người.

Thế nhưng để đạt yêu cầu đủ nhà cho mỗi người đàn ông một căn nhà lúc này là một điều khó khăn. Chuyện đó phải đợi cuối mùa hè mới có thể giải quyết được.

Lúc này cần phải thu gom tàn cuộc của hai bộ lạc Nanh và Lửa. hai cái bộ lạc này nhóm thợ săn chủ lực đã bị giết sạch. Thế nên lúc này khá là thuận lợi để thu thập bọn họ.

Đồng thời bộ lạc phải chuẩn bị cho mùa khô sắp tới. với một cái giếng Minh Vũ vẫn khá là lo lắng khi khô hạn lượng nước sẽ hụt xuống, nước không còn.

Như vậy Minh Vũ có ý định là sẽ đào một cái hồ chứa nước đồng thời có thể nuôi cá hay trồng một số loại rau sống trên mặt nước.

Nhưng lúc này Đạo Ngáo hối hả chạy về bộ lạc, trên người còn mang theo một mảnh da thú, trên đó được viết khá là nhiều chữ bằng than. Đó là cách liên lạc kiểu mới của bộ lạc sau khi tai họa dịch bệnh lần trước.

3 con sói kia được huấn luyện giống như những con chó truyền thông tin, tuy ban đầu Ashi cùng Minh Vũ có một chút đau đầu với trí tuệ và tính phá phách của chúng. Nhưng hiện tại trên con bản ba đại thần Đại Ngu, Đại Ngốc và Đại Ngáo đã có thể truyền tin về bộ lạc với độ xa chừng 1 ngày đường.

Minh Vũ ngồi tên mõm đá chăm chú những từ ngữ nguệch ngoạc viết trên tấm da thú.

“ hái quả, cướp, rất đông, bộ lạc khác!”

Minh Vũ cay nàu, sau đó nhanh chóng triệu tập chiến binh bộ lạc ngay lập tức hướng về nơi Ashi hái quả rừng.

Vào sáng ngày hôm nay Ashi mang theo một số phụ nữ và thiếu niên đi hái quả rừng. đây là một loại quả mà Luc và Ashi nói từ trước, quả này chỉ to bằng đầu ngón tay có vị chua ăn rất thích.

Ban đầu Minh Vũ cho là đây là một loại quả dâu rừng, nhưng hần thật rất là ngạc nhiên khi tận mắt nhìn thấy loại trái cây này.

Ban đầu Minh Vũ cho là đây là quả dâu tằm. vì trên quả có rất nhiều mụm nước óng màu đỏ tươi, vị ăn cũng rất chua, có đôi khi thì ngọt.

Nhưng hần quan sát kỹ một lần nữa những quả này khác hẳn với quả dâu tằm, quả dâu tằm có hình dạng xù xì cong queo, có chiều dài khoảng chừng một đốt ngón tay. Và đặc biệt khi chín không phải màu đỏ mà màu đen.

Còn loại quả này có hình thì rất khác nó có hình cầu nhỏ. Lá của chúng cũng rất khác.

Sau một hồi Minh Vũ lục lọi ký ức và kiến thức thì Minh Vũ xác định đây là quả mâm xôi.

Quả mâm xôi là một loại có quả ăn được thuộc họ dâu và có thân gỗ. loại cây này có thể chịu rét rất tốt và cũng có thể sinh trưởng được trong mùa đông, nhưng phải có điều kiện thích hợp.

Quả mâm xôi có rất nhiều tác dụng như cung cấp vitamin, tăng cường sức khỏe và đồng thời một chức năng khác khiến cho Minh Vũ cực kỳ thích thú đó là tăng cường khả năng sinh sản.

Vì thế, ngay sau khi đây là loại cây gì, Minh Vũ ngay lập tức cho tộc nhân đi hái những quả này. Cho dù ăn không hết thì cũng có thể phơi khô lưu trữ dùng trong mùa đông.

Vậy mà nhóm người đi chưa được nửa này Đạo Ngáo lại mang tin dữ trở về, bộ lạc gặp phải tập kích khi đang hái trái.

Vì lo lắng cho tộc nhân, Minh Vũ không ngần ngại mà tập hợp tất cả những người có thể chiến đấu đi tiếp viện.

Lúc này bộ lạc số người có thể chiến đấu không nhiều, vì đa phần đã theo Lạc săn thú cùng một số khác thì theo Ashi. Số cung thủ còn lại trong bộ lạc chỉ còn hơn 20 người.

Vì việc gấp nên Minh Vũ đặc quyền cho những tộc nhân này cưỡi trâu đi tác chiến.

Có tất cả 12 con trâu được mang đi, cứ hai người cưỡi chung một con trâu, tất cả ùn ùn đi vào rừng sâu phía bên kia bờ suối.

Phía bên này nhóm người Ashi cũng không có gặp nguy hiểm gì nhiều. tất cả mọi người đang đứng trên những thân cây cao, mà người của bộ lạc khác cũng không khác gì bọn họ đều phải trón lên cây cao.

Phía dưới là một loài động vật đáng sợ. đây là một loại chim toàn thân hình của nó cũng cao ít nhất 2m. chúng có một cái đầu màu đỏ phối hợp với một cái mỏ to dữ tợn.

Thứ đáng sợ nhất của chúng chính là một bộ móng cực kỳ sắc bén, giống như là được làm từ sắc thép. Chúng có thể phá vỡ cả đá.

Bầy chim này có tất cả 6 con, 4 con trưởng thành có cái mỏ trên đầu màu nâu tía. Một vừa mới trưởng thành và một con có một cái mỏ màu đỏ rực trên đầu.

Thân hình chúng khổng lồ nặng ít nhất cũng phải 150kg. vì chúng quá nặng không thể bay được, thế nhưng chúng chạy rất nhanh và có thể nhảy cao đến tận 3m.

Ban đầu nhóm người Ashi đang chăm chú hái quả, thế nhưng chỉ được một giờ đã có một ngón người của bộ lạc khác tới. nhóm người này có mấy phần giống bộ lạc ăn thịt người, thế nên sau khi nhìn thấy bọn họ Ashi ngay lập tức thông báo tin tức về cho bộ lạc.

Bản thân cùng số tộc nhân mau chóng rút lui. Đám người kia nhìn thấy có người thì rất là mừng rỡ chuẩn bị chào hỏi nay hỏi gì đó. Thì có một tiếng hét cực kỳ bi thảm truyền từ phía đằng sau.

Giống như biết chuyện gì xảy ra, đám người kia ngay lập tức trèo lên cây không một chút nào phân vân cả.

Ashi cảm giác có chuyện không lành, liền nhanh chóng ra lệnh cho mọi người trèo lên cây.

Chỉ 5 phút sau trong bụi rậm truyền ra những âm thanh mảnh liệt. vọt ra bên ngoài đó chính là những con thú khủng bố, đó là những con chim lớn trên người đầy máu me. Thậm chí trên miệng của một con trong số đó có treo lủng lẳng một khúc ruột người.

Một số đứa nhỏ nhẹn không được mà hét lên hoảng sợ, ngay lập tức gây lên sự chú ý cho bầy chim dữ.

Đôi mắt ty hỷ ẩn sâu trong hốc mắt đen ngòm, con chim quái thú nhìn chằm chằm đám người Ashi, giống như là nhìn một con mồi đang treo trước mặt vậy.

Một con chim lớn lấy đà rồi nhảy lên cây, thế nhưng vì quá khổ chúng không thể trèo lên cây bắt mấy con thú trên cây xuống. nhưng dường như bọn chúng gặp trường hợp này khá nhiều. nên bọn chúng cứ thông thả nằm xuống đất rồi nhìn chằm chằm con mồi trên cây.

Ashi đã cố dùng cung để phải công, nhưng không mấy hiệu quả, những con chim này có tính cảnh giác rất cao, chúng có rất dễ dàng né những mũi tên bay xuống bất chợt, mà cho dù có bắn trúng thì những mũi tên bằng đầu gỗ không thể xuyên thủng qua lớp lông vũ dày đặc kia.

Những mũi tên bắn không trúng đích càng kích thích lũ chim này hơn. Chúng không ngừng vang lên những âm thanh oang oang cực kỳ chói tai.

Ashi cố gắng tỏ ra bình tĩnh nhất có thể, nhưng khuôn mặt nàng đã bán đứng nàng, mặt nàng tái mét không còn một giọt máu. Lúc này nàng chỉ thầm cầu nguyện thủ lĩnh sẽ nhanh tới giúp nàng.

Từ xa xa Minh Vũ có thể nghe nhưng âm thanh oang oang của hung thú. Minh Vũ nội tâm siết chặt, hi vọng đám người Ashi không bị gì.

Xác định phương hướng nơi âm thanh phát ra, Minh Vũ cùng đồng bọn cột trâu vào gốc cây rồi âm thầm đi tới.

Đám người di chuyển cực kỳ cẩn thận tránh phát ra tiếng động mạnh, để tránh sự chú ý của hung thú.

Nơi mọi người hái quả mâm xôi đó là một khu vực có địa hình dốc. những trái mâm xôi chín mọng, có những trái đã chuyển thành màu tím cực kỳ bắt mắt. thế nhưng Minh Vũ không thể chú tâm đến những quả kia.

Thứ hắn nhìn thấy là một chữ quái vật hệ chim. Hay nói cách khác đây là những con chim cổ đại sống cùng thời với khủng long.

“đây là cái thời đại quái quỷ nào vậy?” trong nội tâm Minh Vũ gào thét. Đôi mắt dường như muốn phun lửa.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Quái điều khủng bố

Từ trên cao nhìn xuống Minh Vũ có thể nhìn thấy cụ diện không lối thoát của Ashi cùng tộc nhân. Thậm chí còn nhìn thấy những có có bộ dạng giống như bộ lạc Báo Đen, thế nhưng trên người bọn họ không có hoa văn hình xương. Hẳn là một bộ lạc khác đến từ vùng đồng cỏ rộng lớn.

Muốn thắng kẻ địch, việc am hiểu chúng sẽ làm cho phần thắng tăng cao rất nhiều. nhưng đây là một loại thú hoàn toàn khác xa với kiến thức Minh Vũ có. Nó là một con chim thời cổ đại. không biết điểm yếu điểm mạnh nó là gì. Nếu như cứ xuôn bừa vào đánh giết thì sẽ không khác gì nói với mấy con chim “Thịt tao nè, ngon lắm tới ăn đi!”

Minh Vũ không có ngu làm điều đó, lòng nóng như lửa đốt, nhưng nếu như không tìm ra hướng phải quyết hẳn nhất quyết sẽ không cho tộc nhân đi chịu chết. hơn nữa phần lớn người hẳn mang theo chỉ là đám tân binh vừa mới huấn luyện, cách chiến đấu vẫn còn chưa linh hoạt không thích hợp cho trận chiến này.

ở đây người có khả năng chiến đấu nhất là Ulu. Ulu cũng được xem là người già đời trong nhóm thợ săn. Hẳn đi theo Klu cũng không ít năm, quan sát cũng được nhiều thứ, thế nhưng Ulu vẫn không hề biết đây là loại thú gì.

Ban đầu khi Ulu nhìn thấy mấy con chim kia hẳn liền bảo” gà to thế! Thịt ăn rất ngon!”

Từ trên cây cao Ashi có thể nhìn thấy đám người tiếp viện, lòng nàng thở phào, thế nhưng thủ lĩnh đến đã được khá lâu nhưng không hề có động tĩnh gì cả, nàng rất là lo lắng không biết thủ lĩnh có bỏ rơi mình hay không. Nàng nhìn không được mà nội tâm có chút run rẩy.

Lúc này một con chim mái lớn trong bầy bất ngờ đứng đây đi lòng vòng xung quanh, Minh Vũ từ xa xa cũng có thể thấy thân hình khổng lồ của nó. Nhìn vào cặp giò to lớn khỏe mạnh. Từng từng cơ bắp cuồn cuộn. thậm chí là còn những miếng vãi chân cực kỳ chắc chắn nữa.

Con chim mái này đứng lên liền cung cấp cho Minh Vũ khá nhiều thông tin hữu ích. Từ cặp đùi rắn chắc và đôi cánh nhỏ bé trên thân. Từ đó có thể khẳng định đây là một loại chim chưa tiến hóa hoàn toàn.

Chúng có tốc độ rất cao, thậm chí khá là linh hoạt và khả năng bậc nhảy khá tốt. thế nên đám người Ashi phải treo tuốt lên ngọn cây. Đồng thời vì khả năng linh hoạt cao nên bọn chúng có thể né được các mũi tên.

Thân hình nó cao khoảng 2m, với cái cổ khá dài chừng 30 – 40 cm. như thế tầm nhìn của nó rất xa. Thế nhưng đây cũng là điểm yếu chết người nó không thể quan sát được dưới chân. Đây là điểm thứ nhất.

Điểm yếu thứ hai chính là hai chân của nó. Với cái thân hình đồ sộ và cách thức di chuyển của chúng. Lực dồn vào hai chân rất lớn. một khi chúng bị mất thăng bằng việc ngã chống vó là chuyện rất có khả năng.

Nhưng cái khó trong việc giải cứu tộc nhân đó chính là Minh Vũ không hề biết tốc độ và sức chiến đấu của bầy chim này như thế nào, thậm chí là các giác quan khác của nó. Ví như thị giác, thính giác. Nếu lúc này phán đoán sai lầm, có thể giết hại rất nhiều tộc nhân. Minh Vũ không muốn làm tội đồ, bản thân phải nghĩ ra cách tối ưu nhất.

20 người từ từ rút ra khỏi phạm vi của bầy quái thú. Minh Vũ nhìn thật lâu Ashi rồi mới rời đi chuẩn bị kế hoạch diệt quái thú cứu người.

Ashi nhìn thủ lĩnh cùng đồng bọn, hai mắt nàng rung rung, tưởng chừng là thủ lĩnh muốn bỏ rơi nàng, bỏ rơi tộc nhân, hai mắt nàng đầm lệ. lúc này ý chí nàng suy giảm đến cực điểm. nàng từ trên cao bắn xuống rất nhiều mũi tên, nhưng không có một mũi tên trúng đích.

Minh Vũ cũng nhìn thấy cảnh tượng đó. Nhưng hẳn không có nghĩ ra lúc này Ashi rất tuyệt vọng. Hẳn tưởng rằng Ashi đang muốn biểu đạt những con thú kia rất linh hoạt, có thể né được những mũi tên.

Minh Vũ dẫn mọi người đi xa chừng 3 – 400m tìm một nơi có địa thế thích hợp rồi mời bắt đầu bố trí cạm bẫy.

Vì cái thân hình quá khổ kia. Đối với những loại thú lớn và có tính giữ thăng bằng thấp, thì loại bẫy thích hợp nhất phải thuộc loại bẫy hố. nhưng trong thời gian ngắn khó có thể đào được cái hố đủ lớn để nhốt những con quái thú to xác kia. Minh Vũ đã nghĩ ra một loại bẫy khác thích hợp hơn rất nhiều.

Bẫy trói chân. Chân chính là điểm yếu của những con chim kia.

Minh Vũ bắt đầu phân chia công việc cho từng người. bản thân trực tiếp chỉ đạo, thậm chí hẳn còn cử ra một người để quan sát bầy thì phía dưới đồi kia.

.....

Đến giữa buổi chiều, lúc này nhiệt độ đã giảm đi rất nhiều, thế nhưng cái không khí gấp rút và hồi hã của đám người Minh Vũ lại không giảm chút nào. Bọn họ đang bố trí những công đoạn cuối cùng có một cái bẫy kiểu mới.

Một đoạn rừng cây đã bị đốn hạ những cây nhỏ, cây bụi, tạo thành một con đường thẳng có thể chạy với tốc độ cao. Đoạn đường này dài khoảng chừng 300m, hai bên đường được bố trí cực kỳ chắc chắn, dường như chỉ có thể chạy thẳng một đường mà thôi.

Bên dưới lòng đường có rất nhiều vật cản, ví như tán đá, khúc cây, lá khô cũng đặc biệt rất nhiều. Nếu nhìn xa hai bên cũng có thể nhìn thấy rất nhiều gốc cây bị lột sạch vỏ.

Để hoàn thành những công việc kia nhóm người Minh Vũ phải cố hết sức làm. Vì có thể để giúp to những tộc nhân dưới kia thoát khỏi sự nguy hiểm.

Minh Vũ có thể nhìn ra tâm tình của đám người kia không tốt, đặc biệt là dưới cái nóng như thiêu như đốt kia. Tinh thần càng giảm sút hơn. Nếu không có những quả đại đao từ trước ăn cảm hơi vậy mọi người đã sớm bị mất nước ngất từ lâu.

Bầy chim phía dưới vẫn tiếp tục chờ sung rụng không hề có một chút ý tứ từ bỏ, giống như là điều này bọn chúng làm rất nhiều lần. Đám con mồi kia không lâu sẽ vào bụng chúng mà thôi. Bọn chúng thậm chí là chỉ là nằm xuống rồi chờ con mồi tự rơi xuống.

Con đầu đàn trên đầu có cái mòng màu đỏ, con này thì khác biệt nhất đám còn lại. Nó nằm ngủ mà thôi, còn những con khác dường như rất sợ con gà này. Bọn chúng cứ vờ xung quanh không cho bất kỳ con vật trên cây kia có cơ hội chạy trốn.

Đám người đến từ vùng đồng cỏ kia dường như rất có kinh nghiệm trong chuyện này, bọn họ ở trên cây ngồi đợi đường sức đồng thời dùng lá cây nhai lấy nước. Ngoài ra còn có móc nối các cành cây lại với nhau dùng để nằm nghỉ. Bộ dạng bọn họ không có chút lo lắng, giống như những chuyện như thế này thường xuyên xảy ra.

Mà giờ phút này Minh Vũ làm gì có thời gian để tâm với những ngoại nhân đó. Minh Vũ kiểm tra những cạm bẫy lần cuối cùng, chắc chắn mọi thứ đều hoàn hảo. Như thế hẳn mới an lòng đánh cược.

Các tộc nhân đã đi vào vị trí an bài. Còn bản thân Minh Vũ tự thân ngồi lên lưng con hươu sừng tấm của mình. Tự thân làm mồi dụ địch.

“cộc! cộc! cộc! Xoạt! xoạt!” một chuỗi những âm thanh lớn vang lên, thu hút ánh mắt tất cả mọi người, ngay cả những con chim quái thú kia cũng chú ý đến. Cái đầu bự khổng lồ nhìn về một hướng.

Từ trên đồi từ từ bước ra một con vật có cái sừng dài khủng bố. Trên người con thú ấy là một vị thủ lĩnh tràn đầy uy vọng của bộ lạc Đại Việt.

Một tay giữ chặt dây cương, một tay cầm chĩa thanh cung đôi mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm những con thú dữ kia. Hẳn rằng to một tiếng, chấn động cả một vùng.

Nhìn thấy thủ lĩnh tự thân đến cứu, đám tộc nhân dường như lấy lại tinh thần không ngừng hò hét. Ashi cũng từ trong cơn hoảng loạn tỉnh dậy.

“thủ lĩnh đến! thủ lĩnh không bỏ mặc chúng ta!” Ashi gào lên.

Mấy con chim kia nhìn thấy con mồi ngon trước mắt không nhịn được mà kêu lên những âm thanh rít rít, giống như đang trao đổi chuyện gì đó.

Con trống đầu đàn nhồm người dậy tăng tốc hướng Minh Vũ mà chạy, ngay sau đó có 3 con khác đuổi theo sau.

Lúc này bên dưới gốc cây còn 3 con, hai con mái trưởng thành và một con chim nhỏ hơn tiếp tục canh giữ đám người trên cây.

Nhìn sự phân chia nhiệm vụ Minh Vũ thầm than, nhưng con chim này thật tinh ranh. Sau đó hắn quay đầu bỏ chạy về hướng đi đã chỉ định.

“cộc xoạt!” âm thanh vang vọng cả một khu rừng nhỏ.

Mấy con chim dường như rất ăn ý trong việc truy đuổi con mồi, con trống chủ lực sẽ đuổi theo sau, hai con mái thì chia ra hai bên. Ý định là bọc đầu Minh Vũ.

Nhưng Minh Vũ đã tính toán từ trước. Hẳn một mực cắm đầu mà chạy, hẳn không có đi đường vòng. Đòi thời không ngừng dụ dỗ bọn chúng vào chỗ mại phục cách đó không xa.

Tốc độ của con hươu sừng rất nhanh, chạy trong rừng đại với tốc độ khoảng 40km/giờ. Thế nhưng những con chim kia lại nhanh hơn, ít nhất cũng khoảng 45km/giờ.

Nhanh chóng Minh Vũ bị đuổi kịp thế nhưng, Minh Vũ không có hoảng sợ. Vì hắn đã đi vào phạm vi bẫy rồi.

đầu tháng cầu phiếu. hôm qua bạn không xài được pc. nên không có đăng chương. mọi người thông cảm.

phiếu ơi! không có top luôn rồi

Chương 97: Săn giết

Minh Vũ cười trên lưng con hươu sừng tầm của mình, không ngừng băng qua những cạm bẫy đã đặt sẵn. trên đoạn đường dài 300 m kia có tất cả là 6 cái cạm bẫy lớn nhỏ. Với mục tiêu là trong thời gian nhất làm mất khả năng chiến đấu, thậm chí là giết bầy quái điều trong một đòn.

Nhưng Minh Vũ biết, đây là điều không có khả năng, nhưng đánh chúng trọng thương hay hạn chế sự di động của chúng thì có thể.

Bốn con quái điều chia làm ba hướng, nhưng khi thấy Minh Vũ chạy vào con đường nhỏ hẹp kia. Bốn chúng có một chút dấu hiệu chậm lại. nhưng không phải vì bốn chúng quá thông minh có thể nhìn ra những cạm bẫy phía trước mà bốn chúng đang tụ hợp lại với nhau, chuẩn bị tiêu diệt con mồi.

Từ trong nơi ẩn nấp, đám tân binh thợ săn đôi mắt chăm chú nhìn từng động thái của bốn chim dữ. những đứa trẻ này chỉ tầm khoảng 15 -16 tuổi. nếu ở thời hiện đại chúng chỉ là những tên nhóc con đang học cấp 3. Thế nhưng, tại cái nơi rừng rậm nguyên thủy này chúng đã trải qua 15 -16 mùa đông khắc nghiệt. sức sống độ dẻo dai, và tinh thần chiến đấu cực tốt. không nên xem thường họ một chút nào.

Đối mặt với những con thú dữ kia, Thủ Lĩnh bọn họ đã lấy thân làm mồi dụ tạo điều kiện thuận lợi để cho bọn họ giết hung thú lập công lớn cho bộ lạc.

Cho nên đám thiếu niên này không những không hoảng sợ mà còn rất tự tin vào bản thân, tự tin vào đồng đội, tự tin vào một thủ lĩnh đầy anh minh và oai hùng.

Lúc này Minh Vũ đã chạy thật xa, cách bốn quái điều ít nhất cũng 200m. Minh Vũ cũng không có vội mà dừng lại quay đầu nhìn đám chim lớn kia, giống như là một sự khiêu khích đối với chúng.

Con chim trống có chiều cao khoảng 2m, với cái đầu to khủng bố đồng thời trên đầu là một cái mào đỏ chói tạo nên sự nổi bật của chúng.

Đôi mắt đen láy, nằm trong cái hốc mắt sâu hoắm, tạo cho nó một cái bộ mặt dữ tợn và hung lệ.

Nó gáy thét lên một tiếng, giống như âm thanh của một con chim ưng chuẩn bị đáp xuống tóm lấy con mồi trong một tư thế cực kỳ cao ngạo và phong độ.

Ba con chim mái còn lại cũng thét lên một tiếng thật dài rồi cả đội hình bốn con lao nhanh trong hành lang chết chóc.

Bốn chúng đầy cực nhanh tốc độ, ít nhất cũng phải 60 km/ giờ. Lấy con chim trống dẫn đầu, ba con chim mái phía sau tách ra hai bên tạo thành hình dạng một mũi tên, trước có, sau có trận hình cực kỳ có tính chiến lược.

Cảm thấy bốn chim đang cực kỳ kích động nội tâm Minh Vũ nổ một cái, ngay lập tức quay đầu hướng về phía trước mà chạy. sau đó hân hủ lên một tiếng thật dài giống như là báo hiệu cái gì đó.

Trên nhánh cây bắt ngang con đường, I'ka ẩn nấp phía sau một tán cây nhỏ, trên tay hắn là một tấm lưới nhỏ được đan bằng vỏ cây khá là đơn sơ. Nhìn chung tấm lưới này không ra hình dáng của một tấm lưới, mà là một tấm bụi nhùi.

Đây là cạm bẫy đầu tiên, ở trên cây I'Ka canh chuẩn thời gian khi bầy chim lao tới hắn sẽ thả tấm lưới kia xuống. lúc này khi bốn chim chạy với tốc độ cao, chúng khó lòng mà tránh né. Bốn chúng sẽ mang vào thân thể. Với tốc độ cao như thế, một khi tấm lưới vướng vào chân, chúng sẽ bị mất thăng bằng. cái đầu cao và to khủng bố kia, lúc này sẽ bị giật ngược trở lại. chúng có thể bị ngã xuống đất, cắn đầu hay là ngăn cản bước tiến ít nhất 1 – 2 con.

“vút!” con chim trống hung hãn lao về phía trước, nó giống như một chiếc PKL phi tốc mà đi. I'ka không nắm được tốc độ của con chim kia, nên tốc độ tạt hơi chậm. thế nhưng cạm bẫy này không uống công Minh Vũ làm ra.

Con chim mái chạy cuối cùng tốc độ không nhanh bằng, chỉ khoảng 45km/ giờ mà thôi, thật xa con đám phía trước một đoạn chừng 10m. vì thế nó chính là mục tiêu bị dính đòn.

Tấm lưới phía trên phủ xuống người nó. Con chim ngu ngốc kia không biết chuyện gì xảy ra, nó cầm đầu mà chạy thêm chừng 5m. cái móng sắc nhọn của nó đập phải tấm lưới dài.

Vì tốc độ cao, không làm chủ được tốc độ, hai chân nó đánh vào nhau. Đồng thời tấm lưới trên cổ bị bàn chân kéo lấy, làm cho nó cầm đầu xuống đất.

“Uýt!” một âm thanh vang lên, cả một khu đất xung quanh chấn động.

Nó bị một cú ngã khá là đau. Thế nhưng không nên khinh thường sức mạnh của cú, chấn động của cú ngã vừa rồi khiến cho nó hơi hoảng loạn, không

ngừng thét lên những âm thanh chói tai, giống như đang cầu cứu đồng bọn.

Hai con chim còn lại nghe thấy âm thanh cầu cứu kia, chỉ nhóm người dậy, chứ cũng không chạy về hướng kia, bọn chúng chỉ nhìn về hướng phát ra âm thanh rồi lại tiếp tục quan sát mấy con mồi đang ngồi trên cây.

Ba con quái đểu chạy đằng trước nhìn thấy đồng bọn mình bị ngã lại phía sau, bọn chúng cũng không có dừng lại, cái đầu khổng lồ của chúng nhìn về phía sau một lát. Nhưng lại không có một chút ý tứ dừng lại. hai chân vẫn tiếp tục chạy,

Đôi bàn chân cứng rắn, dậm xuyên qua lớp lá cây dày dưới đất, bọn chúng không hề biết ẩn sau dưới lớp lá kia là có thứ nguy hiểm đang đợi bọn chúng.

Trong cái khoảng khắc chúng quay đầu, cũng là lúc một cái bẫy thứ hai được khởi động.

Cái bẫy thứ hai do hai người điều khiển đang ẩn núp tại một bụi cây kế bên con đường. đây là một cái bẫy đập mục tiêu đương nhiên chính là đôi chân của bọn quái đểu và phần ngực của bọn chúng.

Chiếc bẫy được làm từ hai thanh gỗ lớn dài chừng 5m, vắt ngang con đường. hai thanh gỗ này được kéo cong áp sát qua hai bên vệ đường và được cố định bằng dây.

Thanh gỗ tươi bị uốn cong tạo ra một phả lực khá lớn, có thể quật ngã một con trâu rừng chạy bằng bốn chân chứ huống chi là một đám chim chạy bằng hai chân.

Để tạo thêm tính ưu việt và tầm sát thương con chiếc bẫy. nơi này còn bố trí thêm ba cá bẫy đập khác, một cái hướng về ngực, bụng chúng theo phương ngang.

Và hai cái bẫy đập theo phương thẳng đứng, mục tiêu tấn công đó chính là đầu, cổ, lưng.

Chính trong cái khoảng khắc bọn quái đểu quay đầu nhìn lại đồng bọn, thì chúng cùn đã chạy vào phạm vi công kích của chiếc bẫy thứ hai.

I'Ruc, tay nắm chặt thanh dao đồng bản lớn, canh đúng thời gian liền một dao chặt đứt sợi dây.

“Vút!” Âm thanh xé gió. Lao nhanh từ trong bụi rậm ven đường.

“rồng!” âm thanh bị ngắt quãng.

“phịch!” “âm âm âm!” không ngừng có những âm thanh va chạm. thậm chí là những tiếng rồng thét kinh hoàng.

Minh Vũ cũng quay đầu lại nhìn, cảnh tượng trước mắt làm hắn phản kích không thôi. Ba con chim lớn bị té cắm đầu xuống đất. chỉ với duy nhất một cái bẫy đập chân.

“S’rai! Làm đi!” Minh Vũ bắt ngờ rồng một thật lớn.

S’rai chính là người phụ trách cái bẫy thứ ba, cái bẫy này cách cái bẫy thứ hai 30m. đây là một tấm lưới lớn, kết nối với mấy cái dây thòng lọng, chỉ cần chúng chạy ngang những cái thòng lọng sẽ siết chặt chúng.

Thế nhưng chúng nó đã bị ngã ngay đoạn thứ hai. Những cái bẫy tiếp theo có thể không sử dụng được.

Vì vậy khi Minh Vũ thét to như thế. Là những người còn lại sẽ ngay lập tức rời khỏi nơi ẩn núp dùng cùng tên mà không xạ kích lên người chúng.

Lúc này bầy quái đểu đã không còn có thể tự lo cho bản thân được, huống chi là phải tránh né những mũi tên chết chóc từ khoảng cách gần bay đến.

Mà I'Ruc lại không ngừng kích hoạt những cái bẫy còn lại. hai cái bẫy đập từ trên cao đập xuống hướng thẳng vào đầu và cổ của hai con chim mái phía sau. Hai đòn này rất là nặng trực tiếp làm chúng trọng thương.

Chúng chỉ rồng lên hai tiếng cực kỳ bi thảm, trong miệng chúng còn theo hơi thở ra một chút máu tươi.

Con chim đực trúng đòn trực diện, kèm theo đó là hai cú tông mạnh từ phía sau, nên chân thương khá là nặng. nó đang cố gắng đứng dậy. nhưng nó vừa lồm cồm dậy từ trước mặt một thanh gỗ đập thẳng tới, hướng ngực nó mà nện.

Chung kịp hoảng hồn thì ngay lập tức có 5 6 mũi tên bay tới mang theo hơi thở của sự chết chóc.

Những mũi tên được tẩm chất gây tê cực mạnh, loại thuốc này có thể hạ gục con mồi trong chớp mắt. thế nhưng loại chim cổ đại này có sức chống chịu kiên cường, cho dù chúng bị thương, bị những mũi tên xuyên phá da thịt. chất động không ngừng hủy hoại dây thần kinh. Thế nhưng chúng vẫn cố gấn chống chịu. Không ngừng gầy dựa thoát khỏi những cái bẫy đáng ghét kia.

Nhưng Minh Vũ làm sao cho bọn quái đểu này thoát khỏi lòng bàn tay được. Minh Vũ ra lệnh tăng tốc độ tấn công lên, mục tiêu không những vào cái nơi trọng yếu như đầu, ngực mà đầu, cổ lưng cũng được chăm sóc đặc biệt.

Chưa đầy 10 phút, 4 con chim kia đã không khác gì những con nhím.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phuong

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%C3%AAn-Th%E1%BB%A7y-Th%E1%BB%9Di-%C4%90%E1%BA%A1i-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Bộ Lạc Linh Cầu

Những tiếng rít thê lương vang vọng cả một vùng. Những tiếng gào thét đầy mang đầy vẻ phần hận chán động tinh thần người nghe.

Quả thật những con quái điều kia có sức sống cực kỳ mãnh liệt. trên người chúng có ít nhất 30 – 40 mũi tên. Ngay cả những nơi trí mạng như cổ, ngực, đầu, hông, trên lưng đều cắm không ít mũi tên, chưa tính còn có chất gây tê cực mạnh nữa. vậy mà chúng vẫn không ngừng gào thét, giãy giụa.

Máu tươi đã chảy lên lưng khắp nơi. Nếu không sớm giải quyết bọn chim dữ này, thì đám người Minh Vũ sẽ đối diện với những thứ hung ác hơn. Máu tươi sẽ làm kích thích các loài ăn thịt hung mãnh. Đáng sợ nhất là Gấu và Sói.

Đó là do suy nghĩ của Minh Vũ. thế nhưng sự thật là cho dù có một đàn sói xung đây, vào giờ phút này cũng không dám lại gần đây. Những tiếng thét chói tai kia. Đó chính là dấu hiệu cảnh báo của loài chim kia.

Chúng là một loài chim cổ đại, ăn thịt, đẻ trứng và sống theo bầy tại các vùng phụ cận đồng cỏ - hoang mạc. địa bàn sinh sống của chúng không phải khu rừng này.

Thế nhưng bọn chúng tại sao lại xuất hiện tại khu rừng rậm này, nguyên nhân chỉ có một đó là đám thổ dân da đen đến từ vùng đồng cỏ có ý định hái quả mận xôi kia.

Những người kia không ai khác đó chính là những người còn sót lại của bộ lạc Linh Cầu sau khi bị bộ lạc Báo Đen đánh bại từ nhiều tháng trước.

Dưới sức mạnh khủng bố của bộ lạc Báo Đen, không bất kỳ ai trong bộ lạc Linh Cầu muốn ở lại vùng đồng cỏ cả. bọn họ quyết định đi về phương bắc xa xôi tìm nơi trú ẩn. và không ngờ bọn họ đã chọc phải phiền toái cực lớn.

Bọn họ đã ăn cắp trứng của loài quái chim này. Không những thế bọn họ còn đập phá rất nhiều trứng. nên mới bị đám chim kia ghi hận một mực truy sát từ vùng đồng cỏ đến tận đây.

Bầy chim này có số lượng khá lớn, bầy của chúng có ít nhất 100 con. Đám chim này trên đồng cỏ thì khỏi phải nói, ngay cả linh cầu nổi danh là lì đòn, không sợ chết, một khi đụng độ với đám chim cũng phải cụp đuôi mà chạy.

Minh Vũ không hề biết rằng bộ lạc mình lại chọc đến một cái phiền toái cực lớn, lúc này thì Minh Vũ đập rất nhanh, hấn có hết sức tiêu diệt 4 con chim này một cách nhanh chóng, để thuận tiện giải quyết thêm hai con chim kia để giải cứu tộc nhân.

Nhưng hai con chim còn lại khi chúng nghe những âm thanh thảm thiết kia. Chúng không có ngần ngại mà quay đầu bỏ chạy có đôi khi chúng còn quay lại đằng sau nhìn một chút, nhưng hai chân vẫn không ngừng tăng tốc. chưa đầy nửa phút, hình bóng chúng nó đã khuất sau những gốc cây.

Ở trên cao Ashi là người quan sát rõ nhất hành động của đám chim kia.

“Nhanh! Xuống! bọn chúng chạy rồi! Mau giúp thủ lĩnh!” Ashi hét lớn.

Từ này tới giờ, mọi người kì nghe những âm thanh gào thét kia, nội tâm bọn họ vô cùng kích động. bọn họ biết thủ lĩnh đang đánh nhau với đám chim kia. Phải nhanh chóng tới giúp thủ lĩnh, nhưng hai con chim kia, quả thật đám người không dám.

Nhưng sau khi nghe Ashi nói như thế, mọi người không nhịn được liền ào xuống, nhanh chóng chạy lên đồi.

Còn đám người bộ lạc Linh Cầu thì dường như không tin vào tai và mắt mình khi nhìn thấy hành động của bầy chim. Bọn chúng biết rõ sắp tới bộ lạc kia sẽ gặp tai ương.

Chok nhanh chóng cùng tộc nhân của mình nhanh chóng rời khỏi nơi này. Số này chỉ còn khoảng 25-26 tộc nhân mà thôi, đa phần là trai trẻ cùng phụ nữ khỏe mạnh. Người lớn tuổi nhất cũng khoảng 30 – 32 mà thôi. Chỉ cần bộ lạc bọn họ tìm được một chỗ tốt để định cư thì tại khu rừng này sẽ không có

gì làm khó được họ.

Ngay cả trứng của đám chim dữ kia mà bọn họ còn dám ăn cắp trứng vậy thì còn chuyện gì mà họ không dám làm.

Chok ánh mắt nhìn Ashi một cái thật sau rồi nhanh chóng hướng về phía bắc mà đi.

“Cọc! cọc!” liên tiếp hai mũi tên lẳng không cắm vào gốc cây trước mặt Chok, ngăn cản đường đi của hắn.

“Đứng lại!” Ashi lên giọng uy hiếp.

Nàng biết những người kia hắn là có một mối liên hệ với bộ lạc Báo Đen, không thể cho bọn chúng tự do xâm nhập phạm vi lãnh địa của bộ lạc. đến hiện tại lúc này cho dù thực lực của bộ lạc khá là mạnh, nhưng nỗi ám ảnh mang tên bộ lạc Ăn Thịt Người vẫn in sâu tâm trí của mỗi tộc nhân từng bị bộ lạc Ăn Thịt Người uy hiếp.

Chok nghe vẫn hiểu thứ tiếng nói kia, tuy ngôn ngữ của hai vùng khác là khác nhau, nhưng bộ lạc Linh Cầu từng có một đoạn thời gian tiếp xúc với bộ lạc Syk nên tiếng nói của đám người kia hắn nghe vẫn hiểu.

Chok hiện tại là người đứng đầu của bộ lạc Linh Cầu, lúc này mỗi quyết định của hắn sẽ ảnh hưởng đến nguy cơ sinh tồn của bộ lạc nên hắn khá là thận trọng đối với những người đối diện.

Theo như Chok được biết, loại chim dữ kia chưa từng có bất kỳ bộ lạc nào tại vùng đồng cỏ có thể chém giết được chúng. Vậy mà những người kia không những chém giết được mà còn dọa chạy hai con. Như thế chứng minh bộ lạc kia rất cường đại, khó mà đối đầu.

Thế nhưng đó cũng là nguy cơ của bộ lạc kia. Hai con chim kai sẽ mang theo toàn bộ đồng bọn của chúng đến, sẽ tiêu diệt toàn bộ cái bộ lạc kia. Nếu lúc này Chok phán đoán sai tình huống, tộc nhân của hắn cũng sẽ gặp tai ương. Đắc đo một hồi lâu, Chok quyết định ở lại nói chuyện với những người kia.

Chok giơ tay lên cao biểu thị mình không có ý xấu rồi một mực ngồi dưới đất. những tộc nhân của hắn thấy thế cũng làm theo, hành động này giống như một động tác đầu hàng của cư dân vùng đồng cỏ rộng lớn.

Rất nhanh sau đó bốn con quái điều kia cũng bị làm thịt. Minh Vũ nhanh chóng kéo người tới đây. Một số còn lại thì trực tiếp xử lý mấy con chim lớn kia. Nhìn bộ dáng của chúng hắn là thịt ăn rất ngon, đặc biệt là phần đùi.

Minh Vũ cùng 20 chiến binh bộ lạc kéo tới nơi này nhìn toàn bộ 25 người có thân hình cao lớn da đen hai tay giơ lên không trung. Minh Vũ có chút nghi hoặc nhìn Ashi biểu thị muốn hỏi chuyện này là sao?

“Là bọn họ dẫn chim lớn tới!” Ashi giọng điệu lạnh nhạt.

“Các người ai là thủ lĩnh!” Minh Vũ trầm giọng.

Đám người kia người nhìn ta, ta nhìn sau không biết người đối diện nói cái gì. Chốc lát sau Chok đứng dậy nói chuyện.

Chok có thân hình khá lớn con, tên này nếu đem ra so sánh thì chỉ có Orc là phù hợp làm đối thủ nhất. nhưng hắn ta không có bộ mặc đồ của người thiểu năng. Mà từng góc cạnh khuôn mặt thể hiện ra một con người thông minh có dã tâm.

Chok cao ít nhất 1m8, trên người chỉ có một cái khố làm bằng da thú. Ngoài ra chẳng còn gì khác. Cơ bắp hắn rắn chắc. tạo ra một chiến binh da đen dũng mãnh.

“ta là Chok! Bộ lạc Linh Cầu!” Chok cương nghị nói. Giọng nói của hắn có một chút cứng ngắt.

“Bộ lạc Linh Cầu?! các người đến từ vùng đồng cỏ?” Minh Vũ nghi vấn.

“Đúng vùng đồng cỏ! Bộ lạc bọn ta bị tiêu diệt! phải chạy trốn!” Chok thành thật nói.

Minh Vũ nhíu mày, hắn từng nghe Melly nói bên ngoài vùng đồng cỏ có rất nhiều bộ lạc hùng mạnh, trong đó có bộ lạc Linh Cầu, đây là bộ lạc sống còn với bộ lạc Báo Đen. Thế sao một bộ lạc mạnh như thế lại bị tiêu diệt chứ.

“Bộ lạc nào diệt bộ lạc các người?” Minh Vũ truy hỏi.

Nói đến đây nét mặt Chok trở nên âm trầm hơn, hắn ta lạnh giọng nói.

“Bộ lạc Báo Đen!” giọng nói hắn đầy oán hận.

“Cái gì? bộ lạc Báo Đen? Không thể nào? Bộ lạc Báo Đen sao lại mạnh mẽ như thế!” Minh Vũ không tin vào tai mình liên tục nói.

“Mùa Đông! Bọn chúng tập kích bộ lạc! bọn chúng có mặc áo nhánh cây! Đánh không chết được bọn chúng! Tù trưởng bị chúng xé xác!” Chok nói.

“Cái gì! Áo nhánh cây!” Minh Vũ nhíu mày.

Minh Vũ nhớ lại một bộ phim hài lúc trước từng xem của Hàn Quốc. phim The pirates. Trong đó có một trích đoạn, những tên hải hặc được trang bị một loại giáp làm bằng những khúc cây nhỏ ghép lại với nhau. Có khả năng bảo vệ thân trên khỏi bị thương, ngay cả mũi tên cũng khó xuyên phá.

Lòng Minh Vũ khẽ giật một cái trong nội tâm không ngừng điên đảo suy nghĩ.

“ cái này thật không có khả năng, người nguyên thủy sao lại có thể thông minh đến trình độ đó. Hay là! Hay là cũng có người xuyên việt như hần!

Melly từng nói Linh Cầu cùng Báo Đen có thực lực như nhau. Vậy nếu bộ lạc Báo Đen toàn thắng như thế. Vậy người xuyên việt!”

Minh Vũ nội tâm rung động, nội tâm hần cực kỳ rối bời.

Thế nhưng Minh Vũ chưa kịp hoàn hồn trở lại thì Chok lại báo cho hần biết một tin cực kỳ hung.

“ các nguoi không nên giết những con chim kia! Chúng sẽ trở lại. chúng sẽ báo thù!” Chok nói.

“ cái gì? không phải bầy của chúng có 6 con thôi sao?” Minh Vũ không tin.

“ không! Bọn chúng có rất nhiều, bọn chúng chỉ theo bọn ta từ vùng đồng cỏ tới. do bọn ta ăn cắp trứng của bọn chúng!” Chok vừa nói, vừa lấy ra từ trong túi phía sau một quả trứng to bằng một quả bowling. Nặng ít nhất cũng 3kg.

Nhìn thấy quả trứng kia Minh Vũ thảm than không ổn rồi.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phuong

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Nổi ác mộng đến từ vùng đồng cỏ

Loài chim cổ đại, Minh Vũ không có một chút kiến thức gì về loài này, ngay cả các chương trình khoa học trình chiếu trên tivi cũng không có nhắc tới quá rõ về đặc tính, địa bàn sinh sống, ưu nhược điểm gì cả.

Tất cả đó chỉ là những phỏng đoán của các nhà khoa học về loài động vật này.

Nếu theo như lẽ thông thường, thì khứu giác của các loại gai cảm đều kém, thậm chí là không có thể nhận biết được mùi vị. nhưng qua những thông tin mà Chok cung cấp, bọn họ đã đánh cắp trứng chim, đồng thời làm bể trứng của bọn chúng, thế nên bọn quái chim mới truy đuổi đám người từ vùng đồng cỏ đến tận đây.

Điều này chứng minh cái gì. Bọn chúng có thể đánh hơi tìm ra dấu vết. đây là một điều vô cùng phi lý với các chủng loại thuộc lớp chim.

Minh Vũ từng nhớ về một bộ phim giả tưởng nói về cái thời kỳ mà loài chim này cùng sinh sống với bọn khủng long ăn thịt. đám chim này có một sức mạnh khủng bố, đồng thời chúng đi săn theo bầy. ngay cả các loài khủng long to lớn chúng cũng không hề sợ hãi.

Tại nơi này, Minh Vũ chưa từng thất bất kỳ một bằng chứng là có khủng long sinh tồn. thế nhưng các loài động vật cổ đại khác cũng xuất hiện khá là nhiều, ví như các loài voi ma mút, các loại thú có răng nanh hình kiếm. thậm chí là loài hrou sừng tám thứ mà hần đang cười.

Đây là một nơi kỳ lạ mà Minh Vũ có chắc chắn khẳng định đây không phải là trái đất thời cổ đại, nên không thể áp đặt hoàn toàn kiến thức của địa cầu lên vùng đất này, đặc biệt là thuộc tính của các loài sinh vật.

Nhìn thấy nét mặt trầm ngâm của Minh Vũ, Ashi có chút hoảng hốt, biểu hiện khuôn mặt lúc này của Thủ Lĩnh là đang chứng tỏ, bộ lạc chuẩn bị gặp phải phiền toái lớn.

“ Đem bọn họ về bộ lạc! chúng ta sắp phải có một trận chiến lớn.!” nói xong Minh Vũ leo lên lưng con hrou sừng tám trực tiếp trở về bộ lạc. số người còn lại nhanh chóng thu dọn chiến trường, mang chiến lợi phẩm mang về bộ lạc.

Riêng những người đến từ vùng đồng cỏ cũng ra tay phụ giúp bộ lạc Đá Lớn. mà nói chính xác hơn là những chiến binh bộ lạc Đá Lớn dùng sức mạnh để ép buộc bọn họ làm.

Cho đến trời tối hẳn, đám người mới toàn bộ trở về bộ lạc. hôm nay là một ngày nhớ đời của những đứa trẻ đi hái quả dại. nhưng cũng may không có ai bị thiệt mạng cả, chỉ có một số người là kiệt sức do bị mất nước.

Tuy hôm nay săn giết được bốn con chim lớn, thịt chúng có chất lượng rất tốt, thế nhưng Minh Vũ lại không có đề xuất cách thứ nấu ăn mới nào cả, mà triệu tập toàn bộ các thành viên chủ chốt trong bộ lạc bắt đầu bàn luận kế hoạch sắp tới. trong buổi họp này còn có Chok đến từ bộ lạc Linh Cầu.

Phải nói Chok cực kỳ ngạc nhiên với những thứ cực kỳ mới lạ của cái bộ lạc này đầu tiên là bọn họ có một bức tường bao quanh xung quanh bộ lạc. bọn họ có thể đứng lên trên đó là chiến đấu. nếu như những con chim kia tới tấn công quả thật những người này không hề sợ hãi. Thậm chí là có thể giết ngược lại đám chim kia.

Ngay cả nơi bọn họ sống cũng cực kỳ khác lạ, nó không được làm bằng da thú và xương giống như cách bọn họ làm ở nơi đồng cỏ. nơi bọn họ sống được làm bằng cái gì đó mà hẳn không biết, ngửi mùi vị thì lá đất, nhưng hẳn tin chắc rằng đất không thể nào cứng như thế.

Thức ăn cũng khác, thức ăn rất ngon, bên trong còn có muối. cỏ bọn họ cũng ăn, hơn nữa cỏ còn ngon gấp nhiều lần cỏ tại vùng đồng cỏ.

Hết ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, Chok cảm nhận được bộ lạc này rất là thần kỳ.

Lúc này trong gian nhà nhỏ, đang tập họp tất cả các thành viên chủ chốt của bộ lạc Đại Việt.

Minh Vũ ngồi tại vị trí trung tâm, xung quanh hai bên bên gồm: Luc, Ashi, Epx, Caty, Kamu, Uly, Im, Akam, Cas và Rai

Luc, Ashi, Epx thì khỏi phải bàn đó chính là những thân cận của Minh Vũ, ngoài ra Caty và Uly chính là hai người đang tiếp tục huấn luyện đám tân binh. Còn Im và Akam chính là hai giám sát các công việc liên quan đến các nghề thủ công như: lò gốm, gỗ gạch, chế tạo cung tên.

Cas thì quản lý bên bộ phận rèn đúc đồ đồng. Rai chủ yếu kiểm tra các công tác liên quan đến trồng trọt, tưới nước và chăm sóc những vật nuôi của bộ lạc (Trâu, Hươu).

Tất cả có 10 người. Minh Vũ chăm chú nhìn mọi người tạo ra một bầu không khí cực kỳ ngọt ngào.

“những con chim lớn, bọn ta mang về, các người có ai nhận biết chúng?” Minh Vũ phá vỡ bầu không khí nghiêm trọng bằng một câu hỏi.

Tất cả im lặng không nói, thế nhưng biểu hiện trên khuôn mặt cũng đủ biết bọn họ không biết loài thú kia là gì rồi.

“đó là một loài thú đến từ vùng đồng cỏ!” Minh Vũ nặng nề trả lời.

“Những con chim kia rất là hung dữ, sáng nay nhóm Ashi đi hái quả dại bị bọn chúng tấn công. Bọn ta cố gắng hết sức mới giải cứu được bọn họ!” Minh Vũ trầm giọng.

Tất cả vẫn im lặng, một bầu không khí khó tả đang tràn ngập căn phòng.

“Thủ Lĩnh! Những con chim kia có đông không?” Luc là người đầu tiên mở miệng nói trước.

“ta không biết, nhưng mấy tên bộ lạc Linh Cầu ta mang về, hẳn nói bầy chim kia rất đông!” Minh Vũ trầm giọng.

“Bọn chúng có khả năng tấn công bộ lạc?” Luc nói vấn đề mấu chốt nhất.

“Có!” Minh Vũ khẳng định chắc nịch.

Nghe vậy một số nữ tính trong nhóm người này nội tâm có chút run sợ. riêng chỉ có Ashi là giữ bình tĩnh nhất, nàng biết được đám chim kia khủng bố như thế nào, cũng như là Minh Vũ giết đám quái chim kia ra sao. Cho dù thế nào đi chăng nữa nàng vẫn tin tưởng vào thủ lĩnh của mình.

“chúng nào bọn chúng đến?” Luc tiếp tục hỏi.

“ta không biết, nhưng cũng sẽ rất gần. Chok hẳn nói, đuổi theo bọn họ chỉ có 6 con quái điều mà thôi. Thế nhưng ta đã xổng mất hai con. Bọn chúng rất nhanh sẽ kéo đông bọn tới. ít nhất là phải 7 ngày.” Minh Vũ nói lên suy nghĩ của mình.

Vì khoảng cách từ bộ lạc Đại Việt đến vùng tiếp giáp đồng cỏ. nếu chạy hết tốc lực ngày đêm thì phải mất ít nhất 5 ngày mới tới. thêm vào đó là chạy ngược về lại. như thế là cũng phải mất ít nhất 10 ngày. Thế nhưng Minh Vũ lại báo ra cái thời hạn 7 ngày để nâng cao hiệu suất làm việc của mọi người.

Minh Vũ bước tới bức tường nơi có ánh sáng rõ nhất bắt đầu vẽ một cái gì đó. Một số người nhìn vào có hiểu một chút, một số khác thì lại ngu ngơ không biết gì.

Thứ mà Minh Vũ đang phát họa trên tường đó là sơ đồ của bộ lạc. ngay cả dòng suối cũng được biểu thị lên trên sơ đồ.

“đây chính là sơ đồ bộ lạc!” Minh Vũ chỉ từng chỗ từng chi tiết cho mọi người được rõ. mà Minh Vũ biểu thị rõ nhất chính là bức tường cũng như là các điểm phòng thủ trên bức tường.

Ngoài ra Minh Vũ còn vẽ bộ dáng của con chim lớn cùng các đặc điểm, điểm mạnh và điểm yếu của loại chim này lên tường.

“đây chính là mục tiêu lần này của bọn ta! Ta gọi nó là Chim Cồ Đại!” Minh Vũ vừa dùng một cây gậy nhỏ chỉ lên tường vừa trầm giọng nói. Bộ dáng của Minh Vũ lúc này không khác gì một vị thầy giáo đang giảng giải cho học sinh của mình.

“Loại Chim Cồ Đại này chính là một phiên bản khác của loài Gà Rừng mà chúng ta thường săn giết, thế nhưng chúng to lớn gấp nhiều lần!”

“Chúng mạnh mẽ hơn, hung tàn hơn, tốc độ của bọn nó nhanh hơn, đồng thời cũng nguy hiểm hơn rất nhiều!”

“bọn chúng cực kỳ linh hoạt, thế nên dùng cung tên bắn chúng sẽ không có hiệu quả, hơn nữa bọn chúng miễn nhiễm với chất gây tê!”

“chân của bọn chúng cực kỳ khỏe, bộ sắc bén cùng cứng rắn ngang ngau với vũ khí bằng đồng!”

“sức mạnh của chúng cũng rất lớn, nó có thể so sánh với một con trâu cũng không hơn không kém!”

Mọi người nghe Minh Vũ nói về loại hung thú mà bộ lạc sắp phải chiến đấu, lòng bọn họ cực kỳ sợ hãi, thứ bọn họ sắp phải đối đầu có sức mạnh không tưởng tượng được. ngay cả nghĩ bọn họ nghĩ đến trên thế gian này có loài vật nào đáng sợ đến như thế.

Bọn họ đang hoang mang đến cực độ, nhưng Minh Vũ lập tức trấn an tin thần của bọn họ lại.

“Ta có cách để giết đám chim kia!” Minh Vũ cười nhàn nhạt nói.

“Thủ Lĩnh! Làm Bằng Cách nào?” Mọi người nhón nháo cả lên.

“đây và đây!” Minh Vũ chỉ vào hai nơi trên hình vẽ con chim cồ đại.

Mọi người nhìn nhau với ánh mắt cực kỳ nghi hoặc.

“Akam, từ ngày mai các người bắt đầu chế tạo cung cùng tên cỡ lớn, công việc và cách làm như thế nào, ngày mai ta sẽ hướng dẫn. hiện tại các người nhanh chóng chuẩn bị vật liệu đề ngày mai là việc.”

“Cas! Ngày mai bắt đầu chế tác các vật này! Minh Vũ lôi ra một tấm da thú, bên trên có vẽ một số thứ kỳ lạ!” Cas nhận lấy tấm da thú đầu một đồng nghi hoặc.

Tiếp theo đó là Ashi, Luc, Exp cũng được phân phó nhiệm vụ. ngay trong đêm bộ lạc dường như không có đi ngủ mà trực tiếp đốt lửa làm việc.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Kế hoạch tác chiến

Bức tường gạch chỉ cao từ 2.5m – 3m mà thôi. Thông thường chống cự lại bọn hung thú thông thường như soi hoặc gấu ngay cả các bộ lạc khác thì bức tường này dùng rất tốt, thế nhưng lần này bộ lạc phải đối đầu với một đối thủ đáng sợ nhất từ trước đến nay. Thế nên bức tường phải được một nửa gia cố, đồng thời phải trang bị thêm nhiều vật dụng phòng thủ thêm cho bức tường.

Minh Vũ quyết định sẽ chiến đấu trên tường rào. Vì đây là một lợi thế tốt cho bộ lạc.

Chim Cồ đại là một loài động vật di chuyển bằng hai chân, thế nên độ cơ động và linh hoạt của chúng sẽ không bằng động vật bốn chân. Chúng rất dễ bị mất thăng bằng, vì thế bọn chúng đã thích nghi bằng cách là có một bộ bàn chân vững chãi.

Minh Vũ một đêm nghiên cứu thân thể bọn chim mới rút ra được nhiều tin tức, điển hình cặp chân của bọn chúng.

Con chim trống trưởng thành kia có chiều cao từ bàn chân cho đến cái mỏ trên đầu là khoảng 2,1m tương đương với một com đà điều. thế nhưng cái cổ của nó không có dài lêu khêu như chim đà điều tại trái đất. nó dài chừng khoảng 40 cm. được bao bọc bởi một lớp lông dày màu đỏ tía.

Cái mỏ chim của nó cực to và sắc bén, răng của chúng có hình lưỡi cưa và bén như dao cạo. với cái mỏ và hàm răng sắc bén chúng có thể xé toan con mồi chỉ trong một phát cắn.

Đặc điểm thứ hai trên cái đầu mà Minh Vũ cho nó là điểm yếu của loài chim này. Đó chính là mắt. mắt chúng khá là nhỏ, nằm sâu trong hốc mắt, hơn nữa con ngươi khá là nhỏ. Chỉ to bằng đầu ngón tay, rất là không phù hợp với cái thân hình đồ sộ của chúng.

Điểm thứ hai trên con mắt đó chính mà nó màu nâu. Chỉ có phần chính giữa là một điểm đen khá là nhỏ. Điều này chứng minh thị lực bọn chim này rất là kém, và cũng có khả năng bọn chúng bị quáng gà tầm nhìn ban đêm không được tốt.

Mà điều này Minh Vũ suy đoán hoàn toàn chính xác. Bộ lạc Linh Cầu nhiều lần thoát khỏi móng vuốt lũ chim kia cũng nhờ vào cách này.

Khi bọn họ phát hiện được lũ chim đến thì ngay lập tức sẽ trèo lên ngọn cây thật cao để chúng không thể nào nhảy lên tấn công. Đồng thời đợi cho tới khi trời tối hẳn bọn họ sẽ chuyển cây này sang cây khác để trốn đi.

Nếu không phải vì bọn chim kia có thể đánh hơi được mùi, thì bọn người Chok không đến mức lưu lạc tới đây.

Đặc điểm tiếp theo mà Minh Vũ phát hiện trên thân hình chim cổ đại. chính là lông của chúng. Cực kỳ thô và cứng, đồng thời phủ lên nhiều lớp, khiến cho bộ lông này trở thành một bộ giáp hoàn hảo chống lại các loại vũ khí không được sắc bén cho lắm như các vũ khí được làm bằng đá và gỗ.

Nhưng Minh Vũ lại phát hiện ra một điều từ bộ lông này, chúng rất nhẹ và óng ả và cực kỳ không thấm nước. điều này có nghĩa là gì, trên lớp lông kia được bao phủ một lớp dầu mỏng lớp dầu này có chức năng làm sạch cho lông giúp chúng bóng bẩy và không thấm nước.

Minh Vũ liền kiểm tra phần đuôi của chúng. Thì ngay lập tức nhìn thấy kết quả. Ngay phần phao câu có một bộ phân tiết ra chất dầu này.

Minh Vũ ngay lập tức thử nghiệm trên mấy sợi lông bóng bẩy kia. Nụ cười hẳn trở nên cực kỳ tà mị

“xem ra chim cổ đại cũng không thật sự đáng sợ cho lắm!”

Điểm thứ ba mà Minh Vũ chú ý đến đó chính là chân của chúng. Vì đây là động vật hai chân thế nên phương thức tấn công của bọn chúng chúng khá là đơn điệu.

Thứ nhất là tốc độ, thứ hai là bộ vuốt sắc bén, thứ ba là mỏ.

Với tốc độ của lũ chim này thì khó phải bàn cãi, Minh Vũ đã tự mình trải nghiệm qua. Bọn chúng chỉ trong vòng 5 giây thì có thể đạt tới vận tốc khoảng 60km/ giờ. Nếu trong cự ly ngắn không có vật cản. thì Minh Vũ tin chắc rằng sẽ không ai là đối thủ của bọn chúng.

Nhưng đây cũng là điểm yếu của loài chim này. Vận tốc nhanh đồng thời khối lượng thân thể quá lớn. vì thế quá tính cũng kỳ lớn. chúng không thể thoải mái rẽ hướng cũng như dừng lại. Minh Vũ có thể lợi dụng điểm này để làm bẫy giết bọn chúng.

Ngoài ra còn một cách trực tiếp hơn đó chính là chế tạo ra một loại vũ khí bằng dây có thể trói chân bọn chúng lại.

Cái loại vũ khí này Minh Vũ đã từng nhìn thấy trên tivi. Nhưng hẳn không có biết độ xác thực của loại vũ khí này. Vì các nhà làm chương trình đều thêm dầu thêm mỡ mang tính chất huyền ảo, làm cho trương trình trở nên hấp dẫn hơn.

Thế nên Minh Vũ cũng không có thực nghiệm cái loại vũ khí không có tính khả thi kia. Sau một đêm phân tích, Minh Vũ đã suy diễn ra rất nhiều cách đánh để đối phó với bầy chim cổ đại.

Đầu tiên chính là gia cố lại bức tường, đồng thời phía dưới chân tường cũng được gia cố và thiết kế thêm hệ thống hào sâu.

Chim có tốc độ lẫn sức mạnh, nếu để cho chúng thuận lợi tăng tốc, thì với tốc độ và sức mạnh như thế chúng có thể húc vỡ tường thành. Minh Vũ đương nhiên là không thể cho điều đó xảy ra. Hẳn đã có kế hoạch.

Xung quanh bức tường gạch tất cả đều được bố trí hào sâu chừng 2m rộng 2m, đồng thời bên dưới được bố trí rất nhiều chông vót nhọn. chỉ cần lũ chim có can đảm lao vào. Thì cái hệ thống hào sâu này sẽ phát huy tác dụng đến triệt để.

Cũng rất may trong một khoảng thời gian nhóm người Cas đã chế tạo ra một số trang bị bằng đồng, như dao đồng, rìu đồng, đục đồng, nên công việc cực kỳ thuận lợi. vì thế thêm một lần của cánh rừng xung quanh bộ lạc tiếp tục bị càn quét.

Với 13 cây rìu đồng, chỉ trong một đêm đã có hơn 50 gốc cây bị đốn hạ tập kết về bộ lạc. những khúc gỗ mang về được tận dụng triệt để ngay cả nhanh cây, lá cây cũng được tận dụng.

Các khúc gỗ lớn được dựng thành những bức tường gỗ tạm thời xung quanh bộ lạc nhằm mục đích hướng bầy chim về một nơi cố định để thuận tiện thiết kế bẫy và săn giết chúng.

Ngay trước cổng chính bộ, nơi mà tất cả mọi hướng đi và vật cản đều hướng về phía này. Thì lúc này đang được rất nhiều tộc nhân bắt đầu đào hố.

Tính sơ sơ nơi đây có khoảng 30 người cùng nhau làm việc. trên tay bọn họ chính là các vật dụng đào đất. Minh Vũ ước tính cái hố này sâu ít nhất là 5m dài ít nhất 20 m và chiều ngang khoảng chừng 5m.

Xung quanh chiếc hố cũng được dựng lên mấy cái hàng rào, để đảm bảo rằng, một khi bầy chim lao tới, bọn chúng sẽ không còn đường sống để mà trở ra.

Mọi sự chuẩn bị chưa dừng lại ở đó, Minh Vũ còn cùng nhóm người Akam nhóm thợ thủ công bắt đầu chế tạo cường nỏ.

Cường nỏ. Nỏ chính là một loại vũ khí dùng để bắn tên. Đơn giản chính là một cánh cung được lắp ngang lên một cái báng có rãnh.

Mình Vũ chế tạo nỏ không phải là loại nỏ cầm tay mà một loại cường nỏ gắn cố định lên tường gạch. Mục đích chính là các mục tiêu cỡ lớn có một giáp hay da dày.

Loại cường nỏ này có chiều dài cánh cung lên tới 2m, được lắp lên tường gạch tại các nơi cố định có độ cao và tầm bắn cao nhất, như thế cường nỏ mới phát huy được ưu thế của nó.

Chế tạo cung là chuyện khá là đơn giản với đám người Akam, nhưng cái khó ở đây đó chính là cách lắp đặt cánh cung lớn lên hệ thống giá đỡ và máng. Chỉ bao nhiêu đó công việc cũng đủ cho bao nhiêu cái đầu phải điên lên.

Cuối cùng Minh Vũ phải tự mình ra tay bằng cách lợi dụng một thứ sản phẩm khác từ nhom thợ rèn. Đó chính là đinh.

Đinh bằng đồng quả thật rất là mềm để đóng vào các liên kết chắc chắn, thế nhưng so với cột dây thì đóng đinh đồng vẫn tốt hơn rất nhiều.

Mà mũi tên dùng cho cường nỏ cũng được thay đổi, mũi tên được làm ra dài tận 1,2m hơn nữa đầu mũi tên không phải cây vót nhọn, mà là đầu tên bằng đồng.

Mũi tên đồng chính là một mũi nhọn hình dẹt có hai ngạnh ở hai bên đồng thời được mài rất bén nhọn, với mũi tên như thế này, chúng có thể dễ dàng xuyên phá qua bộ lông dày và cứng kia. Minh Vũ cũng thâm nghĩ, nhưng mũi tên cùng cường nỏ như thế này có thể bắn xuyên qua được lớp da dày của voi mà đứt hay không.

Nhóm người để từ bộ lạc Linh Cầu cũng bị buộc ở lại bộ lạc Đại Việt, ngoài việc bọn họ được cung cấp lương thực, bọn họ cũng phải trả bằng cách làm việc.

Những người đến từ vùng đồng cỏ, phải nói bọn họ chính là một chủng tộc có sức khỏe cực kỳ tốt, thân hình của bọn họ cao lớn, tuy sức ăn rất nhiều, nhưng lực lượng và năng suất làm việc của đám người Chok lại làm rất tốt.

Phần việc đào hố chính là nhóm người bộ lạc Linh Cầu làm chủ chốt, chỉ có một số ít tộc nhân bộ lạc Đại Việt đứng hướng dẫn và chỉ huy.

Chok không biết làm sao, hẳn luôn cảm thấy cái bộ lạc này cực kỳ mạnh mẽ, ngay từ cách bọn họ chuẩn bị công tác để chiến đấu với bầy chim.

Nếu như tại bộ lạc Linh Cầu, khi Bama là tù trưởng bộ lạc, khi biết được tin bị bầy quái điều kia có ý đồ. Bộ lạc sẽ ngay lập tức di dời, thậm chí là bỏ lại một người già để làm mồi dụ cho đám chim bỏ qua nhóm người chủ chốt của bộ lạc.

Thế nhưng bộ lạc Đại Việt lại không, bọn họ khi nghe thủ lĩnh thông báo, ban đầu có một chút hốt hoảng, thế nhưng sau một hồi tên nhóc con kia nói cái gì đó, cả một đám giống như trong đêm trắng mùa giao phối, không ngừng cuồng rống, thậm chí là đốt lửa ra bên ngoài rừng làm việc.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của đọc giả.

Thân!!!

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Sơ Khởi

Với một khối lượng công việc cực lớn, dường như mỗi tộc nhân bộ lạc đều bỏ ra gấp đôi, gấp ba năng suất lao động hằng ngày. Ngay cả những đứa nhỏ bình thường vô ưu vô tư, nay cũng ra sức mà làm việc. tuy đa phần là những công việc đơn giản như tưới nước, nhặt vỏ cây hay đan dây. Thế nhưng cũng thể hiện rõ lòng đoàn kết của cả bộ lạc.

Những tháp canh trên những ngọn cây cũng được bố trí nhiều gấp đôi, đó chính là con mắt thần có thể quan sát những động tĩnh từ xa. Theo như những gì Chok nói, đám chim cổ đại kia, lần này chúng sẽ trả thù với con số rất lớn. ít nhất cũng khoảng 100 con.

Với số lượng 100 con quái thú to đùng sộ thì, một khi chúng di chuyển sẽ tạo ra động tĩnh không hề nhỏ.

Nhìn toàn bộ tộc nhân đang ra sức lực của mình để bảo vệ bộ lạc, lòng Minh Vũ cực kỳ tốt, thế nhưng trong nội tâm hẳn cũng không mong muốn chút nào. Quả thật nếu bộ lạc bình an phát triển, suốt ngày làm con bò gặm cỏ từ từ lớn mạnh. Minh Vũ cảm thấy như thế là tốt nhất.

Nhưng ước mong chỉ mãi là mong nước, cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, từ lúc mùa đông đến giờ Minh Vũ luôn gặp phải những tai ương không

mong muốn. Bộ lạc muốn một ngày bình yên cũng khó.

Chính vì lẽ thế, Minh Vũ càng thôi thúc chính mình và bộ lạc trở nên cường đại hơn, chỉ có thực lực mạnh mẽ, bộ lạc được bình yên.

Nhìn con Hào đang được kiến tạo, Minh Vũ có một chút cân nhắc về việc đào hòa này, công việc khá là chậm chạp, vì đất mặt trên khá là cứng, nhưng sâu xuống bên dưới chừng nửa mét, thì đất dễ đào hơn rất nhiều.

Nếu như Minh Vũ phán đoán không sai thì vùng đồng cỏ này chính là do sự bồi đắp qua nhiều năm của dòng suối nhỏ kia. Bên dưới là một tầng đất màu đen sẫm, một số nơi có tính chất đất sét dẻo và giữ nước.

Còn lớp trên khá cứng và rắn chắc, nguyên nhân cũng khá là đơn giản, đó chính là mất nước khá nhiều do mặt trời chiếu trực tiếp. đồng thời lớp đất này quan năm suốt tháng bị lớp cỏ đại trên bề mặt mọc chặn chặt, rễ chúng cắm sâu làm cho phần đất nền trở nên cực kỳ cứng rắn.

Để giải quyết tình trạng này ngoài việc tưới thật nhiều nước để làm mềm phần đất mặt. ngoài ra còn phải dùng công cụ thích hợp cho việc đào đất.

Sử dụng các công cụ bằng đồng khá tốt trong việc đốn củi, chế các vật dụng bằng gỗ, hay cắt thịt, róc da cực kỳ tốt. thế nhưng nếu sử dụng vào công việc đào đất. thì hiệu quả không được cao cho lắm.

Vì tính chất đồng khá mà mềm, tuy có thể dất mỏng làm các vật sắc bén, nhưng không đủ độ cứng để đào đất.

Vì thế công cụ đào được cải tiến bằng những loại gỗ có độ cứng cao. Được vót nhọn một đầu. đầu còn lại thì để bằng. khi sử dụng thì sẽ cần hai người. một người sẽ dùng búa gỗ hay khúc cây sẽ nện lên đầu bằng phẳng của khúc gỗ xuống dưới đất. Cứ như thế sẽ tiết kiệm sức lực khá nhiều cũng như đẩy nhanh tốc độ công việc.

Chiếc hồ lớn dài 20m kia được chú trọng nhiều nhất, đây chính là một cạm bẫy lớn, nó sẽ tiêu diệt đa số bộ phận chim cổ đại chạy vào tuyến đầu.

Bên dưới chiếc hồ đương nhiên được bố trí rất nhiều cọc gỗ vót nhọn. số chim này Minh Vũ không hề có một chút ý tứ thuần dưỡng.

Chúng thuộc một loại chim dữ, không thể thuần hóa khu chúng trưởng thành, hay còn con non cũng như thế. Muốn thuần hóa các loại chim và gia cầm có tính hung dữ. thì tốt nhất chính là thuần hóa ngay khi chúng vừa nở ra khỏi vỏ. như thế việc thuần hóa mới đảm bảo an toàn.

Xung quanh bộ lạc lúc này được bố trí rất nhiều các đồng củi, đồng rom. Số vật liệu dễ cháy này được xếp theo một trật tự nhất địa.

Đó chính là ý kiến của Minh Vũ. lửa chính là thiên địch của tất cả loài động vật trừ con người. như thế sợ lửa là điều tất nhiên. Để hướng bầy chim cổ đại vào bầy một cách tốt nhất chính là lợi dụng điểm này.

Hầu như tất cả chương ngại vật được xếp cho bọn chim chỉ có một con đường mà chạy. con đường đó Minh Vũ gọi là con đường tử thần.

.....

Trong lúc bộ lạc Đại Việt phải tranh thủ từng phút từng giây hoàn thành một khối lượng công việc cực lớn. thì bên này bộ lạc Syk cũng đang có những ngày không yên lành.

Đầu tiên là sau khi Melly thủ lĩnh bộ lạc trở về sau nhiều ngày tham dự lễ hội mùa xuân tại hồ Móng Gấu. đương nhiên mọi chuyện diễn ra không hề tốt đẹp.

Đầu tiên là sự rời đi đột ngột của Melly khiến cho một số thành viên bộ lạc bất mãn. tiếp theo đó trong chuyến đi trở về từ hồ Móng Gấu về bộ lạc thì nhóm người kia bất ngờ bị một bầy gấu xám tập kích. Số chiến binh bị thương thậm chí là chết rất nhiều. ước tính có hơn 50 tộc nhân không rõ tung tích. Số bị thương cũng hơn 100. Hơn nữa số tài vật đám người bọn họ trao đổi cũng bị mất hết

Nếu như có Melly thủ lĩnh cùng trở về, thì sẽ không có một ai bị thương, thậm chí là giết ngược lại bầy gấu.

Vu bộ lạc Syk chính là một người già nhất bộ lạc. bộ dạng của bà lão không khác gì một con kền kền ngoài vùng đồng cỏ.

Với một cái đầu trọc lóc, xung quanh gáy còn một chút những sợi tóc dài màu bạc. lão có một cái mũi cực kỳ to tướng ửng đỏ không khác gì một cái mỏ chim.

Lưng lão còng xuống, các cơ thịt trên mặt cũng bị lão hóa cực kỳ nặng nề, chảy thông xuống. bộ dạng không khác gì một mụ phù thủy thường thấy trong các truyện cổ tích Tây Âu.

Trước mặt lão chính là Uver, nữ chiến binh dũng mãnh đã giúp cho những tộc nhân khác trốn chạy ra khỏi móng vuốt của bầy gấu hoang dã.

Lúc này trên người nàng có không ít vết thương, thế nhưng đa phần là thương nhẹ, không ảnh hưởng gì đến sức chiến đấu của nàng.

“Melly đâu?” Vu hỏi với một giọng điệu không bình tĩnh.

Cho dù thế nào đi chăng nữa, Melly chính là chiến binh mạnh nhất bộ lạc, được thần linh phù hộ. nếu đoàn người trở về mà không có Melly hẳn là nàng ta bị chuyện không may.

Uver với một cái giọng điệu cực kỳ bị phản nôi.

“Melly đã phản bội bộ lạc, đi theo một đàn ông khác về bộ lạc của bọn chúng!”

“cái Gì?” Vu gầm to lên, giọng mụ khàng khàng, Chúng tỏ mụ cực kỳ xúc động.

Uver bắt đầu kể lại chuyện từ đầu Melly gặp thủ lĩnh bộ lạc Đá Lớn, thậm chí là cách nàng ăn ở bộ lạc Đá Lớn cũng nói cho Vu nghe tường tận. thậm chí còn thêm một chút mắm muối cho câu chuyện trở nên kịch tính.

Nét mặt Vu ngày càng đen, không biết mụ đang nghĩ gì, thế nhưng từ biểu hiện trên khuôn mặt cũng đủ biết Vu giận đến mức nào và một mực tin rằng Melly đã phản bội bộ lạc đi theo bộ lạc khác.

Mà bằng chứng cực kỳ thuyết phục đó chính là Melly cho người về mang hạt giống cây Lạc và cây đay mang cho bộ lạc kia. Nhưng chỉ mang về những thứ vô dụng.

Thứ vô dụng mà Uver nói tới chính là số nôi, chảo, cung lợp bất cá. Thế nhưng Uver cố tình lảng tránh tác dụng của đồ vật kia.

Uver chính mà người phụ nữ thường xuyên cùng đi với Saita thủ lĩnh bộ lạc Aram lần trước. không biết tại sao Uver lại vô cùng không thích bộ lạc Đá Lớn, tuy đồ ăn của họ rất ngon, nhưng so với việc giao phối với Saita thì nàng cảm thấy không bằng.

à rất quan tâm đến Saita, đặc biệt là khi nhìn nét mặt Saita cực kỳ khó coi khi biết Melly đi cùng Vũ bộ lạc Đá Lớn.

không biết tại sao lúc có lòng Uver chợt trở nên lạnh nhạt với Melly. Nàng muốn Melly phải giao phối với Saita, chỉ có Saita mới đủ dũng mãnh để sinh ra một đứa bé tốt.

chính vì lẽ đó, sau khi lễ hội kết thúc, bộ lạc Syk mới thành ra như thế này. Đường như trong cái bộ lạc Hùng Mạnh này đang chuẩn bị nổ ra một cuộc nội chiến với quy mô cực lớn.

Vu một mực không nói gì, mụ chỉ quay người lại một mực từng bước chậm rãi bước theo con đường mòn dẫn lên một nơi chỉ có thủ lĩnh là Vu mới được đi tới.

Đó là nơi thờ phụng thần linh của bộ lạc Syk là một nơi cực kỳ thiên liên với bộ lạc. Hồ Sức Mạnh khởi nguồn của dòng suối sức mạnh. Nơi sinh ra những chiến binh dũng mãnh nhất vùng.

Chừng nửa giờ, Vu đã bước vào tế đàn thờ phụng của bộ lạc. cái tế đàn này được xây dựng theo một kiến trúc cực kỳ quý dị.

Tế đàn được xây dựng trên một phiến đá màu sẫm ban đầu mới nhìn vào thì mọi người có thể cho là đây là một viên đá bình thường màu tối mà thôi. Thế nhưng khi đến gần mới phát hiện, phiến đá kia màu tự thiên của nó không phải như thế, nó bị nhuộm màu. Thứ màu kia đó chính là máu tươi bị khô đi.

Từ màu sắc của phiến đá thì cũng phải có ít nhất máu tươi của hơn trăm người mới thể hình thành một cái màu đen thẫm như thế.

Xung quanh tế đàn được dựng bốn cây trụ rất lớn, đầu được vót nhọn, phía trên cột gỗ được cột rất nhiều sợi dây vải. những sợi dây này luôn tung bay phấp phới trong gió.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Bộ Lạc Syk tai họa

Trên tế đàn là một bệ đá khá là lớn, chiếm gần 1/3 tế đàn. Phía trên cái bệ này bày diện rất nhiều vật quái dị và rừng rợn.

Có ít nhất 20 cái đầu lâu trơ xương được xếp ngay ngắn tại hai bên bệ đá, kèm theo đó là có trên trăm khúc xương đùi và xương ống quyển.

Ngoài ra còn có rất nhiều vật dụng tế tự được chế tác từ xương đầu lâu động vật. nổi bật nhất trên tế đàn là có hai chiếc đầu lâu xương trắng hếu. chiếc đầu lâu này được ngâm trong một thứ chất lỏng màu đen, luôn luôn có lửa cháy bốc lên.

Cái thứ nước trong chậu đá, được bộ lạc Syk gọi là lửa của thần linh. Dùng để tế tự thần sức mạnh bảo hộ cho bộ lạc.

Cứ hằng năm vào ngày cuối cùng của mùa hè (trước khi cơn mưa đầu tiên của mùa thu đổ xuống), bộ lạc Syk sẽ tổ chức một buổi lễ tế tự thần linh. Mà hiến phẩm không ai khác chính là 10 người đàn ông khỏe mạnh cùng rất nhiều thịt hung thú vì như Gấu, Sói, thậm chí là những con quái vật săn mồi khủng bố sống tại vùng đồng cỏ.

Vu quan niệm chỉ hiến tế những vật phẩm có giá trị mới làm cho thần linh hài lòng. Ngài sẽ ban phước lành cho bộ lạc.

Lần này Vu một mình đi lên tế đàn. Mụ bắt đầu làm những động tác quái dị, một điệu nhảy, hay một thứ gì đó đại loại như thế. Thần thái cực kỳ trang nghiêm và thận trọng. từng động tác chậm rãi nhưng qui dị.

Mụ nhảy múa chừng 10 phút sau đó lão nằm bẹp người xuống, hai tay duỗi thẳng lòng bàn tay hướng lên trời.

Tiếp theo mụ từ từ đứng dậy. với cái thân già còm của mụ khi làm một loạt hành động thân thể cũng có chút chịu không nổi. mụ thở hồng hộc giống như đang cố gắng hít thở những giây phút cuối cùng của cuộc đời vậy.

Mụ tưởng rằng như thế là thần linh đã lấy đi sức mạnh thân thể của mụ. thần linh đã chấp nhận lời thỉnh cầu của mụ.

Vu bắt đầu chậm chậm bước lại gần bệ đá. Hay tay thật cung kính dùng một tấm vải màu đen có sần trên bệ đá. Nhúng vào thứ chất lỏng màu đen trên tế đàn. Lửa bắt đầu cháy lan sang tấm vải.

Vu cực kỳ thận trọng trong khoảnh khắc này. Mụ khẽ vung miếng vải cháy xuống hồ nước kế bên.

Một màn quỷ dị xuất hiện. lửa rơi xuống nước không ngay lập tức tắt đi. Và vẫn tiếp tục cháy trên mặt nước. khoảng chừng 2 3 phút sau ngọn lửa mới tắt hẳn.

Bất chợt dưới mặt đất truyền lên những tiếng động lạ thường. mặt đất lắc lư dữ dội.

“Ầm!”

Một hồ đá trên đỉnh ngọn núi bất ngờ rơi xuống xuống chiếc hồ nhỏ. Chấn động mãnh liệt bọt nước bắn rơi tung tóe. Trông cảnh cực kỳ quái dị đến khó tin.

Vu sắc mặt trắng bệch giống như tai họa ngấm đầu sắp xảy ra. Mụ kháng giọng hét lên.

“bộ lạc tai ương! Thần linh nổi giận! bắt Melly trở về! hiến tế cho thần linh!”

Quả thật đúng như lời Vu nói, bộ lạc Syk gặp tai ương nhưng không phải đến từ thần linh mà đến từ tự nhiên.

Ngọn núi mà bộ lạc Syk đã sinh sống từ hàng trăm năm qua, chính là một ngọn núi lửa còn đang hoạt động. các hoạt động kiến tạo bên trong lòng núi thường xuyên xảy ra. Thế nên nước từ trong núi chảy ra có nhiệt độ khá nóng.

Vì thiếu hiểu biết và không có kiến thức, nên tổ tiên bộ lạc Syk đã ngộ nhận đây là thần linh ban tặng hằng ngày thờ phụng cúng tế.

Qua hằng trăm năm ngọn núi lửa vẫn bình thường, nhưng cho tới ngày hôm nay, một trận địa chấn nhỏ làm dấy lên một mối lửa ngầm hủy diệt tất cả.

Mà bộ lạc Syk không hề hay biết tai họa sắp ập tới. bọn họ chỉ mù mờ tin theo lời Vu bởi vì Melly phản bội bộ lạc nên mới bị thần linh tức giận.

Ở dưới chân núi, là nơi sinh sống của hơn 2000 tộc nhân bộ lạc Syk. Phần chiếm ưu thế đương nhiên là phụ nữ.

Bộ lạc được phân ra làm hai, ranh giới chính là một dòng suối nhỏ chảy từ ngọn núi xuống. nước tại dòng suối này rất là khác biệt, nhiệt độ khá cao, ít nhất khoảng 50 độ.

Các kiến trúc lều cư dân hai bên bờ suối cực kỳ khác biệt. phía bên trái dòng suối hướng mặt trời mọc. phía bên này tập trung phần đông lều trại cũng như phụ nữ. còn phía còn lại thì cực kỳ rách rưới đó là nơi ở của những người đàn ông của bộ lạc Syk.

Tại nơi này từ rất lâu phụ nữ là người nắm quyền, còn đàn ông chỉ là những kẻ phụ thuộc, là nô lệ cho phụ nữ.

Và dường như, đây là những thứ đã đi sâu vào trong trí óc của từng người bộ lạc Syk. Cho dù là đàn ông cũng thế. Hầu hết những đứa bé trai hằng năm sinh ra đa phần đều bị đem đi cúng tế thần linh. Hoặc đem đi trao đổi với các bộ lạc khác.

Còn những đứa trẻ may mắn sống sót thì tiếp tục làm khổ sai, hằng ngày chỉ được ăn hai bữa, và không có bất kỳ quyền lợi nào cả. ngay cả quyền tự do được sống cũng không.

Tuy bộ lạc Syk khắc nghiệt với đàn ông, thế nhưng trải qua nhiều năm, bọn họ đã trở thành thói quen. Mặc cho những người phụ nữ kia khi nhục không một chút phản kháng. Mà cho dù có phản kháng thì cũng chẳng được bao lâu. Bởi vì bọn họ rất yếu nhất. Trên tay không có bất kỳ khả năng chiến đấu nào cả.

Bất chợt con địa chấn truyền ra, cả một vùng đất bị lắc lư dữ dội. Có không ít căn lều bị sập xuống, cả bộ lạc rơi vào tình trạng hỗn loạn.

Có không ít tộc nhân bắt đầu hướng ngọn núi mà quỳ lạy cầu xin.

“thần linh nổi giận! thần linh nổi giận!”

Uver ánh mắt nhìn thật cao, hướng về tế đàn trên đỉnh núi, ánh mắt ả ta tràn ngập sự oán độc, mà không hề có một chút sợ hãi nào cả.

Uver bất chợt gầm lên.

“Melly phản bội bộ lạc! Thần linh nổi giận!”

“Bắt Melly hiến tế cho thần linh!”

“giết Melly bộ lạc sẽ có được những ngày bình an!”

“chỉ có máu tươi của kẻ phản bội mới làm thần linh nguôi giận!”

Mọi người đang hoang mang, bỗng dưng nghe được một cái tin tức động trời như thế. Không ít người trở nên hoảng loạn, lại có không ít người hòa theo. Với lại những ngày qua, từ khi nhóm người Uver trở về bắt đầu loang truyền ra tin tức Melly thủ lĩnh bộ lạc đã phản bội bộ lạc đi theo những tên đàn đông hạ đẳng bộ lạc Đá Lớn.

“giết Melly báo thù! Giết Melly hiến tế cho thần linh!”

Có không ít người dao động, bắt đầu hô theo lời của Uver.

“giết! giết!” trong đêm tối âm thanh vang truyền cả vài km.

Ở cách xa chừng 10 ngày đi đường, Melly không hề biết đang có một mối nguy cực kỳ đang nhắm mình mà hướng tới, nàng đang nghĩ tới những thứ mà nàng mang về sẽ giúp ích cho bộ lạc đến như thế nào. Có đôi khi nàng lại nghĩ đến cái tên Vũ kia. Rồi tự cười thầm một mình.

Bộ lạc Syk cực kỳ hỗn loạn, các chiến binh bộ lạc bắt đầu chuẩn bị trang bị theo sau Uver để bắt Melly trở. Đồng thời tiêu diệt luôn cái bộ lạc Đá Lớn kia đã khinh nhờn thần linh, dụ dỗ thủ lĩnh bộ lạc.

Có ít nhất 400 nữ chiến binh bộ lạc mang theo trang bị tốt nhất. ngay trong đêm hành quân hướng về bộ lạc Đại Việt.

Mà trong đêm đó cũng có một nhóm người với khoảng 30 người lợi dụng bóng đêm mà rời đi bộ lạc. dẫn đầu nhóm người này chính là Lesa một trong những người thân tín của Melly.

.....

Bộ Lạc Đại Việt sau 7 ngày cấp tốc làm việc, mọi công tác chuẩn bị chiến đấu hầu như đã hoàn tất. có rất nhiều tảng đá cùng khúc gỗ chắc thành từng đống, tạo dựng thành những vật cản trên khắp trận địa.

Vườn ươm, vườn cải, ruộng rau diếp cũng được che chắn rào lại cẩn thận để tránh tổn hại không cần thiết. còn về phần chiếc hồ to lúc này đã được nguy trang rất cẩn thận. nếu ban đầu nhìn vào, mọi người có thể lầm tưởng đó chỉ là một bãi đất trống có rất nhiều là khô mà thôi.

Nhưng bên dưới vẻ ngoài vô hại kia đó chính là cái bẫy chế người. bên dưới có vô số cọc nhọn sắc sảo xuyên thủng bất kỳ động vật gì rơi xuống hố.

Bốn chiếc cường nỏ cũng được bố trí tại bốn vị trí quan trọng. những chiếc cường nỏ này có tầm bắn rất xa khoảng chừng 150m, chúng có thể xuyên thủng con mồi. thế nhưng bù lại với sức mạnh và độ xuyên phá thì vận hành chúng cực kỳ phức tạp, phải cần dùng đến hai người mới có thể vận hành trơn tru cỗ máy giết chóc này.

Chuyện cường nỏ phải cần thời gian lâu dài, thông qua nhiều lần thử nghiệm mới có kết quả tốt được, mà đó là chuyện sau này. Nhưng hiện tại với 4 khẩu cường nỏ. đây chính là thứ vũ khí lợi hại nhất của bộ lạc Đại Việt.

Nhắm vào thiên tính sợ lửa của các loài động vật, Minh Vũ cũng đã chuẩn tốt thủ đoạn cuối cùng nếu mọi phòng tuyến đều vỡ đó chính là bọn chim lợt được vào trong bức tường. Minh Vũ đã chuẩn bị rất nhiều vật liệu dễ cháy chắc chắn xung quanh bộ lạc.

Một khi có biến, toàn bộ tộc nhân sẽ leo lên mồm núi đá mà cố thủ. Đồng thời sẽ đốt lửa thiêu rụi bọn chim lợt ngay trong bộ lạc.

Tuy đã chuẩn bị hết mọi thứ, kể cả trường hợp xấu nhất. thế nhưng Minh Vũ không muốn chuyện này xảy ra.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%03%AAn-Th%E1%BB%A7y-Th%E1%BB%9Di-%C4%90%E1%BA%A1i-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Khu rừng dị biến

Từng ngày, từng ngày trôi qua, cả bộ lạc Đại Việt chìm trong sự áp bức và hồi hộp, toàn bộ lạc thực hiện lệnh giới nghiêm. Toàn thể những tộc nhân có khả năng chiến đấu đều luôn trong trạng thái sẵn sàng chiến đấu.

Còn những người khác như, phụ nữ trẻ em, người già thì luôn tập hợp gần hang đá. Một khi có bất kỳ biến động nào, thì đám người này sẽ nhanh chóng chạy vào hang đá hay mỏm đá mà ẩn nấp.

Ngoài ra các hoạt động an sinh khác như trồng trọt, săn bắt, làm gạch đều bị dừng hoàn toàn, chỉ có nhóm thợ thủ công và thợ rèn vẫn tiếp tục làm việc. mà công việc của bọn họ chính là chế tạo các sản phẩm phục vụ cho cuộc chiến sắp tới.

Mũi tên bọc đồng đó chính là thứ mọi người đang làm. Trong vòng năm ngày qua đã có khoảng 60 mũi tên đồng được tạo ra. Số mũi tên này được trang bị cho nhóm thợ săn có khả năng bắn tên chính xác nhất.

Qua nhiều lần thử nghiệm, Minh Vũ hoàn toàn chắc chắn những mũi tên đồng kia có khả năng xuyên thủng qua lông vũ dày đặc kia. Thế nhưng tầm bắn chính xác lại hạn chế rất nhiều. chỉ trong khoảng 50m là có uy lực lớn nhất. mũi tên có thể xuyên qua lông vũ gây ra thương tổn lớn nhất.

Chính vì vậy Minh Vũ cần phải cân nhắc lúc nào sử dụng mũi tên đồng cho thích hợp nhất.

Các chòi canh gác cũng được phân bố xung quanh bộ lạc, để quan sát tình hình chung quanh. Quả thật đã 10 ngày từ khi Minh Vũ giết 4 con chim cổ đại kia. Nhưng hiện tại không có bất kỳ tin tức của bảy chim cổ đại. Minh Vũ lại một lần nữa suy nghĩ xem lời của Chok đáng tin được mấy phần.

Thế nhưng sang ngày thứ 12, trong đêm hôm đó khu rừng bình yên lại bắt đầu có những biến động lạ thường. đầu tiên khi trời vừa mới chập tối, tại hướng phía nam khu rừng bắt ngờ vang lên những tiếng sói tru thảm thiết.

Ban đầu Minh Vũ cho là Gấu Rừng và Sói hoang đang đánh nhau giành thức ăn hoặc là bảy sói đang trong mùa giao phối, thế nên chúng đánh nhau giành bạn tình vì trong đêm hôm đó là trăng tròn.

Nhưng sáng ngày hôm sau một tin tức khủng khiếp truyền về từ nhóm thợ săn. Cách bộ lạc nửa ngày đi đường ở hướng nam. Trong một hẻm núi nhỏ. Nơi đó có hơn 50 cái đầu sói nằm lẳng lóc ở đó. Hơn nữa dựa trên vết tích để lại tại hẻm núi.

Khắp hẻm núi chính là những vết cào gầy xước địa hình. Những vết máu loang lổ vẫn còn chưa khô đọng lại, mùi máu tươi phản phát tràn ngập hẻm núi.

Ruột sói, đầu sói, lông sói tứ tung, thậm chí ngay cả những gốc cây lớn, cũng có những vết cắt sâu hoắm. cảnh tượng cực kỳ hãi hùng.

Nhóm người Luc tuần tra lãnh địa khi nhìn thấy cảnh tượng này cũng phải hết hoảng mà rung sợ. bãi chiến trường còn khủng khiếp hơn cả cảnh tượng bãi chiến trường ở bờ suối lúc giữa đông khi đối đầu với bộ lạc ăn thịt người.

Luc không dám vọng động mà lần theo vết tích của bảy thú để lại, hẳn ta nhanh chóng chạy trở về bộ lạc để thông báo cho Minh Vũ.

Cùng lúc đó, nhóm tuần tra do Ashi dẫn đầu cũng tìm thấy rất nhiều vết tích của một bảy hung thú cỡ lớn đang hoạt động gần đây.

Đó chính là một bãi cỏ khô bị đè bẹp, bên dưới lớp cỏ đầy cũng có không ít phân của một loài chim, thậm chí là có không ít những sợi lông chim rụng xuống.

Liên tiếp không ngừng có tin tức truyền về bộ lạc, Minh Vũ là thủ lĩnh của một bộ lạc, khi nghe những tin tức này sắc mặt cũng trở nên sa sầm. giống như hẳn vừa rồi mới ăn phải vào con ruồi mọng, khó chịu cực kỳ.

Minh Vũ biết, bảy chim cổ đại đã đi vào lãnh địa của bộ lạc Đại Việt, nhưng chúng lại không hề có ý định tấn công bộ lạc mà lại chạy xung quanh lãnh địa bộ lạc, giống như chúng đang thị uy đồng thời gieo ra những nỗi sợ hãi uy hiếp bộ lạc.

Minh Vũ trầm tư, hẳn không thể tin một loài chim lại có trí thông minh cao đến như thế, đặc biệt là những loài đi dưới mặt đất.

Nhưng ý nghĩ này hẳn ngay lập tức phải bỏ đi suy nghĩ lại. chim cũng là một loài động vật khá là thông minh. Điển hình như loài quạ, vẹt, thậm chí là cú chính là những loài chim được con người công nhận là có trí tuệ.

Và loài chim cổ đại này rất có khả năng như thế, chúng có trí khôn, nhưng không biết tới trình độ như thế nào mà thôi.

Từ những biểu hiện trả thù, tụ tập bầy đàn, thậm chí là kêu gọi đồng bọn từ vùng đồng cỏ xa xôi để trả thù cho những con đã chết. như vậy loài chim này sẽ không đơn giản như cái vẻ ngoài to xác của chúng.

Minh Vũ lại phải một lần nữa suy tính cách thức chiến đấu cùng loài chim có trí thông minh kia. Hắn không có nắm chắc, nhưng phải cố gắng vì cả bộ lạc.

Cả bộ lạc đang trong thời gian phát triển cấp thiết nhất, nhưng chỉ vì một tai nạn bất ngờ mà bộ lạc lại một lần nữa phải trì trệ phát triển. quả thật trong những ngày qua bộ lạc đang rất là hoang mang, bọn họ không biết bộ lạc mình đang đối đầu với cái gì, mà có vẻ cực kỳ nghiêm trọng, ngay cả vào mùa đông khi đối đầu với bầy sói cũng không có trường hợp tương tự.

Những tin tức mà Luc mang về cũng đã cung cấp cho Minh Vũ một số tin tức khá là qua trọng đó là bọn chim này có khả năng nhìn thấy vào ban đêm, hoặc là một giác quan khác có thể để chúng hành động vào ban đêm không giống như các loài chim khác.

Chính vì lẽ đó, vào ban đêm sẽ tăng cường thêm một nhóm người canh gác, đồng thời, những đồng lửa lớn cũng được đốt xung quanh bộ lạc để gia tăng thêm tầm nhìn.

Những chòi gác trong rừng cũng được thu về, bởi vì kẻ thù của bọn họ đã đến, những chiếc chòi canh này dường như bị mất đi tác dụng trước bọn chim cổ đại nhưng đầy tinh ranh này.

Trong đêm, bốn phía xung quanh bộ lạc có những tiếng thù gầm thét, lẫn những xung động địa chấn do những bầy thu lớn di chuyển với tốc độ nhanh.

Âm thanh giống như là thiên quân vạn mã chuẩn bị giầy xéo cái bộ lạc nhỏ bé này.

Toàn bộ tộc nhân đi vào trạng thái chiến đấu cao nhất, người già trẻ nhỏ và phụ nữ ngay lập tức đi vào hang động và trên mỏm đá. Còn những người có khả năng chiến đấu đều vào vị trí.

Nhưng một đêm đầy những âm thanh rừng rợn kia, cả bộ lạc Đại Việt đó chính là một đêm hoảng loạn và lo sợ, một đêm căng như dây đàn, vậy mà bọn chim kia lại không hề tập kích bộ lạc. bọn chúng chỉ tạo ra những âm thanh chấn nhiếp mà thôi.

Nắng sớm, những tia sáng của ngày mới xua tan cái bóng đêm tràn đầy khiếp hãi kia. Minh Vũ ngồi trên mỏm đá, đôi mắt đỏ ngầu vì một đêm không ngủ.

Minh Vũ đã sai, quá cực kỳ sai lầm, bọn chim cổ đại không hề ngu ngốc như hắn nghĩ. Chúng rất là thông minh. Từ những động thái vừa rồi của chúng đã chứng tỏ điều đó.

Bọn chúng biết, nếu tấn công bộ lạc lúc này, chúng sẽ phải trả giá rất lớn. nhưng một khi chúng quấy nhiễu bộ lạc vào ngày lẫn ban đêm, thì đó lại là chuyện khác. Chúng sẽ ép cho tinh thần mọi người phía chịu đến sự khủng hoảng. cho đến khi mọi người kiệt sức chúng sẽ xông vào tấn công và diệt sát tất cả.

Lúc này đứng kế bên Minh Vũ là Ashi và Epx. Ngoài ra Chok cũng bị mang tới đây.

“Chok! Ngươi từng chiến đấu với loại chim này bao giờ chưa?” Minh Vũ trầm giọng hỏi.

Chok ngay lập tức lắc đầu ngoay ngoay nói.

“Chưa! Bọn ta không dám chọc bọn chúng!”

“Bọn chúng thù rất dai!”

“một kia động vào bọn chúng! Thì phải ngay lập tức đòi bộ lạc, trước khi chúng tìm đến!”

Minh Vũ trầm tư rồi hỏi tiếp.

“vậy tại sao các ngươi lại ăn cắp trứng bọn chúng!”

“tù trưởng bọn ta bị bộ lạc Báo Đen giết! bọn ta muốn đem cái trứng chim tới bộ lạc Báo Đen, để bầy chim giết bọn chúng!”

Chok thành thật nói ra.

“tại sao các ngươi lại mang trứng tới đây?” lúc này Minh lạnh đã khá lạnh.

“bọn ta không tìm thấy bộ lạc Báo Đen. Bộ lạc Báo Đen đã rời khỏi vùng đồng cỏ đi và phía rừng rậm rồi!”

Lại một tin tức làm cho Minh Vũ muốn học máu. Cái tin tức trọng đại thế kia sao tới tận bây giờ hắn mới biết được. phải biết rằng bộ lạc Báo Đen rất là cường đại, thậm chí chúng còn có một bộ giáp bằng gỗ, như vậy chúng tỏ bọn chú có người kiệt suất hoặc rất là thông minh.

Một bộ lạc nguy hiểm thế kia lại đi vào vùng rừng rậm, vậy điều này có nghĩa là gì chắc ai cũng biết rõ.

Im lặng một hồi, Minh Vũ mới bình tĩnh trở lại, ngay sau đó phát ra một loại mệnh lệnh phân phó cho toàn bộ tộc nhân.

Vì đây là một đối thủ có trí thông minh, Minh Vũ cũng phải tập trung 10 phần để đối chọi. cho dù thế nào đi chăng nữa. loài người chính là loài động vật thông minh nhất, không có loài vật nào có trí tuệ cao hơn con người cả.

Minh Vũ thật sự là không tin mình có thể thua một bầy chim cổ đại kia cả.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Trận chiến lúc hừng đông

Liên tiếp năm ngày sau, mỗi đêm giống như có hàng ngàn con hung thú luôn sẵn sàng tấn công bộ lạc, nhưng đó chỉ là những âm thanh hù dọa mà thôi.

Bộ lạc Đại Việt lúc này căng thẳng hơn bao giờ hết. bọn chim không ngừng quấy rối, tất cả các hoạt động thường ngày đều phải dừng lại. ngay cả việc ra ngoài lấy nước cũng phải phòng bị đủ điều.

Thế nhưng Minh Vũ đã có chiến lược đối phó ngay từ ngày đầu tiên. Những tộc nhân có thể chiến đấu được phân ra thành ba nhóm người riêng biệt phụ trách, bảo vệ và tuần tra bộ lạc. một nhóm làm nhiệm vụ thì hai nhóm kia sẽ được nghỉ ngơi lấy lại sức.

Mỗi nhóm hoạt động chừng 8 giờ sẽ được nghỉ ngơi. Đồng thời thức ăn cũng trở nên khá là sung túc và chất lượng hơn so với mọi khi.

Thịt chim cổ đại chính là một mỹ vị cực ngon, phía nói chúng là một siêu phẩm của thịt gia cầm. vì lớp da và thịt được bảo vệ bởi một lớp lông dày và cứng nên chất thịt bên trong khá là mềm.

Còn phần đùi chúng chính là cực phẩm trong cực phẩm. thịt mang tính chất rắn chắc, nhưng không hề dai, ăn khá là giòn. Mùi vị cực kỳ tốt.

Để cổ vũ tinh thần cho tộc nhân, Minh Vũ đã tự ra tay trở nấu ăn tiếp đãi tộc nhân.

Mấy con chim cổ đại kia, sau khi được làm sạch lông, lấy hết nội tạng và chặt đi chân và đầu, thì khối lượng còn lại khoảng 150 kg. đây chính là một khối lượng thịt khổng lồ đối với một loại chim.

Vì khối lượng thịt quá nhiều, như thế sẽ không có một cái nồi nào có thể chứa được chúng. Thịt chim cổ đại được tháo ra từng khúc nặng khoảng chừng 5kg. tùy theo từng món ăn mà Minh Vũ có cho lóc xương hay lấy da ra hay không.

Món ăn Minh Vũ quyết định làm đó chính là một món nướng cực kỳ hấp dẫn. Gà Nướng Lu ăn kèm với bánh khoai nướng và rau diếp.

Tại sao Minh Vũ lại làm món này, nguyên nhân khá lớn đó chính là hắn muốn thử nghiệm một loại gia vị mới thu hoạch của bộ lạc. Ớt nay đã có thể cho thu hoạch. Tuy số lượng ban đầu có một chút hạn hẹp. thế nhưng cũng đủ để kích thích vị giác của mọi người.

Đầu tiên nguyên liệu được sơ chế đó chính là dầu ớt phối hợp cùng vỏ cây quế. ớt được băm nhỏ được chiên trong dầu, sau đó lại bỏ vỏ quế khô vào. Như thế cái hỗn hợp đó sền màu dầu điều được hiện ra trong chảo, hơn nữa hương vị rất là đặc trưng của ớt và vỏ cây quế.

Nhưng khối thịt chim lớn được xắt đều. sau đó được ướp chung với muối và hỗn hợp kia. Ướp đều chừng nửa tiếng cho thấm gia vị rồi mới được đem vào lò nướng.

Lò nướng, nói chính xác hơn là những chiếc lu bị úp ngược. bên dưới chiếc lu là những khối thịt chim đã thấm đẫm gia vị. có khoảng 30 khối thịt chứa trong 6 chiếc lu lớn. xung quanh chúng được phủ lên rất nhiều củi.

Một mực lửa cháy suốt hai giờ mới hoàn thành món ăn. Trong thời gian đó, Minh Vũ phân phó mọi người làm những món ăn khác.

Thứ nhất đó chính là bộ khoai, được trộn với nước sôi rồi nhào bột làm một món cực kỳ dân dã và dễ ăn đó chính là bánh nướng theo kiểu Thổ Nhĩ Kỳ.

Bột khoai được nhào kỹ cho thật mịn và dẻo. kế tiếp đó những khối bột được vắt nhỏ ra to chừng một nắm tay trẻ con. Rồi dùng gậy tròn cán mỏng.

Tiếp đó những chiếc bánh này được nướng trong lò nướng, từng chiếc bánh tròn tròn được nướng đều, chúng có màu vàng nhàn nhạt, hương thơm ngát ngán. Tuy cách làm làm đơn giản nhưng hương vị thì không chê vào đâu cho được.

Hơn 700 tộc nhân, ngay cả những người đến từ bộ lạc Báo Đen cũng chăm chú nhìn chăm chăm những món ăn mới mà vị thủ lĩnh trẻ tuổi đang làm

Mùi vị không chê vào đâu được, thậm chí là những người thường xuyên ăn món ngon như Orc, Ashi, Luc, Epx đều không nhin nổi mà nước bọt ồ ạt chảy ra.

Minh Vũ cũng có khác gì mọi người đâu, hắn cũng thèm chảy nước dãi ra. Nhưng vì hình tượng của một vị thủ lĩnh đứng đầu bộ lạc, không cho phép hắn ăn vụng trước bao ánh mắt.

Ngoài những món ăn đặc trưng kia ra, còn đa phần còn lại đó là cháo khoai, thịt khô nướng, một ít rau xanh.

Cho đến giữa trưa, khi mọi thứ đã sẵn sàng. Tất cả thức ăn được bày trên cái sân phơi thật rộng, tại nơi này mọi người có thể ăn cùng nhau mà không bị thiếu chỗ ngồi.

Ngoài những người có nhiệm vụ ra, còn những người khác đều tập trung vào nơi này.

30 khối là lớn được bày ra vô cùng bắt mắt, thịt được nướng chín vàng ươm, không hề có một chút pha da ngoài bị cháy đen cả. mùi hương thì lại thơm nức mũi. Thịt nướng ăn chung với bánh khoai nướng và rau sống.

Orc đương nhiên là phải thực hiện một cái nhiệm vụ cao cả nhất bộ lạc đó chính là làm chuột bạch thử thức ăn.

Orc lúc này đôi mắt đã mờ mờ ảo ảo rồi, tâm trí hắn chỉ còn những khối thịt nướng đang phát ra nhũn lồi mời mọc hắn mà thôi.

Orc trực tiếp xé một khối thịt lớn, miếng thịt vàng ươm chín đều, từ trong thớ thịt còn ả ả một dòng nước, chứng tỏ thịt rất mềm mại ăn rất tốt.

Hắn không có trực tiếp cho vào miệng ăn liền mà lại chấm miếng thịt nướng vào trong một cái tô kê bên. Đó là nướng chấm được làm bằng muối ớt và một ít lá chanh để tăng thêm hương vị.

Orc ngay lập tức cho liền vào miệng, hương vị thịt nướng lan tỏa, nó rất khác xa thịt nướng bằng cách thông thường, thịt tuy mềm mại nhưng không có bị bã hay mềm như một bảo lại có cảm giác giòn giòn nhai cực kỳ thích miệng, chưa tính vào đó mà hương vị tuyệt không thể tả được.

Orc đang nhai nhấu nghiền khối thịt, đôi mắt trừng lớn, khuôn mặt biểu hiện sắc thái thư sướng vui vẻ đến tột đỉnh.

Minh Vũ biết mình đã thành công, Hắn cũng bắt đầu đại tiệc cho mình. Dưới ánh mắt của toàn bộ tộc nhân, Minh Vũ chậm rãi làm.

Đầu tiên hắn lấy một miếng bánh khoai nướng to, trải lên chiếc bàn rồi, cho thêm 3 4 miếng rau xanh vào. Tiếp đó hắn mới cho 2 3 miếng thịt nướng cắt mỏng xé sợi, rồi mới cuốn lại. Ánh mắt tộc nhân chăm chú nhìn cách thức ăn của thủ lĩnh rồi âm thầm học theo.

Rất nhanh Minh Vũ đã hoàn thành, một khối hỗn hợp bánh nướng, làm hắn gọi nhớ đến món thức ăn đặc hữu tại quê nhà. Bánh Mỳ, một giọt nước mắt lạnh lẽo chảy theo khóe mắt, chứng tỏ mình rất nhớ quê hương. Nhưng rất nhanh hắn quên đi cảm giác này mà tận lực thưởng thức món ngon.

Sau khi ăn hết một khối bánh lớn Minh Vũ mới lớn giọng nói

“Tất cả mọi người ăn đi! Mỗi người được ăn một khối bánh nướng cùng 2 lát thịt nướng, chừa lại 4 khối thịt nướng cho nhóm người Luc!”

Nghe được lời nói của thủ lĩnh cả bộ lạc dường như sôi trào, mấy con sâu tham ăn trong bụng bọn họ từ sớm đã không chịu nổi rồi.

Đặc biệt là mấy tên thợ săn tham ăn, miệng lớn không ngừng hóng ngon ngon.

Ngay cả những người đến từ bộ lạc Linh Cầu cũng được tham gia vào đại tiệc này. Minh Vũ đã có ý lôi kéo những con người đến từ vùng đồng cỏ rộng lớn.

Mà đương nhiên để lôi kéo người một cách tốt nhất đó chính là phúc lợi cao, thức ăn, quần áo, nhà ở, thậm chí là phụ nữ. được hưởng dụng phúc lợi cao bọn họ sẽ không thể nào rời bỏ được bộ lạc, thậm chí càng cố gắng nhiều hơn để hưởng dụng phúc lợi cao hơn.

Cứ như thế năm ngày lặng lẽ trôi qua, dường như bộ lạc cũng đã thích nghi với cái không khí ngọt ngào như thế này. Ngay cả những đứa nhỏ cũng bắt đầu nô đùa, tuy không gian khá là chật hẹp, thế nhưng cũng rất là an toàn.

Tranh thủ thời gian này, Minh Vũ cũng tiếp tục công việc dạy chữ cho những đứa nhỏ. Làm cho bọn chúng vui không nổi. một số đứa nhỏ đã học rồi, nhưng do thời gian vừa qua bộ lạc phải xảy ra nhiều kinh biến thế nên việc dạy chữ bị chậm lại.

Khi trời vừa hừng đông, ánh sáng đầu tiên trong ngày vẫn chưa chiếu rọi. thì chợt từ trong lân cận cánh rừng tiếp tục lại truyền ra những dị động, tạo ra những âm thanh cực kỳ khủng hoảng, lần này khác xa những lần trước. dường như muốn báo hiệu chiến đấu sắp bắt đầu.

Minh Vũ vẫn ở trên mỏm đá âm thầm quan sát tất cả. cảm giác được điều bất thường Minh Vũ hét lớn

“Chim Tập Kích! Chim tập kích! Mau vào vị trí!” Âm thanh hần lạnh lãnh vang khắp bộ lạc.

Nhóm thợ săn đứng thủ trên tường thành nhanh chóng được tập trung phân bố tại các điểm cao chiến đấu. còn những người khác cũng tập hợp lại chuẩn bị chiến đấu.

Còn những người không liên qua tới cuộc chiến cũng bắt đầu chạy vào trong hang đá và mồm núi đá. Không có kinh hoảng chỉ thya vào đó là dục vọng chém giết. mấy này qua bọn họ đã thưởng thức qua mỹ vị thịt chim kia. Hương vị tốt không thể tả, chỉ có 4 con chim không đủ bọn họ ăn hai bữa. vì thế đây là cơ hội để bọn họ có thức ăn tốt.

Kích thích nhất là Orc, tên này tham ăn, thế nên nhìn thấy bầy chim cỡ đại chuẩn bị tấn công bộ lạc, hần càng phấn khởi, nhìn từng con chim lớn đang kéo bầy kéo lũ tới nước miếng hần chạy ra như suối.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105

Từng bóng mờ dần dần hiện ra bên cạnh cánh rừng, những con chim cực lớn với thân hình cao gần 2m, bọn chúng nặng cũng khoảng 200- 300kg, có những con còn to hơn thế nữa.

Bọn chúng lù lù bước ra trong khu rừng rậm. bọn chúng không có ngay lập tức xông vào như Minh Vũ nghĩ, mà cứ từ từ chậm rãi bước đi.

Có khoảng 60 con tất cả đang lù lù bước đi dưới những ánh ban mai. Giống như chúng là những chiến binh của ánh bình minh, là đại diện của ánh sáng.

Tính toán qua sơ bộ, Minh Vũ cảm giác có cái gì đó sai sai không được đúng cho lắm. 60 con quả thật quá ít so với hần suy đoán, dựa theo những dấu vết chúng để lại, và những chấn động trong mấy ngày gần đây. Minh Vũ có thể hoàn toàn chắc chắn bầy chim này có tổng số hơn 150 con.

Vậy mà giờ phút này chỉ có khoảng 60 con, như thế hần là chúng có cái gì đó hậu chiêu, không thể khinh thường được.

Nhóm cung thủ cùng thợ săn đã vào vị trí chiến đấu, bốn cây cường nỏ cũng đã vào vị trí chỉ cần bọn chim kia bước vào trong phạm vi cường nỏ, thì cái chết bọn chúng là cầm chắc.

Từ trong rừng bước ra một con chim cỡ đại khổng lồ, vì quá xa và ánh nắng chiếu rọi nên Minh Vũ không thể nhìn thấy rõ được chi tiết của nó. Nhưng đây là một con chim to nhất bầy hơn nữa trên cái đầu khổng lồ của nó lại có một cái mào to tướng đứng sừng sững, làm cho nó một uy thế bệ nhể chấn nhiếp những con chim còn lại.

Mấy con chim cỡ đại khác cũng nhường cho con chim lớn kia một lối đi.

“nó là con đầu đàn!” Minh Vũ khẳng định rồi nói lớn.

“Nhìn thấy con chim lớn ở giữa kia không! Nó là con đầu đàn. Nếu có cơ hội hãy giết nó đầu tiên!” Minh Vũ chỉ về con chim lớn nhất.

Tất cả mọi người có mặt trên bức tường lúc này cũng chăm chú nhìn về con chim lớn kia khóa lấy mục tiêu.

“rét! Rống! Rét!” bắt ngờ con chim lớn kia rống lên những âm thanh quái dị, làm cho sống lưng người nghe phải đóng từng khối băng. Những tiếng cào thét này giống như một đòn tàn phá tin thần của đối thủ.

Ngay say khi con đầu đàn rống lên, ngay lập tức 60 con chim cỡ đại khác cũng rống lên như điên dại. âm thanh rừng rợn vang xa vài km

Với cái đòn tấn công tinh thần này, đối với bộ lạc Đại Việt có ảnh hưởng không nhẹ, ngay cả những người đứng trên tường rào cũng bắt đầu run sợ, một số khác không nhin nổi mà tè trong khố. Đó chính là những tên tân binh vừa được huấn luyện trong thời gian gần đây. Chúng vẫn chưa có thích nghi với sự hung toan của nơi hoang dã.

Còn những người khác, những chiến binh đã trải qua nhiều trận chiến đẫm máu, thì bao nhiêu đây vẫn chưa đủ, đặc biệt là Luc, hần ha bộ dáng không có một chút gì là run sợ, thay vào đó chính là một cỗ nhiệt huyết tuôn trào, máu nóng dần lên đến tận não.

Nếu có Klu nơi này nữa thì trận chiến sẽ rất là đặc sắc. thế nhưng tên Klu kia lại đang cùng bộ lạc Đồng Minh đang khai thác tài nguyên vùng giáp với đồng cỏ rộng lớn.

Minh Vũ cũng thể nào yếu thế, hần cũng gào rống lên

“các chiến binh bộ lạc Đại Việt nghe đây!”

“ Rống Rống Rống!” ngay lập tức có những tiếng rống phụ họa.

“thịt chim có ngon không?”

“ có! Thịt chim ngon!”

“ các ngươi có muốn ăn nữa không?”

“ có!”

“ Vậy các ngươi có muốn làm thức ăn cho bọn chim không?”

“ không!”

“ tốt! vậy chiều hôm nay chúng ta làm một đại tiệc thịt chim đi nào!”

“ được! giết chim ăn thịt! thịt chim ngon!” hơn 300 người cùng nhau hống hống, ngay cả những tộc nhân ẩn núp bên trong hang đá cũng cuồng hống hưởng ứng.

Tiếng hô vang dậy trời đất, khí thế không kém một chút nào với 60 con chim lớn cả.

Bất ngờ con chim đầu đàn lại rống thêm một tiếng chấn động cả mộng vùng. Ngay sau đó bầy chim lấy khí thế như sét đánh chạy băng băng xông hướng về bộ lạc Đại Việt.

Bọn chúng di chuyển theo hình mũi tên, thế nhưng con dẫn đầu không phải là con chim đầu đàn mà là một con chim khác có bộ dáng nhỏ hơn một chút nhưng đủ to lớn để dẫn đầu đội hình càn quét.

“ lộp cộp! lộp cộp! rào rào!” chỉ với 60 con chim thôi, thế nhưng khí thế bọn chúng tạo ra không khác gì 300 con chiến mã đang hung hăng chuẩn bị giày xéo chiến trường.

Trên mặt đất nơi bọn chúng chạy qua bụi mù bốc lên tứ tung, những khối đá nhỏ cũng bị hất tung lên không trung, nhưng khối đá lớn ngăn đường, cũng bị những bộ móng sắc bén phá nát thành từng khối. cảnh tượng cực vì hùng vĩ.

“ Ầm!” phía bên cánh trái, liên tiếp 3 4 con chim hung hăng tung vào những vật cản được làm bằng gỗ hay những khối đá chắc thành đồng cao.

Bọn chúng không có ý định né tránh mà mà một mực dùng sức mạnh và tốc độ của bản thân càn quét hết tất cả.

Nhìn thấy cảnh tượng kia, lòng Minh Vũ có một chút động, thế nhưng không để cho hắn suy nghĩ nhiều, bầy chim đang chạy với tốc độ cực nhanh đã bức tường bộ lạc khoảng 400m. rất nhanh trong 10 – 20 giây tới. bọn chúng sẽ chạm tới cạm bẫy đầu tiên.

Lúc này 4 cây nỏ cường lực cũng đã được kéo căng và nên tên rồi, chỉ cần một câu hiệu lệnh của Minh Vũ.

Liên tiếp những con chim không ngừng va chạm mãnh liệt lên những chướng ngại vật trên đường vì vận tốc quá nhanh, đồng thời là bản chất về loài chim hai chân. Thế nên một khi va chạm chúng sẽ gây lên hiệu ứng dây chuyền cực mạnh.

Những con trực diện va chạm ngay lập tức bị bật ngã. Có mấy con bị chuối đầu. bọn chúng chưa kịp lấy lại thăng bằng, thì ngay lập tức bị những con chim chạy phía sau hất tung qua một bên hay thậm chí là bị giẫm đạp dưới đất.

Hai bên vẫn chưa chính thức chạm trán, thế nhưng phía bầy chim đã bắt đầu có thương vong, thế nhưng điều này càng khiến chúng trở nên hăng máu vô cùng, bọn chúng vừa chạy vừa rống lên.

Đối mặt với cảnh tượng kia, Minh Vũ càng siết chặt nắm đấm. hắn biết cuộc chiến này sẽ rất là khó khăn.

300 – 200m rất nhanh bọn chim đã vượt qua ngưỡng 200. Lúc này trước mặt bọn chúng chính là hai hàng tường rào bằng gỗ và đá. Những cọc gỗ được vót nhọn sắc sảo xuyên thủng lồng ngực những con chim chạy tuyến đầu nếu chúng có can đảm trực diện xông vào.

“ Ầm! rào Ầm!” liên tiếp những tiếng va chạm nảy lửa, hai bức tường gỗ bộ mực bị đánh bay dạt qua một bên vì không chịu nổi áp lực từ bọn chim. Thế nhưng những hàng rào kia cũng không phải vô dụng, chúng đã làm bị thương, ít nhất là như thế, có khoảng 20 con chim tuyến đầu bị bật ra, những mũi nhọn xuyên qua thân thể bọn chúng.

Trước bức tường bộ lạc 200 xảy ra một trận hỗn loạn, có ít nhất 30 con chim bị ngã tại chỗ này, thế nhưng khoảng 12 con trong số đó có thể đứng dậy tiếp tục xông về phía trước số còn lại dường như bị thương khá nặng không còn khả năng chiến đấu, thậm chí là chết ngay tại chỗ.

“ Ầm Ầm Ầm!” liên tiếp va chạm những vật cản, thương vong cũng gần một nửa, thế nhưng bầy chim giống như những con thiêu thân lao vào chỗ chết.

Con chim dẫn đầu vẫn băng băng mà chạy, không một chút nhúng nhường.

“bắt tên!” ngay lúc bầy chim chạy vào khoảng cách 150m, Minh Vũ ngay lập tức phát lệnh bắn tên cường nỗ.

“Suru! Suru! Suru! Suru!” ngay lập tức bốn mũi tên bọc đồng lấy tốc độ mà mắt thường không thể nhìn thấy lẳng không mà đi.

“Phập! Phập! Phập!” ba trên bốn mũi tên trúng đích, mũi tên xuyên thủng từ ngực đâm sâu đến tận ruột, lực lượng mũi tên mạnh đến nỗi mũi tên xuyên qua lồng ngực đến tận nửa mét, dường như muốn xuyên qua thân thể con chim kia.

Ba con chim dẫn đầu bị gục xuống, thế nhưng những con chim phía sau tiếp tục băng lên. Khoảng cách hai bên nhanh chóng được rút nhanh khoảng 40 chỉ trong vòng 5 giây. Tốc độ bầy chim cực kỳ khủng bố.

“bắn tên!” ngay lập tức dàn cung thủ đứng trên bức tường không ngừng xạ kích hướng về bầy chim đang hung hăng xông tới.

“Vù! Vù! Suru! suru!” có khoảng 300 mũi tên bay ra, những mũi tên này bắn ra tuy nhiều, thế nhưng tác dụng không được bao nhiêu, bởi vì trong khoảng cách ngoài 100m, những mũi tên không có độ xuyên thấu và chính xác cao.

Thế nhưng cũng có khoảng 30 40 mũi tên đâm trúng mục tiêu, tuy thế thương tích cũng không có nặng là bao, mấy vết thương không đủ sâu chưa đủ uy hiếp đến tính mạng chúng.

Điều này không làm cho bầy chim hoảng sợ mà còn kích thích bọn chúng hơn. Bầy chim chỉ cách chiếc hồ lớn khoảng chừng 30m mà thôi.

Minh Vũ tin chắc rằng bọn chúng còn có hậu chiêu chứ không đơn giản như thế, trận chiến này giống như chúng muốn biết thực lực của bộ lạc bọn họ mà thôi.

Chỉ còn chưa tới 100m là hai bên sẽ chạm mặt nhau, thì từ phía đầu bên kia con chim lớn đầu đàn bất ngờ rống lên một tiếng cực kỳ dữ dội.

Ngay lập tức mấy con chim bên này dừng lại, sau đó rẽ ra hai bên rồi quay đầu lại bỏ chạy bỏ lại hơn 40 cái xác của đồng bọn chạy về hướng bìa rừng.

Đối mặt với tình huống cực kỳ bất ngờ, Minh Vũ thật sự là không thể tin vào mắt nhìn. Chuyện gì đang xảy ra.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Đêm đen

Thật sự bất ngờ dưới động thái bất thành linh của bầy chim, thế nhưng Minh Vũ cũng thờ phào nhẹ nhõm bởi vì chiếc bẫy lớn nhất đã không bị lộ tẩy.

Minh Vũ có thể tin chắc rằng bầy chim sẽ quay lại trong một thời gian tới, có thể là ngay bây giờ mà cũng có thể là trong đêm nay.

Lần đầu tiên giao phong, Minh Vũ cảm nhận được sự tinh ranh và thông minh của bầy chim. Đặc biệt là con chim đầu đàn kia. Cho tới tận lúc bây giờ ánh mắt nó vẫn chăm chăm nhìn về hướng bên này. Giống như nó đang tìm ra điểm yếu, nơi dễ dàng công phá bộ lạc nhất.

Mà quả thật bên trong bộ lạc có một số điểm yếu, nếu bầy chim cường công vào chỗ đó thì chắc chắn bức tường sẽ bị công công phá.

Minh Vũ biết điểm đó thế nhưng hẳn không có thời gian gia cố hoặc xây thêm điểm phòng thủ. Đó là nơi khá là yếu hại, thế nhưng cũng khó là đến được đó. Điểm yếu đó chính là vách núi đá trên nóc hang bộ lạc.

Chóp núi rất là dốc, nếu con người bình thường phải dùng đến nhiều công cụ và cây leo mới có thể trèo lên tới điểm cao để công phá bộ lạc. nhưng không có điều gì là có thể nói trước được. Minh Vũ cùng bộ lạc phải cầu may.

Rất nhanh chóng mọi người định thần lại, nhìn chăm chăm vào những chiến lợi phẩm đang nặng trĩu khắp mặt đất. tuy bãi chiến trường tràn ngập máu tươi và lông vũ thế nhưng đối với những người nguyên thủy này thì cũng chẳng phải là chuyện gì trọng đại.

Quan trọng nhất là chim cổ đại a, mấy ngày trước 4 con chim kia không đủ bọn họ nhét kể rằng vậy mà hôm nay lại có rất nhiều thịt chim bọn họ không vui mới là chuyện lạ.

Orc là người hưng phấn nhất, khi nhìn thấy bầy chim bỏ chạy hẳn là người xông xáo trước tiên ý định là nhảy xuống dưới lấy thịt chim về ăn.

Thế nhưng Minh Vũ đứng kế bên quát hấn một trận thì tên kia hẳn là xồng xướng lùi mấy cái xác chim lớn về bộ lạc rồi.

Tại phía xa xa khu rừng rậm, con chim đầu đàn vẫn chăm chú nhìn bộ lạc Đại Việt, đôi con mắt bên trong cái hốc mắt sâu kia không ngừng liếc tới liếc lui bức tường gạch cùng những chiếc cung nỏ lắp trên bức tường.

Rất nhanh bầy chim đã tụ họp lại, ban đầu đội hình chúng có hơn 60 con chim trưởng thành cực kỳ khỏe mạnh và thiện chiến, nhưng chưa đầy 20 phút đi qua số chim còn lại chưa đầy 20 con, hơn nữa trên người bọn chúng còn có thương tích, một số con trên người còn có dính những mũi tên trên thân.

Bọn chúng thét lên những âm thanh khó hiểu rồi từ lui mình trong những tán cây.

Minh Vũ chăm chú quan sát bọn chúng cho tới khi thân hình bọn chúng khuất sau những tán cây, lúc này hẳn mới thờ phào nhẹ nhõm.

Nhưng hẳn cũng không có vội vàng cho người xuống thu thập tang cuộc mà vẫn đợi thêm khoảng chừng hai giờ nữa. nếu không có bất kỳ động tĩnh gì hẳn ta mới dám cho tộc nhân của mình thu dọn chiến trường, nhưng với tư thái cực kỳ thận trọng, nếu bìa rừng có bất kỳ một tia dị động nào, mọi người phải ngay lập tức trở về.

Quả thật sau hai giờ, bầy chim không có bất kỳ một chút dị động nào cả, hẳn mới yên tâm cho tộc nhân mình xuống thu gom chiến trường, thu hoạch lần này quả thật là bạo khởi. tổng cộng có 32 con chim cổ đại bị tiêu diệt, phân nửa trong số đó bị giết ngay lập tức, hơn 10 con còn lại thì vẫn còn thoi thóp, Minh Vũ cũng không có một chút ý tứ muốn thuần dưỡng những con chim trưởng thành này, vì thế hẳn không có giữ lại thuần hóa mà trực tiếp giết.

32 con chim cổ đại với một lượng thịt khổng lồ ước tính khoảng trên 1 tấn thịt. số thịt này nếu không xử lý cho thật tốt chúng rất dễ dàng hỏng trong một ngày. Thế nhưng dưới tình huống bộ lạc như thế này khó mà ra bờ suối lấy nước làm thịt.

Phân phó một hồi cho những tộc nhân, hẳn lại trực tiếp ra bước lên mồm đá đã quan sát tình hình.

Sau một trận chiến lúc bình minh, đồng thời thưởng thức một bữa trưa tuyệt hảo, một số tộc nhân bắt đầu tay ca trực của mình, với một tư thái cực kỳ nhẹ nhõm, không một chút lo âu. Trận chiến vừa rồi khiến cho bọn họ tự tin vô cùng với những thứ vũ khí cầm trong tay, tin thần háo chiến không còn như lúc trước.

Mãi cho đến buổi chiều, không có một chút động tĩnh nào cả, Minh Vũ khá là mệt mỏi vì lao lực cả ngày, thế nên tinh thần khá là giản sút, hẳn quyết định chợp mắt một hồi.

Trong lúc hẳn ngủ thì Epx cạnh bên chăm sóc cho hẳn cũng không có để ý chuyện ở bên ngoài. Mọi sự việc trên bức tường đã giao cho Ashi cùng Luc lo liệu.

Vậy mà hai tên kia không biết làm sao, Ashi thì cho ba con sói con ăn, còn lúc thì tranh ăn cùng với Orc. Ngay cả những tên sợ sấn dầy dạn kinh nghiệm nhất bộ lạc cũng ở trạng thái lơ là vì chiến đấu buổi sáng quá nhẹ nhàng.

Đêm đen nổi ác mộng bộ lạc Đại Việt bắt đầu, Minh Vũ đang con ngủ say bất chợt trong tai truyền đến những tiếng la thất thanh, ngay lập tức hẳn choàng người dậy chạy vội ra bên ngoài.

Lúc này bên ngoài bộ lạc chính là một bầy cực kỳ hỗn loạn, có tất cả 7 con chim cổ đại không bằng cách nào mà lúc này chúng đang bên trong bộ lạc, không ngừng chạy tứ phía tàn sát các tộc nhân. Đa phần là người già và trẻ nhỏ.

Một số thợ săn cùng cung thủ đang không ngừng bắn tên lên người chúng, thế nhưng không có được bao nhiêu tác dụng vì một mặt là quá gần, thứ hai đó là bọn họ sợ ngộ thương tộc nhân, nên chỉ có thể dùng ngọn giáo hoặc rìu đến cận chiến mà thôi.

Mà cận chiến thì con người làm sao có thể chống lại bọn chim khổng lồ này được, cứ như thế những tộc nhân phải hy sinh xương máu của bản thân để giải cứu tộc nhân.

Chưa dừng lại ở đó, bên ngoài bức tường có khoảng 100 con chim cổ đại đang băng băng tập kích bộ lạc. nhất thời không kịp phản ứng, nhóm thủ vệ bức tường thì đang mãi mê chém giết bọn chim đang hoành hành bên trong bộ lạc. nhất thời không thể phản thân. Bộ lạc đứng trước nguy cơ diệt vong mà trước nay chưa hề có.

Tràng cảnh trước mắt cực kỳ hỗn loạn, có ít nhất 50 tộc nhân bị giết hại, phân nửa trong số đó chính là những tên tân binh thợ săn chưa có lành nghề trong việc săn giết hung thú.

Orc là người dũng cảm nhất, cầm trên tay một ngọn giáo đào với mũi giáo bọc đồng, hẳn ta không ngừng có những phát đâm chí mạng lên người những con chim khổng lồ kia.

Luc cũng không có kém gì, một tay cầm trường cung không ngừng nện tên vào những nơi yếu hại, thế nhưng không dễ dàng gì giết được bọn chúng.

Mà bên kia bức tường đang bị bầy chim không ngừng công kích.

Hơn 100 con chim lấy tư thế sét đánh xồng thẳng vào bức tường, vì lúc sáng đa phần chướng ngại vật đã bị bọn chúng san bằng, thế nên cuộc tấn công diễn ra trong chớp mắt, chưa đầy 30 giây bọn chúng đã xông vào hơn 100 m tiếp cận bức tường.

Thế nhưng rất may cho đám người Minh Vũ, chiếc bẫy lớn nhất vẫn chưa bị lộ tẩy. có khoảng 50 con chim cổ đại không kịp phản ứng thế nên đã bị lọt

xuống hố có đầy chông nhọn phía dưới.

Không ngừng có tiếng kêu thảm vang lên bên trong bộ lạc Đại Việt.

Chỉ 5 giây sau, Minh Vũ mới định thần lại hấn ngay lập tức rống thật lớn.

“Những ai không chiến đấu, mau tìm chỗ trốn!”

“Lúc! Theo ta lên tường rào!”

“Ashi chỉ huy mọi người ở đây! Giết bọn chim này!”

Nhìn thấy Minh Vũ, tộc nhân dường như đã lấy lại tinh thần, Orc lại càng hăng máu hơn, không ngừng săn tìm 7 con chim đang không ngừng giết chóc những tộc nhân không có khả năng chiến đấu kia.

Epx, Ashi, Luc nhanh chóng cùng Minh Vũ chạy lên bức tường, lúc này đã có không ít những con chim cổ đại đã xông đến bức tường, nếu không phải vì có một hàng rào cọc nhọn đâm ra tua tủa và một hệ thống hào sâu, bọn quái chim này hẳn đã xông vào bộ lạc rồi.

Nhìn thấy tràng cảnh này, Minh Vũ cũng buồn lòng trong lòng một chút. Ngay lập tức quát lớn ra lệnh.

“Đốt Lửa! nhanh đốt!”

Mấy cái tộc nhân đứng trên bức tường không ngừng bắn tên, ngay lập tức nhận được mệnh lệnh của thủ lĩnh, bọn họ ngay lập tức thay đổi phương án tác chiến.

Có khoảng 30 ngọn đuốc được quăng xuống bức tường, rất nhanh sau đó có từng đám lửa lớn bốc cháy, chưa được 1 phút sau, toàn bộ thành lũy được phát sáng ánh lửa cực kỳ hung mãnh, nó giống như một con rồng lớn sẵn sàng thôn phệ tất cả những gì chúng đi qua.

Lửa cháy một mức một mạnh, không ngừng có những tiếng kêu thảm thiết vang lên. Góp phần nào làm chùn bước tiến công của bầy chim cổ đại.

Bất thành linh có khoảng 20 con chim với thân hình khổng lồ, chúng băng băng mà chạy xông thẳng về bức tường.

“Ầm!”

Hai con chim đi đầu trực tiếp lao thẳng vào bức tường, hai chiếc cọc nhọn xuyên thẳng qua lồng ngực chúng chết ngay tức khắc, ngọn lửa nhanh chóng bén qua lớp lông mỏng manh, cháy cực kỳ dữ dội, hai con chim chỉ trong tích tắc hóa thành hai con chim lửa. trần cảnh cực kỳ quý dị.

Nhưng chưa dừng lại ở đó. Lại có liền tiếp 6 con chim khác lấy tư thế đó mà xông vào. Bọn chúng hy sinh một cách không hề do dự.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Ác chiến đêm đen

“Rầm!” một tiếng va chạm cực mạnh, bức tường rào chấn động lắc lư dường như có dấu hiệu vỡ tường.

Nhưng rất may bức tường được xây cực kỳ chắc chắn với độ dày khoảng 40 50cm. nếu như bức tường chịu khoảng 4 – 5 lần công kích như thế chuyện vỡ tường là chuyện tất nhiên.

“Cường Nô! mau bắn tên về những con chim kia!” Minh Vũ gầm lên.

Chấn động vừa rồi làm cho tinh thần cực kỳ sa sút, tiếp diễn tình trạng như thế nào bộ lạc rất có khả năng bị xé toang thành từng mảnh thậm chí là diệt vong.

“Suru! Suru!” hai mũi tên cấp tốc lao đến với tốc độ cực nhanh, với khoảng cách chừng 50, dường như hai tay cung thủ không cần nhắm bắn.

“Pốc! rống! rống!” hai con chim cổ đại bị trúng đòn ngay trên đường húc vào bức tường, chúng đang chạy với tốc độ cao, nhưng bất ngờ bị trúng tên xuyên thân thể, làm chúng chết ngay tại chỗ, thể nhưng gia tốc vẫn còn, chúng vẫn cứ lao đi chừng 2 3m rồi mới đổ ập xuống, lăn thêm vài vòng nữa.

“suru! Suru!” hai mũi tên từ hai chiếc cường nỏ khác ở vị trí gần hơn cũng bắn tới, thế nhưng lại không trúng.

“Chết Tiệt!” Minh Vũ gầm lên.

Bức tường nơi bọn chúng trọng điểm công phá chính là điểm phòng thủ yếu nhất trên bức tường, đồng thời cũng là góc chết của hai chiếc cường nỏ. Minh Vũ thật không ngờ con chim đầu đàn kia lại có thể tính toán chi li để biết được điểm yếu này.

“Tox! Lu! thay đổi mục tiêu!” Minh Vũ dường như hét lên, cuồng hống hấn giống như đang bị cốt cháy, hấn cứ thế công cổ lên mà chỉ huy.

Đứng kế bên hấn là Epx, nằng ta không ngừng xả tiễn lên các mục tiêu ở gần. những con chim này chỉ cạy bức tường từng 5 6 m mà thôi. Bọn chúng không ngừng lấy đà ý định vượt qua bức tường lửa cũng như vọt lên bức tường.

Nhưng bọn chúng vẫn chú trọng nhất điểm kia, nơi đồng bọn của bọn chúng không ngừng hy sinh để mở đường công phá bức tường.

Từ phía xa xa con chim đầu đàn đôi mắt lăm lăm vẫn nhìn về phía lửa cháy dữ dội nhất. phía sau nó còn có khoảng 30 con chim lớn khác. Những con chim này nặng ít nhất cũng phải 350kg, bọn chúng với thân hình đồ sộ, những chiếc móng cứng rắn như sắt thép, không ngừng cào cấu trên nền đất, tạo ra những vết hằn sâu.

Bọn chúng đang chờ đợi thời cơ, chỉ cần bức tường kia đục thủng một lỗ, lúc đó bọn chúng sẽ xông vào.

Lúc này bức tường đã trở thành một lò luyện ngục thật sự, khắp nơi đều là lửa, lửa cháy khắp nơi, những cột khói to tướng không ngừng thổi lên trời.

Bên dưới là tiếng là hét dữ dội, đồng thời là những tiếng gầm thét vang xa hàng cây số.

Mùi thịt khét, mùi máu tươi, mùi lông vũ cháy hòa trộn vào nhau tạo ra một thứ mùi cực kỳ kinh khủng nhất.

Sâu bên trong bộ lạc, đã có gần 100 người bị thương lẫn thiệt mạng, chỉ với 7 con chim xông vào bên trong bộ lạc đã gây ra thiệt hại cực lớn.

Máu tươi, ruột gan, nội tạng tung tóe khắp nơi, bọn chim chỉ đơn giản là nhắm tới mục tiêu, lao tới rồi dùng bộ móng vuốt sắc nhọn xé nạn nhân ra làm đôi.

Chiến đấu vô cùng hung tàn, nhóm thợ săn nhanh chóng tập hợp lại với nhau, mọi người dùng những mũi giáo nhọn bọc đồng được làm từ mấy ngày trước. cứ 4 người một nhóm hung hăng lao vào một con chim lớn.

Tuy mũi giáo được bọc đồng thế nhưng bộ xuyên thấu không đủ mạnh để giết quái điều trong một đòn duy nhất.

Cứ thế hết lớp này đến lớp khác người xông vào, con chim khổng lồ bị vây quanh hơn chục thợ săn, tuy giết được chúng, nhưng sự hy sinh đó là điều không tránh khỏi.

Có người bị húc văng ra ngoài trọng thương, xương trên người gãy mấy chỗ nhưng đó chỉ tính là thương khá nhẹ.

Người bị nặng hơn thì trực tiếp bị xé thành hai nửa hay là bị cái móng vuốt nhọn hoắt kia xé mở thân thể từ ngực cho tới tận rốn. phải nói chiến đấu cực kỳ bi thảm và thê lương.

Thế nhưng sự hy sinh của mọi người không phải là không có ý nghĩa, chỉ trong vòng hơn 20 phút toàn bộ chim đã giải quyết xong. Luc, Orc cùng những thợ săn còn sót lại nhanh chóng vọt về hướng bức tường đang cháy dữ dội.

Còn Ashi ở lại trực tiếp chỉ huy những người không có khả năng chiến đấu cứu giúp những người bị thương, hay.

Khắp nơi là thây xác không lạnh lặn, tiếng khóc than vang trời hoàn cung với mùi khét của khói. Khung cảnh cực kỳ bi thương.

“Rầm!” lại là một cú húc như trời giáng vào bức tường, tính tới hiện tại bức tường đã bị 4 cú húc trực diện, bức tường có nguy cơ cực lớn bị phát nát.

Mà bên này Minh Vũ cùng nhóm thợ săn trên bức tường đã bắn hàng trăm mũi tên tiêu diệt hơn 80 con chim lớn rồi. số lượng chim còn đang tiếp tục công phá bức tường còn khoảng trên 60 con.

Lúc này bọn chúng đã thay đổi chiến thuật không dùng thân hình của mình xông qua bức tường lửa nữa, mà trực tiếp chạy lòng vòng và không ngừng đập cánh để tránh những mũi tên.

Còn điểm yếu vẫn tiếp tục bị công phá, lúc này xác bọn chúng đã chắc đông, có khoảng 20 con chim đã bỏ mạng tại đó, nhưng chúng không hề có ý nghĩ rút lui như hồi sáng nữa. bọn chúng quyết định cường công.

Hỏa lực vẫn tập trung vào hướng đó, những mũi tên bọc đồng không có tác dụng cho mấy với những con chim màu, mũi tên chỉ đủ sức mạnh xuyên qua da chúng, nhưng những con này này đã làm cái gì đó trên thân thể chúng làm cho những mũi tên khó là xuyên phá được.

Bọn chúng hầu như chỉ bị thương khá nhẹ, bọn chúng chết đa phần bị mất máu quá nhiều nay bị trúng tên vào những nơi yếu hại.

Đang chiến đấu Minh Vũ vừa quan sát trận hình, mày hấn nhử thật chặt.

“Exp! Mau lấy vải lại đây!” Minh Vũ hét lên.

Epx đang chiến đấu kể bên nghe thế ngay lập tức bị đờ ra, nằng không hiểu chuyện gì thủ lĩnh bị thương ư? nằng nhanh chóng nhìn khắp người Minh Vũ, nhưng không hề thấy vết thương nào.

“đi nhanh! Ta có cách giết bọn chim này rồi! ”

Epx nghe thế, ngay lập tức chạy xuống bên dưới bức tường lấy một mớ vải thô đã được cắt cần thận thành những tấm băng dùng để sơ cứu vết thương.

Minh Vũ nhân lấy những tấm băng gạc này, sau đó lại quấn lên đầu những mũi tên. Sau đó hấn lại những những mũi tên này vào lọ mỡ.

Hấn làm chính là mũi tên lửa. tên lửa là thứ vũ khí có sát thương lớn nhất trong rất cả các loại vũ khí thời đại vũ khí lạnh.

Lông của loài chim này rất dày và bền chắc nếu dùng những loại vũ khí thông thường khó mà xuyên phá được, mà cho dù có xuyên phá thì cũng không có sâu vào thân thể, rất khó giết và tốn rất nhiều thời gian.

Nhưng thế trong mấy ngày qua Minh Vũ đã nghiên cứu rất kỹ lông của loại chim này, bên trong những sợi lông này có một lớp dầu. lớp dầu này có tác dụng để chải chuốt cũng như là làm bóng bộ lông. Thế nên bộ lông của chúng rất là dễ cháy.

Chưa đầy 2 phút, mũi tên lửa đầu tiên được chế tạo hoàn thành. Rất may khi vừa làm xong thì nhóm người Orc, Luc cũng chạy tới hỗ trợ chiến đấu.

Ngay lập tức Minh Vũ giao mũi tên đang bốc cháy cho Luc trầm giọng nói.

“Dùng mũi tên này mà bắn!”

“Luc khác là ngạc nhiên, mũi tên sao lại cháy được, như thế là sao mà bắn! “ nhưng hấn không có cơ hội suy nghĩ nhiều. một con chim lớn lại tiếp tục va chạm vào trong bức tường, mặc cho trên người đã có vô số mũi tên đâm vào người.

Luc nhanh chóng giương cung nhắm bắn vào một con chim gần nhất.

“Vút!”

Mũi tên mang theo ánh lửa xé toang một khoảng không.

“Oác!” con chim bị trúng tên gằm lên trong sự đau đớn, mũi tên kia ghim thẳng vào cách trái của nó. Tại vị trí này không hề nguy hiểm đến tính mạng của nó, thế nên nó vẫn tiếp tục chạy.

Thế nhưng chỉ vài giây sau chiếc cánh đầy lông vũ của nó lại bắt đầu bốc cháy dữ dội, lửa không ngừng lan tràn từ cánh trái lên trên lưng rồi tiếp tục loang không phanh khắp thân thể nó.

Bị lửa thiêu khắp người, nó không có một chút cách chống cự nào cả, cả người đổ ập xuống không ngừng giẫy giụa trên mặt đất.

Một con chim bắt ngồi nhảy nói người nó, giống như là cứu giúp động bọn thế nhưng nó lại không ngờ bị lửa loang sang người, hai con hòa điệu không ngừng giẫy giụa trên mặt đất đồng thời phát ra những tiếng gằm hét vang vọng dường như muốn xé toang trời đêm tăm tối.

Minh Vũ nhìn thấy kết quả bất ngờ từ mũi tên mang lại, hấn nhanh chóng chỉ huy mọi người cùng nhau chế tạo mũi tên lửa.

Tác giả: thật xin lỗi mọi người mấy ngày nay mình thật sự là bận đừ lắm. không có thời gian để mà rảnh tay để mà sáng tác.

Các bạn biết đấy để viết ra một chương truyện cũng không phải là chuyện dễ dàng gì, từ khâu lên ý tưởng sau đó lại thiết kế ra các tình huống, lời thoại, khung cảnh. Phải tiêu tốn rất nhiều thời gian.

Trung bình mình viết một chương là khoảng 2 giờ.

Hy vọng trong thời gian tới mình có nhiều thời gian rảnh hơn để tiếp tục sáng tác.

Cảm ơn các bạn đã ủng hộ trong thời gian qua.

Cám ơn.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của đọc giả.

Thân!!!

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Bức tường đồ

Cách bộ lạc Đại Việt không xa khoảng chừng 5 – 6 km, đám người bộ lạc Syk do Uver chỉ huy đang không ngừng băng đèo lội suối hướng bộ lạc Đại Việt mà đi.

Mục tiêu của bọn họ chính là tiêu diệt cái bộ lạc nhỏ bé kia đồng thời bắt đi vị nữ thủ lĩnh phân bội bộ lạc để hiến tế cho thần linh.

Đoàn người này có khoảng 500 người, đây chính là những chiến binh tinh anh nhất bộ lạc Syk, trên người bọn họ chính là những thứ vũ khí tốt nhất mà bộ lạc có, ngoài một tấm vải lớn dùng để quấn quanh ngực và hông ra, trên người bọn họ còn mang theo rất nhiều loại vũ khí được làm từ răng thú săn mồi tại vùng đồng cỏ.

Những tấm da thú lớn cũng được mang theo với mục đích dùng để làm nơi nghỉ ngơi, thậm chí là che mưa chắn gió khi hành quân giữa thời tiết khắc nghiệt.

Chỉ trong vòng 15 ngày đám người Uver đã dùng tốc độ nhanh nhất để băng qua khu vực rừng núi thẳng tắp bộ lạc Đá Lớn.

Tuy phải vượt qua một đoạn đường rất dài và thường xuyên chiến đấu với thú rừng, nhưng tinh lực của những chiến binh này vẫn dồi dào như thường, không có một chút mỏi mệt. Điều này chứng tỏ thể lực và sức khỏe của những chiến binh bộ lạc Syk cực kỳ phi thường so với các bộ lạc khác cùng khu vực.

Vì đi khá vội vàng, thế nên bọn họ đã đi vòng qua một cái hẻm núi khá là khó đi, nên đã không chạm mặt đám người Melly. Nên đã tránh được một trận ác chiến không đáng có. Mà Melly cũng không hề biết là bản thân đang bị ghép vào tội phải bội bộ lạc và là vật tế lễ thần linh.

Uver dự tính trong tối hôm nay sẽ tiến đến phụ cận bộ lạc Đá Lớn, sau đó nghỉ ngơi thật tốt, để tối ngày hôm sau sẽ giết cho bộ lạc Đá Lớn không còn một mống. sau đó nàng mới từ từ kết liễu tên thủ lĩnh nhỏ bé kại trước mặt Melly để xem biểu sắc của nàng ta, khi bị Uver giết chết người đàn ông của mình. Nghĩ đến cảm giác đó làm cho Uver càng trở nên hung bạo và dữ tợn.

Nhưng kế hoạch của Uver dường như đã bị đổ vỡ bởi vì trong buổi tối ngày hôm nay các nàng thường nghe những gào thét cực kỳ khủng bố từ phương hướng bộ lạc Đá Lớn truyền đến.

Các nàng biết âm thanh đó là của loài động vật nào phát ra, đó chính là loài chim hung mãnh nhất vùng đồng cỏ, một khi đụng độ đám chim này chỉ có hai phương án, thứ nhất là tránh từ xa, cách thứ hai là phải tự mình ở lại hy sinh cho đồng bọn sống thoát.

Ngay cả những người sùng sỏ nhất sinh tồn tại vùng đồng cỏ cũng không dám động vào đàn chim này, vì thế tốc độ bay đàn của chúng không ngừng mở rộng.

Các nàng đã từng nhìn thấy một bầy chim lớn kia săn giết một đàn linh dương cỡ lớn. bầy linh dương chỉ biết chạy đi trong vô vọng và cuối cùng là không một con sống sót.

Sau một hồi ổn định tinh thần tộc nhân, Uver đã tự mình mang theo khoảng 15 nữ chiến binh bộ lạc đi về phương hướng phát ra âm thanh gào thét kia.

Tò mò chính là bản tính của con người, hơn nữa loài chim kia chính là sinh vật sống tại vùng đồng cỏ rộng lớn, điều bọn chúng đến nơi rừng núi này là một điều khá là khó hiểu, nên nàng quyết định qua sát tình hình thật kỹ rồi mới tấn công bộ lạc Đá Lớn.

Vượt qua khoảng chừng 5 km, Uver đã nhìn thấy toàn diện vùng đất trống trải phía dưới, nàng biết nơi đó chính là nơi cư trú của bộ lạc Đá Lớn. mà nàng không thể nào tin được bộ lạc Đá Lớn lại lớn đến như thế, đồng thời cái bộ lạc kia đang bị tấn công.

Từ cách xa hơn 1km thế nhưng nàng vẫn có thể nhìn thấy đôi chút về trận chiến kinh hoàng kia. Khắp nơi quanh bộ lạc là lửa, những đám lửa cháy cực kỳ quỷ dị, chúng nó không có thành từng đám, mà nó giống như một con rắn cực lớn với cái thân hình uốn éo bao vây lấy toàn bộ lạc.

Nhưng đó chưa là điều kinh hoàng nhất, thứ kinh hoàng nhất là thứ tấn công bộ lạc này, đó chính là lũ chim khủng bố nhất vùng đồng cỏ, chim khổng lồ.

Chúng nổi ác mộng của không riêng cư dân vùng đồng cỏ, thậm chí là bộ lạc Syk đã từng nếm qua sự hung tàn của loài vật này.

Vậy mà cái bộ lạc dường như nhỏ bé kia, lại cường ngạnh chiến đấu với chúng. Với khoảng cách gần như thế các nàng có thể tính ra số lượng chim đang vây công. Tuy các nàng không biết đếm nhưng cũng biết được số lượng ít nhiều.

“nhiều chim! Rất nhiều chim! Trốn! Uver trốn! Melly chết rồi! ta phải về bộ lạc báo tin cho Vu!”

Một nữ chiến binh đi theo, àng rung giọng nói, nét mặt nàng xanh ngắt cắt không ra được một giọt máu.

“đứng! Uver! Thần kinh đã tự trừng phạt Melly! Chúng ta về thôi!”

Một chiến binh khác nói với nét mặt cực kỳ lo sợ.

Uver tuy rất là chán kinh, nhưng nàng lại không có ý tứ rời đi, tuy trận thế kia rất là hung hãn, thế nhưng nếu quan sát thật kỹ thì bầy chim kia vẫn không xông vào được bức tường lửa lớn kia.

Nàng biết Melly có lực chiến đấu như thế nào, tuy nàng ta không thể trực diện chiến đấu với một cho chim lớn, nhưng thoát khỏi chúng là một chuyện bình thường.

Uver không tin là Melly chết dễ dàng như thế. Nàng phải tự mình xác nhận, như thế nàng mới có thể an tâm trở lại bộ lạc.

Bỗng chốc bên dưới lại truyền ra những tiếng rống cực kỳ khủng bố, âm thanh đó phát ra từ con chim đầu đàn, ngay say đó liền tiếp những con chim còn lại cũng gào rống, chúng phát ra những tiếng thét cực kỳ chói tai, giống như là móng tay cào lên những tấm sắt phát ra những âm thanh gào rít nổi da gà.

Những con chim đang chạy xung quanh bức tường lửa cũng rống lên, chúng tăng tốc mà chạy, tự lấy thân xác của bản thân làm một bức tường thịt lớn để tạo một con đường cho những con chim khác không qua bức tường kiên cố kia.

“RẦM! RẦM RẦM!” liên tiếp những tiếng va chạm cực kỳ hung hãn, đâm vào bức tường, từng mảnh vỡ bắt đầu tràn lan. Chỉ trong chốc lát nhũn vết nứt giống như những chiếc rễ cây không ngừng xé toạc bức tường bằng gạch và đất.

“RẦM!” cuối cùng một âm thanh thật to, bức tường dường như cũng không chịu nổi, nó đã gắng gượng đến phút cuối cùng cũng đã đổ ập xuống, ngay sau đó có khoảng 30 con chim cổ đại lấy tốc độ nhanh nhất, vọt qua bức tường đổ xông vào bộ lạc.

Đối mặt với tình huống kia, Minh Vũ tuy đã chuẩn bị tinh thần từ trước, thế nhưng chấn động của trận chấn động kia làm cho hắn cùng tộc nhân của mình có chút không thích ứng kịp.

Nhưng rất may từ gần 10 phút trước, những tộc nhân đang chiến đấu gần đó đều được rút ra hai bên, đồng thời những người phía sau cũng đã đến giúp sức, bố trí ngay phía sau bức tường kia thêm một đống lửa lớn. chỉ cần bọn chim vọt qua bức tường kia, chúng sẽ ngay lập tức chặn lại.

“Ret! Krrret!!!!!”

tiếng rống giận giữ vang lên, bầy chim còn lại hung hăng xông qua bức tường đã vỡ nát, bọn chúng như những cỗ xe tăng hung hãn không ngần ngại mà tung vào bức tường.

Những khối gạch vụn bắn lên tung tóe, những hoa lửa văng ra tứ phía, nếu nơi đây không phải là một chiến trường đẫm máu, thì có lẽ mọi người nơi đây nhìn thấy những hoa lửa tung bay đầy trời kia sẽ không ngần ngại mà hô lên một câu tuyệt đẹp.

Ngay trong cái khoảng khắc bầy chim xông qua bức tường, mọi người lại phải tiếp tục chiến đấu thêm một vòng nữa. nhưng lần này lại khác lần trước rất là nhiều, đó chính là có Minh Vũ thủ lĩnh bộ lạc Đại Việt, nơi chỗ dựa tinh thần lớn nhất của hơn 700 con người.

“Dùng Tên Lửa! Bắn!” giọng Minh Vũ vang lên trong đêm đen đầy hỗn loạn.

Ngay lập tức có trên 60 mũi tên mang theo đầu lửa từ trong mọi ngõ ngách bay ra. Những mũi tên này trong phạm vi ngắn khoảng chừng 4 50m mà thôi, với vị trí lí tưởng này thì khó mà bắn hụt mục tiêu.

Sau một loạt tên đầu tiên có khoảng 20 con chim cổ đại bị trúng tên, vết thương không có sâu, không đủ làm chúng chết trong một mũi tên đầu tiên, thế nhưng dư âm của nó lại khác.

Những mũi tên mang theo mối lửa, chúng không ngừng cháy lan sang bộ lông vũ có khả năng bén lửa thật tốt.

Rất nhanh chưa đầy 20 giây sau, bọn chim giống như những cây đuốc sống không ngừng chạy loạn bên trong bộ lạc, bọn chúng đều phát ra những tiếng kêu bi thương thảm thiết. thân hình đồ sộ của chúng không ngừng va chạm vào những căn nhà bằng tường gạch hay nhà bằng đất.

Những tộc nhân từ trước đã nhanh chóng di chuyển lên mỏm đá hay là hang đá rồi, thế nên khi bọn chim xông vào sẽ không tiếp tục sát hại tộc nhân nữa.

Một khi bầy chim xông vào đây kết cục của chúng chỉ có một con đường là chết, giống như những con ba ba nằm trong hồ.

Mà lúc này số chim cổ đại còn lại chỉ khoảng 15 con, bọn chúng cũng không còn bình tĩnh như trước nữa, bởi vì con đầu đàn khi xông vào đã bị dính tên lửa, nó vẫn lần con chim hung nhất, cho tới khi bị trúng tên, nó không ngừng chạy loạn cầu mong sẽ chạy thoát khỏi đám lửa quỷ quái trên lưng. Nhưng rất tiếc cho nó. Số phận của nó đã được an bài.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109: Chấn Nhiếp Uver

Con chim cổ đại đầu đàn, điên cuồng chạy loạn bên trong bộ lạc, nhưng tất cả chỉ là vô ích, ngọn lửa không ngừng cháy lan khắp thân thể nó.

“ Ầm!”

Con chim khổng lồ va chạm vào bức tường rào của lò rèn, chiếc đầu khổng lồ của nó xuyên thủng qua chiếc lò nung to tướng.

“ Rống! Rống! Rống!”

Nó dường như đang cố gắng trong vô vọng. Con đầu đàn đã thế, nhưng con khác thì càng trở nên hỗn loạn và hoang mang hơn. Thế trận bầy chim đã vỡ, một khi chúng xông vào bên trong bức tường rào, thì số phận chúng đã bị an bài.

Khi chính mắt con chim cổ đại đầu đàn kia, bị khóa chặt bên trong lò nung đồng thì Minh Vũ mới thật sự thờ phào nhẹ nhõm.

Lúc này thân thể nhỏ bé của hắn cảm giác vô lực, bất kỳ lúc nào hắn cũng có thể ngã quỵ xuống đất. Cơ thể mệt mỏi đến không thể nào tả nổi.

Từ bên trong cổ họng truyền ra cảm giác khô nóng, dường như có một cục than đỏ hồng không ngừng thiêu đốt bên trong đó.

Minh Vũ khàn giọng nói:

“ Tất cả giữ nguyên vị trí! Không, đợi chúng chạy hết sức, lúc đó mới là thời cơ giết chúng!”

Trên mỏm đá và bên trong hang đá lúc này những người bị thương đang được sơ cứu, có ít nhất hơn 40 người bị thương nhẹ, thương nặng khoảng 70 người. Số lượng này còn chưa tính những người bị chết trong đợt đột kích vừa rồi.

Những đứa trẻ với vẻ mặt cực kỳ hoảng sợ, chúng co rút vào trong một góc, thân thể không ngừng run rẩy.

Còn những người trưởng thành thì nhanh chóng thu dọn, dùng da thú, vải băng bó vết thương, những ai bị chảy máu thì dùng thuốc gây tê dạng loãng, đồng thời dùng sợi vải và xương cá khâu lại vết thương.

Ashi nhanh chóng ổn định những người nơi đây, sau đó nàng cũng nhanh chóng xuống bên dưới trợ giúp mọi người chiến đấu.

“ Ầm!” Âm thanh dữ dội vang lên, đó là lúc bức tường bị vỡ.

Ashi tận mắt nhìn thấy bức tường bị xé toang, tâm thần nàng chợt run lên. Miệng thều thào nói

“ Xong! Xong! Bộ lạc xong rồi!” tinh thần nàng cùng những tộc nhân khác bị sa sút trầm trọng, những tiếng gào thét giống như những tiếng ác ma đến từ địa ngục.

Nhưng rất nhanh các nàng nhận ra điều bất thường, bọn chim lúc này giống như những ngọn đuốc sống, đang không ngừng chạy loạn khắp bộ lạc.

“ ầm!” lại một tiếng vang lên, đó chính là lúc con chim đầu đàn tông vào chiếc lò nung đồng.

“ Rống! Rống! Rống!”

Mọi người đứng trên mỏm đá nhìn thấy cảnh tượng kia thì không ngừng reo hò.

Phía dưới này đám chiến binh bộ lạc cũng bắt đầu hưởng ứng theo, tuy thân thể đã gần như cạn kiệt sức lực, nhưng những tiếng hoan hô phần nào làm kích thích thêm tinh thần cho những tộc nhân đang chiến đấu.

Ngay lập tức mấy tên máu nóng nhất Orc, Luc, Ulr hung hăng nhảy xuống bức tường, mỗi tên trên tay cầm 3 thanh giáo bọc đồng cùng một thanh dao lớn. riêng Orel à một cây rìu lớn, hướng thẳng con chim đầu đàn mà đi.

Dọc theo đường đi có mấy con chim khác chạy băng qua, thế nhưng bọn chúng không hề tấn công đám người Orc, bọn chúng đang điên cuồng mà chạy cố thoát khỏi cái lồng lửa ác mộng này mà thôi.

Con chim đầu đàn bị kẹt vào trong lò nung, hai chân nó không ngừng vùng vẫy nhằm thoát khỏi trời buộc.

Nhưng nó càng vùng vẫy thì càng bị mất sức, hơn nữa đám lông trên người nó đã bị cháy trụi, chỉ còn lại những chòm lông đem cháy thành than. Để lộ ra bên dưới lớp lông là một cơ thể trần trụi cơ bắp, đặc biệt là cặp đùi cực kỳ săn chắc.

Luc cùng Ulr nhanh chóng tách ra hai bên hông con chim, sau đó dùng tốc độ và sức mạnh nhanh nhất hung hãn mà dùng giáo đâm xuyên qua hai bên sườn ngực của nó.

“Rống!” tiếng gào thét dữ dội truyền ra, hai mũi ngọn giáo đã xuyên sườn ngực đâm xuyên thấu qua hai bên. Một dòng máu tươi đỏ thẩm chảy ra từ hai lỗ thủng kia.

Chung dừng lại ở đó hai tên cuồng tính nam nhân kia nhanh chóng rút hai thanh đao lớn bên hông, không ngừng chặt chém lên thân hình vạm vỡ kia.

Orc lấy cây rìu sau lưng ra, hấn cổ gắng chạy thật nhanh, nhưng với thân hình to lớn nặng hơn 100 kg, hấn muốn nhanh như hai tên kia cũng không được.

Nhưng hấn lại có lực lượng bù lại tốc độ.

“Phốc!”

Cây rìu lớn không thương tiếc nện xuống phần sống lưng con chim. Đứng xa cách đó hơn 50m, Minh Vũ cũng có thể nghe thấy âm thanh xương vỡ. quả thật đây chính là một đòn cuồng bạo. trực tiếp đánh nổ xương sống.

“rống! Rống!” con chim cổ đại chỉ kịp rống lên hai tiếng thảm thiết và bi thương, thì thân hình to lớn của nó đã không chịu được nổi với nhưng đòn chí mạng của ba tên cuồng thú kia.

“rống!”

Ba tên rống lên một tiếng vao tận trời xanh, giống như là những cong mãnh thú khi chiến thắng địch nhân của mình vậy.

Ngay sau đó cả bộ lạc cuồng rống lên, ngay cả những người đang bị thương cũng hò hời mà rống lên, tiếng rống này đại biểu cho chiến thắng, là cách ăn mừng nguyên thủy nhất, dã tính nhất.

Khi Minh Vũ xác định con chim đầu đàn kia đã chết, hấn mới thở phào nhẹ nhõm. Hấn ngược nhìn về phía đông, đó cũng là cảnh mặt trời hừng đông, những tia sáng ban mai khởi đầu một ngày mới.

Phải một ngày mới như bao ngày, bộ lạc sẽ ngày càng đi lên, trên khuôn mặt hấn nở ra một nụ cười sau đó hấn ngất đi trong sự huân hoang chiến thắng của bộ lạc.

Mà cách đó không xa Uver đã nhìn thấy tất cả, cảnh tượng chiến đấu dưới kia cực kỳ rung động, từ trước tới giờ ả ta chưa từng nhìn thấy tràng diện chiến đấu nào lớn như thế, hung mãnh đến như thế.

ả ta thật không biết nếu bộ lạc Syk của ả đụng độ phải bầy chim kia, bộ lạc nàng sẽ như thế nào. Có thể bị tận diệt cũng có thể là rời khỏi bộ lạc.

nhưng Uver chắc chắn một điều, bọn họ sẽ không có khả năng đánh một trận lớn như thế kia.

Uver lâm vào trầm tư, ả không biết có nên tấn công bộ lạc Đá Lớn kia không, còn cả Melly nữa. chiến đấu vừa rồi ả ta không hề nhìn thấy một bóng dáng của Melly thậm chí là người bộ lạc Syk cũng không hề thấy một người. rất có khả năng là Melly đã trở về.

Đứng kế bên Uver, mấy nữ chiến binh kia cũng chưa hết rung động bởi trận chiến đấu vừa rồi, nàng ta nhỏ giọng nói

“Uver! Chúng ta về! nơi đây không an toàn!”

“đúng! Uver! Trở về thôi! Melly không có ở đây!”

“về! Melly hấn đã trở lại bộ lạc!”

Liên tiếp những lời khuyên nhủ Uver trở về. nhưng Uver vẫn trầm mặc không nói.

.....

Mà tại một khung cảnh khác nơi đây là một hẻm núi hẹp chỉ cách bộ lạc Syk 3 ngày đi đường, nơi này Melly cùng nhóm của nàng đang chờ đợi đi về bộ lạc Syk với nhiều thứ mà các nàng học được từ bộ lạc Đại Việt. Melly tin chắc rằng với những thứ kia sẽ làm cho bộ lạc Syk trở nên hùng mạnh hơn bao giờ hết.

Thế nhưng tại cuối hẻm núi kia đó chính là một nhóm người thân thuộc, đó là những chiến binh mạnh nhất bộ lạc Syk. Mila, Kori là hai người thân thuộc nhất của Melly.

Khi nhìn thấy thân ảnh hai người, nội tâm Melly có chút gì đó bất an. Nàng nhanh chóng vượt lên trước đối diện với hai người.

Khi nhìn thấy Melly thì Mila cùng Kori trở nên cực kỳ phấn khởi, hai nàng không ngừng băng lên phía trước.

“may quá! Melly! Thủ lĩnh không sao!” Mila nhanh chóng nói trước.

“Bộ lạc xảy ra chuyện gì?” Melly có chút gấp.

Hai người trầm mặt một chút rồi sau đó Kori nói mọi chuyện cho Melly. kể cả chuyện Vu truyền lệnh xuống muốn bắt nàng làm vật hiến tế thần linh vì tội phản bội bộ lạc.

Nghe được hung tin, Melly nét mặt tái xanh nàng run môi nói chuyện.

“thần linh sao lại như thế! Ta không có phản bội bộ lạc! ta chỉ liên minh với bộ lạc Đại Việt. bọn họ rất mạnh, ngay cả tà thần bọn họ cũng đánh lui được!” Melly cố gắng giải thích cho hai đồng bạn thân thiết.

“Đúng rồi! Uver đã mang theo rất nhiều tộc nhân đi tiêu diệt bộ lạc Đá Lớn!” Mila chợt nhớ ra liền nhanh chóng nói cho Melly biết.

“Tách!”

Thanh dao đồng dất trên hông Melly bắt ngờ rớt xuống dưới đất. thanh dao đồng đó là trước khi nàng rời đi Minh Vũ tặng cho nàng. Đối với nàng đó không chỉ là một thanh vũ khí mà đó là còn là một thứ gì đó cao cả hơn.

“không tốt! ta phải trở về bộ lạc Đại Việt! nếu không! Nếu không!!!!” Melly có chút bất an.

“bộ lạc Đại Việt ra sao thì cũng không có qua trọng bằng việc thần linh bảo vệ bộ lạc tức giận!” Kori lên tiếng khuyên ngăn.

“không phải!” Melly lắc đầu.

“nhanh! Nếu không nhóm người Uver sẽ chết hết!” không đợi Mila cùng Kiro kịp phản ứng, Melly nhanh chóng trở về đoàn người của mình cấp tốc trở lại bộ lạc Đại Việt.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 110: Xử Lý Thiệt Hại

Kori mà Mila dường như không tin vào những gì mà Melly nói, hai nàng biết thực lực của Uver mà những chiến binh bộ lạc mạnh mẽ như thế nào mà, bọn họ từ nhỏ đã được uống nước từ dòng suối sức mạnh, có sức mạnh và thể chất vượt xa các bộ lạc còn lại.

Còn chưa tính đám người Uver mang theo rất nhiều người, với số lượng chiến binh đó Uver có thể diệt những bộ lạc lớn ngoài vùng đồng cỏ như Báo Đen, Linh Cầu thậm chí là bộ lạc Cát ở tận rìa bên kia vùng đồng cỏ.

“không thể nào! Uver rất mạnh! Uver sẽ diệt bộ lạc kia mất!” Kori cố gắng nói cũng cố lòng tin của mình.

“không! Uver sẽ chết nếu ta đến không kịp!”

“bộ lạc Đại Việt rất mạnh! Bọn họ có một bức tường lớn to như một vách núi, không có bất kỳ chiến binh bộ lạc nào có thể vượt qua được!”

“bọn họ còn có một loại vũ khí được gọi là cung tên. Nó có thể giết người ngoài 100 bước!” Melly vừa chạy vừa nói cho hai đồng bạn biết.

“Cái gì?”

“Không thể nào!”

Cả hai đều đồng thanh nguy hoặc.

“ta sống với bộ lạc đó gần 2 con trăng! Mọi thứ ta đều tận mắt nhìn thấy!”

“bọn họ còn có quá thù sừng dài, mấy tên thợ săn đều có một con, những con quái thú sừng dài rất là nghe lời bọn họ cười lên người chúng để đi săn thú, chiến đấu. nếu bọn họ toàn diệt tấn công thì ngay cả bộ lạc ta cũng không chống lại nổi!” Melly nói.

Cả Kori và Mila đều ngoác cả miệng ra, hai nàng vẫn không thể nào tin tưởng được những gì mà Melly nói.

“Thần của bọn họ mạnh đến thế sao! Chỉ có thần linh mới làm cho một bộ lạc yếu kém trở nên mạnh mẽ như vậy!” Mila nghi hoặc.

“Không! Bộ lạc Đại Việt không có thần linh! Bọn họ đã giết thần Linh rồi! thần linh tức giận giận xuống tà thần tai ương cũng bị bọn họ diệt rồi!” Melly cũng không có rõ ràng cho lắm về việc bộ lạc Đại Việt không có thờ phụng đồ đằng hay thần linh. Nàng chỉ thấy khi Minh Vũ trở về thì liền giết Vu bộ lạc.

Vu là người liên thông với thần linh tiếp nhận thông điệp của thần linh, một khi giết Vu chính là đắc tội thần linh, thần linh trừng phạt là chuyện đương

nhien.

Sau khi Minh Vũ giết Vu cũng đen toàn bộ đồ đẳng tế tự và hang động đốt hết. những hành động trên của Minh Vũ, Melly cho là bọn họ diệt thần linh không thờ phụng thần linh nữa.

Nếu như Minh Vũ biết được suy nghĩ này của nàng thì có lẽ hẳn sẽ đi lấy khối bông đập đầu vào đó chết quách cho xong.

“bọn họ không thờ thần linh! Thì ai ban cho bọn họ sức mạnh đó!” Kori nghi hoặc.

“là Vũ! thủ lĩnh bộ lạc Đại Việt!” khi nhắc tới Minh Vũ thì ánh mắt của Mily sáng lên dường như là đang nhắc tới thần tượng của chính mình.

“các người xem! Melly đưa thanh dao đồng cho hai người Kori và Mily xem.

“Đây là vũ khí của bộ lạc Đại Việt!”

Hai người quan sát một hồi rồi nắm lấy cán dao quơ đi quơ lại mấy phút, chặt vào mấy cành cây ven đường, đồng thời không ngừng vuốt xoa.

“Bọn họ làm từ xương của con gì vậy, sao mà nhẹ đến như thế, hơn nữa còn dùng rất tốt, nếu có cái này ta sẽ một dao chặt đứt một cái chân của con gấu lớn đấy!” Kori cảm thán.

Nói đến đây bắt chợt mặt nàng tái xanh.

“không tốt! Uver sẽ chết mất!”

Khi nhìn thấy loại vũ khí kia cả hai mới tin tưởng lời Melly nói, thế nên cả nhóm cực đại tăng tốc hướng về bộ lạc Đại Việt.

Lần này rồi đi chỉ có khoảng 10 người tính cả Melly, Mily và Kori. Số còn lại thì tạm thời dừng trại ở lại không có về bộ lạc. bởi vì lần này bọn họ mà về không có sự chuẩn bị ổn thỏa ắt sẽ bị Vu bắt hiếp cho thần linh mất.

.....

Sáng ngày hôm sau, cả bộ lạc chỉ là một nơi hoang tàn, thi thoảng bên trong bộ lạc còn bốc ra những đốm khói nhỏ, khắp nơi đều là tro bụi, những khối gạch vỡ, tường đổ. Nơi này không khác gì vừa bị cướp giết sạch bộ lạc không còn gì.

Thế nhưng cũng còn khá may mắn cho bộ lạc là nhà kho chứa lương không có ảnh hưởng bởi trận chiến tối qua, vì thế an ninh lương thực của bộ lạc vẫn được đảm bảo.

Minh Vũ cũng đã tỉnh dậy từ sớm, lúc này cuốn họng của hắn dường như là dùng hết được rồi, hắn phải cố gắng thều thào từng chữ phân phó chỉ đạo cho bộ lạc làm việc mà thôi.

Việc đầu tiên đó chính là kiểm kê lại tổn thất ngày hôm qua cùng như chữa thương và an táng cho các tộc nhân bộ lạc lạc.

Quả thật lần này bộ lạc bị tổn thất cực kỳ nặng nề có khoảng 130 người thiệt mạng đa phần là người già và trẻ nhỏ chiếm đa số. một số ít khác là phụ nữ và thợ săn và chiến binh bộ lạc.

Có 49 người bị thương nặng, nhưng vẫn có thể cứu chữa được còn bị thương nhẹ thì vô số. ước tính lần này bộ lạc tổn thất về người về của cực kỳ lớn.

Bên trong bộ lạc các kiến trúc hầu như bị phá vỡ hoàn toàn, nhà cửa, ruộng vườn. chưa tính là những người bị thương còn phải dưỡng thương, thế nên công việc sẽ bị trì trệ rất nhiều. nếu tình trạng như thế này tiếp diễn bộ lạc sẽ khó và vượt qua mùa đông năm nay.

Mùa đông năm nay sẽ không giống như năm ngoái, nhân số tăng mạnh dường như gấp 8 lần vào đầu mùa đông năm ngoái. Vì thế áp lực lương thực sẽ đặt nặng lên toàn bộ bộ lạc.

Lúc này trước mặt Minh Vũ hiện tại đang đứng 4 người, những tên này không ai khác đó chính là những tên chịu trách nhiệm chính trọng việc đề vỡ phòng tuyến ngày hôm qua.

Luc và Orc là tội nặng nhất vì họ là không canh phòng cẩn mật bộ lạc, chỉ biết hưởng thụ tham ăn.

Còn Ashi thì bộ bê trách nhiệm đi chăm chó của mình. Epx tội cũng không nhẹ vì không làm đúng nhiệm vụ của mình rồi bỏ công tác. Cho dù mục đích của nàng là muốn chăm lo cho hắn.

Mà thủ lĩnh cũng không tránh khỏi trách nhiệm vì hắn đã ngủ trong giai đoạn căng thẳng nhất.

Cả năm người đều trầm mặt, không ai nói một lời, ngay cả Orc bình thường không lo không ưu chi biết ăn, hôm nay cũng co đầu rút cổ không dám nói một lời. mà trên người hắn cũng có không ít vết thương, tuy đã băng bó kỹ, nhưng máu vẫn thấm ra bên ngoài, mùi máu tươi nhẹ nhẹ lưu động trong hang đá tĩnh mịch.

“Epx! Những người bị thương xử lý như thế nào rồi! “ Minh Vũ khàn giọng hỏi.

“mọi người vết thương đã dựa theo lời thủ lĩnh nói xử lý tốt rồi! nhưng có 8 người già 3 trẻ nhỏ và 15 chiến binh nặng! tuy đã băng bó và khâu lại vết thương, nhưng bọn họ đang sốt rất cao! Không biết có qua khỏi ngày hôm nay không!” Epx nặng nề nói.

Minh Vũ thở dài nói “hy vọng bọn họ qua khỏi! hôm qua ta thật thất trách!”

“thu dọn chiến trường tới đâu rồi! đã bước vào mùa khô rồi! thịt rất nhanh sẽ bị hỏng, ta không muốn tộc nhân hy sinh một cách vô ích!” Minh Vũ nói.

“những ai không bị thương, cũng như bị thương nhẹ có thể làm việc đều được huy động xử lý xác chim cổ đại. lần này thu hoạch rất tốt, có trên 200 đầu chim cổ đại bị giết, nếu xử lý tốt số thịt chim này, bộ lạc ta sẽ có thêm người thức ăn dự trữ vào mùa đông!”

Ashi nhanh nhẩu nói.

“triệu tập 20 thợ săn cùng chiến binh tiếp tục làm nhiệm vụ bảo vệ bộ lạc, bộ lạc lúc này nếu bị tập kích thêm một lần nữa chúng ta sẽ chịu không nổi đâu!” Minh Vũ khàn khàn nói.

“không thể nào! Con chim đầu đàn đã bị giết! bọn chúng sẽ không quay lại!” Luc có chút không đồng tình với Minh Vũ.

“không phải chim là bộ lạc khác!” Minh Vũ trừng mắt đối với Luc.

“bộ lạc khác! Bộ lạc Lửa, bộ lạc Nanh, bộ lạc Đá đã không còn khả năng đánh chúng ta, quanh khu vực này bộ lạc Đại Việt ta là lớn nhất, là mạnh nhất!” Luc không cho là đúng nói tiếp.

“Không! Bộ lạc ta rất yếu! nếu bộ lạc mạnh mẽ hôm qua sẽ không có người chết!” Minh Vũ trầm giọng, hấn có chút tức giận với Luc.

Luc nhanh chóng tái mặt lại không dám nói, sau một hồi Minh Vũ phân phó, mọi người ra ngoài làm nhiệm vụ của mình.

Luc có chút không đồng tình với việc chia người ra bảo vệ bộ lạc, mọi nguy hiểm đã bị diệt trừ, không có lý nào lại có người tấn công. Bộ lạc đang thiếu người làm việc, nếu trễ số thịt kia sẽ hư, không có ăn được, rất lãng phí.

Nhưng mệnh lệnh của thủ lĩnh không thể cãi lại, hấn đành phải triệu tập một ít nhân thủ đa phần là nhưng tên tân binh không có kinh nghiệm chiến đấu bên trong rừng, chỉ là hấn mang người đi cho có lệ, số người có thực lực sức khỏe vẫn ở lại giải quyết số thịt kia.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Đụng độ trong rừng

Thông qua nét mặt của Luc, Minh Vũ cũng nhìn ra nét không vui cũng như bất mãn đối với mệnh lệnh của hấn.

Thế nhưng bây giờ không phải lúc để thanh lý nội bộ cũng như chỉnh đốn lại luật lệ trong bộ lạc. việc trước mắt phải xử lý ổn thỏa hậu hoạn sau tai họa.

Hơn 200 xác chim cổ đại khổng lồ, mỗi con ước tính nặng từ 200 - 300. Nếu trừ đi hao hụt, loại bỏ các phần bỏ đi không ăn được như xương, da lông, móng vuốt, vậy, nội tạng thì mỗi con còn lại sẽ trên 100kg mỗi con, đây là một lượng lương thực rất lớn, nếu xử dụng và chế biến một cách hợp lý thì đây chính là một nguồn tài nguyên lương thực lớn.

Nhưng trong cái thời đại này, việc bảo quản thức ăn thì cũng cả một vấn đề lớn, hiện tại bộ lạc ngoài việc phơi khô để bảo quản ra thì hầu như không còn cách nào khác cả.

Đứng trên mỏm đá, Minh Vũ nhìn những tộc nhân của mình, từng người, từng người tham gia vào công việc thu dọn chiến trường, một số khác thì đang tập hợp bắt đầu tuần tra xung quanh bộ lạc.

Còn bên trong hang thì có không ít tộc nhân đang chăm sóc người bị thương nặng. cũng rất may cho bộ lạc là bọn họ đã tìm thấy củ gừng cực mạnh. Loại củ này không những có tác dụng gây tê liệt thần kinh cũng cũng như làm mất cảm giác. Giúp ích trong việc săn bắn trở nên thuận tiện hơn. Mà nó còn có chức năng cầm máu chữa thương rất tốt.

Quả thực nếu không có loại củ này thì lần này bộ lạc sẽ thảm trọng hơn rất nhiều, Minh Vũ cảm thấy cần phải nhân giống loại củ này càng nhiều càng tốt.

hơn nữa bộ lạc cần phải tìm thêm nhiều loại thảo dược giúp chữa bệnh.

Mà mục tiêu không ai khác đó chính là bộ lạc Đồ Sơn. Nếu như hần nhớ không lầm thì hần đã từng nghe từ trên người Vu bộ lạc Đồ Sơn có một mùi thảo dược đặc trưng. Điều này chứng tỏ bộ lạc Đồ Sơn đã nắm giữ một chút tri thức về thảo dược. mà muốn họ giao ra những loại thảo dược kia thì bộ lạc Đại Việt phải trả một cái giá khá lớn. thế nhưng Minh Vũ cũng không lo lắng, chỉ cần Minh Vũ đem ra một số thứ hay công nghệ mà bộ lạc Đại Việt không xài hoặc ít sử dụng như cách tạo gùi, giỏ, thậm chí là lợp bát cá. Để trao đổi những thứ kia.

Luc tuy không vui với mệnh lệnh của thủ lĩnh, tuy thế hần vẫn chấp hành, hần tự mình dẫn đội, mang theo 20 tân binh thợ săn. Tuy mang tiếng là tân binh, thế nhưng đám nhóc con này sau một đêm chiến đấu khốc liệt, bọn chúng đã dày dạn hơn trong chiến đấu cũng như phán đoán tình hình.

Trang bị trên mỗi người thập phần đơn giản, chỉ đơn thuần là một bộ cung tên với khoảng 30 mũi tên trong ống tên, ngoài ra còn có một số tên mang theo giáo bọc đồng. ngay cả giáp da cũng không có trang bị lên người, bởi vì thời tiết lúc này khá là nóng bức. nơi này đã bước vào mùa khô, nhiệt độ ba ngày có khi lên tới 35 độ. Dưới thời tiết như thế thì không tên nào muốn mặc áo giáp cả.

Cả một đám vừa đi chuyển vừa trò chuyện, bọn họ nói về cuộc chiến tối qua. Bọn họ bàn luận cực kỳ xôn xao, ngay cả Luc cũng tham gia vào trong đó.

Bất chợt từ trong bụi rậm kế bên phóng ra ba mũi giáo được làm từ xương thú phóng ra với tốc độ chết người, mục tiêu đương nhiên là ba kẻ đi đầu đó là Luc, K'in và Ima.

Luc là người có kinh nghiệm nhất trong lĩnh vực chiến đấu, cảm giác được điều bất thường từ phía sau, hần ta nhanh chóng nhảy sang một bên đồng thời dùng thân hình của mình kéo đổ hai tên tân binh đang còn đang ngỡ ngàng tán chuyện.

“phốt! rống!”

Có hai mũi giáo bị ghim xuống đất, còn Ima thì không có được may mắn, tuy mũi giáo không đâm vào nơi yếu hại, nhưng Ima đã bị mũi giáo đâm xuyên đùi, để lộ ra vết thương khủng bố, máu tươi chảy ra không ngừng.

Không có thời gian chờ đợi cho đám người kịp hoàn hồn, dường như chưa đầy 10 giây sau có hơn 20 người lù lù từ trong bụi rậm đi ra.

Nhìn trang phục đáng vóc, Luc có thể nhận ra đây chính là những chiến binh bộ lạc Syk. Nhưng những người này trông hoàn toàn khác lạ, không giống tý nào những người đồng bạn của Melly.

Dẫn đầu đám, chiến binh bộ lạc Syk là Meeo, Meeo chính là một trong những tay chân đắc lực nhất của Uver. Sau một đêm Uver không có trở về, Meeo cùng một số chiến binh ra ngoài săn tìm thức ăn cũng như là thám thính tình hình bộ lạc nhỏ bé mà bọn họ chuẩn bị tiêu diệt.

Nhưng rất may cho các nàng là, các nàng chỉ vừa đi chừng nửa giờ thì ngay lập tức gặp nhóm thợ săn của bộ lạc Đá Lớn, vì thế Meeo quyết định bắt trước những tên này, rồi sau đó lợi dụng bọn chúng để tiêu diệt toàn bộ cái bộ lạc kia.

Đối diện với những người “Xa Lạ” bất thiện kia, Luc trở nên trầm tĩnh hơn rất là nhiều, hần cảm nhận thấy ở đây có điều không ổn chút nào, bởi vì lúc trước không phải Melly đã cùng thủ lĩnh bọn họ đã liên minh giữa hai bộ lạc. Thế nhưng hôm nay bộ lạc Syk bất ngờ tấn công bọn họ, đây đương nhiên là điều bất thường.

Meeo dẫn đầu bước ra, trên người nàng đó là một tấm vải lớn quấn quanh ngực, phía dưới là một chiếc khố bằng da thú, đó là điểm đặc trưng của chiến binh bộ lạc Syk. Đồng thời bên hông nàng là một thanh đao là bằng xương thú dài gần 1 mét.

“Tại sao các ngươi tấn công bọn ta! Luc trầm giọng nói.

Tuy miệng nói như thế, nhưng đám người Luc đã giương cung lắp tên, mục tiêu đương nhiên là những chiến binh bộ lạc Syk chỉ cách đó không đầy 30 mét. Với cái khoảng cách này, bọn họ chỉ kịp thời bắn một loạt tên mà thôi. Sau đó phải lao vào cận chiến. nhưng một điểm chết người đó chính là bọn họ không có mang theo vũ khí cận chiến như giáo hay đao đồng.

Luc không muốn điều này xảy ra, nên hần có gắn kéo dài thời gian lần khoảng cách tránh đánh nhau trực diện. hần biết bộ lạc Syk rất có ưu thế về sức mạnh lẫn tốc độ, sức chiến đấu của bọn họ không kém gì những bộ lạc ngoài vùng đồng cỏ rộng lớn.

Nhìn trạng thái của đám người bộ lạc Đá Lớn, Meeo có chút khinh thường, không nói một câu chỉ khẽ phất tay một cái, ngay lập tức hơn 20 chiến binh còn lại bắt chước tất cả xông lên phía trước, mục tiêu là bắt gọn đám phế phẩm bộ lạc Đá Lớn.

“bắn!” nhìn thấy đối phương không nói một lời đã ập tới tấn công, Luc nhanh chóng hạ lệnh bắn tên. Với cái khoảng cách 30m, thì cho dù mới học bắn cung được 3 ngày cũng có thể bắn trúng mục tiêu.

“suru! Suru!suru! Mưa tên bay qua, chỉ có một đợt thôi, thế nhưng những chiến binh Syk được cho là dũng mãnh, thiện chiến nhất, bộ lạc hùng mạnh nhất, đã ngã ầm ầm xuống.

“suu!” âm thanh bén nhọn vang lên, linh cơ Meeo khẽ động, nàng ta cảm nhận được nguy hiểm mà trước nay chưa từng có, ngay cả khi đối diện với bày hung thú ngoài vùng đồng cỏ rộng lớn, nàng cũng không có cảm giác ghê sợ đến như thế.

Theo bản năng Meeo khẽ lách người qua một bên, thế nhưng vận may không có hé môi cười với nàng, mũi tên bọc đồng mang tốc độ kinh người đã sượt qua khoeo mỗi nàng, xuyên tận đến mang tai.

Nàng thét lên một tiếng cực kỳ chói tai, mũi tên tuy không giết nàng nay tức khắc nhưng thương thể vô cùng nặng, vết thương xé toan một bên khuôn mặt, cho dù có được cứu chữa thì về sau trên khuôn mặt nàng sẽ để lại một vết sẹo cực kỳ khủng bố.

Một loạt tên đầu tiên đã có khoảng 13 người bị trúng tên, số người người chết đã vượt qua 8 người, chỉ trong một cái chớp mắt đám chiến binh bộ lạc Syk đã mất đi phân nửa lực lượng chiến đấu.

Ngay lập tức bọn họ bị khựng lại, rồi quan sát thảm cảnh của đồng đội xung quanh. Kẻ thì bị xuyên ngực máu chảy ra khắp nơi, trên khuôn mặt còn có một chút sắc thái hoảng sợ, đôi mắt mờ trùng trùng chết không nhắm mắt.

Kẻ thì bị xuyên thủng bụng chỉ còn thoi thóp chút ít, với tình trạng đó thì khó có thể cứu sống được. cũng có người bị xuyên thẳng đầu lâu chết không nhắm mắt.

Nói chung là tình hình cực kỳ thảm thiết đối với đám người Meeo. Tinh thần chiến đấu hầu như không còn, bọn họ ngay lập tức buồn bỏ vũ khí chạy vào rừng.

Thế nhưng đám người Luc làm sao có thể để yên cho bọn họ thoát được, ngay lập tức Luc ra lệnh đuổi theo truy sát, lại có thêm 10 người bị trúng tên, nhưng lần này lại không có chết, đa phần bị bắn trúng đùi hay chân.

Rất nhanh chóng Luc áp tải những người còn sống về bộ lạc, còn những người tử vong thì đương nhiên là lột hết tất cả những thứ có giá trị trên người, còn xác thì đào một cái hố chôn xuống.

Đáng lẽ theo lệ thông thường thì những cái xác kia sẽ quăng đại trong rừng, nhưng từ khi có đại dịch bệnh vừa rồi, Minh Vũ đã ra lệnh, bất kể xác chết gì đều phải chôn hoặc đem đi đốt, nếu không sẽ gây ra đại tai nạn như lần trước.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Khô chim

Minh Vũ cũng không hề hay biết chính sự cẩn thận cùng quyết đoán của mình đã giải quyết một mối nguy cơ cho bộ lạc.

Lúc này Minh Vũ đang chỉ huy những người còn lại xử lý chiến lợi phẩm, thứ đầu tiên được ưu tiên nhất là thịt. mấy cái xác chim được lôi ra tập trung ngoài bờ suối, đơn giản vì nơi này chính là nguồn nước có thể rửa sạch thịt trước khi sơ chế.

Từng con chim được lột da, rút lông, lấy nội tạng rồi sau đó rửa qua một lần bằng nước sạch. Tiếp theo đó là công việc của những tên thợ săn, bọn họ bắt đầy lóc thịt rồi hong trên bếp lửa, sơ chế bằng cách này sẽ giúp lưu trữ thịt một cách lâu nhất có thể trong lúc này.

Ngoài ra lông bọn chim này cũng là một thứ vô cùng hữu ích không thể bỏ qua. Lông đám chim này khá to để làm mũi tên, thế nhưng chúng có một đặc tính chống thấm nước, nếu vận dụng tốt số lông này có thể đan lại làm áo choàng lông chim, dùng vào mùa đông khá tốt.

Móng vuốt chúng cũng là một loại vật liệu khá tốt đặc biệt thích hợp cho bộ lạc Đại Việt lúc này. Móng vuốt có độ cong hình lưỡi liềm sẵn có, cộng thêm vô cùng và sắc bén, vì thế có thể cải tạo làm lưỡi liềm. vật dụng này dùng rất tốt trong việc đào móc và cắt.

Xương cũng không thể bỏ đi, xương non có thể nấu canh tắm bổ thân thể cung cấp các chất khoáng và canxi, giúp cải thiện thể chất cho tộc nhân đặc biệt là mấy đứa nhỏ.

Phần xương lớn và cứng như xương đùi, xương chân, xương sườn có thể tận dụng làm vũ khí hay công cụ gì đó hữu ích. Thậm chí là có thể trao đổi với các bộ lạc khác. Minh Vũ tin rằng số xương kia sẽ rất được giá.

Tuy công việc rất nhiều, nhưng Minh Vũ vẫn cử ra hai người bắt cá, không phải là vì không có thức ăn, mà canh cá là loại thức ăn cực kỳ thích hợp cho các tộc nhân trong lúc này. Canh cá rất dễ tiêu đồng thời có lợi cho việc dưỡng thương, phục hồi sinh lực.

Chưa dừng lại ở đó, Minh Vũ còn quyết tâm làm một món mà mình cực kỳ ưa thích, trước khi hấn xuyên qua nơi này, đó là món ăn vật không thể thiếu của hấn. “Khô Gà”

Lúc trước không có nguyên liệu cũng như công khá gấp hấn không có thời gian chế biến. vì thế hôn nay sẵn tiện có khá là nhiều thịt cũng như nguyên liệu thứ yếu đều có đầy đủ, nên hấn quyết tâm làm một phen. Nếu thất bại thì không sao vì thịt chim khá nhiều. mà thành công, thì đây đương nhiên là một loại thức ăn tuyệt hảo khác cho bộ lạc.

Đầu tiên hấn lựa chọn những khối thịt ức ngon nhất, toàn bộ là thịt nạc. sau đó hấn rửa sạch rồi cho vào nồi cùng với hương liệu của bộ lạc đó chính là vỏ quế khô và một ít là chanh.

Trong thời gian chờ đợi cho thịt chín hẳn cũng chuẩn bị một số vật liệu khác, như bột vỏ quế, lá chanh cắt nhuyễn, mật ong muối và ớt băm.

Quả thật với những thứ nguyên liệu đơn sơ kia khó mà có thể nấu ra một món gà khô chính hiệu được, nhưng phải thử rồi mới biết, tuy hương vị sẽ thay đổi thậm chí là không giống, nhưng có còn hơn không.

Chỉ 30 phút, sau khi thịt chim chín hẳn liền vớt ra để nguội.

Mấy cái tộc nhân bị thương không nặng cho lắm, thuộc dạng được nghỉ ngơi tĩnh dưỡng, thì ngay lập tức bắt lấy cơ hội nhìn thấy thủ lĩnh bọn họ lại nấu ăn.

Đối với các thành viên cũ thì ngay lập tức mừng rỡ, vì bọn họ biết rằng thủ lĩnh lại làm đồ ăn ngon. Nên bọn họ vui đến miệng ngoác ra. Còn những thành viên mới gia nhập như đám người Chok đến từ bộ lạc Linh Cầu vùng đông cỏ thì đầu óc có chút ong ong. Bọn họ không tin vào mắt mình là thủ lĩnh lại nấu ăn. Cái bộ lạc này thật kỳ hoặc.

Một bầy người chăm chú theo từng động tác của Minh Vũ làm cho hẳn cảm giác như mình là một ngôi sao vậy.

Những khối thịt chim được xé ra thành từng sợi nhỏ. Những miếng thịt này mang hương vị rất tốt, nó có mùi quế pha lẫn hương chanh. Minh Vũ cũng thử một miếng để cảm nhận hương vị. Quả thật mùi vị không tồi chút nào, tuy chỉ là thịt luộc mà thôi, nhưng lại có một vị ngọt ngào của thịt.

Sau khi xé sợi hoàn tất, Minh Vũ tiếp tục vào giai đoạn chính chế biến, đó là tẩm ướp. vì không có đường, nên Minh Vũ phải dùng mật ong để thay thế.

Số mật ong kia đó chính là trong khoảng thời gian trước, Epx tình cờ phát hiện trong một lần chăm sóc những cây Oliu. Lượng mật thu lại cũng không có nhiều, chỉ khoảng 2 lít mà thôi.

Mật Ong, muối, lá chanh, ớt băm, bột vỏ quế, thịt chim xé sợi tất cả được trộn lẫn với nhau. Mùi vị phát ra làm cho bất kỳ tộc nhân nào ngửi được cũng chịu không nổi, nước bọt chảy ra ầm ầm.

Thế nhưng hỗn hợp kia vẫn chưa có thể gọi là khô gà được, nó cần phải trải qua một công đoạn cuối cùng đó là rang lên.

Nếu có lò vi sóng thì chỉ cần cho hỗn hợp kia vào lò trong vòng 5 phút sẽ có một món khô chim ngon tuyệt vời. thế nhưng hẳn chỉ có nằm mơ mới có được cái lò vi sóng mà thôi.

Dùng lò nướng bánh, đương nhiên là sẽ không được, vì hẳn không làm chỉ được nhiệt độ. Khô sẽ bị cháy hoặc là không đạt yêu cầu.

Vì thế chỉ còn một cách duy nhất đó chính là áp chảo, sau đó lại phơi dưới nắng. đó là cách hẳn duy nhất có thể nghĩ ra.

Tẩm đều gia vị trong vòng nửa tiếng, sau đó Minh Vũ bắt đầu áp chảo sấy khô khô chim.

Mà lúc này trời cũng đã trưa, mấy cái tộc nhân đang tắt bật công việc ngoài kia cũng dừng công việc lại trở về bộ lạc ăn cơm. Món chính đương nhiên là cháo thịt chim, thịt chim nướng, khoai luộc nguyên củ.

Thế nhưng bọn họ cũng không thèm để ý tới những món kia, bởi vì trong khu nấu ăn đang không ngừng phát ra từng đợt mùi hương mê ly đến tuyệt vời.

Orc với cái mũi cực kỳ thính không khác gì ba con sói nanh kiếm của Ashi nuôi. Từ lúc Minh Vũ bắt đầu áp chảo nhóm khô đầu tiên thì tên kia đã hồng hộc từ ngoài bờ suối chạy vào, rồi nhìn chăm chú vào mấy thứ trên bếp mà Minh Vũ đang nấu. Bất chợt bếp nấu trở thành tâm điểm của cả bộ lạc.

Chỉ 10 phút sau khi đảo đều, thịt chim cũng đã thoát đi hơi nước, gia vị cũng đã thấm đều trong từng thớ thịt, Minh Vũ mới đem khô chim đầu tiên tại thời đại nguyên thủy này ra.

Hắn tự mình thưởng thức một ít trước khi chia sẻ cho mấy tên tham ăn ngoài kia.

“khụ! Khụ Khụ!” ngay khi cho vào miệng, hẳn chưa kịp thưởng thức món ngon, thì hẳn đã bị mùi ớt cay sộc vào mũi làm cho hẳn ho liên tục, nước mắt, nước mũi trào ra.

“quá tay rồi! Ớt! quá nhiều ớt!”

Điều chỉnh một chút, Minh Vũ mới tiếp tục thưởng thức lại món khô gà, à không khô chim mới đúng.

Hương vị quả thật rất khác so với khô gà tại quê hương hẳn, không có xả, ngũ vị hương, tiêu, mà chỉ có vỏ quế, lá chanh, muối, đương nhiên hương vị sẽ khác xa. Thế nhưng thịt ăn thì tốt hơn, vì đây chính là chim hoang dã, thịt khá dai, hơn nữa mang thoe vị ngọt đặc trưng của thịt. không giống như thời hiện đại, thịt gà công nghiệp ăn vào không khác gì ăn bột cả. nói chung là món khô là đã thành công được 60%, sau này chỉ cần điều chỉnh là lượng ớt thì mùi vị sẽ tốt hơn rất nhiều.

Đang lúc mọi người trông chờ vào thưởng thức món ngon mới thì Luc lại trở về, còn mang theo rất nhiều người bị thương.

Minh Vũ nhìn qua trang phục của đám người kia thì không khỏi tức giận. đó không phải là bộ lạc Syk sao, sao Luc lại tấn công bọn họ, thậm chí là

thương còn khá nặng, nếu không chữa trị kịp thời thời sẽ mất mạng như chơi.

Không kịp khoe mẽ thức ăn, Minh Vũ vội vượt qua đám tộc nhân. Hấn cất giọng khào khào nói.

“Luc! Chuyện này là sao?”

“Bọn họ tấn công! Ima bị thương! “Luc chỉ về một tộc nhân đang được cõng trên lưng.

Minh Vũ đến quan sát Ima thì thấy trên đùi hắn là một vết thương sâu, tuy đã được sơ cứu, nhưng vẫn chưa băng bó tốt.

Sau đó hắn lại nhìn những chiến binh bộ lạc Syk rồi ra lệnh.

“mau chữa thương cho bọn họ! Luc chúng ta cần nói chuyện!”

Luc vẫn như thường theo sau Minh Vũ lên mỏm đá. Minh Vũ trong lòng có chút bức dọc, không phải là bộ lạc Đại Việt và bộ lạc Syk đã liên minh hay sao, Luc cũng biết nguyên này, sao tên hãm này lại tấn công đồng minh chứ.

“Luc nói rõ xem nào!” giọng Minh Vũ có chút lạnh thể hiện ra sự uy nghiêm của mình.

Luc có chút sợ sệt khi nhìn thấy trạng thái này của Minh Vũ, hắn cố gấn nói đại khái những gì trải qua cho Minh Vũ biết.

Sau một hồi kể lể Minh Vũ đã hiểu, không phải Luc tấn công trước, mà đám người kia tấn công trước, làm cho Ima bị thương.

Đồng hời bọn họ không hề hay biết bộ lạc Đá Lớn đã đổi tên thành bộ lạc Đại Việt.

Minh Vũ cảm giác được có chuyện gì đó sắp xảy ra. Hắn nhìn về phương xa, hướng của bộ lạc Syk đang ngự trị.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%C3%AAn-Th%E1%BB%A7y-Th%E1%BB%9Di-%C4%90%E1%BA%A1i-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Bộ Lạc Syk Hủy Diệt

Minh Vũ nhìn chăm chăm những chiến binh bộ lạc Syk đang được cứu chữa bên trong một căn nhà xây bằng gạch. Đây là một trong những căn nhà còn tốt sau một đêm hỗn loạn của bộ lạc.

Meeo bị một vết thương khá nặng, tuy sẽ không ảnh hưởng đến tính mạng nhưng hủy dung là chuyện tất nhiên, lúc này người cầm đầu nhóm này đang bị hôn mê. Có lẽ là do được tính thuốc gây tê quá mạnh tạo ra.

“tại sao các ngươi tấn công bộ lạc bọn ta!”

Minh Vũ uy nghiêm hỏi một tên chiến binh bộ lạc Syk, tên này bị thương cũng không tính là nặng lắm, chỉ là có một mũi tên xuyên qua bắp chân mà thôi, nếu tính dưỡng 2 tháng hắn sẽ đi lại bình thường.

Tên nữ chiến binh này, tuy bị bắt, thế nhưng lại không hiện ra một chút sợ hãi nào cả, giọng cực kỳ hung dữ nói.

“bộ lạc hèn nhác các ngươi! Mau thả bọn ta ra, nếu không thần linh bộ ta nổi giận sẽ giết tất cả các ngươi!”

“lại là thần linh!” Minh Vũ khá là khó chịu.

“Các ngươi mang theo bao nhiêu người!” Minh Vũ gằn giọng.

“ha ha ha! Bộ lạc các ngươi phải bị tiêu diệt! các ngươi đã chọc giận thần linh!” tên này vẫn ngoan cố không nói vào trọng tâm.

“Rầm!” Minh Vũ cũng không có nhin được, liền một cước đá thẳng vào ngực vị nữ chiến binh kia không một chút lưu tình.

“Thần Linh! Ta nhỏ vào! Các người mang theo bao nhiêu người!”

Tên nữ chiến binh kia khoe miệng chảy ra một chút máu, đôi mắt hung dữ như một con sói nhìn chăm chăm vào Minh Vũ giống như là chuẩn bị ăn tươi nuốt sống hắn vậy.

Nhìn thái độ của những chiến binh này, Minh Vũ cũng không biết nói gì hơn cũng đành phải bỏ tay đi ra ngoài thương thảo với tộc nhân kẻ sách ứng phó.

Hắn vô cùng đau đầu, bộ lạc trong lúc này sẽ không có khả năng làm một trận với bộ lạc khác. Mấy ngày qua tinh thần lẫn sức khỏe của tộc nhân đã sa sút mãnh liệt, bọn họ cần thời gian để nghỉ ngơi.

Đang lúc đau đầu, thì bên ngoài truyền đến tiếng bước chân.

“Thủ Lĩnh! Melly đã trở lại!” Ashi vội vàng chạy vào thông báo.

Tay Minh Vũ xoa xoa một cái rồi ngay lập tức đi gặp Melly.

Lần thày theo sau Melly chỉ có hai người đó là Kori và Mila. Còn những chiến binh khác thì không hề thấy.

Nhìn thấy bộ dạng của Melly Minh Vũ cảm giác là đã có chuyện, hắn ta liền nói.

“có phải bộ lạc các người đã xảy ra chuyện gì phải không? ”

Hai người Kori và Mila liền tròn mắt, bọn họ chưa nói chuyện gì cho tên này biết, tại sao hắn ta lại biết bộ lạc xảy ra vấn đề. Ngay lập tức cả hai người liền đánh giá vị thủ lĩnh trẻ tuổi này thêm mấy phần.

“Thần Linh nổi giận, trừng phạt bộ lạc!”

“Vu nói! Là do ta, chính ta phản bội bộ lạc! nên thần linh mới nổi giận!”

Khi gặp mặt Minh Vũ, Melly nhìn không được mà nhào vào lòng Minh Vũ mà nghên ngào nói.

Nhìn thấy tràng cảnh kia Kori và Mila không nhìn được mà khinh bỉ

“Thủ lĩnh à! Người như thế không phải là đang phản bội bộ lạc sao!”

“thần Linh nổi giận! chuyện gì đã xảy ra!”

Minh Vũ vẫn không hiểu chuyện gì đã xảy ra liền hỏi.

Mila liền nói

“nhiều ngày trước! sau khu kết thúc lễ hội mùa xuân! Uver dẫn tộc nhân trở về, giữa đường lại bị một bầy gấu tập kích, có nhiều tộc nhân bị chết!”

Nàng nghĩ một hồi rồi nói tiếp.

“Uver trở về nói cho Vu, chỉ ra thủ lĩnh bỏ rơi bộ lạc đi theo một tên đàn ông bộ lạc yếu đuối! vì thế Vu lại báo với thần linh.”

“thần linh nổi giận vì thủ lĩnh phản bội bộ lạc, nên đã trừng phạt bộ lạc!” nói đến đây giọng Mila trở nên nhỏ xuống.

“thần linh trừng phạt bằng cách nào!” Minh Vũ có chút điên với cụm từ thần linh trừng phạt.

“đêm hôm đó! Trên núi hồ sức mạnh rung lắc dữ dội! sau đó mặt đất cũng thế, đá từ trên núi rơi xuống, giết nhiều tộc nhân!” Kori kể lại những gì mình biết.

“sau đó nước trong dòng suối sức mạnh, không còn uống được nữa, có rất nhiều tro! Nhiều tro, uống vào liền ho! Có người uống vào liền chết!”.

Minh Vũ nhủ thầm, hắn suy nghĩ một hồi lâu rồi mới tiếp tục hỏi cận kề tình hình bộ lạc từ trước tới nay. Lúc trước thông qua những lời kể của Melly, Minh Vũ đã phân nào khẳng định nơi cư trú của bộ lạc Syk là nằm trên một ngọn núi lửa đang hoạt động.

Mọi người thường nghĩ những ngọn núi lửa còn hoạt động sẽ là những ngọn núi cần cỗi, bên trên chỉ toàn là tro bụi đất đá, chỉ có một màu xám tro troi.

Trên thế giới có rất nhiều ngọn núi lửa còn đang hoạt động, nhưng dân cư, sinh vật vẫn sống và hoạt động bình thường. thậm chí miệng núi lửa còn hình thành một chiếc hồ lớn như núi lửa Taal tại philippines.

Tại Việt Nam cũng có một số ngọn núi lửa đang hoạt động như núi Bà Đen (Tây Ninh), Núi Yên Ngựa (Nghệ An), Chư Đăng Ya (Kom Tum), Núi Lý Sơn (Đảo Lý Sơn, Quảng Ngãi)...

Nếu chiếu theo suy đoán như thế của Minh Vũ thì ngọn núi lửa kia đang trong thời kỳ chuẩn bị phun trào. Nếu như thế bộ lạc Syk chắc chắn sẽ bị “Thần Linh” trừng phạt thật sự.

“chuyện đó xảy ra bao lâu rồi!” Minh Vũ có chút gấp. đơn giản một khi núi lửa phun trào sẽ dẫn tới đại họa kinh người. không chỉ riêng phụ cận mà còn lan tới hàng trăm km theo đường chim bay.

Một khi núi lửa phun trào, thì ngoài dòng mắc ma nóng chảy thiêu đốt mọi thứ trên đường đi, thì nó còn sẽ phun trào ra hàng nghìn tấn tro núi lửa, nếu thuận theo chiều gió thì đây chính là một tai họa thật sự. mọi sinh vật đặc biệt là cây cối sẽ bị bao phủ bởi tro núi lửa. kèm theo đó là nguồn nước bị ô nhiễm

Chưa tin

h là các bệnh liên quan tới đường hô hấp sẽ tăng mạnh, thậm chí có thể bạo phát thành dịch bệnh.

(năm 1994 núi lửa Bulosan tại Philippines phun trào, cột khói cao hàng ngàn mét. Kết hợp với gió đây chính là một thảm họa thật sự, tro bụi núi lửa lan san các nước Việt Nam, Lào, Campuchia, Thái Lan,..)

Mila cùng Kori vò đầu một hồi không biết diễn ta bao nhiêu ngày, bởi vì bọn họ chưa bao giờ động tới số đếm, nên cũng không biết nói làm sao.

Một lát sau Mila mới giơ 10 ngón tay lên, ý bảo là bao nhiêu đây ngày.

“ Các nguoi mau trở về! bộ lạc các nguoi phải tránh xa nơi đó càng nhanh càng tốt!” Minh Vũ gất giọng.

“ không thể nào! Bao đời nay bộ lạc ta sinh sống tại đó! Chỉ cần làm cho thần linh bớt giận, mọi chuyện sẽ tốt thôi! Vu nói như thế!” Kori cãi lại.

Minh Vũ đang định giải thích một số kiến thức địa lý, thì bất chợt tại phía cuối chân trời, có một cột khói đen ngùn ngụt bốc lên.

Minh Vũ ngơ ngác nhìn cột khói đó, sắc mặt trắng bệch thì thào nói.

“ Các nguoi không cần trở về nữa! mọi chuyện đã quá trễ rồi!”

Các nàng nương theo ánh mắt vô thần của Minh Vũ nhìn lên bầu trời, mặt cũng trở nên trắng bệch.

“ Đó chính là phương hướng của bộ lạc, tại sao! Tại sao! Tại sao nơi đó lại có khói, khói làm sao lại to như thế, xa như thế cũng có thể nhìn thấy.”

Rất nhanh Minh Vũ lấy lại tinh thần, gầm lên một tiếng thật lớn.

“ tất cả bộ lạc! tập trung!”

Ngay sau đó Ashi, Exp cũng rống lên, mấy cái tộc nhân đang sấm soi ăn khô chim, ăn trưà cũng bỏ xuống tất cả, nhanh chóng lấy vũ khí chạy ra bên ngoài. Bởi vì bọn họ tưởng rằng bộ lạc bị tấn công.

Nhưng khi mọi người ra ngoài nhìn lấy bầu trời thì không có ít người vội quỳ xuống, không ngừng bái lạy, giống như là ngày tận thế sắp tới.

“ mau đứng lên!” Minh Vũ gầm lên. Rồi hấn bước lên nơi cao nhất, nơi mọi người có thể nhìn thấy hấn.

Minh Vũ chỉ tay về phía cột khói kia, bắt đầu nói lớn.

“ cái kia không phải là thần linh trừng phạt gì cả, cái đó chính là khói từ dưới đất bay ra!”

Mọi người có chút không tin lời Minh Vũ nói, bởi vì điều này quá là khó tin và phi lý.

Có người lớn tiếng hỏi.

“khói to như thế, vậy bên dưới đất phải có lửa cháy lớn!”

Cái đó quả là giống như suy nghĩ logic bình thường mà thôi, có khói thì phải có lửa.

“ Đúng! Có lửa! lửa rất lớn! rất nóng!”

“ các nguoi có thấy nhóm thợ rèn, bọn họ nung nóng khói đồng không!” Minh Vũ hỏi ngược lại

“ có! Một số người gặt đầu!”

“ cái thứ kia các nguoi thấy rất nóng!”

“ đúng! Rất nóng!” một số người trong nhóm thợ rèn nói.

“ có phải các người nung càng lâu, thì số đá kia sẽ mềm ra phải không?”

“ đúng! Mềm ra, nhưng rất giòn!”

“ chính xác! Lửa bên dưới đất chính là những thứ đi, nhưng vì quá nóng chúng bị tan chảy ra thành nước! nóng! Rất nóng!” Minh Vũ cố gắng giảng giải một chút hiện tượng tự nhiên cho tộc nhân bằng cách mộc mạc và đơn sơ nhất. còn về sự chính xác thì sau này hẳn sẽ bổ túc thêm.

Đầu tháng cho xin ít phiếu. không cần top đầu chỉ cần vài ba cái cho có màu là được.

Hiện tại công việc sau tết khá là ổn định. Nên từ giờ sẽ 1 ngày 1 chương. Thời gian từ 10h – 12h.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phuong

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của đọc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%03%AAn-Th%01%BB%A7y-Th%01%BB%9Di-%C4%90%E1%BA%A1i-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Bộ Lạc Syk Hủy Diệt 2

Vùng núi cao phía tây nam vùng rừng núi này, nơi đây được cho là nơi trù phú nhất, nơi sản sinh ra một bộ lạc dũng mãnh nhất vùng. Là nơi ao ước của rất nhiều bộ lạc muốn bộ lạc mình xây dựng phụ cận ngọn núi này.

Thế nhưng ngày hôm nay tại họa ập đến, từ trong đêm tối đã có muôn ngàn muôn thú chấn động, không ngừng vọt ra khỏi ngọn núi, cho dù chúng là những con mãnh thú hung mãnh nhất rừng, như sói, Gấu Xám, Rắn không lỗ, cho đến các loài vật nhỏ gặm nhấm như chuột, thỏ, gà. Bọn chúng không ngừng hội họp kéo từng bầy, từng bầy lớn thoát khỏi khu rừng tiếng về vùng đồng cỏ.

Một số bộ lạc phụ cận nhìn thấy tràng cảnh này, tưởng chừng là thần linh chỉ lối muốn mọi loài muôn thú tập hợp lại vùng đồng cỏ. vì thế cũng có không ít các bộ lạc nhỏ lẻ di chuyển theo sau bầy thú.

Lại có một số bộ lạc khác thì cố gắng ở lại, đơn giản là bọn họ không tình nguyện bỏ lại những thứ mà mình bao nhiêu lâu gầy dựng, bọn họ đa phần thuộc những bộ lạc vừa và lớn.

Ngay khi ánh bình minh bắt đầu ló dạng, dường như bên trong lòng đất bắt đầu có từng cơn chấn động, tuy không mạnh bạo như mấy ngày trước, thế nhưng lại làm cho những con người sống tại phụ cận ngọn núi có một cảm giác có một cơn hung thú đang không ngừng kêu gào dưới lòng đất.

Đặc biệt là bộ lạc Syk, ngự trị tại vùng núi trung tâm, bọn họ cảm nhận rõ ràng nhất.

Từ mấy ngày trước bọn họ không ngừng xây dựng tế đàn, hiến tế cho thần linh, mong ngài bớt giận, chớ đến ngày bắt được Melly và tên thủ lĩnh bộ lạc mặt rệp kia.

Người chủ trì không ai khác chính là mụ Vu già của bộ lạc. những ngày gần đây, mỗi ngày bộ lạc Syk hiến tế hơn 10 sinh mạng, trong đó đa phần là bọn đàn ông sinh sống kiếp mặt rệp bên trong bộ lạc.

Thế nhưng hai ngày gần đây, vật phẩm hiến tế đã thay vào đó là những chiến binh bộ lạc. thế nhưng tình hình vẫn không hề ổn lại chút nào cả, mà ngày càng tồi tệ hơn.

Mà Vu cứ một mực khẳng định là do Melly gây ra. Nên mụ tiếp tục hạ lệnh cho khoảng 300 chiến binh rời khỏi bộ lạc tiến về bộ lạc Đá Lớn, nhanh chóng bắt hai tên làm thần linh nổi giận.

Nhóm người kia vừa đi được khoảng 1 ngày, thì hôm nay những chấn động ngày càng rõ ràng hơn. Toàn bộ tộc nhân bộ lạc Syk đang không ngừng rung rẩy quỳ lạy thần linh.

Chiếc hồ nhỏ giữa ngọn núi, đây được gọi là hồ sức mạnh, biểu tượng cho cả bộ lạc Syk hùng mạnh, đang không ngừng có dấu hiệu sôi trào, từng bọt khí mang theo mùi cực kỳ nồng, giống như mùi trứng gà thối không ngừng bốc ra thoát khỏi hồ nước.

Tràng cảnh quỷ dị, càng khiến cho đám người không có kiến thức, liền cho đó là thần linh sắp hiển linh. Thế nên bọn họ tiếp tục dập đầu quỳ bái càng mãnh liệt hơn.

Mặt đất lắc lư dữ dội, từng tảng đá to nhỏ, từ hai bên vách không ngừng rung động, đổ ầm ầm xuống bên dưới, có tảng đá thì rơi xuống lòng hồ, cũng có tảng rơi xuống vực sâu. Mà cũng có tảng hướng ngay đám người phía dưới mà lăn xuống.

“Ầm! Ầm! Ầm!”

“A! Á A! Á!” không ngừng có tiếng kêu thảm vang lên. Khói bị mù mịt, cả đỉnh núi dường như đã hỗn loạn thành một bầy, không ai có gần tiếp tục quỳ lạy thần linh nữa cả.

“Vu! Không! Vu! VU! Bị thần linh trừng phạt rồi! chạy! Mau chạy!”

Bất ngờ có người nhìn thấy cả thân hình Vu bị đè bẹp dí dưới một tảng đá, hơn nữa cái đầu trọc lóc chỉ còn loe hoe vài sợi tóc đang long lóc giữa tể đàn, liền không ngại hét lên. Điều này chỉ làm cho những người nơi đây càng thêm hỗn loạn.

“Ầm!” lại một tiếng nổ cực lớn vang vọng cả trời xanh. Chiếc hồ nhỏ giữa hồ bất ngờ phung trào, một dòng nước trắng xóa phun cao hàng chục mét. Chỉ trong nháy mắt toàn bộ nước trong hồ không còn bộ giọt.

Thay vào đó là từng cơn sóng nhiệt cuồng trào, sức nóng thiêu đốt làm cho vài người đứng gần bị bỏng nặng, toàn thân đỏ hồng giống như vừa bị luộc qua nước sôi.

Thế nhưng chưa dừng lại ở đó, chỉ chừng 10 giây sau, lại tiếp tục có một vụ nổ khủng khiếp, to lớn và sức công phá khủng khiếp gấp hàng trăm vụ chấn động lần trước.

Lần này không một ai sống sót cả, đơn giản vụ nổ kia không dừng lại bên trong khu vực hồ nước, mà còn lan rộng ra gần to gần bằng một sân bóng đá.

Đề lộ bên dưới số sâu là từng đoàn, từng đoàn dung nham sục sôi, chúng không ngừng cuộn trào, giống như những con quái thú bước ra từ trong địa ngục, sẵn sàng thiêu đốt mọi thứ chúng đi qua.

Từ bên dưới hồ sâu, không ngừng toát ra những đám bụi mù mịt. tro bụi bay nghi ngút, men theo sóng nhiệt mà bốc cao hàng trăm mét, thậm chí là còn cao hơn thế nữa.

Dòng nặc ma phụ trào từng trong miệng núi lửa với tốc độ khá nhanh, chúng chảy theo từng dòng lan tỏa khắp ngọn núi chảy xuống vùng trung và hạ du.

Có đôi khi dòng nặc ma khôn ôn hòa chảy ra, chúng còn có thể phóng lên trời khoảng 100m, dung nham nóng chảy tung tán khắp nơi. Nơi chúng đi ra, mọi thứ đều cháy rụi cả, không có bất kỳ một vật chất nào có thể ngăn cản chúng lúc này.

Hai vụ chấn động vừa rồi đã lấy đi hơn 2/3 sinh mạng tộc nhân bộ lạc Syk. Số còn lại thì bị chảy máu tai, vì tiếng động kia cực kỳ lớn, khiến họ bị rách màng chi.

Chỉ có một số người thoát khỏi số mệnh, bởi vì bọn họ sống xa đỉnh núi hơn nữa đám người kia là đàn ông bị sống cách ly so với những tộc nhân phụ nữ. nhân số còn lại chưa đầy 100 người. cả bọn điên cuồng mà chạy thoát khỏi nơi bị thần linh trừng phạt này.

.....

Bộ lạc Đại Việt lúc này mọi người đang tới tập chuẩn bị công tác đại họa sắp tới, Minh Vũ đã giải thích đơn giản một chút về cái cột khói kia, đồng thời cũng nói cho tộc nhân thứ kia là cái gì và tác hại của nó.

Ngay lập tức toàn bộ tộc nhân sắc mặt tái mét, không còn một sức sống. thế nhưng Minh Vũ nhanh chóng trấn an mọi người. đơn giản những chuyện kia hẳn đều có thể giải quyết.

Vấn đề đầu tiên ưu tiên nhất chính là sức khỏe của tộc nhân, lo ngại tro bụi núi lửa sẽ làm cho mọi người mắc các bệnh về đường hô hấp.

Nhưng phòng tránh cũng khá là đơn giản, dùng vải làm khẩu trang, có thể thấm ngược vào trong vải để gia tăng tác dụng của khẩu trang.

Vấn đề thứ hai đó chính là nước uống, trong thời gian sắp tới rất có khả năng mọi thứ xung quanh sẽ bị bao bọc bởi một lớp tro dày đặc, nên chắc chắn nguồn nước sẽ bị ô nhiễm. vì thế nước suối là sẽ không thể xài, vì thế nguồn nước cung cấp duy nhất trong lúc này đó chính là nước giếng, đồng thời bộ lạc cũng phải chế tạo một chiếc nắp đậy cho cái giếng kia.

Vấn đề thứ ba là thức ăn, cái này nói dễ thì cũng dễ, nói khó cũng khó. Dễ đó chính là kho lương bộ lạc vẫn còn, vẫn còn có khả năng chống đỡ qua lần tai nạn này. Thế nhưng khó, tại sao khó, đương nhiên là phải xử lý làm sao số thịt chim kia, số lượng chim khá lớn, bọn họ khó mà giải quyết trong ngày một ngày hai, hơn nữa là sẽ không được sử dụng ánh sáng mặt trời rồi.

Chuyện thứ ba là đảm bảo an toàn cho bộ lạc, theo lời Mila nói thì Uver đã dẫn theo rất nhiều người đến tấn công bộ lạc, mà Meeo kia chính là một con dê lạc bầy bị Luc bắt.

“còn thiếu 400 chữ. Mai bù cho h có công chuyện gấp!”

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%C3%AAn-Th%E1%BB%A7y-Th%E1%BB%9Di-%C4%90%E1%BA%A1i-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Klu trở về

Trái ngược với suy luận của Minh Vũ về nhóm người Uver. Trong ngày buổi sáng hôm đó, lòng của Uver đã vô cùng hỗn loạn, nàng ta không còn một chút lòng tin nào đánh với bộ lạc Đá Lớn cả.

Sau khi trở về nơi đóng quân, thì nhanh chóng tập hợp mọi người trở về bộ lạc, thế nhưng bọn họ chờ mãi cũng không thấy nhóm người Meel trở về, trong lòng một cảm giác bất an ngày càng tuông trào.

Quả thật cho đến trưa, Uver nhìn thấy tình cảnh kinh khủng kia, hơn nửa đó là phương hướng bộ lạc Syk. Như thế làm sao các nàng không hoảng cho được. ngay lập tức Uver mang tất cả chiến binh còn lại hướng về phía tây mà thực mạng chạy. đó không phải bộ lạc Syk. Là là bộ lạc Aram. Uver đã quyết định không trở về bộ lạc nữa. đơn giản vì nàng không muốn. Uver chỉ cảm thấy ở bên cạnh Hook người đàn ông mạnh mẽ nhất mới là điều sáng suốt nhất.

Còn những chiến binh này, sẽ là nguồn sức mạnh cho Aram bộ lạc vững mạnh, một ngày nào đó, nàng sẽ cùng Hokk đánh ngược về cái bộ lạc này. Để xem lúc đó Melly sẽ có nét mặt gì. Nghĩ đến đó lòng Uver phấn khích không thôi.

Mà cũng may cho quyết định của Uver đã cứu toàn thể chiến binh kia một mạng. đơn giản nơi bộ lạc Syk lúc này chính là một địa ngục chính hiệu. lửa cháy lan ngày càng rộng, chỉ trong vòng 2 giờ, một nửa ngọn núi đã bị cháy đen hơn nửa xu thế còn lan rộng đến cực điểm.

Đây chính là một thảm họa thiên nhiên, ngay tại thời hiện đại cũng không dám cam đoan sẽ giúp cho sinh vật và dân cư an toàn thoát qua kiếp nạn nữa. chứ huống chi cái thời đại nguyên thủy này.

Vị trí địa lý ảnh hưởng đến khí hậu tự nhiên. Lúc này vào đầu mùa khô, đặc biệt là vùng đồng cỏ, hơi này có nhiệt độ khá cao so với những khu vực xung quanh. Nhiệt độ khô nóng hình thành cho nơi này một khu áp thấp.

Trái ngược với vùng đồng cỏ phía nam, vùng núi lớn phía bắc, vẫn còn băng tuyết, nhiệt độ khá thấp chỉ rơi vào khoảng 5 – 10 độ trên đỉnh núi mà thôi. Với nhiệt độ thấp, nên vùng núi phía bắc đã hình thành một vùng áp cao.

Mà gió chính là sự chuyển động của không khí từ áp cao về áp thấp. mà ngọn núi lửa phun trào kia nằm ở hướng Tây Nam. Vì lẽ đó toàn bộ khu vực chết theo hướng Nam, Tây Nam, Đông Nam đều chịu sự ảnh hưởng của tro bụi núi lửa.

Cũng may cho bộ lạc Đại Việt không nằm trong phạm vi ảnh hưởng của thảm họa này. Thế nhưng liên minh của bọn họ lại nằm trong vùng ảnh hưởng.

Bộ lạc Oro, trong thời gian gần đây, dưới công cụ mới và một tay lãnh đạo được học hỏi từ Minh Vũ khá nhiều, Klu đã làm cho bộ lạc Oro ngày càng giàu mạnh.

Nhờ có lợp bắt cá mà bộ lạc Oro không còn bị đói, hằng ngày những người phụ nữ cùng mấy đứa nhỏ ra bờ suối bắt cá đồng thời làm cá gác bếp, một trong những món ăn đầu tiên của bộ lạc làm ra trong những ngày cuối mùa thu năm ngoái.

Ngoài ra Klu còn phát hiện nơi này có một giống cây thực vật, khi đốt lên có mùi hương rất thơm, khi đốt cháy vừa phải rồi trộn chung với cá rồi nướng, hương vị ăn sẽ rất tuyệt, tuy không có ngon và thơm bằng vỏ cây quế, thế nhưng có còn tốt hơn là không.

Mà phát hiện ra loại cây này cũng là một tình cờ của Klu. Sau khi nhiều lần mấy đứa nhỏ trong bộ lạc mất tích, đồng thời Klu cũng phát hiện ra bên kia bờ suối có khá là nhiều con rắn rất to, Klu cũng giết được vài con. Nếu Klu đã nghi ngờ thủ phạm chính là bọn rắn kia.

Vì thế lợi dụng một buổi trưa và đầy nắng, Klu đã cho mỗi mồi lửa thiêu rụi đám cỏ bên bờ suối kia. Quả thật trời nóng, gió to, chỉ trong chớp mắt bên kia bờ suối đã hóa thành một biển lửa, đám lửa lớn kéo dài hàng cây số mới tắt hẳn.

Klu cũng không sợ nguy hại cho động vật hay bộ lạc sống bên kia. Đơn giản là hắn không biết, đời sống nguyên thủy thiếu hiểu biết, muốn làm gì thì làm thôi, chẳng cần quan tâm đến bộ lạc xung quanh. Đó là theo tư duy của Klu.

Thế nhưng cái cách thô bạo và phá hủy đó lại mang về rất nhiều lợi ích. Lần đó thu hoạch của bộ lạc Oro vô cùng tốt, có trên 50 con rắn lớn bị nướng cháy trong đám cỏ khô, ngoài rắn ra còn có không ít loài gặm nhấm. đồng thời cũng phát hiện ra cây có mùi thơm kia.

Ban đầu bộ lạc Oro có chút nghi kỵ đối với Klu, thế nhưng dần dần về sau, mọi người hầu như đã dung nạp Klu vào bên trong bộ lạc, thậm chí địa vị của Klu còn cao hơn cả Ston và Siik nữa.

Bộ lạc Oro thụ thập quặng đồng cho Minh Vũ, đến nay con số cũng đã vượt qua con số hàng tấn. đồng quặng đã chất cao như núi, nhưng đến nay vẫn chưa thấy có người từ bộ lạc đến, thế nên lòng Klu một càng nóng.

Hằng ngày hãn chỉ đạo tộc nhân làm việc, ngoài ra thì hãn chỉ ôm lấy bé cưng của mình nhìn về phương hướng bộ lạc mà thôi.

Đang lúc cấp bách, bí quyết như thế này, bất ngờ, hôm nay một cột khói cao tận trời xanh, không khác gì thần linh nổi giận, làm cho toàn bộ tộc nhân bộ lạc Oro co rúc trong lều trại không dám ra ngoài.

Klu thì liều mạng hơn, hãn nhìn chăm chăm lên bầu trời.

“ mau thu dọn! chúng ta cần phải đi mau! Nơi này không ở được!” Klu bắt chợt la lên.

Siik cũng chạy ra nhìn lên bầu trời nói.

“ không! Không được! thần linh nổi giận! đi sẽ chết!” Siik nói từng chữ.

“ không! ở lại sẽ chết! lửa sẽ cháy đến đây!”

Klu khẳng định.

Lúc này Ston cũng bước ra, lão nhìn lên bầu trời giống như là đang cảm ứng cái gì đó. Lão khẽ đưa một ngón tay vào miệng, mút một cái, sau đó lão giơ ngón tay kia lên cao rồi nhắm mắt lại cảm nhận.

Thứ mà lão làm không phải là một nghi thức cúng tế thần linh gì cả, đó chính là một cách nhận biết phương hướng của gió mà thôi.

Chừng nửa phút sau, sắc mặt lão trở nên trịnh trọng.

“Mau thu dọn, gió thổi về hướng này, lửa sẽ nhanh chóng tới đây.”

Nghe được lời khẳng định của thủ lĩnh. Toàn bộ tộc nhân bộ lạc Oro cuống cả lên, ngọn họ nhanh nhóng vào trại của mình thu gom các vật dụng rồi nhanh chóng rời đi nơi này.

Cũng may là có Klu đã dạy bọn họ cách làm gùi, thế nên lần này chuyển bộ lạc cũng khá là dễ dàng di chuyển vật tư.

Nhưng tên đàn ông trai tráng thì trên người đeo hai chiếc gùi, một trước một sau, bên trong đó đa phần là thức ăn khô cùng một ít da thú.

Còn phụ nữ sức yếu thì chỉ mang một chiếc gùi phía sau, còn phía trước không ít người có bọc đựng nhỏ trong một chiếc túi bằng da thú.

Tuy đi vội như thế Klu cũng không có quên mang mấy vật phẩm mà mình thu thập bắt lâu nay, đó là vài bộ da rắn lớn, một ít thịt khô rắn, cây có mùi hương thơm kia, cùng một loại hạt màu vàng đen, hãn không biết đó loại hạt gì có ăn được hay không, thế nhưng hãn đã quan sát rất lâu loại cây này, chúng thường xuyên bị những con chim đồng cỏ đến ăn. Vì thế hãn mới đem loại hạt này về cho thủ lĩnh.

Chừng nửa ngày toàn bộ 147 tộc nhân bộ lạc Siik rời đi. Bọn họ dọc theo con suối mà ngược dòng, mục tiêu không khác đó chính là bộ lạc Đá Lớn.

Vào mấy thang gần đây đám người Siik, Ston cùng toàn bộ tộc nhân đã tin tưởng bộ lạc Đá Lớn rất nhiều. nhờ những vật kia mà bộ lạc đã không còn bị đói, bọn họ không cần phải vất vả săn thú với bọn hung thú từ vùng đồng cỏ.

.....

Trở lại bộ lạc Đại Việt các công tác chuẩn bị đề ứng phó với thiên tai sắp xảy ra hầu như cũng đã hoàn tất, thế nhưng rất may mắn là tai họa lại không có ập đến cho một lạc một lần nữa. cho đến cuối buổi chiều, Minh Vũ đứng trên mỏm đá qua sát đám khói, rồi mới một mực nhận định tro núi lửa không có thổi qua hướng Đông Bắc.

Sau khi Melly trở về thì đám người Meeo cũng được thả ra, Melly nói lại những gì mình biết cho bọn họ nghe, đồng thời giải thích tại sao nàng lại phải theo bộ lạc Đá Lớn trở về.

Mục đích đương nhiên rất là tốt, thế nhưng theo lời của Uver truyền đạt cho mọi người chính là Melly đã phản bội bộ lạc.

Meeo biết được sự thật cũng bán tín, bán nghi, thế nhưng bọn họ cho đến khi ăn được thức ăn của bộ lạc Đại Việt thì mới tin phục sát đất.

Vì bọn họ bị thương, thế nên cháo cá trở thành thức ăn chủ đạo. đồng thời cũng được cung cấp một ít chim nướng muối ớt, làm cho bọn họ mê luyến không rời.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%C3%AAn-Th%E1%BB%A7-Th%E1%BB%9D-%C4%90%E1%BA%A1-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Kai gặp rắc rối lớn

Trở lại với bộ lạc Báo Đen, sau khi Kai thống nhất và thanh trừng những tên cứng đầu luôn theo ý nghĩ ăn thịt người, thì bộ lạc Báo Đen dần trở thành một bộ lạc hùng mạnh và phát triển cực nhanh trong một thời gian ngắn.

Quả thật Kai vừa gặp thiên thời vừa có địa lợi lẫn nhân hòa.

Thiên thời là sao thời gian bộ lạc di chuyển tới nơi khác, đó là vào đầu mùa xuân, thực vật phát triển tươi tốt, nguồn nước sung mãn, nơi giao tiếp giữa đồng cỏ và rừng núi có hệ thống động thực vật cực kỳ phong phú, mang đặc trưng giữa hai vùng.

Địa lợi là nơi đóng đô phát triển của bộ lạc Báo Đen đã được Kai nghiên cứu rất kỹ lưỡng, tuy tên này không có kiến thức về địa lý hay phong thủy gì, nhưng kinh nghiệm chơi Đế Chế bao nhiêu năm cũng đã cung cấp cho hắn một số kiến thức cần thiết để chọn vị trí thuận lợi để lập căn cứ.

Nơi bộ lạc cư trú đó chính là một bình nguyên bằng phẳng, có chiều rộng gần bằng một sân bóng đá. Xung quanh có khá là nhiều cây gỗ, cũng như là các loại dây leo cỡ lớn nhỏ khác nhau.

Cách bộ lạc không xa chính là một dòng suối nhỏ, kéo từ trong rừng sâu đi ra, Kai không biết ngọn suối kia bắt nguồn từ đâu, thế nhưng với lưu lượng nước vừa phải cùng với trong nước có khá là nhiều cá nên trong một thời gian ngắn bộ lạc không cần phải đi săn bắn ngoài vùng đồng cỏ. tạo điều kiện thuận lợi để xây dựng cơ sở vật chất.

Nhân hòa là: Vì tính chất sẵn có của bộ lạc đó chính là giết kẻ yếu chữa lại kẻ mạnh, thế nên sau khi Imba chết Kai thừa kế lại toàn bộ những thành viên khỏe mạnh nhất trong bộ lạc, hầu như không có người già và trẻ em. Toàn bộ là người trưởng thành, ngay cả những phụ nữ bộ lạc cũng dũng mạnh thiện chiến không kém gì đáng kỳ lạ.

Bộ lạc sau khi thanh lý thì có toàn bộ 270 thành viên, trong đó có 210 thành viên là đàn ông, số còn lại là phụ nữ.

Chính nguồn lao động dồi dào kia đã góp phần cho bộ lạc Báo Đen phát triển vượt bậc.

Kai là người Chăm sóc tại vùng Ninh Thuận, vì thế hiển nhiên việc sản xuất đồ gốm đã ăn sâu vào trong máu của hắn, tuy Kai ăn chơi lêu lổng, thế nhưng hắn từ nhỏ đã học tập và hiểu biết nghề truyền thống của dân tộc mình.

Vì lẽ đó trình độ đồ gốm của bộ lạc Báo đã vượt bậc so với bộ lạc Đại Việt, đồ gốm được nung ra không những bền chắc hơn mà còn được tráng một lớp men. Tạo sự khác biệt vượt bậc so với bộ lạc Đại Việt.

Tuy Kai gặp vấn đề đối với việc nung kim loại rèn đúc vật dụng, thế nhưng hắn đánh bậy đánh bạ cũng có một chút thành tựu trong việc rèn đồ đồng.

Diễn hình là hắn lựa chọn những khối quặng thích hợp rồi không ngừng thiêu đốt, cho chúng nóng đỏ, rồi lôi ra ngoài dùng đá nện liên tục cho khối quặng kia thành hình. Sau khi cán móng hết sức có thể thì sẽ được đem đi ra mài lười giống như là mài xương thú vậy.

Tuy làm như vậy khá lâu và hình dạng cũng không được tốt, thế nhưng chất liệu kim loại tạo ra sự khác biệt vượt bậc so với đồ đá, đồ xương.

Tính tới thời điểm hiện tại, toàn bộ bộ lạc Báo Đen có 12 thanh đao có lưỡi bằng đồng.

Có công cụ bằng đồng đã giúp cho quá trình xây dựng của bộ lạc nhanh hơn một bậc. ngoài sản xuất đồ gốm thì bộ lạc còn sản xuất gạch.

Kai có ý định là xây cho bản thân một cái lâu đài, hắn thăm nghĩ mỗi buổi chiều đứng trên nơi cao nhất trên lâu đài, nhìn xuống toàn bộ thảo nguyên, thì cảm giác cực kỳ tuyệt vời.

Thế nhưng bộ lạc Báo Đen đang gặp một vấn đề cực lớn, đó chính là thiếu phụ nữ. toàn bộ lạc chỉ có 60 phụ nữ mà thôi. Thêm một điểm khó cho hắn nữa là bộ lạc hắn có cực kỳ đam mê về tình dục, hằng đêm những người phụ nữ luôn phải bị 3 4 thậm 5 tên đàn ông quần lấy.

Làm như thế là vô cùng ảnh hưởng đến sức khỏe của những người phụ nữ kia. Tuy thể chất bọn họ cực kỳ tốt thế, nhưng ngày nào cũng thế thì ai chịu nổi.

Nhưng đó chưa phải là tình trạng tồi tệ nhất, xảy thai mới là chuyện khiến Kai đau đầu nhất.

Trong thời gian 3 tháng đầu mang thai, đó là thời điểm thai nhi yếu nhất, dễ dàng chết trong bụng nhất, vì trong ba tháng đầu mai thai, mọi việc quan hệ tình dục đều phải ngừng lại. vậy mà những người phụ nữ này một đêm phải chịu đến 4 5 lần, thì hỏi ai mà chịu cho nổi.

Việc sinh đẻ là việc vô cùng cấp thiết cho sự sinh tồn của bộ lạc về sao, thử hỏi xem trên đời này không ai già rồi chết đi. Chỉ có tre già măng mọc mới trường tồn mà thôi.

Vì thế Kai ra một nghiêm lệnh là trong vòng 3 tháng không được quan hệ tình dục nữa. khi lệnh này vừa ban ra đã bắt đầu nhận lấy sự phản kháng và không đồng tình của tộc nhân, đặc biệt là có mấy tên làm lộ ra mặt muốn một trận quyết chiến với Kai để giành quyền làm tù trưởng.

Kai cũng đã đoán trước tình hình này xảy ra, thế nên khi tên kia vừa la lên thì ngay lập tức một mũi nhọm đen ngòm đã bắn vào người tên kia. Chỉ trong vòng 30 giây mặt tên kia đã tái đen rồi xì bọp mép không ngừng co giật rồi chết ngay sau đó.

Ngay lập tức toàn bộ tộc nhân bộ lạc Báo Đen liền quỳ xuống bái lại, cái họ đương nhiên là thần linh trừng phạt.

Ngay lập tức đám người kia lại nghe lời Kai một cách răm rắp.

Lệnh cấm dục ban bố, một luồng cảm xúc chán nản lộ rõ trong bộ lạc, Kai cũng biết chuyện đó không có ổn, vì thế hán ý định sẽ tấn công một số bộ lạc phụ cận cướp đoạt một số tư nhiên, và tất nhiên là phụ nữ rồi.

Vì thế Kai đang chuẩn bị cho kế hoạch của mình, thứ nhất là tìm mục tiêu, thứ hai đương nhiên là chuẩn bị thực lực và trang bị cho các chiến binh bộ lạc.

Kai rất là quý trọng sinh mạng của tộc nhân, đặc biệt là những tên nghe lời, vì thế chiến tranh muốn đạt hiệu quả cao nhất đó chính là tăng cường phương diện vũ khí.

Vũ khí thì đương nhiên cung tên trong thời đại này chính là thứ vũ khí khủng bố nhất, có mức sát thương nhất, tầm xa lớn nhất.

Thế nhưng Kai không có kiến thức cơ bản để chế tạo ra một thanh cung có thể bắn qua rất nhiều lần thử nghiệm, thay đổi vật liệu, kích thước,... thế nhưng Kai không thể nào tạo ra một cây cung có thể bắn tên ra xa ngoài 50m cả.

Đương nhiên cách thức tạo cung không chỉ nằm ở việc vật liệu nắm giữ chất lượng của thanh cung. Mà cần phải kết hợp giữa việc cấu tạo và kết cấu giữa các loại vật liệu với nhau.

Ngay cả Minh Vũ cũng không thể thành công trong lần đầu tiên, tuy hán đã có kiến thức khá khá về kỹ năng sinh tồn, chế tạo công cụ.

Tham vọng vừa bộc lộ ra không lâu, chưa thực hiện được chuyện gì, thì nơi này đã bước vào mùa khô. Mà vùng đồng cỏ và tiếp giáp đồng cỏ chính là vùng có những biểu hiện đầu tiên nhất.

Đầu tiên là dòng suối đầy nước kia trong vòng 2 tuần đã cạn dần chỉ còn một dòng suối nhỏ.

Lúc này Kai mới hoảng lên, tạm dừng tất cả công việc xây dựng bộ lạc lại, hán cho toàn bộ tộc nhân ra suối bắt đầu đào móc xây đập giữ nước.

Quả thật cách này hiệu quả, chỉ trong một ngày dòng suối đã đầy ắp nước, nhưng Kai biết đó không phải là cách tốt nhất để giữ nguồn nước. vì hán Kai quyết định xây một cái hồ tích trữ nước, đây có khả năng lớn là một ý tưởng đi rồi nhất. xây hồ??.

Thế nhưng kế hoạch chưa thực hiện được, thì bất ngờ tại vùng đồng cỏ một trận cháy dữ dội, kéo dài từ hướng tây xuống hướng nam, khói đen bầy ngập trời. mà ngất một nơi trú đóng bộ lạc lại nằm ngoài rìa vùng ảnh hưởng.

Kai phải chửi con mẹ nó thằng khốn nào đốt lửa vào mùa khô thế. Một mảng lửa rực cháy, Kai phải vận dụng hết sức bộ lạc để tạo ra một ranh giới trống để không cho ngọn lửa vượt qua suối cháy lan qua cánh rừng.

Phải vất vả 4 ngày, Kai cùng tộc nhân mới thờ phảo nhẹ nhóm một chút. Hán chưa ăn mừng được bao lâu, thì bất ngờ giữa trưa hôm nay, đỉnh ngọn núi cao nhất vùng bất ngờ phát ra một tiếng nổ lớn, chấn động.

Tuy rất kha xưng Kai cũng có thể nghe thấy âm thanh khủng khiếp đó.

“con mẹ nó! Muốn cho tao sống nữa không!”

Hán gầm thật to như muốn chửi ông trời già.

Đối diện trước mặt hán chính là ngọn núi kia chính là một ngọn núi lửa mà nó đang phun trào.

Toàn bộ tộc nhân của hán không ngừng quỳ bái trước cảnh tượng kia.

Kai cũng khô miệng đắng lưỡi không phải biết làm sao.

Thế nhưng con ác mộng của hắn chỉ mới bắt đầu. chỉ trong một đêm toàn bộ bộ lạc, à không phải phải nói là toàn bộ cánh rừng đều bao phủ bởi một màu xám trắng. đó không phải là tuyết, mà là tro bụi núi lửa, chỉ trong một đêm thôi, với lượng tro bụi dày đặc đã bao phủ tất cả.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Mùa khô đến

Những ngày tiếp theo đối với bộ lạc Báo Đen, đó chính là những chuỗi ngày kinh hoàng, mà không những bộ lạc Báo Đen mà các bộ lạc nằm trong vùng ảnh hưởng của tro núi lửa cũng bị tình trạng như thế, thậm chí còn ác liệt hơn, ít nhất bộ lạc Báo Đen còn có người nắm giữ tri thức văn minh nhân loại.

Tro bụi núi lửa là sự hình thành trong quá trình mắc ma, những hạt mắc ma không đủ nhiệt độ sẽ hình thành những đám mây tro bụi rồi phun ra ngoài.

Về tính chất vật lý và cấu tạo tro núi lửa là các hợp chất của silicat, sắt, magie. Mỗi hạt rất nhỏ, có thể hít vào trong cơ thể nếu không được che chắn tốt.

Vì thế ảnh hưởng lớn nhất, trực tiếp nhất và nhanh nhất đối với bộ lạc Báo Đen chính là ho, chỉ trong vòng một đêm cả bộ lạc bỗng dưng hóa “chó”, tiếng ho khan vang vọng khắp bộ lạc.

Hầu như 8 phần 10 tộc nhân đều bị mắc phải, tất cả di chứng đều như nhau, đó là khó thở và ho. Kai thì cũng khá quen với vấn đề ô nhiễm không khí, thế nên ngay sau khi nhìn thấy núi lửa phun trào, hắn liền nghĩ cách.

Thế nhưng hắn đã quá ý y vào sức lây lan và tàn phá của tro bụi núi lửa. chúng đến quá nhanh. Cũng không trách Kai được, bởi vì tại Việt Nam có bao giờ có thiên tai núi lửa phun trào, chính vì thế hắn không biết cũng phải. Nhưng lần này sẽ giúp cho hắn nhớ mãi mãi.

Ngay lập tức Kai triệu tập toàn bộ bộ lạc, bắt đầu hướng dẫn tộc nhân chế tạo khẩu trang bảo vệ mũi tránh khỏi tro bụi núi lửa.

Khẩu trang của hắn cũng khá là đơn giản, đó chính là một cái túi da thú được đâm ra rất nhiều lỗ nhỏ, và chùng đầu ngón tay út. Bên trong túi là một túm cỏ khô được tẩm ướt. sau đó buộc lên mũi.

Tuy cái khẩu trang này khá cục súc và buồn cười, thế nhưng hiệu quả của nó thì không phải bàn. Cỏ khô ướt có khả năng lọc bụi cực kỳ tốt.

Đó chỉ là chuyện thứ nhất mà thôi, việc thứ hai đó chính là nước uống, chỉ sau một đêm nguồn nước đã bị phủ đầy tro bụi, dùng trực tiếp thì chỉ có nước đau bụng đến chết mà thôi.

Mà cho dù có không sao thì Kai có gan bằng trời cũng không dám uống.

Thế nhưng với kiến thức của một đứa học sinh cấp hai cũng có thể chế tạo ra một dụng cụ lọc nước một cách đơn giản.

Cách chế tạo cực kỳ đơn giản, Kai chỉ dùng chừng một giờ để tụ tập nguyên liệu lẫn chế tạo.

Đầu tiên hắn lấy một chiếc vại lớn (Kai có kỹ thuật làm đồ gốm tốt hơn với bộ lạc Đại Việt. đây là điểm mạnh của bộ lạc Báo Đen), chiếc vại này được chế tạo gần đây công dụng chủ yếu là dùng để tích trữ thức ăn dạng hạt.

Chiếc vại to bị đục một lỗ sắt đáy vại, chiếc lỗ này dùng để thoát nước lọc ra. Tiếp theo đó hắn cho vào cách thành phần khác dùng để lọc nước như cát, sỏi, đá, than củi.

Chỉ cần cho nước vào phía trên vào, rồi đợi nước lọc từ từ chảy ra mà thôi. Khi làm xong việc này Kai khá là đắc ý với thành quả của mình, đồng thời toàn bộ tộc nhân đều tôn sùng hắn như thần linh. Cho nước bẩn vào lọ, sau đó nước chảy ra là nước sạch còn tốt hơn cả nước suối.

Nếu tộc nhân bộ lạc Đại Việt nhìn thấy công cụ này, thì bọn họ chỉ xem đây là chuyện bình thường mà thôi, bọn họ còn có thể lấy đất làm muối trắng nữa kia, huống là là nước trong.

.....

Núi lửa phun trào trọn vẹn 10 ngày mới dừng hẳn, đây là một thảm họa tự nhiên cực kỳ khủng khiếp, ngoài việc tro bụi núi lửa bao phủ một vùng rộng lớn thì việc không thể tránh khỏi đó chính là cháy rừng, một mảng lớn thực vật bị thiêu cháy, kết hợp với gió thổi theo hướng bắc nam, tây nam, càng làm cho đám cháy lan mạnh.

Trận cháy rừng kinh khủng kia kéo dài một vùng rộng lớn, không có ai có thể thống kê con số thiệt hại như có bao nhiêu rừng bị cháy, có bao nhiêu động vật bị chết, hay có bao nhiêu bộ lạc bị thiêu rụi trong trận lửa kinh hoàng kia. Chỉ biết rằng cư dân nơi đó phải mất hơn trăm năm mới có thể phục hồi như ban đầu.

Bộ lạc Đại Việt nằm ở ngược hướng gió, thế nên ảnh hưởng của núi lửa cũng không có lan xa đến bộ lạc của hân, lần này một trận bộ lạc Syk kinh biến cũng chính là một trận hủy diệt với bộ lạc hùng mạnh này, thống trị toàn bộ vùng rừng núi bao nhiêu năm nay, đã bị dập tắt.

Mà bộ lạc Đại Việt cũng được hưởng lợi khá nhiều từ việc này, đó chính là Melly chính thức gia nhập bộ lạc Đại Việt, đồng thời 300 chiến binh bộ lạc Syk cũng đã đến và gia nhập bộ lạc Đại Việt, sau khi biết được sự thật đồng thời nhận được tin bộ lạc đã bị hủy diệt.

Đáng lẽ bọn họ sẽ không chấp nhận gia nhập cái bộ lạc nhỏ bé kia đâu, thế nhưng Minh Vũ đã chiêu đãi bọn họ một trận thức ăn linh đình, toàn là những món ăn cực ngon, chính thức thức tỉnh mấy con sâu tham ăn trong bụng bọn họ.

Bằng một cách xử lý nhẹ nhàng và đầy khôn ngoan, Minh Vũ đã giúp cho bộ lạc tránh thoát một cuộc chiến với “đồng Minh” và cũng mang lại một lượng lớn tộc nhân.

Niềm vui hân hoan chưa chấm dứt thì tin vui mới lại đến, Klu đã trở về, hơn nữa còn mang theo toàn bộ tộc nhân bộ lạc Oro trở về gia nhập bộ lạc Đại Việt.

Đó không phải là tin tốt nhất, bởi vì Klu còn mang về hai thứ làm cho Minh Vũ cực kỳ thích, thứ nhất đó là giống cây có mùi thơm kia.

Gốc cây kia là thực vật dạng bụi có chiều dài từ gốc đến ngọn khoảng 1m, cây có rễ màu nâu trắng thân tím xanh, lá dạng phiến lá, có từng bẹ cuốn chặt vào nhau. Nếu nhìn theo một cách thông thường, thì loại cây này không khác gì những loại cỏ khác trong vùng đồng cỏ cả.

Thế nhưng khi vo lá cỏ này thì lại có một mùi thơm đặc trưng, đặc biệt là khi nung lên hương vị cũng rất tốt.

Nhưng Klu chỉ mang về một túi thôi, không có nhiều để làm thức ăn, đó cũng là một điều hối tiếc đối với Minh Vũ. nhưng tìm ra một loại hương liệu mới cũng làm cho Minh Vũ thích thú không thôi.

Cây sả, hương liệu mới tìm ra của bộ lạc.

Cây sả ngoài việc là một hương liệu nó cũng là một loại dược liệu trị một số bệnh như tiêu chảy, cảm.

Như dùng sả tươi đun sôi sau đó hòa chung với một ít đường, uống ngày 2 – 3 lần, công thức này dùng để giải độc bội thực hay rối loạn tiêu hóa.

Hay là dùng là sả kết hợp với lá chanh rồi đun sôi lên rồi xông hơi, như thế có thể giải cảm rất tốt, phòng chống và chữa các bệnh thông thường như chóng mặt, nhức đầu, mệt mỏi thân thể.

Còn về phần hương liệu thì khỏi phải nói, có sả trong tay Minh Vũ có thể chế tạo ra hàng chục món ăn. Thế như đó là chuyện sau này mà thôi, còn bây giờ thì chỉ có mời mới ăn được thức ăn làm từ sả.

Loại thực vật thứ hai đó chính là loại hạt có màu nâu đen kia, đó là thứ mà Klu nhìn thấy những con chim đồng cỏ thường dùng làm thức ăn.

Nói là hạt, nhưng thật chất chúng không khác gì bông cỏ cả. Minh Vũ cũng khá là ngờ ngợ không biết đây là loại thực vật gì. Hân cũng lấy ra qua sát khá là lâu.

Minh Vũ dùng răng cắn đôi hạt bông cỏ ra. Để lộ bên trong là một loại hạt màu nâu đen khá là cứng, hân từ từ nhai, nhắm hai mắt lại cảm nhận hương vị của loại hạt mới này.

Hân cảm nhận được hương vị của tinh bột, hân đây là một loại thực vật nào đó có khả năng kết tinh tinh bột.

“thực vật dạng cỏ, có bông giống như bông cỏ dại, hơn nữa hạt có màu đen!” Minh Vũ âm thầm suy nghĩ tìm ra kết luận.

“Lúc Mỹ Đen!” Minh Vũ chợt lóe lên tinh quang.

“đúng! Là nó! Lúa mỹ đen! Một loại thực vật được lưu truyền, là loại thực vật thấp sáng nền văn minh nhân loại.”

“tốt! quá tốt!” Minh vũ cười ha hả không ngừng vỗ lên vai Klu.

“Klu từ ngày hôm nay ngươi sẽ được ăn món ngon! Ăn cho ngươi thỏa thích mới thôi!” Minh Vũ cổ vạ tinh thần cho Klu.

Klu ưỡng ngực thật cao, chứng tỏ mình được thủ lĩnh khen ngợi đó là việc tốt biết chừng nào.

Quả thật trong thời gian qua hân đã nhớ bộ lạc rất là nhiều, đặc biệt là thức ăn của bộ lạc.

Bộ lạc lại trải một bữa tiệc linh đình chào đón những thành viên mới cho bộ lạc.

Sau một đêm trở về Klu đã biết được những biến động cực lớn trong bộ lạc, đầu tiên đó chính là Vu và các chết của Vu cũng như Vu đã mang lại dịch bệnh cho bộ lạc.

Klu nghe được tin thì rất là tức giận, không phải tức giận vì cách làm của Minh Vũ mà là Vu đã giết hại mấy con trâu kia. Phải biết những con trâu kia chính là tài sản lớn nhất của bộ lạc, Trại không những có thể chở được nhiều đồ, mà còn trong chiến đấu, dùng rất tốt, không cần phải chạy nhiều.

Nhưng cũng may số trâu còn lại tới 26 con, số trâu còn lại cũng không tệ rồi.

Kế tiếp đó là trận chiến kinh hoàng với bầy chim cổ đại, Klu nghe Luc kể lại chiến tích huy hoàng của bộ lạc thì tinh thần chiến đấu của hắn sôi lên, hắn hận vì trợ lại bộ lạc quá trễ, nếu không hẳn sẽ có một chiếc áo làm bằng lông chim kia giống như Luc rồi.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%C3%AAn-Th%E1%BB%A7y-Th%E1%BB%9Di-%C4%90%E1%BA%A1i-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Xây đập chứa nước

Lúc này bộ lạc đã bạo phát về nhân số đến cực điểm, đầu tiên là Chok mang theo khoảng 60 người chạy nạn đến đây, đồng thời cũng đã gia nhập bộ lạc.

Tiếp đó là Klu mang về 147 tộc nhân bộ lạc Oro trở về trong đó phân nửa là người trưởng thành, có 47 người là đàn ông trưởng thành, còn số còn lại là phụ nữ.

Còn Melly thì khỏi phải nói 300 chiến binh bộ lạc Syk toàn bộ là nữ, nhưng cũng may đây toàn bộ là những người trưởng thành người nhỏ tuổi nhất cũng 18 tuổi, người lớn nhất cũng không quá 28, thuộc vào độ tuổi lao động đỉnh cao sức thể tốt, có thể huấn luyện thành những chiến binh thực thụ.

Gia tăng dân số đó cũng là gia tăng thêm sức mạnh cho bộ lạc, thế nhưng kèm theo nó chính là muôn vàn những khó khăn và thử thách.

Vấn đề an sinh cho bộ lạc chính là nhiệm vụ bức thiết nhất trong thời gian này.

Ban đầu dân số bộ lạc nằm trong khoảng 750 - 800 người, thế nhưng trong trận chiến vừa rồi bộ lạc đã tổn thất ít nhất 100 người chưa tính là bị thương nặng, tàn phế. Con số còn lại cũng hơn 600, cộng thêm 500 tộc nhân vừa mới gia nhập đã nâng dân số bộ lạc Đại Việt vượt qua con số 1000 người.

Thế nhưng toàn bộ nam tính chưa đến con số 300 đó là tính luôn cả người già và trẻ nhỏ. Bộ lạc Đại Việt mất cân bằng giới tính thật nặng, hay nói cách khác thì toàn bộ đàn ông bộ lạc đang chuyển biến thành những con heo nọc.

Nhưng đối với Melly chuyện nữ nhiều hơn nam là một chuyện vô cùng bình thường, bởi vì bộ lạc Syk là nữ chiếm ưu thế lẫn quyền lực.

Nọn núi lửa đã ngưng hoạt động được 5 ngày rồi, toàn bộ hoạt động của bộ lạc đi vào bình thường, vẫn tiếp tục sản xuất canh tác và săn bắn.

Thế nhưng lúc này thời tiết ngày càng trở nên nóng bức, dòng suối đang có dấu hiệu cạn dần, Klu đã từng nói qua, khu những chiếc lá trên những chiếc cây to đằng kia chuyển sang màu vàng úa thì đó cũng là thời điểm dòng suối cạn nước, lúc đó mọi người sẽ tìm những nơi nước đọng còn lại bắt cá dự trữ cho mùa đông. Mà từ giờ cho đến thời điểm đó cũng khoảng 1 tháng nữa.

Tuy bộ lạc có thể đào được giếng lát nước, nhưng số dân đột nhiên bạo phát vì thế ruộng nướ sinh hoạt trở thành một gánh nặng không kém việc tìm kiếm thức ăn. Đơn giản vì giới hạn chịu đựng của con người thì nhìn đối là 7 ngày, còn thiếu nước thì chỉ 3 ngày làm ngòm rồi.

Hơn nữa Minh Vũ Quyết định sẽ tiếp tục canh tác vào mùa khô, vì thế việc cấp bách chính là dự trữ nguồn nước cho việc tưới tiêu và sinh hoạt cho bộ lạc trong 1 2 tháng sắp tới.

Quyết định như thế, Minh Vũ ngay lập tức vạch ra một kế hoạch thật tỉ mỉ và cặn kẽ kế hoạch xây đập nước.

Lưu lượng dòng suối lúc này còn khá nhiều, nếu xây đập vào lúc này khá là khó khăn, mà cho dù có xây được thì lòng suối quá nhỏ không có thể chứa được bao nhiêu nước cả. Vì thế việc đầu tiên là mở rộng và vét sâu lòng suối.

Minh Vũ dùng một tờ da thú rồi dùng than vẽ các chi tiết của một chiếc hồ chứa nước có quy mô lớn này. Nếu công trình này thành công, thì đây sẽ là công trình thủy lợi đầu tiên của nhân loại, Minh Vũ khá là đắc chí với ý định của mình.

Nhưng hần nào ngờ, tại vùng hạ lưu ngoài tận giáp biên giới vùng đồng cỏ cũng đã có một người làm như thế, tuy khá là thô sơ nhưng nhanh hiệu đầu tiên đã không thuộc về hần rồi.

Ngay trong buổi sáng hôm sau, lúc mọi người tập trung ăn thức ăn sáng cùng phân bổ nhiệm vụ công việc cho từng người, thì Minh Vũ đứng trên mỏm đá lớn giọng vang xuống, làm cho mọi người phải buồn chán xuống chăm chú lắng nghe.

Bộ đáng của hần lúc này vô cùng trịnh trọng lớn tiếng nói:

“Bộ lạc ta từ lúc thành lập tới nay, đây là lần đầu tiên số tộc nhân nhiều đến thế này!”

“nếu vẫn như mọi năm hoạt động, như thế vào giữa mùa khô bộ lạc chúng ta sẽ không còn đủ nước để uống!”

Nói xong hần ngưng một chút để cho một số tên lanh miệng nói ra vấn đề.

Quả thật rất hợp ý hần Klu nói trước tiên.

“Vũ! không phải bộ lạc chúng ta đã có giếng rồi sao! Có giếng! mùa khô không lo thiếu nước.!”

“sẽ không đủ! Nước sẽ rất thiếu, ta dự định sẽ tiếp tục trồng khoai vào mùa khô! Vì thế cần rất nhiều nước!”

Minh Vũ nói.

“không được! không có mưa! Cây sẽ chết! không trồng được!” một người đàn ông khá lớn tuổi, lão này chính là Kayta một trong những người lớn tuổi hiếm hoi còn lại của bộ lạc Khô.

Phải nói bộ lạc Khô là bộ lạc đã từng trồng cây canh tác lấy thức ăn, thế nên kinh nghiệm trồng cây của bọn họ sẽ hơn hẳn tất cả những người của bộ lạc khác.

“Kayta nói đúng! Mùa khô không trồng được cây! Chúng sẽ chết!” Epx khẳng định.

“Vì thế hôm nay ta mới quyết định bộ lạc sẽ xây dựng một chiếc đập nước!”

“đập nước!” mọi người cùng đồng thanh.

Đây là từ ngữ lần đầu tiên bọn họ nghe đến. thắc mắc không hiểu chiếc đập nước kại làm bằng cái gì mà có thể giữ được nước cho mùa khô.

Minh Vũ đi xuống bên dưới bắt đầu diễn giải cho mọi người hiểu, hần không cần phải làm cho toàn bộ tộc nhân hiểu, chỉ cần giải thích cho một số người chủ chốt rồi phân phó nhiệm vụ cho từng người, như thế công việc sẽ hiệu quả hơn.

Xung quanh hần lúc này có 12 người đó là những người có khả năng lãnh đạo tốt, đó là Klu, Luc, Ashi, Epx, Chok, Siik, Ston, Char, Melly, Mila, Kori, Meeo.

Đầu tiên là Minh Vũ phác họa sơ đồ của bộ lạc và địa hình xung quanh lên tấm da thú. Sau đó hần chỉ điểm vị trí dòng suối cắt ngang hai bên đồng cỏ.

“vị trí đập nước là ngay tại chỗ này”

Minh Vũ chỉ vào một điểm hẹp lên dòng suối, đồng thời định hướng vào thực địa.

“ta sẽ dùng một lượng lớn gỗ, đất, đá chắn ngang dòng suối, như thế nước sẽ được giữ lại cho bộ lạc chúng ta sử dụng” Minh Vũ bắt đầu giải thích như thế nào là đập nước.

“như thế nhiều nước sao bắt được cá!” Meeo lên tiếng hỏi đầu tiên.

“không cần cần nước mới bắt được cá! Bộ lạc có thể bắt cá vào mùa thu, không sợ! thịt cá ăn không ngon bằng khoai!” Epx không đợi Minh Vũ trả lời mà nói thẳng cho Meeo biết đồng thời để lộ ra một ánh mắt khinh thường.

“đúng là đồ quê mùa!”

Melly lại có một con mắt khác thường nàng chợt nhận ra điều bất thường của việc này nên liền lên tiếng:

“không được! nhiều nước, nước sẽ tràn!”

“đúng! Lòng suối quá nhỏ, nước sẽ tràn ra, thế nhưng ta có thể mở rộng dòng suối! có thể chứa được nhiều. chỉ cần có nước không lo cách thoát nước đi!” Minh Vũ giải thích.

“vậy khi có mưa, nước nhiều phải làm sao!” Melly lại đưa ra một vấn đề trọng điểm

“chúng ta có thể tháo đập! cho dòng nước về bình thường!”

“có thể!” mọi người cùng nhau hỏi.

“đúng có thể!” Minh Vũ khẳng định.

Và thế rồi toàn bộ bộ lạc nhất trí xây dựng chiếc đập dùng để chứa nước.

Vì thế những ngày gần đây bộ lạc lại đi vào công cuộc tổng lao động, người nào chỉ việc nấy phù hợp với bản thân.

Đầu tiên là Klu cùng Meoo sẽ mang theo 50 tộc nhân mang theo trang bị đầy đủ làm nhiệm vụ tuần tra bộ lạc kèm thêm nhiệm vụ săn bắt thú vật gia tăng nguồn thức ăn cho bộ lạc.

Luc mang theo người làm nhiệm vụ là đào đất hai bên bờ suối, nhằm mục đích mở rộng hai bên lòng suối ít nhất phải mở rộng ra 20 mét ở mỗi bên à sâu ít nhất là 2m.

Orc là nhiệm vụ khó khăn và tốn nhiều sức hơn đó là vào rừng đốn gỗ, Orc làm sao trong vòng 1 tuần phải đốn hạ được khoảng 20 khúc gỗ lớn và nhiều đá lớn nhỏ khác nhau.

Nhóm thợ thủ công cũng không kém đó là nhóm người Aln, Alkam, bọn họ dừng hẳn việc chế tạo cung tên mà thay vào đó huấn luyện những thành viên mới làm gạch và nung gạch, số gạch này dùng để gia cố hai bên bờ đê, để tránh trường hợp vỡ bờ, như thế bộ lạc sẽ gặp nguy.

Ngoài ra còn có rất nhiều công việc phụ, đó là nấu thức ăn, chăm sóc người bị thương chưa khỏi, tưới nước canh tác các loại cây trồng hiện tại của bộ lạc.

Đó là cây ớt, củ cải, rau diếp, cây hạt dẻ, cà chua. Còn về phần mấy cây sả mà Klu mang về cũng được tinh vào diện này, tuy chúng được chăm sóc tại một vùng riêng. Chăm nom vô cùng kỹ lưỡng.

Lại nói về những cây cà chua được Minh Vũ thu thập hạt giống từ lần lễ hội mùa xuân lần trước, sau khi được trồng xuống, tuy trải qua rất nhiều biến cố của bộ lạc, thế nhưng chúng vẫn rắn rỏi vượt qua.

Những cây cà chua đã cao chừng đầu gối, vô cùng xanh mướt, do được chăm bón và tưới nước thường xuyên nên chúng phát triển cực nhanh. Tuy bây giờ chúng chưa có khả năng kết quả, thế nhưng lại mang về tương lai sản lượng về nguồn thức ăn cho bộ lạc.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Xây đập nước 2

Thông qua nhiều lần quan sát địa hình dòng suối và có mô đất, kết cấu đất xung quanh bộ lạc. Minh Vũ đã quyết định xây dựng cửa đập tại vị trí khá sâu cách khu sinh hoạt độ lạc khoảng 300.

Nơi này là vùng thấp hơn, thuận lợi cho việc xây dựng các kiến trúc có lòng sâu và tích trữ. Ngoài ra còn một nguyên nhân chính khác, nếu có bất trắc vỡ đập thì cũng sẽ không ảnh hưởng trực tiếp đến bộ lạc, sẽ có một thời gian nhất định để cho tộc nhân có thời gian tìm vị trí cao hơn để tẩu thoát.

Tại vị trí xây đập, dòng suối khá hẹp chỉ rộng tầm 3m, nước cũng khá cạn chỉ còn khoảng 1m mà thôi, thế trước đây không lâu chừng 10 ngày trước, mực nước còn khá là nhiều, lưu lượng nước nhiều mở rộng đến gần 4m.

Minh Vũ cắm cọc dưới đất, rồi dùng dây thừng kết nối lại những cọc gỗ này lại với nhau, để lộ ra vị trí mà mọi người phải xây dựng, đồng thời theo sau hẳn là 30 người, trên tay có rất nhiều công cụ dùng để đào đất.

Ngay tại vị trí xây đập nước, Mọi người bắt đầu đào bới, một hố sâu có chiều dài 5m, ngang 2m và sâu 3m. vì đây là nơi quan trọng thế nên Minh Vũ

phải trực tiếp chỉ đạo công việc.

Bởi vì tộc nhân của hắn khá là thiếu kiến thức, không thể tự chủ trương chỉ đạo các công việc, thế nên hiện tại các công việc chính hắn phải tự mình phân phó, thế nên cái vị trí thủ lĩnh không dễ làm chút nào cả.

Sau khi đào xong phần đất nền móng kia, Minh Vũ bắt đầu chỉ đạo dùng gạch dựng lên hai bức tường kiên cố. bức tường bằng gạch nằm trọn bên trong hố sâu.

Vì để đảm bảo mức độ rắn chắc cho đập nước, Minh Vũ dùng những cây trụ lớn bằng gỗ, có tác dụng gia cố thêm bức tường.

Cứ cách 1m mét, tại lõi bức tường sẽ được đóng trụ một cây cọc gỗ, dài 3m và được đóng sâu vào lòng đất.

Liên kết giữa các khối gạch và cột trụ đó là một hỗn hợp từ tro núi lửa đất sét và vụn rom, thông thường vừa mà bộ lạc sử dụng trong xây dựng đó là đất sét, vụn rom và nước mà thôi.

Thế nhưng hôm nay lại thêm một loại vật liệu mới đó chính là tro bụi núi lửa vừa mới phun cách vài ngày trước đó.

Ngay sau khi núi lửa ngừng hoạt động thì nay lập tức Minh Vũ đã cho người đi đến vùng ảnh hưởng của bụi núi lửa mà không ngừng thu gom tro núi lửa.

Tộc nhân cũng không biết thứ trong kia làm điều gì, thế nhưng Minh Vũ lại biết rất rõ tác dụng của thứ kia.

Tro núi lửa, tự bản thân nó không thể nào làm vật liệu xây dựng kết nối vật liệu lại với nhau được, thế nhưng nó là một chất phụ gia giúp gia tăng độ bám dính, độ cứng cho kiến trúc.

Đó là nhờ sự phản ứng kết hợp của các hợp chất có trong tro núi lửa vì như các hợp chất của silicas, hợp chất cầu magie.

Mà điều này thì chỉ có nguyên curu về vật liệu, và ứng dụng của các thành phần hóa học mới có thể khám phá ra.

Minh Vũ cũng chẳng biết được điều này đâu, thế nhưng lúc trước, khi hắn học đại học, thì có ở chung phòng với một tên học Bách Khoa hơn nữa thuộc vào khoa công nghệ vật liệu. chính vì lẽ đó hắn biết thêm một số kiến thức, nhưng không nhiều lắm về vật liệu và kết cấu.

Chỉ sau một đêm, các kết cấu liên kết với nhau cực kỳ rắn chắc, lúc này có dùng đá nện lên bức tường này cũng khó có thể phá vỡ một khối.

Chưa dừng lại tại đó, từ mặt đất, Minh Vũ tiếp tục xây cao lên 1,5 mét nữa, đây chính là chiều cao của đập nước, Minh Vũ đang suy tính xây như thế có hay không.

Thế nhưng hắn lại không dám xây quá cao, vì thế rất có thể làm yếu đi phần thân đập nước, rất có khả năng bị vỡ đập.

Phần thân đập được xây vô cùng kiên cố và rắn chắc, số cọc gỗ được nên xuống tận gấp đôi từ 5 cây lên đến 10 cây tại mỗi bên.

Bức tường cũng được mở rộng ra hai bên từ 2m lên 3 mét. Minh Vũ sẵn tiện dùng cái bờ đập này xây dựng thành một chiếc cầu đi sang bên kia bờ suối luôn.

Ròng rã 4 ngày kiến trúc quan trọng nhất đã được hoàn thành, lúc này các công việc khác cũng đang khẩn trương hoàn thành.

Phần quan trọng nhất đã xong, kế tiếp đó là phần chứa chứa của con đập. trong mấy ngày nay, 400 tộc nhân không ngừng đào bới mở rộng lòng suối.

Chiếc đập nước này có dạng hình bầu dục dẹp ở hai đầu và phình rộng ra hai bên. Lấy dòng suối là tâm điểm, tại vùng bụng phình to nhất là cách dòng suối 30m, còn phần giữa là 20m, cuối cùng là chân đập 10m.

Tất cả đều được căng dây định vị độ nhỏ nhỏ của kiến trúc, thế nên chỉ cần không bị thiếu năng cũng có thể hoàn thành công việc chân này này.

Tất cả đất đá được đào lên, sẽ được xung đắp vào hai bên bờ để giúp xây cao thêm bờ để đồng thời gia cố tránh là vỡ đập khi có biến cố bất thường.

Ngoài ra Minh Vũ còn thiết kế 3 đường mương dẫn nước từ trong đập chứa nước ra đồng ruộng, mỗi đường mương này có chiều rộng khoảng 1m, làm thế sẽ tiếp kiệm được nguồn nhân lực và thể lực cho tộc nhân trong việc tưới tiêu.

Đây chính là một đại công trình quy một bậc nhất từ trước tới nay, huy động toàn bộ tộc nhân làm việc, đại công trình bắt đầu cũng gần một tháng chỉ mới hoàn thành được phân nửa mà thôi, thế nhưng dòng nước chảy ngày càng chậm. thế Minh Vũ quyết định sẽ chính thức đóng dòng nước và tích trữ nước.

Công việc này cực kỳ khó khăn và quan trọng, lưu lượng dòng nước lúc này khá là ít, cả dòng chỉ 343 thu hẹp lại còn khoảng 1m mà thôi, nước sâu chưa đến nửa mét.

Việc chặn dòng nước lúc này không khó. Cái khó chính là vào mùa mưa, nếu không xử lý cho tốt sẽ bị vỡ đê. Lúc đó bộ lạc sẽ gặp họa.

sau một đêm nghĩ cách, Minh Vũ đã tìm ra đáp án giải quyết vấn đề khó khăn này, đó là dùng cọc gỗ kết hợp với đất đá. Để ngăn chặn dòng nước.

đầu tiên là mở rộng hai bên dòng suối cho nước tràn ra hai bên, làm như thế sẽ giảm đi lưu lượng dòng nước chảy nhanh. Bước tiếp theo đó là ngay lập tức dùng các cọc gỗ lớn đóng xuống lòng suối, làm như thế sẽ tạo vật cản cũng như làm nền móng cho các vật liệu khác.

Chỉ có khoảng cách 3m mà Minh Vũ đã cho đóng tới 20 chiếc cọc, những chiếc cọc này phân bố không đồng đều, mục đích chính làm vật cản mà thôi.

Đây là công việc cực kỳ mệt nhọc, đó chính là hơn 20 người đàn ông khỏe mạnh, không dùng dùng múa đá lớn nên xuống những khối gỗ to để đóng cọc xuống lòng suối.

Sau khi số cọc này hoàn toàn bị đóng xuống lòng suối thì, ngay lập tức, Minh Vũ cho mọi người mang đá, đất chặn lại dòng suối.

Chỉ trong vòng một buổi sáng, một bức tường được dựng bằng đất đá đã chặn kín 3m dòng suối. tuy nước không thể hoàn toàn chặn đứng, nó vẫn còn có những dòng nước nhỏ chảy xuyên qua những khe đá. Thế nhưng công việc cũng tính là hoàn tất. việc tiếp theo chính là gia cố thêm phía sau đập nước là được.

Sau khi dòng nước bị chặn đứng, chỉ sau một đêm con nước đã dâng lên khá là nhiều, khoảng 1/3 diện tích lòng hồ chứa nước đã dâng lên, điều này làm cho mọi tộc nhân đều phấn khởi, bởi vì những nỗ lực của bộ lạc trong một tháng qua đã có hiệu quả.

Thế nhưng công việc xây dựng vẫn chưa kết thúc, mọi người tiếp tục đào và mở rộng thêm lòng hồ để chứa thật nhiều nước hơn.

Nhưng Minh Vũ lại không cho là thế, việc xây đập vẫn phải tiếp tục, nhưng nó đã không là trọng điểm nữa, mà đó chính là trồng lương thực.

Hiện tại mùa khô đang trong đã qua được một tháng, theo như những lời Klu kể lại thì mùa khô sẽ kéo dài rất lâu, thời gian ngang bằng với mùa đông. Nếu quả thật như vậy thì mùa khô nơi này sẽ kéo dài ít nhất là 5 tháng.

Như vậy thì bộ lạc còn phải trải qua hơn 4 tháng mùa khô nữa. nếu như thế cũng đủ thời gian trồng thêm hai mùa vụ nữa trước khi mùa đông kéo đến.

Bởi vì sau khi một lần trồng đại trà khoai thì, Minh Vũ đã đúc kết kiến thức về giống cây khoai thời cổ đại này.

Thời gian sinh trưởng và phát triển đến khi thu hoạch là khoảng 4 tháng rưỡi. trong đó nửa tháng đầu là thời gian cây mọc mầm và phát triển cây non.

Nếu thời gian thích hợp như thế thì sẽ trồng thêm một mùa vụ mới vào đầu thu, như thế đến cuối thu sẽ có thêm một lần thu nhập thức ăn nữa. như thế trong mùa đông, cho dù bộ lạc không ra ngoài tìm thức ăn vẫn có thể giúp cho bộ lạc qua khỏi mùa đông một cách nhẹ nhàng.

Gia tăng dân số nhanh quá mức đã đặt nặng lên vấn đề lương thực cực kỳ lớn, kho lương dự trữ của bộ lạc trong thời gian 1 tháng qua đã vơi đi gần 1/3, nếu theo cái đà này, trong vòng ba tháng tới bộ lạc sẽ hết lương thực dự trữ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: Khai hoang

Vùng đồng cỏ phía bên kia bờ suối, Minh Vũ dự định sẽ bắt đầu khai hoang từ nơi đó. Nguyên nhân rất đơn giản, đó là khá là thuận tiện cho việc tưới tiêu, chỉ cần dẫn nước từ trong hồ chứa ra mà thôi.

Thứ hai đó chính là trên đồng cỏ này, là một bãi đồng cỏ, đã khô, chỉ cần một mồi lửa sẽ thiêu rụi toàn bộ, tro sẽ làm chất dinh dưỡng cho cây trồng, đồng thời khi đốt cỏ trên bề mặt đất sẽ đốt cháy đi rất nhiều mầm bệnh, mầm cỏ dại.

Thế nhưng có một vấn đề xảy ra, đó chính là một khi đốt cháy như thế, rất có khả năng cao gây cháy rừng.

Vì vậy một khi ra quyết định điều gì Minh Vũ phải xem xét vấn đề cho thật kỹ lưỡng, mọi khả năng có thể xảy ra cao nhất.

Muốn khai hoang thì cần phải chuẩn bị khá là nhiều công cụ.

Đầu tiên là những chiếc móng sắc của chim cổ đại, sau khi được mài bén nhọn, những thứ hung khí chết người kia đã trở thành một công cụ dùng để cắt vỏ cứng hiệu quả. Đó chính là liềm.

Chim cổ đại thuộc lớp chim, vì thế bàn chân chúng có tất cả 4 ngón chân, ba trước hai một sau. Nhưng chỉ có 3 móng trước là mới có thể sử dụng móng làm lưỡi liềm mà thôi. Còn móng phía sau thì không sử dụng, đơn giản vì nó khá là thô và to. Hơn nữa còn rộng rộng.

Thế nhưng như thế cũng đủ công cụ cho cả bộ lạc dùng rồi. mỗi con có thể chế tạo ra được 6 cái lưỡi liềm, những vật này không cần tra cán, hay mài giữa cho nhọn, chỉ cần dùng một sợi dây thừng quấn quanh, sau đó lại dùng một tấm da thú mỏng cột thật chặt vào là được.

Có công cụ liềm trong tay, mọi việc liên quan tới cắt, móc đều rất là dễ dàng, không biết chiếc móng kia có thành phần cấu tạo như thế nào, thế, nhưng độ

rừng rậm và sát bên của nó không thua gì cô cụ bằng đồng cả.

Từ sáng sớm, Minh Vũ đã tập hợp hơn 100 tộc nhân, tập trung tại vùng trống cỏ bên kia dòng suối. Khu vực này sát ranh với rừng rậm. nơi đây hai tháng trước chính là một vùng xanh tươi, thế nhưng vậy đã ngã thành một màu vàng, cây cỏ khô héo.

“dùng Liềm cắt hết cỏ chỗ này!”

Minh Vũ lên tiếng chỉ đạo. ngay lập tức các tộc nhân bắt đầu công việc của mình.

Một người đàn ông dáng người thấp bé, có một đôi chân đi cà nhấc không có vội làm mà lại hỏi Minh Vũ

“Thủ lĩnh! Sao cắt cỏ chỗ này! Trong cỏ có nhiều rắn lớn!”

Người đàn ông chân thọt này đến từ bộ lạc Oro, vì quen đặc tính nơi mình sống cũng như chưa thông thuộc địa hình và sinh vật quanh đây nên không biết.

“không có! ở đây không có rắn lớn!” Minh Vũ cũng giải thích.

“Thủ lĩnh! Không phải chúng ta dọn cỏ trồng khoai! So lại dọn cỏ chỗ này!” lại một người khác lên tiếng hỏi.

Ý của hắn ta là tại sao lại dọn cỏ gần bộ lạc trước, mà phải đi thật xa để dọn. do thiếu ngôn từ để nói thế nên lời của hắn khá là khó hiểu.

“như vậy sẽ nhanh hơn!”

“sao ta không đốt đi!” lại một tên trẻ tuổi hỏi. tên này có một chút nhỏ con tuổi chừng 15 trạc tuổi Minh Vũ vào năm sau có thể làm lễ trưởng thành được rồi.

Minh Vũ khá là bất ngờ dưới câu hỏi của tên kia, “tên này có được một chút đầu óc, có triển vọng để đào tạo” Minh Vũ thầm nghĩ.

“đúng! chúng ta sẽ đốt! nhưng không phải bây giờ!”

“tại sao?”

“nếu đốt bây giờ, lửa sẽ cháy lan, lửa sẽ cháy hết rừng!” Minh Vũ chỉ tay vào cánh rừng trước mặt.

“à!!!” tên nhóc à hội hồi dài, dường như nghĩ ra được gì đó.

“vậy dọn cỏ chỗ này, để không cho lửa chạy sang rừng!” tên nhóc dường như ngộ ra chân lý.

“tốt! người tên gì!”

“ta! ta lên A’Khim!” tên nhóc ấp úng.

“tốt! A’Khim, tối nay người sẽ được ăn món ngon!” Minh Vũ cười cười.

“a! đồ ăn ngon!” tuy bộ lạc Oro chỉ vừa mới gia nhập bộ lạc Đại Việt không lâu, thế nhưng bọn họ cũng biết thức ăn của bộ lạc này ngon như thế nào, những thức ăn hằng ngày đã rất tốt, ăn rất ngon, cũng rất no. nhưng không ai không biết những thức ăn kia chỉ là bình thường mà thôi, chỉ có những thức do thủ lĩnh tự tay làm ra mới là đồ ăn ngon nhất.

“ta giao công việc ở đây cho người!” Minh Vũ bắt đầu hướng dẫn cho A’Khim công việc hôm nay của nhóm người, yêu cầu hắn giám sát công việc nơi đây, để bản thân rảnh tay để lo chuyện khác nữa.

Minh Vũ đã quyết định, hắn phải tuyển chọn một số tộc nhân có tốt chất trong việc quản lý bộ lạc để đào tạo bồi dưỡng. chứ hiện tại dân số bộ lạc đã vượt qua con số 1000, một mình hắn xử lý công việc quả thật không xuể. Cũng như đào tạo mầm non cho tương lai bộ lạc.

Quá trình tuyển chọn và xét duyệt cũng không phải ngày một ngày hai mà chọn được, hắn cần phải thông qua thời gian để tuyển chọn chính xác, đặc biệt là lớp trẻ tuổi có tiềm năng như A’Khim chẳng hạn.

Một mình trở về bộ lạc tiếp tục nghiên cứu chỉ đạo các công việc quan trọng của bộ lạc.

.....

Mùa khô, khí hậu nơi đây thật là một cái giết người, ban ngày nhiệt độ có thể lên tới 40 độ, ban đêm cũng có một chút mát mẻ hơn, thế nhưng cũng khiến cho Minh Vũ thờ hồng hộc như chó.

Thế nhưng mấy cái tộc nhân của hắn lại bảo rằng, mát, như vậy là mát lắm rồi, mọi năm còn nóng hơn.

Nghĩ cũng phải, không phải tự nhiên mà nhiệt độ xung quanh của bộ lạc lại giảm hơn so với mọi năm, đơn giản chính là trước mặt bộ lạc là một cái hồ

chứ nước lớn, nước từ thượng du không ngừng chảy về tích tụ tại đây.

Đập nước đã trở thành một cái hồ chứa nước thật lớn, tại vùng bụng hồ, chiều dài lớn nhất lên tới 70m, nước sâu ít nhất lúc này cũng khoảng 2m, như thế hồ nước này có thể tích trữ tối thiểu là 35.000 mét khối nước.

Đồng thời một khi tích tụ một lượng nước lớn như thế, nơi đây rất có khả năng hình thành một hệ sinh thái nước vô cùng phát triển.

Không nói đâu xa, chỉ vài ngày qua, từ trên mỏm đá Minh Vũ cũng có thể nhìn thấy từng đàn cá lớn di chuyển lượn vòng xung quanh hồ, tuy tộc nhân chưa có chính thức đi bắt cá thể, nhưng một khi thả mồi hẳn là sẽ được bội thu.

Lại nói về bầy trâu rừng bắt vào đầu mùa xuân. Sau khi bị một lần bị thảm sát 4 con, cũng như một số bị bệnh dịch chết đi, số trâu ban đầu chỉ còn 26 con to nhỏ tất cả.

Số trâu này chính là những sinh vật quý giá nhất của bộ lạc, chỗ ở và đãi ngộ của chúng không kém gì nhóm người lãnh đạo như Klu, Lun, Ashi.

Người không đủ chỗ ở chứ bọn chúng đã có chỗ ở rồi, hơn nữa còn rất tốt.

Chuồng gia súc được xây bằng gạch nung, sau đó còn được đắp lên đất sét, phía trên mái nhà còn có lỗ thông gió, hằng ngày đều được dọn dẹp chuồng trại không có một chút phân nào cả. Chưa tính là ban đêm còn được cho ăn thêm cỏ khô. Bọn chúng không khác gì những ông hoàng của bộ lạc.

Những tộc nhân mới tới đương nhiên không biết được sự lợi hại của bầy trâu này rồi. bọn họ chỉ nhìn thấy ngoài việc ăn ra bọn chúng chỉ biết mua vui cho các tộc nhân bộ lạc, điển hình là nhóm thợ săn.

Vì sau mỗi buổi chiều nhóm thợ săn trở về đều leo lên lưng bọn chúng rồi để cho chúng chạy lòng vòng, nhìn tuy rất thích, nhưng cũng rất sợ.

Nhưng thật ra nhóm thợ săn kia cũng đâu chơi bởi gì đâu, bọn họ chính là đang luyện tập theo lệnh của Minh Vũ, muốn làm một thợ săn chân chính thì phải trải qua một bài kiểm tra rất khắc nghiệt, những người thành công sẽ được tặng một chiếc áo lông sói đồng thời thêm một cái chuân chương được làm bằng đồng, những thứ kia là để chứng minh thân phận của mình trong bộ lạc.

Đó là ý tưởng mới đây của bộ lạc, nhằm thúc đẩy quá trình thi đua hăng hái cho bộ lạc.

Trước kia bộ lạc trồng khoai chưa có bầy trâu kia, thế nhưng bây giờ đã có một bầy trâu lực lượng hùng mạnh, như thế việc gieo trồng sẽ được đẩy nhanh tiến độ hơn rất là nhiều lần.

Trâu có thể dùng đi cày bừa, bọn chúng sức lớn, có thể thay thế sức người, chỉ cần có công cụ phù hợp. vì thế trong ngay ngày hôm đó Minh Vũ triệu tập nhóm thợ thủ công và thợ rèn cùng một chỗ quyết định phải làm vài bộ cây cho bộ lạc dùng trong vài ngày tới.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của đọc giả.

Thân!!!

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Chế tạo cày

Cày chính là một loại nông cụ có từ thời xa xưa gắn liền với lịch sử văn minh phát triển nhân loại. cho dù là phương hay phương tây, dù châu mỹ hai châu phi mỗi vùng miền trên thế giới luôn gắn liền với chiếc cày.

Cày là xáo trộn lớp mặt đất ở độ sâu từ 20–30 cm, dùng nông cụ gọi là cây cày canh tác để xới đất chuẩn bị bước đầu cho gieo sạ hoặc trồng cây. Mục đích chính của cày là để lật trở lớp đất bên trên, mang chất dinh dưỡng mới lên bề mặt, đồng thời chôn cỏ dại hoặc những gì còn sót lại từ mùa vụ trước khiến chúng bị phân hủy. Nó cũng làm thông khí đất, giúp đất giữ ẩm tốt hơn. Thông thường cánh đồng được cày lên và để khô, sau đó nó được bừa trước khi dùng để trồng trọt.

Cày có thể dùng sức kéo của các loại động vật khác như trâu, bò, ngựa,... mà cày có thể làm được bằng sắt gỗ, hoặc một khung có định rồi gắn lưỡi cày ở phía dưới.

Với tình hình của bộ lạc hiện tại, tuy đã có một lượng nhỏ đồng trong tay, nhưng đồng khá mà mềm, khó là làm một lưỡi cày cứng rắn để có thể xới đất phía dưới lên.

Vì thế Minh Vũ đã nghĩ ra một cách tạm thời để giải quyết vãn nạn này, đó chính là lưỡi cày được làm bằng gỗ, sau đó lại bọc đồng bên ngoài, như thế

lõi gỗ bên trong sẽ làm kiên cố có lõi cây, đồng thời lớp đồng bên ngoài tạo độ sắc bén cho lưỡi cây.

Hơn nữa, Minh Vũ lại thiết kế lưỡi cây theo một cách thức riêng theo kiểu đông tây kết hợp. đó chính là lưỡi cây có cấu tạo như một hình tam giác, mũi phía dưới là mũi chốt nhất, được mài dũa nhẵn, nhọn và sắc bén.

Lưỡi cây được gắn trực tiếp vào một khúc gỗ to bằng bắp chân dài khoảng 2m, đầu còn lại được thiết kế để có thể gắn lên cổ của hai con trâu, tất cả được gia cố bằng gỗ và dây thừng.

Kiểu cây này, mang theo phong cách của miền nam, đó là Cây Bắp, dùng 2 con trâu để kéo cây, loại cây này khá thích hợp với các loại đất cứng, lâu năm không được canh tác.

Cấu tạo chiếc cây khác đơn gian, nhưng mang lại hiệu quả khá cao, phần khó nhất chỉ là lưỡi cây mà thôi, ngay trong ngày đầu tiên, cả đám người cặm cùi cũng đã thành phẩm một chiếc lưỡi cây.

Mà phía bên kia, nhóm người khai hoang dọn cỏ cũng đã trở về, A'Khim theo lời hướng dẫn của Minh Vũ đã cho dọn sạch sẽ một hành lang trống bao quanh khu đồng cỏ rồi, lúc này chỉ cần một mẻ lửa là có thể dọn sạch đám cỏ dày đặt kia.

Thế nhưng Minh Vũ không có vội đi đốt liền, hắn cần phải tự mình kiểm tra, vì đây là một chuyện khá là nghiêm trọng, chỉ cần một chút sơ sẩy có thể gây thảm họa cho cả bộ lạc.

Ban đêm, bên trong bức tường, cả bộ lạc đang phân thành từng nhóm người, bủa vây lấy từng đồng lửa lớn, vì bộ lạc lúc này quá nhiều người, không đủ chỗ để cho tất cả mọi người cùng ăn một chỗ.

Vì thế cách thức mọi người ăn cùng nhau đã thay đổi. trên mõm núi đá chia ra, đó chính là nơi để cho Minh Vũ cùng cách thành viên chủ chốt của bộ lạc ngồi ăn, khi ngồi trên đó bọn họ có thể quan sát được tất cả tộc nhân.

P phía dưới có khoảng 15 đồng lửa lớn, xung quanh những đồng lửa này chính là các tộc nhân đang vây quanh bên nhau chia sẻ bữa ăn tối cuối ngày.

Vì trong những ngày qua làm việc thật là vất vả, thế nên thức ăn được cải thiện và tốt hơn rất nhiều.

Mà để chuẩn bị thức ăn cho hơn 1000 người ở đây, thì nhóm người nấu thức ăn cũng cần phải có một nguồn nhân lực hùng hậu. nhóm người này có tất cả 40 người, tất cả đều là người trưởng thành và có sức khỏe lớn.

Rất nhanh thức ăn đã được dọn đầy đủ xung quanh đồng lửa, mọi người cũng không có đội thủ lĩnh phân phát thức ăn như lúc trước nữa, mà từng nhóm người bước lên lấy thức ăn về chỗ ngồi của mình mà ăn.

Trên tay mỗi người là cầm một chiếc tô và một chiếc muỗng, muỗng ăn cái gì thì tự mà múc lấy, khi ăn xong phải tự rửa sạch vật dụng của mình.

Đây chính là điều lệnh của Minh Vũ mới đưa ra từ tháng trước, điều lệnh này đưa ra không chỉ giúp cho tộc nhân một đặc tính là sạch sẽ mà có có nhiều tính chất đi theo như tính kỷ luật, phòng tránh được một số bệnh không đáng có. Đồng thời cũng phải phóng công việc cho nhóm người nấu thức ăn.

Nếu không nhóm người kia rửa hết đồng chén bát của hơn 1000 người kia thì hẳn là tới sáng mới xong.

Minh Vũ khi ăn cũng không khác gì mọi người, cho dù hắn là thủ lĩnh, nhưng hắn vẫn có một bộ tô muỗng, khi ăn xong hắn cũng tự mình dọn rửa. làm như thế hắn chứng tỏ, mình cũng không khác gì tộc nhân, ăn cùng tộc nhân, uống cùng tộc nhân.

Thức ăn hôm nay cũng khá là phong phú, bao gồm một nồi cháo bộ khoai, đây là thức ăn chính không thể thiếu trong mỗi bữa. ngoài ra có có thịt chim khô đã được tẩm ướp gia vị tuy không có ngon xuất như của Minh Vũ làm, nhưng ăn vẫn tốt và lạ miệng, khi dùng chung với cháo lại có thêm một hương mới.

Ngoài ra còn có một ít rau diếp vừa hái ngoài vườn rau về, cá nướng cũng không thể thiếu, tại mỗi đồng lửa đều có 6 con cá nướng, tuy to nhỏ có khác nhau, nhưng tình trung bình mỗi con cũng nặng gần 3 kg.

Nhưng trên bàn ăn của Minh Vũ cùng mọi người thì lại có thêm một chút thức ăn khác lạ hơn, ví như còn có 3 con gà nướng cùng một ít bánh khoai nướng.

.....

Đêm tối tại thời đại nguyên thủy, hầu như chẳng có một cái hoạt động giải trí nào ngoài việc “Kia” ra.sau khi ăn tối xong, các tộc nhân trở về nơi cư trú của mình, một số thì còn ở lại xung quanh đồng lửa lợi dụng ánh sáng mà tiếp tục làm việc ví như đan giỏ, giũ, hay se sợi đan dây.

Còn đa phần những người khác tìm một nơi tối tối bắt đầu ba ba chuyện đại sự, không khí đêm tối thật tĩnh mịch và cũng đầy dục vọng à.

Mất cân bằng giới tính chính là nỗi đau của bộ lạc lúc này, số nữ giới gần như gấp 3 nam giới, nhưng cũng nay, có 1/3 phụ nữ trong bộ lạc đã mang thai, một số bụng cũng khá là to, chắc hẳn cũng được 4 5 tháng rồi, dự tính mà mùa sinh sản sẽ bắt đầu vào mùa thu, như thế vào thời gian ắt bộ lạc sẽ có thêm nhiều mầm non mới. nếu không suy tính ngay từ bây giờ. Thì lúc đó cả bộ lạc sẽ thành một đồng bóng bong khó mà kiểm soát được.

Thai phụ từ tháng thứ 6 trở đi sẽ bắt đầu ị ạch khó mà làm việc được, vì bụng lúc này khá lớn, đi đứng sẽ rất là bất tiện, như thế trong vòng 1 tháng tới sẽ có khoảng 100 người lao động sẽ chuyển đổi sang các công việc khác nhẹ nhàng hơn.

Mặc cho những tiếng thò dúc từ bên dưới truyền lên, Minh Vũ đi vào hang đá chìm vào giấc ngủ, ngày mai hẳn sẽ có một ngày cực kỳ bận rộn.

Tờ mờ sáng, các tộc nhân đã dậy bắt đầu công việc đầu tiên của mình, đó chính là vệ sinh cá nhân. Cái này cũng bắt đầu không lâu, cũng bởi vì xảy ra sự kiện kia.

Trong bộ lạc có một người bị đau răng, miệng của hắn ta sưng to, nướu lợi đều bị chảy máu. Mà nguyên nhân chính là do răng bị hư, thức ăn còn thừa dính vào trong gây ra viêm nhiễm, cái tên này ngày đêm không ngừng la ó thảm thiết không ngừng.

Cuối cùng tên kia bị thủ lĩnh chữa trị đồng thời thủ lĩnh còn chỉ ra nguyên nhân dẫn đến cái bệnh đau răng kia. Đó chính là sâu răng, răng bị hư.

Một khi răng hư sẽ như tên kia, miệng sẽ không ngừng chảy máu, sau đó sẽ bị chết, không phải là do mất máu mà chết mà là đói mà chết.

Tộc nhân nghe thủ lĩnh nói như thế thì ngay lập tức sợ mất mặt, mặt tái xanh té xuống mặt đất.

Minh Vũ đây là cố ý hù dọa bọn họ thôi, mục đích chính của hắn là cho đám người kia học cách đánh răng.

Bàn chải đánh răng chính được làm bằng một khúc cây nhỏ có vỏ dày, sau khi bản thân tự nhai cho dập vỏ cây ra, rồi chấm vào một hỗn hợp màu đen rồi không ngừng cọ sát vào trong răng.

Mà hỗn hợp bột đánh răng đó chính là muối và than nghiền thành bột mịn. muối có khả năng sát trùng còn than có khả năng làm trắng răng. Cái hỗn hợp này về bản chất còn tốt hơn cả các loại kem đánh răng có mặt trên thị trường hiện nay.

Bộ lạc cũng bán tinh bán nghi, nhưng sau khi cái tên đen đuôi kia dùng cái vật kia thì qua ngày sau cũng đã hết kêu la, miệng cũng bớt sưng, nhưng răn vẫn còn khá đau, chỉ có thể ăn cháo mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Trồng khoai

Bạo x1 cảm ơn bác Hộ Díp đã donate

Ngay sau khi tộc nhân ăn sáng xong, chuẩn bị nhận nhiệm vụ của mình, Minh đã thông báo rằng là ngày mai sẽ bắt đầu trồng khoai.

Nhiệm vụ hiện tại của mọi người là chuẩn bị cơ sở vật chất để chuẩn bị cho công việc ngày mai. Đầu tiên đó chính là phân công lao động.

ứng dụng lần trước phân công, cứ mỗi 5 người sẽ thành một nhóm chăm sóc phân bón tưới tiêu cho một khoảng đất, cứ như thế công việc sẽ không bị dồn đống ứ đọng cục bộ. đồng thời cũng phân bổ lại sức lao động đồng đều.

mỗi một nhóm sẽ có 7 – 9 người, bắt buộc phải có một người đàn ông khỏe mạnh, hai đứa nhỏ, hai phụ nữ trưởng thành và một phụ nữ mang thai, mà một người lớn tuổi còn khả năng làm việc.

ngoài ra một số thành viên khác sẽ không tham gia vào việc chăm sóc cây trồng này, đó là nhóm thợ thủ công, thợ rèn, và đội canh gác, trẻ nhỏ nhỏ hơn 5 tuổi.

chiều theo tỷ lệ trồng trọt lúc trước, mỗi khoảng đất sẽ dài 40m ngang 30m có diện tích khoảng 120 mét vuông. tính ra là có tất cả từ 35 – 40 hàng mỗi khoảng đất. mà một nhóm từ 7 -9 người, công việc phân sẽ khá là nhẹ nhàng phù hợp thời gian rảnh rỗi để làm các công việc khác.

Tất cả thước đo dây, đo cũng được cố định ngay ngắn, tránh trường hợp hàng dài, hàng ngắn.

Sau khi thông báo cùng phân chia nhóm lao động, trời cũng khá khá trưa, nhiệt độ lúc này đang tăng lên, chắc cũng khoảng 37 – 38 độ, Minh Vũ quyết định ra ngoài khảo sát tình hình làm việc của nhóm người A`Khim ngày hôm qua.

Quả thật mấy tên làm thật được việc, với công cụ mới trong tay, chỉ trong một ngày, đám người kia đã dọn một hành lang đất trong rặng khoảng nửa mét, kéo dài xung quanh đồng cỏ với diện tích hơn 6 mẫu đất (6 ha)

Qua sát kỹ sau đó phân phó người canh chừng, một khi có lửa cháy sang đám rừng phải dập tắt ngay, thì Minh Vũ cho người thả mồi lửa lên đồng cỏ.

Lúc này trời đã trưa nhiệt độ buổi trưa nằm ở 40 độ, với cái nhiệt độ chết người kia, kèm theo gió thổi, làm cho đám cháy bốc phát dữ dội, ánh lửa ngập trời, từng đoàn khói đen bốc lên nghi ngút.

Lửa lớn làm cho nhiệt độ tăng lên khủng khiếp, chỉ ít phải tăng 4 5 độ, làm cho không ít tộc nhân không chịu nổi thử học học, một số khác thì nhanh trí nhảy xuống hồ ngâm mình để giải tỏa sự nóng bức. Minh Vũ thì bình tĩnh quan sát tất cả mọi thứ

Cho đến tận khuya đám cháy mới tắt hẳn, thế nhưng nền nhiệt độ vẫn còn khác cao, lại một đêm bộ lạc mất ngủ, mà mất ngủ thì phải làm chuyện tình gì đó cho dễ ngủ. chỉ có vài tên chưa khai đao như Minh Vũ mới thật sự là một đêm cực kỳ khó ngủ mà thôi.

Sáng ngày hôm sau, với một đôi mắt thâm quầng đen như gấu trúc, Minh Vũ bước ra khỏi hang đang bắt đầu chỉ huy mọi người làm việc.

Đầu tiên là những con trâu được đem từ trong chuồng trại ra, những con trâu này cực kỳ lực lưỡng, thân hình to khỏe mỗi con nặng khoảng chừng nửa tấn, chỉ có một điều giảm bớt sự hung hăng uy vũ của bọn chúng chính là những cái sừng dài kia đã bị cực cụt chỉ còn một cái đầu cộc lốc.

Dưới sự hướng dẫn của Minh Vũ, nhóm thợ thủ công bắt đầu gắn những bộ cày lên người chúng, cứ hai con trâu sẽ thành một nhóm, điều khiển một bộ cày gồm 2 người.

Người thứ nhất chính là điều khiển bộ cày phía sau, người thứ hai là dùng dây dắt mũi bọn trâu cho đúng hướng.

Trong mấy ngày qua dưới sự cố gắng của nhóm thợ rèn và thợ thủ công bộ lạc đã chế tạo ra được 5 chiếc cày đôi.

Tất cả đều vào vị trí, Minh Vũ hướng dẫn cho người lái cày cách sử dụng đồng thời cũng tự mình làm mẫu, dưới ánh mắt cực kỳ chăm chú và hăm một của mọi người, Minh Vũ từng bước, từng bước điều khiển lưỡi cày.

Mặt đất đầu trơn bụi màu đen, và khá là cứng, thế nên những bước đầu tiên khá là khó khăn, hai con trâu phía trước cố gắng từng bước. thế nhưng bọn chúng nhanh chóng đạt được yêu cầu, một rãnh đất sâu chừng 30 cm được cày lên.

Mấy cái tộc nhân ở phía sau cũng không có rãnh, tay bọn họ bắt đầu một chuỗi công việc tiếp theo.

Đầu tiên mà dùng thanh nện lên mớ đất cục vừa mới lên, việc này có tác dụng làm phân ra những cục đất lớn.

Người phía sau thì dùng một chiếc cuốc làm bằng xương đào một cái hố to bằng một nắm tay bên trong cái rãnh đất vừa cày lên.

P phía sau người kia lại có một người trên lưng còn có một chiếc sọt đựng đầy những củ khoai nhỏ chừng ngón chân, cổ tay. Cho vào trong lỗ.

Một người khác đi phía sau thì lại dùng đất tơi phủ lên chỉ kín cái hố nhỏ kia. Và cuối cùng mà một nhóm người tưới nước lên những cái lỗ vừa mới lấp đầy.

Công việc này đối với những thành viên củ bộ lạc Đại Việt thì đã khá quen thuộc, chỉ các bộ lạc mới gia nhập gần đây, như bộ lạc Núi Lớn, Bộ lạc Syk, bộ lạc Linh Cầu thì không biết, nhưng chỉ cần nhìn mẫu một lần, đám người kia liền hiểu ngay.

Vì số lượng công cụ có hạn, thế nên ngoài 5 bộ cày kia đang hoạt động hết công sức, thì số người còn lại cũng phải cách thức truyền thống nhất để làm đó là dùng cuốc đất mà thôi.

.....

Một ngày dài đằng đẵng đã kết thúc, quả thật thời gian mặt trời còn chiếu sáng lúc này khá là dài, kéo dài ít nhất là 13 14 giờ, vì Minh Vũ không có đồng hồ để đo đạc chính xác thế nhưng hẳn có thể cảm nhận được thời gian trôi qua như thế nào.

Hiện tượng này xảy ra hẳn là do khối lực địa này cũng giống như trái đất, có một trục nghiêng so với trục tâm

Như thế vào khi vào mùa khô cũng là thời đi mảnh khu vực này gần mặt trời hơn nhiệt độ sẽ cao hơn, thời gian chiếu sáng ban ngày sẽ nhiều hơn. Ngược lại vào mùa đông thời gian chiếu sáng sẽ ít hơn, nhiệt độ xuống thấp. một khi biết được nguyên lý này. Từ đó Minh Vũ có thể phân phối lại thời gian làm việc cũng như sắp xếp như thế nào để cho có lợi nhất cho tộc nhân.

Chứ nếu không làm việc suốt ngày dưới cái nóng như thiêu đốt kia, rất có khả năng sẽ bị các bệnh như nhức đầu, say nắng, sốt,....

Quả thật không ngoài dự liệu của Minh Vũ, sau giờ nghỉ trưa đã có một số người có dấu hiệu vắng đầu chóng mặt.

Sau một hồi thảo luận với các tộc nhân, Minh Vũ đã quyết định thay đổi thời gian làm việc. vì không thể xác định đúng thời gian, thế nên Minh Vũ đã cho khi thời tiết bên ngoài trở nên mát mẻ, mọi người sẽ ra ngoài làm việc tiếp.

Phải nói là khi nghe thủ lĩnh nói là sẽ nghỉ ngơi không ra ngoài làm việc tiếp thì cả một bọn mừng như có lễ hội.

Như thế sau ba ngày bận rộn, hơn 6 mẫu đất cũng đã được cày bừa vào gieo hạt giống xong, do lần này có kinh nghiệm hơn lần trước, thế nên công việc được thủ đẩy nhanh hơn rất nhiều lần, đặc biệt là nhóm người tưới nước. Nhóm người này được hỗ trợ khá là nhiều bằng các vật dụng thiết yếu như xe đẩy, túi xách nước.

Năng suất của khoai và ngô cũng lớn, nếu 6 mẫu khoai được trồng tốt, thì bộ lạc sẽ thu hoạch được một lượng lớn lương thực, như thế sự tình lương thực vào mùa khô sẽ vô cùng ổn thỏa.

Mà phía bên kia bộ lạc, Minh Vũ cũng không hề có ý định cho có còn trống, vì đây là mảnh đất gần bộ lạc, vì thế mỗi khi xây dựng cái gì lên có, hẳn cũng phải tính toán kỹ càng, ngay cả là lập vườn trồng rau.

Mảnh đất bên bộ lạc được phân bố vô cùng chặt chẽ giữa các thửa ruộng với nhau.

Gần dòng suối nhất, chính là thửa ruộng nước dùng để gieo trồng rau diếp, đây là một loại rau ăn sống của bộ lạc.

Tiếp theo là vùng đất khô hơn, nay này chủ yếu là trồng củ cải, giống củ này này là lần trước thu hoạch từ bộ lạc Núi Lớn.

Tiếp theo đó là khu vực trồng cây cà chua và cây ớt. Minh Vũ có ý định tại khu vực này sẽ nhân giống thêm nhiều cây ớt nữa. bởi vì sự thiếu yếu của ớt trong lúc này là vô cùng lớn. hầu hết tất cả tộc nhân đều yêu thích vị cay nồng khi cho ớt vào trong thức ăn.

Hơn nữa vào mùa cuối thu, khi thu hoạch và ép dầu quả olive thì có thể kết hợp với ớt là một hương liệu khác đó là dầu ớt. những nguyên liệu trên kết hợp với sả, quế, lá chanh nhất định sẽ trở thành một cái nồi lẩu cực ngon.

Chỉ nghĩ đến đó thôi mà nước bọt Minh Vũ đã chảy ồ ạt không kiềm lại được.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%C3%AAn-Th%E1%BB%A7y-Th%E1%BB%9Df-%C4%90%E1%BA%A1f-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 123: Quả Táo Quỷ mang lại sự thịnh vượng (1)

Câu chuyện về khoai tây bắt nguồn từ khoảng 13.000 năm trước ở Nam Mỹ, khi giống cây họ cà này còn mọc dại ở những vùng núi thuộc dãy Andes, phía nam Peru và đông bắc Bolivia ngày nay.

Về mặt địa lý, Andes không phải địa điểm có thể nuôi dưỡng một loài cây lương thực chính. Nó là dãy núi dài nhất trên hành tinh, cao hơn 6.700 m và chắn thành một dải 8.850 km bên bờ Thái Bình Dương.

Có rất nhiều núi lửa hoạt động rải rác trên dãy Andes, kết quả của những đứt gãy địa chất thường xuyên đẩy khu vực này vào tình trạng phải đối mặt với động đất, lũ quét và sạt lở. Ngay cả trong những ngày yên bình nhất, khí hậu của Andes vẫn rất khắc nghiệt để một loài cây lương thực có thể sinh sôi.

Nhiệt độ trên núi có thể dao động từ 24oC xuống mức đóng băng chỉ trong vòng vài tiếng đồng hồ. Không khí thì quá loãng để giữ nổi nhiệt. Ở một vùng đất như vậy, chỉ có ngô, quinoa và khoai tây mới có thể mọc được.

Người Inca là dân tộc đầu tiên thuần hóa được khoai tây và biến nó trở thành một loài cây lương thực chính. Các di tích khảo cổ cho thấy khoai tây đã được người Inca chôn cùng người chết cách đây 4.500 năm. Và những đồ gốm hình khoai tây, có niên đại 400 năm trước Công Nguyên được tìm thấy ở Peru cũng xác nhận sự sùng bái của người Inca với loài cây lương thực này.

Cũng phải, bởi nhờ có khoai tây, người Inca mới xây dựng được một đế chế hùng mạnh ở Nam Mỹ. Loại củ giàu tinh bột này đã cung cấp cho họ năng lượng để chinh phạt và thôn tính các bộ lạc xung quanh, những tộc người ăn ngô.

Người Inca cũng phát minh ra một phương pháp lưu trữ đông lạnh khoai tây, bảo vệ nó khỏi nấm mốc, chuột bọ và ngăn không cho khoai tây nảy mầm. Bằng cách này, khoai tây có thể được bảo quản trong hàng năm mà không bị mất giá trị dinh dưỡng.

Và cũng bởi vậy mà khoai tây trở thành một "đồng tiền" trong đế chế. Hoàng gia Inca có thể thu thuế từ những người nông dân bằng khoai tây, lưu trữ chúng trong các kho thực phẩm, rồi giải ngân cho các binh lính, thợ xây và nô lệ.

Trong khi người Ai Cập trồng lúa mì và lúa mạch để xây dựng lên những kim tự tháp vĩ đại, khoai tây đã giúp Đế chế Inca dựng lên những ngôi đền hoành tráng, những thành phố dát vàng lộng lẫy cho riêng mình.

Cực thịnh đến thế kỷ 15, Đế chế Inca bắt đầu suy yếu khi bước sang thế kỷ 16, đó cũng là thời điểm những người Châu Âu đầu tiên khám phá ra Châu Mỹ, giới thiệu các mầm bệnh mới vào lục địa. Sởi và đậu mùa đã lây lan từ Trung Mỹ vào Inca, gây ra những đợt dịch chết người không thể cứu chữa.

Cột mốc năm 1532 chính thức đánh dấu sự sụp đổ của đế chế, sau khi Francisco Pizarro González, một nhà thám hiểm người Tây Ban Nha mang theo 186 tùy tùng đổ bộ vào bờ biển Peru ngày nay.

Họ bắt cóc vua Atahualpa của Inca, cướp bóc mọi đền thờ và kho báu trên khắp đế chế. Sau khi đã lấp đầy cả một căn phòng với đầy vàng bạc châu báu, người Tây Ban Nha không quên ném vào xô thuyền một vài củ "nấm cục", khoai tây theo cách gọi của họ, chúng nhẵn nhụi, bám đầy bùn đất trông chẳng có gì là quý giá. Vượt qua Đại Tây Dương, những củ khoai tây đầu tiên đã du nhập vào Châu Âu.

Các nghiên cứu lịch sử ước tính rằng, trong đợt cướp bóc của mình ở Inca, người Tây Ban Nha đã thu về một lượng vàng bạc tương đương với 45 triệu Euro ở thời điểm hiện tại. Nhưng ít ai có thể ngờ, thứ quý giá nhất mà họ mang về không phải là châu báu, mà lại là vài củ khoai tây bị vứt lẫn lóc dưới sàn thuyền.

Từng đem đến sự cực thịnh cho Đế chế Inca, khoai tây tiếp tục "lây lan" sự thịnh vượng của nó đến cho những quốc gia ở Châu Âu, biến họ thành những đế quốc. Nhưng mọi chuyện không diễn ra đơn giản trong một sớm một chiều.

Khi được người Tây Ban Nha đem về từ Nam Mỹ, khoai tây chỉ nhận được những con mắt dè chừng. Vào năm 1570, một số nông dân Tây Ban Nha bắt đầu thử nghiệm trồng khoai tây trên quy mô nhỏ. Nhưng sau khi thu hoạch, củ của nó chủ yếu chỉ được dùng làm thức ăn cho lợn.

Cuối thế kỷ 16, khoai tây tìm được đường sang Italia. Đến đầu những năm 1600, nó đã có mặt ở Áo, Bỉ, Hà Lan, Thụy Sĩ, Anh, Đức, Bồ Đào Nha, Ireland và Pháp. Nhưng không ở đâu loài cây này được chào đón.

Có nguồn gốc từ Nam Mỹ, khoai tây tất nhiên không xuất hiện trong Kinh Thánh. Vì thế mà Giáo hội Công giáo cho rằng Chúa không muốn con người ăn khoai tây.

Hơn nữa, loài cây này có những đặc tính dị biệt hoàn toàn khác với với hiểu biết của người Châu Âu. Nó không mọc lên từ hạt, mà phát triển từ những mảnh củ.

Nếu người nông dân chôn nguyên một củ khoai xuống đất, nó sẽ mọc mầm và phát triển thành một cây khoai tây mới. Nếu họ cắt một củ ra làm tư, họ sẽ có tới bốn cây khoai con. Sự kỳ lạ này khiến khoai tây được đặt cho cái tên "táo quỷ", những quả táo nhẵn nhụi sinh sôi trong lòng đất.

Một điều kỳ lạ nữa là khoai tây không hô hấp vào ban đêm. Những nhà thực vật học Châu Âu cuối cùng cũng xác định được loài cây này thuộc họ cà, một họ cây thường có độc tính. Cũng bởi vậy mà khoai tây thường bị cấm trồng hoặc chỉ được trồng giới hạn trong các vườn cây thảo dược.

Những cuộc thử nghiệm ăn khoai tây đầu tiên ở Châu Âu không mấy khi kết thúc tốt đẹp. Bởi người ta chỉ ăn những củ khoai nhô lên khỏi mặt đất, nghĩa là khi chúng đã mọc mầm, họ thường bị ngộ độc thật. Một số nhà khoa học còn cho rằng khoai tây là nguyên nhân gây bệnh phong, chỉ vì củ của nó trông méo mó giống như những người mắc bệnh.

Denis Diderot, một triết gia người Pháp từng viết trong Bách khoa toàn thư (1751-1756), cuốn sách đầu tiên tóm tắt những tư tưởng khai sáng ở Châu Âu: "Bất kể bạn nấu nướng khoai tây như thế nào, cái rễ của nó cũng là một loại thực phẩm bần tiện và vô vị".

Diderot coi khoai tây chỉ là một loại thực phẩm dành cho những người "ăn để sống". Những người nông dân, quân đội trong nạn đói có thể ăn khoai tây. Nó là một thứ thực phẩm gây chướng bụng, nhưng có thể cung cấp năng lượng để giúp họ sống sót.

Nạn đói, hóa ra, lại là cơ hội duy nhất giúp khoai tây có thể vươn lên cạnh tranh với lúa mì ở Châu Âu. Quay trở lại thời gian đó, đói là một thứ gì đó thường trực ở lục địa này.

Theo thống kê của nhà sử học Fernand Braudel, nước Pháp từng phải chịu đựng tới hơn 40 nạn đói trên quy mô toàn quốc, trong khoảng thời gian từ năm 1500 đến 1800. Nước Anh cũng rơi vào một tình trạng tương tự, với 17 nạn đói toàn quốc từ năm 1532 đến 1623. Cả lục địa đơn giản là không thể tự nuôi sống.

Frederick Đại đế, vua của nước Phổ, là người đầu tiên nhìn ra được tiềm năng của khoai tây trong việc chống lại nạn đói. Vào năm 1756, Frederick ban hành sắc lệnh Kartoffelbefehl, hay "Đạo luật khoai tây", bắt buộc mọi thần dân của mình phải trồng loài cây này.

Chính Frederick cũng là người phổ biến cụm từ "khoai tây" để thay cho cái tên mà những người nông dân hay gọi loại cây này là "nấm cục".

Việc thực thi sắc lệnh ban đầu diễn ra không mấy suôn sẻ. Ở nước Phổ khi đó có một câu nói

"La der Bauer nicht kennt, frisst er nicht", nghĩa là "Thứ mà nông dân không biết nó là gì, anh ta sẽ không ăn".

Kolberg, một thị trấn thậm chí còn trả lời sắc lệnh của nhà vua rằng:

"Cái thứ đó [khoai tây] không có mùi, cũng không có vị, thậm chí những con chó còn không thèm ăn chúng, vậy chúng có ích gì với chúng tôi không?".

Để đối phó với sự chống đối này, Frederick đã nghĩ ra một kế. Ông cho trồng khoai tây bạt ngàn trên các trang trại Hoàng gia ở vùng Berlin bây giờ. Sau đó, Frederick cắt cử một đội lính canh làm nhiệm vụ bảo vệ cánh đồng.

Nắm được tâm lý của dân chúng, hẳn thứ gì được cho bảo vệ nghiêm ngặt, họ sẽ nghĩ đó là thứ quý giá, Frederick Đại đế đã dẫn những người lính canh giả vờ ngủ hoặc thường xuyên xao nhãng nhiệm vụ của mình. Điều này đã thực sự thu hút được sự chú ý của những tên trộm.

Hàng đêm, những tên trộm đều đến cánh đồng hoàng gia đánh cắp khoai tây. Chẳng mấy chốc, loài cây này được bán tràn ngập thị trường chợ đen. Những người nông dân quay trở lại quan tâm khoai tây vì nó được giá. Và thế là loài cây này đã xâm chiếm thành công mọi mảnh vườn ở Phô, cứu sống người dân qua những mùa vụ lúa mì thất bát.

Khoai tây với đặc tính dễ trồng, dễ bảo quản và giàu năng lượng chính là nguồn lương thực đã nuôi sống quân đội Phô trong chiến tranh Bảy năm (1756-1763), giúp Frederick Đại đế đánh bại cả liên quân giữa Áo và Pháp.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Quả Táo Quỷ mang lại sự thịnh vượng (2)

Antoine-Augustin Parmentier tham gia quân đội Pháp trong Chiến tranh Bảy năm, phục vụ như một bác sĩ quân y. Vào thời điểm quân Pháp thảm bại trước Frederick Đại đế, khoai tây đối với họ vẫn chỉ là một thứ thức ăn dành cho lợn.

Nhưng khi Parmentier bị bắt làm tù binh trong doanh trại của quân Phô và bắt buộc phải ăn khoai tây, ông nhận thấy rằng loài cây này không hề có độc, những quan niệm của người Pháp về khoai tây khi đó thực sự không đúng. Khoai tây bị ghê lạnh, cảm trông và chỉ làm thức ăn cho lợn ở Pháp lại đang nuôi dưỡng và đem lại ưu thế cho quân Phô.

Trong suốt 3 năm bị giam giữ ở Phô, Parmentier thấy mình vẫn có thể ăn khoai tây để sống sót, thậm chí sống khỏe mạnh mà không hề bị bệnh. Nên khi được trả tự do để trở về Pháp vào năm 1763, ông đã sử dụng những kiến thức của một dược sĩ để tập trung nghiên cứu loài cây này.

Điều mà Parmentier tìm thấy là khoai tây không hề độc, với điều kiện người dân chỉ ăn những củ không có mầm. Trên cùng một diện tích canh tác, khoai tây có thể cung cấp một lượng calo gấp từ 2-4 lần so với các loại ngũ cốc khác. Parmentier nhận ra đó chính là một loại lương thực tuyệt vời, vấn đề chỉ là người dân Pháp sẽ không chịu ăn nó.

Để lật ngược lại tình thế, Parmentier được cho là cũng áp dụng một kế sách tương tự như Frederick Đại đế. Ông trồng các mảnh vườn khoai tây và cho người giả vờ bảo vệ chúng. Nhưng với trí thông minh của mình Parmentier biết công việc phải thực hiện từ trên xuống.

Ông đã liên tục cảm kết quả nghiên cứu của mình đi thuyết phục các bác sĩ, nhà khoa học, giới quý tộc và cả thành viên hoàng gia về lợi ích của khoai tây. Vui vẻ và cởi mở, hầu như tất cả đã trở thành những "KOL" trong chiến dịch "marketing" khôn khéo của Parmentier cho khoai tây.

Chuyện kể rằng trong một lần vua Louis XVI và nữ hoàng Marie Antoinette đi dạo trong khu vườn Versailles, Parmentier đã hái tặng mỗi người một bông hoa khoai tây. Nữ hoàng Antoinette đã cài bông hoa tím lên tóc còn nhà vua đặt nó lên khuy áo của mình.

Khi vua Louis XVI hỏi Parmentier về loài cây đó, ông đã xin được một mảnh trong khu đất hoàng gia để trồng khoai tây. Các cận thần sau đó cũng bắt chước nhà vua. Tin tức lan đi chiếm được sự tò mò của công chúng. Và đây là lúc Parmentier diễn lại bài mà Frederick Đại đế đã thực hiện ở Phô.

Ông cho binh lính tỏa ra bên ngoài Paris, trồng các cánh đồng khoai tây rồi giả vờ canh gác. Người dân sau đó đã trộm khoai tây và mang về vườn nhà mình trồng.

Đến năm 1793, Parmentier tiếp tục viết và cho in 10.000 bản cẩm nang trồng khoai tây để phát về mỗi xã trên lãnh thổ Pháp. Ông cũng phát hành cuốn "Nấu nướng quốc dân", trong đó chứa tới hơn 20 công thức chế biến khoai tây, khiến nó trở nên ngon hơn và chinh phục được khẩu vị của người Pháp.

Và có thể bạn cũng đoán được, cuốn sách này đã dạy người Pháp cách làm món khoai tây chiên huyền thoại, "French fries":

"Đầu tiên phải đánh bột khoai tây, trứng và nước lại với nhau. Sau đó thêm vào một muỗng dầu, một muỗng eau de vie (rượu), muối và tiêu. Đánh đều hỗn hợp cho đến khi không còn cục bột nào. Bây giờ gọt vỏ khoai tây, cắt lát, rồi ngâm vào bột. Cuối cùng, vớt chúng và chiên cho đến khi miếng khoai có màu sắc bắt mắt".

Trước khi khoai tây trở nên phổ biến ở Pháp, những người nông dân chỉ sản xuất được vừa đủ lượng ngũ cốc để nuôi sống cả đất nước mỗi năm, miễn là không có gì xảy ra với mùa màng của họ. Đáng tiếc, đó lại là những điều hay xảy ra nhất. Mất mùa, thiên tai và cả chiến tranh thường khiến cho nguồn cung thực phẩm ở Pháp hết sức bấp bênh.

Hàng trăm nạn đói đã xảy ra dưới quy mô địa phương. Trung bình cứ 7 năm một lần, nước Pháp sẽ phải đối mặt với một nạn đói trên quy mô toàn quốc. Sự xuất hiện của khoai tây cuối cùng đã giải quyết được bài toán lương thực cho nước Pháp.

Chỉ sau khi bài toán cơ bản đó được giải quyết, nước Pháp mới tiến được tới Cách mạng (1789-1799) và sau đó là các cuộc chiến tranh của Napoleon (1803-1815).

Là một người ủng hộ ý tưởng về một nền Cộng hòa tự cung tự cấp, Napoleon đã khuyến khích việc trồng khoai tây. Ngay lập tức, sản lượng khoai tây của toàn nước Pháp đã tăng lên tới 15%.

Các đồng minh của Pháp nhìn vào bài học khoai tây cũng đã áp dụng rộng rãi giống cây trồng này, thậm chí kẻ thù của họ cũng học theo. Đến những năm cuối cùng của Chiến tranh Napoleon, khoai tây đã trở thành thực phẩm chính trong chế độ ăn của hầu hết người Châu Âu.

Nhận xét về giai đoạn lịch sử này, Christian Vandenbroeke, một nhà sử học người Bỉ từng nói: "Lần đầu tiên trong lịch sử Tây Âu, một giải pháp dứt khoát cho vấn đề lương thực đã được đưa ra".

Một mẫu đất trồng khoai tây và sữa của một con bò bây giờ có thể nuôi sống cả một gia đình, cung cấp tất cả các vitamin và vi chất cần thiết cho chế độ ăn uống lành mạnh. Khoai tây giàu vitamin C đến mức chúng đã giúp chấm dứt bệnh scurvy từng xảy ra tràn lan khắp lục địa.

Nó đã giải quyết được tất cả những nạn đói trên một dải đất 2.000 dặm kéo dài từ Ireland đến dãy Ural của Nga. Cuối cùng lục địa này cũng có thể tự làm ra được bữa tối cho chính mình.

Không những chỉ giải quyết nạn đói, khoai tây còn là thứ lương thực đã giúp toàn bộ Châu Âu trở nên phồn thịnh. Nguồn lương thực tăng nhanh đã dẫn đến tăng trưởng dân số. Điều này từng được nhà kinh tế học Adam Smith nhắc đến trong cuốn trong cuốn sách kinh điển của ông, "Sự giàu có của các quốc gia".

Ví dụ ấn tượng nhất về tiềm năng của khoai tây trong việc thay đổi mô hình dân số xảy ra ở Ireland, nơi khoai tây đã trở thành thức ăn chủ lực vào năm 1800. Khoảng 40% dân số Ireland không ăn bất kể một loại thức ăn rắn nào khác ngoài khoai tây. Và chỉ trong vòng hơn 60 năm, từ 1780 đến 1841, dân số của họ đã tăng gấp đôi lên 8 triệu người.

Điều đáng nói, đó không phải là kết quả của việc mở rộng công nghiệp hóa hay cải cách kỹ thuật nông nghiệp. Đó chỉ là hệ quả duy nhất của việc trồng khoai tây. Mặc dù Ireland có tập quán sở hữu đất đai rất lạc hậu so với Châu Âu thời kỳ đó, các đặc tính vượt trội của khoai tây đã cho phép ngay cả một người nông dân nghèo nhất ở nước này cũng có thể trồng được nó.

Không cần bất kỳ khoản đầu tư hay lao động nặng nhọc nào, khoai tây là thứ mà trẻ em cũng có thể trồng, thu hoạch và chế biến. Nó cũng không yêu cầu phải cắt, xay xát hay nghiền như lúa mì. Sự phồn thịnh từ khoai tây đã giúp giảm đáng kể tỷ lệ tử vong ở trẻ sơ sinh, khuyến khích kết hôn sớm và gia tăng dân số.

Nancy Qian và Nathan Nunn, hai nhà kinh tế học tại Đại học Yale và Harvard đã thực hiện một nghiên cứu về ảnh hưởng của khoai tây đến quá trình bùng nổ dân số ở Châu Âu. Họ so sánh mức tăng trưởng dân số ở 132 nước vào thời điểm trước và sau năm 1700.

Kết quả thống kê cho thấy, dân số Châu Âu đã nhảy vọt từ 126 triệu vào đầu thế kỷ 18 lên tới 300 triệu vào đầu thế kỷ 20. Nơi nào khoai tây được trồng nhiều nhất cũng là nơi tăng trưởng dân số đạt mức cao nhất. Lần đầu tiên trong lịch sử, dân số bùng nổ không tạo ra những nạn đói hàng loạt, mà đơn giản chỉ đẩy người dân vào các đô thị chật chội.

Theo Qian và Nunn, khoai tây đã đóng góp 23-24% vào việc tăng trưởng dân số và khoảng 27-34% vào công cuộc đô thị hóa trong thời kỳ từ năm 1700 đến năm 1900.

Sự gia tăng dân số và đô thị hóa đã thúc đẩy tốc độ của cách mạng công nghiệp, đặc biệt là các ngành công nghiệp mới phụ thuộc vào việc khai thác nhiên liệu hóa thạch.

Khoai tây khi đó được ví như một loại than đá thứ hai, bởi nó nuôi dưỡng những lực lượng lao động chính đóng góp vào công cuộc đổi mới này. William Hardy McNeill, sử gia, tác giả cuốn sách "Sự trỗi dậy của Phương Tây" từng nhận xét:

"Chỉ cần cung cấp một mức tiền lương đủ để sinh hoạt, hoặc một thứ gì đó rất gần với mức sinh hoạt phí, một lượng lớn người di cư từ nông thôn sẽ sẵn sàng có mặt để điều khiển các máy móc mới và thực hiện tất cả các nhiệm vụ khó khăn phục vụ một xã hội đô thị hóa".

Và như một công thức tự nhiên, dân số phát triển mạnh ở Châu Âu sau các mùa màng khoai tây sẽ lấp đầy vào hàng ngũ quân đội, hải quân đế quốc, đem đến những chiến thắng cho họ ở những miền đất xa xôi, đẩy hàng triệu người di cư ra các vùng thuộc địa và vào phía đông Siberia.

"Một điều chắc chắn, nếu không có khoai tây thì nước Đức sau năm 1848 không thể trở thành quốc gia công nghiệp và thế lực quân sự hàng đầu ở Châu Âu. Nga cũng không thể lờ mờ đe dọa biên giới phía đông nước Đức năm 1891", McNeill lập luận.

Như cái cách người Inca đã phát triển thành một đế chế hùng mạnh ở Nam Mỹ, từ giữa thế kỷ 18, khoai tây lại đưa một số quốc gia Châu Âu trở thành những đế quốc thống trị thế giới.

"Nói tóm lại, tất cả các đặc tính thống trị của châu lục này trong hai thế kỷ, từ 1750 đến 1950 bao gồm sự bành chướng và tranh giành thuộc địa của các đế quốc ở hải ngoại, quá trình họ nhập cư vào Hoa Kỳ cũng như các vùng đất khác trên thế giới, đều cơ bản xuất phát từ việc khoai tây đã mở rộng nguồn cung cấp thực phẩm ở Bắc Âu", McNeill khẳng định.

Đây chính là lần thứ hai khoai tây đóng vai trò quan trọng trong việc thay đổi xã hội loài người trên toàn thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Bộ Lạc Lửa

Thời gian bộ lạc đại quy mộ trồng trọt cũng đã đi qua được một tuần, tuy như thế, công việc của bộ lạc cũng không có được thư thả gì cho mấy, bởi vì sau lần chiến đấu lúc trước, các công sự phòng thủ của bộ lạc đã hư hại nặng nề, đồng thời gia nhập thêm một lượng lớn tộc nhân, thế nên trong khoảng thời gian này ngoài việc tưới nước, chăm sóc cây cối, đi săn, thì tất cả tộc nhân còn lại sẽ làm gạch xây dựng kiến trúc.

Dân số đã vượt qua con số 1000, về chuyện nhà ở cũng là chuyện không hề đơn giản, đặc biệt trong những ngày gần đây nắng nóng vô cùng kịch liệt, vào buổi trưa, trừ những tộc nhân có nhà gạch được xây từ trước, còn những tộc nhân còn lại phải tránh nắng trong rừng cây.

Chưa tính là trong những ngày gần đây bộ lạc đang không ngừng đốn hạ cây cối để lấy gỗ cháy đập nước cũng như củi để đốt lò nung. Thế nên nhiệt độ xung quanh bộ lạc vào lúc giữa trưa càng nóng bức rõ rệt.

Chỉ có tội nhất là Orc, cái tên mập đ-t thân to như con gấu kia, trên người lúc này chỉ còn có một cái khố bằng vải quấn dưới hạ thân, còn thân trên thì để trần, mồ hôi hắt chảy ra như suối, không khác gì hắc đang nằm trong một cái lò xông hơi.

Tuy có một cái hồ nước lớn, thế nhưng nhiệt độ cũng chẳng giảm một chút nào. Vì sao ư? đương nhiên là 8 cái lò nung không ngừng thiêu đốt suốt ngày đêm.

Gạch là một thứ vô cùng quan trọng trong việc xây dựng kiến trúc, công trình. Kèm theo đó chính là tron núi lửa, thành phần kia quả thật là dùng tốt trong việc xây dựng, các kết cấu không những bền chắc hơn, mà còn mau khô nữa.

Thông thường thì muốn xây một đoạn tường mà vừa xây bằng nguyên liệu bùn, rom, đất sét thì cũng phải tiêu tốn 2 ngày và còn phải đốt một đồng lửa kế bên để giúp chúng nhanh cứng lại.

Thế như lúc này thì buổi sáng xây buổi chiều đã khô, sáng ngày mai thì cứng chắc, do dù dùng búa nên cũng không hề lay chuyển.

Hiện tại hơn 2/3 tộc nhân đang phải ở trong các lều vải, những người còn lại thuộc dạng ưu tiên như người bị thương, trẻ nhỏ, người già được đặc cách ở trong hang đá và những căn nhà phía dưới.

Vào thời tiết cuối xuân đầu hè thì cũng thôi đi, ở như vậy thì cũng chẳng sao, thế nhưng vào lúc này chính là một lò luyện ngục. bộ lạc đã có một số người già đã chịu không nổi, bọn họ dường như đang dần dần cạn kiệt sức sống.

Quả thật thời đại nguyên thủy, là nơi con người sinh tồn cực kỳ khó khăn. Mùa đông thì giá lạnh gió rét, không đủ thức ăn, không đủ ấm, con người sẽ chết.

Ấy vậy mà vào mùa hè, cũng chẳng khác là bao, thiếu nước thì càng dẫn tới cái chết nhanh hơn.

Cũng nay năm nay là bộ lạc còn có một cái đập tích nước, nếu không năm khô hạn còn vượt xa năm trước. bộ lạc sẽ thảm trọng so với năm ngoái hơn gấp nhiều lần.

Klu cùng Minh Vũ đang ngồi thờ học học như chó trong một tán cây dưới bìa rừng, xung quanh hai người bọn họ cũng có không ít tộc nhân, mọi người đang cố gắng tận hưởng những giây phút thư giãn sau bữa cơm trưa.

“Klu! Sao năm nay nóng thế!”

Minh Vũ vừa uống một ngụm nước mát vừa hỏi Klu.

“không biết! mọi năm giờ này mấy cây đằng kia vẫn còn lá xanh!”

Nói đoạn Klu chỉ tay về mấy cái cây cao to ở đằng xa.

“Mùa đông năm nay sẽ rất lạnh” Klu lại bổ sung thêm.

Đó không phải là lời tiên tri hay thần linh chỉ bảo gì cả, đó chính là những kiến thức truyền từ trên truyền xuống, thông qua nhiều đời, đồng thời Vu truyền xuống, hình thành một loại nhận thức, mùa hè càng khô, càng nóng, càng lâu, thì mùa đông sẽ càng dài, càng lạnh.

Minh Vũ cũng gật gù, lúc này không ai biết hắc đang suy nghĩ chuyện gì, thế nhưng không lâu sau hắc lấy ra một cái tờ da thú ra rồi dùng than vẽ lên trên đó.

Klu cũng chăm chú nhìn xem là cái gì, thế nhưng chưa được 1 phút thì đầu hắc đã ong ong muốn nổ ra rồi.

“May! Nhìn xem đây là cái gì!” khu hoàn thành bức vẽ thì hắc liền gọi một người khác tới.

May đến từ bộ lạc Syk, cô bé này chỉ vừa đạt 18 tuổi và cũng vừa là lễ thành niên vào mùa xuân năm nay, thế nên cô ta còn khá là trẻ cũng nhưng vẫn chưa am hiểu nhiều các chiến đấu của bộ lạc Syk. Hơn nữa thiên phú của nàng ta không thuộc về chiến đấu mà thiên về đầu óc.

Đúng thế May chính là một trong những người mà Minh Vũ tuyển chọn để đào tạo nhân lực phát triển bộ lạc, nhóc con này có thiên phú về hình học và

sắp xếp khá cao.

Khả năng cô nhóc này bộ ra khi đang cùng các tộc nhân của mình sắp xếp gạch vào lò nung, công việc kia nhìn khá là đơn giản, thế nhưng dưới đôi tay vụn vè của những người kia, luôn xếp gạch không được nhiều, hơn nữa còn nhiều lần bị ngã xuống.

Nhưng khi đó May ra tay hướng dẫn mọi người xếp gạch thì lại không còn có tình trạng đó. Gạch chắc cao rất chắc chắn, khó mà rơi xuống 1 cục.

Sau khi biết được thiên phú của May, Minh Vũ cũng bắt đầu quan sát, và đề ra những vấn đề, ví như hình tròn, hình vuông, hình chữ nhật, hình tam giác, rồi xếp nhưng hình kia lại với nhau có hợp lý.

Sau nhiều lần thử nghiệm cô nàng đã bắt đầu thoe đuôi Minh Vũ về việc thiếp kế và xây dựng bộ lạc. mọi cây cỏ thụ đều bắt đầu từ cái mầm non. Một nhân tài cũng thế, không chỉ cần dựa vào thiên phú mà còn phải có sự va chạm và tiếp xúc như thế mới có thể thành công được.

Minh Vũ huấn luyện người cũng như thế, tất cả lý thuyết chỉ là trên giấy, chỉ có thực tiễn và thực hành mới giúp thành công mà thôi.

May chăm chú quan sát những bức vẽ trên tấm da thú, nàng ta không ngừng cau mày, sau đó lại nhìn về phía bên trong bộ lạc.

“thủ lĩnh có được không! Nó có bị rơi xuống không?” May hỏi.

“sẽ không, nếu xây dựng nền móng chắc chắn!” Minh Vũ cười nói.

Cái mà Minh Vũ vẽ đó chính là bản phát họa một căn nhà có mộ cái gác mái phía trên. Tại thời hiện đại với những vật liệu xây dựng tốt, bên tông cốt thép, thì xây dựng một căn nhà lâu hay gác mái đề đề như trở bàn tay.

Thế nhưng tại thời điểm này vấn đề đó lại khá là khó khăn, hơn nữa vị trí xây dựng lại không được tốt, đó chính là trên mỏm đá kia, nơi mà Minh Vũ thường hay đứng quan sát.

Về vị trí thì nói đó cực kỳ thuận lợi để có thể qua sát được xung quanh cũng như sẽ khống chế toàn bộ khu vực tộc nhân phía dưới, đồng thời nếu có biến cố thì trên mỏm đá sẽ trở thành một tòa pháo đài kiên cố.

Nhưng về việc thuận lợi xây kiến trúc trên đó thì khá là khó khăn, bởi vì nền là đá, các kiến trúc khó mà liên kết với nền đá được, cho dù là có xi măng cũng thế thôi.

Nhưng Minh Vũ đã có cách, chứ không phải tự dưng hán lại khủng điên hể mức suy nghĩ ra cái trò viễn vông kia.

Tuy mỏm đá nhô ra là một phiến đá dày nặng, và phẳng, thế nhưng qua nhiều năm phong hóa, thì trên đó cũng xuất hiện khá nhiều vết nứt, nếu lợi dụng những vết nứt kia, rồi dùng công cụ bằng đồng tiến hành đục đẽo. tạo ra những hồ to vừa đủ, như thế là có thể xây dựng kiến trúc bên trên.

Nhưng hiện tại bộ lạc vẫn không có thời gian làm chuyện tốn thời gian đó, Minh Vũ dự định là vào mùa đông sẽ xây dựng nhà trên đó.

Hiện tại bây giờ là phải xây gấp nhà cho tộc nhân ở, nếu không thời tiết nắng nóng như thế này sẽ gây họa chứ chẳng đùa.

.....

Bộ lạc Đại Việt đã thế thì những bộ lạc khác thì như thế nào, đương nhiên cũng không có chịu cảnh nóng bức như thiêu của bộ lạc Đại Việt.

Tại sao ư? đó chính là bộ lạc Đại Việt không ngừng phá rừng, đồng thời thiêu đốt lò nung, tạo ra một nhiệt lượng khá lớn, đồng thời lượng co2 vào không khí cũng tăng mạnh. Tuy có cái hồ chứa giảm bớt phần nào áp lực nhiệt độ, nhưng bù lại chẳng được mất.

Quay lại tới bộ lạc lửa, bộ lạc này nằm ở hướng bắc bộ lạc Đại Việt, thông thường thì bộ lạc này, hằng năm vào thời điểm này sẽ bị khô cạn dòng suối, bộ lạc sẽ rất khổ sở vì thiếu nước, nhưng năm nay lạc khác mọi khi, nước không những không bị cạn đi, mà còn có dấu hiệu dâng lên.

Mà Vu bộ lạc Lửa lại nó là thần linh thương xót ban tặng cho bộ lạc một cái cơ hội để sống còn.

Vào thời gian trước, cả bộ lạc dường như tuyệt vọng, vì thủ lĩnh mang theo tộc nhân đi lễ hội mùa xuân, nhưng lại không có về, cả bộ lạc chỉ còn lại người già phụ nữ, và những đứa trẻ từ 8 tới 14 tuổi,. toàn bộ bộ lạc lúc này chỉ còn lại không quá 80 người.

Bọn họ tưởng chừng sẽ bị diệt vong tại đây, trước khi mùa đông đến.

Bộ lạc lửa cũng nằm gần dòng suối như bộ lạc Đại Việt, hơn nữa bọn họ là thượng di, Đại Việt là hạ du.

Nhóm thợ săn rời đi, bộ lạc rơi vào tình cảnh thiếu thốn thức ăn trầm trọng. cả bộ lạc dường như chỉ dựa vào ăn rau dại mà sống.

Quả thật đói quá đánh liều, có một tộc nhân chạy ra bờ suối đào xuống đất mong vận may mỉm cười có thể tìm được một cái củ gì đó ăn lót dạ.

Hắn đào một cái hố sâu sát bên dòng suối, thậm chí nước ngoài suối còn chảy vào.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%03%AAn-Th%01%BB%A7y-Th%01%BB%9Di-%C4%90%E1%BA%A1i-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: Bộ lạc lửa bắt cá

Đào một hồi lâu, chiếc hố cũng đã sâu chừng 40 cm, mà tên kia chẳng tìm được gì có thể ăn, ngay cả một con giun nước cũng không có. Thế nhưng hắn ta cũng không có nản ý chí vẫn tiếp tục, lục lọi xung quanh đồng thời phủ lên chiếc hố là một lớp cỏ. cái này hắn không hề cố ý mà chỉ là vô tình mà thôi.

Hắn ta phí sức một hồi, mà chẳng tìm được thứ gì, đành phải thất vọng rời đi, tìm đến địa phương khác thử vận may.

Thế nhưng chính cái vô ý đó lại vô tình giúp bộ lạc Lửa thoát khỏi khốn cảnh.

Đào hố bắt cá đó chính là cách bắt cá cổ truyền của người Capuchia, hay người Miên, mà đồng bào tại đồng bằng Sông Cửu Long cũng thường xuyên sử dụng cách này để đánh bắt cá trong các rạch nước, và trong các cánh đồng lúa nước.

Sau một đêm, tuy là vào mùa khô, cây cối vẫn còn xanh tươi, thế nhưng vì không có thợ săn chủ lực, nên chuyện thiếu thức ăn là chuyện bình thường.

Rau dại, côn trùng, hạt, trái cây, lại một bữa ăn không có một chút đạm nào cả. cả bộ lạc chìm trong bóng đêm.

Thế nhưng dưới dòng suối không ngừng rì rào, lại là một đêm không yên tĩnh. Ban đêm là thời gian hoạt động của các loài động vật trên cạn lẫn thủy sinh.

Dưới dòng suối loài sinh vật chủ đạo đó chính là những con cá da trơn và một số loài giáp sát chủ yếu là cua và tôm nước ngọt.

Đặc biệt đặc tính của loài cá da trơn này là rất ưa thích môi trường bùn lầy, nhưng bùn lầy lại ở phần sâu, dưới đáy. Thông thường bọn chúng sẽ không thích sinh hoạt ở những nơi quá sâu vì thiếu oxy.

Vì thế nơi lựa chọn thích hợp của bọn chúng chính là những vùng nước sát bờ, đặc biệt là có cỏ bao phủ trên mặt nước.

Với điều kiện như thế, chỉ với một hành động vô tình mà trong một đêm, dưới cái hố sâu kia đã dung nạp 6 con cá da trơn tự chui đầu vào bẫy.

Đến tận sáng, bộ lạc Lửa lại bắt đầu một ngày dài, cái đói làm cho thân thể mọi người rệu rạo. tên kia lại ra bờ suối uống nước cho đầy bụng rồi mới đi tìm thức ăn.

Hắn ta lại gần cái hố ngày hôm qua.

“ ọc! ọc! ọc!” âm thanh vang lên.

Đó không phải là thứ âm thanh bụng hắn réo lên vì đói, mà đó là âm thanh quẫy đuôi của những con cá dưới hố kia.

Tên này vẫn còn chưa tỉnh ngủ, hắn cứ tưởng rằng đó là tiếng bụng kêu của một tộc nhân nào đó. Nhưng xung quanh hắn không có một ai, hắn ngo ngác nhìn xung quanh.

“ ọc!” âm thanh kia lại vang lên

Hắn chợt tỉnh ngủ, cái âm thanh kia hắn quen thuộc, đó là tiếng cá quẫy đuôi vào lúc nước cạn.

Nhưng nước chưa cạn, nước rất nhiều, không thể nào phát ra được âm thanh đó. Hắn ta tiếp tục suy nghĩ, âm thanh kia lại vang lên

Lần này hắn xác định cái âm thanh kia là sự thật, đặc biệt là cũng rất gần, hắn từ từ lần mò theo nơi phát ra âm thanh kia.

Đó là bên dưới một đồng bụi nhùi cỏ đã héo khô, bên dưới đó là chiếc hố hắn vừa đào ngày hôm qua.

Hắn vội chạy đến giờ tung đồng cỏ héo kia ra để lộ ra chiếc hố, bên dưới có 5 con cá to bằng cổ tay.

“ cá! Có cá! cá! cá! cá!” hắn hét thật to. Âm thanh chấn động ngay lập tức thu hút toàn bộ tộc nhân. Không lâu sau tất cả thành viên còn lại bộ lạc lửa

chạy ùn ùn ra ngoài bờ suối.

Rất nhiều tộc nhân đứng xung quanh cái tên kia, cùng nhau chăm chú nhìn vào những con cá đang không ngừng cự quẫy bên trong, nhưng không một ai dám làm gì.

Không lâu sau đó, một vị Vu già đi tới, thân hình lão gầy còm ốm trơ xương, nhìn cũng đủ biết là thiếu ăn trầm trọng.

Lão run run bước tới, trên tay lão là một cái quả trứng không biết được làm từ loại cây gì mà có một màu đỏ như son, hình thù giống như một ngọn lửa đang bốc cháy.

Lão chăm chú quan sát cái hồ kia, rồi nhìn vào cái tên vừa nảy hời.

“ cá! Cá đâu ra! Ai bắt được cá!”

Tên kia ứ ớ không biết phải nói làm sao. Hắn đành diễn tả lại ngày hôm qua mình làm như thế nào, rồi sáng nay ra sao.

Mọi người nghe thế cũng không biết giải thích như thế nào, chỉ chăm chú đợi Vu già thích.

Lão Vu già cũng không hiểu, thế nhưng với một vị Vu già sống lâu nhất bộ lạc thì lão cũng có thể lý giải đó là do thần linh thương xót bộ lạc, đã hướng dẫn tên kia cách bắt cá, như thế bộ lạc sẽ không còn bị đói nữa.

Và cái tên ăn may kia được Vu cho lên làm thủ lĩnh bộ lạc tiếp tục theo ý chỉ của thần linh mà làm việc, phụng hiến cho thần linh

Sau đó đương nhiên là một tràn quỳ bái, rồi bới bắt mấy con cá kia vào mà nấu canh cá.

Cả bộ lạc Lửa chỉ có ba cái nồi mà thôi. Nhưng nấu mấy cái nồi canh cá cho bộ lạc chưa đầy 100 người này thì vẫn vô tư, bọn họ còn cho vào nồi các loại rau dại ăn vào. Nhìn vào thì không khác gì một nồi cháo heo, khác xa với những nồi canh cá mà bộ lạc Đại Việt nấu.

Sau một bữa sáng tràn đầy vui tươi và no bụng, hầu như toàn bộ tộc nhân bộ lạc lửa ra bờ suối bắt đầu đào hố, theo cái cách mà vị tân thủ lĩnh làm. Dọc theo dòng suối, bộ lạc lửa đào rất nhiều, không biết là bao nhiêu, tất cả hầu như đều một kích cỡ.

Vu bắt làm như thế, bởi vì là thần linh bày bố, làm đúng như thế mới có cá.

Quả thật ngày hôm sau, bộ lạc Lửa bội thu, chỉ sau một đêm bộ lạc bắt được hơn trăm con cá, lớn có, nhỏ có, nhưng đa phần là cá da trơn mà thôi.

Nhưng bộ lạc này quá nghèo quá đói, có cá ăn là hạnh phúc ngập trời, cả bộ lạc cuống hoang ăn một trận cá thật là no nê, lần này không có ăn canh cá nữa mà mỗi người một con, số dư còn lại thì đi phơi khô làm thức ăn dự trữ cho mùa đông.

Bọn họ thu hoạch được nhiều cá như thế trong vòng nửa tháng, thì dòng suối đang có dấu hiệu cạn dần do mùa khô, cả bộ lạc lại tiếp tục rối loạn, những ngày hạnh phúc của bọn họ tưởng chừng sẽ kết thúc, nhìn từng ngày, từng ngày dòng nước càng yếu dần. Vu cùng toàn bộ tộc nhân trở nên lo sợ.

Thế là cả đêm hôm đó, Vu đốt một đồng lửa thật to ngay bên cạnh bờ suối, rồi bắt đầu nghi thức tế tự thần linh của bộ lạc.

Còn những tộc nhân còn lại thì vây quanh đồng lửa không ngừng quỳ lạy cầu thần linh thương xót ban ân cứu sống toàn bộ lạc.

Bọn họ đập đầu cực kỳ thành tâm, trên trán chảy ra từng dòng máu ra thế nhưng không một ai có ý tứ ngừng lại.

Theo bọn họ đó chính là cách làm cho thần linh động lòng, thần linh sẽ thương xót bọn họ, sẽ ban cho họ thức ăn, nước uống.

Không biết là do vận may hay là thần linh thật hiển linh, qua sáng ngày hôm sau, dòng nước đã ngừng voi đi, đồng thời còn có dấu hiệu dâng lên.

Nhìn thấy tình cảnh đó, toàn bộ tộc nhân bộ lạc Lửa vui mừng, bọn họ luôn cho rằng thần linh đã nghe thấy lời cầu của bọn họ đã cho dòng nước trở lại.

Thế nhưng sự thật lại khác hẳn trí tưởng tượng của bọn họ. Chẳng có thần linh nào cả, chỉ là cách bộ lạc bọn họ chùng 7 ngày đi đường, bộ lạc Đại Việt đã đắp một chiếc đập nước khổng lồ. vì thế nước không còn chảy xuống hạ lưu nữa mà dâng ngược lên thượng lưu. Và thế là bộ lạc Lửa ăn may thoát được một kiếp khó khăn.

Khác hẳn với bộ lạc Lửa, hai bộ lạc khác dùng chung dòng suối với bộ lạc, đó là bộ lạc Đá và bộ lạc Nanh thì đang tức hộc máu vì sao, nước dòng suối trong những ngày qua đột nhiên ngừng hẳn. bọn họ chỉ vui được vài ngày đầu vì bắt cá được rất tốt, bọn họ bắt được rất nhiều cá, thế nhưng niềm vui chẳng được bao lâu thì không còn đủ nước để uống.

Nhưng cũng may hai cái bộ lạc kia gần nơi sinh sống còn có mấy cái dòng chảy nhỏ từ trong khe núi chảy ra, bộ lạc không đến nỗi không có nước uống, nhưng các sinh hoạt hằng ngày lại tăng tần khó khăn.

Còn về phần phía sau, những bộ lạc không có ảnh hưởng là bao, bởi vì đó thuộc khu vực hồ Móng Gấu, đây là chiếc hồ lớn nhất khu vực, hồ Móng Gấu sẽ điều tiết nước cho những khu vực xung quanh.

.....

Bộ lạc Đại Việt không hề biết những hệ lụy mà mình gây ra cho những bộ lạc phụ cận, Minh Vũ cùng tộc nhân của mình đang phải căng đầu ra gánh chịu cái nóng khủng bố của cái mùa khô chết tiệt kia.

Bộ lạc đang xây dựng lại nhà ở, đây là công việc được Minh Vũ ưu tiên, đơn giản đây là vì đây là mùa khô, như thế vật liệu sẽ nhanh khô hơn, về vững chắc hơn.

Đồng thời đây cũng là thứ bộ lạc đang cần nhất, những căn lều cỏ không đáp ứng được nhu cầu sinh hoạt của toàn thể bộ lạc.

Kết cấu căn nhà lúc này được xây dựng khá là đơn giản. xung quanh là 4 bức tường được xây bằng gạch. Khung chính chính là những trụ gỗ kết cấu lại với nhau.

Mỗi căn nhà được mặt định có chiều dài 10 mét ngang 5 mét, theo hình chữ nhật. đồng thời làm nhà hai mái. Có cửa hướng về phía đông. Còn mặt phía bắc đó mà một bức tường kín gió vững chắc.

Tại sao Minh Vũ lại muốn kết cấu nhà như thế. Đó là dựa vào những trải nghiệm của hắn trong thời gian qua.

Gió luôn thổi theo chiều bắc nam, đặc biệt vào mùa đông, gió thổi càng mạnh mang theo gió rét từ trên núi tuyết xuống. Xây kín phía bắc căn nhà sẽ giúp căn nhà chắn gió tốt. vào mùa đông.

Kết cấu bên trong căn nhà cũng được xây dựng khá là chỉnh chu, không có sơ xài như mấy lần trước. vì thiếu chỗ ở nên đây là nhà tập thể, chủ yếu phục vụ cho việc nghỉ ngơi ngủ nghỉ.

Nền kiến trúc bên trong đó là hai hàng giường gạch dày, ngoài ra bên tường ngoài còn được xây thêm hệ thống sừi dưới nền gạch.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: Nhà bộ lạc

Minh Vũ muốn xây những căn nhà thật chắn chắn, có thể sử dụng được về lâu dài, hơn nữa phải còn vô cùng hiệu quả dùng trong mùa đông và mùa oi bức.

Nền, móng nhà được làm đất vô cùng kỹ lưỡng, móng nhà được xây từ một hàng đá dài bao bọc xung quanh căn nhà. Móng nhà cao chừng 15 cm bên trong móng nhà là đất được nén kỹ cho thật chắc.

Tại dưới hai hàng giường gạch là một hệ thống sừi. cái hệ thống này cũng không quá cầu kỳ để xây dựng.

Bước đầu tiên đó chính là bên dưới nơi xây giường gạch, sẽ đào một đường rãnh ngang 25 cm. sâu 20 cm. sau đó sẽ dùng gạch xây lên bên trên, kiến trúc này không khác gì một cái lỗ thông hơi ra bên ngoài.

Tiếp đó vào mùa đông, thì sẽ đốt lửa dưới cái đường ống đó, hơn ấm sẽ thông qua đường ống lan tỏa khắp giường gạch và căn nhà.

Và một điều đặc biệt là sẽ không có khói bay vào trong nhà, khói sẽ theo hệ thống đường ống bay ra ngoài, cực kỳ tiện lợi cũng như là chết ngạt do khí Co2.

Sau khi xây dựng các kết cấu bên trong căn nhà hoàn tất, sau đó mới tiếp tục xây tường bên ngoài.

Tường bên ngoài cũng không phải là xây dựng một cách sơ xài, mà phải theo một cấu trúc và hệ thống rõ ràng.

Cứ cách 5 mét sẽ xây một cái trụ lớn, cái trụ này là dùng một cây gỗ có đường kính khoảng 10 cm, được chôn xuống nền đất khoảng chừng 30 cm. bao lấy cây trụ gỗ này mà gạch và vừa được làm bằng đất sét, vụn rom và tro núi lửa.

Sau khi dựng hoàn tất những cây trụ kia, rồi bức tường mới dựa theo những cây trụ kia mà thành hình.

Khi hoàn thành những bước kia thì căn nhà cũng xem như là hoàn thành khoảng 70 phần trăm. Phần còn lại đó chính là mái nhà.

Mái nhà được chắn chút khá tốt, mái nhà được chia làm hai phần chính, mái trên và mái dưới

Mái trên có hình tam giác, được kết nối với nhau bằng những khúc gỗ nhỏ bằng cổ tay, và được lợp bằng một loại lá cây có phiến rộng.

Lá loại cây đó bộ lạc gọi Linh Cầu gọi là lá tai voi, đơn giản vì những chiếc lá này cực kỳ to lớn giống như những chiếc tai cũng những con voi lớn ngoài đồng cỏ.

Còn mái dưới thì dùng những tấm da thú thú lớn rồi may lại với nhau, rồi lợp phía trên căn nhà.

Hầu hết các tộc nhân không hiểu tại sao thủ lĩnh lại làm như thế, không phải chỉ cần có mái che lên nhà thôi sao, cần gì phải hia lớp.

Nhưng Minh Vũ biết mình đang làm gì, nếu Kai ở đây thì sẽ nhận ra mái dưới đó là cái gì.

Đó là La phong, la phong chính là bộ phận để giảm đi nhiệt độ bên trong căn nhà, bằng cách ngăn cách nhiệt từ trên mái xuống, nơi nhận nhiệt độ trực tiếp từ ánh sáng mặt trời

Quả thật khi làm nhà có hai lớp mái, nhiệt độ bên trong giảm cực kỳ nhiều những cái tộc nhân nhận được nhà mới thì vô cùng thích thú, bọn họ hận là không thể hằng ngày sống căn căn nhà mát rượi này

Với sức lao động của toàn thể bộ lạc, ngoại trừ những người ở bên ngoài khai thác nguyên vật liệu, thì bên trong bộ lạc có tất cả 400 tay thợ không ngừng nghỉ xây nhà.

Cứ chia ra 50 người một nhóm, như vậy là có tất cả 8 nhóm. Trung bình thì hai ngày một nhóm sẽ hoàn tất được một căn nhà, với cái hiệu suất như thế, trong vòng một tháng toàn thể tộc nhân bộ lạc sẽ có nhà mới để ở.

Nhìn cái tiến độ kia Minh Vũ rất là hài lòng, thật sự cho đến tận nay hắn vẫn chưa có một căn nhà nghiêm chỉnh cho chính mình.

Hắn dự định là đầu xuân năm sau, hắn sẽ xây một căn nhà lớn cho mình, và cũng đồng thời cưới Melly về làm vợ, chính thức trở thành một người đàn ông thực thụ

Những ngày qua bộ lạc không ngừng xây dựng, nhưng cũng không hề bỏ lơ chăm sóc những cây khoai bên bờ bên kia.

Những cây khoai sau chừng 5 ngày đã bắt đầu mọc mầm, tới ngày thứ 8 là những mầm khoai đầu tiên cũng đã bò lên mặt đất.

Trong giai đoạn này chúng phát triển rất nhanh, hầu như là có thể nhìn thấy bằng mắt thường, mỗi ngày Minh Vũ nhìn mỗi khác.

Đến ngày thứ 14 thì bọn chúng đã cao chừng một gang tay, những mầm cây xanh mon mẫm. thế nhưng lúc này có đại lại mọc lên xanh um đồng thời có dấu hiệu lẩn át những cây khoai kia.

Nhưng đã có kinh nghiệm từ lần trước, nhiều tộc nhân đã không đợi Minh Vũ ra lệnh mà tự động ra luống khoai làm cỏ vun gốc.

Có người làm tiền phong những người khác cũng bắt chước làm theo. Công việc không một chút nào đình trệ.

Những ngày này tuy cực kỳ vất vả, thế nhưng bộ lạc ngày càng vững mạnh, sau khi xây dựng hoàn thành 120 căn nhà, mỗi căn nhà có sức chứa 10 người, thì cũng đã đáp ứng nhu cầu cho toàn bộ lạc, mọi người không cần phải trốn chung một xó nữa.

Chiếc hang lớn lại được sửa sang thêm một lần nữa, nơi đây trở thành một nơi tích trữ lương thực thứ hai sau hai cái nhà kho bên dưới sân phơi kia.

Tuy nhà đã xây xong nhưng bộ lạc không có nghĩ ngơi mà tiếp tục xây dựng một công trình khác mang tính chiến lược và an toàn cho bộ lạc.

Xây dựng tường rào, đây là một kiến trúc bắt buộc trong thời gian này và cả về sau. Trận chiến với bầy chim cổ đại vẫn còn in đậm trong thâm tâm mỗi tộc nhân bộ lạc, đặc biệt là những người chiến đấu trong đường tơ kẽ tóc giữ lấy sinh mạng.

Thời đại nguyên thủy, con người phải chiến đấu đương đầu với nhiều loại hiểm nguy, thiên tai bệnh tật, hung thú, và cả những bộ lạc khác nữa.

Minh Vũ tin chắc rằng bên ngoài vùng đồng cỏ kia cũng có một đối thủ đáng gờm, kẻ đã hủy diệt bộ lạc Linh Cầu. lúc này đây hắn có thể đã thống nhất toàn bộ vùng đồng cỏ, và hắn sẽ trong một thời gian ngắn nữa sẽ tiến đánh về khu vực rừng núi. Có thể là mùa đông năm nay hoặc có thể lâu hơn.

Có kinh nghiệm từ lần trước, cũng như rút ra những sai sót trong việc xây dựng và kết hợp cùng với cách thức chiến đấu bảo vệ tường thành.

Lần này bức tường được xây dựng một cách phức tạp hơn và kiên cố hơn và to lớn hơn.

Vì dân số đã tăng quá nhanh, các kiến trúc xây bên trong cũng rất là nhiều, nên lần này bức tường được mở rộng ra cực lớn.

Bức tường được xây dựng theo kiểu vòng cung ôm lấy mỏm núi đá.

Việc đào móng xây thành là chuyện đương nhiên, móng tường khác là to lớn sâu chừng 1 mét và rộng gần 2m. bên dưới được đổ đầu đất đá, sỏi và được nện cho thật chắc chắn.

Việc xây dựng trụ cột cũng là một điều đương nhiên, nhưng lần này xây dựng còn khủng bố là quy mô gấp mấy lần những căn nhà nhỏ bé xung quanh.

Bức tường được xây dựng cao chừng 2,5m tính từ mặt đất. rộng chừng 1 m, và có thể tự do đi lại bên trên đó.

Cứ cách 30 mét sẽ được xây dựng một tháp canh rộng có thể cho phép 5 người đứng cùng một lúc chiến đấu và còn được gắn thêm một chiếc còi

nó.

Những tháp canh này được xây cao hơn bức tường, điều đó chính là phòng ngừa việc có góc chết trong việc phòng thủ.

Lần trước, bọn chim kia đã nhìn ra được góc chết của những cây cường nỗ kia. Thế nên đó là một điểm cần phải rút kinh nghiệm và sửa sai.

Cái công trình đồ sộ kia cũng đã ngốn hết một tháng thời gian của bộ lạc. Minh Vũ tự thân quan sát chỉ điểm hướng dẫn, đốc công tặc nhân.

Trong hai tháng điên cuồng xây dựng, việc lương thực sụt giảm là điều không thể tránh khỏi, hai ngày trước hoàn thành bức tường thì Epx báo cho Minh Vũ biết, thức ăn dự trữ không còn lại bao nhiêu, cùng lắm chỉ chống đỡ thêm được 10 ngày.

Thế nhưng lúc này, không có một loại lương thực nào có thể thủy hoạch được nhiều để nuôi hơn 1000 tộc nhân.

Việc tìm kiếm thức ăn là chuyện đương nhiên, hằng ngày nhóm tuần tra kiếm luôn thợ săn mang về không ít con mồi mang về, nhưng không có đủ cung cấp cho toàn bộ tộc nhân ăn. Số thức ăn sẵn về chỉ yếu là làm những món mặn ăn kèm với cháo khoai mà thôi.

Minh Vũ cũng đoán được chuyện này sẽ xảy ra, thế nên hắn không hề lo lắng, hắn đã có hướng giải quyết. Đó chính là đập chứa nước kia.

Từ khi cái đập được dựng lên, nguồn nước tích tụ cực kỳ dồi dào, dường như không có dấu hiện cạn xuống, mà nước sâu sẽ tập chung nhiều cá, đặc biệt là cá lớn. cá lớn thường thích sống tại các vùng nước sâu. Mà trong bán kính 100 km thì có chỗ nào nhiều nước bằng bộ lạc Đại Việt chứ.

Từ trên mỏm đá, Minh Vũ cũng có thể nhìn thấy những cái bóng cá vô cùng to lớn, mỗi con nặng ít nhất cũng phải 4 – 5 mươi ký. Mỗi ngày chỉ cần bắt được vài con, kết hợp với những thức ăn sẵn có của bộ lạc thì cũng đủ dùng cho tộc nhân.

Sau khi xây xong bức tường kia, thì sẽ có rất nhiều nguồn lao động được giải phóng, bọn sẽ tiếp tục canh tác, tìm thức ăn.

Mà để bắt những con cá lớn kia đương nhiên dùng những chiếc lưới cá là điều không thể. Cần phải có phương pháp khác để bắt chúng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Bắt cá lớn

Dưới đập nước có rất nhiều cá, cá lớn, cá nhỏ, cá bé, nhưng chiếm ưu thế nhất vẫn là những con cá siêu to kia. Trong đập nước có ít nhất 200 con cá to lớn như thế.

Không phải là bộ lạc Đại Việt không thể bắt những con cá nhỏ hơn, thế nhưng số cá lớn kia ăn thịt các loại cá nhỏ khác, thậm chí bọn chúng còn có xu hướng tấn công tộc nhân bộ lạc khi họ đang cố lấy nước bên dưới.

Nếu cứ để bọn chúng tiếp tục phát triển, thì đó chính là một mối họa cho bộ lạc. như thế việc bắt những con cá lớn kia là điều chắc chắn phải làm.

Việc chế tạo nhưng chiếc lưới lớn để vừa với kích cỡ bọn chúng, là một điều khó thực hiện, cũng như sẽ thu lại hiệu quả không được cao.

Còn chuyện đan lưới bắt cá, nghe thì có thể rất khả thi, nhưng lại khó mà làm được, vì nước trong hồ quá nhiều, nước sâu ít nhất là 2 mét, như thế để bắt cá bằng lưới dưới lượng nước kia là điều không thể đối với bộ lạc trong lúc này. Chưa tính tới việc phải bỏ ra một lượng lớn sức lao động để đan lưới. Vì thế việc đan lưới bắt cá là không thể thực hiện được.

Còn cách mà Minh Vũ muốn sử dụng, đó là cách truyền thống nhất, đơn giản nhất. Câu Cá.

Cho dù tại thời hiện đại việc dùng lưới bắt những con cá lớn đều phải vận dụng đại quy mô và máy móc mới có thể dễ dàng đánh bắt.

Thế nhưng việc câu cá bằng dây câu, có thể thay thế lưới cá, mà cũng có thể bắt được cá lớn.

Nếu như lúc trước bộ lạc vẫn chưa có kim loại để sử dụng thì Minh Vũ sẽ nghĩ ra cách khác, thế nhưng bộ lạc đã có đồng, tuy không được nhiều, nhưng việc chế tạo ra vài cái lưỡi câu thì vẫn có thể.

Vào thời cổ đại trước khi có đồng, lưỡi câu chính là được tuyển chọn từ những khớp xương sống động vật, sau đó được mài nhọn rồi cột vào một sợi dây dài.

Nhưng đó là chuyện của người nguyên thủy, còn Minh Vũ thì đương nhiên phải khác hẳn.

Đầu tiên là hắn vẽ ra trên gáo da thú một cái hình móc câu to bằng ngón tay út, tại phần đầu nhọn hoắc và có một cái ngạnh lớn. đầu còn lại thì thô to hơn dùng để cột dây thừng vào.

Vì con mồi khá lớn, thế nên dây câu, lưỡi câu cũng phải lớn, như thế mới đủ độ vững chắc kéo những con cá to tướng kia vào bờ.

Lại một lần nữa lò rèn lại được mở lò, Cas trước kia từng là một thợ săn, thế nhưng bị trọng thương, chân còn bị thọt hẳn đã không còn khả năng đi vào rừng sâu săn thú. Nhưng hẳn có thiên phú về việc rèn đúc, cũng như đức tính cần cù, cần mẫn của mình, đã được Minh Vũ giao cho nhiệm vụ quản lý lò rèn đúc này.

Cas cực kỳ thích bắt cá, lần nước vào mùa đông, hẳn ta chính là cái tên tự tay đập chết một con cá dưới suối, máu văng tung tóe trên mặt băng làm thu hút bầy sói tập kích bộ lạc.

Lần này Cas nghe Minh Vũ muốn chế tạo đồ đồng để bắt cá, nghe vậy Cas cực kỳ hứng thú, hẳn hẳn là không thể nhanh chóng nung đồng đỏ lên rồi cắt đồng làm cái vật kia.

Lưỡi câu khá nhỏ, chỉ bằng ngón tay út, thế nên lượng đồng tiêu thụ cũng không quá nhiều, chỉ cần một khối quặng đồng, cũng đủ cho 5 chiếc lưỡi câu lớn và 4 cái lưỡi câu nhỏ.

Mức độ tinh xảo, đương nhiên là sẽ không tốt, thậm chí còn có chút xấu xí không khác gì những con giun đất dẹt.

Chừng một buổi sáng, là những thứ kia đã hoàn thành, việc tiếp theo đó chính là cột dây câu mà thôi.

Chừng một buổi chiều 5 bộ dây câu đã sẵn sàng, Minh Vũ không có sử dụng cần câu. Bởi vì đây là câu cá lớn, cần câu nhỏ, sẽ bị gãy, còn quá lớn thì không vừa tay. Như thế hẳn quyết định không sử dụng cần luôn.

Ngày hôm nay công việc kết thúc sớm hơn gần một tiếng, không phải tự nhiên như thế, mà Thủ Lĩnh hôm nay muốn hướng dẫn cho mọi người thêm một cách bắt cá khác nữa.

Từ trước tới giờ bộ lạc Đại Việt dùng hai cách chính, thứ nhất là bắt cá, cách này truyền từ đời nay sang đời khác. Cách thứ hai đương nhiên là dùng lọ cá rồi. hôm nay thủ lĩnh lại chỉ thêm cách bắt cá mới. làm cho mấy tay thợ săn hưng phấn ngửa cả tay lên.

Mọi người tập trung lên trên bờ đập nước. nơi này tụ tập không ít người, đa phần là những người trưởng thành, còn những đứa nhỏ và người già thì không có ơ hội chen lên. Chỉ biết co chân nghiêng cổ nhìn từ xa mà thôi.

Chỉ thấy trên tay Minh Vũ là 5 bó dây lớn, sợi dây to bằng ngón tay út. Đợi cho mọi người ổn định Minh Vũ cũng bắt đầu công việc của mình.

Minh Vũ giơ cao một bó dây lên, nếu nhìn kỹ tại đầu bó dây có cột một thứ gì đó, dường như được làm bằng đồng.

Mọi người chăm chú nhìn về vị thủ lĩnh tài ba này.

“đây là bộ dụng cụ bắt cá mới của bộ lạc!” Minh Vũ lớn tiếng.

“cái này được gọi là dây câu” Minh Vũ chỉ về sợi dây.

“cái này không phải là dây thừng hay sao?” Ashi hỏi.

“đúng, đây là dây thừng, nhưng nó dùng để câu cá, nên gọi là dây câu!” Minh Vũ giải thích.

“Câu Cá” mọi người nghi hoặc.

Minh Vũ thở dài dành phải bộ sung kiến thức cho mọi người.

“câu cá! Chính là bắt cá, bắt cá là dùng tay, giáo, lọ để bắt! nhưng chỉ bắt được những con cá nhỏ. Còn câu cá là dùng dây câu và lưỡi câu để bắt cá. Mỗi lần chỉ có thể bắt được một con, nhưng cá bắt được sẽ lớn!”

“bắt cá lớn!” cả một đám thợ săn nhao nhao lên.

Cas đứng kế bên Minh Vũ muốn thử bắt. nhưng Minh Vũ từ chối. chân của Cas không được, lực cá sẽ rất lớn, Cas khó mà khống chế được chúng.

ứng cử viên hướng dẫn đương nhiên là những tên to khỏe nhất bộ lạc rồi.

Minh Vũ cho Orc, Luc, Klu, Chok và Melly lên thử đầu tiên. Hẳn giao cho mỗi người một bộ dây câu, rồi bản thân cùng Melly thì dùng chung một bộ dây câu.

“đây là lưỡi câu! Muốn bắt được cá phải có mồi câu!” Nói đoạn Minh Vũ cũng lấy ra một con cá nhỏ chừng ngón tay cái, tra vào lưỡi câu.

“việc này gọi là móc mồi! những con cá lớn kia, nhìn thấy mồi ần ần mồi. như vậy chúng sẽ nuốt những con cá này vào bụng!”

Minh Vũ còn phụ họa là dùng bàn tay mình làm kẻ cái miệng ăn mồi, kẹp vào lưỡi câu.

“khi cá cắn câu thì ta chỉ việc kéo cá lên bờ mà thôi!”

Melly đứng kể bên thì vô cùng thích thú với cái món đồ chơi mới này.

Minh Vũ bước ra trước làm mẫu một lần. hấn vùng dây câu xuống hồ, vì thể lực hần yếu, nên quần ra cũng không được xa, chỉ tầm 5 mét. Mấy cái tộc nhân phía sau nhìn hần bằng cái ánh mắt khó nói nên lời.

Melly đứng phía sau hần thì trờnng rất tò ý khinh miệt. cái thủ lĩnh này thân thể có chút nhỏ be, 1 sức lực cũng chẳng là bao, nàng không biết tại sao cái tên này lại được làm thủ lĩnh bộ lạc.

“hừ hừ!” nàng hừ hừ hai tiếng giật lấy dây câu trên tay Minh Vũ kéo về, nàng nhất định phải quăng cái thứ kia ra thật xa để bắt được cá lớn.

Bắt chọt dưới làn nước kia, bắt ngờ quon sóng.

“bụp!” một tiếng cá đóp vang lên.

“rột rột!” ngay lập tức dây câu trên tay Melly giật mạnh, nàng có chút thất thần nhưng nhanh chóng bình tĩnh lại, này lấy hết sức của một chiến binh dũng mãnh, không ngừng kéo sợi dây giật trở lại.

Dây câu nhanh chóng căng lên, chứng tỏ lực kéo của hai bên đang bắt đầu giằng co.

Melly nổi tiếng là có sức mạnh rất lớn trong bộ lạc Syk, thể nhưng con cá kia lại kéo cho nàng một phát chúi nhủi.

Melly lấy hai chân làm trụ, dùng sức mạnh từ cơ tay và cơ đùi kéo ngược lại, soi dây câu căng như dây đàn.

“ầm!” bên dưới dòng nước xanh thẳm, một con cá dài hơn một mét nhảy vọt lên không trung, giống như đang thị uy, lúc này Minh Vũ cũng nhìn được đôi nét về loại cá kia.

Nó không phải là những con cá da trơn thông thường, đây là loại cá lần đầu tiên Minh Vũ gặp.

“Ầm!” bọt nước văng tung tóe.

Melly lấy được lợi thế nhanh chóng thu dây, con cá cố gắng vùng vẫy, thể nhưng chiếc móc câu đã móc sâu vào mép nó. Nó muốn thoát khỏi cũng là một điều cực kỳ khó khăn.

Cả hai cùng giằng co chừng 5 phút, cuối cùng con cá lớn cũng bị lôi vào bờ, Melly là người chiến thắng, chỉ có hoạt động chừng 5 phút thôi, thể nhưng mồ hôi trên người ra chảy ra rất nhiều, chảy xuống phần núi đồi nẩy nở của nàng, tạo ra một hương vị quyến rũ.

Minh Vũ là trai tân làm sao chịu nổi được cảnh đó, máu mũi hần từ từ phun ra.

“yên nghiệt! thật là yêu nghiệt! thất bại! ta thật sự lạ thất bại!”

Minh Vũ co đầu chày để giảm bớt một phần xấu hổ.

Lúc này Minh Vũ mới quan sát thật kỹ con cá to lớn kia.

Toàn thân đen sì, bụng dưới có một màu xám trắng, đây không phải là giống cá da trơn mà bộ lạc thường bắt.

Trên người chúng có vảy, hơn nửa rất cứng và sắc bén. Cơ đuôi cũng rất phát triển.

Điểm đáng chú ý chính là chúng có một cái miệng rất lớn, và dài, bên trong là tua tua răng nhọn sắc bén

Từ những đặc điểm trên, Minh Vũ có thể chắc chắn đây là một loại cá săn mồi cực kỳ hung dữ.

Theo trí nhớ của Minh Vũ dường như hần đã gặp loài cá này trong sách, nhưng hiện tại cho du cố thể nào đi chăng nữa cũng không thể nhận diện chính xác.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 129: Loài cá nguy hiểm

Bạo x1 cảm on bác Anh Trần đã donate ủng hộ. cứ 5000 tít thạch sẽ bạo một chương.

Với một chiếc mõ lớn và dài, kết hợp với một hàm răng sắc bén, những con cá này chính là một mối nguy hại tiềm ẩn dưới dòng suối.

Tộc nhân thì không biết gì cả, bọn họ thấy Melly bắt được cá lớn không ngừng cuồng hoang tun hô. Tiếng hống chói tai vang lên. Toàn thể bộ lạc gầm lên như dậy sóng.

Trái ngược với Minh Vũ bộ mặt của hắn cực kỳ trầm ngâm, những người đi theo hắn lâu nhất cũng đã phát hiện ra điều khác thường nên cũng ngưng lại việc ăn mừng mà lại gần thăm hỏi.

“có chuyện gì sao?” Epx hiểu nhất Minh Vũ liền lên tiếng hỏi trước.

“nhìn hàm răng của nó!” Minh Vũ chỉ về hàm răng con cá kia.

“rất nhiều răng!” Epx trả lời một cách không hiểu.

“Con gì cũng phải có răng, có răng mới ăn được thức ăn chứ. Chỉ là răng con cá này lớn hơn những con cá khác mà thôi.” Epx trầm ngâm.

“các ngươi có bao giờ thấy con cá nào có răng lớn thế này bao giờ chưa?” Minh Vũ hỏi.

Cả một đám lắc đầu, nhưng những người đến từ bộ lạc Linh Cầu thì có bộ dạng dường như nhận biết điều gì đó.

Chok vội bước tới nói

“có! Đầm nước lớn có cá này! Nhưng không giống! răng chúng rất to, to hơn những con cá này!”

Hắn nghĩ một lúc rồi nói tiếp.

“mùa khô bọn ta, không có nước, phải đến Đầm nước lớn lấy nước! rất nguy hiểm! dưới đầm có nhiều cá có răng nhọn! chúng ăn thịt! phần lớn tộc nhân không chết vì đói, hay vì chiến đấu mà vì bị những con cá kia ăn thịt!”

Chok vừa nói vừa run rung, vẻ mặt còn có một chút hoảng sợ.

Chok nói tiếp, Minh Vũ cũng đã mấy phần nghĩ ra những con cá mà Chok đề cập đến. đó là Cá Sấu Đầm Lầy.

Nhưng Chok cũng đã xác nhận, nhưng con cá này khác những ở đầm lầy đồng cỏ. vật thì đây là một loại cá khác, nhưng độ nguy hiểm cũng không kém gì. Minh Vũ cần phải có một kế hoạch tốt để đánh bắt, diệt bớt bầy đàn của cá này.

Mấy tên phía trên tay cầm dây câu hưng phấn không chịu nổi, đôi mắt dường như bốc hỏa nhìn Minh Vũ, đợi Minh Vũ ra lệnh, bọn họ sẽ ngay lập tức quăng dây bắt cá lớn.

Minh Vũ suy nghĩ một hồi lâu rồi mới gật đầu cho bọn họ quăng dây câu bắt cá lớn, còn bản thân cùng Melly và một số người khác mang con cá lớn vào trong bắt đầu xẻ thịt làm cá.

Muốn tiêu diệt kẻ thù thì phải biết các đặc tính, điểm mạnh, điểm yếu của những con cá này. Như thế sẽ dễ dàng tiêu diệt bọn chúng hơn.

Con cá này dài từ mũi đầu cho đến mũi đuôi là khoảng 1,3 mét. Con cá này rất lớn, nó nặng ít nhất cũng 80 kg. cái đầu của nó khá lớn, kèm theo đó là cái mõ lớn chứa đầy răng nhọn.

Minh Vũ tự tay mổ con cá này ra để khám phá quan sát từng phần thân thể của nó đầu tiên là cái đầu to tướng kia.

Cái đầu nặng khoảng 8 kg chiếm khoảng 10% trọng lượng cơ thể, như thế là chuyện bình thường, không có gì nổi bật.

Hộp sọ khá là cứng, dùng búa đá gõ liên tục khoảng 6 phút mới có thể phá vỡ hộp sọ của nó.

Tuy vậy bộ não nằm sâu trong não lại rất nhỏ, chỉ to chừng một trái chanh. Bảo vệ bộ não là một hệ thống khung xương vằn sọc.

Bên dưới là hàm răng lớn, Minh Vũ không ngừng quang sát cấu trúc bên trong cùng sự phát triển các bó cơ bên trong khoang miệng, hắn mới rút ra một kết luận.

Bộ hàm này có thể há rộng ra lớn nhất khoảng chừng 30 cm đó là giới hạn. ngoài ra bên trong khoang miệng có có hỗ trợ thêm nhiều bó cơ xung quanh, hắn là để tăng sức mạnh cho hàm để chúng có thể cắn xé con mồi.

Bộ hàm lớn chia làm hai phần, hàm trên và hàm dưới, hàm trên liên kết chắc chắn với hộp sọ. có tất cả 16 chiếc răng sắc nhọn.

Hàm dưới có thể cử động được và liên kết với hàm trên bằng ba bó cơ ở hai bên mép và một cái ngày ở họng. hàm dưới có 22 chiếc răng, mọc lồi chồm không theo hàng.

Phần tiếp theo đó chính là bao tử của con cá này, tuy thân hình to lớn như thế, nhưng cái bụng thì cũng không được to cho lắm, đặc biệt là cái bao tử

đường như trống trơn. Bên trong còn dư lại một chút cặn xương của những con cá nhỏ hơn.

Dựa theo phán đoán của Minh Vũ thì theo những ghi nhận trên, loại cá này là một loại động vật ăn đêm. Hẳn là chính vì lẽ đó tộc nhân bộ lạc từ trước tới nay chưa có ai từng bị thương do những con cá này gây ra. Thành thạo có tộc nhân báo lại, là có những con cá lớn tới gần mà thôi.

Không lâu sau bên ngoài truyền về, là mấy cái tên dở hơi kia đã bắt được cá lớn, thế nhưng chưa có đã nghiền. bọn họ cho tộc nhân mang cá về cho những người bên trong xử lý, còn bản thân vẫn muốn được ngắm câu bắt cá lớn.

Lần này mấy con cá nhỏ hơn đôi chút, nhưng hình dáng thì không khác gì, Minh Vũ cũng không có ý chê bai gì, tiếp tục công việc khám nghiệm của mình.

Hắn mổ bụng thêm hai con nữa quan bao tử chúng, hầu hết đều như những con cá trước, bao tử trống trơn. Điều đó khẳng định những giống cá này ăn đêm. Như thế sẽ rất dễ dàng giải quyết bảy cá, cũng như tạo điều kiện an toàn cho tộc nhân.

Nhanh chóng 5 con cá được làm sạch sẽ, bộ đồ lòng được loại bỏ, còn những phần còn lại đều được tận dụng để nấu thức ăn.

Thịt loại cá này có màu trắng, vị ăn có mấy phần giống thịt gà, ăn cũng khá là ngon, đặc biệt là không có mùi tanh.

Phần đầu được đem nấu canh, vì chiếc đầu khá là lớn nên được bỏ ra làm đôi, canh cá nấu kèm với củ cải. vị ngọt của củ cải kết hợp với đầu cá tươi, hương vị cũng không phải vô cùng tốt vì không có các loại hương liệu áp chế mùi tanh, nhưng ăn vẫn rất tốt. nếu như nồi canh này có thêm một ít hành, ngò và tiêu thì sẽ tốt hơn rất nhiều.

Phần thịt cá thì chia làm 4 phần bằng nhau. Phần lưng cá được phi lê cắt mỏng ướp cùng với bột vò quết và ớt khô, sau đó chiên trên chảo dầu.

Phần đuôi thì được cắt ra từng khúc to chừng bàn tay, sau đó sát muối ớt lên, rồi nướng lên bếp lửa hồng, hương vị phải nói là cực phẩm.

Hương cá nướng mới ớt sộc vào mũi, làm cho những con sâu tham ăn ả dẫu bên trong bụng tộc nhân bộ lạc không ngừng cọ quậy.

Vậy mà những tên tham ăn ngoài kia vẫn không ngừng hô hào khi bắt được cá lớn.

Hôm nay là một ngày bộ lạc cực kỳ cao hứng, đầu tiên là bức tường bảo vệ bộ lạc cuối cùng đã xây xong. Kém theo đó là một niềm vui mới bắt cá.

Thật sự đã lâu rồi bọn họ chưa có một trận săn bắn nào thỏa thích cả. từ khi có cung tên, việc đi săn trở nên dễ dàng hơn rất nhiều.

Nhưng hôm nay lại khác, bọn họ phải dùng hết sức lực của bản thân, chiến đấu với những con cá lớn dưới dòng nước sâu kia, cảm giác vô cùng phấn khích. Đến nỗi quên cả ăn.

Bữa tối ăn lúc khoảng 8 giờ tối, tuy trễ hơn mọi khi rất nhiều, nhưng thức ăn cũng thật là ngon. Ngày hôm đó đám người ăn rất nhiều.

Sau khi ăn xong Minh Vũ cũng không có dấu hiệu mọi người về việc những con cá kia. Sau một hồi Minh Vũ phân tích, lần như các đặc điểm của loại cá này.

Thì lúc này mọi người mới tỏ ra một cảm giác thận trọng với những con cá nguy hiểm kia. Thế nhưng nhóm thợ săn thì càng hưng phấn, chiến đấu với những con thú hung dữ đã trở thành niềm tự hào của bọn họ.

Một đêm an ổn không có chuyện gì xảy ra, hôm nay mọi người được nghỉ ngơi 2 ngày 2m sau những chuỗi ngày dài đằng đẵng làm việc.

Vào buổi sáng mọi người tập hợp chùng nhau tưới nước cho những đám ruộng khoai, rau, ớt, chanh,...

Nhiều người mau việc, công việc bắt đầu từ mặt trời mọc, khoảng 5 giờ rưỡi, đến khoảng 2 giờ thì công việc hoàn thành.

Lúc này bên trong bộ lạc nhóm người nấu thức ăn cũng đã chuẩn bị xong xuôi bữa sáng. Bữa sáng hôm nay khá là đơn giản. chỉ là những con cá ngày hôm qua được làm thịt rồi đem đi xào cay. Ăn kèm với bánh bột khoai hấp.

Bánh bột khoai hấp chính mà một loại thức ăn mới chế tạo của bộ lạc, thành phần chính mà bột ngoại nghiền, nhào thật kỹ với nước, rồi ủ trong nồi đất trong vòng 30 phút. Rồi mới cho vào nồi hấp trong vòng 20 phút.

Bánh có một hương vị đặc trưng của khoai, nếu ăn đơn sẽ rất nhạt nhẽo và khô. Thế nhưng có thể ăn kèm với các loại thức ăn có nước sốt thì đây là một món ăn tuyệt hảo.

Khẩu phần mỗi người chính mà một chén cá sốt cay và một khối bánh hấp.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Càn Quét Cá Răng cưa

Tạm thời Minh Vũ không có nhớ tên loài cá này, thế nên hắn dực vào chiếc mõm dài và hàm răng sắc bén kia mà đặt tên. Cá Răng Cưa chính là cái tên hắn đặt cho loại cá này.

Bữa sáng xong xuôi, mọi người cũng không có làm việc mà tận hưởng hai ngày nghỉ hiếm có của bộ lạc. mà đã nghỉ thì phải có trò gì đó tiêu khiển cho tộc nhân, cũng như làm khăng khít thêm tinh thần đoàn kết của tộc nhân.

Vì thế Minh Vũ đã có ý định tổ chức một cuộc thi đấu giữa các tộc nhân cũng nhân là phân loại sức chiến đấu của từng người.

Thi đấu cũng không có gì khó, đơn giản là chỉ có hai cuộc thi là phóng lao và bắn cung.

Mỗi người sẽ có ba lượt ném lao và bắn 3 mũi tên. Những ai bắn trúng mục tiêu sẽ được thi tiếp vòng sau, còn thất bại thì cổ vũ cho những người tiếp tục thi đấu.

Mà độ khó từng vòng cũng tăng mức độ khó lên cao. Ví như ở cuộc thi ném lao, lần đầu tiên là mục tiêu cách 30 mét, vòng tiếp theo là 40 m và cuối cùng là 50 mét.

Còn bắn cung thì mục tiêu xa hơn, bi đầu là 70 mét, 80 mét và 100 mét.

Còn phần thưởng thì không có gì khác đó chính là buổi tối được ăn thức ăn ngon do thủ lĩnh tự tay nấu.

Quả thật đối với cái bộ lạc này, thì phần thưởng không có gì hấp dẫn hơn thức ăn. Thức ăn ngon là tuyệt đối.

Thông qua cuộc thi này, Minh Vũ có thể đánh giá tình hình và sức chiến đấu của tộc nhân, từ đó lựa chọn ra những người có tố chất cao nhất, người nào có thiên phú gì, như vậy hắn có thể phân loại ra từng nhóm để dễ dàng quản lý và nâng cao sức chiến đấu cho mọi người

Một mặt khác, nhóm thợ rèn vẫn phải làm việc, đó là chế tạo lưỡi câu để tiếp tục bắt cá, với số 5 cái lưỡi câu lớn là quá ít cho bộ lạc sử dụng.

Ngoài việc chế tạo lưỡi câu lớn ra, Minh Vũ còn yêu cầu Cas chế tạo thêm nhiều lưỡi câu nhỏ, để câu những con cá nhỏ có cân nặng từ 1- 3 kg. những cần câu kiểu này sẽ phù hợp cho mọi người, ngay cả những đứa nhỏ cũng có khả năng bắt được cá.

Làm như thế sẽ giải phóng khá nhiều sức lao động cũng như là tìm thêm một niềm vui thú cho tộc nhân.

Cần câu được tẽ tác từ những nhánh cây nhỏ và dài khoảng chừng 2 – 2.5m, ưu tiên những nhánh cây khô và thẳng.

Lưỡi câu được gắn với dây câu, đồng thời còn được thiếc kế thêm một cái phao. Chỉ cần móc mỗi câu vào lưỡi câu, là có thể bắt được cá rồi.

Minh Vũ hạn định cho nhóm thợ rèn và thợ thủ công trước buổi chiều phải làm ra được 20 cái cần câu kiểu này.

Sau khi phân phó xong Minh Vũ mới đi ra ngoài sân tập để quan sát cuộc thi đấu của mọi người.

Cho đến lúc này bộ lạc Đại Việt là sự hợp nhất của nhiều bộ lạc, trong đó bao gồm, Bộ lạc Đá Lớn (cũ), bộ lạc Khô, bộ lạc Lửa, Bộ lạc Núi, Oro bộ lạc, Bộ lạc Linh Cầu và bộ lạc Syk.

Nhưng tộc nhân này có nhân số khác nhau, lúc trước thì bọn họ thường tập trung tụ tập thoe từng bộ lạc. thế nhưng sau khi xây dựng nhà ở xong, Minh Vũ đã phân chia những người này xáo trộn, để tránh xung đột người giữa các bộ lạc cũ.

Việc này ban đầu có một số kháng nghị, nhưng về lâu về dài mọi thứ hòa hợp với nhau, những ý kiến kia cũng tan dần.

Trong tất cả tộc nhân thì người bộ lạc Syk chiếm ưu thế nhất, bọn họ là lực lượng lao động chủ chốt, đang trong độ tuổi sung mãn nhất để lao động.

còn người bộ lạc Lửa và bộ lạc Núi Lớn, bộ lạc Oro là yếu nhất, thành phần chủ yếu là người già và trẻ nhỏ, tuy lần trước số người kia đã bị giết khá là nhiều do chim lớn, nhưng số lượng vẫn còn nhiều.

cuộc thi đấu hôm nay đương nhiên là giành cho những chiến binh và thợ săn, có tất cả 435 người tham gia, số còn lại thì bao gồm người già, trẻ nhỏ, phụ nữ mang thai.

Nhắc tới phụ nữ mang thai mới nhớ, cái bộ lạc này sinh sản không có kế hoạch hóa gì hết, mới dung hợp bộ lạc chỉ mới hơn 3 tháng, vậy mà mấy cái con heo giống kia đã làm cho 230 phụ nữ mang thai. Làm cho sức lao động và chiến đấu của bộ lạc mất đi một phần nữa.

Không biết mùa đông sẽ ra sao, thế nhưng vào đầu xuân năm sau bộ lạc sẽ có ít nhất 200 tộc nhân mới chào đời.

Chưa tính vào cuối thu năm nay lại có khoảng 100 em bé được sinh ra. Như thế bộ lạc trong năm sau sẽ không khác gì một cái nhà trẻ à.

Sinh thời thì không nói, thế nhưng nó lại mang theo rất nhiều hệ lụy đi thoe, đầu tiên là mất đi rất nhiều nguồn lực lao động, như thế số người tìm thức ăn sẽ giảm đi rất nhiều. nguy cơ lương thực lại đề lên đôi vai của hắn.

Đó là chuyện của vài tháng kế tiếp, hiện tại việc hấn chú tâm đó chính là quan sát thực chiến của nhóm người này.

Sau một buổi sáng thi đấu, Minh Vũ đã rút ra nhận xét chung như sau.

Đầu tiên về trình độ ném lao, thì bộ lạc Linh Cầu và Syk dẫn đầu, lao của bọn họ phóng đi không những mạnh, chính xác mà còn xa nữa. hầu như các mục tiêu trong phạm vi 50 đều ném trúng cả.

Bộ lạc Oro thì xếp tiếp theo, còn bộ lạc Núi Lớn, Bộ lạc Khô, Đá Lớn bộ lạc thì xếp hạng chót. Riêng lạc Lửa thì toàn là phụ nữ và trẻ em nên không có tham gia thi đấu.

Kết quả thi đấu trên đám người Melly, Meeo, Milla, Kori, với vẻ mặt cực kỳ tự hào với thành tích kia. Còn nhóm người Epx, Ashi, Orc, Luc, Klu thì mặt có chút đỏ lên, vì thực lực giữa hai bên kém xa.

Phần tiếp theo là bắn cung, cái móm này, thì bộ lạc Đá Lớn nói thứ hai thì ai dám giành thứ nhất. nhóm Klu chính là những người tiếp xúc với cung tên đầu tiên, chưa tính Ashi là người có thiên phú bắn cung tốt nhất.

Hầu hết các bộ cung cấu tạo kết cấu cung tên lúc này đều do Ashi đưa ra. Như thế cung tên của bộ lạc mới có hiệu quả lớn như vậy.

Còn nhóm người bộ lạc Syk thì mới tiếp xúc không lâu trước đây, chưa tính thời gian luyện tập không được nhiều vì phải góp sức xây nhà và bức tường cho bộ lạc.

Minh Vũ cũng không có chê cười bất kỳ ai, hấn biết nếu làm như thế sẽ làm cho tộc nhân có thành tích kém sẽ tự ti hơn. Khó mà phát triển bản thân, cũng như bộ lạc.

Minh Vũ không có ngu mà làm như thế, thay vì chê bai chỉ trích, Minh Vũ sẽ chúc mừng, ca tụng và cổ vũ cho tất cả mọi người.

Hôm nay những người tam gia cuộc thi này đều sẽ được ăn món ngon, thế nhưng món gì thì Minh Vũ không có nói.

Đương nhiên việc này cũng là mục đích của Minh Vũ để tiêu diệt bọn cá lớn dưới hồ kia.

Đến cuối buổi chiều, khi cái nóng chói chan dịu xuống, Minh Vũ bắt đầu kế hoạch tiếp theo của mình.

Buổi chiều cũng có một cuộc thi nho nhỏ giữa những người chiến thắng, đó là ai bắt được cá lớn nhất, to nhất và nhanh nhất, chỉ có 3 người bắt được cá to nhất làm chiến thắng, phần thưởng đó là một chiếc huy chương được làm bằng đồng.

Huy chương chính là biểu tượng sức mạnh của bộ lạc trong lúc này ngoài áo sa sói và nón lông chim ra.

Nghe được tin tức thủ lĩnh đưa ra mấy cái tên kia khí thế ngất trời đôi mắt trực cháy thiếu đốt ý chí chiến đấu mãnh liệt.

Mỗi người chỉ có một cơ hội bắt cá mà thôi, thế nên ai cũng chăm chú nhìn đối thủ quăng dây câu.

Đồng thời Minh Vũ cũng lôi ra 30 cái cần câu, ra hướn dẫn cho những người có thành tích kém hơn sử dụng loại ngư cụ này, đồng thời cung ban bố phần thưởng chiến thắng cho những người sử dụng cần câu là một sợi dây quần đầu có đính lên một cái lông chim màu đỏ trên đầu những con chim cổ đại lúc trước.

Khí thế hăng hái chiến đấu của tộc nhân trên bờ đập cực kỳ sung mãn, không ngừng có tiếng reo hò khi bắt được cá lớn. cũng như tiếng thất vọng vì khá xổng đi.

Minh Vũ cũng không có đi theo đám người kia tham gia náo nhiệt, mà quay lại bộ lạc hướng dẫn nhóm nấu thức ăn chuẩn bị một bữa tối thật là thịnh soạn, để đáp ứng phần thưởng cho toàn tộc nhân.

Vì thế hôm nay hấn quyết định phải sa sỉ một lần.

Những con cá được câu lên sẽ để lại ba con cá to nhất, những con cá bị loại sẽ được đem vào trong chế biến thức ăn.

Sau khi cạo vảy, lấy nội tạng, rửa sạch và lột da, Minh Vũ sẽ cho phi lê thịt cá thành từng lát mỏng có độ dày chừng 2 phân.

Tiếp theo đó hấn dùng trứng gà mà nhóm thợ săn tìm được không lâu trước đó đem ra, rồi đánh đều lên, tạo một cái hỗn hợp vàng thơm.

Những khối thịt cá cắt mỏng sau đó được nhúng vào trứng đánh đều, rồi mới cho vào bộ khoai, co cá áo đều bột rồi mới cho vào chảo dầu nóng kế bên. Sau đó chiên cho cá chín vàng đều.

Món Minh Vũ làm đó chính là cá chiên xù, vì nguyên liệu thiếu hụt, nên hấn chỉ làm bậy làm bạ mà thôi, tuy cá không giòn, nhưng ăn vẫn tốt, với lại thức ăn mới sẽ lạ miệng, do dù vị tẻ ăn vào mồm cũng sẽ rất ngon.

Phần nước sốt cũng được Minh Vũ chú tâm. Đó chính là dầu được đun sôi lên, sau đó cho ớt nghiền vào, rồi không ngừng đảo đều để tạo một màu dầu ớt đỏ tươi. Tiếp theo đó là cho muối vỏ cây quế, lá chanh vào để tạo hương vị.

Chương 131: Kế hoạch mới

Một đêm vui chơi đến tận hừng đông mọi người mới chìm vào giấc ngủ. người chiến thắng trong cuộc thi đấu hồi chiều đó là Kori và Orc và A'Khim. Mấy cái nên này vận khí thật là tốt, mấy con cá họ câu lên toàn thuộc hàng khủng, đặc biệt là tên mập lù Orc, bắt được co cá lớn dài đến 2,3m. co cá kia nặng ít nhất cũng 100 kg.

Ngày tiếp theo bộ lạc vẫn còn trong thời gian nghỉ ngơi, nhưng hôm nay lại chẳng có hoạt động gì cả, chỉ là buổi chiều mọi người cùng nhau tưới nước mà thôi.

Một ngày bình lặng cứ thế trôi qua, chỉ có Minh Vũ đang không ngừng chỉnh lý bày bố các kế hoạch trong thời gian tới cho bộ lạc.

Nhà ở đã có, thức ăn cũng đã có, nhưng các nhu yếu phẩm phụ trợ thì chẳng còn bao nhiêu, đầu tiên đó là dầu.

Dầu đã hết từ lâu rồi, trong thời gian này, bọn họ phải sử dụng mỡ động vật làm dầu, tuy ăn cũng rất tốt, nhưng mỡ là nguyên liệu chính để sản xuất xà phòng. Mà lượng xà phòng tạo ra lúc trước đã không còn bao nhiêu nữa. Nếu hiện tại không sản xuất. có lẽ trong vài tuần tới bộ lạc không còn xà phòng để xài.

Việc vệ sinh cá nhân, thân thể rất quan trọng, đặc biệt là trong mùa khô, hệ thống bài tiết trong cơ thể hoạt động mạnh. Việc có mùi và thân thể khó chịu là điều không thể tránh khỏi. vì thế xà phòng dùng rất tốt trong giai đoạn này.

Cũng may là từ lần cải cách lần trước, Minh Vũ đã bắt buộc toàn bộ các tộc nhân có giới tính nam phải cạo râu, tóc 7 ngày một lần. vì lẽ đó về về mỹ quan bộ lạc Đại Việt không hề giống người nguyên thủy, lông lá xồm soàm giống những con khỉ đột.

Còn phụ nữ thì được ưu tiên sử dụng xà phòng để tắm rửa và gội đầu. những khối tóc xoan tít và đánh quánh lại với nhau cũng được cắt đi.

Nói chung tình hình hiện tại bộ lạc Đại Việt đã ra hình thù một con người chuẩn mực, thoát khỏi một hình thức ăn lông ở lỗ dã tính.

Chuyện mỡ là thứ nhất, thứ hai là tài nguyên để chế tạo đường.

Thú thật rằng bộ lạc đến thời điểm này chưa tìm ra nguyên liệu thích hợp để chế tạo đường, mật ong là thứ thay thế đường trong việc ăn uống.

Nhưng mật ong rất hiếm, chỉ thỉnh thoảng nhóm tuần tra đi vòng khác khu vực mới tìm được một tổ ong mật nhỏ, với lượng cung không đủ cầu, Minh Vũ muốn chế tạo ra nhiều thứ khác cũng khó khăn.

Ví dụ như nước mắm, các loại thức uống giải nhiệt.

Nhắc tới mắm, Minh Vũ chợt nghĩ ra từ bộ lạc vẫn chưa có làm mắm à. Mắm chính là món ăn gia vị đặc sắc của người Việt, nếu không ăn mắm thì đó đương nhiên sẽ không phải là người Việt.

Lúc trước hắn từng có ý định vào mùa khô sẽ bắt đầu ủ mắm, nhưng lúc đó quá nhiều việc nên không có làm được vì thế tranh thủ lúc bộ lạc còn rảnh rỗi sức lao động, Minh Vũ sẽ đại quy mô làm mắm.

Mắm có nhiều loại, nhưng đặc trưng và điển hình là nước mắm và mắm ăn.

Nước mắm sẽ ưu tiên sử dụng các loại cá nhỏ, còn mắm ăn thì cá to là được.

Nguyên vật liệu cần thiết để ủ mắm thứ nhất là lọ chứa, thứ hai mà muối, muối phải tinh ủ mắm mới tốt, mới ngon, khó bị hư khi để lâu dài.

Để chuẩn bị nhưng thứ này, Minh Vũ vào ngày mai sẽ cùng các tộc nhân bàn luận

Việc tiếp theo hắn tiến tới đó chính là đi khám phá các vùng đất phía bắc. đây chỉ là dự định gần đây của hắn, mà phương hướng cũng xác định là dọc theo dòng suối đi về thượng lưu để xem trên đó gì, và chuẩn bị cho mùa mưa sắp tới.

Sẵn tiện cũng phải tìm thêm những vật hữu ích cho bộ lạc. ví như thứ ăn mới, gia vị mới, hương liệu mới, hay tài nguyên mới.

Vì chuyến đi sẽ khá dài, thế nên hắn cần phải tính toán kỹ lưỡng và phân công nhiệm vụ cho các tộc nhân.

Để lên kế hoạch chi tiết cho toàn bộ kế hoạch cũng tiêu tốn một lượng lớn thời gian của Minh Vũ.

Một đêm yên bình không có chuyện gì xảy ra. À không một đêm có rất nhiều tiếng thở dốc phát ra từ bên trong những căn nhà bên dưới. và có một ai đó thức trắng đêm.

Một ngày mới bắt đầu, toàn thể bộ lạc Đại Việt bắt đầu công việc hằng ngày, đó chính là tưới tiêu, đây là công việc được chú trọng nhất trong thời điểm lúc này.

Sau bữa ăn sáng, Minh Vũ bắt đầu phân chia nhiệm vụ cho từng nhóm người.

Đầu tiên là nhóm thợ săn và tuần tra lãnh địa bộ lạc. hai nhóm người kết hợp với nhau bảo vệ bộ lạc, đồng thời đánh dấu lại những khu vực có dấu hiệu xuất hiện các loài động vật cỡ lớn như trâu, hươu, nai. Hay các dấu hiệu của các loại động vật ăn thịt như Gấu, Sói,....

Ngoài ra bất kỳ người bộ lạc khác đến đều phải canh chừng kỹ càng, nếu có dấu hiệu xung đột thì ngay lập tức tiêu diệt, tha giết nhằm còn hơn bỏ sót.

Việc thứ hai đó là nhóm thợ thủ công sẽ tiếp tục chế tác vật dụng đồ gốm: những vật phẩm tạo ra đa phần là những lu, chum, vại cỡ lớn dùng để ủ mắm trong thời gian dài.

Ngoài ra việc làm muối cũng được chú trọng khá nhiều, vì lần này lượng muối yêu cầu khá cao và nhiều, thế nên được Minh Vũ chú trọng chế tác.

Nước lọc từ giếng muối phải lọc qua hệ thống lọc ít nhất 5 lần rồi mới nung lên làm muối. như vậy sẽ giảm thiểu tạp chất tối đa đối với muối ủ mắm, như thế sẽ tăng xác suất thành phẩm.

Còn nhóm người Aklan, Akam, vẫn tiếp tục chế tác cung và mũi tên số lượng không hạn định thậm chí Minh Vũ còn yêu cầu chế tạo thêm cái mũi tên bằng đồng có thể xuyên phá qua các lớp da dày béo.

Những vật kia là Minh Vũ chuẩn bị cho chuyến đi sắp tới.

Đó là nhiệm vụ của người trưởng thành, còn những đứa nhỏ Minh Vũ cũng không có tha, bọn chúng chính là mầm non tương lai của bộ lạc, không thể để bọn chúng hoang phế được.

Để khai trí não cho bọn chúng, thì việc đầu tiên đó chính là dạy học cung cấp kiến thức cho bọn.

Những tộc nhân mới gia nhập thì không biết học chữ là cái gì, bọn họ còn tưởng rằng hôm nay thủ lĩnh sẽ dạy cho bọn họ cách bắt cá mới, hay là làm thức ăn ngon.

Ngon những đứa trẻ từng trải qua những ngày tháng đau khổ khi học chữ thì thể hiện ra khuôn mặt hoảng sợ, thậm chí còn có đứa khó thết lên. Giống như học là một con quỷ dữ sẽ ăn thịt bọn chúng vậy.

Lần này Minh Vũ dạy học đương nhiên là sẽ không có đại trà mà có sự tuyển chọn.

Đầu tiên là những đứa trẻ từ 10 tuổi trở lên, có chút thông minh, ham học hỏi.

Thứ hai là những người có năng lực phát triển cho bộ lạc sau này như Ashi, Exp, Mila, A'khim, May, Rsut, Iru và Izza.

Bọn những người này đều có tiềm năng phát triển trong nhiều lĩnh vực, như Ashi đó chính là phát triển công nghệ chiến tranh, nàng có thể cải tạo tốt các loại vũ khí của bộ lạc như Cung Tên.

Epx thì có thiên phú về quản lý nội vụ, hiện tại nàng chính là cánh tay phải đắc lực của Minh Vũ trong việc giải quyết các vấn đề của bộ lạc.

Mila thì khôi pháỉ bàn, nàng có thiên phú về quân sự rất tốt. phải nói bộ lạc Syk là những chiến binh bẩm sinh, Melly sức chiến đấu cực mạnh, nhưng lại có một cái đầu óc đơn giản, không nghĩ được việc sâu xa. Nhưng Mila thì khác, nàng có một con mắt nhìn rất chuẩn đồng thời phương diện tác chiến bộ lạc cũng có chút thành tựu.

A'khim là nhân tài gần đây được trọng dụng, tên này có đầu óc rất tinh tế, từ những công việc mà Minh Vũ đề ra, sẽ nghĩ đến kết quả và ý muốn Minh Vũ muốn đạt được. rất có tổ chức quản lý.

May thì lại có thiên phú về khối hình, và kiến trúc, nếu dạy tốt thì sau này Minh Vũ sẽ không cần phải kiêm luôn công việc kiến trúc sư nữa.

Rust Iru và Izza. Đây là những tên có cái miệng tốt nhất trong bộ lạc Đại Việt.

Và cái tên Iru đó là cái tên mờ nhạt từng là người của bộ lạc Lửa, sau khi bộ lạc lửa bị bộ lạc đánh bại thì cái tên Iru này đã trở thành tù binh của bộ lạc.

Minh Vũ rất để ý cái tên này, không phải vì hấn nịnh bợ giỏi, mà tên này có thiên phú về trao đổi giao dịch. Thế nên Minh Vũ mới tha cho hấn một mạng.

Đồng thời sau mấy tháng dạy dỗ, Iru ăn không ít quả đắng lẫn quả ngọt của bộ lạc, vì thế tên này đã thật tâm gia nhập bộ lạc.

Ba cái tên này thì chỉ có mình Iru có thiên phú về mua bán, nhưng hai tên kia thì có tài ăn nói rất tốt, cũng như là trình độ tiếp thu kiến thức rất cao.

Nếu đào tạo tốt thì 3 tên này kết hợp với nhau sẽ mang về nguồn lợi cực lớn cho bộ lạc. đặc biệt là các loại tài nguyên mà bộ lạc không tìm ra hoặc sản

xuất được.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132: Ủ mắ

Đối với cái lớp học này, Minh Vũ rất là chú trọng không chỉ dạy chữ và kiến thức mà còn mở đường cho hậu thế sau này, kiến thức, chữ viết, văn hóa. Hẳn hi vọng những thứ kia sẽ mãi truyền về sau. Cho dù có lụi tàn theo năm tháng. Nhưng ít nhất vẫn còn để lại một dấu ấn trên dòng sông lịch sử.

Ashi, Epx là những người đã từng học qua, thế nên những thứ Minh Vũ dạy, bọn họ rất nhanh tiếp thu được, và nhớ lại những thứ đã quên.

Còn đám người mới học, thì bắt đầu cảm giác được chuyện khổ mà đám nhóc khi nãy biểu hiện.

Học chữ, học đếm số, học tính toán. Đó là những thứ cơ bản Minh Vũ dạy, đặc biệt là đám người Iru, Izza.

May rất có thiên phú trong việc học tập, Ashi và Epx tuy đã học từ trước và cũng thường xuyên sử dụng, nhưng có vẻ tiến bộ của May rất lớn, chỉ trong vòng vài tháng năng sẽ vượt lên tất cả.

Chữ viết và số học là hai loại kiến thức bắt buộc, do dù trong lĩnh vực nào đi chăng nữa.

Bên trong hang đá 45 tên đang chịu đau khổ học tập, bọn họ không ngừng I a đọc theo Minh Vũ. còn bên ngoài bộ lạc thì yên bình hơn rất nhiều, mấy cái công tác kia cũng không có gấp, thế nên những cái tên thoát được nạn học chữ liền mừng như trúng hũ. vừa làm vừa cười đùa.

Dưới sự đôn thúc và” tận Tình” chỉ bảo, trong vòng 5 ngày đám người Iru đã có thể đếm được tới số 1000. Đây là một sự tiến bộ không tưởng được.

Minh Vũ dạy cho bọn họ chữ viết và số đều là tiếng việt, sự dụng chữ cái la tinh và chữ số ả rập. dù sao cũng là tiền mẹ đẻ của mình, Minh Vũ không ngại mà phát triển nó.

Sau nhiều bài kiểm tra đếm số, như đếm người, đếm nhà, đếm ngón tay, mấy cái tộc nhân kia cũng đã đếm được. tiếp theo đó là cá phép tính đơn giản là cộng và trừ.

Một khi làm chủ được hai phép tính này, thì trình độ của bọn họ sẽ nâng cao thêm một tầng cao mới, rất thuận lợi trong việc trao đổi hàng hóa giữa các bộ lạc.

Nắm trong tay các loại vật dụng mang tính chất vượt thời có thể giúp cho những bộ lạc kia thoát khỏi nạn đói, Minh Vũ tin chắc rằng những thứ như nồi, chén, cần câu sẽ mang lại lợi ích kết xù.

Thứ mà Minh Vũ mang lại không phải là thịt thú hay các vật bình thường. mà chính là các loại hoa màu ngũ cốc, da thú, hương liệu, thảo dược, quặng. ...

Tuy lúc này bộ lạc rất là cường đại, nhưng xung quanh có rất nhiều mối nguy không thể lường trước, như dịch bệnh, cháy rừng. hay vỡ đập nước.

Minh Vũ dự định sẽ đào tạo gấp rút mấy cái tên này để tranh thủ trước khi mùa đông đến, đám người này đi thông báo cho các bộ lạc xung quanh, năm nay lễ hội mùa đông sẽ được mở tại bộ lạc Đại Việt.

Đồng thời sẽ bán ra những vật phẩm mới có giá trị cao hơn so với nòi sành. Ví như cần câu và một số loại bánh có lưu trữ được lâu như bánh khoai hấp.

.....

Hôm nay nhóm người Stone, mang theo khá là nhiều người, thậm chí là còn mang theo 4 con trâu hướng về bộ lạc Oro mà rời đi, mục tiêu lần này của bọn họ không phải trở lại gây dựng lại bộ lạc Oro mà thu gom những quặng đồng thu hoạch thời gian trước.

Hiện tại nguyên liệu đồng đã không còn dư giả bao nhiêu, Minh Vũ cần một lượng lớn đồng để chế tạo một số vật phẩm thiết yếu để chuẩn bị cho chuyến đi về phương bắc sắp tới.

Nên hôm nay Stone trở lại chốn xưa, tuy lão không muốn chút nào, vì đã từng ăn quả ngọt, chuyện rồi làm lão vô cùng không vui. Lúc này lão mới hiểu được cảm giác của Klu lúc trước.

Lần này Klu vẻ mặt tươi như hoa, việc dẫn đội lần này lo do Luc đi, hẳn thì ở lại bộ lạc tiếp tục công việc tuần tra và săn bắt của mình.

Mấy ngày nay bên trong nhóm tuần tra lại xảy ra một chút xung đột nhỏ giữa hai nhóm người, một là Klu hai là Kori. Chuyện cũng không có gì to tát, nhưng Kori dị nghị tại làm sao Klu lại có thể cười hươu mà các nàng chỉ có thể cười trâu khi đi tuần ra.

Cấp trâu cho nhóm người Kori, Melly là Minh Vũ đã nể mặt bọn họ lắm rồi, nhưng Kori vẫn không có hiểu, cho là chỉ có những người mạnh mẽ mới được sử dụng vật cưỡi.

Mà Hrou so với Trâu, thì so về phương diện độ đẹp, tốc độ thì Hrou hơn hẳn trâu.

Hrou vừa cao to, sừng dài và đẹp, hơn nữa chúng còn chạy rất nhanh. Còn trâu vừa lùn vừa đen, lại chậm hơn.

Kori thấy như thế là thật sự không công bằng, nên kiến nghị với thủ lĩnh muốn đánh nhau với Klu để giành đi “bé cưng của hắn!”

Biết được tin này Minh Vũ chỉ biết lắc đầu cười khò. Bộ lạc chỉ được có mấy ngày yên ổn thôi mà.

Cả bộ lạc lúc này chỉ có 4 con hrou sừng tấm mà thôi, trong đó có hai con cái, vào mùa xuân năm sau hẳn là có thể mang thai. Hai con hrou còn lại một là cấp cho Minh Vũ, con thứ hai là cho Klu.

Còn về trâu, thì trước kại có 36 con tất cả, nhưng lúc này chỉ còn 24 con mà thôi. 8 con cấp cho Stone mang trở về lãnh địa bộ lạc Oro để vận chuyển quặng đồng.

Tám con khác thì cung cấp cho đội tuần tra và thợ săn. Số còn lại dùng để cho đám tân binh huấn luyện cưỡi trâu tác chiến.

Minh Vũ rất muốn tăng thêm số lượng vật nuôi bên trong bộ lạc, nhưng không phải muốn là có. Chính vì lẽ đó hắn đã ra lệnh tăng cường tuần tra bộ lạc và tìm dấu tích bầy thú hoang.

Nhưng đến nay vẫn chưa có dấu gì. Vậy mà hiện tại tộc nhân vì tranh giành thú cưỡi muốn quyết đấu. nếu chuyện này giải quyết không ổn thỏa, bộ lạc sẽ có một vết rách cực kỳ không tốt.

“Phải chi mấy con chi lớn kia có thể thuần hóa thì tốt biết mấy!” Minh Vũ thầm nghĩ.

.....

Những ngày qua dưới sự chuẩn bị tích cực của tộc nhân, các nguyên liệu để ủ mắm cũng đã chuẩn bị tốt, các loại chum vại, nắp đậy đã sẵn sàng. Còn về phần muối cũng chuẩn bị khá là tốt. những hạt muối khá là trắng, bên trong có chứa cực kỳ ít tạp chất. đó chính là do quá trình lọc kỹ 5 lần của tộc nhân.

Từ chiều hôm trước, Minh Vũ đã cho tộc nhân thả lợp cá xuống dưới đập nước để bắt cá với số lượng lớn.

Đến buổi sáng ngày hôm sau, trước khi mọi người tập trung tước tiêu thì cũng đã ra ngoài thu gom cá trở về.

Có khoảng 100 kg cá được bắt lên, chưa tính tính còn có khá nhiều tôm nước ngọt, ít nhất cũng phải 20 kg tôm.

Cá sau khi được bắt lên thì bắt đầu sơ chế, đầu tiên đó là đánh vảy lấy nội tạng rồi rửa sạch và để cho ráo nước.

Minh Vũ biết ủ mắm, đây là chuyện rất bình thường tại miền sông nước, hầu như 10 nhà thì hết chín nhà biết làm rồi.

Nếu như mọi khi, loại cá dùng để ủ nước mắm là các loại cá nhỏ, như cá linh, cá com. Nhưng hiện tại khu vực này Minh Vũ không tìm ra loại cá nhỏ, nên dùng cá lớn để thay thế.

Những con cá sau khi được sơ chế thì được thái nhỏ ra từng miếng to bằng đầu ngón tay. Rồi cứ theo tỷ lệ 4 cá một muối mà trộn đều với nhau rồi cho vào lu. Dùng đũa khuấy kín lại rồi đem đi phơi nắng. cứ 4 5 ngày thì đem ra đảo một lần.

Cá đem đi phơi nắng khoảng 5 6 tháng, sau khi thịt cá phân hủy hoàn toàn thì mới đem ra đun sôi rồi lọc lấy nước mắm.

Mấy cái tộc nhân sau khi tưới nước xong thì cũng không vào ăn sáng mà tập trung lại chỗ đám người Minh Vũ đang bận bịu làm cá, bọn họ không ngừng đảo mắt xung quanh, muốn biết thủ lĩnh lại muốn làm đồ ăn gì ngon.

Thế nhưng lại làm cho bọn họ khá là thất vọng. bắt được nhiều cá như thế, nhưng thủ lĩnh lại trộn nhiều muối như thế thì sao mà ăn.

Muối dùng rất tốt, nhưng cho quá nhiều sẽ mặn sẽ uống nhiều nước, sẽ bị bệnh. Đó là những gì thủ lĩnh dạy bọn họ, thế nhưng hôm nay thủ lĩnh lại làm khác, khiến cho mấy cái tộc nhân này cực kỳ tò mò.

Minh Vũ ủ tất cả là 5 hũ mắm, mỗi hũ có khối lượng khoảng 30 kg. với số lượng trên, thì có thể nấu ra tối đa 70 -80 lít nước mắm. đó là nước mắm nguyên chất, nếu pha thêm nước đường thì sẽ thành phẩm nhiều hơn.

Melly đôi mắt to tròn, nhìn chằm chằm mấy cái hũ cá được đem lên trên mồm đá phơi nắng.

“Vũ! làm đồ ăn! Sao không nấu chín!” Melly tò mò hỏi.

“đồ ăn ngon! Giờ ăn không được! mùa đông ăn mới được!” Minh Vũ giải thích

“sao không nấu lên!”

“không nấu được! mặt trời sẽ nấu! mặt trời nấu ăn ngon hơn!” Minh Vũ cũng không biết phải giải thích làm sao cho nàng hiểu.

Melly nét mặt thất vọng đi xuống mồm đá, ngày hôm nay nhóm thợ săn thu hoạch cũng rất khá, họ bắt được bộ bầy heo rừng.

Mấy con heo kia thật là xấu số, lăm đường chạy trốn lại không chạy. lại chạy ngay vào cái hố lúc trước Minh Vũ vẩy Hươu sừng tấm. Vì thế nhóm người Klu hốt trọn một ổ heo.

Nghe được tin này Minh Vũ cực kì phấn khởi. hiện tại bộ lạc đang thiếu hụt nhất đó chính là mỡ, khi bắt được heo sẽ cung cấp một lượng lớn mỡ có thể chế tạo được xà phòng rồi.

Nhưng đó chưa phải là tin vui nhất trong ngày.

Bầy heo có tất cả 34 con, trong đó có con trưởng thành, 9 con thì vẫn còn nhỏ chỉ to bằng nắm tay, hẳn là vừa mới sinh được hơn một tháng.

Vì quá nhỏ, ăn thịt cũng không được bao nhiêu thế nên Klu trói bọn chúng mang về cho thú linh. Quả thật làm như thế rất là đúng ý Minh Vũ.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%C3%AAn-Th%E1%BB%A7y-Th%E1%BB%9Df-%C4%90%E1%BA%A1f-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Quạ tới

Vận may kéo đến bộ lạc Đại Việt, từ rất lâu, Minh Vũ đã muốn thuần hóa heo nhưng chưa có cơ hội, đa phần những con heo bắt được đều chết hoặc bị thương nặng. bọn chúng chỉ có thể cần cù được một hai ngày rồi nhòm.

Vả lại bọn heo trưởng thành cực cứng đầu, cho dù chúng không có thương nặng nhưng khi sống nuôi nhốt bọn chúng nhất quyết không ăn không uống.

Nhưng lần này lại khác, đám heo con kia chỉ to chừng nắm tay, hẳn là mới sinh được khoảng một tháng, như thế rất là thuận lợi cho việc thuần hóa.

25 con heo trưởng thành kia cũng mang lại một lượng tài nguyên không hề nhỏ cho bộ lạc lúc này. Những con heo trong khoảng thời gian này rất là mập, thân hình béo ú, mỗi con nặng ít nhất cũng 40 - 50 kg.

Mỡ heo trong thời gian này chính là tài nguyên quý giá nhất. tiếp theo đó là thịt và da heo.

Da heo sau khi xử lý tốt có thể sử dụng làm giấy da thú, dùng than viết lên khá là tốt, rất được Minh Vũ ưa chuộng.

Xương heo thì khỏi phải nói dùng để hầm canh thì khỏi phải chê. Đặc biệt là mấy tên có sở thích gắp xương heo, điển hình là Orc và ba con sói nanh kiếm Ashi nuôi.

Cái tên Orc thật sự là một tên tham ăn, ngay cả xương cho chó gặm hẳn cũng không có tha một mẩu gặm nát nát hết tủy bên trong mới chịu chia phần cho bọn sói.

Mấy con heo con được buộc chặt bốn chân rồi cho vào trong giỏ mang về bộ lạc. từ xa xa Minh Vũ cũng có thể nghe được tiếng heo kêu

“Éc! Éc!Éc!”

Những tiếng kêu đó chứng tỏ chúng đang vô cùng hoảng sợ.

Nhìn những con heo con trợ gùi, bọn chúng lúc này không khác gì mấy con chuột đồng.

Chúng chỉ to bằng một cái nắm tay, toàn thân được bao phủ bởi một lớp lông mao màu vàng nâu, ở hai bên hông thì có ba kẻ sọc màu nâu đậm. nếu bọn heo non này ẩn nấp trong đám kha khô thì sẽ không có ai đủ tin mắt phát hiện ra chúng.

Minh Vũ bắt ra một con trong đó để quan sát thật kỹ lưỡng.

“pốc!”

“A!”

Sau đó là một tiếng hét thảm, con heo kia còn nhỏ thế mà cực kỳ tinh ranh. Nó lợi dụng lúc Minh Vũ bắt nó lên, nó đã cắn Minh Vũ một phát. Ngón tay trở bị nó cắn đến tận xương máu tươi không ngừng chảy ra.

Ngay lập tức mấy tộc nhân đứng kề bên xông tới tay chop vào người con heo non kia, ý định quăng thật mạnh xuống dưới đất.

“không! Không được giết!” Minh Vũ gào lên.

Ngay lập tức tên kia ngừng lại, ánh mắt cực kỳ không hiểu nhìn Minh Vũ.

“thủ lĩnh! Chảy máu! Ngừng máu!” tên tộc nhân ăn nói có chút không rành rọt nói.

“không sao! Gọi A’Khim cùng May tới đây!”

Minh Vũ phân phó rồi bước vào bên trong để cầm máu vết thương.

“hôm nay thật là xui xẻo, tưởng ăn được vỏ lớn, ai ngờ bị heo nó cắn. đúng là đen như mồm chó mà!” Minh Vũ làu bàu.

Rất nhanh hai tên kia bước vào trong hang đá tìm gặp Minh Vũ. nhìn thấy Minh Vũ đang quấn băng lên tay. Bọn họ không hiểu làm sao thủ lĩnh lại bị thương.

“May! A’Khim! Ta cần xây một căn nhà cho mấy con heo nhỏ ở!”

Minh Vũ cũng không có nhìn hai tên kia mà vờ băng bó vết thương vừa nói.

“xây nhà cho heo?”

Cả hai nghi hoặc cùng lúc hỏi lại.

“đúng! Heo nhỏ! Ăn không được! nuôi cho lớn, có nhiều mỡ, có nhiều thịt!”

Cả hai mới ngờ ngờ hiểu được ý tứ của Minh Vũ nên cũng ngồi xuống chờ phân phó nhiệm vụ.

Vết thương trên tay trái khá là nặng, rằng con heo kia tuy mới mọc nhưng lại rất là sắc bén, một phát cắn kia cũng đã sâu tới tận xương. Nếu không có chất gây tê cực mạnh kia có khả năng cầm máu, thì có lẽ Minh Vũ sẽ chảy rất nhiều máu.

Vừa xoa xoa vết thương vùng dùng than vẽ bản thiết kế chuồng heo.

Chuồng heo nằm cách xa khu dân cư, vì tránh mùi phân ô nhiễm đến bộ lạc. chuồng heo sẽ được xây kế bên chuồng trâu.

Vì đặc chủng loài khác nhau, thế nên kiến trúc xây dựng cũng sẽ khác.

Chuồng được xây bằng gạch và gỗ, dưới nền được nên kĩ và được tráng bằng đất sét rất là cứng rắn khó mà đào bới lên được.

Chuồng heo chỉ cao chừng 1,2m mà thôi, bên trên có mái che giúp che nắng che mưa.

Bên trong chuồng còn bỏ thêm nhiều cỏ khô và là khô để bọn chúng làm ổ nghỉ ngơi.

Đám heo rừng này rất là ăn tạp, hầu như cái gì chúng cũng có thể ăn, từ củ, rễ cây, cỏ cho đến thịt xương, không có món nào chúng bỏ qua được.

Với 9 con heo con kia, Minh Vũ dự định đây sẽ trở thành một bầy heo giống cho bộ lạc. chỉ trong vòng 2 3 năm bộ lạc sẽ có thể tự cung tự cấp mỡ heo, chứ không có tình trạng thiếu thốn dầu mỡ như lúc này.

Hôm nay là một ngày đáng vui mừng, nhóm thợ săn thu hoạch cực lớn, Klu mang lại chiến tích huy hoàng cho đám nam thợ săn.

Còn phía bên Kori thì lại trầm mặt, đơn giản chính là ganh tỵ, Kori là ai, nàng chính là những chiến binh bộ lạc Syk, một trong những chiến binh dũng mãnh nhất, thiện chiến nhất, vậy là lại thua những bọn đàn ông hạ đẳng. nàng không cam, quyết tâm phải săn nhưng con thú to lớn hơn, dũng mạnh hơn mới được.

Mấy ngày hôm trước, trong lúc các nàng đang tuần tra tại khu vực phía bắc thượng nguồn dòng suối. nhóm người Kori phát hiện dấu tích của một bầy gấu ra bờ suối uống nước hoặc bắt cá.

Nàng định thông báo cho thủ lĩnh biết tin này, thế nhưng vì hôm nay Klu bắt được nhiều heo. Nên nàng quyết định không nói tin này ra.

Nàng sẽ cùng đồng bọn tiêu diệt bảy gấu kia để lấy lại uy phong cho mình và các nữ chiến binh.

Nếu như lúc trước, các nàng sẽ không có tự tin như thế, nhưng lúc này các nàng có cung tên trong tay, với loại vũ khí này, Kori tin chắc sẽ giết chết bảy gấu kia mà không tốn một chút sức lực nào.

Đêm hôm đó, cả một lạc lại được một bữa no nê, mỡ heo thì được ưu tiên nhất, trực tiếp chiên trên chảo nóng để lấy mỡ, còn phần tóp mỡ còn lại thì được trộn chung với muối ớt.

Mỡ heo được phân thành hai phần, một phần dùng để ủ xà phòng, một phần dùng để nấu nướng, nói chung vào thời điểm này mỡ heo rất quý.

Số da heo cũng được làm kỹ, đương nhiên không được dùng để ăn, mà dùng để chế tạo giày. Vì chuẩn bị cho cuộc thám hiểm sắp tới, Minh Vũ phải chuẩn bị thật kỹ càng.

Da heo khá là dày, sau khi làm sạch lông và thịt vụn, thì số da này sẽ được ngâm trong tanin (nhựa cây) 2 đêm.sau đó mới đem phơi cho khô.

Bộ lạc lúc này sử dụng dây da phần được làm bằng cỏ khô. Giày cỏ nếu sử dụng tại địa hình bình thường, ít đá hoặc vật nhọn thì dùng rất tốt.

Nhưng về chuyến đi xa kia, sẽ không ổn chút nào cả, không biết bọn họ sẽ gặp những gì, thế nên phải chuẩn bị tốt tất cả.

.....

Một đêm yên bình đối với bộ lạc, nhưng đối với Minh Vũ đây là một đêm không ổn chút nào cả. không phải là những âm thanh gọi tình, cũng không phải phải vì âm thanh thú dữ. mà do bản thân hắn.

Minh Vũ bị sốt, sốt rất cao, mà nguyên nhân chính đó và vết cắn hồi chiều trên tay trái.

Vết thương không được xử lý kỹ trước khi băng bó đã trở thành mầm bệnh cực kỳ nguy hiểm đối với hắn.

Sốt mất hần tái nhợt, mồ hôi chảy đầm đề, môi khô, cổ họng cháy khan. Trong đêm tối hần loạn choạng chạy ra ngoài cầu cứu.

“Epx! Epx!” giọng hần khào khào trong đêm.

Epx đang trong cơn say giấc, chợt nghe có ai đó gọi mình, nàng nhanh chóng vọt ra bên ngoài, thì ngay lập tức nhìn thấy thảm trạng của Minh Vũ.

“Vũ! Vũ!” nàng hét lên thật to.

Tiếng hét của nàng lạnh lẽo làm cho cả bộ lạc đang chìm trong giấc ngủ bừng tỉnh dậy. có mấy tên ngay lập tức vọt trên tay cầm lấy vũ khí hướng về bức tường mà đi. Thế nhưng bên ngoài không có gì khác ngoài bóng đêm.

Mà phía bên này đã tụ tập không ít người đa phần là phụ nữ. bởi vì đó là lệnh của bộ lạc, một khi có báo động các tộc nhân sẽ ngay lập tức vào vị trí. Nhóm thợ săn sẽ ra bên ngoài bức tường để bảo vệ, còn phụ nữ người già, trẻ em thì ngay lập tức chạy vào hang đá.

Minh Vũ mặt tái nhợt nằm trong lòng của Epx, môi khô khốc, cả người nóng rang, nếu có nhiệt kế ở đây sẽ đo được nhiệt độ cơ thể của hần lúc này cũng phải 40 độ,.

“Nóng! Thủ lĩnh bị sốt!” Epx sờ lên trán Minh Vũ rồi quát lớn.

Rất nhanh chóng hần được đưa vào bên trong. Bắt đầu sơ cứu cho hần.

Đầu tiên là quần áo trên người hần được cởi ra hết, để lộ ra một cái thân hình gầy còm, không có cơ bắp, cái vị tiểu huynh đệ cũng yếu xiu không một chút sức sống, bên dưới hai hòn cũng chảy xệ. mà lúc này ai quan tâm điều đó.

Epx đang sơ cứu cho hần, cũng rất may là hần từng hướng dẫn xử lý người bị sốt cao từ trước, nếu không lần này hần sẽ bị ngấm ngay.

Epx dùng một chiếc khăn thấm nước rồi không ngừng lau khắp cơ thể của Minh Vũ, điều này sẽ làm hạ đi thân nhiệt.

Melly cũng vọt vào bên trong, nhìn thảm cảnh của người trong lòng Melly lòng đau như cắt có chút gấp nói.

“Vũ! Vũ làm sao!”

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: Cứu chữa

Trên bàn tay trái của hắn, lúc này đã sưng tấy lên, đỏ mọng còn có một chút thâm tím. Epx khẽ nâng bàn tay trái của Minh Vũ lên sắc mặt không khỏi tái nhợt nhỏ giọng nói

“Vũ bị thương!”

Melly cũng phát hiện điều bất thường, cũng nhanh chóng tới gần quan sát.

“có khi nào Vũ bị tà thần” Nói tới đây Melly im bất miệng lại, vì nàng biết cái bộ lạc này không có tà thần, chỉ có tổ tiên. Mà tổ tiên sẽ không hại tộc nhân của mình.

“Vũ bị thương! Nhưng không biết cái gì làm ra!” Epx có kinh nghiệm hơn Melly trong việc này.

Tin tức Minh Vũ bị bệnh ngay lập tức truyền khắp bộ lạc, không ít người muốn đếm xem Minh Vũ bị bệnh như thế nào, nhưng đều bị ngăn ở ngoài.

May cũng vội vào bên trong, quan sát thất Minh Vũ thăm trạng nàng cũng không khỏi lo lắng.

“May! Biết tạo sao thủ lĩnh bị thương không?” Melly chỉ về bàn tay Minh Vũ.

May ngơ ngợ một hồi rồi mới nói ra:

“Ta không biết! ban trưa khi ta gặp thủ lĩnh thì thấy thủ lĩnh đang băng bó vết thương, dường như là bị con gì cắn!”

“Bị cắn!” cả hai Epx cùng Melly đồng thanh hỏi.

“không biết! ta không biết! hỏi đám thợ săn! Ta thấy bọn họ mang nhiều thứ về!”

Có tin tức của May, rất nhanh bộ lạc đã điều tra đâu là nguyên nhân.

Thật ra đây chỉ là một vết thương bình thường thôi, chỉ cần băng bó tốt trong 1 2 ngày sẽ kéo da, 5 6 ngày sau sẽ lành hẳn.

Nhưng vết thương là do heo rừng gây ra. Đây là một loại động vật cực kỳ ăn tạp, chúng có thể ăn bất cứ thứ gì kể cả xác thối. như thế trong hàm răng của nó ẩn chứa biết bao vi khuẩn độc hại.

Minh Vũ cũng quá tự tin thể nên tự mình xử lý vết thương, không có rửa sạch, vì hắn tin tưởng chất gây tê có khả năng sát trùng. Nhưng thật không may cho hắn.

Không lâu sau thì mấy thành viên chủ chốt vọt vào bên trong. Nhìn thăm cảnh của thủ lĩnh ai cũng thể hiện nỗi lo lắng.

“có cách nào cứu thủ lĩnh không?” Klu hỏi.

Cả Exp cùng Melly đều lắc đầu.

Cả một đám trầm mặc.

“có! Ta có cách!” bên ngoài nhà Chok lớn tiếng nói.

“Chok vào đây!” Klu có chút gấp.

“Ta! Ta! Lúc trước bộ lạc ta thường bị thú tấn công, bị như thế này cũng rất nhiều lần! bản thân ta cũng bị!” Chok chỉ lên vết sẹo lớn trên tay.

“đây là vết thương do một con Sur Từ!” hắn giải thích.

“Bên trong vết thương, thịt bị thối rửa, máu cũng bị hư, chỉ cần lấy hết những thứ đó ra, thủ lĩnh sẽ khỏe lại!” Chok thật thà nói.

“ở Vùng đầm lầy có mọc một loại cỏ, chỉ cần ăn loại cỏ kia, thì thịt mất sẽ đầy lại, với lại cây yahyah nhai rồi đắp lên vết thương sẽ mau lành hơn!”

Nghe Chok nói như thế, mọi người dường như bắt lấy được một cơ hội lớn, ngay lập tức trong đêm, Klu, Chok và 10 người thợ săn tài giỏi nhất dùng trâu thả tiếng đến vùng đồng cỏ.

Còn bên trong bộ lạc Minh Vũ cũng được sơ cứu, đó chính là hút máu đồng thời cạo sạch vết thương. Cũng rất may thuốc gây tê có khả năng cầm máu rất tốt, nếu không, Minh Vũ đã mất cả lít máu.

Đến sáng ngày hôm sau, Minh Vũ tỉnh dậy, kể bên hắn là Epx và Melly đang chăm nom từng chút cho hắn.

“Vũ! tỉnh!” Melly mở đôi mắt méo thật to của mình ra.

“tốt! ta tỉnh! Ta bị sao thế này!”

Hắn mở mắt to ra nhìn thấy toàn thân mình bị lột trần như nhộng, cái tiểu huynh đệ buổi sáng ngần cao đầu quang sát mọi thứ. Hắn liền xấu hổ muốn tìm cái thứ gì để che lại, thế nhưng trên giường chẳng có thứ gì cả.

Melly dường như chẳng quan tâm đến cái thứ con con kia, nàng ngồi xuống bên cạnh hắn, đưa cho hắn một cốc nước ấm nói

“ngươi bị heo cắn! bị thương! Bị sốt! Klu và Chok đã đi về vùng đồng cỏ tìm cỏ chữa bệnh cho ngươi!”

Minh Vũ tạm thời gạt bỏ xấu hổ hỏi ngược lại:

“Bọn họ đi đồng cỏ, đi được bao lâu rồi?”

“mười người!” mang theo 9 con trâu và 1 con hươu!” Melly nhàn nhạt nói, xem đó là chuyện bình thường.

Nhưng trong lòng Minh Vũ âm thầm rĩ máu.

“hi vọng bọn họ không có chuyện gì! 9 con trâu à! đó là gia sản của bộ lạc à, nếu như bộ lạc tổn thất số lậu kia, thì ắt sẽ hộc máu mất!”

“cho ta một bộ quần áo?”

“không! Ngươi đang sốt! phải cởi quần áo, như vậy mới nhanh khỏi!” Epx cắt đứt lời hắn, đồng thời mang vào một chén canh cá.

Minh Vũ đỏ mặt, quả thật là trời hại không chết, chính mình hại mình mới chết.

Cái này cũng không trách được Epx, cái này đều là do Minh Vũ dạy các nàng, cách chữa bệnh nóng sốt.

Minh Vũ dùng hai cái đùi che lấy tiểu huynh đệ đang giương cao đầu nắm mỹ nhân, tỏ ra chẳng có chuyện gì, liền nhận lấy chén canh của Epx mà uống.

“ta không sao! Ta đã qua khỏi, chỉ cần ôn dưỡng vài ngày là tốt!”

“không! Ngươi chưa ăn cỏ chữa bệnh! Ăn cỏ kia mới khỏi!” Melly không cho là đúng, hung hãn trừng mắt, đồng thời chỉ về vết thương trên bàn tay trái.

Minh Vũ cũng nhìn về bàn tay trái của mình, vết thương sưng tấy lên, đỏ tím một màu.

“vết thương bị nhiễm trùng rồi!” hắn thảm thán.

Quả thật nếu tại thời hiện đại vết thương như thế này chẳng cần lo lắng chỉ cần ra ngoài bệnh viện chích ngừa một mũi thuốc là xong, nhưng tại nơi này thì khác, ngay cả chất tẩy rửa khử trùng cũng không có, huống chi là thuốc ngừa.

Minh Vũ trầm ngâm cố nhớ lại cách xử lý vết thương bị nhiễm trùng.

Vết thương bị nhiễm trùng sẽ cực kỳ nguy hiểm nếu không xử lý tốt, nó có khả năng gây hoại tử, hoặc tệ hơn là nhiễm trùng máu. Dẫn đến cái chết là chuyện hiển nhiên.

“mau chuẩn bị cho ta muối tinh và nước ấm!” Minh Vũ nhanh chóng phản phó.

Cách sát khuẩn một cách dễ dàng nhất và hiệu quả nhất trong lúc này đó mà muối cùng nước ấm, tuy dễ dàng, nhưng nổi thống khổ mà chúng mang lại thì khó có ai mà chịu nổi. nhưng thả đau còn hơn bị chết.

Rất nhanh nước ấm, muối cùng băng gạc đã được mang vào. Vì tính chất an toàn tuyệt đối, Minh Vũ cho trưng băng vài bên trong nước sôi rồi mới sử dụng.

Minh Vũ nhìn đồng muối tinh trước mặt, nội tâm không nhịn được run lên mấy cái. Cái cảm giác khi cho muối sát vào vết thương, thật làm cho người ta kêu cha gọi mẹ.

Hắn hít thật sâu lấy lại tinh thần, tay phải cho vào trong nước kiểm tra độ nóng, nước lúc này khá là nóng, ít nhất cũng 60 độ. Sau đó hắn liền cho vào một chén muối tinh vào rồi khuấy đều.

Tiếp đó Minh Vũ dùng một tấm vải lớn nhét vào miệng rồi cho bàn tay trái vào cái nồi nước muối kia.

Một cảm giác đau đớn khủng khiếp truyền vào bàn tay hắn, hắn trợn mắt thật to, muốn hét thật lớn, thế nhưng có một tấm vải nhét kín miệng hắn làm cho âm thanh hắn phát ra có mấy phần nghẹn lại.

Minh Vũ cắn chặt hàm răng, từng giọt mồ hôi chảy xuống lăn dài qua hai bên thái dương. Cả người hắn rung lên bần bật. Tuy cực kỳ đau đớn, nhưng hắn cũng phải tiếp tục xử lý vết thương cho bản thân.

Vết thương đỏ bầm sau khi bị cho vào nước muối có cảm giác nó đang teo lại, các tế bào bên trong đó đang chết dần, chuyển sang màu tái tái.

Minh Vũ dùng tay phải nắm thật chặt trên khuỷa tay, dùng sức kéo thẳng xuống cho máu bầm ứ đọng bên trong chảy ra.

Từng dòng máu đen chảy từ trong vết thương chảy ra, Minh Vũ làm 5 6 lần như thế, cuối cùng máu từ bên trong vết thương chảy ra cũng có màu đỏ tươi. Thì hẳn mới dừng lại. lau khô vết thương rồi bôi lên thuốc tê pha loãng để cầm máu.

Lần này hẳn cũng không có dại mà băng bó vết thương. Vì đây là vết thương hở, tốt nhất để nó ra ngoài không khí, như vậy vết thương sẽ nhanh khô hơn và chóng lành hơn. Nếu như ừ vết thương thì có nguy cơ các mô thịt sẽ bị hoại tử.

Khi làm xong tất cả thì cũng đã đến giữa trưa., lúc này hẳn nào còn tâm trạng ăn uống gì cả, một mực nằm như cho chết trong phòng. Cũng may là mấy cái tộc nhân vẫn còn rất tốt với hắn, Kori đi tuần tra trở về mang cho hắn một ít quả dại màu tím, ăn vào có vị chua rất là hợp khẩu vị hắn lúc này.

Mà Minh Vũ lúc này đang lo lắng cho đám người Klu, đáng lẽ Minh Vũ đã cho người gọi đám người kia về, thế nhưng Melly bảo rằng ngoài vùng đầm lầy vùng đồng cỏ, có một loại cỏ ăn vào để cho vết thương chóng lành. Rồi còn mọc thịt ra nữa.

Tuy vết thương của hắn lúc này đã xử lý tốt, nhưng nếu đúng như lời Chok nói, vậy thì bộ lạc về sau sẽ có thêm hai loại cây trồng cho bộ lạc, ít nhất công dụng của chúng là chữa lành vết thương.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Hành trình gian khổ

hôm nay nghĩ ở nhà bạo một phát cho ae

Các tộc nhân khi nghe tin Minh Vũ đã không còn nguy hiểm, bọn họ mới thở ra một hơi nhẹ nhõm, đối với bộ lạc, Minh Vũ chính là người không thể thay thế được, từ khi Minh Vũ lên làm thủ lĩnh, bộ lạc không còn bị đói, bộ lạc có nhà ở, có thịt ăn. Bộ lạc đông vui hơn, không còn sợ hung thú, bộ lạc ăn thịt người nữa. Từ sâu trong tâm khảm Minh Vũ chiếm giữ một vị trí không thể nào thay thế được.

Vào cuối buổi chiều, khi thân thể đã ổn định lại, Minh Vũ bước ra ngoài đi dạo, đồng thời xem xét tiến độ thi công công trình chuồng heo của bộ lạc.

Dường như mấy cái tộc nhân có thành kiến với mấy con heo kia, vì chúng đã cắn thủ lĩnh bọn họ, thế nên không được chăm chút cho mấy.

Phải nói đúng hơn mấy con heo từ sáng tới giờ chưa có một tý gì vào bụng, chúng thoi thóp na82mg trong đồng rơm.

Nhìn thấy thế, mặt Minh Vũ đen lại

“Con bà nó chứ! Tài nguyên à! Mấy con heo này mà chết thì rất phí à!”

“nhanh lấy nước cho chúng uống! mỡ heo của bộ lạc về sau là nhờ bọn chúng đấy!” Minh Vũ quát.

“chúng không chịu ăn uống! ta! ta thử rồi!”

Tên tộc nhân nhỏ giọng nói.

“hừ!” Minh Vũ hừ một cái. Cái tên này làm như hắn ngu lắm vậy đó, nhìn vào trong chuồng không có bất kỳ một vật dụng hay dấu tích gì chứng tỏ đã cho heo ăn, vậy mà tên này lại nói như thế.

“mau lấy một cái nồi nhỏ, cho bọn chúng uống nước, nếu không đi làm thì tối nay ngươi đừng có ăn cơm!” Minh Vũ quát.

“vâng! Ta đi liền!” tên tộc nhân kia sợ tè cả ra quần nhanh chóng chạy vào bên trong tìm đồ cho heo uống nước.

Quả thật khi tên kia mang thức ăn nước uống vào, thì đám heo cũng mò dậy bắt đầu uống nước, tuy chúng lúc này rất còn sợ hãi, thế nhưng đói khát làm chúng không kìm lại được mà ăn uống no say.

Thức ăn của đám heo này, chính là ruột cá, đầu cá, nấu lên, đồng thời bên trong còn có vỏ khoai, và một ít muối. hỗn hợp này mùi khá là kinh, thế nhưng đó lại là một món khoái khẩu cho bầy heo.

Heo là một loại ăn tạp, bất cứ thứ gì chúng cũng có thể ăn được, ngay cả trong mùa đông bọn chúng còn có thể sinh tồn tốt, huống chi mà mùa khô như thế này.

Một đêm bộ lạc ạc yên tĩnh, mọi người ăn tối xong ai vào việc nấy. một số tộc nhân thì se dây đan chiếu, một số khác thì dùng da thú may thành một số

vật dụng như quần áo, túi,...

Bộ lạc yên bình như thế, nhưng nhóm người Klu thì không, bọn họ vẫn chưa hề hay biết thủ lĩnh đã khỏi bệnh, thế nên bọn họ cứ cầm đầu mà chạy, tuy có trâu hổ trợ nhưng ngày đi đêm phải nghỉ, không thể gấp rút nếu không mấy con trâu sẽ không chịu nổi.

Vì chuẩn bị quá gấp rút nên mọi người chỉ mang theo một bộ cung tên, một thanh đao, một cây búa và một ít muối mà thôi.

Đọc đường nếu đói thì đi săn một cái gì đó rồi ăn vội, đội hình 11 người một mực tiến về phương nam, vùng đồng cỏ rộng lớn nhất.

Dựa theo tốc độ hiện tại, thì có lẽ 5 ngày sau bọn họ mới tới được vùng đồng cỏ, rồi phải tiếp tục đi 5 ngày nữa mới tới đầm lầy. đây là một chặn đường khá là dài.

Lúc này mọi người đang tụ tập quanh một đồng lửa lớn, xung quanh là 10 con thú to lớn đang gặm cỏ xung quanh.

Còn đám người Klu thì đang nướng một con heo lớn, con heo này nặng ít nhất cũng 40 kg. vì không có đủ nguyên liệu và thời gian, thế nên con heo này chỉ lột da, lấy sạch nội tạng bên trong rồi nướng trên đồng lửa mà thôi.

Klu nét mặt ngưng trọng, không biết hẳn đang nghĩ gì.

“Klu! Thủ lĩnh sẽ không sao chứ!” Bai’e một tên thợ săn trong nhóm không nhin mà hỏi.

Trong đám người này Klu đương nhiên là người dẫn đầu, hẳn chính là điểm tựa cho đám người này.

“thủ lĩnh sẽ không sao! Thủ Lĩnh chính là thần linh! Không ai có thể giết được thủ lĩnh!” Klu chắc nịch nói.

“đúng! Thủ lĩnh sẽ không sao! Ít nhất là 5 ngày tới!” Chok nói.

“ vết thương này, của ta còn lớn hơn thủ Lĩnh, nhưng hiện tại ta vẫn còn sống!”

“ chỉ cần hút hết máu hư bên trong vết thương là sẽ tốt!” Chok tự tin nói.

“ còn thứ cỏ kia sẽ giúp cho thủ lĩnh mau mọc thịt trở lại!”

Klu liếc mắt nhìn vết sẹo dài trên cánh tay phải Chok. Vết sẹo này cực dài, kéo từ vai cho đến khuỷa tay, to lù lù như một con rắn khổng lồ.

“thịt chín!” K’Ku nói.

Cái tên K’Ku này mới được gia nhập vào đội thợ săn chính thức, nhưng cái tên này rất có triển vọng, tuy tên này rất tham ăn, nhưng kỹ năng và sức bền của tên này thì khỏi phải về vào đâu cho được. dựa vào cuộc thi lần trước Minh Vũ đã cho hẳn vào đội này, để Klu rèn luyện hẳn thêm.

“Chokkk!!! Chokkkk! Chokkkk!!!!” một chuỗi âm thanh quái dị vang lên, giống như tiếng cười, nhưng không phải cười, âm thanh cực kỳ quái dị.

Nghe cái âm thanh này bầy trâu đang nhai cỏ cũng chợt đứng dậy, đôi mắt cảnh giác nhìn xung quanh. Một số con không nhin được mà muốn vùng dậy bỏ chạy.

“Có thú ăn thịt tập kích!” ngay lập tức đám người đứng dậy chuẩn bị tư thế chiến đấu.

Quả thật ban đêm trong rừng cực kỳ nguy hiểm, đặc biệt là vùng đất hoang vu ít người lui tới.

“Không tốt! là Chuột Lớn!” Chok có một chút kinh hoàng.

“Chuột Lon!” mọi người có chút không rõ, hỏi lại.

“Đây tiếng kêu của một loại chuột sống trong đồng cỏ lớn! chúng rất to, mỗi con to như một heo lớn, nhưng chúng rất đông! Ngay cả bọn Linh Câu khi gặp chúng cũng không muốn đối đầu!” Chok nói ra những thứ mình biết.

Chuột Lớn đồng cỏ sống theo bầy và thuộc loài động vật di cư, chúng sẽ đi tìm vùng đất có nhiều nước và thức ăn để cư trú, thông thường loài vật này sẽ không thích vào khu rừng rậm phía bắc, bởi vì chúng không thích nơi này, quá ẩm, chúng không thích khí hậu vùng rừng rậm.

Thế nhưng bây giờ lại khác, vùng đồng cỏ bị ảnh hưởng nặng bởi tro núi lửa, hết 6 phần diện tích vùng đồng cỏ chìm trong tro bụi, với lại vùng đồng cỏ mùa này không có mưa, nên không thể rửa sạch tro bụi bám trên thực vật.

Tro bụi kết hợp với thời tiết làm cho sinh tồn của vùng đồng cỏ trở nên khắc nghiệt hơn, không còn đường nào khác bọn chúng mới di cư đến vùng rừng rậm này.

Chuột Lớn Đồng cỏ là động vật ăn tạp, hoạt động chủ yếu vào ban đêm. Vận may đám người Klu thật là đen đủi chỉ trong đêm đầu tiên bọn họ đã gặp một lũ tai tinh khát máu rồi.

Xung quanh bốn phía âm thanh xột xoạt không ngừng vang lên, tiếng kêu quá dị cứ văng vẳng trong tai mọi người.

“lũ chuột này rất sợ lửa!” Chok nói ra thông tin mình biết.

Nghe Chok nói thế, mọi người liền dắt mấy con trâu vào xung quanh đám lửa, một số tên thì lấy củi đốt mấy đồng lửa to tướng xung quanh, để ngăn ngừa bọn chuột xông vào tấn công.

Quả thật lửa có hiệu quả, bọn chuột không dám xông vào, thế nhưng bọn chúng cũng không có đi, hơn nữa tụ tập mỗi ngày một đông, dựa theo nhưng âm thanh phát ra, có khoảng 300 con chuột lớn đang ở xung quanh.

Mọi người luôn trong trạng thái chiến đấu, tình hình lúc này căng như dây đàn. Klu luôn là người bình tĩnh nhất, trong thời khắc này cũng khá là rối loạn, tay hắn cầm chắc cung tên, chỉ cần một con vào vọt tới xông vào thì hắn sẽ cho ngay một mũi tên vào người.

“Chokk! Chokkk!” âm thanh không ngừng vang lên, ngay cả những thợ săn từng tam gia vào những chiến trận lớn cũng phải run sợ trước cái âm thanh quái dị khủng bố kia.

Cả hai bên giằng co nhau đến tận sáng, mới dừng hẳn, bọn chuột không có tấn công, thế nhưng cũng chẳng buồn tha đám người Klu, một mực đuổi theo.

Khi trời sáng hẳn, nhóm người Klu lúc này cực kỳ mệt mỏi, sau một đêm căng thẳng, thể lực mỗi người giảm mạnh, không có khả năng đi tiếp.

Thế giờ phút này Klu cũng không có ý định rời đi, nơi này quá gần bộ lạc, nếu để cho bầy chuột kia đến gần bộ lạc thì sẽ như thế nào? Klu cũng không dám nghĩ đến thảm cảnh đó. Hắn đã có ý định phải tiêu diệt bầy chuột lớn này trước khi tiến vào đồng cỏ.

Ban ngày khá là an toàn, thế nên mọi người được nghỉ ngơi một lát, thế nhưng Klu lại không nghỉ ngơi hắn phải tìm cách tiêu diệt bầy chuột khổng lồ kia.

Klu đã học rất nhiều từ Minh Vũ, thế nên muốn tiêu diệt đám chuột lớn, hắn đã có cách của riêng mình.

Dựa vào Chok nói, chuột kia rất là sợ lửa. vì thế chỉ cần chọn một địa điểm tốt rồi một mối lửa đốt sạch bầy chuột kia là xong.

Nhưng chọn địa điểm nào mới quan trọng. Klu đang suy nghĩ vấn đề này, thế nên một mực không nghỉ ngơi, hắn đã cùng “Bé Cưng” đi dạo một vòng xung quanh khu vực tìm nơi thích hợp.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Giết lẫn nhau

Trong lúc Klu đi quan sát địa hình xung quanh, thì bên này K’ku cũng gấp rút trở về bộ lạc, cái tên nhóc con tham ăn này vẫn có một cái đầu óc thật là tinh táo.

K’Ku biết bệnh của thủ lĩnh là quan trọng nhất, thế nhưng sự an nguy của bộ lạc cũng không hề kém. Chỉ có ai trải qua, mới biết được bầy chuột kia hung hăng đến như thế nào, nhóm 11 người bọn họ không có khả năng quét sạch bầy chuột khổng lồ kia.

K’ku ngay lập tức trở về bộ lạc viện trợ cho nhóm người bọn họ. Hắn cười trên lưng một con trâu đực khỏe nhất, một mực hướng về bộ lạc. Lần này khác hẳn lần trước đồng thời cũng thông thuộc địa hình hơn không có đi vòng, thế nên chỉ trong vòng một ngày đi đường K’Ku đã trở về bộ lạc.

Nhìn bộ dáng k’ku như thế, Minh Vũ biết đã có chuyện chẳng lành rồi.

“Thủ Lĩnh! Khỏe!” K’ku nhìn thấy Minh Vũ liền hỏi thăm.

“tốt! ta đã tốt! không còn bệnh!”

“Tốt! quá tốt! mau mau giúp Klu, ban đêm có rất nhiều chuột lớn!” K’ku gấp gáp nói.

“Chuột!” Minh Vũ nhún mày.

“Đúng Chok nói là chuột đồng cỏ, chúng rất to, to như thế này này!” vừa nói K’ku vừa dang tay ra thật rộng.

“mẹ nó người tả chuột hay tả trâu vậy!” Minh Vũ mắng một câu.

“Chuột to như một con heo! Không to như trâu!” K’Ku cũng không biết Minh Vũ đang mắng mình liền nói.

“Chuột To như con heo! Người thấy tận mắt!”

“không! Chok nói! Mấy con chuột kia sợ lửa không dám đến gần, nhưng bọn chúng rất đông! Mau mau cứu Klu! Klu muốn đốt chết bọn chúng!” K’Ku nói.

“từ đây đến nơi đó xa không?” Minh Vũ hỏi.

“một ngày đường! ta biết đường, đi rất nhanh!” K’ku tự tin.

“tốt! chiến binh bộ lạc chuẩn bị!” Minh Vũ rống lên thật to.

Ngay lập tức toàn bộ, bộ lạc đi vào trạng thái chiến đấu, một nửa chiến binh cùng thợ săn tập hợp, cố còn lại ở lại bộ để bảo đảm an toàn cho bộ lạc.

Lúc này có khoảng 200 chiến binh trên người mang theo đầy đủ trang bị vũ khí, tập hợp trước cổng chính bộ lạc.

Ngay lúc này Minh cười trên thân Huroi đực của hắn, trên người là một bộ giáp da thú, bên hông là một thanh kiếm bằng đồng dài chừng nửa mét.

“Klu trong lúc tiến về Đồng Cỏ rộng lớn thì phát hiện một bầy chuột lớn, không biết số lượng là bao nhiêu, thế nhưng chúng rất nguy hiểm, không khác gì những con chim lớn lần trước.

Nếu để bọn chúng tiếp tục phát triển thì đó là mối nguy hại cho bộ lạc, chúng ta cần phải tiêu diệt bọn chúng!” Minh Vũ lớn tiếng nói.

Bên dưới hai trăm con người đứng im thinh thít chờ lệnh của Thủ Lĩnh.

“Ashi đâu!” Minh Vũ gầm lên.

“có!” Ashi khí khái hùng hồ bước lên.

“ngươi có nhiệm vụ ở lại bảo vệ bộ lạc, nếu có bất kỳ kẻ nào xâm phạm giết không tha!”

“rõ!” Ashi giọng có chút thất lạc, lần này nàng không được đánh nhau, điều này làm nàng có chút thất vọng.

“Epx”

“Có ” Epx cũng bước ra khỏi hàng.

“Tất cả các sự vụ trong bộ lạc, lúc ta đi vắng thì toàn quyền ngươi quyết định! Ta tin tưởng giao bộ lạc cho ngươi!”

“rõ!” Epx biết nhiệm vụ mình là gì, nàng không giỏi về việc chiến đấu, nhưng công việc quản lý thì nàng rất là thành thạo.

“Melly, Kori, Meo, Mila! Orc, mang theo 200 chiến binh bộ lạc cùng ta đi tiêu diệt bầy chuột khổng lồ kia!”

“Rõ!” lần này 200 người đồng thanh, phát lên một âm thanh dữ dội và hào hùng.

Rất nhanh hình bóng đoàn người mất hút bên trong cánh rừng, hôm nay cánh rừng này không hề yên tĩnh chút nào.

Vì thời gian quá gấp rút, thế nên, mọi chiến binh chuẩn bị cũng không có đầy đủ cho mấy, chủ yếu là mang theo vũ khí và nước uống.

Túi nước của mọi người được làm từ bao tử heo. Bao tử heo sau khi được rửa bằng nước muối rồi đem phơi khô. Khi khi bao tử heo được phơi khô và sử lý sạch sẽ thì, sẽ được tọc nhân thổi không khí vào bên trong cho nó thật căng phồng.

Bao tử một đầu buộc thật chặt tránh để nước chảy ra bên ngoài, một đầu còn lại sẽ được ra vào một cái ống được làm bằng gỗ có tác dụng làm miệng túi nước.

Mỗi túi nước như thế có thể chứa được khoảng 3 lít nước, thế nhưng cái vật phẩm này bộ lạc không có nhiều cho mấy, chỉ có những thợ săn tuần tra bên ngoài mới có được mà thôi. Toàn thể bộ lạc chỉ có khoảng 50 cái.

Một đêm không nghỉ ngơi.

Mà bên nhóm người Klu cũng thế, một ngày trôi qua, Klu cũng đã tìm được nơi thích hợp để cài bẫy bầy chuột lớn kia. Nơi đó là một cái cốc khẩu khá hẹp, hai bên là vách núi cao.

Lúc này nhóm người Klu đang cố thủ bên trong khe hẹp này. Vì chỉ có một lối ra vào thế nên việc phòng thủ cũng khá dễ dàng.

Một cái tường đơn giản được làm bằng đá và gỗ được dựng lên, bên trong lẫn bên ngoài tường đều một một đống lửa to tướng, mà bên ngoài không gian u tối kia không ngừng phát ra những âm thanh quái dị.

Bầy chuột vẫn không hề buồn ta cho đám người Klu. Có kinh nghiệm từ đêm hơn trước, thế nên mọi người rất là bình tĩnh ứng biến.

Có 4 người thức sáu người ngủ, thời gian khoảng chừng 4 giờ sẽ thay ca một lần, như thế nhóm người sẽ không bị mất sức quá nhiều.

Nhưng mấy con trâu thì lại không thế, khi bị bầy chuột bao vây chúng cực kỳ bất an, luôn phát ra những âm thanh gào rống, làm cho bầy chuột càng phần khích hơn càng mạnh động hơn.

Lúc nửa đêm, đây là khoảng thời gian bọn chuột bạo động dữ dội nhất. bọn chúng dường như đã không nhịn được, có mấy con đã vượt ra khỏi bụi cỏ, tiếng gào bức tường.

Dưới ánh lửa Klu có thể hình thấy hình dạng hoàn chỉnh của bọn chúng.

Toàn thân là một màu xám đen, thân hình to lớn cỡ một con heo lớn, mỗi con nặng ít nhất khoảng 30 kg. chúng có những đặc trưng của loài chuột, mõ nhọn, cặp răng cửa to tướng và có một bộ móng trước khá là sắc bén.

Khi vừa nhìn thấy một con vọt tới, Klu ngay lập tức bắn ngay một mũi tên vào mình con chuột kia

“Pốc!” mũi tên ngay lập tức xuyên qua đầu con chuột xấu số kia.

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, nó chỉ chạy được vài bước ngay lập tức gục xuống, máu tươi từ trong vết thương chảy ra.

“Crit! Crit! Rít!” mấy con chuột phía sau cũng phát ra những tiếng rít gào thét lạnh cả sống lưng.

Tiếp theo đó có 4 5 con vọt lên, nhưng mục tiêu của chúng không phải là nhóm người Klu mà chính con chuột chết kia.

Nhanh chóng 4 5 con chuột kia lao tới, lôi xác đồng bạn vào bên trong bóng tối một lần nữa. lần này âm thanh bạo động càng khủng khiếp hơn nữa.

Bọn chúng đang đánh nhau, phải nói chính xác hơn là chúng đang giành thức ăn.

“Chúng ăn thịt đồng loại!” Chok nhỏ giọng nói.

Nghe đến mấy từ ăn thịt đồng loại, một cảm giác rợn sống lưng xuất hiện trên cơ thể bọn họ.

Nhất thời Klu nhanh trí nhất, hắn ta không ngừng bắn tên vào vùng tối kia, ngay lập tức có rất nhiều con chuột bị trúng tên, chúng gào thét không ngừng.

“Klu làm gì thế” Rui hỏi.

“ta đang cho bọn chúng tự giết nhau! Như thế bọn ta sẽ an toàn cho đến sáng mai!” Klu tự tin trả lời.

“tốt! tốt! ta cũng bắn!” nhất nhanh mọi người người dựa theo đề xuất của Klu mà không ngừng bắn tên vào bên trong vùng tối.

Âm thanh bạo động ngày càng mạnh liệt, tiếng cắn xé, tiếng rít bi thống, còn có những tiếng cười quái dị không ngừng hòa lẫn vào nhau.

Không biết trong đêm đó có bao nhiêu con chuột bị chết đi, thế nhưng mùi máu tanh bên trong sơn cốc ngày càng nồng nặc.

Mùi máu tươi đương nhiên là hơn cực kỳ thu hút các loại động vật ăn thịt khác, điển hình nhất là Sói.

Xung quanh khu vực bộ lạc Đại Việt, sau nhiều lần càn quét số lượng sói đã không còn là bao, bọn chúng không có dám bén mảng tới lãnh địa của bộ lạc. thế nhưng nơi này thì khác, nơi này cách xa bộ lạc ít nhất là 50 km. số lượng sói rất là nhiều, một khi có mùi máu tươi đương nhiên sẽ thu hút một lượng sói đến đây.

Quả thật giống như gì Klu phán đoán, chừng nửa giờ sau, đã bắt đầu có tiếng sói hút, thế nhưng khoảng cách còn khá xa, khoảng chừng 2 hay 3 km nữa. nhưng số lượng chúng đến sẽ không kém số sói lần trước đâu.

Sói là động vật săn mồi theo bầy, chỉ cần một con phát hiện thôi thì ngay lập tức một bầy sói với qui mô lớn xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Đêm trăng máu

Nửa đêm, khi trăng non vừa lên đỉnh đầu, cũng là lúc bầy sói trở nên náo động nhất, trên một mỏm núi xa xa cách hẻm cốc nhỏ chừng vài trăm mét, một con sói lớn đứng trên đó hú dài một tiếng.

Tiếp theo đó là khắp bốn phương tám hướng tiếng sói hú dài vang lên, lúc này bầy chuột đang loạn chiến với nhau cũng dừng lại, ánh mắt cảnh giác nhìn

xung quanh.

Cả khu rừng dường như im ắng trở lại, nghe cả những tiếng thờ đóc của có thể nghe thấy mờ mờ một.

Đám người Klu có một chút run rẩy với áu uy của hung thú. Chỉ có Klu là vẫn bình tĩnh, hẳn đã từng trải qua cái cảm giác này, trận thế lần trước còn kinh khủng hơn thế nữa.

Klu siết chặt thanh cung ánh mắt chăm chăm quan sát xung quanh.

“Rào! Rào! Rào!!!” bất chợt bầy chuột di động, bọn chúng phân bừa ra bốn phương tám hướng mà tẩu thoát.

“Rống!” một tiếng rống dài, bầy sói lúc này cũng hành động.

Bọn chuột cảm giác được nguy hiểm cận kề, thế nên bỏ chạy càng nhanh, thân hình to ú của bọn chúng không khác gì những con heo, thế nhưng tốc độ của bọn chúng không thường thấy nào.

Giống như bản năng của loài chuột, rất nhanh bãi chiến trường chỉ còn những cái xác máu me mà thôi.

Bên trong khu rừng tối vang lên những tiếng hét thảm, tiếng vật lộn, tiếng cắn nhau, tiếng tru của bầy sói.

Mùi máu tươi càng nặng, gió không ngừng thổi qua hẻm núi nhỏ, làm cho thân thể mọi người ám phải mùi tinh huyết nồng nặc.

Hai Đống lửa lớn không ngừng cháy, ánh lửa lập lóe lúc ẩn lúc hiện, ra những hình ảnh cắn giết nhau trong đêm tối.

Chỉ nửa giờ sau, nhưng âm thanh kia tắt hẳn, chỉ còn lại tiếng gió gào thét. Nhưng mọi chuyện chưa dừng lại ở đó, bầy sói vẫn chưa no bụng bụng, mùi máu vẫn còn, thịt vẫn còn.

Tình thế càng lúc càng căng thẳng, âm thanh cây lay cỏ động không ngừng xào xạc khắp bốn phương tám hướng.

Mấy tên thợ săn trẻ tuổi bắt đầu lo sợ, ngay cả Chok chiến binh đến từ vùng đồng cỏ hoang dại và khát máu giờ phút này chân cũng phải run cầm cập. Có tên trong đống khó cũng đã chảy ra nước tiểu.

Klu vẫn lặng im tại đó, đôi mắt nhắm lại nhìn vào cửa khe hẹp, ánh mắt đó dường như muốn xuyên thấu những con quái vật khát máu ẩn nấp trong đó.

Tình thế căng thẳng như trên dây đàn, Klu tin chắc rằng chỉ cần con sói lớn đầu đàn kia phát ra hiệu một tiếng, bầy sói kia sẽ bất chấp tất cả xông vào tấn công bọn họ.

Klu biết sói là động vật thù rất dai, nhất là những kẻ đã giết động loại của chúng, hẳn không biết mấy tên tân binh này như thế nào, có giết sói hay chưa, thế nhưng lúc này khoát trên lưng “ Bé Cưng” của hắn là một tấm da sói lớn làm từ da Sói Nanh Kiếm.

Thế nhưng Klu không hề biết rằng, chính tấm da sói nanh kiếm trên lưng “ Bé Cưng” kia chính là tấm bùa cứu mạng của mọi người trong lúc này.

Đơn giản bầy sói đang bao vây mọi người là một loài sói lớn, có một bộ lông màu xám trắng. Sói Xám, một chủng loại sói nhỏ sinh sống theo từng bầy lớn, ít thì vài chục con, lớn thì đến cả trăm con.

Sói tuy hung hăng, thù dai, có tính kỷ luật bầy đàn cao, đồng thời cấp bậc phân chia bọn chúng vô cùng tuân thủ.

Sói Xám thân hình khá nhỏ, chúng cũng không lớn hơn mấy con chuột kia là bao, mỗi con nặng chỉ khoảng 20 – 30 kg, nhưng dựa vào móng vuốt sắc bén và hàm răng bén như dao cạo chính là thứ vũ khí lợi hại nhất của chúng. Nhưng so với những con Sói Xanh, Sói Nanh Kiếm thì vẫn còn cách xa một đoạn.

Con sói đầu đàn cảm nhận được khí tức của Sói Nanh Kiếm, điều đó là cho nó uly kỳ rất nhiều, phải nói Sói Nanh Kiếm chính là vua trong loài sói.

Thế nhưng rồi đi những con mồi béo bở kia, chúng cũng không cam lòng. Thế nên bọn chúng cố gắng thịt hết những cái xác chuột còn lại, đồng thời quan sát thêm tình hình.

Cả hai giằng co thêm một quãng thời gian khá dài, lúc này hướng đông, bầu trời có dấu hiệu phát sáng. Nhưng tia sáng đầu tiên bắt đầu xuất hiện.

Nhưng sương sớm trong khu rừng già cũng bắt đầu buông xuống, khí hậu nơi đây cực kỳ khó chịu và không có bất kỳ quy luật chính xác nào cả.

Sương sớm xuống, mang theo một hương vị khét nhẹt. Đặc biệt là bên trong hẻm cốc lúc này, sương mù càng dày đặc hơn, khó mà nhìn được xa quá 5 mét.

Dường như con sói đầu đàn kia bắt được thời cơ lý tưởng, bên trong bầy đàn bắt đầu có những tiếng gầm nhẹ, giống như bọn chúng đang nói chuyện với nhau, tình thế cực kỳ quỷ dị.

Klu nét mặt xa xăm, từ trước tới giờ hắn chưa gặp vấn đề nào như thế này,.

Bắt chợt từ bên trong màn sương dày đặc kia, một cái bóng lớn bay vọt vào

“Oàng!” một tiếng hét thảm vang lên.

Một con sói đã bị một mũi tên xuyên thủng sọ, nó trợn mắt thật to dường như muốn biết tại sao mình chết.

“Không Xong! Lên trâu! Vọt ra ra!” Klu ngay lập tức ra lệnh.

Mấy tên nai tơ không biết phải làm sao cho đúng, chân không ngừng run cầm cập.

“Àm!” Klu ngay lập tức tát một cái thật đau lên một tên thợ săn đang ngáo ngơ.

“mau lên! Bọn chúng muốn xông lên!”

“nhưng! Bên ngoài nhiều sói!” tên kia cố gắng cự cãi.

“Trâu chạy rất nhanh, rất mạnh, khó bị bắt!” Klu trấn an bọn họ. Rồi bản thân cũng trèo lên lưng bé cung.

Hắn đã chuyển đổi vũ khí, từ cung tên sang một cây giáo dài có mũi được bọc đồng. Ánh mắt hắn lăm lăm nhìn vào bên trong sương mù vô tận.

Ngay sau đó lấy tên kia cũng đã leo lên trâu của mình, trên tay mỗi người đều có một thanh giáo dài. Mũi nhọn phát ra một hàn quang nhàn nhạt.

“Áu” lại một con sói lớn nhảy vọt vào bên trong, mục tiêu của nó là cô một con trâu đứng gần bức tường nhất.

“Pốc!” âm thanh đâm xuyên vang lên.

Đó chính là Chok! Chok đã ra tay trước, một mũi giáo đoạt mệnh, nhất thời tước đi sinh mạng con sói xấu số kia.

“Nhanh!” Klu quát lên một tiếng, sau đó tự mình xông ra trước. Ngay lập tức 9 thợ săn bộ lạc cười trừ hung hăng vọt ra thẳng tiếng bờ suối.

Ngày hôm qua Klu đã đi khắp vu vực này quan sát địa hình, thế nên hắn ta đã có mục tiêu để chạy trốn. Đa phần sói đều sợ nước, đó chính là thiên địch tự nhiên. Klu đã nắm bắt điểm này, nơi mà bọn họ bỏ chạy chính mà dòng suối có lưu lượng nước khá là nhiều, nên bọn họ thủ vững dưới dòng nước, thì hắn sẽ an toàn.

Dòng suối cách hẻm núi không xa, chừng tầm 1 km đường rừng núi, tuy địa hình khá khó đi, nhưng mấy con con cong đuôi co giò mà chạy thì cũng khoảng 10 – 15 phút sẽ tới.

Klu cười Huru Sừng Tầm dẫn đầu đoàn người, một tay giữ dây cương, một tay cầm mũi giáo, không ngừng múa may.

Bất ngờ, một cái miệng đỏ ngòn xông từ bên hông Klu bắn tới, mục tiêu chính là cái chân sau “Bé Cung!”

Klu nào để cho những con sói ghê tởm kia làm hại Bé Cung của hắn. Mũi giáo nhọn hoắt đã hòng cuống họng con sói kia mà đi.

“Pốt!” Mũi giáo đã xuyên phá cuống họng, máu tươi chảy ra, những giọt máu tươi lăn dài trên cán giáo, vung lên một cầu vồng tuyệt đẹp nhưng đầy chết chóc.

Không dừng lại bất kỳ giây phút nào, Klu rút mũi giáo ra thuận thế vung ngọn giáo sang bên, quét ngang lên phía trước. Nhất thời có một con sói bị đập bay văng bên.

Thế nhưng Klu chưa kịp đắc ý, đằng sau lưng hắn một con sói đã phóng mình lên, hướng cái cổ hắn định cắn xuống.

“Klu!” Chok hét thật lớn.

Một mũi tên đã xuyên bụng con sói kia, nhưng dư lực con sói vẫn còn, cả thân hình nó đung lên lưng Klu. Móc vuốt sắc bén đã cào một phát thật sâu sau lưng hắn.

Nhưng lúc này Klu làm gì còn biết cảm giác đau, máu nóng đã lên, dường như vết thương trên lưng kia không hề có ý nghĩa với hắn.

Bé Cung không ngừng tăng tốc thẳng tiếng bờ suối. Dọc đường đi có không ít con sói tấn công, thế nhưng không thể ngăn cản bước tiếng của đám người.

“Rống!” một tiếng hét thảm vang lên.

Cổ một con trâu đã bị cắn trúng, con sói lớn cứng đầu lấy thân hình ôm chặt lấy thông thả, bộ móng vuốt sắc bén dường như có gai bám cực chắc vào cổ con trâu lớn kia.

Trâu đã cựa sừng hầu như không có tác dụng tấn công. Bọn chúng chỉ lấy thân hình đồ sộ của mình húc văng những con sói cản đường mà thôi

Tên thợ săn trên lưng con trâu kia nhất thời hoảng hốt, không làm chủ được thân hình, liền ngã xuống đất. Ngay sau đó hai con sói từ hai bên xông tới, một hướng cổ, một hướng hông mà đánh tới.

Bị mất thế, tên thợ săn non trẻ liền rút dao đồng bên hông, nhả quyết liều mạng, một đao hướng đầu con sói lớn mà chặt tới, có ý định ăn miếng trả miếng.

“Gro!” tiếng rống vang lên, con sói tập kích hông tên thợ săn kia bị húc văng, đó chính là Ex’cer, một tên thợ săn khác, hắn đã chỉ huy con trâu của mình vọt tới cứu đồng bạn.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%0C3%AA- Th%0E1%BB%A7y- Th%0E1%BB%9Di- %0C4%90%0E1%BA%A1i-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Bao vây

Con trâu xấu số bị cắn thủng cổ họng, máu tươi phun ra như máu, liên tiếp có 5 con sói lao tới tấn công từ nhiều hướng, cho dù thể con trâu vẫn cố gắng vùng vẫy. Mặc cho cái cổ đang phun máu tươi, nó húc một cái thật mạnh xuống dưới đất, con Sói đang ôm đầu nó bị nện xuống đất thật mạnh. Có thể tiếng xương vỡ nát rôm rốp.

Máu trâu điên nổi lên, lúc này nó đã không còn cảm giác đau nữa rồi, mặc kệ những con sói đang đu bám khắp người nó. Nó điên loạn xông thẳng vào khu rừng.

Một con thú đi bị thương khắp nơi trở thành tên điểm của bầy sói, có ít nhất 1/3 sự tập trung của bầy sói về hướng kia.

Rất nhanh có khoảng 30 con sói lớn bắt đầu vây đánh. Tạo một lỗ hổng lớn cho đám người Klu.

U’Ker thoát khỏi một mạng, cơ thể hắn vẫn còn run rẩy, mà ngồi trước hắn Ex’Cer không ngừng múa giáo đâm chết nhiều con sói đến.

Hắn cũng không có cơ hội thở dốc vì phía sau đã có một con sói lao tới, ánh mắt sắc bén khóa chặt vào phần gáy của hắn.

Cảm nhận một tia cuồng phong đập vào sau gáy, như một cái bản năng, U’Ker rút thanh dao đồng bên hông ra, một đao chém tới.

“uông!” Con sói dính đòn, một dao chém thẳng vào đỉnh đầu nó, lưỡi dao đâm sâu vào tận gốc, một dao đoạt mạng, máu tươi cùng dịch não tràn ra. Trên người U’Ker cũng đã dính đầy máu tươi, đôi mắt đỏ ngầu nhìn cái xác con sói đang rơi xuống.

Lúc này hắn đã không còn bình tĩnh nữa rồi, máu nóng tuông trào trong khí quát “Giết!” trong đầu hắn chỉ còn mỗi một từ này. Đôi mắt đỏ ngầu những con sói đang có ý định xông lên. Một tay cầm giáo, một tay cầm dao, song kiếm hợp bích quyết thủ vững trên lưng con trâu.

Đứng mũi chịu sao Klu và Chok hai chiến binh kiên cường xông pha trận mạc, Klu có kinh nghiệm chiến đấu trên lưng thú cưỡi là lâu nhất, sự dũng mãnh thiện chiến của hắn đã không chê vào đâu được, mộ người, một thú, một giáo xung phong lên tuyến đầu, không có bất kỳ con sói nào có cơ hội tấn công hắn cả.

Chok luôn theo sau Klu, ánh mắt hắn lấp lóe khi thấy cách chiến đấu điên cuồng kia của Klu, lúc này hắn mới biết rằng bộ lạc rất là mạnh, mạnh đến nỗi hắn không thể tưởng tượng được. hắn tin chắc rằng, nếu như bộ lạc Linh Cầu có người như Klu thì bộ Lạc Báo Đen sẽ không có cơ hội tiêu diệt bọn họ.

Chok luôn tự tin về kỹ năng chiến đấu của bản thân, nhưng khi chiến đấu với bộ lạc Báo Đen, đối đầu với những kẻ mặc áo bằng cây gỗ, niềm tin của hắn đã có chút bào mòn. Cho đến khi hắn lưu lạc gặp bộ lạc Đại Việt, cùng họ chiến đấu thì hắn mới biết mình đã lầm khi cho là bản thân có chiến đấu rất mạnh.

Khi học tập và tiếp thu sử dụng Cung tên cùng Đồ Đồng, niềm tin của hắn đã trở lại. nhưng lúc này đây, hắn so với Klu là không thể với tới. và Klu lúc này chính là mục tiêu hướng tới cả đời của hắn.

Nối theo bước chân của Klu, đoàn người nhanh chóng thoát khỏi vòng vây. Phía trước mặt bọn họ là một dòng suối chảy qua, đây là một nhánh suối khác chéch về hướng Đông Nam chảy về vùng đồng cỏ phía nam.

Lòng suối khá sâu, khoảng chừng 2 – 3 mét. Klu không ngần ngại mà phóng người xuống dòng suối.

“ ầm! ầm! Ầm!

Bọt nước văng tung tóe, máu tươi không ngừng loang lổ khắp mặt nước, máu từ vết thương tuông ra, máu sói cũng có, rất nhanh một vùng nước đã hóa hồng.

Cả đám người thợ hồng học như trâu đực vừa mới húc nhau, lúc này mọi người mới có cơ hội thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Kiểm kê lại nhân số, Klu nét mặt có chút sa sầm, 10 người chỉ còn lại 8, mà trâu chỉ còn lại 7 con. Như thế đã có hai tộc nhân bỏ mạng cùng 2 con trâu. Đó là một sự tổn thất rất lớn cho đám người.

Mà lúc này trên bờ, bầy sói cũng đã tụ lại một chỗ. Bọn chúng không ngừng cuồng hú, gào thét trên bờ. bọn chúng không dám xuống nước, với loài sói đây chính là một ủy kỵ khó mà vượt qua.

Trên cạn chúng có thể là hùng phong, bá chủ một phương, bọn chúng có thể lấy tốc độ mà xưng bá. Nhưng dưới nước lại là một câu chuyện khác. Những chiếc móc vuốt sắc bén không hề có lấy một chút tác dụng dưới mặt nước.

Mà cho dù chúng có thể bơi được dưới nước, thì cái kiểu bơi chó kia chỉ tổ làm bia bắn sống cho đám người Klu mà thôi.

Trải qua một hồi kịch chiến, lúc này mặt trời đã lên cao, nhưng tia nắng ban mai đã soi sáng khắp khu rừng, sương mù cũng tan dần để lộ ra hình dạng của hai bên.

Trên bờ có khoảng 200 con sói đang đứng lít nha lít nhít, trên thân hình chúng cũng nhuốm không ít máu, khả năng rất cao là do bị thương trong trận chiến này, từ khoảng cách xa cũng có thể nhìn thấy những lỗ máu do mũi giáo gây ra. Nhưng những vết thương đó không đủ chí mạng để giết chúng trong một đòn.

Klu ở bên dưới nước, âm thầm ghi nhớ bầy sói này, sau này có cơ hội hẳn sẽ tự tay giết sạch bầy sói này để báo thù cho các tộc nhân đã chết.

Mọi người quan sát bầy sói, nhưng lũ sói phía trên cũng không có ý định bỏ qua cho nhóm người, con sói đầu đàn vẫn nhìn chăm chăm vào. Bọn chúng không hề có một chút dấu hiệu rút lui.

Con sói lớn không ngừng quanh quẩn bên bờ suối, dường như nó đang tính toán cái gì đó. Hai bên vẫn ở thế giằng co, không một chút thay đổi gì cả, chỉ từ địa hình hẻm núi sang dòng suối mà thôi.

.....

Nhóm người Minh Vũ sau một đêm không ngủ đã đi được một quãng đường khá xa, dọc theo tuyến đường mà K’ku chỉ dẫn, mọi người nhanh chóng tới nơi đóng trại lên trước của bọn họ.

Thế nhưng lúc này tại nơi đó đã không còn một bóng người, chỉ còn lại một chút dấu tích của tro bếp và than củi đang cháy dở mà thôi.

Minh Vũ trầm mặc, sắc mặt không được tốt cho lắm, thứ nhất là do cả đêm không ngủ, thứ hai đó chính vết thương còn chưa được tốt, hẳn vẫn còn sót nhẹ.

Mọi người tranh thủ dùng trại, bắt đầu dùng thức ăn sáng. Vì phần chuẩn bị có chút gấp, nên thức ăn không được tốt cho lắm, chỉ là những thức ăn tạm như thịt khô, bánh khoai hấp và uống nước mà thôi.

Melly với một bộ ngực vung cao, ẩn nấp bên trong tấm vải thô quấn quanh, phía dưới là một chiếc váy làm bằng da thú ôm sát người để lộ ra phần bụng rắn chắc tràn đầy độ dẻo dai và quyến rũ. làn da bánh mật càng làm cho nàng có thêm một vẻ đẹp hoang dại.

“ Vũ! có mùi máu!” Melly cũng đi quan sát xung quanh, bất chợt cái mũi của nàng người được mùi máu trong không khí.

“ mùi máu hướng nào!” Minh Vũ đang gặm bánh hấp thì ngay lập tức vùng dậy.

Mùi máu có nghĩa là trong đêm qua đã có chiến đấu. tộc nhân bị tổn thất đó là điều hẳn không mong muốn nhất, đặc biệt là 10 con trâu trưởng thành kia.

Trâu mang ý nghĩa rất lớn đối với bộ lạc, ngoài việc cày bừa, bọn chúng chính là những cỗ chiến xa di động, sức chiến đấu của một chiến binh khi trên lưng một con quái thú sẽ kinh khủng đến mức nào, chúng có thể dễ dàng cày nát đội hình đối thủ.

Rất nhanh Minh Vũ, Melly, Orc, và đội chiến binh nhanh chóng đến nơi có mùi máu.

Nơi này cách chỗ cắm trại khoảng chừng 30 phút đi đường, khi càng đến gần mùi máu càng nồng đậm, làm cho tim Minh Vũ co thắt một cái.

Từ xa, Minh Vũ có thể nhìn thấy vết tích chiến đấu, vết cào, vết máu xuất hiện khắp khu rừng, còn có những khối xương lớn cũng nằm rải rác khắp nơi.

“ Chuyện gì đã xảy ra!” dường như trong đầu mọi người lúc này đều có một câu hỏi như thế.

Mọi người theo dấu tích lần mò thoe, cuối cùng bọn họ cũng đã đến được cái hẻm núi nhỏ. Lúc này trên trong hai đồng lửa vẫn còn khói nghi ngút, xem ra đêm qua đám người Klu đã ẩn trú tại đây.

Nhưng nét mặt Minh Vũ cũng không có tốt lên chút nào, đó chính là hắn nhìn thấy xác sói, có ít nhất 10 con chết tại khu vực này. Điều này có nghĩa nhóm người Klu đụng phải bầy sói, hơn nữa rất nhiều sói.

“Thủ Lĩnh!” lúc này một tên thợ săn chạy đến, sắc thái hắn lúc này không được tốt cho lắm.

“Bên kia phát hiện! Pykr!”

“Pykr?” hắn hỏi lại. Pykr chính là một trong những người cùng Klu đi về đồng cỏ.

“Hắn đâu? Mau đến gặp ta!”

“không được! Pykr không thể đến!”

“hắn bị thương!” Minh Vũ có chút gấp, một khi bọn họ bị thương, như thế tình huống sẽ không ổn chút nào cả.

“không! Hắn không bị thương! Hắn chỉ còn mỗi cái đầu!” tên kia thật thà nói.

Mặt Minh Vũ tái xanh, nhanh chóng theo hướng tên kia nói mà chạy tới.

Quả thật trong một bụi cây gần đó có một cái đầu, tràn đầy máu tươi, một phần đã bị cắn nát, phần còn lại cũng nhuộm mau, nhưng từ phần còn lại cũng có thể nhìn ra được đó là ai.

Một nỗi bị phản trong nội tâm Minh Vũ gào thét, đôi con ngươi của hắn đã dần trở nên đỏ ngầu, cả một thân thể dường như phát ra một khí tức âm u, làm cho những người xung quanh phải run sợ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Huyết Chiến

Dọc theo con đường đầy máu tươi và xác sói, Minh Vũ nội tâm trở nên trầm xuống, chính Klu đã mở ra một con đường máu, việc hy sinh là chuyện không thể nào tránh khỏi.

Bất chợt lại có âm thanh chạy vội vã truyền đến. Đó là một nữ chiến binh bộ lạc Syk.

“Thủ Lĩnh! Bên kia phát hiện một chiếc đầu trâu!”

Minh Vũ nhất thời máu huyết không thể lưu thông, hắn thở gấp

“có mấy đầu, có phát hiện nhóm người Klu không?”

“Không! Chỉ là một chiếc xương sọ, dấu vết con rất mới, hắn là vừa bị giết cách đây không lâu” nữ chiến binh thanh thật nói.

“Tập trung người, chuẩn bị chiến đấu!” Minh Vũ sát khí trở nên nồng nặc. đây là lần đầu tiên hắn muốn giết chóc đến như thế. Tộc nhân hy sinh, tài sản bộ lạc thất thoát. Những thứ đó mọi người phải đổ mồ hôi, sôi máu mới giành lấy được. không thể để bọn họ hy sinh một cách vô ích được.

Rất nhanh 200 chiến binh tập hợp, mọi người đều nhìn thấy thi thể không trọn vẹn của tộc nhân, cũng như chiếc đầu sọ trâu. Mọi người ánh mắt đậm đậm muốn báo thù.

Mấy cái tên dờ hơi như Orc lúc này cũng lặng im không nói một tiếng

Minh Vũ là người đầu tiên lên tiếng trước hắn trầm giọng

“bọn họ đã chiến đấu đến hơi thở cuối cùng để bảo vệ bộ lạc, bảo vệ những thứ mà chúng ta bao lâu này gây dựng! chúng ta không thể để bọn họ chết một cách oan uổng như thế được. nhất định chúng phải giết sạch bọn sói này để báo thù cho những người đã khuất!”

Mọi người đều im lặng, im lặng đến đáng sợ.

“Vũ! ta nhìn thấy đám người Klu!” Melly sau khi đi dò thám xung quanh nhất thời báo cáo.

Đó là một cái tin kinh hãi nhất ngày hôm nay mà hắn nhận được, Minh Vũ có chút gấp hỏi.

“Klu bị bao vây dưới suối! Có rất nhiều sói! Rất nhiều ta không đếm hết” Melly nói.

Nhận được tin tức máu nóng trong tim mỗi người bắt đầu sôi lên. Không đợi Minh Vũ ra lệnh đám người đã không tự chủ được mà lấy cung ra chuẩn bị tư thế chiến đấu.

Lần theo dấu vết để lại, rất nhanh mọi người đã đi đến phụ cận dòng suối, từ khoảng cách 500 mét, mọi người cũng đã nghe được tiếng nước chảy róc rách. Mùi máu tươi cũng đã giảm bớt.

Từ trên ngọn cây Minh Vũ cũng có thể nhìn thấy đám người Klu đang co cụm dưới dòng suối, bọn họ đã bị bao vây. Dọc theo hai bên bờ suối có rất nhiều sói đang đứng.

Không phải tự nhiên mà chúng có thể sang bờ bên kia được. bởi vì cách đó không xa khoảng chừng 100 mét, dòng suối khá là hẹp, chỉ rộng chừng 4 – 5. Với thực lực của bầy sói thì nhảy qua chỗ đó khá là dễ dàng. Nhất thời nhóm người Klu bị bao vây phía dưới.

Nhưng cũng may sói kỵ nước, nên bọn chúng vẫn còn một chút ỷ kỵ chưa động thủ.

Bầy sói không hề biết rằng bản thân cũng đang bị bao vây, không bọn chúng không hề phát hiện, không phải vì mũi chúng bị hỏng, mà là ngược hướng gió, mùi hương, khí tức của những thợ săn nhất thời bị che đi khỏi cái mũi thính của chúng.

Vì trong rừng cây, nên sức chiến đấu của cung tên trở nên hạn hẹp, không thể thừa sức bắn loạn xạ được, mọi bắt buộc phải áp sát bao vây lấy bầy sói.

Trên bờ suối, con sói lớn không ngừng phát ra tiếng gầm gừ giống như đang giao tiếp với đồng loại vậy. ánh mắt nó khát máu đang nhìn chăm chăm những con mồi đang ở dưới nước kia.

Những con mồi kia đã giết không ít đồng bọn của nó, nó buộc phải giết những vật kia, trả thù cho đồng loại, cũng như là thức ăn dồi dào. Bầy sói non trong hang cần rất nhiều thức ăn.

Bất ngờ một tiếng chim hót vang lên, âm thanh mang theo một tiết tấu khá lạ thường.

“Chouu! Chouuu!~ Ka Kaa”

Âm thanh đó thật quen thuộc đối với bộ lạc Đại Việt, đó là âm thanh báo hiệu truyền đạt tin tức của bộ lạc.

Mọi người dưới suối đang ù rù dây thần kinh căng thẳng, khi nghe được cái âm thanh kia ngay lập tức phản khởi trở lại.

Klu bỗng nhiên cũng hót lên tiếng chim đáp trả

“Cuốc! Cuốc! Cuốc!!!! Kak Ka”

Hót xong hắn kiểm tra lại vũ khí trên người, trong túi tên chỉ còn khoảng 10 mũi tên, dao đồng, rìu đồng vẫn còn, sau lưng còn có một ngọn giáo dài. Một cái tộc nhân cũng chuẩn bị vũ khí chiến đấu.

Nhìn thấy đám sinh vật dưới suối đang có dị động, con sói lớn cảm giác được nguy hiểm gần kề, nó xoay người nhìn về cánh rừng. nó cảm giác được cái gì đó không đúng, đang định kêu gọi đồng bọn chạy vào xem xét.

“Suru! ” âm thanh bén nhọn vang lên. Mũi tên đã xuyên phá.

Với khoảng cách gần như thế, Klu hầu như là có thể bách phát bách trúng.

Đáng lẽ ra Klu có thể một tên đạt mạng con sói đầu đàn, nhưng hắn không làm thế, một khi hắn giết con đầu đàn, những con sói còn lại sẽ bỏ chạy.

“Rống!” Mũi tên xuyên thủng đuôi con sói lớn, mũi tên bộc phá sức mạnh, ghim thẳng xuống dưới đất. con sói lớn chỉ kêu thảm một tiếng.

Lúc này khi nhìn thấy đầu đàn bất ngờ bị đánh lén, bầy sói bỗng gầm lên, không có bất kỳ một con nào ra lệnh cả, chúng hung hãn chạy xuống bờ suối tấn công.

Bốn hương thơm hường đều có tiếng sói gầm thét hung nộ đến cực điểm, tràng cảnh không khác gì hình ảnh năm xưa trong hẻm muối.

Mấy tên tân binh chưa trải mùi đời được bao nhiêu hai chân nhùng ra, không có sức lực, cũng có mấy tên tin thần thép, họ không những không sợ mà còn đứng lên lưng trâu chuẩn bị khai chiến

Klu cũng không một chút nao núng hắn không ngừng xả những mũi tên cuối cùng trong ống tên, đồng thời phía sau ngọn giáo cộng rung lên muốn uống máu tươi của bầy sói.

Những con sói điên lầy đà thật mạnh bay xuống suối, một cú nhảy vọt của chúng cũng gần 5, không thể khinh thường chúng nào.

“ Ầm Ầm Ầm ” bọn chúng nhưng nhưng ngôi sao băng rơi xuống dòng suối.

Địa hình mặt nước không thể thích hợp với chúng, nhưng với số lượng đông thì lại khác, song quyền khó địch tứ thủ. Bầy sói không ngừng áp sát, mà trên bờ lại có không ngừng sói tiếp viện, cho dù phái dưới mọi người có giết sói nhiều đến như thế nào cũng không ngăn cản bước tiến của chúng được.

Nhóm người Klu tưởng chừng như thất thủ, bất ngờ trong rừng cây phía trên không ngừng bắn ra những mũi tên xuyên thấu đánh về phía sau bầy sói.

Do bất ngờ không có sự chuẩn bị, nhất thời có trên 50 con sói trúng tên chết tại chỗ này hay bị trọng thương.

Phát hiện phía sau có người đánh lén, mấy con sói nhanh trí quay lại phía sau đánh trả, có khoảng 50 con như thế. Nhưng với 200 mũi tên đang chia thẳng vào bọn chúng, thì số sói này không đủ nhét kẻ răng.

“ Rống ! ” bọn chúng xông lên. Từng con từng con một vọt lên với ý đồ cắn giết đối phương.

“ Suru! Suru! ” mưa tên bay loạn xạ. máu tươi văng tung tóe. Sau hai loạt tên bầy sói dường như bị giết gần như phân nửa.

Nhưng bọn chúng không ngần ngại mà xông lên, nhưng con sói may mắn sống sót qua hai loạt tên đã chạy gần đến đám người, chúng nhảy vọt lên. Đôi móng vuốt sắc bén lóe lên những hàn quang chết người, ánh mắt đỏ thẫm như máu tràn đầu cừu hận.

Tưởng chừng cái cổ đối phương sẽ tùy ý nó cắn xé, thế nhưng không phải như thế, trước khi cái khoảnh khắc nó chạm được vào người đối thủ, nó đã bị đập vào một tấm chắn, cả người trên không trung bị chặn lại. trong một giây đó bất ngờ từ phía sau tấm chắn xông ra một mũi nhọn. mũi nhọn kia cực kỳ kinh người, không một chút nào bỏ sót, mũi nhọn kia đã xuyên thủng cuống họng của nó.

Máu tươi bắn tung tóe lên tấm chắn, lẫn như người đâm ngọn giáo.

“ rống Rống ! ” cả trăm người gầm thét, khí thế chiến đấu ngút trời.

Orc thân hình đồ sộ xông lên trước tiên, thân hình hắn to lớn như một con gấu, bắt chập những con sói có móng vuốt sắc bén, trên tay hắn là hai thanh rìu đồng lớn xông thẳng vào trận địa.

“ Ầm ! ” Orc cùng một con sói húc vào nhau, thân hình cả hai bị dội ngược, lực phản chấn rất mạnh, nhưng Orc mạnh hơn, hắn liền vung một cái búa đồng, lưỡi búa xoay tròn cắm thẳng vào đầu con sói kia, óc cùng máu tươi văng tung tóe. Cả người Orc dường như đầy máu tươi.

Không dừng lại một chút, Orc ầm ầm không lên, hay tay không ngừng vung búa xem loạn xạ, những con sói chạm trán với Orc đều phải chịu một cái chết cực kỳ thảm.

Phía bên kia bờ suối bầy sói cảm nhận được nguy hiểm cận kề, chúng không dám chiến đấu nữa co đầu cụp đuôi bỏ chạy, bỏ lại đồng loại của mình.

Số còn lại đang chiến đấu thì số phận đã không thoát được, bọn chúng chắc chắn phải chết. bầy sói lúc này mới ý thức được sợ hãi, bọn chúng bắt đầu chạy trốn, số sói dưới suối nhanh chóng xuôi theo dòng nước mà trôi đi.

Thế nhưng là sao thoát được những tay cung thủ Đại Việt cho được.

Chiến đấu gần như đến đến hồi kết, máu tươi vung vẩy khắp bờ suối, máu tươi loang lổ trên dòng nước, xác sói nổi lềnh bềnh, trên bờ xác sói chắc thành đống, cảnh tượng khát máu không thể nào tưởng tượng được.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Phát hiện mới

Khi trận chiến vừa kết thúc, Klu chính là người đầu tiên bị gục xuống, trên người hắn có hai vết thương lớn, một là trên lưng, hai là bên đùi trái. Máu tươi vẫn còn rỉ ra từ miệng vết thương.

Hầu như bảy phần sói đều bị tiêu diệt, một số con tuy vẫn còn sống, nhưng đã trọng thương không còn khả năng chiến đấu.

Lúc này Minh Vũ mới đi xuống bờ suối quan sát tình hình. Không phải nói chính xác hơn là nhóm người Klu và bầy trâu.

Trên người bọn chúng có khá nhiều vết thương to nhỏ khác nhau, nếu không xử lý vết thương, việc chúng bị chết rất có khả năng.

Mọi người người bắt đầu xử lý chiến trường cùng băng bó vết thương. Vì Minh Vũ đã bị ăn đau khổ từ việc không xử lý vết thương triệt để, thế nên lần này những vết thương dù to hay nhỏ đều phải xử lý kỹ càng.

Bảng gác đã được chuẩn bị từ trước, thế nhưng vẫn chưa hoàn toàn tiết trùng qua nước sôi. Thế nên việc đầu tiên đó chính là đun vải trong nước sôi. Trong thời gian chờ đợi các vết thương được xử lý bằng cách rửa bằng nước sạch và dùng chất gây tê pha loãng.

Tuy bộ lạc chiếm tiên cơ, tiêu diệt đa phần sói bằng cung tên, thế nhưng về sau khi cận chiến với bầy sói việc sơ xuất bị chúng cắn, xé phải cũng là chuyện bình thường. nhưng những vết thương không nghiêm trọng cho mấy, có 9 người là bị vết thương sâu, khá nặng mà thôi. Nhưng vẫn có thể cứu chữa được.

Khi Klu bị bất tỉnh, Minh Vũ nội tâm cũng có chút rung lên, thế nhưng sau khi xem xét thì Klu chỉ bị kiệt sức quá mức mà thôi.

Việc thu thập chiến trường dành cho những người không bị thương, còn những ai bị thương nhẹ thì nhanh chóng nấu thức ăn.

Từ hôm qua tới giờ mọi người chưa có được một bữa ăn ra hồn. 200 người phân chia nhau mà mà việc.

Minh Vũ có ý định sẽ đóng trại nơi đây khoảng 3 – 4 ngày, thứ nhất là giúp mọi người nghỉ ngơi và hồi sức, đồng thời hắn còn có một ý định khác, đó chính là khám phá vùng đồng cỏ.

Chuyện này chính là việc năng ngoài kế hoạch, hắn dự định sẽ đi lên phía bắc trước, nhưng tình thế lúc này không đi về phía nam thì uống lắm.

Lúc này hắn có thể vận dụng khoảng 100 chiến binh, số còn lại có thể ở lại bộ lạc để bảo vệ bộ lạc khỏi các mối nguy hại.

Vì là nơi dã ngoại, lúc đi cũng khá là gấp rút, thế nên lượng nồi cùng chén bát mang theo là khá ít, thế nên chỉ nấu được 4 nồi canh lớn mà thôi, số canh này dành cho những người đang bị thương hay là bị kiệt sức.

Mà canh cũng chẳng làm ngon gì cho mấy, chỉ là mấy khối thịt sói, xương sói hầm chung với củ khoai cắt.

lát mà thôi. Mà hương vị thì thôi rồi, có nồi mặn, có nồi nhạt uống vào là muốn phụ ra thôi.

Đó là chuyện đương nhiên, vì đã rất lâu bộ lạc đã phân chia nhiệm vụ, nhóm người nấu ăn chính là một nhóm làm việc riêng biệt. cho dù nắng hay mưa, do dù là bão tố hay mưa giông. Hay là lúc bộ lạc trong thời khắc nguy nan, nhóm người này chỉ có một cái nhiệm vụ duy nhất là chuẩn bị thức ăn cho toàn thể bộ lạc.

Nếu như thời gian trước, khi được ăn những món kia vào miệng mọi người sẽ không ngần ngại mà hú lên như những tên điên “ thức ăn ngon! Đồ ăn ăn! Ăn rất tốt.”

Nhưng từ khi Minh Vũ bắt đầu cải cách bộ lạc, thức ăn cùng mức độ sống của bộ lạc ngày càng cao, thế nên thức ăn kiểu này không hợp miệng phải.

Trong lúc dùng cơm ánh mắt mấy dọn dẹp chiến trường không ngừng nhìn chăm chăm mấy tên nấu thức ăn.

Nhưng cũng may có thịt sói nướng làm dịu đi tình hình một chút. Thịt sói tươi ngon vừa mới giết, hơn nữa trong thời gian mùa khô bầy sói săn giết được nhiều thức ăn, nên thịt con nào con nấy đều nẩy nở chắc nịch. Đặc biệt là phần đùi sau và sườn.

Thịt sói nướng muối ớt đó chính là mỹ vị của bộ lạc, không phải lúc nào cũng được ăn. Melly là ăn nhiệt tình nhất, một mình nàng là một khối đùi sói to lớn, đó chính là chiếc đùi của con sói đầu đàn.

Mà trong lúc ăn uống Minh Vũ cũng bắt đầu phân chia nhiệm vụ cho mọi người. đầu tiên là nêu ý định sẽ dựng trại ở đây khoảng 3 4 ngày.

Việc thứ hai là để cho 50 người trở về bộ lạc mang theo các vật tư khác, như Muối, nồi, chén, gùi, túi da thú, lương thực.

Còn số người còn lại sẽ tiếp tục ở lại đây xử lý số sói này. Vì đây là mùa khô, xác động vật sẽ phân hủy rất nhanh. Nếu không kịp thời xử lý sẽ rất phí phạm.

Còn về phần Klu cùng đồng bọn thì được Minh Vũ cho ở lại dưỡng thương. Minh Vũ có ý định để những tên này cùng mình đi về vùng đồng cỏ.

Chok là một tên sống lâu năm tại đó, hắn sẽ mang lại nhiều kiến thức cho Minh Vũ. còn Klu chính là một chiến binh dũng mãnh của bộ lạc, khi có hắn đi theo mọi chuyện cũng sẽ dễ dàng hơn.

Nhất thời bờ tuổi trở thành một lò mổ sói, sói cũng được xử lý khá là đơn giản, da sói được lột ra, nội tạng hoàn toàn được loại bỏ. nhưng không có thả xuống suối mà được gom thành đống rồi đốt đi.

Nội tạng của sói chính là một chất độc rất nguy hiểm khi để chúng phân hủy trong nước. Minh Vũ đã từng đọc một tài liệu về thổ dân da đỏ vùng Viễn Tây. Bọn họ thường đầu độ nguồn nước bằng xác sói.

Mà sau này khi nghiên cứu kỹ hơn đó chính là do phần gan sói là nguyên nhân chính, thế nên phòng bắt trách Minh Vũ quyết định thiêu hủy toàn bộ, như thế mới an toàn.

Các giá phơi thịt được lập ra, với một số lượng lớn thịt như thế, bắt buộc phải dùng phương pháp xông khói.

Thịt sói sau khi được tách ra khỏi xương thì được tẩm một ít muối rồi hong quanh đồng lửa. một số khác thì được luộc chín rồi phơi khô.

Đến tối ngày hôm đó, Klu mới tỉnh lại, hần rỏ ra rất vui mừng khi nhìn thấy Minh Vũ không bị sao, nhưng đồng thời cũng rất là bị thương khi biết có hai tộc nhân đã chết thảm dưới nanh vuốt bầy sói.

Đêm đó là một đêm an tĩnh, hầu như sau một đêm tràn đầy bạo động và khát máu, động vật nơi đây yên tĩnh hơn rất nhiều.

Sáng ngày hôm sau mọi người tiếp tục công việc của mình, còn Minh Vũ cùng Melly đi dạo xung quanh khi vực. rất lâu hai người mới được ở cùng với nhau như thế này.

Lúc trong bộ lạc thì hết Epx rồi tới Ashi hay Meoo đến làm phiền, không thì mấy tên học trò như May, A'Khim...

Lúc này Minh Vũ cùng Melly cùng nhau cười trên con hươu của hần, nhưng oái ăm thay, Minh Vũ lại ngồi trước, melly ngồi phía sau, vị trí hoàn toàn bị đảo ngược.

Nhưng Minh Vũ mặt đã quá dày, hần không có một chút xấu hổ mà còn tỏ ra rất hường thụ. Cái đầu của hần ngã về phía đằng sau, không ngừng cọ qua cọ lại trước ngực Melly.

Đôi ngực đồ sộ của Melly không ngừng sóc nhảy theo từng bước chân con Hươu, gò núi đồi to lớn dường như muốn bung ra khỏi tấm vải bố trước ngực.

“Vũ! đừng cọ vào ngực ta nữa! ta ngứa” Melly cầu nhàu.

“hắc Hắc!” Minh Vũ cười xấu xa, nhưng cũng không có tiếp tục, mà đôi bàn tay hần lại táy máy phía dưới, không ngừng sờ đùi sờ mông nàng.

“Hừ! Ngươi còn chưa làm lễ trưởng thành! Chừng nào ngươi trưởng thành rồi hần tính” Melly có chút không vui.

Quả thật không chỉ riêng bộ lạc Đá Lớn hay tất cả các bộ lạc xung quanh vùng rừng núi. Chỉ những kẻ làm lễ trưởng thành mới được quyền giao phối. còn về phụ nữ thì tùy theo từng bộ lạc sẽ khác nhau. Nhưng đa điều kiện tiên quyết phải làm lễ trưởng thành.

Đây chính là nỗi đau của Minh Vũ hần cố chống ché

“ta là thủ lĩnh!”

“ta chưa thấy có tên thủ lĩnh nào gà yếu như ngươi!” Melly khinh thường.

“con bà nó! Ông đây khi trở về phải tập Gym mới được!” Minh Vũ thần nghĩ đồng thời vạch ra một kế hoạch mới cho bộ lạc.

Tính đến hiện tại, chiến binh bộ lạc chỉ đánh bậy đánh bạ là hình thành, không qua bất kỳ một phương thức rèn luyện đặc thù nào cả. Một cái ý định lớn lao trong não hần bắt đầu hình thành.

Dọc theo con đường, tiếng nước chảy róc rách không ngừng, kèm theo là những tiếng chim hót tràn đầy tính tự nhiên và hoang dã.

“A! trái Biri Biri!” Melly bắt chợt reo lên.

“trái Biri Biri?” Minh Vũ không biết hỏi

“Hừ! tên quê mùa! Trái Biri Biri cũng không biết!”

Nàng cũng không có trả lời phải cho hươu chạy về một phương hướng khác, rất nhanh đập vào tầm mắt Minh Vũ chính là một đám lớn cây bụi, trên cây có rất nhiều trái nhỏ, to bằng đầu ngón tay.

Những quả chính có màu đỏ tươi cực kỳ bắt mắt, khi nhìn thấy những quả ấy con hươu mắt cũng sáng lên, dường như đây là một loại quả rất ngon. Melly không nhận được mà hái một quả mọng xuống ăn.

Minh Vũ cũng làm theo, toàn thân quả màu đỏ tươi, hình bầu dục, có một hương thơm nhàn nhạt, quả này có mấy phần tương tự như quả cứt quạ tại thời đại của hần.

hôm nay rất là mệt, bàn tay phải ra rồi không nhấc lên nổi, như vì anh em đã cùng hộ, nên cũng cố gắng ra chương. cảm ơn các bác đã ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 141: Quả Biri Biri

Cảm nhận đầu tiên của hắn về loại quả này là nó rất là mong nước, không biết vị nó ra sao hắn cũng phải cắn một miếng thật nhỏ. Bắc giác đầu lưỡi của hắn truyền đến một hương vị huyền diệu ngọt ngào. Kém đó là một mùi hương dịu nhẹ.

“Ngon! Rất ngon! Ta rất thích ăn quả này. Nhưng chỉ có mùa khô mới có!” Melly cười rộ để lộ một hàm răng trắng.

Minh Vũ lúc này còn gì để ý đến vẻ đẹp của nàng nữa, hắn đã tìm ra một loại nguyên liệu để chế tạo đường.

Minh vũ không nhìn được ma hái liên tiếp mấy trái rồi cho vào mồm để cảm nhận vị ngọt bên trong.

“Ngọt! rất ngọt! ngon hơn cả mía!”

Hắn nhìn vùng đất phía trước đều được bao phủ bởi giống cây bụi mà Melly gọi là Biri Biri này.

“Melly tốt lắm! hay lắm Melly!” Minh Vũ vô cùng phấn khích hắn ôm chầm lấy Melly mà hôn tới tấp. Bất ngờ dưới sự cuồng nhiệt của Minh Vũ, Melly ngã ra như phỗng mặt kệ hắn giờ trò đời bại. Nàng không phân khán mà hưởng thụ giây phút đó.

Hai bầu ngực sữa của nàng rung lên theo nụ hôn nồng nhiệt của hắn, cả người dường như vừa uống một ngụm nước nóng, toàn thân rực lửa kích thích đến tận xương.

Minh Vũ cảm nhận được từng chuyển biến trên cơ thể Melly, hắn thừa thế xông lên không phải lúc này thì lúc nào nữa.

Minh Vũ luồn tay xuống phía sau. Tháo cái nút thắt sau lưng Melly.

“Phốc!” âm thanh nhỏ tí vang lên nhất thời bộ ngực vùng cao đã không kìm nén được nhảy bung ra ngoài thoát khỏi sự kìm nén của miếng vải chật ních kia.

Hai quả núi cực kỳ đàn hồi, nó tung lên, sau đó không ngừng nhấp nhô, Minh Vũ tham tham xuống phía dưới, một bên xoa nắn, một bên thì dùng miệng mút lấy.

Melly cong người lên đón nhận tất cả, nàng cảm giác cực kỳ thăng hoa, chưa bao giờ nàng có cảm giác như thế này.

Hai tay nàng không ngừng xoa đầu của Minh Vũ, miệng không ngừng phát ra những âm thanh giống như ngạt thở.

Bộ ngực sữa to tướng nảy lửa, Minh Vũ không ngừng thay phiên đổi bên, hết trái rồi đến phải. Bàn tay hắn chẳng có nghĩa lý gì với bộ ngực khủng kia. Hắn hung hăng bóp lấy, khiến cho chúng biến dạng, ngực sữa ngập dòn theo từng động tác của hắn.

Hơi thở Mily ngày càng gấp, Minh Vũ cũng không nhìn được, bên trong đũng quần của hắn đã căng cứng không chịu nổi.

Hắn lột phăng ra, bên dưới Melly cũng là một mảng lông đê, bên dưới đã ướt đẫm thành một đoàn, nước cùng lông quện lại với nhau.

Minh Vũ đã từ rất lâu hắn muốn hít cái hương vị kia, ngay cả tại thời hiện đại hắn cũng chỉ là một tên trai tân chưa nếm mùi đời.

Minh Vũ hung hăng cắn một ngụm trên vùng đất thần bí ấy, một hương vị kỳ lạ xông vào mũi hắn, mấy cọng lông tơ xoắn tít cũng chọc vào mũi.

Hương vị có một chút ngai ngái, một chút mùi nước tiểu, nước nhò, nhưng tất cả những thứ kia hợp lại, tạo thành một mùi vị khó tả, nó rất mê người, rất làm cho người ta kích thích mãnh liệt.

Chiếc lưỡi ngắn của hắn không ngừng hoạt động tại vùng đất thần bí kia.

Melly không ngừng phát ra những âm thanh kiều mỹ đến tận xương, từng tiếng thở dốc truyền khắp một vùng.

Đôi bàn chân thon dài rắn chắc lúc này đã quấn lấy đầu Minh Vũ, giết chặt vào, dường như không muốn cái miệng tai quái kia rời xa vậy.

Cảm nhận Melly cực kỳ kích thích, Minh Vũ vô cùng cao hứng, hắn lần đầu tiên làm việc này, đặc biệt là trong rừng cây, đánh dã chiến thật là kích thích.

Hắn không nhìn được nữa, cũng bắt đầu xước thương ra trận, vị tiểu huynh đệ ngóc đầu dậy, nhưng nó thật là thương cảm, đến cả lông tơ còn chưa mọc hết, chứ nói làm gì to với chẳng nhỏ.

“Phập!” âm thanh nhỏ bé vang lên, hắn đã cho vào bên trong, lần đầu tiên hắn được kết nối với phụ nữ, cảm giác bên trong thật là nóng ấm, nó giống như là một chiếc lỗ sâu không đáy, không ngừng hút hết sinh lực của hắn vậy.

Mà Melly trạng thái cũng không khá khẩm gì hơn, bất ngờ bị một thứ lấp đầy bên trong, nàng kiều mỹ rên lên một tiếng, mắt nhắm nghiền, có ý định đứng dậy.

Minh Vũ làm gì cho nàng cô hội xoay người, hắn không ngừng nhấp nháy, từng cú thúc của hắn đâm thật sâu đến nhất có thể.

Thân thể Melly cứng đờ dưới từng cú thúc của hắn, sau đó nàng dường như buồn xuôi thân thể mà cảm nhận từ trận sáng khoái từ bên dưới truyền đến.

Chỉ trong 10 phút sau, Minh Vũ thức ngày càng nhanh, hẳn cũng không nhị được mà gầm lên, tinh hóa cuối cùng cũng được ra, lần đầu tiên của hắn vào bên trong người phụ nữ xinh đẹp nhất bộ lạc.

Hắn đã kiệt sức, thân hình đổ ập xuống, đè lên bộ ngực vĩ đại đang phập phồng theo từng nhịp thở kia.

“Vũ! lần sau không làm như thế được! phải để ta xoay lại!” Melly ngực phập phồng nhỏ nhẹ nói.

“là sao?” Minh Vũ khá khó hiểu.

Melly cũng không biết phải nói làm sao, ngôn ngữ khá là thiếu khó mà nói cho rõ. Sau một hồi diễn giải minh họa tay chân cuối cùng Minh Vũ cũng hiểu như thế nào.

Đó chính là khi này hắn cùng Melly tư thế bị sai, phải giống như những con sói hoang, những con chiến sư trên vùng đồng cỏ, như thế mới được, tư thế đó đó chính là tổ tiên ban tặng, thần linh ban tặng.

“Doggy” Minh Vũ cười tà tà.

Sau đó hắn nhớ lại một số kiến thức về thời đại nguyên thủy, lẫn như cổ đại. theo thuyết tiến hóa thì con người được tiến hóa từ một loại người vượn. chính vì như thế một số đặc tính của loài thú vẫn không thể thay đổi, ví như giao phối từ phía sau.

Nhưng Minh Vũ là người hiện đại, nên áp dụng kiến thức thời hiện đại, ngay cả chuyện đó, hẳn mở đầu với tư thế truyền thống, mà bỏ qua tư thế thời kỳ này.

Hắn tà tà cười, rồi thổi một hơi vào gáy tai Melly “vậy ta làm tiếp!”

“không được! một ngày một lần! không được làm hơn!” Melly trừng mắt với hắn. tuy trừng mắt với bộ dáng thị uy, nhưng trong mắt Minh Vũ lúc này không khác gì kích tình cho hắn.

Cặp móng heo hắn đã hướng bộ ngực sữa đánh tới. nhưng Melly làm gì cho hắn cơ hội tiếp tục trò đòi bại kia. Đôi tay thon dài đã túm lấy cổ hắn xách qua một bên.

Bên này nàng bắt đầu mặc lại quần áo, khi nàng đứng dậy, từ bên dưới vùng tam giác thần bí chảy dài một thứ chất lỏng trắng đục.

.....

Chỉ trong 10 phút sau, mọi thứ đã ổn định lại, Minh Vũ cũng từ trong cơn say tỉnh tỉnh táo. Hắn mới hỏi Melly.

“quả này ăn rất ngọt! sao lúc trước ta hỏi có từng nhìn thấy trái cây gì ngọt không? Lại không khai báo?”

“trái này có vị ngọt à?” Melly thắc mắc hỏi lại.

“Đúng! Rất ngọt!”

“Ách! Ta không biết! ta thấy vị nó giống mật hơn!” nàng mắt trắng trợn trả lời, coi như là phát hiện mới vì trái Biri Biri là ngọt, không phải vị mật ong.

Nghe Melly trả lời như thế Minh Vũ dường như muốn cắn lưỡi. nhưng không sao hắn cũng đã tìm ra được nguyên liệu nấu đường rồi. Nhất thời hắn cùng Melly đi lòng vòng khắp vùng đất có cây Biri Biri này.

Cây Biri Biri thuộc giống cây bụi cao chừng 2 mét, bụi cây tỏa ra xung quanh và đồng thời mọc rất nhiều gai. Những quả chín mọng thường nằm sát sát dưới gai nhọn. hầu như dưới mỗi cây gai đều mọc ra hai quả.

Lá chúng có một màu xanh thẫm chứng tỏ nó là một loại cây ưa bóng. lá có hình thù tương tự nhưng lá Phong Đỏ, nhưng không biết vào mùa đông giống cây này có đỏ lá vàng hay không.

Cây Biri Biri mọc chung với nhau thành một quần thể lớn kéo dài hàng trăm mét, không biết vì nguyên nhân gì, nhưng những quả ở đây không có loài nào ăn cả, giống như những chiếc gai nhọn kia thủ hộ những quả chín mọng.

Chỉ có phía dưới mặt đất có dấu hiệu của các loài gặm nhấm làm hang dưới đây, quan sát phụ cận có những hạt phân to bằng đầu ngón tay út, se se lại. nếu như Minh Vũ đoán không lầm thì bên dưới những bụi cây này là một hang thỏ rất lớn.

Cả hai cùng nhau đồng hành xung quanh khu vực đến tận trưa mới về, lúc này mọi người đang chuẩn bị thức ăn trưa. Có kinh nghiệm ngày hôm qua, nên việc nấu canh đỡ hơn một chút, không đến nội tệ phải phun ra ngoài.

Món chính là bánh khoai hấp ăn kèm với thịt sói nướng muối ớt, bữa trưa như thế xem như là không tệ rồi.

Những chiến binh bị thương ngày hôm nay đã phục hồi hơn rất nhiều. còn tên Klu đã sinh long hoạt hổ, từ sáng cái tên kia đã cùng “Bé Cưng” rong ruổi khắp khu vực bờ suối để tìm tung tích bầy sói.

Ngay sau kết thúc bữa ăn, Minh Vũ đã công bố thứ hôm nay mình tìm thấy, và yêu cầu 20 tộc nhân mang theo gùi, da thú cùng hân đi hái quả Biri Biri.

Khi nghe cái tên lạ lẫm này, ngoại trừ những thành viên bộ lạc Syk thì phần khởi còn những người khác thì cho đây rất bình thường, xem đây chỉ là một loại quả ăn được.

Nhưng chỉ có Minh Vũ mới biết giá trị của những quả kia. Quả rất mọng, nhiều nước và ngọt. những quả chất lượng kia sẽ cung cấp nguyên liệu chế tạo đường tuyệt hảo nhất.

Khi bộ lạc có đường thì sẽ có rất nhiều thứ được giải quyết, đầu tiên là cải thiện thức ăn, nhiều thức ăn mới sẽ được tạo ra khi có thêm gì vị là đường.

Nước chanh giải khát mùa nóng cũng là một thức uống không tệ. chưa tính là còn có thể làm chanh muối tích trữ vào mùa đông sử dụng.

Vào những ngày thuộc chu kỳ kinh nguyệt, phụ nữ thường rất đau bụng do hành kinh, nhưng khi có đường, vào những ngày đó nước đường sẽ cải thiện tình hình hơn rất nhiều.

Đặc biệt khi đông đến, nướng đường ươm lại thêm một tí gừng sẽ giữ âm cơ thể. Nhưng bộ lạc vẫn chưa tìm ra nguyên liệu tương tự gừng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Nấu đường

“Xã Hội nguyên thủy thật là cái gì cũng thiếu!” Minh Vũ than, thế nhưng hân vẫn tin chắc vào một tương lai tươi sáng đang chờ đợi hân cùng bộ lạc. chuyến đi khám phá vùng đất phía nam này hân thật mong chờ nhiều thứ mới mẻ.

Ngồi bên cạnh hân Melly đang cắn từng ngụm thật lớn, chiếc đùi sói lớn kia hân là không đủ với khẩu vị của nàng.

Nhìn từng đường cong rắn chắc nhưng đầu gọi cảm, lòng Minh Vũ lại nóng lên, muốn tiếp tục dã chiến, nhưng lý trí không cho phép hân làm điều đó, thứ nhất rất tổn hại cho thân thể mới lớn, đồng thời không hợp vệ sinh.

Hầu hết các bệnh nguy hiểm khó trị đều bắt đầu từ những thói quen hầu như vô hại. hân nhớ lại đã từng đọc một bài báo nói về Bệnh Học Môi Trường, cái tên nghe thì chẳng có liên quan gì đến nhau, nhưng khi xem xét thì mọi chuyện đều có khả năng.

Đó chính là tình trạng bệnh ung thư tại Ấn Độ. Căn bệnh ung thư tại Ấn Độ tập trung tại hai vùng đó là Bắc Ấn Độ và Nam Ấn Độ.

ở Bắc Ấn Độ hầu hết các bệnh Ung Thư đều liên quan đến tử cung và khu vực cơ quan sinh dục của phái nữ, đặc biệt là những người có chồng và phụ nữ làm nghề mại dâm. Còn ở Nam Ấn Độ thì lại bị ung thư tại cổ họng, miệng, lưỡi và thực quản.

sau khi nghiên cứu các nhà khoa học đã rút ra một kết luận không thể ngờ tới, đó chính là do môi trường sống ảnh hưởng đến bệnh lý.

Đó chính mà Bắc Ấn Độ tập trung rất nhiều khu công nghiệp, nguồn nước bị ô nhiễm nặng nề, nguồn nước sinh hoạt đều bị ô nhiễm. do vì cơ quan sinh dục không được vệ sinh sạch sẽ trước khi quan hệ tình dục, thế nên chất độc ô nhiễm gây bệnh tích tụ trong âm đ*o phụ nữ. đó chính là nguyên nhân chính dẫn đến bệnh ung thư tử cung của phụ nữ ở Bắc Ấn Độ.

Còn ở miền nam, đó là trung tâm phát triển cuộc cách mạng xanh ở Ấn Độ trong những năm đầu thế kỷ 21. Việc lạm dụng thuốc bảo vệ thực vật, khiến cho nguồn nước, đất đai và cây trồng đều bị nhiễm độc thuốc Bảo Vệ Thực Vật, việc dư lượng thuốc trừ sâu trong lương thực đặc biệt là cây lúa đã gây ra căn bệnh ung thư tại vùng cổ họng của người dân nơi đây.

(P/s: nếu các bạn có ý định du lịch Ấn Độ thì mình khuyên một cây chân thành là không nên đặc biệt là các bạn gái. mình chỉ hình dung bằng một từ Bẩn! rất bẩn, ngay cả thức ăn. Nhìn cách họ làm toilet cũng đã nước không trôi. Mình thuộc trường phái sinh ra là để ăn, nhưng nhìn thấy cũng chạy, đặc biệt là đồ ăn đường phố.)

Có kinh nghiệm từ thời hiện đại, Minh Vũ đương nhiên sẽ không mắc phải những sai lầm không đáng có, dù gì cũng phải tắm rửa sạch sẽ trước khi hành sự.

Buổi chiều ngày hôm đó, Minh Vũ cùng 20 thành viên bộ lạc mang theo dụng cụ lên đường hái quả Biri Biri.

Cây Biri Biri tuy không cao cho mấy, nhưng chúng có rất nhiều gai nhọn, một khi không cẩn thận sẽ bị thương, nhưng những người hân mang theo đều là những thành viên bộ lạc Syk, việc thu hoạch quả Biri Biri đối với bọn họ cũng khá là thành thạo.

Theo như những gì Melly biết về loại quả này, một năm chúng sẽ cho quả một lần, đó chính là vào thời điểm này giữa mùa khô.

Tại phụ cận bộ lạc Syk có rất nhiều nhưng cây này, nhưng Vu nói đó là quả do thần linh ban tặng chỉ hái đủ ăn. Không được mang về bộ lạc.

Mà cho dù tộc nhân có mang về thì qua ngày sau cũng bị hư, hoặc là có nhiều kiến lên đánh cắp những quả Biri Biri.

Nghe Melly nói như thế, Minh Vũ cũng lý giải được một hai phần, đó chính là thành phần quả này đó là nước và đường, thứ kia rất dễ phân hủy trong điều kiện nắng nóng. Như thế là chuyện rất bình thường.

Chuyện thứ hai đó chính là giống cây này thuộc dạng cây lâu năm, vào cuối thu chúng sẽ rụng lá và đâm chồi vào mùa xuân năm sau.

Biết được thông tin này, Minh Vũ đã quyết định đem tất cả nhữn gốc cây này đào về bộ lạc trồng, như thế thuận tiện cho việc chăm sóc, nhân giống cùng thu hoạch.

Nói gì thì nói, có tài nguyên cứ đem về bộ lạc trước đã, khi có trong tay thì mới chắc chắn chúng thuộc về mình.

Nhóm người thu hoạch trái Biri Biri làm việc thật hiệu quả, bọn họ chia ra từng nhóm hai người, một người bẻ cong cành, một người thì hái trái, công việc tiếng độ khá nhanh.

Cho đến chiều tối mỗi người đều thu hoạch được một gùi lớn sau lưng, số lượng này nhiều kinh khủng, Minh Vũ cười đến tít mắt.

Tuy hái nhiều như thế, nhưng chỉ mới thu hoạch được một phần tư mà thôi. Mọi người vui vẻ ra về.

“Xem ra tối nay mọi người có một đêm thao thức không ngủ rồi” Minh Vũ trầm nhũ.

Quả thật khi về đến nơi cắm trại, hàng trăm con mắt đang nhìn chăm chăm đám người trở về, Orc cùng Klu là hai tên sốt ruột nhất đặc biệt là thân hình to béo như một con gấu lớn của Orc hẳn không ngu72nf đứng lên ngồi xuống trông thật buồn cười

“Quả Biri Biri ăn ngon không? cho ta ăn thử với” Orc cười hề hề, lúc này hẳn không giống một tên thợ săn dũng mãnh thiện chiến mà giống một tên mập đ-t tham ăn.

“bây giờ chưa ăn được! mai mới ăn!” Minh Vũ người khả khà. Nói xong cũng không có nghĩ ngợi màu bắt đầu chuẩn bị công tác nấu đường.

Làm đường bằng trái cây Minh Vũ không hề biết, nhưng làm đường bằng mía thì hẳn đã xem qua trên tivi và mạng xã hội.

Làm đường bằng mía theo kiểu truyền thống đó chính là tước vỏ mía,nghiền nhỏ, ép nước, lọc và cuối cùng đun hỗn hợp nước mía trên lửa, cho đến khi nào nước mía kẹo lại và chuyển thành màu nâu đỏ thì bắt xuống để nguội. Sản phẩm thu được là những tán đường, mà người ta gọi đó là đường tán.

Dưới bao nhiêu ánh mắt mong đợi của tộc nhân, Minh Vũ bắt đầu chỉ đạo luyện đường.

Đầu tiên là dùng một cái nồi lớn, rồi cho quả Biri Biri vào, sau đó dùng tay tách hạt quả Biri Biri ra. Phần thịt rất ngọt và nhiều nước, nhưng phần hạt bên trong thì cực đắng, nếu không loại bỏ hạt trước khi nấu thì hẳn là một thảm họa thực phẩm mất.

Một gùi quả Biri Biri đủ chia cho 3 nồi lớn, mọi người cùng nhau hợp sức chung tay làm việc, chừng nửa giờ một gùi quả đã hoàn toàn tách hạt.

Tiếp theo đó là dùng tay bóp nát nghiền nhỏ phần thịt, nhất thời bên trong nồi là một chất lỏng sền sệt, nhầy nhụa không khác gì một nồi cháo heo, ai nhìn cũng phải khiếp hãi.

Một số tộc nhân đã nhăn mặt, đồng thời có ý định là sẽ không ăn cái món ăn mới này, vì nó nhìn thật kinh khủng.

Mặt kệ những biểu cảm kia, Minh Vũ vẫn tiếp tục công việc của mình. Hắn dùng một tấm vải lớn, sau đó bắt đầu vắt nước, lọc tạp chất. Dưới ánh lửa bập bùng, mọi ánh mắt đều tập trung vào hắn.

Sau khi lọc tạp chất,sản phẩm thu được chỉ còn được một phần 3 nồi mà thôi, số lượng như thế là không tệ rồi.

Gom 3 phần lại với nhau, Minh Vũ bắt đầu đun hỗn hợp kia trên lửa đồng thời cho người không ngừng khuấy đều chất lỏng trong nồi kia.

Mặt khác Minh Minh chuẩn bị nơi làm nguội nước đường, nói là chuẩn bị thôi, nhum thực chất là hắn lấy toàn bộ tô chén mang theo, sau đó rửa thật sạch qua một lần rồi hong cho khô. Hắn còn thoa vào một lớp dầu oliu mỏng để tránh làm dính đường vào trong chén.

Chừng 30 phút sau, nồi nước đường kia bắt đầu sôi lên, tiếng ừn ục, từng bọt khí nổi lên, dưới ánh mắt chờ mong của mọi người, dung dịch kia bắt đầu cạn dần, ngày càng cô đọng đặc quánh lại.

“Thủ Lĩnh! Làm Muối!” một tộc nhân không nhịn được hỏi Minh Vũ.

Quả thật những công đoạn kia hết 7 phần là giống công việc làm muối của bộ lạc.

“không! Chúng ta không làm muối! chúng ta làm Đường!” Minh Vũ trả lời.

“Đường! Đường là gì?” lại có người thắc mắc.

“Muối mặn, Đường ngọt! ăn giống mật!” Minh Vũ cũng rất thoải mái đáp.

“Ồ! Cả bọn cùng ồ lên một tiếng, quả thật mật trong bộ lạc rất ít,hiếm khi được sử dụng, nhưng mỗi lần nấu thức ăn cho mật vào ăn sẽ rất ngon.

Dung dịch không ngừng cạn dần, chúng quánh lại với nhau, màu nâu đỏ cũng dần hiện ra, ngay lúc này Minh Vũ bắt xuống bếp, rồi cho cái chất sền sệt kia vào những tô chén đã đặt sẵn.

Khu là người hân hạnh được làm cái nhiệm vụ này, đơn giản là cái tên da trâu kia rất khỏe. từng đòn đường nóng hổi được đổ vào trong chén.

Chỉ 10 phút sau đường trong chén cũng bắt đầu nguội dần bắt đầu cô đặc.

Minh Vũ là người đầu tiên nếm thử, hắn bẻ một mảnh nhỏ rồi cho vào miệng.

Cảm nhận mùi vị quen thuộc, hốc mắt hắn thoáng đỏ lên, nó ngọt, mùi hương vị rất khác đường mía, nhưng nó chính là đường.

Đám tộc nhân cũng tò mò bắt đầu ăn thử, ai cũng tròn mắt và há miệng nói rất ngon. Ngay cả những tên lúc đầu có ý định không ăn cũng mặt dày tới liếm láp chút ít.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: “Thủ lĩnh nơi này rất mát!”

Khu đóng trại, đêm hôm nay là một đêm khó ngủ. Đường dùng rất tốt, rất ngọt, rất ngon. Nhưng đường cũng là một chất kích thích thần kinh ở mức độ nhẹ.

Đối với người hiện đại mà nói, sử dụng đường là một chuyện bình thường, thế nên sự kích thích này không hề hoặc xảy ra.

Nhưng tại thời đại nguyên thủy mà nói, lượng đường mỗi người dùng hôm nay đã nhiều gấp 4 5 lần số lượng mật bọn họ dùng trong một năm.

Minh Vũ không hề để ý đến chuyện đó, thậm chí hắn còn không biết đường kích thích thần kinh. (tăng động, phấn kích, khó ngủ).

Thế vậy mà Minh Vũ còn nấu một nồi nước đường thật lớn để mọi người cùng nhau giải khát chia sẻ món ngon.

Tuy đường trái Biri Biri không có ngon bằng mật ong, thế nhưng bù lại là có thể cung cấp số lượng lớn, nên Minh Vũ rất mạnh tay trong việc tiêu xài tưởng thưởng cho các tộc nhân. Và đó cũng là thảm họa cho Minh Vũ tối nay.

Đêm thời đại nguyên thủy, chính là một màn đêm tĩnh mịch, bên ngoài toàn là âm thanh của côn trùng, có đôi khi lại vang lên những tiếng rống của hung thú. Thông thường vào cái giờ này, tộc nhân bộ lạc hết chín phần đều đi ngủ, nhưng hôm nay thật khó để bọn họ chìm vào giấc ngủ như mọi khi.

Minh Vũ cũng thế, hôm nay là ngày quan trọng đối với hắn, hắn đã thoát khỏi đời trai tân hai kiếp. không biết là vì đường hay là phấn kích trong lòng, hắn cực kỳ khó ngủ.

Trong đêm tối hắn nghe đâu đó có tiếng thờ đóc, hắn là xung quanh mấy cái tộc nhân không ngủ được đang hoạt động “ giải trí ”. vì lều trại đều dựng đã chiến trong rừng, nên những căn chòi lá làm cực kỳ đơn sơ chỉ đủ khả năng che nắng che mưa. Hơn nữa chúng được xây dựng san sát nhau.

Chòi lá của Minh Vũ nằm ở trung tâm, vì thế khắp bốn phía hắn đều vang lên những tiếng thờ đóc. Minh Vũ không hiểu sau hôm nay mấy cái tộc nhân lại mạnh bạo như thế. Làm gì có cái kiêu làm đồng loạt như vậy.

“Làm vừa thôi, làm quá sức, không ngày mai sẽ không làm được việc!” Minh Vũ than thở, nhưng cũng có phần gì đó chờ mong.

Nhấn nhện một hồi lâu Minh Vũ mới quyết định tìm Melly, không biết giờ này nàng ta ngủ chưa. Minh Vũ mò mò đi vào lều Melly.

Lúc này Melly đang nằm trên một tấm vải bó, thân hình như một con rắn nước nhấp nhô gợn sóng.

“Melly!” Minh Vũ khẽ gọi.

Melly nghe được âm thanh của hắn cũng chẳng buồn cử động thân thể tỏ ra khó chịu nói

“Biến! ta đang rất nóng!”

Nghe thế óc Minh Vũ nghĩ ra một kế hay rồi nói

“Melly! Theo ta! Chỗ này rất mát! Rất thích!”

Melly có chút không tin, nhưng vẫn ngồi dậy cùng Minh Vũ đi ra ngoài, dưới ánh sáng mập mờ đêm trăng non, Minh Vũ có thể nhìn thấy rõ ràng phần trên của nàng hoàn toàn thả lỏng, hai ngọn núi rung rinh theo từng nhịp bước chân của nàng.

“ự!” Minh Vũ khẽ nước bọt một cái, rồi dắt Melly ra bờ suối với ý định cực kỳ xấu xa.

Melly không một chút nghi ngờ bị tên thủ lĩnh tính kế, nàng cùng hắn ra suối.

Quả thật khi ra bờ suối nhiệt độ đêm hè giảm rất nhiều, hơi nước giảm nhiệt đột rất tốt.

Minh Vũ ngay lập tức áp sát Melly nhỏ giọng nói

“Melly tiếp tục không?” hắn vừa nói vừa thổi hơi vào mang tai nàng.

Đương nhiên Melly làm sao chịu nổi kích thích của Minh Vũ cho được, nàng cũng rất là bức rức à, vừa nãy xung quanh nàng toàn là những âm thanh kia, lúc này có đối tượng làm sao bỏ qua cơ hội.

Lần này Melly chủ động hơn nhiều nàng lôi Minh Vũ xuống dòng suối, bắt đầu một màn kích tình, ngay sau đó là một tư thế truyền thống của người nguyên thủy. tiếng nước chảy róc rách hòa theo từng nhịp của hai người.

Đang lúc cao trào, Minh Vũ bỗng nghe âm thanh quen thuộc, dường như là tiếng của tên đàn Orc.

“Gru! Gru!” tiếng gầm của hắn vang lên, nhất thời Minh Vũ nhìn sang bên, chỉ cách hắn chừng 10 mét có hai thân ảnh nhấp nhô trên một hòn đá lớn.

“A! Thủ Lĩnh!” nhất thời Orc la thật to.

Nhất thời Minh Vũ bị giật mình, cái tiểu huynh đệ đang hưng phấn càng quấy bất ngờ cũng bị ỉu xiu.

Sau đó lại có rất nhiều tiếng chào hỏi vang lên xung quanh hắn.

“Thủ Lĩnh! Thủ Lĩnh!.....” những âm thanh này nam có nữ cũng có. Bất chợt Klu bước tới trên tay hắn còn cầm một bó thuốc, ánh sáng chiếu rọi lờ mờ làm cho Minh Vũ cũng nhìn thấy xung quanh.

“Thủ Lĩnh! Nơi Này Rất Mát A!” Klu vui tươi chào hỏi.

Có ít nhất 30 cặp cùng ý tưởng với hắn hành sự nơi này, hơn nữa bọn họ còn nhao nhao chào hỏi Minh Vũ. cái mặt da non của hắn làm sao chịu được trần cảnh như thế, ngay lập tức hắn cụp đuôi cùng Melly chạy vào trong lều.

Melly tỏ ra không vui, đối với các nàng chuyện này khá là bình thường, không có gì đáng nói cả, dù gì đây chính là việc giao phối bình thường mà thôi.

Những con cái sẽ chọn những con đực được cho mà dũng mãnh nhất, thiện chiến nhất, tài giỏi nhất để giao phối. Melly chính là một con người cao ngạo, vì thế con đực nàng chọn phải là người tốt nhất (theo nàng). Trong mắt nàng không có ai ngoài Minh Vũ là người được chọn. tuy tên kia không mạnh, nhưng hắn là người tài giỏi, vật từ trong tay hắn đi ra không thể tầm thường, có vật dùng rất tốt, có thứ ăn rất ngon.

Mà đối với những phụ nữ khác trong bộ lạc quan điểm con đực mạnh nhất cũng khác nhau. Ví như người to khỏe nhất, người săn giết nhiều sói nhất, người bắn tên xa nhất,..... rất nhiều sự lựa chọn.

Melly buồn bực cũng đành bước chân theo Minh Vũ ánh mắt nàng trừng vào mấy tên phá đám. Cả một đám người không một ai hó hê, bọn họ tiếp tục công việc của mình à.

Nhất thời từng âm thanh kiều mị và dục vọng vang lên cả một khu vực dòng suối.

.....

Sáng ngày hôm sau, khi mặt trời đã xuất hiện, thông thường giờ này thức ăn sáng đã sớm chuẩn bị xong, nhưng ngày hôm nay lại khác thường, cả bộ lạc không một ai thức dậy, từng cặp ôm nhau ngủ trong rất nhiều tư thế, ngay cả việc không mặc quần áo cũng là chuyện bình thường.

Trong số đó có Minh Vũ cùng Melly, đêm hôm qua bọn họ khi về trại cũng tiếp tục hành sự.

Tạm gác lại chuyện sinh sản nòi giống về sau, ngày hôm ngày khai đầu một ngày mới cực kỳ mệt mỏi, nhưng công việc hôm nay không thể bỏ qua. Hôm nay khá là nhiều công việc cần phải xử lý đầu tiên là số da sói cần phải xử lý cho tốt.

Việc thứ hai đó chính là làm đường số trái cây còn lại, và cuối cùng đó là thu hoạch quả Biri Biri tiếp tục

Một lần nữa nhóm người lại phân ra nhiệm vụ, 20 người tiếp tục hái quả Biri Biri, 30 người tiếp tục xử lý da sói, số còn lại tập trung luyện đường. vì quả Biri Biri không bảo quản được lâu.

Có kinh nghiệm từ tối ngày hôm qua, cộng thêm Minh Vũ tự tay hướng dẫn chỉ đạo, công việc luyện đường đơn giản hơn rất nhiều, nhưng chỉ có một việc duy nhất đó là thiếu công cụ làm việc.

Nồi lớn và khay đựng đường rất là thiếu, thế nên sẽ giảm đi việc sản xuất sẽ chậm lại.

Nhưng điều đó sẽ không bao giờ làm khó được Minh Vũ. ngày hôm qua hẳn dùng chén, tô để làm vật đựng, nhưng hôm nay Minh Vũ quyết định là một cái khay thật lớn có thể chứa được nhiều đường cùng một lúc.

Đầu tiên là hàn đóng một cái khung gỗ hình chữ nhật, đặt xuống mặt đất,, khung gỗ này có chiều cao khoảng chừng 10 cm, bên dưới khung gỗ được lót bằng những phiến đá bằng phẳng xếp san sát nhau.

Tiếp theo đó lại tiếp tục được lót thêm, những phiến lá tai voi cực lớn vào. Và cuối cùng là một lớp vải bố được phủ lên một lớp dầu oliu mỏng.

Nước đường sau khi được cô đọng sôi cô đặc lại sẽ được cho vào cái khung gỗ này, sau khi đợi cho đường nguội cô đọng thành một khối cứng rắn. thì lúc này Minh Vũ mới dùng dao cắt thành những khối nhỏ hình vuông dài chừng 5 cm

Hôm nay khá là mệt mỏi nên viết hơi ít ae thông cảm

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%C3%AAn-Th%E1%BB%A7y-Th%E1%BB%9Df-%C4%90%E1%BA%A1f-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Tình báo từ bộ lạc báo đen

Cuối cùng sau ba ngày, Minh Vũ đã thu hoạch toàn bộ quả Biri Biri chín, thậm chí bộ lạc còn tập trung lực lượng đào được mấy gốc cây Biri Biri mang về bộ lạc trồng.

Mà trong thời gian này, nhu yếu vật tiếp tế từ bộ lạc cũng đã mang tới. lần này là do A'Khim và Luc dẫn đội.

Luc cũng đã trở về từ nơi sinh sống củ bộ lạc Oro thu thập quặng khoáng đồng, lần này Luc mang về khá nhiều quặng cũng như mang về một thông tin cực kỳ hữu ích cho Minh Vũ lúc này. Đó chính là thông tin từ của bộ lạc ăn thịt người, bộ lạc Báo Đen.

Sự phát hiện của Klu là một sự ngẫu nhiên, đó chính là trong quá trình tìm nguồn nước uống, Luc đã về tình nhìn thấy một tên đặc thù hình thái giống như bộ lạc ăn thịt người lần trước tấn công bộ lạc.

Luc đã âm thầm đi theo và phát hiện điều cực kỳ kinh hãi, rằng bộ lạc Báo Đen đã du nhập vùng rừng núi. Ngoài ra bọn họ còn chặn dòng nước xây đập như bộ lạc, tuy không to lớn và chứa nhiều nước như của bộ lạc.

Vũ khí bọn họ đa phần đều bằng xương thú và đá, nhưng bọn chúng cũng có cung tên giống như bộ lạc. điều đó là cho Luc cực kỳ kinh hãi, nên lập tức trở về thông báo cho Minh Vũ biết.

Khi Minh Vũ nhận được thông tin này hẳn rất là ngạc nhiên, ý định đầu tiên là muốn xem thủ lĩnh bộ lạc Báo Đen có phải là người xuyên không như hắn hay không. Nhưng hắn kìm nén lại được. tuy biết cơ hội tìm ra người đồng hương cực kỳ mong manh.

Thế nhưng khi tìm ra được thì như thế nào, sẽ hợp tác phát triển bộ lạc, hay là giương cung bạt kiếm đánh nhau sống mái giành quyền thống trị.

Không thể nói trước được điều gì, nhưng Minh Vũ chắc chắn bộ lạc Báo Đen chính là tai họa cũng như khả năng tạo tai họa rất cao cho sự an nguy sinh tồn bộ lạc Đại Việt.

Hơn nữa Minh Vũ rất là e ngại cách làm của bộ lạc Báo Đen, thậm chí là cái tên đang cầm quyền kia.

Minh Vũ tin chắc rằng, cái trò tiêu diệt bộ lạc Linh Cầu kia là do cái tên kia đẻ ra, hơn nữa hắn còn chế tạo ra giáp cây, rất có tác dụng trong chiến tranh bộ lạc với vũ khí thô sơ.

Chính vì thế phát triển bộ lạc nhanh chóng trong lúc này, chính là điều tiên quyết nhất, không thể bỏ qua cơ hội tốt để bộ lạc phát triển. Vì thế cuộc thám

hiểm về vùng đồng cỏ rộng lớn phương nam, Minh Vũ càng quyết tâm hơn.

Chuyến đi lần này Minh Vũ huy động gần một nửa lượng tài nguyên vật tư hiện có của bộ lạc.

Khoai, bột khoai, muối, ớt, dầu là những nhu yếu phẩm không thể thiếu đặc biệt là muối và ớt. Tiếp theo là những thứ quan trọng khác như nồi lớn, chảo và túi đựng nước.

Trâu cũng được huy động 15 con trong tổng số 22 còn lại của bộ lạc, bọn chúng không thể dùng để cưỡi như cách thông thường bộ lạc hay làm, số trâu kia dùng để thò vật phẩm hàng hóa.

Bọn trâu được chế tạo riêng một bộ dây đeo lớn, dây đeo này có tác dụng gắn các túi chứa vật dụng trên mình chúng (giống như mấy cái túi của mấy anh giao hàng nhanh).

Có vật dụng kia, mỗi con trâu có thể thò vật phẩm khoảng 100 kg mà không có một chút phiền toái hai công kênh nào cả.

Ngoài ra vũ khí là thứ không thể thiếu, mỗi người được trang bị hai túi tên với khoảng 100 mũi tên, trong đó có khoảng 30 mũi tên được bọc đồng, số còn lại là tên gỗ thường.

Thuốc gây tê cực mạnh cũng là một vật phẩm mấu chốt trong chuyến đi thám hiểm này. Chất gây tê cực mạnh là vũ khí đặc trị hiệu quả nhất đối với động vật thuộc lớp thú. Còn với lớp chim, thì hầu như không có tác dụng.

Dao đồng, mũi giáo bọc đồng, lưỡi liềm làm bằng móng chim cổ đại, cũng được trang bị mỗi người một món, nói chung chuyến đi này Minh Vũ chuẩn bị khá kỹ lưỡng.

Lần này tham gia vào chuyến đi Minh Vũ mang theo tất cả 70 người, đây là những thành viên ưu tú nhất trong bộ lạc, số này nam chiến 7 phần, ba phần còn lại là phụ nữ đa phần là những chiến binh bộ lạc Syk.

Klu, Orc, Luc, Melly, Meoo, Chok là những người dẫn đội chính. mọi người nghỉ ngơi qua một ngày, trong thời gian đó Minh Vũ giao nhiệm vụ cho A'Khim khi trở về bộ lạc phải thực hiện tốt.

Đầu tiên chính là trong thời gian hấn đi phải chăm sóc thật tốt cho những giống cây bộ lạc đang trồng, tất cả mọi sự việc trong lúc hấn không có ở bộ lạc đều co Epx là chủ.

Ashi toàn quyền chỉ huy chiến binh cùng thờ săn bộ lạc có trách nhiệm bảo vệ bộ lạc an toàn.

Kori mở rộng tuần tra bộ lạc, nếu gặp người bộ lạc khác phải cảnh cáo rời khỏi lãnh địa bộ lạc, nếu trái lời không tuân thì trực tiếp tiêu diệt.

Nếu gặp thú dữ sống thành bầy thì phải cực kỳ cẩn thận đặc biệt là Gấu và Sói, phải báo ngay lập tức cho Epx và Ashi.

Minh Vũ căn dặn thật kỹ những sự vụ cần chú ý, đồng thời hấn còn dùng da thú viết lên những thứ quan trọng giao cho Epx và Ashi. Quả thật trong bộ lạc Minh Vũ tin tưởng nhất đó chính là Ashi và Epx. Còn mấy tên lâu la Orc, Luc hay Klu đa phần là những tên to cơ nhưng não teo.

Sáng ngày hôm sau Minh Vũ mang theo 70 người tiến về phía nam thám hiểm vùng đất hoang dã phía nam rộng lớn, số tộc nhân còn lại thì tiếp tục đào cây Biri Biri mang về bộ lạc trồng trọt.

.....

Bộ lạc Báo Đen, trong thời gian gần đây, cuộc sống của hấn cùng bộ lạc của mình cực kỳ thong thả và thoải mái.

Sau khi cái đại tai nạn kia qua đi, tuy mặt đất toàn là tro bụi núi lửa bao phủ toàn bộ vùng đất. nguồn nước và thức ăn trở nên cực kỳ khan hiếm. thế nhưng nhờ cách chặn dòng nước và lọc nước đã giải nguy cho bộ lạc, cũng như là tạo một cơ hội hiếm hoi cho bộ lạc.

Dòng suối tích tụ cực nhiều nước, thu hút rất nhiều động vật đến uống nước, đám người bộ lạc Báo Đen chỉ cần ra dòng suối mai phục, thì sẽ tìm thấy thức ăn. Thịt thu được rất là nhiều, hầu như mỗi ngày bọn họ hiết ít nhất cũng phải 2 3 chục con.

Với lại Kai là một người xuyên không mang kiến thức một người hiện đại, tuy có chút vô học bất tài, nhưng kiến thức cơ bản hấn cũng biết khá nhiều.

Lợi những kiến thức nửa vơi và những cổ gấn tìm tòi phá giải, trong thời gian qua Kai đã tạo ra những thứ “ thần kỳ ” trong mắt các tộc nhân.

Không cần giáo, cung, hay dao cũng có thể bắt được thú mà không tốn một chút sức lực. bắt cá dưới nước mà không cần đợi nước cạn. dùng đất làm đồ nấu, xây lều bằng đất, hơn nữa rất đẹp và vô cùng chắc chắn.

Nhưng thứ trong bất bộ lạc Báo Đen đó chính là điều thần kỳ, nhưng với bộ lạc Đại Việt đó chính là những chuyện rất bình thường.

Lúc này Kai đang ngồi trên một nhánh cây to, bên cạnh hấn còn có một ấm nước được thiết kế khá là tinh xảo, hơn xa vật dụng bằng đất của bộ lạc Đại Việt.

Bên trong ấm nước là nước sôi nấu chung với một ít lá cây, nêu Minh Vũ có ở đây thì có thể nhận ra thứ là cây đó là gì, lá cam thảo, và rễ cỏ tranh.

Cam Thảo chính là một loại thảo dược dùng rất tốt, có khả năng giải độc gan cũng như thanh lọc cơ thể, hạ nhiệt dùng rất tốt vào mùa khô nóng bức. Rễ tranh cũng có tác dụng tương tự.

Những thứ kia là do Kai vô tình phát hiện, thế nên ngay lập tức hắn tận dụng sử dụng và nhân giống nhưng loại thảo dược kia.

Kai ít học, nhưng cũng biết sự phát triển văn minh nhân loại phát triển từ đâu. Phải lấy nông nghiệp làm gốc, chỉ khi có thể tự làm chủ được nguồn lương thực mới có thể phát triển những thứ khác.

Nhưng đến nay Kai chỉ tìm ra một loại thực vật có mấy phần tương tự cây lúa mì của phương tây, nhưng khi mang về lại ăn không được, chúng rất hôi và khó ăn. Chính vì lẽ đó không một ai trong bộ lạc dám dùng loại cây kia. Tuy Kai có thể khẳng định chúng đều ăn được, ăn vào không chết.

Dưới uy vọng và uy quyền của Kai, bộ lạc tràn đầy đã tính hoang dại như bộ lạc Báo Đen đã trở nên an tĩnh và biết điều hơn rất nhiều, phụ nữ cũng được bảo hộ rất tốt, phụ nữ được sống tại các khu nhà riêng, không có bất kỳ một tên đàn ông nào ben mẫn tới.

Nhưng phụ nữ đang mang thai được đặc quyền từ chối chuyện giao phối, và được bảo hộ bởi tù trưởng Kai.

Chính vì chính sách đó đưa ra tình trạng bị xảy ra của bộ lạc giảm hẳn, chỉ tội nghiệp cho mấy tên đàn ông không có chỗ phát tiết mà thôi.

Lúc này Kai đang có ý định tấn công một cái bộ lạc nhỏ gần đó, mục đích của hắn chính là phụ nữ và trẻ em bộ lạc kia.

Cái bộ lạc nhỏ đó dân số chỉ khoảng 60 người, trong đó chỉ có 12 tên thợ săn, thực lực yếu kém vô cùng, nhưng có điều cái bộ lạc nhỏ kia rất cẩn thận đồng thời nơi cư trú bộ lạc khá bí ẩn, khó tìm ra tung tích.

Mấy ngày gần đây Kai cho người theo dõi, nhưng khi đến một hẻm núi lớn thì không thấy ai đâu cả.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Bí mật bộ lạc đồ sơn

Kai biết chắc chắn 10 phần cái bộ lạc nhỏ bé kia ẩn nấp trong hẻm núi lớn đấy, có khả năng rất lớn, bọn chúng có một hang động hay một cái gì đó đại loại có thể chứa được nhiều người.

Nếu như dùng đầu óc của một người nguyên thủy thì khó mà nghĩ ra, nhưng Kai không phải như thế, điều đó càng khiến cho Kai quyết tâm đánh chiếm cái bộ lạc kia. Nơi đó khá tốt để xây dựng lực lượng, ẩn giấu khi gặp nguy hiểm.

Alulu chính là một trong những tay chân đắc lực nhất của Kai, cái tên này đã theo Kai từ những ngày đầu đầu Brao còn làm tù trưởng.

Lúc này Alulu đã mang theo chiến lợi phẩm hôm nay trở về, đó là một con Trâu đồng cỏ lớn, đó chính là thành quả của 4 người đi săn trở về.

Lúc trước nếu muốn săn một con thú như thế, phải huy động gần như cả nhóm chiến binh, nhưng từ khi Kai nắm quyền làm thủ lĩnh. Kai đã hướng dẫn cho bọn họ nhiều cách săn thú dễ dàng nhất.

Như cách săn thú ngoài đồng cỏ, thông thường thì nhóm chiến binh sẽ chia nhau ra mai phục mục tiêu, sau đó dẫn dụ hay truy đuổi bọn chúng, khi chúng đuối sức sẽ dùng giáo giết chúng.

Khi đi săn bằng cách như thế, khi may mắn sẽ bắt được một con, nhưng có lúc chạy hụt hơi mà không đuổi được cọng lông chúng.

Còn theo cách của Kai đó chính là đánh vào nhu cầu thiết yếu của động vật, đó chính là nguồn nước. Hắn cho đào một cái hố khá lớn, bên dưới đó là 3 chiếc vại bên trong chứa đầy nước, đồng thời xung quanh cũng tạo một số chỗ ẩn nấp.

Nước chính là mối dự tuyệt hảo trong mùa khô, động vật ăn cỏ xung quanh, chúng có thể đánh hơi được mùi nước từ khoảng cách rất xa. Như thế mọi người chỉ cần bọn thú tự động tới nạp mạng mà thôi.

Hơn nữa Cung Tên của bộ lạc Báo Đen cũng dần được hoàn thiện, tuy chúng không có sức mạnh và uy lực như bộ lạc Đại Việt, thế nhưng trong tầm bắn 30 -40 mét vẫn dư sức.

Alulu mang theo chiến lợi phẩm gặp Kai đang ngồi ngắm cảnh hoàng hôn trên đồng cỏ rộng lớn.

“Tù Trưởng! ta phát hiện một cái bộ lạc rất lớn. bọn chúng có rất nhiều chiến binh” Alulu nói.

“Bộ lạc lớn! có bao nhiêu người?” Kai lấy khí thế uy nghiêm nói chuyện.

“Không Biết! hình như là đến từ một cái hồ lớn ở hướng kia!” Alulu chỉ về một phương hướng khác. Nếu như người thông thuộc địa hình thì có thể nhận ra đó là phương hướng bộ lạc Đồ Sơn, hồ Móng Gấu.

“bạn chúng đang làm gì?”

“Không Biết, chỉ thấy rất nhiều chiến binh đi về sâu về đồng cỏ!”

“quan sát bạn chúng! Nếu như muốn gây bất lợi cho bộ lạc thì có thể giết!” Kai lạnh lùng nói. Trong lời nói của hắn dường như rất coi rẻ sinh mạng muốn giết là giết.

Bắt chợt từ bên trong bộ lạc, một nữ chiến binh, à không một nữ nô bước tới, trên tay là một chiếc khay đựng làm bằng nhánh cây. Bên trên chứa khá nhiều trái cây xanh đỏ đủ màu, kèm theo đó là một khối thịt nước và tìm động vật nước.

Mà cái nữ nô này, được ăn mặc theo một cách kỳ lạ đối với ánh mắt mọi người, nhưng đối với người hiện đại thì đây được cho là ăn mặc theo kiểu cách bạo dâm.

Bộ ngực cực kỳ to lớn, được bó gọn trong một mảnh da thú nhỏ, dường như mảnh da thú ấy chỉ đủ che đi một phần ba bộ ngực vĩ đại kia.

Bên dưới cũng thế, chỉ là một miếng da thú hình tam giác to bằng một bàn tay, đủ che đi phần nhạy cảm ẩn giấu bên trong mà thôi.

Thế nhưng để tạo nên sự bất mắt và gợi tình, thì Kai còn buộc dây lên người cái nữ nô kia, từng vòng dây siết vào những nơi nhạy cảm, làm tôn lên một chút gì đó gợi tình.

Tất cả dường như hoàn mỹ trừ một điều, đặc điểm của dân cư vùng đồng cỏ. da đen tóc xoắn tít, áp sát vào đầu. đồng thời làn da cũng không được mịn màng cực kỳ khô ráp do cái nóng vùng đồng cỏ.

Như thế với cái mỹ quan của người Châu Á, thì cho dù ngực có to, hông có tròn, eo có thon mà có một làn da đen, tóc không có, thì vẫn cho là một kẻ xấu.

Cũng chính vì nguyên nhân đó mà hắn ta muốn chiêm đánh một cái bộ lạc khác để thu thập nhiều phụ nữ.

Hắn muốn có nhiều phụ nữ, phụ nữ càng đẹp hắn càng thích,thời cổ đại có cái gì, quyền lực, phụ nữ. trên có quyền sát sinh, dưới có vô số mỹ nữ đi theo, như thế chính là mục đích hàng đầu của hắn trong cái thế giới này.

Nữ nô mang trái cây cùng thức ăn lên cho Kai, hắn ta vô cùng hưởng thụ người phụ nữ này của hắn,bàn tay hắn liền chộp lấy bộ ngực vĩ đại kia, miệng thì được nữ nô đút cho từng quả trái cây chín mọng.

Hơn nữa nàng ta vô cùng hưởng thụ vị tù trưởng này hành hạ bộ ngực, thậm chí là cách vị tù trưởng giao phối, thật rất khác so với bộ lạc, làm cũng rất thích hơn.

.....

Lại nói về bộ lạc Đồ Sơn, quả thật bọn họ như lời Alulu nói. Bamma mang theo khoảng 150 chiến binh bộ lạc thẳng tiến đầm lầy vùng đồng cỏ. đây chính là chuyến đi hằng năm của bộ lạc.

Bọn họ cần phải thu hoạch một loại cỏ chỉ sinh sống quanh vùng đầm lầy, loại cỏ này có tác dụng rất tốt trong việc cầm máu vết thương và trị chứng nóng sốt.

Đúng như những gì Minh Vũ phán đoán, bộ lạc Đồ Sơn này biết sử dụng dược liệu để trị bệnh,trong tay Vu bọn họ có rất nhiều loại thảo dược dùng để chữa bệnh. Như thuốc trị đau bụng, trị ho, trị sốt, cầm máu, chữa thương,... Ngay cả thuốc dùng cho việc ra máu nhiều trong những ngày hành kinh của phụ nữ cũng có. Nhưng đó chính là những tồn tại bí mật nhất của bộ lạc và đượ cho là Thần Linh ban tặng.

Bamma biết vùng đồng cỏ là một nơi cực kỳ nguy hiểm, thế nên hầu như hắn tập trung lực lượng khá nhiều về chuyến đi này.

Mục tiêu của bọn họ chính là trung tâm vùng đồng cỏ, bọn họ phải đi qua lãnh địa của hai bộ lạc hung ác khác trong vùng đồng cỏ là bộ lạc Báo Đen và bộ lạc Linh Cầu.

Sau khi bọn họ thu thập dược liệu tại vùng trung tâm đồng cỏ, bọn họ lại phải tiếp tục băng qua một dòng suối lớn để đến giao dịch với một cái bộ lạc khác tại vùng đồng cỏ.

Chuyến đi này kéo dài dường như đến hai tháng, nhưng mang lại lợi ích cực kỳ to lớn, đó chính là da thú và thịt khô đến từ vùng đồng cỏ, cái bọn họ trao đổi chính là thảo dược chữa bệnh cho những bộ lạc này.

Và đó chính là điều bí mật phát triển của bộ lạc Đồ Sơn. Tại phiên chợ đó, không chỉ có riêng bộ lạc Đồ Sơn cùng bộ lạc kia, mà còn rất nhiều bộ lạc khác tại vùng đồng cỏ, mang lại nguồn lợi ích cực kỳ phong phú.

.....

Đã ba ngày trôi qua, nhóm người Minh Vũ một mực dọc tho dòng suối nhỏ hướng về vùng đồng cỏ rộng lớn.

Dọc theo tuyến đường, Minh vũ có thể nhận thấy cảnh quang thay đổi cực kỳ rõ nét, ngay cả khí hậu sinh vậy cũng có những chuyển biến cực kỳ rõ rệt.

Giống như phương bắc dãy núi lớn kia đó chính là vùng đất bằng tuyết vĩnh cửu, tiếp theo đó xuôi về phương nam, khí hậu trở nên nóng ẩm hơn, xuất hiện các thảm thực vật rừng lá kim, rừng lá rộng, những thảm thực vật đồng cỏ. giống như là trái đất thu nhỏ phân chia từ thấp lên cao từ bắc xuống nam.

Lúc này nhóm người Minh Vũ đang đi giữa những tán rừng lá rộng, những thân cây cao chót vót, thậm chí có những cốc cây có tuổi thọ hàng ngàn năm vài chục người ôm không hết.

Nhưng lúc này những tán cây to lớn kia, không có xanh mát như những khu rừng lá rộng thường thấy, mà chúng có chút vàng vọt, lá rụng rất nhiều.

Kiểu hình giống loài, và lá thì chứng tỏ nó là những giống cây lá rộng, nhưng lại biểu hiện là rừng khô lá rụng. quần thể sinh vật nơi đây cực kỳ khác biệt, khó mà lấy kiến thức trái đất áp dụng vào nơi này.

Dọc đường Minh Vũ đi rất chậm, một mực hẩn qua sát sinh vật nơi đây, một mặt tìm kiếm thêm nguyên vật liệu giúp ích cho bộ lạc phát triển.

Quả thật dọc đường hẩn phát hiện một loại cây mới họ đậu. chúng là giống cây dây leo, thường đu bám trên những ngọn cây cao, gốc của chúng rất to so với những giống cây họ đậu dây leo thường có trại trái đất.

Trái của chúng có hình dáng như một quả đậu phộng, nhưng lại to bằng cổ tay, bên trong có rất cả 6 hạt, mỗi hạt to và có sắc thái như hột mít.

Trên những tán cây to lớn đất, có rất nhiều, nhưng chẳng hề có một loại động vật nào ăn cả, những quả khô rụng đầy gốc cây.

Khi nhìn thấy những quả kia rơi đầy đất, Minh Vũ rất là ngạc nhiên, hẩn muốn tìm tòi qua sát xem đây là loại quả gì.

Thế nhưng nguyên đoàn người không một ai có một chút thông tin về loại quả này cả. thế nên Minh Vũ đành đánh liều thử vậy may.

Thông thường bất kỳ một giống cây họ đậu nào, cách chế biến thông thường nhất chính là luộc, vùi tro và nghiền thành bột.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Giống đậu kỳ lạ

Bởi vì tìm ra một nguyên liệu mới, thậm chí là có thể tích trữ dùng làm thức ăn, nên nhóm người đã quyết định hạ trại dừng tại nơi đây một thời gian ngắn.

Lúc này trước mặt Minh Vũ là một đồng lớn giống quả họ đậu kia, đa phần chúng vẫn còn lớp vỏ khô cứng bên ngoài.

Quả rất to, trái bé nhất cũng to bằng ngón chân cái, mà quả to thì bằng cổ tay. Thế nhưng số hạt bên trong quả luôn hạn định là 6 hạt.

Mỗi hạt to gần bằng hạt mít, nhưng có màu tía đục khi còn tươi và sẫm màu lại khi quả khô đi. Nhân bên trong cũng có một màu trắng đục. Minh Vũ không dám tư thân kiểm nghiệm đây có phải là thực vật ăn được hay không. Nên lúc này nội tâm hẩn khá là đắn đo.

Thời nguyên thủy, ngoài việc chết do bệnh tật, hung thú và đói ra thì nguyên nhân dẫn đến cái chết nhiều đó là ăn trúng vật có độc.

Không phải bên trong rừng bất kỳ loại trái cây hay cỏ dại gì cũng có thể ăn được, bên trong đó luôn ẩn chứa nhiều nguy cơ, mà người nguyên thủy phải thường xuyên tìm thấy thứ mình không nhận biết, sau đó ăn bừa vào, nếu may mắn sẽ no bụng. còn nếu xui xẻo thì đau bụng 1 2 ngày, còn đen hơi thì dẫn đến tử vong.

Minh Vũ không thể nào đặt tất cả vào vận may cho được. vì thế hẩn kiểm tra rất kỹ càng trước khi sử dụng làm thức ăn.

Minh Vũ dùng dao cắt đôi hạt đậu ra, hạt đậu có một lớp vỏ trấu rất mỏng bao bọc lấy phần nhân trắng bên trong. ở tâm có một lỗ hồng to bằng đầu tăm. Xem ra cái lỗ nhỏ kia đó chính là mầm của hạt.

Phần thịt nhân khá cứng, vì quả đã quá khô, Minh Vũ bóp nát thì cảm nhận được một chút mịm màng của tinh bột.

Nếu như lúc này trong tay Minh Vũ có một lọ I ốt, hẩn có thể kiểm nghiệm ngay đây có phải là tinh bột hay không.

Khi trong tay nắm chắc bảy phần, thành phần chính của hạt đậu này là tinh bột, Minh Vũ mới bắt đầu làm thử nghiệm tiếp theo.

Thứ nhất, đó là cách đơn giản nhất thông thường nhất, đem chúng nướng trên bếp lửa. Thứ hai đó là luộc trong nước sôi.

Việc nướng trong lửa, đương nhiên là sẽ nhanh chính hơn, đồng thời cũng là cách nguy hiểm nhất. nếu như quả có độc, việc nướng chín sẽ làm nhanh chóng phát tán độc ra trong không khí, có thể nguy hại có nhiều người.

Còn các thứ hai xem ra có vẻ an toàn hơn. Việc luộc hạt trong nước, nếu thật quả có độc, nước đun sôi sẽ pha loãng chất độc ra, khi ăn vào nguy cơ sẽ thấp hơn rất là nhiều.

Vì đạt được mục đích an toàn nhất cho Orc, Minh Vũ dùng một cái nồi nước lớn, bên trong chưa đầy nước, nhưng chỉ có sáu hạt đậu to bằng ngón chân cái vào mà thôi.

Tộc nhân nhìn thấy thủ lĩnh lại tự tay làm đồ ăn, mấy con sâu tham ăn trọng bụng lại bắt đầu không yên, đặc biệt là hai tên Orc và Klu.

Mấy tên lâu la thì cũng ăn theo, không chịu đi chuẩn bị lều trại, cũng như là làm thức ăn mà cứ tập trung lại một chỗ chờ thức ăn.

Minh Vũ mặt có chút đen, nhưng hắn cũng hiểu nỗi lòng của tộc nhân, thế nên cũng đành dụ hoặc bọn họ một hai câu rồi đuổi đi làm việc.

Việc dựng lều trại lúc này khá là đơn giản, lều được dựng bằng những tấm da thú lớn may lại với nhau, đồng thời được thiết kế theo kiểu lều trại dùng trong cắm trại của thời hiện đại. chỉ cần tìm vị trí thích hợp căng dây đóng cọc gỗ là xong.

Đây là một trong những cái tiến mới trong lĩnh vực sinh hoạt của bộ lạc. số da thú này chính là được tận dụng từ lần trước khi đánh nhau với bộ lạc Báo Đen.

Mỗi lều trại kiểu này chứa được khoảng 10 người cùng nhau ngủ chung, để tránh trường hợp mất sức lúc ban đêm ảnh hưởng đến lộ trình, Minh Vũ đã phân ra nam nữ ngủ riêng. Mà còn riêng hắn.

Hắc hắc! lều trại thoải mái, có da thú lột lưng ngoài ra còn có một cái siêu cấp nữ chiến binh ban đêm “Bảo Hộ” cho hắn khỏi bị ma bắt!”

Trở lại với chuyện chính, Minh Vũ tiếp tục thử nghiệm thức ăn, sau hai giờ luộc thật kỹ, không phải nói là ninh trong nước, Minh Vũ mới vớt sáu hạt đậu ra.

Nồi nước sôi cũng có một chút chuyển biến màu, nhưng không được rõ ràng cho lắm, đồng thời sáu hạt kia cũng có một chút dị biến.

Mỗi hạt ban đầu chỉ to bằng ngón chân cái, thế nhưng lúc này chúng phình to ra gấp 4 5 lần, mỗi hạt to bằng một nắm tay. Phần nhân màu trắng nảy ra, chảy ra từng dòng nước trắng đục, đó chính là tinh bột qua loãng. Phần vỏ trấu màu sẫm kia cũng bị nứt toát ra thành từng mảng lớn.

Minh vũ cũng có mấy phần tròn mắt há mồm với loại hạt đậu này.

Hắn khẽ chạm vào phần nhân đã bị ninh nhừ, hắn có thể cảm nhận được tinh bột cực mịn bên trong đồng thời, từ đó cũng phát ra một mùi hương nhẹ đặc trưng của mùi tinh bột.

Minh Vũ đánh liều, lấy một miếng cực nhỏ, nghiền nát trên đầu ngón tay rồi đưa vào bên trong đầu lưỡi nếm thử.

Một cảm giác quen thuộc xông lên não hắn, thứ này có vị khá nhạt, nhưng hương vị của tinh bột đó là điều chắc chắn.

“Xem ra thứ này có thể ăn được!” trầm ngâm một hồi, Minh Vũ mới cho ra quyết định.

“Orc! Tới đây! Ăn một hạt trước!” Minh Vũ kêu Orc đang thòm thèm chảy nước dãi kể bên.

Orc nghe thấy thủ lĩnh gọi tên mình thì ngay lập tức vọt tới, nhận lấy thứ hạt kỳ lạ kia. Lần này Orc cũng không có ngu như mấy lần trước, một phát hết luôn không biết cảm nhận ngon lành ra sao.

Lần này hắn ăn rất từ tốn, đôi khi ánh mắt lại liếc nhìn mấy tên khác sau đó hít một hơi thật sâu trên hạt đậu, ý bày tỏ

“Ha! ha!ha!ha các ngươi thấy chưa, có đồ ăn ngon là thủ lĩnh sẽ cho ta ăn trước! ta cho các ngươi thèm chết!” Orc lộ ra bộ mặt tiểu nhân đặc chí.

Nhưng hắn nào ngờ biết rằng Thủ Lĩnh của hắn đang hồ hởi, cho hắn làm một con chuột bạch mà không hề hay biết. vậy hắn còn lấy đó mà tự hào.

“Oạch!” khi cho vào miệng, bản mặt của Orc ngay lập tức đờ ra. Nhưng hắn không dám phun ra, hắn chậm rãi nhai nhai, nét mặt biểu cảm cực kỳ kinh khủng.

“ăn dờ! ăn không ngon! Rất nhạt! so với hạt đá thì ngon hơn nhiều!” Orc thao thao bất tuyệt chê bai.

Nghe Orc nói thế mấy cái tộc nhân cười ha hả, giống như là đang chọc tức hắn vậy. nhưng một chuỗi thông tin kia đã cung cấp cho hắn rất nhiều thứ.

Thứ nhất là mùi vị rất nhạt, thứ đó cung cấp cho hắn một thông tin đây là một loại thực vật có thể dùng làm thức ăn, và không có vị tạp chất khác như chác, đắng.

Thứ hai so với hạt đá, điều đó có nghĩa, thành phần chính nhân hạt đó chính là tinh bột giống như hạt đá của bộ lạc.

Giờ này chỉ cần xác định 10 phần là hạt này không có độc nữa là có thể sử dụng hoạt hạt này làm thức ăn cho bộ lạc.

Minh Vũ cũng tự mình nhấp nhấp một khối đậu khi, khi tự mình cảm nhận hẳn mới an tâm mà xác định nhất.

Ăn vào cả một khối lớn vị rất tệ, rất nhạt nhẽo, rất dở. phải nó là thứ khó ăn nhất từ trước tới giờ

Minh Vũ lại tiếp tục thử nghiệm lần này hẳn cùng nòi nhỏ hơn, đồng thời cho vào nhiều hạt đậu hơn, hẳn nấu chừng nửa giờ, khi những vỏ trấu bên ngoài nổ ra thì hẳn mới tắt bếp.

Lần này ít nước hẳn cũng quan sát được chuyển biến màu sắc của nước luộc, chúng chuyển sang màu đục tím, gần giống màu của vỏ trấu.

Khi dùng lưới nếm thử thứ nước kia, Minh Vũ cảm nhận được một vị ngọt ngào, không giống ngọt như đường mà ngọt theo kiểu tinh bột. điều này khẳng định loại hạt kia có thể ăn được không có độc bên trong.

Mà vị đậu lúc này cũng ngon hơn rất nhiều, chúng có vị giống như đậu trắng, bòn bột ăn rất thích, nếu như khi luộc cho thêm vào chút muối thì có sẽ đậm, vị dễ ăn hơn rất là nhiều.

Còn về phần lõi tro, khi ăn có một vị bùi thơm và có một chút vị béo, dễ ăn hơn rất nhiều.

Sau khi thử nhiều cách cơ bản chế biến Minh Vũ đã cho giống cây này vào một trong những giống cây trồng của bộ lạc, đồng thời cho tộc nhân thu thập thật nhiều giống cây này. Đồng thời Minh Vũ cũng đặt tên cho nó là Đậu Nở.

Vì giống cây đậu nở này sinh trưởng và phát triển chủ yếu trên thân cây to lớn, nên việc thu hoạch khá là tốn công sức. sau hai ngày cả, mọi người thu thập được khoảng 8 giỏ hạt thành phẩm sau đó mới tiếp tục lên đường thẳng tiến phương nam.

Lúc này trong đầu Minh Vũ luôn suy nghĩ về những ứng dụng của loại này trong việc chế biến nấu nướng cũng như là trồng trọt với số lượng lớn tại bộ lạc.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Cá sấu

Dùng chân tổng cộng ba ngày, nhóm người lại tiếp tục hành trình về phương nam. Bọn họ cứ nem theo dòng suối mà đi, thế nhưng tới ngày thứ 4 thì phải chuyển sang một phương hướng khác.

Bởi vì dòng suối hợp lưu chảy vào một cái đầm lầy cỡ nhỏ, và đây cũng là lần đầu tiên bộ lạc chạm trán với cá sấu đầm lầy.

Vùng đầm lầy tương đối khá nhỏ, có diện tích chừng 10 kilomet vuông, nhưng bên trong là một hệ sinh thái cực kỳ phát triển, cây rừng phát triển rậm rạp. bên dưới những thảm thực vật xanh tươi kia là ẩn chứa rất nhiều loài động vật săn mồi nguy hiểm. Cá Sấu đầm lầy, rắn đầm lầy, thậm chí là những động vật khác nguy hiểm hơn rất nhiều.

Chok là người dẫn đường, không phải hẳn thông thuộc địa hình hay là biết xác định phương hướng, nhưng bằng kỹ năng sinh sống tại vùng đồng cỏ hẳn cũng biết một số thứ tại nơi này. Bởi vì phía bên kia đầm lầy đó chính là vùng đồng cỏ rộng lớn.

Tuy vòng qua đầm lầy, nhưng Minh Vũ thường xuyên nghe thấy tiếng thú dữ săn mồi, tiếng động vật la thảm thiết khi bị săn. Âm thanh cùng cảm xúc cực kỳ khó tả.

Chok luôn mồm kể huyền thoại về những con cá to lớn dưới đầm lầy cũng, đó là những con cá cực kỳ to lớn, có hàm răng cực lớn, ngay cả một trâu cũng bị chúng nuốt gọn.

Dường như khi vờ về vùng đồng cỏ Chok sinh hoạt cực kỳ sống động hơn, lời kể của hắn hấp dẫn đến nỗi làm cho mấy tên máu điên chiến đấu nổi lên vô cùng hứng thú với loài cá khủng bố săn bắt săn mồi kia.

Theo Klu cùng Orc hay thậm chí là những người chưa từng đi qua vùng đồng cỏ, đương nhiên sẽ không biết đến cá sấu rồi, bọn họ luôn cho rằng cá là thứ dùng để thức ăn, bọn chúng rất ngốc không thể săn bắn thân.

Thế là cả bọn đòi đi bắt cho bằng được con cá lớn kia, Minh Vũ cũng đồng ý ham vui với đám người này.

Quả thật Minh Vũ còn chưa tận mắt nhìn thấy cá sấu hoang dã, chứ mấy con cá sấu ở Thảo Cầm Viên chẳng khác gì một con thằn lằn to xác mà thôi.

Nhưng đối với cá sấu hoang dã, đặc biệt là thời nguyên thủy luôn có những điều bất ngờ sẽ xảy ra không biết trước được.

Thế là cả bọn dừng lại hạ trại chuẩn bị cho chuyến đi săn cá sấu.

Đầm lầy này khác là nhỏ, nhưng vào thời điểm này cũng còn khá là nhiều nước, có nhiều chỗ nước còn khá sâu khoảng chừng 1.5m. nhưng đa phần khoảng chừng 0.5 mét mà thôi.

Nước bên trong đầm lầy là nước tĩnh, rất nhiều bùn, nếu một mực lội xuống bên dưới mà không đề ý sẽ rất nguy hiểm, chưa tính là có thú dữ luôn rình rập.

Lúc này Minh Vũ mang theo tất cả 10 người, Melly, Meeo, Klu, Luc, Orc, Chok, K'klu, P'ke và Bao. Cùng nhau vào đầm lầy săn Cá Lớn.

Khi bước vào vùng tiếp giáp đầm lầy, Minh Vũ có thể ngửi được mùi bùn cùng là cây phân hủy, dòng nước bên dưới rất đục rong, rêu, lá cây phủ kín. Che đi những thứ cực kỳ nguy hiểm bên dưới.

“Thủ Lĩnh! Cá răng lớn nấp bên dưới, chúng nấp rất dỗi!” Chok chỉ về bên dưới nói.

Đám người Klu đương nhiên là không tin, làm sao con cá lớn có thể nước một con trâu mà có thể nấp dưới dòng nước nhỏ bé kia.

Nhưng Minh Vũ biết điều có hoàn toàn có thể, thậm chí là tin chắc 10 phần bên dưới có ít nhất 4 5 con cá sấu lớn đang ẩn nấp dưới kia.

Vì sao Minh Vũ nhận định như thế, là bởi vì có bong bóng nổi lên thành từng luồng nhỏ, nếu không tin mắt sẽ không phát hiện ra.

“Nhìn!” Minh Vũ bất ngờ chỉ về một phương hướng khác, nơi đó có một con chim đang bắt cá sát bờ, nó rất là cẩn thận, nhưng vẫn gây ra động tĩnh, từng làn nước quợn sóng xung quanh.

“Pốc!” không ngờ chỉ một cú mổ nó đã bắt được một con cá da trơn to bằng ngón chân cái. Cả một đám chưa kịp cảm thán con chim kia bắt cá tốt.

“Ầm” một tiếng tấp dừ dội vang lên, nhất thời dưới mặt nước tĩnh lặng kia một cái mồm cực lớn từ dưới lao lên ngoạm lấy con chim kia. Cả chim lẫn cá đều bị nuốt gọn. ngay cả một cộng lông cũng không còn.

Cái bộ hàm kia dài ít nhất cũng một mét, hàm răng tua tủa bén nhọn, từ âm thanh phát ra, đương nhiên sức mạnh của nó cực kỳ ghê gớm.

Nhìn thấy cảnh tượng kia cả một đám ngây người, ngay cả tên Orc mập mạp không sợ trời, không sợ đất cũng ngồi bệch xuống thở hồng hộc.

“răng của chúng thật khủng bố!” Minh Vũ cảm thán một câu.

Còn Chok thì lộ ra vẻ mặt khinh bỉ tên Orc cùng Klu.

“không phải các ngươi thích khoe khoang giết gấu, giết sói ư! Có giỏi giết cá răng lớn đây này!”

Nhìn thất bộ dạng của đám người, Minh Vũ cũng không có ý định đi săn tiếp vì phải củng cố lại tin thần lại cho bọn họ đồng thời tìm ra phương án bắt cá an toàn nhất.

Cá sấu tuy đáng sợ, nhưng nó cũng là một tài nguyên sử dụng cực tốt.

Đầu tiên là thịt cá sấu, thịt cá sấu mang lại giá trị dinh dưỡng cực cao, hơn nữa hương vị rất ngon ăn rất tốt.

Gân cá sấu thuộc loại chắc chắn nhất, dùng nó để thay thế dây cung, bởi vì hiện tại cung tên bộ lạc chế tạo ra phần dây cung được làm bằng dây thừng, không được chắc chắn cho mấy. sử dụng chừng một tháng dây sẽ có dây hiệu hư đứt. thay mới cũng rất phiền.

Da cá sấu rất dày và bền, có thể dùng nó để chế tạo áo giáp da, như thế nếu chiến đấu sẽ giảm được sinh mệnh của tộc nhân rất là nhiều.

Còn phần sụn non cá sấu chứa rất nhiều canxi, có thể dùng chúng làm thức ăn thậm chí là nghiền ra là viên năng lượng tích trữ.

Còn bộ hàm khủng kia, nếu như thích hợp có thể làm lưỡi cưa hoặc vũ khí. Nhưng điều này Minh Vũ không biết có làm được hay không, thế nhưng trên người con cá sấu đều là những thứ hữu ích. Minh Vũ chắc chắn phải bắt được nó.

“Chok! Ngươi giết được con cá kia bao giờ chưa?” Minh Vũ hỏi.

Chok lắc đầu nói:

“Không bắt được, chúng rất mạnh, khi đến gần hẳn phải chết giống như con chim lúc nãy!”

“Thủ Lĩnh bắt không được a! sẽ chết! chúng còn hung hơn cả gấu!” Klu nói.

“Gấu không biết núp! Vá biết núp không bắt được!” Orc cũng nói.

Minh Vũ cười cười “Xem ra hai tên này biết sợ là gì rồi” Minh Vũ thầm nghĩ.

“Con Cá kia được gọi là Cá Sấu!” Minh Vũ bắt đầu giải thích cho mọi người rõ về Cá Sấu.

“chúng là loài bọ sát máu lạnh, vì thế vào buổi sáng chúng phải lên bờ để phơi nắng, đó cũng chính là thời gian chúng ta săn giết chúng!” Minh Vũ nói.

“không thể nào! Cá sao lên bờ được!” Orc phản bác.

“Chúng sẽ lên bờ! chúng có 4 chân!” Minh Vũ trừng mắt Orc một cái rồi nói tiếp.

“ta thấy những con cá sấu kia rất là hung va tham ăn, ta có thể dụ dỗ bọn chúng lên bờ rồi giết sát.

.....

Sáng ngày hôm sau, Minh Vũ cùng một đám người tụ tập lại, lúc này trên tay bọn họ có rất nhiều vật dụng, thậm chí còn có 4, 5 con thỏ và gà.

Nhìn những thứ xung quanh, đám người cũng rất là thắc mắc không biết thủ lĩnh sẽ làm món gì ngon để ăn, nhưng thật không ngờ đáp án chính là dùng để săn cá sấu.

Cá Sấu tuy là một loại hung thần dưới nước, chúng có thể trầm mình một chỗ hàng giờ liền chỉ để săn một con mồi. ở dưới nước bọn chúng không khác gì một con tàu ngầm và dường như vô địch.

Nhưng khi chúng lên bờ là một chuyện khác, thân thể to lớn, nhưng tứ chi lại nhỏ, cho dù có sức mạnh đến đâu, một khi lên bờ chúng chính là những tấm bia sống cho người tùy tiện ngắm bắn.

Đó chỉ là một phần nhỏ trong kế hoạch săn cá sấu của Minh Vũ mà thôi, còn rất nhiều chuẩn bị, như dây thừng, móc câu, và vũ khí mang tính chất trí mạng nhất đó chính là chất gây tê cực mạnh.

Buổi sáng sớm, không khí dễ chịu hơn rất nhiều, mặt trời vẫn còn chưa thiêu đốt mặt đất, ánh nắng dịu nhẹ khắp muôn nơi.

Và đây cũng là thời điểm các loài động vật máu lạnh bò ra phơi nắng, tại một bãi đất rộng, có khoảng 5 con cá sấu lớn đang từ từ bò lên bờ, một số con khác đã ổn định vị trí, phơi mình dưới ánh nắng.

Lúc này đám người nhìn thấy toàn bộ thân thể không lồ của đám quái thủ kia, mỗi con có chiều dài nhỏ nhất cũng 3 mét. Con lớn nhất thì cũng khoảng 5 mét. Với cái hình thể kia, thì chúng có thể nuốt một con trâu là chuyện bình thường.

Minh Vũ thật không ngờ tới lũ cá sấu có kích thước to đến như thế, dường như to gấp đôi thậm chí là gấp ba so với trái đất. hẳn có lẽ đây là thời kỳ nhiều cây cối, có hàm lượng ô xi cao trong không khí, nên các loài bò sát phát triển mạnh.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 148: Săn cá sấu

“Những thứ này làm sao bắt được cá sấu a” Klu là người đầu tiên thắc mắc hỏi.

“Thủ Lĩnh! Da cá sấu rất dày, đâm không phá, sao mà giết!” Chok tỏ ra am hiểu nói.

Orc thì không nói gì một mực mài rìu dường như ý chí chiến đấu của tên mập lù này đang dâng lên cao.

Melly cũng không nói gì, nhưng bộ mặc lại tỏ ra không có vui, vì những con vật kia sáng nay nàng mới bắt, tưởng rằng Minh Vũ sẽ làm món ngon. Vì không có đồ ăn ngon nàng liền xụ mặt không vui.

“Răng cá sấu rất to! Cắn phát chết luôn!” Luc thì có chút sợ sệt. không những Luc mà những người khác đều thế, nhưng ai nhìn thấy cái cảnh cá sấu săn mồi thì đương nhiên sẽ sợ hãi.

Đúng, cá sấu rất khỏe, rất mạnh, mỗi cú đớp của nó có sức công phá cực kỳ ghê gớm, ngay cả mai rùa cũng bị cắn nát. Da chúng rất dày, nếu dùng vũ khí thô sơ thông thường tạo cho chúng một vết thương cũng rất khó.

Thế nhưng không có bất kỳ con vật nào là mạnh nhất, tất cả đều có điểm yếu chỉ cần lợi dụng thật tốt, thì điểm mạnh cũng chuyển sang điểm yếu.

ở dưới nước cá sấu có thể coi như là một hung thần, nhưng khi trên bờ nó chẳng khác gì một cái bia sống cả.

nhưng có điểm khó giải quyết là da chúng rất dày, không biết những mũi tên bọc đồng có thể xuyên phá không nữa. nếu như biết trước có trường hợp săn cá sấu thì Minh Vũ đã cho mang theo cường nỏ rồi.

Minh Vũ ước tính mỗi con cá sấu có chiều dài 5 mét có trọng lượng ít nhất một tấn, như thế sức mạnh quai hàm và lực cắn phá cũng nằm ở khoảng 1 tấn cho đến 1.2 tấn. nếu như một con trâu bị cắn với sức mạnh như thế thì bị cắn ra làm đôi cũng là chuyện bình thường.

Nhưng đó cũng là điểm yếu của cá sấu, lực cắn tuy rất mạnh, nhưng lực há miệng ra lại rất yếu, đồng thời xương cùng khoang miệng không có rãnh chắc như răng của chúng. Đây chính là hai yếu tố Minh Vũ xác định có thể săn giết cá sấu.

Lúc này trên tay có ba thanh đồng to chừng ngón chân cái dài khoảng 30 cm. hai đầu đều được mài nhọn, hơn nữa mỗi đầu đều được chế tạo móc câu giống như đầu mũi tên. Ngoài ra dưới chân hắn còn một bó dây lớn, sợi dây cũng có độ to không kém.

“Chúng Ta sẽ dùng những thứ này để bắt cá sấu!” Minh Vũ lớn tiếng nói.

“không cần thắc mắc, cứ theo lời ta là được!”

.....

Tại bãi đất trống, nơi này có khoảng 5 con cá sấu lớn đã phơi mình trong nắng, 3 con nhỏ hơn thì chỉ ngoi cả đầu lên, đang chủ định tìm một khoảng trống nào đó để phơi mình.

Cách không xa đó chính là nhóm người Minh Vũ, lần này Minh Vũ mang theo 30 người, với trang bị cung tên đầy đủ, ngay cả mũi tên cũng được tẩm chất gây tê cực mạnh. Búa, dao lớn, giáo, móc dây thừng, tất cả đã vào vị trí.

Khu dân dân bò tới gần bầy cá sấu, hắn ta bò rất chậm để tránh phát ra âm thanh, bên hông gã cột 3 con thỏ lớn và một con heo rừng cỡ trung.

“Vút!”

Đang nằm phơi nắng bất ngờ có một vật từ trên không rung rơi xuống, bọn cá sấu chồm người dậy, chiếc miệng to lớn đang há ra cũng ngay lập tức phản ứng.

“Phập! Phập!phập!” ngay lập tức có rất nhiều âm thanh tấp vang lên.

Cả thân hình con thỏ biến mất không một chút tăm hơi trong chiếc miệng khổng lồ kia.

Bất ngờ có thức ăn dân lên tới tận miệng, bầy cá sấu nháo nhào lên, đôi mắt nhỏ xíu không ngừng quang sát xung quanh.

“Vút!” lại một cái xác thỏ bay tới, lần này lực đạo ném yếu hơn rất nhiều so với khi nãy, những miếng mồi ngon trước mặt, bầy cá sấu nào chịu buông tha, chúng cố gắng lê cái thân hình khổng lồ trên bãi sỏi lay gần 5 m.

Lần này do phải di chuyển khá nhiều, nên những con có trọng lượng nhỏ hơn vượt lên trước, ăn được con mồi. thấy vậy những con phía sau cũng cố gắng tăng tốc.

“Vút!” lại một con thỏ bay tới, lần này lực đạo càng nhẹ hơn nữa, lại cách mặt nước chừng 5 mét.

Bầy cá sấu tiếp tục bò tới, lần này chúng liều mạng mà bò, kích thích tính hung tàn của chúng, dọc đường đi bọn chúng đã có dấu hiệu đánh nhau.

Nhất thời, một con cá sấu lớn ở phía sau vọt lên, cái thân hình to lớn của nó trườn về phía trước, vọt lên trên tất cả đớp một cú thật mạnh.

“Phập!!!” âm thanh khá mạnh, xung lực dư chất phát ra xung quanh.

Mấy con cá sấu phía sau đâu có chịu thua, bọn chúng cố gắng bò về phía trước, lần này chúng đã cách mặt được gần 20 mét.

Ngay lúc này một con heo to lớn bay tới, ăn quyen miệng con cá sấu lớn kia, ý vào thân hình to lớn của mình, nó vung người lên, tấp một cú cực mạnh tranh giành thức ăn. Con heo xấu số kia ngay lập tức biếng mắt xong cái bộ hàm to lớn kia.

“Rống!” một tiếng rống thảm thiết vang lên, thân hình con cá sấu kia vùng vẫy kịch liệt, bùn đất văng tứ tung.

“rống! rống! rống!” âm thanh cực kỳ thảm thiết và thê lương, những con cá sấu xung quanh ngay lập tức hoảng sợ, nhanh chóng bò trở lại mặt nước. nhưng lúc này đã muộn.

Bất ngờ xung quanh liên tiếp có những mũi tên bắn vào thân hình của chúng.

“suru! Suru! Suru!” âm thanh xé gió mà bay tới, với cái khoảng cách gần chưa đầy 20 mét thể này, thì đám người bộ lạc Bách Phát Bách Trúng. Hơn nữa lực lượng và sát thương gây ra cực lớn.

Tương chừng những mũi tên sẽ ghim toàn bộ trên người bảy cá sấu, nhưng không, không một mũi tên nào có thể xuyên phá làn da dày phía trên lưng cá sấu cả.

Chỉ có 3 con trong số đó là bị trúng tên, số còn lại đã ngay lập tức bò xuống mặt nước. ba con cá sấu kia bị trúng tên ngay tại phần hông và phần bụng, hẳn là da khu vực này khá mềm nên có thể xuyên phá.

Những con cá sấu bị trúng tên, ngay lập tức được liệu chất gây tê cực mạnh có tác dụng, thân hình của bọn chúng nặng nề, dường như không còn có sức lực nữa. bọn chúng rống lên thể hiện sự tức giận của mình.

Mà con cá sấu tham ăn kia tình trạng càng kinh khủng hơn. Cái mỏ to lớn của nó lúc này đã tràn đầy máu tươi, trên phần nóc họng của nó có 3 4 mũi nhọn xuyên phá, phần móc câu kẹt lại trên vòm họng, khiến cho nó không mở miệng ra được. phần khoang dưới thì bị thủng một lỗ lớn. nó cố vùng vẫy lui xuống mặt nước, nhưng lại bất thành, một sợi dây to lớn đã dính vào trong cái miệng của nó.

Mà lúc này nhóm người Minh Vũ cũng hiện thân, cung tên trong tay không ngừng xạ kích lên những con quái vật khủng khiếp kia. Tuy bọn cá sấu đã bị thương nặng, nhưng không có nghĩa là bọn chúng mất đi khả năng chiến đấu.

Mục tiêu chúng là vùng da ở hông và bụng.

“Phốc! phốc!” không ngừng có những mũi tên xuyên qua làn da dưới bụng của bọn chúng, máu tươi tràn ra lênh láng cả một bãi lầy rộng lớn.

oanh kích chừng 10 phút, cho đến khi tên trong ống hết mọi người mới dừng lại, nhưng không một ai dám tiến đến.

lúc này Klu Orc và Luc tự thân dẫn đội bò xuống bãi bùn, mùi máu tươi kết hợp với mùi bùn hòa quyện lại với nhau tạo ra một cái hương vị tanh tưởi khó chịu đến không thể nào chịu nổi.

con cá sấu lớn cái mõm vẫn bị khóa chặt bởi mấy thanh đồng, tuy không thể há miệng uy tấn công, nhưng thân thể nó vẫn cử động, chứng tỏ sức sống phi thường của nó.

Mắt nó đỏ ngầu nhìn đăm đăm những tên gây ra cho nó những thương tích khủng khiếp.

Thân thể to lớn của nó không còn thực lui thoát khỏi sợi dây nữa, mà trường lên muốn tấn công đám người Klu.

Ba người Orc, Klu, Luc cũng không một chút yếu thế với một con thú đang bị thương và cái chết đang đến gần.

Klu dùng mũi giáo ngay lập tức chọc vào con mắt trái con cá sấu.

“Rống!” tiếng kêu thảm thiết vang lên, con cá sấu vùng vẫy kịch liệt. máu từ trong khoeo mắt chảy ra như suối.

“Grrrrrr” Klu cũng rống lên, hẳn dùng hết sức lực thân thể đâm sâu vào hốc mắt. theo như lời của thủ lĩnh hốc mắt, bụng, khớp đuôi là những điểm phòng thủ yếu nhất trên người cá sấu. khi bị tấn công vào chỗ đấy chúng sẽ bị trọng thương.

Orc còn hung bạo hơn cả Klu trên tay hẳn là một chiếc búa lớn, chiếc búa này về sau này mới được chế tạo dựa trên kích thước và sức mạnh của Orc. Lưỡi búa to dày nặng đến 10 kèm theo cán búa bằng gỗ, tổng cộng chiếc búa chiến này lên tới 12 kg.

Mem theo tiếng rống của Orc, thân hù béo ú mập mạp như gấu đã nhảy vọt lên, hai tay vung búa lên thật cao, hướng thẳng đỉnh đầu con cá sấu mà đập tới.

“Ầm!” Âm thanh chấn động cả bãi đất trống, lưỡi búa to dày cắm gập thẳng vào bên trong đầu sọ con cá sấu, nó không kịp vùng vẫy một cái, chiếc đuôi không ngừng co quật cũng thẳng ra, chết không thể chết thêm lần nữa.

“Rống! Rống!” Klu cùng Orc rống lên thật to, đó chính là nghi thức chiến thắng kẻ thù của bộ lạc Đá Lớn từ rất lâu rồi.

Lu trong chiến đấu cận chiến vừa rồi không kịp ra tay, nên tên kia cũng không có rống theo, mà mang theo ngọn giáo xông về hai con cá sấu còn lại.

Hắn làm giống như Klu mục tiêu là con mắt.

“Phốc!” âm thanh xuyên phá vang lên, hẳn định rống lên ăn mừng, bất ngờ, từ một phương hướng khác, con cá sấu bất ngờ tập kích, cái miệng khổng lồ răng nanh lởm chởm hung hăng cắn tới Luc.

“Luc! Coi chừng!” Minh Vũ gầm lên.

“Phập!” AAAAAA” âm thanh thảm thiết vang lên, đó chính là Luc. Đôi hàm cá sấu đã cắn vào chân phải Luc, hẳn hét thảm lên lên một tiếng.

Con cá sấu kia cố gắng lắc đầu ý định vật gãy chân Luc, sau đó nó sẽ xông lên giết mấy tên còn lại. chiếc đầu to lớn vừa đưa lên chưa kịp đập xuống thì đã có một chiếc búa lớn dính đầy máu tươi đập xuống đỉnh đầu nó rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: Luc bị trọng thương

Biến cố cực kỳ bất ngờ, Luc không kịp trở tay, hấn ngã ngào về phía sau.

“Phập!” chỉ nghe một tiếng, chiếc mõm khổng lồ kia đã cắn ngập vào chân Luc, hấn hét thảm một tiếng.

Con cá sấu thuận thế tấn công, ý định vật nát xương Luc. Vậy mà ngay tình thế cấp bách hai thân ảnh Klu và Orc đã xông lên.

“Rống!” Klu hú một tiếng dài, ngọn giáo dài 2 mét đã xuyên thẳng quai họng.

Vậy mà Orc càng khùng khiếp hơn nữa, hấn ta lao tới dùng cái thân hình to lớn đồ sộ của mình nện xuống cái đầu đầu máu tươi kia.

Bị tấn công từ hai phía, con cá sấu bị húc tung sang một bên, chiếc hàm cắn chặt chân Luc cũng buông ra, nó định quay đầu lại cắn Orc một cái.

Nhưng không có cơ hội cho nó quay đầu tấn công. Klu cũng đã xông tới cận chiến, dao đồng đã vung ra chém tới tấp.

“Phập!” một đao trí mạng chém xuyên vòng họng con cá sấu, máu tươi chảy ra như suối, chiếc đuôi khổng lồ chỉ co giật một cái rồi thẳng ra chết không thể chết hơn.

Nhưng lúc này không phải là lúc ăn mừng chiến thắng, Luc đã bị thương, hơn nữa thương thế không hề nhẹ chút nào.

Chỉ bằng một cú đóp khá nhẹ, nhưng dường như nó đã phá xuyên phá xương ống quyển của Luc. Máu tươi chảy lênh láng. Thế nhưng tên kia cũng là lý do không rên một tiếng, hấn cố gắng đứng dậy muốn xông tới chém vài nhát lên thì thể con cá sấu.

Nhưng vết thương cùng bãi chiến trường không cho phép hấn làm điều đó, chỉ có đôi mắt căm hận nhìn chòng chọc con cá sấu kia mà thôi.

“Klu! Orc” may mạng Luc trở lại, hấn bị thương.” Minh Vũ hét lớn.

Orc dùng đôi tay trần cố gắng lôi Luc ra khỏi bộ hàm kia, nhưng không thể.

“Thủ Lĩnh! Không thể! Kẹt rồi!” Klu lớn tiếng.

“Mở miệng nó ra!” Minh Vũ chỉ đạo.

Orc nghe thế ngay lập tức thay đổi tư thế, hai tay cố hết sức mở cái miệng khổng lồ kia ra.

“AAAAAA” lúc này Luc mới hét thảm, nỗi đau xé thịt chạy dọc lên sống lưng.

“Phốc!” chiếc miệng đã mở ra, nhưng chân trái dính ở hàm trên, không cách nào lấy ra được.

Klu thấy thế không biết xử lý như thế nào cho cam, đành phải liếc mắt nhìn Minh Vũ.

“Mau lên bờ!” lúc này Minh Vũ nào suy nghĩ gì nhiều, bởi vì máu đã chảy loang lổ xuống dòng nước. mà lúc này, ở đằng xa Minh Vũ có thể nhìn thấy dòng nước đang chuyển động, dường như có cái gì đó đang di chuyển đến.

Klu nhận lệnh. Không có đề ý trên mặt Luc, hấn giật mạnh ra, vết thương trên chân phải có một dòng máu phun lên không trung.

“Bà mẹ nó!” Minh Vũ chửi đồng lên, hấn thật không thể chỉ một cú cắn nhẹ kia, vậy mà gây ra thương tích khủng bố đến thế.

Mấy tên trên bờ cũng nhanh chóng nhảy xuống, dùng những chiếc móc kéo xác mấy con cá sấu sâu vào bờ.

Mấy con kia nặng cũng không ít, mỗi con nặng ít nhất cũng 700 kg, còn con to nhất thì khoảng một tấn.

Nếu như ở địa đất bằng khô ráo, thì kéo khối lượng thịt một tấn kia phải nói phải vận dụng lực lực của khoảng 10 người, nhưng trên địa hình bùn lầy, lực ma sát đáy rất thấp, thế nên chỉ chừng 3 phút mọi người đã lôi ba con cá sấu vào sát bờ.

Minh Vũ cũng không quan tâm chiến lợi phẩm vì Luc đang bị trọng thương, có thể nói đây là thương tổn lớn nhất mà hắn từng gặp phải trong khoảng thời gian từ trước tới giờ.

Luc được mang lên bờ, bùn đất kết hợp chung với máu tươi hòa chung một mùi tanh tươi.

“Vãi!” Minh Vũ gầm lên, hắn cần phải nhanh chóng cầm máu. Dừng dư con cá sấu đã cắn vào động mạch, máu tươi không ngừng chảy ra. Luc sắc mặt nhanh chóng tái nhợt vì mất máu quá nhiều.

Minh Vũ ngay lập tức dùng vải cột thật chặt ngay khớp gối để cầm máu tạm thời.

“Vũ! chỗ này không chảy máu! Chỗ này mới bị thương!” Melly không hiểu tại sao Minh Vũ lại băng bó chỗ không có vết thương liền hỏi, nhưng hắn nào có thời gian giải thích cho nàng.

“Mang về trại! Luc thương nặng!” Minh Vũ lớn tiếng, sau đó nẩy tên to cong cung Luc trở về, còn những tên còn lại thì xử lý chiến lợi phẩm.

Chừng nửa giờ sau, Orc đã cõng Luc trở về nơi cắm trại. tộc nhân nhìn thấy Luc bị thương nặng cũng có chút lo sợ, nhưng khi nhìn thấy Minh Vũ bình an cả một bọn thờ phào nhẹ nhõm, sau đó bu lại quan sát Luc như thế nào.

“Tránh Ra!” Minh Vũ quát sau đó lại nói tiếp

“mau đun nước sôi, lấy nước sạch!”

Mấy tên tộc nhân nhìn thấy thủ lĩnh nổi giận lớn tiếng thì ngay lập tức cụp đuôi nhào nhào làm việc. một số tên yếu tim thì mặt xanh không còn lá chuối.

Rất nhanh, hai túi nước lớn được mang tới, đồng thời nước nóng cũng được nấu, chừng 20 phút sau nước sẽ sôi.

Minh Vũ nhanh chóng dùng nước sạch rửa vết thương, vết thương có diện tích khá lớn, chiếc lỗ sâu hoắm, có thể nhìn thấy xương trắng bên trong.

Xương ống chân quả thật bị thủng một lỗ, mảnh xương vỡ văng ra ngoài một khối, nhìn thấy thương thế như thế kia, Minh Vũ cũng thở dài. Bị thương nặng như thế này, nếu như có bình phục thì Luc sau này cũng khó có thể trở thành một chiến binh như lúc này được.

Minh Vũ thật không ngờ con cá sấu kia lại có sức sức kiên cường đến như thế, nó đã bị thương rất nặng, đồng thời có tác dụng của chất gây tê cực mạnh, vậy mà vẫn có khả năng cản trả một cú chí mạng.

Cũng nhờ xử lý vết thương từ trước, lúc này máu đã ngừng tuông trào, nhưng vẫn rỉ rỉ từng giọt giọt, mà Luc lúc này đã bất tỉnh từ lâu.

Minh Vũ tự mình xử lý vết thương cho Luc, đồng thời Melly đứng kế bên hắn cũng chỉ bảo xử lý vết thương hờ như thế nào.

Đầu tiên hắn lấy nước sạch rửa sạch bùn đất trên chân Luc, sau đó lại tiếp tục rửa bằng nước ấm có pha một chút muối tinh. Làm như thế sẽ sát trùng vết thương.

Tiếp theo đó hắn lấy những mảnh vỡ xương bên trong vết thương, còn về dây gân bên trong có bị đứt thì hắn cũng không biết phải giải quyết làm sao, vấn đề này thuộc về chuyên môn y học, hắn không có một chút kiến thức chuyên sâu gì cả.

Làm sạch vết thương sau đó hắn phải may lại vết thương, công việc này cực kỳ kinh khủng, thịt xung quanh vết thương đã bầy nhầy một bãi, hắn phải dùng dao xử lý mô thịt thừa ra rồi dùng dây khâu lại vết thương.

Rất mau bộ lạc có chất gây tê cực mạnh cái thứ này có thể cầm máu vết thương và gây tê một khoảng thời gian ngắn. nếu không dưới trình tự khâu và vết thương kia, Luc đã chết vì mất máu quá nhiều.

Một giờ sau, vết thương mới được xử lý xong, cả người hắt hắt cùng Melly ướt đầm máu.

“Vũ! Luc có bị chết không?” khi cả hai cùng ra ngoài Melly chột hỏi.

Đối với Melly mà nói, một khi chiến đấu có người bị thương như thế này, bọn họ sẽ không do dự kết thúc tính mạng của đồng bạn, đó không phải là tàn nhẫn giết hại tộc nhân, mà cho họ sự giải thoát, chết sẽ không còn bị đau, sẽ không còn bị thống khổ nữa.

“Luc sẽ sống!” Minh Vũ cố gắng trấn an Melly. Nhưng hắn biết, Luc phải qua cửa ải tối hôm nay, khi bị thương hệ thống miễn dịch và bạch cầu sẽ hoạt động mạnh mẽ, đồng thời sẽ bị sốt rất cao, nếu như có thuốc hạ sốt, hay thức gì đó có tác dụng hạ sốt sẽ có thêm một phần nắm chắc sinh mệnh của Luc trong lúc này.

Trong những giây phút như thế này, Minh Vũ mới cảm nhận được sự quý giá và cần thiết của thuốc trị bệnh, đó chính là vấn đề sống còn của cả một bộ lạc.

Minh Vũ quyết tâm, sau khi trở về hắn phải đến bộ lạc Đồ Sơn ở hồ Móng Gâu quyết tâm trao đổi thuốc trong tay bọn họ, cho dù phải lấy cái giá lớn để đánh đổi.

Mà là lúc này đám người Klu cũng đã trở về, bọn họ tốn hết sức chín trâu hai hổ mới mang ba con cá sấu trở về, đến lúc này máu trên người bọn chúng

đã ngừng chảy, bọn chúng đã chết không thể chết thêm lần nữa.

Hắn nhìn ba cái xác khổng lồ kia không khỏi cảm khái. Nếu không phải Luc quá ham chiến tích, sơ sẩy một giây lát, thì hôm nay là một ngày đại thắng.

“Thủ Lĩnh! Luc có chết không?” Klu cũng hỏi một câu tương tự s Melly.

“hắn là sẽ không chết!” Minh Vũ cố gắng trấn an tộc nhân.

“các ngươi thấy sấn cá sấu như thế nào?” Minh Vũ ngay lập tức đánh hướng sang chuyện khác.

“rất khác! Chúng rất mạnh, rất khỏe, cung tên khó bắn được!” Klu nói đầu tiên.

“bọn chúng ham ăn, rất dễ bắt, giết chúng từ xa sẽ không bị thương, sẽ không chết!” Orc hỏi hột nói, quả thật trong đầu tên này chỉ toàn nghĩ đến ăn ăn, sấn thú cũng nghĩ tới thú tham ăn.

Nhưng tên này lại nói ngay vào trọng tâm, rằng cá sấu rất tham ăn.

Mấy tên đi sấn lúc nãy cũng nói lên cách suy nghĩ của mình, sau một hồi não động, Minh Vũ mới lên tiếng tổng kết.

Hắn nói từ điểm mạnh, điểm yếu, nơi da dày thịt béo, mũi tên khó xuyên qua, cũng như nơi nào da mềm yếu đuối nhất trên cơ thể cá sấu. hắn vừa nói vừa chỉ điểm ngay trên thân thể những con cá sấu kia, làm cho những tộc nhân kia hiểu rõ hơn.

p/s: Đã chính thức nghỉ việc! thôi Toang rồi các đạo hữu à

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phuong

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%C3%AAn-Th%E1%BB%A7y-Th%E1%BB%9Di-%C4%90%E1%BA%A1i-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 150: Đồng cỏ là một vùng đất bí ẩn

Dưới sự chỉ đạo của Minh Vũ, mọi người bắt đầu xử lý ba cái xác cá sấu. quả thật một phái xử lý ba con quái vật khủng khiếp kia là một chuyện khó cho đám người Minh Vũ.

Lần này hắn chỉ mang theo 70 người mà thôi, trong đó có 20 người là phụ nữ, thế nên lực lượng công tác khá là hạn hẹp, phải chia người ra tuần tra khu vực, nấu ăn và thu gom vật liệu. Nói chung lúc này chỉ có 45 người có thể làm việc tốt mà thôi.

Gà, heo, thỏ, cá, thậm chí là trâu, bò, Minh Vũ đã từng làm qua hay là nhìn thấy quá trình làm thịt. nhưng cá sấu là một loại động vật hy hữu khó có thể mổ giết đại trà, trừ những khu chăn nuôi chuyên nghiệp mà thôi.

Mấy con dao đồng được mài sắc đến mức có thể, những con dao mũi nhọn cũng được đem ra, chúng chính là nhân tố qua trọng để xẻ thịt cá sấu.

Hắn từng nhớ tới một trích đoạn trong siêu phẩm tuổi thơ Đất Phuong Nam, có phần đoạn Võ Tòng giết cá sấu, có phần Võ Tòng mổ thịt cá sấu lấy vàng trong bụng nó để hỏi cưới vợ. hắn cũng không có nhớ rõ, nhưng dựa theo những phân tích cơ địa, mùi cơ và da, hắn quyết định xẻ thịt bắt đầu từ phần mép kéo dọc hai bên hông sườn rồi thoe đó đến tận đuôi.

Tại sao hắn phải làm như vậy, bởi vì lớp da quý báu kia, ở cự ly gần hắn có thể cảm nhận được độ chắc chắn của lớp da sù xì xấu xí kia. Ngay cả da trâu cũng không bằng da cá sấu.

Với một bộ da như thế kia, Minh Vũ có thể chế tạo ra được 5 -6 bộ áo giáp, như vậy khi đi sấn hay chiến đấu sẽ an toàn hơn rất nhiều, đặc biệt là đối thủ hắn chưa từng gặp mặt.

Klu tự thân động thủ,hắn dùng một cao dao đồng lớn, đây chính là lưỡi dao hắn thường dùng khi đi chém giết, Klu cố gắng cắt một đường xuyên qua lớp da ở mép miệng cá sấu, nhưng không thành, không biết là da nơi đó quá cứng hay dao không đủ sắc.

“Soạt!” lưỡi dao kéo dài một đoạn, thế nhưng trên lớp da kia, chỉ để lại một lớp hằn mà thôi.

Klu nhất quyết không từ bỏ, hấn lại cắt thêm một đường nữa, lần này khả quan hơn rất nhiều, vết hấn sâu thêm một đoạn, nhưng chẳng ăn thua gì cho mấy.

“Thủ Lĩnh! Cứng! cắt không vào!” Klu có chút buồn bực nói.

“Bỏ Bụng ró ra!” Orc đứng kế bên lau bầu nói. Nói đoạn hấn cũng quơ quơ cái búa to lớn sau lưng, ý bảo Klu quá yếu để hấn đến bỏ cho vài cái.

Minh Vũ cũng muốn làm như thế, nhưng bộ da sẽ bị hư, khó mà chế tác áo giáp cho thật tốt.

Đang không biết làm như thế nào cho ổn, Melly đã bước tới ánh mắt khinh miệt nhìn mấy tên đàn ông xung qua. Nàng không nói lời nào rút bên từ bên hông ra một con dao nhọn bằng đồng, hướng hốc mắt cá sấu mà đâm tới.

Lưỡi dao nhọn cắm sâu vào bên trong, sau đó nàng men theo hốc mắt cắt một đường thật dài xuống quai hàm rồi đến bụng, hông, đuôi, một dao không thể có sự cản trở nào cả.

“Melly! Ngươi từng làm thịt cá sấu!” Minh Vũ không tin vào mắt mình chợt hỏi.

Mọi người cũng nhìn nàng với ánh mắt ngạc nhiên.

“không! Lần đầu tiên làm, nhưng ta từng thấy bộ lạc KaKa làm thịt một con nhỏ hơn thế này.” Melly hời hợt nói.

“cái gì bộ lạc Ka Ka” Chok kể bên cũng không tin vào tai mình mà lớn tiếng nói.

“bộ lạc Ka Ka???” Minh Vũ cũng hỏi.

“bộ lạc Ka Ka là bộ lạc nằm bên kia Raiquada, bộ lạc Ka Ka rất mạnh, bọn họ làm chủ bên phần bên kia Raiquada!” Chok không đầu không đuôi nói chuyện, làm Minh Vũ ong ong cả lên.

Sau một hồi tiếp nhận thông tin từ Melly cùng Chok, Minh Vũ đã rút ra một số thông tin như sau.

Raiquada thật ra là một dòng sông lớn, hằng năm vào giữa mùa khô bầy thú sẽ chạy sang bên bờ bên kia, nhưng bên dưới có rất nhiều cá sấu và một loài quái thú có bốn chân. Quái thú bốn chân kia được bọn họ gọi là Quada, còn cá Sấu gọi là Rai. Vì thế dòng sông kia được gọi là RaiQuaDa.

Raiquada không thể xông qua, trừ khi phải chịu bỏ hy sinh mạng sống để dẫn dụ cá sấu đi chỗ khác.

Còn bộ lạc Ka Ka chính là nằm ở bên kia Raiquada, bọn họ không hề xâm phạm bờ bên này, nhưng đám người Chok biết bộ lạc Ka Ka rất hùng mạnh, bọn họ có thể giết được cá sấu. nhưng không biết bằng cách nào mà thôi.

Tiếp nhận những thông tin nữa vời kia, Minh Vũ càng thêm bực mình và khó hiểu hơn.

Nếu như tại vùng đồng cỏ có một con sông lớn chảy qua, như vậy tại sao vào mùa khô vùng đồng cỏ lại thiếu nước, thứ hai là bí ẩn bộ lạc Ka Ka, còn vùn đầm lầy ở trung tâm đồng cỏ là như thế nào. Lúc này đối với Minh Vũ là một chuyện rất mơ hồ. mà mấy tên kia cũng không biết nói hay giải thích như thế nào cho hấn hiểu.

Thời đại này, không kiến thức, hạn chế về ngôn ngữ khiến người ta phải tứ điên lên.

Có Melly phụ trách phân thịt cá sấu, Minh Vũ tiếp tục chất vấn Chok những thông tin mà hấn biết về cùng đồng cỏ này.

Lúc trước hấn cứ tưởng tại vùng đồng cỏ chỉ có một bộ lạc lớn là Báo Đen, Linh Cầu, Man và Voi Lớn. thế nhưng sự thật rất khác biệt.

Bố bộ lạc chỉ thuộc tầm nhỏ, trong một khu vực phía bắc đồng cỏ mà thôi. Nói chính xác hơn, lãnh địa bốn bộ lạc này có phần tiếp xúc với nhau tại vùng đầm lầy lầy. bộ lạc bọn họ thường xuyên đánh nhau để tranh giành nguồn nước và thú săn.

Thú đồng cỏ một năm thường sẽ di cư hai lần, một lần là tránh nóng, một lần là tránh lạnh, vào những thời điểm này trong năm chính là mùa thu hoạch tích trữ lương thực cho mùa đông lạnh giá.

Còn dòng Raiquada, tuy là một dòng sông bắc ngang vùng đồng cỏ, nhưng nước ở đây không uống được, uống vào sẽ càng khát, càng uống sẽ chết.

Minh Vũ nghe mà đầu ong ong cả lên, dường như kiến thức địa lý nơi này cực kỳ khác biệt mà hấn không thể nào lý giải theo cách thông thường cho được.

Thứ nhất trong tâm đồng cỏ là một đầm lầy rộng lớn, mà bọn họ lấy nước tại đó uống, thì đương nhiên nơi đó có nước ngọt.

Thứ hai, đó là dòng sông bắc ngang kia, Raiquada nước lại uống không được, uống vào sẽ càng khát, điều đó chứng tỏ nước tại dòng sông đó có khả năng cao là nước mặn hoặc nước lợ.

Nếu tập hợp cả hai vấn đề lại với nhau, thì sẽ không thể nào xảy ra được. những điều này cực kỳ vô lý.

Nếu như có dòng sông bắt ngang thì có lý nào vùng đồng cỏ lại khô hạn đến thế, và thú ăn cỏ phải di cư. Tất cả là một ẩn số mà Minh Vũ không thể giải đáp được.

Quada, theo như lời kể của Chok thì đây là một con thú bốn chân thân hình to lớn, chúng to gấp 5 lần một con trâu, trâu có sừng dài, nhưng quada lại có hai chiếc răng nanh to khủng bố một khi bị quada nhắm vào đánh giết thì chết là cái chắc.

Ngoài ra đồng cỏ một hai động vật ăn cỏ cỡ lớn và cực kỳ hung dữ khác đó là Quadudu và Voi Lớn.

Quadudu có bộ dáng không khác gì Quada cho mấy, nhưng chúng sống trên cạn, trước mũi có hai cái sừng một lớn một nhỏ vô cùng cứng rắn, chúng có thể húc nát một tảng đá lớn.

Còn Voi lớn thì khỏi phải nói, thân hình chúng là to nhất, nhanh cũng khủng bố nhất, một cú giậm của nó cũng đủ giết 10 người, và mũi của nó cực kỳ khỏe có thể nhổ bật tung một gốc cây to.

Nghे Chok nói thế, Minh Vũ cũng biết mấy con vật kia là con gì rồi, đầu tiên Quada chính là hà mã, con thứ hai Quadada chính là tê giác, và con cuối cùng chính là Voi Mamut.

Quả thật ngay cả thời hiện đại cũng phải những con quái thú khi con người cũng phải con đầu mà chạy, chứ nói chi là vào thời đại nguyên thủy này.

Tạm dừng những thắc mắc và bí ẩn vùng đồng cỏ, Minh Vũ quay ra ngoài qua sát mọi người la2mthi5t cá sấu ra sao.

Quả thật có Melly chỉ đạo, đồng thời tự thân làm việc, công việc tiến triển khá tốt, trong vòng một giờ, bọn họ đã lột được lớp da cứng ra bên ngoài. Để lộ ra lớp thịt săn chắc bên trong.

Thân hình con cá sấu được treo lên một cái cây lớn để thuận tiện làm việc lột da lấy thịt. phần da cá sấu được Minh Vũ chú trọng nhất, nên được ưu tiên xử lý phơi khô trước. tiếp theo đó mới là thịt cá sấu.

Thịt cá sấu có màu trắng hồng, nhìn rất là bắt mắt, từng thớ thịt cũng rất là rắn chắc đặc biệt mà thịt tại các khu vực cổ, hông, lưng và đuôi.

Vì đây là lần đầu tiên săn được cá sấu, nên như một thói quen mọi người sẽ luôn nghe theo lời Minh Vũ xử lý và nấu thịt cá sấu như thế nào.

Nhưng lúc này Minh Vũ không có tâm trạng trong vấn đề ăn uống, thế nên cũng không có tâm tư trong chuyện này cho mấy.

Thịt cá sấu sau khi được lấy ra, thì một phần sẽ được ướp muối ớt rồi xiên lên que củi rồi nướng lên lửa hồng.

Một phần khác thì đem đi chiên lên ăn chung với bánh bột khoai.

Còn xương sườn, và xương non sẽ được đem đi hầm nấu canh bồi bổ cho mọi người, đặc biệt là Luc đang còn hôn mê bên trong.

Còn một phần quan trọng khác đó chính là gân cá sấu, gân nằm ẩn trong thớ thịt, nên khó lấy ra, nhưng dưới sự cần mẫn và tỷ mỉ, mọi người cũng lấy được vài sợi gân lớn bên trong con cá sấu. số gân này rất quan trọng, vì sau khi phơi khô gân cá sấu chính là nguyên liệu tốt nhất để làm dây cung.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%03%AA-Th%E1%BB%A7-Th%E1%BB%9D-%C4%90%E1%BA%A1-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 151: Đêm khó ngủ

Phải thừa nhận rằng thoát nhìn bề ngoài có vậy thô ráp của con thú đáng sợ này ban đầu có thể không được ngon miệng cho lắm. Tuy nhiên, bên trong bề ngoài cứng rắn đó là lớp thịt mềm, tinh tế và ngon miệng. Nhiều bộ phận của cá sấu có thể được ăn bao gồm cả hàm, thăn, cơ thể, đuôi và xương sườn.

Minh Vũ đang có tâm trạng, thế nhưng mùi hương thức ăn cũng khiến hần kim chế không nổi, đặc biệt là hương vị của thịt cá sấu nướng muối ớt, làm cho người ta phải ngất ngây thêm thường.

Từng khối thịt cá sấu được cắt thành từng miếng vừa ăn, được ướp chung với muối ớt gia vị đậm chất và cơ bản nhất của bộ lạc.

Mùi ớt cay nồng xộc vào mũi, mùi vị thịt nướng thơm phức lan tỏa cả một vùng. Một vài tộc nhân đi tuần tra hay làm nhiệm vụ thu thập vật liệu cũng nhin không được mà phải chạy ngay đến bếp nấu thức ăn mà chờ đợi.

ở bên trong lều, Minh Vũ quan sát thương thế cũng như chăm sóc cho Luc thì cũng không có nhin lại được, nước bọt tuôn ra như mưa.

Có đôi lúc hắn thậm chí nghĩ hay là hắn mất dây chạy ra ngoài ăn trước một xâu hay không. Nhưng nghĩ lại hắn làm như thế thì chẳng ai dám nói gì, nhưng mất mũi thủ lĩnh hắn gây dựng bấy lâu nay sẽ còn đâu.

Chỉ có melly là mất dây nhất, khi nghe mùi thơm thịt nướng từ bên ngoài thổi vào, nàng đã xông pha tuyến đầu đi cướp thức ăn rồi.

Bên trong Luc vẫn đang còn hôn mê, tuy vết thương đã được cầm máu, thế nhưng hiện tại Luc đã có dấu hiệu bị sốt, Minh Vũ đã cởi sạch quần áo trên thân thể hắn một lượt, đồng thời cũng lau đi những vết bẩn trên người.

Quả thật không hổ là một trong những người có thực lực mạnh được xếp hạng bậc bộ lạc, thân hình hắn vạm vỡ, từng múi cơ trên ngực, trên bụng cuồng cuộn, không khác gì có mấy con chuột đang ẩn nấp bên trong. Đó không phải là do thành quả tập luyện, mà chính là kết quả của những kinh nghiệm sống, vật lộn với thiên nhiên.

Mà những vết sẹo trên cái thân hình kia đó chính là những chiến tích sống còn, những huân chương là những dấu ấn khi chiến đấu với hung thú.

Lần này bộ lạc đại thắng, nhưng đối với Luc đó là một sự thất bại, với vết thương ảnh hưởng đến căn cơ như thế kia, thì Cas chính là một ví dụ điển hình cho những ai bị đi chứng sau chấn thương nặng.

“Chỉ hy vọng hắn không quá bị sụp đổ”, Minh Vũ thầm than cho cuộc sống phía trước của Luc.

Minh Vũ tưởng chừng mau lắm là sáng mai Luc mới có thể tỉnh dậy, vậy mà khi Melly bước vào, trên tay là 2 xiên thịt cá sấu nướng muối ớt, thì mí mắt Luc đã giật giật, sau đó chừng 2 phút sau cái tên kia không ngờ lại tỉnh dậy, đôi mắt có phần mờ mịt, nhưng bên trong lại ẩn chứa một nỗi niềm khao khát, một thứ dục vọng muốn ăn tràn ngập trong khóe mi.

“Luc người tỉnh!” Minh Vũ ngay lập tức hỏi thăm.

“Tỉnh! Nước! nước!” Luc khàn giọng nói, tuy miệng đòi nước, nhưng mắt vẫn nhìn chăm chăm vào hai xiên thịt nướng.

“Thơm! Thịt thơm! Ăn! Ta muốn ăn!” Luc khào khào nói.

Tới lúc này Minh Vũ muốn đánh cho tên này một trận, thương thế hặng hầu như muốn lấy đi mệnh của hắn, vậy mà câu thứ hai sau khi tỉnh lại là đòi ăn.

Thật không thể kinh thường mức độ tham ăn của mấy cái tộc nhân của mình rồi, Minh Vũ âm thầm ghi nhớ vấn đề này, để sau này có việc nhất định phải lấy thức ăn ra dụ lợi mới được.

Luc tỉnh dậy Minh Vũ cũng thở phào nhẹ nhõm, ít nhất Luc đã không nguy hiểm đến tính mạng. cho dù sau này Luc có tàn phế không thể dẫn người đánh nhau, nhưng việc huấn luyện tân binh cũng có thể.

Khi biết được tin Luc tỉnh lại, rốt cuộc tộc nhân cũng thở phào một cách nhẹ nhõm. Thế nên bữa tiệc buổi tối mọi người càng trở nên phấn khích hân hoan hơn rất nhiều. thịt cá sấu được đem ra sử dụng rất nhiều, hầu như 70 con người đánh bay một con cá sấu lớn, ngay cả xương cũng được đem ra hầm canh uống.

Mấy cái tộc nhân cuồng gặm xương cũng không thể nào tha cho những khối xương chứa đầy tủy béo ngậy bên trong.

Tuy Luc đã tỉnh, nhưng hiệu lực thuốc gây tê vẫn còn, hắn ngồi một chỗ ăn uống thật no nê, vì là người bị thương nên cũng được chiếu cố rất nhiều.

Minh Vũ tưởng chừng Luc sau khi tỉnh dậy sẽ bị suy sụp thậm chí là không thể chấp nhận việc mình bị thương nặng sau này sẽ không đi săn được. vậy mà tên kia tưởng như không có chuyện gì xảy ra.

Nhưng Minh Vũ nào biết trong nội tâm Luc lúc này như thế nào, hắn đã cảm tạ thần linh đã cứu mạng của hắn, khi còn nghe được mùi thịt, còn được ăn thịt thì hắn sẽ vẫn sống tốt, chỉ có chết mới không được ăn, như thế mới làm hắn thất vọng nhất.

Đối với người nguyên thủy mà nói trong lúc đi săn chuyện bị thương thậm chí là chết là một chuyện rất là bình thường, bọn họ sinh ra là để đi săn, tìm thức ăn cho bộ lạc, nếu bọn họ thất bại, bị thương, bị chết là do bọn họ quá yếu, nên mới bị thương bị chết, như thế mới đáng buồn, đáng hận. Hắn vẫn còn sống, vẫn còn được ăn, là vẫn còn hữu dụng.

Luc uống một bát canh xương thật to, ăn mấy khối thịt lớn mới thỏa thích đi vào trong nghỉ ngơi. Hôm nay hắn rất mệt, máu mất rất nhiều, hắn mệt mỏi muốn đi ngủ, Minh Vũ cũng biết tình hình thể trạng Luc ra sao, nên cũng buồn tha để hắn nghỉ ngơi. Còn mọi người vẫn tiếp tục trận cuồng hoang trong đêm.

Như thường lệ, mỗi đêm Melly sẽ cùng hắn vào chung một lều, không phải vì hắn xấu xa, mà Melly thích như thế, quả thật thân hình Minh Vũ khá là nhỏ

bé so với Melly rất nhiều.

Đầu hán chỉ cao tới ngang ngực melly mà thôi, thế nên tên kia rất thích cái cảm giác được đập mặt vào ngực ngủ cho tới sáng.

Thời tiết ngày càng nóng, cho dù là xung quanh có nhiều cây cối nhưng nhiệt độ ban đêm cũng rất là nóng, ít nhất cũng 25 26 độ.

Đến nửa đêm, Minh Vũ giật mình thức giấc, hán hôm nay không ngủ được, một phần là do thời tiết, một phần là do chuyện sáng nay.

Hôm nay là một ngày dài, thông tin hán nhận vào không phải là ít, đặc biệt là vùng đất bên kia, bộ lạc Ka Ka, hay là con sông RaiQuaDa, tất cả mọi thứ đều là bí ẩn. lúc này hán cảm nhận được những sự chuẩn bị của bản thân trong chuyến đi này thật là quá ít. Hán biết quá ít về vùng đồng cỏ này.

Hán phải nhanh chóng củng cố thực lực cho tộc nhân, nếu không giữa đường gặp một bầy Linh Cầu hay một bầy tê giác đánh lén thì sẽ như thế nào. Mọi thứ không thể nào tính toán trước một cách 10 phần. biến cố luôn sẽ xảy ra.

Lúc này tộc nhân đã yên giấc, trừ một số tộc nhân đang làm nhiệm vụ canh gác. Khi nhìn thấy Minh Vũ bước ra, mấy cái tộc nhân thấy thế liền đứng dậy chào hỏi.

Trong đó có Klu, Klu vẫn không có ngủ, hán đang vuốt ve “ Bé Cưng” của mình vừa ngắm ngọn lửa đang cháy bập bùng.

“ Thủ Lĩnh! Không ngủ?” Klu hỏi

“ Đúng! không ngủ! trời nóng!” Minh Vũ cũng bước tới ngồi cạnh.

Lúc này trước mặt Klu là một nồi đất nhỏ, bên trong có chứa một nồi nước nóng bên trong có mấy cọng dây gì đó, Minh Vũ nhìn rất quen nhưng không nhận biết đây là cái gì.

“ Klu đây là gì?” Minh Vũ liền hỏi.

“ Rễ cỏ!” Klu rất bình thản nói.

“ Lúc trước! ta ở bộ lạc Oro! Bọn họ không có thức ăn thường đào rễ cây này lên ăn, vì nó khá ngọt ăn rất tốt!” Klu giải thích.

Minh Vũ nhú mày, vót cọng rễ cây lên, cọng rễ màu trắng đã chuyển sang màu nâu nhạt do bị nấu trong nước sôi, Minh Vũ cho vào miệng nhai thử, quả thật nó có một mùi vị ngọt dễ chịu, đồng thời có một hương vị đặc trưng.

“ Rễ Tranh!” Minh Vũ đặt ra một cây nghi vấn.

“ ta không biết! bộ lạc Oro gọi nó là rễ cứu đói! Hằng ngày bọn trẻ thường đào thứ này lên ăn!” Klu giải thích.

Minh Vũ thật không ngờ cái tên Klu này bình thường khù khờ thế kia, vậy mà phát hiện ra thứ tốt lại không báo cho tộc nhân.

“ Người lấy cái này ở đâu?”

“ Ở bên kia, lúc chiều ta đi tuần ra nhìn thấy! có rất nhiều, ngày mai ta có thể hái rất nhiều” Klu cho rằng Minh Vũ quan tâm đến vật nhỏ này, đồng thời sẽ làm ra món ngon gì đó, nên hán hưng phấn vô cùng.

Nhưng Minh Vũ trong lúc này làm gì có tâm trạng mà nấu ăn, nếu nhưng Minh Vũ phán đoán không sai thì đây chính là rễ cỏ tranh.

Cỏ tranh chính là một loại được liệu mát gan, giải độc, nấu nước dùng rất tốt. nhưng hán không quan tâm đến vấn đề này cho mấy bởi vì nơi cỏ tranh Sinh sống có một loại động vật nguy hiểm đang ẩn nấp bên trong đó.

Trăn! Là loài bò sát không chân, chúng rất nguy hiểm thường ẩn nấp trong cái bụi cỏ đặc biệt là cỏ tranh tại các vùng đồng cỏ lớn. vì cỏ tranh khá cao, ẩn nấp rất tốt, đồng thời cỏ tranh chính là loại thực vật các loài động vật ăn cỏ và gặm nhấm thích tới.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: Trăn khổng lồ

Một đêm an bình trôi qua, nhưng cái nóng đêm hè vẫn vô cùng ảnh hưởng đến giấc ngủ của mọi người, Minh Vũ cũng thế, hán trần trọc đến gần sáng mới chợp mắt được một tý, thì bị những âm thanh ồn ào bên ngoài truyền đến.

Tâm trạng hán lúc này khá là bức dọc định mở miệng mán, thế nhưng Orc xồng xộc chạy vào thất thanh nói.

“Rắn! rắn rất lớn!”

“rắn lớn?” Minh Vũ còn mơ ngủ, ngay lập tức đứng người dậy chạy ra ngoài.

Tối hôm qua sau khi nói chuyện với Klu một hồi, đồng thời căn dặn tộc nhân không được bén mảng đến vu cỏ tranh kia. Cẩn thận một loài rắn lớn ẩn nấp bên trong đó. Vậy mà sáng hôm nay tin tức đầu tiên lại là rắn lớn.

Ấy thế mà khi ra bên ngoài lại có rất ít tộc nhân đang ở đây, chỉ một số người đang nấu ăn mà thôi, hơn nữa biểu hiện trên mặt bọn họ chính là hóng hớt chuyện, không một chút tập trung làm việc.

Orc cùng Minh Vũ chạy ngay đến khu cỏ tranh, đám cỏ này khá là lớn, cả phát triển khá tốt, dùng như nơi này có một ít nước trong đầm lầy chảy qua đây.

Cách đó không xa, có một khu cỏ bị ngã rạp xuống, mấy tộc nhân bộ lạc cũng ở nơi này, trên tay, giáo mác, cung tên đều vào vị trí chiến đấu.

Bên trong đám cỏ ngã rạp kia đó là một con quái vật khổng lồ đang nằm co quắp lại, giống như đang quán siết một cái gì đó.

Lúc này Klu đang chỉ huy đám người bao vây lấy khu vực xung quanh để không cho nó chạy thoát. Đợi Minh Vũ đến xử lý.

Khi nhìn thấy thủ lĩnh, mọi người không tự chủ đường cho hấn một con đường.

“Phụt!” Minh Vũ không nhìn được mà phải phun ra một cái, quả thật đây chính là một ngọn núi thịt chứ phải đâu là một con rắn thông thường.

Toàn thân con rắn có một màu sắc đặc thù của trăn đồng cỏ, những hoa văn trên thân thể cùng với lớp cỏ dày chính là một tầng ngụy trang khó mà phát hiện.

Rất may là tối qua tộc nhân không có ai bén mảng qua đây, nếu không thì cái thứ đang bị siết chặt bên trong là tộc nhân bộ lạc rồi.

“chuyện xảy ra bao lâu?” Minh Vũ hỏi Klu.

“lúc hùng đông, mọi người đang rửa mặt thì nghe có tiếng rống của thú ăn cỏ, bọn ta định đi săn một ít thú làm thức ăn trưa nay, nhưng khi đến nơi thì thấy như thế này!” Klu bình thản nói, nhưng ánh mắt luôn tập trung về con quái thú kia.

“rôm rốp!” âm thanh xương vỡ vang lên, âm thanh đó làm tim mọi người có một chút trùng lại, mấy cái tộc nhân không nhìn được mà lui ra một hai bước.

Con trăn này dài ít nhất là 10 mét, đầu và đuôi của nó đã giấu vào trong thân thể, đồng thời các cơ bắp khắp người đang không ngừng siết chặt con mồi.

Dường như nó cảm nhận được nguy hiểm xung quanh, nên cố gắng hết sức che đi những điểm yếu trên người, đồng thời phô trương ra nhưng nơi thân thể thể phòng thủ mạnh nhất tốt nhất. những hoa văn trên lưng càng phòng to ra, thể hiện sự uy hiếp.

Nếu ngoài tự nhiên các loài thú ăn thịt khác sẽ có một chút e dè không dám tấn công, nhưng đối với bộ lạc Đại Việt thì mệnh lệnh của thủ lĩnh là tuyệt đối.

Tất cả con mắt đều liếc về Minh Vũ sẵn sàng nhận mệnh lệnh từ hấn.

“Klu người từng nhìn thấy con rắn này!” Minh Vũ hỏi

Quả thật nếu như người lần đầu tiên nhìn thấy con quái vật này sẽ không cho nó là rắn mà là một thứ khác, nhưng từ lời nói của Orc thì đã cho thấy Klu biết không ít thì nhiều về loài rắn này.

“từng thấy! bộ lạc Oro, nhưng không có to như thế!” Klu nói.

Minh Vũ chợt nhớ ra, nơi bộ lạc Oro sinh sống chính là vùng giáp ranh với đồng cỏ, nên xuất hiện các loài động thực vật đồng cỏ là chuyện bình thường.

Đối mặt với con trăn có thể hình khủng bố kia, Minh Vũ cũng không biết phải làm như thế nào. Chẳng là dùng dao chém loạn xạ lên đó, nếu như nó hiệu quả thì không sao, nhưng nếu như cách đó không hiệu quả sẽ như thế nào. Con trăn sẽ phát điên lên và sẽ sẵn sàng giết những kẻ chọc đến nó.

Đối với sói, gấu, báo, thậm chí là cá sấu chim cò đại, Minh Vũ cũng có mấy phần nằm chắc giết, đơn giản đó là kiến thức sống. nhưng đối với loài bò sát không chân này lại khác, hấn hoàn toàn không biết gì về đặc tính loài, yếu điểm, hay khả năng chiến đấu gì của loài rắn. đơn giản đây là loài vật hấn sợ nhất.

Nếu như đây là một con trăn nhỏ dài chừng 4 5 met nặng khoảng 2 -3 trăm kg thì chỉ cần nện vài búa lên đầu nó, hay là dùng giáo xiên vài xiên nhỏ chắc chắn sẽ chết.

Nhưng đây là một con quái vật thật sự, tuy nó đã cuộn tròn người lại, nhưng thân giữa lộ ra của nó lại to bằng một vòng ôm người trưởng thành. với cái thể hình khổng lồ ấy thì ngay cả một con cá sấu khổng lồ dài 8 mét nặng gần 1 tấn cũng bị nó nuốt trọn vào bụng.

“Lui ra!” Minh Vũ nhỏ giọng ra lệnh, hẳn không muốn vì sự tò mò của mình là gây sự nguy hiểm cho tộc nhân.

“Vũ! như thế nào! Ahhh! sao to thế! Đây là con gì?” lúc này Melly cùng Kori cũng chạy tới, khi nhìn thấy khối thịt kia cũng la hoảng lên.

Minh Vũ cố gắng kìm lại nỗi hoảng sợ trong lòng, hẳn chậm rãi đến gần hơn để quan sát.

Những vòng cơ không ngừng siết chặt lấy con mồi, ở cự ly gần, Minh Vũ có thể nghe rõ ràng những âm thanh xương vỡ vụn, nghe cực kỳ thích tai, nhưng sống lưng hẳn cũng đóng vài cục nước đá.

Những hoa văn trên thân thể cũng hiện ra rất rõ, chúng có màu vàng nâu của cỏ khô kèm theo đó là những đường kẻ màu nâu nhạt, kết hợp với động tác siết chặt con mồi của những mũi cơ, tạo cho Minh Vũ một cảm giác những ô hoa văn kia là những con mắt khổng lồ.

Đó cũng là một khả năng tự vệ của loài trăn khi đang ăn con mồi, cũng như khi chúng đã no căng bụng.

“khoang! Ăn no căng bụng!” Minh Vũ lục lọi trong trí nhớ của mình.

Hắn từng xem một chương trình thể giới động vật của Discovery, nói về một loại trăn khổng lồ sống ở rừng Amazon. Loài bò sát khổng lồ trăn Anaconda. Đây là một con quái vật sống trong rừng rậm nhiệt đới Amazon, chúng cực kỳ hung dữ và khỏe, sẵn sàng tấn công bất kỳ con mồi nào đi ngang qua chúng.

Chúng rất thích sống tại khu vực đầm lầy nơi có nhiều thức ăn. Những con mồi lớn hơn chúng gấp ba lần cũng bị chúng nuốt gọn vào bụng.

Một năm những con trăn lớn trưởng thành chỉ ăn 2 - 3 bữa mà thôi, vì thế mỗi bữa ăn của chúng đều là những con mồi chất lượng, ăn một lần đáng 3 - 4 tháng. Trong khoảng thời gian đó chúng sẽ chậm rãi nghỉ ngơi trong các bụi rậm lớn. Thứ nhất là để lẩn tránh kẻ thù, bởi vì trong thời gian ngắn chúng sẽ không thể tiêu hóa được con mồi lớn, thân thể cực kỳ nặng nề, đặc biệt là các khớp xương ở miệng sẽ khó mà hoạt động.

“đó chính là nó! Trăn săn mồi rất hung dữ và rất khỏe, nhưng khi chúng xoi xong con mồi cũng là lúc nó yếu nhất, thể lực cạn kiệt! đúng là lúc này!” Minh Vũ mừng rỡ.

“Mau lui lại! ta có cách giết con trăn này rồi!” Minh Vũ cực kỳ vui vẻ lên tiếng.

Mọi người nghe thủ lĩnh nói như thế nên vô cùng an tâm lui ra bên ngoài tập trung lại một chỗ chờ phân phó.

“tất cả mọi người trở về nơi cắm trại!” Minh Vũ phát ra mệnh lệnh không ai hiểu nổi.

Chưa kịp thắc mắc thì Minh Vũ đã chỉ định nhiệm vụ tiếp theo.

“A! Khim! ở lại đây quan sát, nếu như có con rắn lớn kia có dị động gì thì ngay lập tức trở về thông báo! Nhớ cẩn thận không được đến quá gần!” Minh Vũ dặn dò rồi cùng tộc nhân trở về nơi cắm trại chuẩn bị ăn sáng.

Mọi người ngờ ra không biết gì, nhưng cũng vâng mệnh đi theo.

Melly là người cả gan nhất, liền hỏi đầu tiên.

“ngươi trở về làm cái gì bắt được nó! Theo ta cứ bắn cho nó vài mũi tên là xong thôi đó mà! Hừ hừ! thật là phiền phức!”

Minh Vũ cũng không có giải thích với nàng mà nhìn Klu hỏi chuyện.

“ngươi từng giết trăn?”

“Phải Giết được vài con, nhưng rất nhỏ! Không to bằng con này!” Klu thật thà nói.

“tốt! vậy ngươi giết nó bằng cách nào?”

“dùng dao chém vào đầu nó!”

“nếu chém vào bụng nó thì sao?”

“Chém không chết, cho dù có chém đứt ra làm đôi cũng không chết chỉ có thể chém vào đầu” Klu khẳng định nói ra.

“Uh” Minh Vũ chỉ cảm thán một phát, ngay sau thúc tuần lộc chạy nhanh trở về nơi cắm trại để chuẩn bị săn giết trăn đồng cỏ.

Nếu giết được con trăn lớn đó, thì tài nguyên nó mang lại không hề nhỏ, da trăn không dày như da cá sấu, nhưng có thể làm áo để mặc, vật liệu dùng rất tốt, mặc rất là mát.

Thịt trăn cũng ngon không kém thịt cá sấu. đặc biệt mỡ trăn chính là một dược liệu dùng rất tốt trong mùa đông.

Mỡ trần có tác dụng như nhiệt tay chân, tránh bị lở loét do thời tiết quá lạnh cũng như trị sẹo trị nứt lở tay chân cực kỳ hiệu quả.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Bắt trần khổng lồ

Vào lúc này cho dù thức ăn có ngon đến mấy, mọi người cũng không có tâm trạng để ăn, rất cả đều dõi theo Minh Vũ để biết được cách bắt con rắn lớn kia.

Mà bên này cách của Minh Vũ cũng không khác gì hơn đó chính là đợi và chờ đợi, chỉ cần con trần kia xử xong con mồi, thì ngày tàn của nó sắp tới.

Thế nhưng để chuẩn bị thật an toàn tránh gặp phải trường hợp như Luc quá bất cẩn, nên Minh Vũ cũng phân phó chuẩn bị nhiều thứ.

Loài rắn xương hàm của chúng có một kết cấu vô cùng đặc thù có thể một lần gấp nhiều lần so với cơ thể, việc kết cấu như thế giúp loài trần có thể nuốt những con mồi lớn hơn nó gấp 3 – 4 lần thậm chí là 5 lần.

Nhưng đây cũng là một nhược điểm chí mạng nhất, miệng có thể mở ra nhất rộng, nhưng khí quản thì không một khi nuốt những con mồi quá khổ, hầu như ông khí quản bị chèn ép đến cực hạn, không khí lưu thông thấp làm cho cơ thể chúng yếu đi nhanh chóng, chỉ tập trung vào một số bộ phận chủ yếu mà thôi.

Chính vì thế khi loài trần ăn cũng là một lần nguy hiểm nhất.

Minh Vũ sẽ lợi dụng điểm này để tiêu diệt con quái vật kia. Trần có hai thứ nguy hiểm cần đề ý nhất, đó là hàm răng bén như dao cạo và có một sức mạnh phi thường.

Răng của chúng rất bén có dạng móc câu, khi cắn vào con mồi những chiếc răng này có tác dụng như một cái móc bán chặt, không cho con mồi chạy thoát.

Khi cố định được con mồi lúc đó thể hình to lớn sẽ không ngừng quấn lấy con mồi, siết chặt chúng, khiến cho con mồi bị ngạt thở mà chết. đồng thời những khối xương vỡ vụn thành từng mảnh nhỏ, không có khung xương chống đỡ thì động vật không khác gì một khối thịt cả.

Mấy cái tộc nhân cung đem dao ra mài xoàn soạt, thậm chí có người đã bôi chất gây tê cực mạnh lên vũ khí của mình, một khi có biết sẽ sẵn sàng xung phong lên tuyến đầu.

Klu, Orc cùng Melly vẫn đang tập trung vào Minh Vũ, để hỏi xem cách giết trần lớn kia.

“Klu! Người từng giết Trần! Khi người giết chúng! Có ý nghĩ gì?” trong lúc ăn Minh Vũ chợt hỏi.

Klu rất là thành thật đáp

“Rất khó giết! hay cả chặt đầu thì chúng vẫn còn có thể bò một đoạn thật dài!”

Melly thì trở mặt nhìn không tin vào tai của mình! “Con gì mà khi mất đầu vẫn có thể bò chứ!”

Quả thật không sai đặc tính của loài bò sát, chúng là động vật thờ bằng phổi, nhưng có thể ẩn mình dưới mặt nước một khoảng thời gian thật dài.

Chính vì lẽ đó cho dù đầu bị chặt đứt nhưng một số bộ phận trên cơ thể vẫn tiếp tục hoạt động, loài bò sát cực kỳ khác xa những loài động vật khác về sức sống mà mức độ thích nghi.

Minh Vũ trầm ngâm một hồi, dường như đang suy tư cái gì đó, bữa ăn sáng hôm nay thật là nhạt nhẽo, hẳn ăn cho qua bữa rồi chỉ huy mọi người chuẩn bị vật dụng.

Nắm bắt được yếu điểm loài trong tay, Minh Vũ có thể vận dụng tốt chúng. Rất nhanh những vật dụng cần thiết đã sẵn sàng. Cường nỗ vừa mới chế tạo để bắt cá sấu cũng được vận dụng.

Một cỗ cường nỗ được lôi ra và lắp đặt cách con con trần lớn chừng 30 mét. Mũi tên không phải mà những mũi tên thông thường, mà đó không khác gì một ngọn giáo cả.

Mũi tên dài 2 mét, đầu mũi tên được bọc đồng mài cực sắc, với mũi tên này, bộ lạc có thể dễ dàng xuyên thủng lớp da trên lưng con cá sấu.

Một tấm lưới lớn cũng được mang ra, lưới từ khoảng thời gian trước, sau khi bộ lạc tiêu diệt bầy chim cổ đại, Minh Vũ đã cho chế tạo hàng loạt, mục đích là để khác chế những loài động vật có móng chim cỡ lớn như chim cổ đại.

Chuyến đi lần này, Minh Vũ phòng ngừa gấp chim cổ đại lần nữa nên cũng mang mấy tấm lưới lớn.

Lầy chưa có tao ngộ chim cổ đại, lại gặp một con trăn lớn, tấm lưới kia lập tức có đất dụng võ.

Ngoài hai công cụ chiến lược trên thì giáo mác, cung tên, dao đồng cũng được mài soàn soạt chuẩn bị chém giết bất cứ lúc nào. Và đương nhiên không thể thiếu chất gây tê cực mạnh của bộ lạc.

Chỉ hai giờ sau, con trăn cũng bắt đầu dị động, thân hình khổng lồ của nó đã bắt đầu có những chuyển động mạnh dần đều, không có siết chặt như trước nữa.

Nhìn thấy con quái vật kia nhúc nhích, toàn bộ tộc nhân bắt đầu hưng phấn, một số tên bạo gan còn cố ý lại gần hơn định xông lên chém giết đầu tiên.

“Lui ra!” Minh Vũ quát lớn.

Giống như những loài rắn khác, loài trăn xác định con mồi bằng cảm ứng nhiệt, thông qua lưỡi, lưỡi chúng có chức năng giống như một bộ máy phân tích mùi và nhiệt. một cỗ máy cảm ứng nhiệt tự nhiên.

Nhưng lúc này bộ phận cảm ứng của chúng hoạt động không hiệu quả, hay nói cách khác đó chính là nó đã bị tắt.

Con trăn bắt đầu kéo dài thân thể ra, từng vòng siết dần nói lỏng để lộ ra con vật xấu số bên trong, đó là một con vật lớn có bộ dáng khá giống một con heo, nhưng lại to hơn gấp đôi co nheo bình thường tại khi hấn sống.

Con vật xấu số kia thân thể đã mềm nhũn, chứng tỏ xương bên trong đã bị nghiền nát.

Khoảng cách khá xa và bộ phận cảm ứng của con trăn mất đi tác dụng, thế nên nó vô cùng thông dong tận hưởng thành quả của mình.

Dưới ánh mắt của biết nhiều con người, con trăn bắt đầu nuốt chửng con mồi của mình, chiếc hàm từ từ nói lỏng ra, theo từng trận co thắt xương khớp hàm đang dần mở rộng.

Chiếc đầu của nó rất lớn, to khoảng chừng một chiếc xô nước, với cái đầu như thế kia thì co dù nuốt một con trâu cũng là chuyện bình thường.

Minh Vũ lúc đầu nghĩ như thế, như sự thật lại khác, dường như loài trăn này vẫn chưa có tiến hóa đúng mực so với những loài trăn tại trái đất, miệng của chúng không thể mở rộng đến cực hạn.

Kiểu giống như đang nước lại bị mắc nghẹt, chỉ là phần đầu khá to một chút, có độ lớn tương đương cái miệng của nó. Như khi nước vào lại vô cùng khó khăn, hẳn có thể là đầu con thú kia có sừng cản trở việc nuốt con mồi.

Chỉ nửa giờ, phần đầu đã hoàn toàn bị nước gọn vào trong, tiếp theo đó là phần cổ vai và bụng.

Phần thân giữa con thú này khá lớn, nên con trăn càng cố hết sức giãn hết cỡ khoang miệng ra. Nhìn thấy cảnh này, Minh Vũ cũng dễ chịu hơn rất nhiều, hẳn ta biết được đây là lúc con rắn mất cảnh giác nhất, sức lực yếu nhất, nước vào cũng không được và nhả ra cũng không xong.

Minh Vũ giơ tay lên ra hiệu cho mọi người chuẩn bị động thủ. Chiếc cung nỏ cũng đã được lên dây, chỉ cần một mệnh lệnh của Minh Vũ mũi tên sắc bén kia sẽ xuyên thủng phần cổ con trăn kia.

ở cự ly 30 mét và mục tiêu nằm bất động thế kia, nếu như bắn hụt thì tên kia cũng không còn mặt mũi nào trên đời đập đầu vào thịt mà chết đi cho xong.

Lúc này con trăn cũng nước tới phần to nhất của con vật xấu số kia. Hai chân trước đã cạp theo bụng mà chui thẳng vào bên trong bụng con trăn kia.

“Bắn Tên!” Minh Vũ gầm lên.

Nhất thời mũi tên do cung nỏ bắn ra, như xé gió bay tới.

“Phốc!” âm thanh xuyên phá vang lên. Mũi tên nhắm thẳng phần xương sống mà bắn.

“Khà!” bên trong cuống họng con trăn vang lên một âm thanh.

Nhất thời thân hình nó cuộn tròn lại bạo vệ nơi yếu hại nhất là đầu và cổ.

Nhưng mũi tên chí mạng thô to kia đã đâm xuyên qua xương sống lưng của nó. Vì mục tiêu quá lớn, nhất thời Minh Vũ cũng không thể nào dễ dàng phán đoán chính xác tìm con trăn ở chỗ nào, thế nên hẳn chỉ định bắn tên vào bộ phận dưới phần cổ con trăn chừng 50 cm.

Con trăn lớn không ngừng co thắt thân thể, quán thành một bầy, lẫn lộn, không biết nơi nào là đầu, nơi nào là đuôi.

Nếu như bình thường con trăn kia sẽ ngay lập tức bỏ đi chỗ khác, thậm chí sẽ quay lại tấn công, nhưng lúc này nó đã hết sức, đồng thời miệng đang ngoạm con mồi, trong thời gian ngắn khó mà nhả ra hay nước vào cho được. vì thế theo bản năng nó co người lại, đồng thời vận hết sức lôi con mồi ra khỏi miệng.

Minh Vũ làm sao có thể co nó được như ý nguyện. hàng trăm mũi tên bén nhọn xuyên phá không khí mà bay tới, với cự ly lần, những mũi tên có thể xuyên phá mọi thứ, hơn nữa da trần không có dây như da cá sấu, nên không có e ngại một chút gì cả.

Chỉ trong chốc lát, thân hình con rắn đã bị ghim như một con nhím, nhưng nó không có dấu hiệu đuối sức, vẫn cố gắng co cụm phòng thủ những nơi yếu hại.

“Orc!” Minh Vũ gầm lên.

Nhất thời, Orc từ trong đám người xông ra, trên tay là thanh rìu cực lớn. thân hình hắn như một con gấu lớn hung hăng lao tới.

“Ầm!” Orc nện một cú thật mạnh lên thân hình con rắn, tưởng chừng lưỡi búa sẽ chặt được một nhát, máu me sẽ văng lên tung tóe.

Thế nhưng không. Chỉ nghe một tiếng rôm rốp giống như tiếng xương vỡ, lưỡi búa bị bật ngược ra ngoài.

“chém không vào!” Orc lớn tiếng, nhưng tay vẫn tiếp tục vung búa chém tới.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: TitanBoa không phải dễ ăn

“Orc! Tránh ra!” Minh Vũ hét thật lớn.

Ngay sau đó một lần nữa cường nộ lại bắn ra một mũi tên, lần này mũi tên mang uy lực lớn hơn lúc trước rất nhiều, từ âm thanh xé gió mà mũi tên phát ra khi bắn, mọi người có thể cảm nhận rõ.

“Rống!” một tiếng rống thảm thiết vang lên, cùng theo đó là một âm thanh phản nộ cuồng bạo.

“Không xong!” Minh Vũ than một tiếng, điều tồi tệ nhất hắn không mong muốn đã xảy ra.

Con rắn đã lòi được con mồi trong họng ra rồi. chỉ khi như thế nó mới phát ra được âm thanh gào rú như thế.

“Lui ra! Nhanh!” Minh Vũ rống lên.

Nhưng mọi người chưa kịp hoàn hồn thì con rắn đã bung người, ra nó không còn ở trạng thái co người phòng thủ nữa rồi.

Nó ngóc đầu thẳng lên, thân hình to lớn đồ sộ hiện ra trước mắt mọi người. nó dựng người lên cao chừng 3m chiếc đầu khổng lồ với hàm răng tua tủa sắc bén, chiếc lưỡi đỏ ngòm bên trong cái miệng luôn phả ra hơi thở tanh hôi.

“rống! rống! Rống!” tiếng rống giận của một con quái thú, từng làn sóng xung kích do âm thanh phát tán ra cùng mùi hôi thối đã làm cho một số người có mặt tại đó phải rợn tóc gáy.

Trên sống lưng của nó có một mũi giáo nhọn đã đâm xuyên qua từ lưng sang bụng, mũi giáo này có một vị trí đâm tuyệt hảo, nó không những làm hạn chết mực độ di chuyển của con rắn, đồng thời từ lỗ thủng đó, máu tươi không ngừng tuông ra.

Con rắn lòn không ngừng gào rống thị uy, phần đuôi phía sau to chừng một cái xô nước, không ngừng lắc qua lắc lại, giống như nó đang chuân bị làm một thứ gì đó theo bản năng loài vậy.

Nhìn thấy con quái vật khủng bố, đa phần chiến binh bộ lỵ bị rung sợ, nhưng một số khác lại trở nên khát máu hơn rất nhiều.

Orc cầm trên tay lưỡi búa thật lớn, có ý định muốn xông lên cho một búa vào cái thân thể khổng lồ kia.

“Orc! Không được, mau lui lại!” Minh Vũ biết được ý đồ của tên mập kia, ngay lập tức ngăn cản, đồng thời chỉ huy mọi người bắt đầu tác chiến.

Con rắn lớn đã bị thương, nó đang lâm vào thế bí, nhưng không thể khinh thường một con quái vật bá chủ như thế này được.

Minh Vũ đã có ý định đánh lâu dài tiêu hao thể lực của con rắn kia. Nhưng lợi thế lúc này không phù hợp làm điều đó.

Thứ nhất là do lúc này có khoảng 50 tộc nhân đang ở đây, một khi có đại chiến sống còn nổ ra, thì số tộc nay sẽ bị thương rất nhiều, thậm chí là mất cả mạng.

Thứ hai đây là một con quái thú khổng lồ, tuy rằng đã bị thương rất nhiều chỗ, hơn nữa còn có hai vết thương lớn trên người, nhưng sức cản trả và chống

chịu của nó sẽ không hề tầm thường một chút nào cả. Chỉ cần một cú cắn, một cái quật đuôi cũng đủ làm toi mạng một vài người.

Không thể mạo hiểm cho tộc nhân.

“Orc lại đây!” Minh Vũ đã nghĩ ra một cái ý tưởng cực kỳ táo bạo.

“Melly! Kéo nỏ!” Minh Vũ quát lớn.

Nhất thời Melly tập trung trở lại, nàng không biết Minh Vũ muốn làm cái gì, thế nhưng trong những lúc như thế này, nàng luôn tin tưởng chàng trai nhỏ bé này.

Ngay lúc này, Minh Vũ nhảy tót lên lưng con nai của mình, hắn đã quyết định làm mọi dụ dẫn con rắn.

Hắn tin tưởng là voi khả năng và kiến thức của mình, hắn sẽ dụ con rắn kia đến chết không thôi.

“Suru!” lại một mũi tên bén nhọn đâm thẳng vào bụng dưới con rắn lớn. Nó đang điên tiết lên, không ngừng phùng mang, trợn mắt lên thị uy, vậy mà lại bị trúng một đòn chí mạng, vết thương lớn ngay bụng làm cho thron thể của nó trở nên nặng hơn rất nhiều lần.

Nó rống lên một tiếng thật to, mắt lăm lăm nhìn về phương hướng kia, Minh Vũ đã chớp lấy thời cơ này, hắn rống lên như một con thu, đang thị uy đối thủ của mình.

“Garó!” đồng thời hăng không ngừng dùng ngọn giáo xoay tròn trên không trung, như ý muốn báo, những mũi tên kia là do ta bắn ra, nguoi có ngon thì tới bắt tay đây này.

Đôi mắt đỏ ngầu tràn đầy thù hận của con rắn nhìn chăm chăm vào Minh Vũ, như muốn ăn tươi nuốt sống hắn vậy.

“chạy! Nhanh!” Minh Vũ biết con rắn ngu ngốc kia đã xem là mục tiêu, thế nên ngay lập tức thúc thú cuời mà chạy.

Tiếng động mạnh làm con rắn chú ý, nó ngay lập tức đuổi người ra, trường đi đuổi theo thứ mà nó cho rằng gây thương tổn đến nó.

Lúc nó trường đi, mọi người mới nhận thức được toàn diện con rắn này to lớn đến mức như thế nào, con rắn này dài ít nhất cũng 20 m, cái đầu khủng bố, tuy lúc này tràn đầy máu tươi, che đi một bộ phận, thế nhưng vẫn có thể nhận ra đôi nét về nó.

Một đôi mắt màu vàng đồng, chính giữa có một đường kẻ màu đen đậm, xung quanh đôi mắt đầy có những tia tơ máu không ngừng lan tràn khắp con mắt.

Khi nó gào rống lên, để lộ ra toàn bộ hàm răng kinh khủng của mình, có hàng trăm chiếc răng dài chừng 5 – 7 cm, chúng không mọc thành hàng như răng con người hay bất kỳ động vật nào khác, nó nó tua tủa, có ít nhất ba hàng răng trên một hàm.

Những chiếc răng bén nhọn cong vào bên trong, nhưng chiếc răng này có tác dụng bám trụ lấy con mồi không cho chúng thoát ra được.

Mà ngay lúc con rắn đuổi theo Minh Vũ thì nó cũng để lại cái xác của con vật xấu số kia, nó là một con thú màu đen, có chân giống như trâu, nhưng không phải, bởi vì đầu nó có một chiếc sừng lớn và một chiếc sừng nhỏ, mọc thành hàng với nhau.

Đó là một con tê giác đực chưa trưởng thành, nhưng nó cũng nặng ít nhất một tấn, không thể khinh thường một con quái vật đồ sộ nhưng lại có một bộ óc to như trái nho được.

Thế mà nó lại bị toi mạng với con rắn khổng lồ kia. Mà mục tiêu của con rắn chính mà Minh Vũ đang không ngừng chạy như điên.

Rắn trường theo hình Z, thế nên muốn thoát khỏi một con rắn đang đuổi theo tấn công, nếu chạy theo động đường thẳng hay hình chữ z, thì thôi xong bạn sẽ bị nó đuổi theo một cách nhanh chóng.

Cách đơn giản nhất chính là tạo ra những tiến động thật mạnh, động thời không ngừng thay đổi phương hướng đang di chuyển.

Nhưng với tình thế hiện tại, Con rắn kia đã khóa chặt mục tiêu, không thể làm theo cách thông thường cho được.

Minh Vũ vừa chạy vừa la lớn chỉ huy.

“Klu mau giăng lưới ở đằng kia, chỗ hai gốc cây!”

Klu không biết Minh Vũ muốn làm gì, thế nhưng mệnh lệnh của thủ lĩnh là tuyệt đối.

Ngay lập tức 6 – 7 người nhanh chóng mang tấm lưới lớn giăng tại một gốc cây cách đó không xa. Mà Minh Vũ vẫn không ngừng cầm đầu mà chạy, khoảng cách giữa hai bên không ngừng bị kéo gần lại.

Hai bên đang rượt đuổi, số tộc nhân còn lại thì không biết làm gì, quýnh quýnh cả lên, chỉ riêng Melly tiếp tục kéo cương nỏ, không ngừng có những mũi tên bắn về hướng con rắn kia.

Thế nhưng chẳng có mũi tên nào trúng mục tiêu cả. Rắ may là không trúng, nếu không công sức Minh Vũ bỏ ra sẽ trở thành công cốc, đồng thời sẽ nguy hiểm đến tính mạng của mọi người.

“Ầm!” tại một ngã rẽ, Minh Vũ đã bị con rắn đuổi kịp, nó thừa cơ thu mình tấp một cú thật mạnh, về sinh vật nhỏ bé mà không ngừng làm nó phát điên kia.

Cảm nhận được hơi thở tràn đầy sát cơ sau lưng, Minh Vũ tìm khe trầm xuống một cái, co chân thúc mạnh vào bụng con nai sừng tấm.

“Roach!” âm thanh gõ vỡ vụn vang lên, thật may, nó cắn trúng một nhánh cây ven đường, cành cây to bằng bắp chân, vậy mà bị bộ hàm khủng bố kia cắn nát thành từng mảnh.

Nó rống lên từng tiếng thật giận dữ, xong nó lại phải dừng lại một chút lắc lư cái đầu của mình, bởi vì cú đó kia đã gây cho nó một sự chấn động lên bộ não nhỏ bé của nó.

Chỉ trong khoảng khắc chót lát đó cũng đủ cho Minh Vũ thời cơ chạy thoát.

Lúc này bọn Klu cũng đã giăng lưới hoàn tất, khoảng cách giữa hai gốc cây chỉ khoảng 4 mét, tấm lưới được kéo dài ra một đoạn, đủ cho con rắn chui vào, mà Minh Vũ cũng chạy về hướng đó.

Chỉ 10 giây sau, nó đã tỉnh lại sau chấn động vừa rồi, đôi mắt lóa nhìn mục tiêu, quả thật lúc này nó cực kỳ tức giận, từ lúc nó bá chủ vùng này, chưa có bất kỳ một sinh vật nào lại làm cho nó bị thương tổn đến thế, nó phải ăn sạch con vật kia mới hả được giận.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 155: Săn giết thành công

“Rống! Rống!” Âm thanh gào rú tiếp tục vang lên.

Con rắn khổng lồ không ngừng đuổi theo Minh Vũ, lần này có tăng tốc đến cực hạn, thân hình khổng lồ to lớn, uốn éo vòng qua các bụi cỏ lớn mà xông tới.

Tuy trên người nó có ba vết thương chí mạng, máu từ bên trong đó không ngừng chảy ra, thế nhưng vẫn không hề ngăn cản bước tiến của nó.

Mà lúc này Minh Vũ đã đứng phía sau tấm lưới, tư thái mỉm cười chờ đợi con mồi tự động chui đầu vào bẫy.

“Rống!” tiếng rống giận giữ, kèm theo đó là từng trận mùi hôi thối phát ra từ cái miệng của nó. Con rắn lấy tốc độ sét đánh mà lao tới, không một chút do dự, không một chút đắn đo, vào giờ phút này nó chỉ muốn ăn sinh vật trước mắt mà thôi.

“Rầm!!!!” một tiếng động lớn vang lên, sau đó là liên tiếp những tiếng kệt kẹt đinh tai nhức óc.

Con rắn khổng lồ đã đâm sầm vào giữa tấm lưới lớn, cú đâm quá mạnh, thế nên tấm lưới bị kéo giãn ra, căng siết chặt vào hai thân cây to lớn kia.

Khi bất ngờ đâm vào vật cản, con rắn rống giận, nó như thường lệ sẽ dùng hàm răng cắn nát tất cả để thị uy đồng thời phô trương sức mạnh của mình.

Nhưng lần này hành động đó của nó đã làm cho con đường sinh cơ của chính mình trở nên nhỏ hẹp hơn bất cứ khi nào.

Hàm răng chẳng chịt răng là vũ khí chí mạng giữ lấy con mồi, mà cũng là điểm chết của nó. Khi con rắn cắn vào tấm lưới, hàm răng kia không những không thể phá hủy những sợi dây, mà còn khiến chúng bám chặt vào răng nó. Muốn gỡ một đồng dây ra khỏi miệng đó là cả một vất vả, ngay cả con người muốn gỡ ra thì cũng là cả một vấn đề.

“Rống! Rống!” cảm giác được rằng cùng miệng của mình đang bị kẹt, con rắn lớn không ngừng gào rống đồng thời thân hình to lớn của nó bắt đầu vặn vẹo muốn thoát thân.

Nhưng Minh Vũ làm sao có thể buồn tha cơ hội lớn đến như thế, ngay lập tức vài chục mũi tên bọc đồng đã hướng con rắn bắn tới, từng mũi tên xuyên qua lớp da rắn chắc. máu tươi từ bên trong đó không ngừng tuôn ra.

Orc là mạnh động nhất, hẳn không có liều lĩnh xông tới chém bởi vì cái đuôi con rắn không ngừng đập tứ tung xung quanh.

Orc có sức mạnh vô cùng lớn, nên hẳn tự thân vác thanh cương nỗ tới. Orc cùng Melly không ngừng xạ kích. Một người kéo một người nhắm bắn, tốc độ bắn lên đáng kể, khoảng chừng 1 phút sẽ bắn được một tên.

Nhưng tên cường nỗ có hạn, chỉ vòn vẹn 20 cây, vừa rồi đã bắn mất 9 cây, 3 cây trúng mục tiêu, 6 cây còn lại bắn trượt. nhưng 11 mũi tên còn lại cũng

là nguồn sát thương chí mạng đối với con rắn.

Mũi tên trực tiếp đâm xuyên thân thể con rắn, tạo ra những vết thương cực kỳ chí mạng.

Âm thanh gào rống, gầm thét truyền ra càng lúc càng dữ dội, ngay cả những con cá sấu đang nằm phơi nắng gần cách đó chừng 2 km cũng phải chạy trốn ẩn nấp thân hình dưới dòng nước đầm lầy.

Chiến đấu chừng nửa giờ, con rắn trở nên kiệt sức, nó chỉ còn có thể phát ra những tiếng hừ hừ, thậm chí còn không động nổi chiếc đuôi.

Nếu như theo lẽ thông thường, khi con mồi sắp chết mọi người sẽ ăn mừng đồng thời sẽ đến gần kết liễu nó. Nhưng lần này lại khác, mọi người không một ai dám tiến đến, chỉ đứng cách xa quan sát, đồng thời bắn những mũi tên còn lại lên cái thê thể khổng lồ chỉ chít đầy những mũi tên.

Đơn giản vì bọn họ sợ, sợ giống như Luc, bị hung thú bất ngờ phản kích, một đòn cuối cùng. Lúc này bọn họ chỉ chờ đợi, đến khi con rắn lớn kia chết mà thôi, không cần phía gấp.

Lúc này tim Minh Vũ cũng thở phào một hơi nhẹ nhõm, con rắn tuy chưa hoàn toàn bị diệt sát, nhưng nó cách cái chết không xa.

“Vũ! có bị thương!” lúc này Melly đến bên cạnh hấn hỏi hang.

Trong trận chiến vừa rồi, công sức mà Melly bỏ ra là không hề nhỏ chút nào, những mũi tên chí mạng đều do nàng bắn ra. Lúc này tay nàng cũng đang rung lên bần bật vì dùng sức quá độ. Nhưng nàng không quan tâm, nàng chỉ quan tâm đến thủ lĩnh mà thôi.

“Không! Ta tốt!” hấn vừa nói hết đầu thì lại nghe tiếng ồ ồ từ vật cưỡi phía dưới, lúc này hấn mới phát hiện tại đuôi sau thú cưỡi của hấn có một mảnh cây ngon đâm vào, máu tươi chảy ra rất nhiều, khi này chiến đấu quá kịch liệt, hấn không có thời gian để ý.

Ngay lập tức Minh Vũ xuống dùng sức nhỏ mảnh gỗ ngon ra, một dòng máu phun trào đập thẳng vào mặt hấn, nhưng Minh Vũ không hề chú ý tới mà dùng vải thô để chặt vết thương lại, ngăn không cho nó chảy máu đồng thời dùng chất gây tê cực mạnh giúp thú cưỡi của hấn cảm máu.

Đến cuối ngày, con rắn mới tắt hơi thở cuối cùng, mọi người mới thở phào nhẹ nhõm ăn mừng chiến tích vĩ đại nhất của bọn họ từ trước tới giờ.

Sau một ngày chiến đấu khốc liệt, ngoài việc tiêu hao vật tư vũ khí và một tấm lưới lớn thì bộ lạc không có tiêu hao về người một chút nào cả.

Mọi người dùng dây thừng buộc xác con rắn lớn kéo về trại, lúc này bọn họ đã không còn sức nữa, nhưng với 50 người kéo một cái xác con rắn nặng khoảng 1 tấn 3 thì vẫn dư sức.

Lúc này những mũi tên đã được nhổ ra, để lộ ra làn da xù xì lưng đầy lỗ, Minh Vũ vô cùng tiếc nuối với bộ da to lớn như thế này.

Tại bữa ăn tối cuối ngày, mọi người quây quần lại với nhau, chuẩn bị nghe thủ lĩnh hướng dẫn cách xử lý con rắn lớn này như thế nào, và đặc biệt hơn là thịt rắn chế biến như thế nào là ngon nhất, ăn tốt nhất.

Mà thời gian này, Minh Vũ cũng quan sát thật kỹ con rắn lớn từ đầu tới cuối.

Con rắn này dài khoảng chừng 20 m với một cái đầu khủng bố, Minh Vũ ước lượng con rắn này nặng khoảng 1 tấn 2 đến 1 tấn 4. Vì quá to lớn, nên hấn không có thể xác định chính xác là bao nhiêu.

Loài rắn này không có độc vì nó không có răng nanh, nhưng những chiếc rắn trong hàm của nó lại vô cùng nhiều, có ít nhất khoảng 300 chiếc, mỗi chiếc tùy theo vị trí mà có kích thước khác nhau.

Con rắn này rất lớn, lượng thịt mà nó mang lại cũng rất nhiều, ít nhất cũng thu được 500 kg thịt, như thế cần phải xử lý tốt, nếu không để thịt hỏng sẽ rất phí phạm, Minh Vũ dự định ngày mai sẽ lập giàn hong khô thịt tích trữ lâu dài. Còn về phần tấm da kia, nếu thích hợp sẽ dùng làm giày hoặc ba lô.

Mỡ rắn cũng là một thứ không tệ, có thể dùng là dược liệu liền sẹo chống lở loét vào mùa đông sẽ dùng rất tốt.

Thịt rắn, xương rắn cũng là một loại dược liệu tốt, bổ thận tráng dương, trị đau lưng nhức mỏi, thấp khớp, tăng cường thể lực cùng sinh lực, nếu như kết hợp với dược liệu khác như táo đỏ, hay hạt hươu nữa thì hiệu quả sẽ tăng cường gấp bội.

Buổi tối này chỉ một bữa ăn nhẹ, thức ăn cũng bình thường như bao ngày, vẫn là cháo bộ khoai cùng thịt cá sấu mà thôi.

Một đêm yên bình, bên trong khu cắm trại chỉ có tiếng hít thở sâu chìm trong giấc ngủ, ngay cả Minh Vũ cùng Melly cũng như thế.

Sáng ngày hôm sau, mọi người đều tập trung xung quanh con rắn lớn chờ Minh Vũ phân phó nhiệm vụ, sau một đêm nghỉ ngơi, mọi người đã sung sức trở lại.

“con rắn này! Ta gọi là TitanBoa hay là rắn không lồ đều được!”

Trước khi làm thịt con rắn, Minh Vũ bắt đầu diễn giải kiến thức của mình về loại rắn này.

“loài TitanBoa khác với các loại rắn thông thường, chúng thường sống trong các bụi cỏ lớn gần vùng đầm lầy hoặc có nước!”

“Nhìn Đây! Răng của chúng rất nhiều, nhưng không có nanh nhọn, vì thế chúng là loại rắn không có độc!” Vừa nói, Minh Vũ vừa chỉ vào hàm răng con rắn.

“Oh!” mọi người cùng đồng thanh ồ lên cảm thán.

“Sở trường của nó là ẩn nấp phục kích con mồi! như các người thấy hôm qua! Nó đã giết một con tê giác!”

“con thú kia không phải là Tê Giác! Nó là Quadada!” Chok phản biện.

“không! Nó là tê giác hai sừng! không phải là Quadada! Quadada là tên bộ lạc các người gọi mà thôi! Còn Tê Giác mới là tên thật sự của nó!” Minh Vũ không cho là đúng liền nói.

Chok nghe thế liền tụt ngòi, không dám nói nữa.

Minh Vũ tiếp tục giải thích tiếp.

“vì nó không có độc, cũng nhưng không có tay, chân hay móng vuốt để xé con mồi, nên chúng phải nuốt trọn con mồi. chính vì lẽ đó khi chúng nuốt con mồi chính là chúng yếu nhất, dễ bị tấn công nhất!”

“con tê giác kia to thế, sao mà nó có thể nuốt vào được!” có một số người không tin hỏi lại.

Minh Vũ cũng không có khó chịu mà giải thích căn kẽ.

“Miệng của nó có thể mở rộng ra rất lớn, đồng thời, trước khi ăn chúng sẽ siết chặt con mồi, làm cho xương khớp bị vỡ nát, làm như thế có thể nuốt được con mồi lớn!”

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Nội bộ xảy ra vấn đề

Thịt Titanboa có màu trắng hồng, có mấy phần tương tự thịt cá sấu, nhưng giá trị dinh dưỡng và ngon miệng đều hơn thịt cá sấu rất nhiều lần.

Không biết có phải là do thường xuyên siết chặt con mồi bằng các móng cơ mà thịt rắn ăn rất chắc, không cứng nhưng lại có một cảm giác giòn giòn, dai dai ăn rất thích miệng.

Sau khi mổ bụng rắn ra, thì Minh Vũ vô cùng bất ngờ, bên trong bụng nó là một ổ trứng rắn non, những quả trứng trắng to như quả trứng gà, tất cả có chừng 200 trứng.

Nhìn thấy những quả trứng này, Minh Vũ mới nhớ đến mộ loại kiến về loài rắn như sau. Đó là loài rắn khổng lồ sống ở vùng rừng rậm nhiệt đới nam mỹ, rừng Amazon trong các khu đầm lầy.

Đó là loài rắn khổng lồ Anaconda, loài rắn này có thể đạt tới chiều dài 15 mét đồng thời cân nặng lên đến nửa tấn. nhưng chỉ có những con cái mới đạt được kích thước lớn đến như thế. Còn phê phần những con đực ra sao, tại sao chúng không thể đạt được kích thước khổng lồ thì các nhà khoa học vẫn chưa có thể lý giải được.

Một đặc tính thứ hai, là mỗi con rắn đều có lãnh địa riêng của mình, và chúng ý thức lãnh địa rất cao đặc biệt là những con cái. Thông thường những con cái có lãnh địa rất lớn, gấp 5 6 lần lãnh địa của con đực.

Vào mùa sinh sản, những con đực sẽ lần theo mùi hoocmoon của con cái mà tìm đến giao phối, một coi cái có thể giao phối với nhiều con đực khác nhau.

Từ những kiến thức trên, lúc này Minh Vũ có thể khẳng định trong khu vực này sẽ không còn một con rắn nào có kích thước to lớn đến thế nữa.

Với khoảng 200 trứng rắn non, Minh Vũ quyết định sẽ nấu một nồi cháo trứng rắn thơm nức mũi.

Trứng rắn có giá trị dinh dưỡng gấp vài chục lần so với trứng chim thông thường, hơn nữa hương vị phải nói là mỹ vị nhân gian. Nếu nấu cháo bằng gạo rồi thêm vào đó là hành phi, tiêu, và nước mắm cay nữa. thì thôi rồi hẳn sẽ có một bữa ăn thật ngon.

Nhưng rất tiếc ước mơ chỉ mãi là mơ ước. hành, tiêu đó là những thứ xa với đối với hẳn lúc này.

Mọi người nhìn thấy thủ lĩnh cho thu gom trứng rắn, thì mấy con mắt thèm ăn láo lia quan sát, đồng thời con sâu ăn trong bụng cũng bắt đầu động đậy không ngừng gào thét đòi ăn.

Khác với xương cá sấu tại các đầu khớp có sụn có thể ăn được, thì xương rắn rất là cứng. nếu dùng cường lực mà đánh vào hẳn là rất khó chặt đứt chúng.

Mọi người phải dùng dao nhón chọc vào các khớp xương, như thế mới có thể tháo rời chúng ra.

Con rắn to lớn thế kia, nhưng sự thật khi mổ thịt thì lại chẳng thu được bao nhiêu thịt cả, đa phần chỉ là da và mỡ, thịt chỉ chiếm một phần nhỏ 1 phần tư trọng lượng thân thể nó mà thôi. Phần còn lại chính là da, ruột và xương.

Minh Vũ tự tay nấu 5 nồi cháo rắn lớn, bên trong mỗi đều nguyên liệu đều được chuẩn bị kỹ lưỡng, trứng rắn, thịt rắn, xương rắn cùng bỏ vào hầm chung để ngọt nước dùng.

Còn số thịt rắn khác thì được đem ra gác bếp để tích trữ lương thực, thậm chí là có thể mang về bộ lạc. lần này mọi người không có ướp gia vị vào thịt trước khi gác bếp. nguyên nhân rất là đơn giản chính là thiếu nguyên liệu.

Lần này, muối, ớt cùng hương liệu khác mang theo rất ít, nếu như sử dụng lên đồng thịt này, thì trong những ngày tiếp theo mọi người sẽ không có muối, ớt để mà ăn. Như thế thức ăn sẽ rất là nhạt nhẽo khó ăn.

Một loại tài nguyên khác mà Minh Vũ không thể ngờ đến đó chính là gân rắn. gân rắn dọc theo hai bên sống lưng không những thô to và còn vô cùng chắc chắn. hai sợi gân kéo dài từ đốt cổ cho đến tận đuôi, nó dài ít nhất là 20 mét.

Với sợi dây gân to chắc như thế, Minh Vũ đảm bảo trong thời gian ngắn sẽ tạo ra những chiếc cung nỏ có mức độ công phá và rắn chắc đến tuyệt hảo nhất.

Chứ không phải như lúc này, liên tiếp bắn 20 mũi tên, thì cung nỏ đã có dấu hiệu rệu rạo, các phần cánh cung và dây cung muốn bung ra.

Cho đến lúc này cho dù kỹ thuật chế tạo cung tên của bộ lạc đã đạt tới trình độ cao, nhưng vẫn chưa có thể giải quyết được vấn đề hư hao cung tên như thế này.

Chuyện này mấu chốt là nguyên vật liệu chế tạo, Minh Vũ cần phải nghiên cứu thâm sâu về vấn đề này. Nhưng bây giờ là không phải lúc nghĩ đến chuyện đó. Lúc này bộ lạc còn nhiều chuyện quan trọng hơn.

Một bữa trưa thịnh soạn với cháo rắn siêu kinh điển cùng với thịt rắn nướng, áp chảo, thịt cá sấu chiên, nếu như không có cái nóng gay gắt mùa khô thì mọi chuyện sẽ tuyệt hảo hơn rất là nhiều.

Kết thúc một ngày, cuối cùng 3 cái xác cá sấu cùng con rắn khổng lồ cũng đã được giải quyết xong, phần da cá sấu được chú trọng xử lý trước nhất, những tấm da lớn được kéo căng ra trên những chiếc khung gỗ, đồng thời chúng còn được cạo sạch thịt thừa bám trên da.

Với ba tấm da cá sấu lớn còn nguyên vẹn, Minh Vũ có thể tạo ra được 10 chiếc áo giáp da cá sấu, phần râu kia còn lại có thể may giày hay đai bảo vệ tay.

Còn về tấm da rắn kia, do bị thủng nhiều lỗ, nên dễ dàng chế tạo giày hay túi đựng vật phẩm.

Lại nói về giày dép của bộ lạc, sau nhiều lần chế tạo và cải tiến, thì giày bộ lạc đã được cải thiện về mặt hình thức và độ bền lên đáng kể.

Từ sau khi có công cụ bằng đồng, bên việc cắt da trở nên dễ dàng hơn, giày cũng tạo ra dễ dàng hơn và đẹp mắt hơn rất là nhiều.

Phần đế giày được chia làm hai lớp, lớp lõi và lớp bọc bên ngoài. Vì không có nguyên vật liệu tốt hơn để tạo đế giày, nên phần lõi được đan bằng rơm. Sau khi định hình phần lõi, tiếp đó hai lớp da cũng được bọc vào và dùng dây chỉ may cho thật chắc chắn.

Da thường sử dụng để may giày là da heo. Phần thân giày được xỏ kheo kiểu dép lười, nhưng phần phía sau có dây buộc làm quai hậu để co giày không bị rơi ra khi chạy nhanh.

Đó là giày dùng trong thời tiết nóng, còn giày dùng trong mùa đông thì được may chắc chắn hơn, thân giày sẽ bao bọc lấy toàn bộ chân, giống như những chiếc giày ủng.

Đó là thành quả và công sức của nhóm người thợ thủ công, đặc biệt là nhóc con Alan, cô bé rất thích việc may vá. Nếu không phải cô bé phải chế tạo mũi tên thì hẳn là cô bé sẽ may và chế tạo được nhiều thứ từ da và vải.

Nhắc đến Alan, Minh Vũ cũng không biết bộ lạc lúc này như thế nào rồi, hy vọng bộ lạc sẽ không xảy ra biến cố gì.

.....

Mà tại bộ lạc lúc này lại là một chuyển biến khác lúc này nước trong hồ chứa đã giảm khá là nhiều, thế nhưng để phục vụ tưới tiêu và sinh hoạt cho cả bộ lạc thì không có vấn đề gì cả.

Nhưng lúc này bên trong bộ lạc lại có những thay đổi, hay đúng hơn là có những chuyện bất động giữa ban lãnh đạo bộ lạc. mà điển hình là Milla và Ashi.

Trước khi Minh Vũ đi đã giao quyền quản lý bộ lạc cho Epx và chỉ huy chiến binh cho Ashi. Milla phải nghe theo lệnh Ashi và Epx mà làm việc.

Nhưng từ trước tới giờ Milla chỉ nghe theo mỗi lệnh Melly mà thôi, đồng thời những chiến binh bộ lạc Sky luôn mang theo trong người một tư thái cao ngạo, họ tự cho là thực lực bản thân là mạnh nhất. nếu như không phải người bộ lạc Đại Việt có vũ khí bằng đồng, cung tên, thì sứ chiến đấu của bọn họ sẽ không có thể nào mạnh mẽ đến thế.

Mà cung tên, dao đồng, mọi thứ đó những chiến binh bộ lạc Syk lúc này có thể sử dụng thành thạo. vì lẽ đó Milla cùng đồng bọn càng không coi mệnh lệnh của Ashi cùng Epx không ra gì cả.

Đặc biệt là Epx, năng ta lại không có một chút võ lực nào cả, trình độ bắn cung thì khá là tốt, nhưng so với Milla lúc này thì cũng không được tốt cho lắm.

Melly đi, Minh Vũ đi, thì rỗng vắng nhà gà mọc đuôi tôm là chuyện hiển nhiên.

Mấy ngày trước, trong lúc tuần tra lãnh địa tại khu vực phía bắc, dọc theo dòng suối, nhóm người Milla đã phát hiện dấu tích của một đàn gấu có ít nhất 10 con.

Nếu như theo sự căn dặn của Minh Vũ thì thông tin này sẽ được báo cho Epx cùng Ashi để bọn họ nguyên cứu cách giải quyết.

Nhưng Milla đã không tuân lệnh, xem lời của Minh Vũ như gió thoảng mây bay. Nàng ta đã tự mình huy động toàn bộ chiến binh bộ lạc Syk, đồng thời mang theo một lượng lớn trang bị cùng cung tên mà không thể không báo một chút gì cho Epx và Ashi cả.

Trong trận chiến đó, có tất cả 8 con gấu lớn bị diệt, bị xổng đi 5 con. Đó chính là chiến tích cực kỳ huy hoàng cho nhóm người Milla cũng như bộ lạc Syk. Bởi vì từ trước tới giờ khi gặp gấu lớn bọn họ thường xuyên phải bỏ chạy thậm chí là hy sinh tính mạng tộc nhân bực hậu để thoát thân, nhưng lần này bọn họ lại giết nhiều gấu. đó chính là một niềm kiêu hãnh, niềm tự hào.

Nhưng cái giá phải trả cũng khá là đắt có 8 người bị thương nặng, 15 người bị thương nhẹ và 10 tộc nhân bị giết.

Tin tức này truyền về, là xáo động cả bộ lạc, người bộ lạc Syk và Oro thì cực kỳ kinh hoàng lẫn vui mừng, bọn họ tung hô Milla đến tận cùng.

Nhưng với những người còn lại tất cả đều cau mày, 10 người bị chết đó mà một tổn thất chứ không phải là chiến công.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 157: Milla bị bắt

Chiến tích giết gấu đối với hầu hết tất cả cư dân bộ lạc sống trên vùng đất này đều coi nó là một kiện hệ trọng. trong rừng sâu mối nguy hiểm nhất đầu tiên là sói vì sói sống theo bầy đàn. Nhưng có một đặc điểm đối với loài sói chính là trèo lên cây hoặc nhảy xuống để trốn thoát khỏi chúng. Sói không biết trèo cây cũng như sợ nước.

Nhưng Gấu lại khác, chúng không những là những sinh vật săn mồi mà còn có khả năng thích ứng với môi trường cực cao, trèo cây bắt mật ong, hay là xuống nước bắt cá đều được cả.

Thân thể loài gấu to lớn, con gấu đen trưởng thành có thể nặng đến cả tấn, da dày thịt béo, vũ khí thông thường khó mà xuyên thủng được.

Vì những đặc tính trên, con người khi đối đầu với loài gấu phải dè chừng cẩn thận, mà khi giết được một con gấu đó chính là chiến tích cực cao, cho dù có hy sinh tính mạng 10 tộc nhân mà có thể giết được một con gấu thì điều có cũng là một sự kiện vinh quang cả đời.

Lần này Milla bạo phát giết 8 con gấu lớn, điều đó làm cho nhóm người Milla trở nên cực kỳ cao ngạo với chiến tích của mình.

Truy những chiến binh bộ lạc Syk đã gia nhập bộ lạc Đại Việt, nhưng bọn họ vẫn luôn giữ một ranh giới, không có hòa chung một thể như những người bộ lạc khác.

Bởi vì tình hình bọn họ gia nhập khá là đặc thù, không có chính thứ quy thuận, chỉ là do thù lĩnh hai bên giao kèo ký kết. điều thứ hai đó chính là trong nội tâm bọn họ chiến binh bộ lạc Syk là những chiến binh dũng mãnh nhất, thiện chiến nhất, bọn họ rong ruổi từ rừng núi cho đến đồng cỏ, không có bất kỳ bộ lạc nào phải khiến cho bọn họ khuất phục.

Ngay cả Vũ thủ lĩnh bộ lạc Đại Việt cũng như thế, Milla thật không thể ngờ được, một bộ lạc lớn thế kia, chiến binh nhiều đến thế kia. Vậy mà lại để một tên oặc con, gây gò ồm yếu lên làm thủ lĩnh.

Người đầu tiên không phục Minh Vũ đó chính là nàng. Nếu như nàng có lực chiến mạnh mẽ như Melly thì nàng đã chiến đấu giành lấy vị trí thủ lĩnh từ lâu

lắm rồi.

Mà điều càng khiến cho Milla bất mãn đó chính là chế độ phân chia tài nguyên vũ khí, điển hình đó là Hurou sừng tím và Trâu.

Trâu Bộ lạc có rất nhiều (22 con) thế đáng lẽ nhóm chiến binh các nàng phải được phân ra ít nhất là 5 con, thậm chí là phân nửa số trâu kia. Vậy mà bọn chỉ được phân có hai con, đặc biệt là từ khi Minh Vũ dẫn người về vùng đồng cỏ. hai con trâu kia cũng bị trưng dụng mang đi.

Mà trong chuồng vẫn còn hai con hurou sừng tím, nàng muốn mang ra cưỡi lại bị Epx ngăn cản không cho, nguyên nhân rất đơn giản đó là hurou cái không được cưỡi.

“Làm có lý nào như thế, trâu cái cũng thế cưỡi được, nhưng hurou cái lại không!”. Càng nghĩ như thế nàng lại càng tức giận, mâu thuẫn càng dâng trào hơn.

Chính vì nguyên nhân đó, nàng đã kích động những người đi theo mình, không tuân theo lệnh của Epx cùng Ashi nữa.

Mà Ashi cùng Epx cũng không phải dạng vừa, có thể dễ dàng bóp nắn.

Phản ứng mãnh liệt đầu tiên đó chính là Ashi. Ashi dưới tài nghệ bắn cung của mình đã được Minh Vũ công nhận, và được giao cho nhiệm vụ quan trọng là bảo vệ bộ lạc.

Trong tay nàng còn có ba con sói nanh kiếm tuổi trưởng thành, ba con sói kia đã lớn, đồng thời dưới sự hướng dẫn của Minh Vũ nàng có thể điều khiển được ba con sói kia, trong chiến đấu cũng như là tìm và săn giết con mồi.

Dưới những lợi thế đó, lực lượng cùng uy tính của Ashi cũng được tăng cao trong bộ lạc, đặc biệt là những thành viên gia nhập đầu tiên vào bộ lạc, như người bộ lạc Núi Lớn, bộ lạc Khô. Những người kia đã không ít thì nhiều nhìn thấy khả năng chiến đấu của Ashi. Nàng có thể bắn mũi tên xa nhất mà trúng đích, có thể giết một con gấu lớn ngoài 100 mét.

Ashi cùng Milla đã có mấy lần phản ứng kịch liệt, thậm chí là vác vũ khí lên chiến đấu, nếu không có Epx ngăn lại thì có khả năng thù lúc Minh Vũ đi bọn họ đã đánh vài chục trận rồi.

Lúc này những thành viên đến từ bộ lạc Oro và Syk đang vui mừng huân hoang chào đón những người “anh hùng” bộ lạc. trái ngược với đám người kia là nét mặt không một chút vui mừng, thậm chí là dăm chiêu căng thẳng.

Ashi thì tức điên cả người, việc tổn thất 10 người, và nhiều người bị thương đó là một tổn thất nặng nề. còn đối với Epx thì đang suy nghĩ sẽ phải giải thích như thế nào với Minh Vũ. bởi vì trong lúc hấn đi ra ngoài, bộ lạc là nàng phụ trách, chẳng lẽ trách nhiệm đều để Milla gánh.

“Ashi! Ha ha ha ha! Thế nào! Bọn ta giết được tám con gấu!” Milla nhìn bộ mặt như ăn ruồi của Ashi. Nàng ta tưởng rằng Ashi đang giận giữ vì mình giết được nhiều gấu.

“Tại Sao phát hiện gấu! nhưng không thông báo cho bộ lạc! lại tự mình hành động!” Ashi trầm giọng.

“hừ! tại sao phải báo cho người! Nhóm người các người cũng không mạnh bằng bọn ta, gọi cho các người! Để các người đi chịu chết à!” Milla không cho là đúng phản biện.

“8 người thương nặng, 10 người bị chết! như thế đám người các người làm được cái trò gì?” Ashi gầm lên.

“chỉ có 10 người thôi! Ta giết được 8 con gấu đấy! là gấu đấy! các người biết không!” Milla cũng gầm lên/.hai bên đối chọi cực kỳ gay gắt.

“tám con gấu thì sao chứ! Bọn ta từng giết nhiều gấu hơn thế, giết sạch không chừa một con mà không ai bị thương không ai bị chết!” Ashi cũng gào lên giận dữ.

“Hừ! nói bừa! bọn yếu đuối các người không phải nhìn thấy gấu là chạy hay sao! Sao lại giết được gấu!” Milla không tin, lộ ra vẻ mặt khinh bỉ.

“lấy da gấu trong kho ra!” Epx trầm giọng, lúc này nàng cũng khá là tức giận đối với Milla rồi.

Quả thật một lúc sau, một đám người mang ra từ trong kho ra một lượng lớn da gấu, đây không phải là da gấu đen thông thường mà gấu nâu lúc trước Minh Vũ cùng mọi người săn giết tại bộ lạc Núi Lớn. lần đó giết tổng cộng 18 con, thêm mấy tấm da gấu của đám người bộ lạc lửa nữa, tính ra có trên 20 bộ da gấu.

Sói da gấu này Minh Vũ dự định vào mùa đông sẽ cấp cho những phụ nữ sinh con, để bọn họ giữ ấm cơ thể. Nên đã ra lệnh cho mọi người cất kỹ số da gấu này đi.

Milla không tin vào mắt mình, lại có từng ấy da gấu.nội tâm hiếu chiến và cuồng ngạo của nàng có một chút lay động.

“các người giết được gấu thì làm sao chứ! Bọn ta cũng giết được!” Milla phản biện.

Ashi giọng hét lên như sấm.

“trước khi đi thủ lĩnh đã có lệnh! Tất cả sự việc trong bộ lạc là do Epx là chủ! Chiến binh là do ta làm chủ! Tại sao người không nghe lệnh!”

“tại sao ta phải nghe lệnh của những kẻ yếu đuối!” Mill vừa dứt lời, bất ngờ từ phía sau một con sói nhanh kiếm hung hăng từ bên hông lao tới.

Milla la không kịp phòng bị bị đám lui đi vào bước, nhất thời Ashi từ phía trước mặt lao tới hung hãn đâm một cú thật mạnh vào sống mũi Milla.

“Roop!” một tiếng xương nứt gãy vang lên, mũi Milla phủ đầy máu tươi.

Thấy thủ lĩnh của mình bị đánh lén, cả một đám gầm lên giận dữ, muốn vùng vũ chí lên chiến đấu.

Thế nhưng lúc này vây quanh bọn họ cũng có không ít người cung tên, vũ khí đã sẵn sàng, tình thế vô cùng bất lợi.

“Dừng tay!” Epx cũng gào lên, nhưng trong lúc máu nóng lên tới não như lúc này thì làm sao mọi người có thể nghe lời nài cho được.

Milla lúc này cũng loạn choạng đứng lên, đôi mắt thâm độc đỏ ngầu nhìn chòng chọc Ashi.

“Người Đánh lén!”

“Vậy thì sao?” ta không giết người là may lắm rồi!” Ashi trầm giọng.

Nói đoạn nàng cùng vùng con dao tới trước cổ Milla lớn giọng nói:

“Milla không tuân lệnh thủ lĩnh! Tự động điều động chiến binh! Gây ra tổn thất nặng nề cho bộ lạc! ta tuyên bố Milla từ giờ trở đi sẽ bị bắt nhốt!”

Nói xong nàng lại cho một đá vào mặt Milla. Trận chiến như vậy đã kết thúc, mà Milla không tung ra được một đòn.

Nguyên cả một nhóm người đi theo Milla cũng bị bắt đồng thời bị tước vũ khí, một số người không chấp thuận việc này có ý định xông lên đánh liều một trận, ngay lập tức bị cung tên xạ kích. Tên bắn vào những nơi không yếu hại, tránh là tổn thương đến tính mạng bọn họ.

“Ashi! Làm như thế có được không?” Epx dò hỏi.

“ta đang cứu mạng Milla, nếu để Vũ về biết được chuyện này?Milla hẳn sẽ chết!” Ashi trầm giọng nói.

Nàng nhớ lại chuyện trước kia, khi Minh Vũ đi bộ lạc Đồ Sơn hồ Móng Gấu, Vu ở bộ lạc tác quái, nhiều tộc nhân bị chết, nên đã bị Minh Vũ một búa giết chết. nàng tuy không có tận mắt nhìn thấy, nhưng qua nhiều người kể lại, lúc đó thủ lĩnh thật đáng sợ.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%03%AAAn-Th%01%BB%A7y-Th%01%BB%9Di-%04%90%01%BA%A1i-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 158: Kai dự tính

Milla cùng đồng bọn, cả một đả bị bắt, đồng thời bị nhốt bên trong chuồng trâu, một số người đến khi bị bắt nhốt cũng không có hiểu rõ mình bị sai phạm gì, bọn họ chỉ là nghe theo lời của Milla mà thôi.

Thủ lĩnh một bộ lạc cùng với Vu, hia người có vị trí tối cao trong bộ lạc, một khi không tuân lệnh theo lời thủ lĩnh, nhẹ thì bị nhin ăn còn nặng thì bị đánh cho một trận thậm chí là bị giết chết.

Nếu thật suy nghĩ cho kỹ thì Milla lần hành động này của nàng sẽ bị trừng phạt nặng, nhưng Ashi cùng Epx cũng không dám quá nặng tay cũng như xử lý như thế nào, tất cả đều trông chờ vào Minh Vũ.

Phải nói hệ thống pháp luật của bộ lạc vẫn chưa được hình thành và phát triển, một số chuyện làm sai trái vẫn để đó hoặc cho qua, nên chưa thể thống nhất sự hình thành phát triển của luật và hình phạt dành cho kẻ sai phạm.

Bởi vì khi có Minh Vũ tại bộ lạc, hầu hết tất cả tộc nhân đều nghe lời hắn, không một ai dám sai phạm, nhưng khi hắn đi ra bên ngoài thì con gà mới lòi

đuôi tôm ra, nhưng tên mạnh động, cứng đầu bắt đầu ngoe ngoáy, điển hình là Milla.

Trong lần biến động lần này, ngoài những người bị thương và tử vong, số còn lại bị bắt nhốt cũng gần 80 người. đó là một số lượng nhân lực không hề nhỏ trong bộ lạc lúc này.

Bộ lạc lúc này đông người, thế nhưng lượng công việc không hề nhỏ chút nào, đầu tiên là việc tưới nước cây trồng, tiếp theo là duy trì các hoạt động sản xuất khác như là gốm, làm gạch, chế tác mũi tên, tuần tra lãnh địa và đi săn.

Epx vẫn chưa có thể tự mình điều hành tốt các công việc trong bộ lạc, đáng lẽ ra những con người phạm sai lầm phải làm việc nhiều hơn, hưởng phúc lợi ích hơn. Như thế mới hợp lý. Thế nhưng điều này nàng ta không nghĩ tới vì Minh Vũ chưa có dạy năng.

Lại nói về phụ nữ bộ lạc, trong đoạn thời gian trước cũng như về sau, việc tập trung nhiều phụ nữ và đàn ông dẫn đến việc mang thai rất là nhiều, việc mang thai sinh con là một chuyện rất bình thường trong xã hội thời đại nào cũng thế, nguyên thủy cũng được, hiện đại cũng xong.

Thế nhưng lần này bên trong bộ lạc chuyện này lại là một vấn đề khá là nan giải. việc quá nhiều phụ nữ mang thai dẫn đến nguồn lao động thiếu hụt trầm trọng, có khoảng 400 phụ nữ đang mang thai, một số thì nặng nề mang thai 6 7 tháng, một số thì bụng nhỏ hơn cũng 3 4 tháng.

Chính vì nguyên nhân đó công việc bên trong bộ lạc càng bừa bộn ra, mọi lĩnh vực đều thiếu người, việc phân công xử lý công việc lúc này quả là một thử thách đối với Epx.

.....

Bộ lạc Báo Đen

Lúc này tại khu đóng đô của bộ lạc, nhân lực bên trong dường như nhiều đến mấy phần, đó là thành quả chiến tích trong thời gian gần đây của bọn họ.

Nói trắng ra, trong khoảng thời gian này Kai cùng đồng bọn đã đánh cướp hai bộ lạc phụ cận. phụ nữ, trẻ em đều được giữ lại và bắt làm tù binh. Còn đàn ông đặc biệt là thợ săn và chiến binh đều bị tận diệt không còn một tên.

Hai cái bộ lạc này cũng khá là nhỏ, dân số cũng khoảng 100 người, chỉ có chừng 15 -20 chiến binh mỗi bộ lạc, sức chiến đấu không được cao, thế nên dễ dàng bị Kai cùng đồng bọn tiêu diệt.

Thu hoạch lần này của bọn họ cực lớn, với gần 100 người gia nhập bộ lạc, số người này tham gia vào bộ lạc giúp giải quyết được phần nào vấn đề thiếu phụ nữ trong lúc này.

Quả thật đối với một bộ lạc khát máu như Báo Đen, việc không giết người là một sự áp chế đối với bọn họ, kèm theo việc cưỡng chế giao cấu càng khiến cho những tên kia ngày càng trở nên quái lạ.

Nhưng lần này nhập thêm nhiều phụ nữ, Kai cũng đã giải quyết vấn đề một cách tốt đẹp.

Như thường lệ sau khi tiêu diệt một bộ lạc, Kai dùng chính sách mềm dẻo để sát nhập đám người mới đòi thời tung ra uy hiếp nếu phản kháng. Đồng thời cũng cung cấp cho bọn họ thức ăn nước uống, thậm chí quần áo tốt bằng da thú.

Kai là người hiện đại, cho dù thế nào đi chăng nữa, hắn vẫn biết điều lợi hại của nhân khẩu, một cái thế lực mạnh mẽ không thể hiện lực lượng quân sự mà còn có kinh tế nhân khẩu và tài nguyên.

Và đặc biệt trong cái thời đại này nhân khẩu rất là quan trọng, tất cả lĩnh vực có người mới có nhân lực, mới có vật chất của cải.

Nếu như trước kia bộ lạc Báo Đen, số tù binh này sẽ bị nhốt lại và dùng làm thức ăn từ từ, nhưng Kai lại không cho phép làm như thế, không những cho bọn họ gia nhập cộng cung cấp tài nguyên sinh sống, cấp nhà, cấp thức ăn lẫn quần áo.

Phải nói bộ lạc Báo Đen lúc này thức ăn là một chuyện không đáng được nhắc tới, dưới dòng suối nước vẫn đầy ắp, bên dưới cá cũng khá nhiều, mỗi lần muốn ăn có thể dùng bẫy để bắt cá, muốn ăn thịt thú có thể đặc bẫy xung quanh. Thịt khô, da thú, bộ lạc không thiếu một thứ gì.

Ngay sau một hồi nói năng lung tung, mọi người bắt đầu nhập bữa tiệc lớn, bộ lạc Báo Đen có nôi, có muối, thế nên thức ăn của bọn họ mỹ vị không kém, đặc biệt là những bộ lạc kia, muối là một thứ quý giá không thể tùy tiện ăn.

Chính vì có thức ăn ngon, điều kiện tốt, hết bảy phần người nguyên ý gia nhập bộ lạc, số còn lại thì vẫn còn đang phân vân.

Một bữa tiệc no say, và cuối cùng cũng đến phần hấp dẫn nhất, mấy tên chiến binh bắt đầu đồ lên, Kai cũng có chút phản ứng, kê bên hắn có hia phụ nữ ăn mặt phả cách thân thể uống ẻo bắt đầu quỵ xuống động tình.

Một đêm cuồng hoan dưới ánh lửa bập bùng, từng tiếng la hét phản kháng, từng trận âm thanh rên rỉ vang lên, trận cuồng hoan kéo dài đến hừng đông mới kết thúc.

Kai đang chuẩn bị cho mình một dự án lớn, một kế hoạch quy mô cực lớn lúc này trong bộ lạc.

Từ những thông tin của những thành viên mới và người cũ, Kai cũng nhận thức được các thế giới này không hề đơn giản như hắn nghĩ. Đó chính là mùa

đông, mùa đông kéo rất dài, rất là dài mùa đông kéo đến đi sẵn sẽ không có thú, thức ăn không có, người sẽ chết đói chết rét.

Kai cũng không phải là một tên ngu, cũng nhận thức trong thời gian tới mình cần phải làm gì. Từ đó hàng loạt kế hoạch mới hần bắt đầu thực hiện, dục đào nguồn nhân lực dồi dào hần bắt đầu thay đổi bộ lạc của chính mình.

.....

Quay về với Minh Vũ

Cũng đã qua hai ngày kể từ khi bọn họ giết rắn lớn, Minh Vũ vẫn án binh bất động, tộc nhân vẫn làm việc của mình hằng ngày đó là mài giũa trang bị cũng như tuần tra cảnh vệ xung quanh.

Trong những trận chiến gần đây, Minh Vũ đã rút ra rất là nhiều kinh nghiệm trong chiến đấu và sinh vật vùng đồng cỏ.

Thứ nhất những sinh vật vùng đồng cỏ chính là những sinh vật biến dị có thể hình rất lớn da dày thịt béo, với các loại vũ khí thông thường khó mà giết chúng trong một hai đòn.

Thứ hai chất gây tê cực mạnh hầu như không có tác dụng sinh vật nơi đây. Đầu tiên là chim cổ đại, tiếp đó là cá sấu, còn bây giờ là rắn khổng lồ.

Dường nhưng chất gây tê này chỉ có tác dụng với những sinh vật sống trong rừng hay là đại loại như thế.

Thứ ba là hần cần phải cải tiến vũ khí để phù hợp với hiện tại, dường như vũ khí bằng đồng đã dùng không tốt đối với những sinh vật ở đây.

Việc cần thiết là tìm ra kim loại mới hoặc cải tiến độ tinh cứng của đồng, nhưng cái vấn đề này thuộc về hóa học, không phải là một chuyện dễ dàng.

Thời tiết lúc này ngày càng oi bức, nhiệt độ ban ngày cũng lên đến 40 độ, nóng không thể nào tưởng tượng được, nhưng như thế cũng góp phần nhanh chóng hong khô da thú cùng gân thú.

Minh Vũ đang có dự định cải tạo lại vũ khí đó là cường nỗ và mũi tên.

Mũi tên bộ lạc chế tạo ra là loại mũi tên nhọn đẹp, có hai ngạch. Loại mũi tên này rất dễ chế tạo, nhưng sát thương tạo ra không được lớn, nếu cùng với các loại động vật nhỏ thì có thể giết chúng trong một mũi tên.

Nhưng với những con quái vật vùng đồng cỏ này, thì lại khác cần phải sử dụng những thứ to hơn, lớn hơn, sắc bén hơn mới có thể dễ dàng giết chúng. Nhưng Minh Vũ vẫn chưa tìm ra cách cải tiến cả, thế nên trong hai ngày nay hần vẫn án binh bất động.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Cải tiến cường nỗ

Đối mặt với những loại thú có kích cỡ lớn và hung hãn, việc cấp bách lúc này chính là cải tiến vũ khí hiện tại của bộ lạc. Cường nỗ là thứ vũ khí uy lực nhất mà trong tay Minh Vũ hiện có.

Nhưng đối mặt với những loài thú kia dường như không có tác dụng là bao, phải bắn liên tiếp ít nhất 5 mũi tên vào những nơi yếu hại mới có thể kết liễu được chúng. Khi như thế tộc nhân khi chiến đấu sẽ rất là nguy hiểm.

Có hai cách có thể giải quyết vấn đề này thứ nhất là tấn công vào những nơi yếu hại nhất trên người hung thú. Như các điểm đầu, mắt, tim.

Cách thứ hai là cải tiến vũ khí là cho chúng sắc bén hơn, có độ sát thương và công phá mạnh. Hoặc tốt nhất là có thể giữ chân chúng trong một khoảng thời gian để chúng không thể di chuyển thuận lợi cho việc loạt tấn công thứ hai.

Dựa trên hai phương án trên, Minh Vũ quyết định cải tiến vũ khí đặc biệt là cường nỗ và mũi tên của cường nỗ. Nỗ, cung tên đều sử dụng nguyên lý đồng dạng đó là dùng sức kéo căng và phản hồi của cánh cung làm lực đẩy để cho mũi tên bay xa mà mạnh mẽ.

Như thế để tăng sức mạnh cho cung nỗ, người ta thường gia cố cánh cung nếu tại hiện đại vấn đề này có thể giải quyết bằng hệ thống trợ động lực, nhưng tại thời điểm này Minh Vũ không hề biết tí gì về vấn đề trợ động lực hay lực học gì cả.

Đơn giản là hần học ngu vật lý, hơn nữa khi vào môi trường đại học hần cũng chẳng có động đến những kiến thức như thế này, việc không lý giải và sử dụng được là điều không thể tránh khỏi.

Cách đơn giản nhất mà Minh Vũ có thể nghĩ ra đó chính là làm to thêm cánh cung, như thế việc kéo cung và vận chuyển chúng lại càng khó khăn, bởi vì cường nỗ sẽ rất nặng.

Thế nhưng lại rất may mắn cho Minh Vũ, bởi vì bọn họ vừa tìm được một loại gỗ rất chắc chắn nằm rải rác xung quanh vùng bình nguyên bán đồng cỏ này.

Đây là một loại cây thân gỗ có một chiều cao khá là khiêm tốn, chỉ chừng 1 – 2 mét. Loại cây này mọc rất là đặc thù, thân hình dường như là thẳng tắp, to chừng cổ chân. Ngọn cây là một chùm um tùm màu xanh nhàn nhạt có một chút vàng hoe cháy nắng, tòn than gỗ cứng ngắc mù đen tuyền. nhựa cây là một chất dịch màu đỏ như máu.

Tuy cây chỉ nhỏ như thế, nhưng thời gian chúng sống qua ít nhất cũng vài chục năm. Đó chính là điều kiện sống khắc nghiệt tại vùng đồng cỏ, mưa ít, lại có mùa khô và mùa đông lạnh giá kéo dài băng tuyết bao phủ.

Dưới điều kiện như thế mỗi một năm nhưng gốc cây này được tôi luyện trở nên cực kỳ cứng cỏi và dẻo dai.

Phát hiện ra giống cây này thật là một điều ngẫu nhiên, trong lúc Klu cùng đồng bọn đi tuần tra xung quanh bộ lạc, bất ngờ tìm thấy một lùm cây này, vì hình dáng đặc thù nên đã thu hút tầm mắt của Klu cùng mọi người.

Khi nhìn tận mắt thân cây dài thẳng tắp từ gốc chon đến ngọn, Klu đã có ý định mang cái cây này về cho Minh Vũ xem thử, loại cây này có thể giúp ích được gì hay không.

Nghĩ thế Klu liền dùng dao của mình chặt cây. Vấn đề nằm ở chỗ này, chặt cây cây không đổ, mà dao của Klu lại bị mẻ từng lỗ lớn giống như vừa rồi không phải chặt vào gỗ mà là chặt vào đá.

Liên tiếp chém vài phát thấy không có hiệu quả, mà con dao lại tiếp mẻ thêm vài miếng to đùng. Klu đã bỏ cuộc đồng thời chạy về nơi đóng trại tìm Minh Vũ.

Quả thật là áo ẩm giữa trời đông, Minh Vũ đang lúc gặp khó khăn trong việc cải tạo vũ khí lại phát hiện ra loại cây kỳ lạ kia, Minh Vũ ngay lập tức theo Klu đến nơi có cái cây đó.

Khi hần ta nhìn thấy hình thù cây này, hần cũng khá là ngạc nhiên vì đây là lần đầu tiên Minh Vũ nhìn thấy cái cây dị thường đến như thế. Nó chẳng khác một cây dù cả.

Orc mang cây búa khủng của mình ra bắt đầu chặt gốc cây, quả thật nó thật là cứng, Orc phải tốn gần cả một buổi chiều mới có thể chặt được một gốc cây nhỏ bằng cổ chân. Quả thật là một công việc đầu khó khăn và gian nan.

Qua vết cắt, Minh Vũ có thể nhìn thấy số vòng bên trong thân cây, mỗi vòng cây là một năm tuổi của cây, có tất cả là 88 vòng như thế.

Sau một ngày mệt nhọc thì nhóm người Minh Vũ mới mang chiến lợi phẩm mang về khu cắm trại, Minh Vũ dự định sẽ chế tạo khúc cây này thành một cánh cung thật lớn, với vật liệu mới này hẳn là có thể chế tạo được một cây cường nỏ có uy lực rất mạnh.

Một đêm yên bình trôi qua, cái nóng oi bức của mùa khô thật làm cho người ta khó chịu đến cực điểm, tới giữa đêm là Minh Vũ không thể nào ngủ được tiếp.

Cho đến tận sáng đôi mắt Minh Vũ thâm quầng, thế nhưng trong một đêm đó, Minh Vũ đã nghĩ ra bản thiết kế cánh cung cường nỏ rồi.

Từ sáng sớm, Minh Vũ đã huy động lực lượng tộc nhân đi tìm các vật dụng như cọc gỗ, đá dây thừng. mục đích chính là uốn cong khúc gỗ để tạo hình cánh cung trước khi cành cây khô và trở nên cứng hơn.

Đầu tiên là đóng những cọc gỗ trên nền đất cứng, đây chính là phần khung của cánh cung. Khung tạo có hình cánh cung cong tiêu chuẩn.

Mà khúc gỗ cũng được xử lý tốt trước khi đưa vào khung, củ cây được lột ra để lộ ra thớ gỗ màu đen tuyền, bên trong còn ánh lên những quang sắc tím tím rất dễ nhìn.

Vì gổ gỗ rất cứng, dùng sức thường khó có thể uốn cong theo ý muốn, Minh Vũ cũng đã chuẩn bị cho trường hợp này, đó chính là hơ lửa nơi cần uốn cong, và dùng dây thừng cố định chúng lại trên những cọc gỗ cố định sẵn trước đó.

Nói thì đơn giản như thế, nhưng để hoàn thành công việc này cũng mất gần cả buổi sáng.

Phần thân cường nỏ cũng được cải tiến khá nhiều so với phiên bản cũ, phần thân là một khối gỗ hình chữ nhật có chiều dài 2 mét. ở giữa có một rãnh dài xuyên suốt cho đến ngọn.

Phần rãnh to bằng ngón chân cái có tác dụng làm rãnh đặt mũi tên, việc thiết kế thêm phần rãnh này giúp cho hướng đi của mũi tên sẽ chính xác hơn, ít bị giao động trong quá trình bắn tên.

Dây cung được làm bằng gân xương sống rắn khổng lồ, hai sợi dây gân đan chặt với nhau theo hình xoắn ốc. việc làm như thế sẽ gia tăng độ bền, ít bị kéo giãn ra khi sử dụng nhiều.

Thêm một thiết kế khác cải tiến xa so với phiên bản cường nỏ cũ. Đó là hệ thống cò nỏ.

Cò được làm bằng đồng có chức năng giữ mũi tên một quãng thời gian trước khi bắn, dây cung sau khi được kéo căng ra tới cực điểm sẽ được giữ lại bằng một cái móc. Cái móc này có thể duỗi thẳng ra khi được kéo.

Mũi tên cũng được thiết kế lại cho phù hợp với thanh nỏ mới này. Mũi tên cũng có chiều dài 2 mét, đầu mũi tên được bọc đồng, nhưng lần này mũi tên lại được cải tiến thêm, là từ mũi tên hai ngạnh sang mũi tên ba ngạnh.

Việc cải tạo này giúp cho mũi tên bay được chính xác hơn, sát thương cao hơn cũng nhưng là khả năng kiềm giữ con mồi.

Phần đuôi mũi tên được gia cố bằng bốn sợi lông vũ chim cổ đại, việc lắp lông chim tại đuôi mũi tên làm cho mũi tên ổn định khó bị lệch hướng do các nhân tố bên ngoài như gió, nước....

Ngoài ra mũi tên còn được đính thêm một sợi dây thừng dài chừng 50 mét. Đây là một phát kiến thêm của Minh Vũ. hần lấy ý tưởng từ vũ khí săn cá voi của các tàu phương tây trong những năm 1600.

Những cây lao, cây giáo, cung bắn lao đều được gấp thêm một sợi dây dài gắn với tàu lớn. một khi con cá voi ngoi lên mặt nước để hít thở, những thủy thủ trên con tàu săn cá voi sẽ bắn những cây lao này lên người con cá voi.

Những cây lao khi trúng đích sẽ dính thật chặt lên người chúng, đồng thời những sợi dây sẽ không cho chúng thoát ra, và những thủy thủ trên tàu chỉ cần chờ đợi, phóng thêm nhiều mũi lao khác nữa cho đến khi con cá voi chết mà thôi.

Phải sử dụng tất cả ba ngày Minh Vũ mới có thể lắp ráp chế tạo thành công toàn bộ hệ thống cường nỏ kiểu mới.

Có tất cả 5 mũi tên được tạo ra, nguyên nhân đơn giản là thiếu nguyên liệu đồng và vật liệu gỗ chế tạo mũi tên.

Dưới bao ánh mắt hồ hởi của tộc nhân, Minh Vũ, Klu, Orc, Melly,... Cùng nhau vận dụng cây cường nỏ mới này.

Orc lấy sức lực khỏe nhất, hẳn là người đầu tiên thử.

Thanh cường nỏ được đặt trên một chiếc bao bằng da thú, đó cũng không phải là nhưng chiếc bao thông thường mà bên trong có chứa đất. cái này cũng là một trong những vật dụng để vận hành cường nỏ.

Vì nó có khối lượng khá lớn, cầm di chuyển rất khó khăn, thế nên, Minh Vũ làm ra cái bao đất này để đặt cường nỏ lên.

Orc dùng hai tay kéo căng cây cung, quả thật dây cung cực kỳ nặng, Orc phải thận trọng kéo thật chậm chạp.

Chừng 20 giây, Orc mới kéo được dây cung chạm cò súng. Sau đó Klu đứng kê bên lắp mũi tên vào. Sợi dây thừng cũng được cuốn thành vòng tròn để dễ dàng bung ra khi mũi tên bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Săn giết cá sấu đại quy mô

“Huru! Huru Huru!” âm thanh mũi tên cò sát trong không khí vang lên những âm thanh rùng rợn. khác hẳn so với âm thanh những mũi tên thông thường được bắn ra.

“Oanh!” chỉ trong nháy mắt mũi tên đã cắm thẳng vào gốc cây phía trước cách đó khoảng chừng 60 mét.

Phần đầu mũi tên cắm thật sâu vào bên trong gốc cây, phần đuôi mũi tên không ngừng rung giật phát ra những âm thanh phùng phụt.

Một đám người đứng đó trở nất ra nhìn những những thứ đang xảy ra trước mắt, bọn họ dường như không tin được vào mắt mình, bởi vì cường nỏ sau khi được cải tiến lại có uy lực mạnh đến như thế.

Trái ngược về bộ dáng phấn khích của mọi người, Minh Vũ rơi vào trầm lắng, không phải vì mũi tên có uy lực quá mạnh làm hắn trầm mặt, mà là độ chính xác và độ xa của mũi tên.

Ban đầu orc nhắm kéo mũi tên hướng lên, thế nhưng mũi tên khi bắn đích thì lại lệch về phía dưới. rất có khả năng đầu mũi tên sau khi được làm lại đã ảnh hưởng đến độ xa và độ chính xác của mũi tên.

“Orc! Bắn thêm một mũi tên nữa!” Minh Vũ ra lệnh.

Orc ngơ ngáo làm theo lời thủ lĩnh, lần này Minh Vũ tự thân chỉ Orc nhắm mục tiêu gì, đồng thời con phải nhắm hướng mũi tên chếch lên cao một đoạn.

“Huru!” lại một lần nữa âm thanh kia vang lên, mũi tên to lớn kéo theo một sợi dây dài phía sau tạo ra một cảm giác kỳ dị.

“Oanh!” mũi tên lại một lần nữa cắm thật sâu vào gốc cây, nhưng vị trí lại khác xa một chút. Kết quả không như Minh Vũ dự đoán, mũi tên bị ảnh hưởng so với lực quán tính thế nên đã có phần lệch đi phương một chút.

Chuyện này khá đơn giản, chỉ cần thường xuyên luyện tập sẽ dễ dàng nhắm trúng mục tiêu mà thôi.

Ngày hôm đó cả một đám người bắt đầu luyện tập theo hướng dẫn của Minh Vũ.

Minh Vũ có dự định ngày mai sẽ bắt đầu săn giết cá sấu số lượng lớn, ít nhất một ngày phải giết hai con cá sấu. vì tránh trường hợp tộc nhân bị thương trong quá trình săn giết hung thú, Minh Vũ đã quyết định huấn luyện nhóm thợ săn trước khi làm việc.

Đối với động thái này của Minh Vũ, mọi người rất là bất ngờ, không hiểu luyện tập săn giết cá sấu như thế nào, cả một đám mặt ngơ ra không hiểu khoai mồm gì hết.

Nhìn thấy cái bộ dáng đó, Minh Vũ mặt có mòng bức ra, quả thật cái thời đại này ngôn ngữ thiếu kém, không có nhiều từ ngữ để diễn tả hành động sự việc. và thế là Minh Vũ phải giải thích cặn kẽ thế nào là luyện tập, huấn luyện.

Để diễn luyện, đầu tiên là tìm một khối gỗ lớn để làm cá sấu, tiếp theo đó là luyện tập bắn tên trúng vào mục tiêu, lòi dây, khóa miệng, kéo.

Orc được giao cho nhiệm vụ quan trọng nhất đó là nhắm bắn mục tiêu, tiếp theo là Klu cùng Melly, hai người này chỉ huy hóm người lòi, kéo cá sấu vào bờ bên trong, dây thùng cùng lưới cũng được mang ra.

Hai ngày sau, lúc này cách đầm lầy không xa, 50 người bộ lạc Đại Việt đã tập trung từ sớm, trên người bọn họ trang bị đầy đủ.

Minh Vũ dẫn đầu đám người chậm rãi tiến vào khu vực bãi đất trống sát đầm lầy. từ khoảng cách xa Minh Vũ cũng có thể nhìn thấy mấy thân ảnh cá sấu lớn đang ẩn nấp dưới dòng nước đầy rong rêu phía trước.

Tại bãi đất trống hôm trước, hôm nay rất là an tĩnh, nhưng Minh Vũ biết nó sẽ không an tĩnh như vẻ vẻ ngoài của nó, có ít nhất 3 4 con cá sấu đang ẩn nấp dưới đây.

Chỉ cần nâng lên, những con cá sấu lớn kia sẽ tự động ngoi lên bờ để phơi nắng.

Động vật bò sát nói chung hay cá sấu nói riêng, bọn chúng đều có chung một nhược điểm chí mạng về đặc chủng loài. Chúng là động vật biến nhiệt máu lạnh. Chúng không thể sống trong môi trường quá nóng cũng như quá lạnh. Chúng bắt buộc phải thích nghi với môi trường bằng nhiều cách. Điển hình như phơi nắng sưởi ấm khi lạnh hoặc trốn trong các bụi cây, trong làn nước để làm mát cơ thể khi nắng nóng.

Nhắm định thời gian, Minh Vũ bắt đầu kế hoạch lớn của bộ lạc.

Đầu tiên hẳn dùng con mồi dụ bọn cá sấu lên bờ, lần này Minh Vũ không có đại hoang phí thứ ăn. Một con thỏ mập được xuyên vào một cái móc bằng đồng lớn đồng thời cột vào một sợi dây lớn và có định sợi dây vào trong gốc cây.

Tiếp theo đó là hai chiếc cung nỏ kiểu cũ và một chiếc cung nỏ cải tiến được lắp đặt vào vị trí nhắm bắn cách bãi bùn không xa khoảng chừng 30 mét.

“Chùm!” một con gà vừa mới bị giết quăng được quăng xuống nước, mặt nước chấn động tạo ra nhiều vòng gợn nước, đánh động những con quái vật đang ẩn mình dưới dòng nước đầy rong rêu và lá cây kia.

“Àm!” một cái miệng lớn từ dưới nước táp một cú thật mạnh, bọt nước cùng bùn lầy bắn tung.

“Chùng!” lại một con gà quăn xuống dưới nước, vị trí khá gần bờ đất. ngay lập tức lại có một con cá sấu khác lao tới xoi tái con gà xấu số.

Bầy cá sấu phía dưới bắt đầu dị động, thấy được tình thế có lợi, Minh Vũ ra lệnh cho Klu quăng mồi lên bờ.

Có kinh nghiệm từ lần trước, Klu quăng con mồi gần bờ hơn một chút, sợi dây đã được cột chặt vào trong gốc cây lớn, chỉ cần con cá sấu cắn câu, thì cái mạng của nó đã bị xác định.

Quả thật một con cá sấu lớn dài chừng 5m bò khệnh khạng lên bờ, thân hình to lớn khổng lồ của nó, đang gây bất lợi cho nó.

Nó thận trọng lê thân hình của mình trên mặt bùn, chẳng mấy chốc nó đã nuốt gọn con thỏ mập vào trong bụng.

“Rống!” cảm giác có gì đó không đúng nó rống lên một tiếng muốn bỏ chạy xuống nước thì

“Huru! Huru!” âm thanh xé gió vang lên, một mũi tên to dài đã xuyên thẳng qua cái miệng to lớn. mũi tên xuyên phá qua cái mồm to lớn dày đặc răng nhọn.

Mũi tên đi chéo về phía bên trái một chút xuyên từ họng trên xuống họng dưới rồi cắm sâu vào bùn.

“Àm Àm Âm” con cá không ngưng giãy dụa muốn thoát khỏi, nhưng thật không may cho nó, lúc này bản thân nó đã bị cố định bởi một cái móc đã đi sâu vào trong bụng của nó, một là mũi tên khổng lồ to như một ngọn giáo đã xuyên thủng mồm của nó

Ngay sau đó lại có hai mũi tên lớn bay tới, hai mũi tên này hướng cổ và đầu cá sâu bắn tới.

“Phốc!” một mũi tên đâm thẳng vào lưng nó, còn một mũi tên khác lại bắn hệt cắm xuống bùn.

“Kéo!” Minh Vũ hét lớn.

Ngay lập tức hai nhóm người bắt đầu làm việc, bọn họ dùng sức kéo con cá sâu vào sâu trong bờ. thế nhưng hành động này không có một chút tác dụng.

Bởi vì mũi tên kia đã cắm sâu vào trong mặt bùn, cộng theo sức lực của con cá sâu, thế nên nó không có di chuyển vào trong được một chút nào cả.

“Hư!” lại một mũi tên do Orc bắn ra. Lần này mũi tên bắn ra cực kỳ chính xác

“Rống!” con cá sâu rống lên một tiếng thật thảm thiết, mũi tên to lớn đã xuyên thủng đầu sọc của nó. Dư lực mũi tên rất mạnh, tiếp tục cắm sâu vào lớp bùn phía dưới.

Hình thấy con cá sâu bất động không còn giãy giụa gì cả, nhưng lần này không một ai dám đến gần, một mực duy trì khoảng cách.

Màu tươi tràn lan khắp nơi, máu tươi chảy xuống làn nước, một màu đỏ tươi chảy dài thành dòng.

Phía sau lại có thêm hai con cá sâu đánh hơi thấy mùi thức ăn, tiếp tục bò lên bờ.

Vậy mà mũi tên lớn chỉ còn có hai mũi. Đa phần còn lại chỉ là những mũi tên nhỏ dùng cho cường nỏ kiểu cũ.

“Orc!” Bắn chúng!” Minh Vũ ra lệnh.

Nghe thế Orc liền thay đổi mục tiêu, hai con cá sâu lớn bò lên bờ.

“Rống!” mũi tên thứ ba bắn về một con cá sâu nhỏ hơn dài khoảng chừng 3.5 mét, mũi tên to lớn đã xuyên thẳng qua lưng đâm thủng phổi sau đó cắm thẳng xuống bùn.

Con cá sâu thứ ba phát hiện có dị biến ngay lập tức uống mình chạy xuống nước, nhất thời nó thoát được một mạng.

Con cá sâu kia bị định xuống bùn không còn cách nào chạy thoát, nó chỉ gào rống trong sự bất lực.

Orc lại bồi thêm một mũi tên, lần này là mũi tên cỡ nhỏ, không có sợi dây, mũi tên bắn không được chính xác cho mấy, những với số lượng nhiều, Orc liên tục hạ bắn 3 mũi tên vào bụng, lưng và đầu con cá sá kết thúc tính mạng của nó.

Mà lúc này đáng người Klu cũng dùng sức kéo con cá sâu thứ thất vào sâu bên trong, bọn họ không có dám lại gần, mà tiếp tục bồi tên 5 6 mũi tên vào các nơi hiểm yếu như đầu, bụng và cổ rồi mới dám đến gần. dùng dây buộc thật chặt mồm cá sâu lại.

Chỉ trong nửa buổi sáng, chưa đến hai giờ đồng hồ, nhóm người Minh Vũ đã hạ sát được hai con cá sâu lớn, những lại không tồn tại một chút gì cả.

Năm mươi con người kéo chiến lợi phẩm trong sự ăn mừng hân hoan.

Lúc ngồi trên một phiến đá bằng phẳng, ánh mắt có một giọt nước mắt chảy ra, không biết đó là giọt nước bắn đau khổ phần hận, hay là nước mắt ăn mừng hạnh phúc nữa.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 161: Chế tạo giáp da cá sấu

Có kinh nghiệm từ trước, cả một đám người bắt tay vào công việc xử lý hai con cá sấu kia, lần này có vũ khí hạng nặng, thế nên mức độ tổn thương da khá ít, thế nên lần này da cá sấu sẽ được vận dụng vào nhiều việc hữu ích.

Da cá sấu được ưu tiên hàng đầu, nó được tách ra đầu tiên. Sau đó được kéo căng ra bằng một cái khung gỗ thật lớn, sau đó sẽ có người làm nhiệm vụ dùng dao xương cạo phần thịt và mỡ thừa còn sót lại.

Da cá sấu rất dày, sau khi được phơi khô sẽ rất cứng nếu dùng vũ khí thô sơ thông thường sẽ rất khó để phá hủy cũng như gây vết thương chí mạng.

Theo những gì Chok kể lại những kẻ đến từ bộ lạc Báo Đen cũng có những chiếc áo như thế, dùng vũ khí không thể đâm xuyên qua thân thể bọn họ được. chính vì nguyên nhân đó bộ lạc Linh Cầu mới bị thua thảm hại tù trưởng mới bị giết hại.

Trong tay Minh Vũ hiện tại có 3 tấm da cá sấu lớn, Minh Vũ dự định sẽ may ra vài bộ áo giáp da cá sấu. ít nhất trong chuyến đi này nếu có giáp da nguy hiểm của mọi người.

Lúc này mặt trời đã lên cao, Minh Vũ buộc lòng phải tìm bóng cây để ẩn nấp trốn tránh cái nắng thiêu đốt của cái mùa khô oi bức này.

Nhìn những tộc nhân đang chăm chỉ làm việc, Minh Vũ lại nghĩ về hiện tại bộ lạc như thế nào có xảy ra chuyện gì hay không.

Tầm mắt phía trước là một đồng cỏ thật lớn, những đám cỏ cao đến tận cổ. từng cơn gió mang theo hơi nóng bức người không ngừng thổi từ đồng cỏ vào.

Một cảm giác cực kỳ khó chịu, cái cảm giác này làm hắn nhớ lại một đoạn thời gian hắn đi công tác tại Phan Rang. Gió như phan nắng như rang. Đây chính là biểu hiện của một dòng biển lạnh chảy qua làm cho khí hậu biến đổi khác biệt. động thực vật cũng bị ảnh hưởng theo.

“A” Minh Vũ chợt ồ lên một tiếng, dường như hắn đã nghĩ ra cái gì đó không bình thường.

Nếu đem so sánh với địa lý khí hậu giữa nơi này và trái đất sẽ rất khác nhau, nhưng về những điểm tương đồng và đặc tính tự nhiên thì rất có khả năng bọn chúng khá giống nhau. Ví dụ như sự hình thành hoang mạc, bán hoang mạc và sa mạc.

Nguyên nhân của sự hình thành các hoang mạc bán hoang mạc là do có dòng biển lạnh chảy qua.

Ví dụ như dòng biển lạnh Ca Na Ri chạy qua vùng biển Bắc Phi dẫn đến sự hình thành hoang mạc lớn nhất thế giới Hoang Mạc Sahara.

Hay dòng biển lạnh Xomali và Bengela dẫn đến sự hình thành hoang mạc canahari.

Đó là điểm thứ nhất Minh Vũ nghi ngờ thật xa về phương nam là biển.

Điểm thứ hai là thứ mà Chok từng nói, cắt ngang chia cắt vùng đồng cỏ là một cá đầm lầy thật lớn và một dòng sông lớn mang tên là Raiquada. Mà dòng sông đó nước không thể uống được, nước mặn vào mùa khô và vào mùa mưa nước mới uống được. chứng tỏ nơi con sông này chảy qua rất có khả năng tiếp giáp biển. đồng thời vùng đất nơi này thấp hơn so với mực nước biển.

Điểm thứ ba đó là có khá nhiều mỏ muối ẩn bên trong các khe hẹp tại vùng rừng núi phương bắc, điều này chứng tỏ nơi này từng là biển cả nhưng cho những chuyển biến nước biển đã cạn dần.

Những điều này càng thôi thúc Minh Vũ càng sớm thám hiểm vùng đất này.

Trở lại vấn đề chính đó chính là chế tạo giáp da cá sấu. nhìn từng thớt da cá sấu xếp ngay ngắn trước mặt, Minh Vũ đang cố tìm ra cách cắt vào may da cá sấu.

“Pốc!” Minh Vũ búng ngón tay lên tấm da cá sấu đã khô, phát ra những âm thanh giống như một tấm thiếc rúng rần.

Da cá sấu sau khi được làm sạch và phơi khô thì độ dày chỉ còn khoảng chừng 2 – 3 cm mà thôi. Nhưng với độ dày như thế này cũng quá đủ rồi.

“Saya! Mang dao tới đây!” Minh Vũ gọi một tên chiến binh kẻ bên.

Phải nói một điều, từ sau khi Minh Vũ bị thương do heo cắn, thì cũng từ đó Minh Vũ luôn không thể ở một mình mà phải luôn có 2 3 người đi theo hộ vệ. còn không thì Melly sẽ đi theo hắn để bảo vệ vị thủ lĩnh gà mờ gầy yếu này.

Saya rất là tốt tính, nàng là một trong những chiến binh mới nổi trong bộ lạc được Minh Vũ chú trọng bồi dưỡng để trở thành một chiến binh hay một thủ lĩnh.

Saya nhanh chóng chạy vào trong lấy không ít dao ra.

Mấy cái tộc nhân đang là thịt cá sấu bên kia cũng chỉ ý tới bên này, bọn họ cảm nhận được thủ lĩnh đang chuẩn bị làm thêm cái gì đó, thế nên mấy con mắt cứ ngó nghiêng không chú tâm làm việc.

Mà đặc biệt mấy tên to đầu như Orc hay Klu thì nhanh như sóc co giò mà chạy về hướng bên này, chỉ trong chớp lát xung quanh Minh Vũ đã tùm lại không ít người. đồng người làm cho không khí trở nên nóng bức và ngột ngạt hơn rất nhiều.

Minh Vũ đầu chảy đầy mồ hôi không ngừng cuồng phún mấy tên rồi hơi. Nhưng bọn họ làm gì mà chịu đi bu đồng như ruồi có đuổi cũng không đi.

Minh Vũ cảm giác có một chút bất lực đành phải tìm vài tên bên trong đám người ra là việc.

Muốn may một chiếc áo việc đầu tiên đó là phải cắt da tiếp theo đó là dùng dây chỉ khâu những mảnh vải lại với nhau.

Nhưng da cá sấu rất cứng, nếu dùng dao đồng cắt thì cho dù có phí sức cả tiếng đồng hồ cũng khó có thể cắt được một mảnh.

nhưng sẽ không có chuyện gì không thể nếu ta không làm, tất cả mọi chuyện đều có hướng giải quyết của nó tùy vào trường hợp mà có thể nhanh hay chậm mà thôi.

Cách thì Minh Vũ cũng đã nghĩ ra, đầu tiên là dùng than vẽ lên tấm da cá sấu hình dáng của từng mặt áo giáp.

Mặt phía trước, Minh Vũ ưu tiên dùng phần da lưng cá sấu, phần phần phía sau thì dùng da phần bụng.

Bởi vì không có chuyên môn cũng như là đầu óc thẩm mỹ của những kẻ thợ thủ công, Minh Vũ đã dựa trên hình dáng của Klu mà vẽ ra trên tấm da cá sấu.

Sau khi hoàn tất được phần bản vẽ, Minh Vũ bắt đầu đi vào công đoạn tiếp theo là cắt da. Công đoạn này khá là tốn sức mà cần đến sự tỷ mỉ và chính xác.

Đầu tiên đó là dùng hai tên có sức khỏe kéo căng tấm da ra, đồng thời dùng dao bén cắt theo đường vẽ. Đây là vì không có kéo nên Minh buộc phải làm như vậy, nếu dùng dao cắt như kiểu cắt thịt thì tới sáng mai cũng không thể hoàn thành.

Nhìn thấy sự tỷ mỉ của cùng chăm chú của thủ lĩnh, mọi người biết rõ, thủ lĩnh sẽ không làm thức ăn hay đồ uống gì, mà dùng tấm da cá sấu kia để làm áo mặt.

Một đám mặt mọng bức cùng khó hiểu, thời tiết nắng thế kia lại mặc áo bằng da thú. Như thế sẽ nóng chết, sau đó bọn họ nhớ lại vừa nãy thủ lĩnh lại lấy Klu ra làm thước đo. Rồi tự cho là lần này Klu gặp họa, bị thủ lĩnh hành cho đến chết.

Sau đó một đám xì xầm rồi nhìn Klu với ánh mắt tràn đầy sự cảm thông.

Mặc cho những lời bàn tán của tộc nhân, Minh Vũ, Melly, Klu, Saya chăm chú hoàn thành công việc của mình. Cho đến tận trưa khi bữa ăn trưa đã sẵn sàng thì công việc vẫn chưa xong, mồ hôi trên thân thể bốn người trở nên nhễ nhại.

Melly đã lột phẳng cái áo bên ngoài ra rồi chỉ còn lại một mảnh vải quấn trên ngực nàng mà thôi. Hai gò bồng vùng cao lộ ra cái bụng phẳng phiu cùng những múi cơ chắc nịch.

Saya thì càng bạo hơn nữa nàng lột luôn cả ao trong ra, chỉ khoác lên mình một tấm vải lớn, hai con thỏ nhỏ đung đưa theo từng nhịp dao cắt, khung cảnh kai thật là kích thích người.

Klu thì vẫn chú tâm đến công việc của mình không hề chú ý đến cảnh kia, cho dù có chú ý thì hẳn cũng chẳng hề để tâm vì quan điểm sống của con người mỗi thời kỳ sẽ khác nhau.

Trước kia tại bộ lạc, tộc nhân có da thú đóng khổ là chuyện vui lắm rồi chứ nói gì da thú dùng để che ngực. Nhưng từ khi Minh Vũ lên làm thủ lĩnh, da thú thú có ngày càng nhiều, da thú dư thừa đều phân phát cho tộc nhân may áo, may quần. Sau đó là bộ lạc Syk gia nhập có thêm vải. Thế nên quần áo mới dư dả mỗi người có đến hai bộ quần áo có thể để thay hằng ngày.

Thế nên trong đầu hầu hết mọi người trong bộ lạc việc phụ nữ không mặc áo là chuyện rất bình thường, mặc cũng được không mặc cũng không sao.

Nhưng đối với Minh Vũ lại khác, hẳn là người hiện đại đặc biệt là người châu Á. Quan điểm về phụ nữ phải mặc áo là điều tất nhiên đặc biệt là phụ nữ mới lớn chưa có con, việc mặc áo luôn được quan tâm. Thế nên nhìn ngực trần thiếu nữ đó là một chuyện rất là kích thích đối với hắn, con mắt của hắn không ngừng đảo qua đảo lại giữa Melly cùng Saya.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Áo tăng sức mạnh?

Sau khi cắt thành công hai mặt của chiếc áo giáp, việc tiếp theo mà may chúng lại với nhau. Vì da cá sấu rất cứng, nhưng Minh Vũ đã có cách cho việc này.

Đầu tiên là chồng hai lớp lại với nhau, sau đó dùng đinh nhọn đóng xuống nhằm đục lỗ trên hai lớp da. Sau khi hoàn tất sẽ dùng dây chỉ xỏ xuyên qua nhưng cái lỗ kia sau đó buộc chặt lại. Làm như thế không những có thể cố định được chiếc áo giáp chúng chúng có thể ôm sát thân thể, cũng nhưng có thể tháo ra dễ dàng.

Klu là người đầu tiên được thử, thế nên tên này rất là cao hứng, suốt từ buổi chiều khi biết được chiếc áo da cá sấu kia sẽ thuộc về mình, Klu liên tục cười tít mắt, thậm chí còn lộ ra cái bản mặt ngây ngô đần độn không khác gì Orc ngốc cả.

Còn Orc nhìn lại một bản mặt bí xị, giống như ai đã giành hết đồ ăn của hắn vậy, ngay cả thức ăn ngon buổi trưa cũng không thèm cả ngày ừ rừ.

Nhưng Oro nào biết rằng khi Klu nhận lấy chiếc áo giáp kia cũng mà một cái bìa để Minh Vũ thử nhiệm độ bền cũng nhưng mức độ phòng thủ của chiếc áo giáp như thế nào.

Đến buổi chiều, khi chiếc áo được hoàn thành, Klu đương nhiên đã được khoác lên mình chiếc áo giáp da sấu.

Hơn nữa cái tên kia cũng biết sửa soạn chỉnh chi thân thể một chút bằng cách dùng dao cạo, cạo sạch tóc trên đầu cũng nhưng là bộ râu trước mặt.

Với cái bộ dáng đó càng làm cho Klu toát lên một đột khí khái, oai hùng hơn lúc trước rất nhiều.

Chiếc áo giáp màu đen tuyền ôm lấy thân thể Klu, chiếc áo giáp có kiểu dáng giống mấy phần so với chiếc áo thun thời hiện đại. ngoài việc không có ống tay áo và cổ tròn ra.

Áo sát nách càng tô điểm thêm co đôi cánh tay lực lữn của Klu, từng khối cơ bắp cuồn cuộn phía dưới, kèm theo đó là những vết sẹo to nhỏ tô điểm thêm mấy phần hấp dẫn kích thích.

Nhưng ngắt một nỗi phía trên oai hùng khí khái bao nhiêu thì phía dưới lại tô tục bấy nhiêu, với cái khó cộc đủ che đi hạ bộ, lộ ra hai bắp đùi đầy lông, hơn nữa trên mỗi sợi lông lại dính đầy đất. không khác gì một con trâu nước đi lặn bùn rồi lại đem ra phơi nắng, thật là kinh tởm.

Nhưng với những cô gái có mặt tại lúc này ánh mắt dường như bốc hỏa với Klu, từng đôi mắt mê luyến hoa si dết tột cùng. Chứng tỏ độ hấp dẫn của Klu lúc này.

Trái ngược với mọi người, Minh Vũ lúc này chăm chú quan sát từng biến động trên chiếc áo giáp mỗi khi, Klu di chuyển.

“Klu ngồi xuống!” Minh Vũ bỗng nhiên ra lệnh.

Klu đang rất cao hứng, nghe Minh Vũ nói thế cũng không biết có chuyện gì, hắn ta liền làm theo.

Dưới ánh mắt tràn đầy nghi hoặc của mọi người, Minh Vũ, vỗ lên vai, lưng, hông, sau đó lại hỏi.

“có thấy khó chịu hay đau chỗ nào không?”

“có ngực hơi bị ép!” Klu thật thà nói.

Nói đoạn Minh Vũ lại nói lỏng dây cột ở nách Klu ra một chút rồi lại hỏi tiếp.

“tốt chưa! Còn chỗ nào khó chịu nữa không?”

“tốt!”

“uynh!” Minh Vũ tiện tay nện lên lưng Klu một cú, phát ra một tiếng khá to

“Ah!” một tiếng hét vang lên. Nhưng không phải Klu mà là Minh Vũ. Một quyền vùng rồi hắn đâm lên chiếc áo giáp lực phải chấn phản ngược lên tay hắn, làm cho hắn phải rên lên một tiếng.

Đối mặt với sự tập kích bất ngờ của Minh Vũ, Klu một mặt mòng bức không hiểu gì cả, hắn ngờ nghệch hỏi Minh Vũ.

“Thủ lĩnh ta làm sai gì à?”

“không ta chỉ thử sức mạnh của chiếc áo giáp này?” Minh Vũ buột miệng nói.

“Chiếc áo giáp này mặc vào sẽ có được sức mạnh!” Một đám người đồng thanh hỏi. Melly cùng Kori thì trợn mắt ra không tin.

Bởi vì theo tiềm thức của các nàng thì chỉ có uống nước chảy ra từ dòng suối của các nàng mới có thể mang lại sức mạnh mà thôi. Vậy mà chiếc áo kia may từ da cá sấu lại có thể mang lại sức mạnh. Điều như thế sẽ phá vỡ thế giới quan của các nàng.

Suy nghĩ của Minh Vũ khác xa so với những người ở đây, áo giáp tuy không tăng sức mạnh hay lực lượng gì, nhưng nó là một chiếc áo giáp bảo vệ thân thể, hay giảm sát thương nhận vào. Như thế về tổng thể cũng có thể tính là gia tăng sức mạnh sức chiến đấu cho người mặc. thế nên Minh Vũ thuận tiện thừa nhận.

“Đúng thế! Sẽ mạnh hơn rất nhiều! Orc đánh Klu một quyền là biết thôi.” Minh Vũ rất là tùy ý.

Orc nghe thế, dường như ăn phải xuân dược, hắn ta vô cùng kích thích à bình thường Orc đánh nhau không lại Klu, mỗi lần hai tên so tài thì ăn phần đau khổ vẫn là tên mập kia. Lần này có thủ lĩnh bảo kê, nên cái tên mập Orc hưng phấn vô cùng, cuối cùng hắn cũng có cơ hội đánh Klu một quyền mà tên kia không được đánh trả, như thế rất là thích thú à.

Nghe Minh Vũ nói tên Klu mặt cũng tái nhợt, nhìn cái bộ dạng của tên mập kia, lần này có khả năng những thứ ăn hồi nãy sẽ bị ói ra mất. cái bộ mặt

đương đương tự đắc lúc này không còn chút gì.

“Orc nhẹ tay chút!” Klu run rẩy nói.

“hahahahaha!” chỉ cười dài không nói, hai tay xoa xoa nắm đấm.

“Uỳnh!” âm thanh chói tay vang lên, cả một đám trở bên ngưng trọng, chăm chú vào biểu lộ của hai người.

Cả hai nét mặt đều nhăn như khi ăn ớt. Klu thì bị chấn động một quyền vừa rồi, còn Orc thì bị vảy trên da cá sấu kích thương, nắm đấm bị thương vài chỗ máu tươi không ngừng rỉ ra.

Nhìn thấy kết quả không tưởng kia, mọi người liền ho hoảng lên.

“Vũ ta muốn có một chiếc áo giáp tăng sức mạnh! Ta muốn” Melly đôi mắt phát sáng nhìn chăm chăm chiếc áo giáp trên thân thể Klu.

“Thủ Lĩnh ta cũng muốn! Ta muốn như Klu!” Orc cũng ồm ồm ôm chân Minh Vũ mà cầu xin.

Có Orc mở đầu một bầy bu lại chân Minh Vũ mà cầu xin.

Klu vẫn còn chưa hết đau sau đòn đánh kia, nhưng hẳn là người chịu lực biết được mức độ tổn thương lên thân thể không có bao nhiêu, phần lớn đã bị cái áo này giữ lại rồi.

Minh Vũ mặt đen lại. “cút! Cả ngày ta làm như điên mới được một cái, mà các người mỗi người muốn một bộ, vậy của ta đâu.

Muốn có áo giáp thì đi bắt cá sấu về, ta dạy các người làm”

Bên trong đầm lầy nhưng con cá sấu đang ẩn mình dưới dòng nước kia đang nhón nhơ, bọn chúng không hề biết rằng những ngày sắp tới bọn chúng sẽ trở thành con mồi ngon trước cái bộ lạc điên cuồng kia.

Và thế là một đêm, tại khu cắm trại là một đêm không hề ngủ của một đám người, bọn họ không ngừng mài dao xoàn soạt. người thì là dây thừng, nhưng thì chế tạo tên cường nỏ, người thì làm bẫy bắt thú nhỏ, mỗi người một việc cực kỳ khí thế.

Klu chính là người hạnh phúc nhất đêm hôm nay, hẳn là người đầu tiên trong bộ lạc nhận được chiếc áo sức mạnh do chính tay thủ lĩnh làm ra. Chính vì thế hẳn vô cùng quý trọng chiếc áo này. Ngay cả bé cưng của hắn vào thời khắc này cũng không bằng chiếc áo giáp kia.

Nhưng Minh Vũ thì lại có một suy nghĩ khác, áo giáp là chuyện bình thường không thể thiếu được trong chiến đấu, nhưng như thế vẫn chưa đủ cần phải bảo vệ thân thể chiến binh thêm nữa. như các vị trí quan trọng khác như cánh tay, đầu, đùi cũng cần được bảo vệ.

Từ sáng sớm mọi người đã chuẩn bị bắt tay vào công việc, dường như bọn họ đã không cần Minh Vũ chỉ huy, cả một đám từ sớm tập hợp chuẩn bị trang bị săn giết cá sấu với số lượng đại quy mô.

Chỉ trong một đêm, đã có 20 mũi tên cường nỏ, cũng cả trăm mét dây thừng được tạo ra, chứng tỏ một đêm qua bọn họ đã làm không ít, thế nhưng vào buổi sáng sinh lực bọn họ vẫn tốt như thường, hơn nữa còn cực kỳ hưng phấn.

Klu mặc chiếc áo giáp đen kịt ngạo ưỡng ngực đi lên đầu tiên dẫn 50 người đi vào khu vực đầm lầy, số tộc nhân còn lại thì xử lý số da cá sấu cũng như theo thủ lĩnh học cách chế tạo áo giáp.

Lần này Minh Vũ quyết định may một chiếc áo giáp dành cho Melly. Vì Melly là nữ nên việc thiếp kế cũng như may là một chuyện khá là khó khăn, bởi vì phụ nữ thì có ngực, hơn nữa ngực cũng không phải nhỏ, nếu thiết kế kiểu như Klu thì thật là thiếp thời cũng như khó vận động cho các nàng.

Nhưng da cá sấu rất dày và cứng khi khô, khó mà ép theo khuôn mẫu được, còn như cã ra rồi may lại thì lại khó khăn hơn rất là nhiều.

nguyên thủy thời đại một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

nếu cảm thấy truyện hay bạn có thể like chia sẻ tác phẩm

cám ơn các bạn đã ủng hộ cho truyện.

tác giả: Cám ơn bạn Le Hong Ky đã donate ủng hộ, cảm ơn bạn thật nhiều

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 163: Công nghệ chế tạo áo giáp

Vào thời khắc này, khi gặp khó khăn, Minh Vũ mới phát hiện ra cái ngu của mình, da cá sấu sau khi làm khô sẽ vô cùng cứng rắn, dùng dao khó cắt, dùng đinh khó thủng, nhưng khi nó còn tươi thì vẫn có thể dễ dàng cắt ra từng khối.

Tạo sao hắn không cắt thành hình trước khi cắt và may áo giáp. Sau khi phơi khô thì tấm da đã được cắt theo ý muốn chỉ cần đóng đinh se dây là xong.

Nhận ra được sự ngu ngốc của mình, Minh Vũ nhanh chóng chỉ huy những người còn lại, lấy những tấm da cá sấu vừa mới phơi ngày hôm qua xuống chuẩn để cắt thành từng khối.

Thế nhưng có một vấn đề nhỏ gặp phải đó chính là mức độ co lại của da cá sấu, bất kỳ một vật chất nào, khi hàm lượng nước bên trong vật chất đó bị tách khỏi sẽ dẫn đến hiện tượng co rút lại.

Khi như thế về mặt lần cấu tạo của vật chất sẽ bị mất đi hình dạng ban đầu. như thế sẽ ảnh hưởng đến kích cỡ của nhưng chiếc áo giáp khi thành phẩm.

Tấm da cá sấu được phơi một ngày dưới nắng, tấm da đã không gần 50%, nếu như tiếp tục 3 4 ngày dưới cái nắng như thiên kia, tấm da sẽ hoàn toàn khô cứng.

Nhưng vào thời điểm này tấm da đã ráo nước, những phần da, mỡ, thịt thừa cũng được làm sạch, chỉ còn lại một bộ da đen ngòm và sù xì.

Để chuẩn bị may cho Melly một bộ giáp phù hợp với nàng, Minh Vũ đã nghĩ ra một cách hay, phù hợp cho áo giáp giành cho nữ chiến binh.

Sự bất tiện khi mặc áo giáp cứng của phụ nữ là bộ ngực của họ. phải nói là ngực phụ nữ sẽ lớn theo từng giai đoạn, hơn nữa nếu có chế độ dinh dưỡng phù hợp thì chuyện ngực to là chuyện bình thường.

Mà ngực to thì lại kèm theo nhiều vấn đề, điển hình là khi mặc áo giáp, bộ ngực sẽ bị áo giáp đè áp dẫn đến việc khó chịu khi vận động thậm chí là khó thở ngột ngạt tại ngực.

Như vậy tốt nhất khi thiết kế áo giáp cho nữ chiến binh, phải phải làm phần giáp trước có một ngực nhô lên.

Nếu như vật liệu bằng kim loại, việc ép tạo khung cho áo giáp là chuyện dễ dàng, nhưng với nguyên liệu là da thì phải có một phương pháp khác.

Minh Vũ là một kẻ đề từ thời hiện đại, nơi mà con người tiếp thu với rất nhiều kiến thức, từ đông sang tây, từ nam chí bắc. với kiến thức như thế, và những đặc tính da cá sấu mà hắn nhận biết được thì việc này hắn có thể làm được, nhưng không biết là chắc chắn bao nhiêu phần.

Đầu tiên hắn lấy một khối gỗ lớn có đường kính to bằng một thân thể người.

Sau đó hắn sẽ dựa trên thân thể phụ nữ mà cho người đục khoét ra một khung gỗ có bộ dáng của phụ nữ. đặc biệt là phải có bộ ngực ở phía trước và phần eo nhỏ hơn một chút so với phần vai.

Tại sao lại như thế đương nhiên là dựa theo tỉ lệ thân thể của những nữ chiến binh bộ lạc rồi.

Những nữ chiến binh bộ lạc cho dù là chiến binh bộ lạc Syk hay là những bộ lạc khác, bọn họ có thân hình vô cùng tốt, huy không phải là tuyệt hảo, nhưng ít nhất là thân hình thon gọn, eo nhỏ, nhưng tràn đầy cơ bắp. ngực thì kẻ có người không, người thì như hai con ốc, kẻ thì như cam sành mọng nước.

Cả một đám người bày binh bố trận theo lời của Minh Vũ, không một ai nghĩ ngợi, ngay cả Luc đang bị thương cũng phải ra sân ngồi đốt lửa nấu cơm để những người khác làm việc.

Mà tại đầm lầy nhóm người Klu khí thế dâng trào, cả một đám như ăn trúng xuân dược, khí thế bùng bùng.

Ngay từ buổi sáng đã có 5 con cá sấu bị giết thân thể bị lôi lên bờ, nếu như bình thường bắt được những con quái thú này, mọi người sẽ huân hoang ăn mừng chiến thắng, nhưng lần này lại không, bọn họ giết cá sấu không phải vì thức ăn, vì vinh quang, mà là vì da cá sấu, giết càng nhiều cá sấu càng tốt, thịt dư cũng không sao, có da là được.

Và thế là những con cá sấu vô tội bá chủ vùng đầm lầy trở thành con mồi của bộ lạc Đại Việt.

Orc có kinh nghiệm khá nhiều trong thực chiến bắn cá sấu, nên giờ đây mỗi phát bắn của hắn đều nhắm vào những nơi chí mạng nhất, như đầu, cổ, hông. Mỗi con cá sấu chỉ cần từ 2 – 3 mũi tên là có thể sẵn giết được một con.

Còn số tộc nhân còn lại nhiệm vụ phân chia cũng rất rõ ràng. Cá sấu sau khi bị xác nhận là đã chết hoàn toàn thì sẽ được kéo lên bờ bằng dây thừng và móc. Một số khác thì được phái ra đi trinh sát, tìm kiếm, dụ dỗ con mồi đến nơi có vị trí thích hợp để sẵn giết.

Cá sấu sau khi được mang lên bờ sẽ kiểm tra cẩn trọng một lần nữa xem có chết hay chưa rồi cho người kéo con mồi trở về.

Cứ như thế trong một buổi sáng đã có 5 con cá sấu được săn giết thành công. Bọn họ muốn săn tiếp nhưng vào thời gian này mặt trời đã lên cao, nắng rất gắt, nên bọn cá sấu theo bản năng đã ẩn nấp xuống dòng nước, khó mà phát hiện ra chúng.

Mà xuống nước tìm kiếm bọn người Klu không có cái gan đó, dù gì đi nữa, chiến đấu dưới nước không phải là sợ trường của bọn họ.

Trở về với chiến lợi phẩm huy hoàng, cả một đám lại không có nghĩ ngơi, mà tùm đầu lại xem thủ lĩnh làm áo giáp.

.....

Lửa bộ lạc, trong thời gian gần bộ lạc lửa không những có tồn trữ thức ăn thật nhiều, hằng ngày bọn họ dựa vào dòng suối và cách đào hố bắt cá cực kỳ mới lạ, thu hoạch được rất nhiều cá lớn. mỗi này có ít nhất 50 con cá lớn bị bắt.

Ăn tươi không hết, bọn liền đem phơi khô tích trữ cho mùa đông sắp tới.

Như thế vẫn còn chưa tính, bởi vì dòng suối bắt ngờ có nhiều nước, mà không có dấu hiệu cạn đã thu hút rất nhiều động vật ăn cỏ lẫn ăn thịt xung quanh đây. Nhóm thợ săn bộ lạc chỉ còn lại chừng 10 người, thêm vào những tân binh mới tuyển chọn, con số cũng lên tới 20 người.

Bọn học học theo bờ suối ẩn nấp săn bắt được khá là nhiều động vật ăn cỏ cỡ nhỏ như gà, thỏ, heo rừng, thậm chí là hươu cũng bắt được vài con, tài nguyên thu vào cực kỳ phong phú.

Chỉ trong vòng một tháng kho lương thực dư trữ đã đầy ắp, trong hang đá lúc này dường như đã không còn chỗ dư cho tộc nhân ở, bọn họ phải di chuyển ra bên ngoài hang đá mà sinh sống.

Thế nhưng hôm nay lại có một sự kiện không may đối với bộ lạc Lửa. một trong 3 chiếc nồi lớn bọn họ trao đổi vào mùa đông năm trước lại bị vỡ trong khi nấu nướng.

Người phụ trách nấu ăn lúc đó bị trách phạt vô cùng nặng nề, thậm chí còn bị đánh một trận sống dở chết dở.

Bọn họ không hề biết chuyện vỡ nồi là chuyện rất là bình thường, vì những chiếc nồi này là do ban đầu Minh Vũ cùng đồng bọn chế tạo, không có kinh nghiệm trong việc nhào đất, cũng như nung đất. cái nồi kia đến bây giờ mới vỡ là tốt lắm rồi.

Và thế là Vu cùng thủ lĩnh mới nhận chức cùng nhau hội họp lại, sau đó bọn họ quyết định là sẽ dùng cá khô để trao đổi nồi cùng vật dụng khác như chén và muỗng để bộ lạc dùng trong thời gian tới.

Ngay sau đó một nhóm 10 người mang theo nhiều cá khô, thậm chí là một tấm da hươu lớn hướng theo bộ lạc Đại Việt hướng tới.

Isam là thủ lĩnh bộ lạc Lửa trong thời gian này, từ bộ lạc Lửa đến bộ lạc Đại Việt cũng phải đi mất 5 – 7 ngày đi đường.

Dọc theo đường đi là dòng suối đầy ắp nước, bọn họ không biết làm sao nước lại nhiều đến thế, theo như lời Vu nói là do thần của bọn họ nhìn thấy họ quá đói khổ, nên đã ban cho phước lành giúp bọn họ sống sót.

Cả bộ lạc tin rập rập theo lời Vu. Nhưng Isam lại nghĩ khác, dường như trước tới giờ hắn không tin vào thần linh. Tất cả những gì bộ lạc có hiện tại đều do sự cố gắng của tộc nhân mà có, trước kia cho dù có cầu xin thần linh như thế nào, cho dù có dùng sinh mệnh tộc nhân hiến tế cũng như thế. Đói kém vẫn đói kém, vào mùa đông tộc nhân vẫn chết như thường.

Isam nhân cơ hội này đi về phía cuối dòng suối để biết tại sao dòng suối lại không cạn nước. trong nội tâm hắn khẳng định đi về phía cuối dòng nước sẽ cho hắn đáp án.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 164: Epx khó xử

Dọc theo đường đi Isam cảm nhận được cảnh quang thay đổi rõ rệt, dường như càng đi về phía dạ du có một cảm giác mát mẻ hơn so với khu vực bộ lạc của hắn.

Lãnh địa giữa hai bộ lạc Đại Việt và bộ lạc Lửa chỉ cách nhau 3 ngọn núi lớn, chỉ cần đi dọc theo dòng suối, thì trong vòng 5 ngày sẽ đến mà thôi.

Nhóm người có tất cả 10 người bao gồm cả Isam dẫn đội, trong đó còn có 3 phụ nữ trẻ tuổi có nhiệm vụ khâu vá vật phẩm.

Lần này Isam mang theo khá là nhiều da thú cũng như cá khô ý định sẽ trao đổi ít nhất 2 cái nồi lớn cùng một số vật dụng khác, đợi tới khi mùa đông đến bọn họ sẽ dùng thức ăn trao đổi người sau đó lại đổi lấy nồi của bộ lạc Đá Lớn.

Nhưng Isam nào biết rằng bộ lạc Đại Việt lúc này lương thực không hề thiếu, cái bọn họ thiếu lúc này là nhân lực.

Sau bốn ngày không ngừng băng đèo vượt suối bọn họ đã vượt qua hai ngọn núi lớn, chỉ cần băng qua thêm một ngọn núi ở đằng trước bọn họ sẽ đến bộ lạc Đá Lớn, chỉ còn khoảng một ngày đường nữa mà thôi.

Bất ngờ lổ tai Isam rung động, hắn cảm nhận được dường như phía trước có không ít người đang nói chuyện cũng nhưng đang làm cái gì đó phá ra những âm thanh xoàn soạt.

Nhanh như một con sóc, Isam đã cho tộc nhân của mình dừng lại, bản thân thì trèo lên một ngọn cây cao nhất để quan sát.

Quả thật như hắn dự đoán, phía trước không xa xa có khoảng 20 người đang làm cái gì đó, bọn họ dùng những cái nôi lớn, lấy nước từ dưới suối lên, sau đó lại đổ xuống mấy gốc cây cách đó chừng trăm bước chân.

“là người bộ lạc Đá Lớn!” Isam thầm nghĩ.

“Kaoh!”

“là Kaoh! Chính là Kaoh!” từ trong đám người kia Isam phát hiện ra một người mà hắn thân thuộc.

Kaoh chính là tộc nhân bộ lạc lửa vừa đầu năm nay bị Oman thủ lĩnh mang đi trao đổi với tại lễ hội mùa xuân. Nhưng Kaoh so lại ở đây, chẳng lẽ Kaoh bị bộ lạc Đá Lớn đổi lấy.

“Không thể nào! Iru cùng thủ Lĩnh Oman trước khi đi đã từng nói bọn họ sẽ liên hợp bộ lạc Nanh đánh cướp bộ lạc Đá Lớn mà!” Isam thầm nghĩ.

Đang suy nghĩ nhập tâm bất ngờ có một tiếng xé gió vang lên, Isam chưa kịp định hình là có cái gì đang bay tới, thì hắn cảm nhận được cánh tay phải của bản thân truyền đến một cảm giác đau nhói. Hắn không nhận được liền hét thảm một tiếng, thân hình từ trên cây cao rớt xuống phát ra những âm thanh cây gãy đổ.

“Phốc!” Isam không nhận được miệng phun ra một ngụm máu, chứng tỏ nội tạng của hắn đã bị chấn động, thương thế không hề nhẹ chút nào.

Số tộc nhân phía dưới cũng chưa biết điều gì xảy ra thì cả một nhóm đã bị một đám người bao vây, trên tay họ là những cây giáo nhỏ, nhưng vô cùng sắc bén.

“các người là ai!” từ xa truyền đến một giọng nữ âm lãnh. Đó là giọng của Ashi.

Ashi cười trên một con trâu đực, bộ dáng uy nghiêm từ từ bước tới.

“Ah~H quái thú sừng cong!” một đám người thét lên hoảng sợ.

“Isam!” từ phía sau truyền đến một giọng nữ khác, đó là Kaoh, Kaoh đã nhận ra những người kia nên nhanh chóng chạy tới.

“Kaoh! Người quen biết bọn họ?” Ashi nghi vấn.

“là Isam, bộ lạc Lửa!” Kaoh rụt rè nói.

“Lửa bộ lạc!” Ashi trầm ngâm. Sau đó chợt ồ lên dường như nhớ ra chuyện gì đó.

Vào lễ hội mùa xuân, bộ lạc đã đánh nhau với Nanh bộ lạc cùng Lửa bộ lạc, giết toàn bộ chiến binh cũng như thủ lĩnh bộ lạc bọn họ, đồng thời thoe ước định số tộc nhân còn lại của hai bộ lạc kia sẽ thuộc về bộ lạc Đại Việt.

Nhưng sau khi trở về bộ lạc có rất nhiều chuyện xảy ra, thế nên thủ lĩnh không có thời gian thu phục hai cái bộ lạc kia, nên chuyện đó vẫn nằm yên ở đấy chưa được xử lý.

“tại sao các người xâm nhập lãnh địa của bọn ta!” Ashi trầm giọng hỏi.

“bọn ta! Bọn ta đòi nôi! nôi bộ lạc bọn ta bẻ cả rồi!” một tên trong số đó run rẩy nói.

Ánh mắt Ashi híp lại, ba con sói bên cạnh nàng cũng nhe răng lộ ra sự hung ác dường như muốn trợ uy cho chủ nhân của nó.

“đem bọn họ về!” Ashi ra lệnh. Ngay sau đó 9 người còn lại đều bị trói mang đi, riêng Isam bị thương nặng nên được sơ cứu tạm thời đồng thời cũng được khiêng về.

Isam tuy rất đau đớn, nhưng hắn vẫn đủ sức chịu đựng không để mình bị ngắt đi. Hắn có thể nhận ra người đã băng bó vết thương cho mình là Kaoh.

“Kaoh! Kaoh! Mẹ ta còn sống không?” Isam cố gắng nói chuyện.

“Còn! Ul còn sống! Ul ăn rất tốt, có quần áo tốt để mặc, còn có nhà để ở.” Kaoh nghĩ đến Ul thì tỏ ra một thần thái ngưỡng mộ.

Ul chính là mẹ sinh ra Isam, nhưng vì là phụ nữ cũng như đã lớn tuổi (khoảng 38- 39) nên đã bị Oman bắt đi trao đổi lấy những vật phẩm có giá trị cho bộ lạc.

Tuy Ul bị bắt đi Isam không có cam lòng, nhưng xã hội nguyên thủy lời của Vu, của Thủ lĩnh chính là mệnh không thể cãi.

Vì thế Isam vẫn mong mỗi một ngày có thể gặp lại mẹ mình tuy đó là một điều dường như vô vọng.

Isam cố gắng làm đau thân thể mình, để không bị ngắt đi, để được nhìn thấy mẹ mình một lần nữa.

Tính ra đây cũng là một điều may mắn, ngày hôm nay nhóm người Kaoh sau khi tưới nước cho cánh đồng khoai sẽ đi đến khu vực này để làm cỏ và tưới nước cho những cây olive.

Những cây Olive này chính là nguồn dầu ăn cho cả bộ lạc dùng trong năm sau, thế nên Minh Vũ rất là chú trọng, thế nên việc chăm sóc chúng cũng được đề mắt tới nhiều hơn.

Nếu như hôm nay không có Kaoh nhận ra được nhóm người này hẳn là đã bị Ashi giết từ lâu rồi. bởi vì từ sau khi xung đột với Milla Ashi có vẻ trở nên tiêu cực hơn rất là nhiều, nằng đã không phải là một cô bé mới lớn của bộ lạc Đá Lớn nữa rồi.

Đi bộ chừng hai giờ, nhóm người đã trở lại bộ lạc, nhìn quan cảnh trước mắt nhóm người Isam tròn mắt há mồm, miệng không phát ra được một âm thanh nào, nét mặt tràn đầy sợ hãi, không ngừng dụi mắt tưởng rằng mình nhìn nhầm.

Đập vào mắt họ chính là một cái hồ nước to lớn, bọn họ chưa bao giờ nhìn thấy cái này như trước đây, chưa dừng lại ở đó, xung quanh là một bãi cỏ xanh rì, bọn họ không biết đó là cỏ gì, nhưng bọn chúng mọc theo một trận tự nhất định, phân theo từng hàng không giống bất kỳ rừng cây hay đồng cỏ nào mà bọn họ từng nhìn thấy.

Từ ngạc nhiên đi đến ngạc nhiên, sau khi đi sâu vào bên trong điều bọn họ bắt ngờ nhất đó là bên trong kia nơi mà tộc nhân bộ lạc Đá Lớn sinh sống có rất nhiều điều kỳ lạ, có rất nhiều “cái hang” có mấy cái hang không ngừng bốc khói lên, còn có những ngọn núi cũng có khói bốc lên, giống như có một con quái thú đang ẩn nấp bên dưới đồng thời phun ra lửa và khói.

Mà tất cả những thứ đó được bao quanh một khối đá kỳ lạ, khối đá rất dài, giống như do thần linh tạo ra.

“bộ lạc Đá Lớn có thần! Linh! Bộ lạc ta cũng có thần linh!” Isam thì thào.

Ngay sau đó có không ít người đi tới quan sát đám người bọn họ.

Epx bước ra đầu tiên ánh mắt nhìn Ashi dò hỏi

“ Chuyện gì xảy ra! Bọn họ là ai!”

“ là người bộ lạc Lửa đến để đổi nội!” Ashi chậm rãi nói.

“ Lửa bộ lạc!” Epx nhú mày.

“ Isam!” bỗng nhiên có một âm thanh phụ nữ vang lên.

Đó chính là Ul, Ul sau khi được gia nhập bộ lạc, nhờ vào thiên phú kéo lêo và cẩn mẫn của mình bà được tham gia vào nhóm thợ thủ công chuyên tạo ra những mũi tên tốt nhất cho bộ lạc, nên bên trong bộ lạc Đại Việt địa vị của Ul cũng không kém.

Ul không những được cấp nhà ở mà còn có thêm nhiều da thú để may quần áo.

Ul nhìn thấy con mình, tình mẫu tử không nhịn được mà lao tới ôm lấy Isam.

“ Ul! Ngươi quen biết hắn!” Epx hỏi.

“ Isam là con ta! Là con ta!” Ul khóc nức nở.

Epx cảm giác một hồi đầu ông ông không biết chuyện này giải quyết như thế nào. Nếu như có mặt Minh Vũ nơi này hẳn sẽ giải quyết chuyện này rất là dễ dàng, thậm chí là không tốn một mũi tên, một tia nguyên gì cả cũng có thể thuận lợi thu phục nhóm người Isam cũng như là những tộc nhân còn lại của bộ lạc Lửa.

Nhưng Epx thì khác, nằng tuy là người có khả năng quản lý nhất trong bộ lạc, thế nhưng có khả năng là một chuyện, giải quyết những vấn đề hóc búa cũng là một chuyện.

Kiến thức, hiểu biết, lợi dụng nhân tâm, mưu trí... những điều đó không thể nào tự dung mà hiểu thấu được. tất cả những thứ đó đều phải trải qua rèn luyện học tập và những trải nghiệm, như thế mới có thể đúc kết ra những thành quả.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Đi sâu vào đồng cỏ

Epx không biết giải quyết nhóm người Lửa Bộ lạc ra sao cả, đuổi đi cũng không được, giữ lại cũng không xong, hơn nữa lúc này mấy cái tộc nhân từng ở bộ lạc Lửa vây lại muốn chào hỏi, thậm chí là nhận người thân. Chỉ trong một thoáng cả một đám người loạn thành một bầy.

“Ashi phải làm sao?” Epx khá là khó xử, đành hỏi Ashi ý kiến.

“cứ giữ bọn họ lại, nhưng bắt bọn họ phải ở ngoài bức tường! đồng thời bắt bọn họ làm việc! đợi Vũ về rồi mới quyết định!” Ashi trầm ngâm một chút rồi trả lời.

Khi biết được Epx cho những người kia ở lại, nhưng tộc nhân bộ lạc Lửa rất vui mừng, không ngừng kéo đám người kia đi tham quan bộ lạc. một số người có ý định lôi kéo vào bên trong bộ lạc để khoe khoang những căn nhà của bọn họ thì lại những chiến binh chặn lại.

Sau một loạt cảnh cáo cũng như uy hiếp đám người kai mới an ổn lại, phải theo sự sắp xếp của nhóm người Ashi.

Bộ lạc bỗng nhiên được thêm 9 nhân lực, công việc cũng được giải tỏa một phần lớn. đám người Isam lúc này mới biết được tại sao dòng suối lại đầy ắp nước vào mùa khô, đó chính là do bộ lạc Đá Lớn làm. Bọn họ đã xây một bức tường lớn chặn dòng nước lại. vậy mà bọn họ lại tin lời Vũ nước nhiều là do thần linh ban tặng.

Càng sống càng lâu, tiếp xúc càng nhiều bọn họ mới biết được bộ lạc Đá Lớn đã không còn như xưa, thực lực bọn họ cực mạnh, hằng ngày có thể săn giết rất nhiều thú, ngay cả những loài thú lớn như Gấu, Sói, Quái thú Sừng Dài, quái thú sừng rể cây đều bị bọn họ bắt được.

.....

Phía Nam, nơi đóng trại, bộ lạc Đại Việt, lúc này thời gian cũng đã 4 ngày trôi qua, nhóm người Klu, Orc đã đi dạo xung quanh đầm lầy cả rồi.

Trong khoảng thời gian này, bọn họ săn giết được rất nhiều cá sấu, mỗi ngày bọn họ săn giết được hơn chục con cá sấu.

Có kinh nghiệm thực chiến cũng như sức mạnh về vũ khí, chuyện săn giết cá sấu đã trở thành một chuyện rất dễ dàng đối với bọn họ.

Tuy thế, không phải giết nhiều cá sấu mà bọn họ có đủ tự tin đi sâu vào bên trong đầm lầy. trong những ngày qua bọn họ chỉ săn giết tại những vùng phụ cận, giáp ranh đầm lầy mà thôi. còn sâu bên trong thì chưa hề động tới.

Sau khi săn giết cá sấu, nhóm người sẽ trực tiếp giải quyết con mồi mà không cần mang về lều trại, bởi vì thứ bọn họ cần chỉ là da và gân cá sấu mà thôi. còn những phần khác đều vứt đi.

Nghe có vẻ phí phạm, nhưng thịt cá sấu quá nhiều, khó mà xử lý cho tốt, hơn nữa muối cùng gia vị mang theo cũng có hạn, không thể nào chế biến thịt cá sấu được.

Mà tại lều trại, mọi người cũng không có rãnh rỗi mà làm thịt cá sấu, bởi vì lúc này mọi người đang gia tăng chế tạo sản xuất giáp da cá sấu.

Vì Minh Vũ đã nghĩ ra cách chế tạo giáp từ khuôn, thế nên việc gia công cũng những cát may da trở nên rất dễ dàng, chỉ cần đục lỗ và mau lại hoàn chỉnh sẽ hoàn thành một chiếc áo giáp.

Ngoài áo giáp ra, Minh Vũ còn tạo ra nhiều trang bị bảo vệ khác như, bảo vệ cánh tay, bảo vệ đùi. Chỉ có giáp đầu Minh Vũ vẫn chưa có thời gian chế tạo mà thôi.

Sau khi săn giết một vòng đầm lầy, lúc này số lượng cá sấu bị giảm đi đáng kể, một ngày khó có thể giết 2 -3 con. Hơn nữa theo lời Chok nói tại trung tâm đồng cỏ là một cái đầm lầy lớn, bên trong đó có rất nhiều cá sấu như thế này, thậm chí là lớn hơn những con cá sấu tại đây.

Thế nên Minh Vũ nhanh chóng quyết định nhanh chóng tiếp tục hành trình đi về phía trung tâm đồng cỏ.

Dù gì đi chăng nữa bọn họ cũng nán tại đây gần cả tháng rồi. nếu tiếp tục ở đây hình thành trình và dự định trước đây sẽ bị thay đổi rất nhiều.

Khi rời đi nơi cắm trại, thực lực bộ lạc Đại Việt lại tăng một mảng lớn về mặt sức mạnh chiến binh.

54/70 chiến binh đã được trang bị giáp da cá sấu, bao gồm giáp ngực, giáp tay và giáp bảo vệ đùi. cung tên cũng được cải tiến thêm khi thay thế dây cung bằng gân cá sấu.

Cường nỏ kiểu mới thì chỉ được một cái do thiếu hụt về nguyên liệu chế tạo. còn cường nỏ kiểu cũ lúc này đã chế tạo thêm ba cái.

Tấm da trần cũng được cắt ra và may thành những chiếc ba lô mang trên lưng những chiến binh bộ lạc. có những chiếc ba lô, thế nên những vật dụng cần thiết cho một chiến binh bộ lạc lúc này cũng được xem khá là đầy đủ.

Trang bị gồm có, một bộ cung tên và một túi tên với 30 mũi tên, trong đó có 10 mũi tên được tẩm chất gây tê cực mạnh.

Một bộ giáp da cá sấu, một túi nước được làm bằng bao tử heo, dao đồng, dao găm, gậy.

Một số khác thì dao đồng được thay thế bằng tấm chắn và giáo. Riêng một số người đặc thù như Orc hay Klu sẽ được trang bị khác như búa lớn, dao đồng lớn.

Khi tiến vào đồng cỏ Minh Vũ có thể cảm nhận được sức nóng khủng khiếp của vùng đất này, nắng như búa bổ vào đầu. đặc biệt khi bọn họ trang bị giáp da cá sấu trên người, nhiệt lượng nhận vào rất là khủng bố.

Bởi vì sao,da cá sấu màu đen, mà màu đen chính là màu sắc hấp thụ ánh sáng và nhiệt lượng mạnh nhất.

Nhưng có cái khó mới có cái khôn, sau khi bị một ngày phơi nắng, Minh Vũ mới nhận ra cái ngu của mình, đã từ rất lâu những dân cư sống tại vùng nắng nóng bọn họ có rất nhiều cách thích nghi với môi trường sống khắc nghiệt.

Diễn hình như người sống tại các vùng sa mạc lớn như Sahara, trang phục của bọn họ dày và có hai lớp, lớp màu trắng sẽ được mặc vào ban ngày để phản xạ lại nhiệt lượng của mặt trời và ánh sáng.

Còn lớp màu đen sẽ mặc vào ban đêm, để có thể hấp thụ nhiệt nhanh hơn, bởi vì tại các sa mạc sẽ có hiện tượng nắng nóng ban ngày, và nhiệt độ sẽ giảm xuống cực nhanh vào ban đêm.

Còn với những thổ dân Châu Úc, bọn họ học theo cách của các loài động vật, đó là phủ bùn đất lên người, như thế thì da bọn họ sẽ ít bị ảnh hưởng do nắng nóng đồng thời lớp đất bụi phía trên sẽ hấp thụ nhiệt phần lớn cho bọn họ

Nghĩ ra được cách đó Minh Vũ liền cho đội hình dừng lại, đồng thời dùng bùn đất phủ lên lớp giáp da, khiến cho một đội quân sạch sẽ oai nghiêm, trong chốc lát đã trở thành một đội quân bùn đất.

Melly là người đầu tiên phản đối không ưng thuận theo, ai đòi nào lại bôi bùn lên quần áo chứ, hơn nữa nàng rất thích bộ quần áo “Tăng Sức Mạnh” này.

Thế nhưng ai cũng làm theo đồng thời cảm nhận được lợi ích của việc này, qua một ngày sau nàng mới chịu làm theo.

Cả một đoàn người hành trình trên đồng cỏ hoang vu, ngoài những đàn thú lớn và thỉnh thoảng là những động vật săn mồi thành từng đàn lớn ra, thì bọn họ không hề phát hiện ra một người nào cả.

Sinh vật trên đồng cỏ cực kỳ đa dạng, phần lớn những động vật ăn cỏ đều sống thành từng bầy lớn, có một số con Minh Vũ có thể nhận biết, một số thì lại không.

Diễn hình như vào buổi sáng ngày thứ ba, bọn họ gặp một đàn thú lớn có khoảng chừng 100 con. Bọn chúng có bộ dáng khá là đáng cười. toàn thân béc núc ních như những con heo, nhưng lại có một bộ mặt của con ngựa. cái mỏ dài đưa ra kèm theo là hai hốc mắt đen thui. Chúng có trọng lượng khoảng 200 kg, thân dài chừng 1.5m.

Chok nói đây là con Phân Lộn. thân hình kỳ quái cũng như cái tên kỳ quái theo.

Những con thú kia cũng không phải tự nhiên bọn chúng lại có tên như thế, bởi vì thịt chúng có mùi không khác gì phân lợn cả. hơn nữa chúng có một bộ da rất là dày, săn giết rất khó. Đồng thời thịt lại hôi, thế nên bọn chúng tại vùng đồng cỏ ít bị săn giết. ngay cả những động vật săn mồi như Báo, Sư Tử, hay Linh Cầu đều không muốn động tới.

Nhưng chúng lại là con mồi rất được ưa chuộng của chim khổng lồ, thế nên thông thường khi xuất hiện thú phân lợn sẽ có khả năng cao gặp được chim khổng lồ đồng cỏ.

Khi nghe đến loài chim này, lòng Minh Vũ cùng mọi người cũng có một chút sợ hãi. Mọi người ở đây phần lớn đều biết được sự lợi hại của bọn chúng, thế nên bọn họ cũng không dám nhả ná lâu, nhanh chóng rời đi khu vực khác.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Đồng cỏ rất khắc nghiệt

Sinh vật ngoài đồng cỏ thiên kỳ bách biến, mỗi thứ nhìn thấy đều mang một bộ dáng khác lạ kỳ hoặc khác với bộ dáng Minh Vũ hình dung trong đầu.

Diễn hình như là loài Báo, Báo chính là một giống loại thuộc họ mèo, thiên phú của chúng là tốc độ, dùng như chỉ trong chớp mắt chúng có thể đạt được vận tốc cực cao để săn giết con mồi.

Thế nhưng những thứ mà Minh Vũ nhìn thấy loài báo tại vùng đồng cỏ này lại có nhiều sự khác biệt. đầu tiên là màu sắc, có tất cả ba màu, đầu tiên thông dụng nhất, thường thấy nhất là loài báo có màu da đốm đen vàng. Loại này thường nhìn thấy chúng nằm trên các ngọn cây, thân hình dài chừng 1.2m và có một chiếc đuôi khá dài.

Một loại khác là có một cái đầu nhỏ hơn toàn thân màu vàng nhạt có sọc màu nâu trên lưng, đồng thời chúng có thể đứng lên bằng hai chân sau để quan sát xung quanh.

Loại cuối cùng chính là Báo Đen, nhưng con Báo Đen này cực kỳ hung hãn, thường sống chỉ một mình và săn mồi cũng thế. Những con Báo Đen có lực chiến đấu vô cùng hung hãn, với thân hình to lớn gấp đôi đồng loại, nó có thể một mình hạ học một con quái thú đầu bò to gấp nó ít nhất 3 lần.

Có lẽ vì nguyên nhân đó là bộ lạc “Ăn Thịt Người” lấy cái tên Báo Đen làm tên cho bộ lạc bản thân.

Ngoài Báo ra Minh Vũ còn nhìn thấy một bầy khoảng 30 con sư tử, bọn chúng sinh sống theo một cộng đồng lớn, con đầu đàn đương nhiên là một con đực to lớn với cái bờm sư tử biểu trưng cho thân phận của nó. Con thú kia to ít nhất cũng phải 500kg, bộ dáng uy nghiêm và hung hăng.

Trong một lần, Minh Vũ đã có lần tận mắt nhìn thấy bầy sư tử kia săn mồi, bọn thú kia dường như có tư duy hay ý thức gì đó, mà cũng có thể cho là bản năng.

30 con sư tử lớn dần dần phân ra từ nhiều hướng dần dần bao vây lấy một đàn ngựa vằn có sừng. bầy ngựa vằn có sừng này ít nhất cũng khoảng 100 con, những con đực to lớn luôn gầm gừ tại rìa bầy đàn cái đầu với cặp sừng to dài nhọn hoắt không ngừng ngo nghiêng xung quanh cảnh vệ cho những con cái và con non chung quanh.

Thế nhưng 30 con sư tử bằng một cách nào đó đã qua mặt những ánh mắt của những con ngựa kia, bọn chúng tiến ngày càng sát gần.

Bất chợt một tiếng rống lớn 5 con sư tử ở một phương hướng bất ngờ gầm lên, sau đó bọn chúng tăng tốc độ đuổi về hướng vây ngựa vằn có sừng.

Đang gầm gừ, những con ngựa nhảy dựng lên, như một bản năng sinh tồn, bọn chúng chạy về hướng ngược lại.

Lại 5 con sư tử cái lại gầm lên từ một phương hướng khác, bầy ngựa giống như những con vật trong chuồng lại dồn chạy về một phương hướng ngược lại, nhất thời cả bầy ngựa chạy theo một cái quy luật lại đó, hướng về nơi có nhiều con sư tử đang phục kích nhất.

Tiếng móng vuốt va chạm xuống mặt đất phát ra những tiếng vang, ầm ầm cả một vùng, ngay cả cách đó chừng 1 km nơi Minh Vũ đang quan sát tất cả cũng cảm nhận được từng con rung động đó.

Rất nhanh bầy ngựa đã vào ổ phục kích, 20 con sư tử trong bụi cỏ bất ngờ xông ra, cứ ba con sẽ tấn công vào một con ngựa đang chạy tới. chỉ trong chớp mắt có khoảng 7 con đã bị bắt, bầy sư tử không ngừng cắn xé vào những nơi yếu hại nhất của con ngựa, như cổ, bụng, thậm chí là bấp đuôi, máu tanh không ngừng chảy ra, thu hút không ít động vật ăn thịt khác để ý đến.

Chừng 20 phút sau, bầy sư tử bắt đầu vào trận đại tiệc thịt ngựa.

Nhưng bất ngờ lại đến bản ngữ, từ trong tiếng gió, Minh Vũ có thể nghe được từng tâm thanh quái dị, nó không khác gì một tiếng cười của một con thú. Âm thanh đó lại không ngừng vang lên giữa đồng cỏ.

Rất nhanh sau đó bầy sư tử lại bị bao vây bởi một loài động vật khác, Linh Cầu, một loài động vật sống theo bầy đàn tại đồng cỏ.

Chúng có một dáng rất lười quái dị, trái hẳn với bộ dáng uy phong凛冽 của bầy sư tử. bộ dáng lưu manh lăm lăm lét không ngừng phát ra những âm thanh rậm rừ.

Phải có ít nhất 100 con Linh Cầu bao vây lấy bầy Sư Tử, nhiệt độ xung quanh nhất thời căng thẳng. bầy sư tử cố gắng nhanh chóng giải quyết con mồi ăn được bao nhiêu thì càng tốt bấy nhiêu.

Tuy lực lượng sư tử rất mạnh khủng bố, một con sư tử có thể chiến đấu với 5 con Linh Cầu, nhưng bọn chúng không dám đối đầu trực diện.

Linh Cầu có ưu thế về số lượng, hơn nữa không hề sợ bị thương, cố gắng chịu đau mà ăn xơi. Bọn chúng không những có ưu thế về số lượng mà thể chất cũng khá là tốt, da dày thịt béo, hơn nữa nước bọt chúng chính là một loại thuốc trị liệu chống lành vết thương trong tự nhiên.

Còn sư tử tuy hung mãnh nhưng chúng lại nhất gan không dám làm như thế, thế nên bọn chúng cố gắng gặm gù lấy uy thế một lát, sau đó ăn hết sức có thể rồi rời đi để lại những cái xác vẫn có rất nhiều thịt.

Bầy sư tử vừa đi thì bầy Linh Cầu bắt đầu đại tiệc của mình, từng tiếng rống giận, gào thét vang ra, không khác gì một bài chiến trường.

Minh Vũ tưởng chừng như thế là sẽ xong thế nhưng lại có một bầy khoảng 40 con quái vật to lù lù bước đến.

Nhìn thấy những con quái vật kia, Minh Vũ lại một lần nữa muốn gào thét. Đó là những con vượn người có bộ dáng không khác gì những con tinh tinh khổng lồ, thân hình cơ bắp mỗi con cuộn cuộn cả lên.

Tuy nhìn từ rất xa, nhưng Minh Vũ cũng có thể cảm nhận được mức độ nguy hiểm từ những con vượn người kia phát ra.

Trên tay bọn chúng cò cầm những khúc cây thật lớn, giống như những cái chùy có thể quật chết bất kỳ con thú nào dám đối đầu với nó.

“thứ kia là vượn người! không phải chứ! Không phải là con người tiến hóa từ loài vật này mà! Nếu như thế thời kỳ này sẽ không thể nào xuất hiện được giống loài này!” nội tâm của hắn không ngừng rung động, hắn cảm giác dường như thế giới quan của mình sụp đổ.

“con người tiến hóa từ vượn người! loài vượn theo bản năng tiến trình tiến hóa mà dần dần phát triển thành con người! thế nhưng tại sao? Tại sao?????” mắt Minh Vũ nhanh chóng mờ ra, mất cả tinh thần

Melly cùng mọi người xung quanh hắn ngồi trên cùng một nhánh cây thì nhanh chóng phát hiện ra điều dị thường đầu tiên.

“không đúng! Thuyết tiến hóa là do Darwin đưa ra, không có bất kỳ bằng chứng xác thực để chứng minh cho học thuyết này, việc đưa đến học thuyết này lan truyền là bởi vì con người chưa thể nào lý giải cho sự hình thành và phát triển của loài người, thế nên học thuyết này đưa ra mang tính có khả năng nhất, hợp lý nhất, và dần dần nó được chấp nhận để giải thích cho sự hình thành của loài người.” nhất thời linh quang trong đầu Minh Vũ lóe lên giải thích cho bản thân chính mình.

“con người là con người, người vượn là người vượn, hai loài tuy có những cấu trúc khối xương tương tự, thậm chí là giống nhau, nhưng về bản chất đây là hai loài khác nhau.”

Minh Vũ ánh mắt dần trở nên kiên định, hắn ngày càng muốn chọc thủng từng bí mật trong cái thế giới nguyên thủy này. Nếu như sau này hắn có cơ hội hắn sẽ khắc những thứ này vào trong những phiến đá, để cho nhân loại về sau phát được sự thật này.

Minh Vũ tiếp tục chú tâm vào diễn biến phía trước, chỉ thấy bầy người vượn không hề kiên nhẫn chút nào xông vào bầy linh cầu, chiếc gậy trong tay không ngừng vung đập xung quanh, mấy con Linh Cầu không ngừng gầm lên, muốn lao lên cắn xé, những chi có vài con liều mạng xông lên, thì bị mấy chiếc gậy đập xuống, cái đầu liên nghẻo sang một bên, chết không thể chết hơn, óc cùng máu tương văng tung tóe.

Có thảm cảnh của những con linh cầu xấu số kia, bộ dáng bọn chúng thu lại, không còn hung hăng như lúc trước, nhanh chóng ăn những khối thịt cuối cùng rồi nhanh chóng vọt đi.

Bầy vượn người chiếm lấy con mồi, bọn chúng gặm lại những miếng thịt còn thừa lại, ngay cả xương cũng được mài nhẵn. một số con khác thì lấy ra những khúc xương lớn nhất bắt đầu dùng những khúc gỗ to lớn trên tay không ngừng nện xuống không xương.

“bọn chúng ăn tủy!” Minh Vũ ở trên cây thẫn kinh ngạc.

Hắn không thể nào tin được loài vượn người đã đạt tới trình độ này, bọn chúng đã có thể sử dụng công cụ để tìm thức ăn. Hắn lại lần vào trầm ngâm.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167: Bị bao vây

Mọi người chăm chú nhìn trận hỗn loạn cách đó chừng 1km, không phải ngẫu nhiên mà nhóm người Minh Vũ dừng lại quan sát cái trận chiến kia, bọn họ đang nghỉ trưa, cũng như tránh cái nắng nóng của vùng đồng cỏ này.

Từ ngày thứ hai băng qua đồng cỏ, Minh Vũ đã thay đổi thời gian hoạt động của toàn bộ. mọi người sẽ di chuyển chủ yếu vào buổi sáng sớm vào ban chiều khi mặt trời dịu hẳn. hành trình sẽ kéo dài cho đến khi mặt tối và mọi người thẫn mệt.

Khi di chuyển như thế, tuy sẽ rất lâu mới tới được mục đích, nhưng về sức khỏe, cũng như thể lực sẽ không bị tiêu hao quá nhiều.

Bọn dừng chân tại đây cũng được hai giờ rồi, mà lúc này cũng là thời điểm nắng gắt nhất trong ngày, khoảng 1 giờ trưa, chỉ cần nghỉ ngơi thêm hai giờ nữa mọi người sẽ tiếp tục hành trình.

Ấy thế mà nhóm người Minh Vũ không hề biết bọn họ cũng đang bị bao vây bởi một loại động vật ăn thịt khác.

Lúc này đã có không ít mấy con Linh Cầu đã đánh hơi thấy mùi thịt bắt đầu lần mò tới đây. bọn chúng ẩn nấp rất kỹ, dần dần bò vào trong những bụi cỏ lớn.

Mấy con Trâu lúc này dường như cảm giác được cái gì đó, bọn chúng không chịu đứng im gặm cỏ, mà bắt đầu rống lên những âm thanh điên cuồng, ánh mắt nhìn chòng chọc vào mấy bụi cỏ gần đó.

“này! Đây! Khát nước à!” mấy tộc nhân cho là mấy con trâu khát nước liền bước tới cho nó một ít nước.

Những âm thanh xáo trộn vang lên, mấy người trên cây đang quan sát phía xa cũng ngó về phía bên này, nhất thời giật thót lên.

“ có Linh Cầu!” Chok phát hiện đầu tiên thì gầm lên.

Hầu như ngay lập tức toàn bộ tộc nhân đang nghỉ ngơi, ngay lập tức đứng dậy lấy vũ khí chuẩn bị chiến đấu một cách nhanh nhất có thể.

ở trên cây Minh Vũ cũng chú ý, phát hiện lúc này bầy Linh Cầu đã bao vây lấy bọn họ mà hắn không hề hay biết gì cả.

“ mọi người! tập trung lại! xếp thành vòng tròn!” Minh Vũ ở trên cây bắt đầu chỉ huy tác chiến.

Minh Vũ đã lường trước sẽ có tình thế như thế này xảy ra, vì thế hắn đã nghĩ ra cách đối phó, thậm chí là hướng dẫn huấn luyện tộc nhân phải làm như thế nào.

Đầu tiên những vật cưỡi được đưa vào bên trong vòng tròn, bọn chúng chính mà lực tiêu cần được bảo vệ nhất, cho dù có bị thương hay chết thì cũng phải bảo vệ những con thú này.

Những tộc nhân sẽ xếp thành vòng tròn, đưa lưng hướng về nhau. Vòng tròn có hai lớp người. khi gặp thú công kích thì vòng bên ngoài sẽ bắn tên đầu tiên, sau đó vòng người thứ hai mới được bắn. làm như thế sẽ bắn tên được liên tục, không có thời gian ngắt quãng. Những vật chắn cũng được lùi ra phía trước để tạo chướng ngại vật.

Hầu như chỉ trong vòng 5 phút tất cả mọi thứ đã sẵn sàng chiến đấu. đó cũng là thành quả của nhiều lần luyện tập.

Cung đã giương tã, từng ánh mắt chăm chú quan sát đột tình xung quanh. Nếu như không có những bụi cỏ cao xung quanh chắn tầm nhìn cùng tầm bắn, thì Minh Vũ đã cho bắn tên từ lâu.

Nhưng như thế sẽ rất phí phạm những mũi tên, chuyển đi này rất xa thế nhưng những vật tư mang theo cũng không được nhiều lắm, vì thế cần phải tiết kiệm hết sức có thể.

Mà cũng không để mọi người chờ lâu, từng âm thanh đặc hữu của bầy Linh Cầu cũng bắt đầu vang lên khắp bốn hướng.

Những âm thanh này dường như có tác dụng áp chế tinh thần của con mồi, làm cho bọn chúng run sợ không còn khả năng phản kháng thì phải.

Nhưng những âm thanh quái đản kia lại vô dụng với bộ lạc Đại Việt, bọn họ chính là những chiến binh hung hãn nhất bộ lạc, được trang bị đến tận răng. Lúc này cho dù có một con voi đi ngang, Minh Vũ cũng có tự tin là giết một con Voi lớn. chứ nói gì là bọn Linh Cầu.

Linh Cầu dựa vào số đông và liều mạng để áp chế con mồi này kẻ thù của nó, nhưng Minh Vũ cũng có số đông, bọn họ không hề sợ, với cung tên trong tay bọn họ sẽ không sợ.

“ Grao!” một con Linh Cầu nhảy ra từ trong bụi cỏ, lúc này Minh Vũ mới có cơ hội hình cận mắt loài đồng vật lưu manh này.

Nó là một con vật to gần bằng một con sói lớn, nhưng khá là lùn, đặc biệt là cái bụng to như cái trống trái ngược với cái đầu cộc lốc bé tí.

Nó nhe răng phát ra những âm thanh giống như tiếng cười của quỷ.

Mồm đen, đầu cộc lốc lông, bốn cái chân cũng màu đen trụi lủi lông, hầu như cả thân hình của nó chỉ tập trung phát triển cái bụng mà thôi.

“ Phốc!” nó đang nhe răng thị uy, thì từ trên cây Klu đã bắn một mũi tên xuyên thủng sọ não của nó.

Con linh cầu xấu số kia hoàn toàn không hề biết tại sao mà mình lại chết, mắt nó trợn lên rằng vẫn nhe ra chết bất đắc kỳ tử.

Lại có thêm 5 con nhảy ra từ 5 hướng khác nhau.

“ Phốc! Grao!rú!” dường như trong lúc đó có khoảng 10 mũi tên nhắm thẳng mà bắn tới không một chút do dự.

Đó là vòng người đầu tiên đã bắn cung,những tên bắn cung đầu tiên nhanh chóng lui ra phía sau, những tên phía sau nhanh chóng thay thế chỗ, cung được vung lên, có thể xả tên ra bất cứ lúc nào.

Mùi máu tươi lúc này đã khá là nồng đậm, kết hợp với gió là cái nắng khủng bố càng phát tán mùi máu nhanh hơn.

Minh Vũ cảm giác được là không ổn, bởi vì mùi máu sẽ thu hút rất nhiều động vật ăn thịt khác tại đây kéo đến.

Linh Cầu hắn không có sợ, nhưng Sur Tử cùng bảy vợ người ở đằng kia thì hắn không có nắm chắc có thể đánh bại bọn chúng.

Quay lại tình hình trước mặt, lúc này có khoảng 14 con Linh Cầu đã bị tiêu diệt hay không còn khả năng uy hiếp.

Thế nhưng bầy Linh Cầu cũng không có dấu hiệu rút đi, dường như mùi máu càng kích thích hung tàn của động vật.

Âm thanh trong miệng bọn chúng phát ra cũng thay đổi, giống như từ thị uy, uy hiếp chuyển sang điên cuồng chiến đấu.

Thế nhưng bộ lạc Đại Việt vẫn hiên ngang mà đứng không một chút run sợ khi đối mặt với bầy thú dữ.

“rống!” một tiếng rống vang lên từ phương xa, đó là âm thanh của bầy vượn người kia, giống như bọn chúng đã đánh hơi thấy mùi gì đó, ánh mắt lảng lệ nhìn về phía bên này.

“Không xong! Minh Vũ than lên cái!”

“Orc! Klu! Mang toàn bộ cường nỏ lên cây! Bọn linh cầu không đáng ngại, bọn vượn người đã phát hiện ra chúng ta! Bọn chúng sẽ nhanh chóng tới đây!” Minh Vũ gầm lên.

Klu nghe thế cũng giật mình, hắn không nghe hiểu vượn người là cái gì, vì đây là từ đầu tiên hắn nghe được, nhưng hắn cũng đủ thông minh để hiểu ý tứ của thủ lĩnh đó là những con quái vật màu đen ở đằng kia.

Hắn cùng Klu nhanh chóng nhảy xuống cây, rồi cồng trên lưng mấy cây cường nỏ cũng như những mũi tên của nó lắp đặt sẵn trên cây.

Mà mấy cái tộc nhân ở dưới cũng có dấu hiệu cuống lên khi thấy thủ lĩnh điều động Cường Nỏ.

Minh Vũ cũng rất muốn ra lệnh cho mọi người trèo lên cây ẩn nấp, thế nhưng bên người trâu sẽ làm sao, bọn chúng chính là những vật nuôi cực kỳ quý giá của bộ lạc, mỗi một con bị thương lòng hắn sẽ đau như cắt, chứ nói gì là bị giết, bị ăn thịt.

Không để cho mọi người kịp thở dốc, mấy con Linh Cầu bắt đầu xông tới ồ ạt, dường như bọn chúng cũng phát hiện ra mấy con khi kia lại xông tới đây cướp con mồi của bọn chúng một lần nữa, liền đẩy mạnh tấn công, muốn giết được vài con mồi rồi tẩu thoát.

Nhưng bọn chúng không thể ngờ tới đám sinh vật kia lại hung mãnh dị thường, bất kỳ mỗi con Linh Cầu bay ra khỏi lùm cỏ đều được chăm sóc kỹ càng bằng ít nhất một mũi tên.

Từng tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, dường như chỉ trong vài đợt xông lên, bầy linh cầu số lượng đã giảm đi một nửa.

Thế nhưng bọn chúng vẫn tiếp tục liều mạng xông vào. Không phải bọn chúng quá liều mạng không sợ chết mà, bọn chúng chết quá nhanh, không hiểu tại sao đồng loại trước mặt lại chết. vì thế chúng cứ lao vào theo bản năng sẵn mồi của mình.

Cho đến khi bọn chúng nhậ ra thì đã quá muộn có khoảng 2/3 đã bị tiêu diệt mất đi khả năng chiến đấu, thậm chí là chết đi trong ánh mắt tràn đầy không tin tưởng là mình chết.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%0C3%AA-Th%E1%BB%A7-Th%E1%BB%9Di-%C4%90%E1%BA%A1-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: An toàn rút lui

Chẳng mấy chốc khi bầy Linh Cầu rút lui thì cũng là lúc bọn Vượn Người ập đến, lần này bọn chúng không có hùng hổ xông vào giống như lần trước tranh thức ăn với đám Linh Cầu.

Bọn chúng vô cùng thận trọng, những con đực to lớn trên tay là một khúc gỗ lớn, ánh mắt lăm le nhìn chòng chọc đám người Minh Vũ đang ở trên cây.

Minh Vũ cũng đang quan sát bầy Vượn Người này, ở cự ly gần khoảng chừng 100 mét. Minh Vũ có thể quan sát rõ hình thể cũng những đặc điểm giống loài của bầy Vượn Người kia.

Bọn chúng có hình thể khá to lớn, nếu chúng đứng thẳng có thể đạt đến độ cao khoảng 1.8m, thế nhưng bọn chúng lại rất ít đứng thẳng như con người mà. Mà lại có bộ dạng như những con tinh tinh thời hiện đại.

Những con đực to lớn nặng khoảng chừng 300 kg, cơ ngực, cơ tay, cơ đùi cực kỳ phát triển, đặc biệt là đôi bàn tay có cấu tạo gần giống như tay người có ngón tay cái, điều đó giúp chúng có thể thuận tiện cầm nắm.

Đồng thời từ bộ dạng của bọn chúng, Minh Vũ có thể nhận ra, đám vượn người này có một mức độ thông minh nhất định, ít nhất là cao hơn so với những

loài động vật khác mà Minh Vũ từng gặp.

Bầy vượn người này cũng có không ít con cái, nhìn bộ dáng của bọn chúng một số có khả năng đang mang bầu vì bụng khá to, một số dường như là đang nuôi con, vì Minh Vũ có thể nhìn thấy mấy con cái phía sau trước ngực đòi có đeo theo một con nhỏ.

Quan sát thấy bầy Vượn Người áp sát ngày càng gần, nội tâm Minh Vũ cùng tộc nhân đã có một chút bất an, đặc biệt là những con thú đang bị cột phía dưới thân càng hoảng sợ, không ngừng nhảy dựng lên muốn thoát khỏi nơi này.

“Khộc! Khộc! Hoook!” không ngừng có những âm thanh của một con Vượn Đực to lớn nhất vang lên.

Ngay sau đó cả bầy Vượn Người dừng lại không có ý định đi tới nữa, sau đó bọn chúng chia ta tứ phía tìm kiếm những cái xác Linh Cầu, thu gom rồi lúi đi về phương xa.

Nhìn thấy hành động kia của bầy Vượn Người, Minh Vũ cũng khá là bất ngờ, hẳn tưởng rằng sẽ có một trận kịch chiến xảy ra, thế nhưng bầy Vượn Người Kia đã rút lui với thật nhiều xác Linh Cầu.

“Thu Linh! Thịt! thịt của ta! Lâu rồi ta chưa ăn thịt Chó!” Orc nhìn thấy chiến lợi phẩm của mình bị cướp đi không cam lòng liền cáo trạng.

“Mặc chúng đi! Chúng rất mạnh! Tránh chiến đấu thì tránh chiến đấu!” Minh Vũ trấn an mọi người rồi nhanh chóng ra lệnh cho mọi người thu dọn đồ đạc phải nhanh chóng rời khỏi khu vực này. Bởi vì mùi máu tươi nơi này rất là nồng nặc, nếu tiếp tục ở lại sẽ thu hút rất nhiều động vật ăn thịt khác, điều như thế sẽ rất không may cho bộ lạc.

Chừng nửa giờ sau, mọi thứ đã được thu dọn sạch sẽ, sau đó Minh Vũ cùng đồng bọn rời khỏi khu thị phi này.

Mà điều Minh Vũ không ngờ tới là tại một phương xa, hang ổ của bầy Vượn Người, có một ánh mắt không ngừng chăm chú quan sát hành động của nhóm người Minh Vũ, đôi mắt thâm thú đen láy như có thần, không ai biết nó đang nghĩ điều gì, nó chỉ lặng im quan sát mà thôi.

Nhóm người Minh Vũ tiếp tục chuyến hành trình của mình, dọc theo tuyến đường, Minh Vũ càng phát hiện ra được nhiều điều mới lạ từ vùng đồng cỏ, đầu tiên là một giống cây có dạng như bụi dây leo, dây của chúng phủ đầy trên mặt đất, trông có vẻ rất là bình thường, nhưng sau đó Chok phát hiện liên dây dao ra đao, thì phát hiện bên dưới là một loại củ có hình bầu dục màu trắng, lớp vỏ khá là dẻo dai, nhưng ẩn bên trong đó là một loại củ mọng nước ăn lại có vị ngọt ngào.

Minh Vũ nhìn qua có mấy phần giống như củ sắn, hẳn cũng không có xác định là loại cây gì, nhưng theo lời Chok nói thì dân cư vùng đồng cỏ gọi chúng là quả nước.

Thông thường lúc đi săn, bọn họ sẽ tìm những quả này trở về cung cấp nước đồng thời ăn cũng rất no bụng.

Thế là Minh Vũ đặt cho loại cây này là cây sắn dây, hẳn cho người thu gôn không ít dây sắn vào trong túi, nếu may mắn hẳn có thể trồng loại cây này tại bộ lạc, đến lúc đó bộ lạc lại có thêm một thứ tốt để ăn.

Thời gian rất nhanh trôi qua, cứ ngày nghỉ đêm đi, chừng 10 ngày sau bọn họ đã băng ngang một nửa vùng đồng cỏ, tiến nhập phụ cận đầm lầy trung tâm.

Khi vừa khu vực này, khí hậu càng khắc nghiệt rõ ràng hơn rất nhiều, gió thổi rất mạnh, mang theo một cảm giác khó chịu.

Ấy vậy mà phía xa đằng trước đó là vùng đầm lầy lại là một vùng đất xanh tốt, khi nhìn thấy mục tiêu, nhóm người càng đẩy nhanh tốc độ, trong những ngày qua bọn họ đã ăn đủ khổ, đầu tiên là việc thiếu nước uống, tiếp đó là cái nắng cùng cái lạnh xem kè, khiến cho thể lực bọn họ ngày càng suy kiệt.

vì không có nguồn nước tiếp ứng, thế nên chuyện không tắm là chuyện bình thường, đàn ông trong bộ lạc thì còn đỡ, thế nhưng phụ nữ thì đó là một tai họa, tóc bọn họ đã bị bết dính thành từng mảng, còn bốc ra mùi hôi nữa chứ, ngay cả Melly cũng không thể tránh thoát khỏi tình trạng này.

Khi thấy vùng đất xanh tốt ở phía xa, dường như nó đã tạo động lực cho mọi người tăng tốc.

Chừng 1 ngày sau đó, khi mặt trời sắp tắt thì đám người Minh Vũ đã tiến nhập phụ cận vùng đầm lầy trung tâm.

Quả thật khi có cây cỏ xanh tươi nhiệt độ trở nên mát mẻ rất nhiều, dưới ánh mặt trời sắp tắt mọi người nhanh chóng dựng lều đóng trại.

Chuẩn bị cho những ngày dài tiếp, Minh Vũ đã có dự định ở lại nơi này một thời gian để tìm hiểu, đồng thời cũng tìm tài nguyên mới cho bộ lạc.

Phía trước là một con sông lớn, mà cư dân vùng đồng cỏ gọi nó là Raiquada, một con sông chia đồng vùng đồng cỏ thành hai miền.

Mà phụ lưu dòng sông lại hình thành một vùng đầm lầy rộng lớn, Minh Vũ cũng không thể xác định nó lớn bao nhiêu, thế nhưng nó ẩn chứa bên trong rất nhiều tài nguyên quý báu.

Cái đầm lầy này rất là kỳ lạ, theo lời Chok kể thì vào mùa này, nước tại con sông Raiquada cùng đầm lầy sẽ không uống được, nước mặt càng uống càng khát, nhưng vào mùa mưa thì nước có thể uống được.

Nhưng trong mắt Minh Vũ thì đây là một hiện tượng bình thường của tự nhiên, nước chảy từ thượng nguồn xuống hạ nguồn, từ sông đổ ra biển.

Nhưng vòa mùa không hạn, lượng nước từ thượng lưu đổ xuống quá ít, không áp chế nổi nước biển tràn vào và dung hòa với nước ngọt, sẽ dẫn đến hiện tượng xâm nhập mặn, bị mặn hóa, thì thành vùng đất ngập mặn và bán ngập mặn.

Quả thật không sai như những gì Minh Vũ dự đoán, nước tại đây lúc này khá là mặn, nếu sử dụng trực tiếp để ăn uống như thế mọi người sẽ rất nhanh bị mất nước và dẫn đến cái chết.

“Thủ Lĩnh! Nước có muối! không uống được! ta đi tìm nguồn nước!” rất nhanh Klu đã tìm đến Minh Vũ nói chuyện.

“Klu! Không cần tìm! Phụ cận không có nước uống được! tất cả đều nước mặn!” Chok rầu rĩ nói.

Trên đường đi hần ta đã nhiều lần nhắc nhở Minh Vũ là tại đầm lầy không có nước uống, vậy là Minh Vũ lại bỏ ngoài tai, không để ý tới, một mực đi đến đây, và giờ đây không có nước.

“không sao! Ta làm được nước ngọt!” Minh Vũ ánh mắt thâm thúy nhìn Chok cười ta nói.

Cả một đám người ngờ khác không hiểu ý tứ của Minh Vũ ra sao, nhưng bọn họ luôn tin tưởng thủ lĩnh sẽ làm được điều này.

Quả thật đối với người nguyên thủy, việc chuyển đổi từ nước mặn sang nước ngọt là một chuyện không thể, nhưng đối với Minh Vũ thì đây là chuyện khá là dễ dàng, thậm chí việc này còn thuận tiện cả đôi đường nữa, bởi vì nhu yếu phẩm quan trọng nhất sắp hết. đó là muối.

Dưới sự chỉ huy của Minh Vũ, mọi vật liệu cần đã chuẩn bị tốt. ý định của Minh Vũ là chuyển hóa nước mặn thành hơi nước, sau đó ngưng tụ lại thành nước cất.

Để làm được hệ thống này cần phải sử dụng đến hai chiếc nồi cùng một tấm da thú lớn.

Đầu tiên là xây một cái bếp lò chắc chắn có thể chịu được sức nặng lớn. tiếp theo đó là dựng một cái giàn cứng cáp có thể treo một cái nồi nhỏ hơn phía trên. Cái nồi nhỏ này có chức năng thu gom nước.

Còn chiếc tấm da thú lớn thì được xếp thành hình nón núp ngược, cái phễu này có tác dụng là chặn hơi nước thoát ra từ cái nồi lớn rồi thu gom tích tụ hơi nước thành từng giọt, sau đó nước sẽ chảy xuống cái nồi nhỏ phía dưới.

“Thủ Lĩnh đang làm muối!” Klu khó hiểu liền thắc mắc hỏi.

“Đúng! Ta vừa làm muối vừa làm nước uống!” Minh Vũ rất là hăng hái.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

[https://www.facebook.com/Nguyen%20Thuy%20Thoi%20Dai-Th%E1%BB%A7y-Th%E1%BB%9D%E1%BB%9D-%C4%90%E1%BA%A1-108535490628950/?modal=admin_todo_tour](https://www.facebook.com/Nguyen%20Thuy%20Thoi%20Dai-Th%E1%BB%A7y-Th%E1%BB%9D%E1%BB%9D%E1%BB%9D-%C4%90%E1%BA%A1-108535490628950/?modal=admin_todo_tour)

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 169: Có thảo được

“Thủ Lĩnh! Người đang làm muối! đúng rồi! muối sắp hết rồi!” mấy cái tộc nhân phụ trách bếp núc nhao nhao hỏi.

“Ukm! Ta làm muối! cũng lấy nước uống!” Minh Vũ cười nói sau bắt đầu giải thích.

“nước mặn chính là có muối bên trong, mà khi ta nấu nước sôi lên, nước sẽ hóa thành hơi bay lên trời!”

“sau khi nước bay hết thứ còn lại chính là muối!”

Minh Vũ giải thích không biết bọn họ có thể hiểu hay không, thế nhưng hần vẫn muốn làm như thế.

Cả một đám cù cù cạc cạc ngây ngô gật đầu.

“nước bay lên trời như vậy! làm sao mà lấy được nước uống!” rất nhanh chóng có một người cơ linh hỏi.

“ là dự vào cái này!” Minh Vũ chỉ chờ thời cơ này mà thôi.

“ tám da thú này sẽ chắn phía trên, hơi nước bay lên sẽ đọng lại trên đây, rồi dùng cái nôi nhỏ này đựng lấy nước!”

“ Oh!!!!” cả một đám cùng ồ lên cảm thán.

Nói có sách sách có chứng, trong lúc Minh Vũ giải thích thì nước bên dưới cũng bắt đầu sôi lên, từng bọt nước không ngừng bùng nổ trong nôi, hơi nước bốc lên nghi ngút.

“ Có nước!” nhất thời Orc la lên giống như phát hiện ra một cái gì đó cực kỳ khủng bố.

Phía sau hắn lại có không ít tên ăn theo cùng la lớn. chẳng mấy chốc khu đồng cỏ yên ắng bị náo loạn như một cái chợ.

Minh Vũ mặc kệ tới những tên điên kia, hắn bắt đầu phân phó cho những tộc nhân khác.

Hắn đã có dự định sống ở đây một đoạn thời gian khá lâu, ít nhất thì cũng đến cuối mùa khô. Thế nên việc chuẩn bị các công cụ, vật liệu sinh hoạt cho tộc nhân phải đặt ưu tiên hàng đầu.

“ Khu! Ngươi dẫn thêm 10 chiến binh bộ lạc, đi tuần tra xung quanh xem có gì đáng khả nghi hay là có điều gì cần phải lưu ý hay không! Mang theo cả Chok nữa!”

“ Orc thôi nãy cái trò đó lại đi! Chỉ là nước thôi mà!” Minh Vũ có chút không vui nói

“ thủ lĩnh! Thật lợi hại lấy tám da thú cũng có nước! thật lợi hại, đi theo thủ lĩnh không lo chết đói, không lo chết khát!” Orc nịnh hót tung Minh Vũ đến tận trời xanh.

“ Ngươi bớt nịnh hót đi! Ngươi cùng A’Khim nang theo nhiều người thu gom vật liệu dựng tường rào! Chúng ta sẽ ở nơi này một thời gian, thế nên cần phải chuẩn bị!”

“ Vâng! Thủ lĩnh!” A’Khim nhanh nhẩu chạy ra trước nhận nhiệm vụ.

Nước chính là một loại tài nguyên không thể thiếu, ăn có thể thiếu, nhưng thiếu nước thì không, vì thế chuyện quan trọng nhất lúc này là có thể lọc ra nhiều nước để cho mọi người có thể thuận tiện sinh hoạt.

Vì số lượng nôi mang theo không đủ để dùng, hơn nữa dọc đường đi cũng bị hư hao trong quá trình vận chuyển, nên số nôi cùng đồ sành còn lại không bao nhiêu. Thế nên việc đắp lò nung gốm cũng phải làm.

Rất nhanh, ai vào chuyện này, công việc phân công một cách xương sụn. lúc này chỉ còn lại Melly cùng hắn cùng nhau dạo bước tại vùng phụ cận

ở tại khu vực này, Minh Vũ có thể cảm nhận được không khí có cảm giác khác lạ so với vùng đầm lầy trước kia, cảm giác bên trong không khí có cái gì đó làm cho hít thở không thông.

Hầu như các tộc nhân đều bị như thế, nhưng Minh Vũ biết đó là cái gì, đó là gió biển, mà không phải gió biển bình thường, gió biển thổi từ dòng biển lạnh.

Nơi đây hình thành một áp cao, không khí bị đè nén dẫn đến hiện tượng này.

Mà cái đầm lầy phía trước cũng không phải đầm lầy thông thường, mà là đầm lầy ngập mặn và bán ngập mặn. vì thế động thực vật nơi đây sẽ cực kỳ phong phú. Và đây cũng là một trong những nguyên nhân chính làm cho Minh Vũ muốn ở nơi đây một thời gian.

“ Vũ! làm sao ngươi biết đốt lửa lấy nước uống!” Melly lúc này mới thò ra cái tính tò mò của mình mà hỏi.

“ ta nhìn thấy!” Minh Vũ chỉ cười cho có lệ rồi tiếp tục bước tiếp.

“ Vũ! ta từng đến nơi này rồi! thế nhưng bọn ta chưa bao giờ đi đến phụ cận vùng này!” Melly lơ đãng nói.

“ Ở hướng kia! Có một cái khe nước nhỏ, bọn ta thường đóng trú gần nơi đó để lấy nước!”

“ Oh! Sao ngươi không nói sớm!” Minh Vũ giật mình quay lại hỏi.

“ nơi đó có rất nhiều thú! Mấy bộ lạc xung quanh cũng thường xuyên đến đó lấy nước, thế nhưng không một bộ lạc nào dám độc chiếm hay ở lại chỗ đó cả.!” Melly giải thích

“ Vì Sao?” Minh Vũ hỏi tiếp.

“bọn họ không dám, ngay cả bộ lạc Syk cũng không dám, bởi vì một khi chiếm nơi đó sẽ cướp hết toàn bộ nước, không có nước những bộ lạc khác sẽ nổi điên sẽ không ngừng đánh giết cho đến khi bộ lạc chiếm đóng nơi đó rút lui!”

“mà xung quanh cái hồ khe nước đó cũng có nhiều thú ăn thịt, rất dễ bọn chúng tấn công, thế nên bọn ta chỉ ở phụ cận, khi nào cần nước thì mới đến lấy!”

“Bộ lạc các người ta sao lại đến đồng cỏ! săn thú à!” Minh Vũ cũng thắc mắc tại sao bộ lạc Syk mạnh như thế, có nhiều người, nhiều thức ăn, lại phải đi thật xa về đồng cỏ.

“bọn ta săn thú cũng như lấy cỏ chữa bệnh về bộ lạc!” Melly rất dừng dừng đáp.

“Cỏ chữa bệnh?” Minh Vũ kinh ngạc.

“Đúng! Bị đau bụng, chỉ cần cho cỏ đó vào trong chậu đá, rồi nướng đá bỏ vào. Để cho hết nóng rồi uống, một ngày uống hai lần, chỉ 3 ngày là hết!” Melly ánh mắt khinh thường nhìn Minh Vũ.

“đó là thuốc! sao trước ta hỏi người là nói không biết!” Minh Vũ giận dữ.

“ta không biết thuốc là như thế nào! Cái kia là cỏ khô, có nhiều lắm, ta không biết là cỏ gì sao mà nói cho người nghe!”

“chỉ có phiên chợ trao đổi giữa các bộ lạc ngoài đồng cỏ mới có thể đổi được mà thôi!” Melly thật thà nói.

“còn có phiên chợ trao đổi!” đầu Minh Vũ lúc này hơi bị choáng.

“Có! Bộ lạc Đồ Sơn bọn họ cũng thường mang cỏ chữa bệnh đến, cỏ của bọn họ có thể chữa bệnh nóng đầu!”

Khi Melly nhắc đến bộ lạc Đồ Sơn thì Minh Vũ cũng đã tin đến tám phần. bởi vì lần trước hắn gặp Vu bộ lạc Đồ Sơn, trên người lão ta có mùi thảo dược.

“Phiên chợ chừng nào mới bắt đầu!”

“ta không biết! mấy cái bộ lạc sẽ tập trung gần cái khe nước kia, khi mấy cái bộ lạc đến gần đồng cỏ thì sẽ mở phiên chợ. Còn những ngày khác thì bọn họ thường kết hợp với nhau săn thú đồng cỏ!” Melly dường như nhớ lại một đoạn ký ức nào đó.

“người biết nhiều như thế! Sao không nói với ta!” Minh Vũ có một chút tức giận.

“Người có hỏi ta à! Hừ hừ hừ!” Melly cũng không một chút yếu thế hừ lạnh.

“tôi nay trời nóng! Người ngủ một mình đi!” nói xong nàng cũng chẳng màn đến Minh Vũ quay trở lại bộ lạc.

Là lúc này Minh Vũ cũng không có chút nào để ý tới sự hờn dỗi của Melly, hắn ta đang vận dụng đầu óc suy nghĩ, như thế nào để đạt lợi ích tốt nhất cho phiên chợ sắp tới.

Dựa theo những thông tin ít ỏi từ Melly, thì những bộ lạc nơi đây đã phát hiện ra thảo dược, cũng nhưng cách sử dụng một số loại thảo dược thông thường.

Còn về việc nấu thuốc, bởi vì không có nồi, thế nên bọn họ đã biến tấu bỏ thảo dược vào trong chậu đá sau đó dùng đá nướng trên lửa để nấu thuốc.

Đây cũng là một trong những cách nấu chín thức ăn hay nấu sôi nước từ thời cổ đại. một khi như thế nồi và những sản phẩm từ đất nung sẽ rất có giá trị tại vùng đất này.

Lại một ý tưởng kinh doanh trao đổi trong đầu Minh Vũ từ từ hiện lên.

Rất nhanh trời cũng đã sập tối, hôm nay là một ngày vất vả đối với mọi người, đặc biệt là nhóm người Orc và A'khim, bọn họ phải thu gom đá cuội, cây gỗ mang về để xây dựng tường rào.

Nhóm ở nhà cũng không kém, trong thời gian một buổi chiều bọn họ đã xây xong một cái lò nung đã chiến, có thể nung một lúc được 10 cái nồi lớn cùng 20 cái nồi nhỏ.

Mà Klu đi về cũng mang theo không ít thông tin đáng chú ý.

Đầu tiên là ở phía nam, cách đây chừng một giờ hươu chạy, Klu phát hiện một dòng sông cực lớn, có rất nhiều nước, nhưng nước rất mặn, không uống được, bên dưới bờ cũng có nhiều cá sấu, nếu không có người cản lại, Klu muốn xuống săn vài con mang về.

Thứ hai là có một bầy thú lớn, có thân hình giống hươu nhưng lại không có sừng, bọn chúng chạy rất là nhanh. Mà màu trên người chúng cũng rất khác, có màu đen, màu nâu, màu đất, thậm chí mà màu trắng cũng có.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Saita lên âm mưu

Tuy chưa nhìn thấy bộ dáng của bầy thú kia, thế nhưng Minh Vũ cũng đã mường tượng ra được chúng là loại động vật gì rồi.

Thân hình giống hươu, đầu không có sừng, màu sắc khác nhau, thì hết chín phần là ngựa hoang đồng cỏ rồi.

Đồng cỏ chính là nơi thích hợp để sinh tồn và phát triển các loài động vật ăn cỏ cỡ lớn hay cỡ trung trung.

Kiểu như Voi, Hà Mã, Tê Giác, hay những loài thú ăn cỏ sống theo từng bầy lớn, như Linh Dương, Sơn Dương, Hươu, Ngựa Vằn, Trâu và cả Ngựa.

Ngựa chính là một loại động vật có thể thuần hóa làm vật cưỡi cũng như vật kéo cực kỳ tốt, chúng là một loại động vật có tính bầy đàn rất cao, như vậy chỉ cần thuần hóa con đầu đàn thì những con khác trong đàn hết chín phần cũng sẽ được đồng hóa theo.

Trâu tuy có sức khỏe và độ bền bỉ cực kỳ tốt, nhưng so với ngựa thì vẫn kém xa về mặt tốc độ và chuyển hướng chạy một cách nhanh chóng.

Vì không có động khác thay thế, nên Minh Vũ phải bắt trâu đi cưỡi, nếu như lúc này phát hiện ra một bầy người thì Minh Vũ quyết tâm bắt cho bằng được tất cả bầy ngựa hoang này.

Còn về phần ngựa vằn, dọc đường Minh Vũ cũng phát hiện ra khoảng hai bầy lớn có số lượng trên 200 con mỗi bầy, thế nhưng hắn không có ý định thuần hóa ngựa vằn làm vật cưỡi hay thú nuôi.

Có thể nói ngựa vằn là một trong những giống loài ăn cỏ hắc dịch nhất, không khác gì những con thú lưu manh. Bọn chúng rất là hiếu chiến, nhưng cũng rất dễ bị kinh sợ.

Mà phương thức chiến đấu của chúng cũng thật là dễ tiện, đó là cắn, bọn chúng ngoài vết đá chân ra thì phương thức thứ hai đó chính là cắn nhau.

Thử nghĩ mà coi, khi vừa chiến đấu giữa hai bên, kỵ binh hai bên không ngừng chạy nước rút xông vào nhau, tiếng hét thảm vang đầy trời, như thế sẽ dọa sợ chết những con ngựa vằn ngu ngốc.

Mà còn chưa tính chúng còn có thể cắn lấy tai nhau khi di chuyển, như vật với một giống loài không có tính kỷ luật, hiếu chiến, nhưng lại nhác gan kia sẽ làm gì cho một đội quân.

Mà cho dù dùng nó kéo xe cũng không được, thì bộ khung xương của chúng không phù hợp với yêu cầu, vì xương lưng và đùi chúng khá yếu.

Từ những đặc điểm trên loại ngựa vằn chỉ có thể cung cấp thịt và da mà thôi, không khác gì những loại động vật ăn cỏ khác.

Bữa tối hôm đấy, không khí đã dịu đi rất nhiều, không biết là có phải phụ cận quanh đây có nhiều cây xanh hay không, mà trong đêm đó mọi người rất dễ chìm trong giấc ngủ.

Minh Vũ đương nhiên là mặt cực dày xông vào trong lều trại của Melly mà ngủ cùng nàng, phải nói ngủ cùng phụ nữ là thích nhất một tay sờ ngực, một tay sờ mông, ngủ một giấc cho đến tận sáng.

Mà dường như Melly cũng thích cái cảm giác khi có người ôm khi ngủ. Khi nàng được hắn ôm ngủ, sẽ ngủ được sâu hơn, tuy cái tay tên kia lúc ngủ cũng không ngừng quấy phá nàng.

Một đêm an bình đối với nhóm người Minh Vũ, nhưng lại không yên bình tại vùng đồng cỏ hoang dã này.

Vào ban đêm cũng là thời gian hoạt động mạnh mẽ của các loài động vật săn mồi về đêm như rắn, sói, linh cẩu, thậm chí là những loài động vật khác mà Minh Vũ cũng không hề biết đến.

Mà cách nơi đóng cứ bộ lạc Đại Việt không xa về phía đông chừng một ngày đi bộ, đó cũng là nơi đồn trú của một bộ lạc khác, cái bộ lạc này cũng đến từ rừng vùng núi phía bắc, bộ lạc Sầm Sơn.

Thật không ngờ ngoài bộ lạc Đồ Sơn ra thì bộ lạc Sầm Sơn cũng đi đến vùng đồng cỏ này, thậm chí còn đến sớm hơn gần nửa tháng.

Saita vẫn bộ dáng như củ, thân hình cao lớn cơ bắp cuồn cuộn khắp người, đó chính là hình mẫu lý tưởng của các phụ nữ bộ lạc Sầm Sơn.

Thế nhưng lúc này đứng kế bên Saita là một người phụ nữ cũng có dáng người hình mẫu của một nữ chiến binh, hai người kết hợp với nhau quả thật là một sự hoàn mỹ nhất.

Người phụ nữ này không ai khác đó chính là Uver người đã từng lập mưu hãm hại Melly cũng như là khiếp sợ với lực chiến đấu của bộ lạc Đại Việt mà rút lui ra khỏi lãnh địa bọn họ.

Uver đã dẫn theo gần 500 chiến binh của mình gia nhập bộ lạc Sầm Sơn, nơi mà có người mà ả ta cho là mạnh mẽ nhất giữa các bộ lạc. Saita thủ lĩnh bộ

lạc Sầm Sơn.

Người của bộ lạc Sầm Sơn cũng không hề hay biết là ở giữa vùng đồng cỏ lại có một cái hồ trao đổi cực lớn, có thể trao đổi được rất nhiều thứ hữu ích để chuẩn bị cho mùa đông. Đó là mai rùa, thứ duy nhất chỉ có thể tìm thấy trao đổi ở vùng đồng cỏ này mà thôi.

Mai rùa có tác dụng tương tự nồi sành của bộ lạc Đá Lớn, có thể dùng để nấu thức ăn, nhưng độ bền sẽ không bằng nồi sành và nước nấu bên trong cũng lâu hơn rất nhiều.

Đó là nguyên nhân thứ nhất mà thôi, còn nguyên nhân thứ hai là bọn họ có thể săn bắt thú ở đồng cỏ này, thú ở đây rất nhiều bắt hoài không hết.

Chính vì lẽ đó Saita mới có chuyến đi đến đồng cỏ này. Hẳn dự định sẽ săn thật nhiều thú lấy da cùng thịt để rồi vào mùa đông bọn họ sẽ tranh thủ tiêu diệt bộ lạc Đá Lớn lấy đi cách bọn họ làm ra nồi sành cũng như đoạt lại Melly từ trong tay tên thủ lĩnh bộ lạc Đá Lớn yếu ớt kia.

Tuy có Uver trong tay, thế nhưng Saita vẫn chưa hài lòng, bởi vì hẳn luôn cho rằng trong tất cả các bộ lạc tại nơi đây chỉ có Melly mới là người mạnh nhất, giỏi nhất, chỉ có như thế, mới đủ tố chất sinh con cho hẳn, con của hẳn sau này cũng sẽ trở thành người mạnh nhất các bộ lạc, giống như hẳn vậy.

Trong những ngày vừa qua, Saita cùng đồng bọn đã săn giết được rất nhiều thú ăn cỏ, mỗi ngày số lượng lên tới 7 - 8 con thậm chí có ngày lên đến 10 con. Những con thú kia bao gồm, linh dương, sơn dương, trâu đồng cỏ.

Dường như bọn họ đây là lần đầu tiên săn được nhiều thú lớn đến như thế, chỉ trong thời gian ngắn mà bọn họ đã tích góp hơn 100 tấm da thú lớn. với số lượng da thú đó dù bọn họ tích góp trong 2 năm vẫn không đủ.

Saita lúc này mới hiểu tại sao bộ lạc Syk lại mạnh mẽ như thế, bởi vì bọn họ đi ra vùng đồng cỏ, vùng đồng cỏ rất nhiều tài nguyên, thú săn hoài không hết, chỉ cần phục kích nơi gần nguồn nước thì thú sẽ tự mò tới mà thôi.

Nhưng hẳn ta không hề biết, mọi thứ mà hẳn có được lúc này đều là do Uver mà ra, trong suốt quãng đường nàng ta không ngừng nói về những kiến thức của mình về đồng cỏ cho hẳn nghe cũng như vị trí của khe nước và nơi phục kích thu hoạch tốt nhất.

“Saita! Người đang nghĩ gì thế!” Uver đang ngồi cạnh đồng lửa, trên tay nàng là một xiên một quả tim đang được nướng trên bếp lửa.

Bộ lạc Sầm Sơn quan niệm, tim chính là bộ phận thiết yếu nhất của động vật, vì thế tim là nơi ăn tốt nhất, vì thế chỉ có người có công lớn hay thủ lĩnh và Vu mới có quyền được ăn tim mà thôi.

Ăn Tim cũng chính là biểu tượng sức mạnh của bộ lạc Sầm Sơn, Uver đang nướng trái tim thuộc về mình, đồng thời ánh mắt nhu tình nhìn về Saita đang đứng, từng ánh lửa bập bùng càng tô thêm vẻ kiêu tác hoàn mỹ của một vị chiến binh.

“ta đang dự định! Vào mùa đông ta sẽ liên minh các bộ lạc với nhau để tiêu diệt bộ lạc Đá Lớn!”

“bằng cách nào! Bộ lạc bọn chúng có thứ vũ khí rất lợi hại, có thể trong một đêm giết cả một bầy chim đồng cỏ!” Uver nhắc đến chuyện kia làm cho Saita có chút không vui

“ta có cách! Chỉ cần đủ lợi! bọn họ sẽ giúp ta thôi!” Saita âm hiểm nói.

“bộ lạc bọn chúng có cách làm ra nồi, nồi rất quan trọng, dùng rất tốt, ngưng giá rất cao! Chỉ cần thông báo cho những bộ lạc khác biết, chỉ cần đánh bộ lạc Đá Lớn, nồi của bọn họ sẽ được chia đều, ngay cả cách làm ra nồi cũng sẽ đem cho bọn họ!”

“ta không tin với điều kiện kia, bọn họ sẽ không đồng ý!” Saita cười âm hiểm

“tốt! quá tốt! người là tốt nhất!” Uver nghe Saita nói thế cười thích chí không ngấm được mồm

Nàng ta định cắn trái tim đã được nướng chín kia, thì lại có một cảm giác buồn nôn ập đến, nàng ta nôn ọe không ngừng. ...

Nguyễn Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%E3%AAn-Th%E1%BB%A7y-Th%E1%BB%9Di-%C4%90%E1%BA%A1i-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyễn Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 171: Rừng ngập mặn nguyên sinh

Mà cũng cách nơi đóng trú bộ lạc Sầm Sơn không bao xa, khoảng cách cũng chỉ nửa ngày đi đường bộ lạc Đồ Sơn cũng đang tụ tập tại nơi này, số lượng hơn 100 người lúc ban đầu, lúc này chỉ còn khoảng 100 người.

Lúc này Bamma thủ lĩnh bộ lạc đang ngồi cùng các chiến binh bộ lạc ăn tối, trên bếp lửa là một con Linh Dương to thịt đã được cắt ra phân nửa, chỉ còn một ít ở xương sườn mà thôi.

“ngày hôm nay thu hoạch không tệ!” Bamma thích chí nói.

“Thủ Lĩnh! Tại sao người biết đồng cỏ này rất dễ săn thú!” một tên chiến binh có bộ dạng to con, nhưng cũng có mấy phần ngu ngốc giống Orc ồm ồm lên tiếng.

“ta từng bị bộ lạc ăn thịt người bắt đi, nhưng may ta chạy thoát khỏi. “ Bamma nhớ lại ký ức khi xưa, trên khuôn mặt phong trần của hắn để lộ ra một vẻ tang thương cùng tiếc nuối.

“năm đó ta cùng rất nhiều người bị bắt, trong đó có Vu bộ lạc Đá Lớn nữa. ! khi đó Lão Vu kia lớn hơn ta rất nhiều! bọn ta cùng nhau bị nhốt tại một cái chuồng, hằng ngày chỉ biết gặm cỏ vô cây mà sống.”

Bamma trầm ngâm một chút rồi nói tiếp.

“rồi bọn ta bị bắt đi đến chỗ này để chuẩn bị làm hội trao đổi. nhưng rất may giữa đường lại bị một bầy Linh Cầu tập kích, bọn ta may mắn sống sót rời khỏi đồng cỏ này.”

“Thủ Lĩnh thật lợi hại!” mấy tên xung quanh nghe thủ lĩnh kể chuyện chưa, nghe thế liền khen không dứt miệng.

Phải nói cái thói nịnh hót vỗ mông ngựa ở thời kỳ nào cũng có, mà bản thân Bamma nghe tộc nhân của mình khen tài giỏi cũng thấy bản thân mình cao ngạo hơn một chút so với những thủ lĩnh bộ lạc khác.

Ít nhất hắn ta có thể sống sót từ trong tay bọn chúng, mà còn quay ngược trở lại trao đổi lấy thức ăn, da thú, vũ khí của bọn chúng để cho bộ lạc bản thân ngày trở nên hùng mạnh.

Và Bamma luôn tự hào về điều đó.

“Thủ Lĩnh! Ngày mai chúng ta làm gì?” một tên hăm hở hỏi.

“Ngày mai ư! Ta định đi đến hướng kia, nơi có một con suối cực lớn, nơi đó có thứ mà chúng ta cần!”

“thủ lĩnh là cái gì?”

“ta không biết phải gọi nó là gì, thế nhưng ta có thể dùng nó thay thế nòi của bộ lạc Đá Lớn!”

“thật! thủ lĩnh người nói thật! giống như nòi bộ lạc Đá Lớn, vậy là bộ lạc Đá Lớn lấy nòi từ chỗ đó!” tên kia lại hỏi.

“không! Ta không biết nòi bọn họ lấy ở đâu, thế nhưng ta từng thấy bộ lạc ở bên kia dòng sông lớn dùng nó để nấu thuốc!”

Sau một hồi trò chuyện thì cả một đám người không hiểu thứ mà Bamma muốn nói là cái gì, nhưng bọn họ chỉ biết rằng, ngày mai sẽ có thức ăn ngon, mà một thứ giống như nòi của bộ lạc Đá Lớn để bọn họ thu thập.

Phải nói Bamma cũng là một người có năng lực lãnh đạo, thời trẻ tuổi Vu của bộ lạc Đá Lớn cũng giống như hắn, cũng từng bị bộ lạc ăn thịt người bắt được.

Vậy mà một người lại quay ngược trở lại vùng đất này để tìm lợi ích cho bộ lạc, làm cho bộ lạc ngày càng hùng mạnh, không sợ thiếu thức ăn, thiếu da thú vào mùa đông lạnh giá.

Còn Vu bộ lạc Đá Lớn với cái tính cố hữu và nhất chết đã khiến cho bộ lạc ngày càng đi xuống, nếu như không có Minh Vũ thì cái bộ lạc nhỏ bé kia hẳn là đã diệt vong từ mùa đông năm trước rồi.

.....

Đêm hôm nay nhiều nhà vui, nhiều nhà buồn, nhiều nhà ngủ không được, trong đó có Minh Vũ, cả đêm hắn cứ trằn trọc không ngủ được, hắn nghĩ về thứ mà Klu nhìn thấy khi tuần tra xung quanh.

Đó là là bầy ngựa hoang ở phụ cận, ngựa chính là tình thế bắc buộc cho cả bộ lạc lúc này, ngựa là là thú nuôi thuộc dạng khá dễ thuần hóa nhất trong các loài động vật mà con người từng thu phục.

Chỉ cần không chế một con đầu đàn thì có thể hàng phục cả bầy ngựa, nhưng làm sao để bắt cả một bầy ngựa thì đó là cả một vấn đề lớn.

Ngựa chạy rất nhanh, chúng có thể dễ dàng vượt qua các chướng ngại vật cao, thậm chí là lên tới 2m bọn chúng cũng có thể nhảy qua một cách dễ dàng.

Mắt ngựa cực kỳ phát triển, với đôi mắt lồi và nhãn cầu cực lớn chúng có thể nhìn bao quát lên đến 280 độ, nếu chia ra mai phục từ xa và bao vây chúng thì rất khó mà làm cho được.

Theo như trí nhớ của Minh Vũ thì trong các bộ phim miền viễn tây nói về các bộ lạc da đỏ. Bọn họ bắt ngựa hoang bằng cách dùng ngựa đuổi theo và dùng một cái thòng lọng để kéo và khống chế ngựa.

Nhưng với tình hình bộ lạc lúc này khó để thực hiện điều đó, đầu tiên là dây thòng lọng và quăng dây, những thứ này, Minh Vũ chỉ nhìn thấy trên phim ảnh, không hề thấy thật sự cả, mà trên phim ảnh thì với kỹ nghệ ánh trăng làm gì mà chẳng được, cho dù có làm sao thì lên hình cũng sẽ đứng, cũng chuẩn mà thôi. như thế cách quăng dây là không thể thực hiện rồi.

Còn đuổi theo đến tận cùng thì càng không thể nữa, ngựa chạy rất nhanh, hơn nữa là trên đồng cỏ bằng phẳng, bọn ngựa sẽ đạt vận tốc cực hạn trong thời gian rất ngắn.

Mà trong tay Minh Vũ chỉ là một bầy trâu với 24 con chạy chậm gấp đôi thập chí là gấp 3 so với ngựa. như thế cũng sẽ không có hiệu quả.

Cho đến tận sáng hôm sau, Minh Vũ với một đôi mắt thâm quầng, ngay cả Melly cũng phải giật mình vì trạng thái lúc này của Minh Vũ, giống như là một tên vừa trên mây xuống trần thái không ổn một chút nào cả.

“Vũ! ngươi làm sao! Ngươi không khỏe! mắt ngươi! Đen! Rất đen!” Melly ngạc nhiên.

“Cho ta một ly nước đường nóng!” Minh Vũ bỏ qua nét mặt ngạc nhiên của Melly mà trực tiếp sai người chuẩn bị thức ăn cho hắn.

Đường là một chất kích thích nhẹ cho thần kinh với một cốc nước đường nóng sẽ làm cho tinh thần tỉnh táo hơn rất nhiều.

Sau khi dùng bữa sáng xong, Minh Vũ đã cùng Klu mang theo một ít người đi tuần tra xung quanh và quan sát địa hình, cũng như là bầy ngựa hoang mà Klu nhắc đến ngày hôm qua.

Nhìn bộ dạng của Minh Vũ, Klu biết thủ lĩnh rất chú trọng đám thú kia, liền nhanh chóng dẫn người mang đi.

Nhưng rất là đáng tiếc cho Minh Vũ, cho dù hắn đi dạo cả một buổi sáng lại không thể thấy một cục phân ngựa nữa chứ huống chi là bầy ngựa.

Tin thần Minh Vũ có một chút xa sút, nhưng hắn không hề từ bỏ ý định của mình.

Buổi sáng hôm nay, tuy không tìm được thứ mà mình muốn, thế nhưng hắn cũng tận mắt chứng kiến địa hình xung quanh cũng như là cảnh quan.

Quả thật như lời Chok nói Raiquada chính là một dòng sông rất lớn, nước cũng không phải là mặn lắm, nhưng nếu dùng nước này để uống thì thật là không được.

Dòng nước khá là đục, không phải trong xanh như nước biển, chứng tỏ bên trong có rất nhiều sinh vật sinh sống dưới dòng nước kia.

Thực vật hai bên bờ sông cũng phát triển không ít, hẳn là đây là những loại cây có thể chịu được nước mặn, nên chúng mới có thể sinh sống và phát triển.

“Thủ Lĩnh! Không nên đi xuống a! dưới có cá sấu! rất nhiều cá sấu! ta không mang theo cường nỏ! đánh không lại chúng!” Chok đi bên cạnh Minh Vũ, nhìn thấy Minh Vũ có ý định đi xuống phụ cận dòng sông liền lên tiếng can lại.

“không! Ta cần xác nhận, nhưng cây kia có phải là thứ ta đang cần hay không!” Minh Vũ kiên định nhìn đám thực vật sinh sống phụ cận hai bên bờ dòng sông.

Nếu như Minh Vũ không nhận lầm, thì bãi cây rừng phía dưới chính là giống loài của rừng ngập mặn. mà hệ sinh thái rừng ngập mặn thì vô cùng phong phú, nếu như có thể tìm được các loại tài nguyên bên trong đó thì cực kỳ tuyệt vời.

Từ đồng cỏ, nơi Minh Vũ và mọi người quan sát dòng sông cũng khá xa, ít nhất cũng phải 3 4 cây số mới có thể đi tới.

Chỉ một giờ sau, Minh Vũ đã đi đến phụ cận dòng sông, đây là một bãi bùn lầy lớn, rừng rậm cực kỳ chẳng chặt. mùi bùn đất cùng hương bị mặn tràn ngập không khí xung quanh. Melly đi theo sau Minh Vũ cũng nhíu mày, đồng dạng có bộ dáng buồn nôn.

Cảm nhận được hương vị này, lòng Minh Vũ cảm giác nao nao, nhớ lại hương vị quê nhà, đây là mùi cá mặn, mùi nắm mùi của quê hương.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

<https://www.facebook.com/Nguy%C3%AAn-Th%E1%BB%A7y-Th%E1%BB%9Di-%C4%90%E1%BA%A1i-108535490628950/>

modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 172: Nguyên tố của quỷ dữ

Đám người theo sau Minh Vũ lần lượt đi về phía trước, chỉ còn lại Chok với một bộ dạng lưỡng lự lo lắng không dám nói.

Chok có rất nhiều không biết phải nói làm sao với Minh Vũ, khu rừng phía dưới hắn đã tới một lần, lần đó đi theo hắn có gần cả 30 người, thế nhưng chỉ có một mình hắn sống sót rời khỏi.

Khi hắn trở về kể lại với Tù trưởng cùng Già. Già không nói gì, thế nhưng ánh mắt xa xăm cũng nhưng tràn đầy hoảng sợ thốt ra hai từ “Tà Thần!”

Và kể từ đó khu vực đầm lầy cũng như rừng rậm quanh dòng suối lối Raiquada trở thành nơi cấm kỵ của cả bộ lạc.

Cũng như là hai từ “Tà Thần!” hễ ai nhắc tới từ này sẽ bị bộ lạc trực tiếp trừng phạt, đó là điều cấm kỵ, ai nhắc đến sẽ bị tà thần trừng phạt, giết chết.

“Thủ Lĩnh! Không được! Không Được! đi xuống sẽ chết! sẽ chết!” Chok vô cùng sợ hãi lớn tiếng.

Minh Vũ quay đầu lại, nhìn thấy bộ dáng kia của Chok, nên cũng đoán được có cái gì ở bên dưới mà tên kia chưa nói với mình.

“Thủ Lĩnh! Không được đi đến đó, chỗ đó có Ai cũng biết là gì?” Chok mập mờ nói.

“Ai cũng biết đó là gì?” Minh Vũ hỏi lại một lần nữa.

“Đúng! Xuống dưới đó sẽ chết! Lửa trong rừng cây sẽ hút đi linh hồn! sẽ chết người! xuống dưới là chết!” Chok buồn ra những từ ngữ khó hiểu.

Mà mấy cái tộc nhân nghe thế cũng bán tính bán nghi không hiểu ra sau, mà nhìn bộ dáng của bọn họ cũng biết đã có một chút sợ hãi.

“Người từng đi đến đó!” Minh Vũ tiếp tục hỏi.

“Đúng! Bọn ta đi rất nhiều người! nhưng chỉ có mình ta sống trở lại! nơi đó có “TTTTT..À!!! Thần.....” Chok nói ra hai từ kia thì cực kỳ nhỏ giọng cũng như run rẩy trong lời nói.

“Tà Thần! lại tà thần!” Minh Vũ cau mày thật chặt nghiêm nghị nhìn Chok.

“bên dưới có lửa trên ngọn cây, lửa màu lá cây, rất kinh khủng, lửa đó sẽ hút chết người!” Chok hoảng sợ nhớ lại sự kiện trước kia.

“Lửa màu xanh!”

“Đúng Lửa màu xanh! Già nói là Tà thần! vùng đất của thần linh không được xâm phạm, xâm phạm sẽ chết!”

“Người bình tĩnh! Kể lại gì mình thấy xem nào!” Minh Vũ bình tĩnh lấy lại phong độ nói, chuyện tà thần kia Minh Vũ 10 phần sẽ không tin vào chuyện kia.

Chok có bộ dáng run sợ, hắn ngồi bệt xuống đất, bắt đầu nhớ lại những chuyện trước kia.

“Mùa khô năm đó, khi ta vừa mới vượt qua ngày lễ trưởng thành, thì cùng Ramset đi săn thú! Bọn ta đi rất lâu, nhưng không tìm thấy con mồi nào cả.

Trời đã tối! bọn ta không tìm được thức ăn liền nghĩ đến sẽ đi tới chỗ kia tìm thức ăn! Chỗ đó có nhiều Cua! Ăn rất tốt!”

“ban đầu bọn ta bắt được nhiều cua lớn! Ramset muốn bắt nhiều hơn mang về bộ lạc, nên đi vào sâu bên trong!”

“Lúc đó! Lúc đó!” nét mặt Chok càng trở nên xanh mét, nhưng vẫn tiếp tục kể.

“Phía trước! trên ngọn cây! Xuất hiện tà thần! một đám lửa màu lá cây bốc cháy trên ngọn cây! Mumu là người đầu tiên phát hiện! hắn cũng là người chết đầu tiên!”

“lúc đó bọn ra rất hoảng sợ! sau đó có nhiều lửa xanh lá cây cháy lên khắp nơi! Tà thần xuất hiện càng nhiều! lửa càng cháy nhiều thì người càng chết nhiều!”

“ta ở phía sau mang theo cua nên nhìn thấy tất cả! ta hoảng sợ! một mạch bỏ chạy! ta không dám quay đầu lại, không dám nhìn lửa màu xanh kia!”

“chỉ có mình ta sống sót! Cả Ramset cũng chết! ta rất sợ!”

Lúc này Chok đã run cầm cập sợ hãi khi nhớ lại ký ức kinh hoàng khi xưa.

Mấy cái tộc nhân xung quanh nghe Chok kể cũng kinh hãi, sắc mặt xanh mét, 1 ngay cả Melly cũng có bộ dạng như thế.

Chỉ riêng có Minh Vũ vẫn giữ được bình tĩnh, tiếp tục hỏi.

“bọn họ chết như thế nào!”

“Ta không biết! chỉ thấy bọn họ ôm cổ, không ngừng ho, ho rất nhiều rồi ngã xuống bùn chết!” Chok sợ hãi.

“Có thật người nhìn thấy lửa màu lá cây!”

“đúng lửa màu lá cây trên ngọn cây! Ta chưa từng thấy lửa nào như thế cả!” Chok run rẩy.

Minh Vũ trầm ngâm một hồi, thái độ dường như suy tư, bộ dáng giống như không muốn đi xuống bên dưới nữa.

Nghĩ như thế Chok cảm giác thờ phào nhẹ nhõm, muốn li khai nơi này. Thế nhưng trái ngược với ý nghĩ của Chok cùng đồng bọn. Minh Vũ càng muốn đi đến vùng đất kia xem thử.

“tà thần ư?” hần là người đầu tiên không tin. Lửa màu xanh lá, đối với người Nguyên Thủy đó là hiện thân của tà thần, của thần linh của một cái gì đó siêu nhiên, nhưng đối với Minh Vũ đó là kiến thức thường thức nhất mà bất kỳ một đứa học sinh lớp 8 trở lên ai cũng biết.

Đó là hiện tượng phát quang phản ứng với Oxi trong không khí. điều kiện để hình thành việc này trong tự nhiên đó là phát quang bên trong xương động vật phát ra bên ngoài, kết hợp với oxi trong không khí sẽ tạo ra một đám cháy nhỏ lơ lửng trên không trung. Tạo cho người nhìn thấy là là lửa của địa ngục, của quỷ dữ.

Mãi cho đến năm 1660, vì một cuộc thí nghiệm vô tình để tìm vàng mà Photpho được tìm ra. Còn trước kia mọi người đều cho nó là hiện thân của quỷ dữ.

Còn chuyện những tộc nhân của Chok bị chết, cái chết kỳ lạ, rất có khả năng là bọn họ bị ngộ độc CO2.

Nếu như trong rừng rậm tự nhiên trên cái nguyên đồng cỏ, hay bình nguyên sẽ không gặp trường hợp này, thế nhưng trong rừng rậm nguyên sinh ngập mặn thì đó là chuyện bình thường.

Với điều kiện bùn lầy, kết hợp với mặt nước, bùn lầy, đó là điều kiện thuận lợi cho các vi khuẩn hiếu khí phát triển và phân hủy các protein hữu cơ có trong lá cây, cây cối, xác động vật.

Khí CO2 sẽ tích tụ bên dưới lớp bùn, nếu không có biến cố gì xảy ra thì trăm triệu năm sau, rất có khả năng nơi đây sẽ hình thành một bãi than bùn, than đá, thậm chí là dầu mỏ, nếu có điều kiện phù hợp.

Nhưng chỉ ít bên dưới lớp bùn kia sẽ ẩn chứa rất nhiều CO, CO2, Photpho trắng thậm chí là các hợp chất khí dễ cháy như Metan.

Mà nguyên nhân dẫn đến cái chết của những người kia hết tám phần là do những khí trên.

Chok đã nhắc đến một chi tiết đó là một người trong nhóm nhìn thấy lửa màu xanh, sau đó hét lên, cả đám chạy, như thế, khi chân động trên lớp bùn, khí bên dưới sẽ thoát ra, gây ngạt khí, ngộ độc không khí dẫn đến ngất tạm thời.

Mà nhưng tên xấu số kia rất có khả năng bị úp mặt xuống bùn và chết do ngạt thở.

Sau một hồi phân tích cùng lý luận của mình, Minh Vũ xác định mục tiêu phía trước, cũng như là tìm ra một thứ tốt để sử dụng, đó chính là Photpho.

Photpho trong tự nhiên có trong xương động vật rất nhiều, nhưng hần còn biết một cách khác lấy Photpho khác đó chính là nung nước tiểu, y như cách mà cái tên dở hơi kia nung nước tiểu để tìm vàng vậy.

“Chok! Người rất tốt! người đã cho ta biết điều rất quan trọng! chúng ta trở về!” Minh Vũ người nhẹ.

Chok nghe thế dường như được đại xá thoát khỏi cái chết liền dẫn đầu chạy trước tiên.

“Vũ! thật có tà thần! người bảo là không có tà thần gì cả mà!” Melly hỏi.

Quả thật, như lúc trước, hần từng giải thích cho Melly biết, trên đời này sẽ không có tà thần, nhưng những hành động của hần lúc này lại đi ngược lại với những gì hần nói trước kia.

“Đúng không có tà thần!” Minh Vũ cười.

“nhưng lửa màu lá cây!” Melly truy vấn.

“Đó là Nguyên tố của quỷ dữ!” Minh Vũ cười đáp.

Melly nhất thời hoảng sợ không biết nói gì, một mực treo lên cơn hươu của Minh Vũ, ôm chặt lấy hắn không dám thả ra cho dù là một tý

Đêm hôm qua mất ngủ, nhưng hôm nay, Minh Vũ lại phát hiện ra một điều thú vị, nếu vận dụng tốt cái thứ kia sẽ mang lại rất nhiều hiệu quả tốt cho bộ lạc.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 173: Giải thích mối nguy hoặc

Photphos thông thường được biết đến hai dạng, đó là photphos trắng và photphos đỏ. Photphos là một phi kim có nhiệt độ cháy khoảng 30 độ, khi cháy sẽ tạo ra ngọn lửa màu xanh lá. Photphos trắng là một dạng chất độc của photpho, độc photphos có thể gây chết người.

Nhưng ứng dụng của photphos lại khá là phổ biến, như chế tạo axit photphoric, các chất như P2O5, P3O4. Hay cao cấp hơn là chế tạo phân bón hóa học và thuốc trừ sâu.

Chế tạo diêm cũng là một ý tưởng không tồi với ứng dụng của Phostpho, thế nhưng sẽ còn rất xa Minh Vũ mới có thể ứng dụng điều nói trên.

Minh Vũ đã nghĩ ra một cách ứng dụng photphos có hiệu quả nhất hiện tại, đó là dọa ma những bộ lạc khác để lấy được lợi ích tốt nhất, thậm chí là lấy đó ép thế dè người thu phục những bộ lạc khác mà không cần phải động đến binh đao.

Người nguyên thủy, kiến thức thường thức hầu như là rất thiếu hiểu biết, chuyện ngọn lửa màu xanh chính là điều không thể tưởng tượng trong mắt họ. vì thế chỉ cần sử dụng photpho một cách thích hợp sẽ rất dễ dàng làm việc.

Cứ nghĩ đến chuyện, vào ban đêm từng đám lửa màu xanh trôi lơ lửng trên không không trung sẽ dọa đám người kia ta nước tiểu. là Minh Vũ cười thích cả mắt.

Khi trở lại bộ lạc thì cũng đã khá trưa. Ngày hôm nay bộ lạc tăng cường sản xuất chế tạo đồ gốm. chum cất nước cũng tích cực làm việc, hiện tại bộ lạc đã chum cất được một vại nước lớn, đủ cho đám người sử dụng ăn uống trong một ngày.

Nhóm người Orc và A'khim cũng đã thu gom được nhiều vật liệu đá bắt đầu xây tường rào dã chiến, xung quanh khu đóng trại cũng được dọn cỏ sạch sẽ, tọa ra một khoảng trống lớn, thuận tiện cho việc quan sát tình hình, cũng như là phòng tránh thú dữ đột ngột tập kích.

Ngay khi bữa ăn trưa kết thúc, Minh Vũ cho tập trung mọi người lại đồng thời công bố ra một thông báo quái gở, đó chính là bắt buộc mọi người phải thu gom nước tiểu, khi mắc tiểu phải đi vào một cái nồi lới chỉ định.

Yêu cầu quái gở này, làm cho nhiều người khó hiểu, thậm chí là hoang mang.

“Thù linh! Chúng ta có nước! không cần phải uống nước tiểu!” Chok là người đầu tiên phản ứng kịch liệt nhất.

Quả thật như lời Chok nói, mấy cái bộ lạc sống ở đồng cỏ này, một khi thiếu nước, bọn họ ngay cả nước tiểu cũng phải uống, Chok cũng đã từng uống nước tiểu, mùi vị đó cực kỳ kinh khủng, hắn cũng không muốn nhớ lại chuyện kinh hãi trước kia.

“Nếu ngươi thích thì ngươi cứ uống!” Minh Vũ lạnh mặt nhìn Chok, khiến cho tên kia run lên cả người không dám hó hé cho dù là một câu.

“Vũ! chẳng lẽ ngươi muốn uống thứ nước đó!” chỉ có Melly là không sợ Minh Vũ tiếp tục gặng hỏi.

“Làm lửa màu xanh!”

“Thù Linh! Không được à! Thù linh! Đó là lửa của tà thần! không được! chúng ta sẽ chết! tà thần sẽ trừng phạt tất cả chúng ta!” Chok là người đầu tiên hét lên can ngăn. Lúc này hầu như dưới khổ của hắn đã ướt sũng một bãi, không còn một bộ dáng của một chiến binh hoang dại vùng đồng cỏ cả.

“Tà Thần!” lại một đám người lại đồng thanh hét lớn lên. Đường như hai từ tà thần kia chính là điều cấm kỵ tại cái thời đại này.

Theo bọn họ quan niệm, Tà Thần chính là thần linh của cái ác, là vị thần lấy đi sinh mạng của bất kỳ ai dám bất kính với thần linh, kẻ nào kinh nhờn thần linh, sẽ bị Tà Thần hành quyết.

Không chỉ riêng những bộ lạc ở vùng đồng cỏ có quan niệm như thế, mà những bộ lạc ở vùng núi hay bất kỳ đâu cũng suy nghĩ như thế.

Tất cả những thứ bọn họ có được đều không phải do bọn họ làm ra, tất cả đều do thần linh ban tặng, thần linh thương xót sẽ cho bọn họ thức ăn, đi săn sẽ có được nhiều thú, hái lượm được nhiều hoa quả hơn. Mùa đông sẽ không bị chết.

Thế nhưng với một người hiện đại như Minh Vũ, vấn đề thần linh dường như không còn sâu sắc như thời kỳ mới sơ khai hoặc cổ đại nữa.

Không làm mà đòi muốn có ăn thì chỉ có cạp đất mà ăn thôi. không làm mà suốt ngày cầu nguyện thần linh thì cũng thế thôi, đợi chết đói lên thiên đân hít nhang mà sống.

Tất cả những người xung quanh, trừ những thành viên bộ lạc Đá Lớn như Orc và Klu thì toàn bộ trở nên hoang mang và lo sợ.

Đối với Klu và Orc mà nói, trong thời gian gần đây, bọn họ đã trải qua nhiều thứ kinh khủng hơn cả Tà Thần rồi, giữa đường ranh giới sinh tử sống và chết, bọn họ đã quai chai sòn.

Trong nội tâm bọn họ luôn mất định, cho dù là Tà Thần đi chăng nữa, thì khi gặp phải Thủ Lĩnh của bọn họ cũng phải thất bại, cũng phải chết mà thôi.

Cảm nhận được sự hoang mang và lo sợ của những tộc nhân kia, Minh Vũ cũng nhận ra đây là lúc giải thích cho tộc nhân mình hiểu biết.

“Các người nói cho ta biết lửa có màu gì?”

“Màu Cam? không phải màu vàng!” Kori nói đầu tiên.

“đúng! Lửa là màu vàng!”

“Không phải! lửa màu cam!”

Mấy cái tộc nhân bắt đầu tranh luận, dường như chỉ trong vòng 2 phút bọn họ dường như đã quên đi sự sợ hãi ban nãy.

“Vũ! người nói xem! Lửa màu gì? là Cam hay Vàng?” Melly lộ ra bộ mặt tò mò muốn nhận được trả lời xác thực nhất từ Minh Vũ.

“lửa có rất nhiều màu, không nhất thiết là màu vàng hay cam!”

“tùy theo chất liệu đốt khác nhau mà lửa cháy màu cũng sẽ khác nhau!”

“sử dụng củi khô lửa cháy sẽ có màu cam. Sử dụng lá cây khô lửa sẽ có màu vàng. Còn dùng than sẽ có màu đỏ hồng!”

“Lửa màu xanh lá cũng như thế!”

“Không Thủ lĩnh! Lửa màu xanh lơ lững trên cây! Nó là của tà thần!” Chok vẫn ngoan cố tin vào mắt mình. Nỗi hoảng sợ đến từ bên trong linh hồn không thể nào dễ dàng xóa bỏ cho cho được.

“đó chính là nguyên nhân tại sao ta bảo các người thu thập nước tiểu!”

“cái thứ lửa màu xanh lá cây chính là do phospho cháy mà tạo thành!”

“Phospho! Là cái gì?” một đám người mắt tròn xoe lên.

“Phospho là một chất có nhiều trong xương và nước tiểu, ngay cả trong phân cũng có một ít!”

“Chok! Ta hỏi người có phải tại chỗ các người nhìn thấy có nhiều xương phải không?” Minh Vũ nhìn chằm chằm Chok.

Chok ngơ ra một chút rồi trả lời

“Đúng! Chỗ đó là một bãi xương cá sấu lớn! nó bị chìm dưới bùn, Mumu là người phát hiện ra xương Cá Sấu, hán ta muốn lấy xương về làm vũ khí! Lúc đó ta nghe mọi người nói là phát hiện xương cá sấu lớn!” Chok nhớ lại.

Nghe chok xác định như thế, mọi người bắt đầu có mấy phần tin với lời giải thích của Minh Vũ.

“nhưng tại sao Mumu khi nhìn thấy lửa xanh lại chết! hán chết cực kỳ đau đớn, giống như ai đó đã giết chặt lấy cổ hán, hán thở không được! không ngừng ho.!”

Chok vẫn tiếp tục ngoan cố.

Minh Vũ cũng không có tức giận, đó là điều hiển nhiên, con người chuyện gì không thể giải thích được, như thế sẽ quy cho thần linh làm ra.

“đó cũng là do phospho. Phospho có trong xương, nhưng xương lại bị chôn dưới bùn, phospho thoát ra không có bay ra ngoài mà bị bùn cản lại, tích tụ bên dưới bùn. Do tên Mumu lôi xương từ trong bùn ra, đồng thời cũng giải thoát phospho trong bùn. Phospho rất độc, sẽ độc chết người!” Minh Vũ cố gắng dùng những từ ngữ dễ hiểu nhất để giải thích.

Hắn biết bên dưới lớp bùn không những có khí phospho trắng, mà còn có nhiều thứ khác dẫn đến việc ngạc thớ, mất ý thức tạm thời dẫn đến tử vong. Nhưng đây là một vấn đề chuyên sâu phải học qua cơ sở hóa học cũng như và kiến thức về thường thức mới có thể hiểu được văt đề.

Mọi người tiếp tục bán tính bán nghi.

“ Orc! Mau lấy nước tiểu tới đây! Ta sẽ tạo lửa xanh cho mọi người xem!” Minh Vũ lúc này cũng chẳng buồn giải thích nữa, hắn sẽ lấy hành động để chứng minh.

Orc ngay ngợ, trực tiếp vạch khố ra tự xử tại chỗ, chưa đầy 2 phút đã có một nồi nước tiểu nóng hổi, bốc ra mùi khai khai.

“ đem cái kia đun sôi lên!” Minh Vũ ra lệnh.

Rất nhanh nồi nước tiểu được khô cạn dưới ánh mắt của mọi người, bên trong nồi nước cạn dần. dần dần hiện ra một hợp chất sền sệt màu trắng đục.

Khi phát hiện chất lỏng bên trong dần cô đặc lại, Minh Vũ ngay lập tức nhắc xuống bếp lửa. hắn không để cho khô cạn lại, bởi vì phospho là một phi kim rất dễ cháy, ngay tại nhiệt độ thường, chúng cũng có thể tự bốc cháy.

“ Đây là Phospho! Thứ mà khi cháy tạo ra ngọn lửa màu xanh.!” Nói đoạn Minh Vũ trực tiếp cho mấy khối than đang nóng cháy từ bên trong bếp lò cho vào nồi đất.

Nhất thời bên trong phát ra những tiếng xèo xèo, khói trắng bốc lên nghi ngút, cũng như là có một chút tia lửa màu xanh phát ra, tuy không có thật sự rõ ràng, thế nhưng vẫn có thể nhận diện nó là màu xanh.

“ là lửa màu xanh! Thật sự là màu xanh!” mấy cái tộc nhân hô lên thành tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Kai phát triển

Sau khi phát hiện ra thứ kỳ lạ bên trong nước tiểu mà được thủ lĩnh gọi bằng cái tên kỳ lạ phospho, mọi người cũng bắt đầu thu gom nước tiểu, quyết chế tạo ra cái thứ kia một lần nữa.

Cho tới khi trời tối hẳn, sau nhiều mẻ khô cạn nước tiểu. thì Minh Vũ thu gom được một khối phospho trắng thô, bên trong vẫn còn chứa khá nhiều mùi khai.

Nếu như trong trời đêm, lại dùng khối phospho này đốt cháy trong đêm. Như thế sẽ dạo ra nước tiểu những kẻ không hiểu sự tình. Thậm chí là có thể dọa chạy một cái bộ lạc đóng trú.

Nhưng đó chỉ là cách dùng hạ sách mà thôi. ứng dụng của phospho rất là nhiều.

Thứ nhất đó chính là có thể trộn vào hợp chất than, lưu huỳnh, và Diêm Tiêu sẽ tăng thêm uy lực cho chất gây nổ. nhưng vấn đề này khó mà ứng dụng trước khi tìm được K_{NO}₃.

Thứ hai là đốt cháy là thu lấy khí thải của nó. Khi phospho cháy trong không khí sẽ tạo ra sản phẩm là diphospho pentaoxit (P₂O₅). Lại cho chất khí này vào trong nước sẽ tạo ra một dung dịch mới là axit phosphoric (H₃PO₄).

Dung dịch axit phosphoric có thể cho thêm vào làm phụ gia bên trong đồ gốm sứ để tăng thêm độ bền cho sản phẩm, hay còn có thể dùng để quét lên gỗ, vũ khí để tránh ẩm mốc, hư hại.

Ngoài ra axit phosphoric khi trộn với một số chất như nước tôi ngâm có thể tạo ra thuốc trừ sâu cực kỳ hiệu quả.

Minh Vũ quyết định cất kỹ mấy khối phospho này, ứng dụng của nó thật là nhiều, nhưng lúc này không phải lúc để dùng đến. mục tiêu của hắn trong lúc này chính là hội giao dịch ở vùng đồng cỏ, cũng như là tìm ra thuốc trị bệnh cho tộc nhân.

.....

Một đêm yên bình đối với nhóm người Minh Vũ, nhưng lại không hề yên bình với bộ lạc Đồ Sơn. Saita cùng Uver mang rất nhiều tộc nhân cũng như lực lượng chiến đấu tốt nhất của bộ lạc mang đến vùng đồng cỏ.

Với ý định là thu mua, săn giết cũng như trao đổi ra nhiều thứ hữu ích cho bộ lạc. thế nên ở bộ lạc chỉ còn lại một bộ phận nhỏ chiến binh, số còn lại chính là phụ nữ, người già và trẻ con, sức chiến đấu cực kỳ thấp. Và đó cũng trở thành con mồi hoàn hảo cho một cái bộ lạc mới nổi gần đây.

Cái tên Mông Kai đã được gọi bằng cái tên vua chúa Champa xưa Chế Bồng Kai. Đã chính thức xây dựng bộ lạc trở thành một bộ lạc rất mạnh mẽ ở phía Tây Nam vùng đất.

Mà cái tên bộ lạc Báo Đen cũng không còn nữa, cũng được hấn thay bằng bộ lạc Chăm-pa. Nơi bộ lạc hấn đang chiếm đóng cũng được đổi tên bằng bộ cái tên khác Đồ Bàn. Đồ Bàn cũng trùng với tên Kinh Thành Chăm-pa xưa.

Vì nằm tại cửa ngõ giữa vùng núi và đồng cỏ, thế nên tin tức của hấn cực kỳ tinh thông, dựa theo những thợ săn bộ lạc, hấn biết được thời gian trước bộ lạc Đồ Sơn mang theo đại lượng chiến binh bộ lạc cùng hàng hóa đi đến vùng trung tâm đồng cỏ.

Cũng như biết được thông tin từ thuộc hạ đó là ngoài đồng cỏ kia có một cái hội trao đổi lớn tại đó. Ban đầu Kai cũng có ý định đi ra vùng đồng cỏ để trao đổi.

Nhưng hấn nghĩ lại lúc này bộ lạc của hấn có thiếu cái gì đâu mà đổi, thức ăn ư! Hấn có không thiếu, da thú ư, cũng đã đầy kho. Cái mà bộ lạc hấn thiếu nhất lúc này đó chính là phụ nữ và nhân khẩu.

Mà trong cái thời đại này làm gì có thể gia tăng nhân khẩu một cách nhân nhất, đó chính là cướp và giết.

Với cái tư tưởng đó, chỉ trong một thời gian ngắn, bộ lạc Chăm-pa đã đánh cướp hơn 6 cái bộ lạc nhỏ lân cận. nhưng lần này chính sách của hấn có mấy phần mềm dẻo hơn.

Đầu tiên là lấy tư thế sét đánh, lợi dụng số lượng chiến binh áp đảo cũng như vũ khí tầm xa là cung tên trực tiếp trấn áp bộ lạc nhỏ. Nhưng lại không có giết, chỉ bao vây và co cụm bọn chúng lại mà thôi.

Bước thứ hai là tìm ra được hai tên đứng đầu của cái bộ lạc kia, đó là Vu và thủ lĩnh bộ lạc. chỉ cần giết hai tên kia bằng một hình thức tàn ác nhất sẽ uy hiếp những kẻ còn lại.

Bước thứ ba là chia cách bọn chúng ra, phụ nữ một nhóm. Trẻ em một nhóm và chiến binh một nhóm. Những nhóm người này sau khi được phân tách ra từng khu vực riêng lại dùng chính sách thương thảo mềm dẻo dụ lợi để bọn họ gia nhập bộ lạc Chăm-pa.

Ví dụ như trẻ nhỏ là đối tượng dễ thuần phục nhất, chỉ cần bỏ đói bọn chúng 2 3 ngày, sau đó dùng thức ăn làm mồi dụ. bọn chúng sẽ nhanh chóng quy thuận mà thôi.

Tiếp theo là nhóm phụ nữ, nhóm người này được nhốt gần khu vực nấu ăn, để cho bọn họ nhìn thấy thức ăn của bộ lạc nhiều đến như thế nào, những chiến binh bộ lạc đứng mãnh, thiện chiến như thế nào, lại tiếp tục dụ dỗ. bọn họ trong thời gian ngắn xê xui lòng đi theo mà thôi.

Chỉ có những chiến binh bộ lạc là cứng đầu một chút, thế nhưng cũng có cách đó chính là hằng ngày khuyến khích, cho bọn họ thức ăn, cũng như nói cho bọn họ biết khi giáp nhập bộ lạc sẽ nhận được cái gì, có vũ khí tốt, thức ăn tốt. có nhà ở, mùa đông không sợ đói, không sợ chết vì lạnh.

Chỉ dựa vào chiến lược đó mà trong thời gian ngắn bộ lạc Chăm-pa đã mở rộng phạm vi cực hạn, dân số cũng lên đến 1200 dân.

Lần này mục tiêu của Kai chính là bộ lạc Đồ Sơn, thế nhưng rất may cho bộ lạc Đồ Sơn, nhóm trinh sát của Kai không tìm ra bộ lạc Đồ Sơn, mà thay vào đó là bộ lạc Sầm Sơn.

Chỉ trong vài ngày thám thính được tin tức, bộ lạc Champa đã huy động toàn bộ binh lực mà mình đó chuẩn bị đánh cái bộ lạc kia.

Dựa theo quân trinh sát, bộ lạc Sầm Sơn đã mang theo khoảng 150 chiến binh đi về vùng đồng cỏ, số chiến binh còn lại chỉ còn chưa tới 100 người.

Bên trong bộ lạc lại có rất nhiều người, đa phần là phụ nữ, hơn nữa là phụ nữ trong độ tuổi trưởng thành. Đó là một nguồn tài nguyên cực lớn trong mắt Kai.

Phụ nữ có thể sinh con, có thể cung cấp sức lao động. mà cái bộ lạc của hấn lại thờ thần linh chính là Linga và yoni. Thế nên vấn đề tình dục của bộ lạc được đẩy cao và cho nó là biểu tượng của sức mạnh.

Thế Kai không hề biết, những phụ nữ kia cũng không phải mà dạng bình thường, bọn họ chính là những chiến binh bộ lạc Syk được Uver mang đến. bọn họ có sức chiến đấu rất cao, nếu như trực diện đánh nhau thì cũng chưa biết mui nào thắng mui nào đâu.

Kai tưởng bộ lạc kia là một miếng mồi dễ ăn, thế nên hấn muốn tốc chiến tốc thắng chiếm lĩnh cái bộ lạc kia. Đầu tiên hấn phân kế hoạch thành hai bước.

Bước thứ nhất là mai phục trong rừng, để tiêu diệt đại lượng thợ săn và chiến binh bộ lạc Sầm Sơn trong lúc bọn họ đi săn.

Bước thứ hai là tấn công và vây giết bộ lạc kia.

Kế hoạch được vạch ra khá là tốt, ngay trong trận đánh đầu tiên, nhóm người với ưu thế cung tên trong tay đã dễ dàng tiêu diệt và bắt gọn khoảng 40 chiến binh bộ lạc Sầm Sơn, cũng như moi ra được không ít thông tin quan trọng từ miệng bọn họ.

Đầu tiên là thủ lĩnh mang theo nhiều người đi về đồng cỏ để săn thú, cái này trùng với tin tình báo của hấn.

Thứ hai là bên trong bộ lạc có rất nhiều người, chiến binh bộ lạc còn lại cũng rất ít.

Thứ ba là Vu đang bị bệnh, không thể đi lại bên ngoài

Với những thông tin kia Kai có thể tin chắc hết chín phần đầu bại bộ lạc kia.

Khi trời sập tối nhóm người Kai đã áp sát bộ lạc Sầm Sơn, từ trên ngọn cây cao, Kai có thể nhìn thấy bộ lạc kia đang đốt những đám lửa lớn, đồng thời cũng xuất hiện rất nhiều người đang ăn tối.

Kai quyết định lúc nửa đêm cũng là thời khắc tấn công. Đột kích bất ngờ luôn mang lại hiệu quả cực cao.

Thế nhưng Kai không hề hay biết tung tích cùng ý đồ của hấn đã bị phát hiện từ sớm, từ nhiều ngày trước khi Saita đi về vùng đồng cỏ, cũng là lúc bộ lạc đi vào cảnh giới cao nhất. những tên trinh sát gả mớ của Kai là sao qua được những con mắt già đời của những chiến binh bộ lạc Syk.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 175: Bộ Lạc Chuyển Biến

Vào lúc nửa đêm, cả khu rừng bao rừng bởi bóng tối u ám và tĩnh mịch. những bóng đen từ từ áp sát bộ lạc Sầm Sơn.

Nơi bộ lạc Sầm Sơn trú đóng là một hạp cốc nhỏ hẹp có diện tích từng một dặm vuông, xung quanh bao bọc bởi những cây gỗ lớn.

Cả bộ lạc chỉ có một lối đi chính duy nhất, vì thế muốn công phá bộ lạc cần phải đánh vào chính diện, nhưng bộ lạc Sầm Sơn cũng biết chỗ yếu hại thế nên khu vực ngõ thông thường đóng trú rất nhiều tộc nhân cùng chiến binh bộ lạc trấn thủ.

Ngay trước cổng trại là một đồng lửa khá lớn, ánh sáng lập lều chiếu rọi một vùng lớn, nhưng lại không hề xua đi bóng đêm rừng già.

Thông thường có khoảng 20 chiến binh bộ lạc tụ tập lần tuần tra, nhưng hôm nay chỉ có 3 4 cái tộc nhân già đang ngồi trước đồng lửa mà thôi.

Kai từ xa quan sát tất cả, bất chợt trong lòng hấn có một cổ cảm giác không yên. Tuy bất bất học, nhưng không phải là một tên ngu, tuy hấn ham chơi không học hỏi, chứ không có nghĩa hấn là một tên dốt nát.

Tuy hấn ít đọc sách nhưng hấn lại xem nhiều phim cùng tiểu thuyết, từ những động thái của mấy tên bị bắt lúc chiều, cộng thêm cách phân bố, bài trí chiến binh cùng hệ thống tuần tra cảnh vệ. Kai có thể chắc chắn tám phần là có trá.

“Au!!!!” Kai bất ngờ hú một tiếng dài, tiếng hú không khác gì tiếng sói tru.

Đó là ám hiệu của bộ lạc, đó không phải là dấu hiệu tấn công, mà là dấu hiệu rút lui.

Mấy cái chiến binh nghe thấy âm thanh kia, ngay lập tức bị cụt hứng, bọn họ tưởng chừng sẽ tắm máu kẻ địch, sẽ tận hưởng phụ nữ một cách cuồng hoang nhất, sẽ ăn, sẽ uống những thứ ngon nhất sau chiến thắng. ai ngờ thủ lĩnh bọn họ lại phát lệnh rút lui.

Tuy có bất mãn cùng hựt hấn. thế nhưng lệnh thủ lĩnh không thể trái.

“Thủ Lĩnh! Sao lại lui! Ta muốn giết! ta muốn đánh nhau” mấy tên chiến binh nhao nhao lên.

“Không! Bọn chúng đông! Bọn chúng mai phục!” Kai hừ lạnh.

“đem tên kia tới đây! Ta muốn hỏi!” giọng Kai âm lãnh.

Chỉ 5 phút sau 5 6 tên chiến binh bộ lạc Sầm Sơn bị trói tới, nằm vật dưới nền đất lạnh lẽo.

“Bộ lạc các ngươi còn bao nhiêu chiến binh!” Kai lạnh giọng

“không có! Có ít! Tất cả theo Saita rồi!” tên kia khúm núm.

Kai không nói gì, chỉ lấy một ngọn giáo có mũi được làm bằng đồng trực tiếp đâm thẳng vào ngực tên kia, máu tươi phun ra tung tóe.

“Ngươi nói cho ta xem! Bộ lạc các ngươi còn bao nhiêu chiến binh!” Kai ánh mắt tà tà lạnh lẽo hỏi. mấy tên tù binh run rẩy như cây sậy run run đáp.

“Đã đi hết! bộ lạc chỉ còn chiến binh bộ lạc Syk!”

“Chiến binh bộ lạc Syk?” Kai không hiểu.

“Chiến binh bộ lạc Syk là bộ lạc mạnh mẽ nhất vùng rừng núi này!” một tên kỳ cựu trong bộ lạc Báo Đen lên tiếng giải thích.

Kai cau mày “chẳng lẽ hai cái bộ lạc này liên minh với nhau! Không! Không có khả năng! Với cái trình độ ngu dốt này bọn chúng không thể liên minh với nhau cho được!” Kai tự trấn an.

“Tại sao Chiến Binh bộ lạc Sky lại ở bên trong bộ lạc các ngươi?”

“Do thần linh bộ lạc Sky trừng phạt bọn họ, bọn họ không thể về! bọn họ theo Uver trở về bộ lạc!” tên chiến binh bộ lạc Sầm Sơn run rẩy nói.

“tại sao chiến binh bộ lạc Syk lại ở trong bộ lạc các ngươi!” Kai lại hỏi.

“là Uver mang đến! bộ lạc Syk đã chọc giận thần linh! Bị thần linh trừng phạt!” tên kia run sợ nói.

“thần linh trừng phạt!” Kai cau mày.

“là lửa! là tro! Tro bay đầy trời!” mấy tên kia vội vàng giải thích.

“à! Ý ngươi là núi lửa phun trào!” Kai lúc này mới ngộ ra.

“ha ha ha ha! Đúng là lũ ngu! Đó là núi lửa phun trào! Chứ thần linh cái mà mẹ gì!!!” Kai cười dài.

“Thù Linh! Bộ lạc Syk rất mạnh! Bọn họ chỉ là phụ nữ! nhưng lại là chiến binh mạnh mẽ nhất! nếu là bọn ta, sẽ không đánh lại! bọn họ rất mạnh!” mấy tên tộc nhân của hắn khuyên ngăn.

“gì! Là nữ chiến binh” mắt Kai tỏa sáng.

Từ bên trong đầu óc Kai, bỗng nhiên lộ ra một ý nghĩ đen tối. khóe miệng hắn khẽ nhếch lên lộ ra một nụ cười tà mị.

“Trở về bộ lạc! hôm khác ta đánh bộ lạc Sầm Sơn!” Kai cười tà dẫn đầu rời đi. Để lại những chiến binh bộ lạc không hiểu gì, đầu ong lên như quả bí.

Quả thật lúc này lựa chọn rời đi là một sự lựa chọn đúng đắn nhất của hắn. không phải lúc nào trong chiến tranh, đánh nhanh thắng nhanh, đánh bất ngờ, đánh áp đảo sẽ nhận được thắng lợi. mà còn phải vận dụng nhiều chiến lược mưu mẹo để giành được lợi ích cao nhất.

Với lại hôm nay bộ lạc Sầm Sơn đã có sự chuẩn bị nếu một mực cưỡng không, thì cho dù bộ lạc của hắn có trang bị đến tận răng thì thương vong chắc chắn sẽ có.

“Chiến Binh bộ lạc Syk! ha ha ha ta sẽ thuần phục các ngươi! Chiến binh! Mỹ nữ!” trong đầu óc hắn lúc này là bộ dáng của những chiến binh rừng rậm amazon trong những bộ phim hollywood. Thân hình bộ lửa, bóng bảy, làn da bánh mật khỏe khoắn nhưng không kém gọi tình.

Bộ lạc Sầm Sơn không hề hay biết kế hoạch của mình đã bị bại lộ, hơn nữa còn sẽ chịu phải một đợt tấn công kinh hoàng nhất mà bọn họ không hề tưởng tượng được.

Các chiến binh ẩn nấp dưới các công sự xây dựng bên trong bộ lạc, phần lớn là những hàm dùi da thú và lá cây đập lên.

.....

Mặc cho những khu vực khác đang bắt đầu có những chuyển biến, nhưng tại bộ lạc Đại Việt lúc này dần có diện mạo mới.

Trong thời gian gần đây, với mức độ nắng nóng đạt đến đỉnh điểm, kèm theo đó là sự gia tăng tưới tiêu trên các ruộng khoai tây, mực nước bên trong hồ đã giảm xuống 1 mét.

Những khu vực rừng cây không được cư dân bộ lạc chăm sóc tưới tiêu thì trở nên vàng úa, cây lá bắt đầu ngã sang màu vàng úa.

Mặc dù thế, nhưng cánh đồng khoai vẫn xanh tươi tốt. hằng ngày bọn chúng đều được nước tưới qua một lần, thậm chí là hai lần nếu như này hôm đó cực nắng nóng.

Tuy vậy,Exp cùng Ashi cũng phải đối mặt với một mối nguy hại mới, đó chính là các loại gặm nhấm bắt đầu đánh chú ý đến ruộng khoai.

Ban đầu là tại khu vực bìa rừng nơi giáp ranh với ruộng khoai, chỉ trong vòng hai ngày, liên tiếp có rất nhiều bụi khoai lớn đã bị đào đến tận gốc, không ít củ non bị bới tung lên, không còn nhận ra hình dạng.

Ban đầu Ashi cùng Epx khá là đau đầu với lũ gặm nhấm này, nhưng sau hia này suy nghĩ, bọn họ cũng tìm ra cách giải quyết, đó là dùng ba con chó Sói của Ashi, không những suy đuổi săn lùng, thậm chí là lần mò đến hang của lũ chuột mà xông khoé. Tiêu diệt không ít chuột.

Còn nhóm người Milla, sau mấy ngày bị nhốt, tâm tính bọn họ cũng đã có một chút chuyển biến, không còn có hộc hăng cũng như cứng đầu như trước nữa, tâm tình khá hơn rất nhiều. thế nhưng Ashi cũng không dám thả bọn họ ra bên ngoài, chỉ hạn chế di chuyển của bọn họ lại mà thôi. chỉ riêng Milla

cội nguồn nhóm phản động thì bị nhốt riêng biệt bên trong chuồng trâu.

Đám người lúc này cũng không có ở không mà phải làm việc. những chiến binh bộ lạc Syk có cách dệt vải cũng như đan lát có một chút thành tựu. vì thế Epx đã vận dụng điểm này để bọn họ làm việc, đầu tiên là dùng những sợi cỏ khô bện thành từng tấm lớn. những thứ này trước kia Minh Vũ đã từng chỉ dạy cho bọn họ vào lúc mùa đông năm trước. thứ này được gọi là chiếu.

Nhưng trong thời gian gần đây có nhiều biến cố, cũng như nguồn da thú dồi dào, thế nên việc sản xuất chiếu đình trệ, thậm chí là không ai làm/

Với lại chiếu cỏ nằm lên rất không thoải mái, dùng không tốt bằng da thú. Nhưng vào thời điểm này chiếu cỏ lại có sự dụng khác tốt hơn nhiều, đó là dựng lên mái nhà, sẽ làm cho nhà mát hơn rất nhiều.

Ngoài việc làm chiếu cỏ ra, thì bọn họ còn làm thêm nhiều dây thừng. dây thừng chính là một trong những công cụ, vật dụng dùng rất nhiều trong sinh hoạt hằng ngày cũng như là những không cụ khác.

Đặc biệt dây còn đan thành lưới, lưới có thể dùng để bắt cá, bắt thú, làm võng rất nhiều nơi cần dùng đến.

Vì nguyên nhân dòng chảy bị chặn lại, tích tụ rất nhiều nước, thế nên các loài động vật chung quanh bắt đầu tụ tập xung quanh bộ lạc. vì thế thợ săn không cần đi quá xa bộ lạc để tìm con mồi, bọn họ chỉ cần tìm nơi thuận lợi để phục kích hay làm bẫy là được. đạo gần đây bộ lạc thu hoạch cũng không tệ chút nào.

Trong một lần đi tuần như mọi khi, Ashi bất ngờ phát hiện một kinh hỷ không thể tưởng tượng nổi, đó là nàng đã phát hiện dấu vết một bầy trâu trong lãnh địa bộ lạc.

Dựa theo dấu vết để lại bầy trâu này có khoảng chừng 30 con, trong đó có chừng phân nửa là trâu trưởng thành còn lại là trâu non vừa sinh cuối mùa lá rụng năm ngoái, đại khái đến nay cũng gần được một năm tuổi.

Tác đã trở lại. không phải truyện Drop, mà là do công việc bận quá, không thể nào phân thân được. chồng mình làm vừa trái cây, lúc này ngay mùa trái cây, không có khả năng động đến máy tính luôn.

Bây giờ sầu riêng sắp hết, một ngày chỉ còn vài tấn, nên mới có thời gian viết tiếp này.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 176: Ashi bắt trâu

Sau nhiều ngày quan sát cũng như lần theo dấu vết Ashi cũng đã tìm thấy bầy trâu, đây là một bầy trâu có sừng nhỏ hơn so với những con quái thú sừng cong của bộ lạc, nhưng bộ dáng lại có mấy phần tương tự. đôi sừng cong to dài đã thay thế bằng một cặp sừng nhỏ hơn 4 5 phần.

Tuy không to và dài, thế nhưng sát thương từ cái vật kia không thể nào tính toán được, nếu như bị bọn chúng húc một trực diện thì cái chết sẽ không thể nào tránh khỏi.

Lần theo mấy ngày liên tiếp Ashi đã phát hiện ra đặc tính cũng như phương di chuyển của bầy trâu. Đầu tiên là bầy trâu cực kỳ thích tắm bùn, hầu như ngày nào chúng cũng đến phụ cận dòng suối khô cạn, nơi chỉ còn vài vũng bùn lầy đọng lại.

Có mấy lần Ashi muốn động thủ, mang nhiều chiến binh trang bị cung tên tẩm chất gây tê cực mạnh, lấy tư thế sét đánh, đánh nhanh thắng nhanh thu phục bầy trâu trở về bộ lạc.

Thế nhưng nàng lại không ngờ, khi nàng đến gần chưa đến 100 mét phụ cận, thì bầy trâu bất ngờ bỏ chạy.

Sau hai ba lần như thế, Ashi mới phát hiện ra trên lưng bầy trâu lúc nào cũng có khoảng 1 – 2 con chim nhỏ màu xám nâu, bất kỳ có những hành động hay xung kích nào, bọn chúng sẽ ngay lập tức cất tiếng báo động cho bầy trâu.

Nếu như có Minh Vũ tại đây, hẳn sẽ nhìn ra đây là một cặp đôi cộng sinh trong tự nhiên. Khi cộng sinh cả hai đồng thời đều có lợi.

Chim sẽ có chỗ ẩn nấp, tránh khỏi các loại động vật thù địch hay nguy hại với chúng trong tự nhiên, ngoài ra, trâu cũng có khá là nhiều ký sinh trên cơ thể, đây cũng là nguồn thức ăn màu mỡ cho bầy chim.

Trâu cũng được lợi ích không nhỏ, chim sẽ dọn dẹp các động vật ký sinh trên da chúng. Ngoài ra còn có thêm một hệ thống cảnh báo nguy hiểm.

Việc tiếp cận bầy trâu rất khó, dùng cách đánh trực diện là không có khả thi. Nhưng Ashi là một trong những thành viên đi theo Minh Vũ từ đầu, nàng cũng học được mấy phần mưu mẹo cũng như kỹ thuật trong đó, không phải dùng sức mạnh sẽ chiến thắng.

Mà lập bầy cũng mà một trong số đó, biết được đặc tính của bầy trâu này là thích được tắm bùn, Ashi liền dọc theo bờ suối tìm địa điểm thích hợp dựng một cái bầy thật lớn để chào đón bầy trâu.

Xuôi theo dòng suối, khoảng chừng một ngày đi đường, Ashi tìm ra một chỗ thích hợp để lập bầy. đây là một khu vực có lòng suối hẹp, khá sâu, ít nhất cũng 3 4 mét, nơi này còn đọng lại một vũng nước khá lớn, nếu chiếu theo nhiệt độ cũng nhưng nắng mấy ngày nay. Thì vũng nước này sẽ nhanh khô cạn đi.

Dọc hai bên bờ cỏ cây vẫn còn khá xanh tươi, không đến nỗi nào khô héo như những khu vực xung quanh.

Ashi bắt đầu cho người mai phục xung quanh vũng nước, bản thân cũng ẩn núp cùng đồng bọn, ngoài cung tên là vũ khí chính, Ashi còn chuẩn bị thêm lưới và dây thừng.

Thậm chí nàng còn cho đào một hố sâu phía trước một đoạn, để phòng hờ bầy trâu hoảng loạn chạy nhanh, khó là hốt trọn bầy trâu được.

Cả bọn người nếm mật nằm gai chừng 4 ngày, cuối cùng mục tiêu cũng đã xuất hiện, dẫn đầu là một con trâu lớn, theo sau là mấy con trâu trưởng thành, bên trong cùng là bầy trâu non. Cả đàn trâu di chuyển theo một đội hình thật có quy luật.

Thật ngạc nhiên là con trâu đầu đàn không phải là một con trâu đực, mà là một con trâu cái, là da đen sì bị bao phủ bằng một lớp bùn thật dày. Nhìn từ xa không khác gì mấy khối đất đang di động.

Bầy trâu di chuyển thật chậm, dọc đường chúng thường hay dừng lại gặm cỏ xung quanh bờ suối, nhìn bộ dạng của chúng thật là nhàn nhả không có một chút gấp rút hay vội vã gì cả.

Thìn thấy đối tượng đã xuất hiện, mấy cái thợ săn bắt đầu có não động, không phải bọn họ sợ, mà là hưng phấn. bên trong đám người này có một số là lão binh giống già đời từng xông pha với nhiều trận chiến lớn, lại cũng có số tân binh vừa mới gia nhập, việc sợ hãi trước những con quái thú lớn là điều đương nhiên.

Hưng phấn, sợ hãi xen kẽ với nhau, cảm xúc xen lẫn thật sự rất mãnh liệt.

Nhưng lúc này ba con sói nanh kiếm của Ashi lại là những thành viên khổ nhất. với thính giác, khứu giác nhạy bén của mình bọn chúng đã phát hiện bầy trâu từ khoảng cách thật xa. Bọn chúng dường như muốn xông ra cắn xé bầy trâu. Nhưng rất tiếc bọn chúng đã bị Ashi khóa mõm ép chặt dưới thêm cỏ.

Bầy trâu dường như đã quá i lại với động vật cộng sinh của mình, bọn chúng thật là nhón nhơ không một chút cảnh giác. Cứ thế mà bước đi không một chút đề phòng.

“Ồ! O! ồ!” con trâu đầu đàn rống lên một tiếng, giống như đang phát hiệu lệnh, thế rồi cả một bầy trâu cùng nhau đi vào vũng nước.

Với thân hình to lớn, mỗi con trâu trưởng thành ước tính chừng 500 – 700 kg, rất nhanh vũng nước đã được lấp đầy. trong miệng bọn trâu không ngừng phát ra những âm thanh thur sướt.

“Chính lúc này!” Ashi ngay lập tức ra lệnh.

Ngay lập tức những bụi cỏ xung quanh vũng nước không ngừng bắn ra những mũi tên bọc đồng, chỉ ít cũng có khoảng 40 mũi tên bay ra cùng một lúc.

“Ồ! Rống! rống!” bị tập kích bất ngờ, bầy trâu không ngừng rống lên, ánh mắt giận giữ quan sát xung quanh.

Những con trâu lớn bắt đầu di chuyển tạo thành một bức tường thịt thật dày bao bọc lấy những con non bên trong.

Chiến lược này rất là hiệu quả đối với những bầy đàn săn mồi khác như sói, hay gấu, thậm chí là con người. thế nhưng đối với bộ lạc Đại Việt, thì đây chính là những con mồi dễ dàng nhất.

Những mũi tên được tẩm chất gây tê cực mạnh, không ngừng bắn xối xả lên những con trâu phía trước, với khoảng cách chỉ chừng 20 mét, thì với tài bắn cung của bộ lạc thì sẽ không có cơ hội cho bầy trâu tẩu thoát.

Con trâu đầu đàn theo bản năng rống một tiếng kinh thiên, sau đó cắm đầu hét sức mà chạy về phía trước.

Ngay lập tức ba con sói nanh kiếm vùng lên, bọn chúng không ngừng truy theo bầy trâu, có khoảng 12 con trâu gắng sức chạy theo con trâu đầu đàn, số còn lại dường như đã bị ngất thuốc di chuyển chậm chạp, thậm chí một số con con bị ngất ngay tại chỗ chỉ với một mũi tên duy nhất.

“Gâu! Gâu! Ồ! Ồ!”

“Nhanh đuổi theo!” Ashi gầm lên.

Ngay lập tức đội hình mai phục phía trước xông ra, bọn họ đứng áp hai bên bờ suối, không ngừng bắn ra những mũi tên chứa chất gây tê cực mạnh.

“Rống!” con trâu đầu đàn bị bắn liên tiếp hai mũi tên vào lưng và bụng, máu tươi chảy ra tung tóe, dường như nó cũng đã bắt đầu thấm thuốc, nó cố gắng chạy từng bước, nhưng đôi chân ngày càng nặng nề, nó chỉ chạy thêm chừng vài bước thì thân thể không chịu nổi nữa ngã gục xuống đất.

Con đầu đàn đã thế, thì nhưng con khác cũng nhanh chóng chịu số phận. trận chiến chỉ kéo dài chừng 10 phút, thế nhưng kết quả là thắng lợi toàn tập cho bộ lạc Đại Việt.

Quả thật Ashi chính là một tên có tố chất lãnh binh, trong thời gian qua nàng đã học không ít thứ từ Minh Vũ, thậm chí nàng còn được Minh Vũ tin tưởng giao quyền chỉ huy chiến binh bộ lạc cho nàng cũng đi thấy tài năng của nàng đã được Minh Vũ công nhận.

“Hura! Hú!!! Rống rống!” ngay lập tức đám người vùng lên từ nơi phục kích không ngừng gào rống, chứng minh bọn họ đã chiến thấy bầy quái thú.

Từng tiếng cười hoang hô chiến thắng vang lên vang vọng cả một vùng.

Lúc này Ashi cũng thở phào nhẹ nhõm, nàng đã đếm thật kỹ có tất cả 36 con trâu lớn nhỏ, nếu như toàn bộ thuần hóa bầy trâu này bộ lạc sẽ có thêm 36 con để sử dụng, số lượng này không hề nhỏ, chúng sẽ bù đắp lại những thất thoát trâu vừa rồi.

Bởi vì mỗi con trâu đều quý giá, thế nên nàng cũng chẳng có tâm trạng mà ăn mừng, ngay lập tức nàng bắt đầu chỉ huy mọi người sơ cứu vết thương cho bầy trâu, cũng như công tác chuẩn bị cho việc thuần hóa chúng.

Đầu tiên là nhổ mũi tên ra khỏi vết thương, công đoạn này không hề đơn giản chút nào cả, bởi vì mũi tên đã được cải tiến qua, ngoài việc bọc đồng mũi tên còn được chế tác thêm ngạnh nhọn giống như thiết kế mũi tên thời Hùng Vương đại việt cổ đại.

Sau khi lấy mũi tên ra, vết thương sẽ được rửa qua nước muối, sau đó lại dùng chất gây tê cực mạnh pha loãng có tác dụng cầm máu và sát trùng. Sau đó lại dùng băng vải và dây buộc băng bó lại vết thương.

Đối với những con trâu trưởng thành thì việc cưa sừng của chúng là điều tất nhiên. Nhanh chóng mỗi người mỗi việc, cho đến giữa trưa công tác đã chuẩn bị hoàn tất. sau khi nghỉ ngơi một lúc, mọi người bắt đầu kéo bầy trâu trở về bộ lạc.

Bởi vì số lượng trâu quá lớn, thế nên lần này, Ashi hầu như huy động 2 phần 3 nhân khẩu bộ lạc đến vận chuyển trâu về bộ lạc.

Chỉ ít cần đến 3 ngày mới hoàn tất công việc. bầy trâu dường như bị bỏ đói, mỗi ngày chỉ cho uống một ngụm nước nhỏ để duy trì sự sống mà thôi.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%C3%AAn-Th%E1%BB%A7y-Th%E1%BB%9Df-%C4%90%E1%BA%A1f-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 177: Chế tạo xe

Con trâu đầu đàn được đưa về bộ lạc sớm nhất, không phải vì để cứu chữa vết thương mà dùng nó để tế lễ cho tổ tiên. Epx không biết làm như vậy có đúng hay không, thế nhưng trâu là vật quý giá, thịt trâu rất ngon, nếu dùng chúng cúng tế bái lạy tổ tiên, tổ tiên sẽ hài lòng rồi sẽ chúc phúc cho toàn thể bộ lạc.

Các bước quy cách tế lễ gần giống như những gì Minh Vũ làm lần trước, ba heo chín gà, ngay tại vị trí trung tâm là đặt một con trâu lớn đã làm thịt sạch sẽ.

Mấy cái tộc nhân bị phạm lỗi cũng được đặc cách cùng mọi người tế lễ, cúng tế thần linh, chỉ riêng Milla thì vẫn vị cột, chỉ cho phép nàng nhìn từ xa mà thôi.

Hôm nay, ngày tế lễ, bái tạ tổ tiên, đó cũng là một ngày thịnh hội cho bộ lạc, mọi người đều trang lên mình bộ đồ đẹp nhất mới nhất, những ai từng được ban tặng áo da sói, áo lông chim cổ đại, huy chương bằng đồng, cũng dát lên thân thể chứng tỏ niềm kiêu hãnh của bản thân.

Còn những người khác đều nhìn với ánh mắt hâm mộ và khao khát.

Đầu tiên là một bài tế thật dài từ lần trước Minh Vũ còn ghi lại trên tấm da thú, tiếp theo đó là từng người, từng người đến dâng hương bái lạy lệnh bài tổ tiên.

Đối với những thành viên mới gia nhập bộ lạc, bọn họ thật ngạc nhiên với cách cúng bái thần linh của bộ lạc, những quy cách thật động đáu, nhưng

không thiếu phần trang nghiêm của việc cúng bái.

Tuy không có mấy cái vũ điệu như điên dư đại của Vu, cũng có phần giết thú hay té lễ đâm máu, mà trong không khí truyền ra nhưng vị thơm tho nhàn nhạt do nhang cháy.

Isam đến từ bộ lạc Lửa, những ngày này hắn đã hội nhập với bộ lạc Đại Việt, và hầu như hắn không còn có ý định trở lại bộ lạc, hắn muốn ở lại bộ lạc Đại Việt, muốn sống tại đây, muốn sống trong căn nhà bằng đất. cực kỳ rắn chắc, và không hề bị nóng bức.

Hắn muốn ngày nào cũng được ăn no, không phải lo nghĩ tới ngày mai, không lo mùa đông chết vì đói chết vì lạnh.

Người nguyên thủy đơn giản thế đấy, chỉ cần có thức ăn, có nơi ở bọn họ sẽ sẵn rồi đi bộ lạc mình sinh ra, rồi đi khu vực mình sinh sống.

.....

Vùng đồng cỏ, những ngày qua nhóm người Minh Vũ sinh hoạt thật là thoải mái, việc chế tạo các công cụ bằng bằng đất sét như nồi, lu, vại, chén, tô, muỗng, bộ lạc còn tận dụng cường nỗ cải tiến để săn giết cá sấu phụ cận vùng đầm lầy.

Cấu rầu vùng đầm lầy trung tâm có thân thể khá nhỏ. Con trưởng thành lớn nhất chỉ khoảng 500 kg. còn thông thường chỉ ở tầm 300 - 400 kg mà thôi.

Tuy trọng lượng nhỏ, nhưng bù vào đó là da dày hơn, sức chống chịu mạnh mẽ hơn. Sau khi mang về lột ca xẻ thịt, Minh Vũ còn phát hiện hai giống cá sấu cực kỳ khác nhau, một giống có số xương sườn bên hông, một bên là 7 còn một bên là 8 thế nên cá sấu giáp ranh đồng cỏ to hơn nhiều. Hắn là một giống cá sấu nước mặn, một giống cá sấu nước ngọt.

Người ngọt cũng được chung cất rất nhiều hầu như với công suất một ngày ba vại lớn, dư sức phục vụ cho du cầu ăn uống hằng ngày. Thậm chí Minh Vũ cùng với Melly còn được tắm bằng nước ngọt.

Ngày hôm đó quả thật là một ngày tuyệt vời, sau khi trình diễn lửa màu xanh xong, dường như Melly càng trở nên kích tình hơn. Đêm hôm đó nàng chủ động tìm đến Minh Vũ, nàng chủ động xông tới, như một con báo săn. Đè mình Vũ xuống đất. chỉ một trào nhẹ Minh Vũ đã trần như nhộng không một mảnh vải che thân.

Lần này hắn bị ngược tương đối là thảm. Melly như một vị nữ kỵ sĩ rong ruổi trên sa trường, miệng nàng không ngừng phát ra những âm thanh kích tình nhất.

Cả hai ngáo động một rồi, cả chiếu lều được dựng bằng da thú và nhanh cây khô không ngừng rung lắc mãnh liệt tạo ra từng trận xao động.

Thủ lĩnh đã thể, thì mấy cái tộc nhân của hắn cũng chẳng vừa chút nào. Với cá tư thế nguyên thủy động vật nữ quý bốn chân, nam ở phía sau không ngừng đập mạnh tạo ra những âm thanh phành phạch.

Trần cuồng hoang dưới ánh lửa, có đến khi lửa tắt vẫn còn đâu có bên trong căn cứ vẫn truyền ra cái thứ âm thánh quái quỷ kia.

Minh Vũ nằm dài dưới tấm mệm da thú, cả người hắn uể oải, mồ hôi hòa quyện cùng thứ nước kia tạo ra một mùi ngai ngái khó chịu. Melly cũng không có chịu được cái mùi đó. Liên ôm Minh Vũ đi ra ngoài, trên người không có một mảnh vải che thân.

Sau đó cả hai cùng nhảy vào một cái vại nước ngọt gần đó, cả hai bắt đầu thanh tẩy cũng như tận hưởng cảm giác mát rượi của nước ngọt mang lại.

Và kể từ ngày đó, ngày nào Minh Vũ cùng Melly cũng tắm chung một vại nước. da thịt non mềm đụng chạm vào nhau tạo ra những xúc cảm mãnh liệt.

Thậm chí cả hai còn làm chuyện đó bên trong vại nước, thật là không thể nói nổi.

.....

Được mấy ngày thư thái, thế nhưng bộ máy vẫn duy trì hoạt động bình thường. Klu cùng Chok vẫn thường xuyên đi tuần tra xung quanh tìm kiếm bầy ngựa hoang đồng cỏ kia. Ngựa hầu là thứ quan trọng nhất trong chuyến đi lần này. Cho dù chỉ bắt được một con ngựa thì Minh Vũ vẫn tính là có lời rồi.

Giáp da cá sấu cũng được cải thiện về mẫu mã và kiểu dáng, do có khu sẵn, nên việc gia công may mặc rất là dễ dàng. Dây cột cũng được thay thế bằng gân cá sấu.

Ngoài giáp ngực ra, bộ giáp cũng được gấp thêm nhiều phần khác như giáp tay, giáp đùi, và giáp đầu. Giáp đầu được gọi là mũ được làm từ lớp da trên đỉnh đầu cá sấu, đây là lớp da dày nhất.

Da cá sấu sau khi được làm sạch thịt và mỡ thì được cắt thành một mảnh lớn áp chặt lên khung bằng gỗ. sau đó dùng đinh kéo căng và cố định da cá sấu lại.

Mũ giáp được thiết kế bao trùm cả đầu. phía trước mặt chỉ để một ra hai con mắt, lỗ mũi và miệng mà thôi. tuy rất thô sơ và hơi ngáo, nhưng tính thực dụng vô cùng tốt. có thể bảo vệ được tính mạng của tộc nhân.

Với sản lượng ngày càng nhiều vận tư đến từ vùng đồng cỏ, vấn đề nan giải đặt ra tiếp theo cho Minh Vũ là phương thức vận chuyển những vật tư kia trở về bộ lạc.

Không thể dung sức người mà vác toàn bộ những thứ kia trở về được. đầu tiên là quãng đường rất xa, thứ hai là sức người có hạn khó mà có thể thực.

Việc chế tạo công cụ chuyên chở trở thành vấn đề nan giải nhất trong lúc này.

Minh Vũ nhớ lại thời gian còn đi học hẳn từng chơi một game thể loại sinh tồn mang tên The Forest. Bên trong trò chơi đó có hướng dẫn một công cụ vận chuyển dùng khá tốt, đó là một chiếc xe trượt. dùng những nhánh cây gỗ nhỏ gắn kết với nhau tạo một cái khung lớn. chỉ cần bỏ đồ vào cái khung kia kéo đi là xong.

Nhưng nó chỉ thuận lợi dùng trên địa hình bằng phẳng có nhiều cỏ, như thế mới phát huy toàn toàn hiệu quả. Với lại công cụ này phải dùng thật nhiều sức kéo mới có thể vận chuyển được. đây là công cụ hạ sách không còn các nào khác hẳn mới làm mà thôi.

Ý định của Minh Vũ là chế tạo ra bánh xe để chế tạo một cái xe kéo.

Mà chế tạo bánh xe là một chuyện không hề đơn giản trong thời kỳ này. Tuy rằng trong tay Minh Vũ đã có nhiều công cụ bằng đồng, thế nhưng việc chế tạo một cái bánh xe cũng rất là khó khăn.

Đầu phải chỉ cần làm ra một cái khung hình tròn là chế tác thành công bánh xe. Phần quan trọng nhất của một cái bánh xe là phần trục quay ở giữa liên kết với khung xe.

Minh Vũ không phải là một tên tài năng chuyện gì cũng biết, hẳn chỉ là một sinh viên vừa mới tốt nghiệp chuyên ngành địa lý mà thôi. kiến thức địa lý tự nhiên, khí hậu, địa hình hẳn toàn toàn nắm rõ, nhưng vấn đề liên quan đến cơ khí chế tạo thì hẳn chỉ là một con gà mờ mà thôi.

Minh Vũ bắt đầu vận dụng đầu óc phác thảo ra bộ dáng chiếc xe mà hẳn nghĩ trong đầu. một chiếc xe trâu hai bánh. Với khung gỗ lớn có chiều dài chừng 2m chiều ngang chừng 1.2m. như thế bánh xe phải có đường kính ít nhất là 60 cm mới phù hợp với chiếc xe này.

Phần khung rất là dễ làm, nhưng phần bánh xe đúng là một chuyện nan giải. ban đầu hẳn dự định vào rừng ngấp mặng xung quanh tìm những cây to lớn đốn về cưa thành bánh xe. Giống như cách hẳn đã làm khi chế tạo bánh xe rùa.

Nhưng thật không may, rừng ngấp mặng phía dưới kia gốc cây to nhất cũng chỉ bằng một cái thân người không phù hợp với yêu cầu của hẳn một chút nào cả.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phuong

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%03%AAn-Th%01%BB%A7y-Th%01%BB%9Di-%04%90%01%BA%A1-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Còn trâu đầu đàn được đưa về bộ lạc sớm nhất, không phải vì để cứu chữa vết thương mà dùng nó để tế lễ cho tổ tiên. Epx không biết làm như vậy có đúng hay không, thế nhưng trâu là vật quý giá, thịt trâu rất ngon, nếu dùng chúng cúng tế bái lạy tổ tiên, tổ tiên sẽ hài lòng rồi sẽ chúc phúc cho toàn thể bộ lạc.

Các bước quy cách tế lễ gần giống như những gì Minh Vũ làm lần trước, ba heo chín gà, ngay tại vị trí trung tâm là đặt một con trâu lớn đã làm thịt sạch sẽ.

Mấy cái tộc nhân bị phạm lỗi cũng được đặc cách cùng mọi người tế lễ, cúng tế thần linh, chỉ riêng Milla thì vẫn vị cột, chỉ cho phép nâng nhìn từ xa mà thôi.

Hôm nay, ngày tế lễ, bái tạ tổ tiên, đó cũng là một ngày thịnh hội cho bộ lạc, mọi người đều trang lên mình bộ đồ đẹp nhất mới nhất, những ai từng được ban tặng áo da sói, áo lông chim cổ đại, huy chương bằng đồng, cũng dát lên thân thể chứng tỏ niềm kiêu hãnh của bản thân.

Còn những người khác đều nhìn với ánh mắt hâm mộ và khao khát.

Đầu tiên là một bài tế thật dài từ lần trước Minh Vũ còn ghi lại trên tấm da thú, tiếp theo đó là từng người, từng ngừng đến dâng hương bái lạy lệnh bài tổ tiên.

Đối với những thành viên mới gia nhập bộ lạc, bọn họ thật ngạc nhiên với cách cúng bái thần linh của bộ lạc, những quy cách thật động đáu, nhưng không thiếu phần trang nghiêm của việc cúng bái.

Tuy không có mấy cái vũ điệu như diên dư đại của Vu, cũng có phần giết thú hay tế lễ đầm máu, mà trong không khí truyền ra nhưng vị thơm tho nhàn nhạt do nhang cháy.

Isam đến từ bộ lạc Lửa, những ngày này hẳn đã hội nhập với bộ lạc Đại Việt, và hầu như hẳn không còn có ý định trở lại bộ lạc, hẳn muốn ở lại bộ lạc Đại Việt, muốn sống tại đây, muốn sống trong căn nhà bằng đất. cực kỳ rắn chắc, và không hề bị nóng bức.

Hắn muốn ngày nào cũng được ăn no, không phải lo nghĩ tới ngày mai, không lo mùa đông chết vì đói chết vì lạnh.

Người nguyên thủy đơn giản thế đấy, chỉ cần có thức ăn, có nơi ở bọn họ sẽ sẵn rời đi bộ lạc mình sinh ra, rời đi khu vực mình sinh sống.

Vùng đồng cỏ, những ngày qua nhóm người Minh Vũ sinh hoạt thật là thoải mái, việc chế tạo các công cụ bằng bằng đất sét như nồi, lu, vại, chén, tô, muỗng, bộ lạc còn tận dụng cường nỗ cải tiến để săn giết cá sấu phụ cận vùng đầm lầy.

Cấu rầu vùng đầm lầy trung tâm có thân thể khá nhỏ. Con trưởng thành lớn nhất chỉ khoảng 500 kg, còn thông thường chỉ ở tầm 300 - 400 kg mà thôi.

Tuy trọng lượng nhỏ, nhưng bù vào đó là da dày hơn, sức chống chịu mạnh mẽ hơn. Sau khi mang về lột ca xẻ thịt, Minh Vũ còn phát hiện hai giống cá sấu cực kỳ khác nhau, một giống có số xương sườn bên hông, một bên là 7 còn một bên là 8 thế nên cá sấu giáp ranh đồng cỏ to hơn nhiều. Hắn là một giống cá sấu nước mặn, một giống cá sấu nước ngọt.

Người ngọt cũng được chưng cất rất nhiều hầu như với công suất một ngày ba vại lớn, dư sức phục vụ cho du cầu ăn uống hằng ngày. Thậm chí Minh Vũ cùng với Melly còn được tắm bằng nước ngọt.

Ngày hôm đó quả thật là một ngày tuyệt vời, sau khi trình diễn lửa màu xanh xong, dường như Melly càng trở nên kích thích hơn. Đêm hôm đó nàng chủ động tìm đến Minh Vũ, nàng chủ động xông tới, như một con báo săn. Đè mình Vũ xuống đất, chỉ một trào nhẹ Minh Vũ đã trần như nhộng không một mảnh vải che thân.

Lần này hắn bị ngược tương đối là thảm. Melly như một vị nữ kỵ sĩ rong ruổi trên sa trường, miệng nàng không ngừng phát ra những âm thanh kích thích nhất.

Cả hai ngáo động một rồi, cả chiếu lều được dựng bằng da thú và nhanh cây khô không ngừng rung lắc mãnh liệt tạo ra từng trận xao động.

Thủ lĩnh đã thế, thì mấy cái tộc nhân của hắn cũng chẳng vừa chút nào. Với cá tư thế nguyên thủy động vật nữ quỳ bốn chân, nam ở phía sau không ngừng đập mạnh tạo ra những âm thanh phành phạch.

Trần cuồng hoang dưới ánh lửa, có đến khi lửa tắt vẫn còn đâu có bên trong căn cứ vẫn truyền ra cái thứ âm thánh quái quỷ kia.

Minh Vũ nằm dài dưới tấm mệm da thú, cả người hắn uể oải, mồ hôi hòa quyện cùng thứ nước kia tạo ra một mùi ngai ngái khó chịu. Melly cũng không có chịu được cái mùi đó. Liên ôm Minh Vũ đi ra ngoài, trên người không có một mảnh vải che thân.

Sau đó cả hai cùng nhảy vào một cái vại nước ngọt gần đó, cả hai bắt đầu thanh tẩy cũng như tận hưởng cảm giác mát rượi của nước ngọt mang lại.

Và kể từ ngày đó, ngày nào Minh Vũ cùng Melly cũng tắm chung một vại nước. da thịt non mềm đụng chạm vào nhau tạo ra những xúc cảm mãnh liệt.

Thậm chí cả hai còn làm chuyện đó bên trong vại nước, thật là không thể nói nổi.

Được mấy ngày thư thái, thế nhưng bộ máy vẫn duy trì hoạt động bình thường, Klu cùng Chok vẫn thường xuyên đi tuần tra xung quanh tìm kiếm bầy ngựa hoang đồng cỏ kia. Ngựa hẳn là thứ quan trọng nhất trong chuyến đi lần này. Cho dù chỉ bắt được một con ngựa thì Minh Vũ vẫn tính là có lời rồi.

Giáp da cá sấu cũng được cải thiện về mẫu mã và kiểu dáng, do có khu sấn, nên việc gia công may mặc rất là dễ dàng. Dây cột cũng được thay thế bằng gân cá sấu.

Ngoài giáp ngực ra, bộ giáp cũng được gấp thêm nhiều phần khác như giáp tay, giáp đùi, và giáp đầu. Giáp đầu được gọi là mũ được làm từ lớp da trên đỉnh đầu cá sấu, đây là lớp da dày nhất.

Da cá sấu sau khi được làm sạch thịt và mỡ thì được cắt thành một mảnh lớn áp chặt lên khung bằng gỗ. sau đó dùng đinh kéo căng và cố định da cá sấu lại.

Mũ giáp được thiết kế bao trùm cả đầu, phía trước mặt chỉ để một ra hai con mắt, lỗ mũi và miệng mà thôi. tuy rất thô sơ và hơi ngáo, nhưng tính thực dụng vô cùng tốt. có thể bảo vệ được tính mạng của tộc nhân.

Với sản lượng ngày càng nhiều vận tư đến từ vùng đồng cỏ, vấn đề nan giải đặt ra tiếp theo cho Minh Vũ là phương thức vận chuyển những vật tư kia trở về bộ lạc.

Không thể dung sức người mà vác toàn bộ những thứ kia trở về được. đầu tiên là quãng đường rất xa, thứ hai là sức người có hạn khó mà có thể thực.

Việc chế tạo công cụ chuyên chở trở thành vấn đề nan giải nhất trong lúc này.

Minh Vũ nhớ lại thời gian còn đi học hắn từng chơi một game thể loại sinh tồn mang tên The Forest. Bên trong trò chơi đó có hướng dẫn một công cụ vận chuyển dùng khá tốt, đó là một chiếc xe trượt. dùng những nhánh cây gỗ nhỏ gắn kết với nhau tạo một cái khung lớn, chỉ cần bỏ đồ vào cái khung kia kéo đi là xong.

Nhưng nó chỉ thuận lợi dùng trên địa hình bằng phẳng có nhiều cỏ, như thế mới phát huy toàn toàn hiệu quả. Với lại công cụ này phải dùng thật nhiều sức kéo mới có thể vận chuyển được. đây là công cụ hạ sách không còn các nào khác hẳn mới làm mà thôi.

Ý định của Minh Vũ là chế tạo ra bánh xe để chế tạo một cái xe kéo.

Mà chế tạo bánh xe là một chuyện không hề đơn giản trong thời kỳ này. Tuy rằng trong tay Minh Vũ đã có nhiều công cụ bằng đồng, thế nhưng việc chế tạo một cái bánh xe cũng rất là khó khăn.

Đầu phải chỉ cần làm ra một cái khung hình tròn là chế tác thành công bánh xe. Phần quan trọng nhất của một cái bánh xe là phần trục quay ở giữa liên kết với khung xe.

Minh Vũ không phải là một tài năng chuyện gì cũng biết, hẳn chỉ là một sinh viên vừa mới tốt nghiệp chuyên ngành địa lý mà thôi. kiến thức địa lý tự nhiên, khí hậu, địa hình hẳn toàn toàn nắm rõ, nhưng vấn đề liên quan đến cơ khí chế tạo thì hẳn chỉ là một con gà mờ mà thôi.

Minh Vũ bắt đầu vận dụng đầu óc phác thảo ra bộ dáng chiếc xe mà hẳn nghĩ trong đầu. một chiếc xe trâu hai bánh. Với khung gỗ lớn có chiều dài chừng 2m chiều ngang chừng 1.2m. như thế ban xe phải có đường kính ít nhất là 60 cm mới phù hợp với chiếc xe này.

Phần khung rất là dễ làm, nhưng phần bánh xe đúng là một chuyện nan giải. ban đầu hẳn dự định vào rừng ngập mặn xung quanh tìm những cây to lớn đốn về cưa thành bánh xe. Giống như cách hẳn đã làm khi chế tạo bánh xe rùa.

Nhưng thật không may, rừng ngập mặn phía dưới kia gốc cây to nhất cũng chỉ bằng một cái thân người không phù hợp với yêu cầu của hẳn một chút nào cả.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguy%C3%AAn-Th%E1%BB%A7y-Th%E1%BB%9Di-%C4%90%E1%BA%A1i-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: Xe kéo

Tuy không tìm được gỗ có đường kính phù hợp, thế nhưng chuyến đi không phải hoàn toàn vô ích, Minh Vũ đã tìm thấy một loại cây rừng thân gỗ sống tại ven vùng rừng ngập mặn.

Giống cây này có thân hình khá là nhỏ bé, cây cao và to nhất chỉ tầm 3 mét trở lại, to chỉ bằng bắp tay, thế nhưng thân cây lại thẳng từ gốc đến ngọn.

Giống cây này gỗ có màu nâu đỏ, đồng thời vỏ cây cũng tiết ra một loại nhựa cây khá dính khi được làm khô.

Đánh một cái chủ ý khác trong đầu, Minh Vũ cho người đốn không ít giống cây này về nơi đồn trú bộ lạc.

Minh Vũ có ý định sẽ tạo một bánh xe theo phương thức khác. Đó chính là uống con nhanh cây thành hình tròn. Sau đó dùng những thanh gỗ thẳng, cứng đóng trụ lại giúp củng cố cho ban xe thêm chắc chắn và không thể nào bị bung ra.

Với ý định ban đầu, Minh Vũ sẽ làm bánh xe có đường kính 60 cm, như thế đường kính 60 cm. như vậy thanh gỗ phải có chiều dài ít nhất 188 cm.

Sau khi tuyển chọn những thanh gỗ tốt nhất phù hợp nhất để chế tạo bánh xe, thì Minh Vũ bắt tay vào công việc.

Đầu tiên những thanh gỗ thẳng nhất đều nhất được chọn ra, sau đó lột sạch vỏ và phơi nắng một buổi trưa. Làm như thế sẽ giúp cho thân gỗ ráo nước, cũng như ánh nắng mặt trời cũng làm mềm phần nào thân gỗ.

Cũng giống như uống gỗ chế tạo Cường Nỗ. Minh Vũ dùng một sợi dây có chiều dài chừng 30 cm để vẽ một cái hình tròn ngay dưới nền đất.

Ngay lập tức dưới mặt đất xuất hiện một cái hình tròn có bán kính 30 cm. sau đó Minh Vũ cho người đóng những chiếc cọc nhỏ xung quanh hình tròn để tạo khung.

Thanh gỗ buộc chặt vào những chiếc cọc đóng sẵn dưới đất, trong lúc uống con, nơi nào cứng quá không uốn được, sẽ được đem ra hơ lửa. cứ như thế

trong vòng một buổi chiều, nhóm người Minh Vũ cũng đã cho thanh gỗ uốn cong thành hình tròn.

Tại khớp nối hai đầu thanh gỗ, Minh Vũ đã dùng phương pháp mộng gỗ của thợ mộc, đầu đầu đục hình chữ u một đầu hình chữ i. khi hai khớp được nối với nhau chúng sẽ được buộc chặt bằng dây thừng.

Minh Vũ cũng không biết có thể thành công hay không, nhưng hẳn vẫn khi vòng tròn đầy. Sau khi hoàn tất công việc hẳn cũng không có vội nghỉ ngơi mà hẳn tiếp tục thiết kế bản vẽ xe kéo.

Vì vật liệu làm bánh xe đã thay đổi thế nên cấu trúc của xe cũng phải thay đổi cho phù hợp.

Sau một đêm nghiên cứu Minh Vũ đã sửa lại bản vẽ thiết kế, đó là bánh xe không được gắn trực tiếp vào khung xe mà phải thông qua một kết nối có hình chữ A ngược, liên kết này thường thấy trên những chiếc xe lôi bán hàng rong ngoài chợ.

Hai bánh xe hai bên sẽ được gắn kết thông qua một thanh trục dài ở dưới khung xe, thiết kế này có thể cho phép hai bánh xe quay với vận tốc khác nhau. Như thế sẽ không ảnh hưởng đến vòng quay của mỗi bánh xe.

Qua ngày hôm sau Minh Vũ tiếp tục cho tộc nhân làm thêm 6 cái vòng tròn như vậy, những vòng tròn kia vẫn được cột chặt dưới những cọc gỗ. tất cả được phơi trong mát chừng một tuần, Minh Vũ mới cho phép lấy ra xem thành quả.

Trong thời gian chờ đợi, mọi người cũng không có rảnh, mà là cùng nhau đóng khung xe và khớp nối chữ A ngược gắn vào khung xe.

Minh Vũ cũng không hề thương tiếc dùng số lượng đồng ít ỏi còn lại để chế tác chừng chiếc đinh đồng, đồng dát mỏng để thêm vào các kết nối trên xe để thẩm phần chắc chắn.

Bảy ngày sau, cũng là lúc xem thành quả uốn cong của mọi người, lúc này hầu như toàn bộ tộc nhân đều có mặt tại đây.

Klu là người bước lên từ từ tháo khung gỗ đầu tiên. Klu rất là nhẹ nhàng tháo từng sợi dây buộc trên khung gỗ. dưới ánh mắt lo lắng của mỗi người, Klu đã lấy vòng gỗ ra khỏi khung. Vòng gỗ đã khô đi không ít, nước bên trong thân gỗ đi đã thoát đi rất nhiều, khối gỗ cũng nhẹ đi mấy phần. quan trọng nhất là vòng gỗ không bị biến dạng nhiều so với vòng tròn ban đầu.

Thế nhưng Minh Vũ không dám mở dây buộc giữa hai khớp nối. Minh Vũ tự tay tiếp lấy vòng gỗ để quan sát cho thật kỹ rồi mới bắt đầu công đoạn chế tác tiếp theo.

Chế tạo vòng gỗ đã xem như hoàn thành, lúc này cần gia cố thêm cho vòng tròn thêm chắc chắn là có thể dùng làm bánh xe rồi.

Minh Vũ cho dây thừng ngâm chung với nhựa cây, sau đó quất chặt theo vòng gỗ, phương thức quấn giống như quấn dây đồng trong mô tơ vậy.

Tiếp theo đó lại dùng những ván gỗ mỏng to chừng ba ngón tay đóng theo hình chữ thập xuyên qua vòng xe. Chính giữa chữ thập lại khoan một cái lỗ có đường kính chừng 5 cm. cái lỗ này dùng để xuyên qua trục quay chính của xe.

Nói thì nhanh, thế nhưng để làm xong nhưng công đoạn này cũng mất hết cả ngày mới hoàn thành. Chuyện không hề đơn giản như trên lý thuyết.

Ba ngày sau, hai chiếc bánh xe lớn cũng đã hoàn tất mỹ mãn. Vòng ngoài bánh xe được quấn cây thừng thật kỹ. phần dây thừng này có tác dụng tương tự như lớp xe, cũng như gia cố thêm cho bánh xe thêm phần chắc chắn.

Thông qua một trục và khớp chữ A. hai bánh xe được gắn vào khung xe. Và thế là chiếc xe đầu tiên của thời đại nguyên thủy đã hoàn tất.

Minh Vũ vô cùng náo nức không thể chịu được nữa liền kéo hai con trâu đến cột vào khung xe.

Dưới ánh mắt của bao tộc nhân Minh Vũ trèo lên xe kéo. Theo từng bước chân của hai con trâu. Bánh xe từ từ di chuyển.

“ A! chạy rồi! chạy rồi!” có người gào lên.

“ cọt! kẹt! cọt kẹt!” âm thanh ma sát gỗ vang lên.

“ Klu! Mang mỡ tới đây!” nghe được cái âm thanh kia, Minh Vũ biết không tốt.

Vì không có bạc đạn, thế nên lực ma sát khi bánh xe quay sẽ vô cùng lớn, nếu không có mỡ bôi trơn, bánh xe sẽ rất mau bị bào mòn và hỏng.

Rất nhanh Klu mang tới một lọ mỡ động vật, Minh Vũ liền bôi vào ổ bánh xe. Sau khi được bôi mỡ, tiếng xe kéo không hề phát ra những âm thanh khó nghe nữa.

Minh Vũ lôi Melly lên xe rồi đánh thúc trâu đi một vòng.

Xe kéo chậm chạp lăn bánh, chạy lon ton phía sau là toàn bộ tộc nhân đang có mặt tại đây.

Phải nói xe kéo là một công trình vĩ đại nhất của bộ lạc trong thời gian qua, ngay cả chặn suối xây đập chứa nước cũng không bằng.

Khi chế tạo được xe, có nghĩa bộ lạc đã bước vào một thời kỳ mới, sức lao động sẽ được giải phóng đi rất nhiều, hàng hóa sẽ được vận chuyển nhiều hơn, ít sức lao động hơn.

Trên xe Melly vô cùng thích thú, nàng không ngừng hét lên, gió thổi ban chiều làm cho tóc nàng tung bay.

“Vũ! người thật lợi hại! làm ra được nhiều thứ tốt! người rất tốt! ta sẽ con cho người!” Melly thích thú nói.

“Ách!” Minh Vũ nhất thời không nói được gì, chẳng lẽ từ trước tới giờ hắn cùng Melly làm tình cũng không tính là chuyện sinh con ư?”

“ha ha ha! Gió thật mát! Xe chạy thật tốt! Vũ cho chạy nhanh lên!” Melly lớn tiếng.

“Không! Không chạy nhanh được! xe sẽ bị hư!” Minh Vũ không đồng ý, vẫn luôn giữ nguyên tốc độ.

Lấy chiếc xe kéo này cơ sở, Minh Vũ tin tưởng trong một thời gian ngắn hắn có thể làm ra ít nhất 5 chiếc xe kéo như thế này. Như thế việc vận chuyển chiến lợi phẩm về bộ lạc sẽ rất dễ dàng và ít tốn kém sức lực.

p/s: chương này ta viết hơi lủng củng, bởi vì rất khó để mà giải thích được cho một cách dễ hiểu. nói chung nội dung chương này là chế tạo bánh xe và xe kéo

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179: Bộ lạc bị nguyên rủa

Lúc hay người trở về cũng là lúc chiều tà, hoàng hôn kéo đến ánh mặt trời kéo dài đến tận chân trời vô biên.

Hai con trâu chậm rãi kéo chiếc xe kéo mà bước đi, bộ dáng có mấy phần thông thả, chạy theo sau chính là đám ruồi bị phá hỏng tâm tình người.

“Thủ Lĩnh! Cho ta chơi với! cho ta chơi với! ta cũng muốn có một chiếc xe kéo!” Orc giọng ồm ồm.

Minh Vũ mặt đen lại, lời nói tên mập kia có chút hàm hồ, nếu như tại thời hiện đại mà nói chuyện như thế có khi còn bị ăn dao.

“các người thu thập vật liệu ta sẽ làm cho các người mấy chiếc xe kéo chạy chơi!” Minh Vũ thuận miệng mà nói. Chứ hướng hồ gì hắn đến nơi này chỉ yếu là thu thập vật liệu tìm kiếm tài nguyên.

“Thủ Lĩnh! Thủ Lĩnh! Không tốt! phát hiện người bộ lạc khác!” đằng xa nghe thấy âm thanh cực kỳ gấp rút.

Cả một đám người biến sắc, cái bộ dáng cợt nhả ham vui đã không còn nữa, mà thay vào đó là bộ dáng nghiêm nghị thậm chí có mấy tên đã rút vũ khí ra sửa soạn chuẩn bị chiến đấu

Minh Vũ ngạc nhiên, thế nhưng ngay sau đó trở nên bình tĩnh, hắn cũng rất muốn mấy cái bộ lạc nơi này có bộ dáng như thế nào.

“chạy! mau chạy! không để cho bọn họ tới gần! bộ lạc bọn họ bị thần linh nguyên rủa! không được! Choc’k hét lớn giống như gặp thứ gì đó làm hắn cực kỳ hoảng hốt.

“lại gì nữa! cái tên này bị ngu à!” Minh Vũ có chút bức bối, thậm chí tự hỏi tên này có phải từng là người của bộ lạc Báo Đen khát máu hay không.

Từ phía xa xa chỉ thấy một đám có làn da đen sì, trên người bọn họ quần thứ gì đó nhìn vài cũng không giống vải, lại có mấy phần giống vỏ cây hơn. Nhưng Minh Vũ chưa bao giờ nhìn thấy có giống cây nào có vỏ mềm dẻo để chế tạo y phục cả.

Khi hia bên chạm mặt nhau, không khí có mấy phần ngưng trọng, một số tên còn lấy vũ khí ra, nếu có biến sẽ chuẩn bị chiến đấu khô máu với đối phương.

Trừ bên trong đám người da đen có ba người tự tách ra khỏi hàng, dẫn đầu là một gã trung niên, râu tóc đã hoa râm, chứng tỏ ông ta có lớn tuổi nhất, thậm chí ông ta có thể là tù trưởng cái bộ lạc này.

Minh Vũ cùng Melly cũng điều khiển xe kéo tiến lên về phía trước, Melly cũng rút cung làm chuẩn bị, cả hai bên đều có những chuẩn bị riêng cho an toàn của thủ lĩnh chính mình.

“Người đến từ! vùng rừng núi!” lão già kia lên tiếng trước.

Minh Vũ cũng khá là ngạc nhiên bởi vì ngôn ngữ hai vùng rất khác biệt nay, thật khôn ngờ một tên ở vùng đồng cỏ lại biết tiếng nói vùng rừng núi.

“Đúng! Ta đến từ rừng núi!” Minh Vũ chỉ về phương hướng bộ lạc của mình.

“ta đến để mở phiên chợ!” lão kia tiếp tục nói.

“Ta cũng thế!” Minh Vũ nói.

“ngươi muốn trao đổi cái gì? Thức ăn, da thú, xương cốt, gai nhọn hay thuốc!” lão kia giống như là đang chào hàng hỏi.

“Thuốc là gì?” Minh Vũ muốn xác định một điều.

“là ngươi bị đau bụng uống thuốc vào sẽ khỏi! bộ lạc ra có nhiều thuốc đau bụng!” lão già nói.

“Thủ lĩnh! Không được! bộ lạc bọn họ bị nguyên rủa! không được trao đổi! bộ lạc cũng sẽ bị nguyên rủa, chân sẽ không còn đi được!” Cho'k là người sống nơi này nên biết khá nhiều bộ lạc ở quanh đây.

Minh Vũ đương nhiên là không tin tã, thế nhưng không có lựa làm sao có khói, chuyện này ắc phải có nguyên nhân, nên các bộ lạc gần đây đều tránh xa cái bộ lạc này.

Nét mặt tên tù trưởng kia lúc này của có mấy phần khó coi, hắn định đi chỗ khác tìm mối giao dịch dù sao đi chăng nữa thời gian đến phiên chợ còn không ít ngày nữa, lúc đó hàng hóa của bộ lạc hắn không ai dám trao đổi, hắn phải nhanh chóng tìm những bộ lạc khác không có biết đến danh tiếng bộ lạc họ.

“bộ lạc ngươi có thuốc trị đau bụng!” Minh Vũ hỏi.

“Đúng! Rất nhiều! ta chỉ cần năm túi thịt, không ba túi thịt là được!” lão già kia mừng rỡ.

Thật sự Minh Vũ cũng không biết thuốc kia có giá trị bao nhiêu, thế nhưng thuốc trao đổi nhất thời hắn sẽ không muốn, hắn muốn giống cây, có thể gieo trồng là tốt nhất.

“trời tối rồi! đến bộ lạc ta đi! Nơi đó tốt hơn nơi này nhiều!” Minh Vũ mở lời.

Tên tù trưởng kia có một chút nghi hoặc phần lớn mấy bộ lạc kia nhìn thấy bộ lạc hắn là chạy mất tăm. Vậy mà cái bộ lạc này lại mời bộ lạc hắn tới.

Trầm ngâm một hồi lâu, lão già kia cũng gật đầu đồng ý, nói nhỏ với hai tên phía sau rồi cùng Minh Vũ rời đi. Không lâu sau cả một đám người đến nơi đóng trại của bộ lạc Đại Việt.

Nhóm người kia chỉ ít cũng 50 người đa phần là người trưởng thành phía sau vác rất nhiều túi làm bằng da thú. Khi bọn họ đến nơi này hai mắt cứ trố trố ra, sau đó là dụi dụi mắt dường như không tin trước mắt mình là sự thật.

Treo trên cây có rất nhiều da thú, đó chính là da lớn sấu lớn, đây chính là những con quái vật thực thụ đặc biệt là mù khô, khi bộ lạc đi lấy nước, chúng chính là con ác mộng kinh hoàng. Có rất nhiều tộc nhân chết dưới đôi hàm kia.

Vậy mà lúc này xác bọn chúng phơi đầy trên kia. Nhìn sơ qua chỉ ít cũng có 10 con.

“Vũ! bộ lạc ngươi giết được cá lớn!” Baba nói.

Lúc trên đường về hai bên cũng trao đổi một số thông tin, Baba chính là tù trưởng bộ lạc này.

“Đúng! Bọn ta giết rất nhiều! áo trên người bộ lạc bọn ta đều làm từ da cá sấu!” Minh Vũ không ngại nhận, đơn giản đây chính là sự phô trương sức mạnh của bộ lạc.

“ngươi có thịt chúng! Cho ta! Không trao đổi với bọn ta! Bọn ta muốn ăn thịt chúng giết tộc nhân bộ lạc ta!” Baba có chút gấp.

“không vội! tối nay sẽ mở đại tiệc! chào đón những người bạn mới!” Minh Vũ tỏ ra cực kỳ thân thiện

Minh Vũ chỉ đạo xuống bên dưới, thế nên tộc nhân vô cùng nồng nhiệt chào đón những người bạn mới này, tại nơi này nước chính là tài nguyên hiếm, thế nên Minh Vũ cho bọn họ mỗi người uống một bát nước thật lớn, uống cho bọn họ thỏa thích mới thôi.

“Nước! thật nhiều nước! Vũ! ngươi có trao đổi nước không! Ta cần cái này, có cái này chứa nước bọn ta không sợ thiếu nước vào mùa khô” Baba đôi mắt phát sáng nhìn chăm chăm mấy cái vại nước.

“ha ha ha! Cái đó không vội! trước tiên phải ăn uống cho thật tốt!” Minh Vũ cực kỳ thân thiện lộ ra vẻ mặt hòa ái.

Không ai biết trong túi Minh Vũ chứa cái gì, thế nhưng tộc nhân của hắn biết thủ lĩnh không bao giờ làm chuyện rồi hối, mọi chuyện đều có mục đích cả.

Lửa trại đốt lên, cả trăm con người quây quần cùng dùng chung bữa tối, lấy Minh Vũ làm chủ đạo bữa tiệc chính thức bắt đầu.

Vì hôm nay có người mới từ nơi khác đến, không có thông báo trước, thế nên thức ăn có mấy phần thiếu thốn.

Đa phần là dùng thịt cá sấu ướp muối ớt rồi đem nướng trên bếp lửa mà thôi, những loại thức ăn này đối với bộ lạc là cực kỳ thông thường và nhàm chán.

Thế nhưng đối với cái bộ lạc bị nguyên rủa này đây chính là đại tiệc cả đời chưa được nếm một lần, thịt cá sấu, ớt, đó là những thứ lần đầu tiên bọn họ biết đến.

Rồi còn có canh, súp, khoai,....

Baba cực kỳ cao hứng thế nên cũng mang thức ăn của bộ lạc ra chiêu đãi Minh Vũ cùng tộc nhân của hắn.

Bên trong túi da thú đó chính là những củ gì đó màu nâu chàm, còn ắn ắn một chút màu hồng nhạt.

“đây là thức ăn bộ lạc nguoi!” Minh Vũ hỏi Baba.

“đúng! Bộ lạc ta ăn thứ này! Ăn rất tốt! không ngon bằng thịt! nhưng nướng lên ăn rất tốt!” Baba khoe của nói.

Baba ngay lập tức cho mấy củ này vào bên trong bếp lửa, chẳng mấy chốc truyền ra mùi thơm kỳ lạ, có mấy phần giống củ khoai nướng

“Vũ! nguoi sao vậy! mang cái này về trồng! ăn cũng rất tốt a!” Mell đã nhanh chóng chop một củ vừa lọt lóp vỏ bên ngoài ra vừa ăn.

Thế nhưng Minh Vũ lại đi vào trầm ngâm, dường như hắn đang suy nghĩ đến chuyện gì đó.

“Melly! Nguoi đừng ăn thứ này!” Minh Vũ nhỏ giọng. sau đó hòa ái nói với Baba.

“Baba! Ăn thử cái này! Là thịt chiên chỉ có bộ lạc chúng ta mới có thứ này thôi!” Minh Vũ bung lấy một tô thịt cá sấu chiên giòn mang cho Baba. Đồng thời cảnh cáo Melly không được ăn thứ kia.

Baba cực kỳ hào sảng ăn uống không để ý đến chi tiết nhỏ vừa rồi.

Cả một bữa tiệc chè chén cho đến tận khuya.

Giống như thường lệ, khi mấy cái bộ lạc gặp nhau trên vùng đồng cỏ, ban đêm bọn sẽ cùng nhau giao phối trao đổi bạn tình, đó chính là nguyên tắc bất di bất dịch tại vùng đồng cỏ, đó chính là bản năng sinh tồn cũng như duy trì nòi giống.

Dương nhiên Minh Vũ sẽ không cho Melly ngủ cùng với bất kỳ tên nào rồi. cả một đêm bộ lạc lại cuồng hoang cho đến tận sáng. Thậm chí có vài tên sáng ra hai chân muốn nhùng ra, lưng đau khắp khiêng.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 180: Thủ lĩnh lại chơi lửa

Bữa sáng chuẩn bị có một chút vội vàng vì đêm qua vận động quá kịch liệt, người bản địa khỏe mạnh vạm vỡ lực lưỡng, phụ nữ rừng núi màu mỡ dẻo dai, trận cuồng hoang không biết đến khi nào sẽ chấm dứt, nhưng Minh Vũ biết rằng sau khi trở về những người phụ nữ bộ lạc sẽ sinh ra những đứa con lai có tố chất thân hình sẽ vượt trội hơn những đứa trẻ thuần chủng thậm chí là cận huyết.

Bữa sáng rất là đơn giản, chỉ là mỗi người một chén canh súp cùng một ít bánh nướng và một chén thịt cá sấu xào. Bữa ăn bình dị như bao ngày của bộ lạc, thế nhưng đây chính là mỹ vị tuyệt hảo, thậm chí một số kẻ vừa ăn vừa khóc.

Đó là bởi vì đây là lần đầu tiên bọn họ được ăn tử tế như thế, bữa sáng thức dậy không phải uống nước tiểu của chính mình, phải ăn những củ mỹ chay ngọt.

“Vũ! bộ lạc nguoi hằng ngày đều ăn như thế này!” Ba ba có chút không tin, hắn tưởng rằng ngày hôm qua vì chiêu đãi bọn hắn thế nên cái bộ lạc này mới ăn uống sa sỉ đến như thế.

Nhưng sáng nay bữa ăn vẫn tốt như vật, vẫn ngon như vậy, thậm chí còn có nước thịt để uống, bọn họ chưa từng uống thứ nước kia bao giờ cả.

“Đúng! Ngày nào bọn ta cũng ăn như thế!” Minh Vũ cười gian.

“Vũ Thủ lĩnh! Ta muốn trao đổi với các nguoi! Ta muốn thứ kia, thứ kia, thứ kia và cả thứ kia nữa!” Baba không ngừng chỉ xung quanh.

“Baba tù trưởng! nguoi chờ một chút! Những thứ này bộ lạc ta có rất nhiều! ta không có gấp, trước nói về bộ lạc các nguoi đã! Tại sao bộ lạc nguoi lại

bị những bộ lạc khác xa lánh, thậm chí không dám trao đổi với các người!” Minh Vũ muốn đi vào vấn đề chính.

Baba nghe thế nét mặt cực kỳ buồn, vẻ bi thương dần đầy trong nét mặt của hắn.

“Bộ lạc bọn ta chính là bị thần linh nguyên rủa! bộ lạc ta hằng năm sẽ có rất nhiều người bị thần linh trừng phạt. chỉ trong một đêm bọn họ sẽ không đi được! chân bọn họ giống như bị thần linh lấy đi! Không thể đi lại, không thể trồng trọt cũng không thể săn thú!” baba nói.

“lại có chuyện này!” Minh Vũ nhú mày, đầu óc hắn lại nghĩ đến một chuyện khác, nhưng hắn không có mấy phần nắm chắc thế nên hỏi tiếp.

“kê bị trừng phạt có thường là nam hay là nữ là trẻ em hay người già!”

“tất cả! chỉ cần một đêm, bọn họ sẽ không thể nào đi được!” Baba nói.

“Bộ lạc các người dùng cái này làm thức ăn chính!” Minh Vũ chỉ vào củ mà bộ lạc kia mang theo.

“Đúng! Thứ này ăn rất tốt, ăn mau no bụng, chỉ cần nhổ cây lên là có thể lấy ăn!” Baba tự hào nói ra.

“Bộ lạc người có nhiều mưa không! Hay có hồ nước!” Minh Vũ lại hỏi.

“có hồ nước! nhưng rất xa! Có nhiều cá ăn thịt ở đó, bọn ta rất ít đến đó trừ khi thiếu nước mới dám đi!” Baba thật tình nói.

Minh Vũ trầm ngâm một hồi lâu bắt đầu xâu chuỗi những thông tin mà baba mang đến cho hắn.

Hắn từng nhớ thời đi học đã từng đọc một báo cáo về lục địa đen Châu Phi về một quốc gia Mozambique, ở phía bắc quốc gia này vào năm 1981 đã bùng phát dịch bệnh cực kỳ khủng khiếp và vô cùng bí ẩn.

Hàng ngàn người bao gồm trẻ em, người già, phụ nữ, đàn ông bị bại liệt hoặc tật nguyền vĩnh viễn chỉ trong một đêm.

Các chuyên gia bắt đầu đổ dồn vào quốc gia châu phi này lấy mẫu các giếng nước, không khí và bệnh phẩm để điều tra nguyên nhân gây ra căn bệnh quái ác này.

Thế nhưng bọn họ lại hoàn toàn bó tay, không thể nào tìm ra nguyên nhân chính xác cả. dịch bệnh này được đặt cho cái tên là lời nguyền Konzo lấy theo tên một loại bầy bắt thú của người bản địa.

Mà nguyên nhân cuối cùng tìm ra lại thật bất ngờ, đó chính là cây khoai mì (cây sắn) loại cây lương thực chủ yếu của người Mozambique.

Khi cây sắn kết hợp với hạn hán kéo dài vào mùa thu hoạch đã không thể tự rửa trôi đi chất hydrogen cyanide vốn là thành phần chính trong khí độc phòng hơi ngạt Zyklon B của Đức Quốc Xã.

chất hydrogen cyanide là chất độc rất mạnh có thể phá hủy hệ thống thần kinh cũng như gây lại liệt cho người sử dụng chúng trong thời gian lâu dài.

Mà cái thứ bộ lạc này mang đến chính xác đó là củ khoai mì. Khoai mì cũng là một loại lương thực thứ yếu có thể thích hợp trồng tại rất nhiều nơi trên lục địa. thế nhưng chúng có một đặc trưng là bên trong củ có chứa một lượng cực nhỏ hydrogen cyanide.

Thông thường cây khoai mì sẽ tự động rửa trôi khi quang hợp và trao đổi chất, thế nhưng khí hậu khô nóng hạn hán đã ngăn giống cây này quang hợp đào thải chất độc.

Trầm ngâm một hồi lâu Minh Vũ mới nói ra

“Baba tù trưởng! ta có thể giúp bộ lạc các người không bị thần linh trừng phạt!” Minh Vũ cực kỳ thận trọng nói ra.

“Vũ thù linh! Thần linh không được nói bậy! thần linh sẽ trừng phạt ngay cả người!” Baba có chút không tin.

“không phải ta giúp! Mà thần linh bộ lạc ta sẽ giúp các người!” Minh Vũ thần bí nói.

Baba ánh mắt tràn đầy nghi hoặc.

“tôi nay! Ta sẽ dùng bí pháp gọi thần linh! Để giúp người!” Minh Vũ căn răng nói.

“người có thể mời được thần linh!” Baba không tin.

Minh Vũ gật đầu “vật người nghĩ là như thế nào bọn ta lại có nhiều nước giữa nơi này, tạo sao bọn ta có thể giết cá sấu lớn! tại sao bọn ta có nhiều thức ăn tốt!”

Baba nhất thời không nói được gì đành gật đầu một cái, hắn cũng không thể lý giải tại sao bộ lạc này lại có thể làm những điều không tưởng đến như thế.

“Khu! Melly! Ta có chuyện cần nói với hai người” sau đó cả ba cùng nhau thăm thì to nhỏ gì đó.

Ngày hôm nay vì có bộ lạc mới đến ở chung, thế nên những công tác tế tạo bị ngưng hẳn, thậm chí còn phải hủy hoại một số kiến trúc đặc thù để bảo vệ bí mật cho bộ lạc.

Hôm nay chính là một ngày đại tiệc săn bắn, Klu được phép mang theo xe kéo cùng nhóm thợ săn, mà nhóm người Baba cũng đi theo quan sát. Lần này Klu muốn đi săn cá sấu lớn, thế nên chuyến đi khá là xa.

Lúc này bên trong chỉ còn Minh Vũ Melly cùng một số tay chân chạy việc mà thôi.

“Vũ! người muốn chơi lừa nữa ư?” Melly trào phúng hỏi.

“Ừ! Bộ lạc này có rất nhiều người, thể lực cũng rất tốt! không thu phục bọn họ, chính là thất bại của ta!” Minh Vũ cười gian nói.

“người có nắm chắc! tên Baba kia cũng không dễ nói chuyện!” Melly nhắc nhở.

“người yên tâm cứ làm theo sắp xếp của ta!” Minh Vũ cười gian.

Quả thật đối với bộ lạc Baba Minh Vũ đã đánh chủ ý đến, không những có nguồn nhân lực dồi dào, hơn nữa cũng có kỹ năng canh tác khoai mì, cũng như có một chút kiến thức về thảo dược.

Nếu như bộ lạc này hùng mạnh, Minh Vũ sẽ lấy lợi ích ra mà trao đổi, thế nhưng bộ lạc này lại mang một cái xú danh không bộ lạc nào dám đến trao đổi vì thế Minh Vũ mới đánh chủ ý thu phục nhóm người này

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Chuyến đi săn

Hôm nay đối với Baba mà nói đó là một đại sự kiện cực kỳ kinh hỷ, từ sáng hăng đã cùng Klu và tộc nhân đi săn ngoài đồng cỏ, kết hợp với việc hán được ngồi trên xe kéo hán càng thêm kích động.

“Klu! Bộ lạc các người! Làm sao có được thứ này!” Baba cực kỳ kích động hỏi Klu.

“Là thủ lĩnh dạy bọn ta làm!” Klu cực kỳ thành thật nói.

“vậy! ai dạy thủ lĩnh các người!”

“là tổ tiên! Tổ tiên bọn ta dạy cho thủ lĩnh, thủ lĩnh lại dạy cho bọn ta!”

“người có thể dạy cho ta được không! Ta có thể dùng 30 phụ nữ trưởng thành để đổi!” Baba bất giờ trò khôn lỏi. Hán biết được những thứ trong tay bộ lạc Đại Việt không hề tầm thường, từ vũ khí, thức ăn cho đến nước uống cùng quần áo đều cách xa bộ lạc bọn họ một trời một vực. nếu có thể học cách làm mấy thứ kia bộ lạc của hán mạnh mẽ, sẽ không bị các bộ lạc khác ức hiếp

“ta dạy không được!” Klu cũng rất là thật thà. Dù sao mấy cái kia nếu không có thủ lĩnh trực tiếp chỉ đạo thì bộ lạc không một ai có thể làm được.

“Klu! Hôm nay người định săn gì! Ta thấy phía bên kia có một bầy linh dương rất lớn! ta có thể phục kích!” Baba chỉ điểm.

“Không! Hôm nay ta săn cá sấu!” Klu bình thản nói.

Nghe đến cá sấu Baba nội tâm lại cực kỳ chấn động, hán biết cá sấu trong miệng Klu nói chính là cá ăn thịt ở dưới sông lớn dòng. Chúng nó chính là bá chủ vùng sông nước. Baba vẫn luôn thắc mắc tại sao bộ lạc này có thể săn giết được những con quái vật kia, nên hán cũng đánh bạo xem xét, nếu có cơ hội sẽ học tập cách săn giết, như thế khi bộ lạc hết thức ăn có thể giết cá sấu làm thức ăn.

Chừng một buổi sáng Klu cùng đồng bọn đã tiến sát dòng Quada hùng vĩ cắt ngang hai vùng đồng cỏ, vì là mùa khô thế nên cảnh quang có chút vàng úa, tuy đây là gần bờ sông thế nhưng đa phần chính là các loài động thực vật thuộc hệ sinh thái rừng ngập mặn.

Klu quan sát một hồi cuối cùng cũng tìm được mục tiêu đó chính là một bãi đất cát trống, có khoảng 4 5 con cá sấu cỡ trung thân hình dài chừng 4 – 5m.

Đối với Baba mà nói, cá sấu 4 – 5 m chính là quái thú, chúng còn hung hiểm hơn cả linh cẩu hay sư tử nữa. nhưng trong mắt Klu cùng tộc nhân đó chỉ là những con mồi tầm trung mà thôi.

Đối với loại cá sấu tầm này thì chỉ cần một mũi tên từ nỏ cái tiến ra là đủ hạ gục một con rồi. chứ không cần tới móc câu hay mồi dụ

Thế nhưng vì an toàn cũng như tránh để bầy cá sấu bỏ chạy hết, Klu đành phải lấy ra dụng cụ cũng như lấp bệ nỏ vào vị trí.

Quen tay nhanh việc, dưới bao con mắt đám người Klu chia đều công việc ra mà làm, người quán dây, người lấp nỏ, người lấp tên, tên cũng đã lên cung chỉ cần hiệu lệnh là sẽ đồng loạt ra tay.

Hai chiếc bệ nỏ được lắp lên, một lại nỏ cải tiến, cái thứ hai là nỏ bình thường, thế nhưng cánh cung cũng như dây cung đã được thay đổi trở nên chắc chắn hơn rất nhiều lần.

“Klu thứ này là thứ gì! Là vũ khí bộ lạc các ngươi!” Baba nhìn cung tên trên tay mọi người mà hỏi.

“Đúng! thứ này là cung tên! Còn cái kia là cường nỏ!” Klu cũng rất thật tình.

“Vũ khí bộ lạc các ngươi thật kỳ lạ! ta thấy chúng không được làm từ xương hay bằng đá nhưng rất sắc nhọn, ngay cả da cá sấu cũng đâm thủng!” Baba cảm thán.

“Được làm từ Đồng!”

“đồng là cái gì?”

“Đồng là đồng chứ là gì!ngươi im lặng một chút ta chuẩn bị giết cá sấu rồi đây!” Klu có chút bức dọc với lão già Baba này rồi.

Hai chiếc cường nỏ đã được lên tên và đưa vào vị trí. Ngay sao đó Klu cho ném mấy cái móc câu có móc thêm một khối thịt lớn.

Cá Sấu đánh hơi được mùi thịt nhao nhao xông lên giành ăn có tất cả 3 con cá sấu đã nước chừng móc câu, còn 2 con còn lại vị quá chậm chân nên không được miếng nào

“Bắn tên!” nhìn thấy con mồi đã cắn câu. Klu ngay lập tức ra lệnh. Hai mũi tên cường nỏ nhắm đến hai con cá sấu không ăn mồi kia, còn số còn lại thì những tộc nhân còn lại tranh thủ kéo dây để chúng không khỏi tẩu thoát.

“Suru! Suru!” anh âm thanh xé gió vang lên. Mũi tên có chủ đích xuyên thẳng đầu một con, một con khác thì bị xuyên thẳng lưng, chết không thể chế hơn được nữa, chúng không kịp gào thét cho dù là một âm thanh.

Mũi tên cắm sâu xuống bãi cát đuôi muỗi tên còn rung rung trong gió.

“Rống! gào Gào!” ba con cá sấu còn lại bất ngờ hoảng loạn, định bỏ chạy xuống dưới nước, nhưng đã không kịp nữa rồi cuốn hòng bọn chúng đã mắc phải một cái móc câu chết người không thể bỏ chạy được nữa.

“aHu ra!” phía trên nhóm người Klu hú lên giống như mấy con khi đột. nhanh chóng điều chỉnh góc độ cường nỏ đối phó ba con cá sấu còn lại.

ở cự ly gần này cung tên thông thường có thể gây sát thương khá lớn đối với cá sấu, thế nhưng Klu hoàn toàn không muốn dùng thứ đấy, thứ nhất sẽ rất tiêu hao mũi tên, thứ hai là sẽ làm hỏng tấm da cá sấu cực kỳ có giá trị kia.

Quả nhiên quen tay dễ làm, chưa đầu 20 giây sau Orc đã hạ gục thêm một con cá sấu khác chỉ với duy nhất một mũi tên.

Orc không hổ là tộc nhân có sức mạnh nhất bộ lạc, nếu hắn có thêm một chút đầu óc thì sẽ không khác gì Klu trở thành một tay đắc lực cho Minh Vũ.

Baba cùng tộc bọn há hốc mồm, bọn họ không ngờ bộ lạc Đại Việt lại có thể giết cá sấu một cách dễ dàng đến như thế, mà tộc nhân không cần phải chạy đến tận công cá sấu chỉ cần đứng từ xa ném mấy cái thứ là được rồi.

“Klu! Thứ kia dùng rất tốt! các ngươi có thể đổi cho một ta được không! Chỗ bộ lạc có nhiều cá sấu!” baba hơi thở có chút gấp.

“Không được! cả bộ lạc ta chỉ có 4 cái như thế này! Không đổi được!” Klu trực tiếp nói.

“Orc! Đến lôi mấy con cá sấu kia lên đây! Chú ý mấy con cá sấu dưới nước!” Klu chỉ huy.

Orc ù ù cạc cạc lội xuống phía dưới cùng mấy cái tộc nhân cảnh giới bắt đầu thu dọn chiến trường. đầu tiên đó chính là thu hồi năm mũi tên lớn. kế tiếp là mới dùng móc câu kéo mấy cái xác vào trong bờ.

Vì đã từng ăn quả đắng hậu quả là Luc đã mất đi một chiếc chân không còn có thể đi săn được nữa, nên mọi người rất là cẩn thận xem xét thật kỹ cá sấu đã chết hoàn toàn chưa.

Vì đã có xe kéo, thế nên Klu quyết định sẽ không xẻ thịt cá sấu ngay tại chỗ, thứ nhất là vì rất tốn thời gian, thứ hai là mùi máu sẽ gây lên sự chú ý của các loài động vật ăn thịt. nếu không may gặp tình huống như lúc mới đi vào đồng cỏ thì cực kỳ nguy hiểm.

.....

Lúc này tại đóng trú bộ lạc, Minh Vũ cùng Melly đang chuẩn bị rất nhiều thứ để bắt đầu kế chuẩn bị kế hoạch thu phục bộ lạc bị nguyên rửa kia.

“Vũ! Ngươi thấy có được không! Ngươi có bị đốt thành than không?” Melly có chút lo lắng với kế hoạch của Minh Vũ.

“Không sao! Ngươi yên tâm! Lửa này đốt không cháy được ta! Với lại ta cũng có sự chuẩn bị.” Minh Vũ vỗ vỗ lên vai Melly

Để chuẩn bị cho việc lửa đảo cấp nguyên thủy thời đại mầy Minh Vũ phải chuẩn bị rất nhiều thứ. Đầu tiên đó chính là bà thờ cúng tổ tiên, làm cực kỳ sa hoa uy nghiêm cùng long lầy.

Đầu tiên là bàn thờ, kể đến là cúng tế phẩm vào hoa quả nhan đèn.

Thứ hai là trang phục và đạo cụ diễn xuất dành cho Minh Vũ.

Cho đến tận chiều tối Minh Vũ mới toàn toàn chuẩn bị xong, cũng vừa lúc Klu cùng nhóm người Baba trở về.

“Klu! Thủ lĩnh ngươi đang là cái gì vậy!” Baba bất ngờ nhìn thấy tộc nhân bộ lạc Đại Việt đang không ngừng chạy đi chạy lại hơn nửa ngày giữa trung tâm đồng lửa còn bày ra rất nhiều thứ.

“Cúng Tế Tổ Tiên” Klu cũng lộ ra thái độ cực kỳ nghiêm túc.

“Tất cả mau đi tắm chuẩn bị trang phục hôm nay chúng ta tế tổ!” Klu quát lớn.

Ngay lập tức cả một đám người chạy ừa vào trong, ngay cả những chiến lợi phẩm ngày hôm nay cũng không có thu dọn xử lý.

Baba cực kỳ ngạc nhiên nhìn thấy hành động của bộ lạc Đại Việt, hẳn không nhận được mà kéo Orc trở lại hỏi thăm có chuyện gì đang xảy ra.

“Ngươi bỏ tay ra! Ta phải đi tắm! ta phải mặc quần áo thật tốt! ta phải cúng tế tổ tiên a!” Orc cũng bực dọc.

Mọi người đều hồ hồ chuẩn bị tế tổ, là vì sao, đương nhiên là vì sau khi cúng bái tổ tiên thức ăn sẽ ngon hơn, sẽ tốt hơn so với thường ngày.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 182: Chơi lớn

Tại trung tâm nơi mọi người thường tập trung ăn uống, đồng lửa lớn thường ngày đã dọn đi từ lâu. Mà thay thế vào đó chính là một chiếc bàn lớn, ngay tại vị trí trung tâm là một tấm bài vị được làm từ gỗ đen tuyền, trên đó còn khắc chữ như rồng bay phượng múa ta từ “Tổ Tiên”

Ngoài ra còn có rất nhiều thứ, một bát hương lớn, bên trái là một bình hoa, bên phải là một đĩa hoa quả rất lớn. những thứ này được bày theo một quy tắc riêng Bông Đồng Quả Tây y như truyền thống người Việt.

Bên dưới là bày biện tam sinh lục súc, nhưng vì không có gà heo, nên Minh Vũ đã cho thay thế bằng chim và thỏ. Chín gà ba thỏ, thêm vào đó là rất nhiều bánh nướng xếp thành từng chồng lớn.

“Klu! Tổ tiên! Là thứ gì!” Baba không nhận được mà hỏi.

Klu không nhận được mà trừng mắt với Baba trầm giọng mắng “Tổ Tiên chính là người đời trước bộ tộc ta! Tổ tiên sẽ phù hộ cho bộ lạc ta có đồ ăn, có áo tốt để mặc, mùa đông không sợ chết đói, không sợ chết lạnh.”

“Tổ Tiên là thần linh!” Baba vẫn cố gắng truy hỏi.

Klu lâm vào trầm tư một hồi lâu rồi mới nói “Thủ Lĩnh ta đã giết thần linh bộ lạc ta! Bộ lạc ta không có Thần Linh! Chỉ có Tổ Tiên! Thần Linh là kẻ xấu! thần Linh giết tộc nhân ta!” Klu nhớ lại chuyện trước kia cảnh tượng tộc nhân bị ói mà chết, tiêu chảy mà chết vẫn còn đọng lại trong đầu của hắn.

“Baba! Hôm nay ta sẽ mời tổ tiên bộ lạc ta đến để giúp bộ lạc các ngươi! Khi ta gọi được Tổ Tiên! Ngươi phải làm theo lời Melly!” Klu cùng Baba đang thảo luận thì Minh Vũ bước tới nói chuyện.

Lúc này Minh Vũ khoác lên người một bộ đồ cực nặng và dày, thậm chí còn có một chút mùi khia nước tiểu.

Baba không hiểu ngô khoai gì cả, hắn gật gật đầu tỏ ra đồng ý.

Chừng nửa giờ sau dưới sự chuẩn bị cùng đôn đốc của bộ lạc, gần 200 con người tụ tập lại một chỗ xếp thành 10 hàng khác nhau vây quanh bàn thờ Tổ Tiên.

Đứng đầu hàng đương nhiên là Klu, Orc, Melly, Baba K’Khim,... đứng ở vị trí cao nhất chính là Minh Vũ.

Mở đầu là một bài văn tế tự do Minh Vũ tự nghĩ ra, nói về công ơn tổ tiên, sau đó hán tiếp tục nghi lễ bằng màn trình diễn ba quỳ cửu bái, sau đó lại thắp lên 3 cây hương thật to vào vị trí trung tâm.

Tiếp theo đó là mầu tộc nhân đầu hàng cũng làm y như thế, Baba cũng không hiểu nguyên do chỉ biết làm theo.

Bất ngờ Minh Vũ lắc mình liên tục giống như là bị giật kinh phong, đồng thời miệng phát ra những âm thanh cực kỳ quái lạ, giống như là đang kêu gọi quỷ thần.

“Phù!” bất ngờ một ngọn lửa màu xanh bốc lên từ lư hương, hỏa quang chói lừng hực phát ra một màu xanh lục ma quái.

“ah! Tà thần! là tà thần!” không biết ai hô lên, cả một đám người bộ lạc Baba không ngừng đập đầu, chỉ có tộc nhân bộ lạc Đại Việt vẫn đứng đung như thường, cái trò này thủ lĩnh bọn hán từng làm mấy ngày trước, quả thật cái kia chơi rất vui.

Lửa xanh chưa tắt, lúc này lửa xanh đã lan khắp người Minh Vũ, cả người hán bao trùm một ngọn lửa quỷ dị, hình ảnh không khác gì hóa thân của tà thần, càng khiến cho những tộc nhân kia quỳ bái không thôi.

“Các Ngươi mời ta ra đây có chuyện gì!” thanh âm khàn khàn vang lên.

“tổ Tiên hiển linh! Tổ tiên hiển linh!” Melly chớp lấy thời cơ hét lớn, ngay sau đó đập đầu lia lịa. mấy tộc nhân cũng a dua ăn theo, không ngừng quỳ bái không khác gì bộ dáng của Melly.

“tổ Tiên! Đây là Baba bộ lạc của hán bị nguyên rủa! tổ tiên có cách gì giúp được cho bộ lạc hán không?” Mely âm thanh nói.

Minh Vũ quay qua nhìn Baba đang không ngừng đập đầu lia lịa hỏi “ngươi là Baba! Từ trường bộ lạc!”

Baba cả thân hình run rẩy “ta ta ta là Baba! Bộ lạc ta bị trừng phạt! tộc nhân ta không đi được, chỉ trong một đêm! Mong tổ tiên giúp đỡ!”

Phạm Long lộ ra bộ dáng trầm ngâm.

“vùng đất các ngươi đang sống đã bị nguyên rủa, thần linh nơi đó đã bị ma hóa. Bộ lạc các ngươi ăn ở đó, sống ở đó, uống ở đó đương nhiên sẽ bị nguyên rủa theo!”

“nếu các ngươi đã gọi ta một tiếng Tổ Tiên! Ta sẽ giúp bộ lạc các ngươi!” Minh Vũ âm trầm lộ ra vẻ đấng đo rồi mới nói

“tạ ơn Tổ Tiên! Tạ ơn tổ tiên!” Baba không ngừng đập đầu.

“bộ lạc các ngươi hãy rời vùng đất đó đi! Lên vùng đất của ta! Ta sẽ bảo hộ cho các ngươi!” Minh Vũ chỉ nói tới đó, bỗng dưng hét lớn một tiếng cả người đổ ập xuống, ánh lửa xanh cũng tắt đi.

“cung tiễn Tổ Tiên!” Melly lại lên tiếng thật to, kéo theo toàn bộ tộc nhân cũng hét lên.

Ngay sau đó nàng chạy đến bên cạnh Phạm Long, nàng tuy biết trước mọi chuyện, nhưng nhìn thấy bộ dáng kia của Minh Vũ nàng cũng không nhịn được mà đau lòng.

“Vũ! ngươi tốt!” Melly cực kỳ lo lắng.

“Không có chuyện gì! Nàng đưa ta đi tắm!” Minh Vũ nhỏ nói chuyện.

Đơn giản lúc này người hán cực kỳ khó chịu, cả thân người toàn là nước tiểu, ngay cả mặt hán cũng được bịt bằng một chiếc khăn thấm đầy nước tiểu. để diễn cái trò chơi lửa này hán thật là ăn khổ rất nhiều.

Có được photphos trong tay Minh Vũ đã chuẩn bị kịch bản này từ trước, hán không ngờ phải dùng nhanh đến như vậy. hán mặc đến tận ba lớp quần áo, lớp trong cùng chính là lớp vải thấm đầy nước tiểu, lớp thứ hai là lớp áo da giúp bảo vệ thân thể khỏi P2O5 hay P3O4 thể khí khi photphos cháy trong không khí.

Còn lớp ngoài cùng chính là một lớp áo da thú được thấm đầy Photphos, khi đó hán mới trình diễn được một màn hóa nhân xanh lục kia.

Minh Vũ vừa rời đi A’Khim đã thay thế Minh Vũ chủ trì công việc tiếp theo. Đó chính là để cho mọi người thắp hương cùng bái lạy, sau đó mới dọn thức ăn ra chiêu đãi. Và đây cũng là khoảng khắc bộ lạc thích thú nhất.

Chỉ có Baba cùng tộc nhân của hán vẫn còn chưa hoàn hồn trở lại, cho đến khi Klu gọi hán đến ăn họn họ vẫn còn ngây ra.

Thức ăn hôm nay cũng không có gì đặc sắc cho mấy, bởi vì chuẩn bị khá ít thời gian đồng thời cả ngày hôm nay bọn họ phải chạy đông chạy tây giúp Minh Vũ diễn vở kịch này.

Món buổi tối bao gồm một ít rau dại, mọc khác nhiều tại vùng ven rừng ngập mặn, vị ăn cũng khá được. món chính là cháo thập cẩm, bao gồm những thứ thịt được cúng tổ tiên ra, bên trong còn có nội tạng động vật làm sạch như gan, tim, phổi, ruột.

Ngoài ra còn có một thứ đặc biệt, là huyết đông. Huyết đông chính là thứ Minh Vũ mới nhớ ra gần đây, huyết sau khi lấy ra, thì cho vào nước, muối, ớt bột, với tỉ lệ một huyết một nước. cho thêm hương liệu khi huyết đông đem nấu chín vị sẽ ngon hơn rất nhiều.

Hỗn hợp kia để đông trong vòng nửa tiếng sau đó lấy ra luộc cho chín rồi đi ngâm nước lạnh. Khi nào ăn thì dùng dao cắt từng khối ăn cùng với cháo là được.

Ngoài ra vẫn còn món phụ ăn kèm, như bánh nướng cùng thịt cá sấu xào.

Cả một đám người hỷ hục mà ăn. Tiếng húp cháo ròn rột vang khắp mọi nơi, hương bánh nướng cùng thịt xào cũng không tẻ chút nào.

Mà tại đằng sau, góc khuất lều trại Minh Vũ cùng Melly đang tắm cùng nhau, Melly đang dùng đôi tay của mình không ngừng kỳ cọ trên lưng cho Minh Vũ, giọng điệu cực kỳ ai oán.

“ngươi! Làn sau không được làm như thế! Lỡ nữa đốt cháy ngươi thì phải làm sao?”

“Hắc! ta không sao! Ta tính cả rồi! lửa kia không đốt được ta!” Minh Vũ cực kỳ tự tin.

“ngươi thất Baba như thế nào! Có lửa được hấn ta không?” Minh Vũ hỏi.

“ta cũng không biết! nhưng tên kia mặt khá ngốc! thậm chí ta còn thấy quần hấn còn bị ướt! xem ra khi nãy đã tè trong quần!” Melly tay mò xuống bên dưới kiểm tra tiểu huynh đệ cho Minh Vũ.

“Melly! Nay không được!” Minh Vũ có chút phàn nàn.

Không phải hấn không muốn, mà hôm nay thật sự không được, tuy hấn đã dùng vải thấm nước tiểu làm mặt nạ phòng độc, thế nhưng hấn vẫn có cảm giác không an toàn, vài chờ đảm bữa nửa tháng cho đến khi chất độc được cơ thể đào thải ra bên ngoài hấn mới dám động nằng.

Nếu như không phòn kỹ lưỡng, một khi Melly có thai thì nguy, như thế đứa trẻ sinh ra rất dễ bị dị tật bẩm sinh hay bệnh hoạn gì đó.

Cái này được gọi là phòng bệnh còn hơn chữa bệnh.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

<https://www.facebook.com/Nguy%03%AA-Th%01%BB%0A7y-Th%01%BB%09Di-%04%90%01%BA%0A1i-108535490628950/?mod...>

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Baba quy phục

Trải qua một đêm trần trọc khóc ngủ, Melly cứ liên tục quấy phá, cuối cùng Minh Vũ cũng tỉnh dậy chuẩn bị cho ngày mới.

Vội đôi mắt thâm đen, sắc mặt không một chút sinh lực do thiếu ngủ, nhưng bộ dáng lúc này của Minh Vũ càng khiến cho Baba tin tưởng rằng Minh Vũ đã vì bộ lạc hấn mà phải trả giá bằng sinh mệnh của bản thân. Baba càng thêm kính trọng đối với Minh Vũ.

“Vũ thủ lĩnh! Ngươi tốt!” Baba đến bên cạnh Minh Vũ chào hỏi.

Lúc này thời gian sáng sớm, thức ăn vẫn còn chưa làm xong thế nên Minh Vũ được cấp cho một ly nước mật ong đây chính là đặc quyền chỉ có Minh Vũ được có mà thôi.

“cũng không tốt lắm!” Minh Vũ thân nhiên trả lời đồng thời hớp một ngụm nước ảm.

“Baba Tù Trưởng! ngươi đã tìm biện pháp chưa!” Minh Vũ chợt hỏi.

Baba lâm vào trầm tư sau đó nói

“Tổ Tiên bộ lạc ngươi nói! Vùng đất ta sống đã bị ma hóa, không thể ở được nữa! nhưng bọn ta lại không biết đi đâu!”

“Ngươi có thể đến bộ lạc của ta! Bộ lạc ta còn dư chỗ rất nhiều!” Minh Vũ cười hi hi.

“ như vậy có được không?” Baba có chút gấp.

“ được thì vẫn được! nhưng bộ lạc người phải gia nhập bộ lạc bọn ta! Phải làm lễ tế tổ mới được gia nhập!” Minh Vũ thận trọng nói.

“ lại làm tế tổ!” Baba nghi hoặc.

“ Bộ lạc ta không có thần linh! Chỉ có tổ tiên, Tổ Tiên bọn ta là người trên trời! sẽ giúp bộ lạc ta soi sáng, bộ lạc sẽ không bị diệt vong.

“ muốn gia nhập bộ lạc, phải được tổ tiên đồng ý, phải quý bái tổ tiên, phải cắt máu ăn thề, nếu sau này phải bội kẻ đó sẽ bị trừng phạt!” Minh Vũ đương nhiên phải nói ra những lời mị hoặc cũng như uy hiếp với những người mới này.

Baba thất thần một hồi lâu, sau đó mới quỳ trước mặt Minh Vũ.

“ Vũ Thủ Lĩnh! Hay thu nhận bộ lạc ta! Ta muốn bộ lạc không bị nghiền rủa! ta muốn bộ lạc đủ thức ăn, ta muốn bộ lạc có đủ nước uống! ta muốn bộ lạc ta mùa đông không bị chết vì lạnh”

“ Tốt! baba ta chấp nhận lời thỉnh cầu của người!” Minh Vũ cũng thờ phào một hồi nhẹ nhõm. cuối cùng bao công sức cũng đã lừa được một bộ lạc lớn gia nhập vào.

.....
Ba ngày sau trên một cây cao, lúc này Minh Vũ, Klu, Melly đang đứng trên một ngọn cây cao nhắm về một hướng xa xa.

Cách đó không xa chính là thứ mà Minh Vũ tìm bao lâu nay. Đó chính là bầy ngựa hoang vùng đồng cỏ. bầy ngựa này chỉ ít có 30 con, trong đó con trưởng thành lên tới 24 con. Số con non còn lại cũng không quá nhỏ, chỉ ít chúng cũng một năm tuổi. Nếu bắt được toàn bộ bầy ngựa kia thực lực bộ lạc sẽ tăng lên một mảng cực lớn.

Ngựa có thể dùng để kéo xe, dùng để cưỡi, dùng để chiến đấu. nói chung ngựa thời cổ đại chính là vật báu không thể dùng khái niệm giá trị để trao đổi, vì nó vô giá.

Mấy ngày trước sau khi baba thu phục bộ lạc lòng Minh Vũ vui như nở hoa. Niềm vui còn chưa tắt. A'Khim đi tuần tra báo về phát hiện dấu tích bầy ngựa hoang, bọn chúng đi đến khu vực sát đầm lầy.

Nghe được tin đó Minh Vũ vui mừng đến nhảy dựng lên, ngay sau đó hắn là lập ra một loạt kế hoạch để bắt bầy ngựa kia, bắt phải cho sạch, không chừa lại một con.

Bắt ngựa đó là lĩnh vực mà Minh Vũ không hề biết, thế nhưng không ăn thịt heo cũng biết heo chạy như thế nào mà.

Ngựa lấy sức cưỡi là chủ yếu, vì thế chân ngựa phải bảo vệ cực tốt, nếu dùng cách thông thường đào hố thì coi như đi tong một con ngựa.

Theo cách bắt ngựa cùng thuần hóa ngựa của người Mông Cổ. chính là rượt theo bầy ngựa, sau đó từ từ tách bầy chúng ra đồng thời dùng thòng lọng siết cổ chúng lại.

Nhưng lúc này trong tay Minh Vũ chỉ có một bầy trâu cùng hai con hươu sừng tấm. về tốc độ cũng cũng như sức bền trâu cùng hươu sừng tấm không thể so sánh bằng ngựa đồng cỏ.

Sau một ngày suy đi tính lại Minh Vũ quyết định đào hố bẫy ngựa.

Trong hai ngày hầu như toàn bộ tộc nhân đều tham gia vào việc đào hố. hơn trăm con người hì hục cả ngày đào một cái hố dài và rộng, bên dưới còn trải một lớp bùn dày, có tác dụng giữ chân, đồng thời phía trên còn được ngụy trang bằng một lớp cỏ khô. Chỉ cần bầy ngựa lọt vào hố kia, chúng sẽ không còn cơ hội thoát ra được.

Phần còn lại tộc nhân không ngừng giám thị giám sát đường đi nước tiến của bầy ngựa, thậm chí cả tập tính của bọn chúng.

Ngựa chính là một loài động vật kỳ lạ, chúng rất là thông minh, thậm chí có thể cảm nhận được nguy hiểm từ xa.

Mất chúng là một thứ lợi hại nhất, thuộc loại có nhãn cầu to nhất trong tất cả động vật sống trên cạn. vì thế chúng có thể nhìn ở khoảng cách xa và bao quát 240 độ. Đồng thời ban đêm cũng như ban ngày chúng có thể nhìn cực rõ. Điểm mù duy nhất chính là trước mũi chúng.

Và thêm một đặc điểm khác về loại ngựa, chính là chúng chỉ nằm khi cảm thấy xung quanh thật sự an toàn, nếu như chúng không cảm thấy ai toàn, chúng sẽ ngủ bằng ba chân.

Trong mấy ngày nay quan sát Minh Vũ thấy bầy ngựa này con đầu đàn không phải là một con ngựa đực mà là một con ngựa cái có vóc dáng rất to lớn. cả bầy ngựa vào ban đêm có ít nhiều cũng có mấy con nằm xuống đa phần là những con non. Còn con đầu đàn vẫn luôn trong thế đứng.

Điều này chứng tỏ cái gì, là con đầu đàn luôn trong tư thế cảnh giác cho toàn bộ bầy đàn. Hơn nữa nó cũng là con khỏe nhất, to nhất.

Minh Vũ còn phát hiện ra trong bầy ngựa có 8 con cái khác thường hơn so với những con khác, bụng to hơn, đi chậm chạp hơn, thậm chí vị trí của bọn chúng thường nằm ở vị trí trung tâm bầy đàn. Như thế chứng minh 8 con ngựa cái kia đang mang thai.

Sau vài ngày tìm hiểu kỹ tập tính, thói quen cũng như thức ăn nguồn nước của bầy ngựa, mà Minh Vũ đã lập ra một kế hoạch cực kỳ chi tiết.

Hằng ngày bầy ngựa rong ruổi khắp khu vực đồng cỏ, ước tính có khoảng 20-30 km. chúng rất thích ăn cỏ còn xanh tươi, bên trong có khá nhiều nước. ngoài ra chúng còn thường lui tới một khe nước nhỏ cách dòng Quada không xa chừng 10 km về phía tây.

Minh Vũ quyết định cho đào bẫy tại vị trí đó, chỉ cần bầy ngựa đến uống nước, hã sẽ đập vào phục của cửa bộ lạc.

Những chiếc hố lớn được đào theo hình chữ U, tộc nhân sẽ ẩn nấp xung quanh những trảng cỏ lớn, một khi bầy ngựa vào vị trí, mọi người sẽ cùng nhau đuổi dồn bầy ngựa về hướng đã chú định sẵn.

Bây giờ trôi qua, trong bảy này ngày bộ lạc tập trung lực lượng lao động, phối hợp với công cụ lao động, nước, bọn họ đã đào được một khe rãnh sâu và rộng, chiều dài ước tính khoảng 200 mét.

Phải nói lần này Minh Vũ bỏ ra công sức cực kỳ lớn, cả nhóm người dường như ném mật dầm sương mà chờ đợi bầy ngựa. hầu như mọi người luôn túc trực tại vị trí.

Cuối cùng bao nhiêu công sức cũng đã thành toàn, cuối buổi chiều Minh Vũ đã nhìn thấy bóng dáng bầy ngựa đang chậm rãi đi tới khe suối uống nước.

Vẫn là con ngựa cái đầu đàn to lớn kia, nó chậm rãi bước đi bộ dáng cực kỳ oai nghiêm.

“Lên!” Minh Vũ ngay lập tức phát ra hiệu lệnh. Ba phương hướng khác các tộc nhân bắt đầu châm lửa thiêu đốt đồng cỏ.

Minh Vũ bắt chặt vào thiên tính sợ lửa của động vật, thế nên lần này hấn chơi rất là lớn. đốt lửa bao vây lấy bầy ngựa bắt chúng chạy vào ngõ cụt.

Chỉ trong chốc lát thế lửa đã hùng hực, hỏa khí ngút trời.

“hý!!!!!!” một tiếng ngựa hí vang cả trời đất. bọn ngựa chưa kịp uống ngụm nước nào đã cầm đầu mà chạy về phương hướng ngược lại, dường như chúng muốn xông qua đám lửa mà đòà thoát.

Thế nhưng đám người Klu đã có mặt kịp thời, bọn họ không ngừng rống lên giống như những con khi mùa động dục. tiếng hú dài khiến cho bầy ngựa hoảng sợ trận hình nhanh chóng tán loạn.

“Đuổi theo!” Minh Vũ gầm lên. Hã ngay lập tức cùng Melly trèo lên lưng con hươu sừng tám một mạch đuổi theo.

Còn tộc nhân bộ lạc người không có vật cưỡi cũng ba chân bốn cẳng chạy ủa theo, đồng thời phát ra những tiếng hú chói tai.

Dọc theo đường chạy, rất nhiều ổ phục kích nhảy ra, dọa bầy ngựa sợ phải nhảy hoảng lên, trận thế cực kỳ rối loạn, bọn chúng chỉ biết cầm đầu mà chạy theo con đầu đàn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 184: Bắt ngựa

Cả một vùng đồng cỏ yên tĩnh hôm nay đã trở thành một bãi chiến trường tàn khốc, khói đen bốc lên tứ phía, các chủng động vật cuồng loạn mà chạy, âm thanh vỗ ngựa phi vũ cộp cộp cộp phát lên đinh đưng.

Ngựa với đặc tính có thể nhìn với một góc cực rộng hơn nữa vô cùng chuẩn xác. Đó chính ưu điểm cũng là nhược điểm mà Minh Vũ lợi dụng để dồn bầy ngựa vào bẫy.

Vì bọn chúng có thể nhìn từ khoảng cách xa, nên việc bố trí quân mai phục dù dọa trở nên rất dễ dàng phạm vi phải nói là bao quát nhiều điểm trọng yếu, nhưng lại vô cùng hiệu quả.

Cả hai rượt đuổi nhau quãng đường chừng 2 km. tốc độ phải nó là cực kỳ kịch liệt, ngựa không hổ là xe đua thời cổ đại, tốc độ của nó có thể lên đến 70 km. tốc độ hầu như muốn gấp đôi tốc độ của mấy con trâu trong tay Minh Vũ.

Tuy vậy tốc độ không phải là có thể giải quyết được tất cả. thử hỏi tại sao con người từ lúc hình thành ban đầu chỉ là một chủng loại yếu kém nhất, kẻ thù khắp nơi, mà giờ này con người chính là loài vật thống trị thế giới này. Tất cả chỉ gói gọn trong hai từ là “Trí Khôn!”

Minh Vũ đã dày công bố trí, đâu đâu cũng có người của bộ lạc, đốt lửa, múa cờ, thậm chí là hò hét gào rú.

“Vũ! có được không?” Melly ngồi phía sau Minh Vũ có chút lo lắng hỏi.

Đến bây giờ nàng cũng không rõ ràng cho lắm tại sao Minh Vũ lại muốn bắt mấy con thú kia cho mấy. nếu mà muốn ăn thịt thì chỉ cần một mũi tên là xong chuyện. ấy vậy mà lần này Minh Vũ đã huy động tất cả lực lượng mà bộ lạc có lúc này để săn bắt bầy ngựa kia.

“Được! không được cũng phải được! bầy ngựa kia! Phải bắt sống! ta có ngựa! ta có tất cả!” Minh Vũ giọng điệu cực kỳ khẳng định và cứng rắn.

Bầy ngựa vừa băng qua một trảng cỏ cực lớn, nơi đó phía sau trảng cỏ chính là nơi bố trí cạm bẫy của bộ lạc, cũng như đại bộ phận nhân thủ cũng đã mai phục tại đó.

“Hý!” một tiếng hí cực dài vang lên. Con ngựa đầu đàn dường như đã phát hiện ra điều gì đó bất thường. nên nó hí vang một tiếng lanh lảnh cả trời đất.

Minh Vũ thấy vậy tưởng chừng không ổn, hẳn cho rằng con ngựa đầu đàn kia đã phát hiện ra cạm bẫy của hắn mà thay đổi phương hướng, như vậy bao nhiêu cố gắng mấy ngày nay của bộ lạc sẽ tan thành mây khói.

Không! Rất may cho hắn, con ngựa đầu đàn kia, tuy hí vang ý như là cảnh báo cho bầy ngựa là có nguy hiểm. thế nhưng bầy ngựa vẫn tiếp tục chạy, nhưng lần này đội hình bọn chúng đã có một chút đội hình đội ngũ, chứ không có rời loại như trước.

Con ngựa cái to lớn kia hiển nhiên là vị trí dẫn đầu. chạy theo sau nó là những con ngựa đực to khỏe hung hãn.

Chúng di chuyển theo hình thoi, những con to khỏe làm tường thịt ở bên ngoài, ở vị trí trung tâm chính là những con cái đang mang thai và con non.

Việc duy chuyển này cực kỳ lợi hại, có thể tăng tốc độ duy chuyển của bầy đàn cao thêm một phần. những nguyên lý này được vận dụng nhiều trong đua xe đạp thời hiện đại.

Người xem đua xe đạp chủ yếu cho rằng đua xe đạp chiến thắng đó chính là do có sức khỏe mạnh, sức bền các thứ. Nhưng đó chỉ là một phần mà thôi, phần quan trọng đó là chiến lược, bọn họ vận dụng quy tắc này để cho những người chỉ định trong đội có được vị trí tốt nhất, giảm thiểu tiêu hao thể lực ở đầu trận và giữa trận. cho đến cuối trận người kia mới bức phá mà về đích.

Hàng đầu chính là vị trí đứng mũi chịu sào chịu lực cản lớn nhất từ sức gió thổi, lực cản không khí. Nhưng những con phía sau sẽ chịu áp lực ít hơn. Thậm chí những con chạy ở vị trí trung tâm còn được hưởng lợi khá nhiều vì chịu tác động của dòng khí lưu đẩy lên từ phía sau.

Dường như chỉ trong chốc lát khi bầy ngựa di chuyển theo đội hình, tốc độ của chúng tăng lên cơ hồ là gấp 1.5 lần.

Bọn chúng nhanh chóng cách xa nhóm người Minh Vũ phía sau một đoạn thật dài. Chỉ ít cũng có 6 – 700 mét.

Minh Vũ biến sắc, tuy vậy hắn cũng đánh ra một tiếng thở nhẹ. Bầy ngựa chạy với tốc độ cao như thế như thế quá tính sẽ cực kỳ mệt mỏi, một khi chúng muốn dừng lại một cách đột ngột sẽ cực kỳ khó khăn, thậm chí là sẽ có hiện tượng đè ép. Tất nhiên đó cũng là điều Minh Vũ mong muốn nhất.

“Cộp! cộp! cộp! cộp!” tiếng vó ngựa vang ầm ầm

Bầy ngựa lấy khí thế sấm sét muốn thoát khỏi vòng vây. Thế nhưng bọn chúng chỉ duy trì khoảng cách thêm 200. Thì con ngựa đầu đàn lại bị hụt chân cắm đầu xuống dưới.

Liên tiếp mấy con ngựa hàng đầu cũng cùng chung kết quả, một mực cắm đầu xuống lộn vài vòng dưới hố đất sâu.

“Hý!!!!!!” tiếng ngựa hí gào thét lên. Biến cố quá bất ngờ nhất thời quá nửa số ngựa trong đội hình bị lộn xuống hố bấy.

Cơ hồ cũng gần như trong tích tắc. ản dưới lớp cỏ khô, có khoảng 30 tộc nhân bộ lạc xông ra khỏi nơi ẩn nấp dùng dây thòng lọng nhắm hướng đầu cổ bầy ngựa mà ném tới.

Nhất thời trận hình bầy ngựa loạn thành một bầy, có xu hướng chạy loạn tứ tán.

Nhưng bọn chúng đã lọt ổ phục kích. Hố được đào theo hình chữ U chỉ có một lối ra duy nhất. nhưng lối ra đó đã bị nhóm người Minh Vũ chặn lại cộc khẩu. không còn khả năng trốn thoát, bầy ngựa lúc này đã là ba ba trong hũ, muốn bắt thế nào thì bắt.

“Rống Rống! Rống!” tộc nhân bộ lạc cuồng rống xông lên, thế nhưng vũ khí trên tay đều vút hết xuống đất, chỉ tay không và dây thừng mà xông tới. mục đích đương nhiên không phải là sát hại giết thịt mà là bắt sống thuần hóa.

Gần 200 con người bao vây lấy bầy ngựa, để tiện cho việc bắt giữ Minh Vũ ra lệnh cho tộc nhân lừa toàn bộ đám ngựa xuống dưới hố. bên dưới hố chính là một lớn bùn dày, sẽ ngăn cản tốc độ di chuyển cũng như tiêu hao thể lực bầy ngựa. như thế sẽ dễ dàng bắt giữ cũng như thuần hóa chúng.

Lúc này đồng cỏ đã loạn thành một bầy, lửa khói đã bốc lên từ phía, vùng đồng cỏ đại đại họa ngập đầu, diện tích cháy đề lên tới con số cơ hồ Minh Vũ cũng không thể toán ra. Nhưng hẳn lúc này cũng chẳng có thể quan tâm rồi. trời sinh voi sinh cỏ. cơ chế cháy đồng hoang cũng là chuyện bình thường. dù sao đi chăng nữa đây cũng là thời đại nguyên thủy. phải sống tốt cái đã rồi hãy còn tính đến chuyện bao đồng bảo vệ này nọ.

“Thủ Lĩnh! Chúng ta nên làm sao?” A’Khim chợt chạy tới hỏi Minh Vũ. lúc này lửa cũng đang cháy lan về phía này, nếu không giải quyết cho tốt lửa sẽ

thiếu hết bọn họ.

“không sao! Người còn nhớ các người dọn cỏ trồng khoai hay không?” Minh Vũ không có trả lời mà trực tiếp hỏi lại.

A’Khim chợt nhớ ra, lúc trước, trước khi trồng khoai, hắn đã từng được Minh Vũ cho chỉ huy một đám lớn người dọn cỏ quanh bìa rừng, sau đó đốt cỏ trên đồng cỏ lớn. chỉ cần dọn ra đất trống lửa sẽ không cháy đến.

“Ah! Có! Ta nhớ!” A’Khim dường như phát hiện ra chân trời mới liền vui vẻ nói.

“vậy người còn đi hỏi ta làm gì!” Minh Vũ có chút phát quạo. ngay sau đó cùng Melly rời đi.

Tuy hấn lộ ra bộ mặt khó chịu, thế nhưng trong lòng lại âm thầm vui vẻ, đơn giản là bộ lạc xuất hiện một số thành viên có một chút tư duy, nếu đào tạo tốt sẽ là một bộ phận đắc lực quản lý bộ lạc phát triển.

Lần này hắn đi đến chỗ Klu, Klu được giao nhiệm vụ canh chừng thật tốt con ngựa cái đầu đàn kia.

Ngựa là động vật rất thông minh, cơ hồ chúng có thể hiểu được tiếng người đồng thời cực kỳ trung thành.

Ngựa là động vật con đầu đàn chủ đạo, một khi con đầu đàn thuần phục thì cả bầy sẽ thuần phục theo, một khi con đầu đàn có chuyện cả bầy cũng có xu hướng muốn đi theo.

Vì thế Minh Vũ đương nhiên sẽ chú trọng con ngựa cái này rồi.

ở khoảng cách gần Minh Vũ có thể quan sát kỹ con ngựa này. Nó có thân hình cực kỳ to khỏe, ít nhất là thuộc giống ngựa đồng cỏ khỏe mạnh chạy tốt. chứ không phải kiểu giống như loại ngựa châu á lùn tịt chạy chậm bụng bự như bụng cóc.

Tuy thân hình nó quá nữa bị ngập trong bùn lầy chỉ để một phần lưng cùng chiếc cổ. nhưng Minh Vũ có thể khẳng định con ngựa này chiều cao từ đầu đến chân ít nhất 2 mét.

Toàn thân là một màu đen tuyền tông màu mạnh mẽ quý phái. Đôi mắt to tròn luôn nhìn chòng chọc đám người phía trên, miệng nó không ngừng phả ra những âm thanh hừ hừ cực kỳ phần nộ.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185

Vì truyện chập chờn khá là lâu, một số bạn cũng đã không còn nhớ rõ tình tiết của chuyện. nay mình comeback trở lại bộ truyện. đồng thời cũng tóm tắt lại sơ lược lại bộ truyện cũng như nhân vật, thành tựu, mục tiêu cũng như kẻ thù cho các bạn đã quên.

Lần này mình được rảnh 2 tuần thế nên trong 2 tuần này mình sẽ cố gắng ra chương. Cảm ơn các bạn đã ủng hộ mình trong suốt thời gian qua.

Minh Vũ: Nhân vật chính là người hiện đại xuyên không, có ngành học địa lý chuyên ngành, từ nhỏ sống ở vùng nông thôn đồng bằng sông Cửu Long.

Có kiến thức chuyên ngành địa lý. Vì thế main biết được rất nhiều kiến thức liên quan đến tự nhiên cùng một ít toán học, lý học ánh sáng, quan sát địa hình, và hóa học.

Vì từ nhỏ sống tại vùng nông thôn thế nên việc chế tạo bẫy cá, các loại thủy sinh có mấy phần thành thạo nắm chắc. cũng như là chế biến các loại mắm, nước mắm đặc hữu của miền tây sông nước.

Sau khi xuyên qua. Man là một tên nhóc 14 tuổi chuẩn bị bước vào tuổi thành niên. Bởi vì bị sói tấn công đã chết đi, và Minh Vũ chuyển xang thân thể tên này.

Không biết cha là ai, chỉ biết mỗi mẹ. nhưng mẹ đã chết vì sói.

Bộ lạc cực ít người, trong đó thợ săn là phần chủ lực của bộ lạc chỉ có 15 người nhưng đã bị thương hết ba người, số còn lại là phụ nữ trẻ em và người già.

Bộ lạc phải tích cực tích trữ thức ăn để qua khỏi mùa đông khắc nghiệt. thế nhưng nhân lực, nhân khẩu cơ hồ rất thấp, như thế sẽ không qua khỏi mùa đông.

Với kiến thức của mình Minh Vũ đã tạo ra các vật dụng thiết yếu cho bộ lạc cũng như cách chế tạo vật phẩm để bộ lạc sinh tồn: Đồ gốm, muối, bẫy cá, gùi,.....

Trải qua một mùa đông dài, bộ lạc không mất một ai hơn nữa còn thi nhập một lượng lớn người từ Lửa bộ lạc cùng bộ lạc khô. Cũng như là tìm ra khoai một loại thực vật cung cấp thức ăn cực tốt giá trị cực nhiều.

Tiếp theo bộ lạc thu phục thêm bộ lạc Núi Lớn, cũng như bộ lạc Orc. Một nữa bộ lạc Sky. Đồng thời gây chiến với nhiều bộ lạc khác như Nanh Bộ lạc, Lửa Bộ lạc, Đá Bộ Lạc, Gà Đỏ bộ lạc. và phân nữa còn lại Sky bộ lạc.

Voi vũ khí bằng đồng cùng cung tên bộ lạc trở thành thế lực mạnh nhất vùng. Nhưng lại không thể kinh thường một kẻ xuyên không khác.

Kai, sau khi đảo chính lật đổ tù trưởng bộ lạc Báo Đen, Kai đã dùng sự hiểu biết cùng tính khát máu của mình đã làm chủ một vùng rộng lớn, với toàn thể tộc nhân là người trưởng thành có sức khỏe tốt thiện chiến. cũng như xây cho mình một căn cơ cực kỳ vững chắc không thua kém gì bộ lạc Đại Việt.

Ngoài ra còn một vùng đất khác bên kia dãy núi, cực kỳ phát triển mà dường như đang phát động chiến tranh.

Hiện tại main đang thám hiểm vùng đồng cỏ phía nam. Arc này kéo dài hơi lâu, cũng do một phần tác không có rãnh rỗi để viết.

Thật sự trong thời gian qua ta không có công cụ để viết, vì không có ở nhà cũng như không có laptop. Ta xài pc ở nhà. Hiện tại đã về nhà rồi, nhưng chỉ rồi được khoảng 2 tuần mà thôi. ta sẽ cố gắng ra chương đều.

Cốt truyện trên cơ bản đã hoàn thành, và một cái kết không ai có thể ngờ được hắc hắc hắc.....

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 186: Thu Phục – Thuần Hóa

“Klu! Lôi nó lên!” Minh Vũ cười tà nhìn chăm chăm con ngựa đầu đàn kia. Sau đó hần liền phân phó cho Klu chuẩn bị trang bị cũng như cách thế nào để khuất phục con ngựa cứng đầu kia.

Bởi vì bây giờ ngựa bị vùi quá nửa dưới bùn, nên việc mang chúng lên khá là khó khăn. Cũng phải mất hết nửa giờ mới mang con ngựa đầu đàn lên được.

Lúc này cả thân thể nó đã bị bao phủ đầy bùn nhão. Nhưng như vậy cũng không thể nào làm cho nó mất một chút nhuệ khí nào cả.

“hỳ hỳ hỳ!” trong miệng nó lúc nào cũng phát ra âm thanh tỏ ra cực kỳ bất mãn, lâu lâu nó lại vùng người lên muốn thoát khỏi trói buộc.

Nhưng cho dù thế nào nó cũng không thoát khỏi trói buộc trên người cả. một sợi dây thông lưng luôn treo trên cổ chưa tính các phần bụng, chân trước, chân sau đều có dật trói buộc cố định vào một gốc cây gần đó.

Lúc này do dù nó có sức mạnh phi thường vượt trội cũng khó có thể thoát được ma trảo của Minh Vũ cả.

Klu được giao trọng trách thuần phục con ngựa hoang này. Đối với loài ngựa không thể dùng thức ăn để thuần hóa chúng. Chúng có lòng tự tôn rất là cao, cho dù có đói chết cũng sẽ không bị khuất phục. đối với chúng chỉ có sức mạnh, kẻ mạnh hơn nó nó mới khuất phục.

Mà trong bộ lạc thì chỉ có Klu là chiến binh mạnh nhất, cũng có một chút đầu óc trong bộ lạc.

Orc khỏe mạnh, sức mạnh có thể so với một con trâu, nhưng lại bị vấn đề gen di truyền cận huyết nên rất là đàn độn, cả bộ lạc hần chỉ nghe lời duy nhất là Minh Vũ.

Melly dũng mãnh thiện chiến, có đầu óc, nhưng nàng thiên phú về nhanh nhẹn và tốc độ làm chủ. Còn để khuất phục con ngựa thì cần đến sức mạnh và sức bền mới làm được.

Chok thì tên này mạnh miệng nhưng nhát gan không thể nào làm được chuyện đại sự.

Iru giỏi nhất là giao tiếp du thuyết, nịnh bợ không đáng nhắc tới.

Sau nhiều lần phân tích Minh Vũ quyết định cho Klu khai đao đầu tiên.

Rất nhanh mấy cái tộc nhân xung quang sau khi cột con ngựa vào gốc cây cũng nhanh chóng lui ra một đoạn, bao vây lấy hiện trường tạo thành một hình tròn. Mà lúc này trong vòng tròn chỉ có mỗi một mình Klu đối diện với con ngựa. bộ dáng cúi ngựa. nhưng ánh mắt lạnh lẽo hình chòng chọc con ngựa.

“Hý!” cảm nhận được địch ý và nguy cơ trên người Klu mang lại. con ngựa đã lồng lên, cả người chòng dẩy hai vó trước không ngừng đập mạnh trong không khí.

Sau đó bắt đầu cào cào đất lộ ra bộ dạng đôi đầu một một, giống như đó là nghi thức chiến đấu của loài ngựa.

Klu lúc này để lộ ra bộ dáng cực kỳ thận trọng, trên người hắn lúc này đã trang bị một lớp giáp da cực dày, đề phòng khi bị ngựa đá còn có thể giảm nhẹ chấn thương.

Minh Vũ giao cho hắn việc này cũng không phải là đem con bỏ chợ tùy cho hắn tự xử lý.

Mà là Minh Vũ đã hướng dẫn cách thức, cũng như chuẩn bị cho Klu các loại công cụ phụ trợ.

Ngoài trên người mặc một bộ giáp da cá sấu thật dày ra, Klu còn được cột một sợi dây lớn, phía sau có mấy người nắm chắc sợi dây đó, một khi klu bị thương mấy người kia sẽ nhanh chóng kéo Klu ra ngoài tránh cho hắn bị thương tổn nặng hơn.

Cả một đám người im lặng, ngay cả mấy con ngựa phía dưới cũng im lặng, chăm chú quan sát trận chiến kia một người một thú im lặng, hằm hằm nhìn nhau, không một ai động cả.

Bất ngờ Klu rú lên một tiếng cả người nhảy lên, ý định muốn lao vào con ngựa đầu tay đôi.

Con ngựa cũng rú lên, một lần nữa lồng lên. Chuẩn bị giao phong.

Thế nhưng không ngờ đến Klu chỉ làm bộ xông lên thôi chứ hắn không có ý định lao lên tấn công trước. con ngựa nhất thời bị mất ưu thế ban đầu, vó ngựa vừa chạm xuống đất Klu đã thừa cơ vọt lên cả thân hình không khác gì một con khi ôm lấy cổ con ngựa.

Bất ngờ đầu bị tập kích, con ngựa giật dử lồng lên, thế nhưng Klu nặng chỉ ít cũng 60kg, phối hợp cùng quán tính cũng như sức mạnh của mình, chỉ trong tức khắc con ngựa đã bị mất đà ngã khụy xuống đất.

Nhưng nó vẫn cố gắng chống đỡ, không bị nằm bẹp xuống, bí đường cố gắng thoát ra, nhưng Klu như gò trong xương bám lấy không tha, ưu thế của ngựa hoàn toàn không thể vận dụng, hơn nữa điểm yếu nhất của nó là cổ lại bị công kích.

Không còn đường nào khác hằm răng nó mở thật to hung hăng cắn một ngụm vào phần hông Klu.

“Ah!” Klu hét thảm một tiếng, tuy thân trên người hắn mặc một giáp thật dày dung lực hàm ngựa cũng không hề yếu chút nào, bị xứt thịt thì không có nhưng đau đớn vẫn có thừa.

Klu rống lên một tiếng miệng hắn cũng tiện mở ra cắn vào lỗ tai con ngựa. máu tươi phun ra đầy mặt hắn. con ngựa cũng rống lên thảm thiết, nhưng miệng vẫn không há ra một chút nào hết.

Hai bên giằng co một hồi, mặt Minh Vũ cũng đen lại, hắn thật không ngờ ngựa cũng có thể cắn người, mà Klu cũng không khác gì chó cắn ngược lại.

Cuối cùng con ngựa cũng không chịu được nữa, thả lỏng thân hình cũng không còn giằng co nữa ý chịu thua đầu hàng. Klu nhất thời được buồn lòng, cả người cũng đổ ập xuống thở hổn hển.

“rống!~ rống! rống!” chúng tộc nhân lại cuồng rống lên, điều này chứng tỏ Klu đã thành công, con ngựa kia đã khuất phục. bọn họ mắt thò thò nhìn mấy con ngựa bên dưới hố, ý định mình sẽ thuần phục một con trong số đó, nó sẽ là vật cưỡi của bọn họ. họ hẳn muốn được như Klu có một con thú để cưỡi. hằng ngày vào buổi chiều cùng thú cưỡi đi dạo, tắm cho nó, chải lông cho nó...

Chỉ 10 phút sau, Klu cũng đã phục hồi một chút thể lực, hắn liền lấy ra từ trong ngực một bộ dây cương đặc chế dành cho ngựa, với kích thước phồng ché từ dây cương của hươu sừng tấm.

Dây cương là một công cụ đặc thù dùng để khống chế và điều khiển ngựa, vì kim loại ít và hiếm thế nên Minh Vũ đã làm khóa hàm bằng loại gỗ màu đen tuyền cực rắn mà hắn tìm thấy ở vùng đồng cỏ.

Dây cương được mang vào, con ngựa có tình vùng vẫy một chút, thế nhưng nó cũng đã hết sức vùng vẫy chỉ mang tính tượng trưng mà thôi.

Có kinh nghiệm từ người đầu tiên cũng như con đầu đàn cũng đã bị khuất phục thế nên việc thu phục những con còn lại hầu như rất dễ dàng, thậm chí còn không cần đến chiến thuật tay đôi chứng tỏ thực lực nữa. mà chỉ cần lôi chúng lên mặt đất rồi dùng dây cương lấp vào là xong chuyện.

Nói thì nhanh, thế nhưng đến tận ngày hôm sau, bộ lạc mới giải quyết hoàn toàn được cho bảy ngựa lên mặt đất, cũng nhưng mang chung về nơi cư trú bộ lạc.

Tuy có một số con vẫn cứng đầu, nhưng dùng thức ăn, nước uống pha muối loãng là mồi dụ, chỉ trong 5 ngày tiếp theo bảy ngựa có vẻ nghe lời hơn rất nhiều, tuy chưa có thể trèo lên lưng cưỡi được, nhưng đã tốt hơn lúc đầu rất nhiều.

Cả nhóm người cực kỳ vui mừng, còn nhóm người Baba mới gia nhập bộ lạc cũng không biết được những chiến tích lỗi lạc trước kia của bộ lạc từng thuần hóa trăm sừng dài như thế nào, cũng muốn rút con mắt khi quan sát bảy ngựa nghe lời chịu phục tùng theo từng ngày.

Mà trong những ngày này Minh Vũ cũng không có rảnh rỗi chút nào, hắn đang nghiên cứu hệ thống yên ngựa và cả móng ngựa.

Hai công cụ này cực kỳ quan trọng, không những giúp cho người cưỡi ngựa có thể thuận tiện dùng được sức trên lưng ngựa, mà còn làm giảm khả năng

thương tổn đến ngựa.

Trở lại với Kai cùng đồng bọn, sau khi bắt ngờ rút quân trước khi tấn công bộ lạc Sầm Sơn trong một phút suy nghĩ, lần này Kai đã mang quân trở lại, hơn nữa không hề lén lút lúc ẩn nấp trong bóng đêm, mà đường đường chính chính kéo quân sang. Lấy tư thế oai nghiêm nhất, đội hình trang bị chỉnh tề, trang phục cũng có mấy phần giống nhau chứng tỏ đây là một đội quân chính quy tiêu chuẩn.

Tuy không có được hoành tráng như giáp da, trang bị đồng sắt gì đó đồng nhất một màu, một kiểu dáng. Nhưng lại là một kỳ cảnh trong xã hội nguyên thủy lúc này.

Kai đi đầu trên người hấn là một bộ giáp da chỉnh tề, chứ không phải là quần quần da trên cơ thể. Cổ tay, cổ chân đều được quấn một lớp da phòng hộ và được buộc chặt bằng dây thừng, trông cực kỳ chỉnh tề.

Hắn đội trên đầu một cái nón lông chim hai màu trắng đen nguyên thủy có cấu tạo giống như những chiếc nón tù trưởng các bộ lạc da đỏ vùng bắc mỹ.

Theo sau hấn là ba hàng quân lính với trang bị, trang phục chỉnh tề đều nhau, trong đó 4 hàng đầu đều trang bị cung tên với những mũi tên được làm bằng đá hay bằng gỗ được vót nhọn, tuy không có sát thương cao như tên của bộ lạc Đại Việt, nhưng đen so sánh với vũ khí bằng xương của bộ lạc Sầm Sơn thì tốt hơn rất nhiều.

Đội cung thủ của Kai có tầm bắn tối đa lên đến 70 mét, sức tấn công cũng không hề kém, nhưng thần hoạt động chính xác cũng như sát thương lớn nhất là nằm trong khoảng 50m.

Phía lưng đội cung thủ là một đội hình hơn 50 người tay trái bọn cầm một ngọn giáo bằng gỗ, có mũi được chế tác bằng đá hay xương, nhưng được mài nhọn vô cùng sắc bén. Tay phải là cầm một tấm khiên được kết bằng những nhánh cây có cấu tạo giống như những tấm khiên thời Đường Trung Quốc dùng để đánh gặc Oa hải tặc nhật bản, cấu tạo gọn nhẹ, nhưng lại có thể chống đỡ tốt các công kích chặt chém.

Sau lưng bọn họ lại có thêm 4 thanh giáo, nhưng ngắn hơn chỉ dài chừng một mét.

Và cuối cùng là khoảng 50 còn lại trang bị giáp da trên người, ngoài ra bên hông bọn họ treo rất là nhiều túi được làm bằng da thú, không biết chứa gì bên trong nhưng là rất là nặng, ngoài ra dao xương, ngọn giáo bọn họ mang trên người cũng không hề thiếu.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 187: Công Chiến Sầm Sơn Bộ Lạc

Ngay từ đầu Vu bộ lạc Đồ Sơn cùng Yoyo bộ lạc Syk cũng đã biết, bọn họ cũng khá là bất ngờ đối với động thái kia của Kai.

“muốn đánh trực diện! chiến binh Syk bộ lạc chưa sợ một ai”. Yoyo ánh mắt lạnh lẽ tỏa ra nhiệt quang.

Đối với đám người đến từ vùng đồng cỏ này, Yoyo đánh không ít cũng nhiều, thậm chí trong tay nàng còn giết ít nhất 10 tên chiến binh ngoài vùng đồng cỏ.

Nhìn bộ mặt tự tin của Yoyo, Vu bộ lạc Sầm Sơn tỏ ra một chút an tĩnh. Thế nhưng lão vẫn vô cùng thận trọng.

Vu là người sống lâu nhất bộ lạc, người am hiểu tất cả các nghi thức, cũng như ngôn ngữ của đa phần cư dân bộ lạc xung quanh. Vì thế kiến thức cũng hiểu biết của lão cũng không phải ít.

Lão cũng biết được đám người đến từ vùng đồng cỏ mạnh bao nhiêu, sự hung ác và tàn nhẫn như thế nào. Nhưng lão cũng tự tin vào chiến binh bộ lạc syk. Bộ lạc có sức mạnh của thần linh phù hộ, mà cho dù lúc này bộ lạc Syk không còn nữa, nhưng chiến binh của bọn họ vẫn còn, vẫn vô cùng mạnh mẽ.

“Yoyo! Chúng ta đánh như thế nào.” Vu chợt hỏi

“để ta! Gọi người hết đến đây! Mang theo vũ khí nữa!” Yoyo ra lệnh, nói xong nàng cũng không để Vu vào trong mắt trực tiếp đi ra ngoài mang theo tùy tùng của mình.

Vu nhìn theo bóng lưng của Yoyo. Đôi mắt đục ngầu trở nên âm trầm cũng như có chút không an.

Từ khi Saita thủ lĩnh bộ lạc mang một đám phụ nữ bộ lạc Syk đến đây, địa vị của lão trong bộ lạc ngày càng giảm sút. Thậm chí lúc này khi Saita không có trong bộ lạc lão cũng không có quyền điều động chiến binh bộ lạc, hầu như mọi quyền chỉ huy đều thuộc về Yoyo cùng tùy tùng của nàng ta.

Vu gạt bỏ suy nghĩ trong đầu, lão cũng đuổi theo Yoyo.

Rất nhanh hai nhóm người đối đầu với nhau tại một hẻm núi nhỏ. Cả đoạn đường dài chỉ có một con đường trống trải bằng phẳng, hai bên là từ hàng cây rậm rạp, đây chính là con đường duy nhất có thể xông vào trực diện bộ lạc Sầm Sơn.

Quả thật bộ lạc Sầm Sơn bị tấn công bọn họ chỉ cần từ thủ nơi này là được.

Lúc này Kai đối diện với Yoyo. Yoy có thân hình cao lớn to khỏe hơn Kai rất nhiều, chân dài thẳng tắp móng cong nảy lửa. bộ ngực nảy nở bị tấm vải quất thật chặt nổi cộm lên trông cực kỳ rắn chắc. bóp vào thật sướng tay.

Tuy thân hình to khỏe, nhưng không phải dạng vai u thịt bắp như mấy tên đồ vật cơ bắp cuộn cuộn gân guốc. mà là rắn chắc mảnh dẽ, toàn thân là một màu da đồng mạnh khỏe, khí chất khác xa những cái phụ nữ bộ lạc của hân.

Kai đôi mắt phát hỏa, giấn chặt lên thân hình bốc lửa kia, thậm chí miệng hân còn không ngừng nước nước bọt.

“Ngươi là ai! Sao đến bộ lạc chúng ta!” phía sau Yoyo bước lên một lão già. Bộ dáng cũng sắp xuống lỗ tay chống một cái quả trượng hình thù kì quái, cây trượng kia có kích thước con to cao hơn cả người lão già kia.

“Ngươi là Vu bộ lạc này!” Kai lấy lại thành thần lớn giọng hỏi

“ta là Vu bộ lạc Sầm Sơn! Là người giao tiếp với Thần Linh!” Vu cũng lớn giọng.

“Hừ! là một con khỉ sùng đạo!” Kai hừ lạnh. Hắc trực tiếp bỏ lon cái tên già kia. Mà hướng về nữ chiến binh có thân hình bốc lửa khêu gọi kia.

“Ngươi là chiến binh bộ lạc Syk!” Kai trầm giọng, cả người phát ra một cỗ khí tức nam nhân áp bức. một cỗ khí thế mà chỉ có người nắm quyền cao chức trọng, diệt sát trăm người trở lên mới có.

“Ta chính là Chiến binh bộ lạc Syk! bộ lạc mạnh nhất vùng đất này!” Yoyo vô cùng tự tin vào cái quá khứ kia của mình.

“Oh! Bộ lạc Syk không phải bị hủy diệt rồi sao?” Kai trào phún.

“Ngươi! To gan! Ngươi lên! Bắt tên kia lại đây cho ta!” Yoyo giận dữ.

Nàng chỉ về mấy tên theo sau Vu đó là chiến binh bộ lạc Sầm Sơn đi theo Vu bảo bộ lão.

Kai chỉ khẽ phát tay một cái, phía sau hân bốn cái chiến binh giương cung lên, nhắm vào ngực mấy tên kia mà bắn đến. chỉ nghe suru suru suru mấy tiếng xé gió. Mấy cái hộ vệ kia đã hết thắm máu tươi từ trong ngực phún ra như suối. bọn chúng đau đớn rên rỉ một lát cũng bị tắt thở vì vết thương quá nặng.

“Ngươi! Ngươi! Các ngươi sao có được Vũ khí của bộ lạc Đá Lớn!” yoyo nhất thời hốt hoảng, lần trước các nàng theo chân Uver cũng đã thấy được uy lực cùng bộ dáng vũ khí của bộ lạc Đại Việt, nên nhìn thoáng là biết ngay.

Kai nhíu mày “bọn mọi rợ này cũng có thể chế tạo ra cung tên!” Kai thật sự không ngờ đến, cái nơi này lại có người có thể chế tạo ra cung tên. Hân từng dự định hân sẽ dựa vào cung tên làm vũ khí tâm xa thống nhất tất cả bộ lạc nơi này, sau đó hân sẽ lập ra một đế chế thuộc riêng về hân.

Nhưng ngày hôm nay hân phát hiện ra một tin tức vô cùng trọng đại, có kẻ làm ra được cung tên. Hơn nữa còn làm ra trước hân.

Kai thần sắc ngưng trọng hỏi “Bộ Lạc Đá Lớn nằm ở chỗ nào!”

Yoyo lúc này cũng không còn vẻ cao ngạo như trước nữa, nàng quả thật còn sợ hãi với thứ vũ khí kia, cũng như cảnh tượng bộ lạc Đá Lớn tiêu diệt toàn bộ bầy chim khổng lồ đồng cỏ. thứ mà bất kỳ chiến binh bộ lạc vào nhìn thấy cũng hoảng sợ bỏ chạy.

“Bộ lạc Đá Lớn ở hướng kia!” Yoyo chỉ về phương hướng bộ lạc Đại Việt mà chỉ.

Kai lúc này mặt trầm như nước, đầu óc hân không ngừng vận chuyển sau đó chợt hỏi.

“Ngươi là thủ lĩnh đám chiến binh này?”

“Đúng! Ta là thủ lĩnh tạm thời chiến binh Syk!” Yoyo rất là thật tình nói.

“Vây! ngươi có muốn đi cùng ta, gia nhập cùng bộ lạc bọn ta! Bộ lạc bọn ta sẽ cho ngươi thức ăn tốt, vũ khí tốt! thậm chí là nhà ở tốt, hàng ngày các ngươi cũng có thể tắm gội thỏa thích mà không lo thiếu nước!” Kai dụ hoặc.

“Không! Uver nói! Sầm Sơn bộ lạc là bộ lạc mạnh mẽ nhất! bọn ta chỉ đi theo người mạnh nhất!” Yoyo lắc đầu.

“tốt! vậy ta giết hết cái bộ lạc này là được!” Kai rất là thần nhiên nói.

Sau đó hân bắt chợt hú lên một tiếng cực dài, giống như là tiếng sói tru.

“xốt Soạt!” ngay lập tức xung quanh xuất hiện cả chục chiến binh bộ lạc Champa. Trên tay bọn họ đương nhiên là cung tên rồi. chỉ cần Kai ra lệnh bọn họ sẽ không ngừng công kích đám người phía dưới.

Vu nét mặt xa xăm trở lại, hẳn ban đầu cũng không có tin tưởng đám người bộ lạc Syk. Bọn chúng có thể phản bội bộ lạc của mình, thì bọn hắn cũng có thể phản bội bộ lạc Sầm Sơn.

Lão vu già tuy không được thông minh, nhưng cái gì nhìn ra được hắn cũng có thể nhìn ra. Hắn khẽ phát ra một cái âm thanh giống như tiếng chim. Bất chợt ngay sau đó có 3 4 chiến binh bộ lạc Sầm Sơn phía sau ném mấy ngọn giáo hướng Kai mà đâm tới.

“Cóp Cóp Cóp!” chỉ thấy từ phía sai Kai lao lên hai tên có thân hình to lớn, trên tay hắn là hai tấm chắn to lớn chặn tất cả công kích kia.

Kai vẫn lộ ra vẻ mặt đứng nhưng không có gì.

“Nam cùng người già toàn bộ giết! phụ nữ trẻ em thì để lại!” hắn sắc mặt không đổi ra lệnh.

Ngay sau đó đám chiến binh phía sau như hổ đói xông lên chém giết, còn đám chiến binh bộ lạc Syk thì không có động vũ khí, bọn họ chỉ quan sát trận chiến mà thôi. nếu như bộ lạc Sầm Sơn chiến thắng bọn họ sẽ ở lại bộ lạc, tiếp tục ở đây. Còn nếu như bộ lạc Sầm Sơn thua thì điều đó chứng minh Uver nói sai, bộ lạc này không phải là bộ lạc mạnh nhất, bọn họ sẽ theo cái bộ lạc kia.

Rất nhanh truyền ra nhưng âm thanh thảm tiếng, tiếng rống giận tiếng khóc nức nở vang lên. Bộ lạc Sầm Sơn trở thành một mảng hỗn loạn.

Chiến binh bộ lạc Champa theo sự chỉ dẫn của Kai đã lập ra trận hình vững chắc, bọn họ tấn công theo đội hình, di chuyển theo đội hình, với ba tên đi đầu cầm lá chắn cùng ngọn giáo đi phía trước, phía sau là một hàng cung thủ không ngừng xạ kích. Còn đám sử dụng dao đá hay giáo ngọn thì cũng đi cùng nhau không có tách rời đội hình. Bọn chúng sẵn sàng tiêu diệt mấy con dê lạc đàn.

Trận thảm sát diễn ra nhanh chóng, chỉ chừng một giờ toàn bộ kẻ có năng lực chiến đấu bộ lạc Sầm Sơn đều bị tiêu diệt, ngay cả những kẻ đầu hàng xin tha cũng giết. đơn giản là vì sao Kai không muốn bộ lạc của hắn có tác nhân gây hại ngầm từ bên trong. Chỉ có phụ nữ trẻ nhỏ để dạy. người trưởng thành sẽ có suy nghĩ khác muốn phục thù, báo thù.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 188: Gặp Lại Bamma

Kai tuy là một tên bất học nghiệp game, thế nhưng chơi game chiến thuật trong thời gian dài cũng như niềm đam mê vào thể loại quân sự, đã giúp cho Kai có suy duy rất mở trong vấn đề điều binh khiển tướng huấn luyện quân đội.

Chỉ trong vòng nửa tháng, Kai có thể huấn luyện ra một đạo quân có sức chiến đấu rất mạnh, mà chỉ dựa vào các loại vũ khí thô sơ mà hắn có thể chế tạo ra được. tấm chắn, cung tên, giáo, dao xương, và ngay cả giáp gỗ để bảo vệ ngực.

Bộ lạc Sầm Sơn lúc này chỉ còn là một bãi hoang tàn, khắp nơi máu tươi rơi vãi khắp nơi, xác chết được chất thành từng đống lớn, sau đó bị thiêu rụi cùng với những chiếc lều cỏ.

Tiếng khóc than vang lên khắp nơi, nhưng chỉ còn là phụ nữ và trẻ em, ngay cả mấy thiếu niên 12 13 tuổi cũng bị diệt sát không còn một mống.

Đầu Vu bộ lạc Sầm Sơn bị cắt treo lên một ngọn cây gần đó, máu tươi tung tóe đỏ thắm cả khuôn mặt lão. Kai lấy hình thức này để chấn nhiếp tin thần những người con sống sót. Sau đó hắn cho người toàn bộ thu gom chiến lợi phẩm, bao gồm da thú, thức ăn. Thế nhưng đó là những thứ phụ thuộc đi theo mà thôi.

Mục đích lớn nhất của hắn chính là bắt phụ nữ, trẻ em, và đồng thời là những chiến binh bộ lạc Syk. Những chiến binh có thân hình bốc lửa, là ngôi sao bốc lửa kêu gọi nhất nguyên thủy thời đại.

Sau cuộc tàn sát Kai tổng cộng bắt được 246 tù binh bao gồm trẻ em, phụ nữ. và 156 chiến binh bộ lạc Syk cũng theo bọn hắn trở về thành Đồ Bàn.

Lúc này Kai cùng Yoyos cùng song hành với nhau, hắn không ngừng khua môi múa mép nói về những thành tựu mà hắn đạt được trong thời gian gần đây, ngay cả chuyện hắn cùng bộ lạc sống sót như thế nào qua đại kiếp núi lửa phun trào, thậm chí hắn còn đưa yếu tố hóa thân vào bên trong câu chuyện để lấy thêm lòng tin từ Yoyo và toàn thể chiến binh bộ lạc Syk.

Khi về đến Đồ Bàn, Kai tiếp đón Yoyo cùng chiến binh bộ lạc Syk cực kỳ nồng ấm, không những cung cấp nhà ở cho bọn họ, mà còn đem ly, tô, nồi để bọn họ nấu thức ăn. Còn những tù binh thì được an bài từ trước, nhốt bọn họ riêng lẻ và cung cấp ít thức ăn nước uống cũng như chiêu bài dụ dỗ để định sẵn từ trước, để bọn người kia sớm quy phục du nhập vào bên trong bộ lạc.

Yoyo từng nghe những chiến binh đi tham dự lễ hội mùa xuân nói về thần kỳ của bộ lạc Đá Lớn cũng như là nồi của bọn họ, có thể nấu đồ ăn rất ngon,

thịt ăn rất mềm, uống nước thịt cũng rất ngọt.

Giờ phút này nàng tự thân cảm nhận thức ăn nấu từ nồi cực ngon, không hề khô và cứng giống như thịt nướng. thậm chí cô cũng cho vào bên trong nồi nấu lên, ăn rất là ngon.

Và thế hơn 150 chiến binh bộ lạc Syk đã dần dần du nhập vào bên trong bộ lạc Champa, là cho thực lực Kai tăng lên một mảng cực lớn, nếu như hắn có thể huấn luyện những nữ chiến binh này thành một đội quân hùng mạnh có thể vận dụng cung giáo, và sự nhanh nhẹn của các nàng. Thì thế lực của Kai sẽ trở thành một thế lực hùng mạnh nhất khu vực này.

Đồng thời Kai cũng đã biết đến sự hiện diện của một bộ lạc có thể chế tạo ra cung tên cùng đồ gốm, càng khiến cho dã tâm của hắn trở nên bá đạo hơn.

Trở lại vùng đồng cỏ, đã hơn 10 ngày sau khi Minh Vũ thành công bắt được bảy ngựa hoang đồng cỏ, cũng nhưng hắn đã có mấy phần huấn luyện bọn ngựa này phục tùng cũng như cho phép người cưỡi lên lưng chúng.

Sau khi Klu thu phục hoàn toàn con ngựa đầu đàn kia, cả bảy ngựa trở nên nhu thuận hơn rất nhiều. sau đó là những phát kiến sáng tạo mới, chính là yên ngựa cùng cương ngựa cũng đã hoàn toàn chế tạo xong.

Yên ngựa được là từ da cá sấu đảm nhiệm phần yên, sau đó lót thêm cỏ khô cùng da thú mềm có định lại. còn phần bàn đạp được làm bằng gỗ cùng dây thừng chắc. bàn đạp giúp cho người cưỡi ngựa an toàn hơn, dễ dàng vận sức trên lưng ngựa hơn.

Còn phần dây cương chính là hệ thống dây khóa đầu cùng khóa miệng ngựa lại. ban đầu đeo dây cương vào lỗ ngựa cực kỳ phản kháng, nhưng sau đó chúng lại quen dần, lúc này cũng không còn phản kháng như trước, nhưng chúng vẫn cực kỳ khó chịu.

Cuối cùng những 5 ngày nữa Minh Vũ đã thành công huấn luyện được 10 con ngựa có thể cho người cưỡi cũng như nghe theo điều khiển. riêng con ngựa đầu đàn, nó chỉ nghe theo mình Klu mà thôi, điều này Minh Vũ có chút hối tiếc vì lẽ ra ngựa đầu đàn phải dành cho thủ lĩnh là hắn chứ.

Nhưng hắn cũng nghĩ qua thôi chứ không có oán trách gì, vì sao hắn làm gì đủ sức mạnh để solo 1 – 1 với con ngựa to lớn kia.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, có sự trợ giúp của ngựa cùng xe kéo, những ngày tiếp theo thực hoạch của bọn họ không hề tồi chút nào, ngày nào cũng sản được vượt mức, thậm chí có này nhóm người Klu giết được chục con cá sấu. cá sấu cũng vì như thế là suy giảm đi đáng kể, thậm chí bọn chúng vừa nhìn thấy bóng dáng có người đi dạo trên bờ sông liền nhảy xuống nước không dám ngoi đầu lên.

Theo sự hướng dẫn của Baba cùng Chok. Minh Vũ cùng mọi một nửa chiến binh bộ lạc, mang theo 4 xe kéo, bên trên có lượng lớn vật tư như thịt cá sấu khô, nồi lớn, tô lớn đến vị trí phiên chợ trao đổi hàng năm tại vùng đồng cỏ.

Vị trí phiên chợ cũng khá xa, Minh Vũ cùng đồng bọn cũng tốn khoảng hai ngày đi đường mới đến nơi. nơi này là một bãi đất khá rộng, tại vị trí trung tâm có một khe nước nhỏ, xung quanh có rất nhiều lều trại đã được dựng lên, nhìn cách bày trí thì Minh Vũ có thể đoán được có khoảng 10 bộ lạc đến đây trao đổi.

Thật không ngờ Minh Vũ lại gặp một người quen, đó chính là Bamma thủ lĩnh bộ lạc Đồ Sơn. Hắn cũng từng nghe thấy Melly nói về bộ lạc Đồ Sơn cũng tham gia phiên chợ này. Nhưng khi gặp người quen Minh Vũ cũng thấy vui vẻ.

“Bamma! người khỏe!” Minh Vũ nhìn thấy Bamma liền chào hỏi.

Bamma đang ăn uống thì nghe thấy có người gọi mình liền quay đầu, hắn liền nhìn thấy Minh Vũ cùng mấy thân ảnh quen thuộc.

Bamma có mấy phần nghi hoặc. bởi vì trang phục của đám người kia, đều là một màu nâu đen của bùn đất. nhưng sau đó hắn nhìn đến mặt đầu tóc đám người kia thì nhận ra ngay bọn họ là ai.

Phải nói điểm dễ nhận biết nhất của bộ lạc Đá Lớn chính là đầu ít tóc, mặt cũng ít lông.

“Vũ! người tốt!” Bamma cuối cùng cũng lên tiếng.

“Vũ Thủ Lĩnh! Người cũng đến trao đổi ư?” Bamma nghi hoặc hỏi.

“Ah!” Bamma ngay lập tức hét lên hống hoảng, vì hắn nhìn thấy phía sau Minh Vũ có rất nhiều thú, hơn nữa đám thú kia rất là nghe lời đám người Minh Vũ, thậm chí có con kéo theo sau cái gì đó, chứa rất nhiều đồ.

“Vũ! thủ lĩnh! Thú kìa là thứ gì! Người trao đổi với ta được không!” Bamma có chút gấp. hắn chỉ về chiếc xe kéo.

“Ha ha ha ha! Bamma ta người có trao đổi nổi nổi không?” Minh Vũ cười gian.

“đổi! đổi! ta đổi! toàn bộ số da thú này. À! Thêm toàn bộ số thịt khô này! Vũ người đổi cho ta đi! À thêm số xương thú này nữa!” Bamma trả ra cái giá

lớn nhất mà hắn có thể nghĩ ra.

“Bamma! Người nhìn đây là da con thú gì!” Minh Vũ không trực tiếp trả lời mà lấy ra một bộ da lớn xù xì đen cứng.

Bamma ngậy ra thêm một hồi nữa sau đó ánh mắt kinh hãi nhìn đám người Minh Vũ.

“Là cá ăn thịt không lồ!” Bamm có chút không tin vào mắt của mình.

“Vũ! người săn được cá ăn thịt không lồ! người băng quan đầm lầy kia!”

“Không! Cái này ta săn ở vùng Quada hướng kia!” Klu phía sau liền nói. Quả thật số da cá sấu này chính là mấy ngày gần đây hắn cùng Baba săn giết, còn số da cá sấu săn tại vùng đầm lầy thị bộ lạc đã làm giáp da cá rồi.

Bamma hít một ngụm khí lạnh. “Vũ thủ lĩnh! Bộ lạc các người thật mạnh!” Bamm nói ra lời thật tâm.

“còn vật kia là cái gì!” Bamma lúc này mới bình tâm trở lại, hắn thận trọng tìm hiểu thông tin.

“cái này bộ lạc ta gọi là xe kéo, xe kéo dùng để chở đồ đạc vật dụng, không tốn sức mà lại kéo được nhiều!”

“còn này là ngựa! thú bọn ta mới thu phục vùng đồng cỏ!” còn mấy con thú kéo xe kai, người cũng từ thấy rồi!” Minh Vũ cười cười bộ dáng giống như đang chào hàng.

“Thật! Vũ thủ lĩnh người nói thật! cái này có thể chở nhiều vật!” Bamma có chút không tin.

“nó không những chở đồ! Mà còn chở được người!”

“Klu chúng ta cắm trại nơi này! Mau chuyển đồ xuống, chuyển đồ xong các người cũng có thể mang Bamma thủ lĩnh mở rộng tầm mắt” Minh Vũ cười gian.

Sau đó hắn liền cùng Melly chỉ huy mọi người dựng lều trại thiết kế sơ bộ phòng ngự tường rào đơn giản.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 189: Đêm bình yên

Buổi chiều khi ánh tà dương kéo dần về phía tây, có lẽ lúc này là khoảnh khắc thoải mái nhất tại vùng đồng cỏ.

Lúc này Minh Vũ cùng Melly đang ngồi uống nước ngắm nắng chiều yên ả, một chén trà rễ cỏ tranh cùng vài hạt hoa quả khô cũng làm cho hương vị thêm mấy phần ngọt mát nóng ấm vòm họng.

Mà ở phía xa chính là một mảnh la hét ầm ĩ. Đám người kia không ai khác chính là đám người Klu cùng đám người Bamma. Cả một đám như mấy con khi đột không ngừng hú hí hò hét.

Bamma cùng chiến binh bộ lạc của hắn lần đầu tiên trải nghiệm được xe ngựa, bọn họ đi đến thành nghiệm. không ngừng năn nỉ Klu cho họ đi thêm vài vòng, thậm chí có tên còn đồng ý đem toàn bộ gia sản trên người để trao đổi đi thêm một vòng nữa.

Nhưng những thứ kia nào hợp mắt Klu, Klu ở với Minh Vũ quá lâu, tầm mắt cũng cao hơn rất nhiều so với những người khác. Hắn cũng không có nhận mấy thứ rách rưới của mấy tên kia, mà cười khà khà ưng thuận chạy thêm vài vòng cho đến khi mặt trời lặn.

Đám hồ nháo kia tập trung chú ý của rất nhiều bộ lạc đến đây, tuy bọn họ vẫn có lòng phòng bị, thế nhưng lần đầu tiên nhìn thấy điều kỳ quái bọn họ cũng hào hứng.

Mà cách đó không xa, nơi trú đóng của một nhóm người khá lớn nam có nữ cũng có, nam thì trai tráng lực lưỡng trên bắp tay phải còn cột một sợi dây kết bằng sợi dây vàng óng. Nữ có thân hình bốc lửa này nở khỏe mạnh, váy dưới áo trên đều làm được bằng vải thô. Đó không ai khác chính là nhóm người Saita cùng Uver.

Ngay khi Minh Vũ cùng Melly đến đây bọn họ đã phát hiện ra, thế nhưng Saita cũng không có hành động gì lớn cả, chỉ âm thầm quan sát, bộ dáng không khác gì một con sói đang chăm chú nhìn vào con mồi của mình.

Uver lúc này bụng cũng đã to ra đôi chút, ít nhất cũng thai nhi cũng được 4 tháng tuổi, như thế đến đầu hoặc giữa mùa đông nàng sẽ hạ sinh.

Thế nhưng trong mắt Uver lúc này lại tràn ngập sự thù hận cũng như oán khí nhìn chằm chằm về phương hướng bộ lạc Đại Việt đóng trại.

Nàng biết trong mắt Saita nàng chỉ là một vật thay thế, trong mắt Saita Melly mới là phụ nữ của hắn, là người phụ nữ mạnh mẽ nhất, cả hai người mạnh mẽ sẽ sinh ra đứa trẻ hùng mạnh và vĩ đại nhất.

Có lẽ vì thế nàng càng oán hận Melly hơn, thế nhưng khi nàng nhìn thấy bộ dạng của hai người Minh Vũ cùng Melly thân mật, trong lòng nàng lại lộ ra một chút khinh thường đối với Melly, vì sao ư? Đương nhiên mà người đàn ông của Melly là một tên yếu đuối, trẻ ranh, không có sức mạnh. Chỉ cần nàng nguyện ý có thể một dao cắt đứt đầu tên kia.

“Vũ! sao ngươi lại muốn Klu làm như thế!” Melly vừa nhám nháp trà cỏ tranh vừa hỏi Minh Vũ.

Thật ra cái mớ hỗn loạn ngoài kia chính là Minh Vũ sai sử Klu làm đấy, vì thế Melly mới thắc mắc hỏi Minh Vũ.

“Đương nhiên là muốn phô trương sức mạnh bộ lạc rồi!” Minh Vũ cười cười, thuận tiện đề Melly ra trao cho nàng một nụ hôn thắm thiết.

Melly cũng không có kháng cự, mà nồng nhiệt tiếp nhận, dưới ánh mắt bao người chú ý, cả hai là một nụ hôn rực lửa.

“nàng thử nghĩ mà xem! Nếu như vào mùa đông tiếp theo! Bộ lạc ta mở một cái phiên chợ trao đổi thì sẽ như thế nào!” sai khi hôn xong, hơi thở hai người có chút nghẹn Minh Vũ mới nói.

“trao đổi thêm để làm gì! Bộ lạc ta lúc này có thiếu gì nữa đâu. Thức ăn, nước uống, da thú, vũ khí, thú cưỡi” Melly cũng không hiểu.

Ý nghĩ của nàng cũng như bao nhiêu con người ở cái thời kỳ này, chỉ cần có đủ ăn, đủ mặc, có nơi ở tốt là bọn họ đã mãn nguyện.

“Melly vậy ta hỏi nàng, nếu như một ngày bộ lạc ta giống như bộ lạc Syk thì sẽ như thế nào!” Minh Vũ muốn khơi thông suy nghĩ của Melly liền hỏi nàng.

Khi nhắc đến tai nạn kia, đồng thời biết được bộ lạc nàng bị xóa sổ chỉ trong phút chốc sắc mặt Melly trở nên trắng bệch.

“Không! Sẽ không! Sẽ không! Bộ lạc Đại Việt sẽ không giống bộ lạc Syk!” Melly lắc đầu.

“ta cũng không nắm chắc! nhưng không có chuyện gì là không thể!” Minh Vũ có chút trầm giọng thể hiện sự nghiêm trọng của sự việc.

Nhìn bộ dáng kia cũng như thái độ khi nãy lòng Melly chợt rung lên

“Vũ! ngươi nói cho ta biết! bộ lạc ta là sao! Bộ lạc Syk tại sao bị như thế!” Melly mất rục rủa, lần này nàng muốn hỏi cho ra chuyện.

“bộ lạc Syk hủy diệt là do núi lửa phun trào, bộ lạc các nàng đã định cư trên một ngọn núi lửa, thế nhưng các nàng lại không hề biết.

“hồ sức mạnh, dòng suối sức mạnh, uống vào sẽ khỏe mạnh có sức mạnh của thần linh trao tặng! đó chỉ là sự giả dối mà các thủ lĩnh Vu các thế hệ nghĩ ra mà thôi!” Minh Vũ nói.

Melly có chút ngu ngơ, Minh Vũ đang thờ dài sau đó hắn phổ cập kiến thức mặt đất, các tầng lớp mặt đất, rồi đến các hiện tượng núi lửa phun trào, động đất, các loại thiên tai khác như lũ núi, lũ lụt, lũ quét.

Melly ngây ra như phỗng, đây là lần đầu tiên nàng nghe đến những thứ như thế, cũng như hiểu ra thứ mà bộ lạc Syk gặp phải là gì.

“Vậy nơi chúng ta ở rất không an toàn!” Melly hỏi ra một câu hỏi quan trọng nhất.

“ta không chắc! nhưng núi lửa phun trào chính là một dấu hiệu xấu, ta cần phải đến nơi bộ lạc Syk mới có thể nắm rõ tình hình được!” Minh thận trọng nói.

Trong chuyến đi về vùng đồng cỏ này, Minh Vũ không những thu thập thêm tài nguyên cùng nguyên liệu hắn còn quan sát địa thế, địa mạo, cũng như cấu trúc các tầng lớp khác nhau. Trong đầu hắn đang dần dần hiện ra một ý nghĩ cực kỳ điên rồ, nhưng hắn cũng không có dám nắm chắc, vì thế hắn cần phải thu thập thêm nhiều dấu hiệu nữa.

.....

Để thể hiện lòng hiếu khách cũng như giàu có của bộ lạc Đại Việt, Minh Vũ đã cho người đi săn được hai con linh dương lớn, mang về nấu một châu đại tiệc chiêu đãi bộ lạc anh em Đồ Sơn.

Linh dương là một giống có thịt đỏ, hương vị thịt rất là thơm ngon, mềm mại, phối hợp với nhiều hương liệu, gia vị và cách nấu ăn bức phá của bộ lạc Đại Việt. ngày hôm nay đối với Bamma cùng đồng bọn mà nói chính là một trận đại tiệc cực lớn thức ăn cực kỳ phong phú, bọn họ ăn đến quên cả trời đất.

Trong nội tâm mấy tên chiến binh bộ lạc Đồ Sơn đã có tâm hướng về bộ lạc Đại Việt rồi.

Vì số lượng người rất lớn, thế nên món chính phải nhiều có thể phục vụ được nhiều người, thế nhưng ăn phải ngon và no. để đáp ứng được tất cả những tiêu chí trên Cháo là sự lựa chọn tốt nhất.

Nước dùng được hầm từ xương, xương linh dương được chặt từng khúc cho vào tất cả 10 cá nòi lớn, sau đó là hầm trong cùng bộ khoai trong hai giờ.

Ngoài ra các thức ăn ăn kèm cùng với cháo cũng có hương vị không kém, nội tạng được làm sạch luộc chung với cháo. Cháo mà không có huyết đông thì cũng không có ngon lành gì cả. Thế lên hai con linh dương cũng đánh ra được một nồi huyết đông to dùng, chia mỗi người một khối ăn hương vị cũng không tồi chút nào.

Nhìn thấy huyết đông, Minh Vũ cũng nghĩ đến một món ăn truyền thống của người Việt được xếp vào loại các món ăn kinh dị nhất thế giới, đó chính là món tiết canh. Nếu như lúc này có nước mắm, chanh cùng ớt tươi hần cũng muốn thử làm món đó một lần.

Thịt linh dương, lấy phần đùi tốt nhất, được đem tẩm gia vị rồi đem đi xào, trở thành một món cực kỳ ngon miệng.

Ngoài ra Bamma cũng mang ra không ít tăng trử của mình mang racho Minh Vũ cùng mọi người thưởng thức đó là một tí hoa quả khô cùng một ít củ quả tươi bọn họ mới tìm ra trong mấy ngày gần đây. Còn thịt khô thì Bamma không dám đem ra, vì sao ư! Thức ăn kia của bọn họ thật là ăn không có nổi, vừa cứng vừa khô ăn không có chút vị gì cả. đem ra chỉ tổ mất mặt.

Trên mâm của Minh Vũ được bày biện rất là tươm tất, có cháo, có bánh khoai nướng, có hoa quả khô, còn có một cốc nước trà rễ tranh. Chung quanh hần đương nhiên là các nhân vật quan trọng của bộ lạc cũng như là Bamma cùng thân tính của hần.

Bữa ăn xong xuôi trời cũng đã rất tối, nhìn ra bên ngoài chính là những đồng lửa bập bùng do những bộ lạc khác đốt lên. Tất cả chỉ là một màn yên ắng, chỉ có tiếng côn trùng cùng tiếng gầm của động vật săn mồi ban đêm mà thôi.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 190: Bộ lạc đến từ vùng bờ biển

Tính đến hôm nay, Minh Vũ cũng đã đến phiên chợ được hai ngày rồi, thế nhưng những gì hần nhìn thấy là mọi người vẫn tiếp tục săn thú, thu nhặt các loại vật liệu, không có bất kỳ một bộ lạc nào đem vật ra trao đổi cả.

Vì thế hần lập tức hỏi Bamma, dù sao đi chăng nữa Bamma chính là một tên già đời lọc lõi trao đổi nhiều lần ở phiên chợ trao đổi này.

Sau một hồi Bamma giải thích thì mọi người chờ đợi chính là bộ lạc Mai Đá, chỉ có bộ lạc kia đến thì phiên chợ trao đổi mới chính thức bắt đầu.

Mà nguyên nhân tại sao bộ lạc kia lại có ưu đãi tốt như vậy, đương nhiên không phải là vì bộ lạc bọn họ rất hùng mạnh, có lượng chiến binh áp đảo, mà chính là do vật phẩm bọn họ mang đến trao đổi.

Bộ lạc Mai Đá vật phẩm chính của bọn họ chính là những chiếc mai rùa lớn, được bọn họ thu nhặt tại vùng đất lãnh địa của bộ lạc bọn họ. đồng thời chỉ có Vu thủ tù trưởng mới có quyền biết mai rùa kia thu nhặt ở đâu mà thôi.

Mà hằng năm bộ lạc bọn họ chỉ mang đến 10 cái mai rùa lớn cùng một lượng lớn thức ăn khô có hương vị cực kỳ tốt, mỗi túi thịt của bọn họ có giá trị tương đương 5 túi thịt lớn vùng đồng cỏ.

Mà thứ quan trọng đương nhiên là mai rùa. Đương nhiên mai rùa không dùng để nấu như nòi của bộ lạc Đại Việt mà theo lời Bamma nói thì chiếc mai rùa kia có tác dụng duy nhất dùng để nấu thuốc.

Vì mai rùa không thể nào chịu đựng nhiệt độ cao của lửa trong thời gian dài, thế bên bộ lạc nơi này khi nấu thuốc sẽ nướng đá sau đó cho đá nướng nóng cùng nước và thuốc vào. Cho đến khi nước trong mai rùa sôi lên thì ngừng lại để nguội rồi uống.

Khi biết được cái thông tin này Minh Vũ cũng khá là ngạc nhiên, quả thật thời đại nào cũng sẽ có người thông minh vượt bậc.

Nấu chín thức ăn bằng đá chính là hình thức nấu ăn thời nguyên thủy, đá sau khi nướng trong lửa thật lâu, nhiệt lượng sẽ tích tụ trong đó, đá nướng có thể làm sôi nước, thậm chí là nấu chín thức ăn. Tuy thời gian khá lâu, nhưng thức ăn khi chín sẽ không bị khô cứng như nướng trực tiếp bằng than lửa.

Còn thứ hai đó chính là bộ lạc Mai Đá kia, thứ thật mà Bamma nhắc đến có khả năng cao nhất là hải sản nước mặn hay nước lợ. đương nhiên chủng loại hải sản kia có hương vị đặc thù ăn rất ngon, ăn rất tốt. ví như tôm, mực, cua, ghẹ, bạch tuộc.

Nhắc đến những thứ kia Minh Vũ thầm nghĩ có nên chế tạo một ít bẫy những động vật kia, sau đó phơi khô mang về bộ lạc dùng vào mùa đông không

nữa.

Nhưng ý định của hắn nhanh chóng gạt đi, bởi vì hắn đã rời bộ lạc quá lâu, hơn nữa hắn còn phải đến bộ lạc của Baba thu nhặt thành viên bộ lạc được mang cái danh là bị nguyên rửa nữa, quả thật hắn không có nhiều thời gian cho mấy chuyện này.

Vì bộ lạc Mai Đá chưa có đến, Minh Vũ bắt đầu thi hành chính sách quảng cáo của mình. Hắn đánh vào tâm lý sâu thẳm ăn trọng bụng của người nguyên thủy. vì thế trong mấy ngày kế tiếp hắn thường cho người mời mấy thủ lĩnh bộ lạc xung quanh đến cùng ăn tối với bộ lạc của hắn.

Ban đầu đám người kại có ý ngại, thậm chí là không có dám đến ăn, đương nhiên là vì đề phòng không đến là chuyện bình thường. tuy không đến nhưng nhìn thì vẫn nhìn.

Những mời dụ được liên tiếp tung ra, toàn bộ là những món ăn dậy mùi kinh khủng. như thịt chiên muối ối, bánh nướng. súp xương hầm với khoai. Mùi hương thức ăn xông lên, những bộ lạc xung quanh kéo đến, hàng trăm con mắt nhìn chăm chăm gian bếp của bộ lạc Đại Việt.

Chỉ có Bamma là sung sướng nhất, hắn ngày hắn ăn theo Minh Vũ không ngừng được hưởng thụ thức ăn ngon, lòng hắn cực kỳ thoải mái thậm chí hắn cũng đã có tâm đi theo bộ lạc Đại Việt kiếm ăn rồi.

Cuối cùng sau bao nhiêu mời dụ Minh Vũ đã dụ toàn bộ mấy thủ lĩnh tù trưởng nhưng bộ lạc kia đến cùng tham dự bữa tiệc tốc cực kỳ hoành tráng

Tiếp xúc với những loại thức ăn mới lạ, hương liệu, gia vị mới, cùng những vật dùng khác lạ, mấy vị thủ lĩnh kia trợn mắt há hốc mồm. đồng thời mỗi liên hệ giao kết giữa các bên có một sự gắn kết nhất định.

Thế nhưng ai biết đằng sau bữa tiệc ngon lành kia chính là một suy tính cực kỳ lớn của Minh Vũ, thông qua giao tiếp, hắn thu thập được cực nhiều thông tin hữu ích cho hắn và lợi ích của bộ lạc sau này.

Đầu tiên là Voju tù trưởng bộ lạc Ngà Voi vùng đồng cỏ, một trong những hàng xóm của bộ lạc Báo Đen trước kia. Bộ lạc này lấy việc săn Voi là nguồn thức ăn chính trong năm. Bởi vì nơi bọn họ định cư gần ở một hẻm núi lớn cũng như là con đường di cư của các loài động vật ăn cỏ di cư mùa đông. Vì thế chỉ cần bọn họ phục kích tại hẻm núi kia thì thú không cần đi săn sẽ tự động đến.

Ngoài ra bộ lạc Ngà Voi này còn có một loại thảo dược dùng để bồi bổ máu huyết rất tốt, loại thảo dược kia được Voju gọi với cái tên Cỏ Máu bởi vì giống thảo dược này khi nấu lên có màu đỏ đen giống như máu vậy.

Ngoài bộ lạc Ngà Voi thì Minh Vũ còn chú ý đến một bộ lạc khác đến từ bên kia bờ sông Quada, tên tù trưởng kia có trang phục cùng kiểu trang sức cực kỳ quái lạ, cũng có chút rợn người.

Đám người này trang trí trên cơ thể là những nốt sần trên bắp tay cùng lưng. Hơn nữa trên mũi bọn họ còn xuyên qua một chiếc răng nanh của một loại động vật ăn thịt nào đó. Nhìn sơ qua có mấy phần hung tợn như bộ lạc ăn thịt người Báo Đen. Minh Vũ tin chắc rằng bộ lạc này không phải dạng thông thường, bởi vì thành viên bộ lạc này toàn bộ là những tên trưởng thành lực lưỡng. không có bất kỳ người già yếu thậm chí ngay cả phụ nữ cũng như thế, luôn tọa cho người nhìn một cảm giác hung dữ đáng sợ.

Thế nhưng bộ lạc bọn họ lại có một loại thảo dược, mà cho dù Minh Vũ không muốn giao du với bộ lạc bọn họ thì cũng phải dắt mối làm quen.

Bộ lạc bọn họ gọi loại thảo dược kia gọi là Kiba có tác dụng trị nóng sốt cực kỳ hiệu quả. Chỉ cần uống ba lần bệnh nóng sốt sẽ khỏi ngay.

Bamma cũng mang đến một loại thảo dược chính là thuốc trị đau bụng tiêu chảy rất tốt.

Hầu hết các thủ lĩnh bộ lạc xung quanh đều tới, nhưng chỉ có duy nhất bộ lạc Sầm Sơn là Saita cùng Uver là không có tham gia, bởi gì giữa hai người này có thù hằn nhất định đối với Minh Vũ cùng Melly, trong khi đó nhân vật chính của chúng ta không hề hay biết có kẻ muốn gây chuyện với mình.

Thông qua bữa tiệc tối, Minh Vũ cũng nói ra bộ lạc hắn mang đến thứ gì, đầu tiên là thứ áp đảo chiến lược nhất là nòi, cùng công dụng vượt bậc của nó so với mai rùa. Cũng như là cách thức chế biến thức ăn bằng nòi. ví dụ như là luộc, hầm xương, huyết đông.

Ngoài ra hắn còn chào hàng xe kéo của bộ lạc, nhưng hắn không hề nói giả cả chỉ nói công dụng, cũng như trình diễn cho mấy tên kia một hồi.

Phát hiện ra bộ lạc Đại Việt rất thần kỳ, những thủ lĩnh kia cũng muốn học theo mấy thứ kia về làm, nhưng xe kéo không phải thứ dễ dàng phục chế, nó chính là kết tinh hoa của cả bộ lạc, lấy đầu óc tư duy, của Minh Vũ kết hợp với kiến thức hiện đại, hắn mới có thể chế tạo ra 4 cỗ xe như thế kia.

Đương nhiên là hắn không có ý định bán đi, chỉ là phô trương cũng như tạo một đầu mối thuận lợi cho bộ lạc hắn khai mở phiên chợ đầu mùa đông mà thôi.

Bộ lạc Mai Đá thường trao đổi một chiếc mai rùa có giá 30 túi thịt khô, mà mỗi túi thịt khô có cân nặng khoảng 3 kg. như vậy để đổi lấy một cái mai rùa có tác dụng nấu thuốc mà cũng phải tiêu tốn đến 90 kg thịt khô, như vậy là một cái giá trên trời.

Nếu đem so sánh với giá cả tại phiên chợ trao đổi tại bộ lạc Đá thì giá cả cực kỳ cao. Một người trưởng thành chỉ đổi được 10 túi thịt khô. Như thế cần phải đến 3 người trưởng thành mới đổi được một cái mai rùa.

Đồng thời một chiếc mai rùa cũng có thể trao đổi được ba túi thảo dược trị bệnh. Cái giá này cũng tính là thảo dược cũng là một thứ có giá trị cao tại phiên chợ này.

Có mau rùa là tiêu chuẩn định giá, Minh Vũ cũng định ra giá cả của nồi sành của mình, với công dụng vượt bậc cũng như độ bền cũng như cách thức sử dụng dễ dàng. Minh Vũ định ra một chiếc nồi lớn có giá 30 túi thịt khô, nhưng hẳn tạm thời không có ý định trao đổi thịt khô, bởi vì bọn họ có quá nhiều.

Có thể dùng các loại khác như thảo dược, khoáng vật, hay bất kỳ thứ gì đó mà làm cho Minh Vũ hứng thú, hẳn sẽ thỏa thuận trao đổi.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 191: Ito

Thế nhưng Minh Vũ đã quá đề cao nồi đất của mình rồi, các bộ lạc nơi đây chú trọng mai rùa không phải vì nó có tác dụng nấu thuốc, hay đun sôi nước gì cả.

Thử nghĩ mà xem, cần gì nhiều nồi nấy thuốc như thế, có thể tay phiên nhau mà dùng. Mục đích sử dụng chính của mai rùa đó chính là nơi cất dự trữ nước uống.

Tại vùng đồng có thứ quý giá nhất không phải là thức ăn, mà chính là nước uống. bây giờ chỉ là giữa mùa khô, các nguồn nước uống vẫn còn khá phong phú, nhưng thêm 1 -2 tháng nữa, các nguồn nước này sẽ cạn kiệt, thậm chí là khô cạn chỉ còn bùn, lúc này giữa các bộ lạc này lại nổ ra những trận chiến tranh giành nguồn nước.

Một số bộ lạc thì mạo hiểm ra những hồ nước ngọt lớn thu thập nước uống, nhưng bọn họ phải đương đầu với cả sáu đầm lầy cực kỳ hung hiểm.

Bởi vì công nghệ đồ gốm vẫn không có phát triển tại đây, thế nên vật chứa đựng nước cực kỳ hiếm có. Mà mai rùa lại có chức năng chứa đựng rất tốt, vì thế mai rùa mới là vật quan trọng nhất, trai đổi.

Mà nồi của bộ lạc Đại Việt lại dùng nước làm thức ăn, như thế tiêu hao nước rất là lớn, những bộ lạc tại nơi đây cũng không có chú trọng vấn đề này. Chỉ qua tâm đến sức chứa nước có được nhiều hay không. Như thế bọn họ mới định ra giá cả trao đổi.

Đương nhiên giá cả phải tùy thuộc vào chất lượng cũng như số lượng mai rùa bộ lạc Mai Đá mang đến.

Ba ngày sau, dưới sự mong đợi của hàng trăm con người, cuối cùng bộ lạc Mai Đá cũng đến, đội hình bọn họ cực kỳ rầm rộ, có ít ỏi khoảng 100 người, dẫn đầu là một gã đàn ông trung niên tóc cũng đã hoa râm, đồng thời trên người bọn họ mang một cỗ khí tức rất khác xa những người sinh sống tại vùng đồng cỏ. Đó là hương vị của biển, mùi đặc trưng của biển.

Minh Vũ cũng không có vội trao đổi với đám người kia, hẳn chỉ âm thầm quan sát, cũng như nhìn xem thái độ của những bộ lạc đối với bộ lạc Mai Đá này.

Quả thật bộ lạc Mai Đá được chào đón cực kỳ nồng nhiệt, hơn nữa Minh Vũ còn cảm nhận được có một sự kính trọng đối với gã dẫn đầu kia.

Ito thủ lĩnh bộ lạc Mai Đá nằm tận tít xa phía nam dòng Quada rộng lớn, bộ lạc này thuộc loại cỡ lớn bộ lạc nằm tại rìa bờ biển. bộ lạc có khoảng 1200-1500 nhân khẩu.

Bộ lạc này thức ăn chủ yếu là các loại sản vật dưới biển, cá tôm ốc ven biển rất nhiều. thế nên nhu cầu thức ăn đối với bộ lạc này không có bấp bách. Nhưng mặt lợi thì cũng có mặt hại, nước ngọt chính là thứ bộ lạc này thiếu thốn nhất đặc biệt là vào mùa khô.

Từ nhiều năm trước, bộ lạc này đã biết dùng mai rùa biển chế tạo thành những vật để dự trữ nước, đồng thời cũng giao du với các bộ lạc ở vùng đồng cỏ để trao đổi những thứ cần thiết, ví dụ như thịt khô, da thú, thảo dược. và một thứ đặc biệt khác nữa chính là bao tử động vật ăn cỏ.

Không ai biết bộ lạc này thu gom bao tử động vật ăn cỏ để làm gì, thế nhưng giá cả thu gom lại rất là cao. Thông thường thì 5 bao tử động vật ăn cỏ sẽ trao đổi được một túi thịt của bộ lạc Mai Đá.

Đội hình cả trăm người thế kia, nhưng chỉ có khoảng 10 người vác trên lưng một cái mai rùa lớn có đường kính chừng 1 mét.

Ngoài ra bọn họ vác rất nhiều túi bằng da thú, rất to lớn trên lưng, nhưng không biết chứa thứ gì bên trong, nhưng nhìn dáng đi thì những vật kia rất là nhẹ.

Dưới sự chào đón nồng nhiệt của mọi người Ito dẫn theo tộc nhân của mình vào một vị trí ngiya tại trung tâm cực kỳ rộng rãi. Cũng như đã được dọn cỏ sẵn chỉ cần đám người kia vào dựng lều trại là được.

Không để cho Ito kịp thở, đã có rất nhiều bộ lạc đến đó chờ đợi sẵn, giống như bộ lạc Mai Đá chuẩn bị phát thức ăn bổ thí vậy.

Ito tuy bộ dáng phong trần mệt mỏi, nhưng lão vẫn ân cần giao tiếp với đám người kia, lúc này dường như lão là trung tâm của cả thế giới vậy.

“Melly! Chuyện kia là sao?” Minh Vũ cảm thấy khó hiểu, đây là lần đầu tiên hắn thấy một người lại được các thủ lĩnh bộ lạc khác tôn trọng và tiếp đón nồng nhiệt đến thế.

“Ito có trứng! trứng của lão ăn rất tốt! ăn rất ngon! Nhưng rất nhỏ, chỉ bằng chừng này thôi!” Melly ngáy người nói. Bộ dáng của nàng lúc này cực kỳ mập mờ khiến cho Minh Vũ có một suy nghĩ khác. Hắn hay lập tức đen mặt hỏi Melly cho ngộ ra khoai mọi chuyện.

Thì ra thứ trứng ma Melly nói là một loại trứng chỉ có tại bộ lạc Mai Đá, hơn nữa Ito hoàn toàn cho miễn phí. Nếu như lúc này Melly không được Minh Vũ nuôi cho mập ăn cho ngập mặt thì lúc này nàng cũng từ bỏ liêm sỉ đến tìm lão Ito tìm trứng của lão rồi.

.....

Ngày hôm sau, su khi bộ lạc Mai Đá đến được một ngày cũng là lúc phiên chợ trao đổi bắt đầu. lấy bộ lạc Mai Đá làm trung tâm, các bộ lạc bày biện gian hàng của mình ra chung quanh, tùy thoe vào người đến trước, kẻ đến sau mà những vị trí tiếp theo có sự thay đổi nhất định.

Riêng bộ lạc Đại Việt, vì đến khá trễ, nên vị trí thuộc về vòng ngoài không được chú ý.

Vật phẩm trao đổi cũng không có gì nhiều mới lạ, chủ yếu là các sản vật của vùng đồng cỏ, đồng thời da thú, thịt khô, hạt khô, hoa quả khô, xương thú lớn cũng được mang ra trao đổi rất nhiều.

Bộ lạc Ngà Voi mang đến một cặp ngà voi cực lớn, thứ kia hẳn là được lấy ra từ cơ thể của một con voi đực lớn. đồng thời bộ da to lớn cũng được cắt ra từng mảnh lớn. những thứ kia nếu vào mùa đông dùng làm lều trại sẽ dùng rất tốt, bên trong sẽ rất ấm áp. Gió đông không thể lùa vào.

Với những bộ lạc ở vùng đồng cỏ thì thứ này cực kỳ có giá trị nhưng đối với những bộ lạc kiểu như Đồ Sơn, Sầm Sơn, hay Đại Việt thì cũng không có tác dụng là bao ngoài việc lót thảm ngủ cho ấm. chứ đa phần những bộ lạc vùng rừng núi đều sống gần hang động vách núi có chức năng chắn gió rất tốt.

Minh Vũ cũng chú ý đến một bộ lạc khác, bộ lạc này đến từ vùng phía tây đầm lầy, sản vật của bộ lạc này là một loại hạt màu nâu đỏ, có vỏ rất cứng, nhưng khi nướng trong lửa hoặc vùi trong tro lửa, vỏ cứng sẽ tách ra, để lộ ra phần nhân bên trong ăn rất bùi béo. Chứng minh hàm lượng đạm và portein bên trong rất cao. Hơn nữa giá cả cũng rất ôn. hai túi thịt có thể đổi được một túi loại hạt này. Minh Vũ cũng đổi về 5 túi lớn về xem thử có trông trọt và nhân giống được không.

Ngoài ra hắn cũng trao đổi các loại thảo dược khác, ví như thuốc trị đau bụng của bộ lạc Đồ Sơn. Thảo dược Kiba trị nóng sốt, cùng cỏ máu cũng được trao đổi rất là nhiều.

Thế nhưng về phần hạt giống hay những thứ có thể gieo trồng thì hầu như tìm không ra, bởi vì những bộ lạc này giữ hầu như rất kín.

Cuối cùng là bộ lạc Mai Đá, lấy mai rùa làm chủ đạo, giá cả cũng như năm ngoái 30 túi thịt khô đổi được một chiếc mai rùa lớn, mỗi bộ lạc chỉ đổi được một cái. Mà lần này có khoảng 15 bộ lạc đến tranh giành trao đổi, thế nên có một sự tranh giành không hề nhẹ giữa những bộ lạc có và không có đổi được mai rùa.

Minh Vũ dường như nhìn ra được có cái âm mưu gì đó trong đây, tại sao mỗi năm luôn là 10 cái mai rùa lớn, tại sao không thể hơn. Dựa theo những quả trứng mà Ito trao tặng cho đám người kia, thì hẳn là phụ cận bộ lạc Mai Đá sinh sống có một bãi rùa đẻ trứng. như thế chỉ cần canh đúng thời điểm khi rùa lên đẻ trứng thì lúc đó là thời gian bắt rùa tốt nhất để dâng nhất.

Minh Vũ cũng dạo qua gian hàng kia một lần, giống như những gì hắn phán đoán, những sản vật kia đều là thủy sinh dưới biển, như cá biển khô, mực khô, bạch tuộc phơi khô và cả tôm khô đều có.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Đá phát sáng

Đối với những sản vật kia, không phải Minh Vũ không có hứng thú nhưng Ito lại đòi với cái giá trên trời, thậm chí còn đánh chủ ý lên xe kéo cùng ngựa mà Minh Vũ đang sở hữu.

Không biết lão già Ito lấy thông tin từ ai, hay là do lão có tin tức từ đâu đó, mà hắn ngay từ đầu khi tiếp xúc với Minh Vũ mục đích luôn hướng về mấy thứ quan trọng nhất của bộ lạc đại việt. thậm chí hắn không ngần ngại sẽ trao đổi 5 chiếc mai rùa lớn để đổi lấy một chiếc xe kéo của bộ lạc Đại Việt.

Mai rùa đối với bộ lạc Đại Việt mà nói sẽ không có tác dụng gì cho ra trò, dùng để đựng nước, thì thôi khỏi đi số lu vại của hần chế ra một cái cũng hơn xa số mai rùa này.

Nếu dùng để chế tạo khiên tấm chắn thì mai rùa lại quá nặng không có tác dụng trong tác chiến, chiến tranh quy mô.

Hần chủ yếu chỉ muốn quan sát thái độ cùng hàng hóa của các bộ lạc mà thôi, cũng như thăm dò làm tốt các mối quan hệ giữa các bên. Ngoài ra trao đổi một ít đồ khô từ hải sản, dùng để nấu canh, như thế hương vị sẽ rất tốt, quả thật lâu lắm rồi hần vẫn chưa có ăn sản vật từ biển cả.

Ấy vậy mà, chỉ vì một chút hứng thú của bản thân, hần lại bị Ito đánh chủ ý lên đầu mình. Minh Vũ có thể cảm nhận rõ ràng rằng Ito đang cố gắng gây xích mích giữa bộ lạc Đại Việt cùng những bộ lạc khác.

“Vũ Thủ Lĩnh! Ta nghe nói! Bộ lạc các ngươi đến từ vùng núi phía bắc!” Ito vừa nói vừa chỉ tay về phương bắc, nơi có thể nhìn thấy thấp thoáng một ngọn núi to lớn.

Minh Vũ cũng không hề yếu thế hần cũng không trả lời trực tiếp mà hỏi lại một câu khác “Vật Thì Ito tù trưởng đây đến từ vùng biển phía kia!”

Phương hướng kia hần chỉ đoán đại, nhưng hần cũng không nó nói quạch toẹt ra mà chỉ đưa mắt nhìn tới phương hướng kia mà thôi.

“ha ha ha! Bộ lạc ta đến từ phía kia, nhưng đó không có cái gì gọi là biển cả!” Ito cười ha ha, kiểu giống như hần bắt được nhước điểm trong lời nói của Minh Vũ vậy.

“Oh! Ngươi không sống gần bờ biển! sao lại nhặt được mấy cái vỏ rùa kia!” Minh Vũ cười khinh khỉnh.

“Biển là một cái hồ nước cực lớn, lớn rất lớn, nước có màu xanh da trời, hơn nữa nước rất là mặn, là uống nước biển thay thước ngọt sẽ không được, uống nhiều sẽ chết!” Minh Vũ nhàn nhạt nói. Nhưng mỗi lời hần nói giống như những tiếng chuông không ngừng oanh động tinh thần Ito.

Bộ lạc Mai Đá vị trí tương đối đặc thù và bí ẩn, Ito có thể cam đoan rằng không có bất kỳ một bộ lạc nào tại đây biết được vị trí bộ lạc hần cư ngụ, chứ nói gì đến cái thứ gọi là biển kia.

Bộ lạc Mai Đá không có gọi Biển là biển là gọi bằng một cái tên khác là Hồ Mặn. đương nhiên là vị đặc tính của nước biển, nên từ xưa bộ lạc hần mới gọi bằng cái tên đó.

Ito nhủ mảy thật sâu, đây là lần đầu tiên hần cảm giác có một người hần xem không có thấu, lần đầu tiên hần cảm giác được mình yếu thế hơn một tên nhóc con lông còn chưa mọc đủ.

“Vũ thủ lĩnh! Ngươi đến đây trao đổi thứ gì! Bộ lạc ta cá gì cũng thiếu nhưng Mai rùa cũng có một ít!” Ito ngay lập tức chào hàng.

“Mai rùa! Mai rùa dùng để làm gì?” Minh Vũ cười nhàn nhạt, vừa cười vừa nói vừa vỗ lên cái mai rùa to lớn phơi bày ra trong nắng, phát ra những âm thanh trầm nặng.

“ah! Ngươi không biết Mai rùa dùng để làm gì à! Mai rùa để nấu thuốc, để chứa nước, mọi cái mai rùa chứa đầy nước đủ cho một cái bộ lạc uống được ba ngày a!” Ito cực kỳ ngạc nhiên.

Quả thật vào mùa khô nhưng chỉ có những bộ lạc ngoài vùng đồng cỏ, thậm chí tại vùng núi phía bắc vẫn đề nước uống là một thứ hiếm có. Lúc này chỉ là giữa mùa khô, nước uống vẫn còn khá sung túc. Nhưng vào cuối mùa khô nước sẽ trở nên cực kỳ khan hiếm.

Như thế nếu có những vật tích trữ nước, sẽ dùng vô cùng tốt, tuy 1 cái mai rùa dùng được chỉ có 3 4 ngày, nhưng nhiều cái mai rùa thì sao, 10 cái có thể tích trữ được 30 ngày nước cho tộc nhân.

Bất chợt linh quang Minh Vũ lóe lên, hần thật không ngờ bản thân ngàn vạn tính toán, mà lại quên tình tiết như thế này, thảo nào nòi đất của hần lại không được chú trọng bằng một cái mai rùa. Thứ những bộ lạc nơi này cần chính là một thứ gì đó để tích trữ nước, chứ không phải là dùng để nấu ăn. Giảm thiểu lượng thức ăn tiêu hao giống như những bộ lạc tại vùng núi.

“hắc hắc hắc! thì ra mai rùa dùng để làm chuyện đó! Nhưng rất tiếc! thứ này đối với ta không có tác dụng!” Minh Vũ cười ta, sau đó dẫn Ito đến chỗ của bọn hần chỉ về một cái vại chứa đầy nước ngọt.

“này! Thứ này là cái gì!” Ito có chút kinh hãi. Lão ta không đợi Minh Vũ cho phép mà trực tiếp nhào đến sờ sờ mó mó, khắp mấy cái vại chứa đầy nước nướng xung quanh.

“này này bộ lạc ta gọi mà vại nước! thứ này dùng để chứa nước tốt nhiều hơn mai rùa của bộ lạc ngươi đấy!” Minh Vũ khinh khỉnh nói, thái độ rõ ràng chỉ vào mũi Ito mà hống hách nói.

“mai rùa của bộ lạc ngươi rất quý giá à! Nhưng đối với bọn ta không có một chút giá trị!”

Bộ dáng kia của Ito đã thu hút không ít ánh mắt của những bộ lạc xung quanh, mọi người không ngừng quan sát, một số bạo dạng hơn đến sờ mó kiểm tra xem có giống như lời Minh Vũ nói có thể chứa được nhiều nước hơn mai rùa.

“Vũ thủ lĩnh! cái vại nước này người có giá bao nhiêu! Ta có thể dùng 5 cái mai rùa đổi lấy!” Ito có chút phát ghen nói.

“không không không! Mai rùa với bộ lạc ta không có giá trị! Ta không đổi! nếu dùng hải sản khô thì ta con có chút suy nghĩ lại!” Minh Vũ rất là không thích cái bản mặt của Ito. Thậm chí còn có một chút ác cảm.

“Vũ thủ lĩnh! Người đổi cái này cho bộ lạc ta được không! Ta sẽ dùng da thú đổi với các người!” một tên thổ dân da đen khác ồm ồm nói.

“da thú bộ lạc ta có nhiều! nếu người dùng thứ này để đổi! ta có thể trao đổi với các người” Minh Vũ cũng không ngần ngại cầm lấy một đôi da màu xám xanh đưa cho gã kia.

Những người thổ dân bản địa nơi này đương nhiên chỉ xem đây là một loại đá có màu sắc kỳ lạ nếu mài nhỏ làm vũ khí dùng rất tốt, rất là sắc. nhưng trong mắt Minh Vũ đó là quặng đồng, là tài nguyên.

Trong lúc quan sát những mặt hàng nơi này, hắn đã phát hiện ra vũ khí của bộ lạc này toàn bộ đều được làm từ quặng đồng, nhưng tất cả đều là quặng thô, nhưng độ tinh khiết rất cao, chỉ ít cũng đạt đến 37%.

Bộ lạc này chỉ dùng những khối quặng đập nát rồi mài nhẵn thành rìu đá., dao đá, mũi giáo mà thôi. nếu số quặng đồng kia vào tay Minh Vũ chúng sẽ trở thành những lợi khí, những món vật dụng có tác dụng cực lớn.

“ba túi đá này! Ta sẽ đổi cho người một cái vại nước to như thế này!” Minh Vũ ra giá.

“thật! thứ này có thể đổi lấy vại nước!” tên kia cực kỳ mừng rỡ. hắn thật không ngờ thứ đá xanh kia lại có thể đổi được vật có giá trị. mai rùa bộ lạc hắn có không bao nhiêu cả, tích trữ nước chỉ có dùng được qua một đoạn thời gian ngắn, nếu không tích trữ đủ nước bộ lạc bọn hắn phải chiến đấu tranh giành nguồn nước với bộ lạc khác. Hay là phải mạo hiểm ra hồ lớn lấy nước trở về.

“tốt! ta sẽ báo với tù trưởng bọn ta!” tên kia như một con báo đen tăng tốc cực nhanh chạy về hơn trú đóng bộ lạc của mình.

“Vũ thủ lĩnh! Người muốn thứ đá kia làm gì! Thật là vô dụng, nhìn cũng không được tốt! bộ lạc ta nó những khối đá màu trắng! rất đẹp!” Ito không hiểu Minh Vũ muốn như thứ vô dụng kia để làm gì nên đành hỏi.

“đá gì màu trắng?” Minh Vũ chợt hỏi.

“Ori! Người mang mấy viên đá màu trắng người nhặt ở hồ gần đây!” bắt chợt Ito lớn tiếng.

Chỉ chừng 5 phút sau có một cô gái độ tuổi chừng 14 -15 tuổi chạy đến trên tay còn cầm một cái túi nhỏ bên trong có chứa mấy thứ hạt gì đó.

Ito cười khà khà đồ những thứ trong túi ra. Thật bất ngờ trong túi có khoảng 20 viên đá màu trắng ngà lấp lánh chiếu rọi.

Minh Vũ không nhịn được hít một ngụm khí lạnh.

“Ngọc trai! Là ngọc trai!”

Nhìn bộ dáng kia của Minh Vũ Ito nét mặt chìm sâu, bộ lạc hắn thứ này cũng không phải có rất nhiều nó được tìm thấy trong mấy con sò dưới biển, bọn họ bắt sò lên chỉ ăn thịt, còn mấy viên đá này nhìn rất đẹp nhưng không có tác dụng gì khác, rất cứng ăn không được. thế nên vứt đầy trên bãi biển.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 193: Ay ya! thủ lĩnh thật là mạnh mẽ

Nhìn những viên ngọc trai sáng lấp lánh trong tay Ito lòng Minh Vũ đã động, Ngọc trai nếu được chế tác tốt, mài nhẵn có thể làm trang sức, cũng như bộ ngọc trai trộn cùng với lòng trắng trứng gà sẽ làm một hỗn hợp dưỡng da rất tốt.

Thế nhưng những thứ kia có thật sự cần trong lúc này, dưỡng da làm đẹp, hay là làm trang sức có vẻ không quan trọng bằng tăng cường thực lực. thế nhưng nó thể nâng cao giá trị bản thân cũng như làm vật thưởng cho các tộc nhân ưu tú có thành tích, cống hiến tốt.

Suy nghĩ trong chốc lát, Minh Vũ liền lên tiếng chào giá.

“ta sẽ dùng một cái nồi này để đổi lấy cái túi kia!”

“cái này nhỏ quá! Không chứa được nhiều nước! ta muốn cái kia!” Ito ngay lập tức kỳ kèo, lão đã già thành tinh, liếc mắt đã nhìn ra Minh Vũ tâm đã động, hơn nữa động không nhẹ. Vì thế lão ngay lập tức nâng giá cao.

“Orc! Đập cái kia cho ta!” Minh Vũ ngay lập tức ra lệnh cho Orc đập mạnh.

Orc chính là một tên cực kỳ trung thành với Minh Vũ, hẳn không có một lời nào kháng nghị, ngay lập tức rút cái búa chiến sau lưng không khoang nhường đập nát cái vai chứa đầy nước mà Ito đang chỉ.

“Choang!” âm thanh thanh thúy vang lên.

“AHHHHH!” Ito gầm lên giận dữ, lão ta có xu hướng muốn xông lên đánh giết Minh Vũ một trận.

“cái kia! Của ta! Sao nguoi dám!” Ito gầm lên ánh mắt đỏ ngầu dường như muốn giết Minh Vũ ngay lập tức.

Phía sau lão một gã đàn ông râu tóc xồm xoàm, thể như lại có một thân hình lực lưỡng bắp cơ cuồng cuộn. ngay lập tức xông lên dao xương đã hướng đầu Minh Vũ là chém tới.

Chỉ nghe “Suru Suru!” hai tiếng, phía sau Minh Vũ Klu cùng Chok đã không ngần ngại giương cung bắn ra hai mũi tên chí mạng ghim vào đầu của tên kia.

Hắn ta cũng không kịp hét lên một tiếng thảm thiết, thân hình cứ thế ngã xuống đất, máu tươi từ trong vết thương chảy dài xuống nền đất.

Ito vẫn chưa kịp hiểu chuyện gì đã xảy ra, lão cảm giác được có cái gì lao tới

“Ầm!” đầu óc lão rung lên trước mắt lão đã thấy một cú đấm hung mãnh đập vào mặt hắn thật mạnh.

Nói thì lâu thế nhưng diễn ra chỉ trong chớp mắt. Melly luôn bên cạnh Minh Vũ đã không ngần ngại ra tay trấn áp Ito. Thậm chí xung quanh các tộc nhân bộ lạc Đại Việt cũng giương cung nhắm vào các mục tiêu xung quanh.

ở nơi này chỉ có hai bộ lạc biết được sự lợi hại của thứ vũ khí mà bộ lạc Đại Việt đang cầm trên tay, thế nhưng sẽ chẳng ai cảnh báo cho những người kia cả. mục đích thì chỉ có một nếu như bộ lạc Đại Việt gây chiến với các bộ lạc vùng đồng cỏ, thì cho dù ai thắng ai thua những người có lợi đương nhiên là bọn.

chiến tranh giữa các bộ lạc đương nhiên là sẽ có người chết, mà trong cái thời đại ngày quyết định một bộ lạc có mạnh mẽ hay không phải dựa vào số lượng chiến binh. Chó chiến binh sẽ có thợ săn, có thợ săn là có thức ăn dự trữ

Ito bị đánh nằm bẹp dưới đất, thật chỉ Melly còn giẫm lên đầu lão.

“Vũ thủ lĩnh! Ngươi muốn làm gì! Chẳng lẽ ngươi muốn cướp giết bộ lạc Mai Đá!” bất ngờ Saita cùng Uver bước ra khỏi đám đông lấy giọng điệu khiển trách mà quát mồm.

Melly liếc mắt nhìn thấy Uver, nhất thời con giận nổi lên, nàng thông qua Milla cũng biết được nàng bị bộ lạc ruộng bỏ xem là kẻ phản bội, nguyên nhân chính do Uver mà ra.

Mặt Melly biến đổi, khuôn mặt xinh tươi nay đã ngập tràn lửa giận, nàng đưa tay vào hông rút ra thanh dao đồng dài bên hông.

“Melly!” bắt chợt âm thanh Minh Vũ cực kỳ trầm trọng vang lên.

“đây không phải lúc!” thanh âm Minh Vũ cực kỳ nghiêm khắc, đồng thời mắt hắn nhìn chằm chằm Saita.

“ta đánh cướp thì như thế nào? cũng không đến lượt ngươi ra mặt!” Minh Vũ không yếu thế hung hăng nói.

Đồng thời chiến binh bộ lạc Đại Việt cũng dẫn động, hơn 50 con người tên đã cung, chỉ cần một khẩu lệnh của Minh Vũ Saita cùng đồng bọn sẽ trở thành những con nhím.

Lợi hại của những thứ kia, bằng chứng vẫn còn nằm dưới đất, máu vẫn còn chưa khô, tuy Saita rất là en ngại, nhưng hắn cũng không hề yếu thế

“ngươi trao đổi không đồng, định cướp của tất cả những bộ lạc ở đây sao?” Sata âm thanh vang vọng, hẳn muốn được sự đồng thuận của những bộ lạc nơi này. Cùng nhau hung hăng làm thịt bộ lạc Đại Việt một trận, tốt nhất chính là liên minh lại tiêu diệt bộ lạc Đại Việt một thể.

“Orc! Đập hết cho ta!” Minh Vũ rống giận gầm lên.

Không cần suy nghĩ cũng biết đám người kia đánh chủ ý lên đồ góm của hắn, Minh Vũ đương nhiên sẽ không chịu thiệt, làm sao để cho bọn họ dễ dàng đạt được, cho dù hắn không có thứ tốt, đám người kia cũng đừng hòng. Động thái này chứng tỏ Minh Vũ muốn cứng đối cứng.

“Xoảng! Xoảng! Xoảng!” liên tiếp là những âm thanh đồ vỡ vang lên. Lòng đám người kia giống như có ngàn dao cắt lấy thương tiếc không thôi, đồng thời cũng oán hận lên hai người Saita cùng Ito.

Minh Vũ thủ lĩnh cũng không phải không muốn trao đổi, mà là do đám người kia muốn ép giá, thậm chí muốn đánh giết người ta. Vũ thủ lĩnh không nổi giận cũng uổng.

Mặt Saita tái mét tức giận đến cực kỳ, hắn muốn lao lên ngăn cản Orc, nhưng lại thấy mấy chục mũi tên nhắm vào mình, làm cho lưng hắn phát lạnh, nên

đánh phải nhìn từng món kia vỡ nát.

Tuy bộ lạc Sầm Sơn nằm tại vùng núi phía bắc, nhưng nguồn nước chủ yếu phải dựa vào dòng suối phụ cận, hơn nữa vào mùa khô nước sẽ cạn bọn họ phải đi thật xa đến hồ Móng Gấu để lấy nước, nếu có những thứ kia, mỗi lần bọn họ lấy nước sẽ dùng được nhiều hơn, ít phải đi xa hơn.

Ngoài ra nồi cùng những vật dụng kia của bộ lạc Đại Việt dùng vào mùa đông rất tốt, có thể dùng tuyết nấu thành nước uống, nước nóng mùa đông uống sẽ không bị lạnh thân thể, cũng như có thể tiết kiệm thức ăn vào mùa đông.

Qua biểu hiện trên khuôn mặt của những người tại nơi này, Minh Vũ cũng biết bọn họ không có oán trách gì hẳn, chủ yếu mỗi hân kia đều ghi lên người Ito cùng Saita.

Khỏe miệng hẳn khẽ nhếch lên một cái trăm giọng.

“vào đầu mùa đông! Bộ lạc ta sẽ mở một phiên chợ trao đổi, những thứ này bộ lạc ta có rất nhiều, chỉ cần các người đến ta sẽ tặng cho mỗi bộ lạc một cái vại lớn như thế này.

Ngoài ra các người có thể dùng thứ này để đổi, ba túi sẽ đổi được một cái vại lớn, hoặc trao đổi vật có giá trị tương đương!” Minh Vũ uy nghiêm nói.

“nếu như các người có thể dùng giống cây này trao đổi, cũng có thể, 1 gốc cây như thế này đổi được một cái vại lớn!” Minh Vũ lại nâng lên một cây gậy màu đen, đó chính là thứ nguyên liệu hẳn dùng để cải tiến cường nỗ. Một loại gỗ rất cứng rắn cũng như bền, một loại thực vật hiếm có trên đồng cỏ.

Nói đoạn hẳn cũng rồi đi, kéo theo sau là hàng loạt tộc nhân cũng thu gom hành trang lên xe ngựa rời khỏi phiên chợ trao đổi. nhưng trước khi đi hẳn cũng tiện tay nhặt lấy túi ngọc trai dưới đất thuận tiện đá Ito một phát.

.....

“Vũ! tại sao người không ta giải quyết đám người kia!” Melly tức giận nói.

Lúc này Minh Vũ cùng Melly cùng ngồi trên xe kéo, bởi vì hàng hóa rất là nhiều, thế nên hai người ngồi chung một chỗ cực kỳ chật hẹp. nhưng ít ra vẫn thoải mái hơn nhiều khi cả ngày ngồi trên lưng ngựa. thậm chí Minh Vũ còn thiết kế thêm một cái mái che tránh nắng.

Mà Melly lúc này cực kỳ oán giận vì khi này Minh Vũ ngăn cản nàng đánh với Uver. Nàng tưởng rằng sau khi xử lý chuyện Ito bất ngờ tấn công, Minh Vũ sẽ giúp nàng đánh giết hai tên kia.

“Uver đang mang thai! Hơn nữa đám người kia rất đông, nếu chúng ta động thủ lúc đó, việc tộc nhân tử thương là chuyện không thể nào tránh khỏi!” Minh Vũ chậm rãi giải thích.

Melly lúc này mới ngó người ra “Uver có thai!” Melly nhất thời thất thần.

“Vũ! chúng ta sinh con đi! Ta muốn sinh con cho người!” Melly nhất thời hỏa khí xung trào, nàng đã vật Minh Vũ xuống dưới, tay cực kỳ mạnh động đã lột sạch Minh Vũ ra.

Minh Vũ cực kỳ kinh hãi, miệng hét thật lớn “Melly không được à! Đợi trời tối đã!”

Sau đó xe kéo không ngừng rung chuyển, âm thanh rên rỉ mê hồn để tận xương vang lên.

“ay ya! Thủ lĩnh thật là mạnh mẽ!” A’Khim phụ trách đánh xe kéo cũng không ngần ngại than nhẹ một cái, đồng thời nghĩ làm sao cho thời gian nhanh chóng qua nhân, khi mùa xuân đến, hẳn sẽ đủ tuổi làm lễ trưởng thành. Như vậy hẳn có thể làm chuyện kia, có được nữ nhân của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 194: Phát hiện ngoài ý muốn

Ba ngày sau Minh Vũ cùng đồng bọn trở về nơi đóng trú của bộ lạc. những người còn lại tại doanh trại cũng không có ở không, bọn họ đã thu thập nguyên vật liệu chế tạo thêm hai chiếc xe kéo khác, bổ sung vào đội hình xe kéo của bộ lạc.

Mọi người nghĩ ngờ cùng thu thập thêm hai ngày nữa, sau đó hẳn cùng Baba và đồng bọn đến bộ lạc được gọi là bộ lạc bị nguyên rủa của Baba.

Vì quãng đường cũng không quá dài, chỉ có khoảng 3 ngày đi đường, nhưng phải vận chuyển cả một bộ lạc, thế nên 6 chiếc xe kéo cùng 12 con trâu được huy động làm việc.

Baba không biết đếm, thế nên hẳn ta cũng không biết đại khái tổng số tộc nhân của mình là bao nhiêu, dựa theo miêu tả của Baba thì Minh Vũ ước tính

vào khoảng 400 người, nhưng trong đó có khoảng 50 người đã bị bệnh bại liệt, chân không thể đi được. chưa tính người già yếu cũng rất nhiều.

Bộ lạc Baba cách khu rừng ngập mặn chừng 3 ngày đi đường về hướng đông nam hơn nửa phải băng qua một đoạn suối hẹp mới đến được. nhưng cũng may, thời điểm này nước suối đã cạn đi rất nhiều, thuận lợi cho xe kéo vượt qua.

Mối nguy hiểm duy nhất có thể đến từ bầy linh cẩu phụ cận, bởi vì gần đây là lãnh địa của một bầy linh cẩu khá lớn khoảng 50 con.

Nhưng số linh cẩu này đối với bộ lạc Đại Việt cũng không tính là mối uy hiếp gì cho lắm. có chiến mã dò đường chuyển đi cực kỳ thuận lợi, vì tránh lãng phí thời gian Minh Vũ ra lệnh cho cấp tốc di chuyển.

Cho đến cuối ngày thứ hai, Minh Vũ đã đến bộ lạc bị nguyên rủa vùng đồng cỏ.

Bộ lạc Baba nằm bên dưới một vùng đất trũng, cách đó không xa quả thật Là một dòng suối nhỏ chảy qua, nước rất ít, nếu trong quãng thời gian này bộ lạc đắp đập chưa nước thì cho dù mùa khô có kéo dài bộ lạc này vẫn có thể an ổn sống qua mùa khô mà không sợ chứa nước.

Cảnh quang nơi này cực kỳ đặc sắc, thổ nhưỡng cực kỳ khác lạ, nó khác với loại thổ nhưỡng đất cát như những vùng khát, nó là một màu đỏ nâu. Đất đỏ bazan có hàm lượng dinh dưỡng cực cao. Tuy đất rất khô, nếu được tưới nước thường xuyên đất sẽ ẩm tươm tươm sẽ rất tốt.

Bao quanh bộ lạc là một diện tích rộng cây bụi, tuy là đã héo úa do thiếu nước, nhưng Minh Vũ có thể nhìn ra đó là giống cây gì. Toàn thân sần sùi theo từng mắt, lá hình cánh quạt rẽ ra. Đó chính là cây khoai mì thức ăn chủ đạo của bộ lạc Baba cũng đồng thời là tác nhân chính gây ra cái gọi là nguyên rủa kia.

Từ xa cư dân bộ lạc kia đã nhìn thấy Baba trở về, hơn nữa còn mang rất nhiều người và thú đến, bọn họ tưởng rằng lần này Baba trao đổi được nhiều thứ tốt, không những có thịt, thức ăn, da thú, mà còn đổi được người, được thú còn sống nữa. cả một đám người mừng huân hoan.

“Thủ Lĩnh! Đây là bộ lạc của ta!” Baba cảm giác có một chút hoài 2 niệm, bởi vì hẳn biết sau này rất có khả năng hẳn không còn cơ hội trở về nơi này một lần nào nữa.

Cả đoàn người bước vào bên trong bộ lạc. bộ lạc này cực kỳ nghèo túng những căn chòi rách nát được dựng tạm bợ bằng lá cây, trẻ con thì ốm yếu cả người chỉ có một cái bụng to là chủ đạo, cả người gầy gò suy dinh dưỡng nặng.

Hơn nữa còn có rất nhiều người phải trườn người dưới đất, già có trẻ có, phụ nữ, đàn ông đều có. Minh Vũ biết đó là những người bị trúng độc do khoai mì gây nên.

“Baba Người đã trở về!” một lão già bước từ trong căn chòi to nhất bước ra, dường như lão già này có địa vị không hề kém trong bộ lạc.

“Vũ Thủ Lĩnh! Đây là Roa! Là tù trưởng trước kia của bộ lạc ta!”s Baba giới thiệu.

“Roa! Đây là Vũ thủ lĩnh bộ lạc Đại Việt đến từ vùng núi phía bắc!” Baba cũng giới thiệu cho Roa biết trước tình hình cụ thể.

Sau đó nhóm người Minh Vũ được thu xếp một vị trí khá tốt để bọn họ dựng trại, Baba ý định vào sáng ngày mai sẽ thông cáo cho tộc nhân hẳn biết.

Minh Vũ cũng không có phản đối, dù sao đi chăng nữa việc di chuyển hay sát nhập cả một bộ lạc vào một bộ lạc khác cũng là một chuyện không dễ dàng gì chấp nhận.

“Vũ! nước nơi này rất kỳ lạ!” Melly từ ngoài suối bước vào khó chịu nói.

Sau chuyến đi dài, chuyện mệt mỏi là rất bình thường, nàng khi thấy dòng suối nhỏ, tuy nước rất ít, nhưng dù sao cũng rất trong, nàng ngay lập tức bước xuống muốn rửa mặt cho thật thoải mái, thế nhưng nước nơi này cực kỳ khác lạ, không giống như nước nàng thường dùng.

Minh Vũ nhú mào, hẳn cũng không có nghĩ ngợi mà trực tiếp xuống bờ suối.

Tay hẳn múc một ít nước lên quan sát, nước không có mùi gì cả, sau đó tay hẳn chạm vào dòng nước, lúc này hẳn nhú mào thật sâu.

Tay hẳn truyền về một cảm giác nhơn nhớt, tuy không nhớt đặc quánh như nước nhòn vỏ cây hay nước bọt. nhưng cũng tạo một cảm giác khó chịu.

“Đất Đỏ, nước nhớt!” Minh Vũ không ngừng lâm bầm, đồng thời cũng nhớ lại những kiến thức tự nhiên của mình. Hẳn như hẳn chưa đọc qua kiến thức về địa lý nào lại có biểu hiện như thế.

Sau một hồi Minh Vũ chợt hít lên một ngụm khí lạnh, nét mặt cũng có một chút kinh hãi đồng thời cũng một nỗi thất vọng khá lớn.

Minh Vũ chợt nhớ rằng vào năm hai đại học, hẳn có học một môn gọi là Thổ Nhưỡng Đại Cương, trong đó bài thi giữa kỳ mà một bài tập nhóm lấy mẫu các tầng đất tại địa phương mình tự chọn.

Lần đó nhóm của hẳn đi về tỉnh Bình Phước, mẫu vật được thu thập tại một bản gọi là Sooc Bom Bo. Và nước giếng khoáng nơi đó cũng có biểu hiện như thế này nhưng độ nhớt không cao như thế này.

Ban đầu hấn cũng thắc mắc không biết nguyên nhân ra sao. Nhưng một thời gian sau đó các nhà tài nguyên trắc địa đã phát hiện tại khu vực trên có một mỏ quặng Boxit trữ lượng khá lớn.

Sau khi biết được tin tức đó, hấn mới bắt đầu suy luận ra toàn bộ vấn đề. nhôm hay quặng nhôm chính là một thứ kim loại trung tính hoạt động mạnh. Vì nó là trung tính có thể tác dụng với axit hay bazo đều được.

Như thế nước bị nhót đó chính là bazo trung tính hình thành, nếu sử dụng một thời gian dài với các hợp chất của nhôm sẽ cực kỳ nguy hiểm có thể dẫn đến các bệnh mãn tính về gan và thận.

“Bộ lạc này đúng thật bị nguyên rủa!” Minh Vũ chỉ thảm than một câu mà thôi.

Khi này hấn kinh hỷ chính là phát hiện ra nơi có mỏ nhôm, còn buồn chính là do hấn không thể khai thác và vận dụng nguồn tài nguyên này.

“điện phân nóng chảy!” Minh Vũ lắc đầu, sau đó hấn bắt đầu suy tính làm sao thuyết phục bộ lạc này đây.

“Melly nước nơi này bị nhiễm tà khí rồi! không thể uống được!” Minh Vũ chột nói với Melly.

“ah! Như vật nước đâu chúng ta uống! ta còn muốn đi tắm đây này!” Melly kháng nghị.

Melly thật là không có tin tã nữa, dù sao thì lần trước nàng đã cùng Minh Vũ diễn một màn kịch thần linh nhập thể.

“ta nói thật! nước nơi này dùng không được! dùng sẽ bị bệnh giống những người kia!” Minh Vũ nghiêm túc.

Melly nghe thế cũng giật mình “Vũ! vậy nước đây chúng ta sử dụng!” Melly có chút gấp.

“làm nước cất!” Minh Vũ khề cốc đầu Melly một cái rồi đi vào trong bắt đầu suy nghĩ bìa diễn thuyết ngày mai.

.....

Tại căn lều lớn nhất bộ lạc, lúc này các thành viên chủ chốt trong bộ lạc Baba đang tập trung lại. lúc này Baba không ngừng kể lại những gì hấn nhìn thấy cho tất cả mọi người cùng nghe. Một số thì hoảng sợ cực kỳ, một số khác thì không tin cho đó là một chuyện cười.

Chỉ có duy nhất Roa vẫn giữ vẻ an tĩnh như thường, lão đang chú trọng quan sát tất cả.

“Tù Trương! đám người kia đốt lửa! bọn họ đốt thứ gì rất là kỳ lạ!” một tên chạy vào lớn tiếng nói.

Ngay sau đó đám người nhìn nhau rồi đi ra ngoài quan sát đám người Minh Vũ đang làm cái gì.

Baba biết thứ kia là cái gì, chính là thứ mà một lạc Đại Việt dùng để lấy nước ngọt uống, thứ kia có thể biến nước mặn thành nước ngọt, chính cái kia đã làm cho Baba cảm giác thần kỳ không thôi.

“tứ kia có thể biến từ nước mặn thành nước ngọt!” Baba tỏ ra sự hiểu biết của mình.

“Cốc!” Roa không nhận được liền cốc một cú như trời giáng lên đầu Baba mắng to “vậy ta hỏi người nước kia là nước mặn hay nước ngọt!”

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Thức ăn chính là lời mời chào tốt nhất

“Vũ thủ lĩnh! Các người đang làm cái gì đó! Nước ở đó không có mặn, nước ngọt, uống rất tốt!” Baba vừa xoa xoa đầu vừa hỏi Minh Vũ.

“nước nơi này đã bị nhiễm tà khí rất nặng! bọn ta uống vào sẽ như bộ lạc các người!” Minh Vũ lộ ra bộ mặt cực kỳ nghiêm trọng.

“không thể nào!” Roa nghe Minh Vũ nói thế ngay lập tức nhảy dựng lên, quả thật là lão không có tin những gì Minh Vũ nói cũng như là cái thuyết pháp tổ tiên cùng tà thần nguyên rủa bộ lạc bọn hấn. đó hấn là do một nỗi cố chấp một niềm cố chấp từ sâu trong tâm linh.

“ngươi xem!” Minh Vũ lấy ra một gốc nước cất vừa mới cất ra mang cho Roa, để hấn thử dùng một ít.

Roa tay rung rung tiếp nhận cốc nước, hấn cắn răng uống một ngụm, quả thật một dòng nước ngọt thanh khiết truyền vào trong cổ họng của lão. Không hề có một cảm giác nhon nhót như đằm trong họng.

“nước này làm sao?” Roa không nhịn được hỏi.

“nước của bộ lạc các ngươi đã bị nhiễm tà khí! Ăn vào sẽ bị chết! nếu các ngươi muốn sống thì hãy đi theo với bộ lạc bọn ta! Còn như muốn chết thì có thể ở lại! ta chỉ phụng lệnh tổ tiên mà làm việc”

“hơn nữa Baba đã đồng ý với tổ tiên bọn ta, nếu như các ngươi không thực hiện, tổ tiên ta sẽ tức giận, tổ tiên mà tức giận, các ngươi sẽ bị trừng phạt!” Minh Vũ vừa nhu vừa cương vừa đe dọa.

Hấn có thể nhìn ra từ vị trí đứng của đám người Baba mà xác định được vị trí của Roa trong bộ lạc. lời nói của hấn có trọng lượng như thế nào. Vì thế Minh Vũ đã đánh chủ ý lên người Roa. Chỉ cần lão già kia chấp nhận cả bộ lạc sẽ theo hấn thôi.

“mau chưng nước! chúng ta cần rất nhiều nước để ăn uống! sáng ngày mai chúng ta phải rời khỏi nơi này!” Minh Vũ ra lệnh cho tộc nhân của mình đồng thời cũng không hề quan tâm đến đám người Baba một chút nào cả.

Hấn đang vận dụng đòn tâm lý dây mềm buộc chặt, trong những lúc như thế này, tâm lý đối phương chưa được ổn định, nếu mạnh mẽ sát nhập bộ lạc, như thế được không bằng mất, có thể gây ra phản cảm mãnh liệt đối với những tộc nhân mới này.

Nếu như biểu hiện muốn buồn bỏ, không quan tâm đồng thời chơi thêm vài đòn tâm lý sẽ có hiệu quả hơn rất nhiều.

“Vũ thủ lĩnh! Không được à! Ngươi phải giúp bộ lạc bọn ta! Không phải Tổ Tiên đã nói rồi sao?” Baba có chút gấp.

Minh Vũ nhìn Baba một hồi thật lâu, sau đó hấn thở một cái thật dài.

“Baba! Ta thấy ngươi nên bàn tốt chuyện với Roa thì hơn, ta không thể giúp được gì nhiều, tối nay ngươi có thể mời mọi người đến đây, ta sẽ chiêu đãi một bữa thật tốt!”

sau đó Minh Vũ quay đầu rồi đi, hơn nữa không ai có thể nhìn thấy trên khóe môi hấn lộ ra một nụ cười tà mị.

.....

sau một chuyến đi dài, hơn nữa vật dựa vào số vật tư thiếu thốn mang theo, tộc nhân hấn khó mà nấu ra một bữa ăn ra trò, thế nhưng trong mắt tộc nhân Baba đó chính là mỹ vị tuyệt thế trần đời. Chỉ là một nồi cháo loãng, nấu kèm với một ít thịt khô. Ăn kèm với thịt xào và bánh khoai nướng. Đây có thể nói là một bữa ăn cực kỳ giản dị của bộ lạc Đại Việt.

Những thứ này nấu chỉ cần đun nước sôi lên, sau đó cho thêm nguyên liệu và gia vị vào rồi khuấy đều là được.

Riêng thịt khô thì được ngâm qua nước ấm cho mềm ra, cho dễ ăn. Sau đó lại chấm với một chén muối ớt cũng được xem là đủ vị.

Có một điểm tiếc nuối duy nhất là không có rau hàu trái cây tươi ăn kèm. Mấy ngày nay hầu như thức ăn chính toàn là thịt, không thịt khô thì là thịt tươi, không nướng thì lại chiên hay hấp.

Với cái chế độ ăn như thế hấn đã bị bón hai ngày rồi khổ không thể tả nổi. Cả ngày cái bụng cứ ung ung lên.

Bữa ăn đạm bạc nhưng đầy chất dinh dưỡng, toàn bộ tộc nhân Baba đều được ăn một trận ra trò. Ngay cả Roa lão thường xuyên bị con đau răng hành hạ không ăn không uống được, vậy mà hôm nay lão ăn đến tận 3 bát cháo to kèm thêm một cái bánh khoai nướng. Nhìn cái bộ dạng không răng mà mấp mấp khối bánh trông cực kỳ tức cười.

Đối với Minh Vũ mà nói, lợi ích lớn nhất mà bộ lạc này mang lại chính là nguồn nhân lực rất lớn, hơn nữa là giống cây khoai mỳ này.

Khoai mỳ là một giống cây lương thực có năng suất cao, dễ gieo trồng và thích nghi tại mọi điều kiện sống, ngay cả khi thời tiết đông băng, cây sẽ vào cho chế ngủ đông, và sẽ mọc mầm khi có điều kiện thời tiết thích hợp.

Trương tự như khoai tây, khoai mỳ phần ăn được chính là phần rễ bị phù to ra, ẩn sâu dưới đất, ít bị các điều kiện thời tiết ảnh hưởng, nhưng sẽ bị các loại gặm nhấm phá hoại rất nhiều.

Mỗi một đốt trên thân cây khoai mỳ chính là mầm mống của nó, vì thế việc nhân giống sẽ rất nhanh chóng. Nếu đem về một xe kéo cây khoai mỳ, Minh Vũ có thể trồng đường 1 -2 mẫu khoai mỳ với năng suất cực cao.

Tuy bên trong củ khoai mỳ có ẩn chứa một loại chất động có thể gây bại liệt dây thần kinh cho động vật ăn nó, nhưng thứ chất độc này sẽ tự rửa trôi khi trồng trong điều kiện đất đai có nhiều nước.

Nhưng hấn chú trọng khoai mỳ không phải về làm thức ăn như luộc hay nướng, hấp gì đó, là chính là có thể sản xuất thành một khoai mỳ hay còn được gọi là bột năng.

Mà công dụng của bột năng ư? Cái này thì khỏi phải nói, tất cả các món bún, nuôi, đều có mặt của bột năng. Ngoài ra còn có thể làm được bánh tráng,.....

nghe đến mấy thứ kia thôi mà đầu óc Minh Vũ hiện ra từng món ngon được chế tạo từ những thứ kia.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Nhôm

Sau khi một hồi giải thích thì Minh Vũ cũng đã hiểu ra chuyện gì đã xảy ra. Hằng năm bộ lạc vào mùa khô có ít nhất khoảng 10 – 20 người bị bại liệt do độc chất từ cây khoai mì là cyanhydric. Thế nhưng số người này được cho là tai họa, là kẻ bị thần linh trừng phạt, vì thế vào cơn mưa đầu tiên, bọn họ phải lên ngọn đồi kia để thần linh trừng phạt. mà theo lời Roa cùng các tù trưởng trước kia đều cho rằng nơi ngọn đồi kia là nơi trừng phạt của thần linh dành cho những kẻ phạm tội. chỉ cần thông qua trừng phạt kia sẽ đi lại như bình thường.

Nhưng không may từ trước tới giờ không một ai sống sót cả. hơn nữa sau mỗi lần thần linh trừng phạt kia bọn họ đào đất trên ngọn đồi kia sẽ phát hiện ra nhưng khối đá kỳ lạ màu trắng kia.

Minh Vũ xâu chuỗi tất cả dữ liệu một hồi cuối cùng hẳn đã nhìn ra mấu chốt của vấn đề.

Thứ nhất là vì địa hình xung quanh nơi này đều là đồng bằng, chỉ có duy nhất cái đồi kia có địa hình cao, hơn nữa còn có một gốc cây thật là cao. Chính vì lẽ đó nơi đó sẽ trở thành một cái cột thu lôi tự nhiên.

Chỉ cần khi vực này có sấm sét thì hết 8 phần sét sẽ đánh lên ngọn đồi đó.

Thứ hai vì nguyên nhân tự nhiên này tộc nhân bộ lạc này sẽ cho rằng thần linh trừng phạt và nơi kia là nơi hành hình. Thế nên mới có suy nghĩ nơi đó là pháp trường của bọn họ. cũng như là một tia hy vọng mong manh cuối cùng để đi lại như bình thường.

Thứ ba cũng là thứ mà Minh Vũ chú trọng nhất, những khối đá màu trắng xám trong tay Baba.

Nếu như Minh Vũ đoán không nhầm đó chính là nhôm. Nhôm trong tự nhiên đều tồn tại dưới dạng quặng Boxit có màu nâu đỏ tương tự như màu đất đỏ, nhưng có tính chất khác mang thuộc tính kiềm.

Việc tồn tại nhôm (Al) trong tự nhiên là hơi hiếm có. Bởi vì muốn từ quặng boxit luyện hóa thành nhôm phải thông qua quá trình điện phân cực kỳ phức tạp.

Nhưng tự nhiên cực kỳ huyền bí, những tia sét đánh kia lại thúc đẩy, thậm chí tham gia vào trong quá trình hình thành nhôm trong tự nhiên.

Tay Minh Vũ run run, hẳn liền cướp lấy khối nhôm trong tay Baba quan sát thật kỹ, thậm chí hẳn còn cắn vài phát lên khối nhôm kia.

Nhôm chính là một kim loại mềm và nhẹ, hơn nữa nhiệt độ nóng chảy rất thấp chỉ khoảng 600 – 650 độ mà thôi. nhôm còn dễ nung chảy hơn đồng. vì tính chất vật lý mềm dẻo, thế nên nhôm không được dùng nhiều trong sản xuất vũ khí. Nhưng có thể ứng dụng nhiều trong chế tạo các vật tiêu dùng hàng ngày. Như nồi chảo. hơn nữa chất lượng rất tốt, khó bị hỏng do bị oxy hóa

Đầu óc Minh Vũ vận chuyển cực nhanh, trong mắt hẳn lóe lên hai vầng hào quang, đồng thời xem cái ngọn đồi kia chính là một cái mỏ nhôm để cho hẳn khai thác.

“baba! Những thứ này các người thì thật có nhiều không?” Minh Vũ hít thở có chút không thông hơi.

Baba vẫn giữ thái độ trầm lắng như trước nói “ có! Rất nhiều! sau khi thần linh trừng phạt, trên núi rất nhiều có thể đào lấy”

Minh Vũ hít một ngụm khí lạnh sau đó giọng điệu trở nên nặng nề rất nhiều.

“những khối đá này! Quả thật là do thần linh tạo ra! Nhưng chúng ta phải thu thập những khối đá này trước khi đi dời! nếu không ngay cả bộ lạc ta cũng phải gặp tai ương!” Orc, Klu, Melly nghe Minh Vũ nói vậy cũng cực kỳ sửng sốt, thậm chí Orc tham ăn cũng bỏ khúc xương đang gặm xuống chăm chú nhìn Minh Vũ.

Chỉ có Melly lại nhìn hẳn bằng một cái ánh mắt khác, nàng cũng tiếp một khối nhôm trong túi Baba quan sát, sau đó lại có chút cười cười xem Minh Vũ diễn trò.

.....

Một đêm không hề yên bình đối với tất cả mọi người, chỉ trừ hai kẻ riêng biệt là Minh Vũ cùng Melly cả hai đang quần nhau trong căn lều được dựng tạm bợ.

“Vũ mấy hòn đá kia là thứ gì! Ta thấy giống như đồng nhưng lại có màu sắc khác!” sau khi Melly ăn no nàng bắt đầu dò hỏi Minh Vũ.

Minh Vũ cực kỳ bất ngờ dưới sự sắc xảo của Melly, người ta thường nói ngực to không não. Nhưng Melly ngực không những to, mà não còn cực kỳ tốt, nàng có thể từ những biểu hiện cũng như sắc thái kia mà phán đoán được sơ bộ phần nào của câu chuyện.

Mấy khối đá được gọi là nhôm, làm một kim loại tương tự giống đồng, nhưng mềm nhẹ và kém bền hơn đồng rất nhiều.

Nhưng muốn tạo ra nhôm lại không dễ dư đồng, quặng đồng có thể nung chảy mà tạo ra, còn nhôm phải dùng sét đánh xuống mới tạo thành được.

Minh Vũ cũng không ngần ngại mà giải thích cho Melly biết.

“vậy còn nước nơi này là sao? Lần đầu tiên ta nhìn thấy nước có vị như vậy, thật là khó chịu, giống như là nhựa cây!” Melly tiếp tục hỏi.

“là do đất nơi này bị nhiễm độc! nước dùng vào thật sự sẽ chết!” Minh Vũ khẳng định nói.

Melly hít một ngụm khí lạnh. “Vậy như thế chúng ta ăn rất nhiều! có chết không?”

Minh Vũ khẽ vỗ đầu nàng một cái “không chết được đâu! Hơn nữa nhôm là kim loại nặng! còn nước chúng ta dùng là nước cát! không có vấn đề gì cả!”

Nhận được xác nhận của Minh Vũ Melly mới thở phào nhẹ nhõm, sau đó nàng khẽ quay sang ngang ôm Minh Vũ một cái thật chặt, bộ ngực sữa áp lên mặt hấn làm cho hấn có chút hít thở không thông. Cả hai nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

.....

Sau một đêm, cuối cùng Roa cũng đã quyết định rời khỏi nơi này gia nhập bộ lạc Đại Việt để nhận được sự bảo hộ của Tổ Tiên Đại Việt Bộ Lạc.

Tổng dân số bộ lạc lên đến 535 người, vì không có sổ đếm, thế nên Minh Vũ phải tự mình an bài phân phân người thành từng nhóm.

Hắn là do nguyên nhân độc tố từ cây khoai mì, nên dân số già rất ít. Độ tuổi trên 40 chỉ khoảng 50 người, số còn lại là trẻ em, phụ nữ lại chiếm phần đa số lên đến 300 người. số còn lại là đàn ông trưởng thành chiến 200 còn lại. dân số như thế này là một nguồn nhân lực cực lớn cho bộ lạc.

Nơi này rất nghèo, vì thế vật mang theo chỉ đa phần là da thú cùng một ít thịt khô mà thôi. một số muông mang theo củ khoai mì. Thế nhưng Minh Vũ không cho phép, bảo rằng những thứ này cũng đã bị nhiễm tà khí không cho mang theo.

Miệng thì nói thế, nhưng Minh Vũ đã cho tộc nhân của mình nhổ vào và chắc đây 2 xe kéo thân cây khoai mì.

Bởi vì số lượng người di dân rất là lớn, thế nên được phân theo hai nhóm, nhóm thứ nhất bao gồm trẻ em, phụ nữ và một ít chiến binh đi trước, số còn lại tiếp tục thu dọn hành trang cũng như lên quả đồi kia tìm kiếm nhôm mang về cho Minh Vũ.

Minh Vũ cực kỳ chú trọng việc này, thế nên hấn tự tay đốc thúc chỉ đạo công việc.

Sau 7 ngày ròng rã, nhóm người thứ Klu mới trở về mang theo 5 chiếc xe kéo để vận chuyển vật tư. Trong đó có hai xe là nhôm rồi. quả thật trong nhiều năm tích lũy, ngọn đồi kia đã tự luyện ra không ít nhôm. Với số nhôm kia trong tay Minh Vũ có thể tự tin chế tạo ra nhiều thứ cực kỳ hữu dụng giúp ích cho bộ lạc.

.....

Hơn một tháng sau, cuối cùng Minh Vũ đã trở lại đầm lầy bìa rừng, nơi bọn họ lần đầu tiên chạm trán cá sấu khổng lồ đầm lầy, cũng là nơi Luc bị thương ở chân, cũng như chấm dứt con đường chiến binh của hấn.

Ban đầu đi chỉ với 24 con trâu cùng chưa đầy 100 chiến binh bộ lạc, vật tư mang theo cực kỳ ít ỏi. thế nhưng lúc này đoàn người bọn họ trở về với hơn 600 người, hơn nữa còn kéo theo phía sau 12 chiếc xe kéo một bầy ngựa cùng vô số vật tư như da thú, áo giáp da cá sấu, thịt khô, gỗ, nhôm. Và đặc biệt là thuốc mục đích đầu tiên khi hấn đến đây. Giống cây khoai mì, cùng một ít sản vật khác.

Nhìn thấy nơi quen thuộc, tạo cho hấn một cảm giác dường như mình sắp về nhà. Nghĩ đến từ nhà lòng Minh Vũ có một chút mất mát, giống như đang nghĩ về nhà của mình tại một phương xa nào đó.

Cảnh vật nơi này thay đổi cực kỳ rõ rệt, dòng suối đã khô cạn, những vũng bùn đọng lại dưới các trũng sâu đã bị ánh mặt trời khô cạn lộ ra từng vết nứt không bỏ.

Cả một cánh rừng lúc này chỉ thấy một màu vàng nâu làm chủ đạo, không khí cực kỳ oi bức, ngột ngạt đến kinh người.

Khi vào rừng cây, những chiếc xe kéo trở thành một gánh nặng cho cả đoàn người, xe dùng rất tốt ngoài vùng đồng cỏ, vì ít ra đồng cỏ là một vùng đất bằng phẳng, cùng lắm chỉ có cỏ cản đường mà thôi.

Nhưng khi về tới rừng rậm, những gốc cây, những khối rễ cây chằng chịt, khiến cho những chiếc xe kéo chở đầy hàng hóa khó mà vượt qua. Mọi người phải cùng nhau gắng sức mới có thể lần từng chiếc đi qua những chướng ngại vật.

Tưởng chừng 10 ngày sau sẽ về tới bộ lạc, nhưng vì những chiếc xe kéo đã kéo dài lên đến hơn 17 ngày.

Chương 195 đã được chỉnh sửa, đã thêm một số tình tiết.

Nguyên Thủy Thời Đại - một tác phẩm của Hoàng Kỳ Phương

bạn có thể bàn luận cùng chia sẻ thông tin bộ truyện tại đây. mong được sự ủng hộ của độc giả.

Thân!!!

https://www.facebook.com/Nguyen%20Thuy%20Thoi%20Dai-108535490628950/?modal=admin_todo_tour

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 197: Trở về

Đương nhiên với lượng hàng hóa nhiều đến như thế, đoàn người không thể nào dễ dàng vận chuyển qua khu rừng già được.

Vì thế Minh Vũ phải dùng cách nguyên thủy và căn bản nhất của bộ lạc, chính là khuân vác. Cả một đám người chia làm hai nhóm, nhóm thứ nhất đảm nhận nhiệm vụ vận chuyển một số hàng hóa trở về bộ lạc, cũng như là thông cáo cho người trong bộ lạc, cũng như tận dụng sức người sức của của bộ lạc.

Hơn nữa Minh Vũ cũng đã rời bộ lạc rất lâu rồi, hẳn không thể nào chờ thêm được nữa. tuy rằng trước khi đi hẳn đã giao nhiệm vụ thật cận kề cho Ashi cùng Epx cũng như hẳn rất tin tưởng hai người này, thế nhưng không có chuyện gì nắm chắc 10 phần cả. tất cả đều có biến cố của nó.

Chào đón Minh Vũ cùng đồng bọn không ai khác chính là Ashi, nàng vẫn làm tròn nhiệm vụ tuần tra lãnh địa của mình, tuy nhân số không đông, thế nhưng mọi người đều cười trên lưng một con trâu.

Nên biết rằng trước khi rời đi, Minh Vũ đã lấy đi hầu như toàn bộ số trâu có bên trong bộ lạc, chỉ chừa lại có 7 con trâu, mà trong đó đã có 4 con đang mang thai, không thể nào dùng để cưỡi được.. Ấy vậy mà trước mắt Minh Vũ là hơn 20 con trâu to khỏe.

Minh Vũ chuẩn bị thét lên chào hỏi Ashi, thế nhưng đã có một mũi tên lướt gió mà tới cắm trước mũi chân hẳn.

“Đây là lãnh địa bộ lạc Đại Việt, người bộ lạc khác tùy tiện bước vào giết không tha!” chỉ nghe thấy giọng nói cực kỳ băng lãnh của Ashi vang lên. Hơn nữa phía sau nàng, đám chiến binh bộ lạc đã giương cung lên nhắm thẳng vào đám người Minh Vũ.

“Ashi! Là ta!” Minh Vũ lúc này mới gào lên.

“Ah! Thủ Lĩnh!” Ashi bất ngờ thét lên trong sự vui sướng.

“Thủ Lĩnh! Thủ lĩnh đã trở về!” mấy người phía sau cũng vui reo hò.

Thật ra Ashi không hề cố ý muốn tấn công Minh Vũ, mà là vì nàng không hề nhận ra đám người kia.

Trong mắt nàng đó là một đám người lạ mặt, toàn thân được bao bọc trong quần áo màu đen không biết làm từ vật liệu gì, hơn nữa phía sau còn có những con thú cao to đi phía sau.

Ngoài ra còn có một lượng lớn người có da màu đen, ước chừng những người kia đến từ vùng đồng cỏ, chính vì những nguyên nhân trên nàng mới chủ động công kích.

Nhưng rất may mũi tên nàng bắn ra chỉ mang tính chất uy hiếp, chứ không có trực tiếp giết.

“Thủ Lĩnh! Người trở về! ta rất nhớ người!” Ashi có chút gấp gáp.

Nhìn bộ dáng Ashi như thế, hẳn cũng biết được bộ lạc cũng vẫn còn rất tốt, không có xảy ra chuyện gì quá quan trọng ảnh hưởng đến căn cơ của bộ lạc.

“Ashi! Người tốt! bộ lạc còn tồn chứ!” Minh Vũ cười hòa ái hỏi.

“có! Có nhiều chuyện! rất nhiều chuyện! bộ lạc xảy ra nhất nhiều chuyện! Milla bị ta nhốt! còn có người bộ lạc Lửa đến!....” Milla rất gấp, nàng không biết nói chuyện gì trước, cứ đại khái nói ra.

Chuyện này cũng không thể trách nàng được, bởi vì vốn từ rất ít, khó mà giải thích một cách thông thường được.

“Milla bị bắt! sao có thể!” Minh Vũ chưa kịp nói gì thì Melly lại xông lên nói trước, nàng có chút gấp hơi thở cũng kéo lên cao, khiến cho bộ ngực to lớn phập phồng theo từng nhịp hô hấp.

“Milla không nghe lời! muốn hươu sừng tấm, muốn có trâu, muốn chỉ huy đội tuần tra! Không có nghe lời Epx! Nàng ta còn muốn đánh Exp!” Ashi nói

Mặt Minh Vũ cũng trở nên sa sầm, thậm chí có một chút đen lại. phải nói trong bộ lạc ngoài Klu, Melly thì Epx cùng Ashi là những thành viên quan trọng nhất mà hắn chú trọng bồi dưỡng.

Vậy mà lại có người đánh chủ ý lên người các nàng, làm sao không làm cho hắn nổi giận cho được.

“Trở lại bộ lạc!” Minh Vũ gầm nhẹ.

Cả một đám người phía sau mặt cũng sa sầm, trong đó có Klu, hắn thúc ngựa chạy thẳng về bộ lạc.

“thủ lĩnh! Con kia là con gì? sao nó không có sừng!” Ashi cực kỳ tò mò hỏi con vật mà Klu đang cười.

“Ah! Nó chạy rất nhanh! Thủ lĩnh người có thể cho ta một con! Ta muốn thử kia!” Ashi khuôn mặt hớn hở đôi mắt dường như phát sáng nhìn chăm chăm mấy con ngựa.

Nhìn bộ dáng của Ashi, Minh Vũ cũng hiểu ra, tuy có rất nhiều chuyện xảy ra, thế nhưng mọi thứ đã được giải quyết ổn thỏa rồi!”

“Klu trở lại! mọi người cùng nhau trở về!” Minh Vũ gọi Klu trở lại. đội hình chậm rãi đi về bộ lạc.

Từ khoảng cách khá xa Minh Vũ có thể nhìn thấy thấp thoáng bộ dáng của bộ lạc. xung quanh là một mảng thực vật xanh tốt, khác hẳn với màu vàng úa của khu rừng xung quanh.

Đập chứa nước vẫn hoàn thành tốt nhiệm vụ của mình, tuy mực nước đã giảm đi rất nhiều, nhưng lượng nước vẫn đủ cho bộ lạc tiêu dùng trong một thời gian dài.

Đối với toàn thể tộc nhân bộ lạc Đại Việt, bộ lạc chính là nhà của bọn họ, khi trở về có một cổ cảm giác vui sướng không thể tả xiết.

“Vũ thủ lĩnh! Đây là bộ lạc của người!” Baba cùng Roa trợn mắt há mồm thật to, dường như bọn họ không thể tin được vào những gì trước mắt mình.

“cái kia có phải là sông không? Có rất nhiều nước! bên dưới có cá sấu không? Có cá lớn ăn thịt người không?” Baba tò mò hỏi.

“Ah! Cái kia! Có phải là đá không! Đá làm sao có thể như thế được!” Baba không ngừng hỏi.

“hahaha!” nhìn thấy bộ dáng của Baba, Ashi cùng đồng bọn của nàng không nhịn được mà cười phì lên.

“Baba người thật là quê mùa! Cái kia cũng không biết!” Ashi giở giọng giáo sư hiểu biết ra nói.

“cái kia gọi là đập nước, dùng để chứa nước! bên trong có rất nhiều cá, nhưng cá không có ăn thịt người, cá ăn rất to, ăn rất ngon!”

“còn cái kia là tường! dùng để bảo vệ bộ lạc! bọn ta từng nhờ vào cái tường kia bọn ta đã giết một bầy chim khổng lồ!”

“Tường! cái đó lợi hại như vậy sao?” Baba có chút không tin.

Theo như tư duy của hắn một đám đá kia sao có thể ngăn được được bầy chim khổng lồ, hơn nữa chim khổng lồ không sống ở đây, chúng sống ở đồng cỏ.

Roa lại có ánh mắt sắc xảo rất nhiều so với Baba lão nhìn toàn thể một lạc một cách khái quát nhất rồi nói.

“Vũ! Cái tường kia cùng cái đập nước kia là do bộ lạc người làm?”

Minh Vũ khá là sửng sốt với cái nhìn của Roa.

“Đúng! Tất cả do chúng ta làm! Bọn ta dùng 2 tháng mới làm xong cái kia!” Minh Vũ không ngần ngại thừa nhận những thành tựu mà bản thân cùng bộ lạc đạt được.

Roa khẽ gật gù, không biết trong đầu ông ta đang nghĩ thứ gì. Cả một đám người tiếp tục hành trình trở về bộ lạc.

Đi chừng hai giờ nữa, mọi người mới thật sự trở về nhà.

Nhìn thấy Minh Vũ cùng mọi người, tất cả thành viên trong bộ lạc đều huân hoan vui mừng, một số người vui mừng đến phát khóc.

“Vũ! Ngươi trở về! Epx như một con chim yến nhỏ lao vào lòng Minh Vũ không ngừng khóc thút thít.

“Ồn rồi! đã ồn rồi! ta đã trở về! Bộ lạc tốt chứ!” Minh Vũ khẽ vuốt ve lưng Epx, một cảm giác da thịt mềm mịn truyền vào trong tay hắn.

Trong khoảng thời gian này là mùa khô nóng nhất trong năm, vì thế mọi người ăn mặc cực kỳ đơn giản, hơn nữa trong tay bộ lạc còn một ít vải thô từ bộ lạc Syk, thế nên hầu hết các thành viên nữ trong bộ lạc chỉ dùng một tấm vải quấn quanh ngực, cùng một chiếc váy mỏng là thôi.

Thiếu nữ mới lớn, cảm xúc cực kỳ tràn đầy, làm cho bộ máy chiến đấu bên dưới bắt đầu rục rịch, nhưng hắn cũng biết đâu là lúc, Epx vẫn còn nửa năm nữa, thế nên hắn phải nhẫn. ngoài việc đó ra thì đây là lúc hắn phải giải quyết các vấn đề còn tồn đọng bên trong bộ lạc.

Việc đầu tiên đó chính là Milla, trong lúc Minh Vũ cùng Melly không có tại đây, nàng ta có có ý phản động muốn giành quyền lực từ tay Ashi cùng Epx. Nhưng rất may nàng ta lực chiến đấu không bằng Epx, cũng như là mưu trí, thế nên cuộc phản loạn nhanh chóng được giải quyết.

Ban đầu theo ý định của Epx thì sẽ nhốt tất cả những người phản loạn vào chuồng trâu để trừng phạt, thế nhưng nguồn lao động còn không đủ nhiều, vì phần lớn thành viên đã đi theo Minh Vũ rời khỏi bộ lạc.

Hơn nữa phụ nữ trong bộ lạc mang thai cực nhiều, chiến hầu hết 2/3 phụ nữ. nên nguồn nhân lực cực kỳ thiếu thốn. Epx phải nghĩ ra cách đối phó là cho đám người kia ra ngoài để làm việc chỉ còn mỗi mình Milla vẫn tiếp tục bị nhốt.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 198: Nhiệm vụ trước mắt thật khó khăn

Nhìn những người phụ nữ bụng rất lớn, bên trong đó chính là tương lai, là mầm non của cả bộ lạc. toàn thể bộ lạc có trên 200 phụ nữ đang mang thai thời kỳ cuối, ước chừng 1 hay 2 tháng tới bọn họ sẽ sinh nở. ngoài ra còn có khoảng 100 phụ nữ cũng đang mang thai, thế nhưng bụng còn nhỏ vẫn còn có thể làm việc.

Đây chính là hậu quả của việc không có chính sách tối ưu hóa trong việc sinh nở và quan hệ tình dục.

Minh Vũ thầm nghĩ hắn cần phải đặt ra những luật lệ cũng như những quy tắc trong việc này, đặc biệt là để hạn chế hết mức tối đa việc sinh con trùng huyết, như thế mới đảm bảo không có chuyện gì đáng tiếc xảy ra. Nhưng chuyện này không có thể nói là làm được cần phải có chính sách và chiến lược mới có thể thực hiện được.

“Milla đang ở đâu! Ta muốn gặp nàng!” Melly có chút không bình thường nói.

Epx cũng gật đầu đồng ý dẫn hai người vào chuồng ngựa.

Milla lúc này bị trói chặt vào trong cọc buô trâu, tay chân đều bị trói kỹ cả, hằng ngày nàng chỉ được chu cấp một ít thức ăn cùng nước uống.

“Milla!” Melly trầm giọng.

Milla ngược đầu lên nhìn Melly cùng Minh Vũ.

“Melly! Ngươi đã về!” giọng nói nàng có một chút bi thương cùng ủy khuất.

Mắt Melly có một chút đỏ lên “tại sao! Tại sao ngươi làm như thế!”

Milla chỉ ngược nhìn Melly cùng Minh Vũ một cái sau đó lại nhắm mắt, không biết nàng đang suy nghĩ chuyện gì cả.

Melly chỉ thờ dài rồi cùng Minh Vũ đi ra ngoài.

“Epx! Ngươi cho người coi trói nàng ra đi! Ta nghĩ về sau nàng ta không còn như thế nữa đâu!” Minh Vũ nhìn bộ dáng của Milla như thế, hắn cũng có một chút đau lòng cho nàng.

Còn vấn đề cải tạo Milla không phải trong một hai ngày là xong, mà phải qua công việc, lao động và trách nhiệm, như thế mới có thể gắn kết giữa các nàng và bộ lạc.

Chuyện Milla phản loạn cũng là chuyện không sớm thì muộn, cho dù không phải là nàng cũng sẽ có người khác sẽ làm chuyện này.

Chuyện của Milla cũng chính là lời cảnh tỉnh cho hần, giúp hần quản lý thật tốt cho bộ lạc sau này.

Ngay cả trong thời cổ đại, trung đại, cận đại và hiện đại vấn đề khi người đứng đầu xảy ra vấn đề thì các thế lực phụ thuộc hay trung thành vẫn có khả năng đảo chính dùng quân đội để nắm chính quyền.

Vì từ nhỏ sống và phát triển theo định hướng xã hội chủ nghĩa, vấn đề này sẽ không thể xảy ra, nhưng tại các nước theo xu hướng tư bản hay bán tư bản điển hình là các quốc gia giàu nguồn tài nguyên dầu mỏ, khoáng sản, kim cương. Đa phần đều bị chi phối bởi các nước phương tây và Trung Quốc, khiến cho các quốc gia đó luôn luôn không ổn định, tình trạng phiến quân đảo chính xảy ra hằng ngày.

Từ những nguyên nhân chủ quan và khách quan, Minh Vũ đã quyết định lường lõi và chính sách xây dựng bộ lạc theo định hướng xã hội chủ nghĩa.

Vì đây là thời đại nguyên thủy, hầu hết tất cả cư dân theo chế độ mô hình bộ lạc, tất cả đều là của chung, ngay cả phụ nữ cũng là của chung. Chưa phân hóa giàu nghèo cùng quyền lực.

Nếu như theo tiến trình tiến hóa của nhân loại, từ chế độ bộ lạc nguyên thủy

Công Xã Nguyên Thủy thời kỳ này nói cách là thời kỳ mà Minh Vũ cùng bộ lạc đang sinh sống, thời kỳ này có thể xếp vào thời kỳ đồ đá, trang vật dụng đều đa phần được làm bằng đá và xương thú, xã hội chưa phân hóa, thủ lĩnh cùng Vu chính là người có tiếng nói cao trong bộ lạc, của cải lương thực được phân chia theo người có công hiến nhiều nhất.

Bởi vì tất cả của cải vật chất đều là của chung, dùng chung, vì thế có thể xếp thời kỳ này gọi là cộng sản nguyên thủy.

Thời kỳ tiếp theo chính là chiếm hữu nô lệ. trong giai đoạn này được xếp vào thời kỳ đồ đồng, đồ sắt. vì phát hiện ra kim loại chế tạo ra các công cụ giúp cho làm việc thuận lợi, lương thực của cải dư thừa. điều này làm cho một bộ phận nhỏ trong đám người trở trên có nhiều của cải vật chất hơn, người đi theo càng nhiều. từ đó xuất hiện mối bất bình đẳng trong xã hội.

Đó là chuyện trong bộ lạc, phần nhỏ kia sẽ nắm trong tay quyền hành của bộ lạc, đồng thời cũng xâm đánh chiếm giữ, nô lệ các bộ lạc nhỏ yếu hơn. Và đây cũng là tiền đề để phát triển thời kỳ tiếp theo. Thời kỳ phong kiến.

Thời kỳ phong kiến là thời kỳ kéo dài nhất trong quá trình phát triển của nhân loại, bộ lạc phát triển cực nhanh về số người cũng như lãnh địa bộ lạc được mở rộng đáng kể. từ đó hình thành một nhà nước đứng đầu là vua.

Thời kỳ thứ ba chính là tư bản chủ nghĩa. Thời kỳ này phong kiến đã quá cũ nát, tính phân biệt xã hội ngày càng gay gắt, hơn nữa do việc phát triển khoa học kỹ thuật, kiến thức nhân loại đã đẩy một thành phần lớn tri thức lên nắm quyền tiêu diệt hay kiểm chế cái triều đại phong kiến lỗi thời lạc hậu.

Và cuối cùng chính là chủ nghĩa xã hội. chủ nghĩa xã hội chính là tinh hoa của các thời kỳ xã hội khác nhau, với ước muốn là một xã hội của nhân nhân, tất cả là vì nhân nhân, vì nhân dân mà sinh ra, vì nhân dân mà phục vụ.

Vì do trái ngược về mặt tư tưởng, nhận thức cũng như hành vi mà hai khối tư bản chủ nghĩa và xã hội chủ nghĩa luôn đối đầu gay gắt với nhau.

Đã nhận định được cốt lõi của vấn đề, từ đó Minh Vũ có thể xây dựng chính sách hợp lý cho bộ lạc cũng như về sau này.

Trước mắt hần phải nghỉ ngơi một chút đồng thời tiếp tục nghiên cứu chỉ đạo phát triển của bộ lạc sau này.

Tất cả các hàng hóa hần mang về đều được thu xếp ổn thỏa, đặc biệt là các loại thuốc dùng để chữa bệnh thì được bố trí cẩn thận nhất.

Việc thứ hai là xử dụng nguồn kim loại mới đó là nhôm. Còn việc thứ ba chính là tổ chức lại mô hình chiến binh bộ lạc cũng như công tác tư tưởng cho bộ lạc về vấn đề trung thành và phát triển.

Quả thật từ trước tới nay trong vấn đề chiến binh, thợ săn hay quân đội hần chưa thật sự chú tâm đến ngoài việc chế tạo ra trang bị vũ khí mới ra, thì vẫn đến huấn luyện hần lại bọn họ tự làm lấy.

Nhưng lần này hần đã có một bản kế hoạch chuyên dùng để huấn luyện quân đội, tuy hần chưa đi nghĩa vụ quân sự, nhưng dù sao chưa ăn thịt heo cũng biết heo chạy như thế nào mà.

Việc thứ ba là tăng cường kiến tạo nhà ở cho hơn 500 tộc nhân mới gia nhập bộ lạc cũng như xây dựng một tòa nhà hành chính cho bộ lạc.

Việc thứ tư là đề ra chính sách sắp tới chuẩn bị cho một lượng lớn thai phụ sắp tới thời kỳ sinh nở. ước chừng 1 – 2 tháng tới bộ lạc sẽ có thêm trên 200 trẻ sơ sinh, với một số lượng lớn như thế đó chính là một vấn đề nan giải và khó giải quyết.

Phụ nữ sau khi sinh sẽ cực kỳ suy yếu về sức khỏe cũng như sinh lý bản thân, như thế phải đảm bảo nhu cầu thức ăn phải giàu dinh dưỡng đồng thời phải cung cấp đầy đủ vitamin và chất xơ. Có như thế mẹ và con mới khỏe được.

Ngoài thức ăn ra thì nơi ở cũng là một vấn đề lớn. có lẽ trong 1 2 tháng nơi sẽ bước vào mùa mưa, mà hần thì chưa trải qua mùa mưa tại nơi này như thế nào cả. hần chỉ dựa theo lời của Klu mới biết được, trước khi trời mưa thời tiết sẽ cực kỳ nóng. Mà một khi mưa mưa sẽ liên tiếp 5 6 ngày thậm chí là kéo dài hơn.

Như thế cần phải gấp rút thiết kế một khu dành cho thai phụ và trẻ sơ sinh cũng như kiến tạo các vật dụng có liên quan đến vấn đề này.

Việc thứ năm chính là kế hoạch thu hoạch, chế biến cũng như chuẩn bị cho mùa vụ sau, vụ thu đông.

Trước mặt hán cần phải giải quyết năm vấn đề lớn nhất cho bộ lạc trong lúc này.

Minh Vũ nghỉ ngơi một đêm, ngày buổi sáng tiếp theo trước mặt các thành viên trong bộ lạc, Minh Vũ bắt đầu phân công nhiệm vụ.

Thứ nhất là nhanh chóng mang chiến lợi phẩm về bộ lạc, từ đó sẽ phân chia áo giáp cũng như xe, ngựa, trâu để giúp đỡ các công việc trong bộ lạc.

Việc thứ hai là tăng cường khai thác gỗ và các nguyên vật liệu để chuẩn bị xây dựng các công trình lớn trong sắp tới. Đồng thời việc sản xuất gạch cũng tiếp tục hoạt động.

Một bữa ăn sáng diễn ra rất gấp mọi người ai vào việc nấy, dường như khi có Minh Vũ trong bộ lạc thì bộ lạc trở nên tràn đầy sức sống trở nên năng động hơn, nhiệt huyết hơn.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 199: Lên kế hoạch xây đại công trình

Ruộng khoai sau bao ngày chăm sóc, cũng được hơn 4 tháng bước vào giai đoạn cuối chuẩn bị thu hoạch, phần lá dưới gốc không biết do thời tiết quá nắng nóng hay do thiếu nước nên đã bị héo úa.

Hằng ngày các tộc nhân đều chăm sóc tưới tiêu cực kỳ kỹ lưỡng, không để thiếu nước, đồng thời cũng vun gốc dọn cỏ tạo điều kiện cho cây có thể kết quả tốt nhất.

“Vũ! Những cây cỏ kia là thứ gì, sao mà các người lại phải đổ nước vậy?” Roa sau khi du nhập vào bộ lạc cũng bắt đầu quan sát tình hình bộ lạc.

Lão cực kỳ quái lạ, nước rất quý đặc biệt vào mùa khô nước không đủ dùng, tuy biết rằng bộ lạc đã có một cái hồ nước cực lớn, nước rất nhiều có thể để bọn họ tắm vui đùa thỏa thích, thế nhưng bộ lạc Đại Việt hằng ngày lại phải múc nước dưới hồ rồi lại tưới cho những cây cỏ kia.

“đó là cây khoai! Là thức ăn chính của bộ lạc. củ khoai có thể nướng, cũng có thể luộc, cũng có thể nghiền ra rồi nướng cũng có thể làm bột nướng thành bánh. Dùng rất tốt, ăn cũng rất tốt, hơn nữa năng suất cũng rất cao. Có thứ này mùa đông không cần phải ra ngoài kiếm ăn!” Minh Vũ cũng thuận tiện giải thích cho Roa.

Mấy ngày nay Minh Vũ tiếp tục thị sát khu vực đất đai xung quanh để quy hoạch một lần nữa cho bộ lạc, cũng như chuẩn bị dọn ra một mảnh đất trống để trồng cây mì khi mùa thu đến.

Ngoài ra hán còn phải chọn địa điểm xây khu nhà hành chính cũng như xây dựng bãi huấn luyện chiến binh cho bộ lạc. thực hiện mục tiêu thứ nhất xây dựng quân đội.

Sau khi tài nguyên nhân lực, vật lực được tập kết trở về bộ lạc, mọi người bắt đầu vào công cuộc xây dựng to lớn của bộ lạc.

Đầu tiên chính là xây dựng nhà cho các tộc nhân vừa mới gia nhập, vì có kinh nghiệm từ nhiều lần xây dựng trước, kết hợp với nguyên liệu có sẵn, chỉ trong vòng nửa tháng bọn họ đã xây dựng thêm 150 ngôi nhà có sức chứa mỗi ngôi nhà từ 7 – 10 người. số đó cũng đủ đáp ứng nhu cầu tạm thời cho bộ lạc lúc này.

Nhưng vì đại quy mô xây dựng diện tích bên trong bước tường ngày càng bị thu hẹp. vấn đề này cũng là một trong những vấn đề của bộ lạc trong lúc này.

Vì hán không hề ước tính trước quy mô phát triển bộ lạc nhanh đến như thế, hơn nữa lúc trước bộ lạc nhân lực cũng không được nhiều cho lắm. lực lượng lao động chính không có tăng cáo về số lượng và chất lượng. Thế nên dựng được bức tường kia là một điều tốt lắm rồi.

Sau mấy ngày khảo sát, Minh Vũ lại một lần nữa mở rộng và quy hoạch lại toàn bộ bộ lạc. để tiết kiệm thời gian nhân lực và nguyên vật liệu. Minh Vũ đã có quyết định cực kỳ táo bạo. đó chính là tháo dỡ và sửa chữa những khu nhà trước kia.

Những khu nhà được xây dựng theo cấu trúc bàn cờ. mỗi ô bàn cờ là một khu bao gồm 6 ngôi nhà. Vì thế khi tháo dỡ 4 khu nhà, hán có thể giải phóng được một phần lớn diện tích đất đai khá lớn, đủ xây dựng một căn nhà lớn, dùng để cho những phụ nữ sau khi sinh con.

Với khu nhà lớn như thế này có thể đủ sức chứa trên 400 thai phụ cùng trẻ sơ sinh, hơn nữa kết cấu kiến trúc giữa các căn nhà đều co sẵn, chỉ cần đầu nối chúng với nhau sẽ tạo thành một hệ thống toàn diện.

Ý tưởng đã lên, Minh Vũ bắt đầu vạch ra kế hoạch cực kỳ chi tiết cho một kiến trúc lớn như thế này.

Vào bữa ăn tối, khi tất cả thành viên bên trong bộ lạc tụ họp chung với nhau, Minh Vũ bắt đầu nói ra ý định của mình cũng như là phân công nhiệm vụ cho từng nhóm người trong bộ lạc.

Hiện tại bộ lạc đã rất đông người, Minh Vũ đương nhiên không thể chỉ đạo nhiệm vụ cho từng người một. vì thế hắn chỉ phân công cho những người chủ chốt. rồi từ những thành viên chủ chốt kia mới tiếp tục phân công chỉ đạo.

Đầu tiên là mẹ con Alam và Akam trong thời gian Minh Vũ không có mặt tại bộ lạc, bộ phận chế tạo gạch cùng những công cụ bằng gốm cũng không ngừng sản xuất, nhưng số lượng không nhiều, nhưng chất lượng lại được đề cao thêm một phần.

Đầu tiên mà mẫu mã, những sản phẩm bằng gốm đã không còn thô như trước kia chỉ tạo ra các hình dạng trụ hay khối xấu xí nữa. mà nhờ có sự phát triển công cụ và am hiểu về vật liệu đất sét cũng như là nhiệt độ nung, thời gian nung mà chất lượng thay đổi cực kỳ rõ rệt.

Đất sét sau khi nhào thật kỹ lại trộn thêm vào tro gỗ và trong xương động vật với tỉ lệ 5:1:1 mà đồ gốm tạo ra sẽ bền hơn rất nhiều. nhiều sản phẩm mới được tạo ra để đáp ứng nhu cầu của bộ lạc.

Thứ nhất là bình nước có qua dùng để dễ dàng cầm nắm bình trong khi đi múc nước tưới tiêu. Thứ hai là bình nấu nước.

Ấm được phát minh ra khi có sự nhu cầu về mặt sử dụng trong đời sống. bởi vì sau khi bộ lạc bị dịch thổ tả, Minh Vũ đã đề ra một qui định là phải ăn chín uống sôi, và nước uống cũng phải như vậy, không thể trực tiếp uống nước dưới hồ, mà phải đun cho sôi lên rồi mới được uống.

ban đầu mọi người thường dùng nồi nấu canh lớn để nấu nước, nhưng nước uống lại ám mùi của thức ăn, nên có hương vị không được tốt, hơn nữa nước nhiều nấu lâu, thật sự là không thuận tiện để sử dụng.

Alan nhỏ tuổi, nhưng đầu óc cũng có chút thông minh sáng tạo cũng như bản thân lại rất khéo tay, sau một vài lần chế tạo, dùng định hình nung đã chế tạo ra một cái ấm nước nấu.

Sau khi biết được những phát kiến cũng như sáng tạo của Alan, Minh Vũ ra tiếp thu và không ngừng khích lệ cho nàng, cũng như là hướng dẫn về ta những đồ vật bằng gốm thực dụng tại thời hiện đại.

Và từ đó những vật phẩm như ấm trà, ấm nước, siêu nấu thuốc, ly uống trà, ly cao uống nước,... lần lượt được làm ra. Đời sống bộ ngày càng đi lên một bước.

Nhiệm vụ mà Minh Vũ giao cho Alan và Akam đó chính là chỉ huy mọi người chế tạo đại lượng gạch dùng để xây dựng.

Orc cùng Klu và Ashi thì làm nhiệm vụ cảnh giới bảo vệ bộ lạc cùng đi săn một ít động vật, tìm nguồn thức ăn tươi cũng như là nguyên liệu thuốc da.

A'Khim thì được Minh Vũ giao cho nhiệm vụ thu gom nguyên vật liệu gỗ. Cho'k thu gom vật liệu đá. Epx chỉ huy các công việc còn lại trong bộ lạc. còn Minh Vũ cùng May thì trực tiếp lao đầu vào công trình lớn trước mặt.

Minh Vũ đặc tên cho công trình này là sinh con. Chuyên dùng để phụ nữ, sản phụ cùng thai nhi trong gia đoạn sinh sản cùng phát triển cho trẻ nhỏ dưới 1 tuổi.

Còn May chính là học trò cùng thế hệ với A'Khim, nàng ta có thiên phú về hình học cũng như kiến trúc, bên trong bộ lạc có rất nhiều công trình có sự góp mặt của nàng, như tháp canh trên trường thành, hay là kết cấu xây dựng đập nước.

Và nàng cũng được sự công nhân của Minh Vũ và được hắn đưa vào nhóm chủ trọng bồi dưỡng.

Nhân lực được tập trung, dưới sự đơn thúc cùng chỉ đạo của Minh Vũ, chỉ trong vòng một ngày, bọn họ đã dọn xong bãi còn trường chính.

Các hàng rào đã được tháo dỡ, bốn khu nhà chính trợ trợ ngay khu chính giữa khu nhà. Tiếp theo là dựa vào nhưng bước tường có sẵn, sẽ tiếp tục gia cố và xây thêm nối liền chúng với nhau tại thành một bức tường nhỏ.

Bởi vì công trình mang tính chiến lược cao của bộ lạc, việc gia cố và các bước chuẩn xác trong việc xây dựng và tuyển chọn vật liệu vô cùng cẩn trọng.

Nếu như nói Minh Vũ là một tay có kiến thức về kiến trúc, như thế là không đúng, hắn là một tên chuyên ban xã hội địa lý đất đai thổ nhưỡng. còn về vấn đề kiến trúc, toán học, hay vật lý học hắn là một con gà mờ không hơn không kém.

Thế nhưng ngành khoa học địa lý là một ngành khoa học đặc biệt nó kết hợp giữa hai khối tự nhiên và xã hội. chính vì thế trong suốt 3 năm đầu đại học hắn thường xuyên phải học các môn học cả khối tự nhiên lẫn xã hội như toán cao cấp C1, C2, xác suất thống kê, sinh vật học đại cương, thổ nhưỡng học đại cương, khí hậu học đại cương, khí tượng thủy văn, hóa học căn bản, vật lý ánh sáng và truyền sóng không gian,.....

Cũng chính vì nguyên nhân đó hắn có kiến thức rất nhiều thứ về các lĩnh vực trong xã hội, món nào cũng biết nhưng đa phần chỉ là da lông bên ngoài, không có tính áp dụng trong thực tiễn là bao.

Nhưng vì ngành học đặc biệt này đã giúp cho Minh Vũ có thể vận dụng tối đa những kiến thức mà hắn học được, cũng như những kỹ năng sống mà hắn học từ thuở bé mà đã giúp cho bản thân, giúp cho bộ lạc ngày càng lớn mạnh.

Mà công trình lần này cũng thế, hẳn chỉ dựa vào những gì mình biết, những gì mình hiểu, và những gì mà mình có thể nhớ được tại thời hiện đại để giúp những tộc nhân của mình.

Vì đây là một công trình kiến trúc đồ sộ, tổng diện tích có thể lên đến 500m². Nếu xây thành một khối tổng thể, tuy như thế sẽ tiết kiệm được không gian, nhưng sức ép lên tường cột sẽ rất nhiều, nếu chẳng may vào mùa mưa bão, bộ lạc bị bão đánh bất ngờ sẽ như thế nào. Trường hợp xấu nhất có thể là sập nhà. Như thế không những không giúp ích được cho bộ lạc, mà học hại mạng bọn họ nữa.

Tranh thủ bão số 6 kéo đến, rảnh rồi được vài ngày. Ae thông cảm, nhà nghèo thẳng chồng keo. Kỳ kèo mãi mới có dc cái laptop

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 200: Xây nhà lớn

Nhà Lớn theo đúng nghĩa đen về nghĩa bóng, nghĩa đen chính là ngôi nhà sẽ có kiến trúc lớn nhất trong bộ lạc hiện tại. còn về nghĩa bóng chính là ngôi là sẽ sản sinh ra thế hệ tiếp theo cho bộ lạc.

Vì mức độ to lớn và đồ sộ của Nhà Lớn, trong lúc mọi người dọn dẹp mặt bằng cùng vận chuyển vật liệu, Minh Vũ đã biên soạn một bản thiết kế mà hẳn cho rằng là chi tiết nhất, rõ ràng nhất. nhưng nếu bản thiết kế này lọt vào trong tầm mắt của một tên sinh viên năm 2 trường kiến trúc hay trường bách khoa khoa kiến trúc hay vật liệu gì đó sẽ bị mắng là ngu ngốc, thiếp kế rườm rà. Và cũng sẽ chỉ ra ít nhất 50 lỗi sai.

Nhưng làm sao có thể trách hẳn cho được, hẳn là dân xã hội, không phải dân tự nhiên không có kiến thức chuyên sâu. Việc thiếp kế các kiến trúc nhỏ, hẳn có thể tự tin vỗ ngực hẳn sẽ làm tốt, nhưng với công trình lớn điều này hẳn không dám tự tin.

Tại cái thời đại này khi động vật, hưng thú phát triển cực mạnh về kích thước hay số lượng, chuyển đi về vùng đồng cỏ vừa rồi, bọn họ đã thu hoạch được rất nhiều hàm răng cá sấu, những bộ răng này cực kỳ rắn chắc và sắc bén, sau khi mài nhon cùng quần thêm da thú làm cán tại hai đầu, những hàm răng kia thật không ngờ trở thành những chiếc cưa thô sơ nhất được làm bằng răng thú.

Tuy vết cắt không được thẳng và có hình dạng ovan, và khi cưa cũng gặp khó khăn phải dùng đến hai người. nhưng hiệu quả thì cực kỳ nhanh chóng, dường như nhanh gấp 3 lần so với dùng rui đốn củi, hay dao phay được làm bằng đồng.

Orc dẫn một đám người cưa cưa cưa, bọn họ như những con mối không ngừng tàn sát khu rừng, chỉ trong vòng ba ngày bọn họ đã làm gỏi cả trăm cây gỗ cao lớn có đường kính chừng vòng tay người ôm. Chưa tính là những cây gỗ nhỏ to bằng bắp đùi bắp tay.

Mà nhóm người Aklam tích dực làm gạch, sản lượng lên đến hai lò một ngày, ước tính chừng 800 – 1000 viên gạch. Những viên gạch cũng được thiếp kế theo kiểu khác, không còn là gạch nguyên khối, mà là gạch có lỗ ở giữa.

Việc cải tiến gạch đã giúp cho tiết kiệm được đất sét, thời gian nung và đặc biệt là trọng lượng của công trình. Vì tường quá to và dày thế nên sẽ có trọng lượng rất lớn, nếu chẳng may có vấn đề gì xảy ra tường sập sẽ nguy hiểm đến tính mạng người sống bên trong.

Chính vì nguyên nhân đó, Minh Vũ đã bàn với Alan và Aklam về loại gạch mới này. Gạch mới được sản xuất có mấy phần giống gạch xây thời hiện đại, có lỗ và bốn lỗ ở giữa. xung quanh bề mặt lại có những khe rãnh nhỏ làm bề mặt bám dính liên kết giữa gạch và vữa xây. Chính vì lẽ đó một ngày chỉ có thể nung được hai lò gạch.

Trong thời gian chờ sản xuất gạch, phần móng Nhà Lớn đã được đào móng hoàn tất, nói thì nhanh nhưng cũng phải mất hết năm ngày.

Cấu trúc nhà lớn được phân thành 4 khu chính. Khu thứ nhất, rộng nhất dùng cho thai phụ và thai nhi sinh sống, có diện tích 50x30m.

Khu thứ hai là khu dùng để thai phụ sinh nở có diện tích nhỏ hơn chia làm hai phòng, mỗi phòng có diện tích 5x10 mét.

Khu thứ ba là khu hậu sinh là nơi chuyên cung cấp các nhu yếu phẩm, vật tư cần thiết cho việc sinh nở, ví dụ như vải sạch, da thú, thảo dược gây tê, thuốc cầm máu mà nước nóng.

Khu thứ tư là khu nghỉ ngơi dành cho những người chăm sóc cho những thai phụ có thể nghỉ ngơi cùng một lúc 10 - 13 người.

Vì khu nhà có kết cấu như thế, khu thứ nhất và khu thứ hai sẽ dính liền với nhau, và khu thứ ba và thứ tư cũng như thế.

Nền móng được đào chắc chắn cứ cách 10 mét sẽ cắm vào một khúc gỗ lớn có chiều dài 4 mét, được chôn sâu dưới đất chừng nửa mét.

Trục chính căn nhà là một dãy liên tiếp 10 trụ lớn có chiều dài 4,5 mét xung quanh là các cột phụ 4 mét và các tay đòn nhỏ to bằng bắp tay, bắp chân.

Chân móng là một đường rãnh dài được đào sâu chừng 30 cm và dùng đất khối và vữa xây kết cấu với nhau và xây lên nửa mét so với mặt đất. khi làm như thế nền móng sẽ vô cùng vững chắc và kết dính với những trụ lớn đã được cắm xuống trước đó.

Trong khi chờ đợi nền móng cứng lại, Minh Vũ cho những nhân công xây dựng đào đất đá để cho vào nền móng, sau đó lại dựng gỗ lớn dụng cụ đầm đất làm nền móng càng trở nên vững chắc hơn.

Chỉ 10 ngày sau cuối phần xây móng cũng đã hoàn thành, mà lúc này tất cả nguyên vật liệu xây dựng cũng đã tập kết hoàn hảo, với khoảng 8000 viên gạch cùng vô số gỗ đã được lột vỏ mài nhẵn, hay đục lỗ đã sẵn sàng.

Để đáp ứng cho công việc xây dựng trở nên thuận lợi hơn, Minh Vũ còn làm ra một số vật dụng cụ khác như thang gỗ, giàn giáo, bánh ròng rọc, vại đựng hồ và đòn gánh cùng để gánh vữa đi đến địa điểm xây dựng. Ngựa, trâu cũng được tận dụng tối đa cung cấp sức kéo.

Phần làm móng đã lâu, nhưng phần lên tường và xây dựng các kết cấu bên trong làm sao cho phù hợp lại còn lâu hơn rất nhiều.

Bởi vì mùa thu đông, khi mưa nhiều và trời đông giá rét, nhiệt độ sẽ giảm mạnh, khu Nhà Lớn phải đáp ứng đủ các điều kiện như chắn gió, nhưng lại phải thông thoáng và phải có hệ thống sưởi không có khói bên trong.

Hệ thống sưởi là một chuỗi hệ thống ống rãnh được làm bằng đất nung ghép lại với nhau thành một hệ thống kéo dài bao quanh khu một và khu hai của Nhà Lớn.

Lò đốt được phân làm hai loại, một loại là lò đốt bên ngoài dùng để thông hơi chuyển khí âm xung quanh hệ thống sưởi. còn lò đốt bên trong chủ yếu được dùng để sưởi ấm có thông ống khói ra ngoài cũng như còn lắp đặt một ít bếp lò dùng để nấu nướng bên trong.

Còn về phần tường thì xây khá là nhanh, phối hợp với thời tiết nắng nóng hầu như chỉ trong vòng một ngày sau khi xây thì bức tường sẽ cứng lại, độ cứng không khác gì đất tổ mối.

Trong thời gian xây tường cũng như cách kiến trúc bên trong thì phần mái nhà, khung cửa cũng được làm song song.

Cửa chính, cửa sổ, chốt cửa, mái nhà.

Mái là là một kiến trúc khá là phức tạp đối với Minh Vũ cùng bộ lạc lúc này, vì căn nhà quá lớn, mái nhà cũng phải lớn theo, thế nên trong lượng cũng phải gia tăng lên đáng kể.

Mái nhà được thiết kế theo kiểu nhà hai mái, với các trụ chính cao 4.5 làm đỉnh mái nhà, các tay đòn theo trụ chính tỏa ra hai bên theo qui cách phân bố đều và song song.

Để giảm thiểu trọng lượng mái nhà, các tay đòn đều được làm gỗ khô gọt sạch vỏ và được mài nhẵn. giữa các mối nối với nhau được kiên kết bằng các khớp chữ U và chữ I và được buộc chặt bằng đinh tán và dây gân cá sấu đã ngâm nước qua đêm.

Tại sao phải dùng gân cá sấu qua đêm. Bởi vì gân cá sấu cực kỳ dẻo dai, càng khô thì càng cứng, nhưng như thế sẽ rất khó quán chặt. nhưng sau khi ngâm nước một đêm gân sẽ nở ra mềm dễ quán chặt, sau khi gân bị khô, sẽ rút vào bên trong sẽ buộc chặt hơn rất nhiều.

Mái nhà được làm bằng mái tranh có độ dày chừng 5 - 8 cm và được xếp xuôi theo khung mái nhà. Ngoài tra trần nhà còn được làm một mái lợp bằng da thú giúp giảm nhiệt độ bên trong căn nhà vào mùa khô nóng.

Nhà lớn phải làm hơn một tháng rưỡi mới hoàn thành sơ bộ, phải tốn thêm nửa tháng nữa mới tính là hoàn thiện nhất, giường được làm bằng giường gỗ, không phải là giường đất như trước kia. Còn tại sao phải là giường đất thì đương nhiên đó là cho sản phụ và trẻ sơ sinh rồi.

Giường gỗ sẽ có các lỗ hông thông thoáng, một khi trẻ nhỏ tè dầm, nước tiểu cũng không có thể đọng lại mà chảy xuống phía dưới.

Ngoài ra việc nằm than hân là phải làm vì đó sẽ giúp ích cho trẻ nhỏ và người mẹ rất nhiều.

Hai tháng là thời gian để xây khu nhà lớn. khi khu nhà lớn được xây xong thì cũng là lúc mùa khô cũng đi vào giai đoạn cuối, cả một khu vực rộng lớn đã là một màu vàng khô, gió từ vùng đồng cỏ cực kỳ khô và nóng. Minh Vũ thầm nghĩ nếu có một mối lửa có phải là sẽ đốt hết cả khu rừng này không nữa.

Đập nước lúc này cũng đã phát huy tác dụng tối đa, mực nước đã giảm sút đi rất nhiều, lòng hồ sâu đã cạn, mực nước vùng nước sâu nhất cũng chỉ sâu chừng 2 mét.

Nhưng cũng may lúc này khoai cũng bước vào thời gian thu hoạch, không cần phải tưới nước nữa, nước chỉ còn dùng trong sinh hoạt và tưới lên những luống rau, đám ớt bụi chanh,...mà thôi.

Ruộng khoai cũng đã ngã thành một màu vàng nhàn nhạt, lá dưới gốc chân đã khô héo, đào dưới đất lên là rất nhiều củ khoai to lớn chừng nắm tay. Thế nhưng hàm lượng tinh bột bên trong vẫn còn chưa có đủ, còn cần phải 10 ngày nữa để thu hoạch ruộng khoai.

Thế nên trong vòng 10 ngày này, Minh Vũ cho bộ lạc nghỉ ngơi, ngoài những công việc bắc buộc hằng ngày, như tưới nước ruộng rau, cây trồng, tuần tra lãnh địa bộ lạc thì hầu hết mọi người đều được nghỉ ngơi và chuẩn bị công cụ thu hoạch khoai 10 ngày sau.

Chương này mình viết từ 7h sáng tới giờ mới xong. Khó thật

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 201: Thu Hoạch – Mùa Mưa Đến

Cuối cùng thì thời gian thu hoạch cũng đã đến, đây chính là thời gian chờ đợi bấy lâu này của toàn thể cư dân bộ lạc.

Bộ lạc đã bước thêm một bước mới trong sự nghiệp phát triển của mình, từ săn bắn hái lượm chuyển sang thời kỳ chăn nuôi canh tác.

Mùa vụ này sản lượng ước tính cũng không quá cao, có lẽ vì mùa khô thời tiết quá oi bức, các loại thực vật phát triển không nổi, thế nhưng tính sơ sơ cũng lên tới cả trăm tấn khoai.

Ngay từ đêm hôm trước, Minh Vũ đã công bố nhiệm vụ của từng nhóm người, mỗi nhóm sẽ có những nhiệm vụ và công việc riêng của mình.

Xe kéo, xe rút kít, trâu, ngựa, ... Được vận dụng đến tối đa, chủ yếu là dùng để chuyên chở từ đồng ruộng về bãi tập kết khoai.

Khoai sau khi được nhổ lên khỏi mặt đất, sẽ được phơi tạm thời ngay trên cái luống, phía sau sẽ có người tiếp tục moi các củ khoai còn ẩn dưới lòng đất.

P phía sau đó sẽ có một người khác làm nhiệm vụ thu gom bằng xe cút kít đổ thành từng đống lớn. tại đống lớn này sẽ có hai công việc khác.

Công việc thứ nhất là sàng lọc đất cát còn dính trên củ khoai, công đoạn thứ hai là phân loại cùng chất lên xe kéo, kéo về bộ lạc.

Những củ khoai to tròn, chất lượng tốt sẽ bỏ vào một xe riêng, cùng những củ nhỏ hơn, có hình dạng xấu xí sẽ được mang đi qua khi vực khác làm nguyên liệu cho bột khoai.

Còn những củ nhỏ sẽ bỏ lại trên luống, để phục vụ giống cho mùa vụ sau.

Bộ lạc lúc này đã có trên 1500 dân, nhưng số người thực sự làm việc ngoài cánh đồng lúc này chỉ rơi vào khoảng 800. Số còn lại, là vì mang thai vào những tháng cuối, vận động vô cùng khó khăn, số còn lại thì phải lo việc bếp núc nấu nướng thức ăn cho toàn thể bộ lạc.

Một số khác phải làm nhiệm vụ tuần tra lãnh địa, công việc này vô cùng quan trọng, cho dù công việc có gấp đến mấy, nhiệm vụ này cũng phải thực thi.

Lại nói đến chuyện nấu thức ăn, Minh Vũ đã từng nghĩ đến chuyện sẽ phân chia thức ăn, và khẩu phần ăn cho mọi người, điển hình mà mỗi căn nhà sẽ cấp lương thực cho những người sống trong đó, và cũng như bọn họ sẽ tự nấu ăn, không cần phải ăn cùng bộ lạc nữa.

Cũng như điều này sẽ mở ra một thời kỳ mới, một chế độ mới cho bộ lạc.

Hắn vừa đề ra chuyện này, hầu như toàn thể tộc nhân đều phản đối, mà nguyên nhân phải nói là củ chuối hết sức. là một khi ăn như vậy, bọn họ sẽ nấu không ngon, không có đồ ăn ngon để ăn.

Vì thế chuyện này hắn đành phải gác sang một bên, chính sách này sẽ được áp dụng trong thời gian tới, nhưng không phải trong lúc này cũng như cũng sẽ có chính sách mới sao cho phù hợp với chế độ chia lương thực tài nguyên như thế này.

Lại tiếp chuyện thu hoạch, khoai sau khi được thu hoạch, những củ khoai tốt nhất sẽ được phơi dưới nắng khoảng chừng hai ngày, cho lớp vỏ bên ngoài héo lại, sau đó sẽ được cho vào trong kho chứa.

Còn những củ khoai thứ phẩm sẽ được mang ra một khu vực khác, nơi này chính là nơi chuyên dụng dùng để làm bột khoai.

ở đây là bột khoai, chứ không phải là tinh bột khoai.

Khoai sau khi được gọt sạch vỏ sau đó được nghiền nhuyễn, vắt nước, sau đó là phơi khô. Rồi tiếp tục được nghiền ra, mới cho vào trong lu gốm chứa.

Còn vỏ khoai cũng không có trực tiếp bỏ đi mà tiếp tục đem phơi khô chứa trong túi da thú dùng làm thức ăn cho động vật, điển hình là bầy heo bộ lạc đang nuôi.

Nhắc tới mấy con heo này, Minh Vũ có tâm tư muốn giết vài con đi thịt cũng như là muốn nâng nui ôm ấp chúng. Nghe có vẻ trái ngược, nhưng với Minh Vũ mà nói đó là cảm giác vừa yêu vừa hận.

Yêu đương nhiên là bộ lạc đã thuần dưỡng được một giống động vật, từ 9 con heo này, chỉ trong vòng 2 – 3 năm chúng sẽ nhân giống thành một đàn lớn heo, cung cấp thịt cho bộ lạc trong ngày tháng khốn khó, như mùa đông tuyết rơi, săn bắn khó khăn.

Còn mà hận, thì đương nhiên là bị heo cắn, khiến cho hắn suýt mất đi tính mạng rồi.

Mùa vụ thu hoạch kéo dài hơn nửa tháng mới chấm dứt, nhưng công việc sau đó nhiều vô số kể, như công đoạn nghiền bột khoai, chuyện này đều làm

theo kiểu thủ công, nên rất là lâu. Cũng may, là những ngày này nất rất tốt, nên việc phơi cũng rất nhanh khô, nếu như trời mà không nắng, muốn xử lý hết toàn bộ số khoai loại 2 này cũng chuyện khó khăn.

Minh Vũ đang nghĩ đến chuyện thiết kế ra một cái máy nghiền để phục vụ cho bộ lạc sau này. Chứ không có thể nào là thủ công như thế này cho được.

Sau này bộ lạc hẳn sẽ không những phải nghiền khoai, mà còn phải nghiền cả quả oliu, thu hoạch vào cuối mùa thu, mà còn phải nghiền cả khoai mỳ để chế tạo tinh bột khoai mỳ (bột năng).

Nhưng một vấn đề rất quan trọng, hẳn không biết làm. Thậm chí hẳn không có một chút ý tưởng gì cho chuyện này cả. vì sao ư. Đương nhiên là hẳn chưa từng tiếp xúc với các loại máy như thế này, làm sao hẳn biết được.

Nhưng hẳn lại có một quyết tâm, nhất thiết phải thiết kế ra một cái máy nghiền để phục vụ cho bộ lạc. chứ nếu không, trong thời gian tới nhân lực sẽ không đủ để làm những việc này.

Thời gian cứ như thế thấm thoát đã qua hơn một tháng, và những gì đến cũng phải đến, mùa mưa đã đến.

Bầu trời đang trong xanh, không một chút gợn mây nào cả. từng cơn gió mang theo khí nóng của vùng đồng cỏ kéo đến. như muốn là khô hết những cây cối sống sót cuối cùng của vùng rừng rậm này.

Không một lời báo trước, cũng từ phía đồng cỏ kia, một cơn gió khác thường ập tới, cuồng phong nổi lên, hầu như chỉ trong một cái chớp mắt bầu trời trở thành một mảnh xám xịt.

Thiên biến chỉ trong một cái chớp mắt, Minh Vũ có chút không thích ứng.

Phía bên ngoài, tộc nhân đang ý ới gọi nhau, thu gom các vật quần áo, cũng như là nhanh chóng thu số bột khoai đang làm dở dang trên sân phơi.

“ Thủ lĩnh! Mưa! Đã có mưa! Mưa tới!” Klu từ ngoài chạy vào với khuôn mặt niềm nở.

“ Ta biết!” Minh Vũ mắt nhắm nhìn trời, cảm nhận cơn gió mang theo một chút hơi nước lướt qua mặt.

“ Thủ lĩnh! Mưa tới! mưa lớn lắm! mưa có nhiều nước!” Klu dường như muốn nói cái gì đó, nhưng với vốn từ của mình quá ít, hẳn không biết phải nói như thế nào.

“ ta biết! mưa sẽ có nhiều nước! Klu mau huy động người! phụ giúp thu gom bột khoai đi!” hẳn tới nay chúng ta sẽ có một đêm thật mát mẻ.

Minh Vũ cảm khái một hồi, sau đó hẳn đang suy nghĩ tới nay ăn gì, trời mát ăn cái gì cho tốt.

Mà nét mặt Klu lúc này không được tốt cho lắm, hẳn cứ nhìn ra đập nước.

“ Lộp độp. lộp độp!” những hạt mưa đầu tiên rơi trên mái nhà, phát ra những âm thanh cực kỳ thích tai.

“ cộp! cộp! cộp!” thanh âm có chút lạ thường.

“ không đúng!” Minh Vũ ngồi trong nhà phát hiện ra cái gì đó không đúng ngay lập tức hẳn mở toang cánh cửa ra, phát hiện dưới đất đã có không ít những khối có nhìn tròn màu trắng đục.

“ không tốt! mưa đá!” Minh Vũ gầm lên.

Mắt hẳn liếc nhìn xung quanh, phát hiện mấy cái tộc nhân của mình lại chạy ra ngoài, nhặt nước đá dưới đất. miệng không nhịn được cho chúng vào miệng, thậm chí có mấy tên nhóc, không biết đó là thử gì, tay sờ sờ lên khối đá, tỏ ra vô cùng thích thú.

“ tất cả mau vào nhà cho ta! Muốn chết hết à!” Minh Vũ gầm lên, lúc này hẳn khá là nổi giận.

“ Ah! Mọi người không biết chuyện gì đang xảy ra, tại sao thủ lĩnh lại tức giận đến như thế. Nhưng ngay lập tức đã có một tiếng hét thảm vang lên, một người có làn da đen, đang nằng co ro ôm đầu lăn ra đất, máu tươi từ trên đó không ngừng chảy ra.

“ tất cả mau vào nhà!” Minh Vũ gầm lên giận giữ. Lúc này đám người kia mới tỉnh ngộ, ngay lập tức vào trong.

Mưa đá rơi xuống không, ngừng, giống như thượng đế muốn trừng phạt nhân loại đáng chết vậy.

Có người bị thương, nên lần này tộc nhân hẳn không dám đi ra ngoài nữa, bọn trẻ thì cố nhìn ra khung cửa, xem bên ngoài có chuyện gì, tại sao trên trời lại rơi nhiều tuyết đến như thế.

Mưa đá kéo dài chừng 10 phút, sau đó mới kết thúc, theo đó là những giọt nước mưa nặng hạt rơi xuống, mưa rất lớn, mưa xối xả. dường như cơn mưa này muốn làm dịu đi cái thời tiết oi bức trong những tháng khô nóng qua.

Klu đứng trên tháp canh, ánh mắt vẫn không thể nào rời đi cái đập nước.

Trời mưa, sẽ rất nhanh tối, mưa từ buổi trưa đến tận lúc này cũng đã hơn 4 giờ rồi, nhưng mưa vẫn không ngừng rơi, sắc mặt Klu trở nên trầm lắng hơn.

Vào bữa ăn tối, bởi vì trời mưa, mọi người không thể nào tập hợp với nhau ăn uống như thường lệ, vì thế mọi người chia nhau, lấy thức ăn của từng người, rồi mang về nhà tự ăn, mà Minh Vũ thì lười hẳn được Epx mang thức ăn đến tận miệng còn được tận hưởng những giây phút thư giãn trên đùi mỹ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 202: Mưa không ngừng nghỉ

Một đêm cứ như thế trôi qua, mưa cứ âm ỉ cả đêm một một chút dấu hiệu dừng lại. Minh Vũ tỉnh dậy, hẳn lúc này đang nằm trong lòng ngực của Melly tận hưởng cái lười biếng của buổi sáng.

Cái không khí se se lạnh ngày mưa, thật làm cho con người ta lười biếng, muốn nằm lý ở trên giường mà thôi.

“Mưa chưa tạnh nữa sao?” Minh Vũ ngái ngủ hỏi Melly.

“ừ! Còn mưa! Đừng có phá để ta ngủ!” Melly làu bàu tức giận.

Minh Vũ khẽ hôn lên bờ má của nàng một cái, rồi cũng rời giường, nhưng hẳn chưa kịp ra đến cửa thì đã nghe thấy âm thanh tiếng bước chân đang lao nhanh tới.

“Vũ! người tỉnh! Mưa rất lớn! rất nhiều nước!” người chạy đến là Klu, hai mắt hẳn lúc này thâm quầng cả người từ trên xuống dưới ướt như chuột lột.

Minh Vũ cảm nhận được có chuyện gì đó không ổn xảy ra liền hỏi

“Có chuyện gì?”

Klu chỉ về bờ đập, tìm Minh Vũ ngay lập tức như rơi vào hầm băng.

Ngay lập tức hẳn cùng Klu chạy về tháp canh. Tràn cảnh trước mắt làm hẳn đứng tim. Đập nước chỉ trong vòng một đêm, nước đã dâng lên đến đỉnh điểm, thế nước cuồng cuộn, có thể bất cứ lúc nào cũng có thể xe toang bờ đập.

“Nhanh! Triệu tập người. tất cả đàn ông đều ra đập ngay!” Minh Vũ lúc này còn gì có thời gian suy nghĩ. Hẳn ngay lập tức ra lệnh triệu tập người, hẳn muốn khai thông cửa đập để dùng nước được khai thông chảy về hồ Móng Gấu.

Rất nhanh hơn 500 người được tập hợp ngay dưới trời mưa.

Quả thật nếu như đập vỡ, đó là nỗi thảm họa cho toàn thể bộ lạc, với lượng nước khủng khiếp kia bọn họ có thể bị nhấn chìm trong đại hồng thủy chỉ trong chớp mắt.

“Klu! Orc! Mau tìm người! khai thông cửa đập, nhớ cẩn thận, dùng dây thừng buộc vào người tránh bị nước cuốn trôi!.” Minh Vũ ra lệnh,

Còn số người còn lại cũng không rảnh rồi, bọn phải vận chuyển đất đá, gia cố thêm bờ đập, một khía đập vỡ hậu quả ngay cả hẳn cũng không thể nào tưởng tượng nổi.

Cửa đập là dùng những cọc gỗ lớn chắn ngang, đồng thời dùng đất đá, túi đất lấp đầy. việc tháo dỡ lúc này rất là khó khăn. Vì những cọc gỗ không dễ dàng bị gỡ bỏ. cũng như nước chảy khá siết, nếu không cẩn thận sẽ bị nước lũ cuốn trôi.

Minh Vũ tự thân chỉ đạo nhóm người khai thông cửa đập.

Hẳn tuyển chọn ra 20 khỏe nhất, sau đó dùng dây thừng buộc chặt vào thắt lưng, vào một gốc cây to gần đó, sau đó mọi người được đi đến cửa đập, bắt đầu khai thông.

Từng tảng, tảng đá lớn được moi ra, nước theo những lỗ hổng kia chảy ra, dòng nước cực mạnh, sáng sủa cuồng trời những gì trước mặt chúng.

Nhưng rất may bọn họ đã buộc dây, cho dù có trôi cũng không có trôi đi mất dạng, cùng lắm là uống nước nhiều một chút, bị thương ngoài da chút ít.

Bao nhiêu cố gắng, bọn họ đã khai thông được khoảng 2 m đất đá. Nhưng những cọc gỗ vẫn không tài nào kéo ra được, dùng rui chặt gỗ cũng không ăn thua, vì nước đã cản đi phần lớn lực lượng.

Tình thế cực kỳ cam go, nước dồn động không thoát được, một mực dâng cao, bờ đập có nguy cơ có thể vỡ bất cứ lúc nào.

“Dùng Dây kéo!” Minh Vũ chợt nghĩ ra một ý kiến.

Cọc gỗ tuy đóng xuống khá sâu dưới lòng suối, nhưng lực đẩy của nước, thêm sức kéo của nhiều người, rất có khả năng lung lay được chân cọc, chỉ cần chọn đúng vị trí, lực tác dụng với lực có thể dễ dàng khai thông được cửa đập.

Nghĩ thế hần liền làm, Klu tranh thủ cọc dây thường vào một chiếc cọc gỗ, sau đó những người trên bờ không ngừng kéo. Một người không đủ sức, thì hai người, ba người, cả trăm người cùng nhau kéo.

“hò dzo! Kéo! hò dzo!” tiếng hô vang lên.

Rất rất nhanh chiếc cọc gỗ kia đã bị kéo bật gốc, lộ ra một khoảng trống khá lớn, nước bên trong phun ra giống như một cái vòi rồng, bắn xa cả chục mét.

“Rống! rống!” nhìn thấy cọc gỗ bị kéo đổ! Toàn thể tộc nhân đều ăn mừng như điên.

Cứ như thế ba chiếc cọc gỗ bị kéo bật ra, lượng nước lúc này chảy rất siết, lưu lượng cực lớn, tuy không thể ngay lập tức tiêu thoát được toàn bộ lượng nước trong đập, nhưng cũng không còn nguy cơ gây hại cho bộ lạc.

Lúc này Minh Vũ mới thở phào nhẹ nhõm, hần cùng Klu vào trong. Tiếp tục chỉ huy người tiếp tục gia cố đập cũng như khai thông nước ứ đọng trong các ruộng rau, cây trồng của bộ lạc. còn ruộng khoai bên bờ bên kia coi như xong, những củ khoai nhỏ còn sót lại để làm giống vào mùa vụ tiếp theo coi như là bỏ rồi.

“Klu nguoi biết! chuyện này sẽ xảy ra!” Minh Vũ chợt hỏi.

“Đúng! Mưa rất lớn, mưa nhiều ngày không tạnh! Nước rất nhiều, có năm nước ngập lên tới chỗ này!” Klu chỉ về một chỗ cách đó không xa.

“nguoi biết! sao không nói cho ta biết!” Minh Vũ sắc mặt thật sự là không hề tốt chút nào cả.

“ta có nói a!, ta nói mưa nhiều! rất nhiều nước!” Klu hiện ra nét mặt hốt hoảng, ngay lập tức biện bạch.

Minh Vũ cũng chỉ biết thở dài, tất cả chỉ đổ lỗi cho một từ “Thieu Từ Vưng!”

“nhiều nước như thế này! Thì gọi là lũ lụt! lũ sẽ có nhiều nước! cuốn trôi đi tất cả những gì chúng đi qua!” Minh Vũ đành định nghĩa thêm kiến thức cho Klu.

“Klu! Ngươi thấy! năm nay nước nhiều hơn năm trước không?” Minh Vũ chợt hỏi.

Klu nhìn ra bên ngoài một hồi rồi mới trả lời

“ta không biết! mọi năm không có cái đập nước, nước nhiều lắm chỉ vào tới chỗ này! Bộ lạc trốn trong hang, thì không sao cả!” Klu thật thà báo cáo.

Nhìn mực nước trong đập nước mỗi một lúc càng dâng cao, lòng Minh Vũ cũng không tốt là bao, cho dù đã khơi thông cửa đập thoát nước, nhưng cứ như hiện trạng này nước sẽ tràn ra bờ đê kia.

Nước trong ruộng rau cũng đã dâng lên không ít, một số chỗ đã ứ đọng thành một vùng lớn, bên dưới ruộng cũng có không ít người đang tranh thủ đào mương thoát nước, trông cực kỳ vất vả.

“Klu! Ngươi hãy nghỉ ngơi đi! Cho người canh chừng đập nước! nếu có tình huống gì khác, hãy lập tức thông cáo cho ta!” Minh Vũ ra lệnh, sau đó hần đi vào nhà của mình, thay quần áo.

Nằm trong thùng nước tắm, Minh Vũ mất mấy ngày, hần không ngừng suy nghĩ hướng giải quyết các vấn đề thiên tai, cũng như sự an toàn cho cả bộ lạc trên cả ngàn dân.

Cái đập nước kia có điểm lợi cũng có điểm hại, lợi thì đương nhiên là tích nước, bảo vệ nguồn nước trong mùa khô.

Còn hại thì đương nhiên là vào lúc này, không phải nói chính xác hơn, là hần không tính trước được tình trạng nước lũ như thế này, nếu như có kinh nghiệm cùng thời gian, Minh Vũ tin chắc sẽ không có vấn đề này phát sinh.

Dựa theo kiến thức địa lý tự nhiên của hần, hần có thể phán đoán tình hình hiện tại như sau.

Khu vực bộ lạc hần định cư, là chân núi của một ngọn núi cao, ngọn núi này rất lớn, độ cao ước tính cũng cao trên 5000 mét so với vùng đồng cỏ, như thế ngọn núi này có chức năng chắn gió.

Vào thời gian này cũng là thời gian gió chuyển hướng, có thể thuộc loại gió mùa, thổi từ biển vào mang nhiều hơi nước. gió sau khi bị núi chắn lại, sẽ ngưng tụ ra mưa, dẫn đến mưa kéo dài nhiều ngày liền.

Địa hình khu vực này, cũng như sông suối khá là dốc, dẫn đến việc nước không được lâu trong các hồ nước này thấm vào trong đất, nên gây ra hiện

tượng sức nước tại các sông suối.

Nhưng có một điểm Minh Vũ nghi hoài không ra, nếu như tận cùng phía tây kia là biển, mà tại khu vực tiếp giáp giữa biển và đất liền lại là một hoang mang, đồng cỏ. như thế dòng biển kia chắc 100% đó là một dòng biển lạnh, sẽ không theo hơi nước từ biển vào, như thế sẽ không có thể nào gây ra mưa nhiều đến như thế.

Minh Vũ nghĩ một hồi cũng thờ dài “tự nhiên là một điều cực kỳ ảo diệu, không thể nào dùng kiến thức của con người mà có thể lý giải cho được! hơn nữa nơi này cũng không phải là địa cầu. vì thế không thể nào dùng kiến thức của địa cầu để giải thích cho những chuyện này cho được.

Bên ngoài mưa vẫn như trút nước, bộ lạc lúc này cũng không còn sắc thái vui tươi như mấy ngày trước, mà thay vào đó là một vẻ ảm đạm, rất nhiều con mắt luôn trông ra ngoài bờ đập.

Những người mới gia nhập bộ lạc, bọn họ đến từ vùng đồng cỏ, nổi tiếng với việc thiếu nước, đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy được nhiều nước như thế. Bọn họ ban đầu rất vui mừng vì có nhiều nước, nhưng sau đó lại trở nên hoảng sợ, vì nước quá nhiều, nước cuộn cuộn cuốn đi, thậm chí bọn họ có thể nhìn thấy nhiều động vật bị nước cuốn đi.

Mưa đến nửa đêm thì có dấu hiệu giảm bớt, sau đó đến gần sáng thì chỉ còn mưa bay bay, không khí lạnh lẽo u ám nặng nề tràn lan trong bộ lạc.

Mưa tuy đã sắp tạnh, nhưng thể nước lại không hề thuyên giảm, thậm chí còn có phần hung hãn hơn rất nhiều.

Bờ đập nước đã có dấu hiệu tràn lan. Nhưng từ buổi chiều, toàn bộ cư dân bộ lạc đã ra bờ đê tiếp tục tăng cường gia cố đắp thêm đá, lấp thêm đất, để tránh tình trạng lũ tràn bờ đê.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 203: Đồ Bàn Thành

Trái ngược với cảnh bộ lạc Đại Việt đang chống chọi với thiên nhiên, thì ngay tại cái nơi mà Kai xưng là Thành Đồ Bàn lại là một cảnh an tĩnh, yên vui.

Khu vực Kai chiếm đóng, là vùng tiếp giáp giữa vùng đồng cỏ và vùng rừng núi phía bắc, hơn nữa dòng nước còn được điều tiết bởi hồ Móng Gấu cực lớn tại bộ lạc Đồ Sơn, nên việc ảnh hưởng của nước lũ là cực ít.

Ngoài ra, vị trí xây thành cách khá xa dòng suối, hơn nữa lại nằm trên một ngọn đồi cao, vì thế cho dù nước có hung hãn đến cỡ nào cũng không thể nguy hại đến thành trì của hãn cả.

Sau khi sát nhập người của bộ lạc Sầm Sơn cùng phần còn lại của chiến binh tộc Syk, cũng như thu tóm tất cả các bộ lạc nhỏ lẻ xung quanh, thì lúc này thực lực bộ lạc Champa của Kai đã tăng trưởng vượt bậc.

Bộ lạc dân số đã vượt qua 3000, cư dân trải dài trên các ngọn đồi lồi, các công trình kiến trúc mọc lên như nấm, đặc biệt chúng đều được làm bằng gạch, theo phong cách mái chóp nhọn vòng cung.

Tại khu tâm toàn thành chính là một khu kiến trúc cực lớn, với ba tầng, mà đỉnh tầng ba chính là nơi cư ngụ của Kai.

Lúc này Kai ngồi trên một chiếc ghế bành được lót bằng một tấm da báo răng kiếm lớn ở vùng đồng cỏ. mà ngồi cạnh bên hãn cũng có hai nữ nhân khác, một trong số đó bụng đã có chút nhô lên.

Yoyo nép người vào trong lòng ngực Kai, cùng hãn ngắm mưa rơi, bên cạnh một thị nữ rót đến một cốc nước trà rẻ cỏ tranh đưa tới.

Kai yêu thương nói “yoyo! Uống chút nước cho ấm người!”

Yoyo khẽ mỉm cười, tay không chủ động vuốt bụng mình, nét mặt âu yếm.

Thật sau, không lâu sau Yoyo cùng đồng đội của nàng đi theo Kai về Đồ Bàn, tiếp nhận cái gọi là văn minh của nhân loại, các nàng cũng không tự chủ mà sát nhập vào bộ lạc.

Với địa vị cùng sức đẹp của mình, không lâu sau, nàng đã mê sau Kai, cũng như Kai cũng đã say đắm Yoyo, thỏa mãn mong ước của mình là cưới được một nữ chiến binh gọi cảm giống như những chiến binh rừng Amazon trong các bộ phim điện ảnh mỹ.

Sát nhập một lượng lớn cư dân, lấy thiết luật thép làm cơ sở, sử dụng kế sách chiếc gậy bọc nhung, một bên xoa dịu, một đánh đòn, thực lực bộ lạc Champa phát triển một cách nhanh chóng.

Cả một khu vực rộng lớn rừng rậm đã bị đốn hạ, lấy nguyên vật liệu để xây dựng, làm lò đốt gạch. Một nền văn minh mới cũng đang được hình thành,

tạo ra hai vùng thái cực tại vùng đất này.

Trong lúc sát nhập các bộ lạc Kai đã phát hiện ra nhiều thứ giúp ít cho sự phát triển của bộ lạc, thứ nhất đó là một loại cỏ, có hình dáng giống như cây lúa mì, sau nhiều lần kiểm nghiệm cũng như cho người ăn thử, thì hẳn đã xác định đây là cây lúa mì cổ đại.

Mà giống cây lúa mì này Klu cũng đã phát hiện, nhưng Minh Vũ vẫn chưa tìm điều kiện thích hợp để trồng, Minh Vũ dự định sẽ trồng vào mùa xuân năm tiếp theo.

Nhưng Kai lại khác, sau khi tìm ra được lúa mì, hẳn nhanh chóng cho người thu thập toàn bộ, thậm chí là bắt đầu khai hoang một diện tích lớn ở vùng đồng cỏ để chuẩn bị trồng trọt lương thực.

Từ việc sát nhập nhiều bộ lạc, những kiến thức về động thực vật rời rạc, nay đã gắn kết với nhau, thành một chuỗi hệ thống kiến thức tương quan với nhau, những loại cây, quả nào có thể ăn được, loại nào có bị đắng, loại nào ăn vào sẽ chết cũng được tìm ra, và khái quát rất lớn.

Sau khi tổng hợp những tin tức trên, Kai cũng tìm ra một số loại cây trồng cực kỳ hữu ít. Đó chính là loại củ màu tím gây tê cực mà mà bộ lạc Đại Việt tìm ra không lâu trước đó.

Ngoài ra còn tìm ra một loại hạt màu nâu đen, mọc trên cái mui gai lớn mà chỉ có vùng đồng cỏ mới có, loại hạt màu sau khi ngâm qua đêm, nước sẽ hóa thành màu đen. Hợp chất này sau khi khô cạn sẽ có một màu đen sền sệt. chất này là một chất gây mê cực kỳ hiệu quả, chỉ cần cho một ít vào vết thương hở, hay bôi vào đầu mũi tên, vật bị thương chắc chắn sẽ không đứng vững được quá một phút.

Cây chanh, cây ớt, cây cà chua cũng được lần lượt tìm ra, đồng thời những giống cây này đều được nhân giống chờ đợi thời gian thích hợp sẽ được gieo trồng đại trà.

Kỹ thuật làm gốm lúc này của bộ lạc thì khỏi phải bàn rồi, kỹ thuật lại càng cao thêm một bậc, các vật dụng đa phần được làm bằng gốm sành, hơn nữa chúng còn được quét thêm một lớp men được chế tạo riêng được làm bằng phù sa, tro xương và một ít nhựa cây. Về mảnh này bộ lạc Đại Việt phải cam chịu thua xa một bậc.

Tuy trong lúc này Kai đang tập trung phát triển nông nghiệp, phát triển kinh tế cho toàn bộ lạc. nhưng hẳn cũng không hề bỏ lơ đội quân hùng mạnh của mình.

Luôn có 500 chiến binh ngày đêm huấn luyện, trong đó 300 là từ bộ lạc Báo Đen, số còn lại là nữ chiến binh bộ lạc Syk.

Trang bị chủ yếu của đội quân này chính là cung tên, nhưng cung tên của Kai, vì thiết kế thô sơ, nên tầm bắn tối đa chỉ khoảng 100 mét, tầm bắn hiệu quả chỉ đạt 40 mét mà thôi.

Nhưng so với vũ khí thô sơ của cư dân nơi này, đánh nhau vẫn ăn chắc.

Ngoài cung tên ra, dao xương, mâu xương cũng được trang bị. ngoài ra các thành viên chủ chốt lại được cấp cho trang bị bằng đồng, sát thương đương nhiên sẽ tốt hơn so với trang bị bằng xương rồi.

Và hiển nhiên vũ khí bằng đồng chính là một niềm kiêu hãnh của bộ lạc, vì những người mạnh nhất mới có vũ khí bằng đồng.

Ngoài ra còn có áo giáp được làm bằng nhánh cây, khiến thuận các loại.

Chưa dừng lại ở việc tăng cường trang bị, Kai còn tổ chức huấn luyện quân binh của mình, theo một quy chuẩn nhất định, ví như đội hình đội ngũ, hình trận, đánh nhau theo đội hình, hay các phương thức cận chiến đánh riêng lẻ...

Nói chung về sức mạnh quân sự Kai có thể tuyên bố bộ lạc hẳn đứng thứ hai không ai dám xưng thứ nhất.

Cùng yoyo ngắm nhìn mặt trời phương xa, mây cũng đã dần tan đi, hé lộ ra mặt trời dần dần tỉnh giấc, báo hiệu, một tương lai tốt đẹp đang chờ đợi.

.....

Mưa cuối cùng cũng đã ngừng, như hậu quả của nó vẫn còn tồn đọng, trong mấy ngày qua cả bộ lạc phải ăn đau khổ, hầu như bao nhiêu công sức đều tập trung lên cơn đập, cơn đập nước đã đẩy cao thêm 3 mét, đồ sộ như một ngọn núi lớn chắn cắt ngang bộ lạc vậy.

Còn cơn đập bên kia đương nhiên là bị tràn bờ đe rồi, nước lũ chỉ trong thời gian ngắn đã tràn vào ruộng khoai phía bên kia, số củ khoai dùng để làm giống hẳn là sẽ không qua khỏi, hỏng hết cả rồi.

Thế nhưng ít nhất bộ lạc Đại Việt đã thoát qua khỏi kiếp nạn bị lũ lụt.

Qua cơn đại nạn này, Minh Vũ đã nhìn thấy rõ sai lầm của mình chính là xây dựng quy hoạch kiến trúc không có kế hoạch, không tìm hiểu rõ địa lý, khi hậu cũng như là tác nhân từ khi hậu như hạn hán, lũ lụt, đông bão.

Nhưng lúc này đã quá muộn, biết bao công sức đã bỏ ra, không thể nói một cây di dời là di dời được, vì thế, hẳn ném lao đành phải theo lao, đó chính là tăng cường gia cố cũng như mở rộng cửa đập giúp thoát nước nhanh hơn, tránh hiện tượng vỡ đập, tràn đập.

Năm ngày sau, nước cũng đã rút, trả lại cho bộ lạc những ngày bình yên, nhưng nước rút lại để lại một hậu quả, đó chính là bùn non.

Bùn non nói chính xác hơn là phù sa, sau khi nước lũ trôi đi, phù sa sẽ ở lại, đó là lớp dinh dưỡng chất màu trồng trọt cây cối sẽ tốt hơn.

Nếu như số bùn non này trong ruộng trồng thì là một điều tốt, nhưng nó lại bám đầy trên các con đường đi trong bộ lạc, sinh lầy thành từng bãi cực lớn.

ở bên trong bộ lạc, luôn luôn có những tiếng than vãn, cũng như những tiếng ui da, vì tẻ ngã.

Bùn rất là trơn, mà mọi người lại mang dép bằng da heo, hay là chân đất, nên không có độ bám vào đất, chuyện té ngã là chuyện rất hiển nhiên.

Đồng thời mấy đứa nhỏ, lại phát minh ra một trò chơi mới, đó chính là trượt bùn, đặc biệt là những đứa trẻ đến từ vùng đồng cỏ, tuy té ngã rất đau, nhưng chơi với bùn lại càng thích hơn.

Thực trạng lúc này của bộ lạc không khác gì một cái ổ trâu nước cực lớn.

Ngay lập tức một sát lệnh mới được thi hành, toàn bộ cư dân bộ lạc phải tăng cường vệ sinh tẩy đi hết bùn còn đọng lại trong bộ lạc, khai không nương nước. tăng cường ăn chín uống sôi, không được lơ là, phải tăng cường thi hành.

Không phải tự nhiên mà Minh Vũ lại đề ra sát lệnh kia, bởi vì lũ lụt thường sẽ đi chung với dịch bệnh, tuy bộ lạc hần đã chống lũ thành công, nhưng những vật đi theo dòng nước vẫn còn tồn đọng, ví như xác động vật chết. chúng chính là những mầm bệnh nguy hại gây ra các loại dịch bệnh như thổ tả,.....

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 204: Sau cơn mưa trời lại sáng

Thời gian khó khăn cũng đã trôi qua, bộ lạc lại tiếp tục trên con đường phát triển của mình, có kinh nghiệm từ mùa mưa năm nay, Minh Vũ đã quyết định dần dần di chuyển các cơ sở vật chất của bộ lạc duy chuyển lên các vùng cao hơn để tránh lũ lụt, lũ quét như mùa những cơn mưa đầu mùa vừa rồi.

Ngoài ra, vào đầu xuân bộ lạc còn phải gánh chịu một trận lũ mùa xuân, nếu không lợi dụng thời tiết thuận lợi vào mùa thu này, như vậy khi xuân đến lũ lại một lần nữa kéo đến.

Nước lũ đã rút đi, để lại một lớp phù sa thật dày bên kia ruộng khoai, đây chính là một loại phân bón tự nhiên thiên nhiên trả lại cho những tàn phá do lũ gây nên.

sau khi cạn nước bộ lạc bắt đầu tổng động viên gia tăng sản xuất, canh tác lại những loại cây trồng bị úng hỏng do mưa lũ, hơn nữa còn phải không ngừng khai hoang, khai mở rộng diện tích canh tác cùng chăn nuôi, gia tăng thêm lượng gia súc, gia cầm đang có của bộ lạc.

sau chiến đi từ vùng đồng cỏ, Minh Vũ biết được thực lực, thể lực của cư dân đồng cỏ rất lớn, hơn nữa thiên nhiên trù phú, khẩu phần ăn của bọn họ toàn là thịt, thể nên sức khỏe của bọn họ vượt trội hơn những bộ lạc ăn tạp từ vùng rừng núi.

Vì thế ngoài việc giúp tộc nhân no bụng, còn phải giúp tộc nhân có sức khỏe tốt, thời đại này có sức khỏe tốt, chính là một nguồn tài nguyên quý giá.

Minh Vũ đã quyết định trong giai đoạn này, hần phải tăng cường rèn luyện huấn luyện chiến binh bộ lạc, phải trở thành những chiến binh thực thụ, chứ không phải những chiến binh chỉ dựa vào ưu thế về trang bị mà chiến thắng đối thủ.

“Epx! Chuyện bên kia thế nào rồi!” Minh Vũ ngồi trong nhà của hần bàn chuyện cùng Epx và Ashi.

“Vũ! mọi người đang cày đất! chuẩn bị trồng khoai cho mùa vụ sau!” Epx thành thật báo cáo.

“Tốt! mọi người tốt nhất nên tranh thủ! Thời gian chúng ta rất gấp! sau khi triển khai trồng khoai, mọi người sẽ tăng cường huấn luyện!” Minh Vũ nói.

“Ashi! Xung quanh bộ lạc có điều gì bất thường không?”

“Có! Mỏ muối nước vẫn còn ngập, tạm thời không thể đào muối để tinh luyện muối!” Ashi báo cáo tình trạng trước mắt của bộ lạc.

“Ah! Có chuyện này! Như vậy muối bên trong bộ lạc còn nhiều không?” Minh Vũ kinh ngạc.

“còn một ít! Hần là đủ dùng thêm 10 ngày nữa!”

“Ah! Như vậy cũng ổn rồi!”

Đã có kinh nghiệm từ hai lần trồng khoai từ trước lần này đám tộc nhân đã có kinh nghiệm để trồng tốt khoai, ví dụ như là dùng cây để đỡ đất, làm cho

đất tôi xới thích hợp cho khoai phát triển tốt, hơn nữa còn phân ra từng hàng, từng lối riêng biệt một cách quy củ để tiện thể chăm sóc, nhổ cỏ, vun gốc cho Khoai.

Ngoài việc trồng khoai ra, Minh Vũ còn tiến hành trồng các loại cây lương thực khác như cây đậu phộng từ bộ lạc Syk, cây khoai mì từ bộ lạc Baba.

Cây khoai mì được Minh Vũ chú trọng hơn cả, vì giống cây này chính là loại cây chiến lược của một lạc trong mùa vụ này.

Không những cung cấp một loại thức ăn mới, mà cây khoai mì có thể ủ trong đất khi mùa đông đến, hơn nữa sẽ lợi dụng mùa đông ít công việc sẽ tiến hành sơ chế loại cây trồng này thành dạng tinh bột. tinh bột khoai mì còn được gọi là bột năng, có thể dùng làm bánh, dùng để nấu canh, làm bánh nướng, làm mì sợi, làm bún, tất cả đều có thể chế biến thành những loại thức ăn có hương vị cực tốt.

Những ngày bình yên của bộ lạc qua đi, những tiếng trẻ sơ sinh bắt đầu vang những tiếng khóc đầu đời bên trong bộ lạc. kết quả của một mùa đông không có việc gì làm, kết quả của lễ hội mùa xuân, những đứa trẻ không biết cha chúng là ai cứ thế mà được sinh ra trong căn nhà Lớn rộng rãi.

Cũng may là bộ lạc trước khi thời điểm này xảy ra đã chuẩn bị tốt, nên không như những năm trước, hẳn là sẽ có rất nhiều trẻ sơ sinh, cùng sản phụ bị chết vì thiếu vệ sinh, thiếu điều kiện chăm sóc tốt.

Người ta nói sản phụ lên bàn sinh chính là một cửa bước lên quỷ môn quan. Chứng tỏ từ thời cổ đại việc sinh nở gặp biết bao sự khó khăn trắc trở.

Nếu sinh theo kiểu thô thông thường sẽ có rất nhiều điều bất trắc, sản phụ sinh khó thì có khi cả mẹ lẫn con đều phải mất mạng.

Nhưng lần này tỷ lệ tử vong ở bộ lạc cực kỳ thấp, thậm chí là không có một ai phải tử vong cho dù là trẻ sơ sinh hay thai phụ.

Nếu như dễ sinh thì không nói gì, nếu như thai nhi quá lớn, thuộc dạng sinh khó, bọn họ sẽ dùng một con dao rạch đi một tí để cho dễ sinh, nếu như bị chảy máu quá nhiều có thể dùng thuốc gây tê để cầm máu, sau khi sinh hoàn tất thì dùng kim khâu may lại vết thương.

Tuy như vậy lúc đi vệ sinh sẽ cực kỳ khó khăn, thậm chí là gây ám ảnh vì đau rát, thế nhưng so với bị mất mạng, thì đau một tí có nghĩa lý gì.

Sản phụ sau khi sinh xong sẽ được cho nghỉ ngơi một tháng, không cần phải làm việc, chỉ cần chăm sóc trẻ con cho thật tốt, nước uống thức ăn sẽ có người lo liệu.

Đặc biệt trẻ con sinh ra được bảy ngày, thì vào buổi sáng phải đem ra bên ngoài phơi nắng sáng. Đây chính là điều lệ mới của Minh Vũ mới đề ra.

Vấn đề này đương nhiên sẽ dẫn đến sự thắc mắc của tộc nhân, và đặc biệt chính là những sản phụ kia.

Minh Vũ làm sao có thể giải thích cho bọn họ hiểu là vì khi phơi nắng sẽ giúp cho trẻ sơ sinh hấp thụ tiềm vitamin D giúp xương chắc khỏe được, mà cho dù có giải thích thì bọn họ làm gì biết vitamin là thứ quái gì, thậm chí sẽ có người cho là cái đó là thức ăn nữa.

Minh Vũ đành lấy một cái lý do thoái thác chính là giúp cho trẻ mau lớn, không bị bệnh mà thôi.

Vì có cái lệnh mới này, mỗi khi trời sáng có rất nhiều người leo lên mỏm đá lớn đem theo những đứa trẻ sơ sinh phơi nắng, ban đầu chỉ có vài người, đến nửa tháng sau cũng đã có trên trăm người, không còn đủ chỗ để mà đứng nữa.

Nhưng có một điều vô cùng đáng buồn, là có ba sản phụ sinh ra ba đứa trẻ bị dị dạng khuyết tật, hai đứa khi sinh ra thì bị chết ngay lập tức, còn một đứa khác thì vô cùng yếu ớt ba ngày sau cũng chết đi, đây chính là do hậu quả sinh con cận huyết. chính vấn đề này đã thúc đẩy việc đặt họ.

Đêm hôm đó là một đêm trầm mặc của tất cả mọi người, bởi vì những đứa trẻ sinh ra, bọn chúng đã chết khi chưa được cảm nhận cuộc sống muôn màu tràn đầy thú vị.

“bắt đầu từ hôm nay tất cả các tộc nhân trong bộ lạc Đại Việt ta sẽ có thêm một cái tên thêm vào tên của mình.

“Như ta! Ta là Vũ, ta sẽ tự đặt cho mình thêm một chữ Minh. Vì thế sau này các người phải gọi ta mà Minh Vũ thủ lĩnh!” Minh Vũ lớn tiếng nói.

Mọi người vô cùng ngạc nhiên, con mắt lưu động, dường như muốn tìm hiểu chuyện gì đang xảy ra.

“cái tên mới này ta gọi nó là họ, mỗi người phải có một họ. người có cùng một họ thì không thể giao phối với nhau, đứa trẻ sinh ra sẽ lấy họ của cha đứa trẻ!” Minh Vũ nghiêm túc nói.

“ah! Không được! thủ lĩnh à! Không được! trong nhà ta có rất nhiều phụ nữ của ta, nếu như họ chung họ với ta! Ah! Không được à!” ngay lập tức có rất nhiều lên tiếng phản đối.

“Thì sẽ đặt khác họ là được!” một tên lớn tiếng nói. Tên này xem ra cũng có một chút đầu óc.

“tốt! như vậy các người! Trước khi ăn bữa sáng ngày mai, các người tập hợp lại đây, những ai sống cùng nhà với các người thì tập trung lại một chỗ, ta sẽ bắt đầu đặt họ cho các người. Ngoài ra các người còn phải mang theo một khối gỗ to chừng ngón tay đến.” Minh Vũ ra lệnh.

Mọi người ù ù cạc cạc, không hiểu nguyên nhân thế, nhưng lệnh thủ lĩnh cứ theo thứ tự là làm thôi, có khi còn có được thức ăn ngon.

Sau khi ăn tối xong, ai về nhà nấy, ngoài những người có công việc phải đi tuần tra, canh gác thì số còn lại trở về căn nhà nhỏ của mình, làm chuyện mà ai cũng thích làm. Một số khác thì chăm chỉ hơn lấy da thú, may áo, hay đan thảm cỏ, dệt một ít vải thô hay kết dây thừng/.....

“Vũ! tại sao người lại đặt thêm tên mới! ta thấy tên như vậy rất ngắn, rất dễ nhớ!” Melly thắc mắc đến lúc này mới hỏi Minh Vũ.

Nhìn thấy vẻ tò mò của Melly, Minh Vũ không nhịn được mà xoa đầu nàng một cái.

“Melly ta hỏi nàng, nếu như Klu giao phối với hai phụ nữ, sinh ra được hai đứa con một trai và một gái, mà bọn chúng không hề biết cha chúng là ai, chỉ biết mẹ chúng thôi, rồi sau khi chúng trưởng thành, không biết mình là anh em với nhau, hai người này lại giao phối, như vậy con sinh ra sẽ như thế nào?” Minh Vũ đặt vấn đề.

“ah thì có sao đâu! Chuyện bình thường mà!” Melly tỏ ra bình thường.

“không! Sẽ không bình thường, mấy đứa trẻ vừa mới sinh ra đã chết chính là như vậy mà chết! cái này ta gọi là cận huyết! người bị cận huyết khi sinh ra đa phần sẽ bị chết non, còn như nếu có may mắn sống sót thì sẽ không bình thường ngu ngốc, đần độn. mà Orc chính là điển hình!” Minh Vũ giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Nguyên Thủy Thời Đại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.